ਜਪੁ
ਸੋਦਰੁ ਪਹਿਰਾ ਸਬਦ
ਸੋਪੁਰਖੁ ਪਹਿਰਾ ਸਬਦ
ਸੋਹਿਲਾ ਪਹਿਰਾ ਸਬਦ
ਰਾਗੁ ਸਿਰੀਰਾਗੁ
ਰਾਗੁ ਮਾਝ
ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ
ਰਾਗੁ ਆਸਾ
ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ
ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ
ਰਾਗੁ ਬਿਹਾਗੜਾ
ਰਾਗੁ ਵਡਹੰਸੁ
ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ
ਰਾਗੁ ਧਨਾਸਰੀ
ਰਾਗੁ ਜੈਤਸਰੀ
ਰਾਗੁ ਟੋਡੀ
ਰਾਗੁ ਬੈਰਾੜੀ
ਰਾਗੁ ਤਿਲੰਗ
ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ
ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ
ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ
ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ
ਰਾਗੁ ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ
ਰਾਗੁ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ
ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ
ਰਾਗੁ ਤੁਖਾਰੀ
ਰਾਗੁ ਕੇਦਾਰਾ

ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ
ਰਾਗੁ ਬਸੰਤੁ
ਰਾਗੁ ਸਾਰੰਗ
ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ
ਰਾਗੁ ਕਾਨੜਾ
ਰਾਗੁ ਕਲਿਆਨ
ਰਾਗੁ ਪ੍ਰਭਾਤੀ
ਸਲੋਕ ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ
ਗਾਥਾ
ਫੁਨਹੇ
ਚਉਬੋਲੇ
ਸਲੋਕ ਵਾਰਾ ਤੇ ਵਧੀਕ
ਸਲੋਕ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੇ
ਸਲੋਕ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਕੇ
ਸਵਈਏ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਬਾਕ
ਸਵਈਏ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ
ਸਲੋਕ ਵਾਰਾ ਤੇ ਵਧੀਕ ਅਤੇ ਫੁਟਕਲ ਸਲੋਕ (ਵਾਰਾਂ ਵਾਲੇ)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧

ਮੰਤੀ ਤਾਣੁ ਰਚਾਇਓਨਿ ਤਿਨ ਕਰਤੈ ਕਰਣੁ ਕਰਾਇਆ ॥
ਚਉਦਿਸਿ ਚਕ ਫਿਰਾਇਅਨੁ ਆਣੀ ਵਸਿ ਜੀਆ ॥
ਲੇਖੇ ਚੰਗੇ ਮੰਦੇ ਆਪਣੇ ਆਪੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ॥
ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਕਰਤਾ ਕਰਣਾ ਤੁਧੁ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ਕੀਆ ॥
ਆਖਣਿ ਜੋਰੁ ਚੁਪੈ ਨਹ ਜੋਰੁ ॥ ਜੋਰੁ ਨ ਮੰਗਣਿ ਜੋਰੁ ਨ ਦੇਣਿ ॥
ਜੋਰੁ ਨ ਜੀਵਣਿ ਜੋਰੁ ਨ ਮਰਣਿ ॥ ਜੋਰੁ ਨ ਰਾਜਿ ਬਹਣਿ ਨਹ ਸੋਇ ॥
ਜੋਰੁ ਨ ਜਗਿ ਕੀਰਤਿ ਨਾਮਣਾ ॥ ਜੋਰੁ ਨ ਲਬਿ ਪਤਿ ਪਾਈਐ ॥
ਜੋਰੁ ਨ ਪੜਿਆ ਭਾਖਿਆ ॥ ਜੋਰੁ ਨ ਚਤੁਰਾ ਕਰਣਿ ॥
ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੀ ਮਾਲੁ ਧਨੁ ॥ ਜੋਰੁ ਨ ਮਿਹਣਾ ਦੇਇ ॥
ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੀ ਮਾਰਿ ਕਹੁ ॥ ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੀ ਵੈਰੁ ॥
ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੀ ਧਰਮ ਸਾਲ ॥ ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੀ ਪਾਪ ॥
ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੀ ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਣਾ ॥ ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੀ ਵਿਚਿ ਉਦਾਸ ॥
ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੀ ਦੇਸਿ ਫਿਰਣਿ ॥ ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੀ ਵਿਚਿ ਘਰ ॥
ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੀ ਸਚਿ ਵਰਤਣਿ ॥ ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੀ ਕੂੜਿ ॥
ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੀ ਤਨਿ ਸੁਖੀ ॥ ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੀ ਦੁਖ ਸਹੇ ॥
ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੀ ਵਸਿ ਕਿਸੈ ॥ ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੀ ਵਸਿ ਕਿਸੈ ॥
ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੀ ਸਭ ਕਿਸੈ ॥ ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੀ ਸਭ

ਸਿਰੀਗੁਰੂ

ਸਿਰੀਗੁਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧
ਆਸਟਪਦੀਆ ਪਤਿ ੫੫

੧ ਆਖਿਆ ਆਖਿ ਮਨਾਵਣਾ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਧੀਰਕ ਧਾਰੁ
੨ ਸੇਵੇ ਕਾ ਫਲੁ ਪਾਈਐ ਸੁਰਤੀ ਸੁਰਤਿ ਮਝਾਰੁ
੩ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਨ ਆਖਈ ਆਖੇ ਆਪੁ ਸੁਣਾਇ ਦੀਚਾਰੁ
੪ ਸਹੁ ਜਾਣੈ ਆਗਾ ਕਤੇ ਜਾਣੈ ਪਾਛਾ ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀ ਕਿਆ ਸਾਰੁ
੫ ਸੋ ਕਿਉ ਮੰਗੈ ਜੋ ਫਿਰਿ ਮਰੈ ਜੰਮੈ ਕਿਉ ਘਾਲ ਮਰੈ ਜਿਸੁ ਸਿਰਿ ਭਾਰੁ
੬ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ ਦਇਆਲੁ ਦਾਤੀ ਦਾਤਾ ਦੇਵਣਹਾਰੁ
੭ ਜੇ ਕਰਿ ਸਾਹਿਬ ਭਾਵਹੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਹਾ ਪਾਵੈ ਸਾਰੁ
੮ ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੇਵੈ ਕਿਆ ਮਾਗਉ ਕਿਆ ਆਖਿ ਵਿਚਾਰੁ
੯ ਜਿਸੁ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਨਾਈ ਕਾਰ ਕਰੇ ਕਰਣੀ ਸਬਦੁ ਸਾਰੁ
੧੦ ਸਾਚੀ ਸਾਹਿਬ ਸਿਫਤਿ ਸਾਲਾਹ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ
੧੧ ਅਖਰੀ ਨਾਮੁ ਅਖਰੀ ਸਾਲਾਹ ਅਖਰੀ ਲਿਖਣੁ ਬੋਲਣੁ ਬਾਣੀ ਬਾਣੁ
੧੨ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹ ਭਾਖਿਆ ਭਾਉ ਅਪਾਰੁ
੧੩ ਆਖਹਿ ਵੇਦ ਪਾਠ ਪੁਰਾਣ ਆਖਹਿ ਪੜੇ ਕਰਹਿ ਵੀਚਾਰੁ
੧੪ ਆਖਹਿ ਈਸਰ ਬਰਮਾ ਦੇਵ ਆਖਹਿ ਇੰਦ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਵ
੧੫ ਆਖਹਿ ਜੋਧ ਮਹਾਬਲ ਸੂਰ ਆਖਹਿ ਦਾਤੇ ਭਗਤ ਕਰੂਰ
੧੬ ਕੇਤੇ ਆਖਹਿ ਆਖਣਿ ਪਾਹਿ ਕੇਤਿਆ ਅੰਤੁ ਨ ਕਥਨਾ ਜਾਹਿ
੧੭ ਕੇਤੇ ਨਾਮ ਧਰੇ ਵੀਚਾਰਿ ਤਾ ਪਰ ਨਾਮੁ ਕਥਾ ਆਕਾਰੁ
੧੮ ਨਾਨਕ ਵਡਾ ਆਖੀਐ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਕਰਤਾਰ ਕਰਤੇ ਕੈ ਕਰਣੈ ਨਾਹੀ ਸੁਮਾਰੁ
੧੯ ਕੇਤੀ ਦਾਤਿ ਜਾਣੈ ਨਹੀ ਮੰਗਤ ਕੇਤੇ ਦੇਹਿ ਨ ਅੰਤੁ
੨੦ ਕੇਤੇ ਖਪਹਿ ਖਪਾਵਹਿ ਵੇਖ ਕੇਤਿਆ ਜੀਅ ਜਪੰਤ ਜਪੇਖ
੨੧ ਕੇਤੇ ਉਪਜਹਿ ਖਪਹਿ ਸਮਾਹਿ ਕੇਤੇ ਲਿਖੀਅਹਿ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ
੨੨ ਕੇਤੇ ਲੈਪ ਹੋਵਹਿ ਤੁ ਪਾਹਿ ਕੇਤੇ ਖਾਵਹਿ ਭੁਕੇ ਜਾਹਿ
੨੩ ਕੇਤੇ ਪਾਪ ਕਰਹਿ ਪਾਪੀ ਕੇਤੇ ਕਰਹਿ ਪੁੰਨ ਦਾਨ
੨੪ ਕੇਤੇ ਨਾਵੈ ਤੀਰਥ ਮਲਿ ਮਲਿ ਦੋਵੈ ਚੁਕਹਿ ਨਾਹੀ ਮਲ ਭਾਰ
੨੫ ਕੇਤੇ ਨਿਰਗੁਣਿਆਰੇ ਗੁਣ ਕਰਹਿ ਕੇਤੇ ਕਰਹਿ ਵੇਕਾਰ
੨੬ ਕੇਤੇ ਕਹੀਅਹਿ ਕਤਹਿ ਨ ਕੇਤੇ ਬੋਲਹਿ ਰਹਹਿ ਨ ਚਾਰ
੨੭ ਕੇਤੇ ਤੁਝਹਿ ਸਲਾਹਨਿ ਨਾਮ ਕੇਤੇ ਤੇਰੈ ਕਰਹਿ ਧਿਆਨ
੨੮ ਨਾਨਕ ਵਡਾ ਆਖੀਐ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪੁ ਆਪਿ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਦਾਨੁ
੨੯ ਕੇਤੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਜਲ ਵਾਸ ਕੇਤੇ ਕੀਟ ਹਸਤੀ ਅਰੁ ਘਾਸ
੩੦ ਕੇਤੇ ਪੰਖੀ ਸਾਪ ਅਸੰਖ ਕੇਤੇ ਪਾਤਿ ਨਚਾਵਹਿ ਕੰਖ
੩੧ ਕੇਤੇ ਧਰਤ ਧਰੀਅਹਿ ਧਰਮ ਕੇਤੇ ਪਵਣ ਪਾਣੀ ਕੈ ਕਰਮ
੩੨ ਕੇਤੇ ਰਾਜੇ ਰੂਪ ਕਰੰਹਿ ਕੇਤੇ ਮਾਗਹਿ ਭੀਖ ਭਵੰਹਿ
੩੩ ਕੇਤੇ ਖਾਣੀ ਕੇਤੇ ਖਾਣ ਕੇਤੇ ਪੈਧੇ ਭਰਹਿ ਪਰਾਣ
੩੪ ਨਾਨਕ ਵਡਾ ਆਖੀਐ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪੁ ਆਪਿ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਦਾਨੁ
੩੫ ਕੇਤੇ ਵਾਪਾਰੀਏ ਕੇਤੇ ਹਟਵਾਣੀਏ ਕੇਤੇ ਪਾਸਾਰੀ ਕੇਤੇ ਕੂੜਿਆਰ
੩੬ ਕੇਤੇ ਪਰਮਲ ਕੀ ਵਾਸ ਲੈ ਕੇਤੇ ਭੂਮਿ ਰਤਨ ਕੀ ਰਾਸ
੩੭ ਕੇਤੇ ਨਾਵਹਿ ਤੀਰਥੀ ਕੇਤੇ ਫਿਰਹਿ ਕਰੰਹਿ ਤੀਰਥ ਕੇ ਕਾਰ
੩੮ ਕੇਤੇ ਨਗਨ ਫਿਰਹਿ ਅਰੁ ਖਾਹਿ ਕੇਤੇ ਮੜੀ ਮਸਾਣੀ ਵਾਸ
੩੯ ਕੇਤੇ ਮੁਨਿ ਜਨ ਕਰਹਿ ਵੀਚਾਰ ਕੇਤੇ ਦੇਵੀ ਦੇਵਣਹਾਰ
੪੦ ਨਾਨਕ ਵਡਾ ਆਖੀਐ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪੁ ਆਪਿ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਦਾਨੁ
੪੧ ਕੇਤੇ ਜੋਧ ਅਜੇਹੇ ਕੇਤੇ ਕਰਹਿ ਹਠਾਂ ਕੀ ਰੀਸ
੪੨ ਕੇਤੇ ਕਹਹਿ ਕਹਾਵਹਿ ਆਪੁ ਕੇਤੇ ਮਾਗਹਿ ਸਦਾ ਵਿਆਪੁ
੪੩ ਕੇਤੇ ਲੇਖੇ ਪਵਹਿ ਨ ਲੇਖ ਕੇਤੇ ਫਿਰਹਿ ਲਿਖਾਵਹਿ ਵੇਖ
੪੪ ਕੇਤੇ ਤੁਝਹਿ ਧਿਆਵਹਿ ਰੂਪ ਕੇਤੇ ਚਾਖਹਿ ਸਾਦ ਅਨੂਪ
੪੫ ਨਾਨਕ ਵਡਾ ਆਖੀਐ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪੁ ਆਪਿ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਦਾਨੁ
੪੬ ਕੇਤੇ ਕਹਹਿ ਸੁਣਹਿ ਅਰੁ ਦੇਹਿ ਕੇਤੇ ਲੈ ਲੈ ਭਰੇ ਸਨੇਹ
੪੭ ਕੇਤੇ ਦੇਵਹਿ ਖਾਹਿ ਨ ਮੰਗਹਿ ਕੇਤੇ ਰਹਹਿ ਦੁਖੀ ਦਿਨ ਰੈਣ
੪੮ ਕੇਤੇ ਤੁਧੁ ਸੇਵਹਿ ਆਪਣੈ ਭਾਇ ਕੇਤੇ ਤੁਧੁ ਨਿਰਭਉ ਗਾਇ
੪੯ ਕੇਤੇ ਤੁਧੁ ਧਿਆਵਹਿ ਧਰਿ ਭਾਉ ਕੇਤੇ ਤੁਧੁ ਪੂਜਹਿ ਕਰਿ ਚਾਉ
੫੦ ਨਾਨਕ ਵਡਾ ਆਖੀਐ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪੁ ਆਪਿ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਦਾਨੁ
੫੧ ਕੇਤੇ ਤੁਧੁ ਗੁਣ ਸੰਮਲਹਿ ਕੇਤੇ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹਿ
੫੨ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਵੇਕਾਰ ਕੇਤੇ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹਿ
੫੩ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਵੇਕਾਰ ਕੇਤੇ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹਿ
੫੪ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਵੇਕਾਰ ਕੇਤੇ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹਿ
੫੫ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਵੇਕਾਰ ਕੇਤੇ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹਿ
੫੬ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਵੇਕਾਰ ਕੇਤੇ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹਿ
੫੭ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਵੇਕਾਰ ਕੇਤੇ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹਿ
੫੮ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਵੇਕਾਰ ਕੇਤੇ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹਿ
੫੯ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਵੇਕਾਰ ਕੇਤੇ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹਿ
੬੦ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਵੇਕਾਰ ਕੇਤੇ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹਿ
੬੧ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਵੇਕਾਰ ਕੇਤੇ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹਿ
੬੨ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਵੇਕਾਰ ਕੇਤੇ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹਿ
੬੩ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਵੇਕਾਰ ਕੇਤੇ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹਿ
੬੪ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਵੇਕਾਰ ਕੇਤੇ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹਿ
੬੫ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਵੇਕਾਰ ਕੇਤੇ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹਿ
੬੬ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਵੇਕਾਰ ਕੇਤੇ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹਿ
੬੭ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਵੇਕਾਰ ਕੇਤੇ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹਿ
੬੮ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਵੇਕਾਰ ਕੇਤੇ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹਿ
੬੯ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਵੇਕਾਰ ਕੇਤੇ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹਿ
੭੦ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਵੇਕਾਰ ਕੇਤੇ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹਿ
੭੧ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਵੇਕਾਰ ਕੇਤੇ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹਿ
੭੨ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਵੇਕਾਰ ਕੇਤੇ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹਿ
੭੩ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਵੇਕਾਰ ਕੇਤੇ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹਿ
੭੪ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਵੇਕਾਰ ਕੇਤੇ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹਿ
੭੫ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਵੇਕਾਰ ਕੇਤੇ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹਿ
੭੬ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਵੇਕਾਰ ਕੇਤੇ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹਿ
੭੭ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਵੇਕਾਰ ਕੇਤੇ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹਿ
੭੮ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਵੇਕਾਰ ਕੇਤੇ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹਿ
੭੯ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਵੇਕਾਰ ਕੇਤੇ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹਿ
੮੦ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਵੇਕਾਰ ਕੇਤੇ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹਿ

ਸਿਰੀਗੁਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਪਤਿ ੮੧

੧ ਆਖਣ ਵਾਲਾ ਕਿਆ ਵੇਚਾਰਾ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਤੁਝ ਹੀ ਪਾਹਿ
੨ ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਲਿਖਾਰੀ ਹੋਵੈ ਲਿਖਣ ਨ ਮੇਟੈ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਹਿ
੩ ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਸੁਣੈ ਕਿਆ ਹੋਵੈ ਕੇਤੀ ਬਿਧਿ ਕੇਤੀ ਹੋਇ
੪ ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਕਰੈ ਕਿਆ ਹੋਵੈ ਕੇਤੀ ਕੇਤੀ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ
੫ ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਕਰਾਏ ਹੋਵੈ ਕੇਤੀ ਕੇਤੀ ਕਰਮ ਕਰਾਹਿ
੬ ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਦੇਵੈ ਕਿਆ ਹੋਵੈ ਕੇਤੀ ਕੇਤੀ ਮੰਗਣ ਜਾਹਿ
੭ ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਲਏ ਕਿਆ ਹੋਵੈ ਕੇਤੀ ਕੇਤੀ ਦੇਇ ਮਰਾਹਿ
੮ ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਜੀਵਾਲੇ ਹੋਵੈ ਕੇਤੀ ਕੇਤੀ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ
੯ ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਮਾਰਿ ਕਿਆ ਹੋਵੈ ਕੇਤੀ ਕੇਤੀ ਦੇਖਹਿ ਜਾਹਿ
੧੦ ਨਾਨਕ ਵਡਾ ਆਖੀਐ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪੁ ਆਪਿ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਦਾਨੁ

ਸਿਰੀਗੁਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ਪਤਿ ੮੨

੧ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਦੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਦੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ
੨ ਗੁਰੂ ਈਸਰੁ ਗੁਰੂ ਗੋਰਖੁ ਬਰਮਾ ਗੁਰੂ ਪਾਰਬਤੀ ਮਾਈ
੩ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਰਤਿ ਵਸਿਆ ਜਲ ਊਪਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਠਾਈ
੪ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਿ ਰਹੇ ਸਚ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਤਿ ਸਚਿ ਵਡਾਈ
੫ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਆਲਮ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਖਾਈ
੬ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੀ ਸਾਚਾ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਈ
੭ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਬਦੁ ਵਡ ਕਰਮੀ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਈ
੮ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚਾ ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਈ
੯ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚਾ ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਈ
੧੦ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚਾ ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਈ
੧੧ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚਾ ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਈ
੧੨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚਾ ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਈ
੧੩ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚਾ ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਈ
੧੪ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚਾ ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਈ
੧੫ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚਾ ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਈ
੧੬ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚਾ ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਈ
੧੭ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚਾ ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਈ
੧੮ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚਾ ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਈ
੧੯ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚਾ ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਈ
੨੦ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚਾ ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਈ
੨੧ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚਾ ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਈ
੨੨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚਾ ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਈ
੨੩ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚਾ ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਈ
੨੪ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚਾ ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਈ

ਸਿਰੀਗੁਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੩ ਪਤਿ ੮੩

੧ ਜਾਕਉ ਸੁਰਤਿ ਬੁਧਿ ਤਿਨਿ ਦੀਨੀ ਤਾਕੇ ਜੀਅ ਜਹਾਨ
੨ ਜਾਨਹਿ ਜੀਅ ਜੋਗ ਜਿਹ ਦੀਨੇ ਤਾਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾਹਿ
੩ ਜਾਕਉ ਦੇਹਿ ਸੁ ਤੁਝਹਿ ਸਲਾਹੈ ਤੂ ਦਾਤਾ ਪ੍ਰਭ ਸੋਇ
੪ ਨਾਨਕ ਜਾਕਉ ਤੁਹੀ ਜਨਾਵਹਿ ਤਾਕਉ ਤੁਝਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ

ਸਿਰੀਗੁਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੪ ਪਤਿ ੮੪

੧ ਜੋਗੀ ਅੰਦਰਿ ਜੋਗੀ ਆਤਮੁ ਭੋਗੀ ਅੰਦਰਿ ਭੋਗੀ ਆਤਮੁ
੨ ਤਪਸੀ ਅੰਦਰਿ ਤਪਸੀ ਆਤਮੁ ਜਾਣੈ ਸੋ ਪਰਮਾਤਮੁ
੩ ਜੰਗਮ ਅੰਦਰਿ ਜੰਗਮ ਆਤਮੁ ਜਿਨਿ ਕਲ ਰਾਖੀ ਅਪਣੀ ਧਾਰੀ
੪ ਸਤਿਗੁਰ ਅੰਦਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਆਤਮੁ ਜਿਨਿ ਕਲ ਰਾਖੀ ਅਪਣੀ ਧਾਰੀ
੫ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਈਐ ਨਾਹਿ ਤ ਭਵਹਿ ਸੰਸਾਰ
੬ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਆਪਣਾ ਤਿਨ ਕੇ ਕਾਜ ਸਵਾਰਣਹਾਰ

ਸਿਰੀਗੁਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੫ ਪਤਿ ੮੫

੧ ਜਾਕਉ ਸੁਰਤਿ ਬੁਧਿ ਤਿਨਿ ਦੀਨੀ ਤਾਕੇ ਜੀਅ ਜਹਾਨ
੨ ਜਾਨਹਿ ਜੀਅ ਜੋਗ ਜਿਹ ਦੀਨੇ ਤਾਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾਹਿ

ਸਿਰੀਗੁਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੬ ਪਤਿ ੮੬

੧ ਪੇਖਾ ਇਆਨਾ ਸੋਇ ਜੀ ਉ

ਸਿਰੀਗੁਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ਪਤਿ ੮੭

੧ ਪਹਿਲੇ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰੀ ਵਣੁ ਤ੍ਰਿਣੁ ਕੁਟੰਬ ਸਭੁ ਪਾਇਆ

੨ ਪਹਿਲੈ ਨੇਹੁ ਲਇਆ ਵੇਖਣ ਜਾਇਆ ਜੀਅ ਕਾ ਬਹੁਤਾ ਚਾਉ ਹੋਆ
ਚਾਹਿਆ ਚਿਤਵਿਆ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਖਰਾ ਪਤਿ ਨਿਬਹੀ ਨਾਲਿ ਖਰੀ ਆਈ ਰਾਸਿ ਜੀਉ

ਸਿਰੀਗੁਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੭ ਪਤਿ ੮੮

੧ ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਸਾਥ ਲਇਆ ਚਾਲਾਇ ਜੀਉ
ਜਿਨਾ ਇਤੁ ਜੰਞੈ ਜਾਣਾ ਤਿਨ ਕਾ ਕਰਿ ਆਇਆ ਸਭੁ ਗਵਾਇ ਜੀਉ

ਸਿਰੀਗੁਰੂ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਪਤਿ ੮੯

੧ ਪੁੰਨਿਆ ਦੀ ਰਾਤੀ ਪੂਰਨ ਭਾਤੀ ਚਹੁ ਕੁੰਡੀ ਚੜਿਆ ਚੰਦੁ ਜੀਉ
ਸਿਰੀਗੁਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ਛੰਤ ਪਤਿ ੯੦

੧ ਮਨਹਠਿ ਆਲਸਿ ਭਰਮਿ ਭਵਾਈ ਜਨਮੁ ਗਇਆ ਬਿਖੁ ਕਮਾਇ
੨ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੇ ਠਉਰ ਨ ਕਾਈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇ
ਸਿਰੀਗੁਰੂ ਗੁਣਵੰਤਿ ਮਹਲਾ ੧ ਪਤਿ ੧੧

੧ ਜੀਉ ਜੀਉ ਤੁ ਮਧੁਸੂਦਨ ਜੀਉ ਜੀਉ ਸਭਨਾ ਸਤ੍ਰੁ ਕੀ ਜੀਉ

ਸਿਰੀਗਾਗੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ਪਤਿ ੧੨

੧ ਸਿਰਿ ਕੰਧਾਰ ਤਾਇ ਪੁਰਖੁ ਕਰਿ ਦੀ ਬਿਚੁ ਸੁਜਾਣੁ
ਸਿਰੀਗੁਰੂ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾਂ ਕੀ ਪਤਿ ੧੩

੧੬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ

ਤਤਕਰਾ ਸਾਝਾ

ਰਾਗਾਂ ਦਾ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ਪਤਿ ੧੮

੧ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਪਤਿ ੧੯
੨ ਸਚੁ ਸੁਣਹੁ ਸਭੁ ਜੋਗਿ ਮਨਿ ਭਾਇਆ
੩ ਜੰਗੀ ਜੁਟੁ ਪਵੈ ਦਲ ਭੀੜੇ ਸੂਰ ਕਹਾਵੈ ਸੋਈ
੪ ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਣ ਜਾਉ ਤੀਰਥੁ ਨਾਮੁ ਹੈ
੫ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ਪਤਿ ੨੦
੬ ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਸਾਥ ਲਇਆ ਚਾਲਾਇ ਜੀਉ
ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਪਤਿ ੨੧
੭ ਪੁੰਨਿਆ ਦੀ ਰਾਤੀ ਪੂਰਨ ਭਾਤੀ ਚਹੁ ਕੁੰਡੀ ਚੜਿਆ ਚੰਦੁ ਜੀਉ
ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਛੰਤ ਪਤਿ ੨੨
੮ ਮਨਹਠਿ ਆਲਸਿ ਭਰਮਿ ਭਵਾਈ ਜਨਮੁ ਗਇਆ ਬਿਖੁ ਕਮਾਇ
੯ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੇ ਠਉਰ ਨ ਕਾਈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇ
ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਗੁਣਵੰਤਿ ਮਹਲਾ ੧ ਪਤਿ ੨੩
੧੦ ਜੀਉ ਜੀਉ ਤੁ ਮਧੁਸੂਦਨ ਜੀਉ ਜੀਉ ਸਭਨਾ ਸਤ੍ਰੁ ਕੀ ਜੀਉ
ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ਪਤਿ ੨੪
੧੧ ਸਿਰਿ ਕੰਧਾਰ ਤਾਇ ਪੁਰਖੁ ਕਰਿ ਦੀ ਬਿਚੁ ਸੁਜਾਣੁ
ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾਂ ਕੀ ਪਤਿ ੨੫
੧੨ ਤਤਕਰਾ ਸਾਝਾ
੧੩ ਰਾਗਾਂ ਦਾ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ਪਤਿ ੨੬
੧੪ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਪਤਿ ੨੭
੧੫ ਸਚੁ ਸੁਣਹੁ ਸਭੁ ਜੋਗਿ ਮਨਿ ਭਾਇਆ
੧੬ ਜੰਗੀ ਜੁਟੁ ਪਵੈ ਦਲ ਭੀੜੇ ਸੂਰ ਕਹਾਵੈ ਸੋਈ
੧੭ ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਣ ਜਾਉ ਤੀਰਥੁ ਨਾਮੁ ਹੈ
੧੮ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ਪਤਿ ੨੯
੧੯ ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਸਾਥ ਲਇਆ ਚਾਲਾਇ ਜੀਉ
ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਪਤਿ ੩੦
੨੦ ਪੁੰਨਿਆ ਦੀ ਰਾਤੀ ਪੂਰਨ ਭਾਤੀ ਚਹੁ ਕੁੰਡੀ ਚੜਿਆ ਚੰਦੁ ਜੀਉ
ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਛੰਤ ਪਤਿ ੩੧
੨੧ ਮਨਹਠਿ ਆਲਸਿ ਭਰਮਿ ਭਵਾਈ ਜਨਮੁ ਗਇਆ ਬਿਖੁ ਕਮਾਇ
੨੨ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੇ ਠਉਰ ਨ ਕਾਈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇ
ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਗੁਣਵੰਤਿ ਮਹਲਾ ੧ ਪਤਿ ੩੨
੨੩ ਜੀਉ ਜੀਉ ਤੁ ਮਧੁਸੂਦਨ ਜੀਉ ਜੀਉ ਸਭਨਾ ਸਤ੍ਰੁ ਕੀ ਜੀਉ
ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ਪਤਿ ੩੩
੨੪ ਸਿਰਿ ਕੰਧਾਰ ਤਾਇ ਪੁਰਖੁ ਕਰਿ ਦੀ ਬਿਚੁ ਸੁਜਾਣੁ
ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾਂ ਕੀ ਪਤਿ ੩੪

ਮਾਝ

੨੧ ਨਿਰਗੁਣੁ ਸਰਗੁਣੁ ਆਪੇ ਸਈ
੨੨ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਸਬਾਇਆ
੨੩ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਆਪੇ
੨੪ ਅੰਤਰਿ ਅਲਖੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ॥
੨੫ ਕਉਣੁ ਸੁਮੁ ਕਉਣੁ ਕਥੀ ਬਿਧਿ ਜਾਣੀ
੨੬ ਅਪਣੀ ਕੁਦਰਤਿ ਆਪੇ ਜਾਣੈ
੨੭ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਤਿਸਹਿ ਨ ਨਾਸੀ
੨੮ ਨਿਤ ਨਿਤ ਦੇਖੈ ਸਭ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ॥
੨੯ ਜਰੀ ਜਿ ਪਿਰ ਸੰਗਿ ਨ ਜਰਈ
ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ਪਦਾ ਅਰੁ ਤੁਕ ੧੦
ਪਤਿ ੧੦੦
੧ ਕਿਰਤੰ ਕਰਮ ਲਵੈ ਛੁਟੈ ਕਰਿ ਸਿਮਰਣੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ
ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਪਤਿ ੧ੰ੨
੧ ਸੇਵੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪਣਾ ਜਿਸੁ ਸੇਵਿ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਜਾਇ
ਮਾਝੀ ਵਸਲੇਖ ਮਹਲਾ ੧ ਪਤਿ ੧ੰ੨
੧ ਭੁਲਣਾ ਪੁਰਖੁ ਅਭੁਲੁ ਨ ਜਾਪੈ ਆਪਿ ਸਿਞਾਣੈ ਸੋਇ
ਪਤਿ

੭ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਤਤਕਰਾ ਗਉੜੀ ਕਾ
ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ਦੁਪਦੇ ਪਤਿ ੧੧੫
੧ ਭਉ ਮੁਚਤ ਭਾਵ ਵਤ ਤੇਰਾ
੨ ਡਰਿ ਘਰੁ ਛਡਿ ਭਇਆ ਬੈਰਾਗੀ
੩ ਮਾਤ ਪੀਤ ਸੁਤ ਬੰਧਪ ਭਾਈ
੪ ਪਉਣੈ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਕਾ ਮੇਲੁ
੫ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਬੁਝੈ ਮਹਾ ਗੁਣ ਕੇਤੇ
੬ ਜੋਤੀ ਜਾਣੈ ਏਕ ਕੀ ਸੋਇ
੭ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਾਇ ਮਨ ਮਾਹਿ ਚੀਤ
੮ ਉਲਟਿ ਪਵਿਤ੍ਰ ਕਰਮ ਭੁਇ ਮੀਚੀ
੯ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਮਰਣੁ ਦਿਖਾਏ
੧੦ ਕਿਰਤੁ ਪਇਆ ਨਾਨਕ ਮੈ ਦੋਇ
੧੧ ਜੋ ਦਿਸੈ ਅਕ੍ਰਿਤ੍ਰਮੁ ਕਰਤਾਇਆ ਸਾਚਿ ਪਿਛੈ ਸਾਚੀ ਪਈ
੧੨ ਜਾਗਿਆ ਸੋਵਨ ਲਾਗਾ ਰੋਵਨ
੧੩ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾਇਆ ਰਹੈ ਸੁਖਾਲੀ
੧੪ ਅਵਗਿ ਪਚਾ ਇਕ ਜਨ
੧੫ ਮੁਦ੍ਰਾ ਪਾਇ ਕੀਤਾ ਮੁਦ੍ਰਾ ਕਾਇ ਕੀਨੀ
੧੬ ਅਉਖਧ ਮੰਤ੍ਰ ਮੁਖਾ ਸਭ ਏਕੋ ਜੋਗ ਕਰੀ ਦ੍ਰਿੜੁ ਤੁਮ ਕਰਣੀ

੧੭ ਕਰਤਾ ਕੀਆ ਈਸਾ ਪੂਕ ਤਰੇਗਾ ਕਿਦੂ ਖਾ ਵਡਾ
੧੮ ਜੋਗੈ ਗਵਣੁ ਈਸੈ ਏਕੋ ਦੇਵ ਸੁਰਗ ਵਾਸੁ ਆਸਾਣੇ
੧੯ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਕੇਵਲੁ ਸਚੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੁ ਹੋਸੀ
੨੦ ਸੋਹੈ ਤੇਰਾ ਦੁਆਰਾ ਸੋਹੈ ਤੇਰਾ ਆਕਾਰ
੨੧ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਤਿਸਹਿ ਆਕਾਰ
੨੨ ਨਿਤ ਨਿਤ ਦੇਖੁ ਸਮਾਲੀਐ ॥
੨੩ ਤੀਰਥਿ ਤਪਿ ਦਇਆ ਦਮੁ ਦਾਨੁ
ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ਪਦਾ ਅਰੁ ਤੁਕ ੧੦
ਪਤਿ ੧੦੦
੧ ਕਿਰਤੰ ਕਰਮ ਲਵੈ ਛੁਟੈ ਕਰਿ ਸਿਮਰਣੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ
ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਪਤਿ ੧ੰ੨
੧ ਸੇਵੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪਣਾ ਜਿਸੁ ਸੇਵਿ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਜਾਇ
ਮਾਝੀ ਵਸਲੇਖ ਮਹਲਾ ੧ ਪਤਿ ੧ੰ੨
੧ ਭੁਲਣਾ ਪੁਰਖੁ ਅਭੁਲੁ ਨ ਜਾਪੈ ਆਪਿ ਸਿਞਾਣੈ ਸੋਇ
ਪਤਿ

੭ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਤਤਕਰਾ ਗਉੜੀ ਕਾ
ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ਦੁਪਦੇ ਪਤਿ ੧੧੫
੧ ਭਉ ਮੁਚਤ ਭਾਵ ਵਤ ਤੇਰਾ
੨ ਡਰਿ ਘਰੁ ਛਡਿ ਭਇਆ ਬੈਰਾਗੀ
੩ ਮਾਤ ਪੀਤ ਸੁਤ ਬੰਧਪ ਭਾਈ
੪ ਪਉਣੈ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਕਾ ਮੇਲੁ
੫ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਬੁਝੈ ਮਹਾ ਗੁਣ ਕੇਤੇ
੬ ਜੋਤੀ ਜਾਣੈ ਏਕ ਕੀ ਸੋਇ
੭ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਾਇ ਮਨ ਮਾਹਿ ਚੀਤ
੮ ਉਲਟਿ ਪਵਿਤ੍ਰ ਕਰਮ ਭੁਇ ਮੀਚੀ
੯ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਮਰਣੁ ਦਿਖਾਏ
੧੦ ਕਿਰਤੁ ਪਇਆ ਨਾਨਕ ਮੈ ਦੋਇ
੧੧ ਜੋ ਦਿਸੈ ਅਕ੍ਰਿਤ੍ਰਮੁ ਕਰਤਾਇਆ ਸਾਚਿ ਪਿਛੈ ਸਾਚੀ ਪਈ
੧੨ ਜਾਗਿਆ ਸੋਵਨ ਲਾਗਾ ਰੋਵਨ
੧੩ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾਇਆ ਰਹੈ ਸੁਖਾਲੀ
੧੪ ਅਵਗਿ ਪਚਾ ਇਕ ਜਨ
੧੫ ਮੁਦ੍ਰਾ ਪਾਇ ਕੀਤਾ ਮੁਦ੍ਰਾ ਕਾਇ ਕੀਨੀ
੧੬ ਅਉਖਧ ਮੰਤ੍ਰ ਮੁਖਾ ਸਭ ਏਕੋ ਜੋਗ ਕਰੀ ਦ੍ਰਿੜੁ ਤੁਮ ਕਰਣੀ

੮ ਨਿਰਗਣੁ ਸਰਗੁਣੁ ਕੇਵਲੁ ਚੇਤਨੀ ਬੁਝਾਇ
੯੦ ਨਿਤ ਦਿਨ ਨਸ੍ਰਤਿ ਭਲਾ ਜੁ ਕੇਵਲੁ ਮੇਰਾ ਮਾਇ
੯੧ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਚੇਤਿ ਹਰਿ ਆਸਾ ਸਤਿ ਕਿਥੈ ਦੇਖਿ ਜਗੇਰਾ
੯੨ ਕੈਸਾ ਨਸ੍ਰਤਿ ਮੀਨੈ ਭੀ ਲੁਕਤੇ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਵੀਚਾਰੁ ਆਇਆ
੯੩ ਜਿਉ ਜਨ ਮੀਤੁ ਪਾਲਤੇ ਪੋਖੈ ਦੁਹੀ ਭਾਇ
੯੪ ਜਿਸੁ ਮੀਲੈ ਤੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੀਠੇ ਜਿਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੀਠਾ ਮੀਠੇ
੯੫ ਤਨਿ ਦਇਆ ਆਲਿ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭ ਦੇਖਿ ਦੀਨੇ ਮੀਠੇ
੯੬ ਜਾਗੀ ਦਇਆ ਅਪਾਰ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੀ ਜਗਾਇ ਬੁਝਾਇ
੯੭ ਕਰਮ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਾਗੀ ਦਾਤ ਮੇਰਾ ਅਤੁਟ ਭੰਡਾਰ ਮੀਠੇ
੯੮ ਤੁਮ ਦਾਤਿ ਆਲਸ ਬਦਫੈਲ ਜਨ ਇਕ ਬਿਖੁ ਸਾਕਤ
੯੯ ਮੇਰੈ ਮਨਸ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਜੀਵੈ ਮੇਰਾ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਪ੍ਰਾਣ
੧੦੦ ਤਨਿ ਮਨਿ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਗਟੁ ਸਦਾ ਮੇਰਾ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਪ੍ਰਾਣ
੧੦੧ ਇਹੁ ਮਨੁ ਆਖਿ ਖਿਨਾ ਇਕੁ ਬਹਤ ਗੀ ਦਹ ਦਿਸ ਚਲਿ
੧੦੨ ਕੀਅ ਕਰੇ ਪਾਰਗਰਤ ਬਹਤ ਗੀ ਆਖਿ ਸਾਕ ਪੁਰੰਤ ਪੰਤੇ
੧੦੩ ਇਸੁ ਤਨ ਮਹਿ ਤਿਨ ਮਾਰਗ ਮਾਇ ਹੈ ਇਛ ਸਦਾ ਮੇਰੀ
੧੦੪ ਜੰਤ ਅਗਵਿ ਸੰਗੀ ਤੁਮ ਬੇਚੀ ਆਪੇ ਮੇਲ ਮਿਲੇ
੧੦੫ ਤਨ ਮਨ ਕੀ ਮੈ ਮੁਕਤ ਕਰਾਈ ਅਤਿ ਗੁਰਿ ਮੀਲੇ
੧੦੬ ਗੁਰ ਤੇ ਬਾਜੇ ਸਬਦ ਅਨਾਹਦ ਤੁਝ ਅਤਿ ਅਨੰਦ
੧੦੭ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਿਨ ਦੁਖ ਪਾਇਆ ਕਰਮਾ
੧੦੮ ਆਉ ਸਖੀ ਗੁਣ ਗਾਵਨ ਕਰੀਜੈ ਜੀਉ
੧੦੯ ਮਨ ਮਾਝੈ ਮਨ ਮੋਹਨੋ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਵਿਦਾਨ ਗਿਆਨ
੧੧੦ ਚੰਨੀ ਮੇਰੈ ਚੰਨੀ ਵਿਦ ਚੰਨੀ ਮੇਰੈ ਪਿਆਰਿ ਆਰਿ
੧੧੧ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਮੇਰੈ ਤਨਿ ਵਸਿ ਗਾਏ ਜੀਉ
੧੧੨ ਮੇਰਾ ਬਿਰਹੀ ਨਸੁ ਮਿਲੇ ਤ ਜੀਵਾ ਜੀਉ

੧੬ ਜਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਗਉੜੀ ਚਉਪਦੇ ਪਤਿ ੧੨੨
੧ ਕਿਨਾ ਬਿਧਿ ਕਰਿ ਸਜੁ ਪੋਤ ਮੇਰੇ ਭਈ
੨ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮੀਲੈ ਬੁਝਿ ਸਲਾਹੀ
੩ ਕਵਣ ਜਨਾ ਕੇ ਵਡੀ ਪਤਰਾ
੪ ਕਰਮ ਭੂਮਿ ਮਹਿ ਬੀਜ ਅਨੂਪ
੫ ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਸਦਾ ਅਬਿਨਾਸੀ
੬ ਸੀਤਲ ਬੀਤਾ ਆਦਿ ਤੇ ਨਾਤੁ
੭ ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕੁ ਬੁਲੈ ਸਚੁ
੮ ਸੁਣਿ ਜਲਿ ਕਥਾ ਉਤਰੀ ਮੈਲੁ
੯ ਅਗਲੇ ਮੁਏ ਸਿਖ ਪਾਛੈ ਪੋਰ

ਅਗਿਆਨ ਤਮਨਾਸਨੋ ਤਤੁ ਦਰਸਾ
ਬਹੁਤੁ ਦਰਬੁ ਖਰਚਿਓ ਅਨਗਨਾਘਾ
ਬਹੁਤੁ ਸੋਗੇ ਆਇਆ ਬਹੁਤੋ ਬੋਲੇਖੀ
ਪੁਣੀ ਜਾਵੈ ਪੁਤੁ ਸੁਮੇਰ
ਤਉ ਕੈਪਾਤੇ ਅਜਹੁ ਦਾਈਐ
ਅਸਨਾ ਜੇਤੇ ਤੇਤੇ ਚਾਖੇ
ਅਨੁਮੰਦਨ ਤਤੁਸਾ ਜੀ ਭਾਲੇ
ਜੈਦਿਨ ਸਤੁਸੋ ਇਨਰੰਗਾ
ਤੁਮੇਰਾ ਸਾਖ ਤੁਹੀ ਮੇਰਾ ਮੀਤੁ
ਇਥਿਆ ਪਤਰਬਖਸੇ ਸਾ ਬਿਸਥਾਰੁ
ਨੈਨਸੁ ਦੀਪਕ ਪਰਾਦ੍ਰਿਸਹਿ ਵਿਨਹੁ
ਜੈਕੈ ਦਾਸਿਖਨਸੁਭਤਨ
ਸ਼ਤਿਗੁਰ ਦਰਸਨਿ ਅਗਮੀਨਿ ਵਖੀ
ਸਾਧਸੀਕਿਨਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਵਖੈ
ਬਖਨਤੇਰੇ ਚੋਲ ਵੇਗਾਮੁ
ਨਿਸੁ ਅਨਿਦ ਸੋਤੇਰੇ ਜਾਨੁ ਸਾਈ
ਜੀਅ ਜੁਗਤਿ ਜਾਕੈ ਹੈ ਹਥ
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਮੀ ਮਨੁ ਖਾਗਾ
ਹਸਤ ਪੁਨੀਤ ਹੋਤ ਤਤਕਾਲ
ਜੀਪਗਾਵੈ ਸੋਈ ਅਪਨਾ
ਕਲਿਜੁਗ ਮਹਿ ਮੀਕਿਆਇ ਸੰਜੋਗ
ਹਸਧਾਵੈ ਤਰਗਸਰ ਤਾਈ
ਗੁਰਿਗਿਆਤੇ ਤਨੁ ਬਜਾਨੀਐ ਦੁਰਿ
ਨਾਥਮੀਤੁ ਸਾ ਜਨੁ ਸੋ ਜਾਮੀਆ
ਜਾਕੈ ਦਸੁ ਸੁਖੁ ਸਾਮਕਿਜਾਏ
ਅਸਮਸੂਖ ਕਮਨਮਹਿ ਬਖਾਨ
ਕਵਨ ਜੁਪੁਤੇ ਆਗਾਪਉ
ਆਪਨ ਤਸੁਮਾ ਜਾਕੈ ਗੁਰ ਬਾ
ਗੁਰੈ ਚਰਣ ਤੁਪਖਿਮੇ ਆਖੇ
ਅਸਮੇ ਨੇਤੁ ਤਾਕਉ ਆਖਿ
ਮੀਤੁ ਕੈਰੇ ਸੋਈ ਅਜਨ
ਜਾਕਉ ਤੁ ਅਕੁਏ ਜਾਮਾਕਾ ਅੰਗਾ

ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਪਾਈਐ ਵਡ ਭਾਗੀ
ਕਰੀਆਈ ਕੋਕੇ ਖਪੁ
ਵਡੇ ਵਡੇ ਜੋ ਦੀਸਹਿ ਲੋਗ
ਪੁਰਮਾਤਮੁ ਪੂਰਾ ਇਸਨੁ
ਸ਼ਤ ਕੀ ਪੁਰਗੋ ਦੇ ਅਘ ਕੋਹੁ
ਮਿਸੁ ਣਜਾਪਤ ਕਮਲਾ ਫਗਾਸ
ਇਕ ਸੁਸਿ ਉਜਾਕਮਨੁਗਤ
ਨਾਮੁ ਭਗਤ ਕੇ ਪਾਸਾ ਧਨੁ
ਸ਼ਤ ਪੁਸਾਧ ਦਿਓ ਸਿਨ ਖੁਪਿ ਆਇਆ
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦਾਸ ਸਨ ਗੁਣ ਗਾਵਉ
ਜਾਕਉ ਅਪਨੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੈ
ਛਤਿ ਸਿਆਸਿ ਪਥ ਪ੍ਰਚਤੁਰਾਈ
ਸੀਖੀਆ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਆਪਿ
ਅਨਿਕ ਸਾਧਾਏ ਜੈਸੇ ਦੋਰ
ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਗੁਸਾਖ ਦੀਦੇ
ਸਾਧਸੀਗਿਤ ਬੀ ਸਨੀ ਪਾਰੁ
ਸੁਕ ਨੇ ਕੀਇ ਖਿਸਾਖ
ਤੁਧ ਗਏ ਆਇ ਈ ਹਿ ਸ਼ਾਂਤਿ
ਕੁਲੇ ਦਿਨ ਸਭ ਲੇ ਜੋ ਜੋਗ
ਗੁਰ ਕ ਸ਼ਬਦ ਰਾ ਖੁ ਮਨ ਮਾਹਿ
ਜੀਸੁ ਸਿ ਅਰਤ ਦੁਖੁ ਸਭੁ ਜਾਇ
ਭੇ ਮਹਿ ਗਚਿ ਰਸਭੁ ਸਾਸਾਰ
ਤੁਮ ਗੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਜਾ ਮੀ ਨਾਉ
ਕਰਿ ਬਿਨਤੀ ਜੋ ਸੇ ਸ਼ਰ ਤੁਮ
ਤੁਮ ਅਸ ਸੁ ਤੁ ਪੇ ਯੋ ਗ ਬਹੁ ਆਸੀ
ਤਸ ਦਰਸੁ ਪਾਏ ਸੋ ਵਡ ਭਾਗੀ
ਧਰਿ ਸਿਮਗ ਤਿ ਤੇ ਗੋ ਜਾਇ ਬਖਾਈ
ਹਿਰਦੇ ਕਮਲ ਮਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਾਰੇ
ਗੁਰ ਜੀ ਕਿਰਪ ਸਨ ਕਉ ਬਾਲਿ ਜਾਉ
ਕੋਰੁ ਦੁਰ ਕਰ ਮਾਦਿਖਾਵੈ ਹੋਰੁ
ਸਾਸਗ੍ਰਹ ਕਰੇ ਉ ਤਰਿ ਨਜਾਈ
ਸਿਸਮਰ ਤਸੁਆ ਸੀ ਕਿਲਾਬਿਖ ਨਾਸੇ

ਕਰਿ ਕਰੁਣਾ ਤਾ ਕਾ ਅਨੁਲਾਗਾ
ਜੀਸਸੀਗਿ ਮਤੁ ਕੋ ਜਿਜਾਪੇ
ਬੁਦ ਪੁਰਖ ਰਤ ਸੀ ਤੁ ਭਯਾ ਨਤੁ ਏ
ਤੇਟਿ ਮਜਨ ਕੀ ਨੀਇ ਸਨੁ
ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ
ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਆਪਿ ਸਵਾਰੀ
ਸਕੇ ਵਭਾਗੁ ਗਨਾਈ
ਕੁਜ ਬਾਬ ਬੀਰ ਵਖ ਸੁਖ ਸਾਗਰ
ਯਹੁ ਸਾਈ ਮੀ ਤੁਖ ਤੁ ਸੋਭਾ
ਤੈ ਕੈਈ ਗਾ ਪੀ ਐ ਸੋ ਭਾ ਵੈ
ਕਵ ਲਨ [illegible] ਸੁ ਪਤਿ ਮੇ ਰੀ ਮਾਈ
ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਬੇ ਕਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨਿ ਜਾਗੀ
ਨਿਕ ਸੁ ਕੇ ਪੰਖੀ ਸਿਮਰਿ ਗਿਰੀ ਪਾਖ
ਜਿਧੇ ਪਨ ਕਉ ਸਿਮਰਤ ਮਨੁ ਮੇਰਾ
ਕਿਨ ਬੇਧੀ ਮੀ ਲੇ ਗੁ ਸਾਈ ਮੇਰਾ ਮਾਈ
ਐਸੇ ਪਚ ਚਉ ਪਾਇ ਈ
ਅਉ ਸਧ ਏ ਦਿਨ ਸੁ ਮੇ ਨਭ ਮਾ ਗੁ ਗੀ ਮਲਿ ਕਾ
ਮਸੁ ਪੈ ਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇ ਰੇ
ਚਿ ਨ ਗਬਿ ਨਾ ਸੀ ਗਾ ਇਆ
ਛੋ ਡਿ ਛੋ ਡਿ ਗੇ ਬਿ ਧਿ ਆਖ ਸੁਆ
ਤੁਧ ਬਿ ਨ ਅਵ ਗਾ ਮਾ
ਤੁਧ ਬਿ ਨ ਕਵ ਨੁ ਗੀ ਵੈ ਤੀ
ਮਿਲ ਗੋ ਪ ਮੇ ਸ ਜੀ ਆ
ਤੁ ਤਾ ਕੈ ਖਿ ਕੀ
ਜੋ ਜੁ ਜਾ ਤਿ ਸੁ ਨਿ ਆ ਇ ਖ ਜੁ ਤੇ
ਅਨੁ ਪੁ ਦਾ ਬਨੁ ਸੁ ਨ ਸੁ ਗੀ ਰਾ ਬ ਧਿ ਆ ਇ
ਚਇ ਆ ਇ ਆ ਕ ਮਿ ਮ ਪ ਤਿ ਮੇ ਰੇ
ਤੁ ਅ ਰਿ ਸੇ ਤੀ ਗ ਤ ਸੰ ਤ ਤੁ
ਜ ਜਾ ਜ ਆ ਇ ਦੇ ਦੂ
ਪ ਬ ਭ ਅ ਪੁ ਰ ਖ ਮੇ ਸ ਸ ਮ ਨ ਕੀ ਇ ਸੀ
ਭ ਗ ਤ ਕੀ ਪ੍ਰ ਤਿ ਮਿ ਨ ਜਾ ਈ
ਜ ਗ ਤ ਪ੍ਰ ਕਾ ਸ ਕ ਪ੍ਰ ਭ ਸੋ
ਸ ਮ ਰ ਥ ਪ੍ਰ ਭ ਮੇ ਰੇ ਮਨ ਮਾ ਹਿ
ਤੁ ਅ ਗ ਤਿ ਮਿ ਤਿ ਕਹ ਨ ਜਾ ਈ
ਨ ਮ ਸ ਕਾ ਰ ਕ ਨ ਪ੍ਰ ਭ ਸੋ
ਸ ਮ ਰ ਥ ਪ੍ਰ ਭ ਮੇ ਰੇ ਮਨ ਮਾ ਹਿ
ਜ ਪ ਤ ਤ ਪ ਤ ਹ ਰ ਨਾ ਮ
ਸ ਮ ਰ ਥ ਪ੍ਰ ਭ ਮੇ ਰੇ ਮਨ ਮਾ ਹਿ
ਜੀ ਵ ਨ ਪ ਦ ਵੀ ਜੀ ਕੇ ਦਾ ਸ
ਜਾ ਤਿ ਜੋ ਤੀ ਗੁ ਰ ਗੋ ਵਿ ਦ ਪਾ ਈ
ਨੇ ਤ ਪ੍ਰ ਗਾ ਸੁ ਕੀ ਆ ਜੁ ਰ ਦੇ ਵ
ਸ ਸ ਬ ਉ ਸ ਸ ਤ ਕ ਧ ਨ ਤੇ ਰੋ ਨੋ ਤ
ਤੁ ਹੈ ਸ ਭ ਤਿ ਤੁ ਹੈ ਨਾ ਲਿ
ਸੁ ਤਿ ਸ ਨੁ ਪੁ ਰ ਭ ਤਾ ਇ ਆ ਕ੍ਰਿ ਪਾ ਲ੍ਹਾ
ਚੇ ਤ ਮੈ ਲਿ ਲਾ ਵਿ ਛ ਇ ਹੋ ਰਿ
ਵਿ ਚੁ ਘ ਰਿ ਬੈ ਸ ਕ੍ਰ ਗਿ ਜਾ ਪੈ ਆ ਏ

ਜੀ ਸੀ ਗਿ ਮ ਤੇ ਕ੍ਰ ਪਾ ਲ ਜਾ ਏ
ਛੁ ਦ ਪੁ ਰ ਖ ਤ ਸੀ ਤੁ ਭ ਆ ਨ ਤ ਏ
ਤੇ ਟਿ ਮ ਜ ਨ ਕੀ ਨੀ ਇ ਸ ਨੁ
ਸਿ ਮ ਰਿ ਸਿ ਮ ਰਿ ਸਿ ਮ ਰਿ ਸੁ ਖੁ ਪਾ ਇ ਆ
ਅ ਪ ਨੇ ਸੇ ਵ ਕ ਕਉ ਆ ਪਿ ਸ ਵਾ ਰੀ
ਸ ਕੇ ਵ ਭ ਗੁ ਗ ਨ ਵਾ ਈ
ਕੁ ਜ ਬ ਬ ਬੀ ਰ ਖ ਸੁ ਖ ਸ ਗ ਰ
ਯ ਹੁ ਸੁ ਸਾ ਈ ਮੀ ਤੁ ਭ ਤੁ ਸੋ ਭ ਸੁ ਨੀ
ਤੈ ਕੈ ਈ ਗਾ ਪੀ ਐ ਸੋ ਭ ਾ ਵੈ
ਕ ਵ ਲ ਨ [illegible] ਸੁ ਪ ਤਿ ਮੇ ਰੀ ਮਾ ਈ
ਪ੍ਰ ਭ ਮਿ ਲ ਬੇ ਕ ਉ ਪ੍ਰੀ ਤਿ ਮ ਨਿ ਜ ਾ ਗੀ
ਨਿ ਕ ਸੁ ਕੇ ਪੰ ਖੀ ਸਿ ਮ ਰਿ ਗ ਿ ਰੀ ਪ ਾ ਖ
ਜ ਿ ਧੇ ਪ ਨ ਕ ਉ ਸਿ ਮ ਰ ਤ ਮ ਨੁ ਮੇ ਰ ਾ
ਕ ਿ ਨ ਬੇ ਧ ੀ ਮੀ ਲੇ ਗ ੁ ਸ ਾ ਈ ਮ ੇ ਰ ਾ ਮ ਾ ਇ
ਐ ਸੇ ਪ ਚ ਚ ਉ ਪ ਾ ਇ ਈ
ਅ ਉ ਸ ਧ ਏ ਦ ਿ ਨ ਸ ੁ ਮ ੇ ਨ ਭ ਮ ਾ ਗ ੁ ਗ ੀ ਮ ਲ ਿ ਕ ਾ
ਮ ਸ ੁ ਪ ੈ ਤ ਾ ਪ ੍ਰ ਭ ੁ ਮ ੇ ਰ ੇ
ਚ ਿ ਨ ਗ ਬ ਿ ਨ ਾ ਸ ੀ ਗ ਾ ਇ ਆ
ਛ ੋ ਡ ਿ ਛ ੋ ਡ ਿ ਗ ੇ ਬ ਿ ਧ ਿ ਆ ਖ ਸ ੁ ਆ
ਤ ੁ ਧ ਬ ਿ ਨ ਅ ਵ ਗ ਾ ਮ ਾ
ਤ ੁ ਧ ਬ ਿ ਨ ਕ ਵ ਨ ੁ ਗ ੀ ਵ ੈ ਤ ੀ
ਮ ਿ ਲ ਗ ੋ ਪ ਮ ੇ ਸ ਜ ੀ ਆ
ਤ ੁ ਤ ਾ ਕ ੈ ਖ ਿ ਕ ੀ
ਜ ੋ ਜ ੁ ਜ ਾ ਤ ਿ ਸ ੁ ਨ ਿ ਆ ਇ ਖ ਜ ੁ ਤ ੇ
ਅ ਨ ੁ ਪ ੁ ਦ ਾ ਬ ਨ ੁ ਸ ੁ ਨ ਸ ੁ ਗ ੀ ਰ ਾ ਬ ਧ ਿ ਆ ਇ
ਚ ਇ ਆ ਇ ਆ ਕ ਿ ਮ ਪ ਤ ਿ ਮ ੇ ਰ ੇ
ਤ ੁ ਅ ਰ ਿ ਸ ੇ ਤ ੀ ਗ ਤ ਸ ੰ ਤ ਤ ੁ
ਜ ਾ ਜ ਾ ਜ ਾ ਇ ਦ ੇ ਦ ੂ
ਪ ਬ ਭ ਅ ਪ ੁ ਰ ਖ ਮ ੇ ਸ ਸ ਮ ਨ ਕ ੀ ਇ ਸ ੀ
ਭ ਗ ਤ ਕ ੀ ਪ ਰ ਿ ਤ ਿ ਮ ਨ ਜ ਾ ਈ
ਜ ਗ ਤ ਪ ਰ ਕ ਾ ਸ ਕ ਪ ਰ ਭ ਸ ੋ
ਸ ਮ ਰ ਥ ਪ ਰ ਭ ਮ ੇ ਰ ੇ ਮ ਨ ਮ ਾ ਹ ਿ
ਤ ੁ ਅ ਗ ਤ ਿ ਮ ਿ ਤ ਿ ਕ ਹ ਨ ਜ ਾ ਈ
ਨ ਮ ਸ ਕ ਾ ਰ ਕ ਨ ਪ ਰ ਭ ਸ ੋ
ਸ ਮ ਰ ਥ ਪ ਰ ਭ ਮ ੇ ਰ ੇ ਮ ਨ ਮ ਾ ਹ ਿ
ਜ ਪ ਤ ਤ ਪ ਤ ਹ ਰ ਨ ਾ ਮ
ਸ ਮ ਰ ਥ ਪ ਰ ਭ ਮ ੇ ਰ ੇ ਮ ਨ ਮ ਾ ਹ ਿ
ਜ ੀ ਵ ਨ ਪ ਦ ਵ ੀ ਜ ੀ ਕ ੇ ਦ ਾ ਸ
ਜ ਾ ਤ ਿ ਜ ੋ ਤ ੀ ਗ ੁ ਰ ਗ ੋ ਵ ਿ ਦ ਪ ਾ ਈ
ਨ ੇ ਤ ਪ ਰ ਗ ਾ ਸ ੁ ਕ ੀ ਆ ਜ ੁ ਰ ਦ ੇ ਵ
ਸ ਸ ਬ ਉ ਸ ਸ ਤ ਕ ਧ ਨ ਤ ੇ ਰ ੋ ਨ ੋ ਤ
ਤ ੁ ਹ ੈ ਸ ਭ ਤ ਿ ਤ ੁ ਹ ੈ ਨ ਾ ਲ ਿ
ਸ ੁ ਤ ਿ ਸ ਨ ੁ ਪ ੁ ਰ ਭ ਤ ਾ ਇ ਆ ਕ ਿ ਪ ਾ ਲ ੍ਹ ਾ
ਚ ੇ ਤ ਮ ੈ ਲ ਿ ਲ ਾ ਵ ਿ ਛ ਇ ਹ ੋ ਰ ਿ
ਵ ਿ ਚ ੁ ਘ ਰ ਿ ਬ ੈ ਸ ਕ ੍ਰ ਗ ਿ ਜ ਾ ਪ ੈ ਆ ਏ

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ਆਸਾ ਦੀਆ ਵਾਰ ਪਤਿ ੧੫੮

ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੧ ਪਤਿ ੧੫੮

ਗਉੜੀ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੪ ਪਤਿ ੧੫੮

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫

ਕਵਣੁ ਸਹਾਈ ਥਿਤੁ ਕਵਣੁ ਕਵਣੁ ਵਾਰੁ ਕਵਣੁ ਰੁਤੀ ਕਵਣੁ ਮਾਹੁ ॥
ਕਵਣੁ ਸਹਾਈ ਦਿਵਸੁ ਕਵਣੁ ਜਿਤੁ ਵੇਲਾ ਵਖਤੁ ਨ ਜਾਇ ॥
ਕਵਣੁ ਸਹਾਈ ਧਰਤੀ ਕਵਣੁ ਜਿਤੁ ਕਰਣੀ ਧਰੀ ਧਰਮ ਰਾਇ ॥
ਕਵਣੁ ਸਹਾਈ ਪਵਣੁ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਕਾ ਮੇਲਾਰੁ ॥
ਕਵਣੁ ਸਹਾਈ ਕਰਮ ਧਰਮ ਜਿਤੁ ਹੋਆ ਪਸਰੈ ਪਸਾਰੁ ॥
ਕਵਣੁ ਸਹਾਈ ਕਰਣੀ ਕਾ ਜਿਤੁ ਕੀਤਾ ਪਾਵੈ ਨਾਉ

ਮਨਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਮੰਦੀ ਜਾਤਿ ਗਵਾਈ ੧੮
ਹਰਿ ਗੁਰ ਸੇਵਹਿ ਤਿਨ ਵਡਿਆਈ ੧੮
ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜੂਐ ਹਾਰਿਆ ੯
ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਸਾਰਿਓ ਦਾਤਾ ੮੧
ਅਨਦਿਨੁ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹਹਿ ਸਾਚਾ ੮੨
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਵਖਾਣੀਐ ੮੩
ਮਨਮੁਖ ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਅਭਿਮਾਨੀ ੮੪
ਮਨਮੁਖ ਮੁਏ ਨ ਸੋਗੁ ਕਰੀਜੈ ੮੫
ਮਨਮੁਖ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਬਿਰਥਾ ੮੬
ਮਨਮੁਖ ਮੁਏ ਕਿਆ ਰੋਵਹਿ ਲੋਈ ੮੭
ਮਨਮੁਖ ਮੁਏ ਕਿਆ ਰੋਵਹਿ ਲੋਈ ੮੮
ਮਨਮੁਖ ਮੁਏ ਕਿਆ ਰੋਵਹਿ ਲੋਈ ੮੯
ਮਨਮੁਖ ਮੁਏ ਕਿਆ ਰੋਵਹਿ ਲੋਈ ੯੦
ਮਨਮੁਖ ਮੁਏ ਕਿਆ ਰੋਵਹਿ ਲੋਈ ੯੧
ਮਨਮੁਖ ਮੁਏ ਕਿਆ ਰੋਵਹਿ ਲੋਈ ੯੨
ਮਨਮੁਖ ਮੁਏ ਕਿਆ ਰੋਵਹਿ ਲੋਈ ੯੩
ਮਨਮੁਖ ਮੁਏ ਕਿਆ ਰੋਵਹਿ ਲੋਈ ੯੪
ਮਨਮੁਖ ਮੁਏ ਕਿਆ ਰੋਵਹਿ ਲੋਈ ੯੫
ਮਨਮੁਖ ਮੁਏ ਕਿਆ ਰੋਵਹਿ ਲੋਈ ੯੬
ਮਨਮੁਖ ਮੁਏ ਕਿਆ ਰੋਵਹਿ ਲੋਈ ੯੭
ਮਨਮੁਖ ਮੁਏ ਕਿਆ ਰੋਵਹਿ ਲੋਈ ੯੮
ਮਨਮੁਖ ਮੁਏ ਕਿਆ ਰੋਵਹਿ ਲੋਈ ੯੯
ਮਨਮੁਖ ਮੁਏ ਕਿਆ ਰੋਵਹਿ ਲੋਈ ੧੦੦
ਮਨਮੁਖ ਮੁਏ ਕਿਆ ਰੋਵਹਿ ਲੋਈ ੧੦੧
ਮਨਮੁਖ ਮੁਏ ਕਿਆ ਰੋਵਹਿ ਲੋਈ ੧੦੨
ਮਨਮੁਖ ਮੁਏ ਕਿਆ ਰੋਵਹਿ ਲੋਈ ੧੦੩
ਮਨਮੁਖ ਮੁਏ ਕਿਆ ਰੋਵਹਿ ਲੋਈ ੧੦੪
ਮਨਮੁਖ ਮੁਏ ਕਿਆ ਰੋਵਹਿ ਲੋਈ ੧੦੫
ਮਨਮੁਖ ਮੁਏ ਕਿਆ ਰੋਵਹਿ ਲੋਈ ੧੦੬
ਮਨਮੁਖ ਮੁਏ ਕਿਆ ਰੋਵਹਿ ਲੋਈ ੧੦੭
ਮਨਮੁਖ ਮੁਏ ਕਿਆ ਰੋਵਹਿ ਲੋਈ ੧੦੮
ਮਨਮੁਖ ਮੁਏ ਕਿਆ ਰੋਵਹਿ ਲੋਈ ੧੦੯
ਮਨਮੁਖ ਮੁਏ ਕਿਆ ਰੋਵਹਿ ਲੋਈ ੧੧੦
ਮਨਮੁਖ ਮੁਏ ਕਿਆ ਰੋਵਹਿ ਲੋਈ ੧੧੧
ਮਨਮੁਖ ਮੁਏ ਕਿਆ ਰੋਵਹਿ ਲੋਈ ੧੧੨
ਮਨਮੁਖ ਮੁਏ ਕਿਆ ਰੋਵਹਿ ਲੋਈ ੧੧੩
ਮਨਮੁਖ ਮੁਏ ਕਿਆ ਰੋਵਹਿ ਲੋਈ ੧੧੪
ਮਨਮੁਖ ਮੁਏ ਕਿਆ ਰੋਵਹਿ ਲੋਈ ੧੧੫
ਮਨਮੁਖ ਮੁਏ ਕਿਆ ਰੋਵਹਿ ਲੋਈ ੧੧੬
ਮਨਮੁਖ ਮੁਏ ਕਿਆ ਰੋਵਹਿ ਲੋਈ ੧੧੭
ਮਨਮੁਖ ਮੁਏ ਕਿਆ ਰੋਵਹਿ ਲੋਈ ੧੧੮
ਮਨਮੁਖ ਮੁਏ ਕਿਆ ਰੋਵਹਿ ਲੋਈ ੧੧੯
ਮਨਮੁਖ ਮੁਏ ਕਿਆ ਰੋਵਹਿ ਲੋਈ ੧੨੦
ਮਨਮੁਖ ਮੁਏ ਕਿਆ ਰੋਵਹਿ ਲੋਈ ੧੨੧
ਮਨਮੁਖ ਮੁਏ ਕਿਆ ਰੋਵਹਿ ਲੋਈ ੧੨੨
ਮਨਮੁਖ ਮੁਏ ਕਿਆ ਰੋਵਹਿ ਲੋਈ ੧੨੩
ਮਨਮੁਖ ਮੁਏ ਕਿਆ ਰੋਵਹਿ ਲੋਈ ੧੨੪
ਮਨਮੁਖ ਮੁਏ ਕਿਆ ਰੋਵਹਿ ਲੋਈ ੧੨੫
ਮਨਮੁਖ ਮੁਏ ਕਿਆ ਰੋਵਹਿ ਲੋਈ ੧੨੬
ਮਨਮੁਖ ਮੁਏ ਕਿਆ ਰੋਵਹਿ ਲੋਈ ੧੨੭
ਮਨਮੁਖ ਮੁਏ ਕਿਆ ਰੋਵਹਿ ਲੋਈ ੧੨੮
ਮਨਮੁਖ ਮੁਏ ਕਿਆ ਰੋਵਹਿ ਲੋਈ ੧੨੯

ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨ ਮਨਾਏ ੧੩੦
ਹਰਿ ਵਰ ਜੀਤੇ ੧੩੧
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ੧੩੨
ਗੁਰਸਿਖਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਰਿ ਸੋਇ ੧੩੩
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ੧੩੪
ਅਪੁਨੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ੧੩੫
ਹਰਿ ਕਰਣਾ ਦੁਖ ਹਰਣਾ ੧੩੬
ਇਕੁ ਸਿਮਰਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ੧੩੭
ਗੋਬਿੰਦ ਸਰਣਿ ਨਿਵਾਰਣ ਆਏ ੧੩੮
ਉਲਟੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ੧੩੯
ਮਿਲੁ ਰਾਮਾ ਮਿਲੁ ਆਇ ੧੪੦
ਇਕਾ ਬਾਣੀ ਇਕੁ ਗੁਰ ਇਕੋ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ੧੪੧
ਬਾਪਾ ਮੈਡਾ ਬਾਲੁ ਹੈ ੧੪੨
ਕੋਊ ਬੋਲੈ ਮੇਰਾ ਬੁਰਾ ੧੪੩
ਕਬੀਰ ਖੂਹਟ ਖਨਿ ਖਨਿ ਜਿਨਿ ਨੀਰੁ ਕਢਿਆ ੧੪੪
ਹਰਖ ਸੋਗ ਜਾ ਕੈ ਨਹੀ ਬੈਰ ਮਿਤ੍ਰ ਅਭਿਮਾਨ ਜਿਸੁ ਦੀਖੈ ਸਭ ਜੋਤਿ ਹੈ ੧੪੫
ਆਸਵਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਪਤਿ ੨੨੫
ਗੋਵਿੰਦ ਗੋਵਿੰਦ ਰਮਿ ਲੈ ੧੪੬
ਮਨ ਜਾ ਏਕਾ ਮਾਨੀਐ ੧੪੭
ਜੀਵਿਐ ਸੁਣੀਐ ਮਾਨੀਐ ੧੪੮
ਇਕਾ ਬਿਟਗਾ ਜੁਗ ਚਾਰਿ ੧੪੯
ਮਿਲਿਓ ਜਿ ਸਜਣੁ ਸੁਖਾ ਈ ਓਹੁ ੧੫੦
ਕਹਾ ਭੁਲਾ ਰੇ ਮਾਨੁਖਾ ੧੫੧
ਓਇ ਜੋ ਦੀਸਹਿ ਸੰਮਾ ਪਾ ੧੫੨

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ੧੫੩
ਉਤਰਿ ਅਇਆ ਦੇਸਾ ਵੀਸਰੇ ੧
ਸਤਿ ਜਪਾ ਸਤਿ ਚਿਤਿ ਸਤਿ ਚਤੁਰਾਈ ੨
ਭਾਖਿਆ ਸੰਧਿ ਭਾਖਿਆ ਭਿਖਿਆ ਮਾਸ ੩
ਇਕਮੇ ਪਵਣੈ ਦੁਇ ਕਰਿ ਰਾਖੇ ੪
ਆਪੁ ਵੀਚਾਰੈ ਸੁ ਪਰਮ ਵੀਚਾਰੀ ੫

ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜਿ ਲਹਹਿ ਘਰ ਅੰਦਰਿ ੬
ਗਾਵਹਿ ਗੀਤ ਚੀਤਿ ਅਨੀਤੇ ੭
ਅਨਭੈ ਗਭਾ ਸਾ ਕਤ ਦੇਵਣ ੮
ਤਨੁ ਬਿਨਸੈ ਧਨੁ ਕਾ ਕਹ ਕਰੀਐ ੯
ਭੁਗਸੇ ਵੇ ਸੰਗਾ ਮੁਨਾ ੧੦
ਜੋਨਿ ਸਿਰਿ ਜੋਨਿ ਪਇਆ ਮਾਗੀ ਪਾਇ ੧੧
ਕਹਾ ਸੁ ਖੇਲ ਤਬੇ ਲਗੁ ਖੇਲਹਿ ਕਹ ੧੨
ਜੋ ਮੋ ਗੋਇ ਲਿਗੇ ਹਿਲੀ ਤੇ ਸੇ ਸਾ ੧੩
ਚਾਰਿ ਚਕ ਚਾਰਿ ਦਿਸਾ ਆਕਾ ਨੀ ਮੀ ੧੪
ਮਨ ਸਾ ਮਨ ਨਿਸਾ ਏ ਭੇ ਭਉ ਜਾ ਸਚਿ ਨਾਇ ੧੫
ਚਲੇ ਚਲਣ ਤੇ ਪ੍ਰਭ ਵਤ ਦਇਆ ੧੬
ਕਿਆ ਜੰ ਗਲ ਦੁਹੀ ਜਾ ਏ ਪ੍ਰਭ ਬਾ ੧੭
ਜਿ ਮੀ ਸਾ ਮੁਹਿ ਜਾ ਸਿ ਆ ਦੁ ਮੈ ਭੀ ਭਰਮੀ ਭੂ ੧੮
ਤੂੰ ਰੇ ਕਰੁ ਮਾ ਮੰਦੁ ਦੀ ਗੁਰ ਬਾ ੧੯
ਕਤਾ ਆ ਧਣੁ ਆ ਖੀ ਐ ਤੇ ਕੇ ਅੰਤ ਜਾ ੨੦
ਸੁਗ ਤ ਉ ਪ ਜਿ ਸਚੁ ਵਖਾ ਣਿ ਆ ੨੧
ਆ ਵਣ ਜਾ ਣ ਕਿ ਉ ਮੈ ਜਿ ਉ ਮੇ ਭਾ ਤੋ ਈ ੨੨

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ਪਤਿ ੨੭੮

ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤ ਸਭ ਖੋਜੇ ੧
ਸਤਿਗੁਰ ਮਹ ਰਤਨੁ ਵਖਾਇਆ ੨
ਆਸਾ ਆਸ ਕਰੇ ਸਭ ਕੋਈ ੩
ਗੁਰ ਤੇ ਸਾਂਤਿ ਊਪਜੈ ਜੇ ਨਿਰਿ ਸਨ ਆ ਗੀ ਹੂ ੪
ਸੁਣਿ ਮਨ ਮੀਤ ਵਸਾ ਇਤੁ ਆ ਪੋ ਆ ਈ ੫
ਘਰੁ ਮਾ ਹਿ ਦਰਿ ਸਚੁ ਵੇ ਖੈ ਬਾ ਰਿ ਕਿ ਛੁ ਨੀ ੬
ਓ ਪਾ ਪ ਪ ਛਾ ਣਿ ਆ ਸਾ ਚੁ ਮੀ ਗ ਬੁ ਈ ੭
ਦੇ ਹ ਗ ਣੀ ਮ ਯ ਖ ਪ ਪਾ ਇ ਨੀ ਨ ਜਾ ਣ ੮
ਸਾ ਚਿ ਰ ਤੇ ਮੋ ਨਿ ਨ ਮ ਲੋ ਜ ਦਾ ਸ ਰੀ ਸੋ ਇ ੯
ਸ ਤਿ ਨ ਦੈ ਲੌ ਚ ਦੀ ਜੈ ਸੁ ਹਿ ਪ ਕੇ ਰ ਜ ੧੦
ਸਚਿ ਰਤੀ ਆ ਸ ਤ ਦ ਈ ਜੈ ਨ ਗੁ ਕੇ ੧੧
ਐ ਮੇ ਤ ਜੈ ਨ ਰ ਖਾ ਇ ਓ ਨ ਸੁ ਸੁ ਆ ਪਿ ੧੨

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਪਤਿ ੨੮੭
ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਚਿਤਵਸਿ ਉਦਮੁ ਜਾ ਆਹਰਿ ਹਰਿ ਜੀ ਨ ਵਿਸਾਰੇ ॥
ਸੈਲ ਪਥਰ ਮਹਿ ਜੰਤ ਉਪਾਏ ਤਾ ਕਾ ਰਿਜਕੁ ਆਗੈ ਕਰਿ ਧਾਰੇ ॥੧॥
ਮਾਤ ਗਰਭ ਮਹਿ ਅਗਨਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਤਹ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਵੈ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ॥
ਪਾਵਕ ਸਾਗਰ ਤਾਰਣ ਹਰਣਾ ਤਹ ਅਪਨਾ ਬਲੁ ਨਾਹੀ ਬੀਚਾਰੇ ॥੨॥
ਜਿਨਿ ਦਾਨ ਦੀਏ ਤਿਸੁ ਚੀਤ ਨ ਆਵੈ ਦੂਜੀ ਓਰ ਕਹਾ ਲਪਟਾਰੇ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲੇ ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਹਾਰੇ ॥੩॥੧॥੨॥੨੮੭॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਪਤਿ ੨੮੮
ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਚਿਤਵਸਿ ਉਦਮੁ ਜਾ ਆਹਰਿ ਹਰਿ ਜੀ ਨ ਵਿਸਾਰੇ ॥
ਸੈਲ ਪਥਰ ਮਹਿ ਜੰਤ ਉਪਾਏ ਤਾ ਕਾ ਰਿਜਕੁ ਆਗੈ ਕਰਿ ਧਾਰੇ ॥੧॥
ਮਾਤ ਗਰਭ ਮਹਿ ਅਗਨਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਤਹ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਵੈ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ॥
ਪਾਵਕ ਸਾਗਰ ਤਾਰਣ ਹਰਣਾ ਤਹ ਅਪਨਾ ਬਲੁ ਨਾਹੀ ਬੀਚਾਰੇ ॥੨॥
ਜਿਨਿ ਦਾਨ ਦੀਏ ਤਿਸੁ ਚੀਤ ਨ ਆਵੈ ਦੂਜੀ ਓਰ ਕਹਾ ਲਪਟਾਰੇ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲੇ ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਹਾਰੇ ॥੩॥੧॥੨॥੨੮੮॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਪਤਿ ੨੮੯
ਚੁਣਿ ਕਢੀਅਹਿ ਖਰੇ ਖਰੇ ਵਿਣੁ ਜਿਨ੍ਹ੍ਹ ਪਿਆਰੇ ਕੂੜਿਆਰ ॥
ਅਤੀ ਪਿਆਰੇ ਕਰਤੇ ਦੇ ਸੁਤ ਵੇਧਏ ਪਾਇਨਿ ਖਾਰੁ ॥
ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ਝੁਰਿ ਮਰਹਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਹੋਵਹਿ ਛਾਰੁ ॥
ਸਿਮਰਹਿ ਨਾਹੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਿਉ ਪਾਵਹਿ ਦਰਬਾਰੁ ॥
ਤੁਧੁ ਭਾਣੇ ਜੀ ਆਵਦੇ ਭਾਣੇ ਜਾਹਿ ਸਵਾਰਿ ॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਣਾ ਦਰਸੁ ਦੀਜੈ ਜਗੁ ਵਿਚਿ ਤੂ ਆਧਾਰੁ ॥
ਬ੍ਰਹਮ ਮਹੇਸ ਅਗੰਮ ਦੁਲੰਭ ਆਈਹਿ ਦੇਖਣ ਜਾਹਿ ਦੁਆਰ ॥
ਅਪਣਾ ਜਸੁ ਮੁਖਿ ਆਪਿ ਸੁਣਾਵਹਿ ਜੀਅ ਕੀਤੇ ਵਿਚਿ ਸਾਰੁ ॥
ਬਿਸਮ ਭਏ ਤਕਿ ਰਹੇ ਜੀ ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹੇ ਵੇਕਾਰ ॥
ਜਨਕੈ ਪਰਸਿ ਜਸ ਵਡਿਆਈ ਪਰਗਟੁ ਜਗਿ ਵਾਪਾਰੁ ॥
ਕਬਹੂ ਨ ਹਾਰਸਿ ਹੋਤ ਨ ਕਾਚੋ ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥
ਛੋਡਿ ਜਾਹਿ ਤੇ ਸਗਲ ਅਭਾਗੇ ਜਿਨ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਆਸ ॥
ਅਪਨੇ ਗੁਰ ਸੋ ਹਿਤੁ ਨ ਕੀਨੋ ਜਨਮਤ ਹੋਏ ਬਿਨਾਸ ॥
ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਚੋ ਸਉਦਾ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਖਾ ਹੋਇ ਰਾਸਿ ॥
ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੧
ਏਕਾ ਮਾਈ ਜੋਰੀ ਤਿਨਿ ਤਿਨਿ ਸੰਸਾਰੁ ਕੀਆ ॥
ਕਰਤੇ ਕੀ ਸਭ ਕਰਤ ਹੈ ਜੈਸਾ ਕਰਣਾ ਹੋਆ ॥
ਜੈਸੀ ਆਵੈ ਲਹਰਿ ਸਮੁੰਦ ਕੀ ਤੈਸਾ ਵਰਤੈ ਚੋਜ ॥
ਜੈਸਾ ਲਿਖਤੁ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਕਰਤੈ ਤੈਸਾ ਕੋ ਫਲੁ ਹੋਇ ॥
ਜੈਸਾ ਬੀਜੈ ਸੋ ਲੁਣੈ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥
ਆਪਿ ਵਿਹਾਝੈ ਆਪਿ ਵੇਚੈ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਲੇਇ ॥
ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਤਿਸ ਹੀ ਲਿਖਿਆ ਨਾਨਕ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੧॥
ਜਿਨਿ ਕੀਤੇ ਤਿਨਿ ਦੇਖਣ ਦਿਤੇ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰਿ ਵੇਕਾਰ ॥
ਜਿਨਿ ਕੀਤੇ ਤਿਨਿ ਸੁਣਨ ਦਿਤੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵਜਹਿ ਕਾਨ ॥
ਜਿਨਿ ਕੀਤੇ ਤਿਨਿ ਭੋਗਣ ਦਿਤੇ ਖਾਣੇ ਵਿਵਿਧ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥
ਜਿਨਿ ਕੀਤੇ ਤਿਨਿ ਪੈਨਣ ਦਿਤੇ ਪਹਿਰਹਿ ਵੰਨ ਸੁਵੰਨ ॥
ਜਿਨਿ ਕੀਤੇ ਤਿਨਿ ਦੇਖਣ ਦਿਤੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵਜਹਿ ਕਾਨ ॥
ਜਿਨਿ ਕੀਤੇ ਤਿਨਿ ਸੁਣਨ ਦਿਤੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵਜਹਿ ਕਾਨ ॥
ਜਿਨਿ ਕੀਤੇ ਤਿਨਿ ਭੋਗਣ ਦਿਤੇ ਖਾਣੇ ਵਿਵਿਧ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥
ਜਿਨਿ ਕੀਤੇ ਤਿਨਿ ਪੈਨਣ ਦਿਤੇ ਪਹਿਰਹਿ ਵੰਨ ਸੁਵੰਨ ॥
ਜਿਨਿ ਕੀਤੇ ਤਿਨਿ ਦੇਖਣ ਦਿਤੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵਜਹਿ ਕਾਨ ॥
ਜਿਨਿ ਕੀਤੇ ਤਿਨਿ ਸੁਣਨ ਦਿਤੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵਜਹਿ ਕਾਨ ॥
ਜਿਨਿ ਕੀਤੇ ਤਿਨਿ ਭੋਗਣ ਦਿਤੇ ਖਾਣੇ ਵਿਵਿਧ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥
ਜਿਨਿ ਕੀਤੇ ਤਿਨਿ ਪੈਨਣ ਦਿਤੇ ਪਹਿਰਹਿ ਵੰਨ ਸੁਵੰਨ ॥
ਜਿਨਿ ਕੀਤੇ ਤਿਨਿ ਦੇਖਣ ਦਿਤੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵਜਹਿ ਕਾਨ ॥
ਜਿਨਿ ਕੀਤੇ ਤਿਨਿ ਸੁਣਨ ਦਿਤੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵਜਹਿ ਕਾਨ ॥
ਜਿਨਿ ਕੀਤੇ ਤਿਨਿ ਭੋਗਣ ਦਿਤੇ ਖਾਣੇ ਵਿਵਿਧ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥
ਜਿਨਿ ਕੀਤੇ ਤਿਨਿ ਪੈਨਣ ਦਿਤੇ ਪਹਿਰਹਿ ਵੰਨ ਸੁਵੰਨ ॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਪਤਿ ੨੮੭
ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਚਿਤਵਸਿ ਉਦਮੁ ਜਾ ਆਹਰਿ ਹਰਿ ਜੀ ਨ ਵਿਸਾਰੇ ॥
ਸੈਲ ਪਥਰ ਮਹਿ ਜੰਤ ਉਪਾਏ ਤਾ ਕਾ ਰਿਜਕੁ ਆਗੈ ਕਰਿ ਧਾਰੇ ॥੧॥
ਮਾਤ ਗਰਭ ਮਹਿ ਅਗਨਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਤਹ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਵੈ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ॥
ਪਾਵਕ ਸਾਗਰ ਤਾਰਣ ਹਰਣਾ ਤਹ ਅਪਨਾ ਬਲੁ ਨਾਹੀ ਬੀਚਾਰੇ ॥੨॥
ਜਿਨਿ ਦਾਨ ਦੀਏ ਤਿਸੁ ਚੀਤ ਨ ਆਵੈ ਦੂਜੀ ਓਰ ਕਹਾ ਲਪਟਾਰੇ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲੇ ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਹਾਰੇ ॥੩॥੧॥੨॥੨੮੭॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਪਤਿ ੨੮੮
ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਚਿਤਵਸਿ ਉਦਮੁ ਜਾ ਆਹਰਿ ਹਰਿ ਜੀ ਨ ਵਿਸਾਰੇ ॥
ਸੈਲ ਪਥਰ ਮਹਿ ਜੰਤ ਉਪਾਏ ਤਾ ਕਾ ਰਿਜਕੁ ਆਗੈ ਕਰਿ ਧਾਰੇ ॥੧॥
ਮਾਤ ਗਰਭ ਮਹਿ ਅਗਨਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਤਹ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਵੈ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ॥
ਪਾਵਕ ਸਾਗਰ ਤਾਰਣ ਹਰਣਾ ਤਹ ਅਪਨਾ ਬਲੁ ਨਾਹੀ ਬੀਚਾਰੇ ॥੨॥
ਜਿਨਿ ਦਾਨ ਦੀਏ ਤਿਸੁ ਚੀਤ ਨ ਆਵੈ ਦੂਜੀ ਓਰ ਕਹਾ ਲਪਟਾਰੇ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲੇ ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਹਾਰੇ ॥੩॥੧॥੨॥੨੮੮॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਪਤਿ ੨੮੯
ਚੁਣਿ ਕਢੀਅਹਿ ਖਰੇ ਖਰੇ ਵਿਣੁ ਜਿਨ੍ਹ੍ਹ ਪਿਆਰੇ ਕੂੜਿਆਰ ॥
ਅਤੀ ਪਿਆਰੇ ਕਰਤੇ ਦੇ ਸੁਤ ਵੇਧਏ ਪਾਇਨਿ ਖਾਰੁ ॥
ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ਝੁਰਿ ਮਰਹਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਹੋਵਹਿ ਛਾਰੁ ॥
ਸਿਮਰਹਿ ਨਾਹੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਿਉ ਪਾਵਹਿ ਦਰਬਾਰੁ ॥
ਤੁਧੁ ਭਾਣੇ ਜੀ ਆਵਦੇ ਭਾਣੇ ਜਾਹਿ ਸਵਾਰਿ ॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਣਾ ਦਰਸੁ ਦੀਜੈ ਜਗੁ ਵਿਚਿ ਤੂ ਆਧਾਰੁ ॥
ਬ੍ਰਹਮ ਮਹੇਸ ਅਗੰਮ ਦੁਲੰਭ ਆਈਹਿ ਦੇਖਣ ਜਾਹਿ ਦੁਆਰ ॥
ਅਪਣਾ ਜਸੁ ਮੁਖਿ ਆਪਿ ਸੁਣਾਵਹਿ ਜੀਅ ਕੀਤੇ ਵਿਚਿ ਸਾਰੁ ॥
ਬਿਸਮ ਭਏ ਤਕਿ ਰਹੇ ਜੀ ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹੇ ਵੇਕਾਰ ॥
ਜਨਕੈ ਪਰਸਿ ਜਸ ਵਡਿਆਈ ਪਰਗਟੁ ਜਗਿ ਵਾਪਾਰੁ ॥
ਕਬਹੂ ਨ ਹਾਰਸਿ ਹੋਤ ਨ ਕਾਚੋ ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥
ਛੋਡਿ ਜਾਹਿ ਤੇ ਸਗਲ ਅਭਾਗੇ ਜਿਨ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਆਸ ॥
ਅਪਨੇ ਗੁਰ ਸੋ ਹਿਤੁ ਨ ਕੀਨੋ ਜਨਮਤ ਹੋਏ ਬਿਨਾਸ ॥
ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਚੋ ਸਉਦਾ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਖਾ ਹੋਇ ਰਾਸਿ ॥
ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੧
ਏਕਾ ਮਾਈ ਜੋਰੀ ਤਿਨਿ ਤਿਨਿ ਸੰਸਾਰੁ ਕੀਆ ॥
ਕਰਤੇ ਕੀ ਸਭ ਕਰਤ ਹੈ ਜੈਸਾ ਕਰਣਾ ਹੋਆ ॥
ਜੈਸੀ ਆਵੈ ਲਹਰਿ ਸਮੁੰਦ ਕੀ ਤੈਸਾ ਵਰਤੈ ਚੋਜ ॥
ਜੈਸਾ ਲਿਖਤੁ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਕਰਤੈ ਤੈਸਾ ਕੋ ਫਲੁ ਹੋਇ ॥
ਜੈਸਾ ਬੀਜੈ ਸੋ ਲੁਣੈ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥
ਆਪਿ ਵਿਹਾਝੈ ਆਪਿ ਵੇਚੈ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਲੇਇ ॥
ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਤਿਸ ਹੀ ਲਿਖਿਆ ਨਾਨਕ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੧॥
ਜਿਨਿ ਕੀਤੇ ਤਿਨਿ ਦੇਖਣ ਦਿਤੇ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰਿ ਵੇਕਾਰ ॥
ਜਿਨਿ ਕੀਤੇ ਤਿਨਿ ਸੁਣਨ ਦਿਤੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵਜਹਿ ਕਾਨ ॥
ਜਿਨਿ ਕੀਤੇ ਤਿਨਿ ਭੋਗਣ ਦਿਤੇ ਖਾਣੇ ਵਿਵਿਧ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥
ਜਿਨਿ ਕੀਤੇ ਤਿਨਿ ਪੈਨਣ ਦਿਤੇ ਪਹਿਰਹਿ ਵੰਨ ਸੁਵੰਨ ॥
ਜਿਨਿ ਕੀਤੇ ਤਿਨਿ ਦੇਖਣ ਦਿਤੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵਜਹਿ ਕਾਨ ॥
ਜਿਨਿ ਕੀਤੇ ਤਿਨਿ ਸੁਣਨ ਦਿਤੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵਜਹਿ ਕਾਨ ॥
ਜਿਨਿ ਕੀਤੇ ਤਿਨਿ ਭੋਗਣ ਦਿਤੇ ਖਾਣੇ ਵਿਵਿਧ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥
ਜਿਨਿ ਕੀਤੇ ਤਿਨਿ ਪੈਨਣ ਦਿਤੇ ਪਹਿਰਹਿ ਵੰਨ ਸੁਵੰਨ ॥
ਜਿਨਿ ਕੀਤੇ ਤਿਨਿ ਦੇਖਣ ਦਿਤੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵਜਹਿ ਕਾਨ ॥
ਜਿਨਿ ਕੀਤੇ ਤਿਨਿ ਸੁਣਨ ਦਿਤੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵਜਹਿ ਕਾਨ ॥
ਜਿਨਿ ਕੀਤੇ ਤਿਨਿ ਭੋਗਣ ਦਿਤੇ ਖਾਣੇ ਵਿਵਿਧ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥
ਜਿਨਿ ਕੀਤੇ ਤਿਨਿ ਪੈਨਣ ਦਿਤੇ ਪਹਿਰਹਿ ਵੰਨ ਸੁਵੰਨ ॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਪਤਿ ੨੮੭
ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਚਿਤਵਸਿ ਉਦਮੁ ਜਾ ਆਹਰਿ ਹਰਿ ਜੀ ਨ ਵਿਸਾਰੇ ॥
ਸੈਲ ਪਥਰ ਮਹਿ ਜੰਤ ਉਪਾਏ ਤਾ ਕਾ ਰਿਜਕੁ ਆਗੈ ਕਰਿ ਧਾਰੇ ॥੧॥
ਮਾਤ ਗਰਭ ਮਹਿ ਅਗਨਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਤਹ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਵੈ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ॥
ਪਾਵਕ ਸਾਗਰ ਤਾਰਣ ਹਰਣਾ ਤਹ ਅਪਨਾ ਬਲੁ ਨਾਹੀ ਬੀਚਾਰੇ ॥੨॥
ਜਿਨਿ ਦਾਨ ਦੀਏ ਤਿਸੁ ਚੀਤ ਨ ਆਵੈ ਦੂਜੀ ਓਰ ਕਹਾ ਲਪਟਾਰੇ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲੇ ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਹਾਰੇ ॥੩॥੧॥੨॥੨੮੭॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਪਤਿ ੨੮੮
ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਚਿਤਵਸਿ ਉਦਮੁ ਜਾ ਆਹਰਿ ਹਰਿ ਜੀ ਨ ਵਿਸਾਰੇ ॥
ਸੈਲ ਪਥਰ ਮਹਿ ਜੰਤ ਉਪਾਏ ਤਾ ਕਾ ਰਿਜਕੁ ਆਗੈ ਕਰਿ ਧਾਰੇ ॥੧॥
ਮਾਤ ਗਰਭ ਮਹਿ ਅਗਨਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਤਹ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਵੈ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ॥
ਪਾਵਕ ਸਾਗਰ ਤਾਰਣ ਹਰਣਾ ਤਹ ਅਪਨਾ ਬਲੁ ਨਾਹੀ ਬੀਚਾਰੇ ॥੨॥
ਜਿਨਿ ਦਾਨ ਦੀਏ ਤਿਸੁ ਚੀਤ ਨ ਆਵੈ ਦੂਜੀ ਓਰ ਕਹਾ ਲਪਟਾਰੇ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲੇ ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਹਾਰੇ ॥੩॥੧॥੨॥੨੮੮॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਪਤਿ ੨੮੯
ਚੁਣਿ ਕਢੀਅਹਿ ਖਰੇ ਖਰੇ ਵਿਣੁ ਜਿਨ੍ਹ੍ਹ ਪਿਆਰੇ ਕੂੜਿਆਰ ॥
ਅਤੀ ਪਿਆਰੇ ਕਰਤੇ ਦੇ ਸੁਤ ਵੇਧਏ ਪਾਇਨਿ ਖਾਰੁ ॥
ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ਝੁਰਿ ਮਰਹਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਹੋਵਹਿ ਛਾਰੁ ॥
ਸਿਮਰਹਿ ਨਾਹੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਿਉ ਪਾਵਹਿ ਦਰਬਾਰੁ ॥
ਤੁਧੁ ਭਾਣੇ ਜੀ ਆਵਦੇ ਭਾਣੇ ਜਾਹਿ ਸਵਾਰਿ ॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਣਾ ਦਰਸੁ ਦੀਜੈ ਜਗੁ ਵਿਚਿ ਤੂ ਆਧਾਰੁ ॥
ਬ੍ਰਹਮ ਮਹੇਸ ਅਗੰਮ ਦੁਲੰਭ ਆਈਹਿ ਦੇਖਣ ਜਾਹਿ ਦੁਆਰ ॥
ਅਪਣਾ ਜਸੁ ਮੁਖਿ ਆਪਿ ਸੁਣਾਵਹਿ ਜੀਅ ਕੀਤੇ ਵਿਚਿ ਸਾਰੁ ॥
ਬਿਸਮ ਭਏ ਤਕਿ ਰਹੇ ਜੀ ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹੇ ਵੇਕਾਰ ॥
ਜਨਕੈ ਪਰਸਿ ਜਸ ਵਡਿਆਈ ਪਰਗਟੁ ਜਗਿ ਵਾਪਾਰੁ ॥
ਕਬਹੂ ਨ ਹਾਰਸਿ ਹੋਤ ਨ ਕਾਚੋ ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥
ਛੋਡਿ ਜਾਹਿ ਤੇ ਸਗਲ ਅਭਾਗੇ ਜਿਨ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਆਸ ॥
ਅਪਨੇ ਗੁਰ ਸੋ ਹਿਤੁ ਨ ਕੀਨੋ ਜਨਮਤ ਹੋਏ ਬਿਨਾਸ ॥
ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਚੋ ਸਉਦਾ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਖਾ ਹੋਇ ਰਾਸਿ ॥
ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੧
ਏਕਾ ਮਾਈ ਜੋਰੀ ਤਿਨਿ ਤਿਨਿ ਸੰਸਾਰੁ ਕੀਆ ॥
ਕਰਤੇ ਕੀ ਸਭ ਕਰਤ ਹੈ ਜੈਸਾ ਕਰਣਾ ਹੋਆ ॥
ਜੈਸੀ ਆਵੈ ਲਹਰਿ ਸਮੁੰਦ ਕੀ ਤੈਸਾ ਵਰਤੈ ਚੋਜ ॥
ਜੈਸਾ ਲਿਖਤੁ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਕਰਤੈ ਤੈਸਾ ਕੋ ਫਲੁ ਹੋਇ ॥
ਜੈਸਾ ਬੀਜੈ ਸੋ ਲੁਣੈ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥
ਆਪਿ ਵਿਹਾਝੈ ਆਪਿ ਵੇਚੈ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਲੇਇ ॥
ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਤਿਸ ਹੀ ਲਿਖਿਆ ਨਾਨਕ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੧॥
ਜਿਨਿ ਕੀਤੇ ਤਿਨਿ ਦੇਖਣ ਦਿਤੇ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰਿ ਵੇਕਾਰ ॥
ਜਿਨਿ ਕੀਤੇ ਤਿਨਿ ਸੁਣਨ ਦਿਤੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵਜਹਿ ਕਾਨ ॥
ਜਿਨਿ ਕੀਤੇ ਤਿਨਿ ਭੋਗਣ ਦਿਤੇ ਖਾਣੇ ਵਿਵਿਧ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥
ਜਿਨਿ ਕੀਤੇ ਤਿਨਿ ਪੈਨਣ ਦਿਤੇ ਪਹਿਰਹਿ ਵੰਨ ਸੁਵੰਨ ॥
ਜਿਨਿ ਕੀਤੇ ਤਿਨਿ ਦੇਖਣ ਦਿਤੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵਜਹਿ ਕਾਨ ॥
ਜਿਨਿ ਕੀਤੇ ਤਿਨਿ ਸੁਣਨ ਦਿਤੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵਜਹਿ ਕਾਨ ॥
ਜਿਨਿ ਕੀਤੇ ਤਿਨਿ ਭੋਗਣ ਦਿਤੇ ਖਾਣੇ ਵਿਵਿਧ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥
ਜਿਨਿ ਕੀਤੇ ਤਿਨਿ ਪੈਨਣ ਦਿਤੇ ਪਹਿਰਹਿ ਵੰਨ ਸੁਵੰਨ ॥
ਜਿਨਿ ਕੀਤੇ ਤਿਨਿ ਦੇਖਣ ਦਿਤੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵਜਹਿ ਕਾਨ ॥
ਜਿਨਿ ਕੀਤੇ ਤਿਨਿ ਸੁਣਨ ਦਿਤੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵਜਹਿ ਕਾਨ ॥
ਜਿਨਿ ਕੀਤੇ ਤਿਨਿ ਭੋਗਣ ਦਿਤੇ ਖਾਣੇ ਵਿਵਿਧ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥
ਜਿਨਿ ਕੀਤੇ ਤਿਨਿ ਪੈਨਣ ਦਿਤੇ ਪਹਿਰਹਿ ਵੰਨ ਸੁਵੰਨ ॥

ਸੂਚੀ ਦੇਵਨਾਗਰੀ ਥਿਰਾਗਣ

੧੭ ਅਪਨੇ ਕਰੇ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਥਿਰ ਨਹੀ ਕਰਣੈ ਜੋਗੁ ੧੮੫
੧੮ ਗੁਰਕੇ ਚਰਨ ਰਿਦੈ ਪਰਵੇਸਾ ੧੮੬
੧੯ ਸਾਈ ਗੁਰਕੇ ਚਰਨ ਸਲਾਹਿ ੧੮੭
੨੦ ਪੂਰਨ ਜੋਤਿ ਪਏ ਪ੍ਰਭ ਸੁਤਿ ਮਮਾ ੧੮੮
੨੧ ਤੇਰਾ ਜਨੁ ਮਮਾ ਸਾਈ ਤੇਰਾ ੧੮੯
੨੨ ਸਾਈ ਗੁਰਾ ਵੇਪੁਹਚੈ ਅਸੁਨਾ ਵਾਲੀਐ ੧੯੦
੨੩ ਠਾਕੁਰ ਦੇਖੇ ਸਾਚੁ ਨਿਹਾਲ ੧੯੧
੨੪ ਆਪੁ ਮੇਟਿ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇਆ ੧੯੨
੨੫ ਅਨਥੁ ਬਨਾ ਕਛੁ ਤਾ ਮਾ ੧੯੩
੨੬ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਇਆ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇਆ ੧੯੪
੨੭ ਮੀਤ ਐਸੇ ਜੋਗੀ ਉਪਾਇ ੧੯੫
੨੮ ਦਰਸਨ ਮਾਗਉ ਅਨੁ ਆਢੇ ੧੯੬
੨੯ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਿਆ ਬਚਨ ਰਸਾਲੇ ੧੯੭
੩੦ ਜਿਨ ਜੀਪੈ ਸੇ ਵਡ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰ ੧੯੮
੩੧ ਕਰਤ ਫਿਰਤ ਬਹਤੇ ਮੋਹੇ ਅਨਕ ਜਨਮ ਭਰਮੇ ੧੯੯
੩੨ ਮੈ ਮੋਹਿ ਖਰੇ ਮੀਠੇ ਲਗੇ ਹਰਿ ਅਮਰ ਤੇ ਊਚ ੨੦੦
੩੩ ਮੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਪੇਖਿ ਦੁਜਾ ਨਹੀ ਕੋਊ ੨੦੧
੩੪ ਏਕੋ ਏਕੋ ਏਕੋ ਜਾਨ ੨੦੨
੩੫ ਜਨੀ ਨਜਾਈ ਤ ਕੀ ਗਾਤਿ ੨੦੩
੩੬ ਧਿਆਏ ਗਾਏ ਕਰੇ ਮੋ ਜਾ ੨੦੪
੩੭ ਉਜਟੀ ਮਾਰਗ ਉਜਟੀ ਰੀਤ ੨੦੫
੩੮ ਸਭ ਦਿਨ ਤੇ ਜਮ ਮਾਰਖ ਪੰਥ ਬਾਬਿ ਠਹਿ ਬੈਠੇ ੨੦੬

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨
ਚਉਪਦੇ ਪਤਿ ੨੮੫

੧ ਦੁਤਨ ਜੰਗ ਮੀਆ ੨੮੬

ਰਾਗੁ ਬੈਰਾਗਣਿ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੧ ਪਤਿ ੨੮੭

੧ ਜੋ ਜੀਨ ਸੁਧਿ ਆਈ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੨੮੮
੨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮਜਿ ਮਿਨ ਮੁਹੈ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੨੮੯
੩ ਜਿਸ ਸੁਖਿ ਤਿਨ ਮੁਹੈ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੨੯੦
੪ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ਤਿਨ ਕਉ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੨੯੧

ਰਾਗੁ ਬੈਰਾਗਣਿ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੧ ਪਤਿ ੨੯੨

੧ ਜੋ ਜੀਨ ਸੁਧਿ ਆਈ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੨੯੩
੨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮਜਿ ਮਿਨ ਮੁਹੈ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੨੯੪
੩ ਜਿਸ ਸੁਖਿ ਤਿਨ ਮੁਹੈ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੨੯੫
੪ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ਤਿਨ ਕਉ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੨੯੬

ਰਾਗੁ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੧ ਪਤਿ ੨੯੭

੧ ਜੋ ਜੀਨ ਸੁਧਿ ਆਈ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੨੯੮
੨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮਜਿ ਮਿਨ ਮੁਹੈ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੨੯੯
੩ ਜਿਸ ਸੁਖਿ ਤਿਨ ਮੁਹੈ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੩੦੦
੪ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ਤਿਨ ਕਉ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੩੦੧

ਰਾਗੁ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੧ ਪਤਿ ੩੦੨

੧ ਜੋ ਜੀਨ ਸੁਧਿ ਆਈ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੩੦੩
੨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮਜਿ ਮਿਨ ਮੁਹੈ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੩੦੪
੩ ਜਿਸ ਸੁਖਿ ਤਿਨ ਮੁਹੈ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੩੦੫
੪ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ਤਿਨ ਕਉ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੩੦੬

ਰਾਗੁ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੧ ਪਤਿ ੩੦੭

੧ ਜੋ ਜੀਨ ਸੁਧਿ ਆਈ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੩੦੮
੨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮਜਿ ਮਿਨ ਮੁਹੈ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੩੦੯
੩ ਜਿਸ ਸੁਖਿ ਤਿਨ ਮੁਹੈ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੩੧੦
੪ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ਤਿਨ ਕਉ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੩੧੧

ਰਾਗੁ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੧ ਪਤਿ ੩੧੨

੧ ਜੋ ਜੀਨ ਸੁਧਿ ਆਈ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੩੧੩
੨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮਜਿ ਮਿਨ ਮੁਹੈ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੩੧੪
੩ ਜਿਸ ਸੁਖਿ ਤਿਨ ਮੁਹੈ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੩੧੫
੪ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ਤਿਨ ਕਉ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੩੧੬

ਰਾਗੁ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੧ ਪਤਿ ੩੧੭

੧ ਜੋ ਜੀਨ ਸੁਧਿ ਆਈ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੩੧੮
੨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮਜਿ ਮਿਨ ਮੁਹੈ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੩੧੯
੩ ਜਿਸ ਸੁਖਿ ਤਿਨ ਮੁਹੈ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੩੨੦
੪ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ਤਿਨ ਕਉ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੩੨੧

ਰਾਗੁ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੧ ਪਤਿ ੩੨੨

੧ ਜੋ ਜੀਨ ਸੁਧਿ ਆਈ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੩੨੩
੨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮਜਿ ਮਿਨ ਮੁਹੈ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੩੨੪
੩ ਜਿਸ ਸੁਖਿ ਤਿਨ ਮੁਹੈ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੩੨੫
੪ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ਤਿਨ ਕਉ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੩੨੬

ਰਾਗੁ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੧ ਪਤਿ ੩੨੭

੧ ਜੋ ਜੀਨ ਸੁਧਿ ਆਈ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੩੨੮
੨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮਜਿ ਮਿਨ ਮੁਹੈ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੩੨੯
੩ ਜਿਸ ਸੁਖਿ ਤਿਨ ਮੁਹੈ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੩੩੦
੪ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ਤਿਨ ਕਉ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੩੩੧

ਰਾਗੁ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੧ ਪਤਿ ੩੩੨

੧ ਜੋ ਜੀਨ ਸੁਧਿ ਆਈ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੩੩੩
੨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮਜਿ ਮਿਨ ਮੁਹੈ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੩੩੪
੩ ਜਿਸ ਸੁਖਿ ਤਿਨ ਮੁਹੈ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੩੩੫
੪ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ਤਿਨ ਕਉ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੩੩੬

ਰਾਗੁ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੧ ਪਤਿ ੩੩੭

੧ ਜੋ ਜੀਨ ਸੁਧਿ ਆਈ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੩੩੮
੨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮਜਿ ਮਿਨ ਮੁਹੈ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੩੩੯
੩ ਜਿਸ ਸੁਖਿ ਤਿਨ ਮੁਹੈ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੩੪੦
੪ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ਤਿਨ ਕਉ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੩੪੧

ਰਾਗੁ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੧ ਪਤਿ ੩੪੨

੧ ਜੋ ਜੀਨ ਸੁਧਿ ਆਈ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੩੪੩
੨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮਜਿ ਮਿਨ ਮੁਹੈ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੩੪੪
੩ ਜਿਸ ਸੁਖਿ ਤਿਨ ਮੁਹੈ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੩੪੫
੪ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ਤਿਨ ਕਉ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੩੪੬

ਰਾਗੁ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੧ ਪਤਿ ੩੪੭

੧ ਜੋ ਜੀਨ ਸੁਧਿ ਆਈ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੩੪੮
੨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮਜਿ ਮਿਨ ਮੁਹੈ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੩੪੯
੩ ਜਿਸ ਸੁਖਿ ਤਿਨ ਮੁਹੈ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੩੫੦
੪ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ਤਿਨ ਕਉ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੩੫੧

ਰਾਗੁ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੧ ਪਤਿ ੩੫੨

੧ ਜੋ ਜੀਨ ਸੁਧਿ ਆਈ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੩੫੩
੨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮਜਿ ਮਿਨ ਮੁਹੈ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੩੫੪
੩ ਜਿਸ ਸੁਖਿ ਤਿਨ ਮੁਹੈ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੩੫੫
੪ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ਤਿਨ ਕਉ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੩੫੬

ਰਾਗੁ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੧ ਪਤਿ ੩੫੭

੧ ਜੋ ਜੀਨ ਸੁਧਿ ਆਈ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੩੫੮
੨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮਜਿ ਮਿਨ ਮੁਹੈ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੩੫੯
੩ ਜਿਸ ਸੁਖਿ ਤਿਨ ਮੁਹੈ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੩੬੦
੪ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ਤਿਨ ਕਉ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੩੬੧

ਰਾਗੁ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੧ ਪਤਿ ੩੬੨

੧ ਜੋ ਜੀਨ ਸੁਧਿ ਆਈ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੩੬੩
੨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮਜਿ ਮਿਨ ਮੁਹੈ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੩੬੪
੩ ਜਿਸ ਸੁਖਿ ਤਿਨ ਮੁਹੈ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੩੬੫
੪ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ਤਿਨ ਕਉ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੩੬੬

ਰਾਗੁ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੧ ਪਤਿ ੩੬੭

੧ ਜੋ ਜੀਨ ਸੁਧਿ ਆਈ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੩੬੮
੨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮਜਿ ਮਿਨ ਮੁਹੈ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੩੬੯
੩ ਜਿਸ ਸੁਖਿ ਤਿਨ ਮੁਹੈ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੩੭੦
੪ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ਤਿਨ ਕਉ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੩੭੧

ਰਾਗੁ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੧ ਪਤਿ ੩੭੨

੧ ਜੋ ਜੀਨ ਸੁਧਿ ਆਈ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੩੭੩
੨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮਜਿ ਮਿਨ ਮੁਹੈ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੩੭੪
੩ ਜਿਸ ਸੁਖਿ ਤਿਨ ਮੁਹੈ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੩੭੫
੪ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ਤਿਨ ਕਉ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੩੭੬

ਰਾਗੁ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੧ ਪਤਿ ੩੭੭

੧ ਜੋ ਜੀਨ ਸੁਧਿ ਆਈ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੩੭੮
੨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮਜਿ ਮਿਨ ਮੁਹੈ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੩੭੯
੩ ਜਿਸ ਸੁਖਿ ਤਿਨ ਮੁਹੈ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੩੮੦
੪ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ਤਿਨ ਕਉ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੩੮੧

ਰਾਗੁ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੧ ਪਤਿ ੩੮੨

੧ ਜੋ ਜੀਨ ਸੁਧਿ ਆਈ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੩੮੩
੨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮਜਿ ਮਿਨ ਮੁਹੈ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੩੮੪
੩ ਜਿਸ ਸੁਖਿ ਤਿਨ ਮੁਹੈ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੩੮੫
੪ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ਤਿਨ ਕਉ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੩੮੬

ਰਾਗੁ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੧ ਪਤਿ ੩੮੭

੧ ਜੋ ਜੀਨ ਸੁਧਿ ਆਈ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੩੮੮
੨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮਜਿ ਮਿਨ ਮੁਹੈ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੩੮੯
੩ ਜਿਸ ਸੁਖਿ ਤਿਨ ਮੁਹੈ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੩੯੦
੪ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ਤਿਨ ਕਉ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੩੯੧

ਰਾਗੁ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੧ ਪਤਿ ੩੯੨

੧ ਜੋ ਜੀਨ ਸੁਧਿ ਆਈ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੩੯੩
੨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮਜਿ ਮਿਨ ਮੁਹੈ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੩੯੪
੩ ਜਿਸ ਸੁਖਿ ਤਿਨ ਮੁਹੈ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੩੯੫
੪ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ਤਿਨ ਕਉ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੩੯੬

ਰਾਗੁ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੧ ਪਤਿ ੩੯੭

੧ ਜੋ ਜੀਨ ਸੁਧਿ ਆਈ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੩੯੮
੨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮਜਿ ਮਿਨ ਮੁਹੈ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੩੯੯
੩ ਜਿਸ ਸੁਖਿ ਤਿਨ ਮੁਹੈ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੪੦੦
੪ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ਤਿਨ ਕਉ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੪੦੧

ਰਾਗੁ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੧ ਪਤਿ ੪੦੨

੧ ਜੋ ਜੀਨ ਸੁਧਿ ਆਈ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੪੦੩
੨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮਜਿ ਮਿਨ ਮੁਹੈ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੪੦੪
੩ ਜਿਸ ਸੁਖਿ ਤਿਨ ਮੁਹੈ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੪੦੫
੪ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ਤਿਨ ਕਉ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੪੦੬

ਰਾਗੁ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੧ ਪਤਿ ੪੦੭

੧ ਜੋ ਜੀਨ ਸੁਧਿ ਆਈ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੪੦੮
੨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮਜਿ ਮਿਨ ਮੁਹੈ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੪੦੯
੩ ਜਿਸ ਸੁਖਿ ਤਿਨ ਮੁਹੈ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੪੧੦
੪ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ਤਿਨ ਕਉ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੪੧੧

ਰਾਗੁ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੧ ਪਤਿ ੪੧੨

੧ ਜੋ ਜੀਨ ਸੁਧਿ ਆਈ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੪੧੩
੨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮਜਿ ਮਿਨ ਮੁਹੈ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੪੧੪
੩ ਜਿਸ ਸੁਖਿ ਤਿਨ ਮੁਹੈ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੪੧੫
੪ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ਤਿਨ ਕਉ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੪੧੬

ਰਾਗੁ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੧ ਪਤਿ ੪੧੭

੧ ਜੋ ਜੀਨ ਸੁਧਿ ਆਈ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੪੧੮
੨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮਜਿ ਮਿਨ ਮੁਹੈ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੪੧੯
੩ ਜਿਸ ਸੁਖਿ ਤਿਨ ਮੁਹੈ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੪੨੦
੪ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ਤਿਨ ਕਉ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੪੨੧

ਰਾਗੁ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੧ ਪਤਿ ੪੨੨

੧ ਜੋ ਜੀਨ ਸੁਧਿ ਆਈ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੪੨੩
੨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮਜਿ ਮਿਨ ਮੁਹੈ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੪੨੪
੩ ਜਿਸ ਸੁਖਿ ਤਿਨ ਮੁਹੈ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੪੨੫
੪ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ਤਿਨ ਕਉ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੪੨੬

ਰਾਗੁ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੧ ਪਤਿ ੪੨੭

੧ ਜੋ ਜੀਨ ਸੁਧਿ ਆਈ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੪੨੮
੨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮਜਿ ਮਿਨ ਮੁਹੈ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੪੨੯
੩ ਜਿਸ ਸੁਖਿ ਤਿਨ ਮੁਹੈ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੪੩੦
੪ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ਤਿਨ ਕਉ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੪੩੧

ਰਾਗੁ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੧ ਪਤਿ ੪੩੨

੧ ਜੋ ਜੀਨ ਸੁਧਿ ਆਈ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੪੩੩
੨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮਜਿ ਮਿਨ ਮੁਹੈ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੪੩੪
੩ ਜਿਸ ਸੁਖਿ ਤਿਨ ਮੁਹੈ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੪੩੫
੪ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ਤਿਨ ਕਉ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੪੩੬

ਰਾਗੁ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੧ ਪਤਿ ੪੩੭

੧ ਜੋ ਜੀਨ ਸੁਧਿ ਆਈ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੪੩੮
੨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮਜਿ ਮਿਨ ਮੁਹੈ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੪੩੯
੩ ਜਿਸ ਸੁਖਿ ਤਿਨ ਮੁਹੈ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੪੪੦
੪ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ਤਿਨ ਕਉ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੪੪੧

ਰਾਗੁ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੧ ਪਤਿ ੪੪੨

੧ ਜੋ ਜੀਨ ਸੁਧਿ ਆਈ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੪੪੩
੨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮਜਿ ਮਿਨ ਮੁਹੈ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੪੪੪
੩ ਜਿਸ ਸੁਖਿ ਤਿਨ ਮੁਹੈ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੪੪੫
੪ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ਤਿਨ ਕਉ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੪੪੬

ਰਾਗੁ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੧ ਪਤਿ ੪੪੭

੧ ਜੋ ਜੀਨ ਸੁਧਿ ਆਈ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੪੪੮
੨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮਜਿ ਮਿਨ ਮੁਹੈ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੪੪੯
੩ ਜਿਸ ਸੁਖਿ ਤਿਨ ਮੁਹੈ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੪੫੦
੪ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ਤਿਨ ਕਉ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੪੫੧

ਰਾਗੁ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੧ ਪਤਿ ੪੫੨

੧ ਜੋ ਜੀਨ ਸੁਧਿ ਆਈ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੪੫੩
੨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮਜਿ ਮਿਨ ਮੁਹੈ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੪੫੪
੩ ਜਿਸ ਸੁਖਿ ਤਿਨ ਮੁਹੈ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੪੫੫
੪ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ਤਿਨ ਕਉ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੪੫੬

ਰਾਗੁ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੧ ਪਤਿ ੪੫੭

੧ ਜੋ ਜੀਨ ਸੁਧਿ ਆਈ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੪੫੮
੨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮਜਿ ਮਿਨ ਮੁਹੈ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਰੋਵੈ ੪੫੯
੩ ਜਿਸ ਸੁਖਿ ਤਿਨ ਮੁਹੈ ਮੋਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ

ਮਾਇਆ ਪਟਲ ਕੀ ਬੇੜਨੀ ਕਾਸਤੁ ਚਤੁਰ ਅਪਾਰ ੨
ਪੁਰੁਖ ਧਰਤੀ ਪੁਰੁਖ ਪਾਣੀ ਆਸਣੁ ਚਉਰਾ ਕਰੇ ੩
ਪੁਰੁਖ ਪਉਣੈ ਕੀ ਪੁਰੁਖ ਪਾਵਕ ਪੁਰੁਖ ਕੀ ਤਨਿ ਛਾਇ ੪
ਪੁਰੁਖ ਪਰਮੇਸਰ ਪੁਰੁਖ ਸਭ ਊਪਰਿ ਪੁਰੁਖ ਕੀ ਅਸਨਾਇ ੫
ਅਬਖ ਅਪਾਰ ਅਗੰਮ ਅਤਿ ਊਚਾ ਚਲਨਾ ਤਿਸੁ ੬
ਜੇਤੁ ਭੀਨਾ ਤੇਤੁ ਪਾਣੀਐ ਤਉ ਸਾਚੁ ਤਿਸੁ ਹਥਿ ੭
ਤੁਮ ਦਾਤਾ ਦੀਨ ਕੇ ਪੂਰਨ ਆਸ ਹਮਾਰੀ ੮
ਜੈਸੇ ਜਨਮਹਿ ਤੈਸੇ ਗਣਿਤ ਮਨ ਕੀ ਜਾਨਹੁ ਆਪ ੯
ਅਪਨਾ ਗੁਨੁ ਸੁਨਿ ਕਰਮ ਸਾਖਾ ਪੰਖਿ ਪਰਿਓ ਤੁਮ ਪਾਹਿ ੧੦
ਸਰਬ ਜੀਆ ਸਿਰਿ ਸੇਵ ਪੂਰਾ ਬੇਮੁਹਤਾਜੁ ੧੧
ਜਾਤਿ ਸੁਭਾ ਵਾਤ ਦਾਤਿ ਗਾਵਤਾ ਵੇਅੰਤ ੧੨

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ਪਟੀ ੨ ੭

ਸੋਇ ਕਰੇ ਜੋ ਕਰਣਾ ਹੋਵੈ ਸਭ ਤੇਰੀ ਜਿਨਸਾਰੇ ੧
ਕੁਰਬਾਣੀ ਤੇਰੇ ਨਾਵੈ ਕੇ ਜਿਤੁ ਸਚੁ ਵਡਾਈ ਦੇਇ ੨
ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਮਹਲੁ ਪਾਏ ੩
ਜੀਉ ਜੀਉ ਤੇਰਾ ਤੂ ਸਚਾ ਸਾਹੁ ਤੇਰੀ ਸਚੀ ਵਥੁ ੪
ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਤਾ ਤੇਰਾ ਪੂਰਾ ਵੇਖੈ ਸਭੁ ਸਮਾਇ ੫
ਜੋ ਸਿਖੁ ਸਾਧਾ ਬਧਾ ਪੂਰੈ ਭਾਇ ਜਿਗੁ ਖੇਵਣਹਾਰੁ ੬
ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਸਚੁ ਗੁਰੁ ਦੇਵੈ ੭
ਸਤਿਗੁ ਮਿਲਿਐ ਸਭੁ ਦੀਸੈ ਦੀਬਾਣੁ ੮
ਤਿਨੀ ਗੁਣੀ ਵਿਚਿ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਦਿਖਾਈ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ੯
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਹਿ ਹਉਮੈ ਤਜਿ ਵਿਕਾਰ ੧੦
ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਚਲੈ ਨ ਕੋਈ ਜੇ ਚਲੈ ਤ ਜਾਇ ਖੁਆਰੁ ੧੧
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਤਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਸੇਵਿਆ ਪੂਰਾ ਏਹੁ ਵਾਪਾਰੁ ੧੨

ਜੈਸਰਿ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਪਟੀ ੨ ੮

ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਪਾਰੁ ੧
ਆਪੇ ਅੰਤਰਜਾਮਿ ਸੋਇ ਤਉ ਭਾਵੈ ਤਉ ਬਾਹਰਿ ੨
ਆਪੇ ਜੀਅ ਉਪਾਇ ਕੈ ਆਪੇ ਦੇਖੈ ਭਾਲਿ ੩
ਆਪੇ ਕੰਮਿ ਲਾਇਦਾ ਜੀਆ ਜੁਗਤਿ ਆਪੇ ਚਲਿ ੪
ਆਪੇ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਇ ਦਾ ਆਪੇ ਕਰੇ ਪਾਸਾਰੁ ੫
ਆਪੇ ਸੋਇ ਵਡਾਇ ਦਾ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਦਾਤਿ ਕਰਿ ੬
ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰੇ ਆਪਿ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਕਰਾਵਣਹਾਰੁ ੭
ਨਾਨਕ ਜੀਕਿ ਸਾਣੀ ਵਿਚਿ ਸਭੁ ਪਾਈਐ ਸਭੁ ਪਾਸਾਰੁ ੮

ਸਲੋਕੁ ੧

ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ਪਟੀ ੨ ੯

ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧

ਸਭਨਾ ਮਰਣਾ ਆਇਆ ਵਿਛੜਣੁ ਸਭਨਾ ਨਾਲਿ ੧
ਮਤੁ ਜੀਕਿ ਸਾਣੀ ਵਿਚਿ ਸਭੁ ਪਾਈਐ ਸਭੁ ਪਾਸਾਰੁ ੨
ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਤਿਸੈ ਨ ਜਾਣਨੀ ਅਵਰੀ ਨੋ ਸਭ ਕਾਰ ੩
ਜਿਨਿ ਦਿਤਾ ਤਿਸੈ ਨ ਜਾਣਨੀ ਮੁਹੋ ਖੋਹਿ ਖਵਾਰ ੪
ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਤਿਸੈ ਨ ਜਾਣਨੀ ਸੇ ਕਿਤੁ ਆਏ ਸੰਸਾਰਿ ੫
ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਤਿਸੈ ਨ ਜਾਣਨੀ ਸੇ ਕਿਤੁ ਆਏ ਸੰਸਾਰਿ ੬
ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਤਿਸੈ ਨ ਜਾਣਨੀ ਸੇ ਕਿਤੁ ਆਏ ਸੰਸਾਰਿ ੭
ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਤਿਸੈ ਨ ਜਾਣਨੀ ਸੇ ਕਿਤੁ ਆਏ ਸੰਸਾਰਿ ੮
ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਤਿਸੈ ਨ ਜਾਣਨੀ ਸੇ ਕਿਤੁ ਆਏ ਸੰਸਾਰਿ ੯
ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਤਿਸੈ ਨ ਜਾਣਨੀ ਸੇ ਕਿਤੁ ਆਏ ਸੰਸਾਰਿ ੧੦

ਅਚਰਜ ਰੂਪੁ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਕੋਈ ਧਿਆਵੈ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ੩੦
ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਪਟੀ ੨ ੧੦

ਕਿਆ ਕਥੀ ਕਿਆ ਆਖੀ ਭਾਈ ਕਿਆ ਕਹਿ ਦਿਖਾਈ ਨਾਉ ੩੧
ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੁ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਇ ੩੨
ਆਖਿ ਆਖਿ ਸਭੁ ਕੋ ਰਹੈ ਕਥਨਾ ਕਰੜਾ ਸਾਰੁ ੩੩
ਜਾਣੈ ਬੂਝੈ ਸੁਣੈ ਸਭੁ ਸੋਈ ਤਾ ਕੀਮਤਿ ਨ ਕਹੀ ਜਾਇ ੩੪
ਅੰਤਰਿ ਵੇਖੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੋਈ ਬਾਹਰਿ ਦਿਸੈ ਨ ਕੋਇ ੩੫
ਕੁਦਰਤਿ ਕਰਿ ਕੈ ਵਸਿ ਕਰੈ ਸੋਈ ਸਚਾ ਸਿਧੁ ੩੬
ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਬੂਝਸੀ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ੩੭
ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿ ਨ ਜਾਇ ੩੮
ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਆਪਨੀ ਕਲਾ ਧਰੀ ਸਭ ਧਾਇ ੩੯
ਸੁਖ ਮੰਗਲ ਕਲਿ ਭਇਆ ਨਾਣ ਸਾਹਜ ਪੁਨਿ ਹੋਇ ੪੦
ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਗਿਰਹ ਇਆਨਿ ਉਦਮੁ ੪੧
ਗੋਵਿਦ ਭੇਟਣ ਜੋਗੁ ਸਤਿ ਸੰਤੋਖੁ ਅਪਾਰੁ ੪੨
ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੁਰੁ ਸੁਖੀ ਵਸਾਇਆ ੪੩
ਅਗੰਮ ਗਣਤ ਨ ਗਣੀਆ ਜਾਵੀ ੪੪
ਚਰਣ ਕਵਲ ਵਾਇਅ ਅਲਿ ਪ੍ਰਭ ਅਪੇ ੪੫
ਬਖਸਿ ਆਪਣ ਭਗਤ ਅਪਣੇ ਸਭਿ ੪੬
ਕੁਦਰਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਆਮੀ ਮੇਰੇ ੪੭
ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਿਧਾਨ ਪਾਏ ੪੮
ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਵਾਣੁ ਆਇਆ ੪੯
ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਕੀਏ ੫੦
ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭ ਸਾਚੁ ਕਥਾ ਇਆ ੫੧
ਹਿਰਦੈ ਪ੍ਰਭੁ ਵਸਾਇਹੁ ੫੨
ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ੫੩
ਸਾਚੈ ਬੁਲਣਾ ਸਾਚੈ ਰਹਣਾ ੫੪
ਸੁਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ੫੫
ਗਾਵਹਿ ਪਾਈ ਕਰਤੇ ੫੬
ਵਿਚਿ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਖਲੋਆ ੫੭
ਸਾਚੁ ਨਿਸਾਣਾ ਸਾਚੀ ਪੈੜੀ ੫੮
ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਕੀਤੀ ਪੈੜ ੫੯
ਦਾਸ ਦਸਣ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ੬੦
ਗਈ ਬਹੋੜੇ ਵਾਰ ਦੀ ਛੋਡੀ ੬੧

ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ ਪੰਨਾ ੧੪੨੯

ਸੁਨਤ ਬਿਨੰਤੀ ਕਰੁਨਾਮੈ ਦੇ
ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭ ਵਾਸਿ ਕਰਿ ਦੀਨੇ
ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧
ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੧ ਪਤਿ ੩੩੯
ਦੁਬਿਧਾ ਪਰਹਰਿ ਕੈ ਚਿਤੁ ਦੇ ਮਨ ਪੂਜਾ
ਆਸਾ ਅਸਾ ਕੀ ਨਿਵਾਰਿ ਨਿਰੰਜਨ ਧਿਆ
ਜਿਨਿ ਸਿਰਜੀ ਤਿਨਿ ਗੁਰ ਮਹਿ ਆਪੁ ਲੁਕਾਇਆ
ਤੁਗੁਣ ਦਾਤੇ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਜਨ
ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਪਤਿ ੩੪੦
ਭਗਤਾ ਦੀ ਸਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਨੀ ਜੀਉ ਸਾ
ਨਿਰਗੁਣਿ ਆਪੁ ਨ ਵਟਾਈ ਸਰਗੁਣ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਈ
ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਭ ਚਲਾਈ ਦਾਤਾ ਪੂਰੇ
ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਪਤਿ ੩੪੧
ਸਭੁ ਜਗੁ ਆਇਆ ਤਿਨਿ ਪਿਛੈ ਪਾਇਆ ਆਈ ਵੰਞਣਾ
ਸਾਹਾ ਗਲ੍ਹ ਸੁਖ ਸਾਚੀ ਪਾਈ ਪਾਰਜਾਤ ਤਰੁ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਪਰਮੇਸਰਿ ਜਾਤਾ ਆਪੇ ਕਰਣ ਕਰਾਵਣਹਾਰੁ
ਵਣਸਪਤਿ ਕੀ ਸਭ ਕਲਾ ਕਾਰਣਿ ਮਹਲਾ ੧
ਪਤਿ ੩੪੨
ਤੁਮ ਆਪੇ ਸਿਮਰਹਿ ਸਿਮਰਣੁ ਕਰਹਿ ਤੁਮ ਆਪੇ ਸਭ ਜਗ ਮਾਹਿ ਰਵਿਆ
ਸੋਰਠਿ ਥਿਤੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਪਤਿ ੩੪੩
ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧
ਚਉਪਦੇ ਪਤਿ ੩੫ੰ
ਜੀਉ ਤਪਤੁ ਹੈ ਬਾਰੋ ਬਾਰ
ਜਿਉ ਸਿਵ ਚੀਰੀ ਸਿਮਰਿ ਆਜਾਈ
ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਸਿਮਰਿ ਆਜਾਈ
ਜੀਉ ਤਪਤੁ ਹੈ ਬਾਰੋ ਬਾਰ
ਚੋਰੁ ਸਜਾਇ ਚਾਰੇ ਚੀਤੁ ਲਹੀਜੈ
ਕਾਇਆ ਕਸਣਿ ਦਮਸੁ ਵਹਣਾ
ਕਾਇਆ ਕਸਣਿ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਮਾਹੀ
ਜੀਉ ਤਪਤੁ ਹੈ ਬਾਰੋ ਬਾਰ
ਜਿਉ ਜਲ ਮਹਿ ਜਲੁ ਆਵਿ ਨ ਜਾਵੈ
ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ
ਨਾਨਕ ਤਤੁ ਤਤੈ ਸਮਾਵੈ
ਜੀਉ ਤਪਤੁ ਹੈ ਬਾਰੋ ਬਾਰ
ਜਿਉ ਮਹਿ ਲੂਣ ਲੂਣ ਮਹਿ ਪਾਣੀ
ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਮੋਹ ਵਿਲਾਣੀ
ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੀ
ਜੀਉ ਤਪਤੁ ਹੈ ਬਾਰੋ ਬਾਰ
ਜਿਉ ਸਾਗਰ ਮਹਿ ਬੋਹਿਥ ਭਾਈ
ਖੇਵਟ ਸਬਦੀ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਈ
ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਭਵਜਲ ਤਾਰੀ
ਜੀਉ ਤਪਤੁ ਹੈ ਬਾਰੋ ਬਾਰ
ਜਿਉ ਧਰ ਊਪਰਿ ਅਰੁ ਤਰ ਤਲ ਹੇਠਿ
ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭ ਰਾਖੇ ਜੇਠਿ
ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਸਚੀ ਨਾਈ
ਜੀਉ ਤਪਤੁ ਹੈ ਬਾਰੋ ਬਾਰ
ਜਿਉ ਰਵਿ ਰਥੁ ਚਲੈ ਨਿਰੰਤਰਿ ਲਾਗਾ
ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਫਿਰਿ ਫਿਰੈ ਸਭਾਗਾ
ਨਾਨਕ ਕਰਣੀ ਕਰਮ ਬਿਧਾਤਾ
ਜੀਉ ਤਪਤੁ ਹੈ ਬਾਰੋ ਬਾਰ
ਜਿਉ ਜੋਧਾ ਰਣ ਮਹਿ ਜੂਝਣ ਜਾਈ
ਸਿਰ ਦੀਜੈ ਕਾਰਜੁ ਸਿਧਿ ਕਰਾਈ
ਨਾਨਕ ਸੋ ਜੋਧਾ ਦਰਗਹ ਮਾਨੈ
ਜੀਉ ਤਪਤੁ ਹੈ ਬਾਰੋ ਬਾਰ
ਜਿਉ ਪਰ ਦਾਰਾ ਪਰ ਧਨ ਜਾਤੀ
ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਮੋਹ ਵਿਸਾਰੀ
ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਸਬਦਿ ਸਚਿ ਰਾਤੀ
ਜੀਉ ਤਪਤੁ ਹੈ ਬਾਰੋ ਬਾਰ
ਜਿਉ ਪਰ ਦਾਰਾ ਪਰ ਧਨ ਜਾਤੀ
ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਮੋਹ ਵਿਸਾਰੀ
ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਸਬਦਿ ਸਚਿ ਰਾਤੀ
ਜੀਉ ਤਪਤੁ ਹੈ ਬਾਰੋ ਬਾਰ
ਜਿਉ ਤਰੁ ਪੰਖੀ ਬਹੁ ਰੈਣਿ ਵਸੇਰਾ
ਸੁਖ ਦੁਖ ਮਾਂਜੈ ਪੜੈ ਸਵੇਰਾ
ਨਾਨਕ ਕਰਮੀ ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ
ਜੀਉ ਤਪਤੁ ਹੈ ਬਾਰੋ ਬਾਰ
ਜਿਉ ਤੁਰੀ ਚੜਿ ਜਾਇ ਵਿਕਾਈ
ਤਿਉ ਜੀਅ ਜੰਤ ਲਏ ਫਿਰਿ ਜਾਈ
ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਸਚੀ ਨਾਈ
ਜੀਉ ਤਪਤੁ ਹੈ ਬਾਰੋ ਬਾਰ
ਜਿਉ ਸਾਹਿਬੁ ਤਿਉ ਸੇਵਕ ਭਾਈ
ਜੈਸੀ ਦਾਤਿ ਤੈਸੀ ਪਤਿ ਪਾਈ
ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਸਚੀ ਨਾਈ
ਜੀਉ ਤਪਤੁ ਹੈ ਬਾਰੋ ਬਾਰ
ਜਿਉ ਜਲ ਨਿਧਿ ਮਹਿ ਪੋਤ ਸਮਾਣਾ
ਤਿਉ ਸਾਕਤ ਸਿਰਿ ਜਮ ਦੀ ਆਣਾ
ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਸਬਦਿ ਨਿਸਤਾਰਾ
ਜੀਉ ਤਪਤੁ ਹੈ ਬਾਰੋ ਬਾਰ
ਜਿਉ ਸਾਹਿਬੁ ਤਿਉ ਸੇਵਕ ਭਾਈ
ਜੈਸੀ ਦਾਤਿ ਤੈਸੀ ਪਤਿ ਪਾਈ
ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਸਚੀ ਨਾਈ

ਧਨਾਸਰੀ ਜੈਤਸਰੀ ਟੋਡੀ ਬੈਰਾੜੀ ਤਿਲੰਗ

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਛੰਤ ਪਤਿ ੧੬੭

ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਣ ਜਾਉ ਤੀਰਥੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ੧
ਤੀਰਥੁ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੁ ਅੰਤਰਿ ਗਿਆਨੁ ਹੈ ੨
ਜੀਵਤ ਦੇਵੈ ਨਾਹਿ ਮੂਆ ਠਾਕੇ ਜਾਹਿ ਨਾ ੩
ਪਿਰਮ ਸੀਗਿ ਮੁਹਲੀ ਇਹ ਥਰਿ ਨਾ ਪਾਈਆ ੪
ਜਰਿ ਜੀਉ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਤਾ ਨਾਮੁ ਪਾਈਐ ੫
ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਨਾ ਦਾਨੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈਐ ੬

ਧਨਾਸਰੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾਂ ਕੀ ਪਤਿ ੩੯੦

ਰਾਗੁ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੯ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੨ ਪਤਿ ੩੯੬

ਮੈ ਗੋਬਿਦ ਕੀ ਓਟ ਜਗਤ ਪਿਤਾ ਮੇਰੋ ਸਾਚੋ ਹੈ ੧
ਦੀਨ ਬਾਤ ਕੀ ਲਾਜ ਤੁਮੈ ਛਡੀ ਕਿਨ ਜਾਚੋ ਹੈ ੨
ਮਾਰੈ ਰਾਖੈ ਆਪ ਨ ਕਿਨ ਹੀ ਸਾਕੋ ਹੈ ੩
ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਚੁ ਕਹਿਓ ਪੁਰਖਨ ਇਹ ਭਾਖੋ ਹੈ ੪
ਜੋ ਜਨ ਗਹਿਓ ਤੁਮੈ ਨਾਮੁ ਸੋ ਭਵ ਨਾਹਿ ਨਰਾਚੋ ਹੈ ੫
ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧਾ ਈ ਛਡਉ ਨਾਹਿ ਨ ਰਾਚੋ ਹੈ ੬
ਗੋਬਿਦ ਸਿਮਰਨ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ਕਥਾ ਪਾਰ ਨ ਕਾਚੋ ਹੈ ੭
ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕਿਨ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਈ ਸਾਚੋ ਹੈ ੮
ਗਜ ਸਿਮਰਨ ਤੇ ਮੁਕਤ ਭਏ ਹੈ ਨਾਮ ਜਪਾਚੋ ਹੈ ੯
ਆਪੇ ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਆਪੇ ਭੋਗੀ ਆਪੇ ਰਸ ਮਾਣੈ ੧੦
ਆਪੇ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਗਿਆਨੀ ਆਪੇ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੈ ੧੧

ਰਾਗੁ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਪਤਿ ੩੯੭

ਕੋਈ ਜਾਨੈ ਕਵਨੁ ਦੀਆ ਜੁਗਿ ਜੀਤੁ ੧
ਚੋਜ ਜੋ ਚੋਜਾ ਕਵਲ ਅਤੁ ਪ੍ਰਿਅ ਰੀਝੈ ੨
ਧੀਰਉ ਸੁਨਿ ਧੀਰਉ ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ੩
ਜੋ ਦੀਓ ਸੋ ਖਾਹਿ ਮੋਹਿ ਨ ਦੂਜੀ ਠਉ ੪
ਅਬੋਲਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ਗੁਰ ਆਗੈ ੫
ਮਨ ਮਹਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਧਿਆਇਓ ਸੁਖ ਪਾਏ ੬
ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਦਇਆਲ ਸੋ ਜਨ ਨਾਹੀ ਕਾਲ ੭
ਗੋਵਿਦ ਜੀ ਜਪਾ ਮਨ ਮਾਹਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ੮

ਜੈਤਸਰੀ ਟੋਡੀ

ਕੋਈ ਜਾਨੈ ਮੇਰੋ ਰਾਮ ਪਿਆਰੋ ੯
ਕਾਹਿ ਕਉ ਕੀਜੈ ਜਤਨ ਬਹੁ ਸੋਧਨ ੧੦
ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਸਮਰਥ ਅੰਗ ੧੧
ਸਤਿ ਗੁਰ ਕਹਿਓ ਇਹ ਜਾਨਿ ਮਨ ਮਾਹਿ ਰਹਸਾਨੋ ਹੈ ੧੨
ਨਿਰਧਨ ਕਉ ਧਨ ਤੇਰੋ ਨਾਮ ੧੩
ਕਿਰਪਾ ਤਨ ਮਨ ਅਰਪਿ ਬਿਖੁ ਖੋਏ ੧੪
ਤਉ ਕੋ ਚਮਕ ਅਲਾਹ ਨਿਰਖਿਆ ੧੫
ਤਉ ਕੋ ਨਿਮਖ ਸਿਮਰਤ ਸਦ ਜਾਪਿ ੧੬
ਸਾਮੀ ਸਗਲ ਪੂਰਿ ਭਰਪੂਰ ਰਹਿਆ ੧੭

ਬੈਰਾੜੀ ਤਿਲੰਗ

ਜਲ ਜਲ ਪਤਿ ਭਿਜੈ ਮੁਖੁ ਰੋਵਹਿ ਜਲਦੁ ਨ ਦੇਖਹਿ ਕੋਰੇ ੧੫
ਅਮਲੁ ਜੋ ਕੀਤਾ ਸੋ ਲਗਾ ੧੬
ਕੂੜੇ ਅਮਲ ਨ ਫਲੈ ਗੋਰੀ ਕੂੜੇ ੧੭
ਗੁਰ ਬਿਨ ਭਵਜਲ ਤਰਣੁ ਨ ਜਾਈ ੧੮
ਐਸੇ ਗੁਨ ਮੋਰੇ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਕੇਰੇ ੧੯
ਮਾਈ ਮੋਰੇ ਮਨ ਕੀ ਪੀਰ ੨੦
ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਮਿਲਹੁ ਮੋਰੇ ਸੁਖ ੨੧
ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ਮੁਖ ਕੀ ਚੂਰਿ ੨੨
ਮਾਈ ਮੋਰੇ ਮਨ ਕੀ ਪਿਆਸ ੨੩
ਜੀਤਮਿ ਚਿਤ ਪਾਵਨ ੨੩ ੧
ਮਾਈ ਆਇਆ ਛਤੁ ੨੩ ੪
ਮਾਈ ਚਲਨ ਕੋ ਮੀਰ ੨੩ ੬
ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਤਰਿ ਜਿਮ ਮੁਚਿ ਤਾਰ ੨੩ ੭
ਮਾਈ ਮੋਰੇ ਮਨ ਕੋ ਸੁਖ ੨੩ ੮
ਜੀਤਮਿ ਚਮਮਿ ਦੇ ਛੁਟਿਹੈ ੨੩ ੯

ਬਾਣੀ ਭਗਤਾਂ ਕੀ ਪਤਿ ੩੧੫

ਰਾਗੁ ਬੈਰਾੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੨ ਪਤਿ ੩੧੫

ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਸੁਮਤਿ ਪਾਈ ੧
ਮਨ ਮੇਰੇ ਸੀ ਮਹਲਾ ਘਰੁ ੨ ਪਤਿ ੩੧੬
ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਈਐ ੨
ਮਨ ਮੇਰੇ ਸੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਚਉਪਦੇ ਪਤਿ ੩੧੭
ਅਕਥ ਕਥਾ ਗੁਰ ਤੇ ਸੁਨਿ ਮੀਠੀ ਤੇ ਦਰਗਹ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ੧
ਰਾਗੁ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ਪਤਿ ੩੧੮
ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁ ਬੈਰਾੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਪਤਿ ੩੧੫
ਸੁਨਿ ਮਨ ਅਕਥ ਕਥਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ੧
ਮਨੀ ਮਹਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ੨
ਹਰਿ ਜਨੁ ਮਨਮਨ ਗਾਵੈ ੩
ਜੀਅ ਜਨਮ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਤਾਵੈ ੪
ਜੀਅ ਪਰਾਨ ਹਰਿ ਜਨ ਮੁਖ ਧੰਧਾ ੫
ਜੀਅ ਮਨ ਕਰਿ ਜਨ ਮੁਖ ਤੇ ਸੁਨਿਆ ੬
ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੨ ਪਤਿ ੩੧੯
ਅਕਥ ਕਥਾ ਜਗ ਤਰਣ ਤਾਰਣ ਸੁਨਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ੧

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਪੰਤਿ ੩੮੭
੧ ਸਭਿ ਅਵਗਣ ਮੈ ਗੁਣੁ ਨਹੀ ਕੋਈ
੨ ਕਰਹਿ ਕਰਾਏ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਹਿ
੩ ਮਨਮੁਖ ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਅਫਾਰ
੪ ਜਿਉ ਆਪੇ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਤੂ ਨਚਾਵਹਿ
੫ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੇ ਠਉਰ ਨ ਕਾਈ
੬ ਜਿਉ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਤਿਉ ਤੂ ਆਵਹਿ
੭ ਜਿਉ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਤਿਉ ਤੂ ਜਾਵਹਿ
੮ ਜਿਉ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਤਿਉ ਤੂ ਸੋਹਹਿ
੯ ਜਿਉ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਤਿਉ ਤੂ ਮੋਹਹਿ
੧੦ ਜਿਸੁ ਸਿਰਿ ਜੈਸੀ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਤੈਸੀ
੧੧ ਸਭਾਲਿ ਆਖਿ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਆਇਆ

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧
ਅਸਟਪਦੀਆ ਪੰਤਿ ੩੮੯
੧ ਸਭਿ ਅਵਗਣ ਗਣੇ ਗੁਣੁ ਨਹੀ ਕੋਈ
੨ ਕਰਮਿ ਗੁਰੂ ਗੁਣ ਬੀਜੈ ਸੋਈ
ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਕਫੀ ਘਰੁ ੧ ਪੰਤਿ ੩੮੯
੩ ਮਨਮੁਖ ਜਨਮੁ ਦੁਹੇਲਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖੀਆ ਆਇਆ
੪ ਜਿਉ ਆਦੇਸੁ ਤੇਵ ਕਰਿ ਜਾਣਹਿ ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਕਾਰ ਕਮਾਇਆ
੫ ਮਨਮੁਖ ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਅਫਾਰ
੬ ਜਿਉ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਤਿਉ ਤੂ ਆਵਹਿ
੭ ਜਿਉ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਤਿਉ ਤੂ ਜਾਵਹਿ
੮ ਜਿਉ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਤਿਉ ਤੂ ਸੋਹਹਿ
੯ ਜਿਉ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਤਿਉ ਤੂ ਮੋਹਹਿ
੧੦ ਜਿਸੁ ਸਿਰਿ ਜੈਸੀ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਤੈਸੀ
੧੧ ਸਭਾਲਿ ਆਖਿ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਆਇਆ

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਪੰਤਿ ੩੮੯
੧ ਮਨਮੁਖ ਆਪਣੈ ਸੁਆਇ ਵਿਆਪਿਆ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨ ਚੀਨ੍ਹਿਆ ਜਾਈ
੨ ਜਹਿ ਮਨਮੁਖੁ ਜਾਇ ਤਹ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ਜਮ ਦਰਿ ਬਾਧੋ ਜਾਈ
੩ ਜਹਿ ਜਮੁ ਮਾਰਿ ਕਢੈ ਤਹ ਕੋ ਨਹੀ ਛੁਟੈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਪਾਈ
੪ ਜਹਿ ਗੁਰੁ ਰਾਖੈ ਤਹ ਕੋ ਨ ਮਾਰੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਈ
੫ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਸਫਲੁ ਹੈ ਜੇਤਾ ਸਾਚੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ
੬ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਵਸੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਈ
੭ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਵਸੈ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਈ
੮ ਨੀਚਾ ਅੰਦਰਿ ਨੀਚ ਜਾਤਿ ਨੀਚੀ ਪਤਿ ਨੀਚੀ ਪਤਿ ਨੀਚੁ ਸਦਾਏ
੯ ਇਨੀ ਅੰਤਰਿ ਇਨ ਕਉ ਮਾਰੈ ਤਾ ਨਾਨਕ ਊਚ ਕਹਾਏ
੧੦ ਜਿਸੈ ਬਿਗਾਰੇ ਆਪਿ ਸਵਾਰੇ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਈ
੧੧ ਜਾਪੈ ਨਾਹੀ ਕਥਨਾ ਬਾਹੀ ਕਰਣੈ ਕਾਰ ਕਮਾਈ
੧੨ ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਅੰਦਰਿ ਬਾਹਰਿ ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਆਵਣ ਜਾਣਾ
੧੩ ਤੁਝ ਵਰਤਾ ਸਭੁ ਕੋ ਵਿਚਿ ਅਥਾ ਤੂ ਸਚਾ ਸਚੁ ਵਖਾਣਾ
੧੪ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਵਖਾਣਿਆ ਤਿਨੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਣਾ
੧੫ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਵਸੈ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਈ

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਪੰਤਿ ੩੮੩
੧ ਬਾਜੀ ਗੁਰਿ ਰਚਾਈ ਸੋਇ ਬਾਜੀ ਪਾਈ
੨ ਕੀਤਾ ਭੇੜਾ ਜਿਸੁ ਕੁਦਰਤਿ ਹੋਈ
੩ ਧਰਮ ਸੇਤੀ ਨਿਜ ਪੁਤੁ ਵਿਗੋਈ
੪ ਸਿਹਜ ਵਿਸਿ ਕੁਰੰਕ ਨਾਲਿ ਸਾਰੁ ਖਾਧਾ ਨਾਲਿ ਕੁਟੰਬੁ ਵਿਣਾਹਿ
੫ ਉਮਰਿ ਖਜੂਰੀ ਖੰਮਣਿ ਥਾਪਾਕਾਈ
੬ ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਸਾਰਿ ਸਮਾਲੀ ਮੈ ਨਾਹੀ ਓਹਿ ਨ ਮੈ ਵਸਿ ਕਾਈ
੭ ਸੋ ਵਾਢੀ ਵੈਰੀ ਆਗਦੁ ਚਰਤ
੮ ਬੁਰੇ ਕਮ ਕਰਉ ਦੁਨੀਅ ਲੋਈਆ
੯ ਘਰ ਮਹਿ ਠਾਕੁਰ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵੈ
੧੦ ਕਾਜੀ ਗੁਰੂ ਹੋਆ ਨਫਰੀ ਤੇਗੀ
੧੧ ਤੁਹੀ ਵਿਚਿ ਪੁਰਖਾ ਸਭ ਵਸੈ
੧੨ ਸੁਖੀਆ ਸਭਾ ਨਾਮੁ ਜਪੇ ਜਪਾਵੈ

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਪੰਤਿ ੩੮੭
੧ ਜਾਕੋ ਦਰਸੁ ਪਾਪ ਕਟੈ ਤਿਉ ਤਾਰੇ
੨ ਰਾਣਾ ਰਾਉ ਪਾਵ ਤਿਸੁ ਮੂਲਿ ਨ ਚੇਵਹਿ
੩ ਘਟਿ ਘਟਿ ਤੇਰੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ
੪ ਕਵਣ ਨਾਮ ਜਿਸੁ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ
੫ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਤਰੇ ਕਵਣੁ ਨ ਕਵਣੁ
੬ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਚਿਨਹਿ ਦਿਖਿਆ ਪੁਰਖੀ
੭ ਵੀਚਾਰੀ ਆਪਿ ਗਣਾ ਅਪਰਾਧੀ
੮ ਚੇਰਾ ਤਲ ਖਤ ਕੀਆ ਤਲ ਅੰਪਾ
੯ ਜੀਵਣ ਮੈਲੁ ਚੁਏ ਪੁਰੁ ਜੋਇ
੧੦ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਸਚੁ ਕਰੈ ਪਸਾਉ
੧੧ ਗੁਰ ਅਪਣੇ ਛੁਟੇ ਪਰਿ ਬਾਝਿ ਤਰੀ
੧੨ ਚਾਸਤੁ ਦੇਖਿ ਜੀਵ ਗੁਰੁ ਤੇਰਾ
੧੩ ਮੀਤ ਸਾਜਨ ਸੁਤ ਬੰਧਪ ਭਾਈ
੧੪ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਪਾਰ ਪ੍ਰਭੇ ਨਿਤ ਗਾਵਾ
੧੫ ਵੇਕੁਰਨ ਗਾਰੁ ਜਾਨਾ ਸੰਤ ਵਡਾਈ
੧੬ ਅਨਿਕ ਬੀਗਦਾ ਸੇਵਕ ਪਰਮਿਆ
੧੭ ਦੀਨੁ ਛਡਾਇ ਦੁਨੀ ਜੋ ਜਿਣਾਏ
੧੮ ਖੁਦਕਾਰ ਖਿਜਮਤਿ ਮੇਰੁ ਚਰਾਗੇ
੧੯ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਜਾ ਬਖਸਣਹਾਰਿ ਆਲ
੨੦ ਜੋ ਸੰਜੋਗਿ ਕਰਤੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ
੨੧ ਬਾਣੀ ਜਾਤ ਕਹਣੁ ਦੁਖੁ ਜਾਇ
੨੨ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ
੨੩ ਘਰ ਕਾਰਜ ਤੁਮ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦ
੨੪ ਸਾਚੇ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਹੋਆ
੨੫ ਸਭ ਤੇਰੀ ਤੂ ਸਭਨੀ ਜਾ ਪਰਗਟੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਗੁਪਤੁ

ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਚੁਸੰਮਿਲਾ ਜਿਥੈ ਬੈਸਚ ਚੋਕ ੩
ਜੁਗਾ ਚਾਰੇ ਘਸਿ ਜੋਤ ਵੈ ਥਿਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰ ੪
ਜੰਮਿਐ ਜੰਮਿ ਜੁਵਾ ਵਢੁ ਹੋਰੀ ਗੁਰਮੁਖੇ ੫
ਜੋਲੈ ਨਾਇ ਚਲਾ ਵੀਰੇ ਤਾ ਗੁਮਖਣ ੬
ਸੋਭਿ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ ਸਚੁ ਵਣਜਹੁ ੭
ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਪਤਿ ੭੮੮
ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਇਆ ਵਡ ਭਾਗੁ ੧
ਜੰਮਿਐ ਨਾਹੀ ਦੂਜਾ ਦੁਖੁ ਵਿਰਤੀ ਕਦਾ ੨
ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੰਮਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ੩
ਆਵੈ ਨ ਜਾਵੈ ਸੰਤਸੰਗਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਗੀਤ ੪
ਗੁਰ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਆਖਿਆ ੫
ਅਨਦਿਨੁ ਵੇਲਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ੬
ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਪਤਿ ੭੮੯
ਸੁਣਿ ਬਾਲਾ ਹਰਿ ਵੇਖੁ ਹਦੂਰੇ ੧
ਗੁਰ ਚਰਣ ਸਰੇਵਹੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲਹੁ ੨
ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣ ਗਾਵਣ ਜਾਗੇ ੩
ਭੁਲਕੜੇ ਵੇਗਾ ਗਲੀਂ ਜੋਗੁ ਪਾਮਿਚੀ ੪
ਸਾਜਨੁ ਪੁਰਖੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਸੋਇ ੫
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲੀ ਮੀਤ ਸਾਜਨ ਆਪੀ ੬
ਜਰਿ ਜੋਪ ਕਰਿਮਾਂ ਦਰਸਾਜਿ ਆਸਾ ਭਰਿਮਨੁ ੭
ਭੇ ਸਾਗਰੋ ਭੇ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ੮
ਆਵੈ ਚਲਣੁ ਗਰੂ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਰੁ ਕੁਧਮੈ ੯
ਸੰਤਾ ਕੈ ਰਾਗੁ ਜੀ ਆਪਿ ਖੇਲਾਇਆ ਕੀਮੁ ੧੦
ਮੈ ਅਵਗੁਣ ਭਰਿਆ ਸਾਜਨ ਮੁਝੁ ਆਸੀਮੁ ੧੧

ਵਾਰ ਸੂਹੀ ਕੀ ਸਲੋਕ ਨਾਲਿ
ਮਹਲਾ ੫ ਪਤਿ ੭੯੩
ਆਪੇ ਤਖਤੁ ਰਚਾਇਓਨੁ ਆਪੇ ਪਾਸਾ ਢਾਲ ੧
ਬਾਜੀ ਭੁਗਤੀ ਪਤਿ ੭੯੭

ਕਾਇਆ ਪਾਖਾਣਿ ਅਤਿ ਸੁਆਲਿ ਬਿਖੁ ਪੂਰਿਆ ੨
ਤਨੀਆ ਜਾਲਹਿ ਜੋਜਰੀ ਵੈਸੀ ੩
ਜਿਨੀ ਸੁਖੁ ਆਗਨਿ ਵੇਰਿਤੁ ਬਿਧਿ ਪਾਇਆ ੪
ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ਪਤਿ ੭੯੮
ਰੋਵੈ ਆਦੀ ਮੀਆ ਹੋਮਾ ਪੀਤਮੁ ਪਿਆਸਾ ੧
ਅਦਰਿ ਸਚਾ ਨੇਹੁ ਜਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਆਪੈ ੨
ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੩ ਪਤਿ ੭੯੨
ਉਗਵੈ ਸੂਰੁ ਚਲੈ ਬਹੁ ਲੋਕਾ ਜੋਗਾ ੧
ਮਿਥਨ ਮੋਹ ਜਗਿ ਨਿਹਫਲ ਕਾਮਾ ੨
ਜੋਨਾ ਰਿਹਿਆ ਅਸਥਨਿ ਕੈ ਸਾਰਹੁ ੩
ਜੇਤੁ ਭੀ ਜੋਨਾ ਕੀ ਸਾਈ ਭੀ ਤਤਿ ਨੀਕਾ ਚੰਗਾ ੪
ਜਿਨੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ਪੜਨੀ ਪੰਥੀ ਮੀਆ ੫
ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਛੰਤ ਚਉਤੀ ਪਤਿ ੭੯੫
ਮੰਦੜੀ ਵਤੀ ਮੀਆ ਵਾਦਿ ਸੰਸਾਰੁ ਉਧੇਰੁ ੧
ਸੁਚ ਜੀ ਪਤਿ ੭੯੬
ਜਤੁ ਤੁਮੈ ਸਤੁ ਕੁਵੇਰੁ ਤੁ ਜਿਹਬਾ ਮੇਰੀ ਸੰਜਮੁ ਸੀਲੁ ੧
ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਪਤਿ ੭੯੭
ਜੋਰੀ ਸੋ ਗੁਰ ਸਿਖ ਵਤਿ ਸੁਨਿ ਵੀਨਤਿ ਇਕ ਭਾਇ ੧
ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਪਤਿ ੭੯੫
ਕੁਰੇ ਜੋਬਨ ਮੀਆ ਤਾਪੇ ਈ ਐਸਾ ਪਰਜਲੀ ੧
ਮਾਘਮਿ ਸਾਜਨ ਆਏ ੨
ਆਵੋ ਸਜਣਾ ਹਉ ਚੇਖਾ ਦਰਸੁ ਤੇਰਾ ੩
ਸੋਨਿਕੀਆ ਤਿ ਨੀ ਚੇਖਿਆ ਜਗੁ ਧਰੇਲਾ ੪
ਮੇਲਾ ਸੁਰਤਾ ਗੁਣ ਵੇਮਨਿ ਵੈਸਹੀ ੫
ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਪਤਿ ੭੯੮
ਸੁਖ ਸੀਹਰਾ ਰਾਜਿ ਵਿਧਿਆ ਹੁਣ ੧
ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖੈ ੨

ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੧
ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ਪਤਿ ੭੯੯
ਤੁਝ ਸੁਲਤਾ ਸੁਖ ਵਲਾ ਉਮੀ ਆਤੇ ਗੀ ਕਵਣ ਸਵਣੀ ੧
ਮਨੁ ਮੰਦਰੁ ਤਨੁ ਵੇਸ ਜਿਤੁ ਪਤਿ ਚੀਤੀ ਹੋਇ ੨
ਆਪੇ ਸਚਦੁ ਆਪੇ ਨੀਸਨੁ ੩
ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਮਨੁ ਸਰਜਿ ਧਿਆਏ ੪
ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੨ ਘਰੁ ੧ ਪਤਿ ੮੦੮
ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਕਥਿ ਆਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਸੋਇਆ ੧
ਅਤਲੁ ਨ ਕਿਉ ਤੁਲੀ ਜੈ ਆਜਾਇ ੨
ਸਾਹਿਬ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਕੁ ਸੇਵਣ ਸਾਹਿਬ ਤੇਰੇ ਨਾਮਿ ੩
ਪੂਰਾ ਥਾਟੁ ਬਣਾਇਆ ਪੂਰੇ ਵਸਤੁ ਵੇ ੪
ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਿ ਸਹਜਿ ਅਘੇ ਲਾਲ ੫
ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਰ ਤੇ ਵਡਾ ਈ ਪਾਈ ੬
ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੨ ਪਤਿ ੮੧੦
ਉਦਮੁ ਆਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਿ ਜਾਮੀ ੧
ਮਨਮੁਖ ਮੁਗਧ ਅਗਿਆਨਤੀ ਸਦਾ ੨
ਮਮ ਮਾਰਗ ਚਿਤੁ ਭੁਲਮੋ ਬਿਖਿਆ ੩
ਆਵੈ ਜਾਤੀ ਭਵਮੋ ਵਾਈ ਸਿਰਿ ਭਰਮ ੪
ਖਰੀ ਬਿਰਹਾ ਤਨ ਬੁਦੇ ਸੁਖ ਨ ਜਾਪੈ ਨੀਦ ੫
ਅਨਦਮੁ ਥਿਆ ਇਹ ਪੁਰਖੈ ਤਮੁ ੬
ਬੈਲਾ ਪੁਰਬੀ ਆਸਾ ਮਨਸੁ ਪਤਿ ਪਾਵੈ ਲੋਇ ੭
ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫
ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ਪਤਿ ੮੧੧
ਨਦਰੀ ਆਵੈ ਤੇ ਸੁਸਿਉ ਮੈਨੂ ੧
ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਕੀ ਇਹੁ ਗੁਰ ਦੇਵ ੨
ਸੁਖਨੀ ਧਨ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲੇ ੩
ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵੇਖਨ ਕੋ ਪਿਆਸੇ ਮੀਤੇ ਮੇਲੇ ੪
ਬਿਖੈ ਬਨੁ ਢੀਕਰਿ ਆਗੀ ਸਖੀ ਇਨ ਮੁਸਨ ੫

ਵੇਕਰੁ ਪਸਾਰੀ ਪਾਸਾ ਢਾਲ ੬
ਅਪਿਉ ਪਿਆਰਾ ਅਪਿਉ ਪਸਾਰਾ ੭
ਕੁਲੁ ਆਗਹੁ ਜਿਨਿ ਵਥੁ ਜਣਾਇਆ ੮
ਤਨੁ ਅਨਪਸੁ ਅਮਪਉ ਸਕੁ ਅਪਨ ੯
ਮਤਿ ਪਿਤ ਸੁਤ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਇਆ ੧੦
ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਵਡ ਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ੧੧
ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਿਦੇ ਜਿਨ ਜਾਨ ੧੨
ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪਾਈ ਜਿਨ ਜੀਤ ੧੩
ਮੋਨਿ ਨਿ ਗੁਣ ਸਭ ਗੁਣ ਜਿ ਬਿਧੁਨ ੧੪
ਕਵਨ ਜੋ ਪੁਰਖੁ ਸੋ ਸੇਵ ੧੫
ਮਾਤ ਗਰਭ ਮਹਿ ਜਿ ਕਰੇ ਰਾਖਾ ੧੬
ਮਾਤ ਪਿਤ ਸੁਤ ਬੰਧਪ ਭਾਈ ੧੭
ਸਗਲ ਧਾਰਨ ਪੁਰਨ ਗੁਰ ਦੇਵ ੧੮
ਕਵਨ ਜੋ ਜੰਜਾਲ ਮਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨੇ ੧੯
ਰਸਨਾ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਬਿਸਰਤ ਨਿਮਖ ੨੦
ਸੰਤਿ ਪਾਈ ਗੁਰਮਿ ਸਤਿ ਸੁਭਾਖੈ ੨੧
ਅਮਤ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਿ ਤਾ ਬੰਧਨਿ ੨੨
ਸਗਲ ਆਨੰਦ ਕੀ ਆਪ ਮਹਿ ਜਾਨ ੨੩
ਜਿ ਸੁਖੁ ਪ੍ਰਭਿ ਦੇਵਤ ਦਾਇਆ ਕਰਿ ੨੪
ਅਨਮਤਿ ਸੋਚ ਪ੍ਰਭ ਮਿਟਨ ਨ ਮੂ ੨੫
ਗੋਬਿ ਦਾਇਆ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪ ਗਵਾਇਆ ੨੬
ਸਤਿ ਸੁਮਤਿ ਕਿਰਦੀ ਏ ਸਾਥਿ ਸਹਾਇ ੨੭
ਤਥ ਸੀਤ ਸਗਲੇ ਗਏ ਬਿਨਸੇ ਰੋਗ ੨੮
ਕਾਹੂ ਸੀਗਿ ਨ ਚਾਲਹੁ ਮਾਇਆ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਇ ੨੯
ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਅਨਦਿ ਸੁਖ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ੩੦
ਮੈ ਤ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਆਈ ਗੁਰ ਤੇ ਬਾਣੀ ੩੧
ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਬਹੁ ਭਵਾ ਫਿਰਿਆ ਈਆ ਬੈ ਸੰਤਰਿ ੩੨
ਜਾ ਲਗੁ ਗੁਤਿ ਸਕ ਉ ਭਗਾ ਜਿ ਸੰਵਰਣ ਭਗਤ ੩੩
ਰਾਖ ਲਗਾ ਅਪਨੀ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਤਿ ਕਿਰਪਾ ੩੪

ਅਵਰ ਬੁੰਦਾ ਵਸਤਿ ਆਗਿਆ ਦਾਸੁ ਨਾਮੁ
ਕਰਤੁ ਮਿਸਤ ਕਥਿਆ ਨਾਮੁ ਦੀਨੁ
ਰਾਣਾ ਅਬਲ ਆਸਾ ਦੀਨੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਖੀ
ਜੀਅ ਜੁਗਤਿ ਵਿਵਸਿ ਕੁਲੈ ਜੋਕੇ ਸੁਕਤ
ਜਿਸ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪ ਦਾਨ ਦਾਤੁ ਖੁਨੁ
ਦਾਸੰਤੇਰੇ ਕੀਚਨ ਤੀਰਿ ਕਵੀ ਪਰਗਾਸੁ
ਸਭ ਜਿਪੈ ਜਿਪਿ ਭਾਈ ਸਤਿ ਭਲਾ
ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣੀ ਦਾਤਾਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਤੇ ਏਕੁ
ਮੀਤ ਹਮੇਸਾ ਜਨਾ ਸਖੇ ਗੋਵਿੰਦ
ਗੁਰ ਪ੍ਰਭੁ ਆਗਾਧੇ ਅੰਤੇ ਇਕ ਕਿਆਣ
ਧਰਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਸਫਲ ਬਸੁ ਪੁਰਖ ਤੇ ਇਕ
ਰੇਗੁ ਮੀਨਾ ਇਆ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕੁਪਾਜਿਆ
ਮਹਿ ਮਹਿ ਜਨ ਮੋਜਿਨ ਬਿਸਮਿਆ ਸ੍ਰੀਵਨ
ਤਤੀਵਾ ਬੁਨ ਭਾਗੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਦਣੇ
ਅਪੁਣੇ ਬਾਲਕ ਰਾਖਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੁ ਪ੍ਰਭ ਵਾਲਾ
ਪ੍ਰਭ ਜੀਤੁ ਮੇਰੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਧਨੋ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ
ਸੁਹੀਆ ਤੁ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਉਸਗਲ ਉਪਮਾ
ਸੰਤਨ ਕੈ ਬੁਨੀਆ ਤੁ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਬਾਤ
ਸਿਖੀਏ ਅਪਣੇ ਜਾਪਿ
ਤਪੁ ਜਾਪਿ ਆਗੁ ਸਿਮ ਜਾਰਿ
ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੁਜੋ ਦੀਪਾ
ਵੀਚੁ ਕਿਰਪਾ ਸਮਾਣਾ ਵਤੇ
ਜਿਮਿਸਮੁ ਆਪਾਮਾਲੀ
ਗੋਬਿੰਦੋਬਿ ਚੋਬਿੰਦ ਚਾਈ
ਕਿਆ ਜੀਆ ਜੰਤ ਚਾ ਚਲਿਨ
ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਸੀਕਰ ਤਪਤਿ ਪਰਾ
ਸੰਤ ਸਗਣੇ ਸੰਤ ਦਾ ਭਗਤੀ
ਮਨ ਕਿਆ ਕਰਤ ਉਕਿਆ ਕਰਤ
ਨਿੰਦਕ ਮੋਸੀ ਦੂਰਿ ਪਿਆਰੀ
ਐਸਾ ਕਰਤ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੇ

ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮ ਸਮਾ ਰਿਚੀਸ
ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੇਰੀ ਸਾਖੀ
ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਪੀ ਐ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ
ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਗੇ
ਧੀਰ ਉਦੀਪੁ ਮੇਰਾ ਗਾ
ਅਚੁਤ ਪੂਜਾ ਜੋਗੋ ਪਾਲ
ਸਿਮ ਮਨ ਮੰਤ੍ਰ ਜਿਤ ਨਰਕ
ਸੁਖ ਨੀਤ ਨਾਮੁ ਇਨਾਖੁ
ਪ੍ਰਭ ਸੁਮਰਕੀ ਪ੍ਰਭ ਸੇਵ
ਤਾਪ ਪਾਪ ਤਰਾਖੇ ਆਪ
ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜਿ ਆਤਿ ਸਹਿ ਪਵੈ
ਦੈ ਦੈ ਬਾਲ ਖੇਲਾ ਸੁਰੇ
ਦਰ ਸਮੁਦੇ ਖਤ ਦੇ ਖਨਸੇ
ਤਨੁ ਧਨੁ ਜੋਬਨੁ ਚਲਤ ਗਇਆ
ਅਪੁਨ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇਆ ਚੀਤਿ
ਗੋਬਿੰਦ ਸਿਮਰਿ ਤੈ ਅਕਥਿ ਆਖੁ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭੁ ਬੇਅੰਤੁ ਪਾਲ
ਮੁਲ ਚਲਾ ਸਿ ਉਪੀਤਿ ਬਨੀ
ਜਪਿ ਮੇ ਮਨ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਪਾਰਿ
ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੇਰੀ ਸਾਖੀ
ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਪਾਰਿ
ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਥਾ ਕਾਰਨ ਕਰਨ
ਐ ਸ੍ਰੀ ਕਿਰਪਾ ਸੰਤ ਕਰਤੁ
ਐ ਸ੍ਰੀ ਦੀਖਿਆ ਜਾਨ ਸਿਖੁ ਮੰਗਾ
ਜਿਉ ਤੁ ਵੇ ਤਿਉ ਸੋਹਿ ਪਾਤਿਪਾਲ
ਰਾਖੁ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨੈ ਨਾਲ
ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਉਕਥ ਪ੍ਰਭਿ ਬਿਸਾਰੇ
ਅਗੈ ਪਾਛੈ ਕੁਸਲ ਭਲਾਇਆ
ਬਿਨੁ ਤੇਰੇ ਕੋ ਨਾਹੀ ਤੇਰਾ

ਆਪਨਿਸੋ ਲਿਲਾਏ
ਜੀਵਨੁ ਨਾਮੁ ਸੁਨਾਮੀ
ਸੁੰਨਸਨੀ ਨਾ ਆਵੈ ਵਾਸਕਰਮ
ਸੋਗੁ ਅਜਾਇ ਦਰਸਨਾ ਵਤੇ

ਗਯਾਬਿਜ ਵਭਾਸ ਮਹਲਾ ੧
ਅਸਤਪਦੀਆ ਘਰੁ ੧ ਪਤਿ ੪੯੫

੧ ਨਿਰਟਿ ਸੈਦੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜੋਇ
੨ ਮਨਕਰਿਆ ਮਨਸਾਕਰੋ

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ਪਤਿ ੪੯੫

੧ ਜਗਕਉ ਸਾਮੁਖਿ ਚੁਚਗੋ
ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧੧ ਪਤਿ ੪੯੫
੧ ਆਪੇ ਆਪੁ ਪਾਇ ਬਿਛੁੜੀ ਮੇਲੇ ਆਨਦਿਨੁ
੨ ਜਰਿ ਜੀਨਮੁ ਸੀਤਲ ਜਲ ਭਯਿਆ ਵਨ
੩ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਚੀਨਿਆ
੪ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਮਿਲੈ ਮੁੰਦਾਈ
੫ ਅੰਤਰਿ ਪਿਆ ਸਤੁ ਰੀਪੁ ਕੇ ਨੀ ਸੁਣੇ
੬ ਮੇਰੇ ਨਿਤਨੇ ਪ੍ਰੇਮ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ

ਗਯਾਬਿਜ ਵਭਾਸ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧੨ ਪਤਿ ੪੯੬
੧ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕੀਉ ਪਾਜਾ ਤਨ ਕੀ
੨ ਪ੍ਰਭ ਜਨ ਮਹਾ ਗਨ ਨਿਵਾਰਿ

ਗਯਾਬਿਜ ਵਭਾਸ ਮਹਲਾ ੩ ਥਿਤੇ ਪਤਿ ੪੯੭
੧ ਏਕ ਮੇ ਏਕ ਕਰੁ ਨਿਰਾਜ

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧੩ ਪਤਿ ੪੯੮
੧ ਆਦਿ ਤ ਦ੍ਰਿਸਿਆ ਦਿ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਭੁ ਜੋਈ
੨ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਆਪੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਜਿ ਸਾਜੇ

ਗਯਾਬਿਜ ਵਭਾਸ ਮਹਲਾ ੩
ਛੰਤ ਚਉਥੀ ਪਤਿ ੪੯੮
੧ ਮੁੰਧ ਜਨਵੇਲ ਦੀ ਆਗੈ ਇਸਥਾ ਈਸਮ
੨ ਮੇਲਸਿ ਕਉ ਪਾਣਾ ਸਾਜੇ ਵਿਗਾਸੀਮ

ਸਵਈਏ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਵਾਕ ਮਹਲਾ ੫

ਤੁਮ ਗੋਵਿੰਦ ਜੀਅ ਤੁਮ ਕੇ ਦਾਤੇ ਕਰਣ ਕਰਾਵਣ ਸਭੁ ਤੁਮ ਤੇ ਹੋਵਣ ॥
ਸਾਗਰ ਮਹਿ ਬੂਡਤ ਪਾਹਨ ਤਾਰੇ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਕਾਰਣ ਕਰਤਾਰ ॥
ਜਹ ਜਹ ਭੀੜ ਪਈ ਸੰਤਨ ਕਉ ਤਹ ਤਹ ਰਾਖਨਹਾਰ ਅਪਾਰ ॥
ਕਾਟਨਹਾਰ ਕਰਣ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਪਰਉਪਕਾਰ ॥੧॥

ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇ ਕੇ ੧ ਪੜਤਾਲ ਪਤਿ ੨੬੭

ਜੋ ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਸੋਈ ਫੁਨਿ ਹੋਵੈ ਅਵਰ ਨ ਦੂਜਾ ਕਰਣੈਹਾਰ ॥
ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੋ ਤਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਜਾਵਾ ਬਲਿਹਾਰ ॥
ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨਾ ਤਾ ਕੈ ਸਗਲ ਪਦਾਰਥ ਸਾਰ ॥
ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਦੁਖ ਪਰਹਰਣਾ ਤਾ ਕੈ ਜਮ ਕੈ ਪੜੈ ਨ ਲਾਰ ॥
ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਗਲ ਕੁਲ ਉਧਰੈ ਸੋ ਸੇਵਹੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ॥
ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਲਾਗੈ ਮਾਇਆ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰ ॥੧॥

ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇ ਕੇ ੧ ਪਤਿ ੨੬੭

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਹੋਵੈ ਅਵਰ ਨ ਕਰਣੈ ਜੋਗੁ ॥
ਜੋ ਤੁਧੁ ਕਰਣਾ ਸੋ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਹੋਗੁ ॥
ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਹੋਸੀ ਕਿਆ ਕੋ ਆਖੈ ਕਾਰ

ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ਪੜਤਾਲ ਘਰੁ ੨

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਕਮਾਵੈ ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ॥
ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਸਾਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥
ਅਉਹਠਿ ਹਠਿ ਅਨਰਥ ਘਣ ਛਾਇਆ ॥
ਜੇਤੀ ਆਵੈ ਚਿਤਿ ਤੇਤੀ ਹਿਰਜਾਈ ॥
ਅੰਤਰਿ ਚੋਰੁ ਨ ਚਿਤਿ ਪਤੀਜੈ ॥
ਅੰਤਰਿ ਚੋਰੁ ਕਿ ਚੋਰੀ ਕੀਜੈ ॥
ਜਾਣੈ ਨਾਹੀ ਬਾਹਰਿ ਕਾਹੇ ਧਾਵਹਿ ॥
ਅਸਟ ਧਾਤੁ ਕਾ ਪਿੰਜਰੁ ਪਾਵਹਿ ॥
ਪੰਚ ਤਤੁ ਮਿਲਿ ਕਾਰਾ ਕੀਨੀ ॥
ਤਾ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਰਖੀ ਕਲ ਦੀਨੀ ॥
ਨਾ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ਨਾ ਕਿਛੁ ਮੇਰਾ ॥
ਮਾਟੀ ਕਾ ਬਲਿ ਪਉਣੁ ਵਸੇਰਾ ॥
ਕਹਤ ਨਾਨਕ ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥
ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਿਲਹੁ ਪ੍ਰਭ ਨੇਰੇ ॥

ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰਮੁ ਤਿਨ ਪੂਰਾ ॥
ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ਵਸਗਤਿ ਸੂਰਾ ॥
ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਸਾਚੀ ਰਾਸਿ ॥
ਤੋਟਾ ਨਾਹੀ ਪੂਰੇ ਪਾਸਿ ॥
ਸਉਦਾ ਕਰਹਿ ਤ ਲਾਭੁ ਕਮਾਵਹਿ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਫਲ ਪਾਵਹਿ ॥
ਸਾਚੁ ਸਉਦਾ ਸਾਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ॥
ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਪਲੈ ਸਾਰੁ ॥
ਕਹਤ ਨਾਨਕ ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥
ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਦੇਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਨੇਰੇ ॥

ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ਪੜਤਾਲ ਘਰੁ ੩

ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰਮੁ ਤਿਨ ਪੂਰਾ ॥
ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ਵਸਗਤਿ ਸੂਰਾ ॥
ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਸਾਚੀ ਰਾਸਿ ॥
ਤੋਟਾ ਨਾਹੀ ਪੂਰੇ ਪਾਸਿ ॥
ਸਉਦਾ ਕਰਹਿ ਤ ਲਾਭੁ ਕਮਾਵਹਿ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਫਲ ਪਾਵਹਿ ॥
ਸਾਚੁ ਸਉਦਾ ਸਾਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ॥
ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਪਲੈ ਸਾਰੁ ॥
ਕਹਤ ਨਾਨਕ ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥
ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਦੇਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਨੇਰੇ ॥

ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ਪੜਤਾਲ ਘਰੁ ੪

ਸਭੇ ਦੀਆ ਮੁਹਿ ਦ੍ਰਿੜੁ ਨੀਸਾਣੀ ॥
ਭਗਤਿ ਖਜਾਨਾ ਗੁਰ ਮਹਿ ਜਾਤਾ ॥
ਜਿਨਿ ਪਾਇਆ ਤਿਨਿ ਦੁਰਮਤਿ ਗਾਤਾ ॥
ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਹਿ ਸਚੁ ਸਮਾਲਹਿ ॥
ਨਾਮੁ ਜਪਹਿ ਤਾ ਸਚੁ ਘਰਿ ਜਾਵਹਿ ॥
ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ॥
ਕਹਤ ਨਾਨਕ ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥
ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਦੇਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਨੇਰੇ ॥

ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ਪੜਤਾਲ ਘਰੁ ੫

ਸਾਜਨ ਮੇਰਾ ਸਾਜਨ ਰਾਸਿ ਦਿਖੰਦੜਾ ॥
ਜੀਉ ਜੀਉ ਕਿਆ ਆਖਿ ਨਿਵਾਈਐ ॥
ਤੁਝ ਵੰਞੈ ਮੈ ਸਾਥ ਦਯੁ ਨਿਤ ਚਉਗੁਣਾ ॥
ਪ੍ਰਭੁ ਥਾਪਿਆ ਤਿਨਿ ਦਾਸ ਜੋ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥
ਕਰਣੈ ਵਾਲਾ ਜੋ ਕਰੇ ਸੁ ਫੁਨਿ ਹੋਵਣਾ ॥

ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ਪੜਤਾਲ ਘਰੁ ੬

ਜਿਨ ਕੀਤਾ ਤਿਨ ਹੀ ਘਰਿ ਸਾਜਿਆ ॥
ਇਸਥਾਨੀ ਤੇ ਜਾਨਿ ਵੁਠਾ ਕਿਆ ॥
ਕਾਰੁ ਬਿਕਾਰੁ ਵੇਰੋਗ ਸਰੂਪ ॥
ਦਾਵਾ ਅਗਨਿ ਤੇ ਜਰੈ ਬਿਖੂ ॥
ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੇਰੀ ਕੀਆ ॥ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ਕੇਤੇ ਨਾਮ ॥
ਦਯੁ ਦਾਤਾ ਤੂ ਨਿਰਮਲੁ ਸੋਈ ॥
ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥
ਕਹਤ ਨਾਨਕ ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥
ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਿਲਹੁ ਪ੍ਰਭ ਨੇਰੇ ॥

ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ਪੜਤਾਲ ਘਰੁ ੭

ਜਾਸੁ ਗਾਵਹਿ ਵਡਭਾਗੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਦੇਵਹੁ ॥
ਜਿਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋਭ ਸੁਰਤਿ ਸੁਰ ਦੁਰਲਭ ਦੇਵਹੁ ॥
ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਮਾਰਹਿ ਤਾ ਪਾਵਹਿ ਹਰਿ ਪਾਸੇ ॥
ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਤਿਆਗਹਿ ਤਾ ਪਾਵਹਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਅਬਿਨਾਸੇ ॥
ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ॥
ਕਹਤ ਨਾਨਕ ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥
ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਦੇਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਨੇਰੇ ॥

ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ਪੜਤਾਲ ਘਰੁ ੮

ਕੋਈ ਆਨਿ ਸੁਨਾਵੈ ਕਿਰੀ ਪਰਿਗਾਸਾ ॥
ਮਨੀਆ ਜਿਨ ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਸੁਰਤਿ ਵੂਠੀ ॥
ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਤਿਆਗਹਿ ਤਾ ਪਾਵਹਿ ਹਰਿ ਪਾਸੇ ॥
ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ॥
ਕਹਤ ਨਾਨਕ ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥
ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਦੇਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਨੇਰੇ ॥

ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ਪੜਤਾਲ ਘਰੁ ੯

ਸਾਜਨ ਮੇਰਾ ਸਾਜਨ ਰਾਸਿ ਦਿਖੰਦੜਾ ॥
ਜੀਉ ਜੀਉ ਕਿਆ ਆਖਿ ਨਿਵਾਈਐ ॥
ਤੁਝ ਵੰਞੈ ਮੈ ਸਾਥ ਦਯੁ ਨਿਤ ਚਉਗੁਣਾ ॥
ਪ੍ਰਭੁ ਥਾਪਿਆ ਤਿਨਿ ਦਾਸ ਜੋ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥
ਕਰਣੈ ਵਾਲਾ ਜੋ ਕਰੇ ਸੁ ਫੁਨਿ ਹੋਵਣਾ ॥

ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ਪੜਤਾਲ ਘਰੁ ੧੦

ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰਮੁ ਤਿਨ ਪੂਰਾ ॥
ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ਵਸਗਤਿ ਸੂਰਾ ॥
ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਸਾਚੀ ਰਾਸਿ ॥
ਤੋਟਾ ਨਾਹੀ ਪੂਰੇ ਪਾਸਿ ॥
ਸਉਦਾ ਕਰਹਿ ਤ ਲਾਭੁ ਕਮਾਵਹਿ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਫਲ ਪਾਵਹਿ ॥
ਸਾਚੁ ਸਉਦਾ ਸਾਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ॥
ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਪਲੈ ਸਾਰੁ ॥
ਕਹਤ ਨਾਨਕ ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥
ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਦੇਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਨੇਰੇ ॥

ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ਪੜਤਾਲ ਘਰੁ ੧੧

ਸਾਜਨ ਮੇਰਾ ਸਾਜਨ ਰਾਸਿ ਦਿਖੰਦੜਾ ॥
ਜੀਉ ਜੀਉ ਕਿਆ ਆਖਿ ਨਿਵਾਈਐ ॥
ਤੁਝ ਵੰਞੈ ਮੈ ਸਾਥ ਦਯੁ ਨਿਤ ਚਉਗੁਣਾ ॥
ਪ੍ਰਭੁ ਥਾਪਿਆ ਤਿਨਿ ਦਾਸ ਜੋ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥
ਕਰਣੈ ਵਾਲਾ ਜੋ ਕਰੇ ਸੁ ਫੁਨਿ ਹੋਵਣਾ ॥

ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ਪੜਤਾਲ ਘਰੁ ੧੨

ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰਮੁ ਤਿਨ ਪੂਰਾ ॥
ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ਵਸਗਤਿ ਸੂਰਾ ॥
ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਸਾਚੀ ਰਾਸਿ ॥
ਤੋਟਾ ਨਾਹੀ ਪੂਰੇ ਪਾਸਿ ॥
ਸਉਦਾ ਕਰਹਿ ਤ ਲਾਭੁ ਕਮਾਵਹਿ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਫਲ ਪਾਵਹਿ ॥
ਸਾਚੁ ਸਉਦਾ ਸਾਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ॥
ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਪਲੈ ਸਾਰੁ ॥
ਕਹਤ ਨਾਨਕ ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥
ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਦੇਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਨੇਰੇ ॥

ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ਪੜਤਾਲ ਘਰੁ ੧੩

ਸਾਜਨ ਮੇਰਾ ਸਾਜਨ ਰਾਸਿ ਦਿਖੰਦੜਾ ॥
ਜੀਉ ਜੀਉ ਕਿਆ ਆਖਿ ਨਿਵਾਈਐ ॥
ਤੁਝ ਵੰਞੈ ਮੈ ਸਾਥ ਦਯੁ ਨਿਤ ਚਉਗੁਣਾ ॥
ਪ੍ਰਭੁ ਥਾਪਿਆ ਤਿਨਿ ਦਾਸ ਜੋ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥
ਕਰਣੈ ਵਾਲਾ ਜੋ ਕਰੇ ਸੁ ਫੁਨਿ ਹੋਵਣਾ ॥

ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ਪੜਤਾਲ ਘਰੁ ੧੪

ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰਮੁ ਤਿਨ ਪੂਰਾ ॥
ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ਵਸਗਤਿ ਸੂਰਾ ॥
ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਸਾਚੀ ਰਾਸਿ ॥
ਤੋਟਾ ਨਾਹੀ ਪੂਰੇ ਪਾਸਿ ॥
ਸਉਦਾ ਕਰਹਿ ਤ ਲਾਭੁ ਕਮਾਵਹਿ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਫਲ ਪਾਵਹਿ ॥
ਸਾਚੁ ਸਉਦਾ ਸਾਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ॥
ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਪਲੈ ਸਾਰੁ ॥
ਕਹਤ ਨਾਨਕ ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥
ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਦੇਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਨੇਰੇ ॥

ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ਪੜਤਾਲ ਘਰੁ ੧੫

ਸਾਜਨ ਮੇਰਾ ਸਾਜਨ ਰਾਸਿ ਦਿਖੰਦੜਾ ॥
ਜੀਉ ਜੀਉ ਕਿਆ ਆਖਿ ਨਿਵਾਈਐ ॥
ਤੁਝ ਵੰਞੈ ਮੈ ਸਾਥ ਦਯੁ ਨਿਤ ਚਉਗੁਣਾ ॥
ਪ੍ਰਭੁ ਥਾਪਿਆ ਤਿਨਿ ਦਾਸ ਜੋ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥
ਕਰਣੈ ਵਾਲਾ ਜੋ ਕਰੇ ਸੁ ਫੁਨਿ ਹੋਵਣਾ ॥

ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ਪੜਤਾਲ ਘਰੁ ੧੬

ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰਮੁ ਤਿਨ ਪੂਰਾ ॥
ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ਵਸਗਤਿ ਸੂਰਾ ॥
ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਸਾਚੀ ਰਾਸਿ ॥
ਤੋਟਾ ਨਾਹੀ ਪੂਰੇ ਪਾਸਿ ॥
ਸਉਦਾ ਕਰਹਿ ਤ ਲਾਭੁ ਕਮਾਵਹਿ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਫਲ ਪਾਵਹਿ ॥
ਸਾਚੁ ਸਉਦਾ ਸਾਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ॥
ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਪਲੈ ਸਾਰੁ ॥
ਕਹਤ ਨਾਨਕ ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥
ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਦੇਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਨੇਰੇ ॥

ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ਪੜਤਾਲ ਘਰੁ ੧੭

ਸਾਜਨ ਮੇਰਾ ਸਾਜਨ ਰਾਸਿ ਦਿਖੰਦੜਾ ॥
ਜੀਉ ਜੀਉ ਕਿਆ ਆਖਿ ਨਿਵਾਈਐ ॥
ਤੁਝ ਵੰਞੈ ਮੈ ਸਾਥ ਦਯੁ ਨਿਤ ਚਉਗੁਣਾ ॥
ਪ੍ਰਭੁ ਥਾਪਿਆ ਤਿਨਿ ਦਾਸ ਜੋ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥
ਕਰਣੈ ਵਾਲਾ ਜੋ ਕਰੇ ਸੁ ਫੁਨਿ ਹੋਵਣਾ ॥

ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ਪੜਤਾਲ ਘਰੁ ੧੮

ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰਮੁ ਤਿਨ ਪੂਰਾ ॥
ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ਵਸਗਤਿ ਸੂਰਾ ॥
ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਸਾਚੀ ਰਾਸਿ ॥
ਤੋਟਾ ਨਾਹੀ ਪੂਰੇ ਪਾਸਿ ॥
ਸਉਦਾ ਕਰਹਿ ਤ ਲਾਭੁ ਕਮਾਵਹਿ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਫਲ ਪਾਵਹਿ ॥
ਸਾਚੁ ਸਉਦਾ ਸਾਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ॥
ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਪਲੈ ਸਾਰੁ ॥
ਕਹਤ ਨਾਨਕ ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥
ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਦੇਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਨੇਰੇ ॥

ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ਪੜਤਾਲ ਘਰੁ ੧੯

ਸਾਜਨ ਮੇਰਾ ਸਾਜਨ ਰਾਸਿ ਦਿਖੰਦੜਾ ॥
ਜੀਉ ਜੀਉ ਕਿਆ ਆਖਿ ਨਿਵਾਈਐ ॥
ਤੁਝ ਵੰਞੈ ਮੈ ਸਾਥ ਦਯੁ ਨਿਤ ਚਉਗੁਣਾ ॥
ਪ੍ਰਭੁ ਥਾਪਿਆ ਤਿਨਿ ਦਾਸ ਜੋ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥
ਕਰਣੈ ਵਾਲਾ ਜੋ ਕਰੇ ਸੁ ਫੁਨਿ ਹੋਵਣਾ ॥

ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ਪੜਤਾਲ ਘਰੁ ੨੦

ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰਮੁ ਤਿਨ ਪੂਰਾ ॥
ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ਵਸਗਤਿ ਸੂਰਾ ॥
ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਸਾਚੀ ਰਾਸਿ ॥
ਤੋਟਾ ਨਾਹੀ ਪੂਰੇ ਪਾਸਿ ॥
ਸਉਦਾ ਕਰਹਿ ਤ ਲਾਭੁ ਕਮਾਵਹਿ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਫਲ ਪਾਵਹਿ ॥
ਸਾਚੁ ਸਉਦਾ ਸਾਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ॥
ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਪਲੈ ਸਾਰੁ ॥
ਕਹਤ ਨਾਨਕ ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥
ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਦੇਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਨੇਰੇ ॥

ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ਪੜਤਾਲ ਘਰੁ ੨੧

ਸਾਜਨ ਮੇਰਾ ਸਾਜਨ ਰਾਸਿ ਦਿਖੰਦੜਾ ॥
ਜੀਉ ਜੀਉ ਕਿਆ ਆਖਿ ਨਿਵਾਈਐ ॥
ਤੁਝ ਵੰਞੈ ਮੈ ਸਾਥ ਦਯੁ ਨਿਤ ਚਉਗੁਣਾ ॥
ਪ੍ਰਭੁ ਥਾਪਿਆ ਤਿਨਿ ਦਾਸ ਜੋ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥
ਕਰਣੈ ਵਾਲਾ ਜੋ ਕਰੇ ਸੁ ਫੁਨਿ ਹੋਵਣਾ ॥

ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ਪੜਤਾਲ ਘਰੁ ੨੨

ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰਮੁ ਤਿਨ ਪੂਰਾ ॥
ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ਵਸਗਤਿ ਸੂਰਾ ॥
ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਸਾਚੀ ਰਾਸਿ ॥
ਤੋਟਾ ਨਾਹੀ ਪੂਰੇ ਪਾਸਿ ॥
ਸਉਦਾ ਕਰਹਿ ਤ ਲਾਭੁ ਕਮਾਵਹਿ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਫਲ ਪਾਵਹਿ ॥
ਸਾਚੁ ਸਉਦਾ ਸਾਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ॥
ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਪਲੈ ਸਾਰੁ ॥
ਕਹਤ ਨਾਨਕ ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥
ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਦੇਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਨੇਰੇ ॥

ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ਪੜਤਾਲ ਘਰੁ ੨੩

ਸਾਜਨ ਮੇਰਾ ਸਾਜਨ ਰਾਸਿ ਦਿਖੰਦੜਾ ॥
ਜੀਉ ਜੀਉ ਕਿਆ ਆਖਿ ਨਿਵਾਈਐ ॥
ਤੁਝ ਵੰਞੈ ਮੈ ਸਾਥ ਦਯੁ ਨਿਤ ਚਉਗੁਣਾ ॥
ਪ੍ਰਭੁ ਥਾਪਿਆ ਤਿਨਿ ਦਾਸ ਜੋ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥
ਕਰਣੈ ਵਾਲਾ ਜੋ ਕਰੇ ਸੁ ਫੁਨਿ ਹੋਵਣਾ ॥

ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ਪੜਤਾਲ ਘਰੁ ੨੪

ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰਮੁ ਤਿਨ ਪੂਰਾ ॥
ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ਵਸਗਤਿ ਸੂਰਾ ॥
ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਸਾਚੀ ਰਾਸਿ ॥
ਤੋਟਾ ਨਾਹੀ ਪੂਰੇ ਪਾਸਿ ॥
ਸਉਦਾ ਕਰਹਿ ਤ ਲਾਭੁ ਕਮਾਵਹਿ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਫਲ ਪਾਵਹਿ ॥
ਸਾਚੁ ਸਉਦਾ ਸਾਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ॥
ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਪਲੈ ਸਾਰੁ ॥
ਕਹਤ ਨਾਨਕ ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥
ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਦੇਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਨੇਰੇ ॥

ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ਪੜਤਾਲ ਘਰੁ ੨੫

ਸਾਜਨ ਮੇਰਾ ਸਾਜਨ ਰਾਸਿ ਦਿਖੰਦੜਾ ॥
ਜੀਉ ਜੀਉ ਕਿਆ ਆਖਿ ਨਿਵਾਈਐ ॥
ਤੁਝ ਵੰਞੈ ਮੈ ਸਾਥ ਦਯੁ ਨਿਤ ਚਉਗੁਣਾ ॥
ਪ੍ਰਭੁ ਥਾਪਿਆ ਤਿਨਿ ਦਾਸ ਜੋ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥
ਕਰਣੈ ਵਾਲਾ ਜੋ ਕਰੇ ਸੁ ਫੁਨਿ ਹੋਵਣਾ ॥

ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ਪੜਤਾਲ ਘਰੁ ੨੬

ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰਮੁ ਤਿਨ ਪੂਰਾ ॥
ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ਵਸਗਤਿ ਸੂਰਾ ॥
ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਸਾਚੀ ਰਾਸਿ ॥
ਤੋਟਾ ਨਾਹੀ ਪੂਰੇ ਪਾਸਿ ॥
ਸਉਦਾ ਕਰਹਿ ਤ ਲਾਭੁ ਕਮਾਵਹਿ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਫਲ ਪਾਵਹਿ ॥
ਸਾਚੁ ਸਉਦਾ ਸਾਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ॥
ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਪਲੈ ਸਾਰੁ ॥
ਕਹਤ ਨਾਨਕ ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥
ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਦੇਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਨੇਰੇ ॥

ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ਪੜਤਾਲ ਘਰੁ ੨੭

ਸਾਜਨ ਮੇਰਾ ਸਾਜਨ ਰਾਸਿ ਦਿਖੰਦੜਾ ॥
ਜੀਉ ਜੀਉ ਕਿਆ ਆਖਿ ਨਿਵਾਈਐ ॥
ਤੁਝ ਵੰਞੈ ਮੈ ਸਾਥ ਦਯੁ ਨਿਤ ਚਉਗੁਣਾ ॥
ਪ੍ਰਭੁ ਥਾਪਿਆ ਤਿਨਿ ਦਾਸ ਜੋ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥
ਕਰਣੈ ਵਾਲਾ ਜੋ ਕਰੇ ਸੁ ਫੁਨਿ ਹੋਵਣਾ ॥

ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ਪੜਤਾਲ ਘਰੁ ੨੮

ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰਮੁ ਤਿਨ ਪੂਰਾ ॥
ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ਵਸਗਤਿ ਸੂਰਾ ॥
ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਸਾਚੀ ਰਾਸਿ ॥
ਤੋਟਾ ਨਾਹੀ ਪੂਰੇ ਪਾਸਿ ॥
ਸਉਦਾ ਕਰਹਿ ਤ ਲਾਭੁ ਕਮਾਵਹਿ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਫਲ ਪਾਵਹਿ ॥
ਸਾਚੁ ਸਉਦਾ ਸਾਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ॥
ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਪਲੈ ਸਾਰੁ ॥
ਕਹਤ ਨਾਨਕ ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥
ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਦੇਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਨੇਰੇ ॥

ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ਪੜਤਾਲ ਘਰੁ ੨੯

ਸਾਜਨ ਮੇਰਾ ਸਾਜਨ ਰਾਸਿ ਦਿਖੰਦੜਾ ॥
ਜੀਉ ਜੀਉ ਕਿਆ ਆਖਿ ਨਿਵਾਈਐ ॥
ਤੁਝ ਵੰਞੈ ਮੈ ਸਾਥ ਦਯੁ ਨਿਤ ਚਉਗੁਣਾ ॥
ਪ੍ਰਭੁ ਥਾਪਿਆ ਤਿਨਿ ਦਾਸ ਜੋ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥
ਕਰਣੈ ਵਾਲਾ ਜੋ ਕਰੇ ਸੁ ਫੁਨਿ ਹੋਵਣਾ ॥

ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ਪੜਤਾਲ ਘਰੁ ੩੦

ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰਮੁ ਤਿਨ ਪੂਰਾ ॥
ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ਵਸਗਤਿ ਸੂਰਾ ॥
ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਸਾਚੀ ਰਾਸਿ ॥
ਤੋਟਾ ਨਾਹੀ ਪੂਰੇ ਪਾਸਿ ॥
ਸਉਦਾ ਕਰਹਿ ਤ ਲਾਭੁ ਕਮਾਵਹਿ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਫਲ ਪਾਵਹਿ ॥
ਸਾਚੁ ਸਉਦਾ ਸਾਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ॥
ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਪਲੈ ਸਾਰੁ ॥
ਕਹਤ ਨਾਨਕ ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥
ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਦੇਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਨੇਰੇ ॥

ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ਪੜਤਾਲ ਘਰੁ ੩੧

ਸਾਜਨ ਮੇਰਾ ਸਾਜਨ ਰਾਸਿ ਦਿਖੰਦੜਾ ॥
ਜੀਉ ਜੀਉ ਕਿਆ ਆਖਿ ਨਿਵਾਈਐ ॥
ਤੁਝ ਵੰਞੈ ਮੈ ਸਾਥ ਦਯੁ ਨਿਤ ਚਉਗੁਣਾ ॥
ਪ੍ਰਭੁ ਥਾਪਿਆ ਤਿਨਿ ਦਾਸ ਜੋ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥
ਕਰਣੈ ਵਾਲਾ ਜੋ ਕਰੇ ਸੁ ਫੁਨਿ ਹੋਵਣਾ ॥

ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ਪੜਤਾਲ ਘਰੁ ੩੨

ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰਮੁ ਤਿਨ ਪੂਰਾ ॥
ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ਵਸਗਤਿ ਸੂਰਾ ॥
ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਸਾਚੀ ਰਾਸਿ ॥
ਤੋਟਾ ਨ

ਤੁਖਾਰੀ

ਬਾਰਮਾਹਾ	ਕੇਦਾਰਾ	ਕੇਦਾਰਾ	ਕੋਰਥੁ
੧	ਤੁਝੁਤਿਕਿਗਤਿਕਰੈਮਾਪੁਰਾਬਿਖਮਾਇਆ	੧੧	ਰਸਨਰਸਮਭਾਵਖਾਨੁ
੨	ਪਹਿਲੈਪਹਰੈਸੋਣ ਸੋਲੋਨਵੀਏਰੈਣਿਸੁਹੇ	੧੨	ਗਰਿਰਨਮਗੈਆਧਾਰੁ
੩	ਤਾਰਾਚਾਇਆਲੀਆਕਿਉਨਦਗਿਨਿਆਲੀ	੧੩	ਗਰਿਰਨਮਾਬਿਨੁਧਿਗੁਸੁਤ
੪	ਭੁਲਾਵੈਰੈਕੁਲੀਕੁਬੋਲਿਆਇਛੁਤਣੀ	੧੪	ਸੰਤਹਪਾਲਿਲੇਮੁਖਿਮਲੀ
੫	ਮੇਰੇਲਾਲਗਰੰਗੀਲੜਾਮਲਾਲਨਕੇਲਾਲੇ	੧੫	ਗਰਿਰਨਮਕੀਮਨਸੁਰੇ
੬	ਹੋਇਮਾਮੋਹਿਆਭੁਲਸਮਝੁਅਚੇਤਾਇਆਨ੍ਹੈ		ਰਾਗੁਬੈਰਾੜੀਚੁਪਦਾ ਪਤਿ ੫੫
੭	ਰਾਗੁਤੁਖਾਰੀਛੰਤਮਹਲਾ ੧ ਪਤਿ ੫੮੭	੧	ਮਿਲਭੁਮੇਪ੍ਰੀਤਮਜੀਪਿਆਰਿਆ
੮	ਅੰਤਰਿਪਿਰੀਪ੍ਰਿਆਰਤਿਬਿਨੁਜੀਵੈ		ਬਣੀਭਗਤਕੀਪਤਿਰਖੈ
੯	ਹਰਿਰਸਿਆਗਮਅਗਾਧਿਅਪਰੰਪੁਅਪਾਰ		੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
੧੦	ਤੁਨਾਗਜੀਣਜਾਗਦੀਸੁਸਭੁਕਰਤਾ		ਰਾਗੁਬੈਰਾਉਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇਘਰੁ ੧ ਪਤਿ ੫੯੬
੧੧	ਨਾਵਣਪੁਰਬੁਅਤੀਚੁਗੁਸਤਿਗੁਰ	੧	ਤੁਝੁਤੇਬਾਹਗਿਕਿਛੁਨਹੋਦਿ
	ਰਾਗੁਤੁਖਾਰੀਛੰਤਮਹਲਾ ੫ ਪਤਿ ੫੮੭	੨	ਗੁਰਕੇਸਬਦਿਤੇਗੁਨਿਕੇਤੇ
੧	ਘੋਲਿਘੁਮਾਈਜੀਅਜਨਗੁਮੀਅਸੁਦੀਅ	੩	ਨੈਨੀਦਿਸਹਿਦਿਨਰੈਤਨੁਹੀਨਾਗਿ
	੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ	੪	ਕੂੜੀਚਾਲਚਲਣਕਰਿਮੈਸਹੇਤੁਤਾ
	ਰਾਗੁਕੇਦਾਰਾਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ਪਤਿ ੫੮੭	੫	ਸਗਲੀਗੈਣਿਜੋਛੁਤਗਇਛਡੀ
੧	ਮੇਰੇਮਨਾਮਨਾਮੀਤਗਵੀਐ	੬	ਗੁਰਕੈਸੀਗੈਕਰੈਦਿਨਰਾਤੀ ਰਾਖੁਸਸੀ
੨	ਮੇਰੇਮਨਕਰਿਮੁਨਕਰੇ	੭	ਨਿਰਦੇਸਾਮੁਸਭਬਧਧਾਰਣ
	ਰਾਗੁਕੇਦਾਰਾਮਹਲਾ ੫ ਚਉ ਪਤਿ ੫੮੭	੮	ਜਗਜੋਅਮੁੰਨਤਪੂਜਾਦੇਹਦੁਖੀ
੧	ਸੁਣੀਮੰਤਮਿਹਾਮਾ		ਰਾਗੁਬੈਰਉਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ਪਤਿ ੫੮੭
੨	ਦੀਨਬਿਨਉਸੁਨੁਦੁਰਾਈਆਲ	੧	ਜਾਤਿਕਾਗਰਬੁਨਕਰੀਅਹਿਕੋਈ
੩	ਹਰਿਕੇਦਸਨਕੇਮਨਿਚਾਉ	੨	ਜਾਕਉਨਾਮੋਅਪਣੀਸਰਣਾਈ
੪	ਪ੍ਰਿਅਕੀਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੀ	੩	ਮੇਕਾਮਣਿਮੋਰ ਕੰਤੁਭਤਾਰੁ
੫	ਹਰਿਕਿਰਪਾਗਾਵਾ	੪	ਜੋਮੁਹਿਜਿਜਾਨਕੀਦੁਬਿਧਾਮਾਰੇ
੬	ਜੀਓਬਿਨੁਜਨਮੁਅਕਾਬਥਾਤ	੫	ਰਾਮਨਾਅਜਗਤਿਨਸਤਭਾ
੭	ਜੀਓਬਿਨੁਕਿਆਇਨਾਲਾਸੀਸਾਥ	੬	ਨਾਮੇਊਤਮੇਸਭਿਜਿਤਨੇਲਿਆ
੮	ਬਿਸਮਤਨਹੋਅਨਤੋਰੀ	੭	ਗੋਵਿੰਦਪ੍ਰੀਤਿ ਸਰਕਾਰਿਕਉਧਾਰੇ
੯	ਪ੍ਰੀਤਮਬਸਤਰਿਚਮਹਿਪੈਰ	੮	ਕਬਿਜਨਸਮਮਿਰਮਾਮਉਧਾਰੇ

ਮਾਝੁ

੧੭	ਨਿਰੰਕਾਰਿਸਿਆਕਰੁਉਪਾਇਆ	੧੭	ਸੁੰਨਕਲਾਆਪਰੰਪੁਧਾਰੀ
੧੮	ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਦੇਪਰਮਾਲਾ	੧੮	ਜਾਦੇਖਾਤਦੀਸਚਿਆਲਾ
੧੯	ਨਦਰੀਭਗਤਾਲਗੁਮੀਆਲੇ	੧੯	ਗਰਿਮੁਸਾਚਿਪੁਰੇਜਾਨਣਈ
	ਰਾਗੁਮਾਝੁਮਹਲੇਅਸਟਪਦਾ ਪਤਿ ੫੮੭	੨੦	ਸਚੁਕੁਰਤੁਸਚੈਘਰਿਗਲਾ
੧	ਸਚਆਪੀਪਸਾਣਦਾ	੨੧	ਕਮਕੁਧਾਰਤਪਗੰਦਿ
੨੮	ਗਰਿਅਗਮਅਗੋਚਰੁਸਰਦਾਅਬਿਨਾਸੀ	੨੨	ਕੁਦਰਤਿਕਰਿਨੇਯਅਪਾ
	ਰਾਗੁਮਾਝੁਜੋਗੇਅਸਟਪਦਾ ਪਤਿ ੫੮੭		ਰਾਗੁਮਾਝੁਜੋਗੇਅਸਟਪਦਾ ਪਤਿ ੫੮੭
੧	ਕਥਉਪਾਇਧਰੀਜਿਨਿਧਰਣ	੨੩	ਪੁਰਖੀਸਾਜਨੇਸਿਸਾਇਉਪਾਈ
੨੦	ਸੰਗੀਜੋਗੀਨਰਿਖਪਟਣੀ	੨੪	ਇਕੋਇਕੁਵਰਤੇਸਭੁਕੋਈ
੫੧	ਕਰੇਅੰਦੁਅੰਦੀਮੋਰੇ	੨੫	ਜਗਜੀਵਨੁਸਾਚਾਇਕੋਦਾ
੫੨	ਗੁਰਰੇਪਾਬਸਤੁਰੇਈਦੁ	੨੬	ਜੋਆਇਆਸੋਸਭੁਕੋਜਾਸੀ
੫੩	ਆਦਿਨਿਰੰਜਨਪੁਰਖਨਿਰੰਕਾਰ	੨੭	ਸਚੁਜਾਕਾਤੀਗਾਹਿਤੈਭੀਰੇ
੫੪	ਜੋਦੀਸੈਸੋਸੋਇਕੋਤੁਹੈ	੨੮	ਇਕੋਸੇਵੀਸਦਾਥਿਰੁਸਾਚਾ
੫੫	ਸੁਰਤਿਦੇਖਿਨਰੁਝਗਇਆ	੨੯	ਸਚੈਸਚਤਖਤੁਰਚਾਇਆ
੫੬	ਸਿਸੇਧਰਤੀਆਕੁਆਕਾਸ	੩੦	ਆਪੇਆਪੁਖੁਪਾਇਓਪੰਨ
੫੭	ਪ੍ਰਭੁਸਮਰਥੁਸਭਬਧਸੁਖਦਾ	੩੧	ਆਪੇਕਰਤਾਸਭੁਜਿਸੁਖਗਣ
੫੮	ਤੁਸਾਹਿਬੁਤੁਛੋਸੇਵਕੁਕੀਰਤਾ	੩੨	ਜੋਸਚੁਸੋਵਿਗੁਜੋਸਜਣਹਾ
੫੯	ਅਚੁਤਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸਰਅੰਤ	੩੩	ਸਤਿਗੁਸੁਵੀਨਿਸੇਵਭਗੀ
੬੦	ਅਲਖਅਗਮਅਪਰਦੀਖੈਦੇ	੩੪	ਗਰਿਜੀਉਸੋਵਿਜਅਗਮਅਪਾ
੬੧	ਪਸਬ੍ਰਹਮਸਭੁਚਬ੍ਰਹਮਾਜੇ	੩੫	ਮੈਰੈਪ੍ਰਭਿਸਾਚੋਇਕੁਵੇਖਣਚਾਹਿਆ
੬੨	ਰਸਨਰਸਮਭਾਵਖਾਨੁ	੩੬	ਨਿਹਚਲੁਏਕੁਸਦਾਸਚੁਸੋਈ
	ਰਾਗੁਮਾਝੁਕੀਵਾਰਮਹਲੇਕਾਲਿਆਮਹਲਾ ੫ ਪਤਿ ੫੮੦	੩੭	ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਦਵੇਦਬੀਚਾਰ
੧	ਗੁਰਤੇਗਿਆਸੁਪਾਇਆਤਿਖੜਗੁਕਸਾ	੩੮	ਆਪੇਬਿਸਮਾਦੁਪੁਰਖੁਸਮਝਾਨੀ
	ਵਜਾਮਝੁਕੀਜੋਲੋਕਨਾਲਿਆਮਹਲਾ ੫ ਪਤਿ ੫੮੬	੩੯	ਆਦਿਸਚੁਜੁਗਾਦਿਹਭਿਆਤਿਦਤਾ
੧	ਤੁਝਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸਚੁਸਚੁਬਖਾਣਿਆ	੪੦	ਜੁਗਛਤੀਹਾਰੀਇਕੁਬਾਝਾ
	ਬਣੀਭਗਤਕੀ ਪਤਿ ੫੮੬	੪੧	ਗਰਿਜੀਉਦਾਤਾਅਗਮਅਥਾਹ
	੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ	੪੨	ਜੈਤੁਸੁਰਕਰਾਜੋਕਰਿਧਾਇਆ
੧	ਗੁਰਤੁਖਾਗੀਮਹਲਾ ੧ ਛੰਤ ਪਤਿ ੫੮੮	੪੩	ਕਾਇਆਕੰਚਨੁਸਬਦਿਫਿਰਾਚਾ

ਭੈਰਉ ਬਾਸਤੁ

੧ ਜਿਸੁਨਾਮੁਲਿਖੈਦੇਸਭੀਵਡਮਜਾ
੨ ਸੋਦਿਖਿ ਜਾਨਕੀਨੇਅਵਤਰ
ਬਣੀਭਗਤਾਕੀ ਪਤਿ੫੯

੧੪ ਜਤਿਸੁਮੁਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਗਗਬਾਸਿਤੁਮਜਾ੧
ਚਉਪਦੇਘਰ੧ ਪਤਿ ਪਾਫਦਰ
੧ ਅਲਾਮਮੁਸਬੀਚਹਿਆਸਦਬਾਸਿਤੁ
੨ ਗੁਤਿਆਈਜਿਸਸਬਸਿਤਮਾਨੈ
੩ ਸੁਇਨੇਕਾਚਉਕਾਕੁਚਨਕੁਆਗਿ
੪ ਬਾਸਤਉਤਾਗਿਦੀਬਸਗੁਹੁ
੫ ਸਗਲਬੁਵਣਤੇਗੀਆਇਆਸੁ
੬ ਮੇਰੀਸਖੀਸਤੇਹੀਸੁਨਹੁਭਾਈ
੭ ਆਪੁਕਦਹਿਕੇਮਸਿ
੮ ਸਾਹਿਬਕੁਛੋਸੇਵਕੁਸੇਵਸੋਪੈ
੯ ਜਾਗਗਆਬਿਧਪਾਈਜਿਸਦਵਡਭਗਤ
੧੦ ਸਾਕੁਰੀਵਬਾਸਕੁਕਿਛੁਸਾਝੀਪੈਸ
੧੧ ਗਜਬਾਜਕੁਨਗਮੀਕਚੀਜਾਣਨਾ
੧੨ ਸਾਬਾਸਤਗੁਰੂਫੁਫੜਦਤ
ਗਗਬਾਸਿਤੁਮਜਾ੨ ਘਰ੧ ਪਤਿ ੫੬੯
੧ ਮਜਨੁਤੀਮਹਿਜਸਦਬਾਸਿਤੁ
੨ ਗੋਤਸਾਚਿਮਗਿਮੀਮਿਲਿਆ
੩ ਜੀਸੇਵੈਜੋਪਰਿਕਾਬੈਠੁ
੪ ਅਤਰਿਪੁਨਾਮਨਤੇਹੋਇ
੫ ਤਜਿਦੁਰਜੁਸਰੀਵੈਸੋਮਨਿਆਇ
੬ ਆਇਆਸੋਜਸਬਾਜਿਜਾਭਾਵੈ
੭ ਪੂਰੈਭਾਗਿਸਚੁਕਸਕਮਾਵੈ
੮ ਕੁਗਤਿਕਗਜਿਜਾਨਦੇਖਿਤਜੀਐ
੯ ਜੀਮਰਤੇਕੁਲਕਕਗਤਿਉਪਜੈ
੧੦ ਬਿਸੁਕਰਮਾਸਤਿਭਤਗੀਮੁਭਾਈ

੧੫ ਨਿਰਾਧਾਕਉਤੁਮਦੇਵਸੁਧਾ
੧੬ ਸੰਤਅਭਰਮਾਤਿਮਗਿਮਾਨਿਵੇਸੇ
੧੭ ਭੈਭੁਗਅਭਾਖਿਆਪੈ
੧੮ ਤੇਸੋਟਕਰਸਸਮਸਮਾਰੈ
੧੯ ਪ੍ਰਥਮੇਛੈਡੀਪਾਸਾਈਨਿਦ
੨੦ ਸੁਖਸਨਤੀਬਹੁਤੇਧਾਨਿਖਾਲੈ
੨੧ ਗੁਸਮਿਲਿਤਿਆਗਿਓਦੁਜਾਕਾਭੁ
੨੨ ਸਭੁਤੇਊਤਾਜਾਕਾਆਭੁ
੨੩ ਜਿਸੁਸੀਸਅਸਤਿਮਨਿਤੈਇਪ੍ਰਗਾਸ
੨੪ ਜਾਤਅਮੋਨੀਪੁਖਭੇਵੈ
੨੫ ਗੁਬਧੁਪਸੰਨੋਇਭਉਗਾਏ
੨੬ ਕਰਣਕਾਣਜਸਅਸਬਧੁਸੋਭਾ
੨੭ ਮਨੁਤਨੁਰਾਤਸਅਗੰਗਚਰਣੇ
੨੮ ਨਾਮੁਲੈਤਕਿਛੁਬਿਘਨੁਜਾਲੈ
੨੯ ਆਪੁਜਾਸਤੁਆਪੇਬੇਦੁ
੩੦ ਕੁਗਤਾਮਨਿਆਨਿਦੁਗੋਬਿਦ
੩੧ ਤੈਕਉਤਬਊਪਰਿਆਸਿਅਗਰਿ
੩੨ ਪਤਿਅਜਾਚੀਜੋਪਚਿਜਾਲੈ
੩੩ ਨਿਰਿਕਰਉਹਿਰਦੇਸੰਸਾ
੩੪ ਦੁਇਕਰਜੋੜਿਕਰਉਅਰਦਾਸਿ
੩੫ ਸਭਿਗੁਅਪੇਸੁਨੀਅਚਦਾਸਿ
੩੬ ਪਤਿਪਾਲਹਿਪ੍ਰਭਿਕੀਪਾਲਕਵਲਹਨਗੁਸਾਈ
੩੭

ਰਾਗੁਭੈਰਉਮਹਲਾ੫
ਅਸਟਪਦੀਆਘਰੁ ਪਤਿ੫੭੧
੧ ਅਭਮਾਮਹਿਮਮਮਹਿਆਬਸੁ
ਰਾਗੁਭੈਰਉਮਹਲਾ੫ ਘਰ੨ ਪਤਿ੫੭੧
੧ ਤਿਨਿਕਰਤੈਏਕਚਲਤੁਉਪਾਇਆ
੨ ਗੁਸਭੇਵੁਤੇਆਪੈਹਥਿਭਾਇਆ
ਰਾਗੁਭੈਰਉਮਹਲਾ੫ ਘਰ੨ ਪਤਿ੫੭੮

੧ ਆਗੈਦਰਸੁਮਾਛੈਨਾਹੀਣ
੮ ਕੋਟਿਮਧੇਕੋਬਸਾਵਿਰਿਯਾ
੯ ਕੋਪੁਨਬਾਂਗੋਤਿਕਬਾਮੁਖੁ
੧੦ ਖੁਬੁਖੁਬੁਤੁਖੁਖੁਬੁਤੈਗਾਮੁ
੧੧ ਸਾਚੁਪਦਾਬਸਗੁਰਮੁਖਿਲਾਧੁ
੧੨ ਸਭਿਗੁਗਾਇਸਬਛਪਾਏ
੧੩ ਆਪੇਨਾਸਕਉਕੀਨਿਬਾਇਖੇ
੧੪ ਸੀਯਗਮੰਹਨਸਗਬਉਪਾਇਨ
੧੫ ਬਨਮਹਿਪੇਖਿਖਿਤਾਮਹਿਪੇਖਿ
੧੬ ਜਿਸੁਤੁਰਾਖਿਤਿਸੁਕਉਨਸੋਹੈ
੧੭ ਤਉਕਤੀਐਜੇਤੰਤੈਬਾਜੀ
੧੮ ਬਿਨੁਬਾਜੈਕੋਸਗਿਗਤਿਕਗੀ
੧੯ ਜਉਮੋਗੁਮਾਨੁਖਕਉਦੀਨ
੨੦ ਚੀਤਿਆਵੈਤਾਮਾਮੰਦ
੨੧ ਬਾਪੁਨਮਾਸਦਚਰੰਜੀਵੀ
੨੨ ਨਿਰਵੈਗੁਪ੍ਰਭੁਸਤਿਸੁਪ੍ਰਭੁਤੇ
੨੩ ਸਭਿਗੁਨੋਵੇਸੁਨਰਾਜ
੨੪ ਨਾਮੈਤਾਮਹੁਪਰਗਟੁਭਇਆ
੨੫ ਨਾਮਸਖਾਤਕਉਯਬਾਰ
੨੬ ਮੈਓਦਿਹਾਗਹਿਆਪਿਸੀਗਾਰੈ
੨੭ ਚਿਤਵਤਪਾਪਨਆਯਕੁਆਵੈ
੨੮ ਆਪਣੀਦਇਆਕਰੇਜੰਪਾਏ
੨੯ ਨਾਮੁਨਮਾਮੈਅਤਿਸਨਾਮੀ
੩੦ ਤੁਮੋਗਾਪਿਤਭੁਤੈਮੋਮਾਤਾ
੩੧ ਸਕਤੇਊਚਾਤਬਸਾਦਰਬਸੁ
੩੨ ਰੋਵਨਜੋਗੁਜੁਬਖਾਇਆ
੩੩ ਜੰਤੀਨਿਦਜੋਨੀਤਰੁਵਣ
੩੪ ਨਾਮੁਤਮਾਮੈਬੇਦਅਸਦ

੭੦ ਕਬਜੁਗਮਾਹਿਬਤੁਕਰਮਕਮਾਹਿ
ਰਾਗੁਭੈਰਉਮਹਲਾ੫ ਘਰ੨ ਪਤਿ ਪਾਫ
੭੧ ਦੁਬਿਧਾਮਨਮਹਿਰੰਗਬਿਆਪੈਤਿਸਨਾ
੭੨ ਮਨਮੁਖਿਦੁਬਿਧਾਸਦਹੈਰੰਗੀਰੰਗੀ
੭੩ ਦੁਖਵਿਚਿਜਨੋਦੁਖੈਕਦੁਖਵਿਚਿਪ
੭੪ ਸਬਦਸੁਖੀਚੋਭੈਜਨੁਜਾਚਜਿਨਕੇ
੭੫ ਮਨਮੁਖਆਸਸਾਸੀਭਉਤੈਦੁਚੈਭਾਇ
੭੬ ਕਥਿਸੁਨਿਪ੍ਰੀਤਿਜਿਮੀਗੁਸਨਪਛਤਾ
੭੭ ਮਨਸਾਮਨਸਾਸਾਸਉਗੁਰਸਚਦੀ
੭੮ ਬਾਝੁਗੁਰੂਜਗਤੁਬਉਰਾਨਾ
੭੯ ਤਨੁਸੋਸਾਇਆਸੋਪਿਪੁਆਇਆ
੮੦ ਮੋਗੰਪਾਦੀਆਬਿਪ੍ਰਹੁਗਰੋਵਿੰਦ
੮੧ ਆਪੇਦੇਤਜਾਵਿਦਿਤਾਜੰਤਜਨਕਉ
ਰਾਗੁਭੈਰਉਮਹਲਾ੫ ਘਰ੧ ਪਤਿ੫੭੮
੧ ਗਜਿਨਸੰਤਕਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰਿਆਇ
੨ ਚੀਰਿਹਰਿਨਮੁਸਫੁਭਾਸਾਘਗੀ
੩ ਸੁਣਿਤੁਕਰਣੀਧ੍ਰਾਕੁਨਪਆਲੀ
੪ ਸਭਿਘਦੇਰੇਤੁਸਭਨਆਸਿ
੫ ਜੰਮਿਮਾਂਜੁਜੰਮੀਤਜਿਮੁਰਤਿਜੰਮੁ
੬ ਤੇਜਾਪੁਰਜਿਮੇਲਾਸੁਆਮੀਜੋਜਨ
੭ ਸਤਸੰਗਤਿਸਾਈਹਰਿਤੇਰੀਜਿਤੁ
ਰਾਗੁਭੈਰਉਮਹਲਾ੫ ਘਰ੧ ਪਤਿ ੫੭੮
੧ ਸਗਲੀਥੀਤਿਪਾਸਿਤਾਸਾਖੀ
੨ ਊਰਤਬੁਝੀਆਬੈਠਤਸੁਖੀਆ
੩ ਵਸਤਕਾਰਉਨਾਮਧਨਾ
੪ ਦਸੀਮਗੀਸਹਜੈਬਾਧਿਆਨੀ
੫ ਜੋਸਉਭੋਰੈਭੀਚੈਪਵਾਇਆ
੬ ਜੀਉਪਨਾਜਿਨਿਰਚਿਰਚਿਸਗੀ

੩੪ ਨਿਰਾਧਾਕਉਤੁਮਦੇਵਸੁਧਾ
੩੫ ਸੰਤਅਭਰਮਾਤਿਮਗਿਮਾਨਿਵੇਸੇ
੩੬ ਭੈਭੁਗਅਭਾਖਿਆਪੈ
੩੭ ਤੇਸੋਟਕਰਸਸਮਸਮਾਰੈ
੩੮ ਪ੍ਰਥਮੇਛੈਡੀਪਾਸਾਈਨਿਦ
੩੯ ਸੁਖਸਨਤੀਬਹੁਤੇਧਾਨਿਖਾਲੈ
੪੦ ਗੁਸਮਿਲਿਤਿਆਗਿਓਦੁਜਾਕਾਭੁ
੪੧ ਸਭੁਤੇਊਤਾਜਾਕਾਆਭੁ
੪੨ ਜਿਸੁਸੀਸਅਸਤਿਮਨਿਤੈਇਪ੍ਰਗਾਸ
੪੩ ਜਾਤਅਮੋਨੀਪੁਖਭੇਵੈ
੪੪ ਗੁਬਧੁਪਸੰਨੋਇਭਉਗਾਏ
੪੫ ਕਰਣਕਾਣਜਸਅਸਬਧੁਸੋਭਾ
੪੬ ਮਨੁਤਨੁਰਾਤਸਅਗੰਗਚਰਣੇ
੪੭ ਨਾਮੁਲੈਤਕਿਛੁਬਿਘਨੁਜਾਲੈ
੪੮ ਆਪੁਜਾਸਤੁਆਪੇਬੇਦੁ
੪੯ ਕੁਗਤਾਮਨਿਆਨਿਦੁਗੋਬਿਦ
੫੦ ਤੈਕਉਤਬਊਪਰਿਆਸਿਅਗਰਿ
੫੧ ਪਤਿਅਜਾਚੀਜੋਪਚਿਜਾਲੈ
੫੨ ਨਿਰਿਕਰਉਹਿਰਦੇਸੰਸਾ
੫੩ ਦੁਇਕਰਜੋੜਿਕਰਉਅਰਦਾਸਿ
੫੪ ਸਭਿਗੁਅਪੇਸੁਨੀਅਚਦਾਸਿ
੫੫ ਪਤਿਪਾਲਹਿਪ੍ਰਭਿਕੀਪਾਲਕਵਲਹਨਗੁਸਾਈ
੫੬

ਰਾਗੁਭੈਰਉਮਹਲਾ੫
ਅਸਟਪਦੀਆਘਰੁ ਪਤਿ੫੭੧
੧ ਅਭਮਾਮਹਿਮਮਮਹਿਆਬਸੁ
ਰਾਗੁਭੈਰਉਮਹਲਾ੫ ਘਰ੨ ਪਤਿ੫੭੧
੧ ਤਿਨਿਕਰਤੈਏਕਚਲਤੁਉਪਾਇਆ
੨ ਗੁਸਭੇਵੁਤੇਆਪੈਹਥਿਭਾਇਆ
ਰਾਗੁਭੈਰਉਮਹਲਾ੫ ਘਰ੨ ਪਤਿ੫੭੮

ਗਾਇਓ ਰੀ ਮੈ ਗੁਣੀ ਗੋਪਾਲ ਜਸੋਦਾ ਕੋ ਬਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕੋਮਲ ਅੰਗ ਦੈਤ ਕੁਲ ਘਾਤਕ ਗੋਪੀ ਕੋ ਸੁਖਦਾਈ ॥
ਮਨਮੋਹਨ ਕੋ ਦਰਸ ਨਿਹਾਰੈ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਜਾਈ ॥੧॥
ਕਿਉ ਜੀਵਨੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਬਿਨੁ ਮਾਈ ॥
ਉਆ ਅਬਿਨਾਸੀ ਸਗਲ ਉਦਾਸੀ ਜਿਹ ਦੇਖੀ ਸੁਖ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਮੈਲੀ ਦੇਹ ਪੁਰਖ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਕਵਲ ਨੈਨ ਮਨ ਮੋਹੈ ॥
ਮਨ ਕਰਮ ਬਚਨ ਈਹੈ ਆਸ ਕਰਉ ਤਾ ਕੀ ਸਭ ਕੋਹੈ ॥੨॥
ਮਨ ਸਦ ਹੀ ਗਿਰਧਰ ਗੋਬਿੰਦ ਧਿਆਈ ॥
ਤਨਿ ਨਾਮ ਸਗਲ ਉਦਮ ਸਭ ਸੇਵਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਲਏ ਛਡਾਈ ॥੩॥
ਸੰਤਨ ਘਰਿ ਗਾਵਹੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਬਾਣੀ ॥
ਅਬਕਿ ਆਸ ਕਛੁ ਨਾਹੀ ਤੇਰੀ ਤੂ ਸਰਬ ਘਟਾ ਕਾ ਜਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਅਬਕੀ ਨਿਰਧਨ ਕਉ ਧਨੁ ਦੀਜੈ ਨਿਰਗੁਣ ਕਉ ਗੁਣ ਚਾਰੇ ॥
ਅਬਕੀ ਮੂਰਖ ਕਉ ਮਤਿ ਦੀਜੈ ਤਉ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਬਲਿਹਾਰੇ ॥੨॥
ਮੇਰੇ ਮਨ ਚੀਤਿ ਆਇਓ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਦੁਖ ਜਾਵਹਿ ਗੁਰਮੀਠ ਸਾਰੰਗ

ਮੇਰੇ ਮਨ ਚੀਤਿ ਆਇਓ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਦੁਖ ਜਾਵਹਿ ਗੁਰਮੀਠ ਸਾਰੰਗ
ਗਾਇਓ ਰੀ ਮੈ ਗੁਣੀ ਗੋਪਾਲ ਜਸੋਦਾ ਕੋ ਬਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕੋਮਲ ਅੰਗ ਦੈਤ ਕੁਲ ਘਾਤਕ ਗੋਪੀ ਕੋ ਸੁਖਦਾਈ ॥
ਮਨਮੋਹਨ ਕੋ ਦਰਸ ਨਿਹਾਰੈ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਜਾਈ ॥੧॥
ਕਿਉ ਜੀਵਨੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਬਿਨੁ ਮਾਈ ॥
ਉਆ ਅਬਿਨਾਸੀ ਸਗਲ ਉਦਾਸੀ ਜਿਹ ਦੇਖੀ ਸੁਖ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਮੈਲੀ ਦੇਹ ਪੁਰਖ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਕਵਲ ਨੈਨ ਮਨ ਮੋਹੈ ॥
ਮਨ ਕਰਮ ਬਚਨ ਈਹੈ ਆਸ ਕਰਉ ਤਾ ਕੀ ਸਭ ਕੋਹੈ ॥੨॥
ਮਨ ਸਦ ਹੀ ਗਿਰਧਰ ਗੋਬਿੰਦ ਧਿਆਈ ॥
ਤਨਿ ਨਾਮ ਸਗਲ ਉਦਮ ਸਭ ਸੇਵਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਲਏ ਛਡਾਈ ॥੩॥
ਸੰਤਨ ਘਰਿ ਗਾਵਹੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਬਾਣੀ ॥
ਅਬਕਿ ਆਸ ਕਛੁ ਨਾਹੀ ਤੇਰੀ ਤੂ ਸਰਬ ਘਟਾ ਕਾ ਜਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਅਬਕੀ ਨਿਰਧਨ ਕਉ ਧਨੁ ਦੀਜੈ ਨਿਰਗੁਣ ਕਉ ਗੁਣ ਚਾਰੇ ॥
ਅਬਕੀ ਮੂਰਖ ਕਉ ਮਤਿ ਦੀਜੈ ਤਉ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਬਲਿਹਾਰੇ ॥੨॥
ਮੇਰੇ ਮਨ ਚੀਤਿ ਆਇਓ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਦੁਖ ਜਾਵਹਿ ਗੁਰਮੀਠ ਸਾਰੰਗ

ਸਹਜਾਵਤਿ ਜਨਮੁ ਭਇਆ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਿ ਆਇਆ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਜੋਤਿ ਜਾਗੀ ਜਿਉ ਦੀਪਕ ਸੰਗਿ ਦੀਪਾਇਆ ॥੧॥
ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੂ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਸੁਆਮੀ ॥
ਤੂ ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਾ ਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਤੂ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਤੇ ਪਾਈ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥
ਤੇਰੈ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਸਭ ਜਨ ਤੇਰੇ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵ ਚਲਾਇ ॥੨॥
ਮੁਖ ਊਜਲ ਤੇਰੈ ਨਾਇ ਵਡਾਈ ॥
ਤੂ ਆਪੇ ਦੇਵਹਿ ਆਪੇ ਲੈਵਹਿ ਤੂ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਤੂ ਆਪੇ ਸਚਾ ਸਭੁ ਸਚੁ ਪਸਾਰਾ ॥
ਤੂ ਆਪੇ ਦੇਖਹਿ ਆਪਿ ਵਰਤਹਿ ਸਭ ਨਾਨਕ ਕਾ ਆਧਾਰਾ ॥੨॥
ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਪਤਿ ੧੭੫
ਅਸਟਪਦੀਆ ॥
ਜਪੁ ਮਨ ਸਤਿ ਹਰੀ ॥
ਸਭ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਸੁ ਏਕ ਘਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਿਨਿ ਕੀਏ ਤਿਸਹਿ ਨ ਜਾਣਹੀ ॥
ਮੂੜੇ ਅੰਧ ਅਗਿਆਣਹੀ ॥੧॥
ਜਿਨਿ ਦੀਏ ਤਿਸੈ ਨ ਪਛਾਣਹੀ ॥
ਮੂੜੇ ਲੋਭ ਲਬਾਣਹੀ ॥੨॥
ਜਿਨਿ ਰਚਿਆ ਤਿਸੁ ਚੀਤਿ ਨ ਕਰਹੀ ॥
ਮੂੜੇ ਮੋਹ ਪਸਾਰਣਹੀ ॥੩॥
ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਸੁ ਨਿਕਟਿ ਜਾਣੁ ॥
ਤਿਸੁ ਸੇਵਕ ਕੀ ਘਾਲ ਪ੍ਰਵਾਣੁ ॥੪॥
ਜਿਨਿ ਜਾਤਾ ਤਿਸੁ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥
ਸੇਵਕ ਕੀ ਓਹੁ ਪੂਰਨ ਅਰਦਾਸਿ ॥੫॥
ਜਿਨਿ ਜਾਤਾ ਤਿਸੁ ਸਭ ਕਿਛੁ ਸੋਭਾ ॥
ਤਿਸੁ ਜਾਤੇ ਬਿਨੁ ਸਭ ਜਗੁ ਲੋਭਾ ॥੬॥
ਜਿਨਿ ਜਾਤਾ ਤਿਸੁ ਸਭ ਕਿਛੁ ਥਿਰਾ ॥
ਤਿਸੁ ਜਾਤੇ ਬਿਨੁ ਸਭੁ ਜਗੁ ਫਿਰਾ ॥੭॥
ਜਿਨਿ ਜਾਤਾ ਤਿਸੁ ਸਭ ਸੁਖ ਮਾਣੇ ॥
ਨਾਨਕ ਜਨ ਸਚੁ ਸਚਾ ਜਾਣੇ ॥੮॥੧॥

ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਪਤਿ ੧੭੬
ਅਪੁਨੇ ਠਾਕੁਰ ਕੀ ਮੈ ਚੇਰੀ ॥
ਰਹਾਉ ॥
ਜਿਨਿ ਮੇਰੋ ਦੁਖੁ ਕਾਟਿਓ ਪੂਰਾ ॥
ਤਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥
ਜਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਕੀਰਤਿ ਊਚੀ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੋਭਾ ਸਭ ਤੇ ਊਚੀ ॥੧॥
ਜਾ ਕੀ ਟਹਲ ਪਾਵੈ ਫਲ ਚਾਰਿ ॥
ਤਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਸਦ ਨਮਸਕਾਰਿ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਦੁਖ ਜਾਵਹਿ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹਿ ॥੨॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਮਹਾ ਹਰਖੁ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਦੇ ਨ ਵਿਸਰੈ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਮਲੁ ਹਿਰੈ ॥੩॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਸੁਖਾਲੀ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਦਾ ਸੁਖ ਫਲੀ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਨੀਕੀ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਜੀਕੀ ॥੪॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਸੋਭਾ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਜਗੁ ਲੋਭਾ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਮੇਟੈ ਮੂਚਾ ॥੫॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਰਾਜਾ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਾਹੀ ਭਾਜਾ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਗਰੁਆ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਪੂਰਾ ॥੬॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਸੁਹੇਲਾ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਗਲ ਨਿਰੇਲਾ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਨੇਰੈ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਾਟੈ ਫੇਰੈ ॥੭॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਭਾਰੀ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਕਰਾਰੀ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਗਹਿਰੀ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਲਹਿਰੀ ॥੮॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਬਿਸਥਾਰੀ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਪਿਆਰੀ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਸੂਚੀ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਉਚੀ ॥੯॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਸੁਖੀਆ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਮੁਖੀਆ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਭਲੀ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਫਲੀ ॥੧੦॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਸੁਹਾਵੀ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਹਾਵੀ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਸਾਚੀ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਜਾਚੀ ॥੧੧॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਸੁਹੇਲੀ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਗਹੇਲੀ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਨੀਕੀ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਜੀਕੀ ॥੧੨॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਸੋਭਾ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਜਗੁ ਲੋਭਾ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਮੇਟੈ ਮੂਚਾ ॥੧੩॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਰਾਜਾ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਾਹੀ ਭਾਜਾ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਗਰੁਆ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਪੂਰਾ ॥੧੪॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਸੁਹੇਲਾ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਗਲ ਨਿਰੇਲਾ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਨੇਰੈ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਾਟੈ ਫੇਰੈ ॥੧੫॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਭਾਰੀ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਕਰਾਰੀ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਗਹਿਰੀ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਲਹਿਰੀ ॥੧੬॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਬਿਸਥਾਰੀ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਪਿਆਰੀ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਸੂਚੀ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਉਚੀ ॥੧੭॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਸੁਖੀਆ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਮੁਖੀਆ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਭਲੀ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਫਲੀ ॥੧੮॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਸੁਹਾਵੀ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਹਾਵੀ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਸਾਚੀ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਜਾਚੀ ॥੧੯॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਸੁਹੇਲੀ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਗਹੇਲੀ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਨੀਕੀ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਜੀਕੀ ॥੨੦॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਸੋਭਾ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਜਗੁ ਲੋਭਾ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਮੇਟੈ ਮੂਚਾ ॥੨੧॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਰਾਜਾ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਾਹੀ ਭਾਜਾ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਗਰੁਆ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਪੂਰਾ ॥੨੨॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਸੁਹੇਲਾ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਗਲ ਨਿਰੇਲਾ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਨੇਰੈ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਾਟੈ ਫੇਰੈ ॥੨੩॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਭਾਰੀ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਕਰਾਰੀ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਗਹਿਰੀ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਲਹਿਰੀ ॥੨੪॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਬਿਸਥਾਰੀ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਪਿਆਰੀ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਸੂਚੀ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਉਚੀ ॥੨੫॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਸੁਖੀਆ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਮੁਖੀਆ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਭਲੀ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਫਲੀ ॥੨੬॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਸੁਹਾਵੀ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਹਾਵੀ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਸਾਚੀ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਜਾਚੀ ॥੨੭॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਸੁਹੇਲੀ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਗਹੇਲੀ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਨੀਕੀ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਜੀਕੀ ॥੨੮॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਸੋਭਾ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਜਗੁ ਲੋਭਾ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਮੇਟੈ ਮੂਚਾ ॥੨੯॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਰਾਜਾ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਾਹੀ ਭਾਜਾ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਗਰੁਆ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਪੂਰਾ ॥੩੦॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਸੁਹੇਲਾ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਗਲ ਨਿਰੇਲਾ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਨੇਰੈ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਾਟੈ ਫੇਰੈ ॥੩੧॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਭਾਰੀ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਕਰਾਰੀ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਗਹਿਰੀ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਲਹਿਰੀ ॥੩੨॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਬਿਸਥਾਰੀ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਪਿਆਰੀ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਸੂਚੀ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਉਚੀ ॥੩੩॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਸੁਖੀਆ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਮੁਖੀਆ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਭਲੀ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਫਲੀ ॥੩੪॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਸੁਹਾਵੀ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਹਾਵੀ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਸਾਚੀ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਜਾਚੀ ॥੩੫॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਸੁਹੇਲੀ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਗਹੇਲੀ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਨੀਕੀ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਜੀਕੀ ॥੩੬॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਸੋਭਾ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਜਗੁ ਲੋਭਾ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਮੇਟੈ ਮੂਚਾ ॥੩੭॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਰਾਜਾ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਾਹੀ ਭਾਜਾ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਗਰੁਆ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਪੂਰਾ ॥੩੮॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਸੁਹੇਲਾ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਗਲ ਨਿਰੇਲਾ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਨੇਰੈ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਾਟੈ ਫੇਰੈ ॥੩੯॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਭਾਰੀ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਕਰਾਰੀ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਗਹਿਰੀ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਲਹਿਰੀ ॥੪੦॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਬਿਸਥਾਰੀ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਪਿਆਰੀ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਸੂਚੀ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਉਚੀ ॥੪੧॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਸੁਖੀਆ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਮੁਖੀਆ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਭਲੀ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਫਲੀ ॥੪੨॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਸੁਹਾਵੀ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਹਾਵੀ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਸਾਚੀ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਜਾਚੀ ॥੪੩॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਸੁਹੇਲੀ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਗਹੇਲੀ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਨੀਕੀ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਜੀਕੀ ॥੪੪॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਸੋਭਾ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਜਗੁ ਲੋਭਾ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਮੇਟੈ ਮੂਚਾ ॥੪੫॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਰਾਜਾ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਾਹੀ ਭਾਜਾ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਗਰੁਆ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਪੂਰਾ ॥੪੬॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਸੁਹੇਲਾ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਗਲ ਨਿਰੇਲਾ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਨੇਰੈ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਾਟੈ ਫੇਰੈ ॥੪੭॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਭਾਰੀ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਕਰਾਰੀ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਗਹਿਰੀ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਲਹਿਰੀ ॥੪੮॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਬਿਸਥਾਰੀ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਪਿਆਰੀ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਸੂਚੀ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਉਚੀ ॥੪੯॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਸੁਖੀਆ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਮੁਖੀਆ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਭਲੀ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਫਲੀ ॥੫੦॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਸੁਹਾਵੀ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਹਾਵੀ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਸਾਚੀ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਜਾਚੀ ॥੫੧॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਸੁਹੇਲੀ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਗਹੇਲੀ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਨੀਕੀ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਜੀਕੀ ॥੫੨॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਸੋਭਾ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਜਗੁ ਲੋਭਾ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਮੇਟੈ ਮੂਚਾ ॥੫੩॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਰਾਜਾ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਾਹੀ ਭਾਜਾ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਗਰੁਆ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਪੂਰਾ ॥੫੪॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਸੁਹੇਲਾ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਗਲ ਨਿਰੇਲਾ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਨੇਰੈ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਾਟੈ ਫੇਰੈ ॥੫੫॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਭਾਰੀ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਕਰਾਰੀ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਗਹਿਰੀ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਲਹਿਰੀ ॥੫੬॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਬਿਸਥਾਰੀ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਪਿਆਰੀ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ

ਸ਼ਬਦ ਅਨੁਕ੍ਰਮਣਿਕਾ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫

ਸਫ਼ਾ

ਗੁਨ ਗਾਇ ਗਾਇ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਏ ੧੩੫
ਮਨਿ ਬਿਰਹੁ ਲਗਾ ੧੩੬
ਐਸੀ ਤੈਸੀ ਜਨਮਿ ਨ ਆਵੈ ੧੩੭
ਲਾਲ ਲਾਲ ਅਮੋਲ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ੧੩੮
ਕਰਤ ਕਰਤ ਬਿਧਿ ਬੋਧੇ ਮੋਰ ਚਕ੍ਰ ਸੁਰ ਮੋਰ ੧੩੯

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧

ਆਸਦ ਦੀਆ ਪਹਿਰੁ ੫ ੧੫੮
੧ ਜਗਿ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਜੀਵਾ ਮੇਰੀ ਮਾਈ
੨ ਜਗਿ ਬਿਨੁ ਕੋਊ ਹੀਤੀ ਮੇਰਾ ਨਾਹੀ

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ਪਹਿਰੁ ੫ ੧੫੯
੧ ਮਨ ਮੇਰੇ ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਮਿਲਣਾ ਹਰਿ ਜੀ
੨ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਕੀ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੩ ਪਹਿਰੁ ੫ ੧੬੦
੧ ਗੁਰ ਈਪਰਤਾਪੁ ਤੁਝਹਿ ਗੀਤੁ
੨ ਅਗਮ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਬੁਝ ਪੁਰਖ ਨਿਰਵੈਰ

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ਛੰਤ ਪਹਿਰੁ ੫ ੧੬੫
੧ ਸਭ ਦੇਖੀਐ ਆਲ ਤੇ ਵਾਟ
ਵਡਾ ਵੰਸਕਰੀ ਸਭ ਕਾ ਰਾਜਾ
ਮਹਲਾ ੫ ਪਹਿਰੁ ੫ ੧੬੫
੧ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਾਜੀ ਆਪੇ ਆਪੁ ਉਪਾਇਆ
ਬਾਣੀ ਕਰਤੇ ਕੀ ਪਹਿਰੁ ੫ ੧੬੮
ਇਆ
ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ਛ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ਪਹਿਰੁ ੫ ੧੭੯
੧ ਖਸਮੀ ਤਾਪਸ ਤਣਾ ਸਹਿਤਾ ਵਿਜੋਗਿ ਸ੍ਰੀ ੧੮੭
੨ ਕਉਣੁ ਬਿਰਹ ਉਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੀਤਮ
੩ ਸਾਦੀ ਸੁਰਤਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਪੈਤੇ

ਸਫ਼ਾ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਹਜਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ਆਇਆ ੧੯੫
ਗਰਿਬ ਨਿਵਾਜੁ ਕੀਆ ਤੇਰਾ ਢੀਲਾ ੧੯੫
ਜਿਹਵਾ ਜੀਅ ਰਤੁ ਗੁਣ ਹਰਿ ਗਾਉ ੧੯੬
ਤੇਤੀ ਕੀਰਤਿ ਵਰਨਉ ਕਵਨ ਕਲ ਲੀ ੧੯੭
ਗੋਵਿਦ ਕਿਰਪਾ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਸਾਦ ੧੯੮
ਆਇਓ ਸੁਖਨ ਪੜਣ ਕਉ ਵਾਰੇ ੧੯੯
ਧਨ ਵੰਞਨ ਮਾਰੇ ਵੰਞਾ ਜਾਰੇ ੨੦੦
ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਮੋਹਿ ਕਵਨੁ ਅਸ ਥਾਰੇ ਚਾਰ ੨੦੧
ਆਇਓ ਅਸਰਣਿ ਵਡ ਤਰਣ ਭਗੀ ੨੦੨
ਜਾਤੇ ਜਾਪੁ ਸੁਰਣਿ ਗਤਿ ਪਰੀ ੨੦੩
ਰਸਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੁਗਾਉ ੨੦੪
ਬੇਮੁਹਰੇ ਗੋਵਿ ਦਿ ਚਰਨ ਨਿਤਿ ਪਿਆਇ ੨੦੫
ਸਾਚੇ ਸਤਿਗੁਰ ਦਾਤਾਰ ੨੦੬
ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਵਸੇ ਮਨ ਮੋਰੇ ੨੦੭
ਜੀਵਨ ਤਉ ਪ੍ਰਭ ਸੋਇ ਜਗਿ ਮੋਹਾ ੨੦੮
ਸਿਮਰਤ ਸਿਮਰਤ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ੨੦੯
ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਸੋਈ ਜੋ ਤੁਧੁ ਕਉ ਭਾਵੈ ੨੧੦
ਹਮ ਜਿ ਸੰਤ ਸਰਣਿ ਕੀ ਜੀਵਨਿ ੨੧੧
ਹਰਿ ਨਾਮ ਮੀਠ ਬੇਚਾਲ ੨੧੨
ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮ ਕੋ ਬੇ ਛੁਟੁ ੨੧੩
ਹਰਿ ਕਿਨ ਮਿਲਨ ਮਤਿ ਬੋਰੀ ੨੧੪
ਰਿਤ ਵਉ ਵਾਅ ਉ ਸਰਮ ਮਨ ਮਾਰੇ ੨੧੫
ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਗੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ੨੧੬
ਜੋ ਕੋ ਮਾਗੈ ਬਹੁਤੇਰਾ ੨੧੭
ਜੀਵਤ ਸਭੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ੨੧੮
ਮੋਰੇ ਨਾਮੁ ਸੁਖਸਾਰ ੨੧੯
ਬਿਰਜਤ ਰਾਮ ਕੋ ਪਰਤਾਪੁ ੨੨੦
ਆਚੁਰਾ ਮਾਬਿਨੁ ਸੰਜਾਰ ੨੨੧
ਮੇਲਾ ਹਰਿ ਕਿਨ ਮਾਬਿਨੁ ਨੀਉ ੨੨੨
ਗਾਵਣ ਕਉ ਮਾ ਕੋ ਗੁਣ ਚਾਰ ੨੨੩

ਸਫ਼ਾ

ਕੀਨੋ ਪਾਪ ਪ੍ਰੇਰ ਬਹੁ ਕੁੰਦ ੨੨੪
ਅਧਿ ਮਾ ਵਧਿ ਰਿ ਬਿ ਸੁਖ ਗਲਕ ੨੨੫
ਟੂਟੀ ਨੇਹੁ ਚਕਵੀ ਆਧ ਬੀਚ ੨੨੬
ਤੇਰੇ ਸਨ ਜਾਚ ਤ ਬਹੁ ਪੂਰਾ ਰਿ ੨੨੭
ਰੇਪਾ ਪੀਤੇ ਕਵਨ ਕੀ ਮੇਰਿ ਬੀਨ ੨੨੮
ਮਾਈ ਚਰਨ ਧੋਟ ਗਸੀ ੨੨੯
ਮਾਈ ਮਨੁ ਮੋਰੋ ਮੈਮਤ ਵਾਰੇ ੨੩੦
ਮਾਈ ਗੋਆਸ ਸਿਆਰਿ ਜਾਰਿ ੨੩੧
ਹਰਿ ਕਾਟੀ ਕਟਿ ਖਤ ਕੁਣਹਿ ੨੩੨
ਪੰਖੀ ਪਰਸੇ ਸਰਕਾ ਥਾਨੁ ੨੩੩
ਵਡਾ ਸਰਬ ਥਾਈ ਸੋਇ ੨੩੪
ਗੋਬਿੰਦ ਜੀਉ ਤੁਮੋ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ੨੩੫
ਨਿਬ ਰੀ ਰਾਮ ਨਾਮੀ ਸਚ ਖੇਪ ੨੩੬
ਮਾਈ ਗੀਧੀ ਖਿ ਲੀ ਬਿ ਸਮਾਦ ੨੩੭
ਬਿਨੋ ਸੋਕਾ ਚੋਕੋ ਬਿ ਛੁਟੁ ਨਾਮ ੨੩੮
ਅੰਤ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਅੰਤ ਕਾਰੇ ੨੩੯
ਹਰਿ ਕਿਨ ਮੋਕਾ ਜਾਨਾ ਖੀ ੨੪੦
ਮਾਖੀ ਅਕੀ ਤੁਮਾ ਖੀ ੨੪੧
ਮਾਈ ਗੀਕਣ ਜਾ ਅਧੀਨੁ ੨੪੨
ਮਾਈ ਗੀ ਅਤਿ ਪ੍ਰੇ ਮਕੀ ਖੀਰ ੨੪੩
ਨੀਕੀ ਸਾ ਕੀ ਧੁ ਨਿ ਜੋ ਇ ੨੪੪
ਹਰਿ ਕਿਨ ਮਕੀ ਮਤਿ ਸਾਰ ੨੪੫
ਮਨੀ ਤੁ ਸਾ ਕੇ ਦਰਿ ਸਾ ੨੪੬
ਤੁਮ ਚਰਨ ਆ ਸਰੋ ਈਸ ੨੪੭
ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਜੋ ਅਨੁਕ੍ਰਮ ਬਿਕ ੨੪੮
ਸੁਤ ਬਚਨ ਬੋਲਿ ਗੁਨ ਓ ਲਕਿ ਕੀ ੨੪੯
ਕੰਚਨ ਬਪ੍ਰ ਤਕਰ ੨੫੦
ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਾਪਿ ਮ ਸੁਰ ਮ ਸਾਈ ੨੫੧
ਹਰਿ ਹੋ ਹਰਿ ਮੁਖ ਚੋ ਬਿ ਹਰਿ ਹੋ ਹਰਿ ੨੫੨
ਨਾਮੁ ਭਗਤਿ ਨਾਮੁ ਸੰਤ ਰਿ ਆ ਗਿ ਨਾ ਭਗ ੨੫੩

ਸਲੋਕ
੪ ਜੋਗਿਧਰਮਪਿਰਕਾਸਾ ਦੁਨਾਨਿਆ
੫ ਧਰਦਾਧਰਮਧਨਪਰਥਵੁਤਊਪੈ
੬ ਪਵੈਪਾਣੀਜਾਵੈਜਾਤਿ
੭ ਦੁਖਵਿਛੋੜਾਈਕੁਦਮਬੁਖ
੮ ਦੁਖਮਪਤੁਆਣਣਾਸਿਮਾ
੯ ਬੇਗਮਪਵੜਚੰਬੇਵੇਣ

ਰਾਗੁਮਲਹਾਰਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ਪੜਿ ੬੦

੧ ਨੀਕਾਗੁਅਕਲੈਆਪੇਆਪਤੁਕੀਮੁਬੁਝੇ
੨ ਜੋਗਿਜੁਗੁਪਛਾਣਿਆਸੇ ਬੋਲਾਖੀ
੩ ਗੁਰਮੁਖਿਵੇਦੀਵਿਰਲਾਬੂਝੈ
੪ ਗੁਰਸਾਬਦੀਸਾਦਸੁਖੁਚੰਤਾਦੁਖੁ
੫ ਗੁਣਕੀਪੂਬਨਾਸੇਸਕਿਉਪਾਏ
੬ ਸਤਿਗੁਰਤੇਪਾਵੈਘਰੁਦਰੁਸਾਚਾਸੁਬਸੁ
੭ ਜੀਉਪਾਣਸਥਿਤਿਸੁਕੇਘਰਿਘਰਿ
੮ ਸੋਸਾਪੂਰਾਸਾਦੁਪਾਈਅਲੁ
੯ ਤਉਮੋਬੇਪੁਮੁਨਮੋਜਿਆਸਾ ਦੇਆ
੧੦ ਇਤੁਸਾਗਰੋਜਾਲੀਕਿਇਤੁਸਾਉਦਾਸੀ
੧੧ ਕੁਮੀਕੁਮੀਜੋਨਿਮਾਨਸੁਖਗੁਮਾਈ
੧੨ ਜੀਵਤਮੁਕਤਗੁਰਮਤੀਯਾਗੋ
੧੩ ਸਸਨਾਸੁਸਭੁਦੇਈਕੇ
ਰਾਗੁਮਲਹਾਰਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ਪੜਿਦਾ
੧ ਅਗਦਿਤੁਨਰਿਸਿਧਿਆਇਜੀਤਿਵਰੈ
੨ ਗੀਗਾਜਾਮੁਨਰੋਗਦਾਵਰੀਜਸਸੁਬੀਤੇਕਾ
੩ ਤਿਸੁਜਨਾਕਉਕਿਮੀਨਿਕਟਜਾਸਾਜਿਸੁ
੪ ਜਿਤੇਜੀਆਜੰਤਪ੍ਰਭੁਕੀਨੇਤਿਤੇਨੇ
੫ ਜਿਨੇਕੋਹਿਰਦੇਬਸਿਓ ਮੇਗਸਤਿਗੁਰੁ
੬ ਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਨਮੁਹਰਿਉਤੁਸੁ
੭ ਗੁਰਪਰਸਾ ਦੀਐਮੋਖੁਤਨਪਿਪੀਆ

ਸਬਦੁ
੮ ਹਰਿਜਨਬੇਲਹਤਸ੍ਰੀਰਮਨਾਮਾ
੯ ਰਮਰਾਮਬੇਲਿਛੋਲੇਜੋਜੋਤੇਬਰਤਕੀ

ਰਾਗੁਮਲਹਾਰਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧

੧ ਕਿਆਤੁਝੈਜਚਿਪਿਕਿਆਤੁਚਿਤਵਹਿ
੨ ਖੀਮਅਧਾਰਿਕੁਨਬਪੋਤਾ
੩ ਸਗਲੀਬੇਧੀਜੁਹਿਆਅਜੁਕਰਿਆ
੪ ਰਾਜਤੇਕੀਟਨੀਟਤੇ ਸੁਰਪਤਿ ਕਰਿ
੫ ਪ੍ਰਭੁਮੇਰੇ ਜੀਉਏਵੇਰਾਗੀਤਿਆਗੀ
੬ ਮਾਈਮੋਹਿਪ੍ਰੀਤਮੁਦੇਹੁਮਿਲਾਈ
੭ ਬਰਸੁਮੇਘਜੀਤਿਬੁਾਬੈਲਸੁਨਭਾਖੈ
੮ ਪ੍ਰੀਤਮਸਾ ਰਾਸੁਪ੍ਰਿਆਦੂ
ਪ੍ਰਭਕੈਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਾਣ
੯ ਅਬਸਾਪਨੇਪ੍ਰੀਤਮਸਿਉਚੀਨਿਆਈ ਐ
੧੦ ਘਨਿਰਾਬਰੁਸਿਸੁਗਲਾਜਗੁਛਾਇਆ
੧੧ ਬਿਛੁਰਤਹਿਉ ਜੀਵੈਇਜੀਵਨ
੧੨ ਜਰਿਕੋਤੁਜਨਕਉਨਕਉਨਜਾਨੈ
੧੩ ਆਜੁਮੋਕੋਸਿਖਿਹਰਿਮੁਦ
੧੪ ਚਾਰਿਬਿਧਿਮਾਇਆਮੋਹਿਤਿਸਮੈ
੧੫ ਦੁਸਟਮੁਏਬਿਖੁਖਾਈਮੀਮਾਈ
੧੬ ਮਨਮੇਰੋਹਰਿਕੋਚਰਨਸਵੀਜੈ
੧੭ ਪ੍ਰਭੁਕੋਰਗਤਿਵ੍ਰਛਭੁਬਿਰਹਾਇਓ
੧੮ ਗੁਰਮੁਖਿਦੀਸੈਚ੍ਰਯਪ੍ਰਸਾ
੧੯ ਗੁਰਕੋਚਰਨਹਿਰਦੇਵਸਾਏ
੨੦ ਪਰਮੇਸਰੁਮੋਆਦਇਆਬੁ
੨੧ ਗੁਣਸਾਣਣਸੁਗਬਿਨਿਧਨ
੨੨ ਗੁਰਮਨਾਗਿਪ੍ਰਿਆਦਾਇਆਗਸਿਉਮੰਨੁ
੨੩ ਮਨੁਘਨੈਬੂਮੇਬੋਨੇ
੨੪ ਪ੍ਰਿਅਕੀਸਿਭੁਸੁਹਾਵਨੀਕੀ
੨੫ ਗੁਰਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੇਚਰਨਕਮਲ

ਸਲੋਕ
ਬਾਣੀ
੧੭ ਚਰਸੁਬਚਸੁਆਗਿਆ
੧੮ ਗੁਨਗੋਪਾਲਗਾਉਨੀਤ
੧੯ ਘਨੁਗਰਜਿਤਗੋਵਿੰਦਧੁ
੨੦ ਤੇਗੋਵਿੰਦੇਗੋਪਾਲਦਇਆਲ
੨੧ ਦਾਨਮਾਨਦੇਕਲਾਮੀਪਿਆਰੀ
ਰਾਗੁਮਲਹਾਰਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧
ਆਸਟਪਦੀਆਪਤਿ ੬੦੨
੧ ਚਕਵੀਨੈਨਨੀਦਨਚਾਲੋਬਿਨੁਪੇਖਤੀਦ
੨ ਜਾਗਤੁਜਾਗਿਰਹੈਗੁਰਸੇਦਾਬਿਨੁਹਰਿ
੩ ਚਾਰਿਕਮੀਨਜਾਚੀਤੇਬੁਮੁਪਾਵਨਿ
੪ ਅਖਲੀਡੁਰੀਜਾਬੁਭਨਾਲੇ
੫ ਮਨਣਮੁਕਤਿ ਸਮਨਜਾਨੈ
ਰਾਗੁਮਲਹਾਰਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਪੜਿ ੬੦੮
੧ ਕਰਮੁਹੋਵੈਤਾਸਤਿਗੁਰੁਪਾਈਐ
੨ ਵੇਚਵਾਣਿਜੁਗੁਣਵਤਦਾਵੈਗੁਣ
੩ ਜਰਿਰਹਿਪਾਕਲੇਗੁਰਕੀਕੋਰਾਏ
ਰਾਗੁਮਲਹਾਛੰਤਮਹਲਾ ੫ ਪੜਿ ੬੦੯
੧ ਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਵੇਦਾਤੇ
ਵਰਮਭਾਵਕੀਸਭੈਕਮਾਖਿ
ਮਹਲਾ ੧ ਪੜਿ ੬੧੦
੧ ਆਪੀਨੈਆਪੁਸਾਜਿਆਪੁਪਛਾਣਿਆ
ਬਣੀਭਗਤਾਕੀਪੜਿ ੬੧੧
੧ ਓਤਿਜਗਤਿਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁਮਲਹਾਰਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ਪੜਿ ੬੧੭
੧ ਮੇਰਾਮਨੁਸਾਧਜਨਾਮਿਖਭੇਗਾ
੨ ਮੇਰਾਮਨੁਸੰਤਜਨਾਪਰਸੇਨ
੩ ਜਪਿਮਨਾਮਨਾਮਾਮਪ੍ਰਗਾਸ
੪ ਮੇਰੇਮਨਾਮਨਾਮਜਪਿਗੁਰਵਾਕ

ਛਕਾ
੫ ਮੇਰੇਮਨਾਗਰਿਗਿਰਿਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਬੀਤਿ
੬ ਜੋਪਮਨਾਮਨਾਮਜਗੋਸਾਕ
੭ ਮਨਜਾਪਹੁਰਾਮਗੁਪਾਲ
੮ ਜਿਸੁਮੁਨਗਾ ਵਡਭਾਗਦੀਸ
੯ ਭਜੁਸੰਜੋਮੀਨਿਸਾ
੧੦ ਸਤਿਗੁਰਤਦਉਪਗਚਾਦ
੧੧ ਜਪਿਮਨੰਗੋਬਿੰਦਮਾਧੋ
੧੨ ਤਜਿਮੁਗਾਵਡਭਗਦਨ
ਰਾਗੁਮਨਦਾਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ਪੜਿ ੬੧੯
੧ ਗਾਈਐਗੁਣੀਗੋਪਾਲਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧੀ
੨ ਅਗਾਧਬੁਤੁਝਹਿਸੁਆਮੀਅਪਨੇ
੩ ਕੀਰਤਿਪ੍ਰਭੁਕੀਗਾਉਮੇਗੀਸਾ
੪ ਐਸੀਮੰਞਗੁਰੋਬਿੰਦੇਤੇ
੫ ਭੁਗਤਿਭੁਗਤਨਹੁਬਨਿਆਈ
੬ ਤਰੰਜਾਹੁਤਰਿਜਾਸੁਸੁਨਤਉਮਗਿਓ
੭ ਸੰਤਨਪਹਿਆਪਿਉਪਗਸਾਗਿਓ
੮ ਬਿਸਰਿਗਈਸਭੁਤਾਤਿਪਰਾਈ
੯ ਹਰਿਗੁਜੀਉਤੁਝਤੇਪਰਾਨ
੧੦ ਸਾਧਸੁਗਨਿਚਰਨਾਚਤੁਲਾਇਆ
੧੧ ਜਪਿਕਿਚਰਨਹਿਰੇਗਾਇ
੧੨ ਕਥੀਐਸੰਤਸੀਗਿਪ੍ਰਭੁਗਿਆਨੁ
੧੩ ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਿਧਿਯਰਿਮੈਨਸੁ
੧੪ ਸਾਧੁਹਰਿਤੇਗੁਨਗਾਇ
੧੫ ਪੰਖਿਪੰਖਿਬਿਗਾਸਉਸਾਜਾਨ
੧੬ ਸਾਜਨਸੰਤਿਆਉਮੈਘੈ
੧੭ ਚਰਨਸਰਨਗੋਪਾਲਤੇਰੀ
੧੮ ਧਨਓਪ੍ਰੀਤਿਚਰਨਸੀਗਿਆਗੀ
੧੯ ਕੁਚਿਲਕਠੋਰਕਪਟਕਾਮੀ
੨੦ ਨਾਗਾਇਨਨਾਥਤਿਨਸਭਕੇ

ਪ੍ਰਭਾਤੀ

ਮਸਟਿਕਰਾਉਸੁਮੁਖਮਨਗੋਕਲੀਆ
ਖਾਇਐਮੋਲੁਵਧਾਇਐਪੈਧੋਘਰੀਵਣਜ
ਗੀਤਨਾਦਮਖਰਤੁਮਾਈ
ਅੰਤਰਿਦੇਖਿਸਬਦਿਅਨੁਮਾਨਿਆ
ਬਾਹਮਅਭਿਮਾਵਲਖੀਪਾਰਜਾਵਹਿ
ਸੰਤਾਕੀਰੇਜੁਸਾਧਜਨਸੰਗਤਿ

ਰਾਗੁਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੩
ਚਉਪਦੇਘਰੁ ੧ ਪਤਿ ੬੭੯

ਗੁਮੁਖਿਵਿਰਲਾਕੋਈਬੂਝੈ
ਨਿਰਗੁਣੀਆਕਉਬੁਝਸਿਝੈਸੁਝਮੀ
ਗੁਰਮੁਖਿਪੜਿਸਾਜਿਆਜਿਨ੍ਹਿ
ਜੇਤੇਗੁਸਰਣਈਕਰਿਨੀਉਤਿਸਚੁਖ
ਗੁਰਮੁਖਿਪੜਿਜੀਉਸਦਾਧਿਆਵਹੁ
ਆਪੇਛਤਿਬਣਾਏਬਹਪੜਿਗੀਸਿਸਾਰਿ
ਮੇਰੋਮਨਗੁਰੁਅਪਣਾਸਾਲਾਹੀ

ਰਾਗੁਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ਪਤਿ ੬੭੬

ਰਸਕਿਰਸਕਿਗੁਨਗਾ ਵਹੁਗੁਰਮਤਿਨਿਵ
ਉਗਵਹਿਸੂਰੁਗੁਰਮੁਖਿ ਜੀ ਬੈਖਲਿਅਭ
ਇਕੁਖਿਨੁਹਰਿਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਧਰੀਗੁਰਸਾਏ
ਅਗਮਾਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭਿ ਧਰੀ
ਮਨਿਭਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿਰਮਾਨਮਾਹਰਿਹਰਿ
ਗੁਰਸਾਤਿਗੁਨਮੁਪ੍ਰਾ ਦੇਣਾਇਕਰਿਜਰਿ
ਜਪਿਮਨਰਹਿਨਿਮਨਿਧਾਨ

ਰਾਗੁਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਪਤਿ ੬੭੭

ਅਨੁਰਕਿਕੀਆਤਨੁਸੁਹੇਜਿਆ
ਪ੍ਰਭਕੀਸੇਵਾਜਨਕੀਸੋਭਾ
ਗੁਨਗਾਵਤਮਨਿਰੰਗੇਹਿਆਨੰਦ

ਪ੍ਰਭਾਤੀ

ਕਉਨਾਬਿਧਿਪਿਤਕ੍ਰੀਕਹਕਰਉ
ਪ੍ਰਾਨਪ੍ਰਤਿਦਇਆਲਪੁਰਖਪ੍ਰਭਸਮੇ
ਮਨਿਤਨਿਜਾਪੀਐਭਗਵੰਤ
ਪ੍ਰਭੁਸੇਰਮਅੰਤਰਜਾਮੀਜਾਨੁ
ਹਰਿਚਰਨਸਰਨਨਕਲੇਆਸਕਰਮ

ਰਾਗੁਕਲਿਆਨਮਹਲਾ ੪
ਅਸਟਪਦੀਆ ਪਤਿ ੬੭੦

ਸਾਸਮਰਾਮੋਸੁਨਿਮਸੁਕੀਜੈ
ਸਾਸਗੁਰਪਾਸੁਪਰਸੁਕਰੀਜੈ
ਸਾਸਾਸਮਮੋਸੁਰਵੀਜੈ
ਸਾਸਮਰਮੋਪ੍ਰਭੁਜਾਕਰੀਜੈ
ਸਾਸੋਸਾਪ੍ਰਭੁਚਰਨਧੁਵੀਜੈ
ਸਾਸਮਮਦਾਸਦਾਸਕਰੀਜੈ

ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਬਿਭਾਸਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੧
ਚਉਪਦੇਘਰੁ ੧ ਪਤਿ ੬੭੨

ਨਇਤੇਰੈਤਰਣਨਾਇਪਤਿਪ੍ਰਭੁਜ
ਤੇਰਾਮੁਰਤਨੁਕਰਮੁਚਸਾਨੁਸੁਗਤਿਤੇ
ਜੋਕਰਣਿਵੇਦਬ੍ਰਹਮੋਉਚਰਦੇਵੀਸਮੁ
ਜੋਕੋਪੁਰਨਤੀਜਾਂਤਿਨਤੀਨਤੀਸੁਖਆਸਾ
ਤਾਕਥਿਆਦਰਿਪਰਵਹੁ
ਐਸਤੁਨੀਗੁਰਿਆਸਮਨਮਾਜਨੁ
ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਵਿਟਿਆਵੀਚਾਮੈਪਰਿ
ਆਵਤਪਿਖੈਨਗਾਂਧਆਜਾਵਤਪਿਉਮਿਖ
ਇਸਵਿਚਿਕਗੀਬੰਧਪਨਿਬਾਧੇਹਉਤਿਜਾਕੇ
ਅਨੁਮਾਇਆਸੁਨੁਧੁਾਇਆਸੁਪੰਖੀ
ਜਗਤੁਬਿਨਸੈਮੁਰੁਕੰਧਾ

ਕਰਤਕਰਤਚਰਚਰਚਚਰਚਚਰਚੀ
ਰਾਗੁਕਲਿਆਨਮਹਲਾ ੪
ਅਸਟਪਦੀਆ ਪਤਿ ੬੭੩

ਜਪਿਮਨਰਾਮਨਮੁਸੁਖੁਪਾਵੈਗ
ਜਪਿਮਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਚਰਾਵੈਗ
ਮਨਗੁਰਮਤਿਰਾਮੁਸਿਧੁਨਗਾਵੈਗੋ
ਮਨਹਰਿਗੋਗਿਰਾਤਾਗਾਵੈਗੋ
ਮਨਗੁਰਮਤਿਚਾਭਾਚਲਾਵੈਗੀ
ਮਨਸਤਿਗੁਰਸਗਨਿਧਿਆਵੈਗ

ਰਾਗੁਕਲਿਆਨਛੰਤਮਹਲਾ ੫ ਪਤਿ ੬੭੫

ਸੋਧਧੇਰੇਜਿਨਰਾਮਾਧਿਆਏ

ਰਾਗੁਕਲਿਆਨਮਹਲਾ ੫ ਪਤਿ ੬੭੫

ਸਭਜੀਤਿਤੇਗੀਜਾਗਜੀਵਨਾਤੁਪਇਜਗੀਸ
ਰਾਗੁਕਲਿਆਨਵਣੀਕੁਕਤੀ ਪਤਿ ੬੭੮

ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਕਲਿਆਨਮਹਲਾ ੫ ਪਤਿ ੬੭੮

ਸਾਸਮਮੋਅੰਤਿਨਪਾਇਆ
ਤੰਗਿਜਨਸੁਨਗਾਵਤਹਰਿਆ
ਮੇਰੇਮਨਾਪ੍ਰਭਾਪ੍ਰਿਤਜਗੀਨਥੇ
ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਪ੍ਰਭਗੁਨਅਕਥੁਸੁਨਥਈ
ਤਮਗੀਚਿਤਵਨੀਜਿਪ੍ਰਭੁਜਾਨੇ
ਪ੍ਰਭਕੀਜੋਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨੁਮਨਹਰਿਗੁਨਗਾਵੈ
ਪਸਵਨਮਪੁਰਨਪ੍ਰਗਮੇਸਾਸੁਆਸੀ

ਰਾਗੁਕਲਿਆਨਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਪਤਿ ੬੮੯

ਤੁਮੈਏਕਰਿਪਾ ਕੀਜੈ
ਮੇਰੋਜਾਨਕਰੀਸੰਭ
ਤੁਮੈਨਿਰਗਿਰਿਮਾਨ
ਗੁਨਨਾਚੁਨਿਅਨੰਦਬੇਦ

ਲਾਗੀਸੰਤਨਪ੍ਰਭੁਬਿਸੁਆਸ
ਕਨਕਰਾਵਨਕੁਐਕਰੀਬੇਰੋ
ਤੀਏਕੋਪ੍ਰੀਤਮੁਝਿਜਸਿਜਾਇ
ਆਨਦਰੰਗਾਬੈਨੰਦਆਹੋ
ਸਾਜਨਾਮੀਤਸੁਆਮੀਰੇ
ਬਿਖੈਚਕੁਸੰਤਨਿਤੁਮੋਗਾਇ
ਬੂਤਪਾਰੀਗਿਜੰਪਿਧਰੀ
ਜਿਮਰਤਨਮੁਮਨਾਇਸੁਖੁਪਾਈਐ
ਮੇਰੇਮਨਪ੍ਰੀਤਿਦਰਸਨਪ੍ਰਭਪਾਸ
ਕੁਰਕਤਕਪਟਪਖਟਚਖਗਜਤ
ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਮਾਨਦਾਤਾ
ਆਵਿਲੇਕਉਗਾਮੋਕੋਸੁਖਾਬਿਦਿ
ਪ੍ਰਭੁਪ੍ਰਾਜੈਨਾਮੁਅਗਾਧਿ
ਜਗਤਉਧਾਰਨਸਾਮਿਅੰਤੈ
ਐਸੀਕ੍ਰਿਤਬਿਧੇਰਮਸਨਪਰਸਨ
ਰੰਗਾਰੰਗਰੰਗਨਕੇਰੰਗਾ
ਤਿਖੁਬਾਝਿਗਈਮੋਲਿਜਾਪਜਨ
ਤਿਆਗੀਐਗੁਮਾਨੁਮਨਮੂਖੇਰਾ
ਪ੍ਰਭੁਕਰਨਮਾਲਨਦਾਨਗੁਨੀਲੇ
ਪਤਿਤਪਾਵਨਭਗਤਿਵਛਭੁ
ਚਰਨਸਮਾਦਇਆਲਬਾਰੁਮਅਸ
ਵਾਲਿਵਛੁਅਨਿਕਬਾਹੁ
ਅਤੇਂਮੁਖੁਜੋਰੇ
ਤਾਤੁਜੀਪਿਮਨਰਹਿਜਾਪੈ
ਐਸੇਦਾਨੁਦੇਹੁਜੀਸੰਤਪ੍ਰਜਾਤਜੀਉ
ਸਜਨਸੁਭਏਆਪਨਆਏ
ਗੋਬਿੰਦਕਰੁਮੀਅਜਾਦੁਭਈ
ਆਛੀਸਿਅਰਤਮਅਗਮਾਮ
ਜਨਕੇਪ੍ਰਭਸੋਅਸੰਨੇਹੁ

ਪ੍ਰਕ੍ਰਤੀ

੪ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਮੀਸੇਸੁਖ ਦੀਏ ਆਪਨਾਮੁ
੫ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਕਿਲਾਵਿਖ ਸਭਿ ਨਾਸੇ
੬ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪੁਨੇ ਪ੍ਰਭ ਕੀਏ
੭ ਸੇਧਰ ਵੰਤੇ ਸੇ ਈ ਸਚੁ ਜਾਨਾ
੮ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪੂਰੀ ਤ ਕੀ ਕਿਰਪਾ
੯ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਲੇ ਆਪੁ ਦੀਆ
੧੦ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਬੁਧਿ ਘਟਿ ਸੁਜਨੁ
੧੧ ਕੁਲ ਸਭ ਕੀ ਜਾ ਈ ਗੁਰੁ ਪੂਰੇ
੧੨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਤ ਸਚੁ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ
੧੩ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਉ ਕੋਈ
੧੪ ਰਮ ਰਮ ਰਮ ਰਮ ਜਾਪ
੧੫ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਰਨੀ ਵੇਕ

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਸ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਮਹਲਾ ੧
ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੬ ੭੯

੧ ਚਰਿਯਾ ਬਹੁਰੀ ਮਨੁ ਬਉਰਾਇਆ
੨ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਨਜਾਨਜਲੁ ਛਾਇਆ
੩ ਨਿਵਲੀ ਕਰਮ ਅਭੁਇਅੰਗਮ ਠਗੀ
੪ ਗੋਤਮ ਤਪਾ ਆਪੁ ਭਿਆ ਇਸਤੀ ਤਿਸੁ ਦੇਖੀ
੫ ਆਖਣੁ ਸੁਨਣਾ ਮੁਆ ਧਾਹੁ
੬ ਮਨਾ ਮੁਜਾਹਿ ਅੰਤਰਿ ਪੂਜਾ
੭ ਇੰਦ੍ਰਿ ਧੁਰਿ ਖਸਿ ਭਇ ਗੁਰੁ ਪੂਰੈ ਸਚੀ

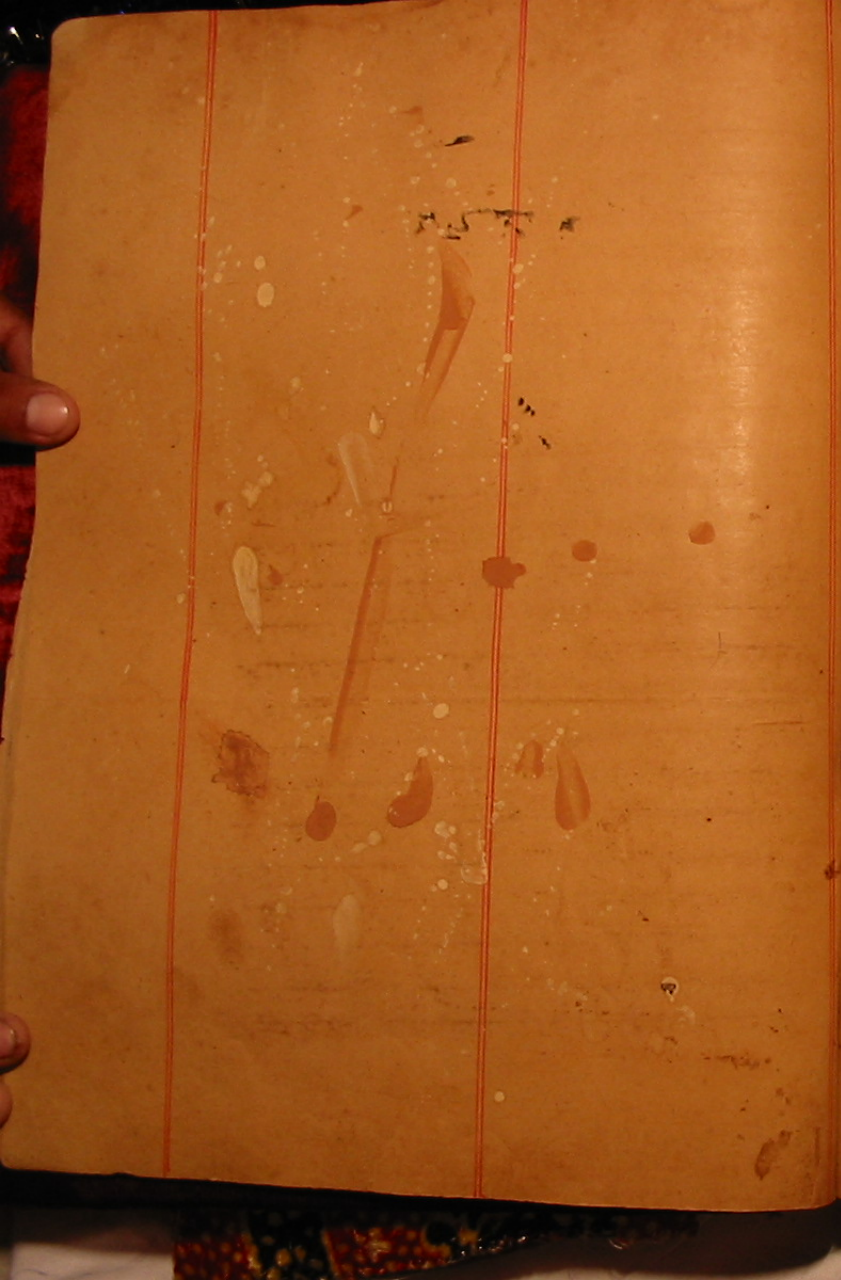
ਰਾਗੁ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰਿ ੬ ਦੁਪਦੇ
੧ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ ਵੇਖੁ ਤੂ ਜੀਅ ਅੰਦਰਿ ਤੇਰੈ ਹੈ ਦੇਵਾ
੨ ਭੈ ਭਾਇ ਜਾਗੇ ਸੇ ਜਾਗਣਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਲਧੜੀਐ

ਰਾਗੁ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰਿ ੭
੧ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਈ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ
੨ ਅਸਮਿਨ ਕੋ ਸੁਮਨ ਅਨਾਥ

ਪ੍ਰਕ੍ਰਤੀ

੨ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਕਿਲਾਵਿਖ ਸਭਿ ਨਾਸੇ

ਬਣੀ ਕੁਗਤਾ ਕੀ ਪਤਿ ਦੇਹ

॥ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
॥ਜਪੁ॥ ॥ਆਦਿਸਚੁਜੁਗਾਦਿਸਚੁ॥ਹੈਭੀ॥ਸਚੁਨਾਨਕਹੋਸ੍ਭੀ
ਸਚੁ॥ਸੋਚੈਸੋਚਿਨੋਹੋਵਈਜੇਸੋਚੀਲਖਵਾਰ॥ਚੁਪੈਚੁਪਨਹੋਵਈਜੇ
ਇਹਚਾਲਿਵਞਾ॥ਕੂੜੈਆਕੂਖਨਉਤਰੀਜੇ ਬੰਨਾਪੁਰੀਸਾਭਾਗ॥ਸਚਤਾ
ਜਿਆਣਪਾ॥ਬਹੁਹੋਵੈਤਾਇਕਨਚਲੈਨਾਲਿ॥ਕਿਵਸਾਚੇਆਹੋਵਈ॥ਕੈ
ਕਿਵਕੂੜੈਤੁਟੈਪਾਲਿ॥ਹੁਕਮੀਹੋਵਨਿਆਕਾਰ॥ਹੁਕਮੁਨਕਹਿਆਜਾਈ॥ਹੁਕਮੀ
॥ਹੁਕਮੀਹੋਵਨਿਜੋਨਿ॥ਆਕਾਰਹੁਕਮੁਨਕਹਿਆਜਾਈ॥ਹੁਕਮੀਹੋਵਨਿਜੀ
ਅਪੁਣੀਸਿਫਤਿਸਾਲੈਵਾਹਿਆਈ॥ਹੁਕਮੀਉਤਮੁਨੀਚੁਹੁਕਮੀਲਿਖਿਦੁਖਸੁਖ
ਪਾਈਅਹਿ॥ਇਕਨਾਹੁਕਮੀਬਖਸੀਜਾਹਿ॥ਇਕਿਹੁਕਮੀਸਦਾਭਵਾਈਅਹਿ
॥ਹੁਕਮੈਅੰਦਰਿਸਭੁਕੋ॥ਬਾਹਰਿਹੁਕਮਨਕੋਇ॥ਨਾਨਕਹੁਕਮੈਜੇ
ਬੁਝੈ॥ਤਉਹਉਮੈਕਹੈਨਕੋਇ॥੨॥ਗਾਵੈਕੋਤਾਣੁਹੋਵੈਕਿਸੈਤਾ॥ਗਾਵੈਕੋਦਾਤਿ
ਜਾਣੈਨੀਸਾਣਾ॥ਗਾਵੈਕੋਗੁਣਵਡਿਆਈਆਚਾਰ॥ਗਾਵੈਕੋਵਿਦਿਆਵਿਖ
ਮੁਹੀਚਤੁਰ॥ਗਾਵੈਕੋਸਾਜਿਕਰੇਤਨੁਖੇਹ॥ਗਾਵੈਕੋਜੀਅਵਹਿਫਿਰਿਦੇਹ॥

।।ਗਾਵੈਕੋਜਾਪੈ।ਦਿਸੈਚੁਰਿ।।ਗਾਵੈਕੋਵੇਕੈ।ਦਾਤਾਜਾਣੈ।ਕਥਨਾਕਥੀਨਆ
ਵੈਤੋਟੇ।।ਕਥਿਕਥਿਕਥੀਕੋਟੀਹੋਏਕੋਟੀਹੋਏਦੇਦਾਦੇਲੈਦੇਥਕਿਪਾਹੀ।।ਜੁਗਾ
ਜੁਗੰਤਰਿਖਾਹੀਖਾਹੀ।।ਹੁਕਮੀਹੁਕਮੁਚਲਾਏਰਾਹਾ।।ਨਾਨਕਵਾਹੁਗੈਵੇਪਰ
ਵਾਹੁ।੨।।ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਸਾਚੁਨਾਇਭਾਖਿਓਭਾਉਅਪਾਰੁ।।ਆਖਿਜਿਮੰਗੀ
ਦਿਦੇਹਿਚੋਟੇਚੋਟਦਾਤੇਕਰੇਦਾਤਾਰੁ।।ਫੇਰਿਕਿਸੈਆਖੀਐਕਿਰਮੁਜਿਤੁਦੇਖੈਦਰਬ
ਰੁ।।ਮੁਹੌਕਿਬੋਲਣੁਬੋਲਣਾਐਸੋਜਿਤੁਸੁਣਿਧਰੇਪਿਆਰੁ।।ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲਾਸਚ
ਨਾਮੁਤੋਇਵਡਿਆਈਵੀਚਾਰੁ।।ਕਰਮੀਆਵੈਕਪੜਨਦਨੀਮੋਖੁਦੁਆਰੁ।।
ਨਾਨਕਏਵੈਜਾਣੀਐਸਭੁਆਪੇਸਚਾਸੋਦੁ।।੧।।ਥਾਪਿਅਘਾਣਜਾਈਕੀਤ
ਨੋਹੋਇ।।ਆਪੇਆਪਿਨਿਰੰਜਨੁਸੋਇ।।ਜੀਨਿਸੋਵਿਆਤਿਨਿਪਾਇਆਨਾ
ਨਾਨਕਸਾਵੀਐਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁ।।ਗਾਵੀਐਸੁਣੀਐਮਨਿਰਖੀਐ
ਭਾਉ।।ਦੁਖੁਪਰਹਰਿਸੁਖੁਘਣਾਪਾਈਐਜਾਇ।।ਗੁਰਮੁਖਿਪੰਥੁਸਮੁਖਿਵੇ
ਹੰਗੁਰਮੁਖਿਗਹਿਆਜਾਈ।।ਗੁਰੁਈਸਰੁਗੁਰੁਗੋਰਖੁਬਰਮਾਗੁਰੁਪਾ
ਬਤੀਆਈ।।ਜੇਹਉਜਾਣਾਆਖਾਜੀਕਤਣਾਕਥਨੁਨਜਾਈ।।ਗੁਰਇਕ
ਦੇਹਿਬੁਝਾਈ।।ਸਭਨਾਜੀਆਕਾਇਕੁਦਾਤੋਸੋ।।ਵੇਸਜਗਿਨਜਾਈਐ।।੪।।
ਤੀਰਥਿਨਾਵਾਜੇਤਿਸੁਕਾਵਾਵਿਣੁਭਣੇਕਿਨਾਇਕਰੀ।।ਜੇਤੀਸਿਰਿਕਰਣੀ
ਪਈਵੇਖਾਵਿਣੁਕਰਮਾਕਿਸੈਲਭਈ।।ਮਤਿਵਿਚਿਰਤਨਜਵਾਹਰ
ਇਕਜੋਇਕਗੁਰਕੀਸਿਖਸੁਣੀ।।ਗੁਰਾਇਕਦੇਹਿਬੁਝਾਈ।।ਸਭਨਾ
ਜੀਆਕਾਇਕੁਦਾਤੋਸੋ।।ਵੇਸਜਗਿਨਜਾਈਐ।।੫।।ਜੇਜੁਗਚਾਰੇਆਗਜਾਪੈ
ਰਦਸੁਣੀਹੋਇ।।ਨਵਖੰਡਾਵਿਚਿਜਾਣੀਐਨਾਲਿਚਲੈਸਭਕੋਇ।।ਚੰ
ਗਾਮਾਉਚਖਾਈਕੈਜਸੁਕੀਰਤਿਜਗਿਲੇਹੋਇ।।ਜੇਤਿਸੁਨਦਰਿਨਮਾਵਹੀਤ
ਵਡਨਪੁਛੈਕੋ।।ਕੀਟਾਅੰਦਰਿਕੀਟੁਕਰਿਦੋਸੀਦੇਸੁਹਾਗੇ।।ਨਾਨਕਨਿਰਗੁਣੀ
ਗੁਣੁਕਰੇਗੁਣਵੰਤਿਆਗੁਣੁਹੋ।।ਤੇਹਉਕੋਇਨਸੁਝਈਜੋਤਿਸੁਜੋਕੋ
ਇਕਰੋ।।੬।।ਸੁਣਿਐਸਿਧਪਹੀਗਸੁਰਿਨਾਥਾ।।ਸੁਣਿਐਧਰਤਿਧਵਲਕਾ

ਕਾਸ।।ਸੁਣਿਐਦੀਪਲੋਅਪਾਤਲਾ।।ਸੁਣਿਐਪੋਹਿਨਸਕੈਕਾਲੁ।।ਨਾਨਕਭ
ਗਤਾਸਦਾਵਿਗਾਸੁ।।ਸੁਣਿਐਦੁਖਪਾਪਕਾਨਾਸੁ।੮।।ਸੁਣਿਐਈਸਰੁਬ
ਹਮਾਈਂਦਾ।।ਸੁਣਿਐਮੁਖਿਸਾਲਾਹਣਮੰਦਾ।।ਸੁਣਿਐਜੋਗਜੁਗਤਿਤਨਿ
ਭੇਦ।।ਸੁਣਿਐਸਾਜਤਸਿਮ੍ਰਿਤਿਵੇਦ।।ਨਾਨਕਭਗਤਾਸਦਾਵਿਗਾਸੁ।।ਸੁ
ਣਿਐਦੁਖਪਾਪਕਾਨਾਸੁ।।੯।।ਸੁਣਿਐਸਤੁਜਤੁਪੂਗਿਆਤਾ।।ਸੁਣਿਐ
ਅਠਸਠਿਕਾਇਸਨਾਤਾ।।ਸੁਣਿਐਪੜਿਪੜਿਪਾਵਹਿਮਾਨੁ।।ਸੁਣਿ
ਐਲਾਗੈਸਹਜਿਧਿਆਨੁ।।ਨਾਨਕਭਗਤਾਸਦਾਵਿਗਾਸੁ।।ਸੁਣਿਐਦੁ
ਖਪਾਪਕਾਨਾਸੁ।।੧੦।।ਸੁਣਿਐਸਰਾਗੁਣਕੇਗਾਹਾ।।ਸੁਣਿਐਸੇਖਪੀ
ਰਾਖਾਤਿਸਾਹਾ।।ਸੁਣਿਐਅੰਧੇਪਾਵਹਿਤਾਹੁ।।ਸੁਣਿਐਤਲਵੈਆਸ
ਗਾਹੁ।।ਨਾਨਕਭਗਤਾਸਦਾਵਿਗਾਸੁ।।ਸੁਣਿਐਦੁਖਪਾਪਕਾਨਾਸੁ।੧੧
।।ਅਨਿਕੀਗਤਿਕਹੀਨਜਾਇ।।ਜੇਕੋਕਹੈਪਿਛੈਪਛੁਤਾਇ।।ਕਾਗਦਿਕਲ
ਨਹਿਖਣਣਾਤਾ।।ਮਨੈਕਾਬਹਿਕਰਨਿਵੀਚਾਰੁ।।ਐਸਾਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਤੋ
ਇ।।ਜੇਕੋਮੰਨਿਜਾਣੈਅਨਿਕੋਇ।।੧੨।।ਮਨੈਸੁਰਗਿਤੋਲੈਮਨਿਭੁਖਿਆ।।ਮ
ਨੈਸਗਲਤ੍ਰਭਵਣਕੀਸੁਧਿਆ।।ਮਨੈਮੁਹਿਚੋਟਾਨਖਾਇ।।ਮਨੈਜਮਕੈਸਾਥਿ
ਨਜਾਇ।।ਐਸਾਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਤੋਇ।।ਜੇਕੋਮੰਨਿਜਾਣੈਅਨਿਕੋਇ।।੧੩
।।ਮਨੈਮਾਰਗਿਠਾਕਨਪਾਇ।।ਮਨੈਪਤਿਸਿਉਪਰਗਟੁਜਾਇ।।ਮਨੈਅਗੁਰ
ਚਲੈਪੰਥੁ।।ਮਨੈਧਰਮਸੇਤੀਸਨਬੰਧੁ।।ਐਸਾਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਤੋਇ।।ਜੇ
ਕੋਮੰਨਿਜਾਣੈਅਨਿਕੋਇ।।੧੪।।ਮਨੈਪਾਵਤਿਸੁਮੋਖੁਦੁਆਰੁ।।ਮਨੈਪਾਵੈ
ਸਾਧਪਿਆਰੁ।।ਮਨੈਤਰੈਤਾਰੇਗੁਰਸਿਖਾ।।ਮਨੈਨਾਨਕਭਵਾਹਿਨਫਿਕਾ।।ਐਸਾਨਾ
ਮੁਨਿਰੰਜਨੁਤੋਇ।।ਜੇਕੋਮੰਨਿਜਾਣੈਅਨਿਕੋਇ।।੧੫।।ਪੰਚਪਰਵਣਪੰਚ
ਪਰਧਾਨਾ।।ਪੰਚੇਪਾਵਹਿਦਰਗਹਿਮਾਨੁ।।ਪੰਚੇਸੋਹਹਿਦਰਿਰਾਜਨੁ।।ਪੰ
ਚਾਕਾਗੁਰੂਏਕੁਧਿਆਨੁ।।ਜੇਕੋਕਰੈਕਰੰਮੰਵੀਚਾਰੁ।।ਕਰਤੇਕੈਕਰਣੈਨਾ
ਸੁਮਾਰੁ।।ਧੌਲੁਧਰਮੁਦਇਆਕਾਪੂਤੁ।।ਸੰਤੋਖੁਥਾਪਿਰਖਿਆਜਿਨਿਭੂ

ਗਾ ਜਾਤ ਪੁਰਾਣ ਵੈਸਾਈ ਕੁਲੀਕਾ ਗਾ ਤੁਸ ਦਾਸਲਾਮ ਤਿਨਿਰੰਕਾਰ ਗਾ ੧੯ ਗਾ ਬ
ਸੀਐ ਹਥੁ ਪੈਰ ਨਖ ਨਦੇ ਗਾ ਪਾਣੀ ਧੋਤੈ ਉਤਰ ਸੁਖੇ ਹਾ ਮੁਤਪਲੀਤੀ ਕਪਹੁ
ਧੋਇ ਇਵੇਸਾ ਚੁਣੁ ਲਾਈ ਐਵੈ ਹੁੰਤੁ ਧੋਇ ਕਰੀਐ ਸਾਤਿ ਪਾਪ ਕੈਸੰਗਿ ਗਾ ਛੱ
ਚੁਧੈ ਨ ਵੈਕੈਸੰਗਿ ਪੁੰਨੀ ਪਾਪੀ ਆਖਣੁ ਨਾਹਿ ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਰਣਾ ਲਿ
ਖੈ ਜਾ ਗਾ ਆਪੇ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੀ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਗਾ
ਤੀ ਰਾਸੁਤ ਪੁਦਾਇ ਆਦਤੁ ਦਾ ਜੋਕੋ ਪਾਵੈ ਤੋਬਕਾ ਮਾ ਸੁਣਿਆ ਗਾ
ਨਿਆ ਮਨਿਕੀ ਤਾ ਛਾ ਅੰਤਰਿ ਗਤਿ ਤੀ ਗਥਿ ਮਲਿਨ ਛਾ ਸਭਿ ਬੁਤ ਲੇ
ਗੈ ਨ ਜੀਕੋ ਇ ਵਿਚੁ ਗੁਣ ਕੀ ਬੇਕੁ ਗਤਿ ਨੋ ਇ ਸੁਅ ਸਤਿ ਆਥਿਬ
ਣੀ ਬਰ ਮਾ ਛਾ ਸਤਿ ਸੁਹਾ ਦੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਚਾ ਛਾ ਕਵ ਦੁ ਸੁਵੇ ਲਾ ਵਖ ਤੁ
ਕਵ ਦੁ ਕਵ ਦੁ ਧਿ ਤਿ ਕਵ ਦੁ ਵਾ ਕਵ ਣਿ ਜਿ ਸੁਤੀ ਆ ਕੁਵ ਦੁ ਜਿ ਤੁ
ਤੁ ਆ ਆ ਕਾ ਗਾ ਵੇ ਖਨ ਪਾ ਈ ਆ ਧੰ ਤੁ ਤੀ ਜੋ ਤੁ ਵੈ ਲੇ ਖੁ ਪੁ ਰ ਦੁ ਛਾ ਵ ਖ ਤੁ
ਪਾ ਇ ਓ ਕ ਦੀ ਆ ਜੋ ਖਿ ਖਨਿ ਲੇ ਖੁ ਕੁ ਰਾ ਦੁ ਛਾ ਧਿ ਤਿ ਵ ਦੁ ਲੰ ਜੋ ਗੀ ਜਾ ਲੈ ਹੁ
ਤਿ ਆ ਪੁ ਨੰ ਕੇ ਵੀ ਛਾ ਜਾ ਕ ਰ ਤਾ ਸਿ ਰ ਠੀ ਕ ਉ ਸਾ ਜੇ ਆ ਪੇ ਜਾ ਣੈ ਜੇ ਈ ਛਾ ਕਿ ਵ ਕ
ਹਿ ਆ ਖਾ ਕਿ ਵ ਸਾ ਲਾ ਤੀ ਕਿ ਉ ਵ ਰ ਨੀ ਕਿ ਵ ਜਾ ਣਾ ਨ ਨ ਕ ਆ ਖ ਣਿ ਸ ਕੁ ਕ
ਆ ਪੈ ਇ ਕ ਦੁ ਇ ਕੁ ਸਿ ਆ ਣਾ ਵ ਡ ਾ ਸਾ ਇ ਬੁ ਵ ਡ ਨੀ ਨਾ ਈ ਕੀ ਤ ਜਾ ਕੋ ਤ ਵੈ ਛਾ
ਨ ਨ ਕ ਜੋ ਕੋ ਆ ਪੈ ਜਾ ਣੈ ਅ ਗੈ ਗਾ ਇ ਆ ਨ ਸੋ ਹੈ ਛਾ ੨੧ ਛਾ ਪਾ ਤ ਾ ਪਾ ਤ ਾ ਲ ਖ ਖ
ਆ ਗਾ ਸ ਆ ਗਾ ਸ ਸਾ ਛਾ ਓ ਵ ਡ ਕ ਓ ਵ ਡ ਕ ਕ ਤਾ ਲਿ ਖ ਖ ਕੇ ਵੇ ਦ ਕ ਤ ਨਿ ਇ ਕ ਵ ਤ ਛਾ
ਸ ਤ ਸ ਅ ਠ ਜ ਤ ਕ ਤ ਨਿ ਕ ਤੇ ਬ ਾ ਅ ਸੁ ਬੁ ਾ ਇ ਕੁ ਧਾ ਤੁ ਛਾ ਜੇ ਖੋ ਤੋ ਇ ਤ ਲਿ ਖੀ
ਐ ਲੇ ਖੈ ਤੋ ਇ ਵਿ ਣ ਸੁ ਨਾ ਨ ਨ ਕ ਵ ਡ ਾ ਆ ਖੀ ਐ ਆ ਪੇ ਜਾ ਣੈ ਆ ਪੁ ਛਾ ੨ ਜ ਛਾ
ਸਾ ਜਾ ਤੀ ਸਾ ਲਾ ਹੀ ਏ ਤੀ ਸੁ ਹ ਤਿ ਨ ਪਾ ਈ ਆ ਨ ਦੀ ਆ ਅ ਭੇ ਦ ਤ ਪ ਵ ਪਿ ਸ
ਖੁ ਦਿ ਨ ਜ ਦੀ ਆ ਤਿ ਛਾ ਸ ਮੁ ਦ ਜਾ ਹ ਸੁ ਭ ਤ ਾ ਨ ਗਿ ਰ ਹ ਸੇ ਤੀ ਆ ਚੁ ਧ ਨੁ ਛਾ
ਕੀ ਰੀ ਤੁ ਭਿ ਨ ਹੋ ਵ ਨੀ ਜੋ ਤਿ ਸੁ ਮ ਨ ਪੁ ਨ ਵੀ ਸ ਜ ਗ ਹੈ ੨੨ ਛਾ ਅੰ ਤੁ ਨ ਸਿ ਢ ਤੀ
ਕ ਧ ਨ ਅੰ ਤੁ ਛਾ ਅੰ ਤੁ ਨ ਕ ਰ ਣੈ ਦੇ ਦਿ ਨ ਅੰ ਤੁ ਛਾ ਅੰ ਤੁ ਨ ਵੇ ਖ ਦਿ ਸੁ ਣ ਦਿ ਨ ਮੈ

ਛਾ ਜੇ ਕ ਚੁ ਖੈ ਪੈ ਵੈ ਸਾ ਚੀ ਆ ਨੁ ਛਾ ਧ ਵ ਲੈ ਉ ਪਰਿ ਕੇ ਤ ਾ ਨੁ ਪ ਰ ਤੀ ਹੋ ਸੁ ਹੈ
ਤੋ ਹੁ ਤੋ ਸੁ ਛਾ ਤਿ ਜ ਤੇ ਕ ਦੁ ਤ ਲੈ ਕ ਵ ਣ ਜੋ ਗੁ ਛਾ ਜੀ ਅ ਜ ਾ ਤਿ ਰ ਾ ਸ ਾ ਕੇ ਨ ਵ ਾ ਸ ਛ
ਨਾ ਸਿ ਧੈ ਆ ਵੁ ਨ ਰੀ ਕ ਲਾ ਛਾ ਇ ਦੁ ਲੇ ਖਾ ਲਿ ਖਿ ਜ ਣੈ ਕੋ ਇ ਲੇ ਖ ਾ ਲਿ ਖਿ ਆ
ਕੇ ਤੋ ਹੋ ਇ ਕੇ ਤ ਾ ਦੁ ਸੁ ਆ ਖਿ ਪੁ ਰੁ ਖੁ ਛਾ ਕੇ ਤੀ ਦਾ ਤਿ ਜਾ ਣੈ ਨੌ ਣੁ ਨੁ ਤੁ ਗਾ ਕੀ
ਤਾ ਪ ਸਾ ਉਂ ਇ ਵੇ ਕ ਵ ਢੁ ਛਾ ਤਿ ਸ ਤੇ ਹੋ ਇ ਲੇ ਲ ਖ ਦ ਰ ਗੀ ਆ ਛਾ ਕੁ ਦ ਰ ਤਿ ਕ ਵ ਣ
ਕ ਾ ਵੀ ਚ ਾ ਨੁ ਛਾ ਵ ਾ ਹਿ ਆ ਨ ਜ ਾ ਵ ਇ ਕ ਵ ਗ ਛਾ ਜੋ ਤੁ ਪੁ ਤ ਵੈ ਸਾ ਈ ਕ ਲੀ ਕਾ
ਗ ਛਾ ਤੁ ਸ ਦ ਾ ਸ ਲਾ ਮ ਤਿ ਨਿ ਰੰ ਕਾ ਗ ਛਾ ੧੮ ਛਾ ਅ ਸੰ ਖ ਜ ਪ ਅ ਸੰ ਖ ਤ ਾ ਛਾ
ਤੁ ਸ ਦ ਾ ਸ ਲਾ ਮ ਤਿ ਨਿ ਰੰ ਕਾ ਗ ਛਾ ੧੭ ਛਾ ਅ ਸੰ ਖ ਜ ਪ ਅ ਸੰ ਖ ਤ ਪ ਤਾ ਛਾ ਅ ਸੰ ਖ ਗ ਰੰ ਥ ਮੁ ਖਿ ਵੇ ਦ ਪਾ ਠ ਛਾ ਅ ਸੰ ਖ ਜੋ ਗ
ਗ ਅ ਸੰ ਨਿ ਰ ਤ ਿ ਛ ਦ ਾ ਛਾ ਅ ਸੰ ਖ ਭ ਗ ਤ ਗੁ ਣ ਗਿ ਆ ਨ ਵੀ ਚ ਾ ਗ ਛਾ ਅ ਸੰ ਖ
ਸ ਤੀ ਅ ਸੰ ਖ ਦ ਾ ਤ ਾ ਗ ਛਾ ਅ ਸੰ ਖ ਸ ਰ ਮੁ ਹ ਭ ਖ ਸ ਾ ਗ ਛਾ ਅ ਸੰ ਖ ਲੋ ਮੋ ਨਿ ਲਿ ਵ
ਛਾ ਇ ਤ ਾ ਛਾ ਕੁ ਦ ਰ ਤਿ ਕ ਵ ਣ ਕ ਾ ਵੀ ਚ ਾ ਨੁ ਛਾ ਵ ਾ ਹਿ ਆ ਨ ਜ ਾ ਵ ਇ ਕ ਵ ਦ
ਜੋ ਤੁ ਪੁ ਤ ਵੈ ਸਾ ਈ ਕ ਲੀ ਕਾ ਗ ਛਾ ਤੁ ਸ ਦ ਾ ਸ ਲਾ ਮ ਤਿ ਨਿ ਰੰ ਕਾ ਗ ਛਾ ੧੭ ਛਾ
ਅ ਸੰ ਖ ਮੁ ਰ ਖ ਅ ਧ ਪੋ ਗ ਛਾ ਅ ਸੰ ਖ ਚੋ ਰ ਡ ਰ ਮੋ ਖੈ ਗ ਛਾ ਅ ਸੰ ਖ ਅ ਮ ਰ ਕੀ
ਜ ਾ ਤਿ ਜੋ ਗ ਛਾ ਅ ਸੰ ਖ ਗ ਲ ਵ ਢਿ ਤ ਤਿ ਆ ਕ ਮ ਾ ਤੀ ਛਾ ਅ ਸੰ ਖ ਪ ਾ ਪੀ ਪ ਾ ਪੁ ਰ ਕ
ਰਿ ਜ ਾ ਤੀ ਛਾ ਅ ਸੰ ਖ ਕੁ ਹਾ ਰਿ ਆ ਨ ਕੁ ਵੇ ਠਿ ਗ ਾ ਤੀ ਛਾ ਅ ਸੰ ਖ ਅ ਮ ਲੇ ਛ ਮ ਲੁ ਭੀ ਖ ਖ
ਤੀ ਛਾ ਅ ਸੰ ਖ ਨਿ ਦ ਕ ਮਾ ਸਿ ਮੰ ਕ ਰ ਹ ਤਿ ਭ ਾ ਨੁ ਛਾ ਨ ਨ ਕੁ ਨੀ ਚੁ ਕ ਹੈ ਵੀ ਚ ਾ ਨੁ ਛਾ ਵ ਾ ਹਿ
ਨ ਜ ਾ ਵ ਇ ਕ ਵ ਗ ਛਾ ਜੋ ਤੁ ਪੁ ਤ ਵੈ ਸਾ ਈ ਕ ਲੀ ਕਾ ਗ ਛਾ ਤੁ ਸ ਦ ਾ ਸ ਲਾ ਮ ਤਿ
ਨਿ ਰੰ ਕਾ ਗ ੧੮ ਛਾ ਅ ਸੰ ਖ ਨ ਾ ਵ ਅ ਸੰ ਖ ਬ ਾ ਵ ਛਾ ਅ ਗ ਮ ਅ ਗ ਮ ਅ ਸੰ ਖ ਲੋ
ਖ ਛਾ ਅ ਸੰ ਖ ਕ ਹ ਤਿ ਲਿ ਖ ਿ ਮੁ ਹ ਿ ਚੋ ਟ ਾ ਖ ਾ ਛਾ ਅ ਖ ਰ ਗ ਿ ਨ ਤ ਿ ਅ ਖ ਰ ਗ ਿ ਜ ਾ ਣ ਾ ਛ ਾ ਅ ਖ
ਰ ਗ ਿ ਆ ਤ ੁ ਗ ਿ ਤ ਿ ਸ ਭ ੁ ਦ ਾ ਤ ਾ ਛ ਾ ਅ ਖ ਰ ਗ ਿ ਲ ਿ ਖ ਣ ਹ ਾ ਰ ਚ ਿ ਤ ਿ ਚ ਾ ਹ ਿ ਆ ਛ ਾ ਅ
ਮ ਰ ਗ ਿ ਜ ਿ ਸ ਿ ਜ ੁ ਗ ਿ ਵ ਧ ਾ ਇ ਛ ਾ ਜ ਿ ਨ ਿ ਇ ਹ ਿ ਲ ਿ ਖ ਿ ਓ ਤ ਿ ਸ ਮ ੁ ਝ ਿ ਨ ਿ ਆ ਛ ਾ ਜ ਿ ਵ
ਫ ੁ ਰ ਮ ਾ ਇ ਓ ਤ ਿ ਵ ਰ ਤ ਿ ਵ ਰ ਤ ਾ ਛ ਾ ਜ ੇ ਹ ਾ ਕ ਿ ਤ ਹ ੇ ਤ ਹ ੇ ਤ ਾ ਛ ਾ ਵ ਿ ਚ ੁ ਨ ਵ ੈ ਨ ਾ ਗ ੀ
ਕ ੋ ਖ ਾ ਛ ਾ ਕ ੁ ਦ ਰ ਤ ਿ ਕ ਵ ਣ ਕ ਾ ਵ ੀ ਚ ਾ ਨ ੁ ਛ ਾ ਵ ਾ ਹ ਿ ਆ ਨ ਜ ਾ ਵ ਇ ਕ ਵ

ਤੁਮਾ ਅੰਤੁ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਆਪਿ ਅਨਾਦਿ ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਜਾਪੈ ਕੀਤਾ ਆਖਾ ਕਰਤੁ ਨ ਜਾਇ ॥
ਪੈਰਾ ਵਾਟੜੀ ਅੰਤ ਕਾ ਜਾਣੈ ਕੇਤੇ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰ ॥ ਤਾ ਕੇ ਅੰਤ ਨ ਪਾਏ ਜਾਹਿ ॥
ਏਹੁ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਬਹੁਤਾ ਕਹੀਐ ਬਹੁਤਾ ਹੋਇ ॥ ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਊਚਾ ਥਾਉ ॥
ਊਚੇ ਊਪਰਿ ਊਚਾ ਨਾਉ ॥ ਏਵਡੁ ਊਚਾ ਹੋਵੈ ਕੋਇ ॥ ਤਿਸੁ ਊਚੇ ਕਉ ਜਾਣੈ ਸੋਇ ॥
ਜੇਵਡੁ ਆਪਿ ਜਾਣੈ ਆਪਿ ਆਪਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਕਰਮੀ ਦਾਤਿ ॥ ੧੭ ॥
ਬਹੁਤਾ ਕਰਮੁ ਲਿਖਿਆ ਨ ਜਾਇ ॥ ਵਡਾ ਦਾਤਾ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥
ਕੇਤੇ ਮੰਗਹਿ ਜੋਧ ਅਪਾਰ ॥ ਕੇਤਿ ਮੰਗਹਿ ਬਹਮ ਬੀਚਾਰ ॥ ਕੇਤੇ ਖਪਹਿ ਤੁਟਹਿ ਵੇਕਾਰ ॥
ਕੇਤੇ ਲੈ ਲੈ ਮੁਕਰੁ ਪਾਹਿ ॥ ਕੇਤੇ ਮੂਰਖ ਖਾਹੀ ਖਾਹਿ ॥ ਕੇਤਿ ਅਚੁ ਖਚੁ ਸਦਾ ਭਰੇ ॥
ਇਉ ਦਾਤਿ ਦਾਤਾ ਦੇਵੈ ਕਰੇ ॥ ਕੀ ਵੇਚਾਰਾ ਜੀਉ ਕਹੈ ॥ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਲਹੈ ॥
ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਜਿਤੁ ਲਾਗੈ ਤਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਗਾਹਕੁ ਕੇਤੜਾ ਵਾਰ ॥ ੧੮ ॥
ਅਖੀ ਬਿਨੁ ਕਿਆ ਦੇਖਣਾ ਕਨ ਬਿਨ ਸੁਨਣਾ ਕਿਆ ਹੋਇ ॥
ਨਾਕ ਬਿਨਾ ਕਿਆ ਸੁੰਘਣਾ ਮੁਖ ਬਿਨ ਬੋਲਣ ਕਹਿਆ ਨ ਜਾਇ ॥
ਹਥਾ ਪੈਰਾ ਕਿਆ ਵਥੁ ਜੇ ਘਰਿ ਨਾਹੀ ਥਾਇ ॥
ਮਨ ਮਹਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ਜੇ ਤਨੁ ਨਾਲਿ ਨ ਜਾਇ ॥
ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਕੇ ਚੰਗੇ ਨਿਕਲੇ ਤਿਨ ਮੁਖ ਘਨੇ ਵਿਸੇਖ ॥ ੧੯ ॥
ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਨ ਜਾਣਈ ਜੋਤਿ ਨ ਜਾਣੈ ਜੋਇ ॥ ਜੋ ਜਾਣੈ ਸੋ ਆਖਈ ਕਿਤੁ ਕਿਤੁ ਗਇਆ ਨ ਜਾਇ ॥
ਜੋ ਜਾਣੈ ਸੋ ਚੁਪ ਰਹੈ ਚੁਪੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥
ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵਿਚੁ ਸਚਾ ਰਾਜਾ ਚੀਤਵੀ ਪੈ ਭੀ ਤਿਸੀ ਜਾਇ ॥ ਇਨ ਜਾਸੀ ਰਹਨ ਜਿਨਿ ਰਚਾਈ ॥
ਰਗੀ ਰੰਗੀ ਭਾਤੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜਿਨਸੀ ਮਾਇਆ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ॥
ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ਜੀਵਤਿ ਸਰਠੀ ਵਾਤ ਬਣਾਈ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਈਕਰ ਸਚੀ ਫੁਰਮਾਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥ ਸੋ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹਿਬੁ ਨਾਨਕ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ੨੦ ॥
ਮੁੰਦਾ ਸੰਤੋਖੁ ਸਰਮੁ ਪਤੁ ਝੋਲੀ ਧਿਆਨ ਕੀ ਕਰਹਿ ਬਿਭੂਤਿ ॥ ਖਿੰਥਾ ਕਾਲੁ ਕੁਆਰੀ ਕਾਇਆ ਜੁਗਤਿ ਡੰਡਾ ਪਰਤੀਤਿ ॥
ਆਈ ਪੰਥੀ ਸਗਲ ਜਮਾਤੀ ਮਨਿ ਜੀਤੈ ਜਗੁ ਜੀਤੁ ॥ ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸ ॥
ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ॥ ੨੧ ॥
ਚਉਰਾਸੀਹ ਸਿਧ ਬੈਠੇ ਦੇਵਤਿ ਆਦਿ ਤ੍ਰਿਨਾਲੇ ॥ ਗਾਵਹਿ ਜਿਥੈ ਤੁਮ ਸੁਣਹਿ ਤਿਥੈ ਹਉ ਵੇਚਾਰਾ ਕਿਆ ਬੋਲੇ ॥
ਗਾਵਹਿ ਜੋਧ ਮਹਾਬਲ ਸੂਰ ॥ ਗਾਵਹਿ ਖਾਣੀ ਚਾਰੇ ਪੂਰ ॥ ਗਾਵਹਿ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਵਰ ਭੰਡਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਰਖੇ ਧਾਰਿ ॥
ਜੇ ਤਿਸੁ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਨੀ ਤਾ ਵਾਤ ਨ ਪੁਛੈ ਕੋਇ ॥ ਕੇਤਿ ਗਾਵਨਿ ਆਖਿ ਨ ਸਕਨੀ ਕੀਤੇ ਵੰਨੀ ਸੁਰਤਿ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧ ਨੋ ਸਾਲਾਹਿ ਸਚੇ ਸਚੀ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ॥
ਗਾਵਨਿ ਪੰਡਿਤ ਪੜਨਿ ਰਖੀਸਰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਵੇਦਾ ਨਾਲੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਜੋਗੀ ਜੁਗਤੀ ਆਤਮ ਰਤਨੁ ਵਿਚਾਰੀ ॥
ਗਾਵਨਿ ਇੰਦ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰਾਸਣਿ ਬੈਠੇ ਦੇਵਤਿ ਆਦਿ ਤ੍ਰਿਨਾਲੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਸਿਧ ਸਮਾਧੀ ਅੰਦਰਿ ਗਾਵਨਿ ਸਾਧ ਵੀਚਾਰੀ ॥
ਗਾਵਨਿ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੰਤੋਖੀ ਗਾਵਨਿ ਵੀਰ ਕਰਾਰੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਪੰਡਿਤ ਪੜਨਿ ਰਖੀਸਰ ਸਰਜੁ ਗੁਣੁ ਗੁਣੁ ਗੁਵੇਦਾ ॥
ਗਾਵਨਿ ਮੋਹਣੀਆ ਮਨ ਮੋਹਨਿ ਸੁਰਗਾ ਮਛ ਪਇਆਲੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਰਤਨ ਉਪਾਏ ਤੇਰੇ ਅਠ ਸਾਠੀ ਤੀਰਥ ਨਾਲੇ ॥
ਗਾਵਹਿ ਜੋਧ ਮਹਾਬਲ ਸੂਰਾ ॥ ਗਾਵਹਿ ਖਾਣੀ ਚਾਰੇ ਪੂਰਾ ॥ ਗਾਵਹਿ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਵਰ ਭੰਡਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਰਖੇ ਧਾਰਿ ॥
ਤਿਸ ਨੋ ਬੂਝੈ ਜੋ ਤੁਧੁ ਜੋਤੁ ਕਰੇ ਤੁਧੁ ਓਹੀ ਵਖਾਣੇ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਈਕਰ ਸਚੀ ਫੁਰਮਾਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥ ਸੋ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹਿਬੁ ਨਾਨਕ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ੨੨ ॥
ਸਚੁ ਚੰਦ ਸੂਰਜ ਕੀ ਰਿਤੀ ਸਿਰਿ ਰਿਤੀ ਵੇਚਾਰਾ ॥ ਸੰਜੋਗੀ ਵੇਜੋਗੀ ਕਰਦੇ ਰਾਹਿ ਚਲਾਏ ਸੰਸਾਰਾ ॥
ਨਾਮੁ ਧਰੀ ਸਭ ਜਗ ਕੀ ਗਿਰਤੀ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਧਰਮੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਸੰਜੋਗੀ ਵੇਜੋਗੀ ਕਰਦੇ ਰਾਹਿ ਚਲਾਏ ਸੰਸਾਰਾ ॥

ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਵਿਚਿ ਬੈਠੇ ਆਵਹਿ ਭੁਗਾ ॥ ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇ ਸੁ ॥ ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗ ਜੁਗੰਤਰਿ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ॥ ੨੯ ॥ ਇਕ ਆਈ ਜੁਗਾ ਤਿਵੈ ਲੁਕ ਅਵਾਈ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਸੁਜਾਣੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ॥ ੨੯ ॥ ਇਕ ਆਈ ਜੁਗਾ ਤਿਵੈ ਆਈ ਇਕੁ ਸੰਜਗੀ ਇਕੁ ਛਡਾਗੀ ਇਕੁ ਖਾਏ ਈਦੀ ਚਾਕੁ ॥ ਜਿਵ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵੈ ਜਿਵ ਤਿਵ ਵੇਸ ਕਰੇ ਕਰਤਾਕੁ ॥ ਓਹੁ ਜੁਗੇ ਜੁਗੇ ਸਭਨਾ ਦੇਖਦਾ ਵਰਤਦਾ ਆਪਣੈ ਹੁਕਮਾਕੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤਿਸ ਦੇ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚਾ ਤਾਕੁ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ਦਰਗਹ ਪੈਨਾਈ ਵਾਕੁ ॥ ੩੦ ॥ ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗ ਜੁਗੰਤਰਿ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ॥ ੩੧ ॥ ਆਖਣ ਵਾਲੇ ਜੇ ਲਿਖਹਿ ਲੇਖੈ ਵਿਚਿ ਨ ਪਵੈ ਕਾਗਦ ਜਲੈ ਨ ਮਸੁ ॥ ਵਾਤ ਨ ਵਾਈ ਉਡਿ ਨ ਜਾਵੈ ਤਾ ਲਿਖਣਹਾਰੇ ਕਿਆ ਵਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ਤਿਲ ਪੀੜਣ ਤੇ ਕਿਆ ਘਸੁ ॥ ੩੨ ॥ ਆਖਣਿ ਜੋਰੁ ਚੁਪੈ ਨਹ ਜੋਰੁ ॥ ਜੋਰੁ ਨ ਮੰਗਣਿ ਦੇਣਿ ਨ ਜੋਰੁ ॥ ਜੋਰੁ ਨ ਜੀਵਣਿ ਮਰਣਿ ਨਹ ਜੋਰੁ ॥ ਜੋਰੁ ਨ ਰਾਜਿ ਮਾਲਿ ਮਨਿ ਸੋਰੁ ॥ ਜੋਰੁ ਨ ਸੁਰਤੀ ਗਿਆਨਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਜੋਰੁ ਨ ਜੁਗਤੀ ਛੁਟੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਜਿਸੁ ਹਥਿ ਜੋਰੁ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਉਤਮੁ ਨੀਚੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ੩ ॥ ਰਾਤੀ ਰੁਤੀ ਥਿਤੀ ਵਾਰ ॥ ਪਵਣ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਪਾਤਾਲ ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਧਰਤੀ ਥਾਪਿ ਰਖੀ ਧਰਮ ਸਾਲ ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਜੀਅ ਜੁਗਤਿ ਕੇ ਰੰਗ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਨਾਮ ਅਨੇਕ ਅਨੰਤ ॥ ਕਰਮੀ ਕਰਮੀ ਹੋਇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਸਚਾ ਆਪਿ ਸਚਾ ਦਰਬਾਰੁ ॥ ਤਿਥੈ ਸੋਹਨਿ ਪੰਚ ਪਰਵਾਣ ॥ ਨਦਰੀ ਕਰਮਿ ਪਵੈ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਕਚ ਪਕਾਈ ਓਥੈ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗਇਆ ਜਾਪੈ ਜਾਇ ॥ ਧਰਮ ਖੰਡ ਕਾ ਏਹੋ ਧਰਮੁ ॥ ਗਿਆਨ ਖੰਡ ਕਾ ਆਖਹੁ ਕਰਮੁ ॥ ਕੇਤੇ ਪਵਣ ਪਾਣੀ ਵੈਸੰਤਰ ਕੇਤੇ ਕਾਨ ਮਹੇਸ ॥ ਕੇਤੇ ਬਰਮੇ ਘਾੜਤਿ ਘੜੀਅਹਿ ਰੂਪ ਰੰਗ ਕੇ ਵੇਸ ॥ ਕੇਤੀਆ ਕਰਮ ਭੂਮੀ ਮੇਰ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਧੂ ਉਪਦੇਸ ॥ ਕੇਤੇ ਇੰਦ ਚੰਦ ਸੂਰ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਮੰਡਲ ਦੇਸ ॥ ਕੇਤੇ ਸਿਧ ਬੁਧ ਨਾਥ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਦੇਵੀ ਵੇਸ ॥ ਕੇਤੇ ਦੇਵ ਦਾਨਵ ਮੁਨਿ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਰਤਨ ਸਮੁੰਦ ॥ ਕੇਤੀ ਖਾਣੀ ਕੇਤੇ ਪਾਤਾਲ ਕੇਤੀ ਆਖਣਿ ਨ ਰਹੰਦ ॥ ਕੇਤੇ ਬੋਲਣ ਚਲਣੇ ਕੇਤੀ ਆਖੁ ਗਤਿ ਸੋਇ ॥ ਏਵ ਕੇ ਤੇ ਨਾਨਕ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੈ ਤਿਉ ਤਿਉ ਊਚਾ ਹੋਇ ॥ ੩੪ ॥ ਗਿਆਨ ਖੰਡ ਮਹਿ ਗਿਆਨੁ ਪਰਚੰਡੁ ॥ ਤਿਥੈ ਨਾਦ ਬਿਨੋਦ ਕੋਡ ਅਨੰਦ ॥ ਸਰਮ ਖੰਡ ਕੀ ਬਾਣੀ ਰੂਪੁ ॥ ਤਿਥੈ ਘਾੜਤਿ ਘੜੀ ਐਸੁ ਬਹੁਤੁ ਅਨੂਪੁ ॥ ਤਾ ਕੀ ਆਗਹਾ ਕਥੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਪਿਛੈ ਪਛੁਤਾਇ ॥ ਤਿਥੈ ਘੜੀ ਸੁਰਤਿ ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਤਿਥੈ ਘੜੀ ਸੁਰਾ ਸਿਧਾ ਕੀ ਸੁਧਿ ॥ ੩੫ ॥ ਕਰਮ ਖੰਡ ਕੀ ਬਾਣੀ ਜੋਰੁ ॥ ਤਿਥੈ ਹੋਰੁ ਨ ਕੋਈ ਹੋਰੁ ॥ ਤਿਥੈ ਜੋਧ ਮਹਾਬਲ ਸੂਰ ॥ ਤਿਨ ਮਹਿ ਰਾਮੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਤਿਥੈ ਸੀਤੋ ਸੀਤਾ ਮਹਿਮਾ ਮਾਹਿ ॥ ਤਾ ਕੇ ਰੂਪ ਨ ਕਥਨੇ ਜਾਹਿ ॥ ਨਾ ਓਹਿ ਮਰਹਿ ਨ ਠਾਗੇ ਜਾਹਿ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਰਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਤਿਥੈ ਲੋਅ ਲੋਅ ਆਕਾਰ ॥ ਜਿਵ ਜਿਵ ਹੁਕਮੁ ਤਿਵੈ ਤਿਵ ਕਾਰ ॥ ਵੇਖੈ ਵਿਗਸੈ ਕਰਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਥਨਾ ਕਰੜਾ ਸਾਰੁ ॥ ੩੬ ॥ ਜਤੁ ਪਾਹਾਰਾ ਧੀਰਜੁ ਸੁਨਿਆਰੁ ॥ ਅਹਰਣਿ ਮਤਿ ਵੇਦੁ ਹਥੀਆਰੁ ॥ ਭਉ ਖਲਾ ਅਗਨਿ ਤਪ ਤਾਉ ॥ ਭਾਂਡਾ ਭਾਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਿਤੁ ਢਾਲਿ ॥ ਘੜੀਐ ਸਬਦੁ ਸਚੀ ਟਕਸਾਲ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰਮੁ ਤਿਨ ਕਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥ ੩੭ ॥ ਸੋ ਦਰੁ ॥ ਪਵਣੁ ਗੁਰੂ ਪਾਣੀ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਧਰਤਿ ਮਹਤੁ ॥ ਦਿਵਸੁ ਰਾਤਿ ਦੁਇ ਦਾਈ ਦਾਇਆ ਖੇਲੈ ਸਗਲ ਜਗਤੁ ॥ ਚੰਗਿਆਈਆ ਬੁਰਿਆਈਆ ਵਾਚੈ ਧਰਮੁ ਹਦੂਰਿ ॥ ਕਰਮੀ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਕੇ ਨੇੜੈ ਕੇ ਦੂਰਿ ॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗਏ ਮਸਕਤਿ ਘਾਲਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਕੇਤੀ ਛੁਟੀ ਨਾਲਿ ॥ ੧ ॥

ਸੰਤੀਸੁਣਤਾਮੋਹੰਮੀਤਾਸੰਤਹਭਕੀਬੇਲਾਹੀਤਪਾਟਿਚਲਾਤਜਗਿਆ ੧
ਤਆਗੋਬਾਸਨੁਸੁਹੇਲਾ॥੧॥ਅਉਧਪਾਟੈਦਿਨਸੁਰੈਣਨਗੋ॥ਮਨਜੁਗੀਆ
ਖਿਕਜਾਸਵਦੋ॥ਚਾਰਜਾਉ॥ਇਹੁਸੁਖਸਾਹੁਥਿਕਾਰੁਸੰਸੇ॥ਮਿਤਹਰਿਕ
ਬੁਝਮਗਿਆਨੀ॥ਜੋਜਾਤਿਜਗਾਇਪੀਆਵੋਇਤੁਰਸੁਅਕਬਕ
ਬਾਤੀਨਿਜਾਨੀ॥ਨਾਜਾਕਉਆਏਜੋਈਬਿਨਝੂਠੁਤਰਿਗੁਰਵੇਸ
ਕਹਿਬਸੇਗਾਨਿਜਘਰਿਮਾਹਬੁਪਾਵਤਸੁਖਸਹਜੇਚਹੁਦਿਨੋਹੋਇ
ਏਗੋਛੋਰਾ॥੨॥ਅੰਤਰਿਜਾਮੀਪੁਰਖਾਬਿਧਾਤੇਸਰਧਾਮਨਕੀਪੂਰੇ
॥ਨਾਨਕਦਾਸੁਇਹੈਸੁਖੁਮਾਗੈਮੋਕਉਗਿਰਸੰਤਨਕੀਧੂਰੇ॥ ੪॥੧॥

ਰਾਗੁਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ ੧

ਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਖਸਾਹੇ
ਗੁਪਤੁਪਰਗਟੁਹੋਇਬੈਸਾਕੋਕੁਰਾਖੈਰਾਖੁ॥ਅਤੁਦੇਖਿਤੁਭਾਵੈ
ਤਿਨਆਵੈਨਾਉ॥੨॥ਸਿਧੁਹੋਵਾਸਿਧਿਆਈਸਿਧਿਆਖਾਉ॥
ਕਾਸਤੁਰਿਕੁੰਚੁਅਗਰਿਚੰਦਨਿਖੀਪਿਆਵੈਚਾਉ॥ਅਤੁਦੇਖਿਤੁਭਾ
ਵੀਸਭੇਤੇਰਾ॥ਚੀਤਿਨਆਵੈਨਾਉ॥੧॥ਤਰਿਬਿਧਿਨਜੀਉਜੀਜਲਿਬਾਜਿ
ਉ॥ਸੋਆਪਣਾਗੁਰੁਪੂਛਿਦੇਖਿਆਅਵਰੁਨਾਹੀਜਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ
ਧਰਤੀਤਲੈਲੇਲਾਜਜਰੂਤੀਪਰਥਮਹਲਾਜਜਰੂ॥ਓਹਦਮੀਮੁ
ਖਿਆਣੀਸੋਪੈਕਰੇਰੰਗਪਸਾਉ॥ਅਤੁਦੇਖਿਤੁਭਾਵੀਸਭੇਤੇਰਾ
ਚੀਤਿਨਆਵੈਨਾਉ॥੨॥ਸਿਧੁਹੋਵਾਸਿਧਿਆਈਸਿਧਿਆਖਾਉ॥

ਸਭੈਰੇਭਾਚੀਤਿਨਆਵੈਨਾਉ॥੨॥ਸੁਖਭਰਾਸੁਹੰਦੜਾਲੋਲਾਜਕਰਤਬਖਤਿ
ਰਖਪਾਉ॥ਤੁਧਮੁਹਾਜਬੁਕਰੀਬੈਠਨਕਾਸਭੁਦੂਆਉ॥ਅਤੁਦੇਖਿਤੁ
ਭਾਵੀਸਭੇਤੇਰਾਚੀਤਿਨਆਵੈਨਾਉ॥ ੪॥ ੧॥ਜਿਗੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੧
ਕੋਟਿਕੋਟੀਮੇਰੀਆਰਜਾਪਵਣੁਪੀਅਣੁਅੰਮਿਆਉ॥ਚੰਦੁਸੂ
ਜੁਦੁਇਗੁਫੈਲਦੇਖਸੁਪੈਸਾਓਣਾਖਾਉ॥ਭੀਤੇਰੀਕੀਅਤਿਨਾਪਵੈ
ਹਉਕੇਵਡੁਆਖਣਾਉ॥੧॥ਸਾਚਾਨਿਰਕਾਰੁਨਿਜਬਾਝਿ॥ਸੁਣਿਸੁਹਿ
ਆਖਣੁਆਖਣਾਜੇਤਾਵੈਕਰੇਤਮਾਝਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੁਸਾਕਰੀਆਵ
ਰਵਰਪੀਜਣਿਪੀਜਾਪਹਿ॥ਅਗੀਸੇਤੀਜਾਲੀਆਭਸਮਾਸੇਤੀਰਿਝਿ
ਜਾਉ॥ਭੀਤੇਰੀਕੀਅਤਿਨਾਪਵੈਹਉਕੇਵਡੁਆਖਾਨਾਉ॥੨॥ਪਖੀਪ
ਇਕੈਜੇਤੁਵਾਸੈਅਸਮਾਨੀਜਾਉ॥ਨਦਰੀਕਿਸੈਨਆਵਈਤੁਨਾਕਿਛੁਪਿਆ
ਨਖਾਉ॥ਭੀਤੇਰੀਕੀਅਤਿਨਾਪਵੈਹਉਕੇਵਡੁਆਖਾਨਾਉ॥੩॥ਨਨਕ
ਕਾਗਦਲਖਮਣਪਵਿਤਰਕਿਤੁਚਿਕਾਉ॥ਸਭੁਤੇਰਿਨਆਵਈਲੇਖਣਿ
ਪਉਣੁਚਲਾਉ॥ਭੀਤੇਰੀਕੀਅਤਿਨਾਪਵੈਹਉਕੇਵਡੁਆਖਾਨਾਉ॥੪
॥੨॥॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੧ ॥ਲੇਖੈਬੋਲਣੁਬੋਲਣਾਲੇਖੈਖਾਣਾ
ਖੁ॥ਲੇਖੈਵਥੁਚਲਾਈਆਲੇਖੈਸੁਤਿਵੇਖਾਲੁ॥ਲੇਖੈਸਾਹਵਢਾਈਆ
ਲਿਪੜੇਕਿਪੁਛਣਿਜਾਉ॥੧॥ਬਾਬਾਆਇਆਨਾਹਿਚਲਣੁਧੁਰਾਹੁ॥ਐਥੈਨਸੁ
ਵਿਸਾਰਿਆਨਾਤਿਸੁਏਹਨਬੰਧੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਵਣਮਰਣਾਵੇਕੇ
ਏਕੈਖੇਲੁਜੋਕਾਲਿ॥ਜਿਸੇਬਹਿਆਸਾਈਆ॥ਤਿਸੈਕੋਈਨਚਾਲਿਅਨਲਿ
॥ਓਵਣਵਾਲੇਜੇਤੜੇਸਭਿਚਲਨਪਿਆਪੜਾਹਿ॥੨॥ਸਭੁਕੋਆਪੈਬ
ਹੁਤੁਥਹੁਤੁਘਣਿਨਆਪੈਕੋਇ॥ਕੀਆਤਿਦਿਨੈਨਪਾਈਆਕਹਣਿਨਵਾ
ਰੁਹੋਇ॥ਜਾਕਾਸਾਪਿਬੁਝੈਹੁਕਮੁਜੀਅਕੇਵੇਲੇਆ॥੩॥ਨੀਚਅੰਦ
ਰਿਨੀਚੁਜਾਤਿਨੀਚੀਹੂਅਤਿਨੀਚੁ॥ਨਾਨਕਤਿਨਕੈਸੰਗਿਸਾਥਿਵਡਿ
ਆਹਿਉਕਿਆਗੀਸਾ॥ਜਿਥੈਨੀਚਸਮਾਜੀ॥ਅਤਿਤਿਥੈਨਚਾਰਿਤੇਰੀਬਖ

ਸੀਝਾ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਬਬਤਰ ਬਾਕੁ ਬੁਰਾ ਬਰਗਿ
ਆਪਸਕੁ ਜਾਨਹਿ ਬਹਮ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਰਿਦੈ ਬਸਤੁ ਪਰ ਨਾਰੀ ॥ ਪਰ ਦਰਬੁ ਪਰਾ
ਰਸਕਸ ਅਪੁ ਸਲਾਹਣ ਏਕਮ ਓਹੇ ਕਰਤਾਰ ॥ ੧ ॥ ਬਾਬਾ ਬੋਲੀਐ ॥
ਘਣਿ ਤੋਇ ॥ ਉਤ ਭਸਮੈ ਚਲੀ ਉਤ ਮਕਦੀ ਅਹਿਨਿ ਚਕਰ ਮਾਬਹਿ ਜਿਓ ॥
॥ ਰਾਗੁ ॥ ਸਸਤ੍ਰ ਸਸਤ੍ਰ ਇਨ ਰਸਤ੍ਰ ਪਕਾਮਹਿ ਰਸਤ੍ਰ ਪਰਸਾਦੀ ਦਸਾਰ
ਸੁਖੋ ਰੇ ਰਸਤ੍ਰ ਸੇਜਾ ਦਿਰਸਤ੍ਰ ਮੀ ਠਸਤ੍ਰ ਆਸਾ ॥ ਏਤੇ ਰਾਸ ਸਰੀ ਰਕੈ ਦੇਖ
ਇਨ ਪੁਨਿ ਵਾਸਾ ॥ ਜਾ ਜਿਤੁ ਬੋਲੈ ਐ ਪਤਿ ਪਾਈ ਐ ਸੋ ਚੋਲੀ ਆ ਪਾਰਵ
ਦੁਆ ਛਿ ਕਾਬੋ ਲੋ ਵਿਗੁਚਣਾ ਇਸੁ ਰਖ ਮਨ ਅਜਾਣਾ ॥ ਜੋਤਿ ਸੂਤ
ਵਿਜੋਗੁ ਕਰਣਾ ਵਾਤਿ ਨਾਤਿ ਤਿਨ ਪਤਿ ਤਿਨ
ਧਨੁ ਪਲੈ ਜਿਨ ਤਿਸ ਦੇ ਗਤਿ ਆਸ ਮਈ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਕਿਆ ਸਾ ਲਾਹਣਾ
ਅਵਰ ਸਤ੍ਰ ਆਲੇ ਉਕਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਬਾਹਰੇ ਸਾਚ ਰਿਦਾ ਨਿਤ
ਨਾਇ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਅਮਰੁ ਗਲੋ ਲਾ ਕੁਰ
ਕਾ ਦਿਤਾ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥ ਮਤੀ ਮਾਰਣ ਵਿਸਾਹਿਆ ਖੁਸੀ ਕੀਤੀ ਦਿਨ ਚਾ
ਰਿ ॥ ਸਤੁ ਤੀ ਮਿਆ ਤਿਨ ਸੋਭ ਆਰਾਖਣ ਕਉ ਦਰ ਹਾਰ ॥ ੧ ॥ ਨਨਕ ਸਾ
ਚੇ ਕਉ ਸਚੁ ਜਾਣੁ ॥ ਜਿਤੁ ਸੋਵੈ ਐ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ਐ ਤੇਰੀ ਦਰਗਹ ਚਲੈ ਨਾ
ਦੁ ॥ ਰਾਗੁ ॥ ਸਚੁ ਸਰਾਗੁ ਰੁ ਬਾਰਾਗ ਜਿਸੁ ਵਿਚਿ ਸਚਾ ਨਉ ॥ ਸੁਣ
ਵਿਖਾਣਿ ਜੇ ਤੁਰੇ ਉ ਤਿਨ ਚਾਲਿ ਡਰੈ ਜਾ ਉ ॥ ਤਾ ਅਨੁ ਖੀ ਵਜਣੈ
ਐ ਜਾ ਅਭੀ ਪਾਇ ਖਾ ਉ ॥ ਨਾ ਓ ਚੀਨੁ ਚੋਗੈ ਆਈ ਆ ਸਤੁ ਪਸਾ ਉ
ਤਰਿ ਵਸੁ ॥ ਤਉ ਮੁਹੁ ਜੋ ਪੈ ਉ ਜਿ ਅਲ ਖਦਤੀ ॥ ਇਕ ਦਾਤਿ ॥ ਚੁ ਖਤਿ ਐ ਖ
ਇ ਆ ਖੀ ਆ ਸੁ ਖਾ ਜੈ ਸੋ ਜੀ ਪਾ ॥ ੨ ॥ ਸੋ ਕਿ ਉ ਮਨ ਹੁ ਵਿ ਸਾ ਰੀ ਐ
ਜਾ ਕੇ ਜੀ ਅ ਪਰਾ ॥ ਤਿ ਸੁ ਵਿ ਦੁ ਸਭੁ ਅ ਪਾ ਵਿ ਦੁ ਹੈ ਜੇ ਤਾ ਪੈ ਨ ਦ ਖਾ ॥

ਕਾਉ ਕਲਾ ਅ ਕਾ ਗਿ ਚਿ ਤੁ ਲੇ ਖਾ ਈ ਗੁ ਰ ਪੁ ਛਿ ਲਿ ਖੁ ਬੀ ਕਾ ਗੁ ॥ ਲਿ ਖੁ ਨ
ਮੁ ਸਾ ਲਾ ਹ ਲਿ ਖੁ ਲਿ ਖੁ ਅੰ ਤੁ ਨ ਪਾ ਗ ਵਾ ਹੁ ॥ ੧ ॥ ਬਾ ਬਾ ਬੋ ਏ ਬੁ ਲੇ ਖਾ ਲਿ
ਖਿ ਜਾ ਣਾ ॥ ਜਿ ਐ ਲੇ ਖ ਖਾ ਮੰ ਗੀ ਐ ਤਿ ਐ ਦੇ ਹਿ ਸਚਾ ਸੀ ਸਚੁ ॥ ॥ ਰਾਗੁ ॥
ਜਿ ਐ ਥੈ ਮੈ ਜਾ ਹਿ ਵਾ ਡਿ ਆ ਈ ਆ ਸਚੁ ਸੀ ਆ ਸਚਾ ਓ ॥ ਤਿ ਨ ਮੁ ਖਿ
ਟਿ ਕੇ ਨਿ ਕ ਲਾ ਜੋ ਜਿ ਨ ਮ ਨਿ ਸਚਾ ਨਾ ਓ ॥ ਕ ਰੀ ਮੀ ਮੈ ਲੇ ਚਾ ਪਾ ਈ ਐ ਨਾ ਓ
ਗਾ ਲੀ ਵ ਓ ਚ ਆ ਬੁ ॥ ਇ ਕਿ ਆ ਵ ਜਿ ਇ ਕਿ ਜਾ ਨਿ ਉ ਠਿ ਰ ਖੀ ਐ ਅ ਤਿ
ਨ ਵ ਗ ਮਾ ਲੁ ॥ ਇ ਕਿ ਉ ਪਾ ਏ ਐ ਗ ਤੇ ਇ ਕ ਨਾ ਵ ਰੇ ਦ ਵ ਦ ਗ ॥ ਐ ਹੋ ਗ
ਇ ਆ ਜਾ ਣੀ ਐ ਵਿ ਦੁ ਨਾ ਵੈ ਵੇ ਕ ਗ ॥ ੨ ॥ ਕੈ ਤੈ ਹੈ ਰੁ ਅ ਗ ਲਾ ਖੀ ਪਿ ਖ
ਪੀ ਛਿ ਜੈ ਦੇ ਗਾ ਨਾ ਵ ਜਿ ਨ ਸੁ ਲ ਤਾ ਨ ਖ ਸੋ ਦੇ ਚ ਠਿ ਬੈ ਖੇ ਗਾ ਸ ਨ ਕ ਉ ਠੀ
ਰ ਖਿ ਆ ਸ ਕਿ ਕੁ ਜੇ ਤੁ ਟੈ ਨੇ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥
ਸਾ ਰਿ ਸ ਸੀ ਮੈ ਨੋ ਸੀ ਨੈ ਐ ਸੁ ਣਿ ਐ ਸਾ ਲੇ ਨੋ ਖ ਰ ਤੁ ਰ ਸੀ ਮੁ ਖਿ ਬੰ ਬ ਣ
ਮਾ ਰ ਣ ਨਾ ਦ ਕੀ ਏ ॥ ਛ ਡੀ ਜੈ ਐ ਇ ਤ ਨਾ ਉ ਇ ਕੁ ਨਾ ਕਉ ਦ ਰ ਕਿ ਕੇ ਹੋ ਇ ॥
॥ ਬਾ ਬਾ ਬੋ ਰੁ ਖ ਣ ਖੁ ਸੀ ਖੁ ਆ ਸੁ ॥ ਜਿ ਤੁ ਖਾ ਪੈ ਤ ਨੁ ਪੀ ੜੈ ਐ ਮ ਨ ਮਾ ਹਿ
ਚ ਲਾ ਹਿ ਵਿ ਕਾ ਗ ॥ ॥ ਰਾਗੁ ॥ ਰ ਤੈ ਪੈ ਨ ਦੁ ਮ ਨੁ ਤ ਬੁ ਪੇ ਚੀ ਸ ਤੁ ਦ ਸੁ
ਨੀ ਲੀ ਸਿ ਆ ਹੀ ਕ ਦਾ ਕ ਜ ਲੀ ਪਰਿ ਚ ਦੁ ਪੈ ਗ ਧਿ ਆ ਸੁ ॥ ਕ ਮ ਸ ਬੰ ਦੁ ਸੰ ਤ
ਖ ਕਾ ਧ ਨੁ ਜੋ ਬ ਧੁ ਤੋ ਰ ਧ ਸ ਖ ॥ ॥ ਬਾ ਬੋ ਰੁ ਪੈ ਐ ਨ ਦੁ ਖੁ ਸੀ ਖੁ ਆ ਸੁ ॥ ਜਿ
ਤੁ ਪੈ ਪੈ ਤ ਨੁ ਪੀ ੜੈ ਐ ਮ ਨ ਮਾ ਹਿ ਚ ਲਾ ਹਿ ਵਿ ਕਾ ਗ ॥ ਰ ਤੁ ॥ ਘੋ ੜੇ ਪ ਖ
ਰ ਸੁ ਇ ਨੇ ਸਾ ਖ ਤਿ ਬੁ ਝੁ ਦੁ ਤੇ ਰੀ ਵ ਆ ਤ ਰ ਕ ਸ ਤੇ ਓ ਕ ਮ ਾ ਣ ਸਾ ਂ ਗ ਤ
ਗ ਬੰ ਦ ਬੁ ਦ ਪਾ ਤੁ ॥ ਵ ਜਾ ਨੇ ਜ ਪਾ ਤਿ ਸਿ ਉ ਪ ਰ ਗ ਦ ਕ ਰ ਮ ਤੇ ਰ ਮੇ ਰੀ
ਜਾ ਤਿ ॥ ੨ ॥ ਬਾ ਬਾ ਬੋ ਰੁ ਚ ਵ ਣ ਖੁ ਸੀ ਖੁ ਆ ਸੁ ॥ ਜਿ ਤੁ ਚਾ ਖੈ ਐ ਤ ਨੁ
ਪੀ ੜੈ ਐ ਮ ਨ ਮਾ ਹਿ ਚ ਲਾ ਹਿ ਵਿ ਕਾ ਗ ॥ ਰ ਤੁ ॥ ਧ ਰ ਮ ਦ ਰ ਖੁ ਸੀ ਨ ਮ
ਕੀ ਨ ਦ ਰਿ ਤੇ ਰੀ ਪ ਰ ਵ ਰੁ ॥ ਰੁ ਕ ਸੁ ਸੋ ਈ ਰੁ ਪੁ ਰਾ ਦ ਸੀ ਓ ਰੁ ਅ ਖ ਰ ਬ
ਰੁ ਤ ਅ ਪਾ ਰੁ ॥ ਨ ਾ ਨ ਕ ਸ ਚਾ ਪਾ ਤਿ ਸਾ ਰੁ ਪੁ ਛਿ ਨ ਕ ਰੇ ਬੀ ਚਾ ਰੁ ॥ ੪ ॥ ਬ

ਸੁਹਾਵਣਉ ਪਾਸਿਅਹ ਤਲਬੁ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਦੇਖਾਈਐ ਦਰੁ ਘਰੁ ਮਹਲੁ ਤਾਹਾ
ਪਿਆਸੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਤੁ ਸਾਹਾ ਵਾਈਐ ਅਤ ਅਗਮੁ ਬੀਚਾਰੀਐ ॥੨॥ ਤਿਤੁ
ਧਿਕਰਮ ਕਮਾਈਐ ਜਿਤੁ ਸਭਸੈ ਦੇਸੋ ਹੋਇ ॥ ਕਿਉ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਤਰੁ ਤਰੀਐ
ਦਸੀਸ ਰਜੀਮਿ ਲੀਐ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਮਹਲੁ ਪਛਾਣੀਐ ਤਨ
ਰਿਕਰੇ ਸਬੁਧੋਇ ॥੩॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਭਰਮੁ ਨ ਉਤਰੈ ਬਿਨੁ ਭਰਮੈ ਕਿਉ ਘਰ
ਵਸੁ ਆਵੈ ਕੋਇ ਸਬਦਿ ਚਲੈ ਵੀਚਾਰੀਐ ਆਵਗਤਿ ਆਗੈ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਦੇਖਿ
ਖਾਈਐ ਚਉਸਦਾ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ਜਾਣੁ ॥੪॥੧੭॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧

ਹਿਰਦੈ ਜਪੁ ਜਿਹਵਾ ਜਪੁ ਜਪੁ ਜਪੁ ਦੁਰਜਨ ਕਹਿਆ ॥ ਕਲਬਕ ਕੇ ਕੀ ਧਾਜਿਓ
ਆਤਿ ਨਿਸਿ ਕਿ ਰਿਦੈ ਧਿਆਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸੁਖੁ ਨਹ ਥੀਐ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ
ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਕੋਇ ॥ ਪਾਖੰਡਿ ਭਰਮੁ ਨ ਚੁਕਈ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਵੈ ਸੋਇ ॥੧॥ ਮਨ
ਰੇ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਪਿਆਰਿ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੀ ਸਚੁ ਮਨਿ ਸਚੁ ਰਿਦੈ ਵਸਾਇ ॥ ਸਚੁ ਸੁਣੀ
ਸਚੁ ਮੁਖਿ ਭਣੀ ਸਚੁ ਵੇਖਾ ਸਚੁ ਨੈਣ ॥ ਸਚੁ ਸੁਣਾਈ ਸਚੁ ਕਹੀ ਸਚੁ ਰਾਖਾ
ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਭਾਖਿਆ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥ ਸਚੁ
ਸਹਜੁ ਸਚੁ ਤਪੁ ਤਾਪਿਆ ਸਚੁ ਘਰ ਮਹਿ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਧਨੁ
ਸੰਚਿਆ ਸਚੁ ਪਲੈ ਸਚੁ ਹੋਇ ॥ ਸਚੁ ਦੇਵੈ ਸਚੁ ਪਾਵਸੀ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਸੋਇ
॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤਾਕੀਆ ਸਚੁ ਸਚੇ ਪਰਵਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਭਾਵਦਾ
ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਭਾਵਦਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਪਿਆਰੁ
॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਭਾਵਦਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਭਾਵਦਾ
ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਭਾਵਦਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਪਿਆਰੁ
॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਭਾਵਦਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਭਾਵਦਾ
ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਭਾਵਦਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਪਿਆਰੁ
॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਭਾਵਦਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਭਾਵਦਾ
ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਭਾਵਦਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਪਿਆਰੁ
॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਭਾਵਦਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਭਾਵਦਾ
ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਭਾਵਦਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਪਿਆਰੁ
॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਭਾਵਦਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਭਾਵਦਾ
ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਭਾਵਦਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਪਿਆਰੁ
॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਭਾਵਦਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਭਾਵਦਾ
ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਭਾਵਦਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਪਿਆਰੁ
॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਭਾਵਦਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਭਾਵਦਾ
ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਭਾਵਦਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਪਿਆਰੁ
॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਭਾਵਦਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਭਾਵਦਾ
ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਭਾਵਦਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਪਿਆਰੁ

ਜੇਕਰਿਤੇਹੋਰਗਣਣਾਕੀਜਾਈਜੀਸੋਚਲਣਨਾਹੋਵੈ
ਸਭਿਉਪਰਾਵਾਪਰਿਕਰਮਕਰੈਅੰਦਰਿਬਾਹਰਿਸੁਧਿਨਕਾਈ
ਸਭਿਪਵਿਤ੍ਰਾਅਪਵਿਤ੍ਰਜਾਤਿਜੋਸਤਿਗੁਰੁਨਮਨੈਨਾਹੀ
ਸਭਿਸਾਲਾਹੀਸਭਿਸੁਰਤੀਜੇਸਤਿਗੁਰਿਚਿਤਿਨਵਸਾਹੀ
ਸਭਿਧਰਮਾਸਭਿਪੁੰਨਦਾਨਜੇਸਤਿਗੁਰਿਨਾਮੁਜਪਾਹੀ
ਸਭਿਤੀਰਥਸਭਿਵਰਤਜੇਸਤਿਗੁਰਿਮੇਲਿਤਾਹੀ
ਸਭਿਜਗਨਸਭਿਤਪਜੇਸਤਿਗੁਰਿਸਚੁਦਿਤਾਹੀ
ਸਭਿਸੁਖਸਭਿਆਰਾਮਜੇਸਤਿਗੁਰਿਸਾਂਤਿਵਸਾਹੀ
ਸਭਿਸੁਹਾਵੇਸਭਿਸੋਹਣੇਜੇਸਤਿਗੁਰਿਨਦਰਿਨਿਹਾਲੀ
ਸਭਿਸਿਆਣਪਾਸਭਿਵਡਿਆਈਜੇਸਤਿਗੁਰਿਸੋਝੀਪਾਈ
ਸਭਿਸਾਜਸਭਿਸੁਰਤਿਗਿਆਨਜੇਸਤਿਗੁਰਿਮਤਿਦਿਤੀਨਾਲੀ

ਸਾਚੁ ਸਬਦੁ ਸਾਚੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਮਿਲੈ ਪਤਿ ਹੋਈ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਵਿਰਲਾ ਕੋਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਚੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚੁ ਸਚੁ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸੋਈ ॥ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਵਖਾਣੈ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਲੇਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸੋਈ ਜਿਨਿ ਆਪੇ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਾਚੁ ਸਮ

ਸਭਉ ਆਖੈ ਲਵਹੁ ਮਿਲਾਈ ॥ ਛੁਹ ਜੋ ਕਾਇਆ ਨਾਮੀ ਸੋ ਢਿਲਿ ਢਿਲਿ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥
ਸਭ ਉਮਰਿ ਇਕੁ ਵਰਤਦਾ ਏਹੋ ਜਿਸ ਨਉ ਆਈ ਪਰਜਾਈ ॥ ਜਾਪਦਿਆ ਤੈ ਪੰਡਿਤ ਜੋਤਕੀ ਵਿਚਹੁ ਨਿਕਲੀ ਸਚੁ ਸਾਈ ॥
ਚਲਣ ਆਖਿ ਚਲੀ ਵੀਨਵਦੀ ਸੰਤ ਭਿਲੇ ਵਿਚਿ ਰਾਹੁ ॥ ਲਾਹਾ ਓਤਿ ਚਲੀ ਸਚੁ ਵੇਖੀ ਸਭੁ ਆਪੇ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥
ਦਰਸਨੁ ਸੰਤ ਪਰਗਟੀ ਜੋਤਿ ॥ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟੇ ਹੋਇ ਉਦੋਤ ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਸਭ ਤੇ ਪਰੇ ॥
ਸਭ ਕਉ ਦੇਖੈ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥ ਸਭ ਕਉ ਦਾਨੁ ਦੇਵੈ ਦਇਆਲ ॥ ਸਭ ਕਉ ਦਰਸੁ ਦੇਵੈ ਕਰਿ ਸਾਚਾ ॥
ਸਭ ਕਉ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਵਡ ਦਾਤਾ ॥ ਸਭ ਕਉ ਦੇਖਿ ਹਰਖੈ ਜਗਜੀਵਨੁ ॥ ਸਭ ਕਉ ਦੇਖਿ ਹੋਵੈ ਨਿਰਵੈਰੁ ॥
ਸਭ ਕਉ ਦੇਖਿ ਹੋਵੈ ਨਿਰਭਉ ॥ ਸਭ ਕਉ ਦੇਖਿ ਹੋਵੈ ਨਿਰਮਲੁ ॥ ਸਭ ਕਉ ਦੇਖਿ ਹੋਵੈ ਨਿਰਮਾਣੁ ॥
ਸਭ ਕਉ ਦੇਖਿ ਹੋਵੈ ਨਿਰਦੋਖੁ ॥ ਸਭ ਕਉ ਦੇਖਿ ਹੋਵੈ ਨਿਰਲੇਪੁ ॥ ਸਭ ਕਉ ਦੇਖਿ ਹੋਵੈ ਨਿਰਾਹਾਰੁ ॥
ਸਭ ਕਉ ਦੇਖਿ ਹੋਵੈ ਨਿਰਵਿਕਾਰੁ ॥ ਸਭ ਕਉ ਦੇਖਿ ਹੋਵੈ ਨਿਰਾਸੁ ॥ ਸਭ ਕਉ ਦੇਖਿ ਹੋਵੈ ਨਿਰਵਾਸੁ ॥
ਸਭ ਕਉ ਦੇਖਿ ਹੋਵੈ ਨਿਰਹੰਕਾਰੁ ॥ ਸਭ ਕਉ ਦੇਖਿ ਹੋਵੈ ਨਿਰਾਕਾਰੁ ॥ ਸਭ ਕਉ ਦੇਖਿ ਹੋਵੈ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥
ਸਭ ਕਉ ਦੇਖਿ ਹੋਵੈ ਨਿਰੰਜਨੁ ॥ ਸਭ ਕਉ ਦੇਖਿ ਹੋਵੈ ਨਿਰਗੁਣੁ ॥ ਸਭ ਕਉ ਦੇਖਿ ਹੋਵੈ ਸਰਗੁਣੁ ॥
ਸਭ ਕਉ ਦੇਖਿ ਹੋਵੈ ਅਗੋਚਰੁ ॥ ਸਭ ਕਉ ਦੇਖਿ ਹੋਵੈ ਅਗਾਧਿ ॥ ਸਭ ਕਉ ਦੇਖਿ ਹੋਵੈ ਅਗਾਧਿ ॥
ਸਭ ਕਉ ਦੇਖਿ ਹੋਵੈ ਅਪਰੰਪਰੁ ॥ ਸਭ ਕਉ ਦੇਖਿ ਹੋਵੈ ਅਲਖੁ ॥ ਸਭ ਕਉ ਦੇਖਿ ਹੋਵੈ ਅਭੇਉ ॥
ਸਭ ਕਉ ਦੇਖਿ ਹੋਵੈ ਅਜੋਨੀ ॥ ਸਭ ਕਉ ਦੇਖਿ ਹੋਵੈ ਅਜਾਮਲੁ ॥ ਸਭ ਕਉ ਦੇਖਿ ਹੋਵੈ ਅਜਰਾਵਰੁ ॥
ਸਭ ਕਉ ਦੇਖਿ ਹੋਵੈ ਅਜਰੁ ॥ ਸਭ ਕਉ ਦੇਖਿ ਹੋਵੈ ਅਮਰੁ ॥ ਸਭ ਕਉ ਦੇਖਿ ਹੋਵੈ ਅਮਰੁ ॥
ਸਭ ਕਉ ਦੇਖਿ ਹੋਵੈ ਅਮ

ਸੇਵਕੁ ਸੋਈ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ਧਨੁ ਗੁਰੁ ਠਾਕੁਰੁ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਦੇਵਾਲਿਆ ॥
ਰਹੈ ਅਲਿਪਤੁ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਅਲਾਹੁ ਸਚੁ ਦਿਵਾਲਿਆ ॥
ਹਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ਰਹੈ ਨਿਰਾਲਮੁ ਸਾਚੁ ਮਿਲਿਆ ਤਿਨਿ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਲਿਆ ॥
ਜਨਮ ਮਰਣ ਕਾ ਭਉ ਭਾਗਾ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲਿਆ ॥੪॥੬॥੮॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਗੁਰੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਣੁ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਿਸੁ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ॥
ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੀ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਤਾਹੀ ॥
ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਹੀ ॥੧॥ ਸਾਚੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥
ਸਾਚੇ ਤੇਰੇ ਕਰਣੇ ਸਾਚੇ ਸਚੁ ਵਰਤਾਰਾ ॥
ਸਾਚੇ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਸਾਚੇ ਸਚੁ ਵੀਚਾਰੁ ਸਾਚੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਚੁ ਪਿਆਰਾ ॥
ਸਾਚੇ ਤੇਰੇ ਗਾਵਹਿ ਸਾਚੇ ਸਾਚੁ ਸਮਾਵਹਿ ਸਾਚੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਹੀ ॥੨॥ ਸਾਚੇ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਸਾਚੇ ਸਾਚੁ ਤੇਰਾ ਫੁਰਮਾਣਾ ॥
ਸਾਚੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ ਦਰਬਾਰੇ ਸਾਚੁ ਤੇਰਾ ਭਰਵਾਸਾ ॥
ਸਾਚੇ ਤੇਰੇ ਗਾਵਹਿ ਸਾਚੇ ਸਾਚੁ ਸਮਾਵਹਿ ਸਾਚੁ ਤੇਰਾ ਤੇਜੁ ਤਪਾਸਾ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਹੀ ॥੩॥ ਸਾਚੇ ਤੇਰੇ ਖਾਣੇ ਸਾਚੇ ਸਾਚੁ ਤੇਰਾ ਵਰਤਾਰਾ ॥
ਸਾਚੇ ਤੇਰੇ ਜੰਤ ਸਾਚੇ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਪਾਸਾਰਾ ॥
ਸਾਚੇ ਤੇਰੇ ਗਾਵਹਿ ਸਾਚੇ ਸਾਚੁ ਸਮਾਵਹਿ ਸਾਚੁ ਤੇਰਾ ਦੀਬਾਣੁ ਅਡੋਲਾ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਹੀ ॥੪॥੭॥੯॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੀ ਨਾਈ ਭਾਖਿਆ ਭਾਉ ਅਪਾਰਾ ॥
ਆਖਹਿ ਮੰਗਹਿ ਦੇਹਿ ਦੇਹਿ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ਦਾਤਾਰੁ ਵੇਚਾਰਾ ॥
ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਚੋਟ ਨ ਖਾਵੈ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ਰਖਵਾਰਾ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਹੀ ॥੧॥ ਸਾਚੇ ਤੇਰੇ ਕੀਮਤਿ ਨਾਹੀ ਕਿਉ ਕਥੀ ਬੇਅੰਤਾ ॥
ਸਾਚੇ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਸਾਚੇ ਸਾਚੁ ਵੀਚਾਰੁ ਸਾਚੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਚੁ ਪਿਆਰੁ ਸਾਚੇ ਤੇਰੇ ਗਾਵਹਿ ਸਾਚੇ ਸਾਚੁ ਸਮਾਵਹਿ ਸਾਚੁ ਤੇਰਾ ਤੋਲੁ ਨ ਤੰਤਾ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਹੀ ॥੨॥ ਸਾਚੇ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਸਾਚੇ ਸਾਚੁ ਤੇਰਾ ਫੁਰਮਾਣਾ ॥
ਸਾਚੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ ਦਰਬਾਰੇ ਸਾਚੁ ਤੇਰਾ ਭਰਵਾਸਾ ॥
ਸਾਚੇ ਤੇਰੇ ਗਾਵਹਿ ਸਾਚੇ ਸਾਚੁ ਸਮਾਵਹਿ ਸਾਚੁ ਤੇਰਾ ਤੇਜੁ ਤਪਾਸਾ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਹੀ ॥੩॥ ਸਾਚੇ ਤੇਰੇ ਖਾਣੇ ਸਾਚੇ ਸਾਚੁ ਤੇਰਾ ਵਰਤਾਰਾ ॥
ਸਾਚੇ ਤੇਰੇ ਜੰਤ ਸਾਚੇ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਪਾਸਾਰਾ ॥
ਸਾਚੇ ਤੇਰੇ ਗਾਵਹਿ ਸਾਚੇ ਸਾਚੁ ਸਮਾਵਹਿ ਸਾਚੁ ਤੇਰਾ ਦੀਬਾਣੁ ਅਡੋਲਾ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਹੀ ॥੪॥੭॥੯॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੀ ਨਾਈ ਭਾਖਿਆ ਭਾਉ ਅਪਾਰਾ ॥
ਆਖਹਿ ਮੰਗਹਿ ਦੇਹਿ ਦੇਹਿ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ਦਾਤਾਰੁ ਵੇਚਾਰਾ ॥
ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਚੋਟ ਨ ਖਾਵੈ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ਰਖਵਾਰਾ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਹੀ ॥੧॥ ਸਾਚੇ ਤੇਰੇ ਕੀਮਤਿ ਨਾਹੀ ਕਿਉ ਕਥੀ ਬੇਅੰਤਾ ॥
ਸਾਚੇ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਸਾਚੇ ਸਾਚੁ ਵੀਚਾਰੁ ਸਾਚੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਚੁ ਪਿਆਰੁ ਸਾਚੇ ਤੇਰੇ ਗਾਵਹਿ ਸਾਚੇ ਸਾਚੁ ਸਮਾਵਹਿ ਸਾਚੁ ਤੇਰਾ ਤੋਲੁ ਨ ਤੰਤਾ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਹੀ ॥੨॥ ਸਾਚੇ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਸਾਚੇ ਸਾਚੁ ਤੇਰਾ ਫੁਰਮਾਣਾ ॥
ਸਾਚੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ ਦਰਬਾਰੇ ਸਾਚੁ ਤੇਰਾ ਭਰਵਾਸਾ ॥
ਸਾਚੇ ਤੇਰੇ ਗਾਵਹਿ ਸਾਚੇ ਸਾਚੁ ਸਮਾਵਹਿ ਸਾਚੁ ਤੇਰਾ ਤੇਜੁ ਤਪਾਸਾ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਹੀ ॥੩॥ ਸਾਚੇ ਤੇਰੇ ਖਾਣੇ ਸਾਚੇ ਸਾਚੁ ਤੇਰਾ ਵਰਤਾਰਾ ॥
ਸਾਚੇ ਤੇਰੇ ਜੰਤ ਸਾਚੇ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਪਾਸਾਰਾ ॥
ਸਾਚੇ ਤੇਰੇ ਗਾਵਹਿ ਸਾਚੇ ਸਾਚੁ ਸਮਾਵਹਿ ਸਾਚੁ ਤੇਰਾ ਦੀਬਾਣੁ ਅਡੋਲਾ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਹੀ ॥੪॥੭॥੯॥

ਮਿਲਾਇਆ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੇ ਗਤਿ ਆਨਾਨਕ ਨੀਸਾਣਾਇ ॥੪॥੨੫॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਗੁਰਸਬਦਾ ਗੁਣਵੀਚਾਰੀਐ ਗੁਣਸਾਲਾਹਿ ਤਰਾਜੀ ਵਿਕਾਗੁਰਸਬਦੀ ਮਨੁ ਰੰਗੀਐ ਹਰਿ ਸਜਨੁ ਪਾਇਆ ਘਰਿ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਦੇਖਹੁ ਰਿਦੈ ਵਿਚਾਰਿ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਮੁਖਿ ਬੋਲੀਐ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਹੋਇ ਜਸੁ ਸਚਾ ਸੋਇ ਗੁਰਸਬਦੀ ਹਰਿ ਜਾਪੀਐ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲਿਆ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਹੀਐ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵਸੈ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਾਈ ਦੇਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਸਲਾਹਣਾ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸਨਾ ਪੀਉ ॥ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜਾਉ ॥ ਆਪੇ ਚਾਰਿ ਨਿਧਾਰਿਓਨੁ ਸਬਦੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ ਇਨ੍ਹ ਮਿਲਿਆ ਸਚਾ ਗੁਣ ਉਤਰੈ ਜੋ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਸਚ ਭਾਇ ॥ ਚਹੁ ਕੁੰਡੀ ਭਵਿ ਥਕੇ ਮਨਮੁਖ ਬੂਝਨ ਨਾਹਿ ॥ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਸੋ ਮਿਲੈ ਸੇ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਹਿ ॥੨॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰਤ ਕਰੇ ਹਿਸਟਿ ਦੇਖੈ ਆਪਿ ॥ ਆਪੇ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤਾਇਦਾ ਸਭੁ ਇਕੋ ਵਰਤੈ ਆਪਿ ॥ ਆਪੇ ਪ੍ਰਭੁ ਇਕੁ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥ ਆਪੇ ਪ੍ਰਭੁ ਇਆ ਭੂਲੈ ਆਪੇ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਸਦ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਾ ਚਿਰ ਭਏ ਵਿਗਾਸ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤੀ ਰਤਿਆ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਸ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦੇ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਹੋਆ ਪ੍ਰਭੁ ਦਇਆਲੁ ਸੇ ਜਨ ਸਚੁ ਸਾਬਾਹਿ ॥ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨ ਕੀ ਚਿੰਤ ਗਵਾਹਿ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣਾ ਜੇ ਸਦ ਅੰਤਰਿ ਵਾਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦੇ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਤਿਨ ਅਨੰਦੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੈ ਜਿਨ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਗੁਰਸਬਦੀ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਇਹ ਊਤਮ ਕਾਰ ਵਿਚਾਰੁ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀਐ ਗੁਣ ਕਾਰਣਿ ਵਡਿਆਰ ॥ ਗੁਣ ਸਾਲਾਹਨਿ ਵਡਿਆਈਆ ਪੂਰੈ ਤਖਤਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਹੈ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਚੇ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਭਾਵਦਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਇਦੇ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਭਾਵਦਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਭਾਵਦਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸੁਖਦਾਤਾ

ਵਿਚਹੁ ਖੋਇ ॥ ਸਾਧਸਨਾ ਵੈਸਾਖੜੀ ਅਵਰਾ ਵੰਞੀ ਗਾਇ ॥੨॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਲਾਹਾ
ਸਚੀ ਰਾਸਿ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੀਆ ਸਚੁ ਵਣਜੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਣਦੀ ਚਾਰੀ ਗੁਣ ਸੰਗ੍ਰਹਾ ਅਵਗੁਣ
ਕਢੈ ਧੋਇ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲੀ ਮੇਲਿਸੀ ਖਾਇ ਦਾਖਿ ਰਹੈ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ
ਜਿਚਰੁ ਘਟ ਮਹਿ ਸਾਹੁ ॥੩॥ ਜਾਤਿ ਜਨਮੁ ਨ ਪੁਛੀਐ ਸਚ ਘਰੁ ਗੁਰੂ ਦਿਖਾਇ ॥
ਸਾਧਸਨਾ ਵੈਸਾਖੜੀ ਅਵਰਾ ਵੰਞੀ ਗਾਇ ॥੪॥੨॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧

ਸੁਣਿ ਸਖੀਏ ਕਿਆ ਗਾਵਦੀ ਕਿਆ ਤਿਸੁ ਨਾਉ ॥ ਜਿਨੀ ਸਖੀਂ ਕੰਤੁ ਪਛਾਣਿਆ
ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਜਿਨੀ ਸਖੀਂ ਕੰਤੁ ਪਛਾਣਿਆ ਤਿਨ ਕਾ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਇ ॥
ਉਤਿ ਨਵੈ ਲਾਹਾ ਆਪਣਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵਿਆ ਸਤ ਭਾਇ ॥ ਸਚੀ ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੜੀ ਪਿਰੁ
ਸੂਤਾ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹਿਆ ਪਿਰੁ ਸਚੜਾ ਸੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋਹਾਗਣੀ
ਜਿਨ ਪਿਰੁ ਰਾਵਿਆ ਸੇਈ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਸਖੀਏ ਕਿਆ ਗਾਵਦੀ ਕਿਆ ਤਿਸੁ ਨਾਉ ॥
ਜਿਨੀ ਸਖੀਂ ਕੰਤੁ ਪਛਾਣਿਆ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਜਿਨੀ ਸਖੀਂ ਕੰਤੁ
ਪਛਾਣਿਆ ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵ ਕਰੇਉ ॥ ਜਿਉ ਤੂ ਰਾਖਹਿ ਤਿਉ ਰਹਾ ਜੀਅ ਕਾ ਫੇਰੁ ਨ ਦੇਉ ॥
ਜਿਨ ਕੀ ਸੇਵ ਘਣੀ ਮਨਿ ਭਾਵਦੀ ਤਿਨ ਕੀ ਹਉ ਧੂੜਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕੋ ਬਿਰਥਾ ਨਹ ਰਹੈ
ਜੋ ਆਵੈ ਸਚੁ ਕੁਲੇ ॥ ਦੁਖ ਅਤਿ ਮਾਸੁ ਨ ਭੁਖ ਤਿਸ ਜਿਸ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲੁ ॥ ਚਿਤੁ ਸਤਿਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਤਿਨ ਪਾਈਐ ਅਨਮੁਖਿ ਹਾਰੇ ਮੂਲੁ ॥ ਗੋਵਿਦ ਵਤੁ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨੈ ਕਥਨੀ ਬਦ ਨ ਕਥੇਇ ॥
ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਹੈ ਚੁਜਾ ਅਵੁਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜਿਉ ਬੋਲਾਏ ਤਿਉ ਬੋਲਹਾ
ਜੈ ਜਾਪਿ ਬੁਝਾਏ ਜੇਹਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਣੀ ਚਹੁ ਜੁਗੀ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ
ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਤੂ ਜਿਤੁ ਸੋਭਾ ਵੇਸੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਸਖੀਏ ਕਿਆ ਗਾਵਦੀ ਕਿਆ
ਤਿਸੁ ਨਾਉ ॥ ਜਾਗਿ ਰਹੀਐ ਸੁਤੜੀ ਕਿਆ ਸੁਣੀਐ ਕਿਆ ਸੁਤੜੀ ਕਿਆ ਜਾਗਿ ॥
ਅਖੀ ਮੀਟੇ ਜਗੁ ਠਗਿਆ ਕਿਸੁ ਨਾਲ ਕਰੀਜੈ ਕੂੜੁ ॥ ਪਾਣੀ ਵਾਲਾ ਬੁਦਬੁਦਾ ਕਿਸੁ
ਨਾਲ ਕਰੀਜੈ ਸੂਤੁ ॥ ਅਖੀ ਮੀਟੇ ਜਗੁ ਠਗਿਆ ਕਿਸੁ ਨਾਲ ਕਰੀਜੈ ਕੂੜੁ ॥ ਪੰਥੀ ਜਿਵੈ ਨ
ਉਚਰੈ ਜੇ ਸਭੁ ਤੀਰਥ ਨਾਇ ॥ ਚਉਥਿ ਪਦੁ ਨ ਚੀਨਈ ਅਭੁ ਭਾਗੀ ਆਇ ॥ ਪਾਣੀ ਵਾਲਾ
ਬੁਦਬੁਦਾ ਅਖੀ ਮੀਟੇ ਜਾਇ ॥ ਅਨੀ ਆਣਾ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਆਵੈ ਤਾ ਚਮਕੁ ਹੋਇ ॥
ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ਸੋਵੈ ਨਾਹ ਕੋਇ ॥ ਜਾਗਤ ਜਿਨਿ ਜਮੁ ਜਿਤਿਆ ਸੁਤੇ ਲਏ ਜਗਾਇ ॥
ਨਾਨਕ ਤੇ ਨਰ ਸੋਇ ॥੨॥ ਸੁਣਿ ਸਖੀਏ ਕਿਆ ਗਾਵਦੀ ਕਿਆ ਤਿਸੁ ਨਾਉ ॥

ਸਿਰੀਗੁਰੂਅਸਟਕ ੪ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਐਸੋਮੀਤੁਨਿਵਿਗਤੁਅਤਿਅਗਲਾਕਿਉਪ੍ਰੀਤਮੁਲੈਘਲਿ
ਆਇ॥ਜਾਦੇਖਾਪ੍ਰਭੁਅਪਣਾਪ੍ਰਭਿਦੇਖਿਐਦੁਖੁਜਾਇ॥ਜਾਇਪੁਛਾਤਿਨ
ਸਜਣਾਪ੍ਰਭੁਕਿਤੈਥਿਐਲੋਮੇਆਇ॥੧॥ਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰ॥ਤੁਝਵਿਚੁ
ਅਵਗੁਣਕੋਇ॥ਤਜਮੁਰਖੁਮਗਧਸਰਣਾਗਤੀਕ੍ਰਿਕਿਰਪਾਲੇਲੋਰਹਾਉ॥
ਸਤਿਗੁਰਦਤਾਜਰਿਨਾਕ੍ਰਪ੍ਰਭੁਆਪਿਮਿਲਾਵੈਸੋਇ॥ਸਤਿਗੁ
ਰਿਮਿਲੈਪ੍ਰਭੁਬੁਝਿਐਗੁਰਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਤਉਗੁਸਰਣੀਇ
ਹਿਪਵਾਕਰਿਦਇਆਮੇਲੇਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥੨॥ਮਨਹਠਿਕਿਨੈਨਪਾਇਆਕਰਿ
ਉਪਾਵਸਕੇਸਭੁਕੋਇ॥ਸਹਜਸਾਜਿਆਟਪ੍ਰਕਰਿਚਲੇਮਨਿਕੈਚੈਰਹੁਨਹੋਇ
ਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਕਿਨੈਨਪਾਇਐਜੇਬਹੁਤੇਖੈਵੈਸੋਇ॥੩॥ਸਭਤਨਤੇਹੀਆਸ
ਪ੍ਰਭੁਸਭਜੀਐਤੇਰੇਤੁਰਾਸਿ॥ਪ੍ਰਭੁਤਪ੍ਰਭੁਖੀਕੈਨਨੀਦਰਿਗੁਰਮੁਖੁ
ਸਾਬਾਸਿ॥ਬਿਖੁਕਉਜਲਭੁਚਵੈਕਵਣਿਲੈਜਨਨਾਨਕਕੀਅਰਦਾਸਿ
ਸਤਿਗੁਰਕੈਚਲੈਜਾਸਚਲੋਵਿਚੇਚੇਲਿਕਬੋਠਆਇ॥ਧੰਨੁਧੰਨੁਵਡਾ
ਸਤਿਗੁਰੁਜਿਨਸਤਿਗੁਰੁਬੁਝਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰੁਚੇਲੇਵਿਚਿਪ੍ਰਗਟੁਕੀਆ
ਪਾਸਿ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰੁਚੇਲੇਪ੍ਰਭੁਮਿਲਾਵੈਕਿਤੁਵਿਧਿਚਲੈਸਾਜਾਇ॥
ਸਤਿਗੁਰਕੈਚਲੈਜਾਸਚਲੋਵਿਚੇਚੇਲਿਕਬੋਠਆਇ॥ਧੰਨੁਧੰਨੁਵਡਾ
ਸਤਿਗੁਰੁਜਿਨਸਤਿਗੁਰੁਬੁਝਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰੁਚੇਲੇਵਿਚਿਪ੍ਰਗਟੁਕੀਆ
ਪਾਸਿ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰੁਚੇਲੇਪ੍ਰਭੁਮਿਲਾਵੈਕਿਤੁਵਿਧਿਚਲੈਸਾਜਾਇ॥
ਸਤਿਗੁਰਕੈਭਾਣੈਚਲੈਤਾਸਚੁਪਾਵੈਥਾਇ॥ਤਾਕੀਆਸਾਪੂਰੀਹੋਵੈ
ਚਾਖੀਐਅੰਤਿਉਚੁਕਾਗਮਨਾਇ॥੩॥ਤਾਸਕੀਆਸਾ
ਕਰਤਰੇਤਾਸੁਫਲੁਗਵਦਾ॥ਕਰਣੈਵਾਲਾਵਿਸਰਿਆਦੂਜੈਕਾਇਪ੍ਰਿਆ
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਅਰਿਵਾਸੋਅਬਾਹਉਮੈਜਾਇਆ॥ਜਿਉਅੰਧੈਦੀਪਕੁ

ਉਜੀਵਾਸੁਮਿਧਿਆਇਆ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਜੀਵਣੁਨਾਹੀਐਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਾਸੁ
ਦਿੜਾਇ॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਸੁਅਮੋਲਕੁਰਤਨੁਹੈਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰਿਪਾਸਿ॥ਸਤਿਗੁ
ਰੂਸੇਵੈਲਗਿਆਕਢਿਰਤਨੁਦੇਵੈਪਰਗਾਸਿ॥ਧੰਨੁਵਡਭਾਗੀਵਡਭਾ
ਗੀਆਜੇਆਈਮਿਲੈਗੁਰਪਾਸਿ॥ਜਾਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਖੁਨਭੇਟਿਓ
ਸੇਭਾਗਹੀਣਵਸਿਕਾਲ॥ਓਇਹਿਹਿਹਿਜੋਨਿਭਵਾਈਅਹਿਵਿਚਿਦੇ
ਸਟਾਕਗਿਵਿਕਾਲ॥ਓਨਪਾਸਿਦੁਆਬਿਨਤਿਵੈਜਿਨਅੰਤਰਿਦ੍ਰਸੁ
ਚੰਡਾਲ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਖੁਅਖੀਪ੍ਰਭੁਸਜਣੁਵਡਭਾਗੀਨਾਵਹਿਪ੍ਰਭੁਸਜ
ਨਮਜਨਮਕੀਮੈਉਪਦੇਸਿਰਮਲਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇ॥ਜਨਨਾਨਕਓਤਅਪ
ਦੁਪਾਇਆਸਤਿਗੁਰਕੀਓਢਵਕਾਇ॥੪॥੧॥ਸਿਰੀਗੁਰੂਅਸਟਕ ੪

ਗੁਣਗਾਵਾਗੁਣਵਿਚਰਾਗੁਣਬੋਲੀਮੇਰੀਮਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਅਸਜਣ
ਗੁਣਕਰੀਆਮੈਭਿਸਜਣਜਰਿਗੁਣਗਾਇ॥ਹੀਰੈਹੀਰੁਮਿਲਿਬੋਲਿਬੋਲਿ
ਗਿਚਲਚਲੈਨਾਇ॥੧॥ਮੇਰੇਰਾਮੈਵਿਚਿਗੁਣਗਾਵਣਿਪਤਿਮਾਹਿਹੋਇ॥
ਤਰਿਪਿਆਸਜਿਨਾਮਕੀਗੁਰੁਤੁਸੀਮੇਲਾਵੈਸੋਇ॥ਸਤੁਰੰਗਚਤੁ
ਰਭਾਗੀਹੋਚਤੁਰਤਰਕੇਪਾਸਾਉ॥ਗੁਰਸਾਸੁਦ੍ਰਿੜਾਏਰੰਗਸਿਉਹਰਿ
ਤਿਗੁਕੈਬਾਲਿਜਾਉ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਨਹਿਨਾਮੁਲਭੈਵੀਚਖਹੋਦੀਖ
ਰਸਕਮਾਉ॥੨॥ਚਿਤੁਤਕਾਸਤਿਗੁਰੁਨੀਅਸੋਘਰਿਬੈਠੇਆਨਿਕੀਇ
ਨਿਤਪਾਸਿ॥ਅਤਿਮਿਰਗਿਆਨਦੁਖੁਭਰਮੁਪੈਵਿਚਿਪੜਦਾਦੁਗਧਈ
ਆਸਿ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਕੰਚਨਕਾਕੋਅਨਸੁਖੁਬੁਝੈਦੁਰਬਾਦਿ
ਪਾਸਿ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰੁਚੇਲੇਪ੍ਰਭੁਮਿਲਾਵੈਕਿਤੁਵਿਧਿਚਲੈਸਾਜਾਇ॥
ਸਤਿਗੁਰਕੈਭਾਣੈਚਲੈਤਾਸਚੁਪਾਵੈਥਾਇ॥ਤਾਕੀਆਸਾਪੂਰੀਹੋਵੈ
ਚਾਖੀਐਅੰਤਿਉਚੁਕਾਗਮਨਾਇ॥੩॥ਤਾਸਕੀਆਸਾ
ਕਰਤਰੇਤਾਸੁਫਲੁਗਵਦਾ॥ਕਰਣੈਵਾਲਾਵਿਸਰਿਆਦੂਜੈਕਾਇਪ੍ਰਿਆ
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਅਰਿਵਾਸੋਅਬਾਹਉਮੈਜਾਇਆ॥ਜਿਉਅੰਧੈਦੀਪਕੁ

ਜਨ ॥੩॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਆ ਜਿਉ ਸੂਰਜ ਕਮਲ ਵਿਗਾਸਾ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਰਿ ਪਿਆਸ ਹੈ ਜਿਉ ਚਕਵੀ ਸੂਰ ਪਿਆਸਾ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਭੋਜਨੁ ਹੈ ਜਿਉ ਮਾਤਾ ਬਾਲ ਸਨੇਹਾ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਜਿਉ ਕਾਮੀ ਗ੍ਰਿਹ ਨਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਪਰਮ ਹਿਤੁ ਹੈ ਜਿਉ ਬਿਖਈ ਬਿਖੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਹੈ ਜਿਉ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਗਾਵਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਅਲਖ ਅਪਾ

ਇਉ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਲੋਈ ॥ ਅਬ ਤੁਮ ਜਾਨਹੁ ਜੋ ਮੈਂ ਕਹਿਓ ॥੨॥੧॥ ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ ਬਾਣੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ ॥ ਪੜਿਆ ਸੁਣਿਆ ਕਿਆ ਕਹੈ ਕਿਆ ਕਹਿ ਸੁਣਾਵੈ ॥ ਜੇ ਸਉ ਗੇੜੀ ਮੁਹਿ ਪੜੈ ਤਾ ਉਲਟੀ ਹੋਵੈ ॥ ਜਾ ਕਉ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਹੋਇ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਾਵੈ ॥ ਤਉ ਫਿਰਿ ਅਵਗੁਣ ਕਬ ਕਰੈ ਜਾ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਕਹੈ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਲੋਈ ॥ ਅਬ ਤੁਮ ਜਾਨਹੁ ਜੋ ਮੈਂ ਕਹਿਓ ॥੧॥ ਜਉ ਮੈਂ ਬਉਰੀ ਸਭ ਬਉਰੀ ਹੋਈ ॥ ਆਪੁ ਗਏ ਅਰੁ ਮੋਹਿ ਭੀ ਖੋਈ ॥ ਆਪੁ ਗਏ ਜਾਤੀ ਦੁਖ ਜਾਈ ॥ ਮੋਹਿ ਭੀ ਖੋਈ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ ॥ ਸੋ ਬਉਰਾ ਜੋ ਨਹ ਬਉਰਾਨੈ ॥ ਜੋ ਬਉਰਾ ਦੂਸਰ ਨਹ ਜਾਨੈ ॥ ਕਹੈ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਲੋਈ ॥ ਅਬ ਤੁਮ ਜਾਨਹੁ ਜੋ ਮੈਂ ਕਹਿਓ ॥੨॥ ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ ਬਾਣੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰੈ ਤਬ ਲਗੁ ਕਾਜੁ ਏਕੁ ਭੀ ਸਰੈ ॥ ਜਬ ਮੇਰੀ ਮੇਟੈ ਬੈਰੀ ਆਪ ॥ ਤਬ ਏਕਹਿ ਏਕੁ ਨਾਹੀ ਹਮ ਤੁਮ ॥ ਜਬ ਇਹ ਜਾਨੀ ਤਉ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ॥ ਜਉ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ਤਉ ਜਮੁ ਨ ਹਨੈ ॥ ਐਸੀ ਲੀਲਾ ਜਪਹੁ ਜਪਮਨੀ ॥ ਕਹੈ ਕਬੀਰ ਗਵਾਵਹੁ ਨਹੀ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਭਗਤਿ ਨ ਸਹਜ ਸਮਾਨੀ ॥ ਖਰਚੁ ਨ ਖੂਟੈ ਨਹ ਮਨੁ ਡੋਲੈ ॥ ਉਸੁ ਮਾਰਗ ਪਰ ਕਬਹੂ ਨ ਚਲੈ ॥ ਜਉ ਮਾਗੈ ਤਉ ਮਰਣੁ ਬਿਗਾਨੈ ॥ ਤਿਲ ਤਿਲ ਤਾਗਾ ਦੇਹ ਸਮਾਨੈ ॥ ਐਸੀ ਲੀਲਾ ਜਪਹੁ ਜਪਮਨੀ ॥ ਕਹੈ ਕਬੀਰ ਗਵਾਵਹੁ ਨਹੀ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਭਗਤਿ ਨ ਸਹਜ ਸਮਾਨ

ਸਾਚਾ ਏਹੁ ਸੁਖੁ ਆਉ ॥ ਐਸੋ ਬੈਸਿ ਰਹਹਿ ਵਡਭਾਈ ਆਦਰਸੁ ਤਿਸੈ ਵਾਦਿ ਬਿਖਾਉ ॥ ਤਾਕ
ਰੇਖ ਰਹਹਿ ਏਅਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਕੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸ ਹੀਰਾ ਜੋਤਿ ॥ ਆਪਿ ਆਪੇ ਜੀਵਾਲਦਾ ਅੰਤਰਿ
ਬਾਹਰਿ ਸਾਈ ਜੋਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਸਭ ਘਟ ਦੇਖਨਾ ॥੪॥੧੫॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਰਾਜੁ ਮਾਲੁ ਜੋਬਨੁ ਧਨੁ ਪਸੂ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮਿਥਿਆ ਜੋ ਦੀਸੈ ਦਿਸੂ ॥ ਸਭੁ ਸੁਪਨਾ ਜਗੁ
ਜਾਨਹੁ ਏਹੁ ॥ ਜੋ ਜਨਮਿਆ ਸੋ ਨਿਹਚਲੁ ਕੇਹੁ ॥ ਕਾਲ ਗ੍ਰਸਤ ਸਭ ਲੋਗ ਸਬਾਏ ॥ ਜਿਉ
ਬਾਜੀਗਰ ਬਾਜੀ ਪਾਏ ॥ ਜਿਉ ਬਾਜੀ ਤਿਉ ਖੇਲ ਖਿਲਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚਾ ਪਾਸਾਰੁ ॥੧॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਸਨਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਿਮਰਣੀ ਏਹੁ ਅਨਦੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲ ਭਇਆ ॥
ਤਹੀ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਅਗਾਹ ਜੋਤਿ ਸੁ ਬਿਨੁ ਬੋਲੇ ਜਾਣੈ ਸੋਇ ॥ ਸਾਚੁ ਵਰਤਣਿ ਸਾਚੁ ਨੈਣੀ
ਸਾਚੁ ਵੇਖਣੁ ਜੀਉ ॥ ਸਾਚੁ ਸੁਣਣਾ ਸਾਚੁ ਰਸਨਾ ਸਾਚੁ ਮੁਖਿ ਸਾਲਾਹਣਾ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ
ਬੋਲਣਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਚਾਖੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਪਰਖੈ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਸਾਖੁ ॥
ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਭਾਵਦਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਸਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਪਾਵਦਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ
ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਸੇਵਦਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਚੇ
ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਸਚੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਸਚੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਸਚੁ
ਸਚੇ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਸਚੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਸਚੁ ॥੨॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਉਦਮੁ ਕਰਿ ਰਹਿ ਜਾਪਣਾ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਣਾ ॥
ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਧੂੜਿ ਮਜਨੁ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੁ ॥ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਲਹਿ ਜਾਹਿ ਸਭ ਦੁਖ
ਜਾਹਿ ਦੂਰਿ ॥ ਸਭ ਸੁਖ ਵਸਹਿ ਮਨਿ ਆਇ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥ ਸਭ ਆਸ ਪੂਰੀ
ਸਭ ਮਿਟੈ ਜਮ ਕੀ ਤਿਲ ਨ ਤਸੂਰ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵਿਆ ਸਭ ਘਟ ਦੇਖਨਹਾਰ ॥੧॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦਰਸਨਾ ਕਾ ਪੂਰਾ ਜਿਸੁ ਭਾਗੁ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀ
ਲੇਵਤ ਤਾਗੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦਾਤਾ ਨਾਮ ਕਾ ਪੂਰਾ ਜਿਸੁ ਭਾਗੁ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀ
ਭਾਈ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦਾਤਾ ਨਾਮ ਕਾ ਪੂਰਾ ਜਿਸੁ ਭਾਗੁ ॥
ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਹੋਇ ਲਾਹਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹਨਾ
ਸਚੁ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਸਾਹਾ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਮਨਿ ਸਚਾ ਭਾਉ ॥
ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈਐ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਨਾਉ ॥੨॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ
ਤਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਜਾਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਵਿਚਿ ਆਸ ਦਾਸ ਦਾਸਾਈ ਸੰਗਿ ॥ ਤਜਭਉ ਭਰਮੁ ਅਭਿਮਾਨੁ
ਗਤੀ ਜਾਸਿ ਮਰੀ ਗੋਵਿੰਦੁ ॥ ਜਿਨ ਚਾਖਿਆ ਆਸੋਇ ਪਤਾਸਿਆ ਓਹ ਰਸੁ ਜਾਣੈ ਜਿੰ
ਦੁ ਸੰਤਾ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਵੇਖੈ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਬਖਸੀ ਦੁ ॥ ਜਿਨਿ ਸੋਇ ਵਿਆਪ੍ਰਭੁ ਅਲਖੁ
ਲਖਾਇਆ ਤਿਸ ਕੀ ਸੋਭਾ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥੧॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਜਿਨਿ ਤਿਸ ਦਾ ਓਸ ਦਾ ਦਾਸ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ
ਸੁਆਮੀ ਮੇਰਾ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕੈ ਪਾਸ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭ ਤਿਸ ਕੇ ਧਾਰੇ ਕਿਉ ਨਾਨਕ ਮਨਹੁ
ਵਿਸਾਰੇ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਸੋ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦ ਹੀ ਸਚੁ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ
ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ਸੋ ਸਿਮਰਹੁ ਸਭ ਮਹਿ ਰਚਿਆ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਨਿਰਮਲ ਸੋ ਸਿਮਰਹੁ
ਸਭ ਤੇ ਬਚਿਆ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ਸੋ ਸਿਮਰਹੁ ਜੀਅ ਸਦਾ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ
ਨਿਹਚਲੁ ਥਾਨੁ ਸੋ ਸਿਮਰਹੁ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸੌਦਾ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਊਤਮੁ ਹੋਵਹਿ
ਸੋ ਸਿਮਰਹੁ ਸਭ ਮਾਹਿ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਨੇਰੈ ਸੋ ਸਿਮਰਹੁ ਸਭ ਥਾਈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ
ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਸੁਖਾਲਾ ਸੋ ਸਿਮਰਹੁ ਸਭ ਕਾਲ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਸੁਲਭਾ ਸੋ ਸਿਮਰਹੁ
ਨਾਨਕ ਨਾਲ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਸੋਭਾ ਸੋ ਸਿਮਰਹੁ ਸਭ ਪਰਵਾਰ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ
ਸਭ ਤੇ ਵਡਿਆਈ ਸੋ ਸਿਮਰਹੁ ਸਭ ਸੰਸਾਰ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਘਾਲ ਥਾਇ ਪਾਵੈ ਸੋ
ਸਿਮਰਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਨਿਰਮਲ ਸੋ ਸਿਮਰਹੁ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ॥
ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਸੋ ਸਿਮਰਹੁ ਸਭ ਤੇ ਸੂਚਾ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ
ਤੇ ਹੋਵਹਿ ਪਰਾ ਪੂਰਬਲੇ ਸੋ ਸਿਮਰਹੁ ਨਾਨਕ ਨਿਹਚਲੁ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਊਤਮੁ
ਹੋਵਹਿ ਸੋ ਸਿਮਰਹੁ ਸਭ ਤੇ ਨੀਚਾ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਸੋ ਸਿਮਰਹੁ
ਸਭ ਤੇ ਸੂਚਾ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਹੋਵਹਿ ਪਰਾ ਪੂਰਬਲੇ ਸੋ ਸਿਮਰਹੁ ਨਾਨਕ ਨਿਹਚਲੁ ॥

ਸੁਖਮਨੀ ਸਾਹਿਬ ਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰਬਾਣੀ ਸਾਖੀ ਪੋਥੀ ਸਾਹਿਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਸਟੀਕ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧

ਆਸਪਦੀਆ

ਆਦਿਸਚੁਜੁਗਾਦਿਸਚੁ ਜੀਹੋਭੀਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀਭੀਸਚੁ ੧

ਵਾਹਿਗੁਰੂਜੀਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਪੁ ਆਦਿਸਚੁਜੁਗਾਦਿਸਚੁ ਹੈਭੀਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀਭੀਸਚੁ ੧

ਸੋਚੈਸੋਚਿਨਸੋਜਲਾਈਲਿਵਤੋਟਿਨਪਵਿਤੁਹੋਇ ਸੋਚੈਪਵਿਤੁਨਹੋਵਈ ਜਿਚਿਤੁਨਹਰਿਵਿਸਰੈਸੋਇ ੧

ਕਿਵਸਚਿਆਰੀਹੋਈਐ ਕਿਵਕੂੜੈਤੁਟੈਪਾਲਿ ਹੁਕਮਿਰਜਾਈਚਲਣਾ ਨਾਨਕਲਿਖਿਆਨਾਲਿ ੨

ਗਾਵੈਕੋਤਾਣੁਹੋਵੈਕਿਸੈਨਾਲਿ ਕਿਸੈਨਾਲਿਗਾਵੈਕੋਤਾਣੁ ਗਾਵੈਸੁਣੈਤਾਕੀਗਤਿਮਿਤਿਜਾਣੈਨਾਲਿ ੩

ਵਡਾਸਾਹਿਬੁਵਡੀਨਾਈਕਿਤੁਮੁਹਿਆਕਹੀਐਵਾਲਿ ਨਾਨਕਜੇਕੋਆਪੁਗਣਾਏ ਤਿਸਕੀਚਾਰਦਿਹੁਦੀਵਾਲਿ ੪

ਸਭਕਿਛੁਜਾਣੈਆਪੇਆਪਿ ਜਿਸਨੋਬਖਸੈਸਿਫਤਿਸਾਲਾਹ ਨਾਨਕਪਾਤਿਸਾਹੀਪਾਤਿਸਾਹੁ ਹੋਰਿਕਿਆਕਹਹਿਸੁਆਹ ੫

ਸਭਕਿਛੁਜਾਣੈਆਪੇਆਪਿ ਆਪੇਦੇਵੈਦਾਤਿ ਕਰਣਾਕਰਿਕੈਵਖਸਿਲਏ ਨਾਨਕਨਦਰੀਨਦਰਿ ਸਮਾਇ ੬

ਸਭਕਿਛੁਜਾਣੈਆਪੇਆਪਿ ਆਪੇਦੇਵੈਦਾਤਿ ਕਰਣਾਕਰਿਕੈਵਖਸਿਲਏ ਨਾਨਕਨਦਰੀਨਦਰਿ ਸਮਾਇ ੭

ਸਭਕਿਛੁਜਾਣੈਆਪੇਆਪਿ ਆਪੇਦੇਵੈਦਾਤਿ ਕਰਣਾਕਰਿਕੈਵਖਸਿਲਏ ਨਾਨਕਨਦਰੀਨਦਰਿ ਸਮਾਇ ੮

ਸਭਕਿਛੁਜਾਣੈਆਪੇਆਪਿ ਆਪੇਦੇਵੈਦਾਤਿ ਕਰਣਾਕਰਿਕੈਵਖਸਿਲਏ ਨਾਨਕਨਦਰੀਨਦਰਿ ਸਮਾਇ ੯

ਸਭਕਿਛੁਜਾਣੈਆਪੇਆਪਿ ਆਪੇਦੇਵੈਦਾਤਿ ਕਰਣਾਕਰਿਕੈਵਖਸਿਲਏ ਨਾਨਕਨਦਰੀਨਦਰਿ ਸਮਾਇ ੧੦

ਸਭਕਿਛੁਜਾਣੈਆਪੇਆਪਿ ਆਪੇਦੇਵੈਦਾਤਿ ਕਰਣਾਕਰਿਕੈਵਖਸਿਲਏ ਨਾਨਕਨਦਰੀਨਦਰਿ ਸਮਾਇ ੧੧

ਸਭਕਿਛੁਜਾਣੈਆਪੇਆਪਿ ਆਪੇਦੇਵੈਦਾਤਿ ਕਰਣਾਕਰਿਕੈਵਖਸਿਲਏ ਨਾਨਕਨਦਰੀਨਦਰਿ ਸਮਾਇ ੧੨

ਸਭਕਿਛੁਜਾਣੈਆਪੇਆਪਿ ਆਪੇਦੇਵੈਦਾਤਿ ਕਰਣਾਕਰਿਕੈਵਖਸਿਲਏ ਨਾਨਕਨਦਰੀਨਦਰਿ ਸਮਾਇ ੧੩

ਸਭਕਿਛੁਜਾਣੈਆਪੇਆਪਿ ਆਪੇਦੇਵੈਦਾਤਿ ਕਰਣਾਕਰਿਕੈਵਖਸਿਲਏ ਨਾਨਕਨਦਰੀਨਦਰਿ ਸਮਾਇ ੧੪

ਸਭਕਿਛੁਜਾਣੈਆਪੇਆਪਿ ਆਪੇਦੇਵੈਦਾਤਿ ਕਰਣਾਕਰਿਕੈਵਖਸਿਲਏ ਨਾਨਕਨਦਰੀਨਦਰਿ ਸਮਾਇ ੧੫

ਸਭਕਿਛੁਜਾਣੈਆਪੇਆਪਿ ਆਪੇਦੇਵੈਦਾਤਿ ਕਰਣਾਕਰਿਕੈਵਖਸਿਲਏ ਨਾਨਕਨਦਰੀਨਦਰਿ ਸਮਾਇ ੧੬

ਸਭਕਿਛੁਜਾਣੈਆਪੇਆਪਿ ਆਪੇਦੇਵੈਦਾਤਿ ਕਰਣਾਕਰਿਕੈਵਖਸਿਲਏ ਨਾਨਕਨਦਰੀਨਦਰਿ ਸਮਾਇ ੧੭

ਸਭਕਿਛੁਜਾਣੈਆਪੇਆਪਿ ਆਪੇਦੇਵੈਦਾਤਿ ਕਰਣਾਕਰਿਕੈਵਖਸਿਲਏ ਨਾਨਕਨਦਰੀਨਦਰਿ ਸਮਾਇ ੧੮

ਸਭਕਿਛੁਜਾਣੈਆਪੇਆਪਿ ਆਪੇਦੇਵੈਦਾਤਿ ਕਰਣਾਕਰਿਕੈਵਖਸਿਲਏ ਨਾਨਕਨਦਰੀਨਦਰਿ ਸਮਾਇ ੧੯

ਸਭਕਿਛੁਜਾਣੈਆਪੇਆਪਿ ਆਪੇਦੇਵੈਦਾਤਿ ਕਰਣਾਕਰਿਕੈਵਖਸਿਲਏ ਨਾਨਕਨਦਰੀਨਦਰਿ ਸਮਾਇ ੨੦

ਨਭਗਾਈਸਚਘਗਿਜਿਸੁਓਰਨੁ।ਨਦਰਿਕਰੇਸਚੁਪਾਈਐਵਿਨੁਵੈਕਿਐ॥੨
ਸਾਰੁ॥ਪਾਜਿਸੀਸਚੁਪਛਾਵਿਕਿਆਸੇਸੁਝਈਏਜੁਆਚਹਿਗੁ।ਤਉਊ॥ਤਿਸਨਆਸ
ਕੋਸਚੁਚਖੈਅਉਰਯਾਹਿ।ਜਗਮਹਿਆਏਜੇਵਨੁਨਾਮੁਧਾਈਐਗੁਰਵੀਚਹਿ
ਦ੍ਰਾ।ਸਾਚਚਉਵ੍ਹਕਲਾਦੀਐਕਰਾਕੁਸ਼ਦਾਸਚੁਰਾਸਿ।।ਸਾਚੀਦਰਗਹੁਵੇਸ
ਈਭਗਤਿਸ ਹੀਅਗਦਾਸਿ।।ਪਤਿਸੇਊਲੇਖਜਿਚਵੈਗਮਨਮੁਪਰਗਾਸਿ
੨ਉਚੁਚਉਚੁਆਖੀਐਕਉਨਦੇਖਿਆਜਾਇ।।ਜਹਦੇਖਾਤਹਏਕੁਤੂੰ
ਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਦਿਖਾਇ।।ਜੋਤਿਨਿਰੰਤਰਿਜਾਣੀਐਨਾਨਕਸਹਜਿਸੁਖ
ਹਉ।।੮।।੨।।ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੧ ਮਛੁਲੀਜਾਬੁਨਜਾਣਿਆਸਨੁਖ
ਅਸਗਾਹੁ।।ਅਤਿਸਿਆਣੀਜੋਰਦੀਕਿਉਕੀਤੜੇਸਾਹੁ।।ਕੀਤੇਕਾਰਣਿਪਾਖ
ਰੀਰਾਬੁਨਦੇਖੈਸਿਰਾਹੁ।।ਖਾਈਰੋਹੇਇਕੁਸਿਰਿਜਾਣਦਾਕੁੜਾਬਾ।।ਜਿਉਮਛੁ
ਲੀਤਿਉਮਣਸਾਪਵੈਆਵਿਤਜਾਬਾ।।੧।।ਸਭੁਜਗੁਚਲਾਪੇਕਾਲਕੇ
ਇਨੁਬੁਰਕਾਬੁਅਗਹਾ।।ਸਾਚੇਰਤੇਸੇਉਬਰੇਦੁਬਿਧਾਛੋਡਿਵਿਕਾ।।ਤਉਪਿ
ਨਕੈਚਲਿਜਾਣਦੈਦਰਿਸਚੈਸਚਿਆ।।੨।।ਸੰਚਿਚਲੇਜਿਉਪਖੀਆਜਾਲੀਐ
ਪਿਕਰਾਖੈ।।ਗੁਰਿਮਖੇਸੇਉਬਰੇਜੋਰਿਛਕੇਰੇਗੇਸਾਖੈ।।ਚਿਤੁਨਵੈਚੁਟਿਸੁ
ਦੀਅਹਿਕੋਇਨਸੰਗੀਜਾਖੈ।।੩।।ਸਚੇਸਚਾਆਖੀਐਸਚੇਸਚਾਬਾਨੁ।।ਜਿ
ਨੀਸਾਮੰਨਿਆਤਿਨਮਨਿਸਚੁਧਿਆਨੁ।।ਮਨਿਮੁਖਿਸਚੁਰੇਜਾਣੀਐਗੁਰੁ
ਮੁਖਿਜਿਨਾਗਿਆਨੁ।।੪।।ਸਤਿਗੁਰਅਗੈਅਰਦਾਸਿਕਰਿਸਾਜਨੁਦੇਇ
ਮਿਲਾਇ।।ਸਾਜਨਿਮੀਲਿਐਸੁਖੁਪਾਇਆਜਮਦੁਤਮੁਏਬਿਖੁਖਾਇ।।ਸ
ਹੈਅੰਦਰਿਤਉਵਸਾਨਉਵਸੈਅਨਿਆਇ।।੫।।ਬਾਬਾਭੁਗੁਹੁਚਾਨੁਹੈਚਿਤੁ
ਸਬਦੈਭੁਜਣਪਾਇ।।ਗੁਰਮਤੀਪਰਗਾਸੁਹੋਇਸਾਚੈਰਹੈਸਮਾਇ।।ਬਿ
ਕੈਕਾਭੁਨਸੰਚਵੈਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਇ।।੬।।ਤੂੰਪੈਸਾਜਨੁਤੂੰਸੁਜਾਣੁਤੂੰ
ਪੇਖਣਹਾਰੁ।।ਗੁਰਸਬਦੀਜਾਲਾਤੀਐਚੁਕਨਮਾਗਵਾਰੁ।।ਤਿਕੈਕਾਭੁ
ਨਆਖਈਜੈਗੁਰਕਾਸਬਦੁਅਪਾਰੁ।।੭।।ਤੁਕਮੀਸਭੇਉਪਜਹਿਤੁਕਮੀ

ਕਾਲਕਮਾਹਿ।।ਤੁਕਮੀਕਾਲੈਵਸਿਹੈਤੁਕਮੀਸਾਚਸਮਾਹਿ।।ਨਾਨਕਜਾਤਿਸੁਭ
ਵੈਜੇਬੀਐਇਨਾਜਾਣਤਇਸਿਕਿਛੁਨਾਹਿ।।੮।।੪।।ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੧
ਮਨਿਜੁਰੈਤਨਿਜੁਰੈਜੇਹਰਵਾਜੁਨੀਹੋਇ।।ਮੁਖਿਝੂਠੈਦੇਝੂਠੁਬੋਲਣਕਿਉ
ਸਚੁਰਿਸੁਹੋਇ।।ਬਿਨੁਅਤਸਬਦਨਸਾਜੀਐਸਾਚੇਤਸਚੁਹੋਇ।।੧।।ਮੁਖੇ
ਗੁਣਵੀਸੁਮੁਕਹਿ।।ਪਿਰੁਰਤੀਆਗਸਿਮਾਣਸੀਸਾਚਸਬਦਿਸੁਖੁ
ਨੇਹਿ।।੧।।ਰਹਾਉ।।ਪਿਰੁਪਰਦੇਸੀਜੇਥੀਐਧਨ ਵੀਛੀਝੂਰੇਇ।।ਜਿਉਜਾਲਿ
ਬੰਧੈਮਛੁਲੀਕਰਣਪਲਾਵਕਰੇਇ।।ਪਿਰਕਾਵੇਸੁਸੁਧਾਈਐਜਾਆਪੇਨਦ
ਕਰੇਇ।।੨।।ਪਿਰੁਸਾਝਾਹੀਆਪਣਾਸਖੀਸਹੇਲੀਨਾਲਿ।।ਤਨਿਸੋਹੈਮਨੁਮੋ
ਹਿਆਭੀਗੈਗਿਨਿਹਲਿ।।ਸਬਾਦਿਸਵਾਰੀਸੋਹਣੀਪਿਰੁਰਾਵੇਗੁਣਨਾਲਿ
੩।।ਕਾਮਣਿਕਾਮੈਮਨਿਆਵਈਮੋਟੀਅਵਗਣਿਆਰਿ।।ਨਾਸੁਖੁਪੇਈਐਸਾਹੁ
ਸੋਝੂਠਿਜਾਲੀਵੇਕਾਰਿ।।ਆਵਣੁਵੰਞਣੁਭਾਖੀਐਛੋਡੀਕੰਤਿਵਿਸਾਰਿ।।੪
ਪਿਰਕੀਨਾਰਿਸੁਹਾਵਣੀਮੁਤੀਸੋਕਿਤੁਸਾਦਿ।।ਪਿਰਕੈਕਾਮਿਮਨਿਆਵਈਛ
ਲੇਛਾਰਿਝੁਬਾਦਿ।।ਦਰਿਘਰਿਛੋਈਨਾਲਾਛੈਛੁਟੀਦੁਹੁਜੋਸਾਦਿ।।ਪਾਪੀਨਿ
ਤਵਾਚਪਿਪੰਥੀਆਨਾਚੁਝਵਿਪੰਥਿ।।ਅਤਕਉਮਤੀਦੋਚਲਨਿਸਾਣਿ
ਅੰਧਾਵਪਾਹੁ।।ਕਬਨੀਝੂਠੀਜਗੁਤਵੋਹਣੀਸਬਦਸੁਸਾਹੁ।।ਘਰਿਵੇਖੈਪੰ
ਥਿਤੇਜੋਤਨੀਬੋਦਾਕਰਤਿਚੀਰਾਹੁ।।ਵਾਦਿਵਿਰੋਧਿਸਭਾਤਜੇਵਦੇਆ
ਦਰੁਜਾਹੁ।।ਬਿਨੁਗੁਰਕਰਮਨਛੁਟਸੀਕਹਿਸੁਣਿਆਂਵਖਾਹੁ
੭ਸਤਿਗੁਣਵੰਤੀਆਖੀਐਹੋਵੈਗੁਣਾਂਕਾਰੋਇ।।ਚਰਿਵਰੁਨਾਰਿਸੁਹਾ
ਵਣੀਐਭਰਤਾਪ੍ਰਭੁਸੋਇ।।ਨਾਨਕਸਬਾਦੀਮੇਲਾਵਵਸਨਵੇਡੋਰੋਜੋਇ
।।੮।।੫।।ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੧ ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਸਾਧੀਐਮੌਤੀਰਾਖਿਕੀਚੈ
ਵਾਸੁ।।ਪੰਨਦਾਨਦੀਗੈਆਈਆਬਿਨੁਸਾਚੇਕਿਆਤਾਸੁ।।ਜੇਹਾਪਾਏਤੇਹਾ
ਦੀਆਬਿਨੁਗੁਣਕਥਨਬਿਬਾਸੁ।।ਮੁਖੇਗੁਣਦਾਸੁਮੁਖੇਹੋਇ।।ਅਵਗਣ
ਕਿਆਗੈਸਾਈਐਗੁਰਮਤਿਪੂਰਾਸੋਇ।।ਸਾਰਤਭੂ

ਸਾਚੈ ਦੇਸਾ ਦੂਰਿਕ ਗਿਇਉ ਮਬੁਜਾ ਇਸਾਸਾਇ॥ ੭॥ ਸਾਸੁਧਰਕਉਆਗੈਸਭੁਕੋਦੁ
ਮੁਨਸਾਗੋਵੇਇ॥ ਸੁਮੇਕ ਉਦਖੁਅਗਲਾਮਨਸੁਖਿਬੁਝਨਤੋਇ॥ ਸੁਖਦੁਖ
ਸਮਕਰਿਜਾਣੀਅਤਿ ਸਬਾਦਿਭੇਤਾਦਿਸੁਮੁਤੋਇ॥ ੮॥ ਚੇਦੁਪੁਕਾਰੇਵਾਚੀਐ
ਚਾਣੀਬੁਹਮਾਬਿਆਸੁ॥ ਮੁਨਿਜਨਸੇਵਕਸਾਧਿਕਥਾਸੋਨਰੇਗੁਣਤਾਸੁ
॥ ਸਾਚਿਰਤੇਸੋਜਿਦਿਗਾਦੇਉਸਦਬਾਲਿਤਰੈਜਾਸੁ॥ ੯॥ ਚਰਨਸੁਮੀਮੇਲੇ
ਅਬੁਤੁਰੇਜਿਨਮੁਖਿਨਾਮੁਨਤੋਇ॥ ਕਰਾਤੀਕਾਇਵਿਰੁਨਿਆਮੁਪੁਰਾਖਾ
ਪਤਿਖੋਇ॥ ਜਿਨੀਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਅਵਗਣਮੁਹੀਹੋਇ॥ ੧੦॥ ਖੋਜਜਤੇਖੋ
ਜਤਪਾਇਆਚਰਨਗੁਰਸੰਮੀਲਾਇ॥ ਆਪੁਪਛਾਣੈਘਰਿਵਸੈਚਉ
ਮੋਵੈਸਨਾਜਾਇ॥ ਨਾਨਕਨਿਰਮਲਊਜਲੋਜੋਰਾਤੇਹਰਿਨਾਇ॥ ੧੧॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੧ ਸੁਣਿਅਗਰੁਬੋਲੇਬਾਵੈਗੁਰਕੀਚਰਣੀਲਾਗਾ॥ ੧
ਜਿਨੀਪਿਰਮੁਧਿਆਇਤੂ ਜਮੁਭਾਗੇਦੂਖੁਭਾਗਾ॥ ਦੂਖੁਖੁਧੰਮੇਦੇਵੈਗਣੀਐ
ਉਪਿਸਹਾਰਾਵਾਲਾ॥ ਭਾਈਰੇਅਵਰੁਨ ਹੀਐਥਾਉ॥ ਮੋਯਨਨਮੁਮੰਦਿਥਾਉ
ਤੈਗੁਰਿਦੀਆਬਡਿਜਾਉ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ਗੁਰਮਤਿਪਤਿਸਾਚਸਿਤਿਸੁਤਿ
ਸਕੈਸੰਗਿਮਿਲਾਉ॥ ਤਿਸੁਬਿਨੁਘੜੀਨਜੀਵਉਬਿਰਥੁਨਾਵੈਮਨਿਜਾਉ
॥ ਸੋਐਪੁਰਖੈਨਾਖੁਰਵੀਸਚੈਦੇਕਰਿਕੀਘਲਿਜਾਉ॥ ੨॥ ਗੁਰੁਜਿਨਕਾਅੰਧੁ
ਜਾਚਲੇਨਾਹੀਠਉ॥ ਵਿਚੁਸਾਤਿਸੁਖਨਾਉਨਪਾਈਐਬਿਨੁਨਾਵੈਕਿਆਠਉ
ਆਉ॥ ਆਇਗਇਆਇਆਪਛੁੜਵਣਜਿਉਸੁਵੈਘਰਿਕਉ॥ ੩॥ ਬਿਨੁਨਾ
ਵੈਦਖੁਦੇਹੁਰੀ ਜੋ ਉਕਲਾਰਖੀਤੀ॥ ਤਬਲਗੁਸਾਬੁਨਪਾਈਐ
ਬਲਗੁਸਾਚੁਨਚੀਤੈ॥ ਸਬਾਦਿਰਖੇਘਰੁਪਾਈਐ ਨਿਰਬਾਣੀਪਦੁਨੀਤਿ
॥ ੪॥ ਤਉਗੁਰਪੂਛਉਆਪਣੇ ਗੁਰਪੂਛਿਕਾਰਕਮਾਉ॥ ਸਬਾਦਿਸਲਾਹੀ
ਅਨਿਵੇਲੇ ਤਉਮੈਦੁਖੁਜਾਇ ਜਾਉ॥ ਸਜਣੋਤੋਈਮੇਲਾਵੜਾਸਾਚੇਸਾਚਿ
ਮਿਲਾਉ॥ ਪਾਸਬਦਿਰਤੇਸੋਨਿਰਮਲੇਤਾਜੀਕਾਮੋਕ੍ਰੋਧੁਅਹੰਕਾਉ॥ ੫॥
ਨਉਸਤਿ ਸਦਾ ਨਰਿਰਮਖਾਰਿ ਹੋਰ ਧਾਹਿ॥ ਜੋਕਿਉਮਨ ਨਹਵਿਸਾਹੀਐ

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਜੇ ਮਿਲੈ ਸਭ ਚਿੰਤ ਮਿਟਾਵੈ ॥ ਸਭ ਦੁਖ ਕਾਟੈ ਨਾਮ ਦੇ ਸਭ ਕੁਲ ਨਿਹਚਲੁ ਥਾਵੈ ॥ ਸਭ ਕੁਲ ਨਿਹਚਲੁ ਥਾਵੈ ਤਿਸ ਕਾ ਜਿਸ ਕਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਵੈ ॥ ਸਭ ਦੁਖ ਕਾਟੈ ਨਾਮ ਦੇ ਸਭ ਚਿੰਤ ਮਿਟਾਵੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਜੇ ਮਿਲੈ ॥੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਬਿਨੁ ਪਿਰਵਨ ਸੀਗਾਰੀ ਐਸੇ ਨਕੋ ਨਕੋਇ ॥੮॥੨॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਈਐ ਸਚਾ ਦੀਜੈ ਸੋਇ ॥ ਗਾਹਕ ਕੇਤੇ ਫਿਰਿ ਗਏ ਵਿਰਲਾ ਪਾਏ ਕੋਇ ॥ ਵਿਰਲਾ ਪਾਏ ਕੋਇ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ਸਹਜੁ ਕਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵਸੈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਈਐ ਸਚਾ ਦੀਜੈ ਸੋਇ ॥੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਵਈ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੈ ਅਰਥੁ ਮੀਠਾ ॥ ਹਰਿ ਸੇਵਨਿ ਸੇ ਸੋਹਹਿ ਦਰਿ ਸਚੈ ਓਥੈ ਪੂਰੀ ਤਿਨ ਕੀ ਚਾਟ ॥
ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਚੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥
ਸਚੁ ਸਲਾਹੀ ਸਚੁ ਮਨਿ ਸਚੁ ਰਸਨਾ ਸਚੁ ਨੈਣ ਸਚੁ ਸਚਾ ਮੁਖ ਵੇਖਣਾ ਸਚੁ ਸੁਣਿ ਸਚੁ ਵਖਾਣੁ ॥
ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਸਚੁ ਕਾਰ ਘਰ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਵਰਤਣੁ ਸਚੁ ਵਾਪਰੈ ਸਚੁ ਤੋਟਾ ਨਾਹੀ ਕੋ ਹਾਣਿ ॥
ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਸਚੁ ਟੋਟਾ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ॥
ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ॥
ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ॥

ਸਾਖਤ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ਛੋਟੇ ਸਭ ਬਦ ਕਮਾਇ ॥੮॥੧੪॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥
ਪ੍ਰਿਤਵਿ ਸਪਤ ਦੀਪ ਜਲ ਚਉਦਹ ਬੇਗਾ ਬਕਦੂ ਆਗਾ ਕਰਿ ਮਨਮੁਖਿ ਸੰਤੁ ਸਾਗਿਆ ਚੁਕੈ
ਤੇਰਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ਅੰਦਰਹੁ ਖਾਲੀ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਨੁ ਛਡਿ ਛਡਿ ਚੜੈ ਤ ਨੁਡਿ ਡਾਰੁ ॥੧॥ ਕਥੀਐ ਤ
ਨੁਧਰੁ ਸਾਧਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਨਿਹਚਲੋ ਗੁਰੂ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਓ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਨਿਰਮਲੋ ਜੇ ਦੇਵੈ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥ ਓਗੈ ਪੁਛ ਨ ਹੋਵਈ ਜਿਸੁ
ਵੇਲੀ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਆਪਿ ਪਛਾਣਹਿ ਏਕੁ ਤੂ ਆਪੇ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ॥੨॥ ਮਨ
ਮੁਖੁ ਜੋਣੈ ਆਪਣੇ ਧੀ ਆਪੁ ਤਸਾਜਿ ਗੁ ॥ ਨਾਰੀ ਦੇਖਿ ਵਿਗਾਸੀ ਆਪਿ ਨ ਲਖੈ ਹਰਖੁ
ਸੁਝੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਦੇਗਾ ਵਣਜੈ ਅਹਿਨਿਸਿ ਹਰਿ ਰਸਿ ਬੁਤੁ ਗੁ ॥੩॥ ਚਿਤੁ
ਚਲੈ ਵਿਤੁ ਜਾਵਣੈ ਸਾਕ ਤੜੇ ਲਿ ਚੁਲਾਇ ॥ ਬਾਹਰਿ ਚਿਹੁ ਢਿਹ ਵੰਞੀ ਐ ਘਰ
ਮਹਿ ਵਸਤੁ ਸੁਥਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖੀ ਖਹਿ ਖਹਿ ਮੁਈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੪॥
ਕਤਿ ਰਗੁਣਿ ਆਰਿਆ ਆਪਣਾ ਮੂਲੁ ਪਛਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਰਕਤ ਬਿੰਦੁ ਕਾ ਇਹੁ ਤਨੁ
ਅਗਨੀ ਪਾਸਿ ਪਰਾਣੁ ॥ ਪਵਣੈ ਕੈ ਵਸਿ ਦੇਹੁਰੀ ਅਸਤਿ ਕਹੀਐ ਸਚੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥੫॥
ਚਾਰਿ ਜਾਤੀ ਵਣੁ ਮੰਗੀਐ ਮੁਖਿ ਆਖਣਿ ਵੈਰੋ ਵੈਰੁ ॥ ਸੁਖ ਜੀਵਣਿ ਸੁਖ ਆਖੀਐ
ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਵਸਿਆ ਸੋਇ ॥ ਨਾਮਿ ਵਿਡਾਣੈ ਕੋ ਆਗਣੀ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਗੁਰ ਦਰ
ਸੁਨ ਹੋਇ ॥੬॥ ਜਿਉ ਸੁਪਨੈ ਨਿਸਿ ਭੁਖੀਐ ਜਾ ਬਬਗਿ ਨਿੰਦ ਹੋਇ ॥ ਇਉ
ਰਪਿ ਕੈ ਵਸਿ ਜੀ ਅਰਥਿ ਚਰਿਉ ਮੋਹਿ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਹੋਇ ਵੀ ਚਾਰੀਐ ਸੁ
ਪਲਾ ਇ ਪੁਜ ਗੁਲੋਇ ॥੭॥ ਅਗਨਿ ਮੋਹ ਸੁਪਾਇ ਜਿਉ ਬਾਰਿ ਚੁਪੈ ਆ
ਇ ॥ ਬਿਨੁ ਜਲ ਕਮਲ ਨ ਸੁਨਵਈ ਬਿਨੁ ਜਲ ਮੀਨੁ ਮਰਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਰਗੁ ਜੀ ਵਾ ਰਿ ਗੁ ਟ ਜਾਇ ॥੮॥੧੫॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਰੁ ਗੁ ਦੇਖਿ ਰ ਰਾ ਵੰ ਟੇ ਪੇ ਬੀ ਐ ਵੈ ਰ ਰੀ ਆ ਬੁ ॥ ਉ ਰ ਉ ਪ ਰ ਬ ਤੁ ਗਾ ਖੰ ਵਨ
ਪ ਉ ੜੀ ਤਿ ਤੁ ਤ ਬੁ ॥ ਗੁ ਰ ਮੁ ਖਿ ਅੰ ਤ ਰਿ ਜਾ ਣਿ ਆ ਗੁ ਨਿ ॥ ਲੀ ਤ ਰ ਮਿ ਆ ਬੁ ॥ ੧
ਕੁ ਲੀ ਉ ਭ ਵ ਜ ਲੁ ਬਿ ਖ ਮੁ ਰ ਉ ॥ ਪੂ ਰ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰੁ ਗੁ ਸੀ ਐ ਲੈ ਸੁ ਰ ਤ ਹੋ ਹਰਿ
ਨਾ ਉ ॥ ਰ ਡ ਉ ॥ ਚ ਲਾ ਚ ਲਾ ਜੋ ਕ ਰੀ ਜਾ ਣ ਚ ਲਾ ਣ ਹ ਰੁ ॥ ਜੋ ਆ ਇ ਐ ਸੋ

ਸੀਗੁਰੂਗ੍ਰੰਥਸਾਹਬਜੀਸਹਾਇ॥ ੧ ਘਰ ੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਕੇ ਭਗਤਿ ਕੀ ਆਸਣਿ ਦੀਆ॥

ਜੋ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਗਤਿ ਨ ਜਾਇ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ਬੁਝੈ ਤਾਂ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਚਾ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਦੀਆ ਵਡਿਆਈ॥ ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝੈ ਸਚੁ ਸਹਜੁ ਸੁਖੁ ਹੋਇ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤਿਸ ਨੋ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ਜੋ ਮਰੈ ਨ ਜੰਮੈ ਨ ਜਾਇ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰੁ ਪਾਇਆ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਸਚੁ ਸੋਈ॥ ੧॥ ੧॥ ੧॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਲਏ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ॥ ਚਿੰਤਾ ਜਾਇ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਸਚੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ॥ ੧॥

ਮਃ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਆਪਣਾ ਸਬਦਿ ਕਰਹਿ ਵੀਚਾਰੁ॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਗਈ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ਫਿਰਿ ਮੂਲਿ ਨ ਵੀਸਰੈ ਜਾਇ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਪਾਇਆ ਘਰ ਹੀ ਮਾਹਿ ਤਿਥਾਊ ਜਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਸਚੁ ਸੋਈ॥ ੨॥

ਪਉੜੀ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤਪਾਵਸਾ ਸਚੁ ਨਿਆਈ ਸਚੁ ਸੋਇ॥ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਭਾਖਿਆ ਸਚੁ ਸਿਫਤੀ ਸਚੁ ਹੋਇ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬ ਸਚੁ ਭਾਵਦਾ ਸਚੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ਕੋਇ॥ ਸਚੁ ਦਾਤਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਮੰਗਤਾ ਸਚੁ ਦੇਵੈ ਲਹੈ ਨ ਕੋਇ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬ ਸਚੁ ਤਪਾਵਸਾ ਸਚੁ ਨਿਆਈ ਸਚੁ ਸੋਇ॥ ੧॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਲਏ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ॥ ਚਿੰਤਾ ਜਾਇ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਸਚੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ॥ ੧॥

ਮਃ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਆਪਣਾ ਸਬਦਿ ਕਰਹਿ ਵੀਚਾਰੁ॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਗਈ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ਫਿਰਿ ਮੂਲਿ ਨ ਵੀਸਰੈ ਜਾਇ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਪਾਇਆ ਘਰ ਹੀ ਮਾਹਿ ਤਿਥਾਊ ਜਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਸਚੁ ਸੋਈ॥ ੨॥

ਪਉੜੀ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤਪਾਵਸਾ ਸਚੁ ਨਿਆਈ ਸਚੁ ਸੋਇ॥ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਭਾਖਿਆ ਸਚੁ ਸਿਫਤੀ ਸਚੁ ਹੋਇ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬ ਸਚੁ ਭਾਵਦਾ ਸਚੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ਕੋਇ॥ ਸਚੁ ਦਾਤਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਮੰਗਤਾ ਸਚੁ ਦੇਵੈ ਲਹੈ ਨ ਕੋਇ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬ ਸਚੁ ਤਪਾਵਸਾ ਸਚੁ ਨਿਆਈ ਸਚੁ ਸੋਇ॥ ੧॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਲਏ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ॥ ਚਿੰਤਾ ਜਾਇ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਸਚੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ॥ ੧॥

ਮਃ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਆਪਣਾ ਸਬਦਿ ਕਰਹਿ ਵੀਚਾਰੁ॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਗਈ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ਫਿਰਿ ਮੂਲਿ ਨ ਵੀਸਰੈ ਜਾਇ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਪਾਇਆ ਘਰ ਹੀ ਮਾਹਿ ਤਿਥਾਊ ਜਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਸਚੁ ਸੋਈ॥ ੨॥

ਪਉੜੀ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤਪਾਵਸਾ ਸਚੁ ਨਿਆਈ ਸਚੁ ਸੋਇ॥ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਭਾਖਿਆ ਸਚੁ ਸਿਫਤੀ ਸਚੁ ਹੋਇ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬ ਸਚੁ ਭਾਵਦਾ ਸਚੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ਕੋਇ॥ ਸਚੁ ਦਾਤਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਮੰਗਤਾ ਸਚੁ ਦੇਵੈ ਲਹੈ ਨ ਕੋਇ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬ ਸਚੁ ਤਪਾਵਸਾ ਸਚੁ ਨਿਆਈ ਸਚੁ ਸੋਇ॥ ੧॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਲਏ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ॥ ਚਿੰਤਾ ਜਾਇ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਸਚੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ॥ ੧॥

ਮਃ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਆਪਣਾ ਸਬਦਿ ਕਰਹਿ ਵੀਚਾਰੁ॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਗਈ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ਫਿਰਿ ਮੂਲਿ ਨ ਵੀਸਰੈ ਜਾਇ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਪਾਇਆ ਘਰ ਹੀ ਮਾਹਿ ਤਿਥਾਊ ਜਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਸਚੁ ਸੋਈ॥ ੨॥

ਪਉੜੀ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤਪਾਵਸਾ ਸਚੁ ਨਿਆਈ ਸਚੁ ਸੋਇ॥ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਭਾਖਿਆ ਸਚੁ ਸਿਫਤੀ ਸਚੁ ਹੋਇ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬ ਸਚੁ ਭਾਵਦਾ ਸਚੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ਕੋਇ॥ ਸਚੁ ਦਾਤਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਮੰਗਤਾ ਸਚੁ ਦੇਵੈ ਲਹੈ ਨ ਕੋਇ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬ ਸਚੁ ਤਪਾਵਸਾ ਸਚੁ ਨਿਆਈ ਸਚੁ ਸੋਇ॥ ੧॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਲਏ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ॥ ਚਿੰਤਾ ਜਾਇ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਸਚੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ॥ ੧॥

ਮਃ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਆਪਣਾ ਸਬਦਿ ਕਰਹਿ ਵੀਚਾਰੁ॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਗਈ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ਫਿਰਿ ਮੂਲਿ ਨ ਵੀਸਰੈ ਜਾਇ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਪਾਇਆ ਘਰ ਹੀ ਮਾਹਿ ਤਿਥਾਊ ਜਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਸਚੁ ਸੋਈ॥ ੨॥

ਪਉੜੀ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤਪਾਵਸਾ ਸਚੁ ਨਿਆਈ ਸਚੁ ਸੋਇ॥ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਭਾਖਿਆ ਸਚੁ ਸਿਫਤੀ ਸਚੁ ਹੋਇ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬ ਸਚੁ ਭਾਵਦਾ ਸਚੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ਕੋਇ॥ ਸਚੁ ਦਾਤਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਮੰਗਤਾ ਸਚੁ ਦੇਵੈ ਲਹੈ ਨ ਕੋਇ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬ ਸਚੁ ਤਪਾਵਸਾ ਸਚੁ ਨਿਆਈ ਸਚੁ ਸੋਇ॥ ੧॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧੭ ਅਸਟਪਦੀਆ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਜਾਕਉ ਮੁਸਕਲੁ ਅਤਿ ਬਨਾ ਸੋਈ ਅਬ ਲਾਗੁ ਦੇਇ ਸਮਝਾਈ ਕਹਿ ਭਜੀਐ ਸੋਈ ਸਭ ਤੇ ਨੀਕਾ ਤਾ ਕੀ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ ਐ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਓਹੁ ਸੁਆਮੀ ਮੋਰਾ ਤਿਸੁ ਪਾਛੈ ਭੂਖ ਸਭ ਤਿਆਗੀ ਐ ਉਠਿ ਨਿਤ ਉਠਿ ਆਖਾ ਤਾ ਕਉ ਆਇਨ ਜਾਈ ਬਿਨੁ ਸਦ ਹੀ ਦਰਸ ਤਾ ਕੇ ਮਰੀਐ ਐ ਜੋ ਕੋ ਹੋਵੈ ਦੁਖ ਭਰਾ ਮੀਗਾ ਕੁਮਕੀ ਪੀਗ ਦਮੜਾ ਖੋਲੈ ਨਾਹੀ ਕੋ ਦੇਵੈ ਪੀਗ ਲੁਕਾ ਆਹਰੁ ਸੁਖੁ ਆਗੈ ਨਾਹੀ ਕੋ ਕਰੇ ਨਾ ਕਿਛੂ ਹੋਵੈ ਕਾਜੁ ॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਓਸੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਤਤਖਿਨ ਹੋਵੈ ਰਾਜੁ ॥ ਜਾ ਕਉ ਚੀਤਿ ਬਸਤੁ ਹੈ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੋਈ ਸਾਹੁ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ॥ ਗਾਵਹਿ ਸੁਣਹਿ ਸੁ ਹਰਿ ਪਦ ਲੇਹਿ ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹਤ ਗੁਰ ਦੇਹਿ ॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਓਸੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਤਨ ਮਹਿ ਹੋਵਤ ਸਾਂਤਿ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਮਿਟਹਿ ਸਭ ਕਿਲਬਿਖ ਪਾਵਹਿ ਸਾਚੁ ਏਕਾਂਤਿ ॥ ਸਾਚੁ ਵਖਰੁ ਲੈ ਲਾਦਿ ਚਲਾਵਹੁ ਸਾਚੁ ਵਣਜਹੁ ਵਾਪਾਰੀ ॥ ਸਾਚੁ ਵਖਰੁ ਤੁਮ ਲਾਦਹੁ ਤਾਂ ਪਤਿ ਸਿਉ ਜਾਵਹੁ ਦਰਗਹ ਕਾਂ ਸਚਿਆ

ਨੁ ਅਨੁਸੀਤ ਭੁਹਾਇ॥ ੨॥ ਕਥੀ ਮਿਕਰਗਧੀ ਸੀਤੇ ਵਾਸਿ ਕੀਆ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲਤਿ ਪਿਆਰੁ
ਸਚੇ ਗੋਵਿਦਵਿਖਉਨੇ ਅਖੀ ਏਹੋ ਆਸੁ ਸੁਰਸੰਘਾਰੁ ਪੋਥੀ ਹੀ ਤਰਾਵਿਤਾਕਿਉ
ਕਦੇਨ ਕਰਨ ਸਾਕਿਆ॥ ਚੀਤਿਆਵੈ ਓਹਿ ਸੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਤਨੀ ਸਮਝਿਸਮਰਤ ਤਰਿਆ
ਮਾਸਾਸਤ ਸੀਹਿਤਿ ਵੇਦ ਚਾਰਿ ਮੁਖਾਗ ਗਾਇਚਹੇ॥ ਤਵੇਤ ਪੀਸਰਜੇਗੀਆਤੀਰ
ਕਿਗਵਨੁਕਹੇ॥ ਖਟੁਕਰਮ ਤੇਦੁਗਣੇ ਪੂਜਾਕਰਤਾਨਾਇ॥ ਰੰਧੁਨਲਗੀਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮਤਾਸਰਪਰਨਤਕੇਜਾਇ॥ ੫॥ ਗਜਮੀਅਲਕਾਸਿਕ ਦਾਰੀਆਰਸੋਕੋਗਣ
ਬਿਸਬਾਗ। ਬਾਗਸੁਹਾਵੇਸੋਹਣੇ ਚਸੇ ਹੁਕਮੁਅਛਗੁ॥ ਰੰਗਤਅਸੋਸਬਤਬਿਧੀ
ਚਾਇਬਾਕਿਰਤਿਆ॥ ਚਿਤਿਨਆਇਓ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਤਾਸਰਪ੍ਰਲੀ ਜੁਨਿਗਇ
ਆਵ॥ ਬਹੁਤੁਪਯਨਾਢਿਅਚਾਰਵੰਤੁਸੋਕੁਨਿਕਮਲਗੀਤਾ॥ ਅਤੀਪਤਾਸੁਤਣ
ਈਆਸਾਜਨਸੀਗਿਮਗੀਤਿ॥ ਛਸਸਕਰਤਰਕਸਾਦਿ ਦਚਦਿਜੀਉਜੀਉਸੁਸਗ
ਕੀਕੀਤਾ॥ ਚਿਤਿਨ ਆਇਓਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਤਖਾਇਰਸਾਤਰਿਦੀਤ॥ ੬॥ ਕਾਇ
ਅੰਗੋਸੁਤਛਿਦੁਰਿਛਨਾਰਿਛਕਵਣੁਸੋਗੁ॥ ਸਿਮਰਤਨਆਵੀਚਿਤਿਤਿਸੁਸ
ਤਿਨਿਸਿਤੇਸੋਤੁਭੋਗੁ॥ ਸਭੁਕਿਛੁਕੀਤੋਨੁਆਪਣਾ ਜੀਇਨਸੰਕਧਾਰਿਆ॥ ਚਿ
ਤਿਨਆਇਓਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜਮਕੰਕਰਦਸਿਪਠਿਆ॥ ੭॥ ਕਿਧਾਕਰੇਜੋਸੁਖਾ
ਬ੍ਰਹਮੁਤੋਵੈਸਾਪੁਸੰਗੁ॥ ਜਿਉਜਿਉਚਿਉਚਦਾਈਐ ਤਿਉਤਿਉਚੁਧਾਲੰਸਿਉ
ਰੰਗੁ॥ ਦੁਤਾਸਿਓਆਖਸਮੁਆਪਿਕਵਣਦੁਜਾਬਾਤੁ॥ ਸਤਿਗੁਰਤੈ
ਪਾਇਆਸਚਨਾਉ॥ ੮॥ ੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਨ ਜੀਉਵੈਕਵਨਬਾਤਾ॥ ਅਨਖੋਜਿਆਰਹਉ॥ ਧਿਆਈਧਿਆਨੁ
ਛਾਵ॥ ਗਿਆਨੀਗਿਆਨੁਕਮਾਵ॥ ਮੁਕਤੁਕਿਨਹੀਜਾਤਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਜੁਗਾਤਾ॥ ਜੋਗੀਕਹਤਮੁਕਤਾ॥ ਤਪਸੀਤਪਹਿਰਾਤਾ॥ ਜਾਮੈਨੀਮੋਖਧਾਰੀ॥
ਸੰਨਿਆਸੀਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ॥ ਉਦਾਸੀਉਦਾਸਿਰਾਤਾ॥ ੨॥ ਭੁਗਤਿਨਵੈਪਰਕਖ
ਯੰਤਿਭੇਵੇਦੁਪੁਕਾਰਾ॥ ਗਿਰਸਤੀਗਿਰਸਤਿਧਰਮਾਤਾ॥ ੩॥ ਇਕਸਤਕੀਚ
ਡਰੁਪਅਵਧੂਤਾ॥ ਕਾਪੜੀਕਉਤੇਜਾਗੂਤਾ॥ ਇਹਿਡੀਗਚਿਨਤਾ॥ ੪॥ ਜਿਉ
ਇਹ ਜੀਉ॥ ੫॥ ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐ ਭਰਮੁਜਾਇ॥ ਤਉ ਜੀਵਨਪਦਵੀਪਾਇ॥
ਜੀਵਨਮੁਕਤੁਸੋਕਹੀਐ॥ ਜੋਸਭਮਹਿਰਹਤੁਨਿਆਰੋ॥ ੬॥ ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐ
ਜਾਣੀਐ ਜੋਸਭਮਹਿਰਹਿਆ ਸਮਾਇ॥ ਜੀਉ॥ ੭॥ ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐ ਦਰਗਹ
ਪਤਿ ਪਾਈਐ॥ ਜਨਮਮਰਣਦੁਖੁਫਿਰਿਨਹੋਇ॥ ਜੀਉ॥ ੮॥ ਸਤਸੰਗਿ
ਤਿਕੈ ਜੀਜਾਣੀਐ॥ ਜਿਥੈ ਬੈਠੇ ਏਕੋ ਸੁਨੀਐ॥ ਏਕੋ ਮਨਿ ਵਸਾਈਐ॥ ਦੁਖੁ ਪਰਹਰਿ
ਤਿਸੁਗਿਰੀ ਆਭੁ ਛਾਈ ਜੀਉ॥ ੯॥ ਇਹੁ ਜਗ ਤੁ ਭਰਮੀ ਭੁਲਾਇਆ॥ ਆਪ
ਤੁਤਪੁਖਾਇਆ॥ ਪਰਤਾਪੁ ਲਾਗੋ ਦੁਰਗਣੀ ਭੁਗਾ ਜਿਨਾ ਕੇਨਾ ਜੀਉ॥ ੧੦॥
ਦੋਰਗਣੀ ਕਿਆਨੀਸਾਣੀਆ॥ ਖਸਮਹੁ ਪੁਰਖੀ ਆਢਿਗਤਿਨਿਮਾਣੀਆ॥ ਮੋ
ਲੇਵੇਸਤਿਨਕਾਮਣੀ ਦੁਖੀ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਜੀ॥ ੧੧॥ ਸੋਰਾਗਣੀ ਕਿਆਕਹ
ਮੁਕਮਾਇਆ॥ ਪੂਰਾ ਬਿਖਿਪਿਆਢਿਲਭਾਇਆ॥ ਨਦਰਿਕਰੇ ਆਪਣੀ
ਮੇਲਿਈਮੇਲਾਇਜੀਉ॥ ੧੨॥ ਪੁਰਖੁ ਮੁਜਿਨੋਨਮਸਾਇਆ॥ ਤਿਨ ਅੰਤਰਿਸਬਦੁ
ਸਾਇਆ॥ ਸਹੀਸਲਾਮਤਿ ਸੋਈ ਪਾਵੈ ਜਿਨਸਹਨਾਲਿਪਰਾਤੁਜੀਉ॥ ੧੩॥ ਜਿਨਕਾ
ਏਕਰਸੁਆਇਆ॥ ਤਿਨਵਿਚਹੁਕਰਸੁਚੁਕਾਇਆ॥ ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਆ
ਜਾਣੈ ਜੋਸਭਸੋਇ॥ ੧੪॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐ ਛੁਟਾ

ਆਛਨੁ ਬੈਰਾਮ ਸਭ ਕਿਆਈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ਆਖਣੁ ਤੇਰੇ ਆਭਰਣ
ਤਾਰਿਓ ਸਭ ਆਣੀ ਆ ਸੁਖਸੇਵਾ ਐਸਾ ਦਾਤਿ ਕਰਹਿ ਨਿਮਾਣੀ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਅਤਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਜਾਣੀ ਐ ॥ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀ ਐ ॥ ਅਸਤਿ
ਗੁਰ ਬਾਣੁ ਮਹਾ ਬਲੀ ਕਰਮ ਕਮਾਈ ਜੀਉ ॥੨॥ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟ
ਹੁਯੁ ਆਈ ਆ ॥ ਜਿਨਿ ਕ੍ਰੀ ਮਿਤੁ ਲਾਇਆ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਆ
ਪੋਥੇ ਰਚਾਈ ਜੀਉ ॥੩॥ ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਇਕੁ ਦਾਤਾ ਆ ॥ ਤਿਨਿ ਕਰਤੈ ਆਪਿ
ਕਾਇਆ ਨਗਰੁ ਸੁਖਿ ਪਚਗਟੁ ਹੋਆ ਜਾ ਕਉ ਜੋਤਿ ਧਰੀ ਕਰਤਾਰਿ ਜੀ
ਉ ॥੪॥ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਵਜੀ ਆ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦੇ ਸਾਜੀ ਆ ॥ ਆਪਣੇ ਸੇਵਕ ਕੀ
ਪੈਜ ਰਖੀ ਆ ਦੁਇ ਕਰਮ ਸਤਕਰਿ ਧਾਰਿ ਜੀਉ ॥੫॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸੰਜਮ ਮਗ ਜੋਗਿ ਆ ਣ
ਧਾ ਮੇਲਾ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਦਾਤਾ ਕਰਣਹਾਰੁ ਅਪਰ ਪਰਾ ਪੂਰਬ ਤੇ ਇਹੁ ਸਭੁ ਕੋ ਕਰੈ
ਕਰਤੀ ਜੀਉ ॥੬॥ ਮੇਰੇ ਗੁਣ ਅਵਗਣ ਨ ਵੀਚਾਰਿਆ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਣਾ ਬਿਰਦੁ ਸਮਾ
ਲਿਆ ॥ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਲੇਖੈ ਗੋਰਖ ਤਤੀ ਵਾਣੀ ਜੀਉ ॥੭॥ ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ
ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਜੀ ਇਇ ਛਡਿ ਅਵਾ ਢਲਿ ਪਾਇਆ ॥ ਸਾ ਹ ਪਾਤਿ ਸਾਹ ਸਿ
ਲਿਖਸਮੁ ਤੁਜਿ ਪਿਨਾ ਨਕ ਜੀ ਵੈਨ ਉਜੀ ਉ ॥੮॥ ਤੁਧੁ ਪਾਪੇ ਆਪੁ ਉਪਾਇਆ ॥
ਤੁਜਾ ਵੇ ਬੁਝਿ ਕਰਿ ਦੇਖਾਇਆ ॥ ਸਭੁ ਸੋਚੇ ਸਚੁ ਵਰਤਦਾ ਜਿ ਸੁਝ ਵੈ ਤਿ ਸੈ
ਬੁਝਾਈ ਜੀਉ ॥੯॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਦੀ ਪਾਇਆ ॥ ਤਿ ਬੈ ਆਇ ਆ ਜੋ ਚੁਕਾਇ
ਆ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਆਪਣੀ ਆਪੇ ਲਏ ਸਮਾਈ ਜੀਉ ॥੧੦॥ ਰੋਗੁ ਪੀੜੈ ਜੋ
ਲੀਆ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਹੀ ਉਠਾਲੀ ਆ ॥ ਪੁਰਖ ਮੀਤ ਤੇ ਭਾ ਜੇ ਆ ਤੁ ਆਪੇ ਭੰਨਿ
ਸਵਾਰਿ ਜੀਉ ॥੧੧॥ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਤਿਨੀ ਦੁਜਾ ਭਾ
ਉ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਤਿਨ ਪਾਈ ਆ ਬਿਨਸੇ ਚਲੇ ਜਨਮ ਮੁਆ ਵਾ ਜੀ
ਉ ॥੧੨॥ ਮੇਰੇ ਤੇਰੀ ਆਸ ਦਾਸ ਦਾ ਚੰਗਿ ਆਈ ਆ ॥ ਮੈ ਗਤਿ ਦੀਖੈ ਵਡਿ ਆਈ ਆ
ਉ ॥ ਨਾ ਕੋ ਤੇਰੀ ਆਸ ਦਾਸ ਦਾ ਚੰਗਿ ਆਈ ਆ ॥ ਮੈ ਗਤਿ ਦੀਖੈ ਵਡਿ ਆਈ ਆ
ਅਨਦਿਨੁ ਜਿਆ ਦਾਨੁ ਦੇਵਣਾ ਕਰਤਾ ਨਵ ਸਚੁ ਸਮਾਲਿ ਜੀਉ ॥੧੩॥

ਧਿਆਇਅਨਦਿਨੁ ਸੋਇ ਜੀਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੈ ਮੇਲਾਇਆ ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ
ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੋ ਸਾਈ ਮਿਤੁ ਸਦਾ ਇਹ ਟਰੈ ਨਾ ਮਾ ਅਬੇ ਬਾ ਵਸੁ
ਮੈ ਹਰਾ ਭੇਟਣ ਭਾਈ ਸਤਿ ਜਨ ਜਾਣਾ ਤੁ ਪੁ ਜੇ ਹਰਾ ਨਾ ਮੀ ਕੋ ਇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਤੇ ਹੈ ਯੁ ਕੋ
ਸਾਵ ਵਡ ਆਇ ਆ ॥ ਮੋ ਸਤ ਕਾ ਹਰੁ ਜੇ ਆਇ ਆ ॥ ਨਾ ਉ ਚੀ ਜਨ ਲਹ ਗਾ ਆ ਸਕ
ਰਿ ਰਿ ਬੋ ਰ ਬ ਬਖ ਸਜ ਮਾ ਇ ਜੀ ਉ ॥ ਜਾ ਹਉ ਗੁ ਮੀ ਮਿ ਰਿ ਕੁ ਪ ਛ ਣ ਦਾ ॥
ਦੁਖ ਕਾ ਗ ਭ ਚਿ ਤਿ ਨ ਜਾ ਣ ਦਾ ॥ ਹ ਰਿ ਇ ਕ ਤੈ ਕ ਰੋ ਰੇ ਖਾ ਇ ਓ ਨ੍ਹ ਜਿ ਉ ਤਾ ਵੇ ਤਿ
ਵੈ ਨੀ ਬਾ ਹਿ ਜੀ ਉ ॥ ੨ ॥ ਤ ਸੋ ਤੇ ਗਿ ਹ ਤੁ ਚ ਤੁ ਕ ਤਾ ਈ ਜੋ ॥ ਜੁ ਮਿ ਦੀ ਬਾ ਟਿ ਖ ਵ
ਖੋ ਪੈ ਨ ਈ ਬੀ ਹ ਉ ਤੁ ਓ ਆ ਹ ਉ ਪਿ ਰ ਦ ਬੀ ਨਿ ਆ ਦੇ ਪੰ ਜਿ ਸ ਰੀ ਕ ਜੀ ਉ ॥ ੩
॥ ਹਉ ਆ ਇ ਆ ਜੋ ਤਿ ਤੁ ਡੇ ਆ ॥ ਪੀ ਜਿ ਕਿ ਰ ਸਾ ਣ ਮੁ ਜੇ ਗੇ ਮਿ ਹ ਡਿ ਆ ॥ ਕ ਨ ਨ੍ਹ ਕੋ
ਈ ਕ ਢਿ ਨ ਤੰ ਘ ਇ ਨਾ ਨ ਕ ਵ ਰ ਤਾ ਘੁ ਘਿ ਗਿ ਆ ਉ ਜੀ ਉ ॥ ੪ ॥ ਹ ਉ ਵ ਗੀ ਘੁ ਮਾ ਜਾ ਵ
ਦਾ ॥ ਇ ਕ ਸਾ ਹ ਤੁ ਧੁ ਧਿ ਆ ਇ ਦਾ ॥ ਉ ਜ ਡੁ ਖੇ ਹ ਤੁ ਵ ਸਾ ਇ ਓ ਹ ਉ ਤੁ ਧਾ ਵਿ ਦ
ਕੁ ਮ ਬ ਝ ਜੀ ਉ ॥ ੬ ॥ ਹ ਹ ਗਿ ਇ ਹੈ ਨਿ ਰ ਧਿ ਆ ਇ ਦਾ ॥ ਮ ਨ ਚੰ ਦੀ ਸੇ ਢ ਲ ਖੁ ਆ
ਇ ਦਾ ॥ ਸ ਭੇ ਕਾ ਜ ਸ ਵਾ ਰਿ ਆ ਨ ਲ ਖਾ ਮੈ ਅ ਨ ਮ ਨ ਕੀ ਕੁ ਖ ਜੀ ਉ ॥ ੭ ॥ ਐ ਛ ਡੇ
ਆ ਸ ਭੇ ਧੰ ਧ ਪ ਰ ਣਾ ॥ ਗੋ ਸਾ ਈ ਸੇ ਵੀ ਸ ਚ ਰ ਣਾ ॥ ਨ ਉ ਨਿ ਧਿ ਨ ਮੁ ਨਿ ਧਾ ਨੁ ਹ ਮੈ ਪ
ਕੈ ਥ ਘ ਛਿ ਕਿ ਜੀ ਉ ॥ ੮ ॥ ਐ ਸੁ ਖ ਸੀ ਪ੍ਰ ਭੁ ਸੁ ਖ ਪ੍ਰ ਦਾ ਇ ਆ ॥ ਕੁ ਮ ਤਿ ਹ ਸ ਬ ਦੁ
ਵ ਸ ਇ ਆ ॥ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰਿ ਪੂ ਰ ਨ ਪ੍ਰ ਭਿ ਵਿ ਖ ਿ ਕੈ ਆ ਸ ਤ ਕਿ ਧਿ ਕੈ ਹ ਬ੍ਰ ਜੀ ਉ ॥ ੯
॥ ਐ ਬ ਧੀ ਸ ਤੁ ਧ ਮ ਸ ਾ ਲ ਤੋ ॥ ਗੁ ਰ ਸ ਿ ਖ ਾ ਹ ਾ ਦਿ ਦ ਾ ਛੈ ਕੋ ॥ ਪੈ ਰ ਧੋ ਵ ਾ ਮ ਖ
ਠੇ ਰ ਦ ਾ ਤਿ ਸ ਤੁ ਨਿ ਵਿ ਨਿ ਵਿ ਆ ਰ ਾ ਪ ਾ ਈ ਜੀ ਉ ॥ ੧੦ ॥ ਸ ਲ ਦਿ ਗ ਲ ਾ ਗੁ ਰ ਪ ਾ ਹ ਿ ਆ
ਇ ਆ ਨ ਾ ਮ ਦ ਾ ਨੁ ਇ ਸ ਨ ਾ ਦ ਿ ਦ ਿ ਢ ਾ ਇ ਆ ॥ ਸ ਭ ਕੁ ਮ ਕ ਰ ਤੋ ਐ ਸੋ ਸ ਾ ਰ ਰ ਾ ਨ ਕ ਸ
ਚੀ ਥੇ ਰੀ ਚਾ ਵ ਿ ਜੀ ਉ ॥ ੧੧ ॥ ਸ ਭ ਕੋ ਸ ਿ ਸ ਾ ਦੇ ਓ ਦ ਿ ਨ ਾ ਗ ਤਿ ਜੀ ਉ ॥ ਦੇ ਖ ਨ ਕੁ ਮ ਾ ਣ
ਤੁ ਮ ਾ ਰ ਾ ਸ ਿ ਜੀ ਉ ॥ ਹੋ ਰ ਕਿ ਵ ਜ ਾ ਇ ਸ ਭ ਠ ਿ ਹੰ ਅ ਤੁ ਸੇ ਅ ਾ ਪੇ ਲ ਾ ਇ ਅ ਨ ਭ ਵ
ਖ ਿ ਜੀ ਉ ॥ ੧੨ ॥ ਜ ਾ ਹੁ ਨ ਿ ਪ੍ ਰ ਕ ਾ ਸ ਹੋ ਆ ਮ ਾ ਰ ਵ ਣ ਦਾ ਪੈ ਕੋ ਇ ਨ ਕਿ ਸੋ ਰ ਵ ਣ ਦਾ ॥
ਸ ਭ ਸੁ ਖ ਭੀ ਵ ਨੀ ਆ ਇ ਹ ਹੋ ਆ ਹ ਜੋ ਮੀ ਰ ਜੁ ਜੀ ਉ ॥ ੧੩ ॥ ਵ ਾ ਹੀ ਆ ਈ ਮੈ ਅੰ ਮ੍ਰ

ਲਿਖਿਆ ਆਨਪ੍ਰਭੁ ਚਲਾਇਆ॥ ਬਾਲਿਆ ਆਗੁ ਜਰਿਆ ਆਪਿ ਅਪੇਨਾ ਬਿਨਸਿਆ॥
ਹਰਿ ਤਨ ਪਦਾਰਥੁ ਜਾਨਿਆ॥ ਤਉ ਮੈਂ ਰੋਮੁ ਨ ਭਾਨਿਆ॥ ਦੂਖ ਬਿਸਰੇ ਬਾਸਨਾ ਪੁਨਰਪਿ ਨਹੀ ਆਵਨਾ॥
ਗੁਰਮਤਿ ਖਾਧਾ ਰਾਸਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਵਸਤੁ ਪਾਈ ਆਪਿ ਨਾਸੀ ਨਾਕੇ ਮੋਰਨ
ਜਾਇਆ॥ ਵੀਆਹੁ ਹੋਆ ਮੇਰੇ ਬਾਬੇ ਕਾ ਸੁਖੁ ਕੇ ਹਰਿ ਪਾਇਆ॥ ੨॥ ਹਰਿ
ਸਤਿ ਸਤਿ ਮੇਰੇ ਬਾਬੁਲਾ ਹਰਿ ਜਨ ਨੀਮਾਲਿ ਜੰਞ ਵੰਞ ਸੁਹੰਦੀ॥ ਪੇਵਕੜੈ ਹਰਿ ਜਸੁ
ਪਿਸੁਨੇ ਜੀ ਵਿਚਿ ਸਾਹੁਰੈ ਖਰੀ ਸੋਹੰਦੀ॥ ਸਾਹੁਰੈ ਵਿਚਿ ਖਰੀ ਸੋਹੰਦੀ ਜਿ
ਨਿਤ ਵਕੜੈ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿਆ॥ ਸਭੁ ਸਫਲਿਓ ਜਨਮੁ ਤਿਨ ਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿ
ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਪਾਸਦਾਰਿ ਲਿਆ॥ ਹਰਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਮੇਰੇ ਬਾਬੁਲਾ ਹਰਿ ਜਨ ਨੀਮਾਲਿ
ਲਿਜਾਵਿ ਸੋਹੰਦੀ॥ ੩॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੇ ਬਾਬੁਲਾ ਹਰਿ ਦੇਵੈ ਦਾਨੁ ਦਾਨੀ ਵਡਾ॥ ਹਰਿ
ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਸੋ ਕਰੇ ਜੋ ਤਿਸੁ ਸਰਬੈ ਮੇਰਾ ਬਾਬੁਲਾ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਰਮੁ ਗਵਾਈਐ
ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਿਨੁ ਦੇਵਾਇਆ॥ ਖੰਡੇ ਵਰਗੜਿ ਹਰਿ ਸੋ ਕਰੇ ਈਹਾ
ਪੁਰਖੁ ਨਰਾਇਣੁ ਲਾਇਆ॥ ਹੋਰਿ ਮਨਮੁਖ ਦਾਜੁ ਜਿ ਗਹਿਰਿ ਦਿਖਾਲਾ ਹੋਸੁ ਕੁ
ਤੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਕਤੁ ਪਾਜੁ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੇ ਬਾਬੁਲਾ ਹਰਿ ਦੇਵੈ ਪੁਰਖੁ ਨਰਾਇਣੁ ਵਡਾ॥ ੪॥
ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਸਿ ਮੇਰੇ ਬਾਬੈ ਖਾਧੇ ਰਸੀਆ ਮਿਲਿ ਧਨ ਵੇਸ ਵਟਾਈ॥ ਹਰਿ ਜੁਗ ਜੁਗ
ਜੁਗ ਜੁਗੋ ਸਦਾ ਪੀਰੀ ਗੁਰੁ ਚਲੈ ਦੀ॥ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਪੀਰੀ ਚਲੈ ਸਾਤਿ
ਸੁਖਾਈ ਜਿ ਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ਵਡੀ ਬਿਨਾ ਜੋਨਾ
ਵੈਸਿ ਤੇ ਦੇਵੈ ਚੜੈ ਸਵਾਇਆ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਸੰਤ ਹਰਿ ਏਕੋ ਜਿ ਪਰਹਰਿ ਹਰਿ ਨ ਮੁਕੰਦੀ॥ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਸਿ ਮੇਰੇ ਬਾਬੁਲਾ ਹਰਿ ਰਸੀਆ ਪਰਮਲਿ ਧਨ ਵੇਲਾ ਵਧੰਦੀ॥ ੫॥ ੭॥

ਗਸਿਗੀਗਯੁਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ॥ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਅਨਪਿਆਰਿਆਜੀ ਉਮੰਡਾਗੋ ਵੰਞਦਨਾਮਸਮਾਲੇ॥ ਅਨਪਿਆਰਿਆਜੀ
ਉਮੰਡਾ ਹਰਿਨਿਬਹੈ ਤੇਰੈ ਨਾਲੇ॥ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਆਈ ਬਿਰਥਾ
ਕੋਇ ਨ ਜਾਏ॥ ਅਗਹ ਚੀਦੇ ਸੇਈ ਫਲ ਪਾਵਹਿ ਚਰਣ ਕਮਲ ਚਿਤੁ ਲਾਏ॥ ਜਾ
ਬਿਖਲਿ ਪੁਰਿ ਗਹਿ ਆਬਨ ਵਾਰੀ ਘਰਿ ਘਰਿ ਨਾਲੇ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਸਿ

ਣ ਜਾਣਿਆ ਮੀਤਾ ਅੰਤਰਿ ਲਹਰਿ ਲੇਭਾਨੁ॥ ਅੰਤਰਿ ਲਹਰਿ ਲੇਭੁ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮਨੀ
ਸੋਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ॥ ਸਾਧਾ ਸੰਗਤਿ ਸਿਉ ਸੰਗੁ ਨ ਕੀਆ ਬਜੋਨੀ ਚੁਕੁ
ਪਾਵੈ॥ ਸਿਰ ਜਨ ਹਾਰੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਸੁਆਮੀ ਇਕਨਿਮਖ ਨ ਲਗੋ ਧਿਆਨੁ
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੀ ਤਿਜੈ ਪਹਰੈ ਬਿਖੁ ਸੈ ਅੰਧੁ ਅਗਿਆਨੁ॥ ੨॥ ਚਉਥੇ ਪਹਰੈ
ਗੈ ਇ ਕੇ ਵੇਣ ਜਾਣਿਆ ਮੀਤਾ ਦਿਨੁ ਨੇੜੈ ਆਇਆ ਓਸੋ ਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ
ਆਖਿ ਤੁ ਵੇਣ ਜਾਣਿਆ ਮੀਤਾ ਤੇਰਾ ਦਰਗਹ ਚੇਲਾ ਹੋਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ
ਆਖਿ ਪਰਾਣੀ ਤੇਰੋ ਇਸ ਸਖਾਈ॥ ਇਤੁ ਮੋਹੁ ਮਾਇਆ ਤੇਰੋ ਸੰਗਿ ਨ ਚਲੈ ਬੂਝੀ
ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ॥ ਸਰਾਲੀ ਗੈ ਦੁ ਗੁਰ ਕੀ ਪਿਆਰੀ ਓਸੋ ਇ ਸਤਿਗੁਰ ਚਾਨਣੁ
ਹੋਇ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਚਉਥੈ ਪਹਰੈ ਦਿਨੁ ਨੇੜੈ ਆਇਆ ਓਸੋ ਇ॥ ੪॥ ਲਿਖੇ
ਆਵਾਇ ਓਸੋ ਇ ਵਿਦੇ ਕਾ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮੀਤਾ ਉਠਿ ਚਲੇ ਕਮ ਅਜਾਸਾ
ਇ ਕਰਤੀ ਬਿਲਮ ਨ ਦੇਵਨੀ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮੀਤਾ ਘੜੀ ਤ ਕੜੇ ਪਾਏ ਹਾ॥
ਲਿਖਿਆ ਆਇ ਆਪ ਕਾ ਵਿਚਲਾ ਇਆ ਮਨਮੁਖ ਸਦ ਦੁਖੇ ਲੋ॥ ਜਿ ਨੀ ਪ੍ਰਭੁ
ਜਾਤਾ ਤਿਗੁਰੂ ਸੇ ਵਿ ਆਸੇ ਦਰਗਹ ਪਾਸਦਾ ਸੁਖੇ ਲੋ॥ ਕਰਮ ਧਰਤੀ ਸਗੀ ਜੁਗੁ
ਅੰਤਰਿ ਜੋ ਵੈ ਸੋਖਾਤਿ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ ਦਰਵੇਸ ਮਨਮੁਖ ਸਦ
ਵਾਤਿ॥ ੫॥ ੭॥ ੪॥

ਗਸਿਗੀਗਯੁਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭ ਛੰਤ॥ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮੁੰਧਾ ਇਆਣੀ ਏਵੈ ਕਰੇ ਕਿ ਉਕਰਿ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖੈ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ
ਕਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਹੁਰੈ ਕੰਮਿ ਸੈ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਧਿਆਏ॥ ਸਤੀ ਆਵਿ ਚਿਠੇ ਸੁਹੇਲੀ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਬਾ
ਹਭੁ ਢੋਏ॥ ਲੇਖਾ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੀ ਬਾਕੀ ਜਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਿਰਪੈ ਦੇਖੈ॥ ੧॥ ਵੀਆਹੁ ਹੋਆ
ਧਣੀ ਆਪਣੈ ਵੇਸੁ ਕੀਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ਸਮਝਾਈ॥ ਸਾਹੁਰੈ ਪੇਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਵਿਗਸੀ॥

ਸਿਰੀਰਾਗਕੀਵਾਰਮਹਲਾ ੪ ੧ ਓਅਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਲੋਕਕਾਨਾਲੀ॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩

ਰਾਗਾਵਿਚਿਸਿਰੀਰਾਗੁਹੈਜੇਸਾਚੈਧਰਿਪਿਆਰੁ॥ਸਦਾਰਹਿਸਚੁਮਨਿਵਸੈਸੋਨਿ
ਹਚਲਆਤਿਅਪਾਰੁ॥ਰਤਨੁਅਮੋਲਕੁਪਾਇਆਆਪੁਮਾਰਕਾਸਬਦੁਚੀਨਿਚਾਰੁ
ਗਿਆਨਦਾਸਚੀਮਨੁਸਚਾਸਾਚਾਸਰੀਰੁਅਕਾਰੁ॥ਨਾਨਕਸਚੈਸਤਿਗੁਰਿਸੇ
ਵਿਐਸਦਾਸਚੁਦਾਤਾਰੁ॥੧॥ਮਃ੩ ਹੋਰੁਬਿਰਹਾਸਭਕਾਤੂਹੈਜਾਤਬਲਜਾਤ
ਸਾਤਿਬਦ੍ਰੀਤਿਨਹੋਇ॥ਇਕੁਮਨੁਮਾਇਆਮੋਹਿਆਵੇਖਦੁਸੁਣਦੁਨਹੋ
ਇ॥ਸਹਦੇਖੇਬਿਨੁਪ੍ਰੀਤਿਨਊਪਜੈਅੰਧਾਕਿਆਕਰੇਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਜਿਨਿਅ
ਪ੍ਰੀਲੀਤੀਆਸੋਈਸਚਾਦੇਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਇਕੋਕਰਤਾਇਕੁ
ਇਕੋਦੀਬਹਤੁਹਰਿ॥ਹਰਿਇਕੋਸੋਦਾਹੋਆਸਚੁਇਕੋਹਰਿਚਿਤਿਧਰਿ॥
ਹਰਿਤਿਸੁਬਿਨੁਕੋਈਨਾਹਿਭਰਮੁਮੋਹੁਦੁਰਿਕਰਿ॥ਹਰਿਤਿਸੋਨੋਸਾਲਾ
ਹੀਜੋਤਿਪੁਰਖੈਬਾਹਰਿਯਾ॥ਹਰਿਜਿਸਨੋਹੋਇਦਇਆਲੁਸੋਹਰਿਜਿ
ਪਿਕੁਦਿਬਿਧਮੁਤਰਿ॥੧॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ਚਤੀਸਾਪੰਚਸੰਦੀਆਕੇ
ਆਚਲੋਤਿਸੁਨਾਲਿ॥ਇਕਜਾਗੈਦੇਨਾਲਹਨਿਇਕਨਾਸੁਤਿਆਦੇਇ
ਉਠਾਲਿ॥੧॥ਮਃ੧ ਸੋਦਕੁਸਚੁਗੀਸਾਦਿਕਾਸਬਰੁਤੇਸਾਮਲਾਇਕਾ॥
ਦੀਦਾਰੁਪੂਰੇਪਾਇਸਾ॥ਥਾਉਨਾਹੀਖਾਇਕਾ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਭਿਅ
ਏਤੁਸੁਖਿਪਾਇਕੈਆਪੇਕਰੇਲਾਈ॥ਤੂੰਆਪੇਵੇਖਿਵਿਗਸਦਆਪਣੀ
ਵਡਿਆਈ॥ਹਰਿਤੁਧਹੁਬਾਹਰਿਕਿਛੁਨਾਹੀਤੂੰਸਚਾਸਾਈ॥ਤੂੰਆਪੇਆ
ਪਿਵਰਤਦਾਸਭੁਨੀਤਿਬਣਾਈ॥ਹਰਿਤਿਸੋਧਿਆਵਹੁਸੰਤਜਨਹੁਜੋਲਾ
ਇਛਤਾਈ॥੨॥ ॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ਢਕਵਞਾਤੀਢਿਢਲਨਉ॥ਸਭਨਾਜੀ

ਜੀਆਇਕਾਢਿਉ॥੧॥ਮਃ੧ ਸਜੇਬੁਧਿਆਗੇਸਿਝੁਲੰਞੈਗੋਮਚਿਲੀਐ
ਇਗੁਜੀਵਣੁਸਾਗਿਤਾਕੇਪਾਛੈਜੀਵਣਾ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੁਧੁਆਪੇਧਰ
ਤੀਸਾਜੀਐਚੰਦੁਸੂਰਜੁਦੁਇਦੀਵੇ॥ਦਸਚਕ੍ਰਿਹਟੜੁਧੁਸਾਜਿਆਵਧਾ
ਕੁਕਰੀਵੇ॥ਇਕਨਾਨੋਹਰਿਲਾਕੁਟਿਜੋਗੁਮੁਖਿਖੀਵੇ॥ਤਿਨਜਮਕਾਲੁਨ
ਵਿਆਪਈਜਿਨਸਚੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵੇ॥ਓਇਆਪਿਛੁਟੇਪਰਵਗਸਿਉਤਿਨ
ਪਿਛੈਸਭੁਜਗਤੁਛੁਟੈਵੇ॥੨॥ਮਃ੩ ਕੁਦਰਤਿਕਰਿਕੈਵੇਖਿਆ
ਸੋਇ॥ਵਖਤੁਵੀਚਾਰੇਸੁ ਸੰਦਾਹੋਇ॥ਕੁਦਰਤਿਹੋਕੈਮਥਿਨਧੀਪਾਇ॥ਜਾ
ਕੀਮਤਿਪਾਇਕਹੀਨਜਾਇ॥ਸੋਏ ਸਚੀਅਤਿਕਰਣਿਬਿਚਾਰੁ॥ਬਿਨੁਚੁਝੇ
ਕੋਮਾਵੈਪਾਰੁ॥ਸਿਦਕੁਕਰਿਗਿਸਿਜਾਦਮਨੁਕਰਿਮਖਸੁਦੂਜੈਜਹਿਧਰਿ
ਦੇਖਹਿ ਤਹਿਧਿਰਿਓਹਿਜੁਹਾਰੁ॥੧॥ਮਃ੩ ਗੁਰਸਭਾਏਵਨਪਾਈਐਨਹੋਰੈ
ਦੁਰਿ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਭਤਾਂਮਿਲੈਜਾਮਨੁਹੋਵੈਚੂਰਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥
ਸਪਤਦੀਪਸਪਤਸਾਗਰਸਪਤਚਾਰਿਵੇਦਦਸਅਸਟਪੁਰਾਣਾਹਰਿ
ਸਭਨਾਵਿਚਿਵਰਤੁਹਰਤਦਾਹਰਿਸਭਨਾਕਾਦਾਨਾ॥ਸਭਿਤੁਏਧਿਆਵਹਿਜੀ
ਜਤਿਹਰਿਸਾਰੰਗਪਾਣਾ॥ਜੋਗੁਮੁਖਿਹਰਿਆਰਾਧਦੇਤਿਨਤਉਕੁਰਬਾਣ
ਤੁਆਪੇਆਪਿਵਰਤੁਕਰਿਚੋਜਵਿਡਾਣਾ॥੪॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ਕਲਉ
ਅਸਾਜਨੀਕਿਆਸਦਾਈਐ॥ਹਿਰਦੈਦੇਹੀਲਿਖਿਲੇਖੁ॥ਸਦਾਸਾਹਿਬਕੋਰੈ
ਸਿਰਹੋਕਬਹੁਨਤੁਟਸਿਨੇਹੁ॥ਕਲਾਤੁਮਸਾਜਨੀਜਾਇਸੀਲਿਖਿਆਭੀ
ਨਾਲੇਜਾਇ॥ਨਾਨਕਸਹਪ੍ਰੀਤਿਨਜਾਇਸੀਜੋਧੁਗਿਛੋਡੀਸਚੈਪਾਇ॥੧॥ਮਃ੩
ਨਦਰੀਆਵਦਾਸਲਿਨਚਲਾਈਵੇਖਹੁਕੋਵਿਉਪਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਸ
ਚੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਸਾਚਿਰਹਤੁਲਿਵਲਾਇ॥ਨਾਨਕਸਬਦਿਸਚੁਪੈਕਰਮੀਪ
ਲੈਪਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਅੰਦਰਿਬਾਹਰਿਇਕੁਤੁਜਾਣਹਿਤੂੰਤੁ
ਜੀਕੀਚੇਸ੍ਟਹਰਿਜਾਣਦਾਜੇਕੋਮਨਹਰਿਚੇਤੈ॥ਸੋਡਰੈਜੋਪਾਪਕਮਾਵਦਾਥ
ਰਮੀਵਿਗਸੇਤੈ॥ਤੂੰਸਚਾਸਾਹੁਪਿਨਿਆਉਸਚੁਤਾਰਹੀਕੇਤੈ॥ਜਿਨਨਾਨ

ਸਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ਸੇ ਸਾਚੇ ਲੇਖੈ ਪਾਇ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੨ ਕਲਮ ਜਲਉ ਸਾਹੂ ਸਾਵਣੀ ਐ ਕਾਗਦ ਕੀ ਜਾਲਿ ਜਾਉ ॥ ਲਿਖਣ ਵਾਲਾ ਜਲਿ ਬਲਉ ਜੋ ਨਿ ਲਿਖਿਆ ਦੁਖ ਜਾਲਿ ਜਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਪੁਰਬੀ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਵਣ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੨ ਤੇਰੂ ਕੁਰੂ ਪਰਣਾ ਕੁਰੂ ਬੇਲਣਾ ਮਾਇਆ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਵੇਣਾ ਵੇਖੁ ਤੂ ਨਪੀਐ ਪਾਰਿ ਪਵਾਰਿ ਹੋਇ ਬੁਰਾ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਹੈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਹਰਿ ਕਾ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਹੈ ਨਿਆਉ ਹਰਿ ਕਾ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਹੈ ਜਾਨ ਸੁਣੀ ਕਹਿਆ ਰੂਪ ਕਾ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਹੈ ਜਾਨ ਸੁਣੀ ਕਹਿਆ ਚੁਗਲ ਕਾ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਹੈ ਪੁਛਿਆ ਦਾਤਾ ਕਰਣ ਕਾ ॥ ੮ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੨ ਹਉ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਣਾ ਕੇਹਾ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਹੈ ਕਿਉ ਸੇਵਕੁ ਕਰੇ ਸੇਵ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ਤੂ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਏਵ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ਗਲੀਆ ਮੈਲੀ ਚੰਗੀ ਨਾਹੀ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ਗਲੀਆ ਮੈਲੀ ਚੰਗੀ ਨਾਹੀ ਆਚਾਰੀ ਬੁਰਿਆਰ ॥ ਮਨਹਠਿ ਕਰਮੁ ਧਰਮੁ ਕਾ ਬੀਜੈ ਵਿਚਿ ਵੀਆ ਹਉਮੈ ਖਾਰ ॥ ਰੀਸਾ ਕਰਹਿ ਤਿਨ ਰੀਸ ਨ ਹੋਵੈ ਜੋਸੇ ਵਿਚਿ ਰੁਖੜੀਆ ॥ ਤਾ ਲਿਖਿਆ ਸੇ ਮੇਰੀ ਆ ਜਾਂ ਇਛਿ ਖਿਲੀਆ ॥ ਚੋਦੇ ਤਾਣਿ ਨਿਤਾਣੀਆ ਰਹਿ ਨਿਮਾਣੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਮੁਖ ਕਾਰਖਾ ਜੋਤਿ ਨਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਜਲ ਮੀਨਾ ਆਪੇ ਆਪੇ ਹੀ ਜਾਲ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਜਾਲੁ ਵਤਾਇਦਾ ਆਪੇ ਹੀ ਵਿਚਿ ਸੇਵਾਲ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਕਮਲ ਅਲਿਪ ਤੂੰ ਸੈ ਹਥਾ ਵਿਚਿ ਗੁਲਾਲ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਇਦਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥ ਹਰਿ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਹਰਿ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੇਖਿ ਦਿਖਾਲ ॥ ੭ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੨ ਕੁਸਕ ਮੁਸਕ ਨੈਣ ਬਾਣ ਸੈਣ ਵਾਹ ਵਾਹ ਕਰੇਨਿ ॥ ਅੰਦਰਿ ਖੋਟ ਨਿਆਣੀਆ ਰਤੇ ਸੇ ਵੇਖਨਿ ॥ ਜੇ ਧਨ ਖਸਮੈ ਚਲੈ ਰਜਾਈ ॥ ਤਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਕਹੀਐ ਮਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਮੀ ਇਹ ਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਸਾਦੀ ਸਰਿ ਸਮਾਈ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੨ ਮਨਮੁਖ ਪਾਸਾ ਮਾਵਿ ਚੁਕਿ ਆਇ ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਕਦੇ ਖਿ ਨਭਾਖਾ ॥ ਇਸ ਕਾ ਚੰਗੁ ਨ ਬੋਲਿਆ ਛੋਛਾ ਇਸ ਦਾ ਮੁਖੁ ॥ ਮੂਲੋ ਜਾਇ ਗੋਇ

ਚੰਮੁ ਏ ਪੂਰਖਾ ਅੰਧੁ ਗਵਾਰਾ ॥ ਬਿਸਟਾ ਅੰਦਰਿ ਕੀਟ ਸੇ ਪਚਹਿ ਵੋਰਾ ਵਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਤੇ ਸੇ ਰੰਗੁਲੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਭਗਤੀ ਰੰਗੁ ਨ ਉਤਰੈ ਜੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਿਸਾਟਿ ਉਪਾਈ ਸਭ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਪਰਿਜੰਦ ॥ ਸਭਿ ਛਡਿਆ ॥ ਇਕਿ ਵਲਛ ਜੁ ਕਰਿ ਕੈ ਵੇਖਦੇ ਮੁਹ ਹਠ ਕੁਰੂ ਕੁਰੂ ਸਤੁ ਤੁਨੀ ਛਡਿਆ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਕੈ ਵੈ ਜੋਕ ਕਰਿ ਤੂ ਸੁਖੀ ਤੈ ਕੰਮਿ ਹੀ ਇਆ ॥ ਇਕ ਨਾਸਹੁ ਬੁਝਾ ਇਨ ਤੁਤਿ ਨਾ ਅਤ ਵਤੰਤ ਰਾਗ ਦੇ ਵਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਚੇਤਿ ਖਾਹਿ ਤਿ ਨਾਸਹ ਛੁਟੈ ਅਚੇਤ ਰਹਤ ਤਰਾਇਆ ॥ ੯ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੨ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਭਏ ਵਖਣਹਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸੁਆਇ ॥ ਦੁਜੈ ਤਾਇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਮਨਮੁਖੀ ਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ਜਿਨਿ ਜੀ ਉਪਿ ਪਰਦਿਤਾ ਸੁਖ ਚਜ ਨ ਚੇਤੈ ਜੋਦੇ ਦਾਰਿ ਜਨ ਕਾ ਸਾਂਇ ॥ ਜਮ ਕਾ ਫਾਹਾ ਗਲਹੁ ਨ ਕਟੀਐ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਅਨਮੁਖਿ ਕਿਛੁ ਨ ਸੁਝੈ ਅੰਧੁ ਜੇਹਾ ਪੂਰਾ ਬਾਲੀ ਆਕਾਇ ॥ ਪੂਰੈ ਕਰਿ ਸਾਹਿ ਗੁਰੂ ਮੇਲੇ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਨਾਮੁ ਵੈ ਸੋ ਨਿਆਇ ॥ ਸੁਖੁ ਮਾਣਹਿ ਸੁਖੁ ਪੈਨਣਾ ਸੁਖੇ ਸੁਖਿ ਵਿਹਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨ ਊਮਨੁ ਵਿ ਸਾਗੈ ਜੋ ਤੁਦਹਿ ਸਚੇ ਸੋਭ ਪਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥ ਹੁਕਮਿ ਅਪੁ ਛਾਣਿਆ ਰਾਮ ਨਾਮ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਸਚੇ ਸਚੁ ਕਮਾਵਣਾ ਵਡਿਆਈ ਵੇ ਪਾਸਿ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਸਿਰਿ ਢਹਿਤਾ ਨਾਹੀ ਤਾਸਿ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹਣਾ ਸੁਖੇ ਸੁਖਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਜਨ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖ ਜਨਮੁ ਨੈ ਮਾਰਿ ਥਿਨ ਨ ਵੋਹੀ ਗੁਣੀ ਵਾਸੁ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਉ ਊਪਾਈਐ ਮਨਮੁਖੀ ਓਹੁ ਵਿਣਾਸੁ ॥ ਜੀ ਉਤ ਵੇਤਿ ਉਰਧੁ ਤੁਨਾ ਕੁਤੇ ਵਾਦਿ ਸੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਦਾ ਤੂੰ ਭਰਣਾ ਸਿ ॥ ਸਭਿ ਤੁਧੈ ਪਾਸਹੁ ਮੰਗਦੇ ਨਿਤ ਕਰਿਅਰਦਾਸਿ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਤਿਸੁ ਸਭੁ ਕੋ ਦੇਵੈ ਇਕਨਾ ਦੂਰਿ ਹੈ ਪਾਸਿ ॥ ਤੂ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਤੂ ਜਾਣਹਿ ਸਭ ਰਾਸਿ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਹਿ ਤਿਸੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮਿਲੈ ਕਿਆ ਨਾਨਕ ਚਲੈ ਤਾਸਿ ॥ ਜਨ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖ ਤੇਰੈ ਸਭ ਵਸਿ ॥ ੯ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੨ ਪੰਡਿਤ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੁਸਤਕਾ ਬਾਦੁ ਵਖਾਣਹਿ ਸੰਤੁ ਨ ਪਛਾਣਹਿ ਮੂਲੁ ਨ ਬੁਝਹਿ ਅਪਣਾ ਕਥਿ ਕਥਿ ਕਹਹਿ ਹੋਰਾ ਤੂ ਆਪੇ ਬੁਧਿ ਦਾਤਾ ਸਭ ਤੇਰੀ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਦੇਵਹਿ ਤਿਸੁ ਸਚੁ ਸੂਝੈ ਸਚੁ ਬੁਝੈ ਸਚੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਵੇਖੁ ਤੂ ਕੁਰੂ ਨਿਰੰਜਨਾ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਸਚੁ ਦਰਿ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਜੀਉ ਸਚੁ ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਇਆ ਗਏ ਜਾਸਹਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੨ ਪੰਡਿਤ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੋਥੀਆ ਤਿਨ ਸਿਰਿ ਦੁਨੀ ਸਭ ਕਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਨੀ ਤਿਨ ਸਭ ਕਾਰ ਵਿਕਾਰ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਸਚੁ

ਦਮਾਇਆ ਓਸੀ ਪਿਅਲਾ ਅਤਿਰਿਝਾਯਨ ਚੀਨਏ ਮੰਨ ਮੁਖ ਵਗਦਾ ॥ ਦੂਜੈ ਕਾਇਨ
ਨਤੁ ਪਰੇਧਦਾ ਬੁਝੈ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਪਸਾਰੁ ॥ ਵੋਹਵਹ
ਮਃ ੩ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨੀ ਓਮੁ ਪਾਇਆ ਬੁਝਹੁ ਪੁਰਖਹੋ ਵੀਚਾਰੁ ॥
ਸਦਾ ਸਾਤਿ ਸੁਖੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਚੂਕੈ ਕੂਕ ਪੁਕਾਰ ॥ ਓਹੋ ਨੋ ਆਪੁ ਖਾਇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ
ਵੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਵਹਿ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਜਿਤੁ ਦਰਿ ਸੋਹਨਿ ਦੁਆਰ ॥
ਪਉੜੀ ॥ ਜਰਿ ਕੀਸੇ ਵਾਸ ਛਡਾਇ ਲੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਥਾਇ ॥ ਜਿਸੁ ਸੁਤ
ਲਿਖਾ ਵੋਤਿ ਸੁਗੁਰੂ ਮਿਲੈ ਸੋ ਜਰਿ ਨਮੁਖਿ ਆਇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਓਤ
ਪਿਆਰਿ ਲਗਾਇ ॥ ਅਨਤ ਠਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਪੁਛਹੁ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿ ਜਾਇ ॥ ਨਾਮ ਰਤਨ ਜਰਿ ਕੇ
ਜੇ ਵਾਸੇ ਕਰੇ ਜੇ ਸੁਲਝੇ ਵੇਰ ਜਰਿ ਪਾਇ ॥ ੧੦ ॥ ਸੋਲਹੇ ਕੁਮਃ ੩ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੂਰਾ ਵਰਮਿਆ
ਮੁਜਿ ਨਿਵਿ ਚਤੁਦਸ ਦੁਤ ਅਤੰਕਰ ਮਾਰਿ ਆ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਜਨ
ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਆਪਿ ਤੋ ਆਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਸਭੁ ਕੁਲੁ ਤਰਾਇ ਸਤਾਰਿਆ ॥ ਸੋ ਹਰਿ ਸੇ
ਚੇਦੁ ਅਗਿਨਾ ਮੁਖਿ ਆਖਿਆ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮਹਿ ਅਤੰਕਰਿ ਮਰਦੁ ਵਿਗਾੜਿਆ ॥
ਸੋ ਕੇ ਵਰੇ ਤੋ ਪੁਰਖੁ ਕਿ ਆਖਾ ਕਰਤਾ ਵਿਚਿ ਰਖਿਆ ॥ ਆਪਹੁ ਦੂਜੇ ਕੋ ਨਹੀ ਖਸਮੁ
ਵਿਸਾਰਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ਗੁਰਿ
ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਤਿਨਿ ਵਿਚਹੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਕੇ
ਗਤਿ ਗਾਈ ਕਰਿ ਚਾਨਣੁ ਮਗੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਤਉ ਮੇਰੇ ਮਨ ਏਕਲਿ ਵੇਲਾ ਗੀਐ
ਭਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਮਤੀ ਜਨੁ ਜੋਨਿ ਨ ਆਵੈ ਸੋ ਨਾਨਕ ਚੋਨੀ ਮਿਸਾਇਆ ॥
ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤੈ ਕਰਤਾ ਜੋ ਕਰੇ ਸੋ ਨਿਹਚਾ ਇਆ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ
ਲੇਇ ਤਾ ਜੀਵੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬਿਖੁ ਨਾਮਿ ਰਿਜਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੀਮਾਲਿਆ
ਹਰਿ ਦੀਬਣਾ ਸਿਉ ਜੇਸਕਨੀ ਦੀਬਾਣੀ ਮਿਲਿਆ ॥ ਜਿਥੈ ਖੇ ਓਤ ਜਾਇ ਤਿਥੈ
ਓਤ ਸੁਰਖਰੂ ਹੋਵੈ ਸਭੁ ਪਾਪੀ ਤਰਿਆ ॥ ਓਸੁ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ
ਨੁਤੇ ਨਾਲੋ ਪਰਵਰਿਆ ॥ ਨਾ ਓ ਪੁਜੀ ਐ ਨਾ ਓ ਮੰਨੀ ਐ ਨਾ ਇਹਿ ਕਿਆ ਵੇਖ ਸਭੁ ਜਗੁ
ਰਿਆ ॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਇਕ ਮਨੀ ਇਕਾ ਚਿਤੇ ਸੇ ਆਸਾ ਥਿ ਨ ਜੀਗ

ਹੀਆ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਆਤਮਾ ਦੇਉ ਪੂਜੀ ਐ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦਿ ਜਿਸੁ ਬੁਝਾਇਆ ॥ ਆਤ
ਸੋਨੇ ਆਤਮੇ ਦੀਪ ਤੀ ਤਿਤੁ ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਹੋਇ ॥ ਆਤਮਾ ਅਰਾਧੇ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਏ
ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ਸੁਭਾਇ ॥ ਗੁਰ ਵਿਣੁ ਸਬਦੁ ਨ ਜਾਣਈ ਵਰਤੈ ਲੋਕੁ ਮੋਹ ਦੁਖ ਰੋਇ ॥ ਨਾਨਕ
ਥਿ ਨਪ ਪਭੁ ਤਿਨਾ ਮਿਲਿਆ ਜਿ ਵੈਸੇ ਸਚਿ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਸਨਾਇ ॥ ਸਚੈ ਮੋਹਨ ਲਾਗ
ਈ ਅਲਖੁ ਲਖੇ ਦੂਜੈ ਕਾਇ ॥ ਓਥੈ ਤੀ ਮੁਖਿ ਨ ਉਤਰੈ ਜੇ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਸਨਾਇ ॥ ਮਨ
ਮੁਖ ਕਰਮ ਅਕਰੇ ਅਤੰਕਾਰੀ ਸਭੁ ਦੁਖੇ ਦੁਖੁ ਕਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮੋਖਾ ਊਜ ਭੁਤਾਖੀ
ਐ ਜਾ ਸਤਿ ਗੁਰਮਾ ਤਿ ਸਮਾਇ ॥ ੧ ਮਃ ੩ ਮਨਮੁਖੁ ਖੁਲੈ ਕੁ ਸਮਝ ਨ ਭਾਈ ਐ ਕਦਹੁ
ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਅਮਲੁ ਖੁਰਲਾਇ ਆਨਾ ਰਲੈ ਪਾਇ ਐ ਕਿਰਤਿ ਫਿਰਾਇ ॥
ਲਿਵ ਧਾਤੁ ਦੁਇ ਰਤੈ ਚੁਕਮੀ ਕਾਚ ਕਮਾਇ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਆਪਣਾ ਮਨੁ ਮਾਰਿ ਐ
ਸਬਦਿ ਕਸਵਟੀ ਲਾਇ ॥ ਮਨ ਤੀ ਨਾਲਿ ਸਬਦੁ ਗੜ੍ਹਾ ਮਨ ਤੀ ਨਾਲਿ ਸਬਦਿ ਮਨ ਤੀ
ਮੰਝਿ ਸਮਾਇ ॥ ਮਨੁ ਜੋ ਇਛੈ ਸੋ ਲਹੈ ਤੇਸ ਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਮੀਹੁ ਰਤਨ ਮੁਸ
ਵਰਸੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਕਾਚ ਕਮਾਇ ॥ ਵਿਣੁ ਮਨੈ ਜਿ ਹੋਰੁ ਗੰਢਣਾ ਲੇਖੁ ਬੁਝਣ ਜਾ ਸੀ
ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖੀ ਮਨ ਤਹਿ ਹਾਰਿਆ ਕੂੜੁ ਕੁਸਤੁ ਕਮਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰ
ਸਾਦੀ ਮਨੁ ਜੇ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਖਿਵੈ ਭਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਚੁ ਕਮਾ ਵੈ ਮਨੁ
ਖਿਆ ਵੈ ਜਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਸੁਣਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਹਰਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਗੁ
ਰਕੀ ਇਕ ਸਾਖੀ ॥ ਜਿਸੁ ਪੂਰਿ ਭਾਗੁ ਤਿਸੁ ਵੇਮੁਖੁ ਸਤਾ ਕਿਤੁ ਨਿ ਜਨਿ ਲੇ ਹਿ ਰੈ
ਰਾਖੀ ॥ ਹਰਿ ਅਖੀ ਖਿ ਤਕ ਬਾਸਕ ਸਟ ਉਤੁ ਮ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਸਤ ਜੇ ਚਾਖੀ ॥ ਤਤ
ਭਇਆ ਪ੍ਰਗਾਸੀ ਮਾਇਆ ਅੰਧੇਰਾ ਜਿਉ ਸੂਰਜ ਜੋਤਿ ਕਿ ਰਾਖੀ ॥ ਅਦਿ
ਸਟ ਅਗੋ ਚਕੁ ਅਲਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋ ਦੀਖਿਆ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਆਖੀ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋ
ਕੁ ਮਃ ੩ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਆਪਣਾ ਸੋ ਸੁਖੁ ਕੇ ਪੈ ਪਾਇ ਐ ॥ ਵਿ ਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾ
ਇ ਕੈ ਰਸਨਿ ਸਾਚੀ ਲਿ ਵ ਲਾਇ ॥ ਸਤਿ ਗੁ ਰੁਜਿ ਨੀ ਨਸੇ ਵਿ ਚਹੁ ਤਿਨਾ ਬਿ ਰਥਾ ਜਨ
ਮੁ ਗਵਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿ ਸੁਕੁ ਵੈ ਸੋ ਕਰੇ ਕਰ ਣਾ ਕਿ ਛੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ੧ ਮਃ ੩
ਅਤੁ ਵੇ ਕਰੇ ਵੇ ਰੁ ਆ ਵੇ ਕਾ ਕਰ ਸਮ ਕਮਾਇ ॥ ਦੂਜੈ ਕਾਇ ਆ ਗਿ ਆ ਨੀ ਪੂਜਾ

ਦੇਵਣਹਾਰੁ ਜਾਣੈ ਸਭ ਜਾਇ ॥ ਆਗੈ ਦੇਂਦਿਆ ਪਰਾਪਤਿ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸਾਹੁ ਸਚੁ ਵਣਜਾਰਾ ॥ ਜਿਸੁ ਘਰਿ ਵਖਰੁ ਤਿਸੁ ਦਰਬਾਰਾ ॥ ਵਖਰੁ ਤਿਸੁ ਵਡਾ ਵਾਪਾਰੀ ॥ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਲੇਖਾ ਪਵੈ ਸਚੁ ॥ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਜਿਸੁ ਸਚੁ ਸਿਰਿ ਲੇਖੁ ॥ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਜਿਸੁ ਨਾਹੀ ਕੂੜੁ ॥ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਜਿਸੁ ਨਾਹੀ ਸੋਗੁ ॥ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਜਿਸੁ ਨਾਹੀ ਵਿਜੋਗੁ ॥ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਜਿਸੁ ਨਾਹੀ ਰੋਗੁ ॥ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਜਿਸੁ ਨਾਹੀ ਵਿਕਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਜਿਸੁ ਨਾਹੀ ਵਿਸਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਜਿਸੁ ਨਾਹੀ ਮੋਹੁ ॥ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਜਿਸੁ ਨਾਹੀ ਲੋਹੁ ॥ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਜਿਸੁ ਨਾਹੀ ਕਾਮੁ ॥ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਜਿਸੁ ਨਾਹੀ ਕ੍ਰੋਧੁ ॥ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਜਿਸੁ ਨਾਹੀ ਮਾਣੁ ॥ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਜਿਸੁ ਨਾਹੀ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਜਿਸੁ ਨਾਹੀ ਮਾਇਆ ॥ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਜਿਸੁ ਨਾਹੀ ਛਾਇਆ ॥ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਜਿਸੁ ਨਾਹੀ ਤਿਸਨਾ ॥ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਜਿਸੁ ਨਾਹੀ ਤਿਸਨਾ ॥ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਜਿਸੁ ਨਾਹੀ ਮਮਤਾ ॥ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਜਿਸੁ ਨਾਹੀ ਹਉਮੈ ॥ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਜਿਸੁ ਨਾਹੀ ਭਰਮੁ ॥ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਜਿਸੁ ਨਾਹੀ ਕਰਮੁ ॥ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਜਿਸੁ ਨਾਹੀ ਧਰਮੁ ॥ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਜਿਸੁ ਨਾਹੀ ਪਾਪੁ ॥ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਜਿਸੁ ਨਾਹੀ ਪੁੰਨੁ ॥ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਜਿਸੁ ਨਾਹੀ ਪਰਪੰਚੁ ॥ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਜਿਸੁ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ॥ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਜਿਸੁ ਨਾਹੀ ਜੰਜਾਲੁ ॥ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਜਿਸੁ ਨਾਹੀ ਦੁਖੁ ॥ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਜਿਸੁ ਨਾਹੀ ਸੁਖੁ ॥ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਜਿਸੁ ਨਾਹੀ ਅਪਮਾਨੁ ॥ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਜਿਸੁ ਨਾਹੀ ਮਾਨ

ਬਾਣੀ ਤੇਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ ਅਨੁਹਰਿਆ ਪਣੀ ਰਿਦੈ ਪਕੇ ॥ ਨਾਮਿ ਉਤਰੀ ॥
ਹਰਿ ਕਿਆ ਪਣੀ ਭਗਤਿ ਕਰਾਇ ਵਡਿਆਈ ਵੇਖਾ ਣੀ ਅਨੁ ਆਪਣੀ ਆਪੇ ਕੇ
ਹਰਿ ਆਪਣੀ ਭਗਤਿ ਕਰਾਇ ਵਡਿਆਈ ਵੇਖਾ ਣੀ ਅਨੁ ਆਪਣੀ ਆਪੇ ਕੇ
ਪਰਤੀਤਿ ਆਪੇ ਸੋਵਾਪਾਣੀ ਅਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਨੰਦੇ ਇਐ ਨੰਦੁ ਖਿ ਗੁਖ ਗੀਬ

ਸਿਰੀਗੁਰੂਗ੍ਰੰਥਸਾਹਿਬਜੀਉਕੀ ਸਹਾਇ

ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ੧ ਓ ਜੋਤੁ ॥ ੩ ॥ ੨ ॥ ੧੦੫ ॥ ੧੭

ਸਿਰੀਗੁਰੂਗ੍ਰੰਥਸਾਹਿਬਜੀਉਕੀ ॥

ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਸਭਜਾਇ ॥ ਪ੍ਰਗਟਭਏਸਾਧਪੂਰਨਸਹਾਇ ॥ ਜਾਕੀਸੇਵਕਤਾਕੀਸੋਭ ॥ ਜਾਕੇ ਦੂਖਨਾਸੈਤਿਸੁਰਿਦੈਬਸਾਇ ॥ ਜਾਕੀਟਹਲਨਥਾਵੈਖਾਲ ॥ ਜਾਕੇ ਕੀਰਤਨਕੀਨਿਹਾਲ ॥ ਜਾਕੀਦਿਸਟਿਨਾਦਰਿਆਵੈ ॥ ਤਾਕੈ ਨਿਕਟਿਨਜਮਕਾਲੁ ਨਆਵੈ ॥ ਜਾਕੀਸਰਣਸਰਬਸੁਖਪਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕਤਾਕੈਬਲਿਬਲਿਜਾਈਐ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਹਾਪਵਿਤ੍ਰ ॥ ਜਹਾਹਰਿਕੀਰਤਨੁਨਿਤਮਿਤ੍ਰ ॥ ਨਿਰਮਲਤਾਕੀਸਭਊਪਰਛਾਉ ॥ ਤਿਸੁਮਹਿਮਾਕਾਕਥਨਨਜਾਇ ॥ ਅਕਥੁਕਥਾਉਪਜੈਸਾਇਕੁਪਾਇ ॥ ਤਿਸੁਸਾਧਧਾਮਚੁਮੈਆਇ ॥ ਨਾਨਕਤਾਕੈਬਲਿਬਲਿਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਜਾਕੈਮਨਿਲਾਗਾਹਰਨਾਉ ॥ ਤਾਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਜਾਉ ॥ ਜਾਕੈਹਿਰਦੈਬਸੈਭਗਵਾਨ ॥ ਤਾਕੈਜਮਸਿਉਪੜੈਕਾਮ ॥ ਜਾਕੈਹਿਰਦੈਹੋਇਵਿਸ੍ਵਾਸ ॥ ਤਾਕੈਨਾਹੀਕਾਲਕੀਫਾਸ ॥ ਜਾਕੈਹਿਰਦੈਨਾਮੁਨਿਵਾਸ ॥ ਤਾਕਾਨਹੀਕਿਛੁਭੀਨਾਸ ॥ ਜਾਕੈਮਨਿਭਇਆਪਰਗਾਸ ॥ ਤਾਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਤਾਸ ॥ ਜਾਕੈਮਨਿਪੂਰਨਪਰਮਾਨੰਦ ॥ ਤਾਕੈਸਾਕੁਨਬਿਓਗੁਨਦੁਖੁ ॥ ਜਾਕੈਵਸਿਆਪੂਰਨਸੰਤੋਖੁ ॥ ਤਾਕੈਨਾਹੀਮਾਇਆਧੋਖ ॥ ਜਾਕੈਮਨਿਲਾਗਾਸਚੁਸੋਇ ॥ ਤਾਕੈਘਟਿਨਆਵੈਕੋਇ ॥ ਜਾਕੈਮਨਿਮਾਨਿਆਏਕੁ ॥ ਨਾਨਕਤਾਕੈਨਾਹੀਸੋਕੁ ॥ ੧ ॥ ਜਾਕੈਮਨਿਵੁਠਾਪੂਰਨਰਾਮ ॥ ਤਾਕੈਕਾਜਨਾਹੀਕਾਮ ॥ ਜਾਕੈਮਨਿਆਇਆਸਾਧ ॥ ਤਾਕੈਊਨਨਾਹੀਕਾਥ ॥ ਜਾਕੈਮਨਿਵੁਠੇਗੋਪਾਲ ॥ ਤਾਕੈਨਾਹੀਕਾਲਕੀਘਾਲ ॥ ਜਾਕੈਮਨਿਵੁਠੇਕਿਰਪਾਲ ॥ ਤਾਕੈਨਾਹੀਕਾਲਕੀਝਾਲ ॥ ਜਾਕੈਮਨਿਵੁਠੇਸਭਸੁਖ ॥ ਤਾਕੈਨਾਹੀਕਾਲਕੀਭੁਖ ॥ ਜਾਕੈਮਨਿਵੁਠੇਸਭਥੋਕ ॥ ਤਾਕੈਨਾਹੀਕਾਲਕੀਰੋਕ ॥ ਜਾਕੈਮਨਿਵੁਠੇਸਭਥਾਨ ॥ ਤਾਕੈਨਾਹੀਕਾਲਕੀਕਾਨ ॥ ਜਾਕੈਮਨਿਵੁਠੇਸਭਸੁਖਾਲ ॥ ਨਾਨਕਤਾਕੈਸਦਾਦਇਆਲ ॥ ੨ ॥ ਜਾਕੈਮਨਿਵੁਠੇਸਭਸੁਖਾਲ ॥ ਤਾਕੈਨਾਹੀਕਾਲਕੀਝਾਲ

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੪ ਹਰਿਜਨ ਸੰਤ ਮਿਲਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਹਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਖਾ ਮੇਰੀ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਮਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਤੁ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ਸੋਈ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਉ ਧੂੜਿ ਮਾਗਉ ਹਰਿ ਜਨ ਮਹਿ ਹਰਿ ਪਾਈ ॥ ੧ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਸਰਣਾਈ ਹਰਿ ਜਨ ਮਤਿ ਉਤਮ ਹਰਿ ਜਨ ਮਹਿ ਹਰਿ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਈ ॥ ੨ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਮੈ ਨੇਤ੍ਰ ਜਨ ਕੇ ਹਉ ਪਗ ਮਲੀ ਜਨ ਕੇ ਹਉ ਹਥ ਝਲੀ ਜਨ ਕੀ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ੩ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਉ ਪੈਜ ਰਖਾ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਜਨ ਕਾ ਹਉ ਕਰੀ ਸਹਾਈ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਉ ਓਟ ਗਹੀ ਹੈ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਉ ਸਰਣਾਈ ॥ ੪ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਵਡ ਭਾਗ ਵਡੇਰੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਉ ਧੂੜਿ ਮਾਗਉ ਹਰਿ ਜਨ ਮਹਿ ਹਰਿ ਪਾਈ ॥ ੫ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਮੈ ਨੇਤ੍ਰ ਜਨ ਕੇ ਹਉ ਪਗ ਮਲੀ ਜਨ ਕੇ ਹਉ ਹਥ ਝਲੀ ਜਨ ਕੀ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ੬ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਉ ਪੈਜ ਰਖਾ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਜਨ ਕਾ ਹਉ ਕਰੀ ਸਹਾਈ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਉ ਓਟ ਗਹੀ ਹੈ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਉ ਸਰਣਾਈ ॥ ੭ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਵਡ ਭਾਗ ਵਡੇਰੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਉ ਧੂੜਿ ਮਾਗਉ ਹਰਿ ਜਨ ਮਹਿ ਹਰਿ ਪਾਈ ॥ ੮ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਮੈ ਨੇਤ੍ਰ ਜਨ ਕੇ ਹਉ ਪਗ ਮਲੀ ਜਨ ਕੇ ਹਉ ਹਥ ਝਲੀ ਜਨ ਕੀ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ੯ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਉ ਪੈਜ ਰਖਾ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਜਨ ਕਾ ਹਉ ਕਰੀ ਸਹਾਈ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਉ ਓਟ ਗਹੀ ਹੈ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਉ ਸਰਣਾਈ ॥ ੧੦ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਵਡ ਭਾਗ ਵਡੇਰੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਉ ਧੂੜਿ ਮਾਗਉ ਹਰਿ ਜਨ ਮਹਿ ਹਰਿ ਪਾਈ ॥ ੧੧ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਮੈ ਨੇਤ੍ਰ ਜਨ ਕੇ ਹਉ ਪਗ ਮਲੀ ਜਨ ਕੇ ਹਉ ਹਥ ਝਲੀ ਜਨ ਕੀ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ੧੨ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਉ ਪੈਜ ਰਖਾ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਜਨ ਕਾ ਹਉ ਕਰੀ ਸਹਾਈ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਉ ਓਟ ਗਹੀ ਹੈ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਉ ਸਰਣਾਈ ॥ ੧੩ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਵਡ ਭਾਗ ਵਡੇਰੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਉ ਧੂੜਿ ਮਾਗਉ ਹਰਿ ਜਨ ਮਹਿ ਹਰਿ ਪਾਈ ॥ ੧੪ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਮੈ ਨੇਤ੍ਰ ਜਨ ਕੇ ਹਉ ਪਗ ਮਲੀ ਜਨ ਕੇ ਹਉ ਹਥ ਝਲੀ ਜਨ ਕੀ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ੧੫ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਉ ਪੈਜ ਰਖਾ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਜਨ ਕਾ ਹਉ ਕਰੀ ਸਹਾਈ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਉ ਓਟ ਗਹੀ ਹੈ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਉ ਸਰਣਾਈ ॥ ੧੬ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਵਡ ਭਾਗ ਵਡੇਰੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਉ ਧੂੜਿ ਮਾਗਉ ਹਰਿ ਜਨ ਮਹਿ ਹਰਿ ਪਾਈ ॥ ੧੭ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਮੈ ਨੇਤ੍ਰ ਜਨ ਕੇ ਹਉ ਪਗ ਮਲੀ ਜਨ ਕੇ ਹਉ ਹਥ ਝਲੀ ਜਨ ਕੀ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ੧੮ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਉ ਪੈਜ ਰਖਾ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਜਨ ਕਾ ਹਉ ਕਰੀ ਸਹਾਈ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਉ ਓਟ ਗਹੀ ਹੈ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਉ ਸਰਣਾਈ ॥ ੧੯ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਵਡ ਭਾਗ ਵਡੇਰੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਉ ਧੂੜਿ ਮਾਗਉ ਹਰਿ ਜਨ ਮਹਿ ਹਰਿ ਪਾਈ ॥ ੨੦ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਮੈ ਨੇਤ੍ਰ ਜਨ ਕੇ ਹਉ ਪਗ ਮਲੀ ਜਨ ਕੇ ਹਉ ਹਥ ਝਲੀ ਜਨ ਕੀ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ੨੧ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਉ ਪੈਜ ਰਖਾ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਜਨ ਕਾ ਹਉ ਕਰੀ ਸਹਾਈ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਉ ਓਟ ਗਹੀ ਹੈ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਉ ਸਰਣਾਈ ॥ ੨੨ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਵਡ ਭਾਗ ਵਡੇਰੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਉ ਧੂੜਿ ਮਾਗਉ ਹਰਿ ਜਨ ਮਹਿ ਹਰਿ ਪਾਈ ॥ ੨੩ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਮੈ ਨੇਤ੍ਰ ਜਨ ਕੇ ਹਉ ਪਗ ਮਲੀ ਜਨ ਕੇ ਹਉ ਹਥ ਝਲੀ ਜਨ ਕੀ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ੨੪ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਉ ਪੈਜ ਰਖਾ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਜਨ ਕਾ ਹਉ ਕਰੀ ਸਹਾਈ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਉ ਓਟ ਗਹੀ ਹੈ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਉ ਸਰਣਾਈ ॥ ੨੫ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਵਡ ਭਾਗ ਵਡੇਰੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਉ ਧੂੜਿ ਮਾਗਉ ਹਰਿ ਜਨ ਮਹਿ ਹਰਿ ਪਾਈ ॥ ੨੬ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਮੈ ਨੇਤ੍ਰ ਜਨ ਕੇ ਹਉ ਪਗ ਮਲੀ ਜਨ ਕੇ ਹਉ ਹਥ ਝਲੀ ਜਨ ਕੀ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ੨੭ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਉ ਪੈਜ ਰਖਾ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਜਨ ਕਾ ਹਉ ਕਰੀ ਸਹਾਈ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਉ ਓਟ ਗਹੀ ਹੈ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਉ ਸਰਣਾਈ ॥ ੨੮ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਵਡ ਭਾਗ ਵਡੇਰੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਉ ਧੂੜਿ ਮਾਗਉ ਹਰਿ ਜਨ ਮਹਿ ਹਰਿ ਪਾਈ ॥ ੨੯ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਮੈ ਨੇਤ੍ਰ ਜਨ ਕੇ ਹਉ ਪਗ ਮਲੀ ਜਨ ਕੇ ਹਉ ਹਥ ਝਲੀ ਜਨ ਕੀ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ੩੦ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਉ ਪੈਜ ਰਖਾ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਜਨ ਕਾ ਹਉ ਕਰੀ ਸਹਾਈ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਉ ਓਟ ਗਹੀ ਹੈ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਉ ਸਰਣਾਈ ॥ ੩੧ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਵਡ ਭਾਗ ਵਡੇਰੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਉ ਧੂੜਿ ਮਾਗਉ ਹਰਿ ਜਨ ਮਹਿ ਹਰਿ ਪਾਈ ॥ ੩੨ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਮੈ ਨੇਤ੍ਰ ਜਨ ਕੇ ਹਉ ਪਗ ਮਲੀ ਜਨ ਕੇ ਹਉ ਹਥ ਝਲੀ ਜਨ ਕੀ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ੩੩ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਉ ਪੈਜ ਰਖਾ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਜਨ ਕਾ ਹਉ ਕਰੀ ਸਹਾਈ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਉ ਓਟ ਗਹੀ ਹੈ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਉ ਸਰਣਾਈ ॥ ੩੪ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਵਡ ਭਾਗ ਵਡੇਰੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਉ ਧੂੜਿ ਮਾਗਉ ਹਰਿ ਜਨ ਮਹਿ ਹਰਿ ਪਾਈ ॥ ੩੫ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਮੈ ਨੇਤ੍ਰ ਜਨ ਕੇ ਹਉ ਪਗ ਮਲੀ ਜਨ ਕੇ ਹਉ ਹਥ ਝਲੀ ਜਨ ਕੀ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ੩੬ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਉ ਪੈਜ ਰਖਾ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਜਨ ਕਾ ਹਉ ਕਰੀ ਸਹਾਈ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਉ ਓਟ ਗਹੀ ਹੈ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਉ ਸਰਣਾਈ ॥ ੩੭ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਵਡ ਭਾਗ ਵਡੇਰੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਉ ਧੂੜਿ ਮਾਗਉ ਹਰਿ ਜਨ ਮਹਿ ਹਰਿ ਪਾਈ ॥ ੩੮ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਮੈ ਨੇਤ੍ਰ ਜਨ ਕੇ ਹਉ ਪਗ ਮਲੀ ਜਨ ਕੇ ਹਉ ਹਥ ਝਲੀ ਜਨ ਕੀ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ੩੯ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਉ ਪੈਜ ਰਖਾ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਜਨ ਕਾ ਹਉ ਕਰੀ ਸਹਾਈ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਉ ਓਟ ਗਹੀ ਹੈ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਉ ਸਰਣਾਈ ॥ ੪੦ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਵਡ ਭਾਗ ਵਡੇਰੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਉ ਧੂੜਿ ਮਾਗਉ ਹਰਿ ਜਨ ਮਹਿ ਹਰਿ ਪਾਈ ॥ ੪੧ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਮੈ ਨੇਤ੍ਰ ਜਨ ਕੇ ਹਉ ਪਗ ਮਲੀ ਜਨ ਕੇ ਹਉ ਹਥ ਝਲੀ ਜਨ ਕੀ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ੪੨ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਉ ਪੈਜ ਰਖਾ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਜਨ ਕਾ ਹਉ ਕਰੀ ਸਹਾਈ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਉ ਓਟ ਗਹੀ ਹੈ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਉ ਸਰਣਾਈ ॥ ੪੩ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਵਡ ਭਾਗ ਵਡੇਰੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਉ ਧੂੜਿ ਮਾਗਉ ਹਰਿ ਜਨ ਮਹਿ ਹਰਿ ਪਾਈ ॥ ੪੪ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਮੈ ਨੇਤ੍ਰ ਜਨ ਕੇ ਹਉ ਪਗ ਮਲੀ ਜਨ ਕੇ ਹਉ ਹਥ ਝਲੀ ਜਨ ਕੀ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ੪੫ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਉ ਪੈਜ ਰਖਾ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਜਨ ਕਾ ਹਉ ਕਰੀ ਸਹਾਈ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਉ ਓਟ ਗਹੀ ਹੈ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਉ ਸਰਣਾਈ ॥ ੪੬ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਵਡ ਭਾਗ ਵਡੇਰੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਉ ਧੂੜਿ ਮਾਗਉ ਹਰਿ ਜਨ ਮਹਿ ਹਰਿ ਪਾਈ ॥ ੪੭ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਮੈ ਨੇਤ੍ਰ ਜਨ ਕੇ ਹਉ ਪਗ ਮਲੀ ਜਨ ਕੇ ਹਉ ਹਥ ਝਲੀ ਜਨ ਕੀ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ੪੮ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਉ ਪੈਜ ਰਖਾ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਜਨ ਕਾ ਹਉ ਕਰੀ ਸਹਾਈ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਉ ਓਟ ਗਹੀ ਹੈ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਉ ਸਰਣਾਈ ॥ ੪੯ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਵਡ ਭਾਗ ਵਡੇਰੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਉ ਧੂੜਿ ਮਾਗਉ ਹਰਿ ਜਨ ਮਹਿ ਹਰਿ ਪਾਈ ॥ ੫੦ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਮੈ ਨੇਤ੍ਰ ਜਨ ਕੇ ਹਉ ਪਗ ਮਲੀ ਜਨ ਕੇ ਹਉ ਹਥ ਝਲੀ ਜਨ ਕੀ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ੫੧ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਉ ਪੈਜ ਰਖਾ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਜਨ ਕਾ ਹਉ ਕਰੀ ਸਹਾਈ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਉ ਓਟ ਗਹੀ ਹੈ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਉ ਸਰਣਾਈ ॥ ੫੨ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਵਡ ਭਾਗ ਵਡੇਰੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਉ ਧੂੜਿ ਮਾਗਉ ਹਰਿ ਜਨ ਮਹਿ ਹਰਿ ਪਾਈ ॥ ੫੩ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਮੈ ਨੇਤ੍ਰ ਜਨ ਕੇ ਹਉ ਪਗ ਮਲੀ ਜਨ ਕੇ ਹਉ ਹਥ ਝਲੀ ਜਨ ਕੀ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ੫੪ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਉ ਪੈਜ ਰਖਾ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਜਨ ਕਾ ਹਉ ਕਰੀ ਸਹਾਈ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਉ ਓਟ ਗਹੀ ਹੈ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਉ ਸਰਣਾਈ ॥ ੫੫ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਵਡ ਭਾਗ ਵਡੇਰੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਉ ਧੂੜਿ ਮਾਗਉ ਹਰਿ ਜਨ ਮਹਿ ਹਰਿ ਪਾਈ ॥ ੫੬ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਮੈ ਨੇਤ੍ਰ ਜਨ ਕੇ ਹਉ ਪਗ ਮਲੀ ਜਨ ਕੇ ਹਉ ਹਥ ਝਲੀ ਜਨ ਕੀ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ੫੭ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਉ ਪੈਜ ਰਖਾ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਜਨ ਕਾ ਹਉ ਕਰੀ ਸਹਾਈ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਉ ਓਟ ਗਹੀ ਹੈ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਉ ਸਰਣਾਈ ॥ ੫੮ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਵਡ ਭਾਗ ਵਡੇਰੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਉ ਧੂੜਿ ਮਾਗਉ ਹਰਿ ਜਨ ਮਹਿ ਹਰਿ ਪਾਈ ॥ ੫੯ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਮੈ ਨੇਤ੍ਰ ਜਨ ਕੇ ਹਉ ਪਗ ਮਲੀ ਜਨ ਕੇ ਹਉ ਹਥ ਝਲੀ ਜਨ ਕੀ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ੬੦ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਉ ਪੈਜ ਰਖਾ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਜਨ ਕਾ ਹਉ ਕਰੀ ਸਹਾਈ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਉ ਓਟ ਗਹੀ ਹੈ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਉ ਸਰਣਾਈ ॥ ੬੧ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਵਡ ਭਾਗ ਵਡੇਰੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਉ ਧੂੜਿ ਮਾਗਉ ਹਰਿ ਜਨ ਮਹਿ ਹਰਿ ਪਾਈ ॥ ੬੨ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਮੈ ਨੇਤ੍ਰ ਜਨ ਕੇ ਹਉ ਪਗ ਮਲੀ ਜਨ ਕੇ ਹਉ ਹਥ ਝਲੀ ਜਨ ਕੀ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ੬੩ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਉ ਪੈਜ ਰਖਾ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਜਨ ਕਾ ਹਉ ਕਰੀ ਸਹਾਈ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਉ ਓਟ ਗਹੀ ਹੈ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਉ ਸਰਣਾਈ ॥ ੬੪ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਵਡ ਭਾਗ ਵਡੇਰੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਉ ਧੂੜਿ ਮਾਗਉ ਹਰਿ ਜਨ ਮਹਿ ਹਰਿ ਪਾਈ ॥ ੬੫ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਮੈ ਨੇਤ੍ਰ ਜਨ ਕੇ ਹਉ ਪਗ ਮਲੀ ਜਨ ਕੇ ਹਉ ਹਥ ਝਲੀ ਜਨ ਕੀ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ੬੬ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਉ ਪੈਜ ਰਖਾ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਜਨ ਕਾ ਹਉ ਕਰੀ ਸਹਾਈ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਉ ਓਟ ਗਹੀ ਹੈ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਉ ਸਰਣਾਈ ॥ ੬੭ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਵਡ ਭਾਗ ਵਡੇਰੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਉ ਧੂੜਿ ਮਾਗਉ ਹਰਿ ਜਨ ਮਹਿ ਹਰਿ ਪਾਈ ॥ ੬੮ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਮੈ ਨੇਤ੍ਰ ਜਨ ਕੇ ਹਉ ਪਗ ਮਲੀ ਜਨ ਕੇ ਹਉ ਹਥ ਝਲੀ ਜਨ ਕੀ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ੬੯ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਉ ਪੈਜ ਰਖਾ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਜਨ ਕਾ ਹਉ ਕਰੀ ਸਹਾਈ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਉ ਓਟ ਗਹੀ ਹੈ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਉ ਸਰਣਾਈ ॥ ੭੦ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਵਡ ਭਾਗ ਵਡੇਰੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਉ ਧੂੜਿ ਮਾਗਉ ਹਰਿ ਜਨ ਮਹਿ ਹਰਿ ਪਾਈ ॥ ੭੧ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਮੈ ਨੇਤ੍ਰ ਜਨ ਕੇ ਹਉ ਪਗ ਮਲੀ ਜਨ ਕੇ ਹਉ ਹਥ ਝਲੀ ਜਨ ਕੀ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ੭੨ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਉ ਪੈਜ ਰਖਾ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਜਨ ਕਾ ਹਉ ਕਰੀ ਸਹਾਈ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਉ ਓਟ ਗਹੀ ਹੈ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਉ ਸਰਣਾਈ ॥ ੭੩ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਵਡ ਭਾਗ ਵਡੇਰੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਉ ਧੂੜਿ ਮਾਗਉ ਹਰਿ ਜਨ ਮਹਿ ਹਰਿ ਪਾਈ ॥ ੭੪ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਮੈ ਨੇਤ੍ਰ ਜਨ ਕੇ ਹਉ ਪਗ ਮਲੀ ਜਨ ਕੇ ਹਉ ਹਥ ਝਲੀ ਜਨ ਕੀ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ੭੫ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਉ ਪੈਜ ਰਖਾ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਜਨ ਕਾ ਹਉ ਕਰੀ ਸਹਾਈ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਉ ਓਟ ਗਹੀ ਹੈ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਉ ਸਰਣਾਈ ॥ ੭੬ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਵਡ ਭਾਗ ਵਡੇਰੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਉ ਧੂੜਿ ਮਾਗਉ ਹਰਿ ਜਨ ਮਹਿ ਹਰਿ ਪਾਈ ॥ ੭੭ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਮੈ ਨੇਤ੍ਰ ਜਨ ਕੇ ਹਉ ਪਗ ਮਲੀ ਜਨ ਕੇ ਹਉ ਹਥ ਝਲੀ ਜਨ ਕੀ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ੭੮ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਉ ਪੈਜ ਰਖਾ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਜਨ ਕਾ ਹਉ ਕਰੀ ਸਹਾਈ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਉ ਓਟ ਗਹੀ ਹੈ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਉ ਸਰਣਾਈ ॥ ੭੯ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਵਡ ਭਾਗ ਵਡੇਰੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਉ ਧੂੜਿ ਮਾਗਉ ਹਰਿ ਜਨ ਮਹਿ ਹਰਿ ਪਾਈ ॥ ੮੦ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਮੈ ਨੇਤ੍ਰ ਜਨ ਕੇ ਹਉ ਪਗ ਮਲੀ ਜਨ ਕੇ ਹਉ ਹਥ ਝਲੀ ਜਨ ਕੀ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ੮੧ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਉ ਪੈਜ ਰਖਾ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਜਨ ਕਾ ਹਉ ਕਰੀ ਸਹਾਈ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਉ ਓਟ ਗਹੀ ਹੈ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਉ ਸਰਣਾਈ ॥ ੮੨ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਵਡ ਭਾਗ ਵਡੇਰੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਉ ਧੂੜਿ ਮਾਗਉ ਹਰਿ ਜਨ ਮਹਿ ਹਰਿ ਪਾਈ ॥ ੮੩ ॥

ਪਰਿਵਾਰਹੁ ਇਕੁ ਮੰਗਾਉ। ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਆਗੈ ਜਾਇ ਆਗਾਉ। ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਜਾਈਐ
ਮਿਲੀ ਆਦੇਸੁ ਜੰਤਨ ਕੀ ਪੂਰਾ ਜੀਉ॥੧॥ ਤੁਮ ਦਾਤੇ ਤੁਮ ਭੁਗਤਾ ਬਿਧਾਤੇ। ਤੁਮ ਸਭ
ਸਾਹਬ ਦਾ ਸੁਖ ਦਾਤੇ। ਸਭ ਕੁਛ ਤੇਰਾ ਤੂ ਸਭਨਾ ਵੇਸਾਹੁ ਤੂ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਸਚੁ ਨੀ
ਉ॥ ਜਾ ਦਰ ਸਾਈ ਤੇਰੈ ਕੋਈ ਨਿਪੂਤੀ ਨਾ ਆਤਮ ਭਗਤੁ ਬਿਖਮੁ ਤਿਨ ਤੀਜੀ ਤਾ॥ ਤੁਮ
ਦਾਤੇ ਤੁਮ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਤੁਮ ਪੂਜੇ ਵਡ ਅਵਧੂਤ ਸੂਰਾ ਜੀਉ॥ ੨॥ ਜੇ ਸੰਤ ਕੀ
ਨੈ ਮੁਖਿ ਲਾਗੀ॥ ਦੂਰਮ ਤਿ ਤਿਨ ਸੀ ਕੁ ਬੁਧਿ ਅਭਾਗੀ॥ ਸਚ ਘਰਿ ਬੈਸਿ ਰੇ ਗੁਣ
ਗਾਇ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਸੇ ਕੁ ਕਾ ਜੀਉ॥ ੪॥੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਰਾਵਿ ਜ ਗੁਨ ਜੀ ਏਵੜ
ਦਾਤੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕੁਗਤਨ ਸੰਗਿ ਗਤੇ॥ ਦਿਨ ਸੁਖੈ ਤਿ ਜਿ ਉ ਤੁ ਧੁਧਿ ਆਈ ਏ ਏਹੁ ਦਾ
ਨੁ ਮੋ ਕਿ ਕਰ ਣਾ ਜੀਉ॥ ੧॥ ਮਾਈ ਅੰਧੀ ਸ੍ਰਿਤਿ ਸਮਾਈ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੀਆ ਭਲੀ
ਆ ਜਾਈ॥ ਅਨਦਾ ਬਿੰਨ ਦ ਚੋਜ ਤਮਾ ਸੇ ਤੁ ਧੁ ਕੁ ਵੈ ਸੋ ਹੋ ਣਾ ਜੀਉ॥ ਜਾ ਜਿ ਸ ਦਾ ਦਿ
ਤੁ ਸ ਭੁ ਕਿ ਛੁ ਹੋ ਈ ਤਾ ਛ ਤੀ ਹ ਅੰ ਮ੍ਰਿ ਤੁ ਕੋ ਜ ਨੁ ਖਾ ਣਾ ਸੇ ਜ ਸੁ ਖਾ ਲੀ ਸੰ ਤ ਭੁ ਖ
ਰੂ ਣਾ ਸ ਹ ਜ ਕੇ ਲ ਰੰ ਗ ਕ ਰ ਣਾ ਜੀਉ॥ ੨॥ ਸਾ ਬੁ ਧਿ ਦੀ ਜੋ ਜਿ ਤੁ ਵਿ ਸ ਗ ਹਿ ਨਾ ਹੀ॥
ਸਾ ਮ ਤਿ ਦੀ ਜੋ ਜਿ ਤੁ ਧੁ ਧਿ ਆ ਈ॥ ਸਾ ਸ ਸਾ ਸ ਤੇ ਰੇ ਗੁ ਣ ਗਾ ਵਾ ਚ ਟ ਸ ਕ ਰ ਬੁ ਲ
ਣ ਜੀ ਉ॥ ੪॥ ੧੭॥ ਆ ਸਾ ਮ ਹ ਲਾ ੫ ਸਿ ਫ ਤਿ ਸ ਲਾ ਹ ਣ ਤੇ ਰੇ ਗੁ ਰ ਕ ਮੁ ਰ ਜਾ ਈ
॥ ਜੋ ਗੀ ਸ ਧੁ ਧਿ ਆ ਨੁ ਜੋ ਤੁ ਧੁ ਭਾ ਈ॥ ਸੇ ਈ ਜ ਪੂ ਜੇ ਮ੍ਰ ਭ ਜੀ ਉ ਭ ਵੇ ਭ ਟੇ ਪੂ ਰੀ
ਆ ਜਾ ਜੀ ਉ॥ ਸਾ ਅੰ ਮ੍ਰਿ ਤੁ ਨਾ ਮੁ ਤੇ ਰੇ ਗੋ ਸੇ ਈ ਗਾ ਵੈ॥ ਜੋ ਸਾ ਹਿ ਚ ਤੇ ਰੈ ਮ ਨਿ ਭ ਵੈ॥ ਤੁ ਸੈ
ਤ ਨ ਕਾ ਬੰ ਤ ਤੁ ਮ ਚੋ ਸੰ ਤ ਸਾ ਹਿ ਬ ਮ ਨ ਮ ਜੀ ਉ॥ ਜਾ ਤੁ ਸੰ ਤ ਕੀ ਕ ਰ ਹਿ ਪ੍ਰ ਤਿ ਪਾ
ਜਾ ਸੰ ਤ ਚੇ ਲਾ ਤਿ ਮ ਸੰ ਗਿ ਗੋ ਬਿ ਦ ਪਾ ਲਾ॥ ਆ ਪ ਤੇ ਸੰ ਤ ਤੁ ਧੁ ਖੇ ਲੈ ਮੈ ਆ ਰੇ ਤੂ ਸੰ ਤ
ਕੇ ਪ ਸ ਨ ਜੀ ਉ॥ ੨॥ ਉ ਨ ਸ ਤ ਨ ਕੈ ਕੋ ਆ ਮ ਤੁ ਕ ਬ ਚੇ॥ ਜਿ ਜਿ ਤੁ ਜਾ ਰੇ ਜੋ ਤੁ ਧੁ ਮੁ ਨਿ ਭ
ਨੈ॥ ਖਿ ਨ ਕੈ ਜੀ ਸੰ ਗਿ ਸ ਦ ਧੁ ਖੁ ਪਾ ਇ ਆ ਤ ਰਿ ਸ ਨ ਸ ਕ ਵ ਪ੍ਰ ਤਿ ਅ ਘ ਪ ਸ ਨੀ ਉ॥ ੪
ਆ ਸਾ ਮ ਹ ਲਾ ੫ ਤੁ ਜ ਲ ਨਿ ਧਿ ਜ ਮ ਮ ਨਿ ਤੁ ਮ ਭੋ ਗੇ॥ ਤੇ ਰੇ ਰ ਨਾ ਮੁ ਚ ਭੁ ਦ ਤ ਮ ਚਾ
ਕਿ ਕ ਤਿ ਅ ਹ ਤੇ ਭੋ॥ ਤੁ ਮ ਸ ਰੀ ਆ ਸ ਪਿ ਆ ਸ ਭ ਤੁ ਮ ਸ ਰੀ ਤੁ ਮ ਅ ਹੀ ਸੰ ਗੀ ਅ ਨੁ ਭ ਜੀ ਨਾ ਜੀ ਉ॥ ੧॥

ਮਾਸੇ ਨ ਉ ਨ ਸ ਕ ਕੀ ਨੇ ਭੋ ਗ ਜੀ ਉ॥ ੪॥ ੧੬॥ ਆ ਸਾ ਮ ਹ ਲਾ ੫ ਸ ਗ ਲਾ ਸੰ ਤ ਸ
ਮੂ ਹ ਰਿ ਮੁ ਰ ਤੇ ਪੀ ਆ॥ ਹ ਰਿ ਪੈ ਨ ਜ ਨਾ ਮੁ ਭੁ ਵ ਜ ਨੁ ਖੀ ਆ॥ ਨਾ ਮਿ ਰੰ ਗਿ ਨਾ ਮਿ ਚੋ ਜ ਨ ਚ
ਣੀ॥ ਬ੍ਰ ਹ ਮ ਕ ਮੁ ਆ ਸ ਭੁ ਏ ਕੋ ਏ ਕੋ ਅ ਵ ਰੁ ਨ ਕੋ ਦੀ ਜੋ ਵੈ ਗਾ ਜੀ ਉ॥ ੨॥ ਸੀ ਤ ਲ
ਵਾ ਗੀ ਹ ਉ ਅ ਭ ਕ ਛ ਮੰ ਗਾ॥ ਦੇ ਦੇ ਤੇ ਰਿ ਨਾ ਹੀ ਪ੍ਰ ਭ ਰ ਮੰ ਗਾ॥ ਪੈ ਰੀ ਪੈ ਪੈ॥ ਬ ਖ ਤ ਮ ਨਾ
ਹੀ ਦੀ ਨ ਦ ਇ ਆ ਲ ਗੁ ਪਾ ਜੀ ਉ॥ ੨॥ ਹ ਉ ਬਾ ਛ ਤ ਰੀ ਸਾ ਤਿ ਗੁ ਰ ਪੂ ਰੇ॥ ਜਿ ਸੁ
ਬੀ ਧ ਨ ਕ ਟੇ ਸ ਗ ਲੇ ਜੋ ਗ॥ ਤਿ ਰ ਦੈ ਨ ਮੁ ਦੇ ਨਿ ਗ ਮ ਥ ਕੀ ਏ ਨ ਨ ਕ ਰੰ ਗਿ ਰ ਸਾ ਲ ਜੀ
ਉ॥ ੪॥ ੯॥ ਆ ਸਾ ਮ ਹ ਲਾ ੫ ਜ ਲ ਲੇ ਪਾ ਲ ਚ ਇ ਆ ਲ ਰ ਗੀ ਲੇ॥ ਗ ਰਿ ਲੈ
ਭੀ ਰ ਚੇ ਅੰ ਤੋ ਵੈ ਦੇ॥ ਭੁ ਚ ਅ ਬ ਹ ਚੇ ਅੰ ਤ ਸ ਖ ਆ ਮੀ॥ ਜਿ ਮ ਗਿ ਸਿ ਮ ਰਿ ਪ ਉ ਜੀ
ਵਾ ਜੀ ਉ॥ ਸ ਭ ਦੁ ਖ ਭ ਜ ਨ ਨਿ ਧ ਦ ਅੰ ਮੋ ਦੇ॥ ਨਿ ਰ ਭ ਉ ਨਿ ਰ ਵੈ ਰ ਅ ਬ ਹ ਅੰ ਤੋ ਦੇ॥
ਅ ਕਾ ਲ ਮ੍ਰ ਤ ਭ ਅ ਜ ਰੀ ਸ ਭੋ ਮ ਨ ਜਿ ਮ ਰ ਤ ਭ ਠ ਦ ਖੀ ਵਾ ਜੀ ਉ॥ ਸ ਦ ਸੰ ਗੀ ਹ
ਹਿ ਗੀ ਗੋ ਪਾ ਲਾ॥ ਉ ਚ ਨੀ ਚ ਕ ਰੇ ਪ੍ਰ ਤਿ ਪਾ ਲਾ॥ ਨਾ ਮੁ ਰ ਸਾ ਇ ਜ ਨੁ ਵਿ ਪ ਤ ਸੇ
ਹ ਗੁ ਰ ਮੁ ਖਿ ਐ ਸੀ ਰੇ ਤੁ ਪੀ ਵੰ ਜੀ ਉ॥ ਵਾ ਦੁ ਧਿ ਸੁ ਖਿ ਧੀ ਸੁ ਧਿ ਪ੍ਰ ਭੋ ਤੁ ਧੁ ਆ ਈ॥ ਸੇ
ਹ ਸ ਭ ਤ ਸ ਤੁ ਪੈ ਦਾ ਕੁ ਰ ਹ ਰਿ ਗੋ ਪਾ ਰਿ ਪ ਗੀ ਵੰ ਜੀ ਉ॥ ੪॥ ਨਾ ਨ ਕ ਕੀ ਧਾ ਤੁ ਪੈ ਦਾ ਕੁ ਰ ਹ ਰਿ ਗੋ ਪਾ ਰਿ ਪ ਗੀ ਵੰ ਜੀ
ਉ॥ ੪॥ ੮॥ ਆ ਸਾ ਮ ਹ ਲਾ ੫ ਧੰ ਨੁ ਸੁ ਵੇ ਲਾ ਜੋ ਤੁ ਮੈ ਸਾ ਤਿ ਗੁ ਰੂ ਮਿ ਲਿ ਆ ਸ
ਛ ਭੁ ਦ ਰ ਸ ਨੁ ਨੇ ਤ ਪੇ ਖ ਤ ਤ ਰਿ ਆ॥ ਧੰ ਨੁ ਮੁ ਖੁ ਤ ਚ ਚ ਸੋ ਪ ਲਾ ਖ ਵ ਰੀ ਆ ਪੰ ਧੁ ਸੁ ਖੁ
ਇ ਸ ਜੋ ਗ ਜਾ ਜੀ ਉ॥ ੧॥ ਉ ਦ ਮੁ ਕ ਰ ਤ ਮ ਨੁ ਨਿ ਰ ਮ ਲ ਜੁ ਮ ਆ॥ ਨ ਹਿ ਆ ਰ ਗਿ ਚ ਲ ਤ
ਕੁ ਸੁ ਸ ਗ ਲੋ ਖੀ ਏ ਆ॥ ਨਾ ਨ ਕ ਸੁ ਨਿ ਆ ਧਾ ਨੁ ਸਾ ਤਿ ਗੁ ਰ ਕੁ ਸੁ ਨ ਲਾ ਏ ਆ ਮਿ ਟਿ ਗ ਏ ਸ ਲ ਲੋ ਏ
ਰੋ ਗਾ ਜੀ ਉ॥ ਜਾ ਅੰ ਤ ਰਿ ਬਾ ਹ ਰਿ ਤੇ ਰੀ ਬ ਣੀ॥ ਤੁ ਧੁ ਆ ਪਿ ਕ ਸੀ ਤੈ ਆ ਪਿ ਵ ਖ
ਣੀ॥ ਸ ਭ ਰਿ ਕਾ ਰਿ ਆ ਸ ਭੁ ਏ ਕੋ ਏ ਕੋ ਅ ਵ ਰੁ ਨ ਕੋ ਦੀ ਜੋ ਵੈ ਗਾ ਜੀ ਉ॥ ੨॥ ਸੀ ਤ ਲ
ਵਾ ਗੀ ਹ ਉ ਅ ਭ ਕ ਛ ਮੰ ਗਾ॥ ਦੇ ਦੇ ਤੇ ਰਿ ਨਾ ਹੀ ਪ੍ਰ ਭ ਰ ਮੰ ਗਾ॥ ਪੈ ਰੀ ਪੈ ਪੈ॥ ਬ ਖ ਤ ਮ ਨਾ
ਹੀ ਦੀ ਨ ਦ ਇ ਆ ਲ ਗੁ ਪਾ ਜੀ ਉ॥ ੨॥ ਹ ਉ ਬਾ ਛ ਤ ਰੀ ਸਾ ਤਿ ਗੁ ਰ ਪੂ ਰੇ॥ ਜਿ ਸੁ
ਬੀ ਧ ਨ ਕ ਟੇ ਸ ਗ ਲੇ ਜੋ ਗ॥ ਤਿ ਰ ਦੈ ਨ ਮੁ ਦੇ ਨਿ ਗ ਮ ਥ ਕੀ ਏ ਨ ਨ ਕ ਰੰ ਗਿ ਰ ਸਾ ਲ ਜੀ
ਉ॥ ੪॥ ੯॥ ਆ ਸਾ ਮ ਹ ਲਾ ੫ ਜ ਲ ਲੇ ਪਾ ਲ ਚ ਇ ਆ ਲ ਰ ਗੀ ਲੇ॥ ਗ ਰਿ ਲੈ
ਭੀ ਰ ਚੇ ਅੰ ਤੋ ਵੈ ਦੇ॥ ਭੁ ਚ ਅ ਬ ਹ ਚੇ ਅੰ ਤ ਸ ਖ ਆ ਮੀ॥ ਜਿ ਮ ਗਿ ਸਿ ਮ ਰਿ ਪ ਉ ਜੀ
ਵਾ ਜੀ ਉ॥ ਸ ਭ ਦੁ ਖ ਭ ਜ ਨ ਨਿ ਧ ਦ ਅੰ ਮੋ ਦੇ॥ ਨਿ ਰ ਭ ਉ ਨਿ ਰ ਵੈ ਰ ਅ ਬ ਹ ਅੰ ਤੋ ਦੇ॥
ਅ ਕਾ ਲ ਮ੍ਰ ਤ ਭ ਅ ਜ ਰੀ ਸ ਭੋ ਮ ਨ ਜਿ ਮ ਰ ਤ ਭ ਠ ਦ ਖੀ ਵਾ ਜੀ ਉ॥ ਸ ਦ ਸੰ ਗੀ ਹ
ਹਿ ਗੀ ਗੋ ਪਾ ਲਾ॥ ਉ ਚ ਨੀ ਚ ਕ ਰੇ ਪ੍ਰ ਤਿ ਪਾ ਲਾ॥ ਨਾ ਮੁ ਰ ਸਾ ਇ ਜ ਨੁ ਵਿ ਪ ਤ ਸੇ
ਹ ਗੁ ਰ ਮੁ ਖਿ ਐ ਸੀ ਰੇ ਤੁ ਪੀ ਵੰ ਜੀ ਉ॥ ਵਾ ਦੁ ਧਿ ਸੁ ਖਿ ਧੀ ਸੁ ਧਿ ਪ੍ਰ ਭੋ ਤੁ ਧੁ ਆ ਈ॥ ਸੇ
ਹ ਸ ਭ ਤ ਸ ਤੁ ਪੈ ਦਾ ਕੁ ਰ ਹ ਰਿ ਗੋ ਪਾ ਰਿ ਪ ਗੀ ਵੰ ਜੀ ਉ॥ ੪॥ ਨਾ ਨ ਕ ਕੀ ਧਾ ਤੁ ਪੈ ਦਾ ਕੁ ਰ ਹ ਰਿ ਗੋ ਪਾ ਰਿ ਪ ਗੀ ਵੰ ਜੀ
ਉ॥ ੪॥ ੮॥ ਆ ਸਾ ਮ ਹ ਲਾ ੫ ਧੰ ਨੁ ਸੁ ਵੇ ਲਾ ਜੋ ਤੁ ਮੈ ਸਾ ਤਿ ਗੁ ਰੂ ਮਿ ਲਿ ਆ ਸ
ਛ ਭੁ ਦ ਰ ਸ ਨੁ ਨੇ ਤ ਪੇ ਖ ਤ ਤ ਰਿ ਆ॥ ਧੰ ਨੁ ਮੁ ਖੁ ਤ ਚ ਚ ਸੋ ਪ ਲਾ ਖ ਵ ਰੀ ਆ ਪੰ ਧੁ ਸੁ ਖੁ
ਇ ਸ ਜੋ ਗ ਜਾ ਜੀ ਉ॥ ੧॥ ਉ ਦ ਮੁ ਕ ਰ ਤ ਮ ਨੁ ਨਿ ਰ ਮ ਲ ਜੁ ਮ ਆ॥ ਨ ਹਿ ਆ ਰ ਗਿ ਚ ਲ ਤ
ਕੁ ਸੁ ਸ ਗ ਲੋ ਖੀ ਏ ਆ॥ ਨਾ ਨ ਕ ਸੁ ਨਿ ਆ ਧਾ ਨੁ ਸਾ ਤਿ ਗੁ ਰ ਕੁ ਸੁ ਨ ਲਾ ਏ ਆ ਮਿ ਟਿ ਗ ਏ ਸ ਲ ਲੋ ਏ
ਰੋ ਗਾ ਜੀ ਉ॥ ਜਾ ਅੰ ਤ ਰਿ ਬਾ ਹ ਰਿ ਤੇ ਰੀ ਬ ਣੀ॥ ਤੁ ਧੁ ਆ ਪਿ ਕ ਸੀ ਤੈ ਆ ਪਿ ਵ ਖ
ਣੀ॥ ਸ ਭ ਰਿ ਕਾ ਰਿ ਆ ਸ ਭੁ ਏ ਕੋ ਏ ਕੋ ਅ ਵ ਰੁ ਨ ਕੋ ਦੀ ਜੋ ਵੈ ਗਾ ਜੀ ਉ॥ ੨॥ ਸੀ ਤ ਲ

ਮੁਕਤਾਸਾ ਗਮ ਸੰਸਾ ਸਾ ਤਿ ਕੇ ਰੇ ਜੀ ਨਿ ਗੁ ਪ ਡਤ ਸੰ ਕ ਧੇ ਕ ਉ ਤ੍ਰ ਦ ਜੀ ਉ ॥ ੩ ॥
ਜਾ ਬ ਤੇ ਸਾ ਧੂ ਸੈ ਗ ਤਿ ਪਾ ਏ ॥ ਗੁ ਰ ਕ੍ਰੇ ਟ ਤ ਉ ਰਾ ਈ ਬ ਚ ਲਾ ਏ ॥ ਸਾ ਸੈ ਸਾ ਸਾ ਸਿ ਹ ਰਿ ਗਾ
ਵੈ ਨ ਨ ਕੁ ਸਾ ਤਿ ਗੁ ਰ ਦ ਕਿ ਲੀ ਐ ॥ ਰਾ ਪ ਰ ਦ ਜੀ ਉ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਆ ਝ ਮ ਹ ਲਾ ੫ ॥
ਚੀ ਤ ਪੀ ਤਿ ਸੇ ਵ ਕ ਸੰ ਗਿ ਰ ਤ ਮ ॥ ਪ੍ ਰ ਭ ਮੂ ਰ ਤਿ ਪਾ ਲੇ ਸੇ ਵ ਕ ਸੁ ਖ ਦ ਤ ਮ ॥ ਪ ਈ ਖ ਪਾ ਪੀ ਸ
ਉ ਸੇ ਵ ਕ ਕੈ ਠ ਕ੍ਰ ਰ ਹੀ ਕ ਅ ਹ ਜੀ ਉ ॥ ਪ੍ ਰ ਕਾ ਇ ਸਿ ਭ ਕ ਪ੍ ਰ ਭ ਤਿ ਸੇ ਵ ਾ ਲਾ ਇ ਆ ਨ
ਕ ਸੁ ਸਾ ਧਿ ਬ ਕ ਸੇ ਵ ਕ ਮ ਨਿ ਕ ਾ ਇ ਆ ॥ ਸੋ ਈ ਕ ਮਾ ਵੈ ਜ ਸਾ ਧਿ ਬ ਭ ਵੈ ਸੇ ਵ ਕ ਅੰ ਤ ਰਿ
ਬਾ ਹ ਰਿ ਆ ਹ ਜੀ ਉ ॥ ਤ ਭੁ ਦ ਨਾ ਠ ਕ੍ਰ ਦ ਸ ਕ ਬਿ ਧਿ ਜ ਾ ਨਾ ॥ ਠ ਕ੍ਰ ਕ੍ਰ ਕ੍ਰ ਸੇ ਵ ਕ ਕ
ਨਿ ਗੁ ਮ ਦ ਨਿ ॥ ਜੋ ਕਿ ਛੁ ਠ ਾ ਕ੍ਰ ਰ ਕ ਾ ਸੇ ਸੇ ਵ ਕ ਕ ਕ ਾ ਸੇ ਵ ਕ ਕੁ ਠ ਕ੍ਰ ਰ ਹੀ ਸੰ ਗਿ ॥ ਜ ਾ ਹ ਰ
ਜੀ ਉ ॥ ੨ ॥ ਅ ਪੁ ਨੈ ਠ ਾ ਕ੍ਰ ਰ ਜੰ ਮ ਾ ਰਿ ਆ ਇ ਆ ॥ ਬ ਹ ਰ ਿ ਨ ਲੇ ਖ ਾ ਪ੍ ਰ ਭੁ ਛ ਾ ਇ ਆ ॥
ਤਿ ਸ੍ ਰੇ ਸੇ ਵ ਕ ਕੇ ਨ ਸ ਕ ਕ੍ ਰ ਧ ਾ ਣੀ ॥ ਸੋ ਗ ਹ ਿ ਰ ਗੀ ਛੁ ਗ ਾ ਗ ਉ ਹ ਰ ਜੀ ਉ ॥ ੪ ॥ ੭ ॥ ੯ ॥
ਆ ਝ ਮ ਹ ਲਾ ੫ ॥ ਸ ਰ ਬ ਕ ਿ ਛੁ ਪ ਰ ਮ ਹ ਿ ਬ ਾ ਹ ਰਿ ਨਾ ਹੀ ॥ ਬ ਾ ਹ ਰਿ ਟੋ ਲੈ ਸ ਭੁ ਗੋ ਮ ਰ ਭੁ ਲਾ ਹੀ ॥
ਗੁ ਰ ਮੁ ਪ ਰ ਸ ਾ ਦੀ ਜੋ ਨੀ ਅੰ ਤ ਰਿ ਪ ਾ ਇ ਆ ਸੋ ਅੰ ਤ ਰਿ ਬ ਾ ਹ ਰਿ ਸ ਭੁ ਤੇ ਜ ਾ ਨੀ ॥ ਆ ਇ
ਐ ਥੈ ਮਿ ਵ ਰ ਸੈ ਐ ਥੈ ਪ੍ ਰ ਭੁ ਧ ਾ ਰ ॥ ਅ ਨ ਭੂ ਪੀ ਵੈ ਸੁ ਨਿ ਸ ਬ ਦ ਢੀ ਲ ਾ ਰ ॥ ਅ ਸ ਦ ਾ ਬ ਿ ਨ
ਦ ਕ ਗੇ ਦਿ ਨ ਰ ਾ ਤੀ ਸ ਦ ਾ ਸ ਦ ਾ ਹ ਰਿ ਕੇ ਲ ਾ ਜੀ ਉ ॥ ਜ ਾ ਜ ਨ ਮ ਜ ਨ ਮ ਅ ਕ ਾ ਵਿ ਛ ੜਿ ਅ ਆ
ਸਾ ਧ ਾ ਕ੍ ਰੈ ਪ ਾ ਤੇ ਸੁ ਕ ਾ ਹ ਰਿ ਆ ॥ ਸੁ ਮ ਤਿ ਪ ਾ ਏ ਨ ਮੁ ਧਿ ਆ ਏ ਗੁ ਰ ਮੁ ਖਿ ਤੇ ਏ ਸੋ ਜ ਾ ਨੀ
ਉ ॥ ੨ ॥ ਜ ਲ ਤ ਰ ਮੁ ਜੀ ਉ ਜ ਥ ਹ ਿ ਸ ਮ ਾ ਇ ਆ ॥ ਤਿ ਉ ਜੋ ਤੀ ਸ੍ ਰੀ ਜੋ ਤਿ ਮ ਿ ਲ
ਇ ਆ ॥ ਕ ਹੁ ਨ ਾ ਨ ਕ ਕ੍ ਰੁ ਕ ਟੇ ਕਿ ਵ ਾ ਬ ਹੁ ਰਿ ਨ ਹੋ ਈ ਐ ਜ ਾ ਉ ਲ ਾ ਜੀ ਉ ॥ ੪ ॥ ੧ ੮
ਆ ਝ ਮ ਹ ਲਾ ੫ ॥ ਤੇ ਸੁ ਕ ਰ ਬ ਾ ਣੀ ਜੋ ਨਿ ਭੁ ਜ ਿ ਆ ॥ ਤਿ ਸੁ ਬ ਲ ਿ ਜ ਾ ਵੀ ਜੋ ਨਿ
ਰ ਸ ਨ ਰ ਜ ਿ ਆ ॥ ਵ ਾ ਰ ਿ ਵ ਾ ਰਿ ਜ ਾ ਈ ਤਿ ਸੁ ਵ ਿ ਟ ਜੋ ਮ ਨਿ ਤਿ ਤੁ ਪ � ਾ ਰ ਾ ਧੇ ਜੀ
ਉ ॥ ਪ੍ ਰ ਭਿ ਸੁ ਚ ਰ ਣ ਪ ਖ ਾ ਲੀ ਜੋ ਤੇ ਰੈ ਮ ਾ ਗ ਗੇ ਚ ਾ ਲੈ ॥ ਪੈ ਨ ਨਿ ਹ ਲੀ ਤਿ ਬ ਧੁ ਪ੍ ਰ ਮ
ਰ ਾ ਇ ਐ ਲੈ ॥ ਅ ਨ ਦ ਦ ਾ ਤਿ ਸੁ ਅ ਪੁ ਨੇ ਸ ਾ ਜ ਨ ਜ ਾ ਜਿ ਗੁ ਰ ਮੈ ਮ ਾ ਏ ਸੇ ਮੰ ਪ੍ ਰ ਭੁ ਜ ਪ ਦੇ ਜੀ
ਉ ॥ ੨ ॥ ਸੇ ਵ ਤ ਭ ਾ ਗੀ ਜਿ ਨਿ ਤੁ ਮ ਜ ਾ ਣੈ ॥ ਸ ਕ ਲੇ ਮ ਧੇ ਆ ਪ ਿ ਪ ਤ ਨਿ ਰ ਭ ਾ ਖੈ ॥ ਸ ਾ
ਧ ਕੈ ਸੰ ਗਿ ਉ ਨਿ ਕ੍ ਉ ਜ ਾ ਗ ਤ ਿ ਆ ਸ ਗ ਲ ਦ ਤ ਉ ਨੈ ਸ ਾ ਧੇ ਜੀ ਉ ॥ ੩ ॥ ਤ ਿ ਨ ਕੀ
ਸ ਗ ਲ ਿ ਪ ਰ ਿ ਆ ਸ ਾ ਨੁ ਮੇ ਰ ਾ ॥ ਆ ਵ ਣ ਜ ਾ ਣ ਤ ਜ ਿ ਮੈ ਹੁ ਮ ਾ ਧੇ ਰ ਾ ॥ ਨ ਾ ਮੁ ਦ ਾ ਤੁ ਦ ੀ ਜੈ ਨ ਮ ਸ

ਜ ਾ ਬ ਪ ਾ ਵ ਿ ਤ ਪ ਰ ਮ ਿ ਸ ਾ ਰ ਾ ਇ ਤ ਮ ਸ ਤ ੀ ਨ ਾ ਜੀ ਉ ॥ ਜ ਾ ਜਿ ਉ ਐ ਮੈ ਧਿ ਆ ਐ ਹੈ
ਪ ਰ ਮ ਾ ਨ ਾ ਭ ਰ ਤ ਾ ਚਿ ਤ ਵ ਤ ਪ ੁ ਰ ਨ ਆ ਸ ਾ ॥ ਮ ਿ ਲੈ ਪ੍ ਰ ਿ ਤ ਮ ਜਿ ਉ ਜੈ ਤ ਮ ਨੈ
ਦ ਾ ਤਿ ਉ ਹ ਰਿ ਕੰ ਠ ਮ ਰ ਗਿ ਨ ਾ ਜੀ ਉ ॥ ੨ ॥ ਸੰ ਤ ਨ ਮੈ ਕ ਉ ਹ ਰਿ ਮ ਾ ਗ ਹੈ ਪ ਾ ਇ ਆ ॥ ਸ
ਧ ਰਿ ਪ ਾ ਲ ਿ ਹ ਰੇ ਸੈ ਗ ਿ ਰ ਿ ਭ ਾ ਇ ਐ ॥ ਹ ਰਿ ਨ ਾ ਮ ਹ ਾ ਰ ਸ ਹ ਰਿ ਕੇ ਦ ਾ ਸੇ ਨ ਾ ਨ ਕ ਕ ਸ ਾ ਬ ਦ ਸੁ
ਰੁ ਸ ਾ ਜੁ ਦ ੀ ਨ ਾ ਜੀ ਉ ॥ ੪ ॥ ੧ ੬ ॥ ਆ ਝ ਮ ਹ ਲਾ ੫ ॥ ਅ ੀ ਪ੍ ਰ ਿ ਤ ਨ ਾ ਮੁ ਸ ਦ ਾ ਨਿ ਰ ਮ ਲੀ ਐ
ਸ ਭੁ ਦ ਾ ਈ ਦੁ ਖ ਾ ਵ ਿ ਚ ਾ ਨ ਹ ਰ ੀ ਐ ॥ ਨ ਾ ਮੁ ਵ ਰ ਸ ਾ ਦ ਚ ਖੈ ਸ ਗ ਲੇ ਦੇ ਖੈ ਅ ਨ ਹ ਰਿ ਸੁ
ਸੰ ਤ ਤੇ ਮੀ ਠ ਾ ਜੀ ਉ ॥ ਜੋ ਜੋ ਜੋ ਪ ੀ ਵੈ ਸੋ ਤ੍ ਰਿ ਪ ਤ ਾ ਵੈ ॥ ਅ ਮ ਰ ੁ ਪ ਾ ਵੈ ਜੋ ਅ ਮ ਰ ੁ ਪ ਾ ਵੈ ॥ ਸ
ਮ ਿ ਨ ਿ ਧ ਾ ਨ ਤ ਿ ਸ ਹ ਧ ਾ ਰ ਤ ਿ ਜ ਿ ਸ ਹ ਰ ਿ ਸ ਬ ਦ ਹ ਰ ਿ ਰ ਸ ਹ ਰ ਿ ਜ ੀ ਉ ॥ ਜ ਾ ਜ ਿ ਨ ਿ ਹ ਰ ਿ ਰ ਸ
ਪ ਾ ਇ ਆ ਸੋ ਤ੍ ਰਿ ਪ ਤ ਾ ਰ ਹ ਾ ਆ ਘ ਾ ਨ ਾ ॥ ਜ ਿ ਨ ਿ ਹ ਰ ਿ ਸ ਾ ਦ ਪ ਾ ਇ ਆ ਆ ਘ ਾ ਨ ਾ ॥ ਤ ਿ ਸ ਨ ਿ
ਪ ਰ ਮ ਾ ਨ ਾ ਭ ਰ ਤ ਾ ਚ ਿ ਤ ਵ ਤ ਪ ੁ ਰ ਨ ਆ ਸ ਾ ॥ ਮ ਿ ਲ ਿ ਪ੍ ਰ ਿ ਤ ਮ ਜ ਿ ਉ ਜ ੈ ਤ ਮ ਨ ੈ
ਦ ਾ ਤ ਿ ਉ ਹ ਰ ਿ ਕ ੰ ਠ ਮ ਰ ਗ ਿ ਨ ਾ ਜ ੀ ਉ ॥ ੨ ॥ ਸ ੰ ਤ ਨ ਮ ੈ ਕ ਉ ਹ ਰ ਿ ਮ ਾ ਗ ਹ ੈ ਪ ਾ ਇ ਆ ॥ ਸ
ਧ ਰ ਿ ਪ ਾ ਲ ਿ ਹ ਰ ੇ ਸ ੈ ਗ ਿ ਰ ਿ ਭ ਾ ਇ ਐ ॥ ਹ ਰ ਿ ਨ ਾ ਮ ਹ ਾ ਰ ਸ ਹ ਰ ਿ ਕ ੇ ਦ ਾ ਸ ੇ ਨ ਾ ਨ ਕ ਕ ਸ ਾ ਬ ਦ ਸ ੁ
ਰ ੁ ਸ ਾ ਜ ੁ ਦ ੀ ਨ ਾ ਜ ੀ ਉ ॥ ੪ ॥ ੧ ੬ ॥ ਆ ਝ ਮ ਹ ਲਾ ੫ ॥ ਅ ੀ ਪ੍ ਰ ਿ ਤ ਨ ਾ ਮ ੁ ਸ ਦ ਾ ਨ ਿ ਰ ਮ ਲ ੀ ਐ
ਸ ਭ ੁ ਦ ਾ ਈ ਦ ੁ ਖ ਾ ਵ ਿ ਚ ਾ ਨ ਹ ਰ ੀ ਐ ॥ ਨ ਾ ਮ ੁ ਵ ਰ ਸ ਾ ਦ ਚ ਖ ੈ ਸ ਗ ਲ ੇ ਦ ੇ ਖ ੈ ਅ ਨ ਹ ਰ ਿ ਸ ੁ
ਸ ੰ ਤ ਤ ੇ ਮ ੀ ਠ ਾ ਜ ੀ ਉ ॥ ਜ ੋ ਜ ੋ ਜ ੋ ਪ ੀ ਵ ੈ ਸ ੋ ਤ੍ ਰ ਿ ਪ ਤ ਾ ਵ ੈ ॥ ਅ ਮ ਰ ੁ ਪ ਾ ਵ ੈ ਜ ੋ ਅ ਮ ਰ ੁ ਪ ਾ ਵ ੈ ॥ ਸ
ਮ ਿ ਨ ਿ ਧ ਾ ਨ ਤ ਿ ਸ ਹ ਧ ਾ ਰ ਤ ਿ ਜ ਿ ਸ ਹ ਰ ਿ ਸ ਬ ਦ ਹ ਰ ਿ ਰ ਸ ਹ ਰ ਿ ਜ ੀ ਉ ॥ ਜ ਾ ਜ ਿ ਨ ਿ ਹ ਰ ਿ ਰ ਸ
ਪ ਾ ਇ ਆ ਸ ੋ ਤ੍ ਰ ਿ ਪ ਤ ਾ ਰ ਹ ਾ ਆ ਘ ਾ ਨ ਾ ॥ ਜ ਿ ਨ ਿ ਹ ਰ ਿ ਸ ਾ ਦ ਪ ਾ ਇ ਆ ਆ ਘ ਾ ਨ ਾ ॥ ਤ ਿ ਸ ਨ ਿ

ਕਉਤਿਲੁ ਪੂਰਬਲਿਖਿਆ ਆਗੈ ਪੈਨਣੁ ਜੀਉ ॥੪॥੨॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਮਾਤਾ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਬੰਧਪ ਭਾਈ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਸਾਜਨੁ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਮੀਤੁ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਸਹਾਈ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਗੁਰੂ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਗੋਵਿੰਦੁ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸੁਆਮੀ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਸਾਹਿਬੁ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਦੀਨਾ ਨਾਥੁ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਰਾਖਾ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਵਡ ਮੀਰਾ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਮਾਣੁ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਤਾਣੁ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਸਰਬ ਧਨੁ ਜੀਉ ॥ ਤੂੰ ਜਾਨਹਿ ਮੇਰੇ ਜੀਅ ਕੀ ਬਿਧਿ ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਜੀਉ ॥ ਜੈਸੀ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਤੈਸਾ ਕੋ ਲੈਸੀ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਤਤ ਹੋਵੈ ਨਾਨਕ ਤੂੰ ਕਰਣੈ ਜੋਗੁ ਸੋਈ ॥੧॥ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਪਰਮੇਸਰੁ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਗੁਰੂ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਪੂਰਨ ਧਰਮੁ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਨਿਰਮਲ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਨਿਰਵੈਰੁ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਸਰਬ ਸੁਖਦਾਤਾ ਤੂੰ ਨਿਰਬਾਣੁ ਰਸੀਆ ਗੁਰਮਤਿ ॥ ਅਪਣੇ ਭਗਤ ਰਖਹਿ ਆਪਿ ਸੁਆਮੀ ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਕਾ ਰਾਖਾ

ਤੀਰਿਗੁਨ ਜਾਏ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਵਿਕਰਮ ਕਮਾਏ॥ ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਖੱਟਿਆ ਆਗਿਆਨੀ
ਜਨਮ ਅਪੁਨੀ ਆਪਿ ਬਿਪਾਰੀ ਜੀਉ॥ ੨॥ ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਮੇਰੇ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ॥
ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮੁ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਵੈਰਾਗ ਹਰੁ ਸਮ
ਅਸਾਰੀ ਜੀਉ॥ ੪॥ ੨॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫॥ ਚਰਣ ਛੁਕਹ ਕੇਰਿ ਦੇਸਾ
ਦੇਹਾ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਸਭ ਦੁਰਿ ਪਾਇ ਆਏ॥ ਸਾਂਤਿ ਸੂਖ ਸਹਜ ਸੁਨਿ ਉਪਜੀ
ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਗਿਰਿ ਵਾਸਾ ਜੀਉ॥ ੧॥ ਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਤੁਟੈ ਮੁਲੇ॥ ਹਰਿ ਅੰਚਰਿ ਬਾ
ਹਰਿ ਗਹਿਆ ਛੁਟਸਿ ਪੂਰੇ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਮਨਿ ਗੁਣਗਾਵਾ ਕਾਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾ
ਸਾਜੀ ਜੀਉ॥ ੨॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੈ ਅਨਦ ਬਾਣੀ॥ ਮਨਤਨ ਅੰਤਰਿ ਸੰਤਿ ਸਮਾਣੀ
ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਆਇ ਜੋਹਨਤੇਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਆਗਿ ਦੇਣਾ ਸਾ ਜੀਉ॥ ਜਾ ਜਿਸ
ਸਾਤਿ ਸਤੇਹ ਭੁਖ ਪਾਇਆ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਇਆ॥ ਆਵਣ
ਜਾਣ ਰਹੇ ਫੇਰਾ ਤਤੀ ਨਨਕ ਪੁਰਨ ਆਸਾ ਜੀਉ॥ ੪॥ ੨॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫॥ ਮੀ
ਪੁਰਖਿ ਆਪਣੈ ਸਰਿ ਪਾਇਆ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭੇ ਸੁਖੀ ਵਸਾਇਆ॥ ਗਾਇਆ
ਕਲੇ ਸੁਭਾਇਆ ਬ੍ਰਹਮ ਸਾਚ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੀ ਜੀਉ॥ ੧॥ ਜੋ ਸੇਵੇ ਸੋ ਤਿਨ
ਹੀ ਛਡਿਆ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਕਰਣੈ ਵੇਖਦਾ॥ ਸੁਣੀ ਬੇਨੰਤੀ ਠਾਕੁਰਿ ਮੇਰੈ ਪੂਰ
ਸਭੇ ਘਾਲੀ ਜੀਉ॥ ੨॥ ਸਭ ਥਾਈ ਆਕਉ ਦੇਵਣ ਜੋਗੁ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ
ਦਰਿ ਨਿਬਹੈ ਲੋਗੁ॥ ਜਾ ਭਾਵੈ ਤਾ ਲਏ ਉਠਾਲਿ॥ ਸਾਚੁ ਦਾਤਣੁ ਸਾਚੁ ਚਬਣਾ
ਜੀਉ॥ ੩॥ ਮਨਮੁਖੀ ਇਛ ਪੁਜਾਵਣਾ॥ ਸਭ ਦਮ ਦਾਣੇ ਜਾਣੈ ਖਿਨ ਮਾਹਿ
ਦਸਤੁ ਕੀਆ ਦੁਖ ਭੰਜਨਾ ਰਿਦੈ ਤੇ ਗੋਵਿੰਦ ਸਾਲੀ ਜੀਉ॥ ੪॥ ੨॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ
ਅਸੁਰ ਸਤੁ ਤੇਰਾ ਧਨੁ ਤੁਹੀ॥ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਆਪੀ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਗਾ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ
ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਤੇਰਾ ਜੋਰੁ ਗੋਪਾਲਾ ਜੀਉ॥ ੧॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੂੰ ਹੈ ਸੁਖਦਾਈ॥ ਨਿਵਿ ਨਿ
ਵਿਆ ਤੇਰੀ ਪਾਈ॥ ਕਾਰਕ ਆਵੈ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਤੂੰ ਦਿਹਿ ਦਇਆ ਨਾਲੀ
ਜੀਉ॥ ੨॥ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇ ਭਲਾ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਜੋਗਾ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਦੇਇ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਭੋਗਾ॥
ਜੈਸੇ ਰਖਹਿ ਤੈਸੇ ਰਹਣਾ ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਮੀਠਾ ਲਾਲੀ ਜੀਉ॥ ੩॥ ਸਿਮਰਿ

ਤਿਕਰਤੁ ਮੇਰੇ ਦਾਤਾ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਜੀਉ॥ ੨॥ ਸ਼ਬਦ ਚਾਸਾਦੀ ਚੁਸ ਚੀ
ਸਾਈ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਦੇਤਿ ਸੁਭ ਦਾਧਿਆਈ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਅਵਰੁ ਕਟੇ ਕਰਤੇ ਬਿਨ
ਜੋ ਸੇਵਹਿ ਸੰਤ ਪੂਰੇ ਜੀਉ॥ ੨॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਨਰਹੁ ਜਪੇਹੁ॥ ਸਿਮ ਚਤਿ ਨ ਮੁਕਾ
ਟੇ ਜਾਇ ਛਿਕੇ॥ ਪੁਰਨ ਆਸ ਕਰੀ ਖਿਨ ਤੇਰੀ ਤਰਿ ਹਰਿ ਗਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਜਪੇ ਜੀਉ
॥ ੪॥ ੨॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫॥ ਆਉ ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ॥ ਮਿਲਿ ਗਾਵ
ਹ ਗੁਣ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ॥ ਗਾਵਤ ਸੁਣਤ ਸੇਵ ਜੀਉ ਕਤੇ ਸੋਹਿ ਆਈਐ
ਜਿਨਿ ਤਮ ਕੀ ਏ ਜੀਉ॥ ੧॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੋ ਕਿਲਵਿਖ ਬੇਖ ਜਾਵਹਿ॥ ਮਨ ਚਿਦੇ
ਸੇ ਈ ਫਲ ਪਾਵਹਿ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਬੁਸੇ ਸਚੁ ਸੁਆਮੀ ਰਿਜ ਕੁ ਸਭ ਬੁਖ ਉਦੇ
ਏ ਜੀਉ॥ ੨॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭ ਬਸਤੁ ਖੁਪਾਈ॥ ਸਭੁ ਤਤੁ ਭਉ ਧੇਨ ਮੈ ਹਰਿ ਗਿ
ਧਿਆਈ॥ ਜੋ ਜਿਸੇ ਵਿਆਵੈ ਪਰਿ ਗਰਾਮੀ ਕਾਰਜ ਜਗਤੇ ਕੀ ਏ ਜੀਉ॥ ੩॥
ਆਇ ਪਾਇ ਆਤੇ ਗੀ ਸਰਣਾਈ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਵੈ ਤਿਉ ਲੇਹਿ ਤੀਮਾ ਈ॥ ਕਰਿ ਕਿਰ ਪ
ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਗੁਪਾਲ ਚੁਨਾਮ ਕਮੀ ਏ ਜੀਉ॥ ੪॥ ੩॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫॥
ਭਏ ਪ੍ਰਭਪਾਲ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਸਾਈ॥ ਸੇ ਘਰ ਵਸੇ ਸਭ ਨੀਰਾਈ॥ ਦੀਨ ਦ
ਇਆ ਭਏ ਸਦਕੇ ਕਰਪਾਲ ਠਾਢਿ ਪਾਈ ਕਰਤੇ ਜੀਉ॥ ੧॥ ਅਪੁਨੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਪ
ਤਿਪਾਲੇ॥ ਜਿਉ ਬਾਰਿਕ ਮਾਤਾ ਸਮਾਲੇ॥ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸੁਆਮੀ ਦੇਤ ਸ
ਗਲ ਆਹਰੇ ਜੀਉ॥ ੨॥ ਜਾ ਕੇ ਕੀਏ ਜੁਗਿ ਗਤਿ ਆਈ ਤਰਣਹਾਰ ਸਾਚ ਕਰਤਾ
ਰਿ ਜਾਈ ਐ ਕੁਰਬਾਨਾ ਜੈ ਦਿਨੁ ਦਿਨੁ ਸੁਭ ਤਿ ਸੁਭ ਸਦਾ ਧਿਆਈ॥ ਜਿ ਖਿ ਨ ਮਾਹਿ ਸਗ
ਲ ਉਧਾਰੇ ਜੀਉ॥ ੩॥ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਸਭ ਸੰਗ ਲੇਖੁ ਨ ਕਿਆ॥ ਉਤਰਿ ਗਏ ਸਭ ਸੋਗ
ਸੰਤਾਪੇ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਹਾਲ ਨਨਕ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੇ ਜੀਉ
॥ ੪॥ ੪॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫॥ ਜਿ ਥੈ ਨਾਮੁ ਜਪੀ ਪ੍ਰਭੁ ਐ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰਭੁ ਬੋਲੇ॥ ਸੋ ਅਸਥਾ
ਨੁ ਸੋਹਣਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਬੋਲੇ॥ ਜਿਥੈ ਨਾਮੁ ਜਪੀ ਐ ਮੇਰੇ ਰੋਮ ਰੋਮ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਜੀ
ਵੈ ਸੁਕੀ ਵਰੀ ਜੀਉ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਜੁਗੀ ਖਾਇ ਇਕਸੇ ਬਾਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਨਿਦਰੀ ਨਿਤ
ਲੋ ਖਾਇ ਖਾਇ ਇਕਸੇ ਬਾਹਰਿ ਜਾਨੁ ਵਿਸੁਕੀ ਵਰੀ ਜੀਉ॥ ੨॥ ਸੰਤ ਸੇ

ਸਿਮਰਨ ਕਲੁਖ ਪ੍ਰਭਾਇਆ ਅਬਹਰ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ਸਰਣਾਗਤ ਅਨੰਤ
ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਕਦੇ ਨ ਹੋਏ ਦੁਖ ਜਾਜਾ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
ਤੀਖਾ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭਾਇਆ ਜਾਲਿ ਕਢਿਆ ਮੀ ਅਗਿ ਦਹਦਿਸਿ ਵਰਸਾਇਆ
ਸੀਤਲ ਭਈ ਚੁਖਾਈ ਸਭਾ ਰਹਿਆ ਅਨਦੁ ਗਵਾਇਆ ਸੁਖਦਾ ॥ ੧ ॥ ਸੁਖਦਾ
ਤਾਦਾ ਖਰੀ ਜਾਨਦਾ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਕੇ ਜੀਆ ਸਾਦਾ ॥ ਆਪਨੇ ਕੀਤੇ ਨੋ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭ
ਤਿਪਾਲੇ ਆਇ ਕੀ ਤਿ ਸਭ ਤੇਰੀ ਮਨਈ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਜਾ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਇਆ ਤਿਪਾਈ
ਐ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਐ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ਸਭ ਤਿ
ਸੇ ਕੀ ਆਜਾਈ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਕੋਟਿ ਗਮਾ ਕੇ ਤਾਣ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇਰਾ ॥ ਤੂ ਸ ਚਾ ਸਿ ਬੁਗੁਣੇ
ਗੋਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਆਠ ਪਹਰ ਤੁਧੁ ਧਿਆਈ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥
ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਭੇ ਸੁਖ ਖਏ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ॥ ਗੁਰਪੂਰੇ ਕੇ ਚਰਣ ਮਨਿ ਵੁਠੇ ॥
ਸਭ ਆਧਿ ਲਿਖਾਧਿ ਗਈ ਵਿਸ ਅੰਤਰਿ ਸੋਰ ਲਥੇ ਮੀਜਾਣੇ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ
ਚਲਸਾਧਿ ਪੁਰਖ ਮੇਰਾ ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਵਰਤੈ ਨੇਰਾ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਇਹੁ ਜਪਿ
ਦਾਤਾ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਅਲਖੈ ਕੀ ਏਹ ਨੀਸਾਣੀ
ਅਮਿਓ ਕੈ ਸਚ ਭੁਖ ਪੁਛਣੀ ॥ ਸਭ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਤੂ ਸਭ ਦਾ ਪ੍ਰਿਤਪਾਲੇ ਅਨਦ ਸਹਜ
ਮਕੈ ਕਾਣੈ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਦਿਤੀ ਪ੍ਰਭਿ ਦੇਵਣ ਹਾਰੈ ॥ ਜਨ ਮਾਣਹਿ ਭੋਗ ਸਭਿ
ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਕੀ ਏਹ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਨਿਧਿ ਗਾਣੇ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥
ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕੀਨੀ ਦਇਆ ਗੋਪਾਲ ਗੁਸਾਈ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਵਸੇ ਮਨ
ਮਾਹੀ ॥ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਕਟਿਆ ਨਿਕਸੇ ਦੁਖ ਕਰੋਧ ਘਰਾਹੇ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਸਾਧ
ਜਨਾ ਕੀ ਆਗਿਆ ਮਾਨੀ ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਜਾਨੀ ਨਿਰਬਾਨੀ ॥ ਜਿਸ ਕਉ ਹੋਆ ਆਪ
ਦਇਆਲਾ ਸੋ ਜਨ ਰਹਤ ਅਤੀਤਾ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁ ਆਪੇ ਆਪੇ ॥
ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਮਾਈ ਬਾਪੇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਰੀਤਾ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥
ਜਿਸ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ
ਤਿਸ ਬਲਿ ਜਾਈ ਜਿਨਿ ਜਪਿਆ ਮੀਤੁ ਅਭੀਤਾ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤਜਿ ਦਿਆ ਸਹੇਰਾ ॥ ਜਾ ਚਿਤਵਉ
ਥੈਨ ਕਾਈ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲੇ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਜਾ ਚਿਤਵਉ ਸਾਈ
ਸਾਧ ਵਾਕਾ ॥ ਦੇਹਿ ਦਰਸੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਮਾਗੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤਜਿ ਧਿਆਈ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥
ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਐਥੈ ਤੂ ਓਥੈ ਤੂ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭ ਤੇਰੇ ਥੋਕ ॥
ਤੁਧੁ ਚਿਤਵਤ ਵਰਤੁ ਨ ਵਰਤੈ ਕਿਤੈ ਮੋ ਧਰਮ ਦਇਆ ਮਾਗੈ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਰਸਨਾ
ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਸੁਆਮੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਮੋਹਿ ਅਨਿਕ ਬਿਧਿ
ਮੁਆ ਇਹੁ ਜਨਮੁ ਜੂਐ ਹਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਜਿਸ ਨੋ
ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਉਧਰੈ ਸੋ ਜਨ ਸਰਣਿ ਤੁਹਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥
ਜਿਸ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪੂਰਾ ਸੋਈ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਦੂਖ ਨ ਪਾਵੈ ਕੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ
ਤਿਸ ਬਲਿ ਜਾਈ ਜਿਨਿ ਜਪਿਆ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਮੁਰਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਸੁਣੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਸਗਲ ਤਿਆਸ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਆਸਾ ਪਟੀ ਘਰੁ ੧

ਸਬਦਿ ਰੰਗਾਏ ਹੁਕਮੀ ਸਬਾਏ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਏ ॥ ਸਚੇ ਦੇ
ਨਦਰਿ ਆਵੈ ਸੇ ਸਾਹ ਸਚੇ ਮਨਹੁ ਪਤਿ ਆਵਹਿ ਆ ॥ ਗਹਿਰੀ ਵਾਰੀ ਜੀਉ
ਦੁਖੀ ਸਬਾਦਿ ਸੁਹਾਵਣਿ ਆ ॥ ਐਥੈ ਤਨਹੁ ਸਦਾ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਗੁਰਮਤੀ ਮੰਨਿ
ਵਸਾਵਣਿ ਆ ॥ ਰਾਹਉ ॥ ਨਾਕੇ ਮੇਲਾ ਹਉਮੈ ਤੁਟੈ ਸਤੁ ਕਰੇ ॥ ਸਾਚ ਧਰਮ ਕੁਟੰਬ ਵਿਚਿ ਵਸੈ
ਐਸਾ ਹਉ ਕਰਿ ਜਾਣਦਾ ਇਥੈ ਕੋਈ ਕਰਿ ਅਵਗਣ ਪਛੋਤਾਵਣਿ ਆ ॥
ਪੁਰਖੁ ਪਛਾਣੈ ਸੁਰਤਿ ਗੁਣ ਵਸਨੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਨੀਸਾਣੁ ਸਚੈ ॥ ਸਭਨਾ
ਕਾਦਰਿ ਲੇਖਾ ਸਚੈ ਕਰਤੈ ਸੁਰਤਾਵਣਿ ਆ ॥ ਅਮਨੁ ਖੁਧੁ ਤੁਲਾ ਹਉਮੈ
ਜਾਏ ॥ ਜਾ ਅਦਲਿ ਧਰਮ ਚੋਟਾ ਖਾਏ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਸੰਗਿ ਨ ਸਾਥੀ ਪੁਤ ਕੁਟੰਬ ਨ ਮਾਏ ॥
ਆਵਣਿ ਆ ॥ ੪ ॥ ਸਾਕਤ ਕੂੜੇ ਸਚੁ ਨ ਭਾਵੈ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਬਾਧਾ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥
ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਸਾਰੀ ਨਾਮੁ ਨ ਬੂਝੈ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਪੇਈਐ
ਕਿਛੁ ਲਾਹਾ ਲੈਸੀ ਮੂਲੁ ਗਵਾਵਣਿ ਆ ॥ ੫ ॥ ਏਹੀ ਅਹੇੜਾ ਜਿਨਿ ਕਰਤਾ ਧਾਤਾ ਘੜਿ ਭਾਂਡੇ ਜਿਨਿ ਸਾਜੇ ॥
ਵਸਿ ਜਿਨਾ ਦੈ ਜੰਤ ਤਿਨਾ ਜੀ ਰਾਖੈ ਦੇ ਵੇਖੈ ਸਭਨਾ ਤਾਜੇ ॥ ਅਵਗਣ ਮੁਢੀ ਮਾਰਿ ਕਢੀਅਹਿ
ਗੁਣ ਕੰਠਿ ਪਰੋਵਣਿ ਆ ॥ ੬ ॥ ਏਹੀ ਅਹੇੜਾ ਜਿਨਿ ਨਿਕਾ ਤਾਰਿਆ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਸਮਾਏ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਸਚੁ ਵੇਖੈ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਸੁਹਾਏ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਭਾਵੈ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਸਮਾਵਣਿ ਆ ॥ ੭ ॥
ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਭਾਵੈ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਸਮਾਵਣਿ ਆ ॥ ੭ ॥ ੧ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਭਾਵੈ ॥ ੭ ॥ ੧ ॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਆਸਾ ਪਟੀ ਘਰੁ ੧

ਸਬਦਿ ਰੰਗਾਏ ਹੁਕਮੀ ਸਬਾਏ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਏ ॥ ਸਚੇ ਦੇ
ਨਦਰਿ ਆਵੈ ਸੇ ਸਾਹ ਸਚੇ ਮਨਹੁ ਪਤਿ ਆਵਹਿ ਆ ॥ ਗਹਿਰੀ ਵਾਰੀ ਜੀਉ
ਦੁਖੀ ਸਬਾਦਿ ਸੁਹਾਵਣਿ ਆ ॥ ਐਥੈ ਤਨਹੁ ਸਦਾ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਗੁਰਮਤੀ ਮੰਨਿ
ਵਸਾਵਣਿ ਆ ॥ ਰਾਹਉ ॥ ਨਾਕੇ ਮੇਲਾ ਹਉਮੈ ਤੁਟੈ ਸਤੁ ਕਰੇ ॥ ਸਾਚ ਧਰਮ ਕੁਟੰਬ ਵਿਚਿ ਵਸੈ
ਐਸਾ ਹਉ ਕਰਿ ਜਾਣਦਾ ਇਥੈ ਕੋਈ ਕਰਿ ਅਵਗਣ ਪਛੋਤਾਵਣਿ ਆ ॥
ਪੁਰਖੁ ਪਛਾਣੈ ਸੁਰਤਿ ਗੁਣ ਵਸਨੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਨੀਸਾਣੁ ਸਚੈ ॥ ਸਭਨਾ
ਕਾਦਰਿ ਲੇਖਾ ਸਚੈ ਕਰਤੈ ਸੁਰਤਾਵਣਿ ਆ ॥ ਅਮਨੁ ਖੁਧੁ ਤੁਲਾ ਹਉਮੈ
ਜਾਏ ॥ ਜਾ ਅਦਲਿ ਧਰਮ ਚੋਟਾ ਖਾਏ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਸੰਗਿ ਨ ਸਾਥੀ ਪੁਤ ਕੁਟੰਬ ਨ ਮਾਏ ॥
ਆਵਣਿ ਆ ॥ ੪ ॥ ਸਾਕਤ ਕੂੜੇ ਸਚੁ ਨ ਭਾਵੈ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਬਾਧਾ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥
ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਸਾਰੀ ਨਾਮੁ ਨ ਬੂਝੈ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਪੇਈਐ
ਕਿਛੁ ਲਾਹਾ ਲੈਸੀ ਮੂਲੁ ਗਵਾਵਣਿ ਆ ॥ ੫ ॥ ਏਹੀ ਅਹੇੜਾ ਜਿਨਿ ਕਰਤਾ ਧਾਤਾ ਘੜਿ ਭਾਂਡੇ ਜਿਨਿ ਸਾਜੇ ॥
ਵਸਿ ਜਿਨਾ ਦੈ ਜੰਤ ਤਿਨਾ ਜੀ ਰਾਖੈ ਦੇ ਵੇਖੈ ਸਭਨਾ ਤਾਜੇ ॥ ਅਵਗਣ ਮੁਢੀ ਮਾਰਿ ਕਢੀਅਹਿ
ਗੁਣ ਕੰਠਿ ਪਰੋਵਣਿ ਆ ॥ ੬ ॥ ਏਹੀ ਅਹੇੜਾ ਜਿਨਿ ਨਿਕਾ ਤਾਰਿਆ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਸਮਾਏ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਸਚੁ ਵੇਖੈ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਸੁਹਾਏ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਭਾਵੈ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਸਮਾਵਣਿ ਆ ॥ ੭ ॥
ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਭਾਵੈ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਸਮਾਵਣਿ ਆ ॥ ੭ ॥ ੧ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਭਾਵੈ ॥ ੭ ॥ ੧ ॥

ਸਚਿ ਸਮਾਏ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਹਜੁ ਵਖਾਣਹਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਵੀਚਾਰੀ ॥੨॥

ਸਦਾ ਸਚੇ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਤੂੰ ਆਪੇ ਸਚੁ ਬੁਝਾਵਣਿਆ ॥ ਜਿਨ ਸਚੁ ਜਾਤਾ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥ ਸਚੁ ਦਾਤਾ ਸਚੁ ਭਗਤੀ ਜਾਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰੀ ॥੩॥

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਭਲਾ ਕਰਣਾ ਤੂੰ ਆਪੇ ਭਾਣੈ ਜੋਗੁ ਕਰੇ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਤੂੰ ਪਾਵਹਿ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਦੇਣਾ ਕਿਆ ਏਹਿ

ਤੁਲਾਏ॥ ਸਚੁ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਭੁ ਨੀਸਾਣੀ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ॥੨॥ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਸਚੁ ਮੇਲਾਪੀਆ ਮਾ॥ ਕਿਲਵਿਖ ਅਵਗਣ ਕਾਟਣਹਾਰਾ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦ ਹੀ ਆਈਮੈ ਭੋਗਾ ਏਭੁ ਗਤਿ ਦੇਦੂਰਾਵਣਿਆ॥ ਭੋਗ ਤੇਰੀ ਭੁਗਤਿ ਜਾ ਚੀਜੇ ਸਚੇ ਤੂੰ ਹੈ ਆਪੇ ਦੇਇ ਨ ਪੁਛੈ ਤਵੈ॥ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਏਕੋ ਦਾਤਾ ਸਭ ਕੋ ਆਹਿ ਜੀਵਾਵਣਿਆ॥ ਪਾਹਰਿਤੁਧੁ ਬਾਝੁ ਕੋਈ ਨ ਹੀ॥ ਹਰਿ ਤੂੰ ਧੀਆ ਸੇਵੀ ਤੈਂ ਧੁਸਾਕਾ ਹੀ॥ ਆ ਮੇਲਿ ਲੈ ਪ੍ਰਭੂ ਬਖਸਾ ਚੇ ਪਾਰੁ ਕਰਮੀ ਤੈਂ ਪਾਵਣਿਆ॥੩॥ ਸੋ ਤੈਂ ਬੁਝਨਕਵੀਤੇ ਧੇ ਜਾ॥ ਤੇਰੀਨ ਵਰੀਸਿ ਭਾਸ ਦੇਤਾ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਾਰਿਸਮਾਲੀ ਹਰਿਮਖਿ ਹਰਿਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ॥੪॥ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਮੈ ਹੋਰੁ ਨਕਵੀ॥ ਤੂੰ ਸਭੁ ਓਪਾਸਿਰ ਜੀਆ ਪੋਰੋਗੀ॥ ਜੈਂ ਆਪੇ ਹੀ ਘਤਿ ਲੈ ਨੈ ਸਵਾਰਿ ਜੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਵਣਿਆ॥੫॥੮॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ਸਤੁ ਪਦਾ ਆਪੇ ਹੋਵਗਣਤਾ ਆਪੇ ਗੁਣ ਆਖੈ ਵਰਤੈ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮੇਲਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤਾਂ ਪਾਈਐ ਜੇ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਮੀਠਾ ਸਾਵਣਿਆ॥ ਸਚ ਬਚਨੁ ਸੈਭਉ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਣਿਆ॥ ਰਹਾਉ॥ ਪੰਚ ਦੂਤ ਸਭਿ ਵਸਿ ਆਏ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਵੇਸੁ ਅਪਣਾ ਧਰਤੁ ਹੈ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤੀ ਰਤਾ ਸੋਹਈ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਵੇਸੁ ਅਪਣਾ ਧਰਤੁ ਹੈ॥ ਇਵ ਕੁਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਦ ਨ ਪਾਵਨੀ ਓਇ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਵਣਿਆ॥੨॥ ਇਵ ਕੁਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਦ ਨ ਪਾਵਨੀ ਓਇ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਵਣਿਆ॥ ਸਾ ਜੋਨਿ ਸਚੁ ਨ ਜਾਣਈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਪਾਵਣਿਆ॥ ਇਕਿ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜਾਵਣਿਆ॥ ਬਿਧਿ ਬਿਧਾਤਾ ਆਪਿ ਹੈ ਆਪੇ ਕਰਣਾ ਜਿਨਿ ਕੀਆ॥ ਚਉਥੀ ਪਉੜੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਊਚੀ ਸਚੇ ਸਚੁ ਕਮਾਵਣਿਆ॥੪॥ ਸਭੁ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਵੇ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਜਾਤਾ ਸੋ ਸਚਾ ਜੇਹਾ ਹੋਵੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਸਚੀ ਸੇਵਾ ਸਚੀ ਜਾਇ ਸਮਾਵਣਿਆ॥੫॥ ਸਚੇ ਬਾਝਹੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ॥ ਜੈਂ ਆਪੇ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵੈ ਜੈਂ ਆਪੇ ਦੇਇ ਸੁ ਖਾਵਣਿਆ॥ ਜੈਂ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਤਿਵੈ ਸੋਹੈ ਜੈਂ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ॥੬॥ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਣਿਆ

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਚੁ ਚੁਮਾਵਣਿਆ ॥ ਵਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਕਰਿ ਕੀਰਤਿ ਸਾ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਪਾਏ ਓਮਦ ਆਤੁ ਆਖਣਿ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਰਤੁ ਹਰਾਵੈ ਅੰਦਰਿ ਅਮਲਿ ਬੁਲ
ਵਣਿਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਤਾ ਰੋਮਾਨੀ ਸਭ ਚੁਰ
ਸਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿ ਆਈ ਹਰਿ ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥ ੮ ॥

ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਆਪੁ ਵਞਾਏ ਤਾ ਸਭ ਕਿਛੁ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚੁ ਚੀਨਿ
ਵਲਾਏ ॥ ਸਚੁ ਵਣੰਜਿ ਸਚੁ ਸੰਘਰਿ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਲਾਭੁ ਹਮੇਸਾ ਤੋਟਾ
ਗੀ ਜੀਵਣ ਮਰਣੁ ਅਨਦਿਨੁ ਗਾਵਣਿਆ ॥ ਹਉਮੈ ਤੋਟਾ ਦੁਰਮਤਿ ਕੋਟਾ ॥ ਸਬ
ਦਿਵਾੜੈ ਆਈ ਦੇਵਣਿਆ ॥ ਜਿਸੁ ਹਉ ਵੇਖਾ ਵਖਤਸਤਿ ਸੁਹਣਿਆ ॥ ਜਿਸੁ
ਸਚਾ ਸੋਹੈ ਅਨਿਕਾਇਆ ॥ ਸਚੇ ਸੋਵੈ ਐਸ ਚੁਵੜਿ ਆਈ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸਚੁ
ਵਣਿਆ ॥ ਰਾ ਕੁ ਉਤੈ ਜਨੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਤਿਤੈ ਲਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਚੁ ਕੋਰਸਤੁ ਸੀ
ਵਣਿਆ ॥ ਸਭੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸਜਣ ਸੁਖੁ ਜਾਣੀ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਵਦਿਆ ॥ ਸਭਿ
ਸੁਣੇ ਵਖਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਵਣਾ ॥ ਹਿਰਦੈ ਇਕਤੁ ਇਕਸੁ ਪਾਇਨਿ ਮੇਖ ਦਆਵਣਿਆ ॥
ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਆਵਿਜਾ ਮਦਰਿ ਚੋਟ ਖਾਵਣਿਆ ॥ ਸਬਦੇ
ਸਾਦੁ ਜਾਣਾਇ ਪੁਛਣਾ ਜਿਨਿ ਰਸਨਾ ਬਧੀ ਸਬਦਿ ਵਖਾਣਿਆ ॥
ਸਚੇ ਸੋਹਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਨਿ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਏ ਨਾਮੁ ਨਿਵਾਜਾਵਣਿਆ ॥ ੫ ॥
ਰੁਤੁ ਆਈ ਜੋ ਰਤਿ ਮਨਿ ਭਾਈਆ ॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਬਹਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈਆ ॥
ਅਹਦਿਨੁ ਹਰਿ ਸਾਲਾਹਿ ਸਚਿ ਰਹਿਆ ਸਚੁ ਸਾਦੁ ਜਾਵਣਿਆ ॥ ਅਨਦਿਨੁ
ਰੀਰਾ ਸਿਖੇ ਦਯਾਸਾ ॥ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਨਿ ਦੁਖੁ ਲੋਭਾ ॥ ਕੂੜੇ ਲੋਭਿ ਨਿਵੰਨਿ
ਦਿਨਸਤੀ ਅਜਿਨਾਨ ਅਭਿਜਨ ਅਨੁਭਵਾਵਣਿਆ ॥ ੬ ॥ ਸਾ ਰਾਸਾ ਤੁ ਮੇ ਅਤਿ
ਆਸਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਦਯਾਸਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੀਮੈ ਸੋ ਵਡਿਆਈ ਚੁਖੁ ਸੁਖੁ
ਮਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥ ੭ ॥ ੧੦ ॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਤੇਰੀ ਆਖਦੀ ਤੇਰੀ ਆਖ
ਮਕਹਿ ਜਨ ਜਿਨਿ ਆਖਿ ਵਖਾਲਿਆ ॥ ੮ ॥ ੧੧ ॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥
ਵਿਚੁ ਕਾਵੈ ਸਭ ਭਰੀਐ ਭਰਪੂਰ ਹੈ ਗੁਰ ਸੇਵਤੇ ਜਰ ਜਾਨਾਈ ॥ ਚਿਤੁ ਲਾਇ
ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ਇਨਪਾਵਣਿਆ ॥ ੧ ॥ ਹਉ ਵੰਞੀ ਜੀ ਉਵ ਵੀ ਜਰਿ ਸੇਤੀ ॥ ਚਿਤੁ ਲਾਵ

ਇਆ ॥ ਤਰਿ ਸਚਾ ਗੁਰ ਕਰਤੀ ਪਾਈਐ ਸਹਜੇ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥ ੭ ॥ ਰਹਉ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸਫਲੁ ਹੈ ॥ ਜੇ ਅਸਸ ਕਰਿਆ ਤੇ ਹਛਾ ਪਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦਤਾ
ਭਰਪੂਰੇ ਕਾਰੀ ਮਿਲਾ ਵਾ ਤੁ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਸੋਧਾ ਇਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥ ਅਤਿ ਅਸਚ
ਸਾ ਗੁਰਬਦੁ ਚੁਜੋਤੇ ॥ ਤਰਿ ਤੀ ਗਈ ਦਿਸੰਤਰ ਵੈ ਅੰਦਰਾ ਹੋਰ ਦੁਧੇ ਹੈ ਮੁ ਅਬੁਝਾ
ਵਣਿਆ ॥ ੨ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸਬੁ ਜਨ ॥ ਜੀ ਵਤੁ ਮਰੈ ਹੋਰ ਸਿ ਉ ਚਿਤੁ ਨ ਲਾਏ ॥ ਹਰਿ
ਸਬੁ ਸਚੁ ਹੈ ਬੁਝਾ ਸਾਗੋ ॥ ਚਲਾ ਹੀ ਬੁ ਗਾਵਣਿਆ ॥ ੩ ॥ ਬਾ ਭੁ ਗੁਰੁ ਪੁ ਐ ਧਗੁਰਬਾ
ਸਬੁ ਸਚੁ ਹੈ ਬੁਝਾ ਸਾਗੋ ॥ ਚਲਾ ਹੀ ਬੁ ਗਾਵਣਿਆ ॥ ੩ ॥ ਬਾ ਭੁ ਗੁਰੁ ਪੁ ਐ ਧਗੁਰਬਾ
ਆਖੈ ਨੀ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਧਗੁਰਾ ॥ ਬਿਸਟ ਕੇ ਕੀੜੇ ਬਿਸਟ ਕਮਾਵਨਿ ਫਿਰਿ ਬਿਸਟ ਮਾਹਿ
ਪਚਾਵਣਿਆ ॥ ੪ ॥ ਸੁਕਤ ਤੇ ਸੇ ਵੇ ਸੁਕਤ ਹੋਵੈ ॥ ਹਉਮੈ ਮਮਤ ਸਬਦ ਦੋਵੈ ॥ ਆਪ
ਚੁ ਸਾਲੇ ਵੀ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥ ੫ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਮੇਲਿ ਸਿਲਾਏ ॥ ਪੂਰੈ
ਸਿਧਿ ਪਾਏ ॥ ਸਚੈ ਸਾਮਿ ਸਦਾ ਮਨੁ ਚਾਸਚੁ ਸੇਵੇ ਦੁਖੁ ਗਵਾਵਣਿਆ ॥ ੬ ॥ ਸਦਾ ਚਾਰੁ ਰਿ ਚੁ ਸਿ
ਜਣਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਰਹੈ ਅਤੀਤੁ ਪਛਾਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੀ ਸੈਵੈ ਰਿ ਮਾਈ ਪੂਰੈ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾ
ਵਣਿਆ ॥ ੭ ॥ ੧੧ ॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਐਥੈ ਸਾਚੇ ਸਬੁ ਆਗੈ ਸਾਚਾ ॥ ਮਨੁ ਸਚਾ
ਸਚੈ ਬਹਿ ਰਾਚੇ ॥ ਸਚਾ ਸੇਵਹਿ ਸਚੁ ਕਮਾਵਹਿ ਸਚੋ ਸਚੁ ਕਮਾਵਣਿਆ ॥ ੧ ॥
ਹਉਮੈ ਮੈਲੀ ਮੈਲੁ ਦ ਸਾਚਾ ॥ ਮੰਨੈ ਦਸਾ ਦਾਣਿਆ ॥ ਸਚੇ ਸੇਵਹਿ ਸਚਿ ਸਮਾ
ਹਿ ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥ ਇਹ ਰਾਤੀ ਪੰਡਿਤ ਪੜਿ ਸਾਦੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ॥
ਦਿਤੁ ਜੈ ਭਾਇ ਮਾਇ ਮਾਇ ਮ

ਰਹਸੰਜਸੁ ਸਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਨੀਮ੍ਰਿਤ ਕਥਿ ਰਹੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰ ਸਚੁ ਕਮਾ
ਵਹਿ ਸੰਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥ ੭ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਪੇ ਬਾਪੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਜਾਤਿ ਪਤਿ ਸਭੁ ਸਲਾਹੇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਨਾ ਮੇਰਿ ਸਮਾ
ਵਣਿਆ ॥ ੮ ॥ ੧੭ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ਓਤਪਤਿ ਪਰਲਉ ਸਬਦਹੋਵੈ ॥ ਸਬਦ ਦੇ ਹੀ ਛਿ
ਓਪਤਿ ਹੋਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਰਤੈ ਸਭੁ ਆਪੇ ਸਚਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝਾਇ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥
੧ ਹਉਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਗੁਰ ਪੂਰਾ ਨੀਵਸਾਵਣਿਆ ॥ ਗੁਰਤੇ ਸਾਂਤਿ ਭਗਤਿ ਨਾਰ
ਦਿਨੁ ਰਤੀ ਗੁਣ ਕਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥ ੧ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਰਤੀ ਲੋਕ ਸੁ
ਖਿ ਪਾਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਵਣੁ ਵਹੈ ਸੰਤ ਰੂਪੁ ਬੈਸੰਤਰੁ ਖੇਲੈ ਵਿਚਾਣੀ ॥ ਸੋਨਿ ਗੁਰ ਜੋਮਿ
ਜੀਮਿ ਨਿਰੁਪੋਆ ਵਣਜਾਵਣਿਆ ॥ ੨ ॥ ਤਿਨਿ ਕਰਤੈ ਇਕੁ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ਜਾਈ
ਆਸ੍ਰਮ ਰੈਵਿ ਚਿ ਸਬਦੁ ਕਿ ਬੁਝਾਇਆ ॥ ਸਭ ਤੇ ਭਖਿਆ ਏਮ ਤ ਭਖਿਆ ਅਹਿ
ਬੁਝ ਵਣਿਆ ॥ ੩ ॥ ਸਚਾ ਸਾਹੁ ਸਚੇ ਵਣਜਾਰੇ ॥ ਸਚੁ ਵਣੰਜਹਿ ਸਚੁ ਰੇ ਤਿ ਸਚੁ ਪਾਰੇ
ਸਚੁ ਚੁਣਹਿ ਸਾਝਹਿ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਕਮਾਵਹਿ ਸਚੇ ਸਚੁ ਕਮਾਵਣਿਆ ॥ ੪ ॥ ਬਿਨੁ ਰਾਸੀ ਕੋ ਵਣਜੁ
ਕਿ ਪਾਏ ॥ ਅਸਾਹੁ ਕਬੂਲੇ ਤੇ ਕਸ ਜਾਏ ॥ ਬਿਨੁ ਰਾਸੀ ਸਭ ਖਾਲੀ ਤਲੇ ਖਾਲੀ ਜਾਇ
ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥ ਇਹਿ ਸਚੁ ਵਣੰਜਹਿ ਜਿ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਪਿਆਰੇ ॥ ਗਲੇ ਨ ਲਥਾ ਤਲੇ ਨ
ਗਲੇ ਨ ਲਥਾ ਤਲੇ ਨ ਜਾਏ ॥ ਏਸੇ ਸੇਵਾ ਵਣਜੁ ਹੈ ਏਹੀ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥ ੬ ॥ ਅੰਤ
ਰਿ ਵਸਤੁ ਅਪਾਰ ਬਾਹਰਿ ਭਰਮਾਏ ॥ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੇ ਫਿਰਹਿ ਬੇਤਾਲੇ ॥ ਜਿਸੈ ਵਸਤੁ ਤਿਸੈ
ਤਿਸ ਹੀ ਮੁਹੇ ਇਸਾ ਵੈ ਮਨਮੁਖ ਕਰਮੀ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ੭ ॥ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਸਬਦਿ ਬੁ
ਲਾਏ ॥ ਅਤਲੀ ਮਹਲਿ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਆਪੇ ਆਪੁ
ਦਿਖਾਵਣਿਆ ॥ ੮ ॥ ੧੮ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਚੀ ਸਿਖ
ਸੁਣਾਈ ॥ ਹਰਿ ਚੇਤਹੁ ਅੰਤਿ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥ ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਸਦਾ ਪਛੋਤਾਈ ॥ ਸਾਚੁ
ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਪੈਨਾਇਓ ਸਾਚੁ ਵਡਾਈ ॥ ੧ ॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਆਪੁ ਨਿਵਾਰਿ
ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਵਡਾ ਪਾਇਆ ॥ ੧ ਰਹਾਉ ॥ ਮੁਕਤਿ ਬੈਕੁੰਠ ਸਭੁ ਕੋ ਵਿਸਮਾਦੁ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਭਿ ਗੁਰ ਕੋ ਵਿਸਮਾਦੁ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥
ਵਿਚਿ ਆਸੁਰ ਨਾਮੁ ਕਮਾਇਆ ॥ ਸਭਿ ਗੁਰ ਸੇ ਵਿਸਮਾਦੁ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਬੈਤੁਲਾ

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਸਬਦਿ ਸਾਚਾ ਹੀ॥ ਤੇਰੈ ਭਾਣੈ ਵਿਚਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੈਸੈ ਤੂੰ ਭਾਣਾ ਹੈਂ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ਵਡਿਆ॥ ੭॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਬਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹਰਿ ਬਾਣੀ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇ
ਵਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਮਾਣੀ॥ ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਦਾਤਾ ਪੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਭਿ
ਭੁਖ ਲਹਿ ਜਾਇ ਛੁਟਿਆ॥ ੮॥ ੧੫॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ ਸਚੁ ਸਜਣੁ
ਸੁਕਣਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਵਿਰਲਾ ਕੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਮ ਚਾਰਿ ਪਤਾਸੇ ਕਰਿ
ਕਿਰਪਾ ਰਿਸਨਾ ਬੁਝਾਵਣਿਆ॥ ੧॥ ਹਉ ਦਰਗੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਪੀਆ ਵਾਣਿਆ॥ ਰਸਨਾ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਹੈ ਗੁਰਿ ਸਚੁ ਜਾਤੀ ਜੋਤਿ ਗੁਣਾ
ਵਣਿਆ॥ ੧॥ ਰਾਗੀ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਸਜਣੁ ਪਾਏ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਆਗੈ ਇਕ
ਬੁਸਿ ਉਠਿ ਵਿਵਲਾਏ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਦਰੀ ਸਾਚੈ ਸਮਾਈ
ਆ॥ ਨਾਮੁ ਨਵੰਤਾ ਉਪਾਰਜਿ ਪਰਿਖ ਤੁਲੰਤੀ॥ ਕਿਸੈ ਥੋੜੀ ਕਿਸੈ ਪੂਰੀ ਹੋਤੀ॥ ਤੂ
ਸੂਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੁ ਨ ਹੋਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਝੀ ਪਾਵਣਿਆ॥ ਨਾਗੁਰਮੁਖਿ ਤਤੁ ਨ
ਚੀਨਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਰੇ ਤੇਰੇ ਭੰਡਾਰਾ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਕੋ ਦੀਨ ਪਾਵੈ ਨ
ਰਹਿਰਪਤੇ ਪਾਵਣਿਆ॥ ੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸੋ ਜਨੁ ਸੋਹੈ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਮਨਿ
ਭਰਮੁ ਮੋਹੁ ਤੋਹੈ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਬਣੀ ਰਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਜਿ ਸੁਣਾਇ
ਆ॥ ੩॥ ਮਨਮੁਖ ਖੁਭੁ ਬੁਲਾਇ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਓਹੁ ਨਾਮੁ ਨ ਲੇ ਓਹੁ ਗੈ ਓਹੁ ਖੁਥਾਏ
ਆ॥ ੪॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਬਿਸਟਾ ਮਹਿ ਵਾਸਾ ਬਿਨੁ ਸੇਵਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵਣਿਆ॥ ੬
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀ ਵੇ ਜਿਸੁ ਸਤਿ ਆਪਿ ਪਿਆਏ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਸਹਜੇ ਲੇਵੈ ਲਾ
ਏ॥ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਥਾਈ ਗੁਰ ਮਾਤਿ ਨਦਰੀ ਆਵਣਿਆ॥ ੭॥ ਆ
ਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਈ॥ ਜਿਨਿ ਸਿਰਜੀ ਤਿਨਿ ਆਪੇ ਗੋਈ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ
ਆਖਿ ਸਦ ਤੂੰ ਸਹਜੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ॥ ੮॥ ੧੬॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩
ਸੋ ਸਾਚਿ ਵਡਾਗੋ ਜੋ ਚੁਪੁ ਰਹਏ॥ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸੇਵੇ ਵਿਰਲਾ ਜਨੁ ਕੋਏ॥ ਸਚੇ
ਸਬਦਿ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੈ ਮੋਹਿ ਸਮਾਵਣਿਆ॥ ਹਉ ਤਿਨ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ
ਸਾਚੁ ਸਚਾ ਜਣਿਆ॥ ਸਚੁ ਧਿਆਈ ਨਿਸਿ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਸਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਅਪੇ ਪੁਰਖੁ ਅਪੇ ਪੁਨਿ ਨਾਰੀ ॥ ਅਪੇ ਸੁਰਤਾ ਅਪੇ ਬੀਚਾਰੀ ॥
ਅਪੇ ਜੀਵਾ ਅਪੇ ਮਾਰੇ ॥ ਅਪੇ ਵੇਖੈ ਅਪੇ ਸਵਾਰੇ ॥ ਅਪੇ ਸਚਾ ਸਚੁ ਵਰਤਦਾ ਸਾਈ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਪੈ ਵਿਰਲਾ ਕੋਈ ॥੨॥ ਅਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ॥ ਅਪੇ ਸਭਨਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ ॥
ਅਪੇ ਮੇਲੇ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦਿ ਜਗਾਏ ॥ ਅਪੇ ਗੁਣਦਾਤਾ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਅਪੇ ॥
ਅਪੇ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸੋਹੈ ॥੩॥ ਅਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਜਾਣੈ ॥ ਅਪੇ ਬੁਝੈ ਅਪੇ ਪਛਾਣੈ ॥
ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਬਣਤ ਬਣਾਵੈ ॥ ਅਪੇ ਵੇਖੈ ਅਪੇ ਸਚੁ ਭਾਵੈ ॥
ਅਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ॥੪॥ ਅਪੇ ਸਚਾ ਸਚੁ ਵਰਤਾਏ ॥ ਅਪੇ ਭਗਤੀ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥
ਅਪੇ ਦੇਵੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰ ॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚਿਆਰ ॥
ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ॥੫॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ॥
ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਕਾਰ ॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰ ॥
ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਵਣਜੁ ਵਾਪਾਰੀ ॥੬॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਰਾਸਿ ॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਪਾਸਿ ॥
ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਵਰਤਾਏ ॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਭਾਏ ॥
ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥੭॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸੋਭਾ ॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਲੋਭਾ ॥
ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਪਤਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥
ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥੮॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥
ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥੯॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥
ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥੧੦॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥
ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥੧੧॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥
ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥੧੨॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥
ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥੧੩॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥
ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥੧੪॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥
ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥੧੫॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥
ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥੧੬॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥
ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥੧੭॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥
ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥੧੮॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥
ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥੧੯॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥
ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥੨੦॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥
ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥੨੧॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥
ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥੨੨॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥
ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥੨੩॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥
ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥੨੪॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥
ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥੨੫॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥
ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥੨੬॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥
ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥੨੭॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥
ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥੨੮॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥
ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥੨੯॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥
ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥੩੦॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥
ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥੩੧॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥
ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥੩੨॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥
ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥੩੩॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥
ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥੩੪॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥
ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥੩੫॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥
ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥੩੬॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥
ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥੩੭॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥
ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥੩੮॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥
ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥੩੯॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥
ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥੪੦॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥
ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥੪੧॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥
ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥੪੨॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥
ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥੪੩॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥
ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥੪੪॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥
ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥੪੫॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥
ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥੪੬॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥
ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥੪੭॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥
ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥੪੮॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥
ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥੪੯॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥
ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥੫੦॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥
ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥੫੧॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥
ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥੫੨॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥
ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥੫੩॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥
ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥੫੪॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥
ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥੫੫॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥
ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥੫੬॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥
ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥੫੭॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥
ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥੫੮॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥
ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥੫੯॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥
ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥੬੦॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥
ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥੬੧॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥
ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥੬੨॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥
ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥੬੩॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥
ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥੬੪॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥
ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥੬੫॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥
ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥੬੬॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥
ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥੬੭॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥
ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥੬੮॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥
ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥੬੯॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥
ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥੭੦॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥
ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥੭੧॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥
ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥੭੨॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥
ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥੭੩॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥
ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥੭੪॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥
ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥੭੫॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥
ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥੭੬॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥
ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥੭੭॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥
ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥੭੮॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥
ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥੭੯॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥
ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥੮੦॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥
ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥੮੧॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥
ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥੮੨॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥
ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥੮੩॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥
ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥੮੪॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥
ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥੮੫॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥
ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥੮੬॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥
ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥੮੭॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥
ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥੮੮॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥
ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥੮੯॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥
ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥੯੦॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥
ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥੯੧॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥
ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥੯੨॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥
ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥੯੩॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥
ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥੯੪॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥
ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥੯੫॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥
ਅਪੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸ

ਹਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੇਗੁਰੂ ਦਾਤਾ ਕਰਮੀ ਵਿਧਾਤਾ ਸੇਵਕ ਸੇਵਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ॥
ਹਰਿ ਜਾਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮਿ ਸਦਾ ਜਨ ਸੋਹਹਿ ਹਰਿ ਗੁਰ ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ ਸੁਖਾਵਣਿਆ॥੨॥
ਇਸੁ ਗੁਰ ਤੇ ਭਾਗਿ ਇਕ ਬਾਣੀ ਲਾਗਿ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਬੁਝਾਈਆ॥
ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਨਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਹਨਿ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪਾਵਣਿਆ॥੩॥
ਸਬਦਿ ਦਇਆ ਗੁਰ ਵੀਚਹੁ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅੰਤਰਿ ਵੇਖਿ ਸੁਖੁ ਹੋਆ॥ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ
ਵੇਸਬਦਿ ਸਚੁ ਜਾਣੈ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਚੁ ਬੁਝਾਵਣਿਆ॥੪॥ਜਾਮੁ ਜੁਜਾਗਤੀ ਦੁਜੈ ਭੋਗ
ਇਕ ਭਗਤਿ ਜਾਗਾਵਹੁ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਇਸ ਜਾਗੇ ਘਰਿ ਮੁਹਤਕਾ ਲੇਖੈ ਵੇਰ ਤੀਜੀ॥
ਹੁਮਾਸਤੇ ਲਖ ਦਫੜਵਾਣਿਆ ਪਾਪੇ ਈ ਅਤੈ ਪਰਲੋ ਚੈਤਨਾਤੀ॥ਦੁਜੈ ਮੁਠੀ ਵੈ
ਧਾਤੀ॥ਧਰਮੀ ਨਾਮੁ ਆਖੈ ਓਹੁ ਚੁਪੈ ਕੁਪੈ ਖਟੀ ਸੁਪੈ ਨੈ ਪਿਰ ਗੁਰ ਤੀਆ ਪਾਵਣਿਆ॥੬॥
ਮੋਈ ਸੈ ਵੈ ਪਰੁ ਮੀਨਿ ਵਸਾ ਈਆ॥ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਜੁ ਮੁਗਿ ਦਿਖਾਈਆ॥ਕਾਮਣਿ
ਪਿਰੁ ਰੀਝਾ ਕੀਠੇ ਲਾਇ ਸਬਦੀ ਪਿਰੁ ਵੇਸੇ ਜਾਮੁ ਪਾਵਣਿਆ॥੭॥ਆਪੇ ਦੇ
ਵੈ ਸਾਰਿ ਬੁਝਾਏ॥ਅਪਣਾ ਓਮੀ ਨਿਵਸਾਏ॥ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮੈ ਵਰਿਆਈਆ ਅਨ
ਦਿਨੁ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ॥੮॥੨੮॥ਸਲੋਕ ਮ ੩॥ ਉਤਮ ਜਨ ਪੁਰਖ
ਨਿਰਵੈਰਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ॥ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਦਾ
ਗਿਰਤੇ ਹਰਿ ਸਿਮਰਹਿ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ॥ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਮੁਖ ਊਜਲੇ ਹਰਿ ਪਰਗਟੁ
ਮੀਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਵੜੀ ਚੜਹਿ ਨਿਤ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਹਿ ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੋਭਾ
ਵਣਿਆ॥੧॥ਤਾ ਤਉ ਅਲਖ ਅਭੇਉ ਤੁਹੀ ਨਰਾਤਮ ਆਸਾ ਏਹਾ ਉਪਾਇ ਇਨਿ ਕੀਤੀ॥
ਇਆ ਜਾਏ ਕਿਥਹੁ ਕਰੇ ਵਾਸਤੇ ਗੁਰੁ ਦੇਨਦਰੀ ਮੋਖੈ ਸੋਭਾ ਵਣਿਆ॥੨॥
ਦੁਜੈ ਭਾਇ ਪਰੈ ਨਤੀ ਚੁਏ॥ਤਿਵਿ ਧਿਆਇ ਆਕਾਰ ਵਿਚੁ ਹੈ॥ਤਿਵਿ ਧਿਆਇ
ਸਤਗੁਰ ਸਬਦੀ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਵਣਿਆ॥੩॥ਹਉ ਇਹ ਮਨੁ ਚੰ
ਚਲ ਵਸਿ ਨਾਵੈ॥ਚੁਬਿ ਯਾਲਾਵੈ ਦਹ ਦਿਸਿ ਧਾਵੈ॥ਬਿਖੁ ਕਾ ਕੀੜਾ ਬਿਖੁ
ਹਰਿ ਗਤਾ ਬਿਖੁ ਹੀ ਮਾਹਿ ਪਚਾਵਣਿਆ॥੪॥ਹਉ ਤਉ ਕੇਤੇ ਆਖਿ ਜਣਾਏ॥
ਪੁਰਖ ਸਕਰੈ ਨਿਛਾਵਲ ਪਾਏ॥ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੁ ਨ ਹੋਵੈ ਵਡ ਸੋਭਾ ਦੀਬੁ

ਸੀ ਵਿਖਾਲੇ ਸੋ ਵੇਖੈ ਕਹੀ॥ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਆਪੇ ਵੇਖਿ ਵਿਖਾਵਣਿਆ॥੮॥੨॥
ਸਲੋਕ ਮ ੩॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਬੁਝਣਾ ਮੈ ਕਿਸੈ ਨਾਲਿ ਨ ਤੁਲੁ ਲਾਇ ਕਿਸੈ ਸਿਉ ਤੋਲਾਇ॥
ਭਗਤਾ ਵਿਚਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਆ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚੁ ਸੋਇ॥ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਲਾਹਿ ਸਚੇ ਨੋ ਸਚੁ
ਸੋਭਾ ਦੇਇ॥ਸਚੁ ਸਲਾਹਨਿ ਸਚੁ ਸੁਣਨਿ ਸਚੇ ਸਚੀ ਸਾਇ॥ਸਚੁ ਵਡਾਈ ਸਚੁ ਮਨਿ ਸਚੁ
ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ॥ਸਚੁ ਵਖਾਣਹਿ ਸਚੁ ਸੁਣਹਿ ਸਚੁ ਰਖਹਿ ਉਰ ਧਾਰਿ॥ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਪਤਿ
ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵੀਚਾਰੁ॥ਸਚੁ ਸਚਾ ਪਾਸਾਰੁ॥ਸਚੁ ਸਚੇ ਤੇ ਮਹਤੁ ਪਾਇਆ ਜਿਨ
ਅੰਤਰਿ ਸਚੁ ਪਰਗਟੁ ਪਸਾਰਾ॥ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਿਲਿਆ ਆਪਿ ਪਿਆਰਾ॥ਸਚੁ ਸਚਾ
ਅਬਿਨਾਸੀ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜੋ ਤੀਜੈ ਤਿਲਿ ਨ ਤਮਾਵਣਿਆ॥੧॥
ਅੰਦਰਿ ਮਹਲਾ ਰਤਨੀ ਕੋਠੇ ਚਉਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਨ ਸੁਖ ਅਪਾਰਾ॥ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਵਣਜੇ ਸਦ ਵਾਪਾਰੀ ਲਾਭੁ ਨ ਪੁਸ ਦਮਾਵਣਿਆ॥੨॥ਆਪੇ
ਵਥੁ ਪਾਏ ਦੇਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਣਜਹਿ ਕੇਈ ਕੇ ਇ॥ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ
ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ॥੩॥੮॥੧੭॥
ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ਤਰਿਆ ਪੇ ਮੇਲੇ ਸੇ ਵਡ ਕਰਏ॥ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵਿਚੁ
ਉਦਰੁ ਜਾਜਏ॥ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਸਦਾ ਗੁਣ ਚਾਰੁ ਗੁਣ ਅਤਿ
ਪਿਆਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਤਿਰੈ ਦੇਵਾ
ਵਣਿਆ॥ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਸਚਾ ਧੁਨਿ ਨਿਰਮਲੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵ

ਵਣਿਆ ॥੪॥ ਓਹੁ ਮਰੈ ਨ ਹਾਰੈ ਨਾ ਵਿਣਸੈ ਨਾ ਓਸੁ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਇ ॥ ਓਸੁ ਅਗੈ ਪਾਛੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹੋਵੈ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਵਸੈ ਰਿਦੈ ਆ

ਸੁਖੁਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧॥੨੪॥ ਆਥਾਸ਼ਹਰਲਾਪ ਘਰਾ ੧ ਅੰਤਰਿਆਲ

ਚਾਗੁਰਕੈਸਬਦਿਲਖਾਵਣਿਆ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਕਬਿਆਰਿਸਾ

ਸੁਣਵਣਿਆ ॥ ਸੰਤਪਿਆਰੇਸ ਚੈਧਾਰੇ ਵਡਭਾਗੀਦਰਸਨੁਪਾਵਣਿਆ ॥

ਰਾਮਤਉ ॥ ਸਾਧਿਕਸਿਧਾਜੇ ਸੇਕਉਢਿਚਦੇ ॥ ਭੂਪਤੇਈਂਦ੍ਰਧਿਆਈਨਿਹਦੇ

ਜੋਕੋਟਿਤੇਤੀਸਾਖੋਜਾਤਿਤਾਕ ਉਗੁਰਿਮਿਆਲੋਧਰਿਦੇਗਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਆਥ

ਹਰਤਯਜਾਪੈਪਵਨਾ ਧਰਤੀਸੇਵਕਪਾਇਕਚਰਨਾ ਖਣੀਬਾਣੀਸਰਬਨਿ

ਵਾਸੀਸਤਨਕੈਆਨਿਤਵਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਗੁਰਮੁਖਿਜਾਪੈ ॥ ਪ੍ਰਭੁਰੇਗੁਰ

ਕੈਸਬਦਿਸਿਵਪੈ ॥ ਜਿਨਿਧੀਆਸੇਈਰਿਪਤਾਸੇ ਸਚੇਸਾਚੈਆਪਾਵਣਿਆ

॥੪॥ਤਿਸੁਘਰਿਸਹਜਾਂਸੋਈਸੁਹੇਲਾ ॥ ਅਨਦਾਖਿੰਨੇਦਕਰੇਸਦਕੇਲਾ ॥ਸੋਧਨਦੈ

ਭਾਈਵਡਸਾਹਜੋਗੁਰਚਰਣੀਮਨੁਲਾਵਣਿਆ ॥੫॥ਪਹਿਲੇਦੇਤੈਕਿਨਿਕੂਸ

ਆਗਾਪਿਛੈਦੇਤੈਜੰਤੁਓਪਾਗਾ ॥ ਤਪ੍ਰਜੋਵਰੁਦਾਤਅਵਰਨਸੁਆਂਖੈਕਰ

ਈਜਾਵਣਿਆ ॥੬॥ਜਿਸੁਤੁਤੁਰਾਸੰਤੁਸੁਧਿਆਏ ॥ ਸਾਧਜਨਾਕਾਮੰਤੁਕਮਾਏ

ਆਪਿਤਰੈਸਗਲੇਕੁਲਤਾਰੇ ॥ ਸੁਦਰਗਾਠਕਨਪਾਵਣਿਆ ॥੭॥ਤੂੰਵਡਾ

ਤੁਊੱਚੇਊਚਾ ॥ ਤੂੰਚੇਅੰਤੁਅੰਤਿਮੁੱਚੁਸੂਚਾ ॥ਹਉਕੁਰਬਾਣੀਤੇਰੇਵੰਞਸਕ

ਦਾਸੁਦਸਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧॥ ੩੫ ॥ ਆਥਾਸ਼ਹਰਲਾਪ ੫ ਕਉਣਸੁਮੁਖਕਤਾ

ਕਉਣਸੁਜੁਗਤਾ ॥ ਕਉਣਸੁਗਿਆਨੀ ॥ ਕਉਣਸੁਬਕਤਾ ॥ ਕਉਣਸੁ

ਗਿਰਹੀ ॥ ਕਉਣਉਦਾਸੀ ॥ ਕਉਣਸੁਤਪੀ ॥ ਮਤਿਪਾਈਜੀਉ ॥੧॥ ਕਥਿਨਾਬਿਧਿ

ਬਾਧਾ ॥ ਕਿਨਬਿਧਿਆਵਣਜਾਣਜੁਜਾਣਾ ॥

ਉਣਕਰਮ ॥ ਕਉਣਨਿਹਕਰਮਾ ॥ ਕਉਣਸੁਕਹੈ ॥ ਕਹਣੈਜੀਉ ॥੨॥

ਕਉਣਸੁਸੁਖੀਆ ॥ ਕਉਣਸੁਦੁਖੀਆ ॥ ਕਉਣਸੁਮਨਸੁਖੁ ॥ ਕਉਣਵੇਖੁ

ਖੀਆ ॥ ਕਿਨਾਬਿਧਿਮੀਐ ॥ ਕਿਨਾਬਿਧਿਛੋਇ ॥ ਇਹਬਿਧਿਕਉਣਸੁਗ

ਹਾਣੈਜੀਉ ॥੩॥ ਕਉਣਸੁਅਖਰੁਜਿਤੁਪਾਵੈਤੁਰਪਤਾ ॥ ਕਉਣਸੁਮੰਤ੍ਰਦੇਸੁ

ਲਤੁਪਾਤੁਦੇਵੈਗਾਵਣੇਸੁਖੁਪੈ ॥ ਸੁਖੁਨਪਾਵਣਿਆ ॥੯॥ ਪੋਈਐਦੇਯਾਨਕੰਤੁਸਮਾ

ਲੇ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਵੈਨੈਲੇ ॥ ਪਿਰਰਵੈਸਹਜਿਰਵੈਗਿਝਭਾਇਸਥਦਾਸੀਗਾਹੁ

ਬਣਵਣਿਆ ॥੧॥ ਸਫਲਬੁਜਨਮੁਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆ ॥ ਦੂਜਾਖਾਇਗੁ

ਰਸਬਦਿਜਲਾਇਆ ॥ ਏਕੋਨੇਹੁਵਿਰਹਿਆਪਟਅੰਤਰਿਮਿਲਿਸਤਸੰਗਤਿ

ਰਿਗੁਣਗਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁਨਸੇਵੇਸੋਕਾਪੇਆਇਆ ॥ ਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਣੁ

ਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ ॥ ਅਨਮੁਖਿਨਸੁਚਿਨਸੁਹੈਵੈਚਿਤੁ ॥ ਦੂਖਭੁਖ

ਸੁਖੁਪਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਜਿਨਿਸਿਰਿਸਾਜੀਸੋਈਜਾਣੈ ॥ ਆਪੇਭੇਲੈਸਭਸੁਦਿਪ

ਦੈ ॥ ਨਨਕਨਾਮੁਮੀਠਾਲਾਗਿਆਤਿਨਜਨਕਉ ਜਿਨਸਤਗੁਰਿਮਸਤਕਿਲੇਖੁਲਿਖਾਵਣਿ

ਆ ॥੪॥੧॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ੫ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧

ਸੋਪੁਰਖੁਅਪਾਰੁਪਰੁਨਾਇਕੋ ॥ ਸੋਪੁਰਖੁਅਗੰਮੁਅਥਾਹੁਸੋ

ਪੋਥੀਐਭੇਖਿਨਪਾਈਐ ॥ ਸਭਮਹਿਵਰਤੈਏਕੋਸੋਈਗੁਰਮੁਖਿਸੋਭਾਪਾਵਣਿਆ ॥ਰਹਾਉ॥ ਜਉ

ਵਡਭਾਗੀਨਿਕਟੀਆਈਐ ॥ ਤਿਸੁਪੁਰਖਹਿਆਘਟਿ

ਘਟਿਦੇਖਿਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਅਖਰੁਖਰੁਵਾਣੀਬਾਣੀ ॥ ਸਭਮਹਿਰਵਿਰਹਿਆਨਿਰਬਾਣੀ ॥

ਰਿਮਝਾਬੂਝੁਸੋਈ ॥ ਤਪ੍ਰਾਬਿਨੁਦੂਜਾ ਅਵਰੁਨਕੋਈ ॥ ਗੁਰੁਪੂਰਾਸਾਦੁਕਰੇਸੋ

ਮੁਦੈਵੈਨਾਮੈਨਾਮਿਸਮਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਤੁਮਰੋਸੋਸਚਾਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥ ਭਗਤੀਭਰੇ

ਤੇਰੇਭੰਡਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਸਭਜਗਿਸਮਾਈਐਮਿਲਿਗਾਵਣਿਆ ॥੩॥

ਅਨਹਤਗੁਣਤੇਵਾਪ੍ਰਭਕੇਰੇ ॥ ਤੁਧੁਸਾਜੇਪੰਚਦੂਤਨਿਬੇੜੇ ॥ ਤਪ੍ਰਾਬਿਨੁਅਵਰ

ਕੋਈਜਾਚਾ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਤੁੰਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾ ॥ ਤਿਸਦੀ

ਈਸਿਪਾਕਰਿਤੁੰਲੋਹਿਮਿਲਾਈ ॥ ਪ੍ਰਭੁਗੁਰਦੇਵੈਸਬਦਿਦਿਖਾਈ ॥ ਅਪਣੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਤੁੰਲੋਹਿਮਿਲਾਈ

ਬਦੁਸੋਵੈਸੁਖੁਪਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਸਸਤਗੁਣਦੇਤੀਗੁਣਗਾਵਾ ॥ ਨਾਮੁਸਲਾਹੇ

ਚੇਰਤਾਵਾ ॥ ਸੁਖਸਹਜਿਸਦਾਤੈਗਿਰਤੀਮਿਲਿਸਚੈਸੋਕੁਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥

ਸਭਮਹਿਰਵਿਰਹਿਆਨਿਰਬਾਣੀ ॥ ਜੁਗੇਜੁਗਨਸੁਸਭਤੁਬਾਜੀਰਚੀ ॥ ਅੰਤਰਿਅੰਤਰਿ

ਤੁਵਰਤਾਵਾ ॥ ਆਪੇਪੇਖਤਤੂਦੇਵਹਿਆਈ ॥੭॥ ਜਿਸੁਮੇਲਾਤਿਸੁਗੁਰਹਿਦਿਖਾਇਆ ॥

ਨਕਉਆਪਿਆਖਿਤੁਧੁਮਿਲਾਈ ॥ ਨਨਕਨਾਮੁਮੀਠੇਤੁਉਪਾਇਆ ॥ ਉਤੁਜਨਗੁਰਸਬਦੀ

ਸੁਣੇ ਹਰਿਸੁਰਿਪੁਰਸੁਅਪਾਰੁ॥ਮਰਣਿਜੀਵਣਿਆਰਾਧਣਾਸਚੁਨਾਕਆਧਾ
ਰੁ॥ਸਸੁਲੈਪੈਈਐਤਿਸੁਕੰਤਕੀਵਡਾਈਸੁਪਾਵਦਾ॥ਊਚਾਅਗਮੁਅਗਾਹੀ
ਥੈਧਕਿਛੁਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁ॥ਸੇਵਾਸਾਤਿਸੁਰਤਵਾਸੀਸੰਤਕੀਹੋਇਛਰਾ॥ਦੀ
ਨਾਨਾਥਦੈਆਥਦੇਵਪਤਿਤਉਧਾਰਣਡਰਾ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦੀਰਾਖਦਾਸਚੁਨਾ
ਮੁਕਰਤਾਰੁ॥ਕੀਮਤਿਕੋਇਨਜਾਣਈਕੀਤੋਲਣਹਾਰੁ॥ਅਸਤਨਅੰਤਰੋ
ਵਸਿਰਹੇਨਾਨਕਨਦੀਸੁਮਾਰੁ॥ਦਿਨੁਰੈਨਿਦੁਇਪੂਕਦੇਸੇਵਦੇਤਿਨੑਕੇਸਦਬਲਿ
ਹਾਰਾ॥੨॥ਸੰਤਿਅਰਾਧਨਿਸਦਾਸਦਾਸਭਨਾਕਾਥਥਾਸੰਤੀਦਾ॥ਜੀਉਪਿਤੁਜੋਨਿਸ
ਜੇਆਕਾਰਿਕਿਥਾਦਿਤੀਤੁਜਿਤਾ॥ਗੁਰਸਬਦੀਆਰਾਧੀਐਜਪੀਐਨਿਰਮਲ
ਮੰਤੁ॥ਕੀਮਤਿਕਹਣਨਜਾਈਐਪਰਮੇਸਰਤੇਅੰਤ॥ਜਿਸੁਮਨਿਵਸੈਸਾਜਨਾ
ਠੇਸੋਕਰਹੀਸੈਭਰਾਵਣਾ॥ਜੀਅਕੀਭੇਚਾਪੁਰੀਐਮਿਲੈਸੁਆਮੀਕੇਤਾ॥ਨਾਲੁ
ਜੀਵੈਜੀਪਰਮੰਦੇਖਸਕੈਕੀਹਤਾ॥ਦਿਨੁਰੈਨਿਜਿਸੁਨਵਿਸਰੈਸੁਤਮਿਆਰੋਵੈ
ਜੀਤਾ॥੨॥ਸਰਬਬਕਲਾਪੂਰਪੂਰਣੇਅਵੂਨਿਆਣੀਥਾਉ॥ਜਰਿਭੰਦਗਤੀਅਸਾ
ਦੇਜਾਪਿਜੀਪੀਵੰਨਾਉ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਅਪਣੀਜਨਧੂੜੀਸੰਗਿਸਮਾਉ
॥ਜੋਤਿਤੁਭੁੰਚਾਰਖਹਿਤੇਉਰਤੰਤੇਗਾਵਤੇਪੈਨਖਾਉ॥ਉਦਮੁਸੋਈਕਰਾਇ
ਪ੍ਰਭੀਸਿਆਸਾਪੂਰਣਗਾਉ॥ਚੂਨੀਜਾਇਨਸੁਝਈਕਿਥੈਕੁਕਣਜਾਉ॥ਅਗਿਆਨ
ਬਿਨਾਸਨਰਮਧਰਣਊਚੇਅਗਮਅਮਾਉ॥ਅਸੁਰਵਿਛੁੜੈਆਹਰਿਮੇਲੀਐਨਾ
ਨਕਏਹੁਪ੍ਰਭੁਆਉ॥ਸਰਬਬਕਲਾਕੇਆਣਾਤਿਤੁਦਿਨੁਹਰਿਪਾਸੀਗੁਰਕੇਥਾਉ॥
੪॥੧੮॥੧੭॥੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਆਝਾਰੀਵਾਸਮਲੑਕਾਨਾਥਿਆਰਬਾ॥
ਅਲਖਅਮੁਗੰਦਤਬਾਚੰਦ੍ਰਾਵਲਿਸੋਹੀਆਕੀਬਾਨਿਗਾਵਣੀ॥

ਸਲੋਕੁਮਃ ੧ ਗੁਰੁਦਾਤਾਗੁਰੁਦਿਵੈਘਰੁਗੁਰੁਦੀਪਕੁਤਿਹਲੋਇਆ॥ਅਹੰ
ਰਾਮਦਾਰਕੁਨਾਨਕਾਮਦੀਮਾਨਿਐਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੧॥ਮਃ੧ ਚਾਹਿਬੀਐਪਿਆਰਿਚਾ

ਬਣਿਦੁਧਿਆ॥ਦੂਜੈਮਾਇਚਥਾਕੀਸੁਧਿਆ॥ਤ੍ਰੈਜੋਰਜਾਤਾਭੀਚੇਲਾ॥ਚਉਦੋਪੈ
ਆਰਿਉਪਨੀਐਚੇਲਾ॥ਪੰਜਵੇਖਾਣਾਪੀਅਣਕੀਥਾਤ੍ਰਾ॥ਛਿਵੈਕਾਮੁਪਰੋਹਨਾਸੈ
ਸਤਵੇਸੰਜੋਕੀਆਧਾਰਵਾਸਾ॥ਅਠਵੇਕੂਪੁਪੰਮਾਤਨਨਾਸਾ॥ਨਾਵੈਥਲੁਲੇਉਠੇ
ਸਾਹਾ॥ਦਸਵੇਦਧਾਪੈਆਸੁਆਹਾ॥ਗਏਸਿਗੀਤਪੁਕਾਰੀਥਾਹਾ॥ਉਡਿਆਂਪੰਖੁਦ
ਸਾਏਰਾਹਾ॥ਆਇਐਆਗਾਇਆਸੁਆਇਆਥਾਹਾ॥ਪਿਛੈਪਤਾਲਿਸਾਦਿਪੁਕਾਰਾ॥ਸਾ
ਨਕਸਾਨਮੁਖਿਆਂਸੁਪੈਆਤਾ॥ਚਾਭੁਗੁਚੁਬਾਸੰਸਾਤੁ॥੨॥ਮਃ੧ ਦਸਬਜ
ਤਵਿਚੀਸਰਵਣਿਤੀਸੀਰਸੁਦਿਚੁਕਹਾਵੈ॥ਚਲੀਸੀਪੁਰੁਤੋਇਪਚਾਸੀਪਜੁ
ਖਿਸੈਸਰੀਕੇਚੁਢੇਪਾਆਵੈ॥ਸਤਰਿਕਾਮਤਿਹੀਣੁਅਸੀਤਕਾਵੈਉਪਾਰੁਨਪਵੈ
ਨਵੈਕਾਸਿਹ ਜਾਸਣੀਸੁਲਿਨਜਾਣੈਅਧਬੁਲਾ॥ਫੁੱਫੋਲਿਅੁਚੁੱਪਿਝਿਰੁਨਿ
ਮੇਸਨਕਜਾਗੁਪੁੰਏਕਾਧਵਥਾਹਰੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਤੁਮ੍ਰਤਤਪੁਮਖਾਅਗੀਮੁਹੋਂਸ
ਪਿਸ੍ਰਿਸ੍ਰਿਟਿਉਪਾਤੀ॥ਰੰਗਪ੍ਰੰਗਉਪਾਜਨਾਬਹੁਬਹੁਵਿਧਿਭਾਤੀ॥ਤੁਜੁਜਣ
ਨਿਜਿਨਿਉਪਾਈਐਸਭੁਖੇਲੁਤੁਜਾਤੀ॥ਇਕਿਆਵੈਇਕਿਜਾਂਦੇਉਠਿਵਿਤੁ
ਨਾਵੈਮਿਜਾਤੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਰੰਗਿਚਭਾਲਿਅਰੰਗਿਹਰਿਰੰਗੁਰਤੀ॥ਸੋਏਵੇ
ਪੁਸਤਿਨਿਜੁਜੋਨੇਹਰਿਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤੀ॥ਤੂੰਆਪੇਆਪਿਸ੍ਰਜਣਹੈਵਡਪੁਰਖੁ
ਵਡਤੀ॥ਜੇਮਨਿਚੀਤਿਤੁਪਾਈਐਆਇਦੇਮੇਸਾਚੇਆਥਿਚਾਲੈਹਥੁਤੇਨਾ
ਤੀ॥੧॥ਸਲੋਕੁਮਃ ੧ ਜੀਉਪਾਇਤਨੁਸਾਜਿਆਗੀਖਿਆਬਦਣਤਬਣਾਈ॥ਅ
ਖੀਦੇਖੈਜਿਹਵਾਬੋਲੈਕੰਨੀਸੁਰਤਿਸਮਾਈ॥ਪੈਰੀਚਲੈਹਥੀਕਰਣਾਦਿਤੁਪੈ
ਨੈਖਾਈ॥ਜਿਨਿਸਿਰਠਿਆ ਚੋਆਤਿਸਾਜਿਨਜਾਣੈਓਧਾਅੰਧੁਕਮਾਈ॥ਜਾਕੁਜੋਰ
ਹੀਕਿਛੁਹੋਵੈਘਾਣ੍ਹਣਘੜੀਨਜਾਈ॥ਨਾਨਕਗੁਰਬਿਨੁਨਾਹੀਪਤਿਪਾਤਿਵੇਡ
ਮਾਰਿਨਪਾਈ॥੧॥ਮਃ੨ ਦੇਦੇਬਾਵਹਿਦਿਤਦੰਗਾਅਨਮੁਖਿਐਸਾਜਣੀਐ॥ਸੁ
ਗਤਿਮਤਿਚਤਰਾਈਤਕੀਕਿਅਕਰਿਆਖਿਵਖਾਣੀਐ॥ਅੰਤਰਿਚਾਨੑੈਕੋਕ
ਮਕਮਾਵੈਸੰਚਤੁਨੀਜਾਣੀਐ॥ਜੋਧਸੁਕਮਾਵੈਤੇਸੁਧਮਨਾਬੁਹੋਵੈਪਾਧਿਕ
ਮਾਵੈਪਾਪੀਜਾਣੀਐ॥ਭੁੰਮਾਧਖੇਭਕਰਹਿਸਭਿਕਰਤੇਕੇਸਾ॥ਦੁਜਾਅਖਿਵ

ਪਉੜੀ ॥ ਬਦਫੈਲੀ ਗੈਬਾਨ ਨਾਬਸਾਨੁ ਨਜਾਣਈ ॥ ਸਬਦੀ ਦੇਵਨ ਆਪੁਨ ਪਛਣਈ ॥ ਕਲਾਧਰੁ ਭੁਲੀ ਸੰਸਾਰਵੇਖਪਈ ॥ ਵਿਣੁ ਵੇਖੇ ਵੇਕਾਰੁ ਕੋਅਖੁ ਨ ਕਾਈ ॥ ਰਾਹਦੇਵੈ ਇਕੁ ਜਾਣੈ ਸੋਈ ॥ ਸਿਝੁ ਸੀ ॥ ਕੁਫਰ ਗੋਅਬੁਧ ਵੇਕਾਰਿ ਕੁਰਮੇ ਪਈ ॥ ਰਾਹਦੇਵੈ ਇਕੁ ਜਾਣੈ ਸੋਈ ॥ ਸਿਝੁ ਸੀ ॥ ਸਭਦੁਨੀਆ ਸਾਬੁਧ ਪਨੁਸਾਚਿ ਸਮਾਈ ॥ ਸਿਝੈ ਦੀਵੈ ਦੀਵਾਨਿ ਆਪੁਗਵਾਈ ॥ ੮ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਸੋਜੀ ਵਿਆਜੀ ਸੁਖੁ ਨਹੀਵਿ ਸਿਖਾ ਕੀਤਾ ਜੇ ਥੀਐ ॥ ਜੇ ਜੀਵੈ ਪਤਿ ਲਥੀ ਜਾਇ ॥ ਸਭੁ ਨਾਨਕ ਸਵਦੁਨ ਜੀ ਵੈ ਕੋਇ ॥ ਜੇ ਜੀਵੈ ਪਤਿ ਲਥੀ ਜਾਇ ॥ ਸਭੁ ਧਰਮੁ ਜੇਤਾ ਕਿਛੁ ਖਾਇ ॥ ਗਜੈ ਰੰਗੁ ਮਾਣੇ ਰੰਗ ਰਲੀ ॥ ਰੰਗਿ ਰਤਨ ਚੈਨ ਗੁਮਾਨ ॥ ਕਰਗਿ ਆਸੁ ਕਰਜਾਇ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਪਤਿ ਗਇਆ ਗਵਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਕਿਆ ਖਾਧੋ ਕਿਆ ਪੈਧੋ ਹੋਇ ॥ ਜਾ ਅਗਿਨਿ ਨ ਚੀਸ ਚਸੋਇ ॥ ਕਿਆ ਮੇਵਾ ਕਿਆ ਆਖਿਉ ਗੁਰੁ ਮੀਠਾ ਕਿਆ ਆਖਾ ਕਿਆ ਖਾਲੀ ਕੀਜੈ ॥ ਜਿਤੁ ਭੋਗਾ ਭਿਲਾਸਾ ਕਿਆ ਤਿਸ ਕਰਿ ਅਗੈ ਰਖੀਐ ਆਵੈ ਮਹਲੀ ਵਾਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਚੇ ਨਾਵਿਣੁ ਸਭੇ ਟੋਲਾ ਵਿਣਾਸੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਤੀ ਦੇਖਿਆ ਜਾਤਿ ਸਤੀ ਦੇਖਿਆ ਸਤੁ ॥ ਸਚੇ ਕੀ ਸਿਰ ਕਰਮ ਬਿਸਚੁ ਪਰਖੀਐ ॥ ਮਤੁ ਗਰੂਰੋ ਵੈ ਗਬਿ ਬਿਮਗੀਐ ॥ ਰਖੀਐ ॥ ਸਚੇ ਕੀ ਸਿਰ ਕਰਮ ਬਿਸਚੁ ਪਰਖੀਐ ॥ ਮਤੁ ਗਰੂਰੋ ਵੈ ਗਬਿ ਬਿਮਗੀਐ ॥ ਰਖੀਐ ॥ ਪੁਰਖੁ ਮਨੈ ਸਿਰਦਰੁ ਦੀਬਾਣੀ ॥ ਛੁਰਮਾਨੀ ਪਿਕ ਸੁਜੁ ਜਾਣੀ ॥ ਪੁਰਖੁ ਮਨੈ ਸਿਰਦਰੁ ਦੀਬਾਣੀ ॥ ਛੁਰਮਾਨੀ ਪਿਕ ਸੁਜੁ ਜਾਣੀ ॥ ਰਖਸੀ ਪਰਾਇਆ ਤਬਲਾ ਬਾਜ ਬੀ ਚਾਰ ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਇਕਿ ਹੋਏ ਵੇਅਸ ਵਾਗਇਕਨਾ ਜਥੀ ॥ ਇਕਨੰ ਬਧੇ ਖੜਾ ਇਕਨਾ ਖੜੀ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਜਪ ਕੰਤਕਟਿਆ ਰਤੀ ਸੁਖ ਪਲਹਿ ਵਾੜਿ ॥ ਸਤ ਨੂ ਕੀ ਸਾਗਾ ਚੀਥਿਆ ਕਣੁ ਲਾਇਆ ਤਨੁ ਝਾੜਿ ॥ ਚੁਇ ਪੁਤ ਚਰੀ ਜੋ ਇਕੋ ਪੀ ਸਣਾਇ ਬਾਹੁ ॥ ਜੋ ਦਰਿ ਰਹੇ ਸੁ ਉਬਰੇ ਮਨਮੁਖ ਜਾਹੁ ਤੁਤਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਵੇਖੁ ਜਿ ਮਿਠਾ ਕਢਿਆ ਕਟਿ ਕੁਟਿ ਬਧਾ ਪਾਇ ॥ ਖੁੰਢਿ ਅਦਿਰਿ ਕੀਐ ਕੈ ਦੇਨਿ ਸੁ ਅਲਹ ਸਜਾਇ ॥ ਰਬੁ ਸੁਟਣਿ ਪਾਈਐ ਤੈ ਪੈਤੋ ਵਿਚਿ ਜਾਇ ॥ ਬੁੜੀ ਸੇਢਿ ਗੁਸਾ ਮਾਰੀਐ ਦਿਚੈ ਅਗਿ ਜਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀਮੈ ਵੈਪਤੀ ਐ ਵੇਖੁ ਭੋ ਕਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਇਕਨਾ ਅਰਜੁ ਨ ਚਿਤਿ ਆਸਾ ਪਟੇ ਕਿਆ ॥ ਅਗਿ ਅਗਿ ਜੰ ਅਹਿਨਿ ਤਨੁ ਖੀਨੁ

ਰਮਃ੧ ਨਸ੍ਰੁਰਸ੍ਰਸ੍ਰਿਸ੍ਰਿਸ੍ਰਿ

ਅਤਿ॥ ਦਿਨਸੁਰਾਤਿਚੁਹਦਾਈਦਾਇਆਖੈਲੈਸਗਲਜਗਤਿਚੀਜ਼ਿ
ਆਕੁਹਿਆਈਆ ਵਾਚੈਧਰਮੁਹਦੂਰਿਗੈ॥ ਕਰਮੀਆਪੋਆਪਣੈਕੋਦੇਕੋਚੁਜਿ
ਗਜੀਨੀਮੁਧਿਆਈਆ ਗਏਅਸਕਢੈਪਾਲਿਆਨਾਨਕਤੇਮੁਖ ਉਜਲੇਹਰਕੇਤੀ
ਛੁਟੀਨਾਲਿ॥੨॥੫॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਚੁਚੰਜੋਜਨੁਕਢੈਮਤਿਗੁਰਿਦਸਿਆ॥ ਸਚੇਈ
ਪਤੀਆਇਸਾਚਿਵਿਗਾਸਿਆ॥ ਸਚੈਕੋਟਿਗਿਰਾਂਈਨਿਜਘਰਿਵਸਿਆ॥
ਸਤਿਗੁਰਿਤੁਟੈਨਾਉਪੋਸਿਰਜਸਿਆ॥ ਸਚੈਦੈਦੀ ਚਾਨਿਕੁਦਿਨਜਾਈਐ॥ ਭੂ
ਲੈਭੂਲਦਾਨਿਸੁਮਹਭੁਖਾਈਐ॥ ਸਚੈਸਬਦਿਨੀਸਾਣਿਠਕਨਪਾਈ
ਐ॥ ਸਚੁਸੁਣਿਬੁਝਿਵਖਾਣਿਅਗਥਿਬੁਝਾਈਐ॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੧
ਪਤਿਮਾਅਗਲਿਹਿਵੇਘਰਬਾਧੋਜਨੁਸਾਕੁਕਰਾਈ॥ ਸਗਾਲੇਦੁਖਪਾਈਕ
ਨਿਪੀਵਧਸਤੀਹਾਕ ਚਲਾਈ॥ ਧਰਿਤਾਰਾਜੰਅਬਹੁਤੋਲੀਪੈਛੈਟੰਕੁਚੜਾਈ
ਏਵਡੁਵਧਾਅਛਾਡੀਸਭਸੈਨਾਖਿਚਲਾਈ॥ ਇਤਤਾਣੁਹੋਵੈਅਨਾਖੰਚਰਿਕਰੀ
ਕਿਆਖਿਕਰਾਈ॥ ਜੇਵਡੁਸਾਰਿਬੁਤੇਵਡਦਾਤੀਦੇਦੇਕੋਰਜਾਈ॥ ਨਾਨਕਨ
ਦਰਿਕੇਜਿਸੁਓਪਤਿਸਾਚਨਾਮੰਵਡਿਆਈ॥੧॥ਮਃ ੨ ਆਖਣਅਉਖਾ
ਨਗਜੀਆਸੁਨਿਨਜੋਕੰਨਾਆਖੀਦੀਖਿਨਰਜੀਆਗੁਣਗਾਹਕਾਇਕਵੈ
ਨਾਕੁਖਿਆਕੁਸਹਣਉਤਰੇਗਾਭੀਕੁਸਹਜਾਈ॥ ਨਾਨਕਕਰੁਖਾਤਰਜੋਜਾਗੁਣਕ
ਰਿਗੁਣੀਸਮਾਈ॥੨॥੬॥ ਪਉੜੀ॥ ਵਿਣੁਸਚੇਸਭਕੁਕੂੜੁਕੂੜੁਕਮਾਈਐ॥ ਵਿ
ਣੁਸਚੇਤੁਪਾਈਅਗੁਚੰਮਿਚਲਾਈਐ॥ ਵਿਣੁਸਚੇਤਗੁਛੁਗੁਛੁਗੁਲਾਈਐ॥
ਵਿਣੁਸਚੇਸਭਕੁਪਾਜੋਪੈਖਾਈਐ॥ ਵਿਣੁਸਚੇਦਰਫਾਕੁਪੜੀਨਪਾਈਐ॥
ਕੂੜੈਲਾਲਾਚਿਲਗਿਮਰਣੁਭਲਾਈਐ॥ ਸਭੁਜਗੁਠਗਿਠਗਿਖਾਈਐ॥
ਜਾਈਐ॥ ਤਨਮਨਿਰਤੇਸਚੈਸਚਿਰਹਣਾਸਬਦਿਰਚੁਝਾਈਐ॥੧੯॥ ਸਲੋਕੁਮਃ
੧ ਨਾਨਕਗੁਰੁਸੰਤੋਖੁਸੁਖਧਰਮੁਕਲਾ ਕਲਗਿਆਨੁ॥ ਕਾਮਿਰਸਿਆਸ
ਿਆਸਦਪੈਕਰਮੀਅਪੈਪਾਤਿਕੇਸਾਦਖਾਂਦਾਲਬੈਦਨਕੈਸੇਵਿਦਸੁ

ਸਲੋਕ ਮਃ ੨ ॥ ਕੋਈ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਜਿ ਅਜ ਕਲਿ ਵਞੈ ਮਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਕਿਉ ਵਿਸਰੈ ਜਿ ਘੜੀ ਮੁਹਤਿ ਸਮਾਲੇ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੨ ॥ ਕੋਈ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਜਿ ਅਜ ਕਲਿ ਵਞੈ ਮਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਕਿਉ ਵਿਸਰੈ ਜਿ ਘੜੀ ਮੁਹਤਿ ਰਖੈ ਰਾਖੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਕਿਉ ਵਿਸਰੈ ਜਿ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਈ ਸਾਖੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰੈ ਭਾਇ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰੈ ਭਾਇ ਜਿਨੀ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨ ਦੁਖੁ ਨ ਵਿਆਪੈ ਕੋਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰੈ ਭਾਇ ਜਿਨੀ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਜੋਹੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰੈ ਭਾਇ ਜਿਨੀ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨ ਕਾਲੁ ਨ ਮਾਰੈ ਧੋਹੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰੈ ਭਾਇ ਜਿਨੀ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸਚਾ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰੈ ਭਾਇ ਜਿਨੀ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ੧੫ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਵੇਦ ਪੁਰਾਣ ਇਹੀ ਆਖਿ ਵਖਾਣਦੇ ॥ ਪੜਿਆ ਸੁਣਿਆ ਕਮਾਇਆ ਜੇਤਾ ਜਗਿ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣਿਆ ਕਿਸੈ ਨ ਪਤੀਜੈ ਕੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬ ਸੇਤੀ ਹੁਕਮੁ ਨ ਚਲੈ ਚਲਾਇਆ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁ ਸਾਹਿਬ ਦੈ ਵਸਿ ਹੈ ਜੀਅ ਕਿ ਜੋਰੁ ਕਿਨੇਹ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੇ ਪਾਵਉ ਥਾਇ ॥ ਸਚੁ ਤਪਾਵਸੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਤਪੈ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਭਿ ਨਖ ਸਿਖ ਕਰਤੈ ਪੁਰਖਿ ਕਲਿ ਕਲਿ ਤਲੈ ਵਾਲ ॥ ਅਕਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੁਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਮਨ ਕੀ ਇਛਾ ਪੂਰੀਐ ਫਲ ਪਾਵੈ ਆਪਣਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਿਤ ਗਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਵਡੀ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ੨ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੁਖ ਫਲੀ ਸਭ ਦੁਖ ਗਵਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਾਮ ਨਿਧਿ ਪਾਈਐ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲ ਪਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਵਡੀ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ੩ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੁਖ ਫਲੀ ਸਭ ਦੁਖ ਗਵਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਾਮ ਨਿਧਿ ਪਾਈਐ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲ ਪਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਵਡੀ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੪ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਦਖਣੀ ਓਅੰਕਾਰੁ ਲਖ ਅਖਰੀ ਵਾਚੈ ਪੜਿ ਪੜਿ ਬੇਦ ਸੁਣਾਵੈ ॥ ਪੰਡਿਤ ਪੜਹਿ ਸਾਦ ਸਹਿਤ ਵਖਿਆਣਹਿ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬਿਉਹਾਰ ਚਲਾਵੈ ॥ ਕਥੜੀ ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵਹਿ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਫੋਕਟ ਕਰਮ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਰਤੇ ਸੇ ਮੁਕਤੇ ਹਉਮੈ ਏਵ ਨ ਜਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਪੰਡਿਤ ਪੜਹਿ ਸਾਦ ਸਹਿਤ ਵਖਿਆਣਹਿ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬਿਉਹਾਰ ਚਲਾਵੈ ॥ ਕਥੜੀ ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵਹਿ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਫੋਕਟ ਕਰਮ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਰਤੇ ਸੇ ਮੁਕਤੇ ਹਉਮੈ ਏਵ ਨ ਜਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਪੰਡਿਤ ਪੜਹਿ ਸਾਦ ਸਹਿਤ ਵਖਿਆਣਹਿ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬਿਉਹਾਰ ਚਲਾਵੈ ॥ ਕਥੜੀ ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵਹਿ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਫੋਕਟ ਕਰਮ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਰਤੇ ਸੇ ਮੁਕਤੇ ਹਉਮੈ ਏਵ ਨ ਜਾਵੈ ॥ ੩ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਪੰਡਿਤ ਪੜਹਿ ਸਾਦ ਸਹਿਤ ਵਖਿਆਣਹਿ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬਿਉਹਾਰ ਚਲਾਵੈ ॥ ਕਥੜੀ ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵਹਿ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਫੋਕਟ ਕਰਮ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਰਤੇ ਸੇ ਮੁਕਤੇ ਹਉਮੈ ਏਵ ਨ ਜਾਵੈ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਾਤੇ ਜਾਇ ਕਹਹਿ ਘਰ ਬਾਰੀ ਕਿਉ ਜਾਪੀ ਕਿਉ ਮੁਕਤੀ ਪਾਵੈ ॥ ਕਥਉ ਪਰਜਾ ਕਰਜਾ ਇਸ ਮਾਵੈ ॥ ਕਿਉ ਭਾਈ ਕਿਉ ਮੁਕਤੀ ਪਾਵੈ ॥ ਕਿਉ ਆਵਿ ਨਾ ਸੀ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਨਾਮੁ ਦੇਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪੀਵਾ ਸਹਜੇ ਹੀ ਰਤੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਰਵਾ ॥ ਸਹਜੇ ਹੋਇ ਸੁ ਨਿਰਮਲ ਕਾਇਆ ॥ ਸਹਜੇ ਸਚੁ ਸਮਾਇਆ ॥ ਸਹਜੇ ਆਵੈ ਸਹਜੇ ਜਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਆਵਿ ਜਾਇ ਮਰਿ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤੇ ਦੁਖੁ ਨ ਪਾਇ ॥ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ਛੁਟੈ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥ ੨ ॥ ਤਰਵਰ ਪੰਖੀ ਬਹੁ ਨਿਸਿ ਬਾਸਾ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖੀ ਆਮਨਿ ਮੋਹ ਵਿਣਾਸਾ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰਾ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਨਾਹੀ ਜਮ ਕਾ ਮਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਤੂ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸੇ ਦਰ ਰਾਜੇ ਸਚੁ ਨਿਸਾਨੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੬ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਦਖਣੀ ਓਅੰਕਾਰੁ ਲਖ ਅਖਰੀ ਵਾਚੈ ਪੜਿ ਪੜਿ ਬੇਦ ਸੁਣਾਵੈ ॥ ਪੰਡਿਤ ਪੜਹਿ ਸਾਦ ਸਹਿਤ ਵਖਿਆਣਹਿ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬਿਉਹਾਰ ਚਲਾਵੈ ॥ ਕਥੜੀ ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵਹਿ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਫੋਕਟ ਕਰਮ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਰਤੇ ਸੇ ਮੁਕਤੇ ਹਉਮੈ ਏਵ ਨ ਜਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਪੰਡਿਤ ਪੜਹਿ ਸਾਦ ਸਹਿਤ ਵਖਿਆਣਹਿ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬਿਉਹਾਰ ਚਲਾਵੈ ॥ ਕਥੜੀ ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵਹਿ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਫੋਕਟ ਕਰਮ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਰਤੇ ਸੇ ਮੁਕਤੇ ਹਉਮੈ ਏਵ ਨ ਜਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਪੰਡਿਤ ਪੜਹਿ ਸਾਦ ਸਹਿਤ ਵਖਿਆਣਹਿ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬਿਉਹਾਰ ਚਲਾਵੈ ॥ ਕਥੜੀ ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵਹਿ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਫੋਕਟ ਕਰਮ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਰਤੇ ਸੇ ਮੁਕਤੇ ਹਉਮੈ ਏਵ ਨ ਜਾਵੈ ॥ ੩ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਪੰਡਿਤ ਪੜਹਿ ਸਾਦ ਸਹਿਤ ਵਖਿਆਣਹਿ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬਿਉਹਾਰ ਚਲਾਵੈ ॥ ਕਥੜੀ ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵਹਿ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਫੋਕਟ ਕਰਮ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਰਤੇ ਸੇ ਮੁਕਤੇ ਹਉਮੈ ਏਵ ਨ ਜਾਵੈ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ੭ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮਾਇਆ ਅਹੰਕਾਰੁ ਤਜਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਲੋਭ ਵਿਕਾਰ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਪਰਹਰਿ ਸੋਚ ਪਾਵਹਿ ਤਨ ਮਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰ ॥ ਸਾਚੁ ਸਬਦੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈਐ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਵੀਚਾ

ਚੀਤ॥ ਦੂਰਹ ਵਿਕਾਰਿ ਜਾਗੋ ਹਿਤ ਚੀਤ॥ ਪੂੰਜੀ ਪਾਪ ਲਬ ਕੀ ਕੀਤਾ ਤਬੁ ਕਾ
ਰੀਮਨਿ ਅਪੁਣਾ ਚੀਤ॥ ੧॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਾਚੇ ਮੇਰੇ ਤੇਰੀ ਟੇਕ॥ ਹਉ ਪਾਪੀ ਤੂੰ ਨੇਅ
ਬੁਝੇ ਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਗਨਿ ਪਾਣੀ ਬੈਸੋਤਰ ਤੁਲਹਾ॥ ਜੋ ਰਵਾਏ ਤਿਵੈ ਇਹੁ ਕੁ
ਆਖੀ॥ ਦਿਸਟਿ ਵਿਕਾਰੀ ਨਾਹੀ ਪਰਉਕਾਈ॥ ਆਪੁ ਸਮਾਲੇ ਤਾਂ ਪਤਿ ਪਾਈ॥ ੨॥ ਸ
ਬਾਹਰਿ ਦਿਸਟਿ ਆਵੈ ਸਭ ਕੋਈ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ॥ ਪਰਪੰਚੁ ਚੋਰ
ਅਪਿ ਗਹਿ ਆਪਣੁ ਦੇਖੈ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਥਾਇ ਨ ਪੇਖੈ॥ ੩॥ ਬੇਦ ਬਿਚਾਰਿ ਕਹੈ
ਜਾਣੈ ਵੇਦਾ॥ ਠਾਕੇ ਬੋਲਿ ਬਿਥਰ ਦਰਗਹ ਮਾਗ॥ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀ ਪੰਚ ਪੁਰਖ ਦਰਿ ਸੋ
ਨਾਨਕ ਦਰਿਘਰਿ ਏਕੋ ਕਹੈ॥ ੪॥ ੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧॥ ਚੁਲਾ ਟਿਕਸ ਖਪਰ
ਹਮ ਬੀਚਾਰੀ॥ ਐਸੀ ਪ੍ਰੇਤ ਧਰਾ ਗਗਨਿ ਦ ਸਦੁ ਆਰੀ॥ ਏਕੁ ਵਣਜੁ ਵੇਪਾਇਆ
ਪਿਆਰੇ ਗਾਹਕੁ ਭਾਲਹੁ ਕੋਈ॥ ਐਸਾ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੂਰਾ ਕਹੈ ਸੁ ਆਖਿ ਨ ਜਾਣੈ
ਹਉ ਜਨ ਪੁਛੀ ਤਿਸ ਗਣਿ ਅਨੁ ਮਾਨੈ ਆਖਿ॥ ਆਪਿ ਮੁਆ ਮਨੁ ਮਨਹਿ ਤਜਾਇਆ॥
ਨਜਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ॥ ਤਤੁ ਸਤੁ ਤੀਰਥੁ ਸੁਚਮਨੁ
ਕਥਿ ਕਥਿ ਕਥਨੁ ਕਹਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਗਾਹਕੁ ਏਕੁ ਹੈ ਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ ੨॥ ਆਸਾ ਮਨੋ
ਤਉ ਪਰਖੁ ਕਰਉ ਕਿਸੁ ਕਹੀ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੋਲਿ ਸਮਾਨਿ ਸਮਾਜਸ
ਜਾਉ॥ ੪॥ ੮॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੈਲੈ ਸੁਮਾਰਗੁ ਦੇਖਾਇਆ॥
ਰਣ ਤਰ ਤਰਸੁ ਅੰਤਰਿ ਤਇਆ॥ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰਿ ਗਗਨਪੁਰੁ ਪਾਇਆ॥ ੧॥ ਅਜਰੁ ਜਰੈ
ਖਾਇ ਅਘਾਨੀ ਰਤਨੀ ਹਾਟ ਜਾਪੈ ਪਰਹਟਿ ਸਚਣਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾ
ਤਿਸੁ ਗੁਰੂ ਮੈਡੈ ਰਦੁ ਬਿਦਾਰਣ ਗਾਰਬੁ ਸਿਮਰੁ ਹਰਿ ਕਲਾ ਮੈਂ॥ ਜੀਵ
ਉਦਰੀ ਚੋਜੁ ਚਾ ਕਰਮੀ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਦੇ ਸਚਾ ਨਾਉ ਸਚੁ ਸੁਰਾ॥ ਗੁਰਮੀ
ਤਮੈ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਸਾਚਾ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੈਲੈ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ॥ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਸਚੁ
ਉਦਰੀ ਚੋਜੁ ਚਾ ਕਰਮੀ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਦੇ ਸਚਾ ਨਾਉ ਸਚੁ ਸੁਰਾ॥ ਗੁਰਮੀ
ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਦੇ ਸਚਾ ਨਾਉ ਸਚੁ ਸੁਰਾ॥ ਗੁਰਮੀ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਦੇ ਸਚਾ ਨਾਉ ਸਚੁ ਸੁਰਾ॥
ਐਸਾ ਸਮਾਇਆ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪੁ ਦਿਖਾਇਆ॥ ਨਾਨਕ ਰਤਨੀ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ॥
ਮੀਆ ਇਆ॥ ੪॥ ੯॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧॥ ਕਿਰਤੁ ਪਇਆ ਨਹ ਮੇਟੀਐ
ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਕਿਆ ਹੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਣਾ ਕਰਮ ਕੇ ਦਰ ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ॥ ਕਰ
ਦਾਤਾ ਤੂੰ॥ ੧॥ ਨਜਾਣਾ ਕਰਮ ਕੇ ਦਰ ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ॥ ਕਰ

ਮੁਧ ਮੁਤੇ ਨਾਮ ਕੀ ਜਾਤਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੁਮ ਦੇਵਹੁ ਦੁਤ ਦੇਵਣਹਾਰੁ॥ ਤੋਟਿ ਨ
ਦੀਚੁ ਪੁਕਾਰ ਤੇ ਡੰਡਾ ਗਾ॥ ਕੀਆ ਗਰਬੁ ਨ ਆਵੈ ਜਾਗੀ॥ ਜੀ ਉਪਿ ਪਚੁ ਸਭ ਤੇਰੈ ਖਾ
ਸਿ॥ ਨਾ ਤੂੰ ਆਰਜੀ ਵਾਲਾ ਪਿਚ ਖਾਸੀ ਮੀਆ ਇਆ॥ ਜਿਉ ਤੁਕ ਵੀ ਤਿਉ ਨਾਮੁ ਜਪਾ
ਇਆ॥ ਤੂ ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰੋ॥ ਗੁਰ ਮਤਿ ਦੇਇ ਤ ਕੇਤੋ ਮੇਰੋ॥ ੨॥ ਤਨ ਮਾਹਿ
ਮੈ ਬੁਨਾਹੀ ਅਨੁਰਾਤਾ॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਸਚੁ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ॥ ਤੇਰ ਤਤੁ ਜਨ ਅਕੀਵ
ਹਿ ਆਈ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਣ ਕਰਤ ਭਗਤਿ ਸਰਣਾਈ॥ ੪॥ ੧੦॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧॥
ਜਿਨਿ ਅਕਥੁ ਕਥਾਇਆ ਅਪਿਉ ਪੀਆਇਆ ਅਨਭੈ ਸੇਵ ਲਾਈ ਸਮਾਇਆ
॥ ਕਿਆ ਭਗਤੀ ਕਰ ਤੁਰਤਿ ਸਮਾਨਾ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਜਿਉ ਨਰ ਮਾਖੁ ਰਿ ਦੈ ਰਿਗ ਸੋ ਸਹਜੇ ਸੁਭਾਇ ਮੇਲ ਸਾ ਬਾ ਸਾ॥ ਦਾ ਜਨ ਸਿਸ ਵ
ਲੈ ਸਾ ਬੁਧਿ ਆਖਾ॥ ਇਤ ਉਤ ਮਨ ਮੁਖ ਬਾਧੇ ਕਾ॥ ੨॥ ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਸਿਮ ਸੁ ਰਿ ਦੈ
ਸੇ ਪੂਰੇ ਗਾਨ ਕਰਮਾ ਮਿ ਲੇ ਤੁ ਮੁ ਦੁ ਰੇ॥ ੪॥ ੧॥ ੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧॥ ਜਨ ਸੈ
ਰੈ ਗੁਣ ਹਿਤ ਕਰਾ॥ ਚਲੇ ਭੇਦ ਕ ਖਹਿ ਆ ਕਰਾ॥ ਤੀ ਨਿ ਭ ਵ ਸ ਖਾ ਕ ਹਿ ਵਿ ਖਿ ਆ
ਤਾ॥ ਤ ਭੀ ਅ ਵ ਸ ਖਾ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰ ਤੇ ਹ ਰਿ ਜਾ ਪਾ॥ ੧॥ ਅ ਮ ਤ ਗ ਤਿ ਗੁ ਰ ਭ ਵ ਤ ਰ ਣ ਦਾ॥
ਬਾ ਪੁ ਰ ਿ ਜਨ ਮੁ ਨ ਹੋ ਇ ਮ ਰ ਣਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਚਾ ਸਿ ਅ ਦ ਸ ਕ ਹੈ ਸ ਕੁ ਵੇ ਦੀ॥
ਸਿ ਸ਼ੈ ਤਿ ਸਾ ਸ ਤ ਪੀ ਤ ਿ ਤ ਮੁ ਖਿ ਸੋ ਈ॥ ਇ ਨ ਗੁ ਰ ਮ ਅ ਰ ਬ ਚੀ ਚਾ ਨ ਪਾ ਇ ਆ॥
ਮੁ ਕ ਤਿ ਪ ਦ ਸ ਬ ਭ ਕ ਤ ਿ ਗ ਤਿ ਰ ਿ ਪਾ ਇ ਆ॥ ੨॥ ਜਾ ਕੌ ਹਿ ਰ ਦੈ ਵ ਸਿ ਆ ਹ ਰਿ ਸੋ ਈ॥
॥ ਗੁ ਰ ਮੁ ਖਿ ਪ ਕ ਗ ਤਿ ਪ ਰ ਾ ਤ ਿ ਹੋ ਈ॥ ਹ ਰਿ ਕੀ ਕ ਗ ਤਿ ਅ ਕ ਥ ਤਿ ਆ ਨੰ ਦੁ॥ ਗੁ ਰ ਮ ਤਿ
ਪ ਇ ਪ ਰ ਮ ਾ ਨੰ ਦੁ॥ ੨॥ ਜੀ ਨਿ ਪਾ ਇ ਆ ਗੁ ਰਿ ਦੇ ਖਿ ਦ ਿ ਖਾ ਇ ਆ॥ ਸ ਾ ਸ ਾ ਸ ਿ ਨੰ
ਰ ਖ ਭ ਕ ਤ ਾ ਇ ਆ॥ ਦੀ ਨ ਨ ਾ ਥ ਸ ਰ ਣ ਸ ਮ ਰ ਥ ਸ ਦ ਾ ਤ॥ ਨਾ ਨ ਕ ਹ ਰਿ ਚ ਰ ਣੀ ਸ ਮ ਾ ਤ॥
੪॥ ੧॥ ੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧॥ ਚੇਤੀ ਸ਼ੈ ਤ ਕ ਾ ਇ ਆ ਰੈ ਸੁ ਖ ਾ ਜੀ ਬਾ
ਜੀ ਇ ਹੁ ਸ ਾ ਹੋ ਭ ਲੇ ਭ ਲੁ ਮ ੁ ਚ ਕ ੁ ਰ ਕ ਾ ਵ ਿ ਚ ਬ ਤ ਉ ਨਾ ਫ ਰ ਿ ਭ ਾ ਰ
॥ ਤੁ ਕਾ ਇ ਆ ਰੈ ਗ ੁ ਰ ਦੀ ਦੇ ਖੀ ਜੋ ਉ ਧ ਰ ਉ ਮ ਰਿ ਭ ਰੋ॥ ੧॥ ਸ ਾ ਤ ਿ ਸ ੁ ਤ ਿ ਸ ਿ ਖ
ਰ ਮ ਾ ਗੀ॥ ਸ ੁ ਖ ਿ ਰ ੁ ਖ ੀ ਤ ਰ ਮ ਾ ਸ ੀ ਮੇ ਰੇ ਜੀ ਅ ਵੇ ਬ ਪ ੁ ਰ ੈ ਨ ਆ ਵੈ ਵ ਸ ੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ

ਰਹਉ ॥ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਸੰਜਮੁ ਇਹੈ ਜੋਗ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਪਰਜਾਲਿ ॥ ਤਨੁ ਕਰਿ ਸਿਙੀ ਵਾਜਸੀ ਅਨਹਦ ਤਹੀ ਬਿਚਾਰੁ ॥ ਭੀਖਿਆ ਨਿਹਚਉ ਨਾਮੁ ਲੈ ਤਾ ਕੈ ਨਾਦਿ ਨ ਕੋਪ ॥ ਕਾਲ ਬਿਕਾਲ ਨ ਜੋਹਈ ਨਾ ਤਿਸੁ ਬਿਆਪੈ ਸੋਗੁ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਏਹ ਜੁਗਤਿ ਹੈ ਤੁਟੈ ਨਾਹੀ ਜੋਗੁ ॥ ੧ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਅਉਖਧ ਮੰਤ੍ਰ ਭੁਲਾਣੀ ਨਾਲਿ ॥ ਨਾਵ ਕਿਨਾਰਾ ਦੂਰਿ ਵਹਾਲਿ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਪਾਪ ਕਮਾਵੈ ਕਰਤਾ ਸੋ ਫਲੁ ਲੈਸੀ ਨਾਲਿ ॥ ਆਪੇ ਕਰਣਾ ਆਪੇ ਕਾਰ ॥ ਆਪੇ ਦੇਖੈ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ॥ ਆਪੇ ਸਚੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਦੇਇ ॥ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਸੁ ਨਿਹਚਉ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ੧ ॥ ੧੭ ॥ ੧੮

ਗੁਰਿਮਿਲਿਐਹਰਿਮੇਲਾਹੋਈ॥ਆਪੇਮੇਲਿਲਈਵੇਜਾਈ॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸਭਥਿਮਾਹੈ॥
ਆਪੇਜਾਣੈਪੁਰਖਮੇਲੇਸਬਦਿਪਛਾਣੈ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰਕੈਭਾਇਕਮੁਕਬਣਜਾਇ॥
ਸਾਚੈਸਾਚਰੰਗਿਸਮਾਇ॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਿਮਿਲਿਐਹਰਿਮਨਿਵਸੈਸੁਭਾਇ॥ਮੇਰਾ
ਪ੍ਰਭੁਬਾਲੜੀਅਤਿਨਮਹਿਧਿਆਇ॥ਸਬਦਿਮਰੈਸਚੁਪਲੈਪਾਏ॥ਅੰਤਰਿਮਹਲੁਨਮਾਰਾਵਏ॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਬਖਸੇ
ਬਖਸਣਹਾਰੁ॥੨॥ਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸਕਤਿਗਈਬੁਝਿਦੀਪਕੁਜੋਇ॥ਅਨਦਿਨੁਸਦਾਸਲਾਹੀਐ
ਲਿਵਸੋਸਚੁਜੋਇ॥ਸਾਚੈਵਾਸਿਐਸਾਚੀਸਰਕਾ॥ਊਤਮਅਕਥਜੀਸਬਦਬੀਚਾ॥
ਚਾ॥੩॥ਗੁਰਤੇਸਾਚੀਸੇਵਹੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਏਕੋਵਿਰਲਾਕੋਇ॥ਜੀਵੈਦਾਤੇ
ਵਣਜਾਰਾ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਨਦਰਿਨਿਹਾਲੁ॥੪॥੧॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੪ ਗੁਰਤੇਮੁ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਇਜਨੁਜੀਵੈ॥ਗੁਰਤੇਸਹਜੁਸਾਚੁਚੀਚਾਰੁ॥
ਗੁਰਤੇਪਾਏਮੋਖਦੁਆਰੁ॥੧॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਮਿਲੈਗੁਰੁਸੋਈ॥ਸਾਚੇਸਹਜਿਸਾਚਿ
ਮਾਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮੀਠਾਸਭਨਾਹੀਕਰਤਾ॥ਗੁਰਤੇਸਭਨਾਕਾਰਜਸਿਧਿ
ਮਨਿਆਏ॥ਗੁਰਤੇਪਾਵਤਪਾਵਨਸੁਚਿਹੋਏ॥ਗੁਰਤੇਸਬਦਿਦੀਆਵੈਹੋਏ॥
ਬਾਝੁਗੁਰੂਸਭਭਰਮਿਵਿਗੁਤਾ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਬਹੁਦੁਖੁਪਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਵੈਸੁਸਮਾਧਿਆਈ॥ਦਰਸਨਿਸਚੈਸਚੁਸਚੀਪਤਿਹੋਈ॥੨॥ਕਿਸਹੀਕਰਮੁਕਰੇ
ਸਭਦੀਸੈ॥ਕਿਸਪਾਸਿਦੇਖਾਂਸਭਤੇਦੂਰਿ॥ਸਭਮਹਿਵਰਤੈਸਾਚਾਸੋਇ॥
ਸੁਖ ੪ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫॥ਉਸੁਸਤੁਗੁਰੁਸਮਝਾਏਸੋਈ॥ਸਚੁਨਿਵਾਸੁਕਰੇਸਚੁਸੋਇ॥ਸਚੀਬਾਣੀਜੁਗਜੁਗਿ
ਸਾਰੁ॥ਸਚੁਕਿਛੁਸਾਚਾਆਪੇਆਪੈ॥੧॥ਕਰਮੁਹੋਵੈਸਤਸੰਗੀਮਿਲਾਏ॥ਹਰਿਜਨਾਵੈ
ਸਿਉਨਾਲਿ॥ਸਭੁਕਿਛੁਹਰਿਕਾਵੈਹੀਸਿਆਪੈ॥ਹਰਿਜਨਵਡਾਹਰਿਆਪੈ॥
ਸਭਤੇਦੂਰਿਸਭਹੂਤੇਨੇਰੈ॥ਸਭਕਿਛੁਵਰਤੈਤੇਰਾਕੀਆ॥ਤੂਸਭਨਾਮਹਿਸਭਤੁਝਮਹਿ॥
ਸਭਕਿਛੁ

ਪਤੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥ ਸਾਚੈ ਰਾਤੀ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੈਨਿ ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰਾ ॥ ਸਚੁ ਸਲਾਹਹਿ ਸਚੁ ਮਨਾਵਹਿ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥ ਸਚੁ ਸੁਣਹਿ ਸਚੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਹਿ ਸਚੁ ਰਾਖਹਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵਡਿਆਈ ਦੇਵੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਪਤਿ ਸਾਰੁ ॥ ੨ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਇਕਿ ਗਾਵਤ ਰਹੇ ਮਨਿ ਸਾਦੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਤਉ ਮੈ ਵੀਚਿ ਗਾਵਣੁ ਆਇਆ ॥ ਗਾਵਣਿ ਗਾਵੀਜੈ ਜੇ ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਸਾਚੀ ਬਣੀ ਸਬਦ ਵੀਚਾਰੁ

ਦਰਬਣਾਈ॥ ਆਪੇ ਲੁਤਿਆ ਦੇਇ ਜਗਾਈ॥ ੨॥ ਤਿਨਿ ਕਰਿ ਕੀਰੀ ਆਣਿ ਚਵਾਏ॥ ਕਰਿ ਹਰਿ ਕਲਮ ਲਖ ਕਰੇ ਲਿਖਾਏ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਾਲਾਹਣ ਲਾਏ॥ ਸੁਣਿ ਵੇਖੈ ਸਬਦੀ ਮੇਲਾਏ॥ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾਣੀ ਗੁਰ ਸੇਵਦੇ ਪਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ਤੇ ਹਰਿ ਨਿਸਿ ਸਾਸਾ ਨਾਲਿ॥ ੪॥ ੧੭॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩॥ ਸਸੈ ਸੁਖੀ ਸੁਤਾ ਆਲਸੀ ਜਿਨਿ ਰਚਿਆ ਤਿਸਹਿ ਨ ਜਾਣਿਆ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਾਲਾਹਿਆ ਸੇਈ ਜਨ ਪਰਵਾਣਿਆ॥ ਸੇ ਜਨ ਜਗਿ ਜੀਵਦੇ ਜਿ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਚਲਦੇ॥ ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਸਚੈ ਰਲਦੇ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰੀਆ ਸਚੁ ਲਾਭੁ ਸਚੁ ਖਟਿਆ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਇਨ੍ਹਿ ਸੇ ਜਨ ਸਚੇ ਪਰਗਟਿਆ॥ ੧॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਸਚੈ ਮਹਲਿ ਸਚਿਆਰੀ ਨੀਸਾਣੈ॥ ਸਚੁ ਵਿਹਾਝਹਿ ਸਚੁ ਬੋਲਹਿ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵਖਾਣੈ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਭਾਵਦਾ ਸਚੁ ਸਚੈ ਭ

ਸੋਈ ਪੜਿਜਨੁ ਜੋ ਗੁਰ ਕੋ ਸਬਦੁ ਵਿਚਾਰੈ ॥੨॥ ਤੇਰਾ ਸਬਦੁ ਤੂੰ ਹੈ ਜਿ ਆਪੇ ਹੈ
ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇਰਿ ਆਰਤੀ ਜੋ ਕਰੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਤੇਰਿ ਆਰਤੀ ਜੋ ਕਰੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈ

ਉਜਲ ਅਕਥ ਕਥਾ ਸੁਨਿ ਹਰਿ ਕੀ ॥ ਕਲਿ ਕਾਲਖ ਬਿਦਰਤ ਸਭ ਮਲਿ ਕੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਜਨ ਮਾਧਉ ਸੁਮਰਹਿ ਸੁਆਮੀ ॥ ਰਿਦ ਅੰਤਰ ਸਭ ਕੈ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਨਾਮਾ ਤਿਨ ਦਾਸਨ ਦਾਸ ਕਹਾਵੈ ॥ ਜਿਨ ਕਬੀਸ ਵਡਿਆਈ ਗਾਵੈ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਕੀ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਾਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨ ਹਮ ਕੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਭਾਵੈ ॥ ਜਨ ਪਰ ਕੋ ਹਰਿ ਕਰੈ ਸਹਾਈ ॥ ਸੋ ਜਨ ਕਤਹੂ ਨ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ॥ ਨਾਮਾ ਤਿਨ ਕੈ ਲਾਗੈ ਪਾਈ ॥ ੨ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਨਿ ਆਈ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਤ ਧੁਰਾਹੁ ਲਿਖਾਈ ॥ ਤੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ॥ ੪ ॥ ੭ ॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਸਾਤਪ੍ਰੀਤਿ ਕਵੇ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਣਾ ॥ ਮੀਨੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਵਸੈ ਜਲ ਥਾਨਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰਸਿਖ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਤੇ ਹਰਿ ਜਨ ਨਾਹ ਰਹਿਨਾ ਜਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰਸਿਖ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਤੇ ਹਰਿ ਜਨ ਨਾਹ ਰਹਿਨਾ ਜਾਈ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਮਨਿ ਇਛਾ ਦੂਖ ਜਾਨਿ ਹਰਿ ਕਰਤਾ ॥ ਰਾਮ ਭਗਤ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖਦਾ ॥ ਜੋ ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਸੋਈ ਹਮ ਮਾਨਹ ॥ ਤੁਮ ਤੇ ਅਧਿਕ ਨ ਕਿਛੂ ਬਖਾਨਹ

ਰਿਸਖ ਦਾਦੇ ਆਖਿ ਹਲਾਸਾ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਗਾਮੇ ਮੈ ਮੁਹ ਚਮੜਾ ਰਿਗਲੁ ਮੇਰੇ ਗੁਸਾਈਆ
॥ ਜਨਮ ਕੀ ਓਹੁ ਮਾਤ ਸੁਹਿ ਵੜਾਇਆ ॥੧ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਦਰਿ ਪਾਰਿ ਆਨੰਦੁ ਤਰਿ
ਜਨ ਸਭਿ ਨਿਰਵੈਰੋ ਸਤਰਸਾਈ ਠੇਖੁ ਖਿਲਗਰਿ ਜਾਤਰਿ ਸੁਹਣਾ ਵੈਰੋ ॥ ਜਨੁ
ਜਨੁ ਚਰਵਾਹ ਸਹਾਈ ਹੋਇਕੀ ਪਰਲੁ ਜਗਤੁ ਛਡਾਵੈ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ
ਸੁਹਾਵਿ ਕੀਆ ਸਾਰਿਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਤਰਿ ਜੀ ਅਤੇ ਕਾਰੈ ਵਰਤਦਾ ਤਰਿ ਪੂਜਾ
ਰਾਈ ॥ ਤਰਿ ਭਗਤਾ ਤਿ ਭਰਿ ਭਾਰ ਲਡਾਇਦਾ ਆਏ ਵਰਤਾਈ ॥ ਲਾਲਾ ਲਾਇ
ਲਾਇ ਆਖਿ ਆਕਿਆ ਤਿ ਸੁਹਾ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਜੇਰਾ ਜੋਰ ਬਡਾ ਲੋਤਾ ਤਰਿ ਗੁਲਾ
ਕਉ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਅਕਢਾਈ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਕੁਤਰਿ ਕਾਦਾ ਸੁ ਤੇ ਤਰਿ ਕੀ ਵਡਿ ਆਈ ॥੪
॥੨॥ ॥੮॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਕਿਰਸਾਣੀ ਕਿਰਸਾਣੁ ਕਰੇ ਤੈ ਚੋ ਜੀਉ
ਹੋ ॥ ਤਉ ਛੁਜੈ ਤੈ ਉਦਮੁ ਕਰੇ ਮੇਰੇ ਪੁਤ ਸੀਖਾ ਹੋ ॥ ਤਿਉ ਤਰਿ ਜਨੁ ਤਰਿ
ਖੁ ਕਰੇ ਤਰਿ ਅਤਿ ਛਡਾਇਦਾ ॥ ਮੇਰੇ ਪੁਰਖ ਕੀ ਗਤਿ ਕੀ ਜੋ ਮੇਰੇ ਗਾਮਾ ॥ ਗੁਰ
ਸੇਵਾ ਤਰਿ ਅਤਿ ਛਡਾਇਦਾ ॥ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋ ਤੇ ਤੇ ਮੁਹ ਉਦਾਰੀ ਸਭ ਚਿ
ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤਰਿ ਛਾਇ ਨਮਕਾ ॥ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋ ਤੇ ਤੇ ਮੁਹ ਉਦਾਰੀ ਸਭ ਚਿ
ਗਰੁ ਧਾਵੈ ॥ ਧਨੁ ਖਟੈ ਆਸਾ ਕਰੇ ਮਾਇ ਓਸੇ ਹੁ ਵਧਾਵੈ ॥ ਤਿ ਉਤ ਤਰਿ ਜਨੁ ਤਰਿ
ਰਿ ਚਿ ਛਤਾ ਤਰਿ ਚੋ ਲਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਾ ॥ ਬਿਖੁ ਸਾਂ ਚੋ ਹਰ ਦਵਣੀ ਆ ਚਿ ਤਿ
ਕਮਾਇਆ ਸੋ ਏ ਹ ਬੁਝੁ ਸਾਰਾ ਹੁ ਕਾ ਝੂਰੇ ਲਖ ਟਹਿ ॥ ॥ ਤੇ ਉਤ ਤਰਿ ਜਨੁ ਤਰਿ
ਨੁ ਸੀ ਚੇ ਆ ਤਰਿ ਖਰ ਚੁ ਲੈ ਜਾਇ ॥ ੨ ॥ ਇਹੁ ਮਾਇਆ ਮੋ ਹੁ ਪਸੁ ਵੈ ਭਾਇ
ਜੋ ਢਾ ਸਾ ਗੁਰ ਮਤਿ ਸੋ ਜਨੁ ਤੇ ਮੋ ਦਾ ਸਾਰਿ ਦਾ ॥ ਜਨ ਨਿ ਨਾ ਕਿ ਨ ਮੁ ਖਿ
ਇ ਆ ਗੁਰ ਮੁ ਖਿ ਪਰ ਚਾ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੯ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਨਿ ਤਾ ਦਿ
ਨਸੁ ਰਾ ਤਿ ਲਾਲ ਚੁ ਕਰੇ ਕਰੇ ਮੋ ਕੁ ਰਮਾਇਆ ॥ ਵੇ ਗਾ ਰਿ ਹਿ ਰੇ ਵੇ ਗਾ ਈ ਆ ਸਿ
ਮਿ ਤੁ ਉ ਠਾਇ ਆ ॥ ਜੋ ਗੁ ਰ ਕੀ ਜਨੁ ਸੇ ਵ ਕਰੇ ਸੋ ਪ੍ਰ ਭੁ ਕਰੇ ਕੰ ਮੀ ਨ ਰਿ ਲਾ ਇ
॥ ੧ ॥ ਮੇ ਰੇ ਗਾ ਮੇ ਤੋ ਰਿ ਚੰ ਧ ਚ ਮਾ ਇ ਆ ਧ ਰ ਕੈ ਕੰ ਮਿ ਲਾ ਇ ॥ ॥ ਨਿ ਤ ਰਿ ਗੁ ਣ
ਵ ਤ ਰਿ ਜ ਨ ਤ ਰਿ ਅ ਤਿ ਛ ਡਾ ਇ ਆ ॥ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜ ਗ ਪੁ ਰ ਖੀ ਕਾ ਕਰੀ ਕੇ ਨ ਨ ਮ ਪ ਤਿ ਮ ਰਿ ਜਾ ਇ ਆ
ਅ ਗ ਬਿ ਸ ਕ ਮਾ ਇ ਆ ॥ ਕੈ ਬ ਧੈ ਕੈ ਡਾ ਨਿ ਲੋ ਇ ਕੋ ਨ ਰ ਪ ਤਿ ਮ ਰਿ ਜਾ ਇ ਆ

ਧੰਨੁ ਤੁ ਸੇ ਵਾ ਸ ਢਲ ਸਾ ਤਿ ਗੁ ਰੁ ਕੀ ਜੋ ਤੁ ਰਿ ਰਿ ਨਾ ਮੁ ਜਪੀ ਪ ਰੀ ਸ ਖੁ ਧਾ
ਇ ਆ ॥ ਨਿ ਤ ਸ ਉ ਦਾ ਖੁ ਤੁ ਕੀ ਨੋ ਚ ਕ ਤੁ ਕ ਤਿ ਕ ਰਿ ਮਾ ਇ ਆ ਕੈ ਤ ਈ ॥ ਜਾ ਲਾ
ਤਰਿ ਤਾ ਸੁ ਖੁ ਧੰ ਮੇ ਰੇ ਤੈ ਟੇ ਮ ਜਿ ਜਾ ਈ ॥ ਜੋ ਗੁ ਣ ਸਾ ਈ ਗੁ ਰ ਸਿ ਉ ਕ ਰੇ ਨਿ ਤ ਨਿ ਤ
ਤਰਿ ਤਾ ਸੁ ਖੁ ਧੰ ਮੇ ਰੇ ਤੈ ਟੇ ਮ ਜਿ ਜਾ ਈ ॥ ਜੋ ਗੁ ਣ ਸਾ ਈ ਗੁ ਰ ਸਿ ਉ ਕ ਰੇ ਨਿ ਤ ਨਿ ਤ
ਖੁ ਧਾ ਈ ॥ ਤਾ ਜੀ ਤ ਨੀ ਕੁ ਮੁ ਅ ਨ ਸ ਸਾ ਦੈ ਤੈ ਤ ਨੀ ਕੁ ਮੁ ਖਾ ਢਿ ਲਿ ਸਾ ਰੇ ॥ ॥ ਜਿ ਸੁ
ਤਰਿ ਪਾ ਕ ਰੇ ਸੋ ਵੈ ਰੇ ਸਿ ਰੁ ਗੁ ਰ ਮੇ ਰੇ ॥ ਜ ਨ ਨ ਨ ਕ ਤ ਰਿ ਸਿ ਰਿ ਪ ਤਿ ਮ
ਰਿ ਸਿ ਰੁ ਖ ਨ ਲਾ ਰੇ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ੭ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਤਮ ਸੈ ਮ ਸਿ ਚਿ ਤਿ
ਰਿ ਚਿ ਕੁ ਖ ਨ ਲਾ ਰੇ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ੭ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਤਮ ਸੈ ਮ ਸਿ ਚਿ ਤਿ
ਤਰਿ ਕਿ ਉ ਰੇ ਖਾ ਤਰਿ ਦ ਰ ਸ ਤੁ ਤ ਮ ਸਾ ਰੇ ॥ ॥ ਜਿ ਸੁ ਪ੍ਰੀ ਤਿ ਲਾ ਈ ਸੋ ਜ
ਣ ਤ ਸ ਮੈ ਮ ਸਿ ਚਿ ਤਿ ਤ ਰਿ ਮ ਰ ਤੁ ਪਿ ਆ ਰਾ ਤ ਉ ਕੁ ਰ ਬ ਜ ਨੀ ਗੁ ਰ ਆ ਪ ਣੇ ਨਿ ਸੀ
ਛਿ ਲੀ ਆ ਮੇ ਹ ਿ ਆ ਮੇ ਰੇ ਗਾ ਸਿ ਰ ਜ ਨ ਨ ਰਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇ ਰੇ ਗਾ ਮ ਨ ਮ ਪ ਥੀ ਸ ਰ ਨਿ ਪ ਰੇ ਰ
ਰਿ ਦ ਆ ਲੈ ॥ ਮ ਤੁ ਨਿ ਰ ਗੁ ਣ ਨ ਮੋ ਮੇ ਲੋ ਕ ਬ ਡੁ ਮ ਪੁ ਨੀ ਕਿ ਰ ਪ ਥਾ ਧਾ ਰੈ ॥ ੧ ॥ ਰ ਹ ਉ
ਨ ਮ ਮੈ ਅ ਵ ਗੁ ਣ ਬ ਜ ਤੁ ਬ ਜ ਤੁ ਤੈ ਬ ਪ ਕਾ ਰ ਬ ਾ ਰ ਨ ਰਿ ਗ ਣ ਣ ਨ ਅ ਵੈ ॥ ਤੂੰ
ਗੁ ਣ ਵੰ ਤ ਰਿ ਨ ਰਿ ਦ ਇ ਆ ਥੁ ਨ ਰਿ ਅ ਪੇ ਬ ਧ ਸੇ ਲੈ ਰਿ ਨ ਰਿ ਕ ਤੁ ਵੈ ॥ ਨ ਮ ਅ
ਪ ਥੀ ਰ ਖੇ ਗੁ ਰ ਸੰ ਗ ਤੀ ਉ ਪ ਦੇ ਸੁ ਦੀ ਓ ਨ ਰਿ ਨ ਖੁ ਛ ਡਾ ਵੈ ॥ ੨ ॥ ਤੁ ਮ ਮੇ ਰੇ ਗੁ ਣ
ਕਿ ਆ ਕ ਮ ਮੇ ਰੇ ਸਾ ਤਿ ਗੁ ਰ ਜ ਬ ਗੁ ਰ ਬੋ ਲ ਤ ਬ ਾ ਬਿ ਸ ਮੁ ਹੋ ਇ ਜਾ ॥ ਨ
ਮੈ ਜੇ ਅ ਪ ਰ ਾ ਧੀ ਸ ਵ ਰੁ ਕੇ ਈ ਰ ਖੈ ਜੋ ਸੇ ਹ ਮ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰੁ ਚ ਾ ਖਿ ਲੀ ਏ ਛ ਡਾ ਇ
ਤੂੰ ਗੁ ਰੁ ਪੈ ਤੂੰ ਪੈ ਗੁ ਰੁ ਆ ਤੂੰ ਗੁ ਰੁ ਬੰ ਧ ਪ ਮੁ ਮੇ ਰ ਸ ਖ ਸ ਖ ਾ ਈ ॥ ੨ ॥ ਜੋ ਹ ਮ ਮੈ
ਵਿ ਧਿ ਹੋ ਤੇ ਮੈ ਮੇ ਰੇ ਸ ਾ ਤਿ ਗੁ ਰ ਸ ਾ ਵਿ ਧਿ ਤ ਭ ਰਿ ਜ ਾ ਣ ਨ ਾ ॥ ਹ ਮ ਗੁ ਣ ਤੇ ਹਿ ਨ
ਤੈ ਕੈ ਈ ਬ ਾ ਤ ਨ ਪ੍ਰ ਬੁ ਛ ਤ ਾ ਗੁ ਰ ਸ ਾ ਤਿ ਗੁ ਰ ਸੰ ਗਿ ਕੀ ਨੋ ਹ ਮ ਬ ਖ ਾ ॥ ਧੰ ਧੁ ਪੰ ਨੁ ਚ ਗੁ
ਨ ਸ ਕ ਜ ਨ ਕੇ ਰ ਾ ਜੈ ਤੁ ਮਿ ਲਿ ਐ ਚੁ ਕੇ ਸ ਭ ਭੋ ਗ ਸੰ ਤ ਾ ਖੋ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੭ ॥ ੭ ॥ ਗਉ
ੜੀ ਮ ਹ ਲ ਾ ੪ ॥ ਕੰ ਚ ਨ ਨ ਗੈ ਮ ਨਿ ਜੀ ਉ ਬ ਤੁ ਕ ਤੁ ਲੈ ਐ ਤੁ ਮੀ ਠਾ ਮ ਾ ਇ ਆ ਮ
ਾ ਇ ਦ ਰ ਘੈ ਰੇ ਖੁ ਸੀ ਮ ਨੁ ਅ ਸ ਗ ਸਿ ਭ ਾ ਇ ਆ ॥ ਤ ਰਿ ਪ੍ਰ ਬੁ ਚੀ ਤ ਿ ਨ ਮ ਵ ਈ ਕਿ
ਉ ਛ ਟੁ ਮੇ ਰੇ ਤ ਰਿ ਮ ਾ ਇ ਆ ॥ ੧ ॥ ਮੇ ਰੇ ਗ ਾ ਮ ਾ ਰ ਾ ਇ ਇ ਹ ਨੀ ਚ ਕ ਰ ਮ ਤ ਰਿ ਮੇ ਰੇ ॥ ਗੁ ਣ
ਵ ਤ ਰਿ ਜ ਨ ਦ ਇ ਆ ਤੁ ਕ ਰਿ ਕਿ ਰ ਪ ਾ ਬ ਖ ਾ ਸ ਿ ਅ ਵ ਗ ਣ ਸ ਕ ਿ ਮੇ ਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰ ਹ

ਰਾਉ॥ ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਪੁਨਰਪਿ ਕਿਛੁ ਜਾਤਿ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਢਹਿ ਪਇਆ ਕਿਆ ਪੁਰਖ ਬਿਚਾਰੇ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੋਈ ਸਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੇ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਤੂ ਸਭਨਾ ਜੋਗੁ ਸਭ ਤੁਝ ਹੀ ਮਾਹਿ ਪਿਆਰੇ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਇ ਲਏ ਸੋ ਲਾਗੈ ਤੇਰੀ ਸੇਵ ਤਿਸੈ ਹੀ ਸਾਰੇ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੂ ਆਪਿ ਵਿਖਾਲਹਿ ਅਪਣਾ ਤਿਸੁ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਨ ਦਿਸੈ ਮੂਲਾ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਤੂ ਸੁਆਮੀ ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਵਹਿ ਨਾਮੁ ਅਤੋਲਾ॥੪॥੩॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਇਕੁ ਦਇਆਲੁ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੀ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਨਿਮਖੁ ਹਰਿ ਬੋਲੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਮੁ ਹੋਆ ਅਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਘੋਲੀ॥ ਜਬ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਮੇਰੈ

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੪ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੀ ਸਾਚਿ ਰਤੀ ਸਾਚੈ ਨਾਮਿ ਅਪਾਰ ॥ ਸਾਚੁ ਵਖਾਣੀ ਸਾਚੁ ਸੁਣੀ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ ਸਾਚੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਜਿਸ ਦੈ ਸਾਚੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਲੋਇ ॥ ਸਾਚੁ ਵਸਿਆ ਤਿਹ ਲੋਅ ਮਹਿ ਸਾਚੁ ਵਰਤਦਾ ਸਭ ਥਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੀ

ਸਿਵਿਹਰਿਅਭੁਸਾਦਯੋਯੇਲੇਜੀਉ॥੨॥ਵਸਸੁਮੇਰੋਪ੍ਰਆਗਿਆਵਸੁਮੇਰੋਗਾ॥ਵਿਦੁਖਵਿਨਿਵ
ਸਾਯਾਮਿਵਸੁਜੀਉ॥ਅਨਚੀਦਿਅਵਧਾਛਭੁਪਾਇਆਮੇਰੋਗੋਵਿੰਦਾਗੁਰਪੁਰਾਵਿਖਿਵ
ਗਾਸੁਜੀਉ॥ਹਰਿਮਖੁਮੀਲੇਆਸੇਪਾਰਾਣੀਮੇਰੋਗੋਵਿੰਦਾਸਮੁਝਾਦਿਨੁਅਦੁਰਬਸੁ
ਜੀਉ॥ਹਰਿਪਾਇਅਨਵਾਵਡਭਾਗੀਏਮੇਰੋਗੋਵਿੰਦਾਗਤਿਖੇਲਾਯਾਮਿਹਰਬਸੁਜੀਉ॥
ਛਾਹਰਿਆਪੈਕੁਪਾਏਹਰਿਆਪੈਵੇਖੈਹਰਿਆਪੈਕਾਹੇਲਾਇਆਜੀਉ॥ਇਕਿਖਾਵ
ਨਿਬਖਸੰਤੋਦਿਨਆਵੋਇਕਨਛਕਾਯਾਇਆਜੀਉ॥ਇਹਿਕਿਜੇਤੁਖਤਿਬਹਾਯਿਨਿ
ਸੁਖੀਇਇਕਨਾਤਿਖਿਮਾਗੈਇਆਜੀਉ॥ਸਭੁਈਓਸਬਦੁਵਰਤਦਾਮੇਰੋਗੋਵਿੰਦਾ
ਨਨਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆਜੀਉ॥੪॥੨॥੨੮॥ਗਉੜੀਮਾਝਮਹਲਾ ੪ ਘਰਾ
ਤੀਮਨਮਾਹੀਮੇਰੋਗੋਵਿੰਦਹਰਿਮੰਗਿਗਤਮਾਨਮਾਹੀਜੀਉ॥ਹਰਿਰੰਗੁਨਾਲਿਨਖਪੀ
ਐਮੇਰੋਗੋਵਿੰਦਗੁਰਪੁਰਾਅਭੁਖੁਖਪਾਈਜੀਉ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮਨਰਗਾਸਿਐਮੇਰੋ
ਗੋਵਿੰਦਾਸਤਦਾਲਾਦਦੁਖਲਾਹਿਜਾਹੀਜੀਉ॥ਹਰਿਮਦਦੁਤੁਮੁਪਾਇਐਮੇਰੋਗੋਵਿ
ਦਾਵਡਭਾਗੀਸੰਸੀਮੁਸਮਾਹੀਜੀਉ॥੧॥ਹੋਈਮੇਰੋਪਿਆਰਿਐਨੈਣੀਮੇਰੋਗੋਵਿੰਦਾਕੈਨ
ਹਰਿਮੁਰਤਿਰਵਨੈਣੀਜੀਉ॥ਮੇਰਾਮੁਤਪਤੁਬਹਤੁਬੈਰਾਗੁਐਮੇਰੋਗੋਵਿੰਦਹਰਿਬਾ
ਝਹੁਧਨਕੁਮਲੈਣੀਜੀਉ॥ਸਤਿਜਨਾਮੈਬਿਧਾਇਐਮੇਰੋਗੋਵਿੰਦਮੇਰਾਹਰਿਮੁਰਤਜਾ
ਟੁਸੈਣੀਜੀਉ॥ਹਰਿਆਈਮੰਞਿਆਜਗਜੀਵਨੁਮੇਰੋਗੋਵਿੰਦਮੈਸੁਖਿਵਿਹਾਣੀ
ਦੀਜੀਉ॥੨॥ਮੈਮੇਲਹਦੁਸੰਤਮੇਰਾਹਰਿਮੁਰਤਿਰਤੀਕੁਖਲਗਾਈਆਜੀ
ਉ॥ਹਉਗੁਰਹਿਨਸ਼ਕਉ॥ਬਿਨੁਦੇਖੇਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮੈਮੇਅੰਤਰਿਬਿਗੁਹਰਿਢਾਈਆਜੀਉ॥
ਹਰਿਗਾਇਐਮੇਰਾਸਜਣੁਪਿਆਗੁਰਮੇਲੇਮੇਰਾਅਮ੍ਰਤੀਵਾਈਆਜੀਉ॥ਮੈਮੇਮਨਿਤ
ਨਿਆਸਾਪੂਰੀਆਮੇਰੋਗੋਵਿੰਦਹਰਿਮੰਞਿਆਮੀਵਧਾਈਆਜੀਉ॥੩॥ਵਾਹੀਮੇ
ਰੋਗੋਵਿੰਦਵਾਹੀਮੇਪ੍ਰਿਅਿਅਹਉਤੁਧੁਵਿਟਹਿਅਨੁਸਦਵਾਹੀਜੀਉ॥ਮੈਮੇਮਨਿਤ
ਨਿਪ੍ਰੇਮੁਪੈਰੀਮਕਾਮੇਰੋਗੋਵਿੰਦਹਰਿਪੂਜੀਚਾਖੁਨਮਾਹੀਜੀਉ॥ਸਤਿਗੁਰੁਵਿਸਟੁ
ਛੋਮੇਰੋਗੋਵਿੰਦਹਰਿਮੇਲਿਕਰੇਬਾਰੀਜੀਉ॥ਹਰਿਨਮੁਦਾਇਆਕਰਿਪਾਇਐਮੇਰੋ
ਗੋਵਿੰਦਾਜਨਨਾਨਕੁਸਹਜਿਣਤੁਮਾਹੀਜੀਉ॥੪॥੩॥੨੯॥ਗਉੜੀਮਾਝਮਹਲਾ

ਚਜਾਮੇਰੋਗੋਵਿੰਦਾਚਜੀਮੇਰੋਪ੍ਰਆਗਿਆਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਚਜੀਜੀਉ॥ਹਰਿ
ਅਪੁਕਰਤੁਪਾਇਦਾਮੇਰੋਗੋਵਿੰਦਹਰਿਆਪੇਰੀਪੀਖੈਜੀਜੀਉ॥ਹਰਿਆਪੇਸਭ
ਘਟਭੋਗਦਾਮੇਰੋਗੋਵਿੰਦਾਆਪੇਰਸੀਆਭੁਗੀਜੀਉ॥ਹਰਿਸੁਜਾਣਾਲਖੁਬਝੀਮੇਰੋਗੋ
ਵਿੰਦਾਆਪੇਜਾਤਿਗੁਰੁਜੋਗੀਜੀਉ॥੧॥ਆਪੇਪਜਗਤੁਭੁਪਾਇਦਾਮੇਰੋਗੋਵਿੰਦਹਰਿਆ
ਪਿਪ੍ਰਖੈਬਪੁਰੋਗੀਜੀਉ॥ਇਕਨਤੋਭਗੁਤੁਪਾਇਦਾਮੇਰੋਗੋਵਿੰਦਾਇਕਿਨਗਹਿਰ
ਕਿਨਗਰੇਗੀਜੀਉ॥ਆਪੇਜਗਤੁਭੁਪਾਇਦਾਮੇਰੋਗੋਵਿੰਦਹਰਿਦਯੁਦੇਵੈਸਭਮੰਗੀ
ਜੀਉ॥ਭੁਗਤਦਾਨੁਆਧਾਰੁਮੇਰੋਗੋਵਿੰਦਾਹਰਿਕਥਾਮੰਗਹਿਹਰਿਚੰਗੀਜੀਉ॥੨॥
ਹਰਿਆਪੇਪੁਰਾਤਿਕਰਾਇਦਾਮੇਰੋਗੋਵਿੰਦਾਹਰਿਭਗਤਾਲੇਚਮਹਿਪੂਰੀਜੀਉ॥ਆਪੇ
ਜਾਲਿਖਾਲਿਵਰਤਦਾਮੇਰੋਗੋਵਿੰਦਾਹਰਿਗਿਆਸਰੀਦੂਰੀਜੀਉ॥ਹਰਿਅੰਤਰਿਬਾ
ਹਰਿਆਪੈਹੈਮੇਰੋਗੋਵਿੰਦਹਰਿਆਪਿਰਹਿਆਭਰਪੂਰੀਜੀਉ॥ਹਰਿਆਤਮਰਸੁਪ
ਸਾਹਿਆਮੇਰੋਗੋਵਿੰਦਹਰਿਵੇਖੈਆਪਿਹਦੂਰੀਜੀਉ॥੩॥ਹਰਿਅੰਤਰਿਵਜਾਪਦੁ
ਠੁਮੈਮੇਰੋਗੋਵਿੰਦਹਰਿਆਪਿਵਜਾਏਤਿਓਵਜੇਜੀਉ॥ਹਰਿਅੰਤਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈ
ਮੇਰੋਗੋਵਿੰਦਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਪ੍ਰਭੁਪਾਜੇਜੀਉ॥ਆਪੇਸਗਲਿਪ੍ਰਵਾਣਿਮੇਰੋਗੋਵਿ
ਦਹਰਿਭਗਤਜਨਾਰਾਖੁਲਾਜੇਜੀਉ॥ਵਡਭਾਗੀਸਾਧਸੰਗਤੀਮੇਰੋਗੋਵਿੰਦਜਨ
ਨਾਨਕਨਾਮਸਿਧਿਕਜੇਜੀਉ॥੪॥੪॥੩੦॥ਗਉੜੀਮਾਝਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ
ਨੈਮੇਹਰਿਬਿਰਹੁਲਗਾਈਜੀਉ॥ਮੇਰਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮੀਤੁਮੈਸੁਧੁਪਾਈਜੀਉ॥ਹਰਿ
ਪ੍ਰਭੁਦੇਖਿਜੀਵਾਮੇਰੀਮਾਈਜੀਉ॥ਮੇਰਾਸਾਖੁਸਖਾਹਰਿਭਾਈਜੀਉ॥੧॥ਗੁਣਗਾਵਹੁ
ਸੰਤਜੀਉ॥ਮੇਰੋਹਰਿਪ੍ਰਭੁਕੇਰੇਜੀਉ॥ਜਪਿਪੁਰਖੁਮੁਖਿਨਾਮੁਜੀਉਭਾਗਵਡੇਜੀਉ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਮੇਰਾਹਰਿਨਾਮੁਜੀਉਪ੍ਰਾਨਮਨੋਜੀਉ॥ਢਿਰਥਬੁਰੈਨਤਵਜਸਢੋਜੀਉ॥੨॥ਕਿਉ
ਮਿਲੀਐਹਰਿਪ੍ਰਭੁਵੇਖਾਮੇਰੋਮਨਿਤਨਿਚਾਉਜੀਉ॥ਹਰਿਮੇਲਤੁਸੰਤਜੀਉਮਨਿਭਾਗਾਕਉਜੀਉ
ਗੁਰਸਬਦੀਪਾਈਐਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮਸਗਾਉਜੀਉ॥ਵਡਭਾਗੀਜਪਿਪਾਉਜੀਉ॥੩॥ਮੇ
ਰੋਮਨਿਤਧੀਰੜੀਗੋਵਿੰਦਪ੍ਰਭੁਆਸਾਜੀਉ॥ਹਰਿਮੇਲਹੁਸੰਤਜੀਉਗੋਵਿੰਦਪ੍ਰਭੁ
ਪਾਸਾਜੀਉ॥ਜਤਿਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਸਦਪਰਗਾਸਾਜੀਉ॥ਜਨਨਾਨਕਪ੍ਰਭਿਆਰੀਆਂ

ਆਸਾਜੀਉ॥੪॥੧॥ ਗਉੜੀ॥ ਛਾਲਮਹਲਾ ੪ ਏਕਾਗਰਿਮਨੁਕੀਨਾਮੁਜੋਜੋ
ਤਾਜੀਵਾਜੀਉ॥ ਅਨਮੰਦਰਿਮੰਦਰਿਪ੍ਰਭੁਗੁਰਮਤਿਤਰਿਲੀਵਾਜੀਉ॥ ਅਨੁਹਰਿ
ਰਤਵਹਹਰਿਸਭੁਸਦਪੀਵਾਜੀਉ॥ ਹਰਿਪਾਇਅੜਮਨਿਜੀਵਾਜੀਉ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਮਨਿ
ਤਨਿਪ੍ਰੇਮੁਭਲਾ ਹਰਿਬਾਲਜੀਉ॥ ਮੇਰਾਪ੍ਰੀਤਮੁਪੁਰਖੁਸੁਜਾਣੁਜੀਉ॥ ਗੁਰ
ਮੇਲਿਮੰਤ੍ਰਹਰਿਸ੍ਰੀਰਾਮੁਜਪਾਜੀਉ॥ ਹਉਤਿਸਵਿਟਹਉਬਲਜਾਜੀਉ॥ ੨॥ ਹਉਤ
ਰਿਹਰਿਸਜਣਭਾਈਜੀਉ॥ ਹਰਿਮੀਤੜਾਸਭਜਾਤਿਪਾਈਜੀਉ॥ ਹਰਿ
ਦਸਹੁਮੁਹਹਰਿਵਿਖੁਲਗਾਈਜੀਉ॥ ਗੁਰਸਬਦਧਾਪ੍ਰਭਿਮੀਠੁਲਾਈਜੀਉ॥ ਧ
ਜਿਤੁਭੁਖਾਇਆਖੁਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਜੀਉ॥ ਜਨਨਾਨਕਕਰਿਸੁਖਾਈਜੀਉ॥
॥੪॥੨॥੨੧॥੧੮॥੭੦॥

ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੪ ਕਿਰਬਿਧਿਪ੍ਰਭੁ ਚਉਪਦੇ॥

ਰਾਮੁਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੪ ਚਉਪਦੇ॥
ਸਾਬੁੜੇਤਮੋਰੰਗਾਈ॥ ਕਿਉਪਾਈਐਹਰਿਕਾਮਸਹਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਕੁਸਭੁਨਰਿਹੀਨੋ
ਸਭੁਕੋਤਮੋਰੋਭ

ਗੁਣਗਾਵਹਿ॥ ਜਾਗੁਰਕਾਬਚਚਤੁਰੀਐਕੈਸਾਛਾ॥ਗੁਰਕਾਬਚਚਤੁਰਅਨਾਖੋਟੋਨਸਾਛਾ॥
ਰਵੈਬਚਨਿਨਰਾਕੈਨਪਵੈਗੁਰੂਕੈਬਚਨਿਰਸਨਸੀਮੈਪ੍ਰਭੁਪਾਵੈ॥ ਜਾਗੁਰਕਾਬ
ਚਤੁਪਰਗਟੁਸੀਜਾਗਿ॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਨਆਵੈਤਜਗਿ॥ ਜੋਸੁਜਨੁਜੋਇਆਖੈਕਰੈ॥
ਪਾਲਾਨਨਕਸਤਿਗੁਰਸਦਾਇਆਲਾ॥ ੪॥੫॥ ਰਾਗੁਤਿਲੰਗ੍ਰੀਮਹਲਾ ੫ ਜੀਉ
ਕੀਤਾਆਦੀਤੇਰਤਨੁ॥ ਰਾਖਨਕਉਆਪਿਨਾਰਾਇਣੁ॥ ਜੋਨਿਦੀਨੀਸੋਸਭ
ਛਡਿਆਈ॥ ਤਿਸੁਪ੍ਰਭਕਉਅਨਦਪੂਰਗਦਿਆਈ॥ ੧॥ ਰਾਮਈਅਹੰਬੁਸਾਧਜਨ
ਪਾਵਉ॥ ਗੁਰਮਿਲਿਐਪੁਨਖਸਮੁਧਿਆਵਉ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਨਿਕੀਤਾਅਪੁਨਾ
ਬਰਤਣਾ॥ ਜਿਨਿਕੀਤਾਬੇਸੁਰਤਤੇਸੁਰਤਣਾ॥ ਜਿਸੁਪਰਸਾਦਿਨੈਨਿਧਿਪਵਈ॥
ਸੋਪ੍ਰਭੁਅਨਦੋਬਿਸਰਤਨਾਹੀ॥ ੨॥ ਜਿਨਿਦੀਆਨਿਖਾਵੈਕਉਬਾਨੁ॥ ਜਿਨਿਦੀਆ
ਸੋਭਾਪਰਧਾਨੁ॥ ਜਿਨਿਕੀਨੀਸਭਪੂਰਨਆਸਾ॥ ਸੋਮਮਪ੍ਰਭੁਦਿਨੁਰੈਨਿਸਾਸਾ॥
ਜਾਸਾ॥ ੩॥ ਜਿਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿਐਸਾਇਆਸਿਲਕਕਦੀ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਐਂਮੈਤੁਬਿਖੁਖਦੀ॥
ਦੀ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਾਇਸਤੇਕਿਛੁਨਾਹੀ॥ ਰਾਖਪ੍ਰਭੂਅਪਨੇਕਉਸਾਲਾਹੀ॥ ੪॥ ੬॥ ੧੭॥
ਭਰਮਾ॥ ਤਿਸਕੀਸਰਣਿਨਾਹੀਭਉਓਸੇਗੁਰੁਓਸੇਬਾਹਰਿਕਛੁਨਹੋਗੁਬਾਤ
ਜੀ॥ ਸਿਆਣਪਬਹੁਬੀਧਿਬਿਕਾਰਾ॥ ਦਾਸਅਪਨੇਕੀਰਾਖਪ੍ਰਭਾਰਾ॥ ਜਾਪਮਨੋ
ਰਾਮਨਾਮੁਸੋਈ॥ ਘਰਿਬਾਹਰਿਤੇਰੈਸਦਸਹਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਿਸਕਉਕਹਾ
ਆਖਾਸੁਰਤਮੁਮੇਰੀ॥ ਜਾਕੀਸਭਦੂਰੀਮੇਰੀਤੇਰੀ॥ ਜਾਕੈਮਨਿਵਸੈਸਚਾਸੋਈ॥
ਜਾਕਾ॥ ਕਹਿਕਿਰਪਾਲੈਐਸੀਪਤਿਜਾ॥ ਕਿਅਪਨੁਪਰਕਰਤਉਕਿਅੰਜਾਤਾ॥ ਝੂਠਾ
ਮਾਇਆਕਾਸਭੁਸੋਗੁ॥ ਕਰਨਕਰਾਵਨਜਾਕਾਜੋਗੁ॥ ਸਗਲਾਘਟਕੇਅੰਤਰਜਾਮੀ॥
ਮੀ॥ ੨॥ ਸਰਬਸੁਖਾਸੁਖਸਾਚਾਏਹੁ॥ ਗੁਰਮਹਿਪਾਏਜਿਸੁਮਨਿਵਸਾਏਹੁ॥ ਜਾਕਉ
ਰਾਮਨਾਮਲਿਵਲਾਗੀ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਸੋਪੂਰਾਵਡਭਾਗੀ॥ ੪॥ ੭॥ ੧੮॥ ਰਾਗੁਤਿਲੰਗ੍ਰੀਮਹਲਾ ੫
ਸੁਣਿਮਨਮੇਰਾਕਥਾਉਤਾਗੀਮੈਭਾ॥ਮਹਾਪੁਨੀਤਭਏਸੁਖੁਪਾਇਆਵਿਚੇਕੁਗਿਆਨੁ
ਅਸਾਧਸੰਗੁ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਜਿਸੁਉਲਾਰੰਗੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਰਖਵਾਲੇਮੋਹੀ॥
ਅਗਨਿਸਾਗਰੁਗੁਰਿਪਾਰਿਉਤਾਰਿਓਹੀ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਜਿਸੁਮਨਿਵਸਿਆਸੋਈ॥
ਸੋਈ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਰਖਵਾਲੇਮੋਹੀ॥ ਅਗਨਿਸਾਗਰੁਗੁਰਿਪਾਰਿਉਤਾਰਿਓਹੀ॥
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਜਿਸੁਮਨਿਵਸਿਆਸੋਈ॥

ਸਹਸਕਰਣੀ ਦੀਰਘ ਬਾਹੂ ਦੀਰਘ ਨੈਨ ਦੀਰਘ ਪਦ ਦੀਰਘ ਸੋਭਾ ਦੀਰਘ ਕਰਣੀ ਦੀਰਘ ਦਾਤਿ ਦੀਰਘ ਸੁਆਮੀ ਤੇਰੀ ਦੀਰਘ ਦੀਰਘ ਵਡਿਆਈ ਦੀਰਘ ਕਰਮ ਦੀਰਘ ਦੀਰਘ ਸੁਖ ਦੀਰਘ ਦੀਰਘ ਧਰਮ ਦੀਰਘ ਦੀਰਘ ਜਸੁ ਦੀਰਘ ਦੀਰਘ ਦੀਰਘ ਨਾਨਕ ਦੀਰਘ ਦੀਰਘ ਆਖਿਆ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਚੇ ਤੂ ਸੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਕਾਰਣ ਵੇਖੈ ਸਿਰਜੈ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਵਿਗਸੈ ਸੋਈ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਈ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵਉ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰੀਜੈ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਰਾਚਉ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈਜੈ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਟੀਐ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਾਈਜੈ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਵਰਤੀਐ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੰਚੀਜੈ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੰਜੀਐ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਦੀਜੈ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਲਾਹਾ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪੂਰੀਜੈ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਭੀਜੈ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸਾਚਾ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਲੀਜੈ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸਚੁ ਸੰਚਹੁ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੰਚੀਜੈ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸਚੁ ਸੰਚਿਆ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪੀਜੈ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸਚੁ ਸੰਚਿਆ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਖੀਜੈ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸਚੁ ਸੰਚਿਆ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਦੀਜੈ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸਚੁ ਸੰਚਿਆ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਲ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਪਿਓ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪਾਏ ਪੂਰਨ ਕਾਮੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ॥ ਤਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਖੁ ॥
ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਖੁ ॥ ਤਾ ਕੈ ਸਫਲ ਫਲਾਨੇ ਵੇਖ

ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ਸਮਾਇ ॥ ਜਾਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਸਮਰਥ ਅੰਗ ॥ ਤਾ ਕੈ ਕਛੁ ਨਾਹੀ ਤ੍ਰਿਸਨ ਭੰਗ ॥ ਜਾਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਸਹਾਈ ਰਾਮ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਮ ਨ ਕਾਮ

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਦੂਖੁ ਗਇਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕਉ ਹੋਆ ਪੂਰਬ ਲੇਖੁ ॥ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਲਖੁ ॥ ੧ ॥ ਜਾ ਕਉ ਹੋਆ ਪੂਰਨ ਕਰਮੁ ॥ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਸਾਧ ਕਾ ਸੰਗੁ ॥ ੨ ॥ ਜਾ ਕਉ ਹੋਆ ਪੂਰਨ ਭਾਗੁ ॥ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ੩ ॥ ਜਾ ਕਉ ਹੋਆ ਪੂਰਨ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਅਮਰ ਦਾਨੁ ॥ ੪ ॥ ੪੩ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਪਾਈ ਵਡ ਭਾਗੀ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਨ ਕਉ ਪੂਰਨ ਲਾਗੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਪਾਪ ਮਿਟਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਜਾਤਿ ਪਾਤਿ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ ਸੋ ਹਰਿ ਭਜਤ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਊਚ ਨੀਚ ਮਧ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਰਵਿਆ ਸਾਹਿਬੁ ਸੋਇ ॥ ੩ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਲਿਖੀ ਧੁਰ ਕਰਮਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸਹਜ ਸਮਾਨਾ ॥ ੪ ॥ ੪੪ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੰਤ ਕੀ ਧੂਰਿ ਮਿਟੈ ਅਘ ਕੋਟਿ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦਰਸੁ ਪੂਰਨ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਮਨ ਤਨ ਮਾਨੁ ॥ ੧ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿਆ ਵਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਸੰਗਿ ਦਿਸਟਿ ਆਵੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬੁਰਾ ਨ ਹੋਇ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਤ੍ਰੁ ਨ ਦਿਸਾਈ ਹੋਇ ॥ ੨ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਮੰਦਾ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਸੰਗਿ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਬੰਦਾ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਹਉ ਤਾਪ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟੈ ਸਭ ਪਾਪ ॥ ੩ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਸੰਗਿ ਕਮਲ ਪਰਗਾਸ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰੇ ਤਿਹ ਲੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭੇਟੈ ਜਿਸੁ ਕੋਇ ॥ ੪ ॥ ੪੫ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕੋਇ ਨ ਪਹੁਚਨਹਾਰ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਦੀਨੀ ਪ੍ਰਭੂ ਵਡਾਈ ॥ ਤਾ ਕੋ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥ ੧ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਅੰਗ ਸਹਾਈ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕੋਇ ਨ ਪਹੁਚਨਹਾਰ ॥ ੨ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਰਾਖੇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਨਹਾਰ ॥ ੩ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਕੀਨੀ ਅਪਨੀ ਰਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਬਿਖਮ ਫਾਸਿ ॥ ੪ ॥ ੪੬ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਸਮਰਥ ਅੰਗ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕੋਇ ਨ ਪਹੁਚਨਹਾਰ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਸਹਾਈ ਰਾਮ ॥ ਤਾ ਕੇ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਕਾਮ ॥ ੧ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਧੀਰ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕੋਇ ਨ ਪਹੁਚਨਹਾਰ ॥ ੨ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਰਖਵਾਰੇ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕੋਇ ਨ ਮਾਰਨਹਾਰ ॥ ੩ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਮਿਹਰਵਾਨ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੇ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨ ॥ ੪ ॥ ੪੭ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਚਿਤਵਨ ਹਾਰ ॥ ਤਾ ਕੇ ਕਾਜ ਨ ਕਰਨੈ ਆਨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਅਰਾਧਨ ਰਾਮ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਫਲ ਭਏ ਸਭ ਕਾਮ ॥ ੧ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਤਾ ਕੇ ਦੂਖ ਨਾਮ ਕੋ ਨਾਹਿ ॥ ੨ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਚਿਤ ਚੇਤ ॥ ਤਾ ਕੇ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਨਿਤ ਹੇਤ ॥ ੩ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੇ ਪੂਰਨ ਸਪਨੇ ॥ ੪ ॥ ੪੮ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਸਾਥ ਦਇਆਲ ॥ ਤਾ ਕੇ ਕਾਮ ਪੂਰਨ ਤਤਕਾਲ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਅੰਗ ਸਹਾਈ ॥ ਤਾ ਕੇ ਕਾਜ ਨ ਮੇਟੈ ਕਾਈ ॥ ੧ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਸਮਰਥ ਅੰਗ ॥ ਤਾ ਕੇ ਕਾਜ ਨ ਕਰਨੈ ਆਨ ॥ ੨ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਸਹਾਈ ਰਾਮ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਫਲ ਭਏ ਸਭ ਕਾਮ ॥ ੩ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੇ ਦੂਖ ਨਾਮ ਕੋ ਨਾਹਿ ॥ ੪ ॥ ੪੯ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਚਿਤ ਚੇਤ ॥ ਤਾ ਕੇ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਨਿਤ ਹੇਤ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ॥ ਤਾ ਕੇ ਪੂਰਨ ਸਪਨੇ ॥ ੧ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਸਾਥ ਦਇਆਲ ॥ ਤਾ ਕੇ ਕਾਮ ਪੂਰਨ ਤਤਕਾਲ ॥ ੨ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਅੰਗ ਸਹਾਈ ॥ ਤਾ ਕੇ ਕਾਜ ਨ ਮੇਟੈ ਕਾਈ ॥ ੩ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਸਮਰਥ ਅੰਗ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੇ ਕਾਜ ਨ ਕਰਨੈ ਆਨ ॥ ੪ ॥ ੫੦ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਸਾਥ ਦਇਆਲ ॥ ਤਾ ਕੇ ਕਾਮ ਪੂਰਨ ਤਤਕਾਲ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਅੰਗ ਸਹਾਈ ॥ ਤਾ ਕੇ ਕਾਜ ਨ ਮੇਟੈ ਕਾਈ ॥ ੧ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਸਮਰਥ ਅੰਗ ॥ ਤਾ ਕੇ ਕਾਜ ਨ ਕਰਨੈ ਆਨ ॥ ੨ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਸਹਾਈ ਰਾਮ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਫਲ ਭਏ ਸਭ ਕਾਮ ॥ ੩ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੇ ਦੂਖ ਨਾਮ ਕੋ ਨਾਹਿ ॥ ੪ ॥ ੫੧ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਚਿਤ ਚੇਤ ॥ ਤਾ ਕੇ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਨਿਤ ਹੇਤ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ॥ ਤਾ ਕੇ ਪੂਰਨ ਸਪਨੇ ॥ ੧ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਸਾਥ ਦਇਆਲ ॥ ਤਾ ਕੇ ਕਾਮ ਪੂਰਨ ਤਤਕਾਲ ॥ ੨ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਅੰਗ ਸਹਾਈ ॥ ਤਾ ਕੇ ਕਾਜ ਨ ਮੇਟੈ ਕਾਈ ॥ ੩ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਸਮਰਥ ਅੰਗ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੇ ਕਾਜ ਨ ਕਰਨੈ ਆਨ ॥ ੪ ॥ ੫੨ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਸਾਥ ਦਇਆਲ ॥ ਤਾ ਕੇ ਕਾਮ ਪੂਰਨ ਤਤਕਾਲ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਅੰਗ ਸਹਾਈ ॥ ਤਾ ਕੇ ਕਾਜ ਨ ਮੇਟੈ ਕਾਈ ॥ ੧ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਸਮਰਥ ਅੰਗ ॥ ਤਾ ਕੇ ਕਾਜ ਨ ਕਰਨੈ ਆਨ ॥ ੨ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਸਹਾਈ ਰਾਮ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਫਲ ਭਏ ਸਭ ਕਾਮ ॥ ੩ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੇ ਦੂਖ ਨਾਮ ਕੋ ਨਾਹਿ ॥ ੪ ॥ ੫੩ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਚਿਤ ਚੇਤ ॥ ਤਾ ਕੇ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਨਿਤ ਹੇਤ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ॥ ਤਾ ਕੇ ਪੂਰਨ ਸਪਨੇ ॥ ੧ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਸਾਥ ਦਇਆਲ ॥ ਤਾ ਕੇ ਕਾਮ ਪੂਰਨ ਤਤਕਾਲ ॥ ੨ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਅੰਗ ਸਹਾਈ ॥ ਤਾ ਕੇ ਕਾਜ ਨ ਮੇਟੈ ਕਾਈ ॥ ੩ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਸਮਰਥ ਅੰਗ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੇ ਕਾਜ ਨ ਕਰਨੈ ਆਨ ॥ ੪ ॥ ੫੪ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਸਾਥ ਦਇਆਲ ॥ ਤਾ ਕੇ ਕਾਮ ਪੂਰਨ ਤਤਕਾਲ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਅੰਗ ਸਹਾਈ ॥ ਤਾ ਕੇ ਕਾਜ ਨ ਮੇਟੈ ਕਾਈ ॥ ੧ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਸਮਰਥ ਅੰਗ ॥ ਤਾ ਕੇ ਕਾਜ ਨ ਕਰਨੈ ਆਨ ॥ ੨ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਸਹਾਈ ਰਾਮ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਫਲ ਭਏ ਸਭ ਕਾਮ ॥ ੩ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੇ ਦੂਖ ਨਾਮ ਕੋ ਨਾਹਿ ॥ ੪ ॥ ੫੫ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਚਿਤ ਚੇਤ ॥ ਤਾ ਕੇ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਨਿਤ ਹੇਤ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ॥ ਤਾ ਕੇ ਪੂਰਨ ਸਪਨੇ ॥ ੧ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਸਾਥ ਦਇਆਲ ॥ ਤਾ ਕੇ ਕਾਮ ਪੂਰਨ ਤਤਕਾਲ ॥ ੨ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਅੰਗ ਸਹਾਈ ॥ ਤਾ ਕੇ ਕਾਜ ਨ ਮੇਟੈ ਕਾਈ ॥ ੩ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਸਮਰਥ ਅੰਗ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੇ ਕਾਜ ਨ ਕਰਨੈ ਆਨ ॥ ੪ ॥ ੫੬ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਸਾਥ ਦਇਆਲ ॥ ਤਾ ਕੇ ਕਾਮ ਪੂਰਨ ਤਤਕਾਲ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਅੰਗ ਸਹਾਈ ॥ ਤਾ ਕੇ ਕਾਜ ਨ ਮੇਟੈ ਕਾਈ ॥ ੧ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਸਮਰਥ ਅੰਗ ॥ ਤਾ ਕੇ ਕਾਜ ਨ ਕਰਨੈ ਆਨ ॥ ੨ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਸਹਾਈ ਰਾਮ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਫਲ ਭਏ ਸਭ ਕਾਮ ॥ ੩ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੇ ਦੂਖ ਨਾਮ ਕੋ ਨਾਹਿ ॥ ੪ ॥ ੫੭ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਚਿਤ ਚੇਤ ॥ ਤਾ ਕੇ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਨਿਤ ਹੇਤ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ॥ ਤਾ ਕੇ ਪੂਰਨ ਸਪਨੇ ॥ ੧ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਸਾਥ ਦਇਆਲ ॥ ਤਾ ਕੇ ਕਾਮ ਪੂਰਨ ਤਤਕਾਲ ॥ ੨ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਅੰਗ ਸਹਾਈ ॥ ਤਾ ਕੇ ਕਾਜ ਨ ਮੇਟੈ ਕਾਈ ॥ ੩ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਸਮਰਥ ਅੰਗ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੇ ਕਾਜ ਨ ਕਰਨੈ ਆਨ ॥ ੪ ॥ ੫੮ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਸਾਥ ਦਇਆਲ ॥ ਤਾ ਕੇ ਕਾਮ ਪੂਰਨ ਤਤਕਾਲ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਅੰਗ ਸਹਾਈ ॥ ਤਾ ਕੇ ਕਾਜ ਨ ਮੇਟੈ ਕਾਈ ॥ ੧ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਸਮਰਥ ਅੰਗ ॥ ਤਾ ਕੇ ਕਾਜ ਨ ਕਰਨੈ ਆਨ ॥ ੨ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਸਹਾਈ ਰਾਮ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਫਲ ਭਏ ਸਭ ਕਾਮ ॥ ੩ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੇ ਦੂਖ ਨਾਮ ਕੋ ਨਾਹਿ ॥ ੪ ॥ ੫੯ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਚਿਤ ਚੇਤ ॥ ਤਾ ਕੇ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਨਿਤ ਹੇਤ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ॥ ਤਾ ਕੇ ਪੂਰਨ ਸਪਨੇ ॥ ੧ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਸਾਥ ਦਇਆਲ ॥ ਤਾ ਕੇ ਕਾਮ ਪੂਰਨ ਤਤਕਾਲ ॥ ੨ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਅੰਗ ਸਹਾਈ ॥ ਤਾ ਕੇ ਕਾਜ ਨ ਮੇਟੈ ਕਾਈ ॥ ੩ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਸਮਰਥ ਅੰਗ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੇ ਕਾਜ ਨ ਕਰਨੈ ਆਨ ॥ ੪ ॥ ੬੦ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਸਾਥ ਦਇਆਲ ॥ ਤਾ ਕੇ ਕਾਮ ਪੂਰਨ ਤਤਕਾਲ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਅੰਗ ਸਹਾਈ ॥ ਤਾ ਕੇ ਕਾਜ ਨ ਮੇਟੈ ਕਾਈ ॥ ੧ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਸਮਰਥ ਅੰਗ ॥ ਤਾ ਕੇ ਕਾਜ ਨ ਕਰਨੈ ਆਨ ॥ ੨ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਸਹਾਈ ਰਾਮ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਫਲ ਭਏ ਸਭ ਕਾਮ ॥ ੩ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੇ ਦੂਖ ਨਾਮ ਕੋ ਨਾਹਿ ॥ ੪ ॥ ੬੧ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਚਿਤ ਚੇਤ ॥ ਤਾ ਕੇ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਨਿਤ ਹੇਤ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ॥ ਤਾ ਕੇ ਪੂਰਨ ਸਪਨੇ ॥ ੧ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਸਾਥ ਦਇਆਲ ॥ ਤਾ ਕੇ ਕਾਮ ਪੂਰਨ ਤਤਕਾਲ ॥ ੨ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਅੰਗ ਸਹਾਈ ॥ ਤਾ ਕੇ ਕਾਜ ਨ ਮੇਟੈ ਕਾਈ ॥ ੩ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਸਮਰਥ ਅੰਗ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੇ ਕਾਜ ਨ ਕਰਨੈ ਆਨ ॥ ੪ ॥ ੬੨ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਸਾਥ ਦਇਆਲ ॥ ਤਾ ਕੇ ਕਾਮ ਪੂਰਨ ਤਤਕਾਲ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਅੰਗ ਸਹਾਈ ॥ ਤਾ ਕੇ ਕਾਜ ਨ ਮੇਟੈ ਕਾਈ ॥ ੧ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਸਮਰਥ ਅੰਗ ॥ ਤਾ ਕੇ ਕਾਜ ਨ ਕਰਨੈ ਆਨ ॥ ੨ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਸਹਾਈ ਰਾਮ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਫਲ ਭਏ ਸਭ ਕਾਮ ॥ ੩ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੇ ਦੂਖ ਨਾਮ ਕੋ ਨਾਹਿ ॥ ੪ ॥ ੬੩ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਚਿਤ ਚੇਤ ॥ ਤਾ ਕੇ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਨਿਤ ਹੇਤ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ॥ ਤਾ ਕੇ ਪੂਰਨ ਸਪਨੇ ॥ ੧ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਸਾਥ ਦਇਆਲ ॥ ਤਾ ਕੇ ਕਾਮ ਪੂਰਨ ਤਤਕਾਲ ॥ ੨ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਅੰਗ ਸਹਾਈ ॥ ਤਾ ਕੇ ਕਾਜ ਨ ਮੇਟੈ ਕਾਈ ॥ ੩ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਸਮਰਥ ਅੰਗ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੇ ਕਾਜ ਨ ਕਰਨੈ ਆਨ ॥ ੪ ॥ ੬੪ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਸਾਥ ਦਇਆਲ ॥ ਤਾ ਕੇ ਕਾਮ ਪੂਰਨ ਤਤਕਾਲ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਅੰਗ ਸਹਾਈ ॥ ਤਾ ਕੇ ਕਾਜ ਨ ਮੇਟੈ ਕਾਈ ॥ ੧ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਸਮਰਥ ਅੰਗ ॥ ਤਾ ਕੇ ਕਾਜ ਨ ਕਰਨੈ ਆਨ ॥ ੨ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਸਹਾਈ ਰਾਮ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਫਲ ਭਏ ਸਭ ਕਾਮ ॥ ੩ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੇ ਦੂਖ ਨਾਮ ਕੋ ਨਾਹਿ ॥ ੪ ॥ ੬੫ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਚਿਤ ਚੇਤ ॥ ਤਾ ਕੇ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਨਿਤ ਹੇਤ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ॥ ਤਾ ਕੇ ਪੂਰਨ ਸਪਨੇ ॥ ੧ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਸਾਥ ਦਇਆਲ ॥ ਤਾ ਕੇ ਕਾਮ ਪੂਰਨ ਤਤਕਾਲ ॥ ੨ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਅੰਗ ਸਹਾਈ ॥ ਤਾ ਕੇ ਕਾਜ ਨ ਮੇਟੈ ਕਾਈ ॥ ੩ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਸਮਰਥ ਅੰਗ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੇ ਕਾਜ ਨ ਕਰਨੈ ਆਨ ॥ ੪ ॥ ੬੬ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਸਾਥ ਦਇਆਲ ॥ ਤਾ ਕੇ ਕਾਮ ਪੂਰਨ ਤਤਕਾਲ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਅੰਗ ਸਹਾਈ ॥ ਤਾ ਕੇ ਕਾਜ ਨ ਮੇਟੈ ਕਾਈ ॥ ੧ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਸਮਰਥ ਅੰਗ ॥ ਤਾ ਕੇ ਕਾਜ ਨ ਕਰਨੈ ਆਨ ॥ ੨ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਸਹਾਈ ਰਾਮ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਫਲ ਭਏ ਸਭ ਕਾਮ ॥ ੩ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੇ ਦੂਖ ਨਾਮ ਕੋ ਨਾਹਿ ॥ ੪ ॥ ੬੭ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਚਿਤ ਚੇਤ ॥ ਤਾ ਕੇ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਨਿਤ ਹੇਤ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ॥ ਤਾ ਕੇ ਪੂਰਨ ਸਪਨੇ ॥ ੧ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਸਾਥ ਦਇਆਲ ॥ ਤਾ ਕੇ ਕਾਮ ਪੂਰਨ ਤਤਕਾਲ ॥ ੨ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਅੰਗ ਸਹਾਈ ॥ ਤਾ ਕੇ ਕਾਜ ਨ ਮੇਟੈ ਕਾਈ ॥ ੩ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਸਮਰਥ ਅੰਗ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੇ ਕਾਜ ਨ ਕਰਨੈ ਆਨ ॥ ੪ ॥ ੬੮ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਸਾਥ ਦਇਆਲ ॥ ਤਾ ਕੇ ਕਾਮ ਪੂਰਨ ਤਤਕਾਲ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਅੰਗ ਸਹਾਈ ॥ ਤਾ ਕੇ ਕਾਜ ਨ ਮੇਟੈ ਕਾਈ ॥ ੧ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਸਮਰਥ ਅੰਗ ॥ ਤਾ ਕੇ ਕਾਜ ਨ ਕਰਨੈ ਆਨ ॥ ੨ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਸਹਾਈ ਰਾਮ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਫਲ ਭਏ ਸਭ ਕਾਮ ॥ ੩ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੇ ਦੂਖ ਨਾਮ ਕੋ ਨਾਹਿ ॥ ੪ ॥ ੬੯ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਚਿਤ ਚੇਤ ॥ ਤਾ ਕੇ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਨਿਤ ਹੇਤ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ॥ ਤਾ ਕੇ ਪੂਰਨ ਸਪਨੇ ॥ ੧ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਸਾਥ ਦਇਆਲ ॥ ਤਾ ਕੇ ਕਾਮ ਪੂਰਨ ਤਤਕਾਲ ॥ ੨ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਅੰਗ ਸਹਾਈ ॥ ਤਾ ਕੇ ਕਾਜ ਨ ਮ

ਸਾਸਿਸਾਸਿਜਪਨੁਸਾਸੁਪੂਰਾ॥ਨਾਨਕਦਾਸਨਦਾਸਕੋਭਇਆ॥੨॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ਸਤਿਦਾਨੁਸਤਿਇਸਨਾਨੁ॥ਸਤਿਸਤਿਸਦਾਸਤਿਨਾਮੁ॥ਸਤਿਤੇਪਰਾਣੀਜਿਨਾਸਤਿਭਾਇਆ॥ਸਤਿਤੇਦਰਿਸਾਧਜਿਨਾਸਤਿਭਾਵਨਾ॥ਸਤਿਤੇਸਾਜਨਜਿਨਾਸਤਿਸੁਖੁਦੇਵਨਾ॥ਸਤਿਤੇਸਾਹਜਿਨਾਸਤਿਵਣਜਾਰਾ॥ਸਤਿਤੇਸਾਜਿਨਾਸਤਿਪਰਵਾਰਾ॥ਸਤਿਤੇਸਾਜਿਨਾਸਤਿਸੰਗੁ॥ਸਤਿਤੇਸਾਜਿਨਾਸਤਿਰੰਗੁ॥ਸਤਿਤੇਸਾਜਿਨਾਸਤਿਸੰਜਮੁ॥ਸਤਿਤੇਸਾਜਿਨਾਸਤਿਕਰਮੁ॥ਸਤਿਤੇਸਾਜਿਨਾਸਤਿਕਰਣੀ॥ਸਤਿਤੇਸਾਜਿਨਾਸਤਿਸਰਣੀ॥ਸਤਿਤੇਸਾਜਿਨਾਸਤਿਸੁਭਾਖ॥ਸਤਿਤੇਸਾਜਿਨਾਸਤਿਅਭਿਲਾਖ॥ਸਤਿਤੇਸਾਜਿਨਾਸਤਿਸੁਭਾਉ॥ਸਤਿਤੇਸਾਜਿਨਾਸਤਿਸਮਾਉ॥ਸਤਿਤੇਸਾਜਿਨਾਸਤਿਸੰਤੋਖ॥ਸਤਿਤੇਸਾਜਿਨਾਸਤਿਜੋਖ॥ਸਤਿਤੇਸਾਜਿਨਾਸਤਿਸਰਧਾ॥ਸਤਿਤੇਸਾਜਿਨਾਸਤਿਧਰਮਾ॥ਸਤਿਤੇਸਾਜਿਨਾਸਤਿਸੁਕਰਣੀ॥ਨਾਨਕਤੇਪਰਾਣੀਪਰਮੇਸੁਰਤਰਣੀ॥੧॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ਸਤਿਸਤਿਸਤਿਪਰਮੇਸੁਰੁ॥ਸਤਿਸਤਿਸਤਿਸਭੁਕਰੁ॥ਸਤਿਸਤਿਸਤਿਸਭੁਸਚਾ॥ਸਤਿਸਤਿਸਤਿਸਭੁਰਚਾ॥ਸਤਿਸਤਿਸਤਿਸਭੁਥਿਰੁ॥ਸਤਿਸਤਿਸਤਿਸਭੁਧਿਰੁ॥ਸਤਿਸਤਿਸਤਿਸਭੁਅਲਖੁ॥ਸਤਿਸਤਿਸਤਿਸਭੁਵਿਲਖੁ॥ਸਤਿਸਤਿਸਤਿਸਭੁਅਗਮੁ॥ਸਤਿਸਤਿਸਤਿਸਭੁਨਿਗਮੁ॥ਸਤਿਸਤਿਸਤਿਸਭੁਨਿਰਭਉ॥ਸਤਿਸਤਿਸਤਿਸਭੁਨਿਰਵੈਰੁ॥ਸਤਿਸਤਿਸਤਿਸਭੁਅਜੋਨੀ॥ਸਤਿਸਤਿਸਤਿਸਭੁਸੈਭੰ॥ਸਤਿਸਤਿਸਤਿਸਭੁਨਿਰਮਲੁ॥ਸਤਿਸਤਿਸਤਿਸਭੁਅਮਲੁ॥ਸਤਿਸਤਿਸਤਿਸਭੁਸੁਖਦਾਈ॥ਸਤਿਸਤਿਸਤਿਸਭੁਪਾਰਜਾਈ॥ਸਤਿਸਤਿਸਤਿਸਭੁਸੁਘੜੁ॥ਸਤਿਸਤਿਸਤਿਸਭੁਸੁਘੜੁ॥ਸਤਿਸਤਿਸਤਿਸਭੁਸੁਜਾਣੁ॥ਸਤਿਸਤਿਸਤਿਸਭੁਨੀਸਾਣੁ॥ਸਤਿਸਤਿਸਤਿਸਭੁਸਚਾਈ॥ਸਤਿਸਤਿਸਤਿਸਭੁਵਡਾਈ॥ਸਤਿਸਤਿਸਤਿਸਭੁਨਿਹਚਲੁ॥ਸਤਿਸਤਿਸਤਿਸਭੁਅਟਲੁ॥ਸਤਿਸਤਿਸਤਿਸਭੁਨਿਰਾਹਾਰੀ॥ਸਤਿਸਤਿਸਤਿਸਭੁਨਿਰੰਕਾਰੀ॥ਸਤਿਸਤਿਸਤਿਸਭੁਨਿਰਗੁਣੁ॥ਸਤਿਸਤਿਸਤਿਸਭੁਸਰਗੁਣੁ॥ਸਤਿਸਤਿਸਤਿਸਭੁਅਪਰਮਪਰੁ॥ਸਤਿਸਤਿਸਤਿਸਭੁਪਰਾਪਰੁ॥ਸਤਿਸਤਿਸਤਿਸਭੁਸਤਿਸਤਿਸਤਿਸਭੁਸਤਿ॥ਨਾਨਕਜਪੀਐਜਪਣਹਾਰੁ॥ਜਪਿਜਪਿਜਪਿਭਵਤਰੀਐਪਾਰਿ॥੨॥੪॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ਸੁਖੇਰਹੇਕੀਏਮੁਖਮਾਂਗੇ॥ਮੀਠੇਸਿਰਿਮੀਠੀਚੰਗੇ॥ਮੀਠੇਵਿਚਿਮੀਠੀਪੜੀਆ॥ਮੀਠੇਵਿਚਿਮੀਠੀਖੜੀਆ॥ਮੀਠੇਵਿਚਿਮੀਠੀਪੁਰੀਆ॥ਮੀਠੇਵਿਚਿਮੀਠੀਸੁਰੀਆ॥ਮੀਠੇਵਿਚਿਮੀਠੀਸਾਰੀ॥ਮੀਠੇਵਿਚਿਮੀਠੀਨਾਰੀ॥ਮੀਠੇਵਿਚਿਮੀਠੀਕਾਰ॥ਮੀਠੇਵਿਚਿਮੀਠੀਵਾਪਾਰ॥ਮੀਠੇਵਿਚਿਮੀਠੀਮਾਇਆ॥ਮੀਠੇਵਿਚਿਮੀਠੀਜਾਇਆ॥ਮੀਠੇਵਿਚਿਮੀਠੀਸਭਕੋਇ॥ਨਾਨਕਮੀਠੇਵਿਣੁਜਗੁਨਾਹੀ॥ਜੇਤੁਮੀਠੈਭਾਣਾਵਸਿਪਾਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਾਜੀਅਤਿਮਾਲੁਖਜਾਨਾਅਰੁਦਾਰਾ॥ਹਰਿਕੇਦਾਸਸਕਤਾਹਰਿਹਰਿਬੁਝਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਾਜੀਅਤਿਮਾਲੁਖਜਾਨਾਅਰੁਦਾਰਾ॥ਹਰਿਕੇਦਾਸਕੇਚਾਕਰਪਾਰਾ॥੨॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਸਿਮਰੇਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾ॥ਸੋਧਨੁਸੰਚਹੁਜੋਚਾਹੈਜਨਾ॥ਹੋਇਅਪਿਆਪਾਤਿਜਿਸੁਮਸਤਕਿਹਾਥੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਾਕੀਚਰਣੀਲਾਗੁ॥੪॥੫॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ਸੁਖੇਰਹੇਕੀਏਮੁਖਮਾਂਗੇ॥ਮੀਠੇਸਿਰਿਮੀਠੀਚੰਗੇ॥ਮੀਠੇਵਿਚਿਮੀਠੀਪੜੀਆ॥ਮੀਠੇਵਿਚਿਮੀਠੀਖੜੀਆ॥ਮੀਠੇਵਿਚਿਮੀਠੀਪੁਰੀਆ॥ਮੀਠੇਵਿਚਿਮੀਠੀਸੁਰੀਆ॥ਮੀਠੇਵਿਚਿਮੀਠੀਸਾਰੀ॥ਮੀਠੇਵਿਚਿਮੀਠੀਨਾਰੀ॥ਮੀਠੇਵਿਚਿਮੀਠੀਕਾਰ॥ਮੀਠੇਵਿਚਿਮੀਠੀਵਾਪਾਰ॥ਮੀਠੇਵਿਚਿਮੀਠੀਮਾਇਆ॥ਮੀਠੇਵਿਚਿਮੀਠੀਜਾਇਆ॥ਮੀਠੇਵਿਚਿਮੀਠੀਸਭਕੋਇ॥ਨਾਨਕਮੀਠੇਵਿਣੁਜਗੁਨਾਹੀ॥ਜੇਤੁਮੀਠੈਭਾਣਾਵਸਿਪਾਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਾਜੀਅਤਿਮਾਲੁਖਜਾਨਾਅਰੁਦਾਰਾ॥ਹਰਿਕੇਦਾਸਸਕਤਾਹਰਿਹਰਿਬੁਝਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਾਜੀਅਤਿਮਾਲੁਖਜਾਨਾਅਰੁਦਾਰਾ॥ਹਰਿਕੇਦਾਸਕੇਚਾਕਰਪਾਰਾ॥੨॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਸਿਮਰੇਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾ॥ਸੋਧਨੁਸੰਚਹੁਜੋਚਾਹੈਜਨਾ॥ਹੋਇਅਪਿਆਪਾਤਿਜਿਸੁਮਸਤਕਿਹਾਥੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਾਕੀਚਰਣੀਲਾਗੁ॥੪॥੫॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ਕਲਿਕਲੇਸਗੁਰਸਬਦਿਨਿਵਾਰੇ॥ਅਵਗਣਜਾਣਣਭੂਲਵਿਸਾਰੇ॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਹਰਿਗੁਣਗਾਏ॥ਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਏ॥ਸੁਖਸਾਗਰੁਗੁਰੁਪਾਇਆਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਕਾਰਜਸਿਧਿ॥ਰਾਮਨਾਮਧਨ

ਕਣਾ ਬਿਨ ਜੈਸੇ ਜੋਬਨ ਕਾਮਨਿ ਮੁਖ ਬਿਨ ਜੈਸੇ ਤੰਬੋਲ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਸੂਝੈ ਮਾਰਗੁ ਜਿਉ ਗੁਰ ਬਿਨ ਗਿਆਨੁ ਅਮੋਲ ॥ ੧ ॥ ਸਾਧ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਕਥੇ ਬਿਨੁ ਬੋਲ ॥ ਸਾਧ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਕਥੇ ਬਿਨੁ ਬੋਲ ॥ ੨ ॥ ਸਾਧ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਕਥੇ ਬਿਨੁ ਬੋਲ ॥ ੩ ॥ ਸਾਧ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਕਥੇ ਬਿਨੁ ਬੋਲ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੭ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਪੁਨੇ ਜਤ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ਬੈਸਾਏ ॥ ਸਗਲ ਭਰਮ ਤਾ ਕੇ ਅੰਤਰ ਜਾਏ ॥ ੧ ॥ ਕਰਉ ਅਰਦਾਸਿ ਭਾਵੈ ਜਾ ਕੈ ॥ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਉ ਦਰਸਨ ਤਾ ਕੈ ॥ ੨ ॥ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਮਰੀਐ ਜੀਵਣੁ ਤਿਸੁ ਪਹਿ ਜਿਸ ਕਾ ਏਹੁ ਸਰੀਰੁ ॥ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਮਰੀਐ ਜੀਵਣੁ ਤਿਸੁ ਪਹਿ ਜਿਸ ਕਾ ਏਹੁ ਸਰੀਰੁ ॥ ੩ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੈ ਪੂਰਨ ਕਰਮਾ ॥ ਸੋ ਪਾਏ ਹਰਿ ਕਾ ਨਿਹਚਲ ਧਰਮਾ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੮ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੁਮ ਮੰਗੀ ਕਿਪਾ ਤੇਜ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਤੁਮ ਮੰਗੀ ਕਿਪਾ ਤੇ ਸਦ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਤੁਮ ਮੰਗੀ ਕਿਪਾ ਤੇ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਬਾਣੀ ॥ ਤੁਮ ਮੰਗੀ ਕਿਪਾ ਤੇ ਨਾਮ ਰੰਗ ਲਾਲੁ ॥ ੧ ॥ ਤੁਮ ਮੰਗੀ ਕਿਪਾ ਤੇ ਸਾਧ ਸੰਗੁ ਪਾਈਐ ॥ ਤੁਮ ਮੰਗੀ ਕਿਪਾ ਤੇ ਬਿਖੁ ਭਉਜਲੁ ਤਰੀਐ ॥ ਤੁਮ ਮੰਗੀ ਕਿਪਾ ਤੇ ਅਨਹਦ ਸੁਨਿ ਬਾਜੇ ॥ ਤੁਮ ਮੰਗੀ ਕਿਪਾ ਤੇ ਸਹਜ ਸੂਹਜੇ ॥ ੨ ॥ ਤੁਮ ਮੰਗੀ ਕਿਪਾ ਤੇ ਸਰਧਾ ਪੂਰੀ ॥ ਤੁਮ ਮੰਗੀ ਕਿਪਾ ਤੇ ਨਹ ਮਨੁ ਝੂਰੀ ॥ ਤੁਮ ਮੰਗੀ ਕਿਪਾ ਤੇ ਦੁਖ ਪਰਹਰਣਾ ॥ ਤੁਮ ਮੰਗੀ ਕਿਪਾ ਤੇ ਜਮ ਨਹ ਡਰਣਾ ॥ ੩ ॥ ਤੁਮ ਮੰਗੀ ਕਿਪਾ ਤੇ ਸਭ ਫਲ ਪਾਏ ॥ ਤੁਮ ਮੰਗੀ ਕਿਪਾ ਤੇ ਸਭ ਸੁਖ ਆਏ ॥ ਤੁਮ ਮੰਗੀ ਕਿਪਾ ਤੇ ਸਭ ਕੁਲ ਤਰੀ ॥ ਤੁਮ ਮੰਗੀ ਕਿਪਾ ਤੇ ਨਾਨਕ ਹਰੀ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ੯ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਏ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਨਾਨਕ ਤਾਏ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਹਿਰਦੈ ਵਸੇ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਜਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਹਿਰਦੈ ਵਸੇ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰੁ ਨ ਪੋਹਾਏ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਹਿਰਦੈ ਵਸੇ ਤਿਤ ਘਰਿ ਨਹੀ ਜਮ ਕਾਜੁ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਹਿਰਦੈ ਵਸੇ ਤਿਸੁ ਸਭ ਸਵਰੇ ਸਾਜੁ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਹਿਰਦੈ ਵਸੇ ਤਿਸੁ ਸਭ ਦੀਸੈ ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਣੁ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਹਿਰਦੈ ਵਸੇ ਤਿਸੁ ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੁ ਪਛਾਣੁ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਹਿਰਦੈ ਵਸੇ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ਕਰਮ ਕੀ ਕਾਣ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਹਿਰਦੈ ਵਸੇ ਨਾਨਕ ਤੇ ਪਰਧਾਨ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੧੦ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖੁ ਸਭੁ ਜਾਇ ॥ ਸੋ ਸਾਹਿਬੁ ਰਖਿਆ ਤੇਰੀ ਕਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦੁਖੁ ਲਖੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ੧ ॥ ਸਾਜਨੁ ਮੀਤੁ ਸਖਾ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥ ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਅਕੁਲ ਨਰ ਤਰੈ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਵਿਸਰਿਐ ਸਭ ਕਿਛੁ ਵਿਸਰੈ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਕਾਰਜ ਪੂਰੇ ਕਰੈ ॥ ੩ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੈ ਵਡ ਭਾਗ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਿਸੈ ਲਿਵ ਲਾਗ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ੧੧ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥ ਤਾ ਕੈ ਦੂਖ ਨ ਆਵੈ ਕੋਇ ॥ ੧ ॥ ਸੋ ਸੰਤੁ ਸੋ ਭਗਤੁ ਸੋਈ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਜਮੁ ਕਦੇ ਆਵੈ ॥ ੨ ॥ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਠਾਕੁਰੁ ਹੋਇ ॥ ਤਾ ਕੈ ਅਵਗੁਣ ਨਹੀ ਰਤੀ ਕੋਇ ॥ ੩ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੈ ਪੂਰਨ ਭਾਗ ॥ ਤਾ ਕੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੋਹਾਗ ॥ ੪ ॥ ੭ ॥ ੧੨ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਬਿਸਾਸੁ ਹਰਿ ਤਾ ਕੀ ਆਸਾ ਪੂਜੈ ਕਾਇ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨੀ ਦਾਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕਮਲੁ ਬਿਗਸੈ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂੰ ਸਮਰਥੁ ਤੂੰ ਪੂਰਾ ਜੋਗੁ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੁਝ ਤੇ ਤੂੰ ਅਤਿ ਊਚ ਅਗਮ ॥ ੧ ॥ ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਤੇਤੇ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ॥ ਤੁਝ ਸਮਸਰਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਹੋਰ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਹਿ ਸੁ ਨਿਹਚਲ ਹੋਇ ॥ ੨ ॥ ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੁਖ ਪੂਰਾਦਾਤਾ ॥ ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਕਾ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸੋਈ ॥ ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਕਾ ਜਾਣਹਿ ਸੋਈ ॥ ੩ ॥ ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਕਾ ਤੂੰ ਸਭ ਤੇ ਵਡਾ ॥ ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਕਾ ਤੂੰ ਸਭ ਤੇ ਬਡਾ ॥ ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਕਾ ਤੂੰ ਸਭ ਮਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਨਾਹਿ ॥ ੪ ॥ ੮ ॥ ੧੩ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਕੋਇ ॥ ੧ ॥ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਵੈ ॥ ਆਪਣੈ ਸੰਗਿ ਓਹੁ ਆਪਿ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਚੁ ਕੋਇ ॥ ਤਾ ਕੈ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ਨ ਰੋਗੁ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਚੁ ਕੋਇ ॥ ਤਾ ਕੈ ਸੋਗੁ ਨ ਵਿਆਪੈ ਕੋਇ ॥ ੩ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਚੁ ਕੋਇ ॥ ਤਾ ਕੈ ਕੁਲ ਸਭ ਉਧਰੈ ਸੋਇ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਚੁ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਪਰਗਟੁ ਲੋਇ ॥ ੪ ॥ ੯ ॥ ੧੪ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਕੋਇ ॥ ੧ ॥ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਵੈ ॥ ਆਪਣੈ ਸੰਗਿ ਓਹੁ ਆਪਿ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥ ਤਾ ਕੈ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ਨ ਰੋਗੁ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥ ਤਾ ਕੈ ਸੋਗੁ ਨ ਵਿਆਪੈ ਕੋਇ ॥ ੩ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥ ਤਾ ਕੈ ਕੁਲ ਸਭ ਉਧਰੈ ਸੋਇ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਪਰਗਟੁ ਲੋਇ ॥ ੪ ॥ ੧੦ ॥ ੧੫ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਕੋਇ ॥ ੧ ॥ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਵੈ ॥ ਆਪਣੈ ਸੰਗਿ ਓਹੁ ਆਪਿ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥ ਤਾ ਕੈ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ਨ ਰੋਗੁ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥ ਤਾ ਕੈ ਸੋਗੁ ਨ ਵਿਆਪੈ ਕੋਇ ॥ ੩ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥ ਤਾ ਕੈ ਕੁਲ ਸਭ ਉਧਰੈ ਸੋਇ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਪਰਗਟੁ ਲੋਇ ॥ ੪ ॥ ੧੧ ॥ ੧੬ ॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਦੀਆ ਪੈਨੈ ਖਾਇ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਕਹਿਐ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਤਜਿ ਮਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਪਰਧਾਨੁ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੪ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਦੀਆ ਪੈਨੈ ਖਾਇ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਕਹਿਐ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਤਜਿ ਮਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਪਰਧਾਨੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਈ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਵੈ ਕੋਈ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਤੂ ਕਰਹਿ ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਹੈ ਸਭ ਤੁਝ ਮਾਹਿ ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਰਖਵਾਲਾ ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਹੈ ਸਚਾ ਸਾਹੁ ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥ ੧੭ ॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੀ ਲਾਜ ਰਖੁ ॥੪॥੨॥੮॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਏ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪਾਏ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਪੀ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਗਵਾਏ ॥੧॥ ਜਾ ਕਉ ਹੋਆ ਕਰਮੁ ਧੁਰਾਹੂ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਜਾਏ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਫਾਹਾ ਕਾਟਿਆ ਬਹੁੜਿ ਨ ਜੋਨੀ ਪਾਏ ॥੨॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭਿ ਗੁਣ ਆਵਹਿ ਸੋ ਠਾਕੁਰੁ ਮਨਹਿ ਵਸਾਏ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਟਹਲ ਪਵੈ ਸੋ ਕਰਤਾ ਤਿਸ ਹੀ ਕੀ ਓਹੁ ਗਾਏ ॥੩॥ ਜਿਸ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਜਗਤ ਮਹਿ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਪਹਿ ਬੇਨਤੀ ਹਰਿ ਜਪਤਿਆ ਤਾਪ ਗਵਾਏ ॥੪॥੩॥੯॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਏ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪਾਏ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਪੀ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਗਵਾਏ ॥੧॥ ਜਾ ਕਉ ਹੋਆ ਕਰਮੁ ਧੁਰਾਹੂ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਜਾਏ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਫਾਹਾ ਕਾਟਿਆ ਬਹੁੜਿ ਨ ਜੋਨੀ ਪਾਏ ॥੨॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭਿ ਗੁਣ ਆਵਹਿ ਸੋ ਠਾਕੁਰੁ ਮਨਹਿ ਵਸਾਏ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਟਹਲ ਪਵੈ ਸੋ ਕਰਤਾ ਤਿਸ ਹੀ ਕੀ ਓਹੁ ਗਾਏ ॥੩॥ ਜਿਸ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਜਗਤ ਮਹਿ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਪਹਿ ਬੇਨਤੀ ਹਰਿ ਜਪਤਿਆ ਤਾਪ ਗਵਾਏ ॥੪॥੩॥੯॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਏ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪਾਏ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਪੀ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਗਵਾਏ ॥੧॥ ਜਾ ਕਉ ਹੋਆ ਕਰਮੁ ਧੁਰਾਹੂ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਜਾਏ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਫਾਹਾ ਕਾਟਿਆ ਬਹੁੜਿ ਨ ਜੋਨੀ ਪਾਏ ॥੨॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭਿ ਗੁਣ ਆਵਹਿ ਸੋ ਠਾਕੁਰੁ ਮਨਹਿ ਵਸਾਏ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਟਹਲ ਪਵੈ ਸੋ ਕਰਤਾ ਤਿਸ ਹੀ ਕੀ ਓਹੁ ਗਾਏ ॥੩॥ ਜਿਸ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਜਗਤ ਮਹਿ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਪਹਿ ਬੇਨਤੀ ਹਰਿ ਜਪਤਿਆ ਤਾਪ ਗਵਾਏ ॥੪॥੩॥੯॥

ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਧਉ ਜਾਨਉ ਨਾਹੀ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ॥ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਤੁਮ ਸਭ ਬਿਧਿ ਸਮਰਥ ਤੁਮ ਸਰਨਾਈ ਪ੍ਰਭ ਪਤਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਬਾਲਕ ਪਿਤ ਅੰਗੁਲਿ ਗਹਿ ਕਰਿ ਮਗ ਪਗ ਭਰਤ ਨ ਥਿਤ ॥ ਤਿਉ ਤੁਮ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਕਿਆ ਮਤਿ ॥ ੧ ॥ ਜਿਉ ਮਾਤਾ ਸੁਤ ਗਰਭ ਉਦਰ ਮਹਿ ਰਾਖੈ ਜਠਰ ਅਗਨਿ ਨ ਜਰਤ ॥ ਤਿਉ ਤੁਮ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਕਿਆ ਮਤਿ ॥ ੨ ॥ ਜਿਉ ਪੰਖੀ ਤਰੁ ਬਾਸ ਬਸੇਰਾ ਪ੍ਰਾਤ ਉਡਹਿ ਦਹ ਦਿਸ ਚਰਤ ॥ ਤਿਉ ਤੁਮ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਕਿਆ ਮਤਿ ॥ ੩ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਮਹਿ ਮੀਨ ਅਹੇਰ ਨ ਸੂਝੈ ਮਾਇਆ ਬਡੋ ਮਹਤ ॥ ਤਿਉ ਤੁਮ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਕਿਆ ਮਤਿ ॥ ੪ ॥ ਜਿਉ ਜੂਆਰੀ ਖੇਲੈ ਬਿਸਨਪਦ ਹਾਰੈ ਦਰਬੁ ਅਨੇਕ ਖਤ ॥ ਤਿਉ ਤੁਮ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਕਿਆ ਮਤਿ ॥ ੫ ॥ ਜਿਉ ਸੂਕਰ ਨਰਕ ਘੋਰ ਮਹਿ ਬਾਸਾ ਬਿਸਟਾ ਮਹਿ ਰਚਤ ॥ ਤਿਉ ਤੁਮ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਕਿਆ ਮਤਿ ॥ ੬ ॥ ਜਿਉ ਪਾਵਕ ਮਹਿ ਲੋਹ ਤਪਤ ਹੈ ਘਨ ਕੀ ਚੋਟ ਸਹਤ ॥ ਤਿਉ ਤੁਮ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਕਿਆ ਮਤਿ ॥ ੭ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਕਰਮ ਕਰਤ ਤਿਉ ਤਿਉ ਲਪਟਤ ਬਿਖੈ ਬਿਖਮ ਫਸਤ ॥ ਤਿਉ ਤੁਮ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਕਿਆ ਮਤਿ ॥ ੮ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਕਰਮ ਕਰਤ ਤਿਉ ਤਿਉ ਲਪਟਤ ਬਿਖੈ ਬਿਖਮ ਫਸਤ ॥ ਤਿਉ ਤੁਮ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਕਿਆ ਮਤਿ ॥ ੯ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਕਰਮ ਕਰਤ ਤਿਉ ਤਿਉ ਲਪਟਤ ਬਿਖੈ ਬਿਖਮ ਫਸਤ ॥ ਤਿਉ ਤੁਮ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਕਿਆ ਮਤਿ ॥ ੧੦ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਕਰਮ ਕਰਤ ਤਿਉ ਤਿਉ ਲਪਟਤ ਬਿਖੈ ਬਿਖਮ ਫਸਤ ॥ ਤਿਉ ਤੁਮ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਕਿਆ ਮਤਿ ॥ ੧੧ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਕਰਮ ਕਰਤ ਤਿਉ ਤਿਉ ਲਪਟਤ ਬਿਖੈ ਬਿਖਮ ਫਸਤ ॥ ਤਿਉ ਤੁਮ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਕਿਆ ਮਤਿ ॥ ੧੨ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਕਰਮ ਕਰਤ ਤਿਉ ਤਿਉ ਲਪਟਤ ਬਿਖੈ ਬਿਖਮ ਫਸਤ ॥ ਤਿਉ ਤੁਮ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਕਿਆ ਮਤਿ ॥ ੧੩ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਕਰਮ ਕਰਤ ਤਿਉ ਤਿਉ ਲਪਟਤ ਬਿਖੈ ਬਿਖਮ ਫਸਤ ॥ ਤਿਉ ਤੁਮ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਕਿਆ ਮਤਿ ॥ ੧੪ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਕਰਮ ਕਰਤ ਤਿਉ ਤਿਉ ਲਪਟਤ ਬਿਖੈ ਬਿਖਮ ਫਸਤ ॥ ਤਿਉ ਤੁਮ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਕਿਆ ਮਤਿ ॥ ੧੫ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਕਰਮ ਕਰਤ ਤਿਉ ਤਿਉ ਲਪਟਤ ਬਿਖੈ ਬਿਖਮ ਫਸਤ ॥ ਤਿਉ ਤੁਮ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਕਿਆ ਮਤਿ ॥ ੧੬ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਕਰਮ ਕਰਤ ਤਿਉ ਤਿਉ ਲਪਟਤ ਬਿਖੈ ਬਿਖਮ ਫਸਤ ॥ ਤਿਉ ਤੁਮ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਕਿਆ ਮਤਿ ॥ ੧੭ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਕਰਮ ਕਰਤ ਤਿਉ ਤਿਉ ਲਪਟਤ ਬਿਖੈ ਬਿਖਮ ਫਸਤ ॥ ਤਿਉ ਤੁਮ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਕਿਆ ਮਤਿ ॥ ੧੮ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਕਰਮ ਕਰਤ ਤਿਉ ਤਿਉ ਲਪਟਤ ਬਿਖੈ ਬਿਖਮ ਫਸਤ ॥ ਤਿਉ ਤੁਮ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਕਿਆ ਮਤਿ ॥ ੧੯ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਕਰਮ ਕਰਤ ਤਿਉ ਤਿਉ ਲਪਟਤ ਬਿਖੈ ਬਿਖਮ ਫਸਤ ॥ ਤਿਉ ਤੁਮ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਕਿਆ ਮਤਿ ॥ ੨੦ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਕਰਮ ਕਰਤ ਤਿਉ ਤਿਉ ਲਪਟਤ ਬਿਖੈ ਬਿਖਮ ਫਸਤ ॥ ਤਿਉ ਤੁਮ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਕਿਆ ਮਤਿ ॥ ੨੧ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਕਰਮ ਕਰਤ ਤਿਉ ਤਿਉ ਲਪਟਤ ਬਿਖੈ ਬਿਖਮ ਫਸਤ ॥ ਤਿਉ ਤੁਮ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਕਿਆ ਮਤਿ ॥ ੨੨ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਕਰਮ ਕਰਤ ਤਿਉ ਤਿਉ ਲਪਟਤ ਬਿਖੈ ਬਿਖਮ ਫਸਤ ॥ ਤਿਉ ਤੁਮ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਕਿਆ ਮਤਿ ॥ ੨੩ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਕਰਮ ਕਰਤ ਤਿਉ ਤਿਉ ਲਪਟਤ ਬਿਖੈ ਬਿਖਮ ਫਸਤ ॥ ਤਿਉ ਤੁਮ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਕਿਆ ਮਤਿ ॥ ੨੪ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਕਰਮ ਕਰਤ ਤਿਉ ਤਿਉ ਲਪਟਤ ਬਿਖੈ ਬਿਖਮ ਫਸਤ ॥ ਤਿਉ ਤੁਮ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਕਿਆ ਮਤਿ ॥ ੨੫ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਕਰਮ ਕਰਤ ਤਿਉ ਤਿਉ ਲਪਟਤ ਬਿਖੈ ਬਿਖਮ ਫਸਤ ॥ ਤਿਉ ਤੁਮ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਕਿਆ ਮਤਿ ॥ ੨੬ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਕਰਮ ਕਰਤ ਤਿਉ ਤਿਉ ਲਪਟਤ ਬਿਖੈ ਬਿਖਮ ਫਸਤ ॥ ਤਿਉ ਤੁਮ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਕਿਆ ਮਤਿ ॥ ੨੭ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਕਰਮ ਕਰਤ ਤਿਉ ਤਿਉ ਲਪਟਤ ਬਿਖੈ ਬਿਖਮ ਫਸਤ ॥ ਤਿਉ ਤੁਮ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਕਿਆ ਮਤਿ ॥ ੨੮ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਕਰਮ ਕਰਤ ਤਿਉ ਤਿਉ ਲਪਟਤ ਬਿਖੈ ਬਿਖਮ ਫਸਤ ॥ ਤਿਉ ਤੁਮ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਕਿਆ ਮਤਿ ॥ ੨੯ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਕਰਮ ਕਰਤ ਤਿਉ ਤਿਉ ਲਪਟਤ ਬਿਖੈ ਬਿਖਮ ਫਸਤ ॥ ਤਿਉ ਤੁਮ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਕਿਆ ਮਤਿ ॥ ੩੦ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਕਰਮ ਕਰਤ ਤਿਉ ਤਿਉ ਲਪਟਤ ਬਿਖੈ ਬਿਖਮ ਫਸਤ ॥ ਤਿਉ ਤੁਮ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਕਿਆ ਮਤਿ ॥ ੩੧ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਕਰਮ ਕਰਤ ਤਿਉ ਤਿਉ ਲਪਟਤ ਬਿਖੈ ਬਿਖਮ ਫਸਤ ॥ ਤਿਉ ਤੁਮ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਕਿਆ ਮਤਿ ॥ ੩੨ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਕਰਮ ਕਰਤ ਤਿਉ ਤਿਉ ਲਪਟਤ ਬਿਖੈ ਬਿਖਮ ਫਸਤ ॥ ਤਿਉ ਤੁਮ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਕਿਆ ਮਤਿ ॥ ੩੩ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਕਰਮ ਕਰਤ ਤਿਉ ਤਿਉ ਲਪਟਤ ਬਿਖੈ ਬਿਖਮ ਫਸਤ ॥ ਤਿਉ ਤੁਮ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਕਿਆ ਮਤਿ ॥ ੩੪ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਕਰਮ ਕਰਤ ਤਿਉ ਤਿਉ ਲਪਟਤ ਬਿਖੈ ਬਿਖਮ ਫਸਤ ॥ ਤਿਉ ਤੁਮ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਕਿਆ ਮਤਿ ॥ ੩੫ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਕਰਮ ਕਰਤ ਤਿਉ ਤਿਉ ਲਪਟਤ ਬਿਖੈ ਬਿਖਮ ਫਸਤ ॥ ਤਿਉ ਤੁਮ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਕਿਆ ਮਤਿ ॥ ੩੬ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਕਰਮ ਕਰਤ ਤਿਉ ਤਿਉ ਲਪਟਤ ਬਿਖੈ ਬਿਖਮ ਫਸਤ ॥ ਤਿਉ ਤੁਮ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਕਿਆ ਮਤਿ ॥ ੩੭ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਕਰਮ ਕਰਤ ਤਿਉ ਤਿਉ ਲਪਟਤ ਬਿਖੈ ਬਿਖਮ ਫਸਤ ॥ ਤਿਉ ਤੁਮ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਕਿਆ ਮਤਿ ॥ ੩੮ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਕਰਮ ਕਰਤ ਤਿਉ ਤਿਉ ਲਪਟਤ ਬਿਖੈ ਬਿਖਮ ਫਸਤ ॥ ਤਿਉ ਤੁਮ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਕਿਆ ਮਤਿ ॥ ੩੯ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਕਰਮ ਕਰਤ ਤਿਉ ਤਿਉ ਲਪਟਤ ਬਿਖੈ ਬਿਖਮ ਫਸਤ ॥ ਤਿਉ ਤੁਮ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਕਿਆ ਮਤਿ ॥ ੪੦ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਕਰਮ ਕਰਤ ਤਿਉ ਤਿਉ ਲਪਟਤ ਬਿਖੈ ਬਿਖਮ ਫਸਤ ॥ ਤਿਉ ਤੁਮ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਕਿਆ ਮਤਿ ॥ ੪੧ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਕਰਮ ਕਰਤ ਤਿਉ ਤਿਉ ਲਪਟਤ ਬਿਖੈ ਬਿਖਮ ਫਸਤ ॥ ਤਿਉ ਤੁਮ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਕਿਆ ਮਤਿ ॥ ੪੨ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਕਰਮ ਕਰਤ ਤਿਉ ਤਿਉ ਲਪਟਤ ਬਿਖੈ ਬਿਖਮ ਫਸਤ ॥ ਤਿਉ ਤੁਮ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਕਿਆ ਮਤਿ ॥ ੪੩ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਕਰਮ ਕਰਤ ਤਿਉ ਤਿਉ ਲਪਟਤ ਬਿਖੈ ਬਿਖਮ ਫਸਤ ॥ ਤਿਉ ਤੁਮ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਕਿਆ ਮਤਿ ॥ ੪੪ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਕਰਮ ਕਰਤ ਤਿਉ ਤਿਉ ਲਪਟਤ ਬਿਖੈ ਬਿਖਮ ਫਸਤ ॥ ਤਿਉ ਤੁਮ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਕਿਆ ਮਤਿ ॥ ੪੫ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਕਰਮ ਕਰਤ ਤਿਉ ਤਿਉ ਲਪਟਤ ਬਿਖੈ ਬਿਖਮ ਫਸਤ ॥ ਤਿਉ ਤੁਮ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਕਿਆ ਮਤਿ ॥ ੪੬ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਕਰਮ ਕਰਤ ਤਿਉ ਤਿਉ ਲਪਟਤ ਬਿਖੈ ਬਿਖਮ ਫਸਤ ॥ ਤਿਉ ਤੁਮ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਕਿਆ ਮਤਿ ॥ ੪੭ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਕਰਮ ਕਰਤ ਤਿਉ ਤਿਉ ਲਪਟਤ ਬਿਖੈ ਬਿਖਮ ਫਸਤ ॥ ਤਿਉ ਤੁਮ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਕਿਆ ਮਤਿ ॥ ੪੮ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਕਰਮ ਕਰਤ ਤਿਉ ਤਿਉ ਲਪਟਤ ਬਿਖੈ ਬਿਖਮ ਫਸਤ ॥ ਤਿਉ ਤੁਮ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਕਿਆ ਮਤਿ ॥ ੪੯ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਕਰਮ ਕਰਤ ਤਿਉ ਤਿਉ ਲਪਟਤ ਬਿਖੈ ਬਿਖਮ ਫਸਤ ॥ ਤਿਉ ਤੁਮ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਕਿਆ ਮਤਿ ॥ ੫੦ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਕਰਮ ਕਰਤ ਤਿਉ ਤਿਉ ਲਪਟਤ ਬਿਖੈ ਬਿਖਮ ਫਸਤ ॥ ਤਿਉ ਤੁਮ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਕਿਆ ਮਤਿ ॥ ੫੧ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਕਰਮ ਕਰਤ ਤਿਉ ਤਿਉ ਲਪਟਤ ਬਿਖੈ ਬਿਖਮ ਫਸਤ ॥ ਤਿਉ ਤੁਮ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਕਿਆ ਮਤਿ ॥ ੫੨ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਕਰਮ ਕਰਤ ਤਿਉ ਤਿਉ ਲਪਟਤ ਬਿਖੈ ਬਿਖਮ ਫਸਤ ॥ ਤਿਉ ਤੁਮ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਕਿਆ ਮਤਿ ॥ ੫੩ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਕਰਮ ਕਰਤ ਤਿਉ ਤਿਉ ਲਪਟਤ ਬਿਖੈ ਬਿਖਮ ਫਸਤ ॥ ਤਿਉ ਤੁਮ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਕਿਆ ਮਤਿ ॥ ੫੪ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਕਰਮ ਕਰਤ ਤਿਉ ਤਿਉ ਲਪਟਤ ਬਿਖੈ ਬਿਖਮ ਫਸਤ ॥ ਤਿਉ ਤੁਮ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਕਿਆ ਮਤਿ ॥ ੫੫ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਕਰਮ ਕਰਤ ਤਿਉ ਤਿਉ ਲਪਟਤ ਬਿਖੈ ਬਿਖਮ ਫਸਤ ॥ ਤਿਉ ਤੁਮ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਕਿਆ ਮਤਿ ॥ ੫੬ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਕਰਮ ਕਰਤ ਤਿਉ ਤਿਉ ਲਪਟਤ ਬਿਖੈ ਬਿਖਮ ਫਸਤ ॥ ਤਿਉ ਤੁਮ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਕਿਆ ਮਤਿ ॥ ੫੭ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਕਰਮ ਕਰਤ ਤਿਉ ਤਿਉ ਲਪਟਤ ਬਿਖੈ ਬਿਖਮ ਫਸਤ ॥ ਤਿਉ ਤੁਮ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਕਿਆ ਮਤਿ ॥ ੫੮ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਕਰਮ ਕਰਤ ਤਿਉ ਤਿਉ ਲਪਟਤ ਬਿਖੈ ਬਿਖਮ ਫਸਤ ॥ ਤਿਉ ਤੁਮ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਕਿਆ ਮਤਿ ॥ ੫੯ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਕਰਮ ਕਰਤ ਤਿਉ ਤਿਉ ਲਪਟਤ ਬਿਖੈ ਬਿਖਮ ਫਸਤ ॥ ਤਿਉ ਤੁਮ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਕਿਆ ਮਤਿ ॥ ੬੦ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਕਰਮ ਕਰਤ ਤਿਉ ਤਿਉ ਲਪਟਤ ਬਿਖੈ ਬਿਖਮ ਫਸਤ ॥ ਤਿਉ ਤੁਮ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਕਿਆ ਮਤਿ ॥ ੬੧ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਕਰਮ ਕਰਤ ਤਿਉ ਤਿਉ ਲਪਟਤ ਬਿਖੈ ਬਿਖਮ ਫਸਤ ॥ ਤਿਉ ਤੁਮ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਕਿਆ ਮਤਿ ॥ ੬੨ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਕਰਮ ਕਰਤ ਤਿਉ ਤਿਉ ਲਪਟਤ ਬਿਖੈ ਬਿਖਮ ਫਸਤ ॥ ਤਿਉ ਤੁਮ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਕਿਆ ਮਤਿ ॥ ੬੩ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਕਰਮ ਕਰਤ ਤਿਉ ਤਿਉ ਲਪਟਤ ਬਿਖੈ ਬਿਖਮ ਫਸਤ ॥ ਤਿਉ ਤੁਮ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਕਿਆ ਮਤਿ ॥ ੬੪ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਕਰਮ ਕਰਤ ਤਿਉ ਤਿਉ ਲਪਟਤ ਬਿਖੈ ਬਿਖਮ ਫਸਤ ॥ ਤਿਉ ਤੁਮ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਕਿਆ ਮਤਿ ॥ ੬੫ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਕਰਮ ਕਰਤ ਤਿਉ ਤਿਉ ਲਪਟਤ ਬਿਖੈ ਬਿਖਮ ਫਸਤ ॥ ਤਿਉ ਤੁਮ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਕਿਆ ਮਤਿ ॥ ੬੬ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਕਰਮ ਕਰਤ ਤਿਉ ਤਿਉ ਲਪਟਤ ਬਿਖੈ ਬਿਖਮ ਫਸਤ ॥ ਤਿਉ ਤੁਮ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਕਿਆ ਮਤਿ ॥ ੬੭ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਕਰਮ ਕਰਤ ਤਿਉ ਤਿਉ ਲਪਟਤ ਬਿਖੈ ਬਿਖਮ ਫਸਤ ॥ ਤਿਉ ਤੁਮ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਕਿਆ ਮਤਿ ॥ ੬੮ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਕਰਮ ਕਰਤ ਤਿਉ ਤਿਉ ਲਪਟਤ ਬਿਖੈ ਬਿਖਮ ਫਸਤ ॥ ਤਿਉ ਤੁਮ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਕਿਆ ਮਤਿ ॥ ੬੯ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਕਰਮ ਕਰਤ ਤਿਉ ਤਿਉ ਲਪਟਤ ਬਿਖੈ ਬਿਖਮ ਫਸਤ ॥ ਤਿਉ ਤੁਮ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਕਿਆ ਮਤਿ ॥ ੭੦ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਕਰਮ ਕਰਤ ਤਿਉ ਤਿਉ ਲਪਟਤ ਬਿਖੈ ਬਿਖਮ ਫਸਤ ॥ ਤਿਉ ਤੁਮ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਕਿਆ ਮਤਿ ॥ ੭੧ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਕਰਮ ਕਰਤ ਤਿਉ ਤਿਉ ਲਪਟਤ ਬਿਖੈ ਬਿਖਮ ਫਸਤ ॥ ਤਿਉ ਤੁਮ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਕਿਆ ਮਤਿ ॥ ੭੨ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਕਰਮ ਕਰਤ ਤਿਉ ਤਿਉ ਲਪਟਤ ਬਿਖੈ ਬਿਖਮ ਫਸਤ ॥ ਤਿਉ ਤੁਮ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਕਿਆ ਮਤਿ ॥ ੭੩ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਕਰਮ ਕਰਤ ਤਿਉ ਤਿਉ ਲਪਟਤ ਬਿਖੈ ਬਿਖਮ ਫਸਤ ॥ ਤਿਉ ਤੁਮ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਕਿਆ ਮਤਿ ॥ ੭੪ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਕਰਮ ਕਰਤ ਤਿਉ ਤਿਉ ਲਪਟਤ ਬਿਖੈ ਬਿਖਮ ਫਸਤ ॥ ਤਿਉ ਤੁਮ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਕਿਆ ਮਤਿ ॥ ੭੫ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਕਰਮ ਕਰਤ ਤਿਉ ਤਿਉ ਲਪਟਤ ਬਿਖੈ ਬਿਖਮ ਫਸਤ ॥ ਤਿਉ ਤੁਮ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਕਿਆ ਮਤਿ ॥ ੭੬ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਕਰਮ ਕਰਤ ਤਿਉ ਤਿਉ ਲਪਟਤ ਬਿਖੈ ਬਿਖਮ ਫਸਤ ॥ ਤਿਉ ਤੁਮ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਕਿਆ ਮਤਿ ॥ ੭੭ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਕਰਮ ਕਰਤ ਤਿਉ ਤਿਉ ਲਪਟਤ ਬਿਖੈ ਬਿਖਮ ਫਸਤ ॥ ਤਿਉ ਤੁਮ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਕਿਆ ਮਤਿ ॥ ੭੮ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਕਰਮ ਕਰਤ ਤਿਉ

ਹਰਿਸੰਗਿਗਿਰਤੇਸਭਤੇਊਤਮ॥ਹਰਿਸੰਗਿਗਿਰਤੇਨਿਰਮਲਸੋਇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਰਿਭੇਟੈਜਾਂਹਿ॥
ਉਬਰਿਜਾਈ॥ਜਿਸਕਉਪ੍ਰਭੁਮੇਲਾਬੇਸਰਤਨਾਨੀ॥੪॥੧੦ੰ॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫

ਦੁਖਦੂਖਕਰਤਸੀਤਲਾਮਤਏ॥ਮਾਰਗਿਚਲਤਸਹਾਇਦਇਆਏ॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਹਰਿਹਰਿਧਿਆਏ॥
ਤਮਨਿਤਏਆਨੰਦਾ॥ਗਸਿਗਏਗੁਨਪਰਗਸਿਆਦਾ॥੧॥ਬੇਮੁਹਤਾਇਆਕੁਸਲਬਸਿਆਏ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿ
ਭੇਟਤਸਾਧਸੰਗਿਗਾਈਬਲਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨੇਤ੍ਰਪੁਨੀਤਪੇਖਤਹੀਦਰਸਾ॥ਧਨਮਸਥਲ
ਕਰਣਸ੍ਰਵਣਮਨਬੀਮਲਸਾ॥ਗੋਬਿੰਦਕੀਟਤਲਸਫਲਇਹਕਾਇਆ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਪ
ਗਸਮਦੁਪਾਇਆ॥੨॥ਜਨਕੀਨੀਆਪਿਸਹਾਇ॥ਸੁਖਪਾਇਆਭਰਿਦਾਸਹਪਾਇ॥
ਇ॥ਅਪੁਨਗਇਆਤਾਸਾਪਾਹੁਣੇ॥ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਕੀਸਰਨੀਪਏ॥੩॥ਜੋਚਾਹਤਸੋਈ
ਜਬਧਾਇਆ॥ਤਬਫੁੰਨਕਨਾਹਕੋਜਾਇਆ॥ਅਸਥਿਰਭਏਬਸੇਸੁਖਆਸਨ॥ਗੁ
ਕ੍ਰਿਸਾਦਿਨਾਨਕਸੁਖਿਵਾਸਨ॥੪॥੧੧॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ਕੋਟਿਅਜਾਤਕੀਨਿਇ
ਸਨਸਾ॥ਲੇਖਾਅਗਬਖਸਗਬਦੀਨਦਸਾ॥ਜਾਮੀਵਸਿਹਰਿਕੈਨਮਾ॥੧॥ਸਗਲਧਾਵ
ਤਬਸੁਨਜਾਇਗੁਪਾਲਾ॥ਪਾਯੀਮਿਟਸਾਸੂਸਰਨਿਦਇਆਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਹੁਤੁਉ
ਰਥਬਸਾਧਨਸਾਧੇ॥ਅਨਿਕਜਾਕਉਮੋਰਬਲਾਧੇ॥ਹਰਿਹਰਿਨਮਸਸਮਸਾਧੇ॥
ਰ॥ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤਬੇਦਬਖਾਨੇ॥ਜੋਗਗਿਆਨਸਿਧਸਭਜਾਨੇ॥ਸਾਧਜਪਤਮੁਕਤਿ
ਉਮਨਮਾਨੇ॥੨॥ਅਗਾਧਬੋਧਹਰਿਅਗਮਅਪਾਰੇ॥ਸਾਧਜਪਤਨਮੁਰਿਦੇਭੀਤਰੇ॥
ਨਕਕਉਪ੍ਰਭੁਕਿਰਪਾਧਾਰੇ॥੪॥੧੧॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿ
ਅਗਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਚਰਨਕਮਲਸਭੁਰਹਿਦੈਬਸਾਇਆ॥੧॥ਗੁਰਗੋਬਿੰਦੁਸਖਾਬ
ਮੁਪੁਰਾ॥ਤਿਸਹਿਧਿਆਵਹੁਸਗਲਹਜੂਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਦਿਨੁਜਾਪਉਗੁਰਮਨ
।ਤਤੇਸਿਧਿਕ੍ਰਏਸਗਲਕਾਮਾ॥੨॥ਦਰਸਨਦੇਖਿਸੀਤਲਮਨਭਏ॥ਜਨਮਜਨਮ
ਕਿਲਬਿਖਗਏ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਕਰਿਭੇਭਈ॥ਆਪਨੇਸੇਵਕਕੀਆਪਿਪਤਿਰਾਖਈ॥੪॥
॥੧੨॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ਅਪਨੇਸੇਵਕਕਉਆਪਿਸਹਾਈ॥ਨਿਤਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇਬ
ਪਜੈਸੇਮਾਈ॥੧॥ਮ੍ਰਿਤਕੀਸਗਲਿਉਬਰੇਸਭਕੋਈ॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਪੂਰਨਸਚੁਸੋਇ॥
ਚਰਾਉ॥ਅਬਮੋਹਿਬਾਲਿਅਕਰਨੈਕਰਾ॥ਕੋਬਿਨਸੈਆਤਮਸੁਖਸਗਲਾ॥੨॥ਕਰਿਕ
ਸਮਾਅਸਮਾਕੋਕਿਛਬੀਚੁਨਜਾਨਸਜਨਸਭਕੋ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਾਇਕੁਪ੍ਰਭੁਕੀ

ਬਿਨਸੈਜੋਸੁਖੁਲਹੀਐ॥ਰਸਸਹਸਾਸਜਸੁਕਰੀਐ॥੩॥ਤਿਨਉਪ੍ਰਭੁਪਾਇਜਾਈਐ॥ਜਿਸੁ
ਰਬਾਣਾਪਸਕਲਜੀਨਿਜਾਪੈਆਨੇਬਾਣਾ॥੨॥੧੦ੰ॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ਤੂੰਪੈ
ਅਸਥਲਤੇਤੂੰਪੈਨਾਲਿ॥ਤੂੰਪੈਰਾਖਹਿਜਾਰਿਸਮਾਲਿ॥੧॥ਐਸਾਸਾਮੁਦੀਨਦੁਨੀਸਾਈ॥
ਦਾਸਕਰੀਪੈਜਾਕੈਐਸੀਬਣਿਆਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਗੈਆਪਿਵਰਤਹਿਵਿਚਿਆਪਿ॥ਅਥਹ
ਅਸੁਰਕਿਛੁਜਾਪੈ॥੨॥ਪ੍ਰਭਿਪਰਵਣਸਚੁਨੀਜਾਤਾ॥ਜਾਕਉਆਪਿਕਰਹਿਕਰਮਾਤਾ
ਰ॥ਆਪੇਦਾਤਾਆਪਿਪ੍ਰਭੋਗਾ॥੪॥੧੩॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ਸ੍ਰਿਸਟਿਸਗਲਕਾਠਾਕੁਰ
ਕਰਮਸਾਖੀ॥ਤਾਕੀਕੀਮਤਕਹਣੁਨਜਾਈ॥ਕਹਣਵਾਲੇਕਉਤੁਪੜਿਪਛੋਤਾਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਕਹਣਕਥਣਕੇਪੁਰੇਭਾਰਾ॥ਹਰਿਕਿਮਪ੍ਰਭੁਅਸਾਡੈਹਥਿਸੋਹੈ॥੨॥ਜੋਤੀਸੋਤਿ
ਮਹਾ॥ਸੋਈਵਿਛੋੜੇਜੋਤਿਉਠਾ॥੧॥ਬੇਸੁਮਾਰਬੇਅੰਤਬੇਮਿਤੀ॥ਕਉਣਜਾਣੈਕਿਵ
ਕਤਿਧਾਈਐ॥ਮੁਖਕਤਿਪਦਾਰਥੁਨਾਮੁਧਿਆਈਐ॥੩॥ਪ੍ਰਭੁਜਾਤੇਜਕਰਤਾ
ਤਇਸਸਾਨੀ॥ਛੁਟੀਕਾਚਿਲੇਵੈਜਿਦਾਨਾ॥੪॥ਜਾਬੇਦੁਪੜੈਮੁਖਿਮੀਠੀਬਾਣੀ॥ਜੀਅੰਤੁ
ਤਨਸੰਗੈਪਰਾਣੀ॥੨॥ਕਹੁਨਾਨਕਾਜਿਸੁਕਿਰਪਾਧਾਰੈ॥ਤਿਰਦਾਸੁਦਾਸੁਹੀਜਾ
ਹੈ॥੪॥੧੦੩॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ਥਿਰੁਘਰਿਬੈਸਹੁਤਪ੍ਰਿਜਨਹੋ॥ਆਗੈਸਭਤਿ
ਸੁਰਿਤੁਸਭੇਕਾਜਸਵਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੁਸਟਦੂਤਪ੍ਰਗਮੇਜਮਿਮਾਰੇ॥ਜਨਕਉਪੈਜਸ
ਕਰਤਾਰੇ॥੧॥ਬਾਦਿਜਾਤਜਾਤਸਭੁਵਞਿਕਰਿਦੀਨੋ॥ਮੀਠੈਮੁਤਨਾਮੁਅਰਸਾਪੈ
ਨਾਨਿਕਭਉਤੋਹਿਤਜਪ੍ਰਭੁਗਾਵਾਨਾ॥ਸਾਧਸੰਗਤੀਮਿਲਿਕੀਨੰਦਨੁ॥੨॥ਸਭਨਾ
ਲੇਪ੍ਰਭਅਤਿਰਜਾਮੀ॥ਨਾਨਕਝੁਟਪਕਰੀਪ੍ਰਭੁਆਮੀ॥੪॥੧੦੮॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ
੫ ਹਰਿਸੰਗਿਗਿਰਤੇਭਾਇਆਨਦੀ॥ਛਿਛੈ॥ਹਰਿਸੰਗਿਗਿਰਤੇਸਭਭਲਾ॥ਹਰਿਸੰ
ਗਿਗਿਰਤੇਨਹੀਂਝੁਰਾ॥ਹਰਿਸੰਗਿਗਿਰਤੇਸੁਫਲਫਲਾ॥੧॥ਜਲਿਥਲਿਪੂਰਿਰਹਿਆ
ਨਾਇ॥ਕੋਟਦੂਖਸੰਗਿਹਰਿਹਰਿਗੁਨਗਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਸੰਗਿਗਿਰਤੇਮੀਟੈਸਭਚਿੰਤਾ
॥ਹਰਿਸੰਗਿਗਿਰਤੇਜਮਕੀਨਹੀਂਤਾਸਾ॥ਹਰਿਸੰਗਿਗਿਰਤੇਪੂਰਨਆਸ॥ਹਰਿਸੰ
ਗਿਗਿਰਤੇਪ੍ਰਭੁਸੁਖਰਾਸਿ॥੨॥ਹਰਿਸੰਗਿਗਿਰਤੇਦੁਖੁਪਲਾਹਿ॥ਹਰਿਸੰਗਿਗਿਰਤੇਭ
ਜਾਹਿ॥ਹਰਿਸੰਗਿਗਿਰਤੇਪ੍ਰਭੁਸੁਖਦਾਤਾ॥ਹਰਿਸੰਗਿਗਿਰਤੇਰਾਖੈਪਿਤਾ॥੩॥ਹਰਿ
ਸੰਗਿਗਿਰਤੇਭਉਕਿਛੁਨਾਹਿ॥ਹਰਿਸੰਗਿਗਿਰਤੇਸਭਕਿਛੁਪਾਹਿ॥ਕਹੁਨਾਨਕ

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥ ਨਮਸਕਾਰ ਤਿਸ ਕਉ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਮਇਆ ਕਰਹੁ ॥ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ਜਪਣਾ ਇਹੁ ਸੁਖੁ ਮੋਹਿ ਦੇਹੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ਹੋਵਾ ਤੁਮ ਸੇਤੀ ਰੰਗੁ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀਆ ਮੁਖੁ ਊਜਲ ਹੋਇ ਮਾਗੈ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਤਾ ਕਉ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਚਿੰਤ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਆਏ ਤਾ ਕੇ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਅਪਨੀ ਦਾਤਿ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਮੀ ਜਾਤਿ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਅਪਨਾ ਨਾਮੁ ਦੇਹ ਤਾ ਕਉ ਕੋਇ ਨ ਪਹੁਚਨਹਾਰ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਅੰਗ ਸਹਾਈ ਤਾ ਕਉ ਕਾਲੁ ਕਹਾ ਕਰੈ ਬਪੁਰੜਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਰਖਵਾਰੇ ਤਾ ਕਉ ਦੂਖੁ ਨ ਸਕੈ ਜਮੁ ਨੇੜੇ ॥ ੧ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਸਦ ਸੰਗੀ ਤਾ ਕਉ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਸੰਕ

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ੧ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਉਖਧੁ ਮੁਖਿ ਦੇਵੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਰਿਦੈ ਵਸਾਵੈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਕਾਟੀਅਹਿ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪਰਮੇਸਰੁ ਧਿਆਵੈ ॥ ੧ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ੧ ॥ ਜਾਗਤ ਰਹਹੁ ਨ ਸੋਵਹੁ ਰੈਣਾ ॥ ਜਾ ਕਉ ਵਸਗਤਿ ਦੀਓ ਤੈਨਾ ॥ ਸੋ ਵੈਰੀ ਸਭ ਤੇ ਬਲੀਆ ॥ ਜਿਨਿ ਤੂ ਜਿਤਿਆ ਸੋ ਕਿਤ ਹਲੀਆ ॥ ੧ ॥ ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਹਰਿ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਕਬਹੂ ਬਿਸਰੈ ਨਾਹਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਇਹ ਕਰਣੀ ਕਰਹੁ ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਨਿਰਮਲ ਪਦੁ ਲਹਹੁ ॥ ੨ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਰਣਿ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਜਪੁ ਜਪਿ ਕਰਹੁ ਨਿਸਤਾਰੁ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਟਹਲ ਕਰਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਤਿਸ ਕਾ ਧਿਆਨੁ ॥ ੩ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਹੋਇ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਤੁਲਿ ਨ ਰਾਖੈ ਕੋਇ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਪਰਮੇਸਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਪੀਐ ਸਦ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੧੧ ॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ੧ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ੧ ॥ ਬਨੁ ਬਨੁ ਖੋਜਤ ਹਮ ਫਿਰੇ ਕਤ ਪਾਈਐ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਸਹਿ ਨ ਜਾਨਹੀ ਤਾ ਤੇ ਬਿਰਥਾ ਕਾਮ ॥ ੧ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਰਣਿ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਜਪੁ ਜਪਿ ਕਰਹੁ ਨਿਸਤਾਰੁ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਟਹਲ ਕਰਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਤਿਸ ਕਾ ਧਿਆਨੁ ॥ ੨ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਹੋਇ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਤੁਲਿ ਨ ਰਾਖੈ ਕੋਇ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਪਰਮੇਸਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਪੀਐ ਸਦ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ੩ ॥ ੨ ॥ ੧੨ ॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂ ਸੁਜਾਨੁ ਤੂ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਤੁਝ ਹੀ ਤੇ ਸਭ ਹੋਵਨ ਜਾਈ ॥ ੧ ॥ ਤੂ ਸਭ ਮਹਿ ਸਭ ਤੁਝ ਮਾਹਿ ॥ ਤੂ ਸਭ ਜਾਣਹਿ ਜਾਣਹਿ ਨਾਹਿ ॥ ੨ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਸਭ ਤੁਝ ਕੋ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਰਾਖਾ ਏਕੁ ਓਹੁ ॥ ੩ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਸਭ ਤੁਝ ਕੋ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਰਾਖਾ ਏਕੁ ਓਹੁ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੧੩ ॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਨੁ ਬਨੁ ਖੋਜਤ ਹਮ ਫਿਰੇ ਕਤ ਪਾਈਐ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਸਹਿ ਨ ਜਾਨਹੀ ਤਾ ਤੇ ਬਿਰਥਾ ਕਾਮ ॥ ੧ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਰਣਿ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਜਪੁ ਜਪਿ ਕਰਹੁ ਨਿਸਤਾਰੁ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਟਹਲ ਕਰਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਤਿਸ ਕਾ ਧਿਆਨੁ ॥ ੨ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਹੋਇ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਤੁਲਿ ਨ ਰਾਖੈ ਕੋਇ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਪਰਮੇਸਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਪੀਐ ਸਦ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ੩ ॥ ੨ ॥ ੧੪ ॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂ ਸਭ ਮਹਿ ਸਭ ਤੁਝ ਮਾਹਿ ॥ ਤੂ ਸਭ ਜਾਣਹਿ ਜਾਣਹਿ ਨਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਸਭ ਤੁਝ ਕੋ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਰਾਖਾ ਏਕੁ ਓਹੁ ॥ ੨ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਸਭ ਤੁਝ ਕੋ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਰਾਖਾ ਏਕੁ ਓਹੁ ॥ ੩ ॥ ੩ ॥ ੧੫ ॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂ ਸਭ ਮਹਿ ਸਭ ਤੁਝ ਮਾਹਿ ॥ ਤੂ ਸਭ ਜਾਣਹਿ ਜਾਣਹਿ ਨਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਸਭ ਤੁਝ ਕੋ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਰਾਖਾ ਏਕੁ ਓਹੁ ॥ ੨ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਸਭ ਤੁਝ ਕੋ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਰਾਖਾ ਏਕੁ ਓਹੁ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ੧੬ ॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂ ਸਭ ਮਹਿ ਸਭ ਤੁਝ ਮਾਹਿ ॥ ਤੂ ਸਭ ਜਾਣਹਿ ਜਾਣਹਿ ਨਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਸਭ ਤੁਝ ਕੋ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਰਾਖਾ ਏਕੁ ਓਹੁ ॥ ੨ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਸਭ ਤੁਝ ਕੋ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਰਾਖਾ ਏਕੁ ਓਹੁ ॥ ੩ ॥ ੫ ॥ ੧੭ ॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂ ਸਭ ਮਹਿ ਸਭ ਤੁਝ ਮਾਹਿ ॥ ਤੂ ਸਭ ਜਾਣਹਿ ਜਾਣਹਿ ਨਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਸਭ ਤੁਝ ਕੋ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਰਾਖਾ ਏਕੁ ਓਹੁ ॥ ੨ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਸਭ ਤੁਝ ਕੋ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਰਾਖਾ ਏਕੁ ਓਹੁ ॥ ੩ ॥ ੬ ॥ ੧੮ ॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂ ਸਭ ਮਹਿ ਸਭ ਤੁਝ ਮਾਹਿ ॥ ਤੂ ਸਭ ਜਾਣਹਿ ਜਾਣਹਿ ਨਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਸਭ ਤੁਝ ਕੋ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਰਾਖਾ ਏਕੁ ਓਹੁ ॥ ੨ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਸਭ ਤੁਝ ਕੋ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਰਾਖਾ ਏਕੁ ਓਹੁ ॥ ੩ ॥ ੭ ॥ ੧੯ ॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂ ਸਭ ਮਹਿ ਸਭ ਤੁਝ ਮਾਹਿ ॥ ਤੂ ਸਭ ਜਾਣਹਿ ਜਾਣਹਿ ਨਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਸਭ ਤੁਝ ਕੋ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਰਾਖਾ ਏਕੁ ਓਹੁ ॥ ੨ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਸਭ ਤੁਝ ਕੋ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਰਾਖਾ ਏਕੁ ਓਹੁ ॥ ੩ ॥ ੮ ॥ ੨੦ ॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂ ਸਭ ਮਹਿ ਸਭ ਤੁਝ ਮਾਹਿ ॥ ਤੂ ਸਭ ਜਾਣਹਿ ਜਾਣਹਿ ਨਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਸਭ ਤੁਝ ਕੋ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਰਾਖਾ ਏਕੁ ਓਹੁ ॥ ੨ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਸਭ ਤੁਝ ਕੋ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਰਾਖਾ ਏਕੁ ਓਹੁ ॥ ੩ ॥ ੯ ॥ ੨੧ ॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂ ਸਭ ਮਹਿ ਸਭ ਤੁਝ ਮਾਹਿ ॥ ਤੂ ਸਭ ਜਾਣਹਿ ਜਾਣਹਿ ਨਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਸਭ ਤੁਝ ਕੋ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਰਾਖਾ ਏਕੁ ਓਹੁ ॥ ੨ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਸਭ ਤੁਝ ਕੋ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਰਾਖਾ ਏਕੁ ਓਹੁ ॥ ੩ ॥ ੧੦ ॥ ੨੨ ॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂ ਸਭ ਮਹਿ ਸਭ ਤੁਝ ਮਾਹਿ ॥ ਤੂ ਸਭ ਜਾਣਹਿ ਜਾਣਹਿ ਨਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਸਭ ਤੁਝ ਕੋ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਰਾਖਾ ਏਕੁ ਓਹੁ ॥ ੨ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਸਭ ਤੁਝ ਕੋ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਰਾਖਾ ਏਕੁ ਓਹੁ ॥ ੩ ॥ ੧੧ ॥ ੨੩ ॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂ ਸਭ ਮਹਿ ਸਭ ਤੁਝ ਮਾਹਿ ॥ ਤੂ ਸਭ ਜਾਣਹਿ ਜਾਣਹਿ ਨਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਸਭ ਤੁਝ ਕੋ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਰਾਖਾ ਏਕੁ ਓਹੁ ॥ ੨ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਸਭ ਤੁਝ ਕੋ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਰਾਖਾ ਏਕੁ ਓਹੁ ॥ ੩ ॥ ੧੨ ॥ ੨੪ ॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂ ਸਭ ਮਹਿ ਸਭ ਤੁਝ ਮਾਹਿ ॥ ਤੂ ਸਭ ਜਾਣਹਿ ਜਾਣਹਿ ਨਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਸਭ ਤੁਝ ਕੋ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਰਾਖਾ ਏਕੁ ਓਹੁ ॥ ੨ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਸਭ ਤੁਝ ਕੋ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਰਾਖਾ ਏਕੁ ਓਹੁ ॥ ੩ ॥ ੧੩ ॥ ੨੫ ॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂ ਸਭ ਮਹਿ ਸਭ ਤੁਝ ਮਾਹਿ ॥ ਤੂ ਸਭ ਜਾਣਹਿ ਜਾਣਹਿ ਨਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਸਭ ਤੁਝ ਕੋ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਰਾਖਾ ਏਕੁ ਓਹੁ ॥ ੨ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਸਭ ਤੁਝ ਕੋ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਰਾਖਾ ਏਕੁ ਓਹੁ ॥ ੩ ॥ ੧੪ ॥ ੨੬ ॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂ ਸਭ ਮਹਿ ਸਭ ਤੁਝ ਮਾਹਿ ॥ ਤੂ ਸਭ ਜਾਣਹਿ ਜਾਣਹਿ ਨਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਸਭ ਤੁਝ ਕੋ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਰਾਖਾ ਏਕੁ ਓਹੁ ॥ ੨ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਸਭ ਤੁਝ ਕੋ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਰਾਖਾ ਏਕੁ ਓਹੁ ॥ ੩ ॥ ੧੫ ॥ ੨੭ ॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂ ਸਭ ਮਹਿ ਸਭ ਤੁਝ ਮਾਹਿ ॥ ਤੂ ਸਭ ਜਾਣਹਿ ਜਾਣਹਿ ਨਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਸਭ ਤੁਝ ਕੋ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਰਾਖਾ ਏਕੁ ਓਹੁ ॥ ੨ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਸਭ ਤੁਝ ਕੋ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਰਾਖਾ ਏਕੁ ਓਹੁ ॥ ੩ ॥ ੧੬ ॥ ੨੮ ॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂ ਸਭ ਮਹਿ ਸਭ ਤੁਝ ਮਾਹਿ ॥ ਤੂ ਸਭ ਜਾਣਹਿ ਜਾਣਹਿ ਨਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਸਭ ਤੁਝ ਕੋ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਰਾਖਾ ਏਕੁ ਓਹੁ ॥ ੨ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਸਭ ਤੁਝ ਕੋ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਰਾਖਾ ਏਕੁ ਓਹੁ ॥ ੩ ॥ ੧੭ ॥ ੨੯ ॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂ ਸਭ ਮਹਿ ਸਭ ਤੁਝ ਮਾਹਿ ॥ ਤੂ ਸਭ ਜਾਣਹਿ ਜਾਣਹਿ ਨਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਸਭ ਤੁਝ ਕੋ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਰਾਖਾ ਏਕੁ ਓਹੁ ॥ ੨ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਸਭ ਤੁਝ ਕੋ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਰਾਖਾ ਏਕੁ ਓਹੁ ॥ ੩ ॥ ੧੮ ॥ ੩੦ ॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂ ਸਭ ਮਹਿ ਸਭ ਤੁਝ ਮਾਹਿ ॥ ਤੂ ਸਭ ਜਾਣਹਿ ਜਾਣਹਿ ਨਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਸਭ ਤੁਝ ਕੋ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਰਾਖਾ ਏਕੁ ਓਹੁ ॥ ੨ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਸਭ ਤੁਝ ਕੋ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਰਾਖਾ ਏਕੁ ਓਹੁ ॥ ੩ ॥ ੧੯ ॥ ੩੧ ॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂ ਸਭ ਮਹਿ ਸਭ ਤੁਝ ਮਾਹਿ ॥ ਤੂ ਸਭ ਜਾਣਹਿ ਜਾਣਹਿ ਨਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਸਭ ਤੁਝ ਕੋ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਰਾਖਾ ਏਕੁ ਓਹੁ ॥ ੨ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਸਭ ਤੁਝ ਕੋ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਰਾਖਾ ਏਕੁ ਓਹੁ ॥ ੩ ॥ ੨੦ ॥ ੩੨ ॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂ ਸਭ ਮਹਿ ਸਭ ਤੁਝ ਮਾਹਿ ॥ ਤੂ ਸਭ ਜਾਣਹਿ ਜਾਣਹਿ ਨਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਸਭ ਤੁਝ ਕੋ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਰਾਖਾ ਏਕੁ ਓਹੁ ॥ ੨ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਸਭ ਤੁਝ ਕੋ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਰਾਖਾ ਏਕੁ ਓਹੁ ॥ ੩ ॥ ੨੧ ॥ ੩੩ ॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂ ਸਭ ਮਹਿ ਸਭ ਤੁਝ ਮਾਹਿ ॥ ਤੂ ਸਭ ਜਾਣਹਿ ਜਾਣਹਿ ਨਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਸਭ ਤੁਝ ਕੋ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਰਾਖਾ ਏਕੁ ਓਹੁ ॥ ੨ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਸਭ ਤੁਝ ਕੋ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਰਾਖਾ ਏਕੁ ਓਹੁ ॥ ੩ ॥ ੨੨ ॥ ੩੪ ॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂ ਸਭ ਮਹਿ ਸਭ ਤੁਝ ਮਾਹਿ ॥ ਤੂ ਸਭ ਜਾਣਹਿ ਜਾਣਹਿ ਨਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਸਭ ਤੁਝ ਕੋ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਰਾਖਾ ਏਕੁ ਓਹੁ ॥ ੨ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਸਭ ਤੁਝ ਕੋ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਰਾਖਾ ਏਕੁ ਓਹੁ ॥ ੩ ॥ ੨੩ ॥ ੩੫ ॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂ ਸਭ ਮਹਿ ਸਭ ਤੁਝ ਮਾਹਿ ॥ ਤੂ ਸਭ ਜਾਣਹਿ ਜਾਣਹਿ ਨਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਸਭ ਤੁਝ ਕੋ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਰਾਖਾ ਏਕੁ ਓਹੁ ॥ ੨ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਸਭ ਤੁਝ ਕੋ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਰਾਖਾ ਏਕੁ ਓਹੁ ॥ ੩ ॥ ੨੪ ॥ ੩੬ ॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂ ਸਭ ਮਹਿ ਸਭ ਤੁਝ ਮਾਹਿ ॥ ਤੂ ਸਭ ਜਾਣਹਿ ਜਾਣਹਿ ਨਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਸਭ ਤੁਝ ਕੋ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਰਾਖਾ ਏਕੁ ਓਹੁ ॥ ੨ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਸਭ ਤੁਝ ਕੋ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਰਾਖਾ ਏਕੁ ਓਹੁ ॥ ੩ ॥ ੨੫ ॥ ੩੭ ॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂ ਸਭ ਮਹਿ ਸਭ ਤੁਝ ਮਾਹਿ ॥ ਤੂ ਸਭ ਜਾਣਹਿ ਜਾਣਹਿ ਨਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਸਭ ਤੁਝ ਕੋ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਰਾਖਾ ਏਕੁ ਓਹੁ ॥ ੨ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਸਭ ਤੁਝ ਕੋ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਰਾਖਾ ਏਕੁ ਓਹੁ ॥ ੩ ॥ ੨੬ ॥ ੩੮ ॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂ ਸਭ ਮਹਿ ਸਭ ਤੁਝ ਮਾਹਿ ॥ ਤੂ ਸਭ ਜਾਣਹਿ ਜਾਣਹਿ ਨਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਸਭ ਤੁਝ ਕੋ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਰਾਖਾ ਏਕੁ ਓਹੁ ॥ ੨ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਸਭ ਤੁਝ ਕੋ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਰਾਖਾ ਏਕੁ ਓਹੁ ॥ ੩ ॥ ੨੭ ॥ ੩੯ ॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂ ਸਭ ਮਹਿ ਸਭ ਤੁਝ ਮਾਹਿ ॥ ਤੂ ਸਭ ਜਾਣਹਿ ਜਾਣਹਿ ਨਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਸਭ ਤੁਝ ਕੋ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਰਾਖਾ ਏਕੁ ਓਹੁ ॥ ੨ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਸਭ ਤੁਝ ਕੋ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਰਾਖਾ ਏਕੁ ਓਹੁ ॥ ੩ ॥ ੨੮ ॥ ੪੦ ॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂ ਸਭ ਮਹਿ ਸਭ ਤੁਝ ਮਾਹਿ ॥ ਤੂ ਸਭ ਜਾਣਹਿ ਜਾਣਹਿ ਨਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਸਭ ਤੁਝ ਕੋ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਰਾਖਾ ਏਕੁ ਓਹੁ ॥ ੨ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਸਭ ਤੁਝ ਕੋ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਰਾਖਾ ਏਕੁ ਓਹੁ ॥ ੩ ॥ ੨੯ ॥ ੪੧ ॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂ ਸਭ ਮਹਿ ਸਭ ਤੁਝ ਮਾਹਿ ॥ ਤੂ ਸਭ ਜਾਣਹਿ ਜਾਣਹਿ ਨਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਸਭ ਤੁਝ ਕੋ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਰਾਖਾ ਏਕੁ ਓਹੁ ॥ ੨ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਸਭ ਤੁਝ ਕੋ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਰਾਖਾ ਏਕੁ ਓਹੁ ॥ ੩ ॥ ੩੦ ॥ ੪੨ ॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂ ਸਭ ਮਹਿ ਸਭ ਤੁਝ ਮਾਹਿ ॥ ਤੂ ਸਭ ਜਾਣਹਿ ਜਾਣਹਿ ਨਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਸਭ ਤੁਝ ਕੋ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਰਾਖਾ ਏਕੁ ਓਹੁ ॥ ੨ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਸਭ ਤੁਝ ਕੋ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਰਾਖਾ ਏਕੁ ਓਹੁ ॥ ੩ ॥ ੩੧ ॥ ੪੩ ॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂ ਸਭ ਮਹਿ ਸਭ ਤੁਝ ਮਾਹਿ ॥ ਤੂ ਸਭ ਜਾਣਹਿ ਜਾਣਹਿ ਨਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਸਭ ਤੁਝ ਕੋ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਰਾਖਾ ਏਕੁ ਓਹੁ ॥ ੨ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਸਭ ਤੁਝ ਕੋ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਰਾਖਾ ਏਕੁ ਓਹੁ ॥ ੩ ॥ ੩੨ ॥ ੪੪ ॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂ ਸਭ ਮਹਿ ਸਭ ਤੁਝ ਮਾਹਿ ॥ ਤੂ ਸਭ ਜਾਣਹਿ ਜਾਣਹਿ ਨਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਸਭ ਤੁਝ ਕੋ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਰਾਖਾ ਏਕੁ ਓਹੁ ॥ ੨ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਸਭ ਤੁਝ ਕੋ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਰਾਖਾ ਏਕੁ ਓਹੁ ॥ ੩ ॥ ੩੩ ॥ ੪੫ ॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂ ਸਭ ਮਹਿ ਸਭ ਤੁਝ ਮਾਹਿ ॥ ਤੂ ਸਭ ਜਾਣਹਿ ਜਾਣਹਿ ਨਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਸਭ ਤੁਝ ਕੋ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਰਾਖਾ ਏਕੁ ਓਹੁ ॥ ੨ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਸਭ ਤੁਝ ਕੋ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਰਾਖਾ ਏਕੁ ਓਹੁ ॥ ੩ ॥ ੩੪ ॥ ੪੬ ॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂ ਸਭ ਮਹਿ ਸਭ ਤੁਝ ਮਾਹਿ ॥ ਤੂ ਸਭ ਜਾਣਹਿ ਜਾਣਹਿ ਨਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਸਭ ਤੁਝ ਕੋ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਰਾਖਾ ਏਕੁ ਓਹੁ ॥ ੨ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਸਭ ਤੁਝ ਕੋ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਰਾਖਾ ਏਕੁ ਓਹੁ ॥ ੩ ॥ ੩੫ ॥ ੪੭ ॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂ ਸਭ ਮਹਿ ਸਭ ਤੁਝ ਮਾਹਿ ॥ ਤੂ ਸਭ ਜਾਣਹਿ ਜਾਣਹਿ ਨਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਸਭ ਤੁਝ ਕੋ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਰਾਖਾ ਏਕੁ ਓਹੁ ॥ ੨ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਸਭ ਤੁਝ ਕੋ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਰਾਖਾ ਏਕੁ ਓਹੁ ॥ ੩ ॥ ੩੬

ਗੁਰਸਬਦੀ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਵਿਚੇ ਹਉਮੈ ਜਾਣੈ ॥ ਤਾ ਜਨ ਕੇ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜੋ ਸਚੁ ਸੇਵਹਿ ਸਚਿ ਸਮਾਣੈ ॥ ਸਚੁ ਸੇਵਹਿ ਸਚੁ ਸਮਝਹਿ ਸਚੁ ਬੂਝਹਿ ਸਚੁ ਬੋਲਹਿ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ॥ ਸਚੁ ਸੇਵਿ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਚੁ ਸਾਰਿਗਪਾਣੀ ॥ ਸਚੁ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਸਚੁ ਪਾਵਹਿ ਸਚੁ ਸਾਚੇ ਮਾਹਿ ਸਮ

ਜਲੁ ਤਰਿਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮੀਲਿਆ ॥੪॥੭॥੧੨੯॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਈ ॥ ਤੇਰੋ ਕੀਆ ਸਗਲ ਦੇਖਿਓਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਮਹਿ ਵਰਤਹਿ ਆਪਿ ॥ ਤੂ ਸਭ ਤੇ ਰਹਿਆ ਨਿਰਲੇਪਿ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਹਿ ਕਰਹਿ ਤੂ ਕਿਛੁ ਕਹਣਾ ਜਾਇ ਨ ਕਥਨੀ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਵਦਾ ਤੂ ਅਲਖ ਅਪਾਰ ਅਗਥਨੀ ॥੧॥ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਤੀਤੁ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧੁ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਜੀਤੁ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਭੁਲੁ ਹੈ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਭੇਉ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਲੇਉ ॥੨॥ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਨਾਦਿ ਹੈ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਨੰਤੁ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਖੰਡ ਹੈ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਮਹੰਤੁ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਤੋਲੁ ਹੈ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਮੋਲੁ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਤੁਲੁ ਹੈ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਤੋਲੁ ॥੩॥ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਜੂਨੀ ਸੰਭਉ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਗਾਹੁ ਹੈ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਲਭੁ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਭਿਨਾਸੀ ਪੂਰਨ ਸਰਬ ਥਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀਆ ਕਥਾ ਕਿਛੁ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥੪॥੮॥੧੩੦॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ॥ ਤੇਰੇ ਚਰਣ ਪਖਾ ਤੇਰੇ ਸੰਤ ਅਰਾਧਾ ॥ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਕੁਰਬਾਣ ਜਾਉ ॥ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਕੇ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ਤੇਰੀ ਕੀਰਤਿ ਮਹਿ ਮਾਗਉ ਏਹ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਪਹਿ ਦੇਹ ॥੧॥ ਤੇਰੀ ਓਟ ਤੇਰਾ ਆਸਰਾ ਤੂ ਮੇਰੀ ਰਾਖਿਆ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਸਹਾਈ ਸੰਗਿ ਹੈ ਤੂ ਮੇਰਾ ਸਾਥਿਆ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਤੂ ਮਾਤਾ ਤੂ ਮੇਰਾ ਬੰਧਪ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤੂ ਮੇਰਾ ਜਜਮਾਨ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਵਡ ਪਰਵਾਰੁ ਹੈ ਤੂ ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਗੋਤੁ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਦਰਾ ਤੂ ਮੇਰਾ ਰੰਗੁ ਰਤੁ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਮਾਣੁ ਤਾਣੁ ਤੂ ਮੇਰਾ ਪਰਤਾਪੁ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਧਨੁ ਜੋਬਨੁ ਤੂ ਮੇਰਾ ਵਡ ਵਡਾ ਆਪੁ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਰੂਪੁ ਤੂ ਮੇਰਾ ਸੋਭਾ ਤੂ ਮੇਰਾ ਸਿੰਗਾਰੁ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਗਹਣਾ ਤੂ ਮੇਰਾ ਹਾਰੁ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਵਾਪਾਰੁ ਵਣਜੁ ਤੂ ਮੇਰਾ ਰਾਸਿ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਸਾਹੁ ਤੂ ਮੇਰਾ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਸਖਾ ਤੂ ਮੇਰਾ ਸੁਖ ਤੂ ਮੇਰਾ ਸਾਜਨੁ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਸਹਜੁ ਤੂ ਮੇਰਾ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਗਿਆਨੁ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਮਿਤ੍ਰ ਤੂ ਮੇਰਾ ਵੈਦੁ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਮੰਤ੍ਰ ਤੂ ਮੇਰਾ ਭੇਦੁ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਸਾਸਤ੍ਰ ਤੂ ਮੇਰਾ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਪੰਡਿਤੁ ਤੂ ਮੇਰਾ ਜੋਤਿ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਸੂਖਮ ਤੂ ਮੇਰਾ ਅਸਥੂਲ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਅਮਰੁ ਤੂ ਮੇਰਾ ਅਤੁਲ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਤੋਲੁ ਤੂ ਮੇਰਾ ਮਾਨੁ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਪਰਵਾਰੁ ਤੂ ਮੇਰਾ ਕੁਲ ਤੂ ਮੇਰਾ ਜਾਪੁ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਤਾਪੁ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਜਪੁ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਆਲਾਪੁ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਸੰਤੋਖੁ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਪਰਮ ਹੋਖੁ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਭੋਗੁ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਜੋਗੁ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਰਾਜੁ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਮਾਲੁ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਖਜੀਨਾ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਸੁਖੁ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਦੁਖੁ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਮਰਣੁ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਜੀਵਣੁ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਪਰਾਣ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਪਰਾਨ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਪਿੰਡੁ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਮੰਡੁ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਸਿਰੁ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਛਤ੍ਰੁ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਕਪੜੁ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਜੂਤਾ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਮੁਕਟੁ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਸੁਤਾ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਸੁਹਾਗੁ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਰਾਗੁ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਰੰਗੁ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਤਮਾਸਾ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਪਾਸਾ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਸਾਕੁ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਸੰਗੀ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਸੰਜੋਗੁ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਵਿਜੋਗੁ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਊਜਲੁ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਸੂਚਾ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਲੇਖਾ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਜੋਖਾ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਮੀਤੁ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਹੀਤੁ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਚੀਤੁ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਬੁਧਿ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਥਾਨੁ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਮਾਨੁ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਗਰਬੁ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਸਰਬੁ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਸਮਗ੍ਰੀ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਜੀਵਨ ਰੀਤਿ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਆਚਾਰੁ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਸੋਗੁ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਹਰਖੁ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਕਰਖੁ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਅਨੰਦੁ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਸਹਜੁ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਸੁਖੁ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਠਾਕੁਰੁ ਤੂ ਸਚੋ ਸਚੁ ॥੧॥ ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਮੀਠਾ ਲਾਗੈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਨਕ ਮਾਗੈ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਨਾਮ ਵਡਿਆਈ ॥ ਦੇਵਣਹਾਰ ਕੇ ਭਗਤ ਸੋਭਾਈ ॥ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ਲਗੈ ਪਿਆਰਾ ॥ ਸਾਚੁ ਧਰਮੁ ਤੇਰਾ ਦਰਬਾਰਾ ॥ ਅਮਰੁ ਤੇਰਾ ਅਬਿਚਲੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਮੀਠਾ ਲਾਗੈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਨਕ ਮਾਗੈ ॥੨॥ ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ ਕਹਣ ਨ ਜਾਈ ॥ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ਲਗੈ ਪਿਆਰਾ ॥ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ਕਰੇ ਜਗੁ ਸੋਇ ॥ ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਮੀਠਾ ਲਾਗੈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਨਕ ਮਾਗੈ ॥੩॥ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਵਿਚਿ ਆਪਿ ॥ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ਲਗੈ ਪਿਆਰਾ ॥ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਵਿਚਿ ਆਪਿ ॥ ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਮੀਠਾ ਲਾਗੈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਨਕ ਮਾਗੈ ॥੪॥੯॥੧੩੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਵਿਚਿ ਬਹਣੁ ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਵਿਚਿ ਖੜਣਾ ॥ ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਵਿਚਿ ਚਲਣੁ ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਵਿਚਿ ਰਹਣਾ ॥ ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਵਿਚਿ ਸੁਖੁ ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਵਿਚਿ ਦੁਖੁ ॥ ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਵਿਚਿ ਭੁਖ ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਵਿਚਿ ਰਜਣਾ ॥ ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਵਿਚਿ ਨਾਮੁ ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਵਿਚਿ ਜਪਣਾ ॥ ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਵਿਚਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਵਿਚਿ ਪੜਣਾ ॥ ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਵਿਚਿ ਸੰਜਮੁ ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਵਿਚਿ ਕਰਮ ॥ ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਵਿਚਿ ਸਭ ਧਰਮ ॥ ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਵਿਚਿ ਜਾਣਾ ॥ ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਵਿਚਿ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥ ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਵਿਚਿ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ॥ ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਵਿਚਿ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ॥ ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਵਿਚਿ ਨਾਨਕ ਜੀਉ ॥ ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਵਿਚਿ ਤੇਰਾ ਥਿਉ ॥੧॥ ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਵਿਚਿ ਸਭ ਵਰਤਾਰਾ ॥ ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਵਿਚਿ ਹੋਇ ਨਿਬੇੜਾ ॥ ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਵਿਚਿ ਸਭ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ॥ ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਵਿਚਿ ਕਿਸੈ ਨ ਕੋਵੈ ॥ ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਵਿਚਿ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ॥ ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਵਿਚਿ ਸਭ ਕਿਛੁ ਮੇਰਾ

ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਕਰਹੁ ਪੂਜਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਮਸਕਾਰ ਹੈ ॥ ਕਰਿ ਦਇਆ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਪੂਰਨ ਨਾਨਕ ਉਤਰੀ ਪਾਰ ਹੈ ॥੪॥੧੭॥੨੬॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧੀਐ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਰੇਣ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਕਾਟੀਅਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੈਣ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਸਦਾ ਸਦਾ

ਤਮੀ ਗੋਰਹਰਿਮੀਰੇ ਅਵੈਭਰਮੁੱਤਰਉਸਾਧੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਥੋਚਦਪੁਰਾਣਜਿੰਮੈਪ੍ਰੀਤਿਲੇ
ਸਭਾਗੈਜਰਿਮੀਰੇਅਵੈਭਰਮੁੱਤਰਉਸਾਧੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਥੋਚਦਪੁਰਾਣਜਿੰਮੈਪ੍ਰੀਤਿਲੇ
ਸਭਾਗੈਜਰਿਮੀਰੇਅਵੈਭਰਮੁੱਤਰਉਸਾਧੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਥੋਚਦਪੁਰਾਣਜਿੰਮੈਪ੍ਰੀਤਿਲੇ
ਸਭਾਗੈਜਰਿਮੀਰੇਅਵੈਭਰਮੁੱਤਰਉਸਾਧੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਥੋਚਦਪੁਰਾਣਜਿੰਮੈਪ੍ਰੀਤਿਲੇ

ਸਿਮਰਹਿ ਰਵਹਿ ਸਾਧ ਸਤਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹਿ ਜਪ ਜਾਪੇ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੁਆਮੀ ਪਾਈਐ ਵਡ ਭਾਗੀ ਆਪੇ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਧੂਰਿ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਮਾਥੈ ਲਾਈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਨੀ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੪॥੧॥੭॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਸਮਰਥ ਅੰਗ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਲ ਕਲਾ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਸਹਾਈ ਸੁਆਮੀ ਤਾ ਕੈ ਕਵਨ ਬਿਕਾਰ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਦੂਖ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਠਾਕੁਰ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਭੂਖ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਸੁਖਦਾਈ ਪੂਰਨ ਤਾ ਕੈ ਕਛੁ ਨਾਹੀ ਘਾਟ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਸੰਗੀ ਸਾਜਨ ਤਾ ਕਉ ਕੋਟਿ ਬਿਘਨ ਜਮ ਸੰਕਟ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਸਹਾਈ ਸੁਆਮੀ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਦੁ

ਸੰਤ ਦਾਸੀ ਸੇਵਾ ਚਰਣੀ ਜੀਉ॥ ਹਉ ਤੀਜੀ ਉਦਾਈ ਬਲਿਜਾਈ ਜੀਉ॥੧॥ ਕਿਉ ਪੇਖਾ ਹਰਿ ਸੁਖਦਾਈ ਜੀਉ॥ ਕੋਇ ਨ ਦਸੈ ਆਜੀ ਜੀਉ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਈ ਜੀਉ॥ ਭਗਤ ਵਛਲੁ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਦਰਦੁ ਜਾਣੈ ਆਜੀ ਜੀਉ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਾ ਕਰਿ ਸੇਵ ਵਲਗਾਈ ਆਜੀ ਜੀਉ॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਿਉ ਪੇਖਾ ਹਰਿ ਸੁਖਦਾਈ ਜੀਉ॥ ਕੋਇ ਨ ਦਸੈ ਆਜੀ ਜੀਉ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਈ ਜੀਉ॥ ਭਗਤ ਵਛਲੁ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਦਰਦੁ ਜਾਣੈ ਆਜੀ ਜੀਉ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਾ ਕਰਿ ਸੇਵ ਵਲਗਾਈ ਆਜੀ ਜੀਉ॥ ਰਹਾਉ॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੭ ਦੁਤੁਕੀ

ਮਨ ਮਹਿ ਚਿਤਵਉ ਅਨਦ ਸੂਖ ਮਨ ਮਹਿ ਪੂਰਨ ਆਸ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸਭ ਮਹਿ ਜਪੀਐ ਜਾਸੁ॥੧॥ ਮਨ ਮਹਿ ਸਿਮਰਨੁ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਮਨ ਮਹਿ ਕਰਣੈਹਾਰੁ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀਐ ਮਨ ਮਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ॥੨॥ ਮਨ ਮਹਿ ਸਾਚਾ ਗਾਹਕਾ ਮਨ ਮਹਿ ਸਾਚਾ ਵਾਪਾਰੁ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਸਾਚਾ ਲੇਖਾ ਜੋਖਾ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਰੁ॥੩॥ ਮਨ ਮਹਿ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਹੀ ਅੰਤੁ

ਜਾਂ ਚਿਤੁ ਔਰੇ ਸੁਖਿ ਵਸਾਸ ਚਤੁਸ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭੇ ਗਲਾ ਜਾਤੀ ਅਤੁ
ਨਿਬੈ ਚੁਪ ਕੀ ਆਖਾ ਕਦਹੀ ਸੁਰਤਿ ਨ ਲਧੀ ਆਖਣਿ ਅਉ ਵਾਰੇ ॥ ਜੋ ਇਕੁ
ਰਤਾ ਸਾਰ ਤਾ ਸੇ ਅਖੀ ਤਿਨ ਗਲੀ ਜਿਨ ਮੁਰਖੁ ਖੁਲੇ ਭੀ ਆਖੁ ਨਿਸੁਣੀ ਕਥਿਐ ॥
ਜਾ ਇਕੁ ਸੁਦੁ ਹੁ ਚਲਾ ਕੇ ਅਗਣੀ ਸਭਾ ਇਕਤੁ ਸਾ ਦਿਸੁ ਹੀ ॥ ਇਕੁ ਅਖੁਨ ਇਕੁ
ਅਵਰਨਾ ਵਿਚ ਜੀ ਜਾਇ ਦੁਰੀ ॥ ਤਾਰਤ ਗਤ ਸਚੇ ਦਰਿ ਸੋਹੈ ਦੇ ਅਨਦਿਨ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥
ਰਹਿ ਤੇ ਪਰਮੇ ਸਰੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਜੀ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਆਰਾਧੀਐ
ਪੂਰਨ ਹੋਵੈ ਕਾਮੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਤੂ ਨਿਰਮਲ ਸੁਖ ਧਾਮੁ ॥
ਵਡਭਾਗੀ ਸਤਸੰਗੁ ਜਨ ਪਾਇਆ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਣ ਨਾਮੁ ॥ ੧ ॥ ਜਾ ਕਉ ਕਰਮੁ ਕਰੇ
ਤੂ ਆਪਣਾ ਤਾ ਕਾ ਨਿਹਚਲੁ ਗਾਮੁ ॥ ਓਟ ਤੇਰੀ ਜਗਜੀਵਨਾ ਮੈ ਦੇਹ ਕਰਹੁ ਅਰਾਮੁ ॥
ਰਾਖੇ ਰਾਖਣਹਾਰ ਸੁਆਮੀ ਆਪਣੇ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਤਿਸੁ ਕਾਮੁ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ
ਪਾਇਆ ਜਪਿ ਜਪਿ ਅਠ ਜਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਾ ਨਿਰਮਲੀ ਜਿਥੈ ਨਾਹੀ ਕਾਮੁ ॥
ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਬਿਨਸੇ ਮਨ ਹੋਆ ਨਿਹਕਾਮੁ ॥ ੩ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੁਧੁ
ਲਾਇਆ ਤਿਨ ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ਰਾਮੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ਜੀ ਮਿਲਿ ਪਾਈਐ ਵਡ ਭਾਗੁ ॥
ਜਿਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲਾਈਐ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਥਾਮੁ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੩ ॥
ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਸਚੇ ਸੇਤੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਪਾਇਆ ਸਚੇ ਸਚੀ
ਨਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਸਾਦ ਸਭੇ ਡਿਕਿਆ ਤਜਿ ਮਨ ਡਿਕਾਣੇ ਜਾਇ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ
ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਲਗਾ ਤਿਤੁ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੁਧੁ ਲਾਇਆ ਤਿਨ
ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ਰਾਮੁ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲਾਈਐ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਥਾਮੁ ॥
ਜਿਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲਾਈਐ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਥਾਮੁ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਧੂਰਿ
ਮਸਤਕਿ ਲਾਈਐ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਥਾਮੁ ॥ ੩ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲਾਈਐ
ਤਿਨ ਪਾਇਆ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਥਾਮੁ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੪ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਗੁਣ
ਗਾਉ ॥ ਸਚੇ ਸੇਤੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਪਾਇਆ ਸਚੇ ਸਚੀ ਨਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਸਾਦ ਸਭੇ
ਡਿਕਿਆ ਤਜਿ ਮਨ ਡਿਕਾਣੇ ਜਾਇ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਲਗਾ ਤਿਤੁ ਜਾਇ ॥
੧ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੁਧੁ ਲਾਇਆ ਤਿਨ ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ਰਾਮੁ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ਮਸਤਕਿ
ਲਾਈਐ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਥਾਮੁ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲਾਈਐ ਤਿਨ ਪਾਇਆ
ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਥਾਮੁ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲਾਈਐ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਥਾਮੁ ॥
੩ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲਾਈਐ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਥਾਮੁ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੫ ॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਖਾਜਿਨੇ ਸਚੇ ਭਗਤ ਤੇਰੇ ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਜੋ
ਤੁਧੁ ਭਾਵਨਿ ਤਿਨ ਸਚੁ ਦਿਤੋ ਸਚੁ ਧਿਆਈ ॥ ੧ ॥ ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਹਥ ਦਾਤਿ ਸਚੀ
ਤੇਰੀ ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਨਿ ਤਿਨ ਸਚੁ ਦਿਤੋ
ਸਚੁ ਧਿਆਈ ॥ ੨ ॥ ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਖਾਜਿਨੇ ਸਚੇ ਭਗਤ ਤੇਰੇ ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥
ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਨਿ ਤਿਨ ਸਚੁ ਦਿਤੋ ਸਚੁ ਧਿਆਈ ॥ ੩ ॥ ਸਚੇ ਤੇਰੇ
ਖਾਜਿਨੇ ਸਚੇ ਭਗਤ ਤੇਰੇ ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਨਿ
ਤਿਨ ਸਚੁ ਦਿਤੋ ਸਚੁ ਧਿਆਈ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੬ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਚੇ
ਪਾਤਿਸਾਹ ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਖਾਜਿਨੇ ਸਚੇ ਭਗਤ ਤੇਰੇ
ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਨਿ ਤਿਨ ਸਚੁ ਦਿਤੋ ਸਚੁ
ਧਿਆਈ ॥ ੧ ॥ ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਹਥ ਦਾਤਿ ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਸਚੇ ਤੇਰੇ
ਭਗਤ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਨਿ ਤਿਨ ਸਚੁ ਦਿਤੋ ਸਚੁ ਧਿਆਈ ॥ ੨ ॥ ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਖਾਜਿਨੇ
ਸਚੇ ਭਗਤ ਤੇਰੇ ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਨਿ ਤਿਨ ਸਚੁ
ਦਿਤੋ ਸਚੁ ਧਿਆਈ ॥ ੩ ॥ ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਖਾਜਿਨੇ ਸਚੇ ਭਗਤ ਤੇਰੇ ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥
ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਨਿ ਤਿਨ ਸਚੁ ਦਿਤੋ ਸਚੁ ਧਿਆਈ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੭ ॥
ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚੇ
ਤੇਰੇ ਖਾਜਿਨੇ ਸਚੇ ਭਗਤ ਤੇਰੇ ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਜੋ ਤੁਧੁ
ਭਾਵਨਿ ਤਿਨ ਸਚੁ ਦਿਤੋ ਸਚੁ ਧਿਆਈ ॥ ੧ ॥ ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਹਥ ਦਾਤਿ ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਸਚੀ
ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਨਿ ਤਿਨ ਸਚੁ ਦਿਤੋ ਸਚੁ ਧਿਆਈ ॥
੨ ॥ ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਖਾਜਿਨੇ ਸਚੇ ਭਗਤ ਤੇਰੇ ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਜੋ
ਤੁਧੁ ਭਾਵਨਿ ਤਿਨ ਸਚੁ ਦਿਤੋ ਸਚੁ ਧਿਆਈ ॥ ੩ ॥ ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਖਾਜਿਨੇ ਸਚੇ ਭਗਤ
ਤੇਰੇ ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਨਿ ਤਿਨ ਸਚੁ ਦਿਤੋ
ਸਚੁ ਧਿਆਈ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੮ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਸਚੀ
ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਖਾਜਿਨੇ ਸਚੇ ਭਗਤ ਤੇਰੇ ਸਚੀ ਤੇਰੀ
ਵਡਿਆਈ ॥ ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਨਿ ਤਿਨ ਸਚੁ ਦਿਤੋ ਸਚੁ ਧਿਆਈ ॥ ੧ ॥
ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਹਥ ਦਾਤਿ ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਜੋ ਤੁਧੁ
ਭਾਵਨਿ ਤਿਨ ਸਚੁ ਦਿਤੋ ਸਚੁ ਧਿਆਈ ॥ ੨ ॥ ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਖਾਜਿਨੇ ਸਚੇ ਭਗਤ ਤੇਰੇ
ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਨਿ ਤਿਨ ਸਚੁ ਦਿਤੋ ਸਚੁ
ਧਿਆਈ ॥ ੩ ॥ ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਖਾਜਿਨੇ ਸਚੇ ਭਗਤ ਤੇਰੇ ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਸਚੇ
ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਨਿ ਤਿਨ ਸਚੁ ਦਿਤੋ ਸਚੁ ਧਿਆਈ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੯ ॥

ਈ॥ਅਮਰਦੇਵੀਆਰਾਧਸਿਗੁਣਗਾਈ॥੨॥ਜੈਸਾਘਾਲਿਛਡਾਰਸੇਤੈਸਾ॥ਜੈਸੇਸਿਗੁਰੁਕਹਾਈ
ਆਖਉਕੈਸਾਸਾਗਾਰੁਗਾਜਿਨਿਰਤਉਕੈਸਾ॥੩॥ਸੁਣਿਕੈਕਉਕੈਸਾਕਥਨੁਕਥਾਕਰੇ॥ਉਨਾ॥
ਰੇਕਉਕੈਸਾਚੁਨਕਵਨੁ॥ਸਬਦਿਪਖਛਾਨੈਤੀਨੇਕਥਨਾਪਾਜਿਨਿਕਥਿਆਤਿਨਿਕਥਨੁ
ਵਖਾਨਿਆਜਿਨਿਬੁਝਿਆਤਿਨਿਸਹਜਿਪਛਾਨਿਆ॥ਦੇਖਿਬੀਚਾਰਿਮੇਲਸਚੁਸੁਨਿਆ॥ਇਹ
ਮਤਿਕਿਆਪਿਖਹਿਆਨਿਜਗਦਾਈ॥੪॥ਓਸਤਤਿਕਰਹਿਕੇਤੇਮੁਨਿਖੀਤੇ॥ਤਨੀਐ
ਸ੍ਰੁਤੇਸਾਚਸੁਚੀਤਿ॥ਸਸਕਰਜਿਭਜੁਨੀਤਾਨੀਤਿ॥੮॥੨॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧

ਨਾਮਸੁਮੇਨਕਾਰਜੁਹੋਇ॥ਅਨੁਦਿਸਿਦੁਤਾਦੁਰਮਤਿਦੇਇ॥ਅਨੁਸੋਈਗੁਰਤੇਇ
ਕੁਹੋਇ॥੧॥ਨਿਰਗੁਣਕਾਸੁਗੁਣਦੇਵਢਾਸੋਹੋਇ॥ਆਪੁਨਿਵਾਰਿਦੀਚੈਸੋਇ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਅਨੁਬੁਝੈਬਦਹਾਰੁਚਿਤੈਵਿਕਲਾ॥ਅਨੁਬੁਝੈਸੋਰਿਆਵੈਕਲਾ॥ਅਨੁਸੋਨੈਰਾਤਿ
ਇਕੰਕਰੁ॥ਅਨੁਬੁਝੈਭਾਇਆਧਾਰਿਜਾਇ॥ਕਾਮਿਆਵੈਸੁਹਾਉਨਰੋਵਈ॥ਨਰਿ
ਕਰਜੋਰਿਸਮਾਨੈਲਵਈ॥੨॥ਗੋਵਾਹੇਵਰਕੰਚਨਬੁਤਕਾਮੀਬਾਹੁਚਿਤਾਪਿਪੂਰਨ
ਕਰਜੁਪੂਜਿਦੀਆਸਮਾਨਰਸਾਇ॥੩॥ਗੋਵਾਹੇਵਰਕੰਚਨਬੁਤਕਾਮੀਬਾਹੁਚਿਤਾਪਿਪੂਰਨ
ਕਰਜੁਪੂਜਿਦੀਆਸਮਾਨਰਸਾਇ॥੪॥੧॥ਸਲੋਕੁ॥ਚੰਦਨਚੰਦਨੁਆਖੀਐਸੁਗੰਧੀਕਾਵਾਸੁ॥
ਸੋਈਚੰਦਨੁਜੋਪਰਹਰੈਤਜੈਵਿਕਾਰੁਵਾਸੁ॥ਸੋਈਚੰਦਨੁਜੋਪਰਹਰੈਤਜੈਵਿਕਾਰੁ

ਸਭ ਸਚੁ ਸਾਚੇ ਸਚੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਨ ਹਾਰੀਐ ਜਾਇ ॥ ਸਚੁ ਸਾਚੇ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚੁ ਸਾਚੇ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਸਚੁ ਸਾਚੇ ਸਚੁ ਸੋ

ਹਉ ਮੈਲਾ ਕਰਤੇ ਮੈਲੀ ਜਾਨਿ ਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਿਤੁ ਗਤਿ ਵੇਲ ਪਛਾਨਿ ਆ ॥ ਹਉ ਮੈਲਾ ਮਲੁ ਖਾਵਣੀ ॥ ਹਉ ਮੈਲਾ ਮਲੁ ਜਾਵਣੀ ॥ ਹਉ ਮੈਲਾ ਕਰਿ ਜਾਨੀ ਬਹੁ ਪਾਵਣੀ ॥ ਹਉ ਮੈਲਾ ਮਲੁ ਧੋਵਣੀ ॥ ਹਉ ਮੈਲਾ ਮਲੁ ਖੋ

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਜੇ ਮਿਲੈ ਸਭ ਚਿੰਤ ਮਿਟਾਵਣਹਾਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਵਣਾ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਦੁਲਭ ਹੈ ਆਪੁ ਵੰਞਾਏ ਘਾਲਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਨਾਲਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਮਨ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਦੇ ਵਾਰਣੈ ਜੋ ਅਪਣਾ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩

ਹਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਚੁ ਚੁਕੈ ਜਾਇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੋਖੁ ਦੁਆਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਰਹਾਇ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਵਖਾਣੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਸਚੈ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੀਐ ਭਉ ਭਾਗੈ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ॥੪॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਬੰਦਗੀ ਸਾਚੇ ਸਚਾ ਸੋਇ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ਸਾਚੇ ਸਚੀ ਸਾਖ ਸਚੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਸਿਫਤਿ ਸਾਲਾਹ ਸਾਚੇ ਸਚਾ ਤਖਤੁ ਸਚੁ ਸਚੈ ਪਾਤਿਸਾਹੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਸੋਭਾ ਹੋਈ ॥੫॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਸੁਰਤਿ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚਾ ਵੇਸੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਬੋਲੀ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚਾ ਉਪਦੇਸੁ ਸਚੁ ਸਚੈ ਆਦੇਸੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਸੇਵ ਕਮਾਈ ਸਾਚੇ ਸਚੀ ਨਾਈ ਸਚੁ ਸਚੈ ਫੁਰਮਾਣੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ॥੬॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਦਾਤਿ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚਾ ਦਾਨੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਭਗਤਿ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ ਸਚੁ ਸਚੈ ਨੀਸਾਣੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਪੂਜ ਪਵਾਈ ਸਾਚੇ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ਸਚੁ ਸਚੈ ਫੁਰਮਾਣੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ॥੭॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਸੰਜਮੀ ਸਾਚੇ ਸਚਾ ਨਾਉ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਸੁਰਤਿ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚਾ ਥਾਉ ਸਚੁ ਸਚੈ ਨਿਆਉ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਸਾਖ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ॥੮॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚਾ ਹੁਕਮੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਸੇਵ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚਾ ਜਾਣੈ ਮਰਮੁ ਸਚੁ ਸਚੈ ਧਰਮੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਸੋਭਾ ਹੋਈ ॥੯॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਸੁਰਤਿ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚਾ ਵੇਸੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਬੋਲੀ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚਾ ਉਪਦੇਸੁ ਸਚੁ ਸਚੈ ਆਦੇਸੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਸੇਵ ਕਮਾਈ ਸਾਚੇ ਸਚੀ ਨਾਈ ਸਚੁ ਸਚੈ ਫੁਰਮਾਣੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ॥੧੦॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਦਾਤਿ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚਾ ਦਾਨੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਭਗਤਿ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ ਸਚੁ ਸਚੈ ਨੀਸਾਣੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਪੂਜ ਪਵਾਈ ਸਾਚੇ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ਸਚੁ ਸਚੈ ਫੁਰਮਾਣੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ॥੧੧॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਸੰਜਮੀ ਸਾਚੇ ਸਚਾ ਨਾਉ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਸੁਰਤਿ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚਾ ਥਾਉ ਸਚੁ ਸਚੈ ਨਿਆਉ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਸਾਖ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ॥੧੨॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚਾ ਹੁਕਮੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਸੇਵ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚਾ ਜਾਣੈ ਮਰਮੁ ਸਚੁ ਸਚੈ ਧਰਮੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਸੋਭਾ ਹੋਈ ॥੧੩॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਸੁਰਤਿ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚਾ ਵੇਸੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਬੋਲੀ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚਾ ਉਪਦੇਸੁ ਸਚੁ ਸਚੈ ਆਦੇਸੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਸੇਵ ਕਮਾਈ ਸਾਚੇ ਸਚੀ ਨਾਈ ਸਚੁ ਸਚੈ ਫੁਰਮਾਣੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ॥੧੪॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਦਾਤਿ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚਾ ਦਾਨੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਭਗਤਿ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ ਸਚੁ ਸਚੈ ਨੀਸਾਣੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਪੂਜ ਪਵਾਈ ਸਾਚੇ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ਸਚੁ ਸਚੈ ਫੁਰਮਾਣੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ॥੧੫॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਸੰਜਮੀ ਸਾਚੇ ਸਚਾ ਨਾਉ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਸੁਰਤਿ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚਾ ਥਾਉ ਸਚੁ ਸਚੈ ਨਿਆਉ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਸਾਖ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ॥੧੬॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚਾ ਹੁਕਮੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਸੇਵ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚਾ ਜਾਣੈ ਮਰਮੁ ਸਚੁ ਸਚੈ ਧਰਮੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਸੋਭਾ ਹੋਈ ॥੧੭॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਸੁਰਤਿ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚਾ ਵੇਸੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਬੋਲੀ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚਾ ਉਪਦੇਸੁ ਸਚੁ ਸਚੈ ਆਦੇਸੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਸੇਵ ਕਮਾਈ ਸਾਚੇ ਸਚੀ ਨਾਈ ਸਚੁ ਸਚੈ ਫੁਰਮਾਣੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ॥੧੮॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਦਾਤਿ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚਾ ਦਾਨੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਭਗਤਿ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ ਸਚੁ ਸਚੈ ਨੀਸਾਣੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਪੂਜ ਪਵਾਈ ਸਾਚੇ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ਸਚੁ ਸਚੈ ਫੁਰਮਾਣੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ॥੧੯॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਸੰਜਮੀ ਸਾਚੇ ਸਚਾ ਨਾਉ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਸੁਰਤਿ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚਾ ਥਾਉ ਸਚੁ ਸਚੈ ਨਿਆਉ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਸਾਖ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ॥੨੦॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚਾ ਹੁਕਮੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਸੇਵ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚਾ ਜਾਣੈ ਮਰਮੁ ਸਚੁ ਸਚੈ ਧਰਮੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਸੋਭਾ ਹੋਈ ॥੨੧॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਸੁਰਤਿ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚਾ ਵੇਸੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਬੋਲੀ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚਾ ਉਪਦੇਸੁ ਸਚੁ ਸਚੈ ਆਦੇਸੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਸੇਵ ਕਮਾਈ ਸਾਚੇ ਸਚੀ ਨਾਈ ਸਚੁ ਸਚੈ ਫੁਰਮਾਣੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ॥੨੨॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਦਾਤਿ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚਾ ਦਾਨੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਭਗਤਿ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ ਸਚੁ ਸਚੈ ਨੀਸਾਣੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਪੂਜ ਪਵਾਈ ਸਾਚੇ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ਸਚੁ ਸਚੈ ਫੁਰਮਾਣੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ॥੨੩॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਸੰਜਮੀ ਸਾਚੇ ਸਚਾ ਨਾਉ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਸੁਰਤਿ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚਾ ਥਾਉ ਸਚੁ ਸਚੈ ਨਿਆਉ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਸਾਖ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ॥੨੪॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚਾ ਹੁਕਮੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਸੇਵ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚਾ ਜਾਣੈ ਮਰਮੁ ਸਚੁ ਸਚੈ ਧਰਮੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਸੋਭਾ ਹੋਈ ॥੨੫॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਸੁਰਤਿ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚਾ ਵੇਸੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਬੋਲੀ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚਾ ਉਪਦੇਸੁ ਸਚੁ ਸਚੈ ਆਦੇਸੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਸੇਵ ਕਮਾਈ ਸਾਚੇ ਸਚੀ ਨਾਈ ਸਚੁ ਸਚੈ ਫੁਰਮਾਣੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ॥੨੬॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਦਾਤਿ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚਾ ਦਾਨੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਭਗਤਿ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ ਸਚੁ ਸਚੈ ਨੀਸਾਣੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਪੂਜ ਪਵਾਈ ਸਾਚੇ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ਸਚੁ ਸਚੈ ਫੁਰਮਾਣੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ॥੨੭॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਸੰਜਮੀ ਸਾਚੇ ਸਚਾ ਨਾਉ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਸੁਰਤਿ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚਾ ਥਾਉ ਸਚੁ ਸਚੈ ਨਿਆਉ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਸਾਖ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ॥੨੮॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚਾ ਹੁਕਮੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਸੇਵ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚਾ ਜਾਣੈ ਮਰਮੁ ਸਚੁ ਸਚੈ ਧਰਮੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਸੋਭਾ ਹੋਈ ॥੨੯॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਸੁਰਤਿ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚਾ ਵੇਸੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਬੋਲੀ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚਾ ਉਪਦੇਸੁ ਸਚੁ ਸਚੈ ਆਦੇਸੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਸੇਵ ਕਮਾਈ ਸਾਚੇ ਸਚੀ ਨਾਈ ਸਚੁ ਸਚੈ ਫੁਰਮਾਣੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ॥੩੦॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਦਾਤਿ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚਾ ਦਾਨੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਭਗਤਿ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ ਸਚੁ ਸਚੈ ਨੀਸਾਣੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਪੂਜ ਪਵਾਈ ਸਾਚੇ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ਸਚੁ ਸਚੈ ਫੁਰਮਾਣੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ॥੩੧॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਸੰਜਮੀ ਸਾਚੇ ਸਚਾ ਨਾਉ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਸੁਰਤਿ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚਾ ਥਾਉ ਸਚੁ ਸਚੈ ਨਿਆਉ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਸਾਖ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ॥੩੨॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚਾ ਹੁਕਮੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਸੇਵ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚਾ ਜਾਣੈ ਮਰਮੁ ਸਚੁ ਸਚੈ ਧਰਮੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਸੋਭਾ ਹੋਈ ॥੩੩॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਸੁਰਤਿ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚਾ ਵੇਸੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਬੋਲੀ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚਾ ਉਪਦੇਸੁ ਸਚੁ ਸਚੈ ਆਦੇਸੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਸੇਵ ਕਮਾਈ ਸਾਚੇ ਸਚੀ ਨਾਈ ਸਚੁ ਸਚੈ ਫੁਰਮਾਣੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ॥੩੪॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਦਾਤਿ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚਾ ਦਾਨੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਭਗਤਿ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ ਸਚੁ ਸਚੈ ਨੀਸਾਣੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਪੂਜ ਪਵਾਈ ਸਾਚੇ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ਸਚੁ ਸਚੈ ਫੁਰਮਾਣੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ॥੩੫॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਸੰਜਮੀ ਸਾਚੇ ਸਚਾ ਨਾਉ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਸੁਰਤਿ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚਾ ਥਾਉ ਸਚੁ ਸਚੈ ਨਿਆਉ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਸਾਖ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ॥੩੬॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚਾ ਹੁਕਮੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਸੇਵ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚਾ ਜਾਣੈ ਮਰਮੁ ਸਚੁ ਸਚੈ ਧਰਮੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਸੋਭਾ ਹੋਈ ॥੩੭॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਸੁਰਤਿ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚਾ ਵੇਸੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਬੋਲੀ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚਾ ਉਪਦੇਸੁ ਸਚੁ ਸਚੈ ਆਦੇਸੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਸੇਵ ਕਮਾਈ ਸਾਚੇ ਸਚੀ ਨਾਈ ਸਚੁ ਸਚੈ ਫੁਰਮਾਣੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ॥੩੮॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਦਾਤਿ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚਾ ਦਾਨੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਭਗਤਿ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ ਸਚੁ ਸਚੈ ਨੀਸਾਣੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਪੂਜ ਪਵਾਈ ਸਾਚੇ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ਸਚੁ ਸਚੈ ਫੁਰਮਾਣੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ॥੩੯॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਸੰਜਮੀ ਸਾਚੇ ਸਚਾ ਨਾਉ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਸੁਰਤਿ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚਾ ਥਾਉ ਸਚੁ ਸਚੈ ਨਿਆਉ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਸਾਖ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ॥੪੦॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚਾ ਹੁਕਮੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਸੇਵ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚਾ ਜਾਣੈ ਮਰਮੁ ਸਚੁ ਸਚੈ ਧਰਮੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਸੋਭਾ ਹੋਈ ॥੪੧॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਸੁਰਤਿ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚਾ ਵੇਸੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਬੋਲੀ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚਾ ਉਪਦੇਸੁ ਸਚੁ ਸਚੈ ਆਦੇਸੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਸੇਵ ਕਮਾਈ ਸਾਚੇ ਸਚੀ ਨਾਈ ਸਚੁ ਸਚੈ ਫੁਰਮਾਣੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ॥੪੨॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਦਾਤਿ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚਾ ਦਾਨੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਭਗਤਿ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ ਸਚੁ ਸਚੈ ਨੀਸਾਣੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਪੂਜ ਪਵਾਈ ਸਾਚੇ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ਸਚੁ ਸਚੈ ਫੁਰਮਾਣੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ॥੪੩॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਸੰਜਮੀ ਸਾਚੇ ਸਚਾ ਨਾਉ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਸੁਰਤਿ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚਾ ਥਾਉ ਸਚੁ ਸਚੈ ਨਿਆਉ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਸਾਖ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ॥੪੪॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚਾ ਹੁਕਮੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਸੇਵ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚਾ ਜਾਣੈ ਮਰਮੁ ਸਚੁ ਸਚੈ ਧਰਮੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਸੋਭਾ ਹੋਈ ॥੪੫॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਸੁਰਤਿ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚਾ ਵੇਸੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਬੋਲੀ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚਾ ਉਪਦੇਸੁ ਸਚੁ ਸਚੈ ਆਦੇਸੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਸੇਵ ਕਮਾਈ ਸਾਚੇ ਸਚੀ ਨਾਈ ਸਚੁ ਸਚੈ ਫੁਰਮਾਣੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ॥੪੬॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਦਾਤਿ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚਾ ਦਾਨੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਭਗਤਿ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ ਸਚੁ ਸਚੈ ਨੀਸਾਣੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਪੂਜ ਪਵਾਈ ਸਾਚੇ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ਸਚੁ ਸਚੈ ਫੁਰਮਾਣੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ॥੪੭॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਸੰਜਮੀ ਸਾਚੇ ਸਚਾ ਨਾਉ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਸੁਰਤਿ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚਾ ਥਾਉ ਸਚੁ ਸਚੈ ਨਿਆਉ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਸਾਖ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ॥੪੮॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚਾ ਹੁਕਮੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਸੇਵ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚਾ ਜਾਣੈ ਮਰਮੁ ਸਚੁ ਸਚੈ ਧਰਮੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਸੋਭਾ ਹੋਈ ॥੪੯॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਸੁਰਤਿ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚਾ ਵੇਸੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਬੋਲੀ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚਾ ਉਪਦੇਸੁ ਸਚੁ ਸਚੈ ਆਦੇਸੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਸੇਵ ਕਮਾਈ ਸਾਚੇ ਸਚੀ ਨਾਈ ਸਚੁ ਸਚੈ ਫੁਰਮਾਣੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ॥੫੦॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਦਾਤਿ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚਾ ਦਾਨੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਭਗਤਿ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ ਸਚੁ ਸਚੈ ਨੀਸਾਣੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਪੂਜ ਪਵਾਈ ਸਾਚੇ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ਸਚੁ ਸਚੈ ਫੁਰਮਾਣੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ॥੫੧॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਸੰਜਮੀ ਸਾਚੇ ਸਚਾ ਨਾਉ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਸੁਰਤਿ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚਾ ਥਾਉ ਸਚੁ ਸਚੈ ਨਿਆਉ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਸਾਖ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ॥੫੨॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚਾ ਹੁਕਮੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਸੇਵ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚਾ ਜਾਣੈ ਮਰਮੁ ਸਚੁ ਸਚੈ ਧਰਮੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਸੋਭਾ ਹੋਈ ॥੫੩॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਸੁਰਤਿ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚਾ ਵੇਸੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਬੋਲੀ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚਾ ਉਪਦੇਸੁ ਸਚੁ ਸਚੈ ਆਦੇਸੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਸੇਵ ਕਮਾਈ ਸਾਚੇ ਸਚੀ ਨਾਈ ਸਚੁ ਸਚੈ ਫੁਰਮਾਣੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ॥੫੪॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਦਾਤਿ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚਾ ਦਾਨੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਭਗਤਿ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ ਸਚੁ ਸਚੈ ਨੀਸਾਣੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਪੂਜ ਪਵਾਈ ਸਾਚੇ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ਸਚੁ ਸਚੈ ਫੁਰਮਾਣੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ॥੫੫॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਸੰਜਮੀ ਸਾਚੇ ਸਚਾ ਨਾਉ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਸੁਰਤਿ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚਾ ਥਾਉ ਸਚੁ ਸਚੈ ਨਿਆਉ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਸਾਖ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ

ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਜਿਨਿ ਸਭ ਕਿਛੁ ਦਿਤਾ ਆਪਿ ॥੧॥ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿਤਾ ਮੇਰਾ ਬਾਪਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਗਾਵਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿਤਾ ਮੇਰਾ ਬਾਪਿ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਹ

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵਹੁ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਪਾਪ ਤੁਮਾਰੇ ਜਾਵਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਾ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਗਇਆ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਜਪਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਖਹੁ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਲਇਆ ॥੧॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨੁ ਦੀਨਾ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਾ ਸਭੁ ਕੁਲੁ ਉਧਰਿਆ ॥ ਧੰਨੁ ਜਣੇਦੀ ਧੰਨੁ ਪਰਗਟੁ ਜਗ ਅੰਦਰਿ ਜਿਨਿ ਜਪਿਆ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥੨॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੋ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਕਾਟੇ ਠਾਕੁਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਏ ਨਿਹਾਲੁ ॥੩॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੋ ਨਾਹੀ ਸੋਗੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਲੋਗੁ ॥੪॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੋ ਨਾਹੀ ਭਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਲੋਗੁ ॥੫॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੋ ਨਾਹੀ ਭਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਲੋਗੁ ॥੬॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੋ ਨਾਹੀ ਭਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਲੋਗੁ ॥੭॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੋ ਨਾਹੀ ਭਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਲੋਗੁ ॥੮॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੋ ਨਾਹੀ ਭਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਲੋਗੁ ॥੯॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੋ ਨਾਹੀ ਭਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਲੋਗੁ ॥੧੦॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੋ ਨਾਹੀ ਭਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਲੋਗੁ ॥੧੧॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੋ ਨਾਹੀ ਭਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਲੋਗੁ ॥੧੨॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੋ ਨਾਹੀ ਭਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਲੋਗੁ ॥੧੩॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੋ ਨਾਹੀ ਭਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਲੋਗੁ ॥੧੪॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੋ ਨਾਹੀ ਭਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਲੋਗੁ ॥੧੫॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੋ ਨਾਹੀ ਭਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਲੋਗੁ ॥੧੬॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੋ ਨਾਹੀ ਭਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਲੋਗੁ ॥੧੭॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੋ ਨਾਹੀ ਭਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਲੋਗੁ ॥੧੮॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੋ ਨਾਹੀ ਭਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਲੋਗੁ ॥੧੯॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੋ ਨਾਹੀ ਭਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਲੋਗੁ ॥੨੦॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੋ ਨਾਹੀ ਭਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਲੋਗੁ ॥੨੧॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੋ ਨਾਹੀ ਭਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਲੋਗੁ ॥੨੨॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੋ ਨਾਹੀ ਭਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਲੋਗੁ ॥੨੩॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੋ ਨਾਹੀ ਭਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਲੋਗੁ ॥੨੪॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੋ ਨਾਹੀ ਭਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਲੋਗੁ ॥੨੫॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੋ ਨਾਹੀ ਭਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਲੋਗੁ ॥੨੬॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੋ ਨਾਹੀ ਭਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਲੋਗੁ ॥੨੭॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੋ ਨਾਹੀ ਭਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਲੋਗੁ ॥੨੮॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੋ ਨਾਹੀ ਭਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਲੋਗੁ ॥੨੯॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੋ ਨਾਹੀ ਭਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਲੋਗੁ ॥੩੦॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੋ ਨਾਹੀ ਭਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਲੋਗੁ ॥੩੧॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੋ ਨਾਹੀ ਭਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਲੋਗੁ ॥੩੨॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੋ ਨਾਹੀ ਭਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਲੋਗੁ ॥੩੩॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੋ ਨਾਹੀ ਭਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਲੋਗੁ ॥੩੪॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੋ ਨਾਹੀ ਭਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਲੋਗੁ ॥੩੫॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੋ ਨਾਹੀ ਭਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਲੋਗੁ ॥੩੬॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੋ ਨਾਹੀ ਭਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਲੋਗੁ ॥੩੭॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੋ ਨਾਹੀ ਭਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਲੋਗੁ ॥੩੮॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੋ ਨਾਹੀ ਭਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਲੋਗੁ ॥੩੯॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੋ ਨਾਹੀ ਭਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਲੋਗੁ ॥੪੦॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੋ ਨਾਹੀ ਭਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਲੋਗੁ ॥੪੧॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੋ ਨਾਹੀ ਭਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਲੋਗੁ ॥੪੨॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੋ ਨਾਹੀ ਭਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਲੋਗੁ ॥੪੩॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੋ ਨਾਹੀ ਭਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਲੋਗੁ ॥੪੪॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੋ ਨਾਹੀ ਭਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਲੋਗੁ ॥੪੫॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੋ ਨਾਹੀ ਭਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਲੋਗੁ ॥੪੬॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੋ ਨਾਹੀ ਭਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਲੋਗੁ ॥੪੭॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੋ ਨਾਹੀ ਭਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਲੋਗੁ ॥੪੮॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੋ ਨਾਹੀ ਭਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਲੋਗੁ ॥੪੯॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੋ ਨਾਹੀ ਭਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਲੋਗੁ ॥੫੦॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੋ ਨਾਹੀ ਭਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਲੋਗੁ ॥੫੧॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੋ ਨਾਹੀ ਭਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਲੋਗੁ ॥੫੨॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੋ ਨਾਹੀ ਭਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਲੋਗੁ ॥੫੩॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੋ ਨਾਹੀ ਭਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਲੋਗੁ ॥੫੪॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੋ ਨਾਹੀ ਭਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਲੋਗੁ ॥੫੫॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੋ ਨਾਹੀ ਭਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਲੋਗੁ ॥੫੬॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੋ ਨਾਹੀ ਭਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਲੋਗੁ ॥੫੭॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੋ ਨਾਹੀ ਭਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਲੋਗੁ ॥੫੮॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੋ ਨਾਹੀ ਭਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਲੋਗੁ ॥੫੯॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੋ ਨਾਹੀ ਭਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਲੋਗੁ ॥੬੦॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੋ ਨਾਹੀ ਭਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਲੋਗੁ ॥੬੧॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੋ ਨਾਹੀ ਭਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਲੋਗੁ ॥੬੨॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੋ ਨਾਹੀ ਭਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਲੋਗੁ ॥੬੩॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੋ ਨਾਹੀ ਭਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਲੋਗੁ ॥੬੪॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੋ ਨਾਹੀ ਭਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਲੋਗੁ ॥੬੫॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੋ ਨਾਹੀ ਭਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਲੋਗੁ ॥੬੬॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੋ ਨਾਹੀ ਭਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਲੋਗੁ ॥੬੭॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੋ ਨਾਹੀ ਭਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਲੋਗੁ ॥੬੮॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੋ ਨਾਹੀ ਭਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਲੋਗੁ ॥੬੯॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੋ ਨਾਹੀ ਭਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਲੋਗੁ ॥੭੦॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੋ ਨਾਹੀ ਭਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਲੋਗੁ ॥੭੧॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੋ ਨਾਹੀ ਭਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਲੋਗੁ ॥੭੨॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੋ ਨਾਹੀ ਭਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਲੋਗੁ ॥੭੩॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੋ ਨਾਹੀ ਭਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜ

ਤ॥ ਜਾਬੁਲਿਸਿਮਤਕਾਟਿਮੀਟਹਿਅਪਰਾਧਾ॥ ਜਾਬੁਜਪਤਭਰਹਿਘਰੀਜਲਾ॥ ਜਾਬੁਜਪ
ਤਮਸੁਮੀਰਭੁਰੇਹੈ॥ ਜਾਬੁਜਪਤਬਸਭੁਜਗਲੀਐ॥ ੪॥ ਜਾਬੁਜਪਤਤਸਤੁਹਥਿਲੀਐ
ਹੈ॥ ਬਚੁਰੇਨਡੋਡੈਹਰਿਸੀਗੋਸ੍ਟਿ॥ ਹੈ॥ ਜਾਬੁਜਪਤਬਵਾਸੁ॥ ਜਾਬੁਜਪਤ
ਸੁਖਸਹਜਨਿਵਾਸੁ॥ ਜਾਬੁਜਪਤਇਹਅਗਾਸਿਨੋਹਤ॥ ਜਾਬੁਜਪਤਇਹਬਾਹੁਰਿ
ਜੋਹਤ॥ ਜਾਬੁਜਪਤਤੇਰਾਸਿਮਲਾਖਾ॥ ਜਾਬੁਜਪਤਸਗਲਾਦੁਖਲਾਖਾ॥ ਦ੍ਰਿਸ
ਜਪਤਪੁਸਕਲ੍ਪ੍ਰਛ੍ਰਾਬੈਨੇ॥ ਜਾਬੁਜਪਤਬਤਿਅਗਤਪੁਨੈ॥ ਜਾਬੁਜਪਤਾਇਹਨੀਚ
ਮਥੋਇ॥ ਜਾਬੁਜਪਤਕਮਬਖੁਸੀਧਾਹੋਇ॥ ੭॥ ਗੁਰਬੁਰਾ ਦ੍ਰਿਸਤਿਸਤਭੁਮਿਕਲੀ॥
ਜੋਸਬੋਹਿਰਦੇਮੈਂਦੁਦੇਹਗੀ॥ ਅਖ੍ਰਕੀਰਤਨੁਤਿਨੋਭਜਨੁਚੁਰਾ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਜੋਬੁਜ
ਤਿਗੁਨੁਪੂਰਾ॥ ੮॥ ਜਾਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫॥ ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਨਿਦਅੰਤਰਿਧਾਰੈ॥
ਰਜਨਾਸੋਉ ਸੰਸ੍ਰਮਿ ਵਾਰੈ॥ ਚਮਾਈਦ੍ਰੀਕਰਿਛੈਵਾਸਿ॥ ਤਾਕੈਆਤਮੈਜੋਇਪ੍ਰਗਾਸਿ॥ ੧॥
ਐਸੀ॥ ਦ੍ਰਿੜਤਾਤਾਕੈਹੋਇ॥ ਜਾਕਉਦਇਆਕਰੈਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਜਨ
ਦੁਸਟਜਾਕੈਏਕਸਮਾਨੈ॥ ਜੇਤਾਬੈਭਵਤੇਤਾ ਰੇਮਾਨੈ॥ ਜੇਤਾਸ੍ਰਮੁਤੇਤਾਨਾਮੁ॥ ਜੇਤਾ
ਪੇਖਨੁਤੇਤਾਧੀਆਨੁ॥ ੨॥ ਸਹਜੇਜਾਗੁਸਹਜੇਸੋਇ॥ ਸਹਜੇਹੋਤਜਾਈਬੁਧੋਇ॥ ਸ
ਹਜਿਬੋਲਨੁਗੁਸਹਜੇਚੀਹਜਨਾ॥ ਸਹਜੇਚੁਪਸਹਜੇਹੀਜਪਨਾ॥ ੩॥ ਸਹਜੇਭੋਜਨੁਸਹਜਸੇਜ
ਛੀ॥ ਸਹਜੇਮਿਲਿਓਇਛਸਗਲਾਜਦੁਰਾਛੀ॥ ਸਹਜੇਹੋਆਸਾਪੂਰਿਲ੍ਯ॥ ਸਹਜਿਮਿਲਿਓ
ਹਸਨਿਸੰਜ੍ਯ॥ ੪॥ ਸਹਜੇਦ੍ਰਿਸਟਿਧਾਰਿਸਹਜਿਉਦਸੀ॥ ਸਹਜੇਦੁਬਿਧਾਤਨਕੀਨਸੀ॥
ਕੈਸਹਜਿਭਇਆਅਨੰਦੁ॥ ਤਾਕਉਬੁਝੋਇਆਪਰਮਾਨੰਦੁ॥ ੫॥ ਸਹਜੇਕੀਨੀਜਾਂਅਕੇਦਾ॥ ਸਹਜਕਥਾਹਿਆਤਸੁਗਸਿਆ॥ ਤਾਕੈਸੀਗੇਆਬਿਨਾਸੀ
ਵਾਸਿਆ॥ ਸਹਜੇਕੀਨੋਜਾਂਅਸਥੰਭੁ॥ ਸਹਜਿਮਿਲਿਓਸਗਲਾਪ੍ਰਤਿਬਿੰਭੁ॥ ੬॥
ਸਹਜੇਜੁਗਤਿਸਹਜੇਭਯਾਨ॥ ਸਹਜੇਪਾਇਓਪਦੁਨਿਰਬਾਨ॥ ਸਹਜੇਤਤੁਬੀਚਾਰਿਓ
ਜੋਤਿ॥ ਸਹਜੇਪਾਈਮਿਲਣਕੀਰੀਤਿ॥ ਸਹਜੇਉਪਜਿਓਸਹਜੁਬੀਚਾਰੁ॥ ਸਹਜੇਪਾਇਓ
ਰੂਪੁਅਪਾਰੁ॥ ੭॥ ਸਹਜੇਸਾਚੁਵਖਾਣਿਓ ਸਾਚੁ॥ ਸਹਜੇਰਾਤਾਰਾਮਕੁਮਾਚੁ॥ ਸਹਜੇ
ਹੋਆਸਗਲਪ੍ਰਗਾਸੁ॥ ਸਹਜੇਪਾਇਆਹਰਿਗੁਣਤਾਸੁ॥ ਸਹਜੇਹੋਆਸਗਲਾਨਿਬੇਰੁ॥ ਸਹਜੇ
ਨਾਨਕਭਇਆਨਿਹਕੇਰੁ॥ ੮॥ ੧॥ ਜਾਕਉਤੁਠੇਤੇਹੀਪਾਇਆ॥ ਤਿਸੁਕਉਈਸਾਸੀਨਹੀਸੰਤਾਪਾ॥
ਜਾਕਉਤੁਠੇਤੇਹੀਪਾਇਆ॥ ਤਿਸੁਕਉਈਸਾਸੀਨਹੀਸੰਤਾਪਾ॥ ਜਾਕਉਤੁਠੇਤੇਹੀਪਾਇਆ॥
ਤਿਸੁਕਉਈਸਾਸੀਨਹੀਸੰਤਾਪਾ

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਏ ਭਗਵਾਨੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਰਗਟੈ ਸਭ ਥਾਇ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਤ ਜਾਇ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬੀਗਾ ਜਾਇ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਨ ਤੇ ਲਾਹ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਹ

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੧ ੧੭ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮੁੰਧੈ ਤੈ ਦੁਹੇਲੜੀ ਆਜੀ ਭੁਮੀ ਦਮੁ ਆਹੋ ਸਾਧਸਦਾ ਭਲੀ ਆਜੀ ਭੁਮੀ ਮੈਕੈਹੈ
ਧਨ ਥੀਈ ਸੁ ਚਾਲਿ ਕੰਤ ਵੈਕੇ ਵੈਨੇ ਦੇਖਏ ਸੀ ਗਾਰੀ ਮਰਸਭੇ ਜੋਭਤਸਭੁ ਝੂ
ਹੁਕਿਤੇਨ ਦੇਖਏ ਸੋ ਮਤਜੇ ਬਹਿ ਗਲਾਬੈ ਗਾਲੀ ਦੁਹਾਗਣੀ ਨਆਵੈ ਸਾਧਸਾਧਸਮਾਧਸਾਧ
ਮੈਭੋਲੀ ਮੈਲਾਈ ਬਿਨੁਪਿਰਨੀਦ ਨਆਵੈ ਏ ਮੁੰਧਨਿ ਮਾਨ ਕਰੀ ਆਜੀ ਭੁਮੀ ਬਿਨੁਧਨੀਪਿ
ਆਗੈ ਕਿਉਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਥੀ ਬਿਨੁ ਉਮਧਾਗੈ ਨਹਾਬਿਨੁਪਿਆਰੇ ਦਾਸੁਰਾਉ ਦੁਹੇਲੀ ਸਭੇਲੀ
ਮੁਕਿਗਏ ਭੋਗੁਜੰਮਣਮਰਣੁਦੁਖੁ ਭੰਨਿ ਘੜੈ ਸਵਾਰੈ ਸੋਈ ਕਿਰਤੁਵਾਚਿਨ ਸਕੀਐ ਕਿਛੁ ਕਹਣਾ ਕਰਣਾ ਜਾਇ
ਮੁੰਧਨਿ ਕੰਤ ਕਹੈ ਘਰਿ ਰਾਖੈ ਦੇਖਿ ਵਿਡਾਣੀ ਤਾਉ ਸਹੈ ਨਾਨਕ ਸਗਲ ਤਜੀ ਅਭਿਮਾਨੀ ਤਉ ਪਿਰ ਮੇਲੁ ਭਇਆ
ਆਈ ਹੈ ਆਈ ਹੈ ਆਈ ਹੈ

ਨੇਤਾ ਸਬਦੁ ਸਾਚਾ ਗੁਰਿ ਦਿਖਾਇਆ ਅਸਥਨੁ ਪਾਇਆ ਪਰਭ ਕੇਰਾ ਤਹ ਵਾਸਾ ਭਇਆ ॥੩॥
ਅਸਥਿਰੁ ਜਾਮਿ ਸਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ਸਾਚਉ ਸਚੀ ਨਿਆਈ ਸਦਾ ਉਤਮ ਸਚਾ ਦੇਸੁ ਹੈ
ਓਹਾ ਨਕਰ ਦਰੀਸਾ ਜੇ ਸਾਚੁ ਸੀਸੁ ਵਢਾਈਐ ਤਾਂ ਸਚੁ ਪਲੈ ਪਵੈ ॥੪॥
ਹਉ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਗੁਣ ਗਾਏ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਾਂ ਸਚੁ ਸੁਣਿਆ ਸਚੁ ਸੇਵੀਐ
ਸਚੁ ਸੇਵਿਐ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ਸਚੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥੫॥
ਸਚੁ ਸਾਜਨੁ ਸਚੁ ਸੁਣਿ ਵਿਗਸੀਐ ਸਚੁ ਨੇਹੁ ਸਚੁ ਨੀਸਾਣੁ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਪਿਆਰਾ ਮਨਿ ਵਸੈ
ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਵਖਾਣੈ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਪਰਖੈ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ
ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੀ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸੰਗਿ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਿਞਾਣੁ ਹੈ ॥੬॥
ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੀ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸੰਗਿ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਿਞਾਣੁ ਹੈ ॥੭॥
ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੀ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸੰਗਿ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਿਞਾਣੁ ਹੈ ॥੮॥
ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੀ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸੰਗਿ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਿਞਾਣੁ ਹੈ ॥੯॥
ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੀ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸੰਗਿ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਿਞਾਣੁ ਹੈ ॥੧੦॥
ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੀ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸੰਗਿ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਿਞਾਣੁ ਹੈ ॥੧੧॥
ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੀ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸੰਗਿ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਿਞਾਣੁ ਹੈ ॥੧੨॥
ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੀ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸੰਗਿ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਿਞਾਣੁ ਹੈ ॥੧੩॥
ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੀ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸੰਗਿ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਿਞਾਣੁ ਹੈ ॥੧੪॥
ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੀ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸੰਗਿ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਿਞਾਣੁ ਹੈ ॥੧੫॥
ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੀ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸੰਗਿ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਿਞਾਣੁ ਹੈ ॥੧੬॥
ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੀ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸੰਗਿ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਿਞਾਣੁ ਹੈ ॥੧੭॥
ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੀ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸੰਗਿ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਿਞਾਣੁ ਹੈ ॥੧੮॥
ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੀ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸੰਗਿ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਿਞਾਣੁ ਹੈ ॥੧੯॥
ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੀ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸੰਗਿ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਿਞਾਣੁ ਹੈ ॥੨੦॥
ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੀ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸੰਗਿ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਿਞਾਣੁ ਹੈ ॥੨੧॥
ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੀ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸੰਗਿ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਿਞਾਣੁ ਹੈ ॥੨੨॥
ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੀ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸੰਗਿ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਿਞਾਣੁ ਹੈ ॥੨੩॥
ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੀ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸੰਗਿ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਿਞਾਣੁ ਹੈ ॥੨੪॥
ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੀ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸੰਗਿ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਿਞਾਣੁ ਹੈ ॥੨੫॥
ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੀ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸੰਗਿ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਿਞਾਣੁ ਹੈ ॥੨੬॥
ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੀ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸੰਗਿ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਿਞਾਣੁ ਹੈ ॥੨੭॥
ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੀ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸੰਗਿ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਿਞਾਣੁ ਹੈ ॥੨੮॥
ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੀ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸੰਗਿ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਿਞਾਣੁ ਹੈ ॥੨੯॥
ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੀ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸੰਗਿ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਿਞਾਣੁ ਹੈ ॥੩੦॥
ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੀ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸੰਗਿ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਿਞਾਣੁ ਹੈ ॥੩੧॥
ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੀ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸੰਗਿ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਿਞਾਣੁ ਹੈ ॥੩੨॥
ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੀ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸੰਗਿ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਿਞਾਣੁ ਹੈ ॥੩੩॥
ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੀ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸੰਗਿ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਿਞਾਣੁ ਹੈ ॥੩੪॥
ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੀ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸੰਗਿ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਿਞਾਣੁ ਹੈ ॥੩੫॥
ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੀ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸੰਗਿ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਿਞਾਣੁ ਹੈ ॥੩੬॥
ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੀ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸੰਗਿ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਿਞਾਣੁ ਹੈ ॥੩੭॥
ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੀ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸੰਗਿ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਿਞਾਣੁ ਹੈ ॥੩੮॥
ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੀ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸੰਗਿ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਿਞਾਣੁ ਹੈ ॥੩੯॥
ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੀ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸੰਗਿ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਿਞਾਣੁ ਹੈ ॥੪੦॥
ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੀ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸੰਗਿ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਿਞਾਣੁ ਹੈ ॥੪੧॥
ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੀ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸੰਗਿ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਿਞਾਣੁ ਹੈ ॥੪੨॥
ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੀ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸੰਗਿ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਿਞਾਣੁ ਹੈ ॥੪੩॥
ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੀ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸੰਗਿ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਿਞਾਣੁ ਹੈ ॥੪੪॥
ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੀ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸੰਗਿ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਿਞਾਣੁ ਹੈ ॥੪੫॥
ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੀ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸੰਗਿ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਿਞਾਣੁ ਹੈ ॥੪੬॥
ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੀ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸੰਗਿ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਿਞਾਣੁ ਹੈ ॥੪੭॥
ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੀ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸੰਗਿ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਿਞਾਣੁ ਹੈ ॥੪੮॥
ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੀ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸੰਗਿ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਿਞਾਣੁ ਹੈ ॥੪੯॥
ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੀ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸੰਗਿ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਿਞਾਣੁ ਹੈ ॥੫੦॥
ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੀ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸੰਗਿ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਿਞਾਣੁ ਹੈ ॥੫੧॥
ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੀ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸੰਗਿ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਿਞਾਣੁ ਹੈ ॥੫੨॥
ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੀ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸੰਗਿ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਿਞਾਣੁ ਹੈ ॥੫੩॥
ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੀ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸੰਗਿ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਿਞਾਣੁ ਹੈ ॥੫੪॥
ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੀ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸੰਗਿ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਿਞਾਣੁ ਹੈ ॥੫੫॥
ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੀ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸੰਗਿ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਿਞਾਣੁ ਹੈ ॥੫੬॥
ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੀ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸੰਗਿ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਿਞਾਣੁ ਹੈ ॥੫੭॥
ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੀ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸੰਗਿ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਿਞਾਣੁ ਹੈ ॥੫੮॥
ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੀ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸੰਗਿ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਿਞਾਣੁ ਹੈ ॥੫੯॥
ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੀ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸੰਗਿ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਿਞਾਣੁ ਹੈ ॥੬੦॥
ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੀ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸੰਗਿ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਿਞਾਣੁ ਹੈ ॥੬੧॥
ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੀ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸੰਗਿ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਿਞਾਣੁ ਹੈ ॥੬੨॥
ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੀ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸੰਗਿ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਿਞਾਣੁ ਹੈ ॥੬੩॥
ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੀ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸੰਗਿ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਿਞਾਣੁ ਹੈ ॥੬੪॥
ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੀ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸੰਗਿ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਿਞਾਣੁ ਹੈ ॥੬੫॥
ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੀ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸੰਗਿ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਿਞਾਣੁ ਹੈ ॥੬੬॥
ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੀ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸੰਗਿ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਿਞਾਣੁ ਹੈ ॥੬੭॥
ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੀ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸੰਗਿ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਿਞਾਣੁ ਹੈ ॥੬੮॥
ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੀ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸੰਗਿ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਿਞਾਣੁ ਹੈ ॥੬੯॥
ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੀ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸੰਗਿ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਿਞਾਣੁ ਹੈ ॥੭੦॥
ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੀ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸੰਗਿ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਿਞਾਣੁ ਹੈ ॥੭੧॥
ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੀ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸੰਗਿ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਿਞਾਣੁ ਹੈ ॥੭੨॥
ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੀ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸੰਗਿ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਿਞਾਣੁ ਹੈ ॥੭੩॥
ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੀ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸੰਗਿ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਿਞਾਣੁ ਹੈ ॥੭੪॥
ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੀ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸੰਗਿ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਿਞਾਣੁ ਹੈ ॥੭੫॥
ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੀ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸੰਗਿ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਿਞਾਣੁ ਹੈ ॥੭੬॥
ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੀ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸੰਗਿ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਿਞਾਣੁ ਹੈ ॥੭੭॥
ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੀ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸੰਗਿ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਿਞਾਣੁ ਹੈ ॥੭੮॥
ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੀ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸੰਗਿ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਿਞਾਣੁ ਹੈ ॥੭੯॥
ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੀ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸੰਗਿ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਿਞਾਣੁ ਹੈ ॥੮੦॥
ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੀ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸੰਗਿ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਿਞਾਣੁ ਹੈ ॥੮੧॥
ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੀ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸੰਗਿ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਿਞਾਣੁ ਹੈ ॥੮੨॥
ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੀ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸੰਗਿ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਿਞਾਣੁ ਹੈ ॥੮੩॥
ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੀ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸੰਗਿ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਿਞਾਣੁ ਹੈ ॥੮੪॥
ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੀ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸੰਗਿ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਿਞਾਣੁ ਹੈ ॥੮੫॥
ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੀ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸੰਗਿ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਿਞਾਣੁ ਹੈ ॥੮੬॥
ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੀ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸੰਗਿ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਿਞਾਣੁ ਹੈ ॥੮੭॥
ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੀ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸੰਗਿ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਿਞਾਣੁ ਹੈ ॥੮੮॥
ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੀ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸੰਗਿ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਿਞਾਣੁ ਹੈ ॥੮੯॥
ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੀ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸੰਗਿ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਿਞਾਣੁ ਹੈ ॥੯੦॥
ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੀ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸੰਗਿ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਿਞਾਣੁ ਹੈ ॥੯੧॥
ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੀ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸੰਗਿ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਿਞਾਣੁ ਹੈ ॥੯੨॥
ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੀ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸੰਗਿ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਿਞਾਣੁ ਹੈ ॥੯੩॥
ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੀ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸੰਗਿ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਿਞਾਣੁ ਹੈ ॥੯੪॥
ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੀ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸੰਗਿ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਿਞਾਣੁ ਹੈ ॥੯੫॥
ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੀ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸੰਗਿ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਿਞਾਣੁ ਹੈ ॥੯੬॥
ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੀ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸੰਗਿ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਿਞਾਣੁ ਹੈ ॥੯੭॥
ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੀ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸੰਗਿ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਿਞਾਣੁ ਹੈ ॥੯੮॥
ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੀ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸੰਗਿ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਿਞਾਣੁ ਹੈ ॥੯੯॥
ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੀ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸੰਗਿ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ਸਿਞਾਣੁ ਹੈ ॥੧੦੦॥

ਦਿਵਣੀ ਚਾਕਰੀ ਪੈਰਾਜੀ ਓਧਨ ਛੋਡਿਧਰ ਦੇਸਿਜਾਏ ਚੁਜੋ ਕੈਨੈ ਸੁਖੁਨ ਪਾਇਓ
ਪਿਛਾ ਜੀ ਓ ਬੇਖਿ ਅਲੇਤੇ ਖੁਭ ਤਲੇ ॥ ਬੀਖਿ ਆਲੇ ਕਿ ਖੁਭ ਤਲੇ ਤਰਗੀ ਨਕੁ ਲਾਇ ਓ ਖੁਭ ਤਲੇ
ਕਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਨਾਕੀ ਵੈਰਾਨੀ ਖਿਨੀ ਦੁਖਾਈ ਆਪੁ ਵਿਚੋ ਚਿਤਾ ਖਾਇ ਵਾਏ ॥ ਆਇਆ
ਬੈਯਨਾ ਤਿਕੈ ਨਾਮੀ ਖਿਨੁ ਦੁਖੁ ਸੰਤੋਏ ॥ ਨਾਨਕ ਆਇਆ ਕਾਦੁ ਪੂਰਤੇ ਚੁਕੈ ਜਾਗੁ ਜਾਸ
ਬਦੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਅਨਮੁਖ ਮੁਗਧ ਪੁਰਾਜੀ ਓਸ ਚਦੁ ਸਨੇ ਨਾਵ ਸਾਏ ॥
ਏਆ ਕਾਰੁ ਮੁਖੁ ਅੰਧੁ ਪੈਰਾਜੀ ਓਧਨ ਕਿਆ ਗੁਨੁ ਕਿ ਓਧਾਏ ॥ ਬਿਧੀ ਸਾਜੁ ਸੁਖੁ ਏ ਬਿਧੁ ਸਾਏ
ਗੁ ਕਰਤਾ ਏਮਨ ਮੁਖਿ ਆਖਿ ਆਖਿ ਸੁਗਾਵਏ ॥ ਜਰਿ ਕੇ ਚਾਕ ਗਸ ਦਾ ਸੁਤੇ ਲੁਕ ਚਾਕ ਦੀ ਬੁਝ
ਏ ॥ ਜਿਸੁ ਸੋਨੇ ਤਰਿ ਜੀ ਖੁਦਰੇ ਕਿਆ ਸਦ ਚਾਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਜਾਣਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਖੁਦਰੁ ਜੀ ਏ
ਜਾ ਕਉ ਰਮੁਖਿ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥ ੪ ॥ ੧੧ ॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਛੰਤ ਮ ੫ ੧ ੐ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ਏਕੁ ਸ੍ਰੀ ਯਰੁ ਕਿ ਓ ਜਾਣੈ ਆ ॥ ਕਰ
ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸੀ ਸੁਚਰ ਜੀ ਸਿ ਆਸਦ ਰਸ ਸਿ ਓ ਜੀ ਆ ਸਾ ਸਿ ਜਾ ਸਿ ਸਿ ਸਿ ਵਿ ਜੀ ॥
ਬਿਨੁ ਸੇਵਾ ਸੀ ਸੁਚਰ ਜੀ ਸਿ ਆਸਦ ਰਸ ਸਿ ਓ ਜੀ ਆ ਸਾ ਸਿ ਜਾ ਸਿ ਸਿ ਸਿ ਵਿ ਜੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਖੁਸੁ ਰਤੁ ਦਿਨੁ ਰਤੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਰੰਗ ਜਿ ਉਪੈ ਆਸੇ ਕਿ ਉਪੈ ਮਨੀ ਐ ਮੁ ਕਤੇ ॥ ੧ ॥ ਇਕ ਉ
ਨਉ ਕਰ ਉ ਜੀ ਉ ਸੁਨਿ ਕੰਤੀ ਪੈ ਆਲੇ ॥ ਮੋ ਕਾ ਮਨੁ ਰ ਤੁ ਮੋ ਤਿ ਲੀ ਆ ਜੀ ਉ ਦੇ ਖਿ ਚ ਚ ਤ ਤ
ਮੂ ਗੇ ॥ ਚ ਚ ਤ ਤੁ ਮਾ ਦੇ ਖਿ ਤੇ ਤੀ ਉ ਦਾ ਸ ਧਨ ਕਿ ਉ ਧੀ ਰ ਏ ॥ ਗੁਣ ਵੰ ਤ ਨ ਤ ਦਇਆ
ਬ ਬ ਚ ਲਾ ਸ ਸ ਬ ਗੁ ਣ ਰ ਪੂ ਰ ਏ ॥ ਪਿ ਰ ਦੇ ਸੁ ਮ ਨ ਤੀ ਸੁ ਖ ਪ ਤ ਚ ਤੇ ਤ ਉ ਵਿ ਛ ੜੀ ਚੁ ਮਿ ਓ ਦੇ
ਬਿਨ ਵੈ ਤਿ ਨ ਨ ਕ ਦ ਇ ਆ ਧਾ ਰ ਤੁ ਪ੍ਰ ਲਿ ਆ ਵ ਪੁ ਨ ਪੀ ਓ ਜੋ ॥ ੨ ॥ ਸ ਮ ਸੁ ਅ ਮ ਈ ਆ ਸ ਤੇ ਦੇ ਜਾ ॥ ਤੁ ਉ ਸਿ ਤੁ ਅ ਮ ਈ ਤਿ ਸੁ ਮੀ ਤਿ ਪ੍ਰ ਆ ਓ ਜੋ ॥ ਭ ਤ ਤੁ ਅ ਸ ਮ ਈ ਆ ਸ ਤੇ ਦੇ ਜਾ ॥ ਤੁ ਉ ਸਿ ਤੁ ਅ ਮ ਈ ਤਿ ਸੁ ਮੀ ਤਿ ਪ੍ਰ ਆ ਓ ਜੋ ॥
ਸ ਦੇ ਜਾ ॥ ਅ ਗੀ ਪ੍ਰ ਆ ਤ ਸੀ ਸੁ ਸੁ ਖ ਸ ਨਿ ਗੁ ਰ ਪ੍ਰ ਸਿ ਜੀ ਚਿ ਪ੍ਰ ਭੁ ਦਿ ਖ ਪ੍ਰ ਆ ਇ ਆ ॥ ਦਿ ਨੁ ਰੈ ਨਿ ਰ ਜੀ ਆ ਕ ਰੇ ਕ ਆ ਣਿ
ਸ ਗ ਲ ਦੁ ਖੁ ਮਿ ਟਿ ਆ ਸ ਤ ਰੀ ਦੇ ਆ ਪ ਆ ਇ ਆ ॥ ਦਿ ਨੁ ਰੈ ਨਿ ਰ ਜੀ ਆ ਕ ਰੇ ਕ ਆ ਣਿ
ਸ ਗ ਲ ਦੁ ਖੁ ਮਿ ਟਿ ਆ ਸ ਤ ਰੀ ਦੇ ਆ ਪ ਆ ਇ ਆ ॥ ਦਿ ਨੁ ਰੈ ਨਿ ਰ ਜੀ ਆ ਕ ਰੇ ਕ ਆ ਣਿ
ਸ ਗ ਲ ਦੁ ਖੁ ਮਿ ਟਿ ਆ ਸ ਤ ਰੀ ਦੇ ਆ ਪ ਆ ਇ ਆ ॥ ਦਿ ਨੁ ਰੈ ਨਿ ਰ ਜੀ ਆ ਕ ਰੇ ਕ ਆ ਣਿ
ਸ ਗ ਲ ਦੁ ਖੁ ਮਿ ਟਿ ਆ ਸ ਤ ਰੀ ਦੇ ਆ ਪ ਆ ਇ ਆ ॥ ਦਿ ਨੁ ਰੈ ਨਿ ਰ ਜੀ ਆ ਕ ਰੇ ਕ ਆ ਣਿ
ਸ ਗ ਲ ਦੁ ਖੁ ਮਿ ਟਿ ਆ ਸ ਤ ਰੀ ਦੇ ਆ ਪ ਆ ਇ ਆ ॥ ਦਿ ਨੁ ਰੈ ਨਿ ਰ ਜੀ ਆ ਕ ਰੇ ਕ ਆ ਣਿ
ਸ ਗ ਲ ਦੁ ਖੁ ਮਿ ਟਿ ਆ ਸ ਤ ਰੀ ਦੇ ਆ ਪ ਆ ਇ ਆ ॥ ਦਿ ਨੁ ਰੈ ਨਿ ਰ ਜੀ ਆ ਕ ਰੇ ਕ ਆ ਣਿ
ਸ ਗ ਲ ਦੁ ਖੁ ਮਿ ਟਿ ਆ ਸ ਤ ਰੀ ਦੇ ਆ ਪ ਆ ਇ ਆ ॥ ਦਿ ਨੁ ਰੈ ਨਿ ਰ ਜੀ ਆ ਕ ਰੇ ਕ ਆ ਣਿ

ਸਲੋਕੁ ॥ ੫ ॥

ਗੁਰਦੇਵਾ ਤਾ ਗੁਰਦੇਵੀ ਪਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ਬਸੁ ਆਮੀ ਪਰਮੇਸੁਰਾ ਗੁਰਦੇਵ ਸਖਾ ਅਮਿਓ

ਨਰੁ ਜਨੁ ਗੁਰਦੇਵ ਬੀਧਿ ਪਾਜੁ ਦਰਾ ਗੁਰ ਦੇਵ ਦਾਤਾ ਤਾਰਿਲਮੁ ਉਪਦੇਸੈ ਗੁਰਦੇਵ ਮੰਤ੍ਰੁ

ਨਿਰੰਧਰਾ ਗੁਰਦੇਵ ਸੋਤਿ ਬੁਧਿ ਮੂਰਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਪਰਮ ਸਹਜ ਸਖਾ ਗੁਰਦੇਵ

ਤੀਰਥੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਚੇ ਵਣੁ ਗੁਰਗਿ ਅਜਨ ਅਪਰੰਪਰਾ ਗੁਰਦੇਵ ਕਰਤਾ ਸਭਕਿਛੁ

ਪਰਤਖ ਗੁਰਦੇਵ ਪਤਿ ਤਪਾ ਵਿਤਕਰਾ ਗੁਰ ਦੇਵ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਗੁਰਦੇ

ਵਾਂ ਤੁ ਪਰਿਜਾਪਿ ਪਰਿਓ ਧਰਾ ਗੁਰ ਦੇਵ ਸੰਗਾ ਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲਿ ਕਿਥੈ ਵਿਛਾ ਨਾਮੁ ਤੁਲ

ਪਾਪੀ ਜਿਤੁ ਭਜਿ ਗਿਤਰਾ ਗੁਰ ਦੇਵ ਸਤਿ ਸੁਧੁ ਪਰਮੇ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇ ਸਰੁ ਗੁਰਦੇਵ ਨਮਸਕਰਾ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਆਪਹਿ ਕੀਆ ਕਰਾਇਆ ਆਪਹਿ ਕਰਨੈ ਜੋਗੁ

ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਵਿਚਿ ਦੁਇ ਸਚਹੁ ਓਹੁ ਨ ਜੋਗੁ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਓਸੈ ਸਾਧ ਸਤਿਗੁ

ਰੂ ਸਭ ਕਰਣੈ ਜੋਗੁ ॥ ਆਪਿ ਦਿਖਾਏ ਮਾਰਗੁ ਆਪੇ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥ ਆਪਹਿ ਬੁਝੈ ਸਭ ਆਪਿ

ਸੁਣਦਾ ਆਪੇ ਸਭ ਕਾਰੀ ॥ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਨਾਨਕਾ ਆਪੇ ਰਖਣਹਾਰੁ ॥ ਆਪੇ ਮਾਰਗਿ ਪਾਵਦਾ

ਆਪੇ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ॥ ਆਪੇ ਸੁਖ ਵਰਤਾਇਦਾ ਆਪੇ ਸਚੁ ਪਿਆਰੁ ॥ ਆਪੇ ਗੁਪਤਾ ਵਰਤਦਾ

ਆਪੇ ਹੀ ਆਕਾਰੁ ॥ ਆਪੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥ ਸਭ ਸਾਲਾਹਨਿ

ਤਿਸ ਨੋ ਸਦਾ ਜਿਸ ਦੀ ਸਚੀ ਸਰਕਾਰ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਅਕਾਰ ਆਪਿ ਨਿਰਗੁਣ

ਸਰਗੁਣ ਏਕੁ ॥ ਏਕਹਿ ਤੇ ਦੁਇ ਕਹਹਿ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਮਸਤਕਿ ਵਿਣੁ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕਿਨੈ

ਪੜਿਆ ਸੁਣਿਆ ਨਹੀ ਕਿਨੈ ਬੁਝਿਆ ਆਪਿ ॥ ਕਿਨੈ ਨ ਕਹਿਆ ਧੁਰਿ ਕਰਮੁ ਕਿਸ ਵਡਾ ਕਰੇ

ਦਾਤਿ ॥ ਕਿਨੈ ਨ ਕਹਿਆ ਦੇਸਿ ਕਿ ਕਿਤੈ ਜਾਇ ਕਮਾਇਐ ॥ ਕਿਨੈ ਨ ਕਹਿਆ ਲੀਕ ਕਿ

ਮਥੈ ਕਿਸੈ ਧੁਰਹੁ ਮਿਟਾਇਐ ॥ ਕਿਨੈ ਨ ਕਹਿਆ ਪੰਥੁ ਕਿ ਕੋਈ ਚਲਿ ਦਿਖਾਵਏ ॥ ਕਿਨੈ ਨ

ਕਹਿਆ ਪੰਖ ਕਿ ਉਡਿ ਜਾਇ ਕਿਤੁ ਜਾਇ ਪਾਵਏ ॥ ਕਿਨੈ ਨ ਕਹਿਆ ਜੋਗੁ ਕਿ ਬੈਠਾ ਇਕ ਥਾਇ

ਰਹਿ ॥ ਕਿਨੈ ਨ ਕਹਿਆ ਭੋਗੁ ਕਿ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹੈ ਅਲਿਪਤੁ ਹੋਇ ॥ ਕਿਨੈ ਨ ਕਹਿਆ ਦੇਖਿ

ਹਉ ਕਿਤੁ ਕਿਨ ਪਾਈਐ ਦਰਸੁ ॥ ਕਿਨੈ ਨ ਕਹਿਆ ਸੁਣਿ ਹਉ ਕਿਤੁ ਕਿਨ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਰਖੁ ॥ ਕਿਨੈ

ਨ ਕਹਿਆ ਕਿਤੁ ਕਿਨ ਪਾਈਐ ਤਰੀਐ ਭਉ ॥ ਕਿਨੈ ਨ ਕਹਿਆ ਕਿਤੁ ਕਿਨ ਪਾਈਐ ਤਰੀਐ ਭਉ

ਸਾਗਰੁ ਤਰਣੁ ॥ ਕਿਨੈ ਨ ਕਹਿਆ ਕਿਤੁ ਕਿਨ ਪਾਈਐ ਤਰੀਐ ਭਉ ॥ ਕਿਨੈ ਨ ਕਹਿਆ ਕਿਤੁ ਕਿਨ

ਪਾਈਐ ਤਰੀਐ ਭਉ ॥ ਕਿਨੈ ਨ ਕਹਿਆ ਕਿਤੁ ਕਿਨ ਪਾਈਐ ਤਰੀਐ ਭਉ ॥ ਕਿਨੈ ਨ ਕਹਿਆ ਕਿਤੁ

ਕਿਨ ਪਾਈਐ ਤਰੀਐ ਭਉ ॥ ਕਿਨੈ ਨ ਕਹਿਆ ਕਿਤੁ ਕਿਨ ਪਾਈਐ ਤਰੀਐ ਭਉ ॥ ਕਿਨੈ ਨ ਕਹਿਆ

ਕਿਤੁ ਕਿਨ ਪਾਈਐ ਤਰੀਐ ਭਉ ॥ ਕਿਨੈ ਨ ਕਹਿਆ ਕਿਤੁ ਕਿਨ ਪਾਈਐ ਤਰੀਐ ਭਉ ॥ ਕਿਨੈ ਨ

ਕਹਿਆ ਕਿਤੁ ਕਿਨ ਪਾਈਐ ਤਰੀਐ ਭਉ ॥ ਕਿਨੈ ਨ ਕਹਿਆ ਕਿਤੁ ਕਿਨ ਪਾਈਐ ਤਰੀਐ ਭਉ ॥

ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਤਾ ਸਭ ਜਗ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਆਪਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਕੀਮਤਿ

ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਕਹਣੈ ਵਾਲੇ ਜੇਤੜੇ ਤੇਤੇ ਤੁਝਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ਜੇਵਡੁ ਆਪਿ ਤੇਵਡੀ ਤਾਤਿ

ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਕਰਮੁ ਹੋਇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਵੈ ਤਿਸ ਕਾ ਹਉ ਵਾਰਿਆ ਸਦਾ ਤਿਸੈ ਸਰੀਕੁ ਨ

ਕੋਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਆਪੁ ਗਣਾਇਦਾ ਮੂਰਖੁ ਹੋਵੈ ਸੋ ॥ ਜੇ ਕੋ ਜਾਣੈ ਆਪਣੈ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਜਾਣੈ

ਸੋਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਕਥੇ ਬੁਝਾਇ ਕਹਿ ਤਿਸ ਨੋ ਬੁਝਹੁ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਣੈ ਸਾਹਿਬੁ ਏਵ ਕਥਿ

ਕਿਛੁ ਕਹਣਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਆਖੈ ਬੋਲੁਵਿਗੜੈ ਤਾ ਲਿਖੀਐ ਸਿਰਿ ਗਾਵਾਰਾ ਗਾਵਾਰੁ ॥

ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਵਡੀ ਨਾਈ ਕੀਤਾ ਜਾ ਕਾ ਹੋਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਜੇ ਕੋ ਆਪੌ ਜਾਣੈ ਅਗੈ ਗਇਆ ਨ

ਸੋਹੈ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੁ ਨਾਇ ਭਾਖਿਆ ਭਾਉ ਅਪਾਰ ॥ ਆਖਹਿ ਮੰਗਹਿ

ਦੇਹਿ ਦੇਹਿ ਦਾਤ ਕਰੇ ਦਾਤਾਰ ॥ ਫੇਰਿ ਕਿ ਅਗੈ ਰਖੀਐ ਜਿਥੈ ਲੇਖ ਨ ਮੰਗ ॥ ਨਾਨਕ ਵਡਾ

ਆਖੀਐ ਦੇਂਦਾ ਜਾਇ ਨ ਸੰਗਿ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਨਾਇ ਭਾਖਿਆ ਭਾਉ

ਅਪਾਰ ॥ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਪਵਾੜੀਆ ਕਰਣਾ ਤੇ ਵਾਰ ॥ ਕਰਣੇ ਉਪਰਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜੇ ਕੋ ਪਾਵੈ

ਤੋਲਿ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਜਾਪਈ ਸਚੁ ਤੁਲਿ ਨ ਤੁਲਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਜੇ ਸਚੁ ਸਮਨਾ ਜਾਣੈ ਕੋਇ

ਰਹਉ ਨਿਰਾਲਮ ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਧਾਰਣ ਧਰਣਹਾਰੁ ਕਰਣਹਾਰੁ ਕਰਤਾ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਅਵਰੁ ਨ ਬੀਜਈ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸਭ ਲੋਇ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਵਤ ਕਉ ਤਿਹ ਮਾਰਗੁ ਦੀਨਾ ॥ ਜਾਤ ਕਉ ਪੰਥੁ ਨ ਕੋਊ ਚੀਨਾ ॥ ਜਹ ਤੇ ਉਪਜਿਓ ਤਹੀ ਸਮਾਨਾ ॥ ਓਹੁ ਅਖੈ ਅਖੈ ਓਹੁ ਅਖੈ ਅਖੈ ਓਹੁ ਅਖੈ ਅਖੈ ਓਹੁ ਅਖੈ ਅਖੈ ਓਹੁ ਅਖੈ ਅਖੈ ॥ ਜਹ ਤੇ ਉਪਜਿਓ ਤਹੀ ਸਮਾਨਾ ॥ ਆਵਤ ਕਉ ਤਿਹ ਮਾਰਗੁ ਦੀਨਾ ॥ ਜਾਤ ਕਉ ਪੰਥੁ ਨ ਕੋਊ ਚੀਨਾ ॥ ਓਹੁ ਅਖੈ ਅਖੈ ਓਹੁ ਅਖੈ ਅਖੈ ਓਹੁ ਅਖੈ ਅਖੈ ਓਹੁ ਅਖੈ ਅਖੈ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਅਵਰੁ ਨ ਬੀਜਈ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸਭ ਲੋਇ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਏਕੁ ਕਰਣਾ ਜਿਨਿ ਸਭੁ ਕਰਿਆ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਚਿਹਨੁ ਨ ਚਕ੍ਰ ਬਰਿਆ ॥ ਅਨਿਕ ਰੂਪ ਖਿਨ ਮਹਿ ਦਿਖਲਾਏ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਕਿਨਹੂ ਪਾਏ ॥ ਅਨਿਕ ਕਲਾ ਜਿਸ ਕੀ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਵਨ ਉਪਮਾ ਚਲੈ ਹਮਾਰੀ ॥ ਅਨਿਕ ਤੇਜ ਜਿਸ ਕੇ ਸੂਰਜ ਕੋਟੀ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਪਾਵੈ ਓਟੀ ॥ ਅਨਿਕ ਕੁਲਾ ਜਿਸ ਕੇ ਨਿਤ ਦਾਸ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਸਦਾ ਅਲਿਪਤ ਨਿਵਾਸ ॥ ਅਨਿਕ ਪੂਜਾ ਅਨਿਕ ਤਪ ਪੂਜਾ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਬੂਝਾ ॥ ਅਨਿਕ ਭਗਤ ਬੰਦਨ ਨਿਤ ਕਰਹਿ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਜਸੁ ਗਾਵਤ ਸਭ ਤਰਹਿ ॥ ਅਨਿਕ ਪਰਲਉ ਅਨਿਕ ਸੰਸਾਰ ॥ ਸਭ ਤੇ ਨਿਰਾਲਮ ਰਹਿਆ ਅਪਾਰ ॥ ਅਨਿਕ ਕਰਣ ਜਿਸ ਕੇ ਨਾਹੀ ਗਨਾ ॥ ਸਗਲ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਪ੍ਰਭੁ ਧਨਾ ॥ ਅਨਿਕ ਬਾਸੁ ਜਿਸ ਕੇ ਨਹੀ ਠਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੇ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਅਨਿਕ ਭੇਖ ਅਰੁ ਭਾਖਿਆ ਅਨਿਕ ਕਰਤ ਬਹੁ ਭਾਠ ॥ ਨਾਨਕ ਰਚਨਾ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਜਾਨੈ ਸਗਲ ਬਾਤ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਵਾਜੰਤ੍ਰ ਕਹੀਅਹਿ ॥ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਰਾਗ ਗਨੀਅਹਿ ॥ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਗਾਵਣਹਾਰ ॥ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਰਸ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਕਉ ਅਨਿਕ ਭਾਤਿ ਨਿਤ ਕਰਤ ਕਲੋਲ ॥ ਤੁਮ ਸਮ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਸਰ ਮੋਲ ॥ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਆਰਾਧਹਿ ॥ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਪੜਹਿ ਅਰੁ ਵਾਦਹਿ ॥ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਤੀਰਥ ਪ੍ਰਯਾਗ ॥ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਪੁਰਬ ਅਰੁ ਲਾਗ ॥ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਚਾਰ ਅਰੁ ਖਾਣੀ ॥ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਆਕਾਸ ਪਾਤਾਲ ॥ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਲੋਅ ਅਪਾਰ ॥ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਦੀਪ ਅਰੁ ਦੇਸ ॥ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਭਾਖਿਆ ਭੇਸ ॥ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਜਪਹਿ ਤਪੀਸਰ ॥ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਨਵ ਅਰੁ ਸਿਧ ॥ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਸੇਵਕ ਸੇਵਹਿ ॥ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਮੁਖ ਨਹੀ ਲੇਖਹਿ ॥ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਕਹੇ ਅਕਥ ॥ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਅਰੁ ਪਥ ॥ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਲਿਖਣਹਾਰ ॥ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਸੁਣਹਿ ਅਪਾਰ ॥ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਮਹਾ ਕਠੋਰ ॥ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਮਹਾ ਅਕੋਰ ॥ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਜੋਧ ਬਲਵੰਤ ॥ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਸੂਰ ਜੁਝੰਤ ॥ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਕਵਿ ਮੁਖ ਦੇਸ ॥ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਪੰਡਿਤ ਕਰਹਿ ਕਲੇਸ ॥ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਮੂਰਖ ਅਰੁ ਕਾਮ ॥ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਅਨਾਮ ਅਰੁ ਨਾਮ ॥ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਰੂਪ ਕੁਰੂਪ ॥ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਅਗਨਤ ਅਨੂਪ ॥ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇਰੀ ਰਚਨਾ ਅਪਰ ਅਪਾਰ

ਨਿਰਮਲੁ ਬੂਝਾ ॥ ਚੈਤਾ ਬੈਸਾਖੀ ਏਕਾ ਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਿਆ ਨਾਮੁ ਜਿਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪੇਖਾ ॥ ੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਛਤੀਸੰ ਤਿਆਗਿਆ ਮੁਖ ਮੀਠੈ ਕੈ ਵਾਸਿ ॥ ਐਸੀ ਕਿਆ ਵਥੁ ਪਾਈਐ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਾਸਾਸਿ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਛਛਾ ਛੋਹਰੇ ਕੇਰਾ ਦਾਸਤ੍ਰਮਾਗੇ ॥ ਦਾਸਾ ਦਾਸ ਕਰੇ ਨੀਕਾ ਪਾਗੇ ॥ ਛਛਾ ਛਾਡਿ ਚਲੈ ਤੇਰੈ ਸੰਤਿ ॥ ਅਪਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਭਗਵੰਤ ॥ ਛਾਡਿ ਸਿਆਪਾ ਬਹੁਚਤੁਰਾਈ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਓਟ ਟਿਕਾਈ ॥ ਛਲ ਕਰਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਕਛੂ ਨ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਕਉ ਤੁਮਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ੨੬ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਜੋ ਜੁਲਾਬ ਅਫੂਲਾ ਪੀਐ ਘਨੇ ਕਾਚੀ ਦੇਹ ਬਿਕਾਰ ॥ ਅਜੈ ਬੁਧਿ ਬੰਧਨ ਪਰੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਛੁਟਾਰ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਜਾ ਜਨੈ ਉਕਛੁ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇ ॥ ਬਾਧਿ ਜੀਵ ਜੋ ਉਨਿ ਕੀਨੀ ਕ੍ਰਿਸਤੁ ਆਇ ॥ ਜਉ ਜਨੈ ਜਾਨੈ ਤਉ ਗਤੁ ਗਿਆਨੀ ॥ ਆਗੈ ਠਾਕੁਰਿ ਤਿਨਿ ਤੁਮ ਜਾਨੀ ॥ ਜਉ ਜਨੈ ਨੈਨੀ ਕਛੂ ਨ ਪੇਖੈ ॥ ਆਪਹਿ ਬਸਤੁ ਦਾਜਿ ਉਠਿ ਦੇਖੈ ॥ ਜਾਇ ਪੁਛਹੁ ਜੇ ਜਾਨੈ ਕੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾਕਉ ਕੁਦਰਤਿ ਹੋਈ ॥ ੨੭ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਝੂਲਾ ਪੈਖੈ ਪੀਠਿ ਨਾਹੁ ਜਾਨਿ ਪਿਰਿ ਸੇਵਾ ਸੁਰਖਰੂ ਆਗਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਕੰਤ ਕੀ ਜੇ ਭਾਵੈ ਭਲ ਨਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਝਝਾ ਝੂਰਨੁ ਮੀਟੈ ਤੇਰਾ ॥ ਗਇਆ ਝੂਰਨੁ ਆਗੈ ਹੋਆ ਸਵੇਰਾ ॥ ਝੂਰਤ ਝੂਰਤ ਜਾਇ ਅਲੂਣੀ ॥ ਜਾਂ ਕੋ ਦੇਖੈ ਤਾਂ ਕੋ ਸੂਣੀ ॥ ਝੂਰਤ ਝੂਰਤ ਜਾਇ ਬਿਕੁਚਨੁ ॥ ਝੂਰਤ ਝੂਰਤ ਜਾਨਹਿ ਮੁਚਨੁ ॥ ਝੂਰਤ ਝੂਰਤ ਜੋ ਕੋਈ ਦੇਵੈ ਤੋਭ ॥ ਝੂਰਤ ਝੂਰਤ ਤਾਕਉ ਲਾਗੈ ਲੋਭ ॥ ਝੂਰਤ ਝੂਰਤ ਜਾਕਉ ਆਵੈ ਨੀਦ ॥ ਝੂਰਤ ਝੂਰਤ ਤਾਕਉ ਆਵੈ ਮੀਚ ॥ ਝੂਰਤ ਝੂਰਤ ਜਾਕਉ ਆਵੈ ਭੂਖ ॥ ਝੂਰਤ ਝੂਰਤ ਤਾਕਉ ਲਾਗੈ ਦੂਖ ॥ ਝੂਰਤ ਝੂਰਤ ਜਾਕਉ ਆਵੈ ਰੋਗ ॥ ਝੂਰਤ ਝੂਰਤ ਤਾਕਉ ਲਾਗੈ ਸੋਗ ॥ ਝੂਰਤ ਝੂਰਤ ਜਾਕਉ ਆਵੈ ਜਰਾ ॥ ਝੂਰਤ ਝੂਰਤ ਤਾਕਉ ਲਾਗੈ ਡਰਾ ॥ ਝੂਰਤ ਝੂਰਤ ਜਾਕਉ ਆਵੈ ਮਰਣਾ ॥ ਝੂਰਤ ਝੂਰਤ ਤਾਕਉ ਲਾਗੈ ਨਰਣਾ ॥ ਝੂਰਤ ਝੂਰਤ ਜਾਕਉ ਆਵੈ ਜਾਣਾ ॥ ਝੂਰਤ ਝੂਰਤ ਤਾਕਉ ਲਾਗੈ ਤਾਣਾ ॥ ਝੂਰਤ ਝੂਰਤ ਜਾਕਉ ਆਵੈ ਨਾਹੀ ॥ ਝੂਰਤ ਝੂਰਤ ਤਾਕਉ ਲਾਗੈ ਤਾਹੀ ॥ ਝੂਰਤ ਝੂਰਤ ਜਾਕਉ ਆਵੈ ਨੀਦ ॥ ਝੂਰਤ ਝੂਰਤ ਤਾਕਉ ਲਾਗੈ ਫੀਦ

ਭੁਪੁਰਖੁਅਪਾਰ॥ਤੇਣਸਗਲਾਇਆਸੁਨਰੇਏਉਕਰਮਕਮਾਏ॥ਤੁਕੇਐਂਕੁਦੈਸਦਾਸੁ
ਖੁਸਨਾਨਕਲਿਖਿਆਥਾਏ॥੨੧॥ਸਲੋਕੁ॥ ਤਨੁਮਨੁਧਨੁਅਪਣਾਇਹੁਤਿਸੈਪ੍ਰਭੁਮਿਲੈ
ਜੋਇ॥ਨਾਨਕਸੋਪ੍ਰਭੁਖੁਜੈਕੀਐਚੁਕੈਜਨਮਮਰਣਦੁਖੁ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ਤਰਭਾਤਾਸਿਉ
ਪ੍ਰੀਤਿਕਰਿਸੁਣਿਧਿਰੀਗੋਬਿਦਗਾਈ॥ਹਲਲਖਾਵਹਿਮਨਬਾਛਤੇਤਪ੍ਰਭਤੁਰਾਖੈਜਾਈ॥
ਤ੍ਰਾਸਮਿਟੈਜਮਪਖਰੀਜਾਸੁਬਧੇਸੋਨਿਰਾਬੁ॥ਗਰਿਮਾਵਹਿਤਿਤੋਇਪ੍ਰਗਾਸ॥
ਹਲੀਮਾਵਹਿਰਿਦਾਬੁ॥ਤਾਪੁਜੀਐਸਚਧਰਮਚਲੈਸਿਰਿਜੋਬਨਨਰਨਾਹ॥ਸੰਤਸੰਗੀਹੋਇਸੁ
ਮਨਤਰਾਹਾਇਪੈਤੁਰੈਵੇਲਾ॥ਤਲੋਕਵਲਛੁਨੋਵੇਦੀਜੈਕੁਤੈਪਾਸਿਵਾਰੇਆਪਣੈ॥
ਘਾਲੈਨਾਨਕਕਾਮਿਆਥਿਆਈਬਥਾ॥੨੨॥ਸਲੋਕੁ॥ ਕਾਰਕਚਪੁਬਿਧਿਧਾ
ਚਤੁਰੇਹਿਪਾਤਿਨਿਸਨਾਲਾਯਾ॥ਸੀਚਿਸੀਚੈਸਸਾਕਤਮੁਏਨਾਨਕਅਗੈਅਸਨਾਬਾ॥੧॥
ਪਉੜੀ॥ ਬਬਾਬਿਖੁਛੋਡਿਮੋਹੁਤੀਕਾਇਪਸਾਰਤੁਪਾਵਾ॥ਆਗੈਕਥਿਰੁਜੋਛਡਣਾ
ਤੁਆਇਆਵੈਕਉਪਾਵਾ॥ਲੈਚਲੀਮੰਨਿਹਰਿਸਾਧਸੰਗਿਕਰਹੁਕਿਰਪਾਵਾ॥ਅਨਦੈਕਾ
ਮਿਲਆਵਈਅੰਤੀਅਹੁਸਦਬਾਲਾ॥ਕਿਤਿਪਾਵਹੁਗੋਬਿਦਚਰਨਜੁਮਿਤ੍ਰਕਰੀਲੀਜੈ
ਭੇਲਾ॥ਪ੍ਰੀਤਿਕਰਹੁਸਦਏਕਸੇਤਿਉ॥ਇਆਸਾਚਾਆਸਨੇਹੁ॥ਕਾਰਜਕਰਨਕਰਾਵਣੈ
ਕੈਸਭਥਿਧਿਏਕੈਕਾਕ॥ਜਿਤੁਤਾਜਿਤੁਤਖਾਵਹੁਤਿਤੁਤੁਖਾਜੈਨਾਨਕਜੰਤਿਆ
ਨਾਕ॥੨੩॥ਸਲੋਕੁ॥ ਦਾਸਹਦੇਕੁਨਿਰਾਸਿਆਸਕੁਕਛੁਦੇਵਨਹਾਰੁ॥ਸਾਸਿ
ਸਾਸਿਸਿਮਰਤਰਹਨਾਨਕਨਦਰਤਾਰੁ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ਦਦਾਦਾਤਾਏਕੁਹੈ
ਸਭੁਕਿਉਦੇਵਣਹਾਰੁ॥ਦੇਦੇਤੋਟਿਨਆਵਈਅਗਹਤਕਰੇਭੰਡਾਰੁ॥ਦੇਨਵਖੁਸ
ਸਦਜੀਵਨਹਾਰੁ॥ਅਜਨਮੁਮਰਮਾਕਿਉਤਾਜਿਥਿਸਾਰੁ॥ਦਿਸੁਨਹੀਕਾਪੁਰਖੁਕਿਉ
ਆਇਆਐਸੇਹਬੰਧਪ੍ਰਹਿਕੀਤਾ॥ਦਰਦਹਦੇਦਾਰਜਿਸਕੇਆਪੇ॥ਨਾਨਕਕਤੇਤੁਝ
ਸੁਖਿਸਮੂਹੇ॥੨੪॥ਸਲੋਕੁ॥ ਧਰਜੀਐਰੋਇਕਟੇਕਤੁਝਾਹਿਬਿਰਹਾਨੀਆ
ਸ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹਿਆਈਐਕੋਕਾਨਾਲੁਆਵੈਰਾਸਿ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ਧਧਾਧਾਵਤ
ਤਉਲਿਟੈਜੋਤਿਸਾਗਿਰੋਹੋਇਸ੍ਰਾ॥ਧੁਰਤੇਕਿਰਮਾਕਰਤਆਪਿਤਉਹੋਇਆਸਾ॥
ਰਗਾਸ੍ਰਾ॥ਧਨੁਸਾਚਾਤੇਊਸਚਸਾਕਾ॥ਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਜਿਨਆਬਿਸਾਕਾ॥ਧੀਰਜੁ
ਜਸੁਸੋਭਾਤਿਹਬਨਿਆ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸ੍ਰਵਨਜਿਹਸੁਨਿਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਸ

ਸੁਖਦਾਤਾ ਦੁਖਭੰਜਨੁ ਸੋਈ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਤਿਹਾਈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਸਰਨਿ ਰਹਉ ਸਭ ਭਾਈ ॥ ਜਾ ਕੀ ਸਰਨਿ ਸਭ ਕੋ ਉਧਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਸਰਨੀ ਪਰੈ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸਭ ਸੁਖ ਪਾਈਅਹਿ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੂਖ ਪਲਾਈਅਹਿ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕੋਟ ਪਾਪ ਜਰਾਹੀ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਰਕ ਨ ਪਾਹੀ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕੋਟ ਬਿਘਨ ਬਿਨਾਸੈ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਿਹਚਲ ਆਸੈ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕੋਟ ਫਲ ਪਾਵਹਿ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸਭ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕੋਟ ਤੀਰਥ ਨਾਈ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸਭ ਫਲ ਪਾਈ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕੋਟ ਪੁਨ ਦਾਨ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕੋਟ ਜਗ ਜਾਨ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕੋਟ ਤਪ ਕਰਮਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕੋਟ ਸਭ ਧਰਮਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕੋਟ ਮਹਾ ਬਲ ਪੂਰੇ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕੋਟ ਸੂਰ ਸੂਰੇ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕੋਟ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕੋਟ ਕਵਲ ਬੁਧਿ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕੋਟ ਅਨੰਦ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕੋਟ ਭਗਵੰਤ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕੋਟ ਜਤੀ ਦਾਤੇ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕੋਟ ਸੰਤੋਖੀ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕੋਟ ਅਰੋਗ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕੋਟ ਭੰਡਾਰ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕੋਟ ਅਪਾਰ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕੋਟ ਗੁਣਵੰਤ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕੋਟ ਉਦਾਰ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕੋਟ ਸੂਰ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕੋਟ ਪੂਰ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕੋਟ ਅਖੰਡ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕੋਟ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕੋਟ ਅਨੰਤ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕੋਟ ਮਹੰਤ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕੋਟ ਲਖ ਦਾਨੀ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕੋਟ ਸੁਲਤਾਨੀ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕੋਟ ਸਿਧ ਜਤੀ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕੋਟ ਸਤੀ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕੋਟ ਸਭ ਗਿਆਨੀ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕੋਟ ਧਿਆਨੀ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕੋਟ ਸਭ ਤਿਆਗੀ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕੋਟ ਵਡ ਭਾਗੀ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕੋਟ ਸਭ ਭਗਤਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕੋਟ ਸਭ ਮੁਕਤਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕੋਟ ਸਭ ਸਾਜਨ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕੋਟ ਸਭ ਮਨ ਰੰਜਨ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕੋਟ ਸਭ ਸੁਖੀਏ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕੋਟ ਸਭ ਜੀਏ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕੋਟ ਸਭ ਸਾਜੇ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕੋਟ ਸਭ ਰਾਜੇ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕੋਟ ਸਭ ਸੁਘੜ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕੋਟ ਸਭ ਚਤੁਰ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕੋਟ ਸਭ ਸੂਰ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕੋਟ ਸਭ ਪੂਰ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕੋਟ ਸਭ ਸੁਹੇਲੇ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕੋਟ ਸਭ ਰੰਗੇਲੇ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕੋਟ ਸਭ ਸਰਨੀ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕੋਟ ਸਭ ਤਰਨੀ

ਇਕ ਅਖਰ ਕਿਨਕਾਏ ਕਾਜਿ ਸੁਜੀ ਅਬ ਸਾਵੇ। ਤਾ ਕੀ ਮਤਿ ਆਗਨੀਨ ਅਵੇ।
ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਅਗਨਤ ਅਨੇਕੋ। ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸੁਧਾਖਰ। ਕੀਨੇ ਨਾਮ ਦੇਵ ਤਿਲੋਚਨ
ਸੁਖਦਾਵਉ। ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਤਨ ਮਾਹਿ ਮਿਟਾਵਉ। ਸਿਮਰਹੁ ਜਸੁ ਜਾ ਸ੍ਰਬ ਸੁਖ ਪਾਵਹੁ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦੇਵ ਏਨ ਨਮਹ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸਿਮਰਉ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿ ਸੁਖ ਪਾਵਉ
ਆਦਿ ਸੁਰਏਨਮਹ ॥ ਜੁਗਾਦਿ ਸੁਰਏਨਮਹ ॥ ਸਤਿ ਸੁਰਏਨਮਹ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦੇਵ ਏਨਮਹ ॥
ਗਰਬ ਗਤੁ ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟਣਹਾਰ। ਦੁਖ ਹਰਤਾ ਸੁਖ ਕਾ ਦਾਤਾਰ। ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖ ਪਾਵਹੁ
ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਤਨ ਮਾਹਿ ਮਿਟਾਵਹੁ। ਚਿੰਤਾ ਜਾਇ ਮਿਟੈ ਅਹੰਕਾਰ। ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਸਦਾ ਦਾਤਾਰ।
ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਬਿਨਾਸਨ। ਪਰਮਾਨੰਦ ਸਤਿ ਗੁਰ ਦਰਸਨ। ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਵਹਿ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨ।
ਜਾ ਕਉ ਹੋਤ ਦਇਆਲ ਭਗਵਾਨ। ਜਾ ਕਉ ਹੋਤ ਆਪਿ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ। ਸਦਾ ਸਦਾ ਤਾ ਕੈ ਆਨੰਦ ਘਨ।
ਤਾ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਰਿਧਿ। ਸਰਬ ਫਲਾ ਪੂਰਨ ਕਰਤੂਤਿ। ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਸਾਚੋ ਨਾਉ।
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਠਾਕੁਰ ਗਾਉ। ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਦੀਬਾਨ। ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਪਰਵਾਨ। ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਇ।
ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਮਨਾਇ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਦਾ ਸਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ॥
ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਤਿਸੁ ਜਾਣਿਆ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਅਭੇਵ ॥ ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ॥
ਨਾਨਕ ਜੋ ਸਤਿ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਸਤਿ ਹੋਵਹਿ ਜਿਨ ਸਤਿ ਲਿਖਿਆ ਵੇਖੁ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥
ਸਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਸਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਸਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ॥
ਸਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਸਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਸਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਜਪਿ ਨਿਰਮਲ ਹੋਆ ਮਨੁ ਸਰੀਰੁ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਪਾਈਐ ਨਾਮੁ ॥
ਸਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਸਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਸਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਥਾ ਨ ਭੂਖ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਾਹੀ ਦੂਖ ॥
ਸਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਸਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਸਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਜਾਣੁ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸਚੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥
ਸਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਸਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਸਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਮਿਟੈ ਅਵਗਣ ਕਰਮ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕੇਵਲ ਨਾਮ ॥
ਸਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਸਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਸਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਪਵਿਤ ਪਵਿਤਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਜਪੀਐ ਜਗਦੀਸ ॥
ਸਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਸਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਸਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕੁਲ ਕੁਟੰਬ ਸਭ ਤਰੈ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਰਕਿ ਨ ਪਰੈ ॥
ਸਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਸਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਸਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸਭ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੈ ਜੀਅ ਏਹੁ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥
ਸਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਸਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਸਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਜਾ ਕੈ ਵਲਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾ ਕੈ ਵਸਿ ॥ ਜਾ ਕਉ ਰਾਖੈ ਸਭ ਤੇ ਹਸਿ ॥
ਸਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਸਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਸਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੈ ਪੂਰਨ ਭਾਗੁ ॥
ਸਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਸਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਸਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਨਮਸਕਰਿ ਸਭ ਕਰਮ ॥
ਸਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਸਭ ਊਪਰਿ ਧਰਮ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਸਭ ਮਹਿ ਪਾਰਜਾਤ ॥
ਸਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਸਭ ਤੇ ਵਡ ਤਾਤ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਸਭ ਤੇ ਉਚ ਜਾਤਿ ॥
ਸਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਸਭ ਤੇ ਵਡ ਪਾਤਿ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਸਭ ਤੇ ਵਡ ਮੀਤ ॥
ਸਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਸਭ ਤੇ ਵਡ ਬੀਤ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਸਭ ਤੇ ਵਡ ਸਾਜਨ ॥
ਸਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਸਭ ਤੇ ਵਡ ਦਾਤਾ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਸਭ ਤੇ ਵਡ ਜਾਤਾ ॥
ਸਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਸਭ ਤੇ ਵਡ ਪੂਰਾ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਸਭ ਤੇ ਵਡ ਸੂਰਾ ॥
ਸਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਸਭ ਤੇ ਵਡ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਸਭ ਤੇ ਵਡ ਵਡਾਈ ॥
ਸਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਸਭ ਤੇ ਵਡ ਸੋਭਾ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਸਭ ਕੈ ਮਾਥੈ ਲੋਭਾ ॥
ਸਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਸਭ ਤੇ ਵਡ ਜੋਧਾ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮਿ ਸਭ ਸੋਧਾ ॥
ਸਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਸਭ ਤੇ ਵਡ ਜੋਗੀ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਕਉ ਸਭ ਜਗੁ ਲੋਗੀ ॥
ਸਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਸਭ ਤੇ ਵਡ ਭੋਗੀ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਸਭ ਤੇ ਵਡ ਤਿਆਗੀ ॥
ਸਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਸਭ ਤੇ ਵਡ ਗਿਆਨੀ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਸਭ ਤੇ ਵਡ ਧਿਆਨੀ ॥
ਸਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਸਭ ਤੇ ਵਡ ਤਪਾ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਜਾ ਕੈ ਜਪਿ ਨਾਹੀ ਪਾਪਾ ॥
ਸਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਸਭ ਤੇ ਵਡ ਦਾਨੀ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਸਭ ਤੇ ਵਡ ਮਾਨੀ ॥
ਸਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਸਭ ਤੇ ਵਡ ਸੂਚਾ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਸਭ ਤੇ ਵਡ ਊਚਾ ॥
ਸਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਸਭ ਤੇ ਵਡ ਦਾਤਾ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮਿ ਸਭ ਸਾਤਾ ॥
ਸਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਸਭ ਤੇ ਵਡ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਸਭ ਤੇ ਵਡ ਵਡਾਈ ॥
ਸਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਸਭ ਤੇ ਵਡ ਸੋਭਾ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਸਭ ਕੈ ਮਾਥੈ ਲੋਭਾ ॥
ਸਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਸਭ ਤੇ ਵਡ ਜੋਧਾ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮਿ ਸਭ ਸੋਧਾ ॥
ਸਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਸਭ ਤੇ ਵਡ ਜੋਗੀ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਕਉ ਸਭ ਜਗੁ ਲੋਗੀ ॥
ਸਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਸਭ ਤੇ ਵਡ ਭੋਗੀ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਸਭ ਤੇ ਵਡ ਤਿਆਗੀ ॥
ਸਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਸਭ ਤੇ ਵਡ ਗਿਆਨੀ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਸਭ ਤੇ ਵਡ ਧਿਆਨੀ ॥
ਸਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਸਭ ਤੇ ਵਡ ਤਪਾ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਜਾ ਕੈ ਜਪਿ ਨਾਹੀ ਪਾਪਾ ॥
ਸਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਸਭ ਤੇ ਵਡ ਦਾਨੀ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਸਭ ਤੇ ਵਡ ਮਾਨੀ ॥
ਸਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਸਭ ਤੇ ਵਡ ਸੂਚਾ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਸਭ ਤੇ ਵਡ ਊਚਾ ॥
ਸਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਸਭ ਤੇ ਵਡ ਦਾਤਾ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮਿ ਸਭ ਸਾਤਾ ॥

ਕੀਓਈਕੈਦਨਸੁਤੁਤਾਗੋਨਾਯਕਉਨਸੀਗੋਸੰਤੋਉਧਾਰੋ॥੧॥ਸੁਖਅਨੀਸੁਖਅਖੀਰਤਹੁ
ਕਰਨਾਖੁਭਗਤਜਨਕੋਮਨੀਓਵੋਹਾਮਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਪ੍ਰਭੁਕਉਸਿਮਗਨਿਦੁਖਮਜਨੁਨਸੋ॥ਪ੍ਰਭੁਕਉਸਿਮਗਨਿਕਾਲੁਭਖਜਲੈ॥ਪ੍ਰਭੁਕਉਸਿਮਗ
ਸੋ॥ਪ੍ਰਭੁਕਉਸਿਮਗਨਿਦੁਖਮਜਨੁਨਸੋ॥ਪ੍ਰਭੁਕਉਸਿਮਗਨਿਕਾਲੁਭਖਜਲੈ॥ਪ੍ਰਭੁਕਉਸਿਮਗ
ਨਿਦੁਖਸਮਨੁਟਲੈ॥ਪ੍ਰਭੁਸਿਮਰਤਕਛੁਬਿਘਨੁਨਲਾਗੈ॥ਪ੍ਰਭੁਕਉਸਿਮਗਨਿਅਨਦਿਨੁ
ਜਾਗੈ॥ਪ੍ਰਭੁਕਉਸਿਮਗਨਿਭਉਨਾਬਿਆਪੈ॥ਪ੍ਰਭੁਕਉਸਿਮਗਨਿਦੁਖੁਨਤਾਪੈ॥ਪ੍ਰਭੁਕਉ
ਸਿਮਗਨਿਸਾਧਕੈਸੀਗੈ॥ਸਰਬਸੁਨਿਧਾਨਨਾਨਕਰਤਹੈਗੈ॥੨॥ਪ੍ਰਭੁਕਉਸਿਮਗਨਿਕੀ
ਧਿਸਿਧਿਨਵੈਨਿਧੈ॥ਪ੍ਰਭੁਕਉਸਿਮਗਨਿਗੋਸਾਨੁਧੈਆਸੁਤਤਭੁਭੀ॥ਪ੍ਰਭੁਕਉਸਿਮਗ
ਨਿਜਪਤਪਾਜੈ॥ਪ੍ਰਭੁਕਉਸਿਮਗਨਿਭਵਜਲੁਤਰੈ॥ਪ੍ਰਭੁਕਉਸਿਮਗਨਿਕੀਓਨਸੈਦੁਖ
ਨਾਸੀ॥ਪ੍ਰਭੁਕਉਸਿਮਗਨਿਦਰਗਹਨਿਵਾਸੀ॥ਪ੍ਰਭੁਕਉਸਿਮਗਨਿਹੋਇਓਨਿਸੁਚਲਾ॥ਪ੍ਰਭੁਕਉਸਿਮ
ਨਿਸੁਫਲਜਨਮਾ॥ਸੋਸਿਮਗਨਿਜੋਜਨਅਪਿਆਸਿਮਗਨੋ॥ਨਾਨਕਤਤਪੈਆਖਿਸੁਨਾਏ
ਤਾਪ੍ਰਭੁਕਉਸਿਮਗਨਿਸਭਤੇਊਚਾ॥ਪ੍ਰਭੁਕਉਸਿਮਗਨਿਓਧੇਮੁਚਾ॥ਪ੍ਰਭੁਕਉਸਿਮ
ਗਨਿਨਿਤਨਿਤਚੜੈ॥ਪ੍ਰਭੁਕਉਸਿਮਗਨਿਮਨਕੀਅਭਜਾਈ॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਸਿਮਰੈ
ਪ੍ਰਭੁਨਆਸਾ॥ਪ੍ਰਭੁਕਉਸਿਮਗਨਿਮਨਕੀਅਸਭਜਾਈ॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਸਿਮਰੈ
ਮੁਰਿਦਆਗੈਸਾਸਾਈ॥ਪ੍ਰਭੁਭਜੀਬ੍ਰਹਮਸਹਿਟਿਜਾਧਰੀਸਨਾ॥ਨਾਨਕਨਾਮਜਪਤਗਤਿਦਾਸਨਾ
ਸਨ॥੪॥ਪ੍ਰਭੁਕਉਸਿਮਗਨਿਸੇਧਨਵੈਤੇ॥ਪ੍ਰਭੁਕਉਸਿਮਗਨਿਸੇਧਾਤਿਵੈਤੇ॥ਪ੍ਰਭੁ
ਕਉਸਿਮਗਨਿਸੇਜਜਨਪਰਵਾਨਾ॥ਪ੍ਰਭੁਕਉਸਿਮਗਨਿਸੇਪੁਰਖਪ੍ਰਧਾਨਾ॥ਪ੍ਰਭੁਕਉਸਿ
ਮਗਨਿਤਿਸੇਜਨਪਰਵਾਨੋ॥ਪ੍ਰਭੁਕਉਸਿਮਗਨਿਸਭਬਫੇਰਹਾਨੋ॥ਪ੍ਰਭੁਕਉਸਿਮ
ਗਨਿਤੇਲਾਗੈਜਿਨ॥ਪ੍ਰਭੁਕਉਸਿਮਗਨਿਸਦਾਆਬਿਨਾਸੀ॥ਪ੍ਰਭੁਕਉਸਿਮਗਨਿਤੇਸੋਭ
ਖਵਾਸੀ॥ਪ੍ਰਭੁਕਉਸਿਮਗਨਿਤਿਨਸਦਵਾਜਿਤਾਸੀ॥ਪ੍ਰਭੁਕਉਸਿਮਗਨਿਸੇਸੁਖ
ਆਪਿਦਾਇਆਲਾ॥ਨਾਨਕਜਨਕੀਸੋਰਾਖੈਗੋਵਾਲਾ॥੫॥ਪ੍ਰਭੁਕਉਸਿਮਗਨਿਸੇਸੋਭ
ਉਪਕਾਸੀ॥ਪ੍ਰਭੁਕਉਸਿਮਗਨਿਤਿਨਸਦਵਾਜਿਤਾਸੀ॥ਪ੍ਰਭੁਕਉਸਿਮਗਨਿਸੇਸੁਖ
ਸੁਹਵੋ॥ਪ੍ਰਭੁਕਉਸਿਮਗਨਿਤਿਨਸੁਖਿਆਰਹਵੋ॥ਪ੍ਰਭੁਕਉਸਿਮਗਨਿਤਿਨਅਨ
ਮੁਜੀਤਾ॥ਪ੍ਰਭੁਕਉਸਿਮਗਨਿਤਿਨਨਿਰਮਲਰੀਤਾ॥ਪ੍ਰਭੁਕਉਸਿਮਗਨਿਤਿਨਆਸ
ਦਾਸਨਾਸੋ॥ਪ੍ਰਭੁਕਉਸਿਮਗਨਿਛਾਸਤਿਤਰਿਪਤੇਨਾਸੋ॥ਸੰਤਕ੍ਰਿਪਾਤੇਜਨਦਇਆਲਾ
ਕਸਿਮਗਨਿਪੂਰੈਭਾਗਿ॥੬॥ਪ੍ਰਭੁਕਉਸਿਮਗਨਿਕਾਰਜਪੂਰੇ॥ਪ੍ਰਭੁਕਉਸਿਮਗਨਿਬਹੁ

ਸਭੈ॥ਪ੍ਰਭੁਕਉਸਿਮਗਨਿਭਰਿਪੁਰਿਧਾਰੀ॥ਪ੍ਰਭੁਕਉਸਿਮਗਨਿਸਭਜਿਜਾਸਭੀ॥ਪ੍ਰਭੁਕਉਸਿਮ
ਗਨਿਕਮਲਾਬਿਗਾਸਨੁ॥ਪ੍ਰਭੁਕਉਸਿਮਗਨਿਅਸਤਦਰਸੁ
ਨਸਤਾਬਸੁਖੁਪ੍ਰਭੁਸਿਮਗਨਕਾਮੁ॥ਤਿਨਪਾਬਾ॥ਸਿਮਗਨਿਸਜਨਜਾਨਿਨਕਉਪ੍ਰਭੁਕਉਸਿਮ
ਕਉਸਿਮਗਨਿਤਰਿਗੁਨਬਾਸੀ॥ਪ੍ਰਭੁਕਉਸਿਮਗਨਿਅਗਨਿਜਰਿਗੁਨਬਾਸੀ॥ਪ੍ਰਭੁਕਉਸਿਮ
ਗਨਿਤਰਿਗੁਨਬਾਸੀ॥ਪ੍ਰਭੁਕਉਸਿਮਗਨਿਅਗਨਿਜਰਿਗੁਨਬਾਸੀ॥ਪ੍ਰਭੁਕਉਸਿਮਗਨਿਅਗਨਿ
ਕਰਿਨਿਰਤਲਾਸਾਸਤ॥ਪ੍ਰਭੁਕਉਸਿਮਗਨਿਕਮਲਾਬਿਗਾਸਨੁ॥ਪ੍ਰਭੁਕਉਸਿਮਗਨਿਅਸਤਦਰਸੁ
ਨਸਤਾਬਸੁਖੁਪ੍ਰਭੁਸਿਮਗਨਕਾਮੁ॥ਤਿਨਪਾਬਾ॥ਸਿਮਗਨਿਸਜਨਜਾਨਿਨਕਉਪ੍ਰਭੁਕਉਸਿਮ
ਕਉਸਿਮਗਨਿਤਰਿਗੁਨਬਾਸੀ॥ਪ੍ਰਭੁਕਉਸਿਮਗਨਿਅਗਨਿਜਰਿਗੁਨਬਾਸੀ॥ਪ੍ਰਭੁਕਉਸਿਮ
ਗਨਿਤਰਿਗੁਨਬਾਸੀ॥ਪ੍ਰਭੁਕਉਸਿਮਗਨਿਅਗਨਿਜਰਿਗੁਨਬਾਸੀ॥ਪ੍ਰਭੁਕਉਸਿਮਗਨਿਅਗਨਿ
ਕਰਿਨਿਰਤਲਾਸਾਸਤ॥ਪ੍ਰਭੁਕਉਸਿਮਗਨਿਕਮਲਾਬਿਗਾਸਨੁ॥ਪ੍ਰਭੁਕਉਸਿਮਗਨਿਅਸਤਦਰਸੁ
ਨਸਤਾਬਸੁਖੁਪ੍ਰਭੁਸਿਮਗਨਕਾਮੁ॥ਤਿਨਪਾਬਾ॥ਸਿਮਗਨਿਸਜਨਜਾਨਿਨਕਉਪ੍ਰਭੁਕਉਸਿਮ
ਕਉਸਿਮਗਨਿਤਰਿਗੁਨਬਾਸੀ॥ਪ੍ਰਭੁਕਉਸਿਮਗਨਿਅਗਨਿਜਰਿਗੁਨਬਾਸੀ॥ਪ੍ਰਭੁਕਉਸਿਮ
ਗਨਿਤਰਿਗੁਨਬਾਸੀ॥ਪ੍ਰਭੁਕਉਸਿਮਗਨਿਅਗਨਿਜਰਿਗੁਨਬਾਸੀ॥ਪ੍ਰਭੁਕਉਸਿਮਗਨਿਅਗਨਿ
ਕਰਿਨਿਰਤਲਾਸਾਸਤ॥ਪ੍ਰਭੁਕਉਸਿਮਗਨਿਕਮਲਾਬਿਗਾਸਨੁ॥ਪ੍ਰਭੁਕਉਸਿਮਗਨਿਅਸਤਦਰਸੁ
ਨਸਤਾਬਸੁਖੁਪ੍ਰਭੁਸਿਮਗਨਕਾਮੁ॥ਤਿਨਪਾਬਾ॥ਸਿਮਗਨਿਸਜਨਜਾਨਿਨਕਉਪ੍ਰਭੁਕਉਸਿਮ
ਕਉਸਿਮਗਨਿਤਰਿਗੁਨਬਾਸੀ॥ਪ੍ਰਭੁਕਉਸਿਮਗਨਿਅਗਨਿਜਰਿਗੁਨਬਾਸੀ॥ਪ੍ਰਭੁਕਉਸਿਮ
ਗਨਿਤਰਿਗੁਨਬਾਸੀ॥ਪ੍ਰਭੁਕਉਸਿਮਗਨਿਅਗਨਿਜਰਿਗੁਨਬਾਸੀ॥ਪ੍ਰਭੁਕਉਸਿਮਗਨਿਅਗਨਿ
ਕਰਿਨਿਰਤਲਾਸਾਸਤ॥ਪ੍ਰਭੁਕਉਸਿਮਗਨਿਕਮਲਾਬਿਗਾਸਨੁ॥ਪ੍ਰਭੁਕਉਸਿਮਗਨਿਅਸਤਦਰਸੁ
ਨਸਤਾਬਸੁਖੁਪ੍ਰਭੁਸਿਮਗਨਕਾਮੁ॥ਤਿਨਪਾਬਾ॥ਸਿਮਗਨਿਸਜਨਜਾਨਿਨਕਉਪ੍ਰਭੁਕਉਸਿਮ
ਕਉਸਿਮਗਨਿਤਰਿਗੁਨਬਾਸੀ॥ਪ੍ਰਭੁਕਉਸਿਮਗਨਿਅਗਨਿਜਰਿਗੁਨਬਾਸੀ॥ਪ੍ਰਭੁਕਉਸਿਮ
ਗਨਿਤਰਿਗੁਨਬਾਸੀ॥ਪ੍ਰਭੁਕਉਸਿਮਗਨਿਅਗਨਿਜਰਿਗੁਨਬਾਸੀ॥ਪ੍ਰਭੁਕਉਸਿਮਗਨਿਅਗਨਿ
ਕਰਿਨਿਰਤਲਾਸਾਸਤ॥ਪ੍ਰਭੁਕਉਸਿਮਗਨਿਕਮਲਾਬਿਗਾਸਨੁ॥ਪ੍ਰਭੁਕਉਸਿਮਗਨਿਅਸਤਦਰਸੁ
ਨਸਤਾਬਸੁਖੁਪ੍ਰਭੁਸਿਮਗਨਕਾਮੁ॥ਤਿਨਪਾਬਾ॥ਸਿਮਗਨਿਸਜਨਜਾਨਿਨਕਉਪ੍ਰਭੁਕਉਸਿਮ

ਭੁਪਾਵਿਛਾਆ।ਜਹਾਤੇਪਾਆਸਭਤੁਝਆਕਰਕੇਆ।ਤਹਾਤਹਾਕਰਜੋੜੇਖੜੇਰਹੇ।ਮੁਖ
ਗਤਜਨਾਕੀਬਰਤਾਨਿਨਾਮੁ।ਸੰਤਜਨਾਕੇਅੰਚਲਿਛੁਟੈਜਾਮੁ।ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਦਾਸਾਕੀਓਟ
ਕਿਰੈਨਾਮਿਉਧਰੇਜਨਸਭਕੋਟਿ।ਹਰਿਜਸੁਕਰਤਸੰਗਤੀਦਿਨੁਰਾਤਿ।ਜਰਿਤਾਰੇਅਉਖਧਸਾਧ
ਕਮਾਤਿ।ਹਰਿਜਨਕੈਹਰਿਨਾਮਿਧਨੁਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਜਨਕੀਨਦਰਿ।ਅਤਲਨਾਲੰਘੇਤੇਤਰੈ
ਗਏਕੈ।।ਨਾਨਕਜਨਕੇਰਾਖੈਵੇਰਤੇਵੇਖਾ।ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਨਕਉਮੁਕਾਤਿਜੁਗਾਤਿ।।
ਤਰਿਕੈਨਾਮਿਜਨਕਉਰਿਪਾਤਿਭੁਗਾਤਿ।ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਨਨਾਕਾਭੂਖਰਹਾ।ਹਰਿਨਾਮੁਜਨਪਰ
ਕਬਪੇਸੰਰਹਾ।ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਨਕੀਵਾਡਿਆਈ।ਹਰਿਕੈਨਾਮਿਜਨਸੋਭਾਪਾਈ।।ਹਰਿ
ਕਾਨਾਮੁਜਨਕਉਰੱਛੈਚਕ।ਹਰਿਨਾਮੁਜਪਤਕਛੁਨਾਬਿਘੈ।ਓਨੁਰਾਤੁਹਰਿਨਾਮ
ਕੀਸੇਵਾ।ਸਾਧਨਕਪੂਜੈਹਰਿਹਰਿਦੇਵਾ।ਛਾਡਿਸਗਲਿਜਨਕੈਏਸਾਭਗਤਜੀਨਾ।ਹਰਿਧਨੁ
ਜਨਕਉਆਪਿਪ੍ਰਭਿਦੀਨਾ।ਹਰਿਧਨਿਜਨਕੈਚੰਦਸਤਣੀ।ਹਰਿਪ੍ਰਭਤਾਪੈਜਨਆਵ
ਨਜਾਣੀ।।ਓਤਿਪੋਤਿਜਨਹਰਿਸਿਰਤੇ।ਸੁਨਿਸਮਾਧਿਨਾਮਸਮਾਤੇ।।ਅਸਥਪਾ
ਨਜਨਹਰਿਜਸੁਜਪੇ।।ਹਰਿਕੁਕਾਤੁਪ੍ਰਗਟਨਹੀਛਪੇ।।ਹਰਿਕੀਕਰਾਤਿਮੁਕਤਿਬਸੁ
ਕੇਰਾ।।ਨਾਨਕਜਨਸੋਹਿਕੇਤੇਰਾ।।।।ਪਾਰਜਾਤੁਇਹੁਹਰਿਕੈਨਾਮੁ।।ਕਾਮਪੋਰਹਰਿਜਿ
ਗੁਣਗਾਮਾ।।ਸਭਤੇਊਤਮਹਰਿਕੀਕਥਾ।।ਨਾਮੁਸੁਨਤਦਰਦਦੁਖਲਥਾ।।ਨਾਮਕੀ
ਮਹਿਮਾਸੰਤਹਿਦਈ।।ਸੰਤਪ੍ਰਤਾਪਿਦੁਰਤੁਸਭੁਜਈ।।ਸੰਤਕਾਸੰਗੁਵਡਭਾਗੀਪਾਈ
ਐ।।ਸੰਤਕੀਸੇਵਾਨਾਮੁਧਿਆਈਐ।।ਨਾਮਤੁਜਿਕਛੁਅਵਰੁਨਹੋਇ।।ਨਾਨਕਗੁਰਮੁ
ਖਿਨਾਮੁਪਵੈਜਨੁਕੋਇ।।੮।।ਸਲੋਕੁ।।ਚਰਨਸਾਸਤਵਰਚਰਨਸਿੰਘੀਪੇਖੇ
ਸਾਸਤਢੰਢੋਲਿ।।ਪ੍ਰਭੁਜਿਨਜਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਕਮਾਸੋ।।੧।।ਅਸਟਪਦੀ
।।ਜਪਤਤਪਗਿਆਨਸਬੀਧਿਆਨਾਖਟਸਾਸਤ੍ਰਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਵਖਿਆਨਾ।।ਜੋ
ਆਖਿਆਸਭਕਰਮਧਰਮਕਿਰਿਆ।।ਸਗਲਭਿਆਗਿਬਨਮਹਿਕਿਆ।।ਅਨਿ
ਕਪ੍ਰਕਾਰੀਏਬਹੁਜਤਨਾ।।ਪੁਨਿਦਾਨਹੋਮੇਬਹੁਤਨਾ।।ਸਰੀਰੁਕਟਾਇੰਮੋਕਲਿਸਤੀ
।ਵਰਤਨੇਮਕਰੈਬਹੁਭਾਤੀ।।ਨਹੀਤੁਲਿਕਾਸਮਸਭੀਚਾ।।ਨਾਨਕਕਬੁਮੁਖਿਨਾਮੁ
ਪੀਐਇਕਬਾਰ।।੧।।ਉਧਰੈਪ੍ਰੇਖਮੀਫਿਰੈਚਿਤੁਜੀਵੈ।।ਅਹਜੀਓਦਸੁਬਸੁਪੀਸੁਥੀ
ਵੈ।।ਅਗਨਿਮਾਹਿਹੋਮਤਪਗਨੇ।।ਕਨਿਕਅਸੂਵੈਵਰਭੂਮਿਦਾਨ।।ਉਦਕਮਜਨ
ਦੇਵਪੂਜਾਕਰਣੀ।।ਬਨਖੰਡਫਿਰਨਿਮਹਿਪਗਧਰਣੀ।।ਇਤਆਦਿਕਰਮਆਖਿਆ
ਨਾਜਾਈ।।ਸਭਮਲੁਦੀਸੈਮਨਕੈਪਾਈ।।ਸਭਸੁਚਜਿਸੁਹਿਰਦੈਹੋਇ।।ਸਾਧਸੰਗਿਮਿ
ਲੁਦੁਖਖੋਇ।।ਸਭਤੇਊਤਮਹਰਿਕਾਨਾਮੁ।।ਜਿਸੁਜਪਤਦੁਖਜਾਇਗੁਮਾ
ਨੁ।।ਸਭਕਿਛੁਵਰਤੈਸਾਧਕੈਸੰਗਿ।।ਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਕੀਊਤਮਕਥਾ।।ਸਾਧਸੰਗਿ
ਦੁਖਪਾਪਕਾਨਾਸੁ।।ਸਾਧਸੰਗਿਮਨਮਹਿਪਰਗਾਸੁ।।ਸਾਧਸੰਗਿਆਵਹਿਵਸਿਪੰਚ
।।ਸਾਧਸੰਗਿਅਮਰਾਪੁਰਮੰਚ।।ਸਾਧਸੰਗਿਨਹੀਕੋਬੈਰਾਈ।।ਸਾਧਸੰਗਿਨਹੀਕੋ
ਕਾਲੁਬਾਧੈ।।ਸਾਧਸੰਗਿਸਭਇਹਭਰਪੂਰ।।ਸਾਧਸੰਗਿਨਹੀਕਿਛੁਬਿਸੂਰ।।ਸਾਧ
ਸੰਗਿਨਾਹੀਕਿਛੁਘਾਲਿ।।ਸਾਧਸੰਗਿਪਾਏਸਭਘਾਲਿ।।ਸਾਧਸੰਗਿਤਜੀਸਭਆਸ
ਾ।।ਸਾਧਸੰਗਿਜਪਿਨਾਨਕਸਾਬਾਸ।।੮।।ਸਲੋਕੁ।।ਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪਹੁਜੀ
ਅ।।ਸਗਲਉਦਮੁਭਲਾਕਹੁਸਾਧ।।ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਟੈਅਪਰਾਧ।।ਸਾਧਸੰਗਿਪਾਵਹਿ
ਵਿਸ੍ਰਾਮੁ।।ਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕਹਰਿਨਾਮੁ।।੧।।ਅਸਟਪਦੀ।।ਸਗਲਉਦਮਮਹਿਉਦਮੁ
ਭਲਾਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪਹੁਜੀਅ।।ਸਾਧਸੰਗਿਦੁਖਪਾਪਕਾਨਾਸੁਹੋਇ।।ਸਗਲਥਾਨ
ਭਏਪਵਿਤ੍ਰਾਪਾਵਹਿਸਚਾਥਾਉ।।ਜਨਮਮਰਣਕੀਤ੍ਰਾਸਿਮਿਟਾਵਹਿਆਪੈਨਾਹਿਕਾਉ
।।ਸਚਾਸਾਹੁਸਾਚੇਵਾਪਾਰੇ।।ਲਾਭੁਮੂਲੁਸਚੁਕਾਰੋਬਾਰੇ।।ਸਚੁਵਖਰੁਲੈਲਾਦਿ
ਚਲੰਨ੍ਹਾ।।ਤਿਥੈਸਾਥਿਨਜਾਪੈਕੋਵੰਞ੍ਹਾ।।ਸਚੁਧਨੁਸੰਚਹੁਏਹੁਵਾਪਾਰੁ।।ਜਿਤੁ
ਦਰਗਹਜਾਪੈਸਚੁਦਰਬਾਰੁ।।ਸਚੁਵਾਪਾਰੁਕਰੇਸਭੁਕੋਇ।।ਜਿਸੁਨਦਰਿਸਚੀਤਿਸੁਪਰਗਟੁ
ਹੋਇ।।ਸਚੁਵਾਪਾਰੁਵਿਰਲਾਕੋਕਰੈ।।ਆਪਤਰੈਸਭਕੁਲਭੀਉਧਰੈ।।ਸਚੁਵਾਪਾਰੁ
ਕਰੈਜੋਜਨੁ।।ਤਿਸੁਹੋਵਤਪਰਾਪਤਦਰਸਨੁ।।ਸਚੁਵਾਪਾਰੁਕਰੈਸੋਸਾਹੁ।।ਜਿਸੁਤੋਟਾ
ਨਾਹੀਕਿਸੈਪਾਹੁ।।ਸਚੁਵਾਪਾਰੁਕਰੈਸੋਸਚਾ।।ਤਿਸੁਜਮਕਾਲੁਨਾਹੀਕਿਛੁਕਾਚਾ
।।ਸਚੁਵਾਪਾਰੁਕਰੈਸੋਸਚਾ।।ਤਿਸੁਜਮਕਾਲੁਨਾਹੀਕਿਛੁਕਾਚਾ।।ਸਚੁਵਾਪਾਰੁ
ਕਰੈਸੋਸਚਾ।।ਤਿਸੁਜਮਕਾਲੁਨਾਹੀਕਿਛੁਕਾਚਾ।।ਸਚੁਵਾਪਾਰੁਕਰੈਸੋਸਚਾ।।ਤਿਸੁ

ਲਬਧੀਆਂ ਅਰੰਮੀਆਂ ਸੁਰਬਧੀ॥ ਗਰਿਕੰਜ ਸੁਬੁਨਿਰਾਸ ਰਬਖਾਨੀ॥ ਸਰਗਾਲਬਾਸ ਤੇਰੰਜੀ
ਉਤਮਖਾਨੁ॥ ਸਰਕਰਾ ਜੇਹਘਾਇਵਖੇਤ ਨਿਨਖੁ॥੮॥੩॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਨਿਰਖੁਨੀਅ
ਇਆਨਿਐਂਖੇਪ੍ਰਭੁਸਦਾਸਾਥਿ॥ ਜੋਨਿਕੀਆਂਤਿਬੁਚੀਤਿਲਖੁਨਾਕਨਿਬਾਨ
ਦਿਖਾ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਗਮਈਐਂਸੁਨਚੇਤਿਪਰਾਨੀ॥ ਕਵਨਮੂਖਤੇਕਵਨ
ਦ੍ਰਿਸਟਨੀ॥ ਜੋਨਿਤੂੰਸਾਜਿਸਵਾਰਿਸੀਗਾਨਿਆ॥ ਗਰਤਅਗਨਿਮਹਿਜਿਨਧਿਓਬਾ
ਰਿਆ॥ ਬਾਰਬਿਵਸਖਤੂਖਿਪਿਆਕੇਦੁਖਾ॥ ਕੁਰਿੰਜੋਬਨੇਤੇਜਨਸੁਖ ਸੁਖਾ॥ਬਿਨ
ਧਿਤੂਇਆਊਪਰਿਸਕਲੋਨਾ॥ ਮੁਖਿਐਂਆਊਬੈਠਕਉਦੈਨਾ॥ ਈਹੁਮਿਰਗਜੁਨੁਬੁਝੁ
ਕਛੁਨਬੁਝੈ॥ ਬਧਸਿਲੇਜੁਤਓਸਨਕਸੀਝੈ॥੧॥ ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਦੇਖਰਾਉਪਰਿਬਿਹਰਹਿ
ਸਭਿਸੁਤਬ੍ਰਾਤਮੀਤਬਲਿਤਾਸੰਗਿਧਨਸਭਿ॥ ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਦੇਖੀਵਾਪਿਸੀਤਲਜਾ
ਬਾ॥ ਸੁਖਦਾਈਪਵਨੁਪਾਵਨੁਅਮੁਲਾ॥ ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਭੋਗਹਿਸਭਿਰਸਾ॥ਸਗਲ
ਸਮਗ੍ਰੀਜਾਂਗਿਸਾਥਿਬਖਾ॥ ਦੀਨੋਹਜਤਪਾਵਕਨਮੇਟਰਸਾ॥ ਤਿਸਹਿਤਿਆਗਿ
ਅਵਰਸੰਗੀਗਾਚਨਾ॥ ਐਸੇਦੋਖਮੂੜ੍ਹਅੰਧਾਬਿਆਨੇ॥ ਨਾਨਕਕਾਢਿਲੇਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨੇ
ਜਾਆਦਿਅੰਤਿਜੋਰਖਹਰਾਪੁ॥ ਤਿਸੁਸਿਉਮੂੜੀਤਿਨਕਰੋਗਵਾਪੁ॥ ਜਾਕੀਸੇਵਾਵਡਿਧੀ
ਪਾਵੈ॥ ਤਾਸਿਉਮੂੜਾਮਨੁਨਹੀਲਾਵੈ॥ ਜੋਰਾਨੁਦਾਨੁਸਦਾਜੁਗੋ॥ ਬਾਕਉਅੰਧਾ
ਜਾਨਤਦੁਰੋ॥ ਜਾਕੀਟਹਲਧਾਵੈਦਰਗਹਮਾਨੁ॥ ਤਿਸਹਿਬਿਸਾਰੈਮੂੜੁਅਜਾਨੁ॥
ਦਾਸਦਾਸਿਪ੍ਰਭੁਭਲਾਕਰਾਵੈ॥ ਨਾਨਕਕਰਖਾਸਮੂਆਪੁ॥੨॥ ਰਤਨਤਿਆਗਿਕਉਡੀ
ਸੰਗਿਲਾਵੈ॥ ਸਾਚਾਛੋਡਿਝੂਠਿਲਪਟਾਵੈ॥ ਜੋਛਡਨਾਸੁ ਸੋਗਹਿਕਰਿਮਰੈ॥ ਜੋਦੇ
ਵਨੁਸੋਦੂਰਿਪਰੈ॥ ਛੋਡਿਜਾਇਤਿਸਕਾਸੁਖੁਕਰੈ॥ ਸੋਸਿਰਿਸਾਹਾਈਤਿਸੁਪਰਹਰੈ॥
ਚੰਦਨਲੇਪੁਊਤਕੈਲਾਵੈ॥ ਗਰਧਬਹਾਈਤਿਭਸਮਾਂਗਿਚੋਵੈ॥ ਅੰਧਕੂਪਮਹਿ
ਤਿਨਕਰੈਵਾਸੁ॥ ਨਾਨਕਕਾਢਿਲੇਪ੍ਰਭੁਦਾਸੁ॥੪॥ ਕਰਤੂਤਿਪਸੂਕੀਮਾਨੁਖਿ
ਜਾਤਿ॥ ਲੋਕਪਚਾਰਕਰੈਦਿਨੁਰਾਤਿ॥ ਬਾਹਰਿਭੇਖਅੰਤਰਿਮਲਮਾਇਆ॥ ਛਪ
ਨਾਛਪੈਕਰਿਕਰਿਮਹਾਇਆ॥ ਅੰਤਰਿਲੋਭੁਮੁਖਿਅਮ੍ਰਿਤੁਗਾਲਾ॥ ਇਹਬਿਧਿਕਤਹਿ
ਜਾਤਜੰਜਾਲਾ॥ ਜੈਸੇਮਨਹਿਵਿਆਪੈਮਾਇਆ॥ ਤੈਸੇਹਰਿਸੰਗਿਬਸੈਹਰਿਰਾਇਆ॥
ਜੈਸੇਸੁਪਨੈਸੋਈਬਿਵਹਾਰ॥ ਨਾਨਕਸੋਪ੍ਰਭੁਸਦਸਚੁਸਾਰ॥੫॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਜਿਸਕੈ
ਅੰਤਰਿਬਸੈਪ੍ਰਭੁਆਪਿ॥ ਨਾਨਕਤੇਜਨਸਹਜਿਸਮਾਪਿ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਜਾਕੈ
ਅੰਤਰਿਬਿਸੈਪ੍ਰਭੁਆਪਿ॥ ਤਾਕੈਦੂਖੁਨਪਾਪੁਨਸੰਤਾਪੁ॥ ਆਠੋਪਹਰਭਰਪੂਰਿ
ਧਿਆਨੁ॥ ਤਾਕੈਨਾਹੀਜਮਕਾਜਾਨੁ॥ ਜੋਕਿਛੁਕਰੈਸੋਹਰਿਪਹਿਂਜਪੈ॥ ਤਾਕੈਨਿਕਟਿ
ਨਹੀਆਵੈਖਪੈ॥ ਜਿਸਕੈਮਨਿਲਾਗੋਹਰਿਨੇਹ॥ ਤਾਕਉਪਰਿਸਨਆਵੈਕੇਹ॥ ਅਨਦਗਹਿਨੋ
ਅੰਧਾਗੁ॥ ਬਟਾਊਸਿਉਜੋਜਾਵੈਨੇਹ॥ ਤਾਕਉਪਰਿਸਨਆਵੈਕੇਹ॥ ਅਨਦਗਹਿਨੋ ਅਮੀ

ਪ੍ਰੀਤਿ ਸ੍ਰੀਕਬੀਰਦਾਸੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਲਏ ਲੜਿ ਲਾਈ ॥੨॥ ਮਿਥਿਆ ਤਨੁ ਧਨੁ ਕੁਟੰਬੁ ਸਬਾਈ ॥ ਮਿਥਿਆ ਰਾਜ ਜੋਬਨ ਪ੍ਰਭੁਤਾਈ ॥ ਮਿਥਿਆ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ ਮਿਥਿਆ ਆਲ ਜੰਜਾਲ ਪਸਾਰਾ ॥ ਮਿਥਿਆ ਕਾਮਣ ਕਾਮੇ ਕੇਰੀ ॥ ਮਿਥਿਆ ਹਸਤੀ ਆਸ੍ਵ ਘਣੇਰੀ ॥ ਮਿਥਿਆ ਰਥ ਨਾਰੀ ਅਸਵਾਰੀ ॥ ਮਿਥਿਆ ਭੂਮਿ ਮੇਵ ਅਫਿਮਾਰੀ ॥ ਮਿਥਿਆ ਆਖੇੜ ਆਖੇੜੀ ॥ ਮਿਥਿਆ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੇਖਹੁ ਜੇਤੀ ॥ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਜਪਿ ਪ੍ਰਭੂ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਇਆ ਤਿਨ ਗਤਿ ਹੋਈ ॥੩॥ ਮਿਥਿਆ ਸ੍ਰਵਣ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਸੁਨਣੀ ॥ ਮਿਥਿਆ ਹਸਤ ਪਰ ਦਰਬ ਕਉ ਹਿਰਣੀ ॥ ਮਿਥਿਆ ਨੈਣ ਪੇਖਤ ਪਰ ਰੂਪਾ ॥ ਮਿਥਿਆ ਰਸਨਾ ਭੋਜਨ ਅਨ ਸੁਆਦਾ ॥ ਮਿਥਿਆ ਚਰਨ ਪਰ ਬਿਕਾਰ ਕਉ ਧਾਵਣ ॥ ਮਿਥਿਆ ਮਨ ਪਰਲੇ ਪਰ ਭਾਵਣ ॥ ਮਿਥਿਆ ਤਨ ਨਹੀ ਪਰ ਉਪਕਾਰਾ ॥ ਮਿਥਿਆ ਬਾਸੁ ਲੇਤ ਬਿਕਾਰਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਮ ਕਥਤ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਸਗਲ ਅਸਾਰੀ ॥੪॥ ਸਾਕਤ ਕੀ ਆਸ ਜਾ ॥ ਸਾਚਾ ਬਿਨਾ ਕਹੀ ਪਤਿ ਨਾਹੀ ॥ ਬਿਰਥਾ ਜਾਨਾ ਬਿਨਾ ਤਨੁ ਅੰਧਾ ॥ ਮੁਖਿ ਆਵਤ ਤਾ ਕੈ ਦੁਰਗੰਧਾ ॥ ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਦੇਨੇ ਨੇਹੀ ਬੇਧਾ ॥ ਐਸਾ ਬਿਨਾ ਜਿਉ ਪੇਖੈ ਜਾਗੋ ॥ ਬਿੰਦ ਜਨਾ ਬਿਨੁ ਦੇਖੈ ਸਭ ਨਾਗੋ ॥ ਜਿਉ ਕਿਰਪਨ ਕੋ ਨਿਰਾਰਥ ਦਾਮ ॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਤੇ ਜਨ ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮ ਬਿਹੂਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੋ ਬਾਛਹਿ ਬਾਛਿਨਾ ॥੫॥ ਗਾਰਬ ਅਵਰ ਕਛੁ ਅਵਰ ਕਮਾਵਤ ॥ ਆਪਨ ਜੀਵਿ ਅਵਰ ਸਮਝਾਵਤ ॥ ਜਾਨਤ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਾਈ ॥ ਬਹਰਿ ਕੇਹ ਪਹਿ ਪੁਕੀਨਾ ॥ ਅਵਰ ਉਪਦੇਸੈ ਆਪਿ ਨ ਕਰੈ ॥ ਆਵਤ ਜਾਵਤ ਜਨਮੈ ਮਰੈ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਬਸੈ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਤਿ ਸਕੈ ਸੀਖੈ ਤੈਸੋ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਜੈਸੇ ਆਪਿ ਤੈਸੇ ਉਨ ਪ੍ਰਭੂਜਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਉਨ ਜਨ ਚਰਨ ਪਰਾਤਾ ॥੬॥ ਕਰਣ ਉਬੇਨਤੀਆ ਰਬ ਮੁ ਸਭੁ ਜਾਨੈ ॥ ਆਪਨ ਕੀਆ ਆਪਿ ਪਛਾਨੈ ॥ ਆਪਹਿ ਆਪ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਆਰਾ ॥ ਕਿਆ ਕੋ ਆਖਿ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਜਿਸ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਬਖਸ ਲਏ ॥ ਉਪਾਵ ਸਿਆਪ ਸਗਲ ਤੇ ਰਹਤਾ ॥ ਸਭ ਕਛੁ ਜਾਨੈ ਆਤਮ ਕੀ ਬਾਤਾ ॥ ਜੋ ਸੁਖੁ ਦਾਸ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ॥੭॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਦਿਵਸ ਤੀਨਿ ਕੀ ਹੋਈ ॥ ਮੀਤ ਸਜਨ ਬੰਧਪ ਸੁਤ ਲੋਈ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰਹਿ ਪੁਰਸਾਈ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਹਹਿ ਸਰਮਾਈ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭੋਗਹਿ ਗ੍ਰਿਹ ਸੰਗਿ ਸੁਖ ਬਹਨਾ ॥ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਸਭ ਪਰਿਵਾਰਾ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖੀ ਸਭ ਜੀਵਹਿ ॥ ਤਿਸ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਮਨਹੁ ਨ ਸੰਮਾਲਹਿ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਗੰਧਤ ਤਨਿ ਮਾਖੈ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਬਿਸਰਤ ਲਾਗਹਿ ਦੁਖੈ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਵਹਿ ਦਰਸਾਰੁ ॥ ਤਿਸ ਸਿਉ ਅਚਿਤ ਰਹਿਓ ਗਾਵਾਰ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਵਹਿ ਸਭ ਕਾਮ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਮੂਲਿ ਨ ਕਰਹਿ ਨਾਮ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਹਿਰਹਿ ਸੁਖ ਚੀਰਾ ॥ ਤਿਸਹਿ ਨ ਜਾਨਹਿ ਮੂੜ ਮਨ ਮੀਰਾ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਰੇ ਸਭ ਭੰਡਾਰ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਗਵਾਰ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰਹਿ ਬਹੁ ਮਾਨ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀਅ ਬਿਸਾਰਹਿ ਕਾਨ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਰੋਗ ਸਰੀਰਾ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਹਿ ਨ ਮੂੜ ਮਨ ਪੀਰਾ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੀਏ ਰੰਗ ਅਨੇਕ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਸਰਤ ਨਰਕ ਗਣੇਕ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰਹਿ ਪੰਚ ਜਾਮੀ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਨਕ ਤੇਰੈ ਸੁਆਮੀ ॥੮॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਦੇਖਹਿ ਸੁਨਹਿ ਬੋਲਹਿ ॥ ਕਰਹਿ ਕਰਾਵਹਿ ਸਮਝਹਿ ਤੋਲਹਿ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਚਾਲਹਿ ਸੁਖ ਸਹਜ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭੁੰਚਹਿ ਸਭ ਰਸ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਵਹਿ ਸਭ ਥਾਨ ॥ ਤਿਸ ਨਹ ਸਿਮਰਹ ਏ ਮਨ ਅਜਾਨ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਰੂਹ ਰਥ ਦੇਸ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਜਪ

ਤਹ ਸਭਾ ਦੇਖਹ ਪ੍ਰਭ ਮਗ ਕੀ ਤਹਿ ਆਵਹਿ ॥ ਜੋ ਜੋ ਦਰਸੁ ਸਾਧ ਕੇ ਪਾਵਹਿ ॥ ਸੇ ਸਾਧ ਪੂਰਨ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਕਤਿ ਨਿਵਾਸੀ ॥ ਜੋ ਜੋ ਸਾਧ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਹਿ ॥ ਤੇ ਜਨਮਹਿ ਮਰਹਿ ਅਵਰ ਕਤ ਤਰਹਿ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਕਹ ਜਾਨੈ ॥ ੬ ॥ ਜੋ ਜੋ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ॥ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨ ਤੇ ਬਿਸਰਤ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗਿਆ ਮਨਿ ਮਾਨੈ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਤਿਹੁ ਜਗ ਜਾਨੈ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਦੇਵੈ ਸੇਵਾ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਘਾਲ ਨ ਅਫਰੈ ਕਾਹੂ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਕਰੈ ਬੇਨਤੀ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਹੋਵਤ ਕਰਨੀ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸੋਭਾ ਭਾਵੈ ॥ ਸੋ ਸਾਧ ਇਹ ਜੁਗਤੀ ਪਾਵੈ ॥ ਆਪਿ ਕਰਹਿ ਅਵਰਹ ਪ੍ਰਭੁ ਲਾਵਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਹਿ ॥ ੭ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੀਨੇ ਆਪਨ ਜਨ ਅਪੁਨੇ ॥ ਤਿਨ ਹੀ ਨਿਰਮਲ ਰਾਖੇ ਗਨੇ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨੋ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨ ॥ ਤੇ ਜਨ ਪੂਰੇ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕੀਨੋ ਅਪਨਾ ॥ ਤਿਨ ਹੀ ਜਾਨਿਓ ਸਗਲ ਸੁਪਨਾ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕੀਨੀ ਮਨਿ ਮੀਠ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਹਾਥ ਕਰਾਮਾਤ ਡੀਠ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕੀਨੋ ਅਪਨਾ ਸੰਗੀ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਪਰਤਾਪ ਨ ਮਿਟੈ ਰਤੀ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕੀਨੋ ਅਪਨਾ ਸੇਵਕ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਸਗਲ ਤੇ ਅਧਿਕ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕੀਨੋ ਅਪਨਾ ਬੇਲੀ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਕੀਮ ਨ ਪਵੈ ਧੇਲੀ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕੀਨੋ ਅਪਨਾ ਮੀਤ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕੀਨੋ ਅਪਨਾ ਬੰਧਾ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਕਾਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਂਸਾ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕੀਨੋ ਅਪਨਾ ਸਹਾਈ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸਭ ਘਾਲ ਆਪਿ ਬਨਿ ਆਈ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕੀਨੋ ਅਪਨਾ ਠਾਕੁਰ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸਦਾ ਪਰਪੂਰ ॥ ੮ ॥ ੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੋਇ ॥ ਜੈਸਾ ਕਹੈ ਤੈਸਾ ਕੋ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਮਾਣੀ ਬਿਨਵੰਤਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਅਚਰਜ ਕਥਾ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਖ ਊਜਲ ਹੋਤ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਲ ਸਗਲੀ ਖੋਤ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਤਹੂ ਧਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਅਸਥਿਤੁ ਘਰਿ ਪਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਏ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟੈ ਸਭੁ ਜਤਨੁ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਪਾਏ ਸਚੁ ਬੋਹਿਥੁ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਤਰੈ ਤਿਸੁ ਪਰਥੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਾਹਰਿ ਜਾਇ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਸਭ ਕਿਲਬਿਖ ਨਾਸੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਿਰਮਲ ਪਰਗਾਸੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪੂਰਨ ਅਬਿਨਾਸ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਏ ਨਾਮ ਰੰਗ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿ ਜੰਗ ॥ ੧ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਚੇਤ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਪਵਿਤ੍ਰਾਈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਵਿਚਲ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਅੰਤਰ ਕਾ ਗਿਆਨ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਇਹ ਪਰਗਾਸ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਹੀ ਜਮ ਪਾਸ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਨੈ ਹਾਰ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜੂਐ ਹਾਰ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਕਾਮੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬੋਲੈ ਬਾਮੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਲੋਭੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟੈ ਸਭੁ ਖੋਭੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਮਤਾ ਮੋਹ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਕੋਹ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਇਆ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹਉਮੈ ਖੁਆਰੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸਦ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੁ ॥ ੨ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਤਹੂ ਧਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਮਰ ਪਦੁ ਪਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਆਵਹਿ ਪਰ ਕਾਜ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਫਲ ਜਾਹਿ ਤਹ ਆਜ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਬਹੂ ਤਪਤਿ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਪ੍ਰਭ ਜਪਤਿ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਨਸੈ ਧਨਾ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖ ਘਨਾ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਵਹਿ ਦਹ ਦੀਸ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਮਨ ਈਸ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵਹਿ ਸੇਖ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸਦ ਪਰਦੇਖ ॥ ੩ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਬਹੂ ਖਾਲੀ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬੋਲ ਰਸਾਲੀ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਤਹੂ ਧਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਹਜ ਘਰਿ ਆਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਬਹੂ ਡੋਲਾ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਮਰ ਕਰਿ ਚੋਲਾ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਫਾਹਾ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਰਮ ਪਦ ਲਾਹਾ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਦੰਡੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਪਰਚੰਡੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਜੋਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸਦ ਹਥ ਪੋਰੁ ॥ ੪ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਾਰੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਭ ਸੋਭਾ ਪਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਭ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਕਤਾ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਲੇਖਾ ਲਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਪਸੁ ਪ੍ਰੇਤ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਜਪੈ ਹਰਿ ਹੇਤ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਰੋਗ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਵਿਆਪੈ ਸੋਗ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਭਰਮ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸਦ ਹੀ ਧਰਮ ॥ ੫ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਘਾਲ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਫਲ ਤਾ ਕਾਲ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਆਵਹਿ ਜਾਇ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਡਰੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਭ ਊਪਰਿ ਤਰੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਬੈਰੀ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬੀਗਾ ਪੈਰੀ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕੋਈ ਨਿੰਦਕੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਆਨੰਦਕੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਤਾਤਾ ਚੀਤ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵਹਿ ਹੀਤ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਦੇਖੈ ਮੰਦ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਤਹੂ ਧੰਦ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਹਉ ਤਾਪ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸਦ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪ ॥ ੬ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਬਹੂ ਧਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਬਹੂ ਭੂਖਾ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਜਪੈ ਹਰਿ ਜੁਖਾ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਰੋਗ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਵਿਆਪੈ ਸੋਗ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਭਉ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਿਰਮਲ ਸਦ ਸਚੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਚਿੰਤ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਨੈ ਪਰਾਇ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਦੂਖ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸਦ ਹੀ ਸੁਖ ॥ ੭ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਬਹੂ ਧਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਬਹੂ ਭੂਖਾ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਜਪੈ ਹਰਿ ਜੁਖਾ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਰੋਗ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਵਿਆਪੈ ਸੋਗ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਭਉ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਿਰਮਲ ਸਦ ਸਚੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਚਿੰਤ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਨੈ ਪਰਾਇ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਦੂਖ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸਦ ਹੀ ਸੁਖ ॥ ੭ ॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਬਹੂ ਧਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਐਸੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਦਰਗਹ ਪਾਈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਤ ਜਨਮ ਮਰਨ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪੂਰਨ ਸਭ ਕਰਨ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਲੇਖ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਗਹਿ ਭੇਖ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਭਾਰੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਉਤਰੈ ਮਨ ਤੇ ਮਾਰੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਕਰਮ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟੈ ਸਭ ਭਰਮ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਦੁਖ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸਦ ਹੀ ਸੁਖ ॥ ੮ ॥ ੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਭੋਰ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਲਾਗੈ ਚੋਰ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਕਾਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸਦ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੁ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਭੋਰ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਲਾਗੈ ਚੋਰ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਕਾਲੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਜਾਲੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਮਾਇਆ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਨੈ ਹਾਰ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜੂਐ ਹਾਰ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਕਾਮੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬੋਲੈ ਬਾਮੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਲੋਭੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟੈ ਸਭੁ ਖੋਭੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਮਤਾ ਮੋਹ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਕੋਹ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਇਆ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹਉਮੈ ਖੁਆਰੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸਦ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੁ ॥ ੨ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਤਹੂ ਧਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਮਰ ਪਦੁ ਪਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਆਵਹਿ ਪਰ ਕਾਜ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਫਲ ਜਾਹਿ ਤਹ ਆਜ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਬਹੂ ਤਪਤਿ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਪ੍ਰਭ ਜਪਤਿ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਨਸੈ ਧਨਾ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖ ਘਨਾ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਵਹਿ ਦਹ ਦੀਸ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਮਨ ਈਸ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵਹਿ ਸੇਖ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸਦ ਪਰਦੇਖ ॥ ੩ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਬਹੂ ਖਾਲੀ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬੋਲ ਰਸਾਲੀ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਤਹੂ ਧਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਹਜ ਘਰਿ ਆਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਬਹੂ ਡੋਲਾ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਮਰ ਕਰਿ ਚੋਲਾ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਫਾਹਾ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਰਮ ਪਦ ਲਾਹਾ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਦੰਡੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਪਰਚੰਡੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਜੋਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸਦ ਹਥ ਪੋਰੁ ॥ ੪ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਾਰੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਭ ਸੋਭਾ ਪਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਭ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਕਤਾ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਲੇਖਾ ਲਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਪਸੁ ਪ੍ਰੇਤ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਜਪੈ ਹਰਿ ਹੇਤ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਰੋਗ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਵਿਆਪੈ ਸੋਗ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਭਰਮ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸਦ ਹੀ ਧਰਮ ॥ ੫ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਘਾਲ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਫਲ ਤਾ ਕਾਲ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਆਵਹਿ ਜਾਇ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਡਰੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਭ ਊਪਰਿ ਤਰੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਬੈਰੀ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬੀਗਾ ਪੈਰੀ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕੋਈ ਨਿੰਦਕੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਆਨੰਦਕੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਤਾਤਾ ਚੀਤ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵਹਿ ਹੀਤ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਦੇਖੈ ਮੰਦ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਤਹੂ ਧੰਦ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਹਉ ਤਾਪ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸਦ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪ ॥ ੬ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਬਹੂ ਧਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਬਹੂ ਭੂਖਾ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਜਪੈ ਹਰਿ ਜੁਖਾ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਰੋਗ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਵਿਆਪੈ ਸੋਗ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਭਉ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਿਰਮਲ ਸਦ ਸਚੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਚਿੰਤ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਨੈ ਪਰਾਇ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਦੂਖ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸਦ ਹੀ ਸੁਖ ॥ ੭ ॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਬਹੂ ਧਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਐਸੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਦਰਗਹ ਪਾਈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਤ ਜਨਮ ਮਰਨ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪੂਰਨ ਸਭ ਕਰਨ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਲੇਖ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਗਹਿ ਭੇਖ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਭਾਰੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਉਤਰੈ ਮਨ ਤੇ ਮਾਰੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਕਰਮ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟੈ ਸਭ ਭਰਮ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਦੁਖ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸਦ ਹੀ ਸੁਖ ॥ ੮ ॥ ੩ ॥

ਰਜੁ ਏਕਾ ਜੀਉ ਬਸੁ ਯਾਕਉ ਉਪਜੈ ਕਉ ਚਿੰਦਨ ਕੇਪਾ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਓਪੈ ਜੁਗਨ ਉ॥
ਨਾਨਕ ਜਿਉ ਪਾਵਕ ਕਾ ਸਹਜ ਸੁਭਾਉ॥੧॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਰਬ ਕਾ ਠਾਕੁਰ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਨਹੀ ਕੋ ਵੈਰੀ॥
ਜੈਸੇ ਮੋ ਬੁਨ ਖਾਰੇ ਜਲਾ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੋ ਮਿਤੋ ਇਹੁ ਗਾਨੁ॥ ਜੋ ਸੇਯ ਰਉ ਮਿ
ਆ ਕਾਸੁ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੋ ਮਿਤੁ ਸਤੁ ਬੁਧਾਨੀ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈਨਾ ਤੀ ਅਭਿਮਾਨ
॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਉਚ ਚਤੇ ਉਚ ਚਾ॥ ਅਨਿ ਅਪਨੈ ਤੇ ਸਭ ਤੇ ਨੀ ਚਾ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਜੋ
ਜਸ ਕਹਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਕਰਾਏ॥ ਜਾ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਗਲ ਕੀ ਰੀਨ॥ ਅਤ
ਸਰਬ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਚੀਨਾ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਸਭ ਉਪਰਿ ਮਿਆ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿ
ਆਨੀ ਤੇ ਕਛੁ ਬੁਰਾ ਨ ਭਇਆ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦ ਦਾਸਾ ਦਰਸੀ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆ
ਨੀ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਅਮ੍ਰਿਤ ਬਰਸੀ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਬੰਧਨ ਤੇ ਮੁਕਤਾ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆ
ਨੀ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਜੁਗਤਾ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੋ ਤੇ ਜਨ ਜਾਨਹਿ ਜਿਨ॥ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆ
ਨੀ ਕਾ ਬ੍ਰਹਮ ਪਿੰਡ ਜਨ॥੨॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਇਕ ਉਪਰਿ ਆਸਾ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ
ਨੀ ਬਿਨਸਾ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਗਰੀ ਬੀ ਸਮਾਨਾ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਪਰਉ ਪਕਾਉ
ਨਾ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੋ ਨਾਹੀ ਧੰਧਾ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਲੇਪ ਦ੍ਰਿਸ੍ਟ ਬਿਧਾ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆ
ਨੀ ਕੈ ਹੋਇ ਸੁ ਭਲਾ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸੁਫਲ ਫਲਾ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਜੋ ਜਿ ਸ ਭਾ
ਵੈ॥ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਤਿ ਹੈ॥੩॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਏ
ਕੈ ਰੰਗ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਬਸੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਗ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੋ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ॥ ਬ੍ਰ
ਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਮੁ ਪਰਵਾਰੁ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦ ਸਦ ਜਾਗਤਾ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਅ
ਬਿਚਲ ਨੀਤਿ ਆਗਤਾ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੋ ਅਧਿ ਪਰਮ ਗਿਆਨੁ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੋ ਪਰ
ਸਦ ਅਨੰਦੁ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸੁਖ ਸਹਜ ਨਿਵਾਸ॥ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਨ
ਤੀ ਬਿਨਾਸ॥੪॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਬੇਤਾ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਇਕ ਸੰਗਿ ਹੇਤਾ॥
॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੋ ਤੋਟਾ ਨਾਹਿ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਸਾਂਤਿ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿ
ਨੀ ਜਿ ਸੁ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਭਲੀ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਬਣਤ ਬਣਾਈ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ
ਰਸੁ ਬ੍ਰਹਮ ਭਾਗੀ ਪਾਈਐ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੇ ਬਾਲਿ ਜਾਈਐ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿ
ਆਨੀ ਕਉ ਖੋਜਹਿ ਤੇ ਜਨ ਜਿਮੇ ਤੇ ਸੁਗ॥ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਸੁਗ॥ ਦ੍ਰ ਬ੍ਰਹਮ

ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਕੀਮ ਨ ਤਿਨਾ ਤਿ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਸਗਲ ਥਾਨ ਮਾਹਿ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ
ਕਾ ਕਉਨ ਜਾਨੈ ਭੇਦੁ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਉ ਸਦਾ ਅਦੇਸੁ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਕਥਿ
ਆ ਨ ਜਾਇ ਅਧਾਖ੍ਰ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਰਬ ਥਾ ਕਾ ਠਾਕੁ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਮਿ
ਤਿ ਕਉਨੁ ਬਖਾਨੈ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਗਤਿ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਜਾਨੈ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆ
ਨੀ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰੁ॥ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਉ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੁ॥੫॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆ
ਨੀ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਕਰਤਾ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦ ਜੀਵੈ ਨ ਮਰਤਾ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆ
ਨੀ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਜੀ ਕਾ ਦਾਤਾ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ॥ ਬ੍ਰਹਮ
ਗਿਆਨੀ ਅਨਾਥ ਕਾ ਨਾਥੁ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਸਭ ਉਪਰਿ ਹਾਥੁ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ
ਕਾ ਸਗਲ ਅਕਾਰੁ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਿ ਸੋ ਭਾ
ਤ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਬਨੀ॥ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਰਬ ਬ੍ਰਹਮ ਧਨੀ॥੬॥੮॥ ਸਲੋਕੁ॥

ਉਰਿ ਧਾਰੈ ਜੋ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ॥ ਸਰਬ ਮੈ ਪੇਖੈ ਭਗਵਾਨੁ॥ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਠਾਕੁਰ ਨਮਸਕਾਰੈ॥
ਨਾਨਕ ਓਹੁ ਅਪਰਸੁ ਸਗਲ ਨਿਸਤਾਰੈ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਮਿਲਿ ਜਗ ਸੰਤ ਕਰਹੁ ਇਹ ਕਾਜ॥
ਪਰਸ ਭਾ ਨਮਸਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਿਰੰਜਨ ਰਾਜ॥ ਮਗਰਿ ਅਨੂਪੁ ਪਾਵਹੁ ਨਾਮੁ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਟਹਲ ਸੰ
ਤਸੰਗਿ ਗੋਵਿਦੁ॥ ਕਰਨ ਸੁਨੇ ਕਥਾ ਮੁਖਿ ਕਹੀ ਨਿੰਦ॥ ਸਭ ਤੇ ਜਾਨੈ ਆਪ ਕਉ ਮੰਦ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾ
ਦਿ ਵਿਖੈ ਆਪ ਰਹੈ॥ ਅਨਕੀ ਬਾਸਨਾ ਮਨ ਤੇ ਦਹੈ॥ ਇਹੀ ਜੁਗਤਿ ਪਾਚਹੁ ਪਰਵਾਨ॥ ਨਾਨ
ਕ ਓਹੁ ਮੁਕਤੁ ਕਹਾਨ॥੧॥ ਬੇਸਨੋ ਸੋ ਜੋ ਜਾਨੈ ਸੁਖੁ ਪਰਾਇਸੁ ਦੁਖ॥ ਬੇਸਨਕੀ ਆਇ
ਆਤੋ ਹੋਇ ਨ ਜਾਇ॥ ਕਰਮ ਕਰਤੋ ਵੈਨਿ ਤ ਕਰਮ॥ ਤਿਸੁ ਬੈਸਨੋ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਧਰਮ॥ ਕਰੁ
ਹਲ ਕੀ ਇਛਨ ਜੀਵਾ ਛਾ॥ ਕੇਵਲ ਭਗਤਿ ਕੀਰਤਨ ਸੀਗਾ ਚਾ॥ ਅਰਪਨ ਅੰਤਿ ਮਿਤਿ ਸ
ਗਲ ਕੀ ਛਿਆ॥ ਸਭ ਉਪਰਿ ਹੋਵਤ ਕਿਰਪਾ॥ ਆਪਿ ਦ੍ਰਿੜੈ ਅਵਰਨ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਨਾਨ
ਕ ਓਹੁ ਬੈਸਨੋ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵੈ॥੨॥ ਭ ਉਤੀ ਭਗ ਵੰਤ ਭ ਗਤਿ ਕਰੰਮ॥ ਸਗਲ ਤਿਆ
ਗੈ ਦੁਸਟ ਕਾ ਸੰਗੁ॥ ਅਨਤੇ ਬਿਨਸੈ ਸਗਲ ਭ੍ਰਮੁ॥ ਕਰਿ ਪੂਜੈ ਸਗਲ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ॥ ਸਾਧ
ਸੰਗਿ ਪਾਪਾ ਮਲੁ ਧੋਵੈ॥ ਤਿਸੁ ਭ ਉਤੀ ਕੀ ਮਤਿ ਊਤਮ ਹੋਵੈ॥ ਭ ਗਵੰਤ ਕੀਟ ਜਲ ਕੈ ਨੀ
ਤਨੀ ਤਿ॥ ਅਨਤ ਰੰਗੁ ਅਰੁ ਪੋਖ ਸਨ ਪ੍ਰੀਤੀ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਬਸਾਵੈ॥ ਨਾਨਕ ਐਸੇ ਸਾਭ
ਗਉ ਤੀ ਭਗ ਵੰਤ ਕਉ ਪਾਵੈ॥੩॥ ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਜੋ ਮਨੁ ਪਰਬੋਧੈ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਆਤਮ ਮਹਿ

ਸੱਯੋ॥ ਗਿਆਨ ਅਸਨਾਨ ਸੁਰਸੁਧਿ ਵਿਭੂ॥ ਬੁਧਿ ਸੁਧਿ ਤਿਹ ਕੈ ਉਪਦੇਸਿ ਜਨ ਜੁਗੀ ਵਿਭੂ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ॥ ਦੈ ਬਸਾਵੈ ਵਿਭੂ॥ ਸੋਧੀ ਤਿਤੁ ਤਿਹੀ ਜੋ ਜਨ ਅੰਵੈ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਝੂਠੈ ਸੁਝਾ ਸੁਖ ਅਮਿਜੀ ਅਸਬੁਧਾ॥ ਚਤੁਵਰਨਾ ਕਉ ਦੇਉ ਉਪਦੇਸਾ॥ ਸਨਕ ਕਉ ਸਾਪੀ ਤਿਤ ਕਉ ਸਦ ਅਦੇਸਾ॥ ੪॥ ਬੀਜ ਮੰਤ੍ਰ ਸਭ ਕੋ ਗੁਰ ਆਨਾ॥ ਚਤੁਵਰਨਾ ਕਉ ਇਹੈ ਨਮਾਨਾ॥ ਜੋ ਜੋ ਜਪੈ ਤਿਸ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ॥ ਸਾਧ ਸਮੈ ਗਿਰ ਪਾਵੈ ਜਨੁ ਕੋਇ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੰਤ੍ਰ ਜੋ ਦੀਆ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਲੀਆ॥ ਸਭ ਬਿਧਿ ਤਿਸ ਕਾ ਅਉਖਧੁ ਜਾਨਾ॥ ਕਲੇਅਰ ਕਾਟੈ ਦੁਖ ਨ ਤਾਪੈ॥ ਜਮ ਕੰਕਰੁ ਮੁਖ ਤੇ ਨਹੀ ਭਾਖੈ॥ ਐਸਾ ਮੰਤ੍ਰ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ਕੋਇ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਫਿਰਿ ਨਹੀ ਹੋਇ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੇਵਾ ਵਿਰਲਾ ਕੋਇ॥ ਜਾ ਕਉ ਹੋਇ ਪਰਾਪਤਿ ਸੋਇ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ਸੁ ਜਾਇ॥ ਜਾ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ਰਘੁਰਾਇ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੈ ਜਿਸ ਕਉ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇ ਲਿਲਾਟ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਨਰ ਤਰੈ ਸੰਗਿ ਤਾਰੈ ਬਹੁ ਹਾਟ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਹਉਮੈ ਕਢੈ ਸਭ ਭਾਤਿ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਨਿਰਮਲ ਮਤਿ ਹੋਇ ਆਵੈ ਹਰਿ ਰਾਤਿ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਨਿਰਮਲ ਸੋਭਾ ਸਭ ਕੁਲ ਕਉ ਲਾਵੈ ਪਾਤਿ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਨਾਮੁ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੇਵਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਆਤਮਾ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸਭ ਫਲ ਪਾਏ ਸਾਧ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਹਰਿ ਦੇਖੁ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸਭ ਸਿਧਿ ਪਾਈ ਸਾਧ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਨਵ ਨਿਧਿ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸਭ ਫਲ ਪਾਏ ਸਾਧ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਧਰਮ ਰਾਇ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸਭ ਸੁਖ ਪਾਏ ਸਾਧ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸਭ ਸੋਭ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸਭ ਫਲ ਪਾਏ ਸਾਧ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸਭ ਲਾ

ਈ ਕਾਇ ਕੀਨੇ ਬਹੁ ਭਾਤਿ। ਪ੍ਰਭੁ ਤੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਤਿ। ਤਾ ਕਉ ਅੰਤੁ ਜਾਨੈ ਕੋਇ। ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਾਜਿ ਓਪਾਜਿ ਓਇ। ੭। ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਾਤਾਲ ਕੇ ਵਾਸੀ। ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਰ ਰਾਜ ਪ੍ਰਗਾਸੀ। ਕਈ ਕੋਟਿ ਪੰਖੀ ਸਰਪ ਉਪਾਏ। ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਥਰ ਰੂਖ ਬਿਰਖਾਏ। ਜਹ ਜਹ ਭਾਣਾ ਤਹ ਤਹ ਵਾਸਾ। ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਮਾਸਾ। ੮। ੭। ਸਲੋਕੁ। ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੋ ਦੂਸਰ ਨਾਹੀ ਕੋਇ। ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸੋਇ। ੧। ਅਸਟਪਦੀ। ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਕਰਨੈ ਜੋਗੁ। ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਹੋਗੁ। ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਨਹਾਰਾ। ਅੰਤ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਪਾਰਾਵਾਰਾ। ਹੁਕਮੇ ਧਾਰਿ ਤਲ ਅਕਾਸ। ਹੁਕਮੇ ਜਪੀਐ ਜਪੁ ਸਾਸ ਗਿਰਾਸ। ਹੁਕਮੇ ਉਤਮ ਨੀਚ ਬੀਚਾਰ। ਹੁਕਮੇ ਆਵਣ ਜਾਣ ਪਰਵਾਰ। ਹੁਕਮੇ ਹੋਵਤ ਜਾਤ ਫਜਾਤ। ਨਾਨਕ ਲਿਖੀਐ ਜਪੀਐ ਜਾਤ। ੧। ਹੁਕਮੇ ਹੋਵਨਿ ਜੀਅ ਹੁਕਮੇ ਮਿਰਤਕ ਦੇਹ। ਹੁਕਮੇ ਉਪਜੈ ਦੁਖ ਸੁਖ ਏਹ। ਹੁਕਮੇ ਹੋਵਤ ਆਵਣ ਜਾਣਾ। ਨਾਨਕ ਜਪੀਐ ਜੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣਾ। ੨। ਹੁਕਮੇ ਉਤਮ ਨੀਚ ਸਹਾਰੈ। ਹੁਕਮੇ ਲਿਖਿ ਦੁਖ ਸੁਖ ਪਾਵੈ। ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਅਪਨੀ ਵਡਿਆਈ। ਨਾਨਕ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ। ੩। ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਤਾ ਸਭ ਮਹਿ ਰਵਿਆ ਜਲ ਥਲ ਮਹੀਅਲ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ। ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਤਾ ਨਿਰਮਲ ਅਸਥਾਨੀ। ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਪ੍ਰਭ ਨਿਰਬਾਨੀ। ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਤਾ ਸਭ ਉਪਰਿ ਨਿਰਲੇਪ। ਨਾਨਕ ਆਸ ਪੂਰਨ ਅਬਿਨਾਸੀ ਏਕ। ੪। ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਤਾ ਸਭ ਕਾ ਗੁਰ ਸੋਇ। ਜੈਸੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰੇ ਤੈਸਾ ਕੋਇ। ਜੈਸੀ ਮਤਿ ਦੇਵੈ ਕਰਿ ਜਾਣੈ। ਘਟ ਘਟ ਕੇ ਪਟ ਪਟ ਪਹਿਚਾਣੈ। ਜੈਸਾ ਵਰਤਾਵੈ ਤੈਸਾ ਵਰਤਾਰਾ। ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਏਕੰਕਾਰਾ। ੫। ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਹਿ ਸਾਧ ਸਰਣਾਈ। ਹਰਿ ਨਾਮ ਮੁਖ ਮਸਤਕ ਲਿਵ ਲਾਈ। ਸੋ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ। ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਜਾਤਾ। ਸਗਲ ਸੰਗਿ ਅਲਿਪੋ ਰਹੈ। ਜੈਸਾ ਮਹਾਬਲੀ ਤੈਸਾ ਨਹੀ ਕੋਇ। ਨਾਨਕ ਜਾਪੈ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ। ੬। ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਨਹੀ ਕਾਲ ਤੇ ਛੂਟਾ। ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਦੁਖ ਭਰਮ ਤੇ ਤੂਟਾ। ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਨਹੀ ਭਵ ਤੇ ਤਰਨਾ। ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਨਹੀ ਮਰਣੁ ਪਰਹਰਨਾ। ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਨਹੀ ਹਉਮੈ ਬਿਆਧਿ ਜਾਇ। ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ। ੭। ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਨਹੀ ਨਰਕ ਨਿਵਾਰੀ। ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਨਹੀ ਪਾਵਹਿ ਪਾਰੀ। ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਨਹੀ ਸੁਰਗਿ ਵਾਸੁ। ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੁ। ੮। ੮। ਸਲੋਕੁ। ਸੁਖੀਏ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਕੈ ਨਾਨਕ ਜਪੀਐ ਨਾਮੁ। ਆਗੈ ਸੁਖੁ ਪਾਛੈ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਮਨ ਤਨ ਰਸਨ ਸੁਨਾਮੁ। ੧। ਅਸਟਪਦੀ। ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣ ਮਨ ਤਨ ਅਭਿਰਾਮ। ਸੰਤਨ ਕਰਤ ਪਤੀ ਪਰਮੇਸਰ ਸੁਆਮੀ। ਜਾਨੀ ਮਾਨੈ ਜੋਰ ਸਗਲ ਕਾ। ਜਾਨੀ ਮਾਨੈ ਰਾਜ ਰੰਗ ਮਾਇਆ ਕਾ। ਜਾਨੀ ਮਾਨੈ ਸੁਖ ਦੂਖ ਪਰਾਨ। ਜਾਨੀ ਮਾਨੈ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਸਮਾਨ। ਜਾਨੀ ਮਾਨੈ ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰੁ ਸਮ ਕਰਿ। ਜਾਨੀ ਮਾਨੈ ਬਿਖਿਆ ਮਹਿ ਹਰਿ। ਜਾਨੀ ਮਾਨੈ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਾ। ਨਾਨਕ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕੋ ਪੁਰਖੁ ਬਿਰਕਤਾ। ੧। ਜਾਨੀ ਮਾਨੈ ਜੋ ਜਿਸ ਭਾਵੈ। ਆਪਨ ਖੇਲੁ ਆਪ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਆਪਹਿ ਸਮਝੈ ਆਪਹਿ ਬੂਝੈ। ਆਪਹਿ ਬਿਦ ਆਪਹਿ ਉਪਦੇਸ। ਆਪਹਿ ਥਾਪਿ ਆਪ ਹੀ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ਸਭ ਠਾਈ ਏਕ ਤੇ ਦੂਸਰ ਕੈਸੇ ਹੋਇ। ਨਾਨਕ ਆਪਹਿ ਆਪ ਸਮੋਇ। ੨। ਆਪੇ ਸੂਖਮ ਭਰਮਿ ਅਭੂਲਾ। ਆਪੇ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰ ਰੂਲਾ। ਆਪੇ ਜਲ ਨਿਧਿ ਬੂੰਦ ਭੀ ਆਪੇ। ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰਣਾ ਥਾਪੇ। ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਆਪਨ ਖੇਲੁ। ਆਪੇ ਵਡ ਪਰਵਾਰ ਕਾ ਮੇਲੁ। ਆਪੇ ਗੁਪਤ ਆਪੇ ਪਰਗਟੀਆ। ਨਾਨਕ ਏਕ ਤੇ ਏਕੰਕਾਰ ਹੋਇਆ। ੩। ਆਪੇ ਸੰਤ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਭ ਸੇਵਾ। ਆਪੇ ਜਪਹਿ ਏਕ ਹਰਿ ਨਾਮ ਮੁਖ ਮਸਤਕ ਲਿਵ ਲਾਈ। ਸੋ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ। ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਜਾਤਾ। ਸਗਲ ਸੰਗਿ ਅਲਿਪੋ ਰਹੈ। ਜੈਸਾ ਮਹਾਬਲੀ ਤੈਸਾ ਨਹੀ ਕੋਇ। ਨਾਨਕ ਜਾਪੈ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ। ੬। ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਨਹੀ ਕਾਲ ਤੇ ਛੂਟਾ। ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਦੁਖ ਭਰਮ ਤੇ ਤੂਟਾ। ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਨਹੀ ਭਵ ਤੇ ਤਰਨਾ। ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਨਹੀ ਮਰਣੁ ਪਰਹਰਨਾ। ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਨਹੀ ਹਉਮੈ ਬਿਆਧਿ ਜਾਇ। ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ। ੭। ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਨਹੀ ਨਰਕ ਨਿਵਾਰੀ। ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਨਹੀ ਪਾਵਹਿ ਪਾਰੀ। ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਨਹੀ ਸੁਰਗਿ ਵਾਸੁ। ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੁ। ੮। ੮। ਸਲੋਕੁ। ਸੁਖੀਏ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਕੈ ਨਾਨਕ ਜਪੀਐ ਨਾਮੁ। ਆਗੈ ਸੁਖੁ ਪਾਛੈ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਮਨ ਤਨ ਰਸਨ ਸੁਨਾਮੁ। ੧। ਅਸਟਪਦੀ।

ਜੀਅ ਸੰਗੇ ਅੰਤਰਿ ਸਭ ਜਾਨਾ। ਸੰਸਰ ਕਾ ਪਤੀ ਹੋਵਤ ਸੁਲਤਾਨਾ। ਜੋਰ ਜੁਲਮ ਮਹਿ ਜੋਰੁ ਨ ਮਾਨੈ। ਮੋਹ ਮੀਠ ਮਹਿ ਮੋਹੁ ਨ ਬਾਨੈ। ਹਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ਰਹੈ ਅਤੀਤਾ। ਲੋਭ ਮੋਹ ਤੇ ਊਚ ਪੁਨੀਤਾ। ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਕੀ ਜਾਨੈ ਪੀਰ। ਸਭ ਤੇ ਜਾਨੈ ਆਪ ਕਉ ਧੀਰ। ਆਪਸ ਕਉ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ਰੰਕ। ਮਹਲ ਨ ਚਾਹੈ ਥੋਰੀ ਅਰੰਕ। ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਨਹ ਪ੍ਰਵਾਨੈ। ਹਰਖ ਅਨੰਦ ਤਹ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਨੈ। ਮਾਨ ਅਪਮਾਨ ਤੇ ਰਹਤ ਦੂਰੀ। ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ਜਾਨੈ ਭਰਪੂਰੀ। ਕਹਿ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੈ ਐਸੀ ਦਸਾ। ਤਾ ਕੀ ਮਿਰਤਿ ਨਹੀ ਭਰਮਾ। ੧। ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਹਰਿ ਨੇਹ। ਤਾ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਸਦਾ ਸੁਖੇਹ। ਜਿਹ ਨਰ ਜਪਿਆ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ। ਤਿਹ ਪੂਰਨ ਕਰਿ ਮਾਨੁ ਨਿਦਾਨ। ਜਿਹ ਨਰ ਕੀਨੀ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵ। ਤਿਹ ਭੇਟੇ ਅਪਨੇ ਗੁਰਦੇਵ। ਜਿਹ ਨਰ ਅਪਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਹਿਚਾਨਿਆ। ਤਿਹ ਨਰ ਪ੍ਰਭ ਭੇਦ ਨਹੀ ਮਾਨਿਆ। ਜੋ ਜੋ ਹੋਆ ਸੋ ਤੁਝ ਤੇ ਜਾਨਾ। ਜੋ ਹੋਵਤ ਸੋ ਤੁਝ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨਾ। ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨ ਸਰਬ ਸੁਖੀਆ। ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਾਰਿਗਪਾਨੀ। ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਨਾਮ ਪ੍ਰਭ ਥਾਨੁ। ਤਿਸ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਥੀ ਨ ਜਾਨੁ

ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸੁਖ ਫਲ ਪਾਵਣੇ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਾ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥੧॥ ਜਬ ਲਗੁ ਜਮ ਕਾ ਡਰੁ ਨਹੀ ਭਉ ਕਾਹੂ ਸਿਉ ਨਾਹਿ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਦੁਸਮਨੁ ਦੂਖੀਆ ਸਭ ਜਗ ਮਹਿ ਤਾਹਿ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਬਿਖਿਆ ਰਸ ਮਹਿ ਰਚਿਆ ਨਾਮੁ ਨ ਜਪੈ ਮੁਗਧੁ ਗਵਾਰ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਜੋਬਨ ਜਾਰ ਕੀ ਤਨ ਮਹਿ ਪੂਰ ਵਿਕਾਰ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਸਾਕਤੁ ਨਿੰਦਕੁ ਹੈ ਸਾਧੂ ਕਾ ਨ ਕਰੈ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੀ ਜੀਵਤੀ ਮਰਣੁ ਭਲਾ ਸੰਸਾਰਿ ॥੨॥ ਜਬ ਲਗੁ ਦੁਨੀਆ ਰਹੀਐ ਨਾਨਕ ਕਿਛੁ ਸੁਣੀਐ ਕਿਛੁ ਕਹੀਐ ॥ ਤਾ ਕਾਰਣਿ ਅਹਿਲਾ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਣ ਲਹੀਐ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਦਾਨੁ ਦਿਤੇ ਕਾ ਭਲਾ ਨਾ ਕਿਛੁ ਦੀਜੈ ਦਾਨੁ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਹਥਿ ਪੈਰੀ ਸਕਤਿ ਹੈ ਕਰਣੀ ਕਰੇ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਨੇਤ੍ਰਹੁ ਜੋਤਿ ਹੈ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਮੁਖਿ ਹੋਇ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਜੀਭ ਰਸਾਇਣੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਜਪੁ ਸੋਇ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਸਾਸ ਨਿਸਾਸ ਹੈ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਸੋਇ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਜੋਬਨ ਜਾਰ ਕੀ ਤਨ ਮਹਿ ਪੂਰ ਵਿਕਾਰ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਸਾਕਤੁ ਨਿੰਦਕੁ ਹੈ ਸਾਧੂ ਕਾ ਨ ਕਰੈ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੀ ਜੀਵਤੀ ਮਰਣੁ ਭਲਾ ਸੰਸਾਰਿ ॥੩॥ ਜਬ ਲਗੁ ਦੁਨੀਆ ਰਹੀਐ ਨਾਨਕ ਕਿਛੁ ਸੁਣੀਐ ਕਿਛੁ ਕਹੀਐ ॥ ਤਾ ਕਾਰਣਿ ਅਹਿਲਾ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਣ ਲਹੀਐ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਦਾਨੁ ਦਿਤੇ ਕਾ ਭਲਾ ਨਾ ਕਿਛੁ ਦੀਜੈ ਦਾਨੁ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਹਥਿ ਪੈਰੀ ਸਕਤਿ ਹੈ ਕਰਣੀ ਕਰੇ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਨੇਤ੍ਰਹੁ ਜੋਤਿ ਹੈ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਮੁਖਿ ਹੋਇ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਜੀਭ ਰਸਾਇਣੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਜਪੁ ਸੋਇ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਸਾਸ ਨਿਸਾਸ ਹੈ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਸੋਇ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਜੋਬਨ ਜਾਰ ਕੀ ਤਨ ਮਹਿ ਪੂਰ ਵਿਕਾਰ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਸਾਕਤੁ ਨਿੰਦਕੁ ਹੈ ਸਾਧੂ ਕਾ ਨ ਕਰੈ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੀ ਜੀਵਤੀ ਮਰਣੁ ਭਲਾ ਸੰਸਾਰਿ ॥੪॥ ਜਬ ਲਗੁ ਦੁਨੀਆ ਰਹੀਐ ਨਾਨਕ ਕਿਛੁ ਸੁਣੀਐ ਕਿਛੁ ਕਹੀਐ ॥ ਤਾ ਕਾਰਣਿ ਅਹਿਲਾ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਣ ਲਹੀਐ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਦਾਨੁ ਦਿਤੇ ਕਾ ਭਲਾ ਨਾ ਕਿਛੁ ਦੀਜੈ ਦਾਨੁ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਹਥਿ ਪੈਰੀ ਸਕਤਿ ਹੈ ਕਰਣੀ ਕਰੇ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਨੇਤ੍ਰਹੁ ਜੋਤਿ ਹੈ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਮੁਖਿ ਹੋਇ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਜੀਭ ਰਸਾਇਣੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਜਪੁ ਸੋਇ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਸਾਸ ਨਿਸਾਸ ਹੈ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਸੋਇ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਜੋਬਨ ਜਾਰ ਕੀ ਤਨ ਮਹਿ ਪੂਰ ਵਿਕਾਰ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਸਾਕਤੁ ਨਿੰਦਕੁ ਹੈ ਸਾਧੂ ਕਾ ਨ ਕਰੈ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੀ ਜੀਵਤੀ ਮਰਣੁ ਭਲਾ ਸੰਸਾਰਿ ॥੫॥ ਜਬ ਲਗੁ ਦੁਨੀਆ ਰਹੀਐ ਨਾਨਕ ਕਿਛੁ ਸੁਣੀਐ ਕਿਛੁ ਕਹੀਐ ॥ ਤਾ ਕਾਰਣਿ ਅਹਿਲਾ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਣ ਲਹੀਐ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਦਾਨੁ ਦਿਤੇ ਕਾ ਭਲਾ ਨਾ ਕਿਛੁ ਦੀਜੈ ਦਾਨੁ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਹਥਿ ਪੈਰੀ ਸਕਤਿ ਹੈ ਕਰਣੀ ਕਰੇ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਨੇਤ੍ਰਹੁ ਜੋਤਿ ਹੈ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਮੁਖਿ ਹੋਇ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਜੀਭ ਰਸਾਇਣੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਜਪੁ ਸੋਇ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਸਾਸ ਨਿਸਾਸ ਹੈ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਸੋਇ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਜੋਬਨ ਜਾਰ ਕੀ ਤਨ ਮਹਿ ਪੂਰ ਵਿਕਾਰ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਸਾਕਤੁ ਨਿੰਦਕੁ ਹੈ ਸਾਧੂ ਕਾ ਨ ਕਰੈ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੀ ਜੀਵਤੀ ਮਰਣੁ ਭਲਾ ਸੰਸਾਰਿ ॥੬॥ ਜਬ ਲਗੁ ਦੁਨੀਆ ਰਹੀਐ ਨਾਨਕ ਕਿਛੁ ਸੁਣੀਐ ਕਿਛੁ ਕਹੀਐ ॥ ਤਾ ਕਾਰਣਿ ਅਹਿਲਾ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਣ ਲਹੀਐ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਦਾਨੁ ਦਿਤੇ ਕਾ ਭਲਾ ਨਾ ਕਿਛੁ ਦੀਜੈ ਦਾਨੁ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਹਥਿ ਪੈਰੀ ਸਕਤਿ ਹੈ ਕਰਣੀ ਕਰੇ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਨੇਤ੍ਰਹੁ ਜੋਤਿ ਹੈ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਮੁਖਿ ਹੋਇ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਜੀਭ ਰਸਾਇਣੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਜਪੁ ਸੋਇ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਸਾਸ ਨਿਸਾਸ ਹੈ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਸੋਇ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਜੋਬਨ ਜਾਰ ਕੀ ਤਨ ਮਹਿ ਪੂਰ ਵਿਕਾਰ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਸਾਕਤੁ ਨਿੰਦਕੁ ਹੈ ਸਾਧੂ ਕਾ ਨ ਕਰੈ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੀ ਜੀਵਤੀ ਮਰਣੁ ਭਲਾ ਸੰਸਾਰਿ ॥੭॥ ਜਬ ਲਗੁ ਦੁਨੀਆ ਰਹੀਐ ਨਾਨਕ ਕਿਛੁ ਸੁਣੀਐ ਕਿਛੁ ਕਹੀਐ ॥ ਤਾ ਕਾਰਣਿ ਅਹਿਲਾ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਣ ਲਹੀਐ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਦਾਨੁ ਦਿਤੇ ਕਾ ਭਲਾ ਨਾ ਕਿਛੁ ਦੀਜੈ ਦਾਨੁ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਹਥਿ ਪੈਰੀ ਸਕਤਿ ਹੈ ਕਰਣੀ ਕਰੇ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਨੇਤ੍ਰਹੁ ਜੋਤਿ ਹੈ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਮੁਖਿ ਹੋਇ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਜੀਭ ਰਸਾਇਣੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਜਪੁ ਸੋਇ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਸਾਸ ਨਿਸਾਸ ਹੈ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਸੋਇ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਜੋਬਨ ਜਾਰ ਕੀ ਤਨ ਮਹਿ ਪੂਰ ਵਿਕਾਰ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਸਾਕਤੁ ਨਿੰਦਕੁ ਹੈ ਸਾਧੂ ਕਾ ਨ ਕਰੈ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੀ ਜੀਵਤੀ ਮਰਣੁ ਭਲਾ ਸੰਸਾਰਿ ॥੮॥ ਜਬ ਲਗੁ ਦੁਨੀਆ ਰਹੀਐ ਨਾਨਕ ਕਿਛੁ ਸੁਣੀਐ ਕਿਛੁ ਕਹੀਐ ॥ ਤਾ ਕਾਰਣਿ ਅਹਿਲਾ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਣ ਲਹੀਐ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਦਾਨੁ ਦਿਤੇ ਕਾ ਭਲਾ ਨਾ ਕਿਛੁ ਦੀਜੈ ਦਾਨੁ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਹਥਿ ਪੈਰੀ ਸਕਤਿ ਹੈ ਕਰਣੀ ਕਰੇ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਨੇਤ੍ਰਹੁ ਜੋਤਿ ਹੈ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਮੁਖਿ ਹੋਇ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਜੀਭ ਰਸਾਇਣੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਜਪੁ ਸੋਇ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਸਾਸ ਨਿਸਾਸ ਹੈ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਸੋਇ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਜੋਬਨ ਜਾਰ ਕੀ ਤਨ ਮਹਿ ਪੂਰ ਵਿਕਾਰ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਸਾਕਤੁ ਨਿੰਦਕੁ ਹੈ ਸਾਧੂ ਕਾ ਨ ਕਰੈ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੀ ਜੀਵਤੀ ਮਰਣੁ ਭਲਾ ਸੰਸਾਰਿ ॥੯॥ ਜਬ ਲਗੁ ਦੁਨੀਆ ਰਹੀਐ ਨਾਨਕ ਕਿਛੁ ਸੁਣੀਐ ਕਿਛੁ ਕਹੀਐ ॥ ਤਾ ਕਾਰਣਿ ਅਹਿਲਾ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਣ ਲਹੀਐ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਦਾਨੁ ਦਿਤੇ ਕਾ ਭਲਾ ਨਾ ਕਿਛੁ ਦੀਜੈ ਦਾਨੁ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਹਥਿ ਪੈਰੀ ਸਕਤਿ ਹੈ ਕਰਣੀ ਕਰੇ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਨੇਤ੍ਰਹੁ ਜੋਤਿ ਹੈ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਮੁਖਿ ਹੋਇ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਜੀਭ ਰਸਾਇਣੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਜਪੁ ਸੋਇ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਸਾਸ ਨਿਸਾਸ ਹੈ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਸੋਇ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਜੋਬਨ ਜਾਰ ਕੀ ਤਨ ਮਹਿ ਪੂਰ ਵਿਕਾਰ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਸਾਕਤੁ ਨਿੰਦਕੁ ਹੈ ਸਾਧੂ ਕਾ ਨ ਕਰੈ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੀ ਜੀਵਤੀ ਮਰਣੁ ਭਲਾ ਸੰਸਾਰਿ ॥੧੦॥ ਜਬ ਲਗੁ ਦੁਨੀਆ ਰਹੀਐ ਨਾਨਕ ਕਿਛੁ ਸੁਣੀਐ ਕਿਛੁ ਕਹੀਐ ॥ ਤਾ ਕਾਰਣਿ ਅਹਿਲਾ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਣ ਲਹੀਐ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਦਾਨੁ ਦਿਤੇ ਕਾ ਭਲਾ ਨਾ ਕਿਛੁ ਦੀਜੈ ਦਾਨੁ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਹਥਿ ਪੈਰੀ ਸਕਤਿ ਹੈ ਕਰਣੀ ਕਰੇ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਨੇਤ੍ਰਹੁ ਜੋਤਿ ਹੈ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਮੁਖਿ ਹੋਇ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਜੀਭ ਰਸਾਇਣੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਜਪੁ ਸੋਇ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਸਾਸ ਨਿਸਾਸ ਹੈ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਸੋਇ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਜੋਬਨ ਜਾਰ ਕੀ ਤਨ ਮਹਿ ਪੂਰ ਵਿਕਾਰ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਸਾਕਤੁ ਨਿੰਦਕੁ ਹੈ ਸਾਧੂ ਕਾ ਨ ਕਰੈ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੀ ਜੀਵਤੀ ਮਰਣੁ ਭਲਾ ਸੰਸਾਰਿ ॥੧੧॥ ਜਬ ਲਗੁ ਦੁਨੀਆ ਰਹੀਐ ਨਾਨਕ ਕਿਛੁ ਸੁਣੀਐ ਕਿਛੁ ਕਹੀਐ ॥ ਤਾ ਕਾਰਣਿ ਅਹਿਲਾ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਣ ਲਹੀਐ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਦਾਨੁ ਦਿਤੇ ਕਾ ਭਲਾ ਨਾ ਕਿਛੁ ਦੀਜੈ ਦਾਨੁ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਹਥਿ ਪੈਰੀ ਸਕਤਿ ਹੈ ਕਰਣੀ ਕਰੇ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਨੇਤ੍ਰਹੁ ਜੋਤਿ ਹੈ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਮੁਖਿ ਹੋਇ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਜੀਭ ਰਸਾਇਣੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਜਪੁ ਸੋਇ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਸਾਸ ਨਿਸਾਸ ਹੈ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਸੋਇ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਜੋਬਨ ਜਾਰ ਕੀ ਤਨ ਮਹਿ ਪੂਰ ਵਿਕਾਰ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਸਾਕਤੁ ਨਿੰਦਕੁ ਹੈ ਸਾਧੂ ਕਾ ਨ ਕਰੈ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੀ ਜੀਵਤੀ ਮਰਣੁ ਭਲਾ ਸੰਸਾਰਿ ॥੧੨॥ ਜਬ ਲਗੁ ਦੁਨੀਆ ਰਹੀਐ ਨਾਨਕ ਕਿਛੁ ਸੁਣੀਐ ਕਿਛੁ ਕਹੀਐ ॥ ਤਾ ਕਾਰਣਿ ਅਹਿਲਾ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਣ ਲਹੀਐ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਦਾਨੁ ਦਿਤੇ ਕਾ ਭਲਾ ਨਾ ਕਿਛੁ ਦੀਜੈ ਦਾਨੁ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਹਥਿ ਪੈਰੀ ਸਕਤਿ ਹੈ ਕਰਣੀ ਕਰੇ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਨੇਤ੍ਰਹੁ ਜੋਤਿ ਹੈ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਮੁਖਿ ਹੋਇ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਜੀਭ ਰਸਾਇਣੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਜਪੁ ਸੋਇ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਸਾਸ ਨਿਸਾਸ ਹੈ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਸੋਇ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਜੋਬਨ ਜਾਰ ਕੀ ਤਨ ਮਹਿ ਪੂਰ ਵਿਕਾਰ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਸਾਕਤੁ ਨਿੰਦਕੁ ਹੈ ਸਾਧੂ ਕਾ ਨ ਕਰੈ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੀ ਜੀਵਤੀ ਮਰਣੁ ਭਲਾ ਸੰਸਾਰਿ ॥੧੩॥ ਜਬ ਲਗੁ ਦੁਨੀਆ ਰਹੀਐ ਨਾਨਕ ਕਿਛੁ ਸੁਣੀਐ ਕਿਛੁ ਕਹੀਐ ॥ ਤਾ ਕਾਰਣਿ ਅਹਿਲਾ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਣ ਲਹੀਐ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਦਾਨੁ ਦਿਤੇ ਕਾ ਭਲਾ ਨਾ ਕਿਛੁ ਦੀਜੈ ਦਾਨੁ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਹਥਿ ਪੈਰੀ ਸਕਤਿ ਹੈ ਕਰਣੀ ਕਰੇ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਨੇਤ੍ਰਹੁ ਜੋਤਿ ਹੈ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਮੁਖਿ ਹੋਇ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਜੀਭ ਰਸਾਇਣੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਜਪੁ ਸੋਇ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਸਾਸ ਨਿਸਾਸ ਹੈ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਸੋਇ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਜੋਬਨ ਜਾਰ ਕੀ ਤਨ ਮਹਿ ਪੂਰ ਵਿਕਾਰ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਸਾਕਤੁ ਨਿੰਦਕੁ ਹੈ ਸਾਧੂ ਕਾ ਨ ਕਰੈ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੀ ਜੀਵਤੀ ਮਰਣੁ ਭਲਾ ਸੰਸਾਰਿ ॥੧੪॥ ਜਬ ਲਗੁ ਦੁਨੀਆ ਰਹੀਐ ਨਾਨਕ ਕਿਛੁ ਸੁਣੀਐ ਕਿਛੁ ਕਹੀਐ ॥ ਤਾ ਕਾਰਣਿ ਅਹਿਲਾ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਣ ਲਹੀਐ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਦਾਨੁ ਦਿਤੇ ਕਾ ਭਲਾ ਨਾ ਕਿਛੁ ਦੀਜੈ ਦਾਨੁ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਹਥਿ ਪੈਰੀ ਸਕਤਿ ਹੈ ਕਰਣੀ ਕਰੇ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਨੇਤ੍ਰਹੁ ਜੋਤਿ ਹੈ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਮੁਖਿ ਹੋਇ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਜੀਭ ਰਸਾਇਣੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਜਪੁ ਸੋਇ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਸਾਸ ਨਿਸਾਸ ਹੈ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਸੋਇ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਜੋਬਨ ਜਾਰ ਕੀ ਤਨ ਮਹਿ ਪੂਰ ਵਿਕਾਰ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਸਾਕਤੁ ਨਿੰਦਕੁ ਹੈ ਸਾਧੂ ਕਾ ਨ ਕਰੈ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੀ ਜੀਵਤੀ ਮਰਣੁ ਭਲਾ ਸੰਸਾਰਿ ॥੧੫॥ ਜਬ ਲਗੁ ਦੁਨੀਆ ਰਹੀਐ ਨਾਨਕ ਕਿਛੁ ਸੁਣੀਐ ਕਿਛੁ ਕਹੀਐ ॥ ਤਾ ਕਾਰਣਿ ਅਹਿਲਾ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਣ ਲਹੀਐ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਦਾਨੁ ਦਿਤੇ ਕਾ ਭਲਾ ਨਾ ਕਿਛੁ ਦੀਜੈ ਦਾਨੁ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਹਥਿ ਪੈਰੀ ਸਕਤਿ ਹੈ ਕਰਣੀ ਕਰੇ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਨੇਤ੍ਰਹੁ ਜੋਤਿ ਹੈ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਮੁਖਿ ਹੋਇ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਜੀਭ ਰਸਾਇਣੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਜਪੁ ਸੋਇ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਸਾਸ ਨਿਸਾਸ ਹੈ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਸੋਇ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਜੋਬਨ ਜਾਰ ਕੀ ਤਨ ਮਹਿ ਪੂਰ ਵਿਕਾਰ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਸਾਕਤੁ ਨਿੰਦਕੁ ਹੈ ਸਾਧੂ ਕਾ ਨ ਕਰੈ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੀ ਜੀਵਤੀ ਮਰਣੁ ਭਲਾ ਸੰਸਾਰਿ ॥੧੬॥ ਜਬ ਲਗੁ ਦੁਨੀਆ ਰਹੀਐ ਨਾਨਕ ਕਿਛੁ ਸੁਣੀਐ ਕਿਛੁ ਕਹੀਐ ॥ ਤਾ ਕਾਰਣਿ ਅਹਿਲਾ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਣ ਲਹੀਐ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਦਾਨੁ ਦਿਤੇ ਕਾ ਭਲਾ ਨਾ ਕਿਛੁ ਦੀਜੈ ਦਾਨੁ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਹਥਿ ਪੈਰੀ ਸਕਤਿ ਹੈ ਕਰਣੀ ਕਰੇ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਨੇਤ੍ਰਹੁ ਜੋਤਿ ਹੈ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਮੁਖਿ ਹੋਇ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਜੀਭ ਰਸਾਇਣੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਜਪੁ ਸੋਇ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਸਾਸ ਨਿਸਾਸ ਹੈ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਸੋਇ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਜੋਬਨ ਜਾਰ ਕੀ ਤਨ ਮਹਿ ਪੂਰ ਵਿਕਾਰ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਸਾਕਤੁ ਨਿੰਦਕੁ ਹੈ ਸਾਧੂ ਕਾ ਨ ਕਰੈ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੀ ਜੀਵਤੀ ਮਰਣੁ ਭਲਾ ਸੰਸਾਰਿ ॥੧੭॥ ਜਬ ਲਗੁ ਦੁਨੀਆ ਰਹੀਐ ਨਾਨਕ ਕਿਛੁ ਸੁਣੀਐ ਕਿਛੁ ਕਹੀਐ ॥ ਤਾ ਕਾਰਣਿ ਅਹਿਲਾ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਣ ਲਹੀਐ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਦਾਨੁ ਦਿਤੇ ਕਾ ਭਲਾ ਨਾ ਕਿਛੁ ਦੀਜੈ ਦਾਨੁ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਹਥਿ ਪੈਰੀ ਸਕਤਿ ਹੈ ਕਰਣੀ ਕਰੇ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਨੇਤ੍ਰਹੁ ਜੋਤਿ ਹੈ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਮੁਖਿ ਹੋਇ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਜੀਭ ਰਸਾਇਣੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਜਪੁ ਸੋਇ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਸਾਸ ਨਿਸਾਸ ਹੈ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਸੋਇ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਜੋਬਨ ਜਾਰ ਕੀ ਤਨ ਮਹਿ ਪੂਰ ਵਿਕਾਰ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਸਾਕਤੁ ਨਿੰਦਕੁ ਹੈ ਸਾਧੂ ਕਾ ਨ ਕਰੈ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੀ ਜੀਵਤੀ ਮਰਣੁ ਭਲਾ ਸੰਸਾਰਿ ॥੧੮॥ ਜਬ ਲਗੁ ਦੁਨੀਆ ਰਹੀਐ ਨਾਨਕ ਕਿਛੁ ਸੁਣੀਐ ਕਿਛੁ ਕਹੀਐ ॥ ਤਾ ਕਾਰਣਿ ਅਹਿਲਾ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਣ ਲਹੀਐ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਦਾਨੁ ਦਿਤੇ ਕਾ ਭਲਾ ਨਾ ਕਿਛੁ ਦੀਜੈ ਦਾਨੁ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਹਥਿ ਪੈਰੀ ਸਕਤਿ ਹੈ ਕਰਣੀ ਕਰੇ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਨੇਤ੍ਰਹੁ ਜੋਤਿ ਹੈ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਮੁਖਿ ਹੋਇ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਜੀਭ ਰਸਾਇਣੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਜਪੁ ਸੋਇ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਸਾਸ ਨਿਸਾਸ ਹੈ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਸੋਇ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਜੋਬਨ ਜਾਰ ਕੀ ਤਨ ਮਹਿ ਪੂਰ ਵਿਕਾਰ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਸਾਕਤੁ ਨਿੰਦਕੁ ਹੈ ਸਾਧੂ ਕਾ ਨ ਕਰੈ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੀ ਜੀਵਤੀ ਮਰਣੁ ਭਲਾ ਸੰਸਾਰਿ ॥੧੯॥ ਜਬ ਲਗੁ ਦੁਨੀਆ ਰਹੀਐ ਨਾਨਕ ਕਿਛੁ ਸੁਣੀਐ ਕਿਛੁ ਕਹੀਐ ॥ ਤਾ ਕਾਰਣਿ ਅਹਿਲਾ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਣ ਲਹੀਐ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਦਾਨੁ ਦਿਤੇ ਕਾ ਭਲਾ ਨਾ ਕਿਛੁ ਦੀਜੈ ਦਾਨੁ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਹਥਿ ਪੈਰੀ ਸਕਤਿ ਹੈ ਕਰਣੀ ਕਰੇ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਨੇਤ੍ਰਹੁ ਜੋਤਿ ਹੈ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਮੁਖਿ ਹੋਇ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਜੀਭ ਰਸਾਇਣੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਜਪੁ ਸੋਇ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਸਾਸ ਨਿਸਾਸ ਹੈ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਸੋਇ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਜੋਬਨ ਜਾਰ ਕੀ ਤਨ ਮਹਿ ਪੂਰ ਵਿਕਾਰ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਸਾਕਤੁ ਨਿੰਦਕੁ ਹੈ ਸਾਧੂ ਕਾ ਨ ਕਰੈ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੀ ਜੀਵਤੀ ਮਰਣੁ ਭਲਾ ਸੰਸਾਰਿ ॥੨੦॥ ਜਬ ਲਗੁ ਦੁਨੀਆ ਰਹੀਐ ਨਾਨਕ ਕਿਛੁ ਸੁਣੀਐ ਕਿਛੁ ਕਹੀਐ ॥ ਤਾ ਕਾਰਣਿ ਅਹਿਲਾ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਣ ਲਹੀਐ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਦਾਨੁ ਦਿਤੇ ਕਾ ਭਲਾ ਨਾ ਕਿਛੁ ਦੀਜੈ ਦਾਨੁ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਹਥਿ ਪੈਰੀ ਸਕਤਿ ਹੈ ਕਰਣੀ ਕਰੇ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਨੇ

ਉਮੰਦਾ ਕਉਸਾ ਮੋਛੋ ਮੰਨਾ ॥ ਤਿਉ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਨਿ ਆਸਕੀ ਮੰਨਾ ॥ ਜੋ ਉਪਖਣਹਾਰ
ਚਰਿਤੇ ॥ ਪ੍ਰਭੀ ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਗਾ ਤਨਿ ਸਤੇ ॥ ਜਿਉ ਅੰਧਕਾ ਦੀਪਕ ਪਰਗਾਸੁ ॥
ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਮਨਿ ਚੋਇ ਬਿਗਾਸੁ ॥ ਜੋ ਉਸਤਤੀ ਨਿੰਦਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਤਿ
ਉਸ ਥੁਮੀ ਗੋਮੀ ਸਿਲ ਜੋ ਤਿ ਪ੍ਰਗਟਾਵੈ ॥ ਤਿਨ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਬਾਛਉ ਧੂਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ
ਚਾਮੁਨਿ ॥ ੨ ॥ ਅਨਮੁਖ ਕਾਲੇ ਬਿਖ ਕਾ ਮਾਤੇ ॥ ਪੁਰਬ ਲਿਖੇ ਕਾ ਲਿਖਾ ਖਾਤੇ ॥
ਖਸਮੁ ਪਛਾਣਹਿ ਸਬਦੁ ਨ ਜਾਣਹਿ ॥ ਅਵਗਤਿ ਆਲਿ ਤੁਤਿ ਸਹਿ ਚੋਟ ਖਾਹਿ ॥ ਜੋ
ਮਾਗੁ ॥ ਬੂਝਾ ਕਾ ਕੋ ਨਹੀ ਅਜਾਨਾ ॥ ਕਉਨ ਬਾਧ ਮਤ ਆਈ ਤੇਰੈ ਸਰਣਾ ॥ ਕਾਮ੍ਹਾ ਟਿਕਨਿ
ਸਭੋ ਭੀ ਪਤਰੀ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਪਿ ਪਰਹਰਿ ਦੇਮਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਕਪਤਿ ਸੋਤੀ ਘਰਿ ਜਾਸੀ ॥ ੪ ॥
ਜਿਸੁ ਵਖਮ ਕਉ ਲੇਨਿ ਤੂ ਆਇਆ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੰਤਨ ਘਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ
ਮੁਖੇ ਤੁਮ ਮੋਲਿ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੇ ਮਹਿ ਤੋਲਿ ॥ ਕਾਮ ਦਿਖੇ ਪਸੁ ਤਸ ਜੋਗਿ ਚਾਲਾ ॥
ਅਵਗਤਿ ਆਗਿ ਬਿਖਿ ਆਜ ਜਾਲਾ ॥ ਧੀਰਿ ਧੀਰਿ ਨਿਰਵੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਮੁਖ ਉਜਲ ਸਭਾ
ਦਰਗਹ ਸੋਇ ॥ ਇਹੁ ਵਪਾਰੁ ਵਿਰਲਾ ਵਾਪਾਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ੫ ॥ ਚਾਲ
ਨਸਾਧ ਕੇ ਸੋਇ ਪਾਈ ॥ ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਕਉ ਅਪਨਾ ਨਾਈ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੁਨਿ ਵਡਭਾਗੀ ॥
ਇਸ ਸਰਨਾ ॥ ਸਾਧ ਥੁਪਾ ਪਿਜਾਈ ਸੋ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥ ਸਾਧ ਸੋਵਦ ਦੁਰਤ ਭਾਗੀ ਪਾਈ ॥ ਸਾ
ਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈ ॥ ਅਨਿਕ ਬਿਘਨ ਤੇ ਸਾਧੁ ਰਖੈ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਨਾਮ ਅਮਿਉ
ਮੁਖਿ ਚਖੈ ॥ ਓਟ ਗਹੀ ਸੰਤ ਤਜਹਿ ਆਈ ॥ ਸਗਲ ਦੁਖ ਨਾਨਕ ਕਟਿ ਜਾਈ ॥
ਦੂਖ ਰੋਗ ਕਛੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ॥ ਜੋ ਸਾਧੂ ਕੀ ਸਰਣੀ ਤਾਕੈ ॥ ਸਾਧ ਬਚਨ ਅਮ੍ਰਿਤ
ਸਮ ਮੀਠੇ ॥ ਤਾ ਕੀ ਸਾਂਤਿ ਨ ਕਬਹੂ ਡੀਠੇ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਸਭ ਤੇ ਮੰਦੀ ॥ ਸਾਧ
ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਤ ਨ ਪਹੁਚੈ ਕੋਇ ॥ ਜੋ ਕਰੈ ਤਿਸ ਹੀ ਤੇ ਉਲਟੀ ਪਾਇ ॥ ਸਾਧ
ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਡਾਨੁ ਭਾਰੀ ॥ ਸਾਧ ਕੇ ਦੋਖੀ ਨਹੀ ਕੋ ਸਾਥੀ ॥ ਸਾਧ ਕੇ ਦੋਖੀ ਤੇ ਆਪਿ
ਹਰਿ ਵੈਰੀ ॥ ਸਾਧ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਸਭ ਫੇਰੀ ॥ ਸਾਧ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਨਾਹੀ ਠਾਉ ॥ ਸਾਧ
ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਅਵਰ ਜਾਉ ॥ ਸਾਧ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਸਰਬ ਰੋਗ ॥ ਸਾਧ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਸਦ ਸੋਗ ॥
ਸਾਧ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਧਰਮ ਫਲੁ ਨਾਹਿ ॥ ਸਾਧ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਸਭ ਤੇ ਛਾਹਿ ॥ ਸਾਧ ਕੇ
ਦੋਖੀ ਕਉ ਕਰਮ ਕਾ ਫਾਸ ॥ ਸਾਧ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਜਮ ਕੀ ਤਾਸ ॥ ਸਾਧ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਨਰਕ
ਨਿਵਾਸ ॥ ਸਾਧ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਨਾਹੀ ਪਾਸ ॥ ਸਾਧ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਸਭ ਤੇ ਦੂਰ ॥ ਸਾਧ
ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਮੁਖ ਤੇ ਕੂਰ ॥ ਸਾਧ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਕਾਲ ਸਦ ਗ੍ਰਸੈ ॥ ਸਾਧ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ
ਕੋ ਨ ਬਸੈ ॥ ਸਾਧ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਉਦਿਆਨ ਭ੍ਰਮਾਈ ॥ ਸਾਧ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਕੋ ਨ ਰਖਾਈ ॥
ਸਾਧ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਸਭ ਤੇ ਹੀਨ ॥ ਸਾਧ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਸਭ ਤੇ ਛੀਨ ॥ ਸਾਧ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ
ਸਭ ਤੇ ਸੂਲ ॥ ਸਾਧ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਸਭ ਤੇ ਭੂਲ ॥ ਸਾਧ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਸਭ ਤੇ ਰੋਗ ॥ ਸਾਧ
ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਸਦ ਬਿਓਗ ॥ ਸਾਧ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਸਭ ਤੇ ਗਾਰ ॥ ਸਾਧ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਸਭ ਤੇ
ਮਾਰ ॥ ਸਾਧ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਸਭ ਤੇ ਕਾਣ ॥ ਸਾਧ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਸਭ ਤੇ ਹਾਣ ॥ ਸਾਧ ਕੇ
ਦੋਖੀ ਕਉ ਸਭ ਤੇ ਸੰਗ ॥ ਸਾਧ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਸਭ ਤੇ ਭੰਗ ॥ ਸਾਧ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਸਭ ਤੇ
ਨੀਚ ॥ ਸਾਧ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਸਭ ਤੇ ਕੀਚ ॥ ਸਾਧ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਸਭ ਤੇ ਪੋਚ ॥ ਸਾਧ ਕੇ
ਦੋਖੀ ਕਉ ਸਭ ਤੇ ਸੋਚ ॥ ਸਾਧ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਸਭ ਤੇ ਲਾਜ ॥ ਸਾਧ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਸਭ ਤੇ
ਕਾਜ ॥ ਸਾਧ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਸਭ ਤੇ ਫੀਕ ॥ ਸਾਧ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਸਭ ਤੇ ਤੀਖ ॥ ਸਾਧ ਕੇ
ਦੋਖੀ ਕਉ ਸਭ ਤੇ ਹੀਨ ॥ ਸਾਧ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਸਭ ਤੇ ਛੀਨ ॥ ਸਾਧ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਸਭ ਤੇ
ਸੂਲ ॥ ਸਾਧ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਸਭ ਤੇ ਭੂਲ ॥ ਸਾਧ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਸਭ ਤੇ ਰੋਗ ॥ ਸਾਧ
ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਸਦ ਬਿਓਗ ॥ ਸਾਧ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਸਭ ਤੇ ਗਾਰ ॥ ਸਾਧ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਸਭ ਤੇ
ਮਾਰ ॥ ਸਾਧ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਸਭ ਤੇ ਕਾਣ ॥ ਸਾਧ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਸਭ ਤੇ ਹਾਣ ॥ ਸਾਧ ਕੇ
ਦੋਖੀ ਕਉ ਸਭ ਤੇ ਸੰਗ ॥ ਸਾਧ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਸਭ ਤੇ ਭੰਗ ॥ ਸਾਧ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਸਭ ਤੇ
ਨੀਚ ॥ ਸਾਧ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਸਭ ਤੇ ਕੀਚ ॥ ਸਾਧ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਸਭ ਤੇ ਪੋਚ ॥ ਸਾਧ ਕੇ
ਦੋਖੀ ਕਉ ਸਭ ਤੇ ਸੋਚ ॥ ਸਾਧ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਸਭ ਤੇ ਲਾਜ ॥ ਸਾਧ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਸਭ ਤੇ
ਕਾਜ ॥ ਸਾਧ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਸਭ ਤੇ ਫੀਕ ॥ ਸਾਧ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਸਭ ਤੇ ਤੀਖ ॥

ਆਤਾ ॥ ੧੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਪੂਰਨ ਕਰਮ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਭਵ ਉਤਰੇ ਪਾਰੀ ॥
ਬੂਝੀ ਤਪਤਿ ਬੁਝਾਨੋ ਅਗਨਾ ॥ ਸਿਮਰਿ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਰਜਨਾ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥
ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਕਰਹੁ ਇਹ ਕਾਮ ॥ ਆਨ ਤਿਆਗਿ ਜਪਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥ ਸਗਲ ਤਜਹੁ ਅਭਿਮਾਨ
ਮੋਹ ॥ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਬਿਨਸੈ ਦੋਹ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਟਾਲ ॥ ਸਾਚ ਸਬਦ ਸਿਉ ਰਾਖਹੁ
ਨਾਲ ॥ ਸਭ ਕੋ ਦੇਖਹੁ ਭਾਈ ਮੀਤ ॥ ਕਰਹੁ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਪੁਨੀਤ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਜੁਗ ਜੁਗ
ਕੀ ਰੀਤ ॥ ਨਾਨਕ ਜਪੀਐ ਜਿਤੁ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਬਲੁ ਤਿਸ ਹੀ ਪਹਿ
ਜਾਇ ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਖੇਲੈ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੁ ਆਪਨ ਪਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਲਿਖਿਆ
ਗਲਿ ਤਾਸਿ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਜਾਪੁ ਜਪਉ ਜਗਦੀਸ ਕਾ ਜੋਗਾ ॥ ਜੋ ਕਰਿ ਪਾਇਓ ਸੋਈ ਹੋਗਾ ॥
ਸੋ ਸਮਰਥੁ ਜਿਸੁ ਅਗਮ ਅਗਾਧੀ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਪਿ ਅਨਹਦ ਨਾਦੀ ॥ ਨਿਰਭਉ ਜਪਿ ਸਗਲ
ਭਉ ਮਿਟੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਖ ਜਮ ਕਾ ਕਟੈ ॥ ਨਿਰਵੈਰ ਜਪਿ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਬਨੈ ॥ ਸਭ ਕਉ
ਮੀਤ ਹੋਇ ਤਾ ਕਾ ਮਨੈ ॥ ਨਿਰਮਲ ਜਪਿ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਤਾ ਕੇ ਭਾਗੈ ॥
ਸੁਖਦਾਈ ਜਪਿ ਦੁਖ ਪਰਹਰੈ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਘਰਿ ਆਨਦੁ ਕਰੈ ॥ ਸੇਵਕ ਜਪਿ ਪਾਏ ਦਰਬਾਰੁ ॥
ਨਾਨਕ ਜਪੀਐ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਤਿਨ ਸਤਿ ਕਰਤਾਰ ॥ ਜੋ ਸਤਿ
ਬਾਣੀ ॥ ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਸਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਸਤਿ ਕਰਮੁ ਜਾ ਕੀ ਸਭ ਧਰਮ ਸਤਿ ॥ ਸਤਿ
ਕਰਣੀ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਾਣੀ ॥ ਜਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਸਤਿ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ॥ ਸਤਿ ਕਰਣੀ ਸਤਿ ਉਤਰੁ

ਹਿ ਸਭੁ ਕਲੀ ॥ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸੁਖ ਦਈ ॥ ਚਿਹ ਬਾਹ ਸਭ ਤਿਨਾ ਕਾ ਜਾ ਰਤੇ ਮਾਈ ॥
ਵ ॥ ਸਤਿ ਬਚਨ ਸਾਧੂ ਉਪਦੇਸ ॥ ਸਤਿ ਤੇ ਜਨ ਜਿ ਕੋ ਦਿਪੈ ਵੇਸ ॥ ਸਤਿ ਨਿਰਤਿ ਬੁ
ਝੈ ਜੋ ਕੋਇ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦਰਗਹ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥ ਆਪਿ ਸਤਿ ਕੀਆ ਸਭੁ ਸਤਿ ॥ ਅਖੰਡ ਜੋ
ਅਪਨੀ ਮਿਤਿ ਗਤਿ ॥ ਜੋ ਸਕੀ ਸਿਫਤਿ ਸੁਕਰੇ ਦੇਖਣਾ ॥ ਅਵਰਨ ਬਾਬੁ ਫਿਰਤ ਬੀਚ
ਗਾਕਰਤੇ ਕੀ ਮਿਤਿ ਨ ਜਾਨੈ ਕੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਬੁ ਵੈਸੋ ਵਰਤੀਆ ॥ ਗਾਵਿਸਾਸ
ਬਿਸਾਸ ਕਰੋਇ ਬਿਸਾਸਾ ॥ ਜਿਨਿ ਬੂਝਿਆ ਤਿਸੁ ਆਇਆ ਰਾਸਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੋਹਿ ਚਿਤ
ਰਮਹੁ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਪਦਾਰਥ ਲਹਹੁ ॥ ਓਹਿ ਦਰਤੇ ਦੁਖ ਕਾਟਨਹਾਰ ॥ ਜਾ ਕੋ ਸੰਗਿ ਤੈ
ਸੰਜਾ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸੋਇ ਦ੍ਰਿੜੁ ਸੋਵਤ ਭਾਗੀ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਏਕ ਵਿਵਸਾਗੀ ॥ ਗੁਰ ਕੋ ਇ
ਦਕੀ ਤ੍ਰਿਜਗੁ ਗਾਵੈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਫਲ ਭੁਆਵੈ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ੬ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥
ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥ ਹੈ ਭਿ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭਿ ਸਚੁ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਦਰਸਨ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪਰਸਨਹਾਰ ॥ ਪੂਜਾ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸੇਵਦਾਰ ॥ ਦਰਸਨੁ ਸਤਿ
ਸਤਿ ਪੇਖਨਹਾਰ ॥ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਧਿਆਵਨਹਾਰ ॥ ਆਪਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਭ ਧਾਰੀ ॥
ਆਪੇ ਗੁਣ ਆਪੇ ਗੁਣਕਾਰੀ ॥ ਸਬਦੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬਕਤਾ ॥ ਸੁਰਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਜਿ
ਸੁਨਤਾ ॥ ਬੁਝਨਹਾਰ ਕਉ ਸਤਿ ਸਭ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿ
ਸਭੂ ਪੂਰਿ ਦੇਜੀਨਿ ਆਪਿਆ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਨਿਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪਛਨਿਆ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰਿ ਦੇਇ
ਸਾਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇਆ ॥ ਤਤ ਗਿ ਆਨੁ ਤਿਸੁ ਮਨਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥ ਬੈਤੇ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ
ਸਹਸਾ ॥ ਜੀਸਤੇ ਉਪਜਿਆ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਸਾ ॥ ਬਾਬ ਸਤੁ ਆਪਿ ਸਤਿ ਗੁਰ ਤੀ ॥
ਕਉ ਤਿ ਨ ਕਰਨ ਜਾਈ ॥ ਬੁਝੈ ਬੇਤੁ ਬੁਝਨ ਵਿਧਿ ਏਕ ॥ ਨਾਨਾ ਇਨੀ ਖੇਲ ਸਨ ਕੇ ॥ ਨ
ਠਾਕੁਰ ਕਰ ਸੇਵਕੁ ਆਗੈ ॥ ਠਾਕੁਰ ਕਾਸੇ ਵਕੁ ਸਦਾ ਪੂਜਾ ਗੈ ॥ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਸੇਵ
ਕੈ ਮਨਿ ਪਰਤੀ ਤਿ ॥ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਸੇਵਕੁ ਜਾਨੈ
ਸੰਗਿ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਨੈ ਜੋਗੁ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਸੇਵਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਪਾਲਨ ਹਾਰ ॥ ਸੇਵਕ ਕੀ ਰਾਖੈ
ਨਿ ਰੰਕਾਰ ॥ ਸੇਵਕ ਕੀ ਜਿ ਬਦਾਇ ਆ ਪ੍ਰਭੁ ਧਾਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਵਕ ਸੋ ਜਿ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ
ਸਮਾਰੈ ॥ ਸੇਵਕ ਕੀ ਪੈਜ ਜਿ ਬਦਾਇ ਆ ਪ੍ਰਭੁ ਧਾਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਵਕ ਸੋ ਜਿ ਅੰਤ
ਇ ਵਡਾਈ ॥ ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਨਾਈ ॥ ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਆਪਿ ਪਤਿ ਰਾਖੈ ॥ ਸ

ਕੀਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹਿ ਨ ਜਾਈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਕਰਨ ਪ੍ਰਭੁ ਜੈਸੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਉ ਤ ਤੇ ਉ ਤੇ
ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੀ ਸੇਵ ਦ੍ਰਿਆਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕ ਦਰਿ ਸੋਭਾ ਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥
ਗੀ ਮਹਿ ਕਲ ਰਾਖੈ ॥ ਭ ਸਮ ਕਰੇ ਸ ਸ ਕਰੋ ਟਿ ਲਾਖੈ ॥ ਜਿ ਸ ਕਾ ਸਾਸੁ ਨ ਕਾਢ ਸਾਖੈ ॥
ਭ ਕ ਉ ਰਾਖ ਤ ਦੇ ਕ ਰਿ ਰਾਖੈ ॥ ਸ ਸ ਜ ਜ ਕ ਰ ਤ ਬ ਰ ਤ ਤਿ ॥ ਤਿ ਸ ਕੇ ਕ ਰ ਤ ਬ ਬਿ ਸੇ
ਜੋ ਤਿ ਸੋ ਪ੍ਰ ਕਾ ਸੋ ॥ ਅ ਵ ਨ ਕ ਰੋ ਇ ॥ ਸ ਰ ਬ ਜੀ ਆ ਕਾ ਰ ਪ੍ਰੋ ਸੋ ਇ ॥ ਕ ਕੋ ਜੋ ਚ ਕ ਸ ਕੈ
ਕੀ ॥ ਜਾ ਪਿ ਨ ਸ ਕ ਪ੍ਰ ਭ ਅ ਲ ਖ ਵਿ ਡੀ ॥ ੧ ॥ ਬਾ ਰੰ ਬਾ ਰ ਬਾ ਪ੍ਰ ਭੁ ਜਪੀ ॥ ਪੀ ਅੰ ਮਿ
ਭੁ ਜਿ ਪ੍ਰ ਸ ਨ ਕ ਪ੍ਰ ਭ ਅ ਲ ਖ ਵਿ ਡ ਣੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂ ਦਾਤਾ ਜੀਆ ਸਭ ਮਾਹਿ ॥
ਤੂ ਸਮ ਕਰਿ ਦੇਖਹਿ ਕਾਹੂ ਕਾਹਿ ॥ ਜੀ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਜਾਨਹਿ ਸਭ ਰੀਤਿ ॥ ਜਿ ਜਿ ਕਰਾਵਹਿ ਸੇ
ਸੇ ਪੁਨਿ ਕੀਤ ॥ ਤੂ ਨੇਰਹਿ ਤੈ ਦੂਰਿ ਨਾਹਿ ॥ ਜੈਸੀ ਆਵਹਿ ਤੈਸੀ ਜਾਹਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ
ਸਗਲ ਭਰਪੂਰ ॥ ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥ ੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਅਗਮ ਰੂਪ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ
ਬਾਣੀ ॥ ਅਪਰ ਪਰੰਪਰ ਪੁਰਖ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥ ਅਲਖ ਦੇਉ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ ॥ ਅਨਿਕ ਰੂਪ
ਅਨਿਕ ਤੇਰੇ ਨਾਮੀ ॥ ਅਨਹਦ ਅਨਹਦ ਅਨਹਦ ਨਾਦ ॥ ਅਨਿਕ ਕਰਹਿ ਤੇਰੇ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰ ॥
ਅਨਿਕ ਭਗਤ ਜਾਚਹਿ ਦਰਸਾਰੁ ॥ ਅਨਿਕ ਪੂਜਾ ਅਨਿਕ ਤੇਰੇ ਪੂਜਾਰੀ ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਸਭ
ਤੇ ਊਚ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਜਾਨਹਿ ਪ੍ਰਭ ਪਹੁਚ ॥ ਤਿ ਸ ਕੀ ਸ ਨ ਸ ਬ ਬੇ ਕ ਕਾ ਦ ਤਾ ॥ ਤਿ ਸ ਕੀ ਸ ਨ ਸ ਬ ਬ ਖ
ਵ ਤਿ ॥ ਤਿ ਸ ਕੈ ਦ ਸ ਜਿ ਸ ਭ ਪਾ ਪ ਮਿ ਟ ਵ ਤਿ ॥ ਅ ਵ ਗ ਸਿ ਆ ਨ ਪ ਸ ਗ ਲੀ ਛ ਤੁ ॥ ਤਿ
ਸੁ ਜ ਨ ਕੀ ਤੂ ਸੇ ਵ ਲ ਲ ਭ ਤੁ ॥ ਆ ਵ ਨੁ ਜ ਤੁ ਨ ਹੋ ਵੀ ਤੇ ਰ ॥ ਨਾ ਨ ਕ ਤਿ ਸੁ ਜ ਨ ਕੇ ਪ੍ਰ ਭ ਪ ਰ
ਪੈ ਰ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ੭ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸ ਤਿ ਪੁ ਰ ਖੁ ਜਿ ਨਿ ਜਾ ਨਿ ਆ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰੁ ਤਿ ਸ ਕਾ ਨ ਉ
ਤਿ ਸ ਕੇ ਸੰ ਗਿ ਸਿ ਖੁ ਉ ਧੰ ਨ ਸ ਕ ਰ ਜਿ ਗੁ ਨ ਗਾ ਉ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸ ਤਿ
ਗੁ ਸਿ ਖ ਕੀ ਕੋ ਪ੍ਰ ਤਿ ਪਾ ਲ ॥ ਸੇ ਵ ਕ ਕਉ ਗੁ ਰੁ ਸ ਦਾ ਦ ਇ ਆ ਲ ॥ ਸਿ ਖ ਕੀ ਬੁ ਦ੍ਧਿ
ਅ ਤਿ ਅ ਮ ਲ ਬਿ ਧੈ ॥ ਗੁ ਰ ਬ ਚ ਨੀ ਹਿ ਮਾ ਮੁ ਉ ਚ ਰੈ ॥ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰ ਸਿ ਖ ਕੇ ਭੰ ਧ ਨ ਕ ਟੈ ॥ ਸ
ਕ ਲ ਸਿ ਖੀ ਇ ਕ ਠੇ ਹ ਟੈ ॥ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰੂ ਸਿ ਖ ਕਉ ਨਾ ਮੁ ਧ ਨੁ ਦੇ ਇ ॥ ਗੁ ਰ ਕਾ ਸਿ ਖੁ ਵ ਡ
ਭਾ ਗੀ ਹੋ ॥ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰੂ ਸਿ ਖ ਕਾ ਹ ਲ ਭ ਤੁ ਸ ਹ ਵੈ ॥ ਨਾ ਨ ਕ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰੂ ਸਿ ਖ ਕ ਉ ਨੀ
ਅ ਨ ਤਿ ਗੁ ਰੂ ਸਿ ਖ ਕਾ ਪ੍ਰ ਭੁ ਰ ਖ ਵਾ ਲੇ ॥ ੧ ॥ ਗੁ ਰ ਕੈ ਗ ਰਿ ਜਿ ਸੇ ਵ ਕੁ ਜੋ ਰਹੈ ॥ ਗੁ ਰ ਕੀ ਆ ਗਿ ਆ ਮ ਨ ਮਾ ਹਿ

ਸਬੈ॥ ਅਪਸਕਉ ਕਰਿਕਛੁ ਨ ਜਨਾਵੈ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸਦ ਧਿਆਵੈ॥ ਅਨੁ ਖੋਜੈ ਨਾਹ
ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੋ ਪਾਸਿ॥ ਤਿਸੁ ਸੇਵਕ ਕੇ ਕਾਜ ਰਾਸਿ॥ ਸੋ ਵਡ ਭਾਗੀ ਹਰਿ ਨਿਰਮਾਇਆ॥
ਉਦੈ ਪ੍ਰਤਾਪ ਤਿਸੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਇਆ॥ ਸਾਧ ਸਭਾ ਮਹਿ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ॥ ਨਾਨਕ ਕੋਸੋ ਵਡਭਾਗੀ
ਕੀਤ॥ ੨॥ ਛੀਹਾ ਬੀਸ ਵਡੇ ਗੁਰ ਕਾ ਅਨੁਭਾਉ॥ ਸੋਈ ਵਡ ਪੁਰਖੁ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ॥
ਸੋ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਜਿ ਸੁਝਿ ਦੇ ਤਰਿਆਉ॥ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਗੁਰ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਉ॥ ਸਭ
ਨਿਧਾਨ ਜੀਅ ਕਾ ਦਾਤਾ॥ ਅਗਹ ਪਰਮੇਸਰ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਧਾਤਾ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਮਹਿ ਜਨੁ ਜਨ ਮਹਿ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ॥ ਏਕਹਿ ਆਪਿ ਨਹੀ ਕਛੁ ਭਰਮੁ॥ ਸਹਜ ਸਹਿਜ ਆਨਦ ਪਰਭਾਇ ਆਜਾਈ ਐ॥
ਨਾਨਕ ਐਸਾ ਗੁਰੁ ਬਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ॥ ੨॥ ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਪੁਨੀਤ॥ ਪਰਸ
ਤਰਾਗਤਿ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ॥ ਛਿਟਤ ਸੰਗਿ ਗਿਆਨ ਗੁਰ ਦੇਉ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਦਰ ਗਤਿ
ਗੋਵਾ॥ ਸੁਨਿ ਕਰਿ ਬਚਨ ਕਰਨ ਆਘਾਨੇ॥ ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਆਤਮ ਪਤੀਆਨੇ॥ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ
ਰਹਿਓ ਭਰਪੂਰਿ॥ ਆਪਿ ਛਪਿਓ ਆਪਨ ਹੀ ਨੂਰਿ॥ ਅਨਿਕ ਬਿਸਥਾਰ ਪੇਖਿ ਵਿਸਮਾਦ॥
ਨਾਨਕ ਅਪੁਨੇ ਹੀ ਮਨਿ ਸਾਦ॥ ੪॥ ਜੋ ਜੋ ਸਰਣਿ ਆਵੈ ਹਰਿ ਕੀ ਤਾਈ॥ ਸੋ ਦਾਸੁ ਦਾਸਨ
ਕੋ ਹੋਵੈ ਸੋਈ॥ ਆਪਸ ਕਉ ਜੋ ਜਾਣੈ ਨੀਚਾ॥ ਸੋ ਗਨੀਐ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ॥ ਜਾ ਕਉ ਪ੍ਰਭ
ਦਇਆ ਕਰਿ ਦੇਵੈ ਨਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨੁ ਇਹ ਪਰਵਾਨੁ॥ ੫॥ ਅਨੁਪ ਰੂਪ ਮਨ ਮਾਹਿ
ਮੁਰਾਰਿ॥ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਨਾਨਕ ਵਡ ਪਰਗਾਸ॥ ੬॥ ਅਨਿਕ ਭਾਤਿ ਹੋਵਹਿ ਅਵਤਾਰ॥
ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਗ ਅਨੰਤ ਅਪਾਰ॥ ਜਹ ਜਹ ਭਾਣਾ ਤਹ ਤਹ ਲੇਹਿ॥ ਕਰਣ ਕਰਾਵਨ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ
ਕਰੈ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਕਿਛੁ ਕਹਿਓ ਨ ਜਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਓ ਸਮਾਇ॥ ੭॥ ਜਿਸ
ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਜ ਅਭਿਮਾਨੁ॥ ਸੋ ਨਰਕ ਪਾਤੀ ਹੋਵਤ ਸੁਆਨੁ॥ ਆਪਸ ਕਉ ਕਰਮਵੰਤ
ਕਹਾਵੈ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਵੈ॥ ਆਪਿ ਕਰਾਵੈ ਕਰੈ ਕਰਾਇ॥ ਤਿਸ ਤੇ
ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਜਾਇ॥ ਜਿਸ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਲਏ ਮਿਲਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਣੈ ਉਪਰਿ ਨਾਹੀ ਰਾਇ॥ ੮॥
ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭ ਵਿਕਾਰ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਕਹੈ ਮੇਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮ ਪਿਆਰ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ
ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਹੀ ਕਰਤਾਰ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਧਰਮ ਨ ਪਾਇ॥
ਸਚ ਸਾਹਿਬ ਸਿਉ ਤਿਸ ਨ ਬਨਾਇ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਸਾਧ ਸਭਾ ਨ ਜਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਉਸ ਕਉ
ਤਹ ਤਹ ਜਾਇ॥ ੯॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਸਾਚੁ ਵਿਸ੍ਵਾਸ॥ ਕਰਤੇ ਪੁਰਖ ਤੇ ਨਾਹੀ ਨਾਸ॥
ਅਵਰ ਕਾਜ ਤੇ ਸਦਾ ਉਦਾਸ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੋ ਜਾਣੈ॥ ਦੂਸਰ ਕਾਹੇ ਕਉ ਮਨਿ ਆਣੈ॥
ਨਾਮ ਧਨੁ ਨਾਮੋ ਰੂਪ ਰੰਗ॥ ਨਾਮ ਸੁਖ ਨਾਮੋ ਆਨਦ ਰੰਗ॥ ਨਾਮ ਰਸ ਜੋ ਜਨ ਕੀਆ ਆਘਾਨ॥
ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਜਨ ਆਵਨ ਜਾਨ ਰਹਿਤ॥ ੧੦॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਤਿਸ ਕੈ
ਹਿਰਦੈ ਵਸੈ ਨਿਤ ਨੀਤ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸੈ ਮੁਰਾਰ॥
ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਸਾਧ ਕੀ ਘਾਲ॥ ਸੋ ਹਰਿ ਜੀਉ ਰਾਖੈ ਸਦ ਨਾਲ॥ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਤਿਸ ਕਾ
ਪਰਵਾਣੁ॥ ਜੋ ਜੋ ਜਪੈ ਏਕ ਭਗਵਾਨੁ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਜਨ ਕੇ ਸਭ ਦੋਖ ਨਿਵਾਰਿ॥ ੧੧॥
ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ॥ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਕਹਾ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਜਾਇ॥ ਜੋ ਕਰਾਵੈ ਸੋ ਕਰਣਾ॥
ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਪਾਵੈ ਤਰਣਾ॥ ਜਿਸ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਲਏ ਮਿਲਾਇ॥ ਆਪ ਤਿਆਗਿ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਜਾਇ॥
ਸਭ ਕੈ ਮਧਿ ਸਭਹਿ ਤੇ ਦੂਰਿ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਮਿਲਿਆ ਭਰਪੂਰਿ॥ ੧੨॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ
ਉਪਜੀ ਸਚ ਭਾਇ॥ ਉਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਸਹਜਾਇ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਸਚ ਕਾ ਵਾਸੁ॥
ਤਿਸ ਕਾ ਹਉਮੈ ਗਇਆ ਬਿਨਾਸੁ॥ ਜੋ ਜੋ ਕਰਣੀ ਸੋ ਨਿਰਮਲ ਹੋਇ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਅੰਗ ਕਰੈ ਨ ਕੋਇ॥
ਜੈਸਾ ਸਾ ਤੈਸਾ ਉਨ ਵਖਾਨਿਆ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਹੋਆ ਤਿਨ ਹੀ ਜਾਨਿਆ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ॥
ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੇ ਫਿਰਹਿ ਸਦਾ ਸਦ ਧਾਈ॥ ੧੩॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨ॥ ਤਿਸ ਕੈ
ਹਿਰਦੈ ਸਦਾ ਗਿਆਨ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮ ਪ੍ਰਗਾਸ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਸ ਨ ਹੋਵੈ ਬਾਸ॥
ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਹੀ ਜਮ ਸਾਥ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਕੈ ਪੂਰਨ ਭਾਗ॥
ਤਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਗ॥ ੧੪॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨ॥ ਤਿਸ ਕੈ
ਹਿਰਦੈ ਸਦਾ ਗਿਆਨ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮ ਪ੍ਰਗਾਸ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਸ ਨ ਹੋਵੈ ਬਾਸ॥
ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਹੀ ਜਮ ਸਾਥ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਕੈ ਪੂਰਨ ਭਾਗ॥
ਤਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਗ॥ ੧੫॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨ॥ ਤਿਸ ਕੈ
ਹਿਰਦੈ ਸਦਾ ਗਿਆਨ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮ ਪ੍ਰਗਾਸ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਸ ਨ ਹੋਵੈ ਬਾਸ॥
ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਹੀ ਜਮ ਸਾਥ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਕੈ ਪੂਰਨ ਭਾਗ॥
ਤਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਗ॥ ੧੬॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨ॥ ਤਿਸ ਕੈ
ਹਿਰਦੈ ਸਦਾ ਗਿਆਨ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮ ਪ੍ਰਗਾਸ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਸ ਨ ਹੋਵੈ ਬਾਸ॥
ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਹੀ ਜਮ ਸਾਥ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਕੈ ਪੂਰਨ ਭਾਗ॥
ਤਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਗ॥ ੧੭॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨ॥ ਤਿਸ ਕੈ
ਹਿਰਦੈ ਸਦਾ ਗਿਆਨ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮ ਪ੍ਰਗਾਸ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਸ ਨ ਹੋਵੈ ਬਾਸ॥
ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਹੀ ਜਮ ਸਾਥ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਕੈ ਪੂਰਨ ਭਾਗ॥
ਤਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਗ॥ ੧੮॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨ॥ ਤਿਸ ਕੈ
ਹਿਰਦੈ ਸਦਾ ਗਿਆਨ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮ ਪ੍ਰਗਾਸ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਸ ਨ ਹੋਵੈ ਬਾਸ॥
ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਹੀ ਜਮ ਸਾਥ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਕੈ ਪੂਰਨ ਭਾਗ॥
ਤਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਗ॥ ੧੯॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨ॥ ਤਿਸ ਕੈ
ਹਿਰਦੈ ਸਦਾ ਗਿਆਨ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮ ਪ੍ਰਗਾਸ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਸ ਨ ਹੋਵੈ ਬਾਸ॥
ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਹੀ ਜਮ ਸਾਥ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਕੈ ਪੂਰਨ ਭਾਗ॥
ਤਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਗ॥ ੨੦॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨ॥ ਤਿਸ ਕੈ
ਹਿਰਦੈ ਸਦਾ ਗਿਆਨ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮ ਪ੍ਰਗਾਸ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਸ ਨ ਹੋਵੈ ਬਾਸ॥
ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਹੀ ਜਮ ਸਾਥ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਕੈ ਪੂਰਨ ਭਾਗ॥
ਤਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਗ॥ ੨੧॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨ॥ ਤਿਸ ਕੈ
ਹਿਰਦੈ ਸਦਾ ਗਿਆਨ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮ ਪ੍ਰਗਾਸ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਸ ਨ ਹੋਵੈ ਬਾਸ॥
ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਹੀ ਜਮ ਸਾਥ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਕੈ ਪੂਰਨ ਭਾਗ॥
ਤਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਗ॥ ੨੨॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨ॥ ਤਿਸ ਕੈ
ਹਿਰਦੈ ਸਦਾ ਗਿਆਨ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮ ਪ੍ਰਗਾਸ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਸ ਨ ਹੋਵੈ ਬਾਸ॥
ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਹੀ ਜਮ ਸਾਥ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਕੈ ਪੂਰਨ ਭਾਗ॥
ਤਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਗ॥ ੨੩॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨ॥ ਤਿਸ ਕੈ
ਹਿਰਦੈ ਸਦਾ ਗਿਆਨ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮ ਪ੍ਰਗਾਸ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਸ ਨ ਹੋਵੈ ਬਾਸ॥
ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਹੀ ਜਮ ਸਾਥ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਕੈ ਪੂਰਨ ਭਾਗ॥
ਤਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਗ॥ ੨੪॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨ॥ ਤਿਸ ਕੈ
ਹਿਰਦੈ ਸਦਾ ਗਿਆਨ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮ ਪ੍ਰਗਾਸ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਸ ਨ ਹੋਵੈ ਬਾਸ॥
ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਹੀ ਜਮ ਸਾਥ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਕੈ ਪੂਰਨ ਭਾਗ॥
ਤਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਗ॥ ੨੫॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨ॥ ਤਿਸ ਕੈ
ਹਿਰਦੈ ਸਦਾ ਗਿਆਨ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮ ਪ੍ਰਗਾਸ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਸ ਨ ਹੋਵੈ ਬਾਸ॥
ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਹੀ ਜਮ ਸਾਥ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਕੈ ਪੂਰਨ ਭਾਗ॥
ਤਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਗ॥ ੨੬॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨ॥ ਤਿਸ ਕੈ
ਹਿਰਦੈ ਸਦਾ ਗਿਆਨ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮ ਪ੍ਰਗਾਸ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਸ ਨ ਹੋਵੈ ਬਾਸ॥
ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਹੀ ਜਮ ਸਾਥ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਕੈ ਪੂਰਨ ਭਾਗ॥
ਤਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਗ॥ ੨੭॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨ॥ ਤਿਸ ਕੈ
ਹਿਰਦੈ ਸਦਾ ਗਿਆਨ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮ ਪ੍ਰਗਾਸ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਸ ਨ ਹੋਵੈ ਬਾਸ॥
ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਹੀ ਜਮ ਸਾਥ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਕੈ ਪੂਰਨ ਭਾਗ॥
ਤਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਗ॥ ੨੮॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨ॥ ਤਿਸ ਕੈ
ਹਿਰਦੈ ਸਦਾ ਗਿਆਨ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮ ਪ੍ਰਗਾਸ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਸ ਨ ਹੋਵੈ ਬਾਸ॥
ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਹੀ ਜਮ ਸਾਥ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਕੈ ਪੂਰਨ ਭਾਗ॥
ਤਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਗ॥ ੨੯॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨ॥ ਤਿਸ ਕੈ
ਹਿਰਦੈ ਸਦਾ ਗਿਆਨ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮ ਪ੍ਰਗਾਸ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਸ ਨ ਹੋਵੈ ਬਾਸ॥
ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਹੀ ਜਮ ਸਾਥ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਕੈ ਪੂਰਨ ਭਾਗ॥
ਤਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਗ॥ ੩੦॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨ॥ ਤਿਸ ਕੈ
ਹਿਰਦੈ ਸਦਾ ਗਿਆਨ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮ ਪ੍ਰਗਾਸ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਸ ਨ ਹੋਵੈ ਬਾਸ॥
ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਹੀ ਜਮ ਸਾਥ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਕੈ ਪੂਰਨ ਭਾਗ॥
ਤਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਗ॥ ੩੧॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨ॥ ਤਿਸ ਕੈ
ਹਿਰਦੈ ਸਦਾ ਗਿਆਨ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮ ਪ੍ਰਗਾਸ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਸ ਨ ਹੋਵੈ ਬਾਸ॥
ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਹੀ ਜਮ ਸਾਥ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਕੈ ਪੂਰਨ ਭਾਗ॥
ਤਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਗ॥ ੩੨॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨ॥ ਤਿਸ ਕੈ
ਹਿਰਦੈ ਸਦਾ ਗਿਆਨ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮ ਪ੍ਰਗਾਸ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਸ ਨ ਹੋਵੈ ਬਾਸ॥
ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਹੀ ਜਮ ਸਾਥ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਕੈ ਪੂਰਨ ਭਾਗ॥
ਤਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਗ॥ ੩੩॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨ॥ ਤਿਸ ਕੈ
ਹਿਰਦੈ ਸਦਾ ਗਿਆਨ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮ ਪ੍ਰਗਾਸ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਸ ਨ ਹੋਵੈ ਬਾਸ॥
ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਹੀ ਜਮ ਸਾਥ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਕੈ ਪੂਰਨ ਭਾਗ॥
ਤਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਗ॥ ੩੪॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨ॥ ਤਿਸ ਕੈ
ਹਿਰਦੈ ਸਦਾ ਗਿਆਨ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮ ਪ੍ਰਗਾਸ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਸ ਨ ਹੋਵੈ ਬਾਸ॥
ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਹੀ ਜਮ ਸਾਥ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਕੈ ਪੂਰਨ ਭਾਗ॥
ਤਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਗ॥ ੩੫॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨ॥ ਤਿਸ ਕੈ
ਹਿਰਦੈ ਸਦਾ ਗਿਆਨ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮ ਪ੍ਰਗਾਸ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਸ ਨ ਹੋਵੈ ਬਾਸ॥
ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਹੀ ਜਮ ਸਾਥ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਕੈ ਪੂਰਨ ਭਾਗ॥
ਤਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਗ॥ ੩੬॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨ॥ ਤਿਸ ਕੈ
ਹਿਰਦੈ ਸਦਾ ਗਿਆਨ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮ ਪ੍ਰਗਾਸ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਸ ਨ ਹੋਵੈ ਬਾਸ॥
ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਹੀ ਜਮ ਸਾਥ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਕੈ ਪੂਰਨ ਭਾਗ॥
ਤਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਗ॥ ੩੭॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨ॥ ਤਿਸ ਕੈ
ਹਿਰਦੈ ਸਦਾ ਗਿਆਨ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮ ਪ੍ਰਗਾਸ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਸ ਨ ਹੋਵੈ ਬਾਸ॥
ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਹੀ ਜਮ ਸਾਥ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਕੈ ਪੂਰਨ ਭਾਗ॥
ਤਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਗ॥ ੩੮॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨ॥ ਤਿਸ ਕੈ
ਹਿਰਦੈ ਸਦਾ ਗਿਆਨ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮ ਪ੍ਰਗਾਸ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਸ ਨ ਹੋਵੈ ਬਾਸ॥
ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਹੀ ਜਮ ਸਾਥ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਕੈ ਪੂਰਨ ਭਾਗ॥
ਤਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਗ॥ ੩੯॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨ॥ ਤਿਸ ਕੈ
ਹਿਰਦੈ ਸਦਾ ਗਿਆਨ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮ ਪ੍ਰਗਾਸ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਸ ਨ ਹੋਵੈ ਬਾਸ॥
ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਹੀ ਜਮ ਸਾਥ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਕੈ ਪੂਰਨ ਭਾਗ॥
ਤਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਗ॥ ੪੦॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨ॥ ਤਿਸ ਕੈ
ਹਿਰਦੈ ਸਦਾ ਗਿਆਨ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮ ਪ੍ਰਗਾਸ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਸ ਨ ਹੋਵੈ ਬਾਸ॥
ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਹੀ ਜਮ ਸਾਥ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਕੈ ਪੂਰਨ ਭਾਗ॥
ਤਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਗ॥ ੪੧॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿ

ਤਿਤੁ ਭੋਜਨਿ ਹਰਿ ਆਤਮਾ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਠੰਢਾ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥੧॥

ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਰਗੁਨ ਨਿਰਗੁਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਆਪਿ ॥ ਆਦਿ ਮਧਿ ਅੰਤਿ ਏਕੁ ਤੂ ਅਵਰੁ ਨ ਦੀਸੈ ਕਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਗਲ ਭਰਮ ਕਾਟੇ ਕਰਨਹਾਰ ਨਿਰਬਾਹਿ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਜਬ ਅਕਾਰੁ ਇਹੁ ਕਛੁ ਨ ਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ ॥ ਪਾਪ ਪੁਨਤ ਨਹੀ ਕਹਤ ਅਕਹੇਤਾ ॥ ਜਬ ਧਾਰੀ ਆਪਨ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ॥ ਤਬ ਬੈਰ ਬਿਰੋਧ ਕਿਸੁ ਸੰਗਿ ਕਮਾਤਿ ॥ ਜਬ ਇਸ ਕਾ ਬਰਨ ਚਿਹਨ ਨ ਜਾਪਤ ॥ ਤਬ ਹਰਖ ਸੋਗ ਕਹ ਕਿਸਹਿ ਬਿਆਪਤ ॥ ਜਬ ਆਪਨ ਆਪ ਆਪਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥ ਤਬ ਮੋਹ ਕਹ ਕਿਸ ਹੋਵਤ ਭਰਮ ॥ ਆਪਨ ਖੇਲ ਆਪ ਵਡ ਮੇਲ ॥ ਨਾਨਕ ਏਕਹਿ ਏਕ ਅਕੇਲ ॥੧॥

ਜਬ ਏਕਹ ਪਰਵਰਦਿਗਾਰ ਕਹੀਐ ਤਬ ਦੁਇ ਕਹ ਕਹੁ ਕਾਹਿ ॥ ਦੁਇ ਕਹਹਿ ਤਉ ਓਹੁ ਨ ਟਿਕੈ ਜਿਉ ਕਾਚੈ ਘਟ ਮਾਹਿ ॥ ਜਬ ਏਕਹ ਮਹਿ ਰਵਿਆ ਆਪਿ ਤਉ ਦੁਤੀਆ ਕਾਹੇ ਕਉ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਏਕੈ ਕਰਣਾ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥੨॥

ਜਬ ਆਪਹਿ ਆਪ ਕਉ ਆਪਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥ ਤਬ ਸਗਲ ਕਰਮ ਮਹਿ ਸਰਧਾ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਇਹ ਮਨੁ ਲਾਇਆ ॥ ਜਬ ਆਪਹਿ ਅਪਨੀ ਓਟ ਆਪਿ ਧਾਰੈ ਤਾਂ ਕੋਟ ਮਧੇ ਉਧਰੈ ਕੋਈ ॥ ਜਬ ਭਇਆ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਤਬ ਭਵਜਲੁ ਬਿਖੜਾ ਤਰਿਆ ਸੋਈ ॥ ਜਬ ਆਪਨ ਆਪ ਆਪਿ ਮਿਲਿਆ ਠਾਕੁਰ ਤਬ ਭਰਮ ਗਇਆ ਸਹਸਾ ਖੋਈ ॥ ਜਬ ਆਪਨ ਆਪ ਆਪਿ ਪਤਿ ਰਾਖੈ ਤਬ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਕਹਾ ਕਹਿ ਰੋਈ ॥੩॥

ਜਬ ਆਪਹਿ ਅਪਨਾ ਆਪੁ ਪਹਿਚਾਨੈ ॥ ਤਬ ਅਨ ਕਤ ਏਹ ਨਹੀ ਮਨ ਮਾਨੈ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਦੁਨੀਆ ਰਹੀਐ ਨਾਨਕ ਕਿਛੁ ਸੁਣੀਐ ਕਿਛੁ ਕਹੀਐ ॥ ਤਉ ਜਾਨੀਐ ਜਾ ਜੀਵਨ ਮਰਣਾ ਦੁਹ ਮਹਿ ਨਿਬਹੀਐ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੋਊ ਬਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਆਗਨਿ ਮਹਿ ਦੇਖਾਇਆ ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਮਨ ਤਨ ਮਹਿ ਵਸਿਆ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਲਹੈ ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਅਪਿਆ ਸਭ ਕਹੈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਕਰਤ ਪ੍ਰਭ ਲਾਗੈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਜਾਗੈ ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਘਾਲ ਤੁਹਾਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਕਰਤ ਪ੍ਰਭ ਪਾ

ਦੁਖ ਦੂਜਾ ॥੧॥ ਜਬ ਜਗਵੰਤ ਕੇ ਵੇਸ਼ ਪ੍ਰਭੂ ਧਰੀ ॥ ਤਬ ਬਿਭੋ ਧਰਮ ਕਰਿ ਕਰਿ ਸਕਉ ਨੀ ॥
ਜਬ ਏਕਹਿ ਹਿਰਿ ਅਰ ਅਨਾਥ ॥ ਤਬ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਕਹੁ ਕਉਨ ਅਉਤ ਹੈ ॥ ਜਬ ਧਨ
ਰਜਨ ਪ੍ਰਭੂ ਸਹਾਜਿ ਸੁਖਾਈ ॥ ਤਬ ਬਿਜਵੇ ਸਕਤਿ ਕਹ ਹੁ ਕਿਤੁ ਲਾਈ ॥ ਜਬ ਅਘ ਖੰਡਿਆ
ਪਿਆ ਅਪਨੀ ਜੋਤਿ ਸਮੋਵੈ ॥ ਤਬ ਬਰਣ ਨਿਰਣ ਕਹੁ ਵਰਨ ਕਤ ਰਹੈ ॥ ਆਪ ਹਿ ਚਾਖਿ
ਚਾਖਾ ॥ ਸਗਲ ਕਰਾ ਕਰਣ ਆਪ ਹਿ ਆਪਿ ॥ ਆਪਿ ਨਾਸੀ ਸੁਖ ਆਪਨ ਆਸਨ ॥ ਤਤ ਜਨਮ
ਮਰਨ ਕਹ ਆਬਿਨਾਸ ॥ ਜਬ ਪੂਰਨ ਕਰਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਤਬ ਜਾਨ ਅਕੀਰਾ ਸਕਤ ਪ੍ਰਭੁ
ਕਿਸੁ ਰੋਇ ॥ ਜਬ ਆਪਿ ਰਚਾ ਤ ਏਕੋ ਚਰਮ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕਾ ॥ ਤਬ ਚਿਤ੍ਰ ਗੁਪਤ ਕਿਸ ਪੂਛਣ ਲੇਖ
ਆ ॥ ਜਬ ਬਧਨ ਨਿਰੰਜਨ ਆਪੇ ਚਰਮ ਆਕਾ ॥ ਤਬ ਕਉਨ ਛੁਟੈ ਕਉਨ ਬੰਧਨ ਬਾਧੈ ॥
ਆਪਨ ਆਪ ਆਪ ਜੀ ਅਚਰਜਾ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਨ ਰੂਪ ਆਪ ਹੀ ਉਪਮਾ ॥੨॥ ਜਹ
ਨਿਰਮਲ ਪੁਰਖ ਪੁਰਖ ਪਰ ਹੋਤਾ ॥ ਤਹਾ ਬਿਨੁ ਮੋਲ ਕਥ ਹੁ ਕਿਮ ਹੋਤਾ ॥ ਜਹ ਨਿਰੰਜਨ
ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਵਾਸ ॥ ਤਹ ਕਉਨ ਕਉ ਮਾਨ ਕਉਨ ਅਭਿਮਾਨ ॥ ਜਹ ਸਾਹ ਪੂਰੇ ਕੇ ਵਲਜਸ
ਦੀਸ ॥ ਤਹ ਛਲ ਛਿਦ੍ਰ ਭਰਮ ਕਹ ਪੁਰੀਸ ॥ ਜਹ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪ ਜੋਤਿ ਸੰਗਿ ਸਮਾਵੈ ॥
ਤਹ ਕਿਸਹਿ ਜੁਖ ਕਵਨ ਫਿਰਤ ਵੈ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਕਰਨੈ ਜੋਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕਾ ਆਸ
ਭਾਗੁ ॥੪॥ ਜਬ ਅਪਨੀ ਜੋਤਿ ਆਪਨ ਸੰਗਿ ਬਸਾਈ ॥ ਤਬ ਕਵਨ ਸਾਹ ਕਵਨ ਭਿਖਾਰੀ ॥
ਤਬ ਅਪਨੀ ਜੋਤਿ ਆਪਨ ਮਹਿ ਹੋਰ ॥ ਤਬ ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਕਹਾ ਕੋ ਚੋਰ ॥ ਜਹ ਜਹ
ਬਰਤਾ ਆਪਿ ਪਾਰਬੀਨ ॥ ਤਹ ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਕਹਾ ਕੋ ਚੀਨ ॥ ਜਹ ਆਪਨ ਆਪੁ ਆਪਿ ਉਪਜਾਇਓ ॥
ਤਹ ਉਸਤਤਿ ਕਰੈ ਕਉਨ ਕਉ ਗਾਇਓ ॥ ਜਹ ਆਪਨ ਆਪ ਆਪਿ ਪਤਿਆਨੇ ॥ ਤਹ ਬਿਸਮਨ
ਬਿਸਮ ਰਹੇ ਬਿਸਮਾਦ ॥ ਨਾਨਕ ਅਕਥ ਕਥਾ ਕੀ ਹੋਤਿ ॥ ਜਹ ਅਛਲ ਛਲਿਆ ਨ ਜਾਇ ॥
ਭੇਦ ਸਮਾਇਆ ਭਿਦਿਆ ਕਿਸ ਹਿ ਬਿਧਾਤ ਮਾਇਆ ॥ ਆਪ ਸਰਉ ਆਪਹਿ ਆਦੇਸੁ ॥
ਇਹੁ ਜੁਗਤਾ ਕਰਣਾ ਪੈ ਪਰਵੇਸੁ ॥ ਜਹ ਏਕੋ ਏਕੁ ਏਕ ਭਗਵੰਤਾ ॥ ਤਹ ਕਉਨੁ ਆਵੈ ਕਉਨੁ
ਕਿ ਸੁਣੈ ਜਾਇ ॥ ਜਹ ਆਪਨ ਆਪੁ ਆਪਿ ਪਤੀਆਨਾ ॥ ਤਹ ਕਉਨੁ ਕਥੈ ਕਉਨੁ ਸੁਣੈ
ਕਾਨ ॥ ਜਹ ਆਪਨ ਆਪ ਆਪਿ ਪਤੀਆਨਾ ॥ ਤਹ ਕਉਨੁ ਕਥੈ ਕਉਨੁ ਸੁਣੈ ॥
ਆਪਿ ਰਚਿਓ ਪਰਪੰਚ ਅਕਾਰੁ ॥ ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਮਹਿ ਕੀਨੋ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥ ਪਾਪ ਪੁਨਿ ਦੁਨਹ
ਕਉ ਦੀਨ ॥ ਅਪਨੇ ਖੇਲ ਕਉ ਆਪਿ ਕੀਨ ॥ ਕਹੂ ਬੋਲ ਪ੍ਰਗਟ ਕਹੂ ਹੈ ਗੁਪਤ ॥ ਨਾਨਕ
ਅਪਨੀ ਜਾਨੈ ਜੁਗਤ ॥੫॥ ਜਬ ਆਪਨ ਆਪ ਆਪਿ ਮਹਿ ਹੋਤਾ ॥ ਤਬ ਕੋ ਨਾਹੀ ਕਹ ਕੋ
ਗੋਤਾ ॥ ਜਬ ਆਪਹਿ ਆਪ ਕਰੈ ਪਤੀਆਰਾ ॥ ਤਬ ਕਉਨ ਸੁਨੈ ਕੋ ਕਰੈ ਬੀਚਾਰ ॥ ਜਬ
ਆਪਹਿ ਅਪਨਾ ਆਪੁ ਪਰਸੈ ॥ ਤਬ ਕਉਨ ਮਾਤ ਪਿਤ ਭਾਈ ਬਹਨ ॥ ਜਬ ਆਪਹਿ ਅਪਨੀ ਜੋਤਿ
ਧਰੈ ॥ ਤਬ ਕੋ ਕਾਹੂ ਕੀ ਲਾਜ ਕਰੈ ॥ ਜਬ ਆਪਹਿ ਅਪਨੇ ਗੁਨ ਸੁਨੈ ॥ ਤਬ ਕਵਨ
ਨਿਡਰ ਕਵਨ ਡਰੈ ॥ ਆਪਨ ਖੇਲ ਆਪ ਵਰਤੀਜਾ ॥ ਦੂਸਰ ਕਉਨ ਕਹਾ ਕਹ ਕੀਜਾ ॥
ਜਹ ਜਹ ਜਾਉ ਤਹਾ ਤੇਰੀ ਸੇਵ ॥ ਤੁਮ ਠਾਕੁਰ ਹਮ ਸਦਾ ਦਾਸ ॥ ਜਹ ਤੇ ਉਪਜਿਆ
ਤਹੀ ਸਮਾਵੈ ॥ ਸਾਚੀ ਕੀਰਤਿ ਸਾਚਾ ਥਾਨੁ ॥ ਸਾਚੇ ਨਿਰਮਲ ਗੁਣ ਪਰਗਟੀਜਾ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਜੈਸਾ ਭਾਣਾ ਤੈਸੀ ਕਾਰ ॥ ਕਰਣ ਪਲਾਹ ਕਰੇ
ਤੇਰੀ ਸਾਰ ॥ ਨਦਰੀ ਕਰਮ ਕਰੇ ਆਹਾਰ ॥ ਸਭ ਤੇ ਨੇੜੈ ਸਭ ਤੇ ਦੂਰ ॥ ਜਾਪੈ ਨਾਹੀ
ਕੁਦਰਤ ਕਾ ਪੂਰ ॥ ਆਪਿ ਅਲਿਪਤ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰ ॥ ਆਪਨ ਖੇਲ ਕਰੇ ਸੁਖ ਰੂਪ ॥
ਨਾਨਕ ਜਾਨੈ ਸਗਲ ਭਵਿਖ ॥੬॥ ਜਹ ਜਹ ਜਾਉ ਤਹਾ ਤੇਰੀ ਸੇਵ ॥ ਤੁਮ ਠਾਕੁਰ ਹਮ ਸਦਾ
ਦਾਸ ॥ ਜਹ ਤੇ ਉਪਜਿਆ ਤਹੀ ਸਮਾਵੈ ॥ ਸਾਚੀ ਕੀਰਤਿ ਸਾਚਾ ਥਾਨੁ ॥ ਸਾਚੇ ਨਿਰਮਲ
ਗੁਣ ਪਰਗਟੀਜਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਜੈਸਾ ਭਾਣਾ ਤੈਸੀ ਕਾਰ ॥ ਕਰਣ
ਪਲਾਹ ਕਰੇ ਤੇਰੀ ਸਾਰ ॥ ਨਦਰੀ ਕਰਮ ਕਰੇ ਆਹਾਰ ॥ ਸਭ ਤੇ ਨੇੜੈ ਸਭ ਤੇ ਦੂਰ ॥
ਜਾਪੈ ਨਾਹੀ ਕੁਦਰਤ ਕਾ ਪੂਰ ॥ ਆਪਿ ਅਲਿਪਤ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰ ॥ ਆਪਨ ਖੇਲ ਕਰੇ ਸੁਖ ਰੂਪ ॥
ਨਾਨਕ ਜਾਨੈ ਸਗਲ ਭਵਿਖ ॥੬॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਕਰਹੁ ਅਨੰਦਾ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥ ਰਾਮ
ਨਾਮ ਤਤ ਰਸ ਪੀਨਾ ॥ ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਕਾ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਬੀਨਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥

ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਜਨੁ ਸੁਕਥਿ ਬੋਲਹਿ ਤਿਸ ਕੀ ਸੋਭਾ ਹੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇ ਲਏ ਸੁ ਮਿਲਣ ਕਉ ਕਰਮ ਕਮਾਇ॥੭॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਫਲੀ ਸਾਝ ਚਰਨ ਕਮਲ ਕੀ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਦੁਖ ਜਾਹਿ॥ ਤੂੰ ਭਾਗਾ ਸੰਤ ਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਈਐ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਵਾਹਿ॥ ਅਪਣਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਿ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਹੋਆ ਸਭ ਕੁਲ ਕਉ ਲੈ ਜਾਹਿ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਕਿਆ ਕਥਨ ਜਾਇ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਹਿ ਸਭ ਲੋਕ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਅਵਰਿ ਨਾਹੀ ਜਾਹ ਕੋਇ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਆਸਟਮੀ ਅਸਟ ਸਿਧਿ ਨਵੈ ਨਿਧਿ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਬੁਧਿ॥ ਕਵਲ ਪ੍ਰਗਾਸ ਸਦਾ ਆਨੰਦ॥ ਨਿਰਮਲ ਕੀਰਤਿ ਨਿਰੋਧ ਮੰਤ॥ ਸਗਲ ਧਰਮ ਮਹਿ ਊਚਾ ਇਹੁ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਕਾ ਹਰਤਾ ਇਹੁ॥ ਜੀਅ ਦਇਆ ਕਰਿ ਭਜੁ ਹਰਿ ਸੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਹੋਇ॥੮॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਨਵਮੀ ਇਹੁ ਨਵ ਸਸਿ ਕੀ ਨਵੈ ਨਿਧੀ ਕਰ ਤਲ ਕੀ ਸੂਚ ਬਿਧਿ॥ ਨਵ ਖੰਡ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਕੀ ਨਵ ਨਾਮ ਜਪਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ਨਾਮ॥ ਨਵ ਪ੍ਰਕਾਰ ਭਗਤੀ ਕਰਹਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਲੇਵਹਿ ਮਾਗਿ॥ ਨਵ ਨਿਧਿ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨ ਮਹਿ ਨਾਨਕ ਪੂਰਨ ਭਾਗਿ॥੯॥ ਪਉੜੀ॥ ਦਸਮੀ ਦਸ ਦਿਸ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ॥ ਬਾਸਿ ਕਰੇ ਨਾਮੁ ਸੰਤ ਸੁਖ ਆਸੀ ਪਰਸੈ ਨਾਮੁ ਸੁਣੈ ਜਮੁ ਸੋਈ ਪਾਹਾ॥ ਨੈਨੀ ਪੇਖੈ ਸਾਧ ਦਇਆ॥ ਰਸਨਾ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਬੇਅੰਤ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਚਿਤਵੈ ਪੂਰਨ ਭਗਵੰਤ॥ ਹਾਥ ਚਰਨ ਸੰਤ ਟਹਲ ਕਮਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਸੰਜਮੁ ਮੁਕਤਿ ਪਾਈ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਏਕੋ ਏਕੁ ਬਖਾਨੀਐ ਬਿਨ ਭਜਾ ਜਾਣੈ ਮੂਹੁ॥ ਗੁਣ ਕੋ ਬਿੰਦਨ ਜਾਣੀਐ ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਬਿਸਮਾਦੁ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਏਕਾਦਸੀ ਨਿਕਟਿ ਪੇਖੁ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੈ ਇਹ ਬਿਧਿ ਸਾਸਿ ਕਰਿ ਸੁਣਤ ਹਰਿ ਨਾਮੁ॥ ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਸਦਾ ਜੀਅ ਦਇਆ॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੀ ਜਇਆ॥ ਦੂਤ ਦੁਸਮਨ ਜੇ ਪਾਪ ਕਰਾਹੀ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਨਰਕ ਮਹਿ ਨਾਹੀ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਦੁਆਦਸੀ ਦਾਨੁ ਸੰਤੋਖੀਐ ਜਿਸ ਤੇ ਸੁਖੁ ਨ ਦੂਖ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨੁ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਜਿਸ ਨਾਹੀ ਮਾਇਆ ਭੂਖ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਦੁਆਦਸੀ ਦਾਨੁ ਸੰਤੋਖੀਐ ਸਭ ਮਹਿ ਲੈਣਾ ਏਕੁ॥ ਜਿਸ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਤਿਸ ਮਿਲੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਰਮ ਬਿਬੇਕੁ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਰਵਿਆ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ॥ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਠਾਈ॥ ਜਿਸ ਜਾਣਾਏ ਤਿਸ ਨਦਰਿ ਆਵੈ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕਾ ਕਹਿਆ ਸਭੁ ਕੋ ਗਾਵੈ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਤਰਵਦੀ ਤਰਵਦ ਤਰਣ ਤਰਣ ਤਾਰਣ ਤਰਣ ਤਰਣ ਤਾਰਣ ਤਰਣ॥ ਨਾਨਕ ਤਰਣ ਤਾਰਣ ਤਰਣ ਤਾਰਣ ਤਰਣ ਤਰਣ ਤਾਰਣ ਤਰਣ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਤਰਵਦੀ ਤਰਵਦ ਤਰਣ ਤਰਣ ਤਾਰਣ ਤਰਣ ਤਰਣ ਤਾਰਣ ਤਰਣ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਧਾਮੁ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਮਹਿ ਪੂਜਾ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਦੇਖੈ ਕਾਹੂ ਦੂਜਾ॥ ਜਾਹਿ ਬੁਝਾਏ ਸੋਈ ਬੂਝੈ॥ ਨਾਨਕ ਤਰਵਦੀ ਤਰਵਦ ਤਰਣ ਤਰਣ ਤਾਰਣ ਤਰਣ ਤਰਣ ਤਾਰਣ ਤਰਣ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਚਉਦਸੀ ਚਤੁਰ ਸਿਆਣਪ ਤਜੈ॥ ਚਤੁਰ ਬਿਧਿ ਚਿਤਵੈ ਚਿਤ ਮਹਿ ਸਜੈ॥ ਚਤੁਰ ਭੁਜ ਚਤੁਰ ਬੇਦ ਕਾ ਗਿਆਨੁ॥ ਚਤੁਰ ਖਾਣਿ ਚਤੁਰ ਹੈ ਖਾਨੁ॥ ਚਤੁਰ ਦਸਾ ਚਤੁਰ ਕਾ ਰਾਜਾ॥ ਨਾਨਕ ਚਤੁਰ ਭੁਜ ਸਦਾ ਬਿਰਾਜਾ॥੧੪॥ ਪਉੜੀ॥ ਚਤੁਰ ਭੁਜ ਚਤੁਰ ਬੇਦ ਕੋ ਸੁਆਮੀ॥ ਚਤੁਰ ਖਾਣਿ ਜਿਸ ਕੀ ਹੈ ਰਾਮੀ॥ ਚਤੁਰ ਦਸਾ ਚਤੁਰ ਕਾ ਰਾਜਾ

ਗੁਰਮੁਖਾਰੰਢਲਪਾਇਦਾਸਾਚਿਨਮਿਸਮਾਈ॥ਵਡੇਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਵਡਾਤੇਵੀਵਡਿਆਈ
॥੪॥ਸੋਲੋਕੁਮਃ ੪ ਵਿਣੁਨਾਵੈਦੇਸੁਸਲਾਹਣਸਭੁਬੋਲਣੁਫਿਕਾਸਾਦੁ॥ਅਨਮੁਖ
ਅੰਧਕਾਰੁਸਲਾਹਚਜਾਣਨਿਮੰਮਣਵਾਦੁ॥ਜੈਨਸਾਲਾਹਨਿਸੋਜਾਣਨਿਗਾਵਿਖਾਪਿਜਾਵੈਸਭੁ
ਅਪਵਾਦੁ॥ਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਉਬਰੇਜਾਪਿਹਰਿਪ੍ਰਭਿਅਗਮਾਦੁ॥੧॥ਮਃ ੪ ਸਹਿ
ਗੁਰਾਕਿਮੂੰਹਦੁਸਿਰਮੁਧਿਆਈ॥ਅਨਿਹਦਾਂ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਾਵਿਤੁਰਿਲਿਖਿਛੋਡੀਸਾਂਤਿ
ਦੁਖਪਰਹਰੀ॥ ੨॥ਪਉੜੀ॥ ਤੁਸਾਏਮੀਪਰਿਵੰਕਾਹੋਪਿਰੰਜਸਹਰਿਗਾਇਆ
॥ਜਿੰਮੀਤੁਇਕਮਨਿਸਚੁਧਿਆਇਆਤਿਨਸਾਸਭੁਦੁਖੁਗਵਾਇਆ॥ਤੇਰਾਸਰੀਕੁਕੋ
ਨਹੀਜਿਸੋਰੰਥਵੈ॥ਲਾਇਸੁਟਾਇਆ॥ਤੁਧੁਜੇਵਡੁਦਾਤਾਤੁਪੋਰਿਰੰਜਸਾਹੋਹੈ
ਮਨਿਭਾਇਆ॥ਸਚੇਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਸਚੇਸਚੁਸਾਇਆ॥੨॥ਸੋਲੋਕੁਮਃ ੪ ਮਨਮੁਖ
ਤਰਿਹਰਿਮੈਰੋਰੁਪੈਕਾਮੁਕਰੋਅਨਮੁਖਦੁਰਜਨਾ॥ਨਾਨਕਵੇਗੁਸਵਾਇਮਿਲਿਸਤਿਥੁ
ਰਸਾਧੂਸਜਨਾ॥੧॥ਮਃ ੪ ਮਨੁਤਨੁਰਤਾਰੰਗਸਿਉਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਗੁਣਤਾਸੁ॥ਜਨ
ਨਾਨਕਹਰਿਸਰਣਾਗਤੀਹਰਿਮੇਲੇਗੁਰਸਾਬਾਸੇ॥ ੨॥ਪਉੜੀ॥ ਤੁਕਰਣਜੋ
ਰਖੁਅਗੀਕੁਪੈਕਿਸੁਮਾਲਿਤੁਵੜੀਐ॥ਤਧੁਜੇਵਡੁਹੋਇਸੁ ਆਖੀਐਤੁਧੁਜੇਤਧੁ
ਹੈਪੜੀਐ॥ਤੁਧੁਧਿਧਿਣਿਇਕੁਵਰਤਦਾਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਟੀਐ॥ਤੁਸਚਾਸਭਸ
ਦਾਖਸਭੁਹੈਸਭਤੁਤੁਵਰਤੀਐ॥ਤੁਕਰਹਿਸੁਸਚੇਜੋਇਸੰਤੋਕਾਇਤੁਕਰੀਐ॥
੩॥ਸੋਲੋਕੁਮਃ ੪ ਐਮਨਿਤਨਿਮੁਖਿਹਰਿਮੰਕਾਐਤੋਪਰਗਲਗੀਨਿ॥ਜਨਨਾਨਕਕਿ
ਹਹਥਾਗਿਵਹੁਤੁਸਤਿਗੁਰਸੁਖਿਵਸੀਨਿ॥੧॥ਮਃ ੪ ਜਿਨਅੰਦਰਿਮੈਪ੍ਰੀਤਿਪਿਰੰਮਕੀ
ਜਿਉਬੋਲਾਨੈਤਿਵੈਸੋਹੰਨਿ॥ਨਾਨਕਹਰਿਸਿਸਾਏਜਾਣਦਾਜਿਨਿਲਾਈਪ੍ਰੀਤਿਪਿਰੰਗੀ
ਨਾ॥ਪਉੜੀ॥ ਤੁਕਰਤਾਆਪਿਅਭੁਪੋਰੁਭੁਲਣਵਿਚਿਨਾਹੀ॥ਤੁਕਰਹਿਸੁਸਚੇ
ਕੁਖੈਹੈਗੁਰਸਬਦਿਸੁਝਾਹੀ॥ਤੁਕਰਣਕਰਣਸਮਰਥੁਪੋਦੁਜਾਂਕੋਨਾਹੀ॥ਤੁਝ
ਹਿਬਿਅਗਮਦਇਅਥਾਹੈਪੋਸਭਿਤੁਸੁਧਿਆਹੀ॥ਸਭਿਜੀਅਤੇਰੇਤੁਸਭਸਾਦਤੁਸ
ਭੁਛਡਾਹੀ॥੪॥ਸੋਲੋਕੁਮਃ ੪ ਸੁਣਿਸਜਣਪ੍ਰੇਮਹਿਆਸਦੀਸਰਸਾਖੀਤਾਕਹੀਨਿ॥
ਗੁਰਿਤੁਠੈਸਜਣੁਮੇਲਿਆਜਨਨਾਨਕਸੁਖਿਸਵੰਹਿਨਿ॥੧॥ਮਃ ੪ ਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਦਇ
ਆਭੁਪੋਜੋਜਿਸੰਦਾਇਆਸਦਾਹੋਇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਅੰਦਾਸਹੁਨਿਵੇਕੁਪੋਸਭੁਦੇਖੈਬ੍ਰਹਮੁ

ਪ੍ਰਿਤੁਸਾਇ॥ਨਿਵੈਵੈਆਪਿਜਿਵੈਪ੍ਰਭੁਚਲਾਇਦੇਤਿਨਵਿਚਪ੍ਰਭੁਤਿਸਹਿਆਵਕਾਇ॥ਸਤਿਗੁ
ਰੁਸਭਨਾਦਾਭਲਾਮਨਾਇਦਾਤਿਸਦਾਬੁਰਾਕਿਉਹੋਇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਜੇਮੰਨੇਜੇਹਉਛਡਦੇ
ਹਾਢੁਭਾਖੋਇ॥ਨਾਨਕਕਰਤਾਸਭੁਕਿਛੁਜਾਣਦਾਜੋਦੂਕਿਛੁਸੁਝਸੁਨੇਤੋਇ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਜਿਸੋਨੇਸਾਹਿਬੁਵਡਾਕਰੇਸੋਈਵਡਜਾਣੀ॥ਜਿਸੁਸਾਹਿਬਕੈਵੈਤਿਸੁ
ਬਖਸਿਲੇਜੈਸਾਹਿਬਮਨਿਭਾਣੀ॥ਜੋਕੋਉਸਰੀਕੀਸਕੈਸੋਮੂੜਅਜਾਣੀ॥ਜਿਸੁ
ਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲੈਸੁਗੁਣਦੇਵੈਗੁਣਆਖਿਵਖਾਣੀ॥ਨਾਨਕਸਚਾਸਚੁਪੋਬੁਝਿਸਚਿ
ਸਮਾਣੀ॥ ੫॥ਸੋਲੋਕੁਮਃ ੪ ਹਰਿਸਤਿਨਿਰੰਜਨੁਅਲਖੁਪੋਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਨਿਰੰ
ਕਾਰੁ॥ਜੋਜਨਜਪਿਆਇਕਮਨਿਇਕਾਚੀਤਿਤਿਨਖਸਾਹਉਮੈਭਾਰੁ॥ਜੋਨਗੁਰਮੁਖਿ
ਹਰਿਅਰਾਧਿਆਤਿਨਸੰਤਿਜਨਾਜੈਕਾਰੁ॥ਕੋਈਨਿੰਦਿਕਰੇਪ੍ਰਭੁਸਤਿਗੁਰੁਕੀਤਿਸਨੋ
ਹਿਦੁਹਿਦਰੁਕਰੈਸਭੁਸੰਸਾਰੁ॥ਸਤਿਗੁਰਵਿਚੇਆਪਿਵਰਤਦਾਹਰਿਆਪੇਲਖਣਾ
ਰੁ॥ਧਨੁਧੰਨੁਗੁਰੂਚੁਣਗਾਵਦਾਤਿਸੋਜਸੁਦਾਸਦਨਸਕਾਰੁ॥ਜਨਨਾਨਕਤਿਨਕਉਵ
ਲਿਆਜਿਨਜਪਿਆਸਿਰਜਣਹਾਰੁ॥ ੧॥ਮਃ ੪ ਆਪੇਧਰਤੀਸਾਜੀਆਨੁਆਪੇਆ
ਕਾਸੁ॥ਵਿਚਿਆਪੇਜੰਤਉਪਾਇਅਨੁਮੁਖਿਆਪੇਦੇਇਗਿਰਾਸੁ॥ਸਭੁਆਪੇਓਹੀਵ
ਰਤਦਆਪੇਹੀਗੁਣਤਾਸੁ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਤੁਸਭਿਕਿਲਾਵਿਖਕਟੇਤਾਸੁ
॥ ੨॥ਪਉੜੀ ਤੁਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸਚੁਪੋਸਚੁਸਸਚੇਭਾਵੈ॥ਜੋਤੁਸੁਸਚੁਸਲਾਹਦੇ
ਤਿਨਜਮਕੰਕਰੁਨੇੜਿਨਆਵੈ॥ਤਿਨਕੇਮੁਖਦਰਿਉਜਲੇਜਿਨਰਹਰਿਰਿਦੈਸਚਾ
ਵੈ॥ਕੂੜਿਆਕਾਪੈਛਾਸ੍ਰਦੀਅਤਿਕੂੜੁਰਿਦੈਕਪਟੁਸਾਦੁਪੋਵੈ॥ਮੁਹਕਾਲੇ
ਕੂੜਿਆਗੀਆਕੂੜਿਆਕੂੜੇਹੋਜਾਵੈ॥ ੭॥ਸੋਲੋਕੁਮਃ ੪ ਸਤਿਗੁਸੁਧਸ
ਤੀਯਥਮੈਤਿਸੁਵਿਚਿਜੇਕਰੇਥੀਜੈਤੇਹਾਢਬੁਧਾਏ॥ਗੁਰਸਿਖੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬੀਜਿ
ਆਤਿਨਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲੁਪੜਿਆਏ॥ਓਨਾਹਲਤਿਪਲਤਿਮੁਖਉਜਲੇਕੋਈਹਰਿਦਰਗ
ਹਸਚੀਪੈਨਾਏ॥ਇਕਨਾਅੰਦਰਿਸੋਦੁਨਿਤੋਖੁਟਕਾਵਹਿਓਨੁਜੇਤਾਹਢੁ
ਖਾਏ॥ਜਾਸਤਿਗੁਰੁਸਰਾਛੁਨਦਰਿਕਦਿਪੈਸੁਆਵਰੀਰਾਸਭਿਉਘਾੜਿਅਏ॥
ਓਹਿਜੋਚਿਤਵਹਿਸੋਨਿਤੇਤਾਪਾਇਨਿਓਹਿਤੇਜੋਜੋਦੀਜੈਵਜਾਏ॥ਨਾਨਕਦੁਹੀ
ਸਿਰੀਖਸਮੁਆਖੈਵਰਤੈਨਿਤਕਰਿਕਰਿਦੇਖੈਚਲਤਸਬਾਏ॥ ੧॥ਮਃ ੪ ॥ਇਹੁਮ

ਨੁਇਕੁਵਰਤਦਾਜਿਤੁਲਬੋਸਬਥਾਇਪਾਇ॥ਕਈਗਲਾਕੂਰੇਘਨੇਲੀਆਜਿਘਰਿਵਥੁਛੈ ਦੋ॥
ਸਾਈਖਾਇ॥ਬਿਸ੍ਰਸਤਿਗੁਰਬੋਸੇਝੀਨਾਪਵੈਅਹੰਕਾਨੁਵਿਚਹੁਜਾਇ॥ਅਹੰਕਾਰੀਆਕੋਨੇਹੁ
ਅਭੁਖਬੈਹਾਬਹੁਤੁਫਿਘਿਘਫਿਮੰਗਾਇ॥ਕੁਤੁਰਗੀਹੁਝੀਨਾਹੈਮੁਤੀਆਪਾਜੁਥ
ਤਿਜਾਇ॥ਜਿਸੁਹੋਵੈਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਤਿਸੁਸਾਤਿਗੁਰੂਮੀਯੈਪ੍ਰਭੁਆਇ॥ਜਿਉਜੋਤਿ
ਪਾਰਸਿਤੇਟੀਐ॥ਮਿਲਿਭੰਗਤਿਸੁਵਨੁਹੋਇਜਾਇ॥ਜਨਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭੁਤਯੁਸਏਤ੍ਰੀਜੇ
ਉਤੁਵੋਤਿਵੈਚਜਾਇ॥੮॥ਪਉੜੀ॥ ਜਿਨਹਰਿਧਿਆਇਦੋਸੁਵੇਆਤਿਨਹਰਿਆਪਿ
ਮਿਲਾਇ॥ਗੁਣਕੀਸਾਝਤਿਨਸਿਉਕਰੀਸਭਿਅਵਗਣਸਬਦਿਜਲਾਇ॥ਅਉਰ
ਦਵਿਕਦਿਪਵਣੀਜਿਸੁਦੇਹਿਸੁਸਤੇਪਾਇ॥ਬਾਲਿਹਰੀਗੁਰਆਪਣੇਜਿਨਿਅਭੁਤ
ਨੋਦਿਗੁਣਪਗਟੀਆਇ॥ਵਡੀਵਡਿਆਈਵਡੇਕੀਗੁਰਮੁਖਿਆਲਾਇ॥੭॥ਸਲੋ
ਕੁਮਃ੪ ਸਤਿਗੁਰਵਿਚਿਵਡੀਵਡਿਆਈਜੋਅਗਦਿਨੁਹਰਿਮਨਮੁਧਿਆਵੈ॥
ਹਰਿਨਿਮਖਤਾਕੁਹਰਿਮਨੋਵੀਸ੍ਰਿਪਤਾਵੈ॥ਹਰਿਨਮੁਤਾਕੁਹਰਿਮਨੁ
ਬਣਤ੍ਰਹਰਿਨਾਮੋਮਖਫਾਵੈ॥ਜੋਚਿਤੁਲਾਇਪ੍ਰਭੁਜੋਸੁਗਤਿਸੋਮਨਇਛਿਫਲਪਾਵੈ
॥ਜੋਨਿੰਦਕਰੇਸਤਿਗੁਰਪੂਰੇਕੀਤਿਸੁਕਰਤਾਮਾਰਦਿਵੈ॥ਫੋਰਿਓਤੁਵੇਖਾਓਸੁਗਲੀ
ਨਆਵੈਓਤੁਆਪਣਾਬੀਜਿਆਆਪੇਖਾਵੈ॥ਨਾਨਕਿਪੈਰਿਮੁਖਿਕਾਲੈਖੜੈਆਜਿਉਤਸ
ਕਰਮਾਇਗਲਾਵੈ॥ਫੋਰਿਸਤਿਗੁਰਕੀਸਰਣੀਪਵੈਤਾਓਥੈਬੋਲੇਜਾਹਰਿਮਾਮੁਧਿਆ
ਵੈ॥ਹਲਿਭਿਜਤਾਆਖਿਸੁਣਾਇਨਾਕੁਹਰਿਕਰਤੇਦੇਵੈਤਾਂਵੈ॥੧॥੪॥ ਪੂਰੇਗੁਰਕਾਸੁ
ਕਥਨਅਪੈਜਿਤੁਮਨਮੁਖਅਗਿਆਨੁਤਜਿਖੁਆਇਆ॥ਓਸੁਅੰਦਰਿਕ੍ਰੋਧੁਕੂੜੋ
ਕਥਿਬੁਝੈਅਤੇਦੇਝਗੜੇਦਰਿਜਿਓਂਸ੍ਰਦੈਗਲਿਪਾਇਆ॥ਚੋਹਾਗਲਢੋਵੈਸੀਸੁਦੈ
ਤੁਲੇਗੰਢਿਖਪਾਇਆ॥ਓਥੈਓਕਿਮੰਦਾਬੋਲਿਆਕਿਸੈਨਭਾਇਆ॥ਓਤੁਪਾਖਿਪਾਪਿਡੋਹਿ
ਓਸੁਨਾਲਿਸੁਪੁਜਾਵੈਓਸੁਤੀਖਛਡਜਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਸੁਅਲਿਪਤੋਵਹ
ਤੈਓਸਦਾਮਥਛਡਿਗੁਰਪਾਸਿਬਹਿਜਾਇਆ॥ਜੋਗੁਰੂਰੋਪੇਆਪਣਾਸੋਭਣਾ
ਤੀਪਚਤੁਓਸੈਜਾਹਾਬੁਝੁ ਸਭੁਗਵਾਇਆ॥ਪਹਿਲਾਅਸਾਮੁਨਿਗਮੁਨਨਦੁਆ
ਪਿਬੁਸੁਣਾਏਪੂਰੇਗੁਰਕਾਬਚਨੁਓਪਰਿਆਇਆ॥ਗੁਰਸਿਖਾਵਡਿਆਈਤਾਂਵੈ
ਗੁਰਮੁਖੇਕੀਅਸੁਖਾ ਓਹੁਵੇਲਾਜਥਿਨ ਆਇਆ॥੮॥ਪਉੜੀ॥ ਸਚੁਸਾਹ

ਸਭਦੂਰਾਹੈਸਭਦੇਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਦਿਖੈ॥ਸੋਸਤਿਗੁਰੁਜਿਸਜਪੁਧਿਆਇਦਾਸਚੁਸਚਾ
ਸਤਿਗੁਰੁਸੁਣਿਕੈ॥ਸੋਈਝੀਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾਜੋਨਿਪਜੇਦੁਤਕੀਤੇਵਸਿਛਿਕੈ॥ਜਿਥਿਸੁ
ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੈਆਪੁਗਣਾਇਦੇਤਿਨਅੰਦਰਿਕੂੜੁਦਿਢੁਦਿਢਾਸੁਗਹਿਕੈ॥ਓਇਬੋਲੇ
ਪਿਸੋਨਭਾਵਨੀਸੁਹਕਥੋਸਤਿਗੁਰਤੇਚੁਕੈ॥੮॥ਸਲੋਕੁਮਃ੪ ਤਰਿਮੂਲੁਕਾਸਭੁਜੋ
ਭੁਲੈਤਰਿਮੂਲਿਅੰਮ੍ਰਿਤਿਕਿਰਸਣੀਲਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਬਧਾਸਿਜਮਾਈਅਨਭੁਮਨਸਮੁਖੀਆ
ਭੁਗਵਇਆ॥ਸਭੁਕੋਖੀਜੇਆਪਣੇਭਾਣੈਨਮਿਲੈਵਥੁਸੋਖੇਤੁਜਮਾਇਆ॥ਗੁਰਸਿ
ਖੀਮਿਖੀਮ੍ਰਤੁਬੀਜਿਆਤਰਿਮੀਮ੍ਰਿਤੁਨਸਮੁਜਲਭੁਮੀਮ੍ਰਤੁਪਾਇਆ॥ਜਖੁਚੁਪਾ
ਕਿਸਤਿਤੁਕੁਰਦਾਹਰਿਕਰੇਸੋਮਿਲੈਢਾਇਆ॥ਕਿਰਸਣੀਜਮੀਭਉਕਿਤਿਸੋ
ਚੋਲਬਧਸਿਜਮਾਇਆ॥ਤਿਨਕਕਾਵਾਅੰਦੇਸਾਸਬੁਲਾਓਨੁਜਿਨੀਸਤਿਗੁ
ਰੁਪੂਰਾਮੁਧਿਆਇਆ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਅਗਾਧਿਆਅਪਿਤਰਿਆਸਭਜਾਗਤੁਤਰ
ਇਆ॥੧॥ਮਃ੪ ਸਾਗਾਦਿਤੁਲਾਲਾਚੀਅਣਿਆਮਨਮੁਖਿਪਰੇਗਲਾ॥ਰਤੀਛੁ
ਘੋਦਬਿਆਨਵੇਸੋਤਸਤਿਢਿਲਾ॥ਮਨਮੁਖਾਦੇਸਿਜਿਜੋਮਆਮਨਹੁਪੈਰਿਤਦੇਵਹਿਚ
ਲਾ॥ਜੋਰਾਦਆਖਿਆਪੁਰਖਕਮਾਵਦੇਸੋਅਪਵਿਤਆਖੀਅਧਖਲਾ॥ਕੀਮਵਿਆਪੈ
ਸੁਧਨਸੋਜੇਗਪ੍ਰਛਿਚਲਾ॥ਸਤਿਗੁਰਕੈਆਖੈਜੋਚਲੈਸੋਸਤਪੁਰਖੁਭਲਭਲਾ
॥ਜਿਗਪੁਰਸਸਤਿਆਪਿਛੁਪਾਇਅਨੁਹਰਿਮੇਲਾਸਤਿਖਿਲਾ॥ਸਭਤੇਰੀਵਡਣਭਲ
ਣਈਨਨਾਨਕਭਲਭਲਾ॥੭॥ਪਉੜੀ॥ ਤੂਵੇਪਰਵਾਹੁਅਥਾਹੁਤੋ
ਤੈਅਤੁਖੁਤਿਉਤੁਖੁਭੀਐ॥ਸੇਵਤਤਾਗੀਜਿਤੁਸੁਧਿਆਇਦੇਜਿਨਸਤਿਸੁਹੀਐ
ਐ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਬਾਣੀਸਤਿਸਤੁਪੈਗੁਰਬਾਣੀਬਣੀਐ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇ
ਵਜੋਕਿਕਰੀਪਚੁਚੋਲਦੇਸੋਕੁਰਿਆਗਕੁਦੇਝੜਿਪੜੀਐ॥ਓਨਅੰਦਰਿਪੋਤ
ਮੁਪਿਖੋਜੁਪੈਬਿਖੁਮਾਇਆਮੋਹੜੀਪਿਆਸਗਦੇਕਵੜੀਐ॥੯॥ਸਲੋਕੁਮਃ੪ ਸਤਿਗੁ
ਰਕੀਸੇਵਨਿਅਲੀਨਿਮਲਜਨੁਹੋਇਸੁਸੋਵਢਾਲੋ॥ਜਿਨਅੰਦਰਿਕਪਟੁਵਿਕਾ
ਰੁਤੁਹੋਈਆਪੇਸਚੇਵੀਖਕਢੋਜਨਜਾਲੋ॥ਸਾਚਿਆਰਸਿਖਬਹਿਸਤਿਗੁਰ
ਪਾਸਿਆਪਣੈਕੁਟੰਬੈਆਨਭਭਨੀਕਿਤੇਖਾਇਭਲੋ॥ਜੋਨਾਸਤਿਗੁਰਕਾਆਖਿ
ਆਸੁਖਾਵੈਨਾਹੀਤਿਨਮੁਹਤਲੇਰੋਛਿਗਰਿਦਯਿਗਾਲੋ॥ਜਿਨਅੰਦਰਿਸ੍ਰੀਤਿਨਸੀ

ਹਰਿਕੇਰੀ ਸੇਵਕਿਚਾਕਰੁਵੇਰਾਈ ਅਨਿਮਨਮੁਖਖੇਤਾਲੇ॥ਸਤਿਬ੍ਰਹਮੁਨੀਮੈਲੇਸ੍ਰਬੁਆਪਣਾ
ਅਸੁਬਾਇਨੇਪੈ ਓਤੁਆਪਿਵਰਤੈਆਪਣੀਵਥੁਨਾਲੇ॥ਜਨਨਾਨਕਾਇਕਨਮੋਖਿਸੁਖੁਦੇਵੈ
ਇਕਿਆਪੇਵੀਖਕਢੈਠਗਵਾਲੇ॥੧॥੪॥ ਜਿਨਾਅੰਦਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹਰਿਤਿਨਕੇ
ਜਦਧਿਆਦੇਰਾਸੀ॥ਤਿਨਚੂਕੀਮੁਹਤਾਜੀਲੋਕਨਕੀਤਰਿਪ੍ਰਭੁਅੰਗੁਕਰਿਬੈਠਾਸੀ
॥ਜਾਕਹਤਵਢਿਤਾਸਕਉਕੇਵਢਿਸਕਿਦਰਸੁਨੁਦੇਖਿਕਰਹਿਸਾਬਾਸੀ॥ਸਾਹੁਸਾਹਸੁ
ਸਭੁਹਰਿਕਰੀਆਸਭਿਜਨਕਉਆਇਕਰਹਿਪਰਹਰਾਸੀ॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਵਡੀਵਡਿਆ
ਈਹਰਿਵਡਸੋਵੈਅਤੁਖੁਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਕੁਹਿਪੂਰੇਦਾਨੁਦੀਆਹਰਿਨਿਹਚਲੁਸਚਿਰਖੁ
ਪੈਸੇਚਵੈਸਦਾਇਆਕੋਈਨਿੰਦਿਕੁਵਢਿਆਈਵੈਖਿਨਸਕੈਸੋਕਰਤੇਆਪਿਪਚਾਇਆ
॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਗੁਣਬੋਲੈਕਰਤੇਕੇਭਗਤਸੋਸਦਾਬਖਦਾਇਆ॥੨॥੫॥ਪਉੜੀ
ਤੁਸਾਹਿਬੁਅਗਮਦਇਆਲੁਪੈਵਡਦਾਤਾਦਨਾ॥ਤੁਝੁਜੇਵਡੁਮੈਹੋਰੁਕੋਦਿਸਿਨਆਵੈ
ਈਤੁਹੈਸੁਘੜੁਮੋਹੈਅਤਿਬੁਧਣਾ॥ਮੋਹੁਕੁਟਬੁਦਿਲਿਸਿਆਵਦਾਸਭੁਚਲਣਤਾਸਾਥਣ
ਜਾਣਾ॥ਜੋਬਿਨੁਸਚੈਹੋਰਤੁਚਿਤੁਲਾਇਦੇਸੋਕੂੜਿਆਰਕੂੜਾਤਿਨਮਣਾ॥ਨਾਨਕਸਚੁ
ਧਿਆਇਤੁਬਿਨੁਸਚੈਪਚਿਮੁਏਅਜਾਣਾ॥੧॥੫॥ਸਲੋਕੁਮਃ੪ ਅੰਗੋਦੇਸਤ
ਭਾਉਨਦਿਚੀਪੈਛਿਦੇਅੰਖਿਆਕੀਮਨਮੁਖੁਵੇਰਾਗਲੈ
ਕਿਉਸੁਖੁਪਾਵੈ॥ਜਿਸੁਅੰਦਰਿਪ੍ਰੀਤਿਨਹੀਸਤਿਗੁਰਕੀਸੁਕੁਰੁਈਅੰਵੈਕੁਰੁਈਜਾਵੈ॥ਜੋ
ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਮੋਹਰਿਪ੍ਰਭੁਕਰਤਾਤੰਸਤਿਗੁਰੁਪਾਵਾਭਾਗੁਮਨਦੀਆਵੈ॥ਤਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵੈ
ਸਬਦੁਗੁਰਕੇਰਾਸਭੁਕਲਾਵੈਅੰਦੇਸਾਭਰਮੁਚੁਕਾਵੈ॥ਸਦਾਅਸੰਗੀਦੇਖੈਵਿਦਮਾਨ
ਨਾਨਕਅਸਥਿਰੁਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ॥੧॥੪॥ ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕਾਜੋਸਿਖੁਅਖਾਏਸੁਕਲ
ਕੇਉਠਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵੈ॥ਉਦਮੁਕਰੇਭਲਕੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮੀਇਸਨਾਮੁਕਰੇਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਿਨ੍ਹਾਵੈ
ਉਪਦੇਸੁਗੁਰੂਪਰਿਜਾਪੁਜਾਪੈਸਭਿਕਿਲਵਿਖਪਾਪਦੋਖਲਹਿਜਾਵੈ॥ਫਿਰਿਚਰੈ
ਦਿਵਸੁਗੁਰਬਾਣੀਗਾਵੈਬਹਦਿਆਉਠਾਦਿਆਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵੈ॥ਜੋਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿ
ਧਿਆਏਮੋਹਾਹਰਿਕਿਸੋਕੁਗਰਸਿਖੁਗੁਰੂਮਨਿਭਾਵੈ॥ਜਿਸਨੋਦਇਅਲੁਹੋਵੈ
ਰਾਸੁਆਮੀਤਿਸੁਗੁਰਸਿਖਗੁਰੂਉਪਦੇਸੁਸੁਣਾਵੈ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਸ੍ਰਾਵੈਮੰਗੈਤਿਸੁਗੁਰ
ਸਿਖਕਰੇਜੋਅਪਿਜਪੈਅਵਰਾਤਨਾਸੁਜਪਾਵੈ॥੨॥੫॥ਪਉੜੀ॥ ਜੋਤੁਪ੍ਰਸਾਦੁਪਿਆ

ਇਦੇਸੋਵਿਗਲੇਬੰਦਰੇ॥ਜਮਮਨਿਚਿਤਿਇਕੁਅਗਾਧਦੇਤਿਨਕੀਥਕਾਕਤਿਖੀਧਿਅਸੰਖਕਮੈਰੇ॥ਤੁ
ਧੰਨਸਭਧਿਆਇਦੀਸੇਬਾਇਪਿਜੰਜੇਸਾਹਿਬੰਦੇਰੇ॥ਜੋਬਿਨੁਸਾਤਿਗੁਰਸੇਵੇਖਾਦੇਪੈਦਦੇਸੋਮੁ
ਏਅਸਿਜੋਕੋਰੇ॥ਓਇਹੁਜਨਮੁਮਰਣੁਬੋਲਣਦੇਬਧਾਰਿਵਿਸੁਕਰਣਿਮੁਖਿਪੈਲੇ॥ਮਨਿਖੋਟੇਦੇ
ਫਿਰਿਛਿਛੈਦੇ॥੧॥੫॥ਸਲੋਕੁਮਃ੪ ਅਬਜੁਈਭਗਿਆਨੀਲਾਗਾਮੈਖੋਧੇਲਜਣਤੇਰਿਵੇ
ਮੁਖਿਵੇਮੈਖੋਨੋਪਾਇਆਪਾਸਿਨਦੇਈਕੋਈਖਹਣਿਜਗਤਮਹਿਗੁਰੁਪੂਰਾਸਲਾਹੀ
ਲਾਇਮਨਮੁਖੁਆਇਆਪਰਾਈਜੰਨਿੰਦਿਚੁਗਲੀਨੋਵੇਮੁਖੁਕਰਿਕੈਤੋਜਿਆਂਚਿਬੈਭੀਖੁ
ਕਾਲਾਦੁਵੈਮੁਖਾਦਕਰਾਇਆਤਦੁਸੁਣਿਸਾਸਭਤਜਗਤਵਿਚਿਛਾਈਵੇਮੁਖੁਜੈਣੈ
ਰਹਣੈਪਉਜੀਪਉਚੁਦੀਲਦਵਾਇਕੈਉਹਿਘਰਿਆਇਆਮੈਗੋਸੰਗਤੀਕੁਟਮੀਵੇਮੁ
ਖੁਰਲਣਨਮੀਲੈਤਾਦੁਹੀਰਤੀਜੀਛਿਕਿਆਣਿਘਰਿਪਾਇਆ॥ਹਲਤੁਪਲਤੁਭਵੈਦੈ
ਗਇਨਿਤਭੁਖਾਕੁਕੇਤਿਆਇਆਧਨੁਧਨੁਸੁਆਮੀਕਰਤਾਪੁਰਖੁਜੈਜਿਨਿਨਿਆਂਉਸਚੁ
ਛਇਆਪਿਕਰਾਇਆ॥ਜੋਨਿੰਦਾਕਰੇਸਤਿਗੁਸਪੂਰੇਦੀਸੋਸਾਚੈਆਪਿਪਚਾਇਆ॥ਏ
ਤੁਅਖਹੁਤਿਨਿਆਂਪਿਆਜਿਨਿਜਗਤੁਸਕੁਤੁਪਾਇਆ॥੧॥੫॥ ਸਾਰਿਬਾਰੀਕ
ਕਾਂਸਾਕੁਖਾਂਦੈਵੈਰਿਸਦਾਨਹ ਰੁਕਿਬਹੁਸੰਨੀਖਾਏ॥ਨਾਨਕਸਾਹਿਬੈਕੈ
ਘਰਿਵਜੁਤੈਦੈਸੁਨਹਢੈਤਾਂਰਖਿਆਦੈ ਅਣਤੈਦੀਕਿਬਹੁਪਾਏ॥ਨਾਨਕ
ਦੀਸੇਦਾਕੀਤੀਰਹਿਨਿਲੇਆਮੰਗੀਮੋਸਾਸੇਵਅਉਖੀਹੋਏ॥ਨਾਨਕਸੇਵਕਰ
ਹੁਰਿਗੁਰਸਫਲਦਰਸਨਕੀਹਿਨਿਲੇਧਾਮੈਗੋਨਕੋਈ॥੨॥੫॥ਪਉੜੀ ਨਾਨਕਵੀਚਾ
ਰਿਸੰਤਜਨਚਾਰਿਵੇਦਕਹੰਦੇ॥ਭੁਗਤਮੁਖੇਤੇਬੋਲਦੇਸੇਵਚਨੋਵੰਦੇ॥ਪ੍ਰਗਟਪ੍ਰਸਾ
ਜਾਪਦਾਸਭਿਲੋਕਸੁਣੰਦੇ॥ਸੁਖੁਨਪਾਇਨਿਮੁਗਧਮਨਸਭਿਨਾਲੇਖੰਦੇ॥ਓਇਛੋਟ
ਨਿਓਨਾਗੁਣੋਂਨੋਈਅੰਕਿਗਿਸਦੇ॥ਓਇਵਿਚਾਰੇਕਿਆਕਰਹਿਜਿਨਾਭਾਗੁਸਿਮੰਦੇ
ਜੋਆਂਦੇਤਿਨਪਾਭਾਜੀਸੇਕਿਸੈਨਸੰਦੇ॥ਵੇਕੁਕਰੀਨਿੰਦੇਵੈਰਨਾਲਿਧਰਮਰਾਇਆਇਪਾਂ
ਦੇ॥ਜੋਜੋਸੰਤਿਸਰਾਪਿਆਸੋਕਿਰਗਿਰਬਦੇ॥ਪੈਰਮੁਲਾਹਪੁਕਰਿਆਤਿਬ੍ਰਹਮਲਾਹਸੁਕਦੇ
॥੧॥੬॥ਸਲੋਕੁਮਃ੪ ਅੰਤਰਿਹਰਿਬ੍ਰਹਮੁਧਿਆਇਆਦਵਡੀਵਰਿਆ॥ਤਿਸਿਦਿਤੀ
ਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰੂਪੈਨਾਈਕੁਤਿਛੁਕਿਸੈਦੀ ਪਦਾਈ॥ਸਚੁਸਾਹਿਬੁਸਤਿਗੁਰੂਕੇਵ
ਲੇਤਾਝੀਖਝੀਖਅਰੋਸਭਲੋਕਾਈ॥ਨਿੰਦਕਕੇਮੁਹਕਾਲੇਕਰੇਹਰਿਕਰਤੈਆਪਿ

ਵਖਾਣੀ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਨਿੰਦਕੁ ਨਿੰਦਕਹਿ ਤਿਉ ਤਿਉ ਨਿਤ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਈ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਕਾ
ਕਿਆ ਵਸਿ ਆਖਿਆ ਤਿਨਿ ਪੈਰੀ ਆਣਿ ਸਭ ਪਾਈ॥ ੧੪॥ ੪ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਤੀ ਗਣਤ ਜਿਨ ਮੈ ਜਬ
ਤੁਧ ਥੰਭਹੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਗਇਆ॥ ਨਿਤ ਝੂਠੀ ਆਪਣੈ ਝੂਠੁ ਸੁਣੇਦਾ ਦੂਣਾ ਝੂਠੁ ਪਵਾਇਆ॥
ਨਿਤ ਉਪਾਵ ਕਰੇ ਮਾਇਆ ਧਨ ਕਾਰਣਿ ਅਗਲਾ ਧਨੁ ਦੇਖਿ ਲੁਭਾਇਆ॥ ਕਿਆ ਇਨ
ਕੇਟੇ ਕਿਆ ਇਨ ਜੋਰੇ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਸਹਸਾ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ॥ ਨਿਰਵੈਰੈ ਨਾਲਿ ਜੋ ਵੈਰੁ ਕਮਾਵੈ
ਸਭੁ ਪਾਪੁ ਜਮਕੈ ਤਿਨਿ ਸਿਰਿ ਲਇਆ॥ ਓਸੁ ਮਾਰੇ ਪੈਰ ਹਿਲੈ ਨ ਓਸ ਦੇ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਨਿਰਮਲੁ
ਦੁਖੁ ਅਭੁ ਪਾਇਆ॥ ਜੇ ਸੁਖੁ ਦੇਨੈ ਤਾ ਓਹੁ ਪਰਾਪਤੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਸੁਖੁ ਸੇਤੀ ਰਲਿ ਗਇਆ॥ ਜੋ ਗੁਰ
ਕੀ ਸਰਣੀ ਢਹਿ ਪਵੈ ਤਿਸੁ ਓਹੁ ਗਲੈ ਨ ਅਉਗਣ ਕਢੈ ਸਿਰਿ ਪਾਇਆ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਅਨਦਿਨੁ
ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਵਿਚਿ ਪਰਗਟੁ ਆਇਆ॥ ੭॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੁਧੁ ਸਚਾ
ਸਚੁ ਤੁਧੁ ਕੀਆ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਕਰਣਹਾਰੁ ਕਰਤਾਰੁ॥ ਤੂ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅਲਖੁ ਹੈ ਤੂ
ਅਪਰੰਪਰੁ ਅਤੁ ਅਥਾਹੁ॥ ਤੂ ਅਜਰੁ ਅਜੋਨਿ ਅਭੇਉ ਹੈ ਤੂ ਅਜਰਾਵਰੁ ਅਤੁ ਅਗਾਹੁ॥ ਤੂ
ਅਮਰੁ ਅਜਾਤਿ ਅਜਾਤਿ ਹੈ ਤੂ ਅਜਰਾਵਰੁ ਅਤੁ ਅਗਾਹੁ॥ ਤੂ ਅਮਰੁ ਅਜਾਤਿ ਅਜਾਤਿ ਹੈ ਤੂ
ਅਜਰਾਵਰੁ ਅਤੁ ਅਗਾਹੁ॥ ਤੂ ਅਮਰੁ ਅਜਾਤਿ ਅਜਾਤਿ

ਟਿਕਿ ਅਤਿ ਸੁਜਨ ਕੀ ਵਡਿ ਆਈ ਵਰਨੀ ਹੋਈ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਜਗ ਚਲਨਿ ਵਿਆਸਥੁ ਪੈ
ਗੀਪਇ ਅਜਸੁ ਵਕਤਿ ਆਲੋਈ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਸਭ ਨਮਸਕਰੁ ਕਰਹਿ
ਜਿਸ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਹਥੁ ਧਰਿ ਅਭੁ ਕਿਸੈ ਨ ਸੋਪੁ ਹੋਈ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਈ
ਬਹਿਨਿ ਕਿਆ ਅਹੈ ਪੈਜ ਰਖੈ ਪ੍ਰਭੁ ਜੋਈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕਾਇ ਕੂੜੇ ਅਪਣਾ ਪਤ
ਮੰਦਿਮੁਦਨਾਲੇ ॥ ਨਾਮੁ ਸਚਾ ਧਰਿ ਵਣਜੀਐ ਪੈਨਾਏ ਪਰਵਾਲੇ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਆਸਣਿ
ਰਬੈ ਧਨੁ ਖੋਜਦੇ ਸੰਮੂ ਵਥੈ ਜਾ ॥ ਸੇ ਉਝੜਿ ਤਿਨ ਗਲ ਵਢੀਐ ॥ ਜਿ ਉਝੜਿ ਮਾਰਗੁ
ਭਲੇ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ਜੋ ਨਿਦਕੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸੁ ਅਭਿ ਖਾ ਜਗਾ ਮਿਜੈ
ਆਗਨ ਕਾਵੈ ਕੁਦਿ ਖਸੁ ਹੋਇ ਕਢਿ ਓਹੁ ਪਛੋਤਾਣਾ ਹੋਇਆ ॥ ਕੁਕਰ ਪੁਕਾਰਨ ਸੁਣੇ ਓਹੁ
ਅਉਖੋ ਹੋਇ ਰੋਵੈ ਇਆ ॥ ਓਨਿ ਖਾਤਾ ਪਤਾ ਸਭੁ ਗਵਾਇਆ ਆਖਾ ਜਾ ਸੁ ਭੁ ਸਭੁ
ਇਆ ॥ ਓਹੁ ਤੇ ਲੀ ਸੰਦਾ ਭਲਾ ਦੁ ਕਰਿ ਨਿਤ ਭਲਾ ਕੋ ਉਹੁ ਮੂ ਕੁ ਜੋ ਇਆ ॥ ਹਰਿ ਵੈ ਸੁ ਦੈ
ਨਿਤ ਸਭੁ ਕਿ ਛੁ ਤਿ ਦੁ ਕਿ ਛੁ ਹੁ ਜਾ ਨੋ ਇਆ ॥ ਜੋ ਸਾ ਬੀ ਜੋ ਸੋ ਭੁ ਦੈ ਜੋ ਪੁ ਰਬੀ ਕੈ ਨੋ
ਇਆ ॥ ਜਿ ਸੁ ਰਿ ਪਾ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਆ ਪਣੀ ਤਿ ਸੁ ਸ ਤਿ ਭੁ ਕੋ ਚਰਣੀ ਹੋਇਆ ॥ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁ
ਰਪਿ ਛੈ ਤਰਿਓਇ ਆਜਿ ਓਹੁ ਸੋਹਾ ਕਾਰਥੁ ਸੰਗੀ ਹੋਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੁ ਜੀ
ਹਰਿ ਨਿ ਮਸਤੁ ਖੋ ਹੋਇਆ ॥੧॥੪ ॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ॥ ਜਿਨ ਸਚੁ ਸਖੀ
ਇਆ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਾਸੀ ਆਸ ਨਕ ਨੀ ਮਸ ਮਾਇਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ
ਇਹੁ ਸਰੀਰੁ ਸਭੁ ਧਨੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਸਚੇ ਕੀ ਵਿਚਿ ਜੋਤਿ ॥ ਗੁਰ ਜਲ ਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵਿਚਿ
ਖੁ ਕਿ ਓ ਹੋ ਕੋ ਈ ਗੁਰ ਮੁ ਖੈ ਸੇ ਵ ਕੁ ਕ ਢੋ ਤਿ ॥ ਸ ਕੁ ਸ ਤ ਅ ਮੁ ਪ ਛ ਤਿ ਆ ਖੁ
ਗਇ ਆ ਇ ਕੋ ਓ ਤਿ ਪੋ ਤਿ ॥ ਇ ਕੁ ਦੀ ਖਿ ਆ ਇ ਕੁ ਮੀ ਨਿ ਆ ਇ ਕੋ ਮੁ ਨਿ ਆ ਖ ਵ ਣ ਜੋ ਤਿ
ਸ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਾ ਲਾ ਹਿ ਤੁ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸੇ ਵ ਤੇ ਰੀ ਹੋ ਤਿ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥
ਭਿਰ ਸ ਤਿ ਨ ਕੋ ਰਿ ਦੈ ਹ ਤਿ ਜਿ ਨ ਹ ਰਿ ਵ ਸਿ ਆ ਸ ਮਾ ਨਿ ॥ ਹ ਰਿ ਚ ਰ ਗ ਹ ਤੇ ਮੁ ਖ ਉ ਜ ਲੇ
ਤਿ ਨ ਕ ਉ ਸ ਕਿ ਦੇ ਖ ਣ ਜਾ ਨਿ ॥ ਜਿ ਨ ਨਿ ਰ ਭ ਉ ਨਾ ਮੁ ਧਿ ਆ ਇ ਆ ਤਿ ਨ ਕ ਉ ਭੈ ਕੋ ਈ ਨਾ
ਤਿ ਨ ਕ ਉ ਸ ਕੋ ਰੈ ਵ ਤਿ ਜਿ ਨ ਮ ਨ ਵ ਸੈ ਹ ਰਿ ਸੋ ਈ ॥ ਜਿ ਨ ਹ ਰਿ ਨਾ ਮੁ ਵ ਸਿ ਆ ਮ ਨ ਮਾ
ਨਿ ਵੀ ਵ ਧਾ ਈ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ਜਿ ਨ ਅੰ ਚ ਰਿ ਓ ਮ ਲ ਭੋ ਸ ਈ ਜਾ ਣ
ਨਿ ਸੁ ਭ ਜੀ ਆ ॥ ਹ ਰਿ ਜਾ ਣ ਹਿ ਸੇ ਈ ਥਿ ਰ ਹ ਹੁ ਤਿ ਨ ਤਿ ਨ ਵਿ ਦ ਪ੍ਰ ਮ ਦ ਘੁ ਮੀ ਘੇ ਜੀ
ਹ ਹ ਰਿ ਮੇ ਲ ਹ ਸ ਜ ਣ ਪੁ ਰਖੁ ਮੇ ਰਾ ਸਿ ਤ ਨ ਵਿ ਦ ਪ੍ਰ ਤ ਬੋ ਲੀ ਆ ਜੋ ਸਿਖੁ ਗੁ ਕ ਕਾ
ਰ ਮਾ ਵ ਨ ਿ ਓ ਹੁ ਸੁ ਖ ਾ ਖੁ ਤਿ ਨ ਕਾ ਰੀ ਆ ॥ ਹ ਰਿ ਰੰ ਗਿ ਰ ਚ ਭੁ ਲੈ ਜੋ ਰ ਤੇ ਤਿ ਨ ਰੰ

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸੋ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਅਵਰ ਨ ਦੂਜੀ ਥਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਤਿਸੁ ਹੋਰੁ ਧੰਧਾ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੂਲੇ ਅਪੜਿਓ ਇਨ ਸਭ ਪੈਜ ਜਿਸੁ ਰਖੈ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਾਰਜ ਵਰਤਦਾ ਸੰਜੋਗੁ ਉਹਾ ਵਿਚਿ ਗਤਿ ਹੋਇ ਜਿਤੁ ਕਲਾ ਕਟਕੁ ਅਗੈ ਵਿਚਿ ਆਵੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਾਰਜ ਸਫਲ ਹੈ ਜਾਂ ਆਪੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਵੈ ਵਿਚਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਓਹਿ ਆਵੈ ॥ ਜੋ ਮੰਦਾ ਚਿਤਵੈ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਾ ਸੋ ਆਪਿ ਓਹੁ ਪਾਵੈ ਦੁਖ ਸਭਿ ਆਵੈ ॥ ਏਹ ਵਡਿਆਈ ਹੋਰ ਕਿਸੈ ਦੀ ਨਾਹਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਹਰਿ ਆਪਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚੁ ਤਿਆਗਿਨੀ ਆਪਿ ਆਪਣੀ ਜਾਇ ਉਪੇਤਾ ਸਚੁ ਚਵੈ ॥ ਸੋ ਵਿਰਲੇ ਜੁਗ ਮਾਹਿ ਜਿ ਈਸੁ ਅਰਾਧੈ ਨਿਤ ਸਚੁ ਲਵੈ ॥ ਜਿਨ ਮਨਿ ਸਚੁ ਵਸਾਇਆ ਸਚੁ ਤਿਨ ਕੀ ਰਖੈ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚਾ ਦਰਸਾਵੈ ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ਕਿਆ ਸਵਣਾ ਕਿਆ ਜਾਗਣਾ ਜੁਗੁ ਮੁਖਿ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥ ਜਿਨ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਨ ਵਿਸਰੈ ਸੇ ਪੂਰੇ ਪੁਰਖ ਪਰਧਾਨ ॥ ਕਰਮੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਅਨਦਿਨੁ ਲਗੈ ਸੁਭਾਉ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿਆ ਜਾਪੈ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸੋ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਅਵਰ ਨ ਦੂਜੀ ਥਾਇ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਹੈ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਲਏ ਜਾਇ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਵਰਤੈ ਤਿਸ ਦਾ ਕੀਤਾ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁ ਨਿਆਉ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹਹਿ ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਆਪਣਾ ਤਿਨ ਕੇ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਰਾਸਿ

ਭਉਜਾਇਬੁ ਬਾਦਿ ਆਕਢਿਲਏ ਹਰਿਦਾਤਿ ਕਰੇ ਦਤਾਰੁ ॥ ਧੰਧੁ ਧੰਧੁ ਸੋ ਸਾਚਾ ਜੋ ਜਿਨਿ ਮੋਹੁ ਕਰਿ ਵਿਆਪਾਰੁ ॥ ਵਣਜਾਰੇ ਸੇ ਸਿਖਾ ਵਦੇਸ ਬਾਦਿ ਬਥਾ ਵਣਜਹੁ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਕਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਵਹੁ ਵਿਸਾਹੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਕੇਰਾ ਨਭਉ ਤਹਿ ਸਚੁ ਸਚਾ ਜਿਨੀ ਅਰਾਧਿਆ ॥ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜਿ ਖੋਜਿਆ ਤਿਨ ਅੰਦਰਿ ਸਚੁ ਸਚਾ ਤਿਨ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਭਨਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵਰਤਦਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਜਿਨੀ ਸੇਵਿਆ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਭੁ ਦੂਰਿ ਹੈ ਸਚੁ ਸਚੇ ਵਿਣੁ ਸੇਵਿਆ ਸਚੁ ਸਚੇ ਨੋ ਬਾਣਿ ਪੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋ ਵਿਗਸਿਆ ॥ ੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ਮਨਮੁਖ ਖੁਧੇ ਜੋਗ ਸਚੁ ਪੂਰੈ ਨਾਮਿ ਸੰਤੋਖੀਆ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਗਰਬੁ ਨ ਜਾਇ ਮਨੂਆ ਅਤਿ ਡੋਲਦਾ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਤਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਈਐ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈਐ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੪ ॥ ਗੁਰਸਾਗਰੀ ਅਪਣਾ ਪ੍ਰਭੁ ਵੇਖਿ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਰਤਾ ਮੁਖ ਊਜਲ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥ ਜੋ ਵਸਿਆ ਜਗਜੀਵਨੋ ਤਿਸ ਜਾਇ ਨ ਜਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਖਰੁ ਨਿਤ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਾਈਐ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰੀਆ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਉਦਾਗਰ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵਣਜਾਰਿਆ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਤਿਨ ਸੰਗਤੀ ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ਜਿਨ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਲਿਖਤੁ ਲਿਲਾਟਿ ਲਿਖਾਰ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਤਿਨ ਪਾਈਐ ਜਿਨ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਿਉ ਪਿਆ

ਮਃ ੪ ਮੁੰਢਹੁ ਤੁਸੇ ਖੁੰਢੇ ਕਿਥੈ ਆਇਨਿ ਪਤੁ ਤਿਨੈ ਅਗੈ ਨਾਨਕਾ ਜਿ ਕਰਣ ਕਰਾਇਆ ਕਰਨਿ ਸੁ ਕਰਨਿ ਕਰਣਾ ਕਿਆ ਕੋ ਆਖਿ ਵਖਾਲੇ ਜਾਪੈ ਜਿ ਕਿਛੁ ਕੀਤਾ ਕਰਾਇਆ ਹੋਵੈ ਤਾ ਕਿਛੁ ਆਖੀਐ ਕਿਛੁ ਕਹੀਐ ਜਾ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਤਾ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਈਐ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀਐ ਸਚੁ ਸਚੇ ਪਾਇ ਸਮਾਈਐ ਸਚੁ ਸਚੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਵਣਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਸਚੁ ਸਚੇ ਕੀ ਕਾਰ ਸਚੁ ਸਚੇ ਕੀ ਕਾਰਾ

ਹਿਜੇਵਡੁ ਤੁਹੈ ਵਡੇ॥ ਜਿਸੁ ਤੁਹੈ ਮੇਲਹਿ ਸਤਪੁਰਖੁ ਮੇਰੇ ਤੁਹੈ ਆਪੇ ਵਖਸਿ ਲੈਹਿ ਤੇ
ਮੁਚਛੇ॥ ਜਿਸਨੋ ਤੁਹੈ ਅਪਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਅਨੁਗ ਭਗਤੇ॥ ਤੁਹੈ
ਰਾਸਿ ਸਚੁ ਤੁਹੈ ਸਭੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਹੈ ਤੁਸੁ ਤੇਰਾ ਰਾਜੇ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖੁ ਤੁਹੈ ਸਭੇ
ਆਸਾ ਤੇਰੀ ਵਡੇ॥ ੨੨॥ ੧॥

ਵਾਰ ਗਉੜੀ ਕੀ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਸਲੋਕ ਮਾਹਲਾ ੫ ਗਾਇਕਾ ਮਾਲਦੀਓ ਜਦੀ ਕੀ ਧੁਨਿ ਗਾਵਣੀ

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ਤਰਿਹਰਿਨ ਪੁੰਜਜਨ ਤੁਜੈ ਜੋ ਆਇਆ ਪਰਵਣੁ॥ ਤਿ
ਸੁਜਨ ਕੈ ਚਲਿ ਹਰਣੈ ਜਿਨਿ ਤਾਜੀ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਵਾਜਿ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਕਟਿਆ
ਹਲਿ ਭੇਟਿਆ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ॥ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਤਾਣੁ॥ ੧
ਮਃ ੫ ਕੁਲਜੇ ਉਪਿ ਚਾਹੁਣਾ ਮੈ ਰੈ ਘਰਿ ਆਵਉ॥ ਪਾਉ ਪਖਾ ਫੇਰੀ ਸਭਨਾ ਕੋ ਮਨਿ ਭਾਵਉ॥
ਨਿਤ ਭਾਵਉ॥ ਨਾਮੁ ਸੁਣੇ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਗਵੈ ਨਾਮੇ ਹੀ ਵਿਚਿ ਵਾਵਉ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ
ਤੇਰਿਆ ਗੁਣ ਕਹਾ ਕਥੀ ਅਪਾਰ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਬਲਿਹਾਰ ਜਾਵਉ॥ ਨਾਮੁ ਸੁਣਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲਾ
ਹੋਇ ਨਾਨਕ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਵਉ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ
ਜੇਤੁ ਪੁਕਾਵੈ ਸੋ ਭਲਾ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ॥ ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਵਿਚਿ ਵਰਤਦਾ ਸਭ ਤੁਧੈ ਜਾਣਾ॥
ਸਭਨਾ ਦਾਤਿ ਤੁਝ ਵਿਰਲਿਆ ਜੀਆ ਅਦਿਸਟਾਣਾ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾਣਾ॥
ਐਸੀ ਸਚੇ ਭਗਤਿ ਸਚਿ ਸਮਾਣਾ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਸਦ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣਾ॥ ੧॥ ਸਲੋਕ
ਮਃ ੫ ਚੇਤਾਈ ਤੰਚੇਤਿ ਸਾਹਿਬ ਸਚਾ ਸੋਈ ਯਦੀ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਚਾਰਿ
ਬੈਹਿ ਖਿਲੁ ਉਜਾਰੁ ਪਾਸਿਓ ਪਰੁ॥ ੧॥ ਮਃ ੫ ਫਾਹੁਤਿ ਸੰਦੇ ਪਤੇ ਪਾਰਿ ਗਰਿਗਬਿਗ
ਛਗਾ ਨਾਨਕ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲਨੀ ਜਾ ਸਭਿ ਬਾਧੇ ਛੁਟਹਿ ਗੁ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸੇਈ ਉਧਰੇ
ਜੋ ਗੋਵਿਦਿ ਚਿਤਿ ਸਚੇ ਰਖੇ॥ ਖੁਧਿ ਤ੍ਰਿਠੇ ਤੰਤ ਨ ਕੇਈ ਦੇਖੈ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਿਦ ਭਰਪੂਰ ਚਖੇ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ
ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਤਜਿ ਗੇ ਸਾਧਾ ਭਖੇ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਣੀ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਰਖੇ॥ ਸਭ
ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਜਨਾ ਪਹਿ ਕੇ ਸਭ ਕੇਨ ਭਲੇ॥ ੧॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਦਿਨੁ ਭਲਾ
ਸੁਹਾਵਾ ਜੇਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਆਵੈ ਚਿਤਿ॥ ਜਿਤੁ ਦਿਨਿ ਵਿਸਰੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਬਹੁ ਰੁਤਿ॥ ੧ ਮਃ ੫
ਨਾਨਕ ਮਿਤ੍ਰ ਸੁਤੇ ਧਨ ਜੋਬਨ ਸਿਮ ਦੇਖਿ ਨ ਕੀਜੈ ਸੰਗੁ॥ ਕੁਮੰਭ ਕਾਸ
ਜੇਹਾ ਤਨੁ ਨਹੀ ਕਿਆ ਭਰਵਾਸਾ ਕੰਤ ਕੇ॥ ਜਲਿ ਬਲਿ ਰਹੀਐ ਰਾਮ ਰਾਇ ਤਜਿ ਮਨ ਚਿੰਦੀ ਸਭ ਕੰਤ ਕੇ॥
ਤਜਿ ਮਨ ਚਿੰਦੀ ਸਭ ਕੰਤ ਕੇ॥ ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਸੁਹਾਗਣੀ ਜਿ ਭਾਵੈ ਕਰਤੇ ਕੰਤ ਕੇ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ
ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਅਤਿ ਵਡਾ ਤੇਰਾ ਤੋਲੁ ਨ ਮਾਪੁ॥ ਤੂੰ ਜਾਣਹਿ ਸਭ ਕਿਛੁ ਆਪਣਾ
ਤੇਰੇ ਕੀਤੇ ਕਿਆ ਆਲਾਪੁ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਵਡਾ ਆਪੁ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਵਡਾ ਆਪੁ॥
ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਤੂੰ ਦੇਵਹਿ ਵਡਾ ਪਾਪੁ॥ ਤੂੰ ਦੇਵਹਿ ਵਡਾ ਪਾਪੁ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੂੰ
ਸਭਨਾ ਦਾ ਤੂੰ ਮਾਪੁ॥ ੨੩॥ ੨॥

ਵਾਰ ਗਉੜੀ ਕੀ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਸਲੋਕ ਮਾਹਲਾ ੫ ਗਾਇਕਾ ਮਾਲਦੀਓ ਜਦੀ ਕੀ ਧੁਨਿ ਗਾਵਣੀ

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ਤਰਿਹਰਿਨ ਪੁੰਜਜਨ ਤੁਜੈ ਜੋ ਆਇਆ ਪਰਵਣੁ॥ ਤਿ
ਸੁਜਨ ਕੈ ਚਲਿ ਹਰਣੈ ਜਿਨਿ ਤਾਜੀ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਵਾਜਿ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਕਟਿਆ
ਹਲਿ ਭੇਟਿਆ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ॥ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਤਾਣੁ॥ ੧
ਮਃ ੫ ਕੁਲਜੇ ਉਪਿ ਚਾਹੁਣਾ ਮੈ ਰੈ ਘਰਿ ਆਵਉ॥ ਪਾਉ ਪਖਾ ਫੇਰੀ ਸਭਨਾ ਕੋ ਮਨਿ ਭਾਵਉ॥
ਨਿਤ ਭਾਵਉ॥ ਨਾਮੁ ਸੁਣੇ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਗਵੈ ਨਾਮੇ ਹੀ ਵਿਚਿ ਵਾਵਉ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ
ਤੇਰਿਆ ਗੁਣ ਕਹਾ ਕਥੀ ਅਪਾਰ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਬਲਿਹਾਰ ਜਾਵਉ॥ ਨਾਮੁ ਸੁਣਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲਾ
ਹੋਇ ਨਾਨਕ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਵਉ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ
ਜੇਤੁ ਪੁਕਾਵੈ ਸੋ ਭਲਾ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ॥ ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਵਿਚਿ ਵਰਤਦਾ ਸਭ ਤੁਧੈ ਜਾਣਾ॥
ਸਭਨਾ ਦਾਤਿ ਤੁਝ ਵਿਰਲਿਆ ਜੀਆ ਅਦਿਸਟਾਣਾ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾਣਾ॥
ਐਸੀ ਸਚੇ ਭਗਤਿ ਸਚਿ ਸਮਾਣਾ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਸਦ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣਾ॥ ੧॥ ਸਲੋਕ
ਮਃ ੫ ਚੇਤਾਈ ਤੰਚੇਤਿ ਸਾਹਿਬ ਸਚਾ ਸੋਈ ਯਦੀ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਚਾਰਿ
ਬੈਹਿ ਖਿਲੁ ਉਜਾਰੁ ਪਾਸਿਓ ਪਰੁ॥ ੧॥ ਮਃ ੫ ਫਾਹੁਤਿ ਸੰਦੇ ਪਤੇ ਪਾਰਿ ਗਰਿਗਬਿਗ
ਛਗਾ ਨਾਨਕ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲਨੀ ਜਾ ਸਭਿ ਬਾਧੇ ਛੁਟਹਿ ਗੁ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸੇਈ ਉਧਰੇ
ਜੋ ਗੋਵਿਦਿ ਚਿਤਿ ਸਚੇ ਰਖੇ॥ ਖੁਧਿ ਤ੍ਰਿਠੇ ਤੰਤ ਨ ਕੇਈ ਦੇਖੈ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਿਦ ਭਰਪੂਰ ਚਖੇ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ
ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਤਜਿ ਗੇ ਸਾਧਾ ਭਖੇ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਣੀ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਰਖੇ॥ ਸਭ
ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਜਨਾ ਪਹਿ ਕੇ ਸਭ ਕੇਨ ਭਲੇ॥ ੧॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਦਿਨੁ ਭਲਾ
ਸੁਹਾਵਾ ਜੇਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਆਵੈ ਚਿਤਿ॥ ਜਿਤੁ ਦਿਨਿ ਵਿਸਰੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਬਹੁ ਰੁਤਿ॥ ੧ ਮਃ ੫
ਨਾਨਕ ਮਿਤ੍ਰ ਸੁਤੇ ਧਨ ਜੋਬਨ ਸਿਮ ਦੇਖਿ ਨ ਕੀਜੈ ਸੰਗੁ॥ ਕੁਮੰਭ ਕਾਸ
ਜੇਹਾ ਤਨੁ ਨਹੀ ਕਿਆ ਭਰਵਾਸਾ ਕੰਤ ਕੇ॥ ਜਲਿ ਬਲਿ ਰਹੀਐ ਰਾਮ ਰਾਇ ਤਜਿ ਮਨ ਚਿੰਦੀ ਸਭ ਕੰਤ ਕੇ॥
ਤਜਿ ਮਨ ਚਿੰਦੀ ਸਭ ਕੰਤ ਕੇ॥ ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਸੁਹਾਗਣੀ ਜਿ ਭਾਵੈ ਕਰਤੇ ਕੰਤ ਕੇ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ
ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਅਤਿ ਵਡਾ ਤੇਰਾ ਤੋਲੁ ਨ ਮਾਪੁ॥ ਤੂੰ ਜਾਣਹਿ ਸਭ ਕਿਛੁ ਆਪਣਾ
ਤੇਰੇ ਕੀਤੇ ਕਿਆ ਆਲਾਪੁ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਵਡਾ ਆਪੁ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਵਡਾ ਆਪੁ॥
ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਤੂੰ ਦੇਵਹਿ ਵਡਾ ਪਾਪੁ॥ ਤੂੰ ਦੇਵਹਿ ਵਡਾ ਪਾਪੁ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੂੰ
ਸਭਨਾ ਦਾ ਤੂੰ ਮਾਪੁ॥ ੨੩॥ ੨॥

ਸਭੁ ਖੁਸੁ ਖਾਇ ਨਿਖੁਰਾ ਯਤਨ ਸੰਤ ਨਾਲਿ ਖਰੀਦੇ॥ ਓਇ ਉਲਾਂਚਨਿ ਖੰਨਾ ਗੁਣੈ ਨ ਓਹਿ ਆ
ਹੰਕਾਰਿ ਸਦੂਦੇ॥ ਓਹਿ ਵੇਚਾਰੇ ਕਿ ਆਕਹਿ ਜੰਤਾ ਜਾ ਸੁਰਿ ਮੰਦੇ॥ ਜੋ ਐਸੇ ਤਿਨਿ ਪਾ
ਬ੍ਰਹਮਿ ਸੋ ਕਿਸੈ ਨ ਸੰਦੇ॥ ਵੈਰੁ ਕਰੰਨਿ ਨਿਵੈ ਨਾ ਲਿਖਿਆ ਮੰਨਿ ਆਇ ਪਚੈ॥ ਜੋ ਜੰ
ਸੰਤਿ ਸਰਾਪਿ ਅਸੋਹਿ ਗਤਿ ਨ ਵੰਦੇ॥ ਪੈਰੁ ਖੁਦਾਇ ਕੁਹਾੜਿ ਆਪਣੈ ਸੁ ਡਾਲ ਸੁ ਕੰਦੇ॥
੨੧॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਯਗਿ ਨ ਖੁਦਿ ਦਿਤਾ ਇਆ ਭੰਨਿ ਨ ਘੜਣ ਸਮਰਥੁ॥
ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਸਮਾਲਹਿ ਮਿਤ ਤੂੰ ਦੁਖੁ ਸਬਾਇ ਆ ਲਥੁ॥ ੧ ਮਃ ੫ ਖੁਧੈ ਆਵਹਿ ਨ
ਜਾਣਈ ਲਾਜ ਕੁਲਾ ਜਾਕੁ ਚੋਭਾ॥ ਨਾਨਕ ਮੰਗੈ ਨ ਖੁਧਾ ਕਰਿ ਕਿਰਿ ਕਿਆ ਸੰਜੋਗੁ॥ ੨
ਪਉੜੀ॥ ਜਵੇਹੇ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦਾ ਤੇਵੇਹੇ ਫਲ ਭੋਗੇ॥ ਚਵੇ ਤਰਾਂ ਚੋਰ ਜਾਗੂਵਿ
ਸਿਝੈ ਪੈਪਲ ਭੋਗੇ॥ ਪਤਿ ਗਵਾਵਾ ਚਾਲਿ ਆਤਿ ਨਿ ਦੁਤਿ ਅਮਲ ਤੇ॥ ਕਈ ਆਸ
ਨਪੂਰਨਿ ਆਗਿ ਤਿ ਪਰਮ ਬ੍ਰਹਮੁ ਧਿਆਵੇ॥ ਕੀ ਅਸਨ ਜਾਣੈ ਅਕਿਰਤਘਣ ਵਿਚਿ ਜੋਨੀ ਫਿ
ਰੇ॥ ਸਭੇ ਧਿਰਾਂ ਨਿਖੁਟੀਆ ਸੁਧਿ ਕਿਰੇ ਈ ਅਸੁਧ ਰੇ॥ ਵਿ ਝੁਣਕ ਭਜਨ ਦੇਵਦਾ
ਤਾਂ ਲਇਆ ਕਰੇ॥ ਜੇਹਾ ਕਰੇ ਤੇਵਾ ਪਾਵਹੀ ਉਝੁ ਕਿਰਿਆ ਤੈ ਪਰੇ॥ ੨੨॥ ਸਲੋਕ
ਮਃ ੨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਵਿਚੇ ਕਬੁਧਿ ਜੋ ਹੈ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਵਿਰਲਾ ਦੇਹ ਸੁ
ਹੈ॥ ਮਾਇ ਵਿਚੁ ਪਵਣੁ ਪਰਮ ਬੀ ਚਰੀ॥ ਜੋ ਇਸੁ ਸੁਮੈ ਸੋ ਤਿਸੁ ਪਾਇ ਤੁ ਚਰੀ॥ ਅੰਤਰਿ
ਨਿਮੁ ਬਾਹਰਿ ਸਮਾਣੀ॥ ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੇਵਕੁ ਆਖੀਐ ਜਾ ਸੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀ॥ ਜਿਮੁ ਪੁਰਖੁ ਬੁਝੈ ਸੋ ਪੁਰੋ
ਇਨਿ ਜਾ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਆ ਤਿਨਿ ਐਸੇ ਪਾਇਆ ਅਨਮੁ ਧਨੁ ਮਾ ਲੁ॥ ੧॥ ਮਃ ੩
ਗੁਰ ਕੇ ਜੀ ਅਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਪੈ ਕਿ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਵੈ॥ ਗੁਰ ਸਿਖਾ ਅੰਦਰਿ ਸਤਿਗੁ
ਰੂ ਵਰਤੈ ਜੋ ਸਿਖਾ ਨੋ ਚੋਜ ਕਰੇ ਸੋ ਗੁਰ ਮੁ ਸੀ ਆਵੈ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੈ ਸੁਖ ਕਾ ਕਮਾ ਵਾ
ਨਿ ਸੁਜਨ ਮੁ ਕਮਾਵਹਿ ਗੁਰ ਸਿਖਾ ਰੀ ਘਾਲ ਸਚ ਥਾਇ ਪਾਵੈ॥ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ
ਨੁ ਮੁ ਕੋ ਜਿ ਗੁਰ ਸਿਖਾ ਪਾਸਹੁ ਮੁ ਕਰਮ ਇ ਆਖੇ ਵੇ ਤਿ ਸੁਖੁ ਗ ਸਿਖੁ ਫਿ ਰਿ ਮੋ ਰਨਿ
ਆਵੈ॥ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਐ ਕੋ ਕੋ ਜੀ ਉਝਾ ਇਆ ਲੈ ਤਿ ਸੁ ਐ ਗੁ ਗ ਸਿਖੁ ਮੁ ਖੁ ਓ
ਕਾ ਵੈ॥ ਜੋ ਠਗੀ ਆ ਵੈ ਠ ਗੀ ਉ ਰੈ ਨਾ ਇ ਤਿ ਸੁਨੇ ਵੈ ਗੁ ਗ ਸਿਖੁ ਮੁ ਖੁ ਓ ਜਾ

ਸ੍ਰੀਕਾਂਢੀਅਹਿਇਕਵਿਖਨਚਲਾਹਿਸਾਥਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ
ਤੇਮਿਲਿਓਵਡਭਾਗੀ॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਸੁਖੁਪਾਈਐਸਭਤਿਖਾਬੁਝਾਈ॥ਕਰਿ
ਸੇਵਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਅਰਾਧਿਓਜਨਨਾਨਕਦੁਖੁਭਾਗੀ॥ਸਗਲਸਮੋਰਦਖੈਪੂੰਨਿਆਅਸਥਾਪਦੁ
ਪਾਈ॥ਭਰਪੂਜੇਵਡਭਾਗੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨਾਨਕਸਰਣਾਈ॥੨॥ਸਲੋਕਮਃ੫ ਝੂਠ
ਰੋਹਬਲਥਿਉਤਨ ਕਾਈਜਾਇ॥ਨਾਨਕਲਬਧਾਤਿਨਮੁਖਾਊਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰੂਭੇਟਿ
ਆ॥੧॥ਮਃ੫ ਦਾਮਨੀਚਮਤਕਾਰਤਿਉਵਰਤਾਗਜਗਖੇ॥ਵਥੁਸ੍ਹਾਈਵੀਸਾਈ
ਨਾਨਕਨਾਉ ਜਪਿਦੋਹੈਸ੍ਰਿਖਧਣੀ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤਭੇਖੀਧਿਸਭੈ
ਖਿਨੈਕੀਮਨਜਾਣੀ॥ਜੋਜੋਜਨਤੁਭੇਟੈਸਾਧਸੰਗਿਸੋਤਰਿਭਵਗੁਣਮਾਣੀ॥ਸਚੁਨਾਮੁਖਰਤਾ
ਪੂਰਾਸੁਇਆਰਤਨਖਣੀ॥ਅਸਤਕਿਰੋਵੈਲਿਖਿਆਆਪਣਿਸਿਆਪਿਪਰਣੀ॥ਤੇਸਾ
ਦਿਚੈਸਚੁਨਾਮੁਨਾਨਕਮੰਮਿਹਮਾਣੀ॥੪॥ਸਲੋਕਮਃ੫ ਅੰਤਰਿਚਿੰਤਬਾਹਰਿਮੀਠਾ
ਖੀਅਲਿਨਉਤਰੇਰੋਗੁ॥ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਬਿਨੁਕਿਸੈਨ ਲਥੇਦੁਖੁ॥੧॥ਮਃ੫ ਮੁਠ
ਰੋਸੋਈਸਾਥਿਜੋਸਚੁਨਥਾਦਿਆ॥ਨਾਨਕਸੋਸਾਬਾਸਿਜੋਗੁਰੀਅਲਿਇਛੁ
ਪਛਾਣਿਆ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਜਿਥੈਬੈਸਨਸਾਧਜਨੋਸੋਪ੍ਰਭੁਸੁਹਾਵਾ॥ਓਹਿਥੈਸੋਭ
ਨਿਸੀਪ੍ਰਭੁਆਪਣਾਬਿਨਸੈਸਭੁਮੰਦਾ॥ਪਤਿਤਉਧਾਰਣਬਾਰਬ੍ਰਹਮਸੰਤਾਂ
ਦੁਸਮਣਦੁਰਜਨਾਂਭਾਗੁਜਗਿਜੁਗਿਵਰਤੰਦਾ॥ਨਾਨਕਜਨਾਂਚੈਦੇ
ਨਾਮੁਅਨਿਤਾਨਿਤਵੰਦਾ॥੫॥ਸਲੋਕਮਃ੫ ਚਿੜੀਚੁਹਕੀਪਹਰੁਟੀਵਗਾਨਿਥ
ਹੁਤੁਹਰਿਚੇਤਾ॥ਅਚਾਨਕਜਮੁਸੰਤਰਚੋਨਾਨਕਨਾਮਵਿਸਰਿਗਾ॥੧॥ਮਃ੫ ਘਰਮੰਦਰ
ਖੁਸੀਅਤਪੀਜਾਪਤਭੁਆਵਹਿਚੇਤਿ॥ਦੁਨੀਆਕੀਆਵਡਿਆਈਆਨਾਨਕਸਭੇ
ਕੂੜਿਤ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਧਨੁਸਚੀਰਾਸਿਹੋਰੁਕਿਨੈਵਿਰਲੈਜਾਤ॥ਤਿਸੋਪਾ
ਪ੍ਰਭਿਭਾਇਕਲਾ ਜਿਸੁਦੇਇਬਿਧਾਤਾ॥ਅਨਤਨਭੀਤਾਕਿਅਉਕੋਆਹਰਿਸੰਗਿਸਤੁ
ਰਤਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਗੁਨਗਾਇਆਸਭੈਦੇਖਹਖਾਤਾ॥ਨਾਨਕਸੋਈਜੀਵਿਆਜਿਨਿ
ਇਕੁਪਛਾਤਾ॥੨॥ਸਲੋਕਮਃ੫ ਖਖੜੀਆਸੁਹਾਵੀਆਲਗੜੀਆਕਾਕਰੰ
ਵਿਸਾਰੇਦੇਸਿ॥ਛਿਜਨਉਵਿਛੋੜਦਾਦੀਸਿਉਨਾਨਕਸਹਸੈਰੰਗਿ॥੧॥ਮਃ੫
ਗਏਅਚਿਰਿਨਸਕਹਿਆਸੁਣਿ॥ਵੇਮੁਖਹੋਏਦੇਮਤੇਜਿਉਤੁਸਕਰਉਪਰਿਸੁਲਿ॥੨

ਚਾਰਿਆ ਮੀਠਾ ਰਿਕਾਬੀ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਇਹ ਨੀਸਾਣੀ ਸਾਧ ਕੀ ਜਿਸੁ ਬੁਰਾ ਨ ਵੰਞੈ ਕਾਈ ॥
ਜੋ ਅਸਾਡਾ ਕਰਦਾ ਬੁਰਾ ਤਿਸ ਦਾ ਭਲਾ ਚਿਤਾਈ ॥ ਭਲਾ ਕੀਤਾ ਗਾਖੜਾ ਸੰਸਾਰੁ ਬਿਖੁ ਭਾਈ ॥
ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਛਡੈ ਦੁਸਮਣਿ ਮਾਲਹੁ ਜਰੀ ਸਭਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਤੁਠਿਆ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥੧॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਨਾਨਕ ਆਏ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਹਹਿ ਜਿ ਵਾਸੁ ਲਇਨ ਸਚੁ ਨਾਇ ॥ ਵਣਜੁ ਜੋ ਜਿਨਸਿ ਰਵਾਣੁ ਹੋਵੈ ਤਿਤੁ ਵਾਪਾਰੈ ਜਾਇ ॥ ਗਲੀ ਅਸਚ ਨ ਚਲਈ ਆਕੀ ਮਨਹੁ ਰਵਾਇ ॥ ਤਿਤੁ ਵਾਪਾਰੈ ਜਾਹੁ ਤੁਸੀ ਲਾਹਾ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਵਾਪਾਰੀਆ ਜਿ ਲਾਹਾ ਲੈ ਚਲੰਨ੍ਹਿ ॥ ਹੋਰ ਵਾਪਾਰੀ ਨਾਨਕਾ ਤੋਟਾ ਮੂਲੁ ਗਵੰਨ੍ਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਦਿਸਟੀ ਆਇਆ ਪੂਰਨ ਅਗਮ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਮੁ ਸਫਲੁ ਤਿਸੁ ਕੇਰਾ ਜੋ ਜਪੈ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸੀ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਊਤਮ ਬਾਣੀ ਉਪਦੇਸੁ ਕਰਹਿ ਬਹੁ ਭਾਈ ॥ ਜੋ ਸੁਣਦਾ ਤਿਸ ਕਾ ਭਉ ਲਹਿ ਜਾਵੈ ਸਚੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਵਿਆਪੈ ਮਾਇਆ ਦੁਖੁ ਸੰਤਾਪੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ਮੰਗੈ ਤਿਨ ਪਾਈ ਵਡਾ ਪੁਣਿਆ ਕਾ ਪਰਤਾਪੁ ॥੧॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਵਹੀ ਜਿ ਸਚੁ ਨ ਵਾਸੁ ਲਇਨ ॥ ਕੂੜੁ ਵਣਜਹਿ ਕੂੜੁ ਟਪਹਿ ਕੂੜੁ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਕਰੇਨ ॥ ਕੂੜੁ ਖਾਵਹਿ ਕੂੜੁ ਪੈਧਹਿ ਕੂੜੁ ਵੇਖਿ ਹਸੇਨ ॥ ਕੂੜੁ ਸੁਣਹਿ ਕੂੜੁ ਬੋਲਹਿ ਕੂੜੁ ਸਿਉ ਲਾਇਨ ॥ ਕੂੜੁ ਵਿਚਿ ਦੇਹ ਕੂੜੀ ਕੂੜੁ ਫਿਰਹਿ ਸਮੇਨ ॥ ਕੂੜੁ ਤੁਟੈ ਕੂੜੁ ਵਧੈ ਕੂੜੁ ਸਿਉ ਰਚਿ ਰਚੇਨ ॥ ਕੂੜੁ ਕੂੜੈ ਨਾਲਿ ਜਾਸੀ ਸਚੁ ਸਚੈ ਨਾਲਿ ਰਹੇਨ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਵਾਪਾਰੀਆ ਜਿ ਲਾਹਾ ਲੈ ਚਲੰਨ੍ਹਿ ॥ ਹੋਰ ਵਾਪਾਰੀ ਨਾਨਕਾ ਤੋਟਾ ਮੂਲੁ ਗਵੰਨ੍ਹਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਸੁਖਮਨਾ ਜਿਹਵਾ ਬੋਲੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ॥ ਕਰਤ ਬਕਤ ਸੁਨਤ ਨਿਰਮਲੇ ਇਆ ਦੇਹੀ ਆਇਆ ਸਾਫਲੁ ॥ ਢਿਗਿ ਢਿਗਿ ਸੁਨਿ ਭਵ ਨਿਧਿ ਤਰੇ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭਉ ਨਾਸੁ ॥ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਤ ਪਾਇਨਿ ਆਪਣਾ ਦੁਖ ਸੇਤੀ ਜੁਤੇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਇ ਵਿਸਾਰਿਐ ਸਭ ਮੰਦੀ ਮੁਤੇ ॥੧॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਉਦੰਦਿਆ ਅਥਵੰਦਿਆ ਅਸਵੰਦਿਆ ਅਸੁ ਮੇਧ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੈ ਸਾਲਾਹਿ ਤੂ ਅਨਤ ਕੁਸੀਤ ਛੁਟੇਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਲਾਲਾ ਚੇ ਅਟਿ ਆਨਿਤ ਢਿਲੇ ਮੁਖ ਹਥ ਕੁਕੇ ਨਕੋਇ ॥ ਜਿ ਸੁਖੁ ਕੁਕੇ ਦੇਨਨ ਕਾਤਿ ਸੁਮਨਿ ਵਾਸਿ ਆਸੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭੇ ਵਸਤੂ ਕਉੜੀ ਆਸਾ ਚਰੇ ਨਾਉ ਮੀਠਾ ॥ ਸਾਦੁ ਆਇਆ ਤਿਨ ਜਨਾ ਜਿਨ ਚਾਖਿਆ ॥ ਤੀ ਡਿਠਾ ਯਾਰ ਹਦੂਰੀ ਮਾਜਿ ਸੁਥਾਨਿ ਤਿ ਸੋਹਦਾ ॥ ਇਕੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਵਿਰਲਿ ਆਤਮੈ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖਣਾ ਜਾਇ ॥ ਆਖਾ ਉਦਮ ਆਖਣਾ ਜੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਥਨੀ ਕਥੀ ਨਾਲਿ ਜੋ ਦਿਤਾ ਖਸਮੈ ਭਾਇ ॥੧॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਜਾ ਤਦਹ ਨੀਸਾ ਸਾਹੁ ਜਾ ਚੰਦੀ ਹੋਵੈ ਨਾਲਿ ॥ ਗਾਖੀ ਥੇ ਆ ਵਿਕਾਰ ਨਾਨਕ ਕਥਣੀ ਵਿਰਲੀ ਕਾਈ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਨੀਚੀ ਜੋ ਵਿਧਾ ਮੰਤ੍ਰ ਪਛਣੁ ਬਿਰੋਲਿ ਬਿਖੀ ਜੋ ਜਣਦਾ ਵਿਰੁਣੀਆ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਜੇਈ ਸੋ ਦੇਵੈ ਵਜੀ ਅਵੇਦਤਾ ਬਖਸਿਦੁ ॥ ਜੰਤ ਨਾਨਕ ਪਾਧਰੁ ਪਾਧਰੇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੋ ਈ ਸੋ ਈ ਭਜੀ ਅਵੇਦਤਾ ਬਖਸਿਦੁ ॥ ਕਿਲਾ ਵਿਖ ਸਭਾ ਬਿਨਾ ਸਚੇ ਨਿਸਿ ਮਰਤ ਗੋ ਵਿਦੁ ॥ ਰਹਿਮਾ ਸਬਦੁ ਸਾਧੂ ਦਸਿ ਆਜਪੀ ਗੁਰ ਮੰਤੁ ॥ ਆਇਆ ਸਾਫੁ ਆਦਸਤਿ ਹਿਕਿਆ ਤਹਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵੁਦੁ ॥ ਧਿਆਇ ਨਾਨਕ ਗੋਸੇ ਗੋ ਜਿਨਿ ਦਿਤੀ ਜਿੰਦੁ ॥੧॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਵਤਲਗੀ ਸਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਜੋ ਬੀਜੈ ਸੋ ਖਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹੋਰ ਚਤੁਰਾਈ ਵਿਆਪੈ ਜਿ ਸੋ ਨੀ ਲੋੜਿ ਖਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਮੰਗਣ ਚਲੇ ਸੋ ਖਾਇ ॥ ਤਿ ਸਚਿ ਰਪਾ ਤਿ ਨਾਨਕਾ ਜਿ ਸਚੁ ਨੀ ਲੋੜਿ ਖਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਸਚੁ ਇਕੁ ਜਿਸੁ ਤੂ ਸੇਵਦੇ ਆਖਿ ॥ ਜਿਤੁ ਖਾਧੈ ਮਤੁ ਰਿਖੀ ਤੀ ਮੈ ਨਾਨਕ ਸਾਦਿ ਬਦਾਤਿ

ਗਉੜੀ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੪ ਰਾਇ ਬਲਵੰਡ ਤਥਾ ਸਤੈ ਡੂਮ ਕੀ ਵਾਰ ਕੀ ਧੁਨੀ ਉਪਰੇ ਗਾਵਣੀ ॥

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੂ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਸਚੁ ਸਲਾਹਦੇ ਤਿਨ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਤਿਨ ਜਮ ਕੰਕਰੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ ਜਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸਚੀ ਪਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੂ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਸਚੁ ਸਲਾਹਦੇ ਤਿਨ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਤਿਨ ਜਮ ਕੰਕਰੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ ਜਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸਚੀ ਪਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਸਚਾ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਥਾਇ ॥ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਸੁਣੇ ਆਪਿ ਆਪੇ ਲਏ ਸਮਾਇ ॥ ਆਪੇ ਸਚੁ ਧਰਮੁ ਹੈ ਆਪੇ ਸਚੁ ਨਿਆਇ ॥ ਆਪੇ ਸਚੁ ਕਰਾਇ ਕਰਿ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਪਾਇ ॥ ਆਪੇ ਸਚੁ ਭੰਡਾਰ ਹੈ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਖਾਇ ॥ ਆਪੇ ਸਚੁ ਸਲਾਹਦਾ ਆਪੇ ਸਚੁ ਸਲਾਇ ॥ ਆਪੇ ਸਚੁ ਵਰਤਾਇ ਕਰਿ ਆਪੇ ਸਚੁ ਵਰਤਾਇ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੂ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਸਚੁ ਸਲਾਹਦੇ ਤਿਨ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਤਿਨ ਜਮ ਕੰਕਰੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ ਜਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸਚੀ ਪਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ

ਚੰਆਚੰਦਨਅਰਦਨਅੰਗਾ॥ਸੰਤਨੁਜਲੇਕਾਢਲੇਸੰਗਾ॥ਇਸੁਨ
ਨਯਨਕੀਕਦਲਬਛਾਈ॥ਧਰਨਿਪਰੇਓਮਵਾਰਿਨਜਾਈ॥੧॥ਰਾਮਓ॥ਗਤਿਜਿਸੋਵਰਿ
ਦਿਨਰਗਰੈਕਸਾ॥ਇਕੁਖਿਨੁਲੇਹਿਨਤਜਿਕੈਨਸਾ॥੨॥ਜਾਬਿਤੁਤੇਰੋਮੁਖਿਪੇਖਾਈ॥ਇੰਤ
ਬੋਹਰਗਤੇਕਸਾ॥ਇਕੁਖਿਨੁਲੇਹਿਨਤਜਿਕੈਨਸਾ॥੩॥ਰਾਮਓ॥ਗਤਿਜਿਸੋਵਰਿ
ਭਾਖਸਮਤਸੁਖਪਾਵੈ॥੪॥ਕਿਰਪਾਕਰਿਕੈਨਮੁਹਿਦੇਵਈ॥ਹਰਿਜਪੇਬਾਸੁਸੁਗੰਧ
ਸਾਈ॥੫॥ਕਹਤਕਬੀਰਚੇਤਿਰੇਅੰਧਾ॥ਸਤਿਰਾਮੁਝੂਠਾਸਭੁਧੰਧਾ॥੬॥੧੮॥
ਗਉੜੀ ਜਸਤੇਉਲਾਹਿਭਇਓਹੈਲਾਭਾ॥ਦੁਖੁਬਿਨਸੇਸੁਖਘਰੀਓਬਿਸਰਾਮਾ॥ਬੈਸੰ
ਉਲਟਿਭਇਹੈਮੀਤਾ॥ਸਹਜਤਉਲਾਟਿਸੁਜਨਭਇਚੀਤਾ॥੧॥ਅਬਮੋਹਿਸਰਬਖੁ
ਸਲਖਕਿਆਨਿਆ॥ਸੰਤਿਭਇਬੀਤਬਗੋਬਿੰਦੁਜਾਨਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਨਮਹਿਚਿੰਤ
ਛੋਟਿਉਪਾਧਿ॥ਉਲਟਿਭਈਸੁਖਸਹਜਸਮਾਧਿ॥ਆਪੁਪਰਛਨੈਆਪੈਆਪਿ॥ਆਪਹਿ
ਬਿਆਪੈਤੀਨੈਤਾਪ॥੨॥ਅਬਮਨੁਉਲਾਟਿਸਨਾਤਨੁਹੂਆ॥ਤਬਜਾਨਿਆਜਬਖੀ
ਵਤਮੁਆ॥ਕਹੁਕਬੀਰਸੁਖਿਸਹਜਿਸਮਾਵਉ॥ਆਪਿਨਡਰਉਨਡਰਾਵਉ॥੩॥੧੯॥
ਗਉੜੀ ਪਿਤਾਮੁਖੈਜੀਉਕਿਧਾਰਿਜਤਾ॥ਸਬਦਿਐਸੀਤਿਆਤ
ਹਦਿਸਤਾ॥ਜਿਨਿਰਾਮੁਜਾਨਿਆਤਿਨਹਿਪਛਾਨਿਆ॥ਜੋਉਬੁਲੈਸਾਕਰਮਸੁਆਨਿ
ਆ॥੧॥ਐਸਾਗਿਆਨੁਕਥੈਬਨਵਾਰੀ॥ਮਨਰੇਪਵਨਾਦੂਰਿਸੁਖਸਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ
ਸੋਗੁਰੁਕਰਹੁਜੋਬਹੁਰਿਨਕਰਨਾ॥ਸੋਪਦੁਰਹੁਜੋਬਹੁਰਿਨਰੋਵਨਾ॥ਸੋਧਿਆਨੁ
ਧਰਹੁਜੋਬਹੁਰਿਨਧਰਨਾ॥ਐਸਾਮਰਹੁਜੋਬਹੁਰਿਨਮਰਨਾ॥੨॥ਉਲਟੀਗੰਗਾਸ
ਮੁਨੀਮਿਲਾਵਉ॥ਬਿਨੁਜਲਸੰਗਮਮਜਨੁਤਿਨਾਵਉ॥ਲੋਚਾਸਗਲਸਮਾਣੀਤੁਖੀ
ਉਪਜਾ॥ਤਤੁਬੀਚਾਰਿਕੈਸਾਅਵਰਿਬੀਚਾ॥੩॥ਅਪੁਤੇਜੁਬਾਈਪ੍ਰਿਥਮੀ
ਆਕਾਸਾ॥ਐਸੀਭਉਤਰਮਹੁਤਰਿਪਾਸਾ॥ਕਹੈਕਬੀਰਮੈਤਾਹਿਨਧਿਆਵਉ॥ਤਿ
ਤੁਘਰਿਜਾਉਜਿਬਹੁਰਿਨਆਵਉ॥੪॥੧੮॥ਗਉੜੀ ਤਿਪਦੇ
ਕੰਚਨਜਿਉਪਾਈਐਨਤੀਤੀ॥ਅਨਦੇਰਾਖੁਬੀਐਜੋਨੀਤੀ॥੧॥ਅਬਮੋਹਿ
ਮੁਅਪੁਨਕਰਿਜਾਨਿਆ॥ਸਹਜਿਸੁਭਾਇਐਕਾਮੁਨਿਮਾਨਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬ੍ਰਹ
ਐਕਹਿਕਥਿਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥ਰਾਮਭਗਤਿਬੈਠੇਘਰਿਆਇਆ॥੨॥ਨਹੁ
ਬੀਰ ਚੰਚਲਮਤਿਤਿਆਗੀ॥ਕੇਵਲਰਾਮਭਗਤਿਨਿਜਬਾਗੀ॥੩॥੧੯॥ਗਉੜੀ
ਜਹਮਾਰੈਸਭੁਜਗਤੁਤਰਾਸਿਆ॥ਸੋਮਰਨਾਗੁਰਸਬਦਿਪ੍ਰਗਾਸਿਆ॥ਅ
ਬਕੈਸੋਮਾਰਉਮਰਨਿਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ਮਰਿਮਰਿਜਾਤੇਜਿਨਰਾਮੁਨਜਾਨਿਆ॥ਰਹਾ
ਉ॥ਅਗੈਅਗਹੁਕਪੋਸਭੁਕੋਈ॥ਸਹਜਜੋਮਰੈਅਮਰੋਹੋਈ॥੨॥ਕਹੁਕਬੀਰਮ
ਨਿਭਇਆਸ ਨੰਦਾ॥ਗਇਆਭਰਮੁਗਹਿਆਪਰਮਾਨੰਦਾ॥੩॥੨੦॥ਗਉੜੀ
ਕਰਨਨੀਹਛੋਡੁਮੁਖੁਕਤਲਾਵਉ॥ਖੋਜਤਤਨਮਹਿਠਉਰੁਨਪਾਵਉ॥੧॥ਲਾਗੀ
ਤੋਇਸੁਜਾਨੈਪੀਰਾ॥ਰਾਮਅਭਗਤਿਅਤੀਅਗਹੇਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਕਭਾਇਦੇਖਉ
ਸਭਨਾਮੀ॥ਕਿਆਜਾਨਉਤਿਸਹਤਕਉਨੀਪਿਆਸੀ॥੨॥ਕਹੁਕਬੀਰਜਾਕੋਬੇਧਸ
ਭੁਲਾਗੈ॥ਸਭੁਪਾਖਰਿਤੰਕਉਮੈਲੇਸੁਹਾਗੈ॥੩॥੨੧॥ਗਉੜੀ ਜਾਕੋਹਰਿ
ਸਾਠਕੁਦੁਆਈ॥ਮੁਕਤਿਅਨੰਤਪੁਕਾਰਨਿਜਾਈ॥੧॥ਅਬਕਹਹੁਰਾਅਕੁਰੰਸਾਤਰ
ਤਬਕਾਹੂਕਾਕਵਨਨਿਹੋਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੀਨਿਲੋਕਜਾਕੋਜਪਿਭਾਗ॥ਸੋਕਾਹੇ
ਕੋਸੇਮ੍ਰਹਿਪਾਗ॥੨॥ਕਹੁਕਬੀਰਮੈਇਕਬੁਧਿਬੀਚਾਰੀ॥ਕਿਆਬਪੁਸੁਜਉਬੇਮੁ
ਦੇਅਤਾਗੀ॥੩॥੨੨॥ਗਉੜੀ ਬਿਨੁਸਤ ਸਰੀਜੋਇਕੈਸੇਨਗੈ॥ਪੰਤਿਤ
ਦੇਖਹੁਰਿਦੈਬੀਚਾਰਿ॥੧॥ਪ੍ਰੀਤਿਬਿਨਤਕੈਸੇਬਧੈਸਨੇਹੁ॥ਜਬਬਲਸ
ਗਨਸੀਨੇਹੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਹਨਿਸਤੁਕਰੈਜੀਅਘਟੈ॥ਸੋਸਮਝੋਕਉਮੈਲੇ
ਨਸੁਪਨੈ॥੨॥ਚਤੁਸਮੁਨਧਨੁਹਿਤੁਸਭੁਪੰਖਿਸਗੀ॥ਸੋਈਸੁਖੁਗੀਨਿਕਤੈਕਬੀ
ਰ॥੨੩॥ਗਉੜੀ ਬਿਖਿਆਬਿਆਪਿਅਸਰਾਭਸਾਰੁ॥ਬਿਖਿਆ
ਲੈਡੂਬੀਪਰਵਾਰੁ॥੧॥ਰੋਸਨਨਾਵਚਉਤਿਕਤਬੇੜੀ॥ਤਰਿਸਿਉਤੇਂਦ੍ਰਿਬਿਖਿ
ਆਸਾਗਿਜੋੜੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸ੍ਰੁਗਿਨਵਾਦਯੇਲਾਚੀਆਗੈ॥ਨਿਕਟਿਨੀਲੁਪਾਬੁਪੀ
ਵਸਿਨਆਗੈ॥੨॥ਚੇਤਤਚੇਤਤਨੀਕਸਿਚੰਨੀਲੁ॥ਸੋਜਨਬੁਨਿਮਅਬੁਕਬਤਕ
ਬੀਲੁ॥੩॥੨੪॥ਗਉੜੀ ਜਿਹਰਾਖਿਪੁਤ੍ਰੁਨਕਿਆਨਬੀਚਾਰੀ॥ਬਿਧਵ
ਕਸਨਭਈਅਹਤਾਰੀ॥੧॥ਜੋਜਨਰਾਮਭਗਤਿਨਹੀਜਾਨੀ॥ਜਨਮਤਕਸਨਮੁ
ਓਅਪਰਾਧੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸ੍ਰੁਚਸ੍ਰੁਚਰਾਗਭਗਤਿਨਹੀਨਬਾਚਿਆ॥ਬ੍ਰਤਭੁਜਾ
ਕੁਪਜੀਵੇਜਗਮਾਝਿਆ॥੨॥ਕਹੁਕਬੀਰਜੋਸੋਸੁਦਿਰਸਰੁਪਾ॥ਨਾਮਬਿਨਾਜੈਸ

ਮੁਨਿਜਨੋ ਇਕਨਾਮਕਾਸਿਖਤਰਤਲੋ॥੧॥ਜੰਹਹਿਤੇਸੁਰਹਿਨਆਨਾ॥ਕਹਿਕਬੀਰਬਾਸਾ
ਨਾਮਪਛਨਾ॥੨॥੨੧॥ਗਉੜੀਕਬੀਰ॥ਸੋਗਹਿਓ॥ ਰੇਜੀਅਨਿਲਜਜਲਾਜੰਤੁਹਿਨਾਸੀ॥
ਹਰਿਤਜਿਕਤਕਪੂਕੇਜਾਸੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਂਕੋਠਕੁਰੁਬੁਝੈਸਚੁਸੋਈ॥ਸੋਜਨਠਮਹਾ
ਠਨਸੋਈ॥੧॥ਸੋਸਾਹਿਬੁਭਗਤਿਆਰਤਮੁਹਿ॥ਸਦਾਸੰਗਿਲੀਜਹਿਦੁਹਿ॥੨॥ਕਵਣਾ
ਚਰਨਜਰਨਪੈਜਾਕੇ॥ਕਤੁਜਨਕਲਾਧੀਘਰਤਾਕੇ॥੩॥ਸਭੁਕੋਕਹੈਪੈਜਾਬੁਕੀਚ
ਤਾ॥ਜੋਸਮਝੈਨਿਜਘਰਿਬੈਦਤਾ॥੪॥ਕਬੈਕਬੀਰੁਪੂਰਨਜਗਸੋਈ॥ਜਾਕੋਹਿਰਦੈ
ਅਵਰੁਨਹੋਈ॥੫॥੨੮॥ਗਉੜੀਸੋਰਠਿ ਕਉਨੁਕੋਪੂਤੁਪਿਤਾਕੋਕਾਕੋ॥ਕਉ
ਨੁਮਰੈਕੋਦੇਇਸੰਤਾਪੋ॥੧॥ਹਰਿਠਗਜਗਕਉਠਗਰਹੀ॥ਹਰਿਕੇਬਿਓਗਕੈਕੈ
ਸੋਜੀਅ ਉਨੇਗੀਆਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਉਨਕੋਪੁਰਖੁਕਉਨਕੀਨਾਰੀ॥ਇਆਤ
ਤਭੇਦੁਸਗੀਗਬਿਚਾਰੀ॥੨॥ਕਹਿਕਬੀਰਠਗਾਸੋਊ ਮਨੁਮੀਨਿਆ॥ਗਈਰਗ
ਉਰੀਰਤਬੁਪਹਿਚਾਨਿਆ॥੩॥੨੯॥ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀ॥ ਅਬਮੋਕਉਤੁ
ਝੈਰਾਜਾਰਾਮਅਸਰਾਈ॥ਜਨਮਮਰਨਕਵਿਧਮਗਤਿਪਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧੂਸੰ
ਗਤਿਚੀਹਰਿਜਾਈ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਤੇਲੀਓਛਡਾਈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਜਪਉਜਪੁਰਸ
ਨਾ॥ਲੋਭਦਾਸੁਕਰਿਜੀਨੰਐਅਪਨਾ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਨੰਪਰਉਪਕਾਰੁ॥ਕਾਢਿਲੀਨ
ਸਾਗਰਸੰਸਾਰੁ॥ਚਰਨਕਮਲ॥ਸੇਉਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਗੋਬਿੰਦੁਬਸੈਨਿਤਨਿਤਚੀ
ਤ॥੨॥ਆਇਆਭਾਤਪਤਿਬ੍ਰਹਿਆਗੈ॥ਅਨਿਸੰਤੋਖੁਨਾਮੁਆਧਾਰੁ॥ਜਾ
ਕਿਮਹਿਮਾਪੁਰਿਸਭੈਪ੍ਰਗਟੁਆਮੀ॥ਜਨਪੈਖੇਖਉਤਤਅੰਤਰਜਾਮੀ॥੩॥ਆਪਨੈ
ਗਤਿਆਪਧੀ॥ਦ੍ਰਿੜਈ॥ਪੂਰਾਬੈਖੈਪਤੀਆਖੈਆਮੈਰੋਭਾਈ॥ਜੋਸੁਕ੍ਰਿਪਾਸ
ਰੋਤਿਸੁਪੂਰਨਸਾਜਾ॥ਕਬੀਰਕੋਸੁਆਮੀਗਰੀਬਨਿਵਾਜਾ॥੪॥੨੦॥ਗਉੜੀ॥
ਜਾਂਮੋਸੂਤੁਕਰਤੁਸਭੋਸੂਤੁਕਰਤੁਸੂਤੁਕਰੰਪਤਿਹੋਈ॥ਜਨਮੋਸੂਤੁਕਰਤੁ
ਭੋਸੂਤੁਕਰਤੁਸੂਤੁਕਰੰਪਤਿਹੋਈ॥ਜਨਮੋਸੂਤੁਕਰਤੁ
ਹੈਕੁਨੀਸੂਤੁਕਸੂਤੁਕਪਰਜਾ॥ਬਿਗੋਈ॥੧॥ਕਹਦੇਪਾਂਡੇਆਕਉਨਪਵੀਤਾ॥ਐਸ
ਗਿਆਤੁਜਪਤੁਮੋਸੋਮੀਤਾ॥ਨੈਨਹੁਸੂਤੁਕਰੁਬੈਨਹੁਸੂਤੁਕਰੁਸੂਤੁਕਰੁਸ੍ਰਵਨੀਪਾਂਇ
ਰਤਬੈਠਤਸੂਤੁਕਰਲਾਗੈ॥ਸੂਤੁਕਰੁਪੈਰਸਮੋਈ॥੨॥ਹਸਸਹਕੀਬਿਧਿਸਭੁਕੋਉਜਾ
ਨੈਛੂਟਨਕੀ॥ਇਕੁਕੰਈ॥ਕਹਿਕਬੀਰਮਾਲਾਮੁਹਿਦੇਖਿਚਲੈਸੂਤੁਕਹਿਤੋਨੋਹੋਈ॥

ਵਜਾਇਓ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਐਸੇ ਭਾਮੈ ਐਸੇ ਸਾਧੀ ਗੁਰ ਬਿਨ ਭਵਈ ਐ ॥ ਗੁਰ ਮਤਿ ਮਨੁ ਆਸਥਿਰੁ ਰਖੀਐ ਗੁਰ ਪਰਚਾ ਇਨ ਬਿਧਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਈ ਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਬਚਨ ਬਜਾਰ ਲਏ ਦੀ ਪ੍ਰਗਟਿ ਆਪ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਸਕਤਿ ਐਸੇ ਜੇ ਵਰੀ ਬ੍ਰਹਮੁ ਚੁਕਾਈ ਪਰਚਉ ਸਿਵ ਘਰਿ ਚਾਸਾ ॥੨॥ ਤਿਨਿ ਬਿਨੁ ਬਾਣੈ ਧਨਖੁ ਚਢਾਈ ਐ ॥ ਇਹ ਜਗੁ ਬੇਧਿ ਆਪੁ ਈ ॥ ਦਹ ਦਿਸਿ ਬੂਡੀ ਪਵਨੁ ਝੁਲਾਵੈ ਡੋਰਿ ਗਿਰਹੀ ਲੈ ਵਲਾਈ ॥੩॥ ਉਨ ਮਨਿ ਸੁਰਤਿ ਆਸੁ ਨਿਸ ਮਾਰਦੁ ਚੋਧ ਦੁਰਮਤਿ ਕਾਢੀ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਇਉ ਇਕੁ ਦੇਖੀਐ ਰਾਮ ਆਲਿ ਵਲਗੀ ॥੪॥੭॥੪੬॥ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ॥ ਉਲਟਤ ਪਵਨ ਚਕ੍ਰ ਖਟੁ ਭੇਦਤ ਸੁਰਤਿ ਸੁਨਿ ਅਨਰਾਗੀ ॥ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ਨ ਮਰੈ ਨ ਜੀਵੈ ਤਾਸੁ ਖੋਜੁ ਬੈਰਾਗੀ ॥੧॥ ਐਸੇ ਮਨ ਮਧੇ ਉਲਟਿ ਸਮਾਨਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਅਕਲ ਭਈ ਅਵੈ ਨ ਤ ਗੁਰ ਬੋਗਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਵੈ ਚੁਰਾਸੀ ਚੁਰਿ ਕੁ ਨਿਵੈ ਨਿਵੈ ਜੋ ਜਾਨੈ ਜਾਸੁ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ॥ ਅਉ ਲੀਤਾ ਕਾਜੈ ਸੇਤ ਭਏ ਬੇਰ ਕੁ ਜੀਨਿ ਪੀਆ ਤਿ ਨਿਜ ਜਾਨਿਆ ॥੨॥ ਤੇ ਗੀ ਨਿਰਗੁਨ ਰਖਬਾ ਸਿ ਕਹੀਐ ਐਸਾ ਕੋ ਇਨ ਬੇਚੇ ਕੀ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਅਪਨੀ ਤਿਨਿ ਤੇ ਸੂਝ ਲਦੇਖੀ ॥੩॥੮॥੪੭॥ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ॥ ਤਹ ਪਵਨ ਨਸਿ ਸੁਖ ਸੁਪਨ ਗੀ ਛਕੀ ਆਤਮ ਉਤਿ ਪਾਤਿ ਪਰਗਸਿਉ ਨਾਤੀ ॥ ਜੀਵਨ ਮਿਰਤ ਨਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਬਿਆਪੈ ਸੁਨਿ ਸਮਾਧਿ ਦੋਊ ਤ ਹਨਾ ਤੀ ॥੧॥ ਸਹਜ ਕੀ ਅਕਥ ਕਥਾ ਹੈ ਨਿ ਗੀ ॥ ਉਲਟਿ ਪਵਨ ਚਕ੍ਰ ਖਟੁ ਭੇਦਿਆ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਸੁਖ ਭੀਨੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਰਧ ਉਰਧ ਮੁਖ ਲੋਨ ਤ ਪੀਆ ਸੁਖਮਨ ਨਾਲੀ ਬੋਧਿ ਲਈ ॥ ਊਗਵ ਚੰਦੁ ਨ ਅਥਵੈ ਸੂਰਜੁ ਤਹ ਬਿਨੁ ਰੈਨਿ ਨ ਦਿਨੁ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਦੁਤੁ ਹਨਾ ਤੀ ਪਰਾ ਤਿ ਦਿਨੁ ਬੁਤ ਹਨਾ ਤੀ ॥ ਜਹ ਬ ਨ ਤੀ ਪਵਨੁ ਪਾਵਕੁ ਗਗਨੁ ਨ ਤੀ ਸਸਿ ਸੂਰੁ ਨ ਤੀ ॥ ਰਾਤਿ ਦਿਨਸ ਜਹ ਭੇਦੁ ਨ ਤੀ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਤਹ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਭਗਤਿ ਕਰੈ ਕੋ ਐ ॥੨॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਬਾਬਾ ਜਿ ਉਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਸਤ ਸੰਗ ਗਤਿ ਮਿਲਿ ਲੀ ਐ ॥੩॥੪॥੪੮॥ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ॥ ਧਾਪ ਪੁਨੀ ਦੁਇ ਬੈਲ ਬਿਸਾਹੇ ਪਵਨੁ ਪੂਜੀ ਜੀਅ ਪਰਗਾਸਿ ਭੀ ॥ ਤਿਸਨਾ ਕੁਟਿ ਭਰੀ ਮਨਿ ਮਾਰੀ ਤਰੀ ਤਿਗਿਨਾ ਬਿਧਿ ਪਿੰਡ ਚੜਾਇ ਭੀ ॥੧॥ ਐਸਾ ਨਾਇ ਕੁ ਮਾਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ਕਰੈ ਉਠਿ ਬਨਜਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਲੁ ਅਹੇਰੀ ਫਿਰੈ ਬਧਿਕ ਜਿਉ ਕਰ ਤ ਹੂ ਮਾਰੈ ਘਾਇ ਭੀ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਰਾਖੈ ਜਨ ਕਉ ਹੋਤ ਸਹਾਇ ਭੀ ॥੨॥੫॥੪੯॥ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ॥ ਕਾਇਆ ਕਮਲ ਮਹਿ ਕਰਉ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਅਪਨਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਜੀਵਨੁ ਜਾਨਿ ਸਿਵਹਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਬ ਤੀ ਤਹ ਤੀ ਜੀਵਨ ਸਾਥ ਸਾ ॥ ਜਹ ਬ ਤੀ ਤਹ ਤੀ

ਧਰੀਐ ਤਿਥਾਤਰਿਖਿਥਾ॥ ਸੁੰਨਸੁਫਲਮਹਿਆ ਸਣੁਹੋਏ ਸਣੁਕਲਾਖਾਬਿਥਰਸੀ
ਤਪੰਥਾ॥੧॥ ਸੋਏਰੋਗਜਨਮੇਸੋਏਰੋਗਜੀਜੀਗੀ॥ ਅਰਤਨਸੋਕਾਚਿਓਗੀ॥੧॥ਰਹਾਉ
ਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡਮਹਿਸਿੰਙੀਸੋਏਬਟੂਆਸਭੁਜਗੁਤਮਾਧਾਗੀ॥ ਤਾਤੀਲੋਭਾਗੀ
ਤ੍ਰਿਪਭੁਪਲਟੀਐ ਛੁਟੈਤੋਇਪਾਸਗੀ॥ ਜਾਮਤੁਪਵਨੁਦਈਤੁਚਾਕਗੀਪੈਜੁਗਜੁਗ
ਸਾਦਸਾਜੀ॥ ਥਿਰੁਭਈਤੈਤਿਤੁਟਿਸਿਨਹੀਅਨਦਾਕੈਘਰੀਬਾਜੀ॥ ੨॥ਰਹਾਉ
ਨਿਮਨਮਗਨਭਏਪ੍ਰਭੁਲੋਆਇਆਂਡੈਜਾਨਭਾਗੀ॥ ਕਹੁਕਬੀਰਤਾਕਉਪੁਨਰਜਨਮ
ਨਸੁਨਹੀਸੋਏਗਇਛਵੈਗੀ॥ ੪॥ ੫੩ ॥ ਗਉੜੀਪੂਰਬੀ ਸਜਨਵਗ
ਜਦਸਗਜਇਕੀਸਪੁਰੀਅਏਕਤਨਾਈ॥ ਸਾਤਸੁਤਤਨਵਪੰਡੁਥਤਤਰਿਯਹੁਲ
ਹੀਅਧਿਕਾਈ॥੧॥ ਗਈਬੁਧਾਵਨਸਾਹੋ॥ ਪਾਰਛਾਡਿਐਜਾਏਜੁਲਾਹੋ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ ਗਜੀਨੀਮੀਨੀਐਤੋਖਿਨਤੁਲੀਐਪਾਚਨੁਸੇਰਆਛਈ॥ ਜੋਕਥਿਪਾਚਨੁਬੋ
ਲਿਨਪਾਵੈਝੂਠਗਰੁਕਰੈਘਨਾਈ॥ ੨॥ਦਿਨਕੀਚੋਟਥਸਮ ਕੀਬਲਕਸਾਇਹਬੇ
ਲਾਕਤਆਈ॥ ਛੁਟੈਕੁੜੈਕੀਰੋਪੁਰੀ ਆਚਲਿਓਹੰਜੁ ਲਾਤੋਰੀਸਾਈ॥ ੩॥ਛੁਟੈ
ਨਕੀਤੰਤ੍ਰਨਮੀਨਿਕੋਸੋਨਤਰਰਹੀਉਰਝਾਈ॥ ਛੋਡਿਪਸਾਰੁਈਹਾਸੁਬਪੁਰੀਕ
ਹੁਕਬੀਰਸਮਝਾਈ॥ ੪॥੫੪॥ ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿ॥ ਏਕਜੋਤਿਏਕੀਸ
ਬੀਕਿਬਾਜੋਵਿਮਜੋਇ॥ ਜੈਤ੍ਰਘਟਿਨਾਖੁਨਊਪਜੈਨ ਟਿਮੈਜਾਨੁਸੋਇ॥ ੧॥ਸਾ
ਵਲਸੁੰਦਰਰਾਮਈਆ॥ ਮੇਰਾਅਨੁਲਾਬਾਤੋਹਿ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ ਸਾਧੁਮਿਲੈਸੋਸਿਧੇ
ਪਾਈਐਕਿਏਜੁਜੋਗੁਕਿਤੇਗੁ॥ ਚੁਧੀਮਾਝਿਕਾਰਜੁਬਿਮੁਖੇਜੋਰਾਮਅਨਾਮਸੰਜੋਗੁ॥
੨॥ ਲੇਗੁਜਾਨੈਜਉਦੁਗੀਤੁਸੋ ਇਹੁਤਉਬ੍ਰਹਮਬੀਚਾਰ॥ ਜਿਉਕਾਸੀਉਪੇਸੁਨ
ਇਆਸਸਮਕੜੀਬਾਗ॥ ੩॥ ਕੋਏਗਾਵੈਕੋਲੁਣੈਨਾਮਾਚਿਤੁਲਾਈ॥ ਕਹੁ
ਕਬੀਰਸੰਸਾਨਹੀਐਤਿਪਰਮਗਤਿਪਾਇ॥ ੪॥ ੫੫॥ ਗਉੜੀਪੂਰਬੀ
ਜੇਤੇਜਤਨਕਰਤਤੇਰੁਚੇਕੁਵਸਾਗਨੁਨੀਤਾਰਿਓਰੇ॥ ਕਰਮਧਰਮਕਰੇਬ
ਤੁਸੰਜਮਅੰਚੁਧਿਮਨੁਜਾਰੇ ਰੇ॥੧॥ ਸਾਸਾਗਰਾਸੋਰੇਦੰਤੇਠਕੁਰੁਜੋਕਿਉਮ
ਨਤੁਬਿਸਾਰਿਓਰੇ॥ ਤੀਰਾਥਾਭ੍ਰਮਓਭ੍ਰਮਨਪ੍ਰੈਕਉੜਿਬਦਲੈ ਤਾਰਿਓਰੇ॥੧
ਰਹਾਉ॥ ਤੈਸਾਰਿਖਾਕੁਮੁਕੁਤੀਮਜਾਗੀਤਿਰਦੇਨਾਹਿ ਚੀਚਾਰਿਓਰੇ॥ ਛੁਮਾਸ

ਮਾਧਿਨਿਵਿਅਨਸਾਤੀਗੁਰ ਕਾਸਬਦੁਨਧਾਰਿਓਰੇ॥ ੨॥ਸੁਆਦਭੁਲਤਾਇੰਦ੍ਰੀਕਾਸ
ਪ੍ਰੇਰਿਓਮੁਦਰਸਜੈਤਾਬਿਕਾਰਿਓਰੇ॥ ਕਰਮਭੁਲਾਗਸੰਤਨਸੰਗਾਨੇਕਾਸਟਲੇਤਉ
ਧਾਰਿਓਰੇ॥ ੩॥ ਧਾਵਤਜੋਨਿਜਨਮਅਨੇਕੀਮਥਕਾਲੇਅਬਦੁਖਕਰਿਤਮਤਾਰਿਓਰੇ॥
ਰਿਕਬੀਰਸੁਨਹਮਿਲਤਮਹਾਗਸੁਪੇਅਭਰਾਤਿਨਿਸਤਾਰਿਓਰੇ॥ ੪॥ ੫੬॥ ਗਉ
ੜੀ ਕਾਲਬ੍ਰਤਕੀਹਸਤਨੀਮਨਬਉਰਾਮੋਚਲਤਰਚਿਓਜਗਦੀਸ॥ ਕ
ਸਲਆਇਗਜ ਬਸਿਪਰੇਮਨਬਉਰਾਕੋ ਜੰਕਲੁਸ॥ ਤਿਓਸੀਸ॥ ੧॥ ਬੈਰੀਬਾ
ਚੁਪਰਿਗ੍ਰਚੁਸਮਝੁਮਨਬਉਰਾਮੋ॥ ਨਿਮਰੋ ਹੋਇਨਚਰਿਤਜੋਮਨਬਉਰਾਮੋਕਰਿ
ਓਨਰਾਮਜਨ ਰਾਜੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਰਕਟਮੁਸਟੀਅਨਜ਼ਕੀਮਨਬਉਰਾਮੋਕਲੀ
ਨੀਯਾਕੁਪਾਸਾਰਿ॥ ਛੁਟਨੋਕਸਹਸਾਪਾਰਿਆਮਨਬਉਰਾਮੋਨਹੀ ਓਘਮਹਾਜਲੁ
ਜਾਜਿਉਨਬਜੀ ਸ੍ਰਮੁ ਦਗਾਪਿਓਮਨਬ ਉਰਾਮੋਮਾਖਾਇਹੁਬੇਉ॥ ਜੋਸਾਰੁ
ਕੁਖੁਭੁਕਮਨਬਉਰਾਮੋਤੇ ਉਪ ਸਾਰਿਓਪਾਸਾਰੁ॥ ੨॥ ਨਾਵਨਕ ਉਤੀਰਬਪਾ
ਨੇਮਨਬਉਰਾਮੋਪ੍ਰਜਨਕ ਉ ਬਜੁਦੇਵ॥ ਕਹੁਕਬੀਰਮਛੁਟਸੁਨਹੀਮਨਬਉਰਾਮੋ
ਦਨੁਰਮਿਕੀਸੇਵ॥ ੪॥ ੫੭॥ ਗਉੜੀਮਾਲਵਾ॥ ਅਗਨਿਨਦਹੈਪਵਨਜੋ
ਮਗਨੈਤ ਸਕਤੁਨੇਗਿਨਓਵੇ॥ ਰਾਮਨਾਮਧਨੁਕਰਿਸੰਚਉਰੀਸੋਧਨੁਕਤੀਨਾ
ਵੈ॥੧॥ ਹਮਰਾਧਨੁਮਾਧਉਗੋ॥ ਬਿੰਦੁਧਰਣਿਧਨੁਇਹੈਸਾਧਨੁਕਰੀਐ॥ ਜੋਸੁਖੁ
ਪ੍ਰਭੁਕੋਗੋ ਬਿੰਦਕੀਸੇਵ ਸੇਸੁਖੁਜਨਲਹੀਐ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਇਹੁਸੁਧਨਕਾਰਣਿ
ਸਿਵਸਨਕਾਦਿਕਖੋਜਤਭ ਏਉਦਾਸੀ॥ ਮਨਿਮੁਕਦਿਜੋ ਜਬਜਾਨਾਇਨੁਪੈਕੈਜਾ
ਅਕੀਛਸੀ॥ ੨॥ ਨਿਜਧਨੁਗਿਆਨਮਤਿਸੁਭਗਤਿਗੁਰਦੀਨੀਤਾਬੁਧਿਸੁਮਤਿ ਅਸੁਰਾ
ਗਾ॥ ਜਲਤਅਭੈਖੀਠੁ ਮਨੁਧਾਵਤਕਰਮ ਬੰਧਨਭਉਕੁਸਾਥ॥ ੩॥ ਕਹੈਕਬੀ
ਰੁਮਨਤਕੇਮਾਤੇਹਿਰਦੈਦੇਖੁਬੀਚਾਰੀ॥ ਤ੍ਰਿਮਧਿਜਾਬੈਕੋਦਿਆਸੁਹਸਤੀਅ
ਘਰਿਏਕੁਮੁਰਾਰੀ॥ ੪॥੫੮॥ ਗਉੜੀਮਾਲਵਾ॥ ਜਿਉਕਾਪੈਕੋਕਰਮੁਸ
ਟਿਚਨਨਕੀਲੁਬਾਧਿਨਤਿਆਗਿਦਾਈਕੀ॥ ਜੋਜੋਕਰਮਕੀਏਸਭਾਜਰਸਿਉਤੇ
ਢਿਗਿਗਹੈਘਰਿਜੀ॥ ੧॥ ਭਗਤਗਤਿਬਿਨੁਬਿਰਥੇਜਨਮੁਗਵਾਇਓ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿਭ
ਗਵਨਭਜਨਕੀਨਕਬੀਨਸਚੁਗਹਿਓ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ ਜੋਉਉਦਿ ਆਨਕੁਸਮ

ਧਾਰੁ ਮੇਰੇ ਗੋਜੀ ਉਢੁ ਭੁਜਾਈ ਹੈ ਨਾਲਿ॥ ਕਹਿਓ ਬੀਰਬਲੁ ਸੁਨਹੁ ਪਾਤਸਾਹ ਜੀ ਆਇ ਇਕੁ ਵੇਲਾ ਹੈ॥੨॥ ੬੯॥ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ॥ ਬਖਸ ਚਢਿਆ ਸੀਹ ਜੀ ਆਜੋ ਨਿਮਰਿ ਅਉ ਝੁਕਿ ਤੁਮ ਨੀਚ ਕੁਲ ਕੀ ਪੁਰਖੋ ਕੇ॥ ਭਗਤਿ ਕੇ ਹੇਤਿ ਅਵਤਰੁ ਲੀਓ ਹੈ ਗੁਰ ਬੰਸੁ ਕਲੋ ਕੇ॥੧॥ ਤੁਮ ਸੁਖਵਾਸ ਉਦੈ ਕੋ ਦੀਪਕ ਨੰਦ ਸੁਨੰਦ ਕੁ ਕੋ ਕੇ॥ ਯਹ ਨਿਮ ਅਕਾਸੁ ਦੇਸੋ ਦਿਸਨ ਦੀਜਤ ਬਾ ਇਹੁ ਨੰਦਕ ਹੋਕੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੰਕ ਇਨੀਪੈ ਜੋ ਜਿਨ ਜੀ ਆਵੈ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਜਾਕੋ ਕੇ॥ ਕਬੀ ਨ ਕਬਹੂ ਆਮੀ ਐ ਜੋਠ ਕੁਲੁ ਜਾ ਕੋ ਆਈ ਨ ਬਾਧੇ ਕੇ॥੨॥ ੭੦॥ ਗਉੜੀ ਨਿੰਦਉ ਨਿੰਦਉ ਬੁਰੋ ਮੋਰ ਕੁਲੋ ਨਿੰਦਿ ਨਿੰਦਿ ਓ॥ ਨਿੰਦਾ ਜਨ ਕਉ ਖਰੀ ਪਿਆਰੀ ਨਿੰਦਾ ਬਾਪੁ ਨਿੰਦਾ ਮਹਤਾਰੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਿੰਦਾ ਹੋਇ ਤ ਬੈਕੁੰਠਿ ਜਾਈ ਐ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਮਨਹਿ ਬਸਾਈ ਐ॥ ਨਿੰਦੈ ਸੁਖਮਨਾ ਉਜਲੀ ਹੋਇ॥ ਨਿੰਦਕ ਪਰੈ ਨਰਕਿ ਮਹਿ ਸੋਇ॥੧॥ ਨਿੰਦਕ ਕਰੈ ਸੁਨਾਮ ਅਗਾਧੀ॥ ਨਿੰਦਕ ਸਾਧ ਤਜਾ ਅਪਰਾਧੀ॥ ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਪਰਗਟੁ ਪਾਸਾਰਾ॥ ਨਿੰਦਕ ਜਨਮੁ ਨ ਹੋਵੈ ਸਾਰਾ॥ ਨਿੰਦਕ ਕੀ ਓਰੁ ਨਿੰਦਾ ਸਾਕੁ॥ ਨਿੰਦਕ ਕੁਲਹਿ ਲਾਵੈ ਡਾਕੁ॥ ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਮੁਹੁ ਕਾਲਾ ਹੋਤ॥ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਨਿੰਦਾ ਸਾਕਤ॥ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਸਭ ਥੂ ਥੂ ਕਰੈ॥ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਨਿੰਦਾ ਹੀ ਜਰੈ॥ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਨਿੰਦਾ ਰੋਗੁ॥ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਨਿੰਦਾ ਬਿਓਗੁ॥ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਨਿੰਦਾ ਬਿਆਪੈ॥ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਨਿੰਦਾ ਸੰਤਾਪੈ॥ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਨਿੰਦਾ ਜਮ ਪੰਥੁ॥ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਨਿੰਦਾ ਨਰਕ ਨਿਵਾਸੁ॥ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਨਿੰਦਾ ਬਿਸਟਾ ਕੁੰਡੁ॥ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਨਿੰਦਾ ਜਮ ਡੰਡੁ॥ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਨਿੰਦਾ ਕਾਲੁ ਗ੍ਰਸੈ॥ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਨਿੰਦਾ ਧੂਮ ਧਸੈ॥ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਨਿੰਦਾ ਮਹਾ ਅੰਧਿਆਰ॥ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਨਿੰਦਾ ਸਿਰ ਮਾਰ॥ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਨਿੰਦਾ ਕਾਲ ਮੁਖਿ ਦੇ॥ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਨਿੰਦਾ ਉਠਿ ਰੋਵੈ॥ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਨਿੰਦਾ ਮਲੁ ਧੋਵੈ॥ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਨਿੰਦਾ ਸਭ ਛੋਡੈ॥ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਨਿੰਦਾ ਮੁਖਿ ਮੋਡੈ॥ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਨਿੰਦਾ ਤਜਿ ਚਲੈ॥ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਨਿੰਦਾ ਦੇਸ ਦਲ

ਪੀਸਉਲਵੈ॥ਸ੍ਰਮਕਖੀਪਾਚਉਰੇਖੈ ਸਬੈ॥ਤਬਿਦੁਜੀਦ੍ਰਿਸਟਿਨਪੈਸੈਕਵੈ॥੬॥ਬਾਬਵ
ਰਖਿਕੁਕਰਿਭਾਖੈਸੋਇ॥ਜੋਤਿਦੀਵਦੀਘਟਮਹਿਜੋਇ॥ਬਜਰਿਕੀਤਿਕਿਵਾਇਆ
ਗਾਸ੍ਰ॥ਤਬਹੁਆਸਗਲਾਕਰਮਕਾਨਸ੍ਰਾ॥ਜਬਲਗਗ੍ਰਘਟਮਹਿਦੁਜੀਆਨਾ
ਤਬਿਖ ਹੈ ਮਾਰਿਜਾਇਜਾਨ॥ਭਸਤਰਾਸਿਉਲੋਗੋਰਹ੍ਰਾ॥ਕਹਿਕਬੀਰਬਬਕੀ
ਭਲਅੰਗ॥੮॥੧ ੧੪ ਸ੍ਰੀਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗਗ੍ਰਮਉਰੂਚੇਤੀਬਾਣੀਨਾਮਦੇਉਜੀਕੀ

ਦੇਵ੍ਰਾਧਾਰਨਤਾਕੀਅਲੇ॥ਭਾਅਕਹਤਜਨਕ੍ਰਸਨਤਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਾਕੀਲੇਗਜੀਕਵਾਰ੍ਹ
ਗ੍ਰਮਕ੍ਰਾਬਿਜਾਬਿਆਧਿਅਜਾਮਬ੍ਰਤਾਕੀਅਲੇ॥ਚਰਨਬਾਧਿਕਸਨਤੇਉਮ੍ਰਕ੍ਰਤਿਹ੍ਰੇ
ਤਉਬਾਲਿਬਾਲਿਜਿਨਰਾਮਕਹੇ॥੧॥ਦਾਸੀਸ੍ਰਤਜਨ੍ਰਬਿਦਰ੍ਰ ਸ੍ਰਦਆਉਗ੍ਰਸੈਨਕਉ
ਰਾਜਦੀਏ॥ਜਪ੍ਰਤੀਨਤਪ੍ਰਤੀਨ੍ਰਕ੍ਰਯਪ੍ਰਤੀਨ੍ਰਨਾਮਪ੍ਰਤੀਨਾਮੈਕੇਸ੍ਰਆਮੀਤੇਉਤ੍ਰਤੇ॥੨॥

੧੭ ਸ੍ਰੀਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗਗ੍ਰਮਉਰੀਗੁਅੋਰਗੀ॥ਸ੍ਰੀਗਵਿਦਾਸ੍ਰਜੀਉਕੇਪਦੇ॥

ਮੇਰੀਸੰਗਾਤੇਪੈਚੋਸੋਚਦਿਕ੍ਰਰਾਤੀ॥ਮੇਰਾਕਰਮ੍ਰਕੁਟਿਲਿਯਤ੍ਰਜਨਮ੍ਰਕੁਕਰੰਤੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਗ੍ਰਸ੍ਰਈਅਜੀਅੋਕੈਜੀਵਨਾ॥ਮੋਹਿਨਾਬਿਸਾਰਹ੍ਰਮੋਜਨ੍ਰਤੇਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੇਰੀਕਰ੍ਰ
ਬਿਖਤਿਜਨਕਰ੍ਰਸ੍ਰਭ੍ਰਾਈ॥ਚਰਣਨ੍ਰਛਡ੍ਰਉਸ੍ਰਸਗੀਕ੍ਰਯਾਜਾਈ॥੨॥ਕ੍ਰਯਾਂਦਿਖ
ਪਰਉਤੇਗੀਸੰਙ੍ਰ॥ਬੇਗਿਮਿਲਹ੍ਰਜਨਕਰਿਨਢਿਲ੍ਰਾ॥੩॥੧॥ਗਗ੍ਰਮਉਰੀਗੁਅੋਰੀ

ਬੇਗਾਅ੍ਰਪ੍ਰਾਸ੍ਰਹਰਿਕੋਨਾਉ॥ਦ੍ਰਖੁਅੰਦੋਹੁਨਹੀਤਿਹਿਠਾਉ॥ਨਾਤਰ੍ਰਸਵੀਸਬੈਮਾਨ
ਨਾਸ੍ਰ॥ਖਉਛੁਨਾਪਤ੍ਰਸ੍ਰਤਰ੍ਰਸ੍ਰਜਵਾਸ੍ਰ॥੧॥ਅਬੋਮੋਹਿਪ੍ਰਭ੍ਰਬਦਨ੍ਰਗਹਾਈ॥ਜੁੰਞ
ਪੇਖਿਸਦਾਮੋਰ੍ਰਭ੍ਰਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਇਮ੍ਰਤ੍ਰਦਾਇਮ੍ਰਖ੍ਰਸਦਾਪਾਤਿਸਾਹੀ॥ਦੋਸਗਜੋਸ੍ਰਦੇ
ਕਸੇਅਸੀ॥ਅਬਾਦਸ੍ਰਖ੍ਰਸਦਾਸਤ੍ਰਰ੍ਰ॥ਤ੍ਰਉਪੈਗਨੀਬਸ੍ਰਹਿਮਾਮ੍ਰ੍ਰ॥ਤਉਤਿਤ੍ਰਉਮੈਲ
ਕਗੀਜਿਉਤ੍ਰਵੈ॥ਅਤ੍ਰਰਜਾਮ੍ਰਹ੍ਰਭ੍ਰਨਕੋਅਟਕਵੈ॥ਕਹਿਕਵਿਦਾਸ੍ਰਖੇਲ੍ਰਾਸ੍ਰਚਾਸ੍ਰ
ਜੋਹ੍ਰਮਸ੍ਰਹਰਗੀਸ੍ਰਮੀਤ੍ਰਹ੍ਰਮਾਸ੍ਰ॥੨॥੧॥ਗਗ੍ਰਮਉਰੀ(ਬੇਰਾਗਣਿ॥ ਪਟਅਵਧਪਾਤ੍ਰ
ਰਾਹਪਟਾਇਕੁਨਿਰਗ੍ਰਨ੍ਰਬੈਖ੍ਰਹਾਸ੍ਰ॥ਰਮਈਏਜਿਉਇਕਵੇਸ੍ਰਰੀਮੋਸੀਪ੍ਰਜੋਤ੍ਰ
ਪ੍ਰਗਸਿ॥੧॥ਕੋਬਨਜਾਰੋਰਾਮਕੋਮੇਰਾਟਾਙਾਦਿਆ ਜਾਇਹੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਉਂ

ਨਾਮੋਰੋਗਮ ਕੋਸਹਜਕਰ ਉਬਾਪ੍ਰਾ॥ਮੇਰਾਮਨਮਧਨ੍ਰਾਂਦਿਆਬਿਖ੍ਰਾਵੀਸੰਸ੍ਰਾ ਗਿਰ
ਉਡਵਿਪਾਕੇਦਨੀ॥ਤਿਨਿਖਿਲੇਹ੍ਰਆਬ੍ਰਤਾ॥ਮੋਹਿਜਸ੍ਰਕ੍ਰਨ੍ਰਆਗਈਤਨੀ
ਲੇਸ੍ਰਾਬਜੰਜਾ॥੨॥ਜੇਸਾਰੰਗ੍ਰਕਬੁਕਤੇਸਾਇਸ੍ਰਸੰਸ੍ਰ॥ਮੋਰਾਮਈਲੇਗ੍ਰਮ
ਜੀਵਕਾਕ੍ਰਰਵਿਦਾਸ੍ਰਚਮਾਰ॥੪॥੨॥ਗਗ੍ਰਉਰੀ(ਬੈਰਾਗਣਿ॥ ਕ੍ਰਯੁਕ੍ਰਰਿਅੰਜੈ
ਸੇਦਦੀਰਾਕਛੁਦੇਸ੍ਰਬਿਦੇਸ੍ਰਨਬ੍ਰਝ੍ਰ॥ਐਸੇਮੋਰਾਅ੍ਰਨ੍ਰਬਿਧਿਆਬਿਧੋਹਿਆਕਛ੍ਰ
ਗਯਾਕ੍ਰਨਸ੍ਰ੍ਰ॥੧॥ਸਗਲ੍ਰਭਵਨਕੋਨਾਇਕ॥ਇਕੁਦੀਹ੍ਰਨ੍ਰਚਕ੍ਰਦਿਖਾਈਜੀ॥੧॥
ਰਾਮਾਕ੍ਰਨਸ੍ਰ੍ਰ॥ਸਗਲ੍ਰਭਵਨਕੋਨਾਇਕਾ॥ਇਕੁਦੀਹ੍ਰਨ੍ਰਚਕ੍ਰਦਿਖਾਈਜੀ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਅਖਿਨਤ੍ਰਈਮਤਿਮਾਧਵੋਤੇਗੀਗਤਿਕਯੀਨਜਾਇ॥ਕਰ੍ਰਤ੍ਰਕ੍ਰਿਪਾਭ੍ਰ੍ਰਚ੍ਰ
ਝੀਮੈਸ੍ਰਮਤਿਦੇਹ੍ਰਸਮਝਾਇ॥ਜੋਗੀਸਨ੍ਰਯਾਵਹਿਨਹੀਤ੍ਰਭ੍ਰਗ੍ਰਣ੍ਰਕਥਨਅਪਾਰ੍ਰਪ੍ਰੇਮ
ਭਗਤਿਕੈਕਾਰਣਿਕ੍ਰਪਾਵਿਦਾਸ੍ਰਚਮਾਰ॥੨॥੪॥ਗਗ੍ਰਉਰੀ(ਬੈਰਾਗਣਿ॥ ਸਤ
ਨ੍ਰਗਿਸਤ੍ਰਤੇਤਾਜਗੀਦ੍ਰਆਪ੍ਰਿਪ੍ਰਜਾਚਗ॥ਤੀਨੋਂਜ੍ਰਗਤੀਨੋਂਦੀਨ੍ਰੇਕ੍ਰਲਿਕੇਵਲ੍ਰਨਾਮ
ਮਾਅਧਾਰ॥੧॥ਪਾਰ੍ਰਗ੍ਰਕੈਸੋਪਾਇਬੋਹੈ॥ਮੋਸ੍ਰਉਕੋਕੋਬ੍ਰਨਕ੍ਰਪੈਸਮਝਾਇਹਿ॥ਜਾਰੇਅਵਗ੍ਰਣ
ਨ੍ਰਬਿਦ੍ਰਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਧ੍ਰਬਿਧਿਧਰਮਨਿਰ੍ਰਪੀਐਕਰਤ੍ਰਦੀਸੈਸਭ੍ਰਕੋਇ॥ਕ
ਵਨਕਰਮਤੇਛ੍ਰਟੀਐਜਿ ਹਸਾਧੇਸਭ੍ਰਸਿਧਿਹੋਇ॥ਕਰਮ ਅਕ੍ਰਮ ਬੀਚਾਰੈਸੋ
ਕਾਸ੍ਰਨਿਬੇਦ੍ਰਪ੍ਰਾਨ॥ਸੰਸਾਸਦਹਿਰ੍ਰਦੈਬਸੈਕ੍ਰਉ ਨ੍ਰਹਿਰੈਅਭਿਮਾਨ॥੩॥ਬਾਦ੍ਰ
ਉਦਕਿਪਖਾਲੀਐਘਟ੍ਰਤੀਤ੍ਰਜਿਬਿਧਿਬਿਧਿਕਰ॥ਸ੍ਰਧਕ੍ਰਵਨ੍ਰਹੋਇਬੈਸ੍ਰਚ
ਕ੍ਰਦਿਚਗਬਿਧਿਬਿਉਹਰਾ॥੪॥ਗਰ੍ਰਿਪ੍ਰਸਾਸ੍ਰਜਨੀਜ੍ਰਥਾਗ੍ਰਤਿਜਨ੍ਰਤ੍ਰਸ੍ਰਭ੍ਰਸੰਸਾਰ॥
॥ਪਾਰਸਮੋਨ੍ਰਤਾਬੋਛ੍ਰਇਕ੍ਰਨਕ੍ਰਲੋਹ੍ਰਤਨੀਬਾਰ॥੫॥ਪਾਰਸਮ੍ਰਪਾਰਸ੍ਰਗ੍ਰਕ੍ਰਤੇਦੀਐਪ੍ਰਭ੍ਰ
ਲਿਖ੍ਰਤਲਿਖ੍ਰਾ॥ਉਨਮਨਮਨਮਨੀਮਿਲੇਛ੍ਰਟਕ੍ਰਤਬਜਾਰਕਪਾਟ॥੬॥ਤ੍ਰਰ
ਤਿਜ੍ਰਗਤਿਮਤਿਸ੍ਰਤਿਕਰੀਛ੍ਰਮਾਬੀਯਨਕਵੀਵੇਕ॥ਸੋਈ(ਬ੍ਰਸਿਰਸਿ)ਮੰਮੋਲੇ
ਗ੍ਰਨਿਰਗ੍ਰਨ੍ਰਏਕ੍ਰਬਿਚ॥੭॥ਅਸ੍ਰਿਕ੍ਰਜਤਨਸਿਰ੍ਰਧ੍ਰਕੀਏਟਾਗੀਨਟੋਭ੍ਰਆਭ
ਸਾ॥ਏਮ੍ਰਭਗਤਿਨਹੀਛ੍ਰਪ੍ਰਜੈਤਰੇਰਵਿਦਾਸ੍ਰਚਮਾਸ੍ਰ॥੮॥੧॥੫॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਸੋਦਰੁ

ਸੋ ਦਰੁ ਤੇਰਾ ਕੇਹਾ ਸੋ ਘਰੁ ਕੇਹਾ ਜਿਤੁ ਬਹਿ ਸਰਬ ਸਮਾਲੇ ॥ ਵਾਜੇ ਤੇਰੇ ਨਾਦ ਅਨੇਕ
ਅਸੰਖਾ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਵਾਵਣਹਾਰ ॥ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਰਾਗ ਪਰੀ ਸਿਉ ਕਹੀਅਹਿ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਗਾਵਣਹਾਰ
॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਗਾਵੈ ਰਾਜਾ ਧਰਮ ਦੁਆਰੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਚਿਤ
ਗੁਪਤ ਲਿਖਿ ਜਾਣਨਿ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਧਰਮੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਈਸਰੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇਵੀ
ਸੋਹਨਿ ਤੇਰੇ ਸਦਾ ਸਦਾਰੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਇੰਦ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰਾਸਣਿ ਬੈਠੇ ਦੇਵਤਿਆ ਦਰਿ ਨਾਲੇ ॥
ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਸਿਧ ਸਮਾਧੀ ਅੰਦਰਿ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਸਾਧ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਜਤੀ
ਸਤੀ ਸੰਤੋਖੀ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਵੀਰ ਕਰਾਰੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਪੰਡਿਤ ਪੜਦੇ ਰਖੀ ਸੁਰਤਿ ਸੁਰਾ
ਮੁਖਿ ਤੇ ਦਾਸਾ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਮੋਹਣੀਆ ਮਨੁ ਮੋਹਨਿ ਸੁਰਗੁ ਮਛੁ ਪਇਆਲਾ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ
ਰਤਨ ਉਪਾਏ ਤੇਰੇ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਲੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਜੋਧ ਮਹਾਬਲ ਸੂਰਾ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ
ਖਾਣੀ ਚਾਰੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਵਰਭੰਡ ਕਰਿ ਕਰਿ ਰਖੇ ਤੇ ਧਾਰੇ ॥ ਸੇਈ ਤੁਧਨੋ
ਗਾਵਨਿ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਨਿ ਰਤੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਰਸਾਲੇ ॥ ਹੋਰਿ ਕੇਤੇ ਤੁਧਨੋ ਗਾਵਨਿ ਸੇਮੈ ਵਿਚਿ ਨ
ਆਵਨਿ ਨਾਨਕ ਕਿਆ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਸੇਈ ਸੇਈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚਾ ਸਾਚੀ ਨਾਈ ॥ ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ
ਜਾਇ ਨ ਜਾਸੀ ਰਚਨਾ ਜਿਨਿ ਰਚਾਈ ॥ ਰੰਗੀ ਰੰਗੀ ਭਾਤੀ ਜਿਨਸੀ ਮਾਇਆ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ॥ ਕਰਿ
ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਸੋ ਤਿਸ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਸੀ
ਹੁਕਮ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥ ਸੋ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਾਹਾ ਸਿਰਿ ਸਾਹਿਬੁ ਨਾਨਕ ਰਹਣੁ ਰਜਾਈ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਸੋਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹਰਿ ਅਗਮਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰੁ ॥ ਸਭਿ ਧਿਆਵਹਿ
ਸਭਿ ਧਿਆਵਹਿ ਤੁਝ ਹੀ ਸਚੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ॥ ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੁਮਾਰੇ ਜੀਅ ਤੁਮ ਹੀ ਪਾਲਹਿ ਸਭਿ
ਕੁਟੰਬ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਹਿ ਸੋਈ ਜਨੁ ਖਾਵੈ ਤੁਧੁ ਪਾਸਹੁ ਕੋਈ ਜਾਇ ਨ ਟਾਰੇ ॥ ਤੂ ਦਾਤਾ
ਸਭ ਮੰਗਤ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਦਾਤਾਰੁ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਹਰਿ ਵਰਤਣਾ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ
ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੨

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਊਤਮ ਪਦਵੀ ਵਾਸੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਈਸਰ ਬਰਮਾ ਇੰਦ
॥ ਸੁਣਿਐ ਮੁਖਿ ਸਾਲਾਹਣ ਮੰਦ ॥ ਸੁਣਿਐ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਤਨਿ ਭੇਦ ॥ ਸੁਣਿਐ ਪੜ ਪੜ ਲਗੈ ਨ ਖੇਦ
॥ ਸੁਣਿਐ ਸਰਾ ਗੁਣਾ ਕੇ ਗਾਹ ॥ ਸੁਣਿਐ ਸੇਖ ਪੀਰ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥ ਸੁਣਿਐ ਅੰਧੇ ਪਾਵਹਿ ਰਾਹ ॥
ਸੁਣਿਐ ਹਾਥ ਹੋਵੈ ਅਸਗਾਹ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥ ੧ ॥
ਮੰਨੇ ਕੀ ਗਤਿ ਕਹਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਪਿਛੈ ਪਛੁਤਾਇ ॥ ਕਾਗਦਿ ਕਲਮ ਨ ਲਿਖਣਹਾਰੁ ॥
ਮੰਨੇ ਕਾ ਬਹਿ ਕਰਨਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ
॥ ਮੰਨੈ ਸੁਰਤਿ ਹੋਵੈ ਮਨਿ ਬੁਧਿ ॥ ਮੰਨੈ ਸਗਲ ਭਵਣ ਕੀ ਸੁਧਿ ॥ ਮੰਨੈ ਮੁਹਿ ਚੋਟਾ ਨਾ ਖਾਇ
॥ ਮੰਨੈ ਜਮ ਕੈ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ
॥ ਮੰਨੈ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਮੰਨੈ ਪਰਵਾਰੈ ਸਾਧਾਰੁ ॥ ਮੰਨੈ ਤਰੈ ਤਾਰੇ ਗੁਰ ਸਿਖ ॥ ਮੰਨੈ
ਨਾਨਕ ਭੀਖ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥

ਦੁਸਿਧੀਕਿਨੈਨਪਾਈਆ।ਕਥੀਐਕੈਨਾਪੀਠਾਕਿਰਤਵਈਆ।੨।ਆਥਣਵਾਲਾਰੁ
ਆਵੈਚਲਾ।ਸਿਫਤੀਰਲੈਤੇਰੈਭੰਡਾਰਾ।ਜਿਸੁਤੂੰਦੇਹਿਤਿਸੈਕਿਆਚਾਰਾ।ਨਾਨਕਸਚੁ
ਸਦਾਸਚਿਆਰਾ।੪।੧।ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਆਖਾਜੀਵਾਵੈਸੋਮਰੈਜਾਉ।ਆਖਾ
ਫਿਆਉਖਾਸਾਚਨਾਉ।ਸਾਚੇਨਾਮਕੀਲਾਗੈਭਾਉ।ਤਿਤੁਭੁਖੈਪੈਨਾਇਤਰੀਆਰਿ
ਚੁਖ।੧।ਸੋਸੇਰਿਉਵਿਸਰੈਮੇਰੀਮਾਇ।ਸਾਦਰਾਸਾਰਿਬੁਸਾਰੈਨਾਇ।੧।ਰਹਾਉ।ਜਾਲੇ
ਨਾਮਕੀਤਿਭਾਵਵਡਿਆਈ।ਆਖਿਫਕੈਕਰੀਮਤਿਨਪਾਈ।ਜੋਸਭਿਮਿਲਿਕੈਆਖ
ਇਪਾਹਿ।ਵਡਾਸਾਹੋਵੈਘਾਇਨਜਾਇ।੨।ਨਾਓਚਿਤਾਸੋਨੋਵੈਸੰਜਾ।ਦੇਦਾਸੈਨਚੁਕੈ
ਭੰਜਾ।ਗੁਰਵੇਚੰਨਾਪੀਕੋਇ।ਨਾਕੋਹੋਆਗਾਕੋਹੋਇ।੩।ਜੋਵਡੁਆਪਿਤੇਵ
ਡਤੇਮੀਦਾਤਿ।ਜੋਨਿਦਿਨੁਕਰਿਕੈਕੀਤੀਜਾਤਿ।ਖਸਖਸੁਵਿਸਾਰਨਿਤੇਕਮਜਾਤਿ।
ਨਾਨਕਨਾਵੈਬਾਝੁਸਨਾਤਿ।੪।੨।ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਜੇਦਰਿਮਾਂਗਤਕੁਨਕ
ਸੇਮਹਲੀਖਸਾਮੁਸੁਣੇ।ਭਾਵੈਦੀਜੈਕਤਭਾਵੈਧੱਕੇਏਕਵਡਾਈਦੇਇ।੧।ਜਾਣਜੋ
ਤਿਨਪੂਛਜਾਤੀ।ਆਗੈਜਾਤਿਨਜੋ।੧।ਰਹਾਉ।ਆਖਿਕਰਾਏਆਖੈਦੇਇ।ਆਖਿ
ਚੁਕਾਐਚਿਤਿਧਰੇਇ।ਜਾਤੂੰਕਰਣਾਕੁਕਰਤਾ।ਕਿਆਮੁਹਤਾਜੀਕਿਆਸੰਜਾ
ਮ।ਆਖਿਉਪਾਏਆਖੈਦੇਇ।ਆਖੇਦੁਰਮਤਿਮਨਹਿਕਰੇਇ।ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਵ
ਸੈਮਨਿਆਇ।ਦੁਖੁਅਲਾਵਿਚੁਜਾਇ।੨।ਸਾਚੁਪਿਆਸਾਆਖਿਪਰੇਇ।
ਅਵਗੀਕਉਸਾਚੁਨਦੇਇ।ਜੇਕਿਸੈਦੇਇਵਖਾਣੈਨਾਨਕੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਲੇਇ।੪।
੩।ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਤਾਲਾਮਦੀਲੇਘਟਕੇਘਾਟ।ਚੋਲਕਦੁਨੀਆਵਾ
ਹਿਵਾਜਾ।ਨਾਮਦੁਨਚੋਕਾਇਕਾਭਾਉ।ਜਤੀਸਤੀਕਰਾਖਹਿਪਾਉ।੧।ਨਾਨਕਨਾ
ਮਵਿਟਹੁਕੁਰਬਾਣੁ।ਅੰਧੀਦੁਨੀਆਸਾਹਿਤੁਜਾਣੁ।੧।ਰਹਾਉ।ਗੁਮਾਸਤਗਿ
ਰਿਚੇਲਾਖਾਇ।ਤੁਮੀਪਗੀਤਿਵੇਸੋਘਰਿਜਾਇ।ਜੇਸਉਵਖੁਦੇਖੈਆਜੀਵਣਖਾਖ
ਸਮੁਪਛਣੈਸੋਦਿਨੁਧਾਰਵਣੁ।੨।ਦਰਸਨਿਦੇਖਿਐਦਇਅਸੰਤੋਇਆ।ਛਇਦਿਤੇ
ਦਿਚੁਰੈਨਕੋਇ।ਰਾਜਾਨਿਆਉਕਰੇਤਜਿਚੋਇਆ।ਕਹੈਖੁਦਾਇਨਮਾਨੈਕੋਇ।੩।
ਣਸਮੁਰਤਿਨਾਨੁਨਾਮੁ।ਕਰਣੀਕੁਤਾਦਰਿਖੁਲਮਾਮੁ।ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਜੀਕੈਜਾਣੈ
ਦਾਨੁ।ਤਾਕਿਛੁਦਰਗਹਪਾਵੈਮਾਨੁ।੪।੪।ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਜੇਤਾਸਬ

ਦੁਸੁਮਤਿਧੁਨਿਤੇਤੀਜੇਤਰਾਪੁਪ੍ਰਕਾਇਆਤੇਗੀ।ਤੂੰਆਪੇਦਸਨਆਪੇਬਸਾਲਆਵਹੁਤੂ
ਜਾਕਉਭਾਈ।੧।ਸਾਹਿਤੁਮੇਰਾਇਕੋਪੈਕੋਇਕੋਦੂਜਾਈਦੇਖੈਸੋ।੧।ਰਹਾਉ।ਆਪੇ
ਨੋਆਪੇਛੋਡੈਆਪੇਵੇਦੇਇ।ਆਪੇਵੇਖੈਆਪੇਵਿਗਸੈਆਪੇਦਰਿਕਰੇਇ।੨।ਜਾਂ
ਕਿਛੁਕਰਣੁਸੋਕਰਿਰਹਿਆਅਵਰੁਨਕਰਣਾਜਾਈ।ਜੇਸਾਵਰਤੈਤੈਸੋਕਰੀਐਸਭ
ਭਤੇਰੀਵਡਿਆਈ।੩।ਕਥਿਕਥਾਵਾਲੀਮਾਇ।ਆਸਦਾਮੀਨਮਨੁਮਤਵਲਾ
ਮੀਵਤੁਰਤੇ।ਆਪੇਗੁਪਤਕਰੇਭਰਪੂਤੀਨਾਨਕੁਬਪੁੜਾਏਵਕਰੇ।੪।੫।ਆਸਾਮਹ
ਲਾ੧ ਵਾਜਾਮਤਿਪਖਾਵਜਭਲੀ।ਤੇਇਅਨੰਦੁਸਦਮਨਿਚਭਲੀ।ਇਹਭਗਤਿਏ
ਹਿਤਮਤਾਉ।ਇਤੁਰੰਗੀਗਿਨਾਚਹੁਰੀਖਿਧੀਖਪਾਉ।੧।ਪ੍ਰੀਤਮਭਾਜਨੈਸਾਬਾਹ।ਤੁਧੁ
ਨਵਣਖੁਸੀਆਮਨਮਾਹ।੧।ਰਹਾਉ।ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਵਜਹਿੰਡੋਲਾ।ਪੈਰੀਵਜਾਸ
ਦਾਨਿਰਾਲਾ।ਰਾਗੁਨਚੁਨਪੀਦੁਜਾਭਾਉ।ਇਤੁਰੰਗੀਗਿਨਾਚਹੁਰੀਖਿਧੀਖਪਾਉ।੨।ਭ
ਉਡੈਗੰਹੋਵੈਮਨਚੀਤਿ।ਬਹਾਦੇਆਉਹਦੰਆਗੈਤਨੀਤਿ।ਲੇਹਣਦੇਲੇਟਿਜਾਣੈ
ਤਲੁਸੁਆਹੁ।ਇਤੁਰੰਗੀਗਿਨਾਚਹੁਰੀਖਿਧੀਖਪਾਉ।੩।ਸਿਖਸਭਤਾਰੀਖਿਆਕਢਾਉ
।ਗੁਰਮੁਖੀਖੁਦਣਾਸਾਚਨਾਉ।ਨਾਨਕਆਖੁਟੈਵੇਗਵੇਗ।ਇਤੁਰੰਗੀਗਿਨਾਚਹੁਰ
ਖਿਧੀਖੇਗ।੪।੬।ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਖਉਟੁਤੁਪਿਆਇਧਰੀਜਸਕਤਧਰਤੀਜ
ਲਅਗਨੀਕਬੀਧੁਕੀਆ।ਅੰਧੁਖੋਦਰੁਸਿਰੈਊਕਟਾਇਆਰਾਵਣੁਮਾਰਿਕ
ਆਵਣਭਇਆ।੧।ਕਿਆਉਪਮਾਤੇਰੀਆਖੀਜਾਇ।ਤੂੰਸਰਬੇਮੁਰਿਮਿਆਲਿ
ਵਲਾਇ।੧।ਰਹਾਉ।ਜੀਅਉਪਾਇਜੁਗਤਿਜਰਿਕੀਨੀਕਾਲੀਨਹਿਕਿਆਵਰ
ਭਇਆ।ਕਿਸੁਤੂੰਪੁਰਖੁਜੋਰੁਕਉਨੁਕਰਤੈ।ਸਰਬਬਿਨਿਚੰਤਰਿਗਇਓਰਿਆ
।ਨਾਲਿਕੁਟੰਬੁਸਾਕਿਵਰਦਤਾਛੁਹਮਾਕਲਣਹਿਸਹਿਗਾਇਆ।ਔਗੈਅੰਤੁਨ
ਪਾਇਓੱਤਕਕੰਸੁਛੋਦਿਕਿਆਵਰਭਇਆ।੨।ਰਤਨਉਪਾਇਧਰੇਖੰਡੁਮਹਿ
ਆਰੋਹਿਕੁਖਲਾਏਜਿਅਸੰਖੀਆ।ਕਹੈਨਾਨਕੁਛੋਪੈਕਿਉਛੁਛਾਪਿਆਏਕੀਏਕੀਵੰ
ਡਿਦੀਆ।੪।੭।ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਕਰਮਕਰਤੂਤਿਵੇਲਾਬਿਸਬਖੀਗਾਸ
ਮੁਹਭਖੁਮਾਇਆ।ਤਿਸੁਗੁਪੁਨਲੇਖਅਗਹਦੁਵੈਜੋਸਬਦੁਨਿਸੰਮ੍ਰਿਤੀਕੀਆ।੧।ਕਿਵੇ
ਵਖਿਆਣਜਾਣੈਜੋਕੋਈ।ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵੈਸੋਜੀਵੈ।੧।ਰਹਾਉ।ਸਚਿਨਪੀਆਸੋਮਾਸ

ਤਰਣੈ ਚੂਡੇ ਬੰਧਨ ਛੋਟੇ॥ ਜੰਤੀ ਜੰਤੈ ਸਮਾਣੀ ਕੀਤੋ ਰਿਤਾ ਛਡੇ ਆਇ ਅਖੋਲੇ॥੨॥
ਸਾਰ ਬਜੋਤਿ ਗੁਰੂ ਪੂਤੇ ਰਾ ਦੇਖਿ ਆਸਗਾ ਭਵ ਨਤੇ ਰੀ ਆਇਆ॥ ਰਾਗੇ ਰੂਪੀ ਨਿਰਾਭ
ਮੁਖੈ ਦਾਨ ਦਰਿ ਕੇ ਵਿਚੇ ਛਾਇਆ॥੩॥ ਬੀਣਾ ਸਬਦੁ ਵਜੈ ਜੋਗੀ ਦਰਸਨਿ ਰੂ
ਖਿ ਅਪਾਰਾ॥ ਸਬਦਿ ਅਸਾਹਦਿ ਸੋ ਸਹੁ ਰਾਤਾ ਨਾਨਕ ਕੁਲ ਕੋਪੈ ਵਿਚ ਰਾਰਾ॥ ੪॥ ੮॥ ਆ ਆ
ਸਾਸਾਮਹਲਾ ੧ ਮੈ ਗੁਣ ਕਾ ਕੋ ਜਿ ਰਿਭਤਾਗ॥ ਗਾ ਜੀ ਗਲਾ ਸਿਚ ਜਣਹਾ ਗ॥ ਖਾ
ਪੀ ਟਾ ਹਣ ਟਾ ਬਾ ਦਿ॥ ਜਬ ਲਾ ਗੁਰਿ ਦੈਨ ਆ ਵ ਰਿ ਆ ਦਿ॥ ੧॥ ਤਉ ਪ ਰ ਵਾ ਹ ਕੋ ਰੇ
ਕਿ ਆ ਕੀ ਜੋ॥ ਜਨ ਮੀ ਮ ਜਨ ਮੀ ਕਿ ਛ ਲੀ ਜੀ ਲੀ ਜੋ॥ ੧॥ ਰਹਾ ਉ॥ ਅ ਨ ਕੀ ਮ ਤਿ ਮ
ਭਾ ਗ ਲ ਭ ਮ ਤਾ॥ ਜੋ ਕਿ ਛ ਬੋ ਲੀ ਐ ਸ ਕੁ ਖੋ ਖ ਤਾ॥ ਕਿ ਆ ਮੁ ਹੁ ਲੈ ਕੀ ਰੈ ਅ ਰ ਦ
ਸੀ॥ ਪਾ ਪੁ ਪੁੰ ਦੁ ਇ ਸ ਖੀ ਪਾ ਸੀ॥ ੨॥ ਜੋ ਸਾ ਤੁ ਕਿ ਰਿ ਤੈ ਸਾ ਕੋ ਰੋ ਇ॥ ਤ ਭੂ ਬਿ ਨੁ
ਦੂ ਜਾ ਨਾ ਨੀ ਕੋ ਇ॥ ਜੋ ਪੀ ਤੁ ਮੀ ਤੈ ਦੇ ਹੀ ਤੇ ਖੀ ਕੋ ਪਾ ਵੈ॥ ਤ ਸੁ ਆ ਪੇ ਭ ਵੈ ਵਿ ਵੈ ਚ ਭ
ਵੈ॥ ੩॥ ਰਾ ਗ ਰ ਤ ਨ ਪ ਰ ਗੀ ਅ ਥ ਰ ਵ ਰਾ॥ ਤਿ ਸੁ ਵਿ ਚਿ ਉ ਪ ਜੈ ਓ ਸ੍ਰੀ ਮੁ ਤ ਸਾ ਹਾ ਨ ਨ
ਕ ਕ ਰ ਤੇ ਕਾ ਇ ਹੁ ਪ ਨੁ ਆ ਖੁ॥ ਜੇ ਕੋ ਬੁ ਝੈ ਏ ਹੁ ਬੀ ਚਾ ਰੁ॥ ੪॥ ੯॥ ਆ ਸਾ ਮ ਹ ਲਾ ੧

ਕ ਰਿ ਕਿ ਰ ਮਾ ਅ ਪੈ ਪ ਰਿ ਆ ਇ ਆ॥ ਤਾ ਮਿ ਕਿ ਸਖੀ ਆ ਕ ਜੁ ਰ ਚ ਇ ਆ॥
ਖੇ ਲੁ ਦੇ ਖਿ ਅ ਨਿ ਅੰ ਦੁ ਭ ਇ ਆ॥ ਸ ਹੁ ਵੀ ਆ ਹ ਣਿ ਆ ਇ ਆ॥ ੧॥ ਗਾ ਵ ਹੁ ਗਾ ਵ ਹੁ
ਕਾ ਮ ਣੀ ਬਿ ਏ ਕ ਬੀ ਚਾ ਰੁ॥ ਹ ਮ ਰੈ ਘ ਰਿ ਆ ਇ ਆ ਜ ਗ ਜੀ ਵ ਨੁ ਕ ਤਾ ਰੁ॥ ੧॥ ਰ ਹਾ
ਉ॥ ਬ ਗੁ ਦ ਆ ਰੇ ਹ ਮ ਗ ਵੀ ਆ ਹੁ ਜੋ ਤੈ ਆ ਜੀ ਸ ਹੁ ਮੀ ਆ ਇ ਆ ਤਾ ਜ ਨਿ ਆ॥ ਇ
ਤੁ ਲੋ ਕ ਕਾ ਮ ਹਿ ਸ ਬ ਦੁ ਰ ਵਿ ਆ ਤੈ ਆ ਪੁ ਗਾ ਇ ਆ ਮ ਨੁ ਮਾ ਨਿ ਆ॥ ੨॥ ਆ ਪ ਣ ਕਾ
ਰ ਜੁ ਆ ਪਿ ਸ ਵ ਹੋ ਤੈ ਰ ਗਿ ਕਾ ਰ ਜੁ ਨ ਹੋ ਈ॥ ਜਿ ਤੁ ਕ ਰਾ ਜੇ ਸਤੁ ਸੰ ਤੋ ਖੁ ਦ ਇ ਅ ਧ
ਰ ਮੁ ਹੋ ਗੁ ਰ ਮੁ ਖਿ ਬੂ ਝੈ ਕੋ ਈ॥ ੩॥ ਚ ਨ ਤਿ ਨ ਨ ਕੁ ਸ ਭ ਨ ਕਾ ਪ ਰ ਮੇ ਸ੍ਵ ਰੋ ਸੋ ਈ॥ ਜਿ ਸ
ਨੋ ਨ ਦ ਰਿ ਕੇ ਰ ਮਾ ਸੇ ਤ ਰ ਗਾ ਇ ਓ ਤੇ ਓ ਇ॥ ੪॥ ੧੦॥ ਆ ਸਾ ਮ ਹ ਲਾ ੧ ਰਿ ਤੁ ਬ ਸੰ
ਸ ਮ ਸ ਰਿ ਸ ਹ ਜਿ ਸੁ ਤਾ ਇ॥ ਗੁ ਰ ਮ ਤਿ ਰ ਤੁ ਕ ਈ ਕੀ ਰ ਤ ਿ ਕ ਈ॥ ਸ ਚ ਪ ਦੁ ਰੀ
ਸਾ ਚ ਤੁ ਮੁ ਖਿ ਨਾ ਉ॥ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰੁ ਸੇ ਵਿ ਪਾ ਇ ਨਿ ਜ ਥਾ ਉ॥ ੧॥ ਅ ਨ ਦਿ ਨੁ ਕੇ ਖ ਟ ਦ ਰ ਸ
ਨ ਜਾ ਣਾ॥ ਸ ਰ ਬ ਜੋ ਤਿ ਪੂ ਰ ਨ ਭ ਰ ਮ ਣਾ॥ ੧॥ ਰਹਾ ਉ॥ ਆ ਦਿ ਕ ਤਿ ਆ ਸ ਭ ਕੇ ਖ ਪ
ਤੁ ਕ ਰੈ॥ ਦ ਖੁ ਬਿ ਖਿ ਆ ਸੁ ਖੁ ਤ ਨਿ ਪ ਰ ਹ ਰੈ॥ ਕ ਖੁ ਨ ਦੇ ਖੁ ਅੰ ਤ ਰਿ ਧ ਨੁ ਹੋ ਗੈ॥

ਰੁ ਬਿ ਧਾ ਛੋ ਡਿ ਨ ਮੀ ਮਿ ਸ ਤੈ ਗੈ॥ ੭॥ ਸਿ ਛ ਤਿ ਸ ਲਾ ਹ ਣ ਸਾ ਹ ਜ ਅ ਨੰ ਦਾ ਸ ਬੋ ਲੋ ਪ੍ਰੇ ਮੁ ਕਾ
ਬਿੰ ਦੁ॥ ਆ ਪੇ ਕ ਰੇ ਆ ਪੇ ਬ ਖ ਸਿ ਦੁ॥ ਤ ਨੁ ਮ ਨੁ ਰ ਮਿ ਖਿ ਓ ਰੈ॥ ਜੰ ਦਿ ਦੁ॥ ੨॥ ਝੂ ਠ ਵਿ ਕਾ ਰਾ ਸ
ਦੁ ਖ ਦੇ ਹੁ॥ ਭੇ ਖ ਵ ਰ ਨ ਦੀ ਸ ਤਿ ਸ ਭਿ ਖੇ ਰ॥ ਜੇ ਉ ਪੈ ਜੋ ਸੋ ਐ ਵੈ ਜਾ ਇ॥ ਨਾ ਨ ਕ ਅ ਸਾ ਥਿ
ਰੁ ਸਾ ਖੁ ਰ ਜਾ ਇ॥ ੪॥ ੧੧॥ ਆ ਸਾ ਮ ਹ ਲਾ ੧ ਏ ਕੋ ਸ ਮ ਰ ਥ ਕਾ ਲ ਅ ਨੁ ਪ ਮਾ ਸਾ ਦ
ਬਿ ਰ ਗੋ ਪ ਰ ਮ ਲ ਰੂ ਪਾ॥ ਛੁ ਜ ਲੋ ਤੀ ਚੁ ਰਾ ਡਿ ਓ ਸਾ॥ ਸ ਬ ਕ ਲਾ ਜ ਗ ਦੀ ਐ ਓ ਸ
ਾ ਜੇ ਦੀ ਸੋ ਜੋ ਉ ਪ ਜੈ ਓ ਬਿ ਨ ਸੈ॥ ਬਿ ਨੁ ਜ ਲ ਸਾ ਰ ਵ ਰਿ ਕ ਮ ਲੁ ਨ ਦੀ ਸੈ॥ ੧॥ ਰ ਹਾ ਉ॥ ਰ
ਲ ਾ ਛੁ ਟੈ ਪਾ ਵੈ ਤੇ ਦੁ॥ ਸਾ ਖਾ ਤੀ ਨਿ ਕ ਤੇ ਨਿ ਤ ਬੇ ਦੁ॥ ਨ ਦ ਦਿੰ ਦ ਕੀ ਸੁ ਚ ਤਿ ਸ ਮਾ
ਉ॥ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰੁ ਸੋ ਵਿ ਪ ਰ ਮ ਪ ਦੁ ਪਾ ਇ॥ ੨॥ ਮੁ ਕ ਤੇ ਮਾ ਤ ਉ ਗੰ ਗੋ ਜ ਵੰ ਤ ਉ॥ ਰਾ ਜ ਨ
ਰਾ ਜਿ ਸ ਦਾ ਬਿ ਗ ਸੀ ਤ ਉ॥ ਜਿ ਸੁ ਤੂ ਰੁ ਖ ਹਿ ਡਿ ਰ ਪਾ ਧਾ ਗੈ॥ ਬ੍ਰ ਹ ਤ ਪਾ ਹ ਨ ਤਾ ਗ ਲਿ
ਤਾ ਗੈ॥ ੩॥ ਤ੍ਰਿ ਭ ਵ ਣਿ ਮ ਹਿ ਜੇ ਤਿ ਰਿ ਭ ਵ ਨ ਮ ਹਿ ਜੇ ਣ ਿ ਆ॥ ਉ ਲ ਟਿ ਭ ਈ ਪ
ਲੁ ਘ ਮ ਰਿ ਆ ਣਿ ਆ॥ ਅ ਤਿ ਨਿ ਸਿ ਭ ਗ ਤਿ ਕ ਰੇ ਲੋ ਵ ਲਾ ਇ॥ ਨਾ ਨ ਕੁ ਤਿ ਨ ਤੇ ਕੋ ਲਾ
ਪੈ ਪਾ ਇ॥ ੪॥ ੧੨॥ ਆ ਸਾ ਮ ਹ ਲਾ ੧ ਗੁ ਰ ਮ ਤਿ ਸਾ ਚੀ ਹ ਜਾ ਤਿ ਹੁ ਗੈ॥ ਬ ਧੁ ਨੁ
ਸ ਿ ਆ ਣ ਪ ਲ ਕੋ ਯੁ ਗਿ॥ ਲ ਾ ਗੀ ਮੈ ਭੁ ਮੈ ਟੈ ਸ ਚ ਨਾ ਇ॥ ਗੁ ਰ ਪ ਰ ਸਾ ਦਿ ਵ ਡੋ ਇ ਵ ਡ
ਾ ਇ॥ ੧॥ ਪੈ ਹ ਜੁ ਰਿ ਹ ਜ ਰੁ ਅ ਰ ਦਾ ਸਿ॥ ਦੁ ਖੁ ਸੁ ਖੁ ਸਾ ਦੁ ਕ ਰ ਤੇ ਪ ਰ ਭੁ ਪਾ ਸਿ॥ ਰ ਹਾ ਉ॥
ਕੁ ਟੁ ਕ ਮਾ ਏ ਆ ਵੈ ਜਾ ਵੈ॥ ਕ ਪ ਨੈ ਕ ਖ ਨਿ ਵਾ ਸ ਪ ਤੀ ਆ ਵੈ॥ ਕਿ ਆ ਦੇ ਖਾ ਸੂ ਝ ਬੂ ਝ ਨ
ਪਾ ਵੈ॥ ਬਿ ਨੁ ਨ ਵੈ ਆ ਸੈ ਰਿ ਪ ਰਿ ਨ ਆ ਵੈ॥ ਜਾ ਜੋ ਜ ਨ ਮੋ ਸੋ ਰੋ ਗੈ॥ ਵਿ ਆ ਪੇ॥ ਹ ਉ ਮੈ॥ ਆ ਇ
ਆ ਵ ਹੁ ਖਿ ਸੰ ਤ ਯੋ॥ ਸੇ ਜ ਨ ਬਾ ਚੇ ਜੋ ਪ੍ਰ ਭ ਰਾ ਖੇ॥ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰ ਸੋ ਵਿ ਐ ਸੀ ਮ੍ਰ ਤ ਸ ਚੁ ਚ ਖੇ॥
ਰ ਾ ਚ ਲ ਤ ਉ ਮ ਨੁ ਰਾ ਖੈ ਐ ਸੀ ਮ੍ਰ ਤੁ ਚਾ ਖੈ॥ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰ ਸੋ ਵਿ ਐ ਸੀ ਮ੍ਰ ਤ ਸ ਬ ਦੁ ਭ ਖੈ॥ ਸ
ਾ ਸ ਬ ਦਿ ਮੁ ਕ ਤਿ ਗ ਤਿ ਪਾ ਏ॥ ਨਾ ਨ ਕ ਵਿ ਚ ਹੁ ਆ ਪੁ ਗ ਵ ਏ॥ ੪॥ ੧੩॥ ਆ ਸਾ ਮ ਹ
ਲਾ ੧ ਜੋ ਤਿ ਸੋ ਕੀ ਆ ਸੋ ਸ ਚ ਖੀ ਆ॥ ਐ ਸੀ ਮ੍ਰ ਤ ਨਾ ਮੁ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰਿ ਦੀ ਆ॥ ਤਿ ਨ੍ਦੇ ਨ
ਖੁ ਨਾ ਮੀ ਮਿ ਭੁ ਗੁ॥ ਅ ਨ ਦਿ ਨੁ ਨਾ ਚੈ ਪਿ ਆ ਹੋ ਸੰ ਗੁ॥ ੧॥ ਰਹਾ ਉ॥ ਹ ਰਿ ਜੀ ਉ ਰਾ ਖੁ ਮ
ਮੀ ਸ ਸ ਣਾ ਈ॥ ਗੁ ਰ ਪ ਰ ਸਾ ਦੀ ਤ ਰਿ ਰ ਖੁ ਪਾ ਇ ਅ ਨ ਮੁ ਪ ਦਾ ਖੁ ਨ ਉ ਨਿ ਧਿ ਪਾ ਈ
ਗ ਰ ਬ ਉ॥ ਕ ਰ ਮ ਧ ਰ ਮ ਸ ਚੁ ਸਾ ਚਾ ਨ ਉ॥ ਤਾ ਕੈ ਸ ਦ ਬ ਲਿ ਹ ਰੇ ਜਾ ਉ॥ ਜੋ ਹ ਰਿ ਸੇ
ਜ ਨ ਮ ਵ ਣੁ॥ ਤਿ ਨ ਕੀ ਸੰ ਗ ਤਿ ਪ ਰ ਮ ਨਿ ਧਾ ਨੁ॥ ੨॥ ਹ ਰਿ ਵ ਰੁ ਜਿ ਨਿ ਪਾ ਇ ਆ ਧਾ ਨ

ਬਾਹਰਿ ਜਨੇਊ ਜੋ ਚਕ੍ਰਜੋ ਤਿਹੈ ਨਾਲੀ॥ ਧੋਤੀ ਟਿਕਨਾ ਮੁਖ ਸਾਖਾ ਲੀ॥ ਐਸੇ ਭਏ ਨਿਚੀਨ ਸੁਚੀਨਾ॥
ਵਿਣੁ ਵੇਚੇ ਕਰਮ ਕਰਾਵਹਿ ਨਾਲੀ॥ ੨॥ ਪੁਜਾਪੇ ਮਾਸਾਇ ਆਪ ਜਜਾਰੀ॥ ਇਕੋ ਵੇਖ ਪਤੁ ਅਵਰ
ਨਕਾਰੀ॥ ਚੀਨੈ ਤਤੁ ਗਾਵਨਦ ਸਦੁ ਆਗਾ ਹਰਿ ਮੁਖਿ ਪਾਠ ਪਵੈ ਚੀ ਚਾਰ॥ ੩॥ ਕੁਲ ਜਗ
ਉਤਮ ਪੁਰਖ ਉਤਾਰੇ॥ ਪਾਤ ਕੁਲ ਅਗਾਛਿ ਬਿਚੇ ਚੁਨ ਕਾਢੇ॥ ਤਿਥੈ ਨਾਲਿ ਕਾਲਿ ਵੀਜੈ ਪੁਤੁ
ਏਕੁ॥ ਬ੍ਰਹਮੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ਅਤਿ ਗਿਬੇ ਬੇਕੁ॥ ੪॥ ਆਚਰੀ ਨਹੀ ਜੀ ਤਿ ਆਜਾਈ॥ ਪਾਧਰੈ
ਨਗੀ ਕੀ ਅਤਿ ਪਾਈ॥ ਅਸਟ ਦਸੀ ਚਤੁਰ ਭੇ ਦੁ ਨ ਪਾਇਆ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ
ਦਿਖਾਇਆ॥ ੫॥ ੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧॥ ਸੇ ਵਕੁ ਦਸੁ ਭਗਤ ਤੁਮ੍ਹ ਸੁਣਹੁ ਸੋਈ॥ ਠਾਕੁਰ
ਕਾ ਦਾਸੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਈ॥ ਜਿਨਿ ਸਿਰਿ ਸਾਜੀ ਤਿਨਿ ਹਰਿ ਨਿਹਚਉ ਜਾਤਾ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ
ਨਾਹੀ ਕੋਈ॥ ੧॥ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਚਾ ਵੇਪਰਵਾਹੀ
ਗਰਬੁ ਗਵਾਇਆ॥ ਸਚਾ ਅਰਜੁ ਸਚੀ ਅਰਦਾਸਿ॥ ਅਤਲੀ ਖਸਮੁ ਸੁਣੇ ਸਾਬਾਸਿ॥ ਸਚੇ
ਤਖਤਿ ਬੁਲਾਵੈ ਸੋਈ॥ ਦੇਵੜਿ ਆਈ ਕੋ ਰਹੈ ਨ ਕੋਈ॥ ੨॥ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ਤੁਹੈ ਪੈਰੀ ਬਾਣੁ॥
ਰਵੈ ਸਬਦਿ ਸਚੁ ਨੀਸਾਣੁ॥ ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਇ ਸੁਧੁ ਪਰਗਟੁ ਜਾਇ॥ ਸਚੁ ਨੀ ਸਾਣੈ ਠਾਕਿ
ਪਾਇ॥ ੩॥ ਪੰਡਿਤ ਪੜਹਿ ਵਖਾਣਹਿ ਵੇਦੁ॥ ਅਤਿ ਵਿਸਮਾਦੁ ਨਾਮੁ ਨ ਜਾਣਹਿ ਭੇਦੁ॥ ਗੁਰ
ਬਿਨੁ ਸੋਝੀ ਬੂਝ ਨ ਹੋਇ॥ ਸਾਚਾ ਵਰਮੁ ਨ ਪਾਵੈ ਕੋਇ॥ ੪॥ ਕਥਿ ਆਖਣੁ ਆਖਾ ਆਖਿ
ਵੇਖਣਾ ਜੀ॥ ਜੇਤੀ ਸਿਰਠਿ ਉਪਾਈ ਵੇਖਾ ਵੇਖਣਹਾਰੁ ਕਰੇ ਕਰਾਵੈ ਏਕੁ॥ ਨਾਨਕ
ਹੁਕਮੀ ਹੋਵਨਿ ਜੀਅ॥ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਪੀ ਕੇਹਾ ਕੀਅ॥ ੫॥ ੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧॥ ਚਉਪਦੇ॥ ਵਿਦਿਆ
ਵੀਚਾਰੀ ਤਾਂ ਪਰਉਪਕਾਰੀ॥ ਜਾਂ ਪਰਿ ਸਾਂਚੀ ਤਾਂ ਤੀਰਥ ਵਾਸੀ॥ ੧॥ ਖੁਧਿ ਗੁਰ ਵੇਜੋ ਅਨੁ
ਭਲੋ॥ ਤਉ ਜਸੁ ਕੁਕਰ ਕਰੇ ਕੋ ਸਿਫਤਿ ਆਰੋ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਸਨਿ ਬੈਸੀ ਤਉ ਸੰਜਮ ਸੀ
ਜਾਂ ਜਤੁ ਜੋਗੀ ਤਾਂ ਕਾਇਆ ਜੋਗੀ॥ ੨॥ ਦਇਆ ਦੈ ਗਬ ਗੁਦੇਹ ਬੀ ਚਾਰੀ॥ ਆਪਿ
ਮੈਲੇ ਅਵਰਾ ਹਟਮਾਰੀ॥ ੩॥ ਇਕ ਤੁਮ ਪੋਰੇ ਜਾ ਥਾ ਹੁਤੇ॥ ਨਾਨਕ ਜੇ ਚੋਜਨ ਤੇ॥ ੪॥
੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧॥ ਏਕਨ ਕਰੀ ਆ ਗੁਣ ਕਹਿਓ ਵਾ॥ ਓਹਾ ਸਜਾਗੋ ਤਉ ਨਿ
ਸਿਭ ਰਿਸੋ ਵਾ॥ ੧॥ ਇਉ ਕਿਉ ਕੁਤੀ ਪਾ ਆਗੈ ਚਾ॥ ਸਜਾਗੋ ਤਉ ਨਿ ਸਭ ਰਿਸੋ ਵਾ॥
ਰਹਾਉ॥ ਆਸੀ ਪਾ ਆਸੀ ਸੇ ਜੋ ਆ ਵਾ॥ ਆਗੋ ਸਹਭ ਵਾ ਕਿ ਨ ਭਾ ਵਾ॥ ੨॥ ਕਿ ਆ ਜਾਨ
ਕਿ ਆਹੋ ਇ ਗਾ ਗੀ ਮਾ ਈ॥ ਹਰਿ ਦਰ ਸਨ ਬਿ ਖੁ ਰ ਹਨ ਨਾ ਈ॥ ਰਹਉ ਦੁ ਜਾ॥ ੩॥
ਪੁਨ ਚੀ ਪਾ ਆਖੇ ਗੀ ਤੇ ਸਨ ਬੁ ਝਾ ਨੀ॥ ਗਇ ਆ ਬੁ ਜੋ ਬਨੁ ਧਨੁ ਪਛੁ ਤਾ ਨੀ॥ ੪॥ ਐਸੋ
ਜਾ ਗਉ ਆ ਸੀ ਪਾ ਆ ਸੀ॥ ਭਵ ਈ ਜੇ ਉ ਦਾ ਸੀ ਰਹਉ ਨੋ ਰਾ ਸੀ॥ ਰਹਉ॥ ੫॥ ਰਹਉ ਮੈ ਖੋ

ਪਾਇਕਰੇਸੀਗੁਰਤਉਮਨਿਜੋਵੈਤੜਨਾ॥ ੪॥ਤਉਨਮਕਰੰ ਤੋਅਨਿਭਾ
ਵੈ॥ ਛੋਡਿਵੜਾਈਆਪਣੇਖਸਮਸਮਾਵੈ॥ ਰਾਗੁਓ॥ ੪॥ ੮੬॥ ਆਸਾਮਅਲਾ॥
ਖੇਵਕਵੈਯਸਖੰਗਿਆਜੀ॥ ਤਿਸੁਸਮਕਰੀ॥ ਮੈਜਾਹਨਜਾਣੀ॥ ਗਾਹਹੁਮੇਲਾਇਕੁਦੂਨਾ
ਤੀਕੋਈ॥ ਨਦਾਮੁਕਰੇਮੇਲਾਵਾਚੋਈ॥ ੧॥ ਰਾਗੁਓ॥ ਸਾਹੁਰੜੈਪਧੁਨਾਚੁਪਛਣਿਆ॥
ਸਹਜਿਸੁਭਾਇਆਪਣੀਪ੍ਰਭੁਜਾਣਿਆ॥ ੨॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਐਸੀਅਤਿਆਵੈ॥
ਤਾਕਾਮਣਿਕਤੈਮਨਿਭਾਵੈ॥ ੩॥ ਕਹਤੁਨਾਨਕੁਕੈਬਾਵਕਾਕੇਸੀਗਹੁ॥ਸਦਜੀਸੈ
ਵੈਭਤਾ॥ ੪॥ ੮੭॥ ਆਸਾਮਅਲਾ॥ ਨਕਿਸਕਾਪੁਤੁਨਕਿਸਕੀਮਾਈ॥ ਬਾਝੈ
ਮੋਹਿਤੁਕੀਮੁਕਲਾਈ॥ ੧॥ ਮੋਸੋਸਾਹਿਬਿਦਾਹੁਤਉਕੀਬਤੇਰਾ॥ ਜਾਤੁਜੈਸੇਜਿਪੀਨਖੁਤੇਰਾ
॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਹੁਤੇਅਉਗਣਕੁਕੇਈ॥ ਜਾਤੈਸੁਭਵੈਬਖਸੇਸੋਈ॥ ਜਾਗੁਰ
ਪਰਸਾਦੀਦੁਰਮਤਿਖੋਈ॥ ਜਹਦੇਖਾਤਹਦੇਕੋਈ॥ ੨॥ ਕਹਤਨਾਨਕੁਕੋਸੀ
ਆਇਆਹੈ॥ ਤਾਕੋਸਚੇਸਚਿਸਮਾਵੈ॥ ੪॥ ੮੮॥ ਆਸਾਮਅਲਾ॥ ਚੁਪਦੇ

ਤਿਤੁਸਸਾਰਮਰੈਕਰੀਲੇਨਿਵਾਸਾ॥ਪਾਈਪਾਵਕੁਤਿਨਡਿਕੀਆ॥ਪਕਿਜੁਮੋ
ਹਪਗੁਨਹੀਚਲੈਹਮਦੇਖਾਤਪਤੁਝੀਅਲੋ॥ ੧॥ ਸਮਨਏਕੁਨਚੇਤਸਿਮੁੜਮਾ
ਹਰਿਬਿਸਰਤਤੇਰੇਗੁਣਗਾਇਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਾਯੰਉ ਜਤੀਸਤੀਨਤੀਪਾੜਿਐ
ਮੁਰਖਮੁਗਧਾਜਨਮੁਖਭਾਇਆ॥ ਪ੍ਰਣਵੈਤਿਨਾਨਕੁਨਤਿਨਕੀਸਰਣਾਜਿਨ
ਵੀਸਰਿਆ॥ ੨॥ ੯੦॥ ਆਸਾਮਅਲਾ॥ ਛਿਅਪਦਛਿਅਗੁਰਛਿਅਉ
ਪਦੇਸ॥ ਗੁਰਗੁਰੁਏਕੋਵੇਸਅਨੇਕ॥ ੧॥ ਜੋਘਰਿਕਰਤੇਸੋਗਤਿਹੋਇ॥ ਸੋਘਰੁ
ਰਖੁਵਡਾਈਤੋਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਵਿਸੁਏਚਾਖੈਅੰਮ੍ਰਿਤਆਪਹਰਾਖਿਤੀਵਾਰੀ
ਮਾਹਾਬਾਇਆ॥ ਸੁਰਸੁਏਕੋਰਤਿਅੰਨਕਸਾਕਰਤੇਕੇਕੇਤੇਵੇਸਾ॥ ੨॥ ੯੧॥
ਆਸਾਮਅਲਾ॥ ਗੁਰਸੁਏਕੋਰਤਿਅੰਨਕਸਾਕਰਤੇਕੇਕੇਤੇਵੇਸਾ॥ ੨॥ ੯੧॥
ਆਸਾਮਅਲਾ॥ ਗੁਰ ਲਖਲਖਸਕਰਲਖਵਾਜੇਨੇਜੇਲਖਖੁਠਿਕਗਹਿਸ
ਲਖਾਸੁ॥ ਲਖਖੁਪਰਿਤ੍ਰਮਾਈਸਿਤੇਗੀਲਖਖੁਠਿਕਾਖੁਠਿਜਾਸੁ॥ ਜਾਪਤਿਲੈਖੋਲ
ਪਵੈਤੀਸਹਿਨਿਰਾਲਕਮਾ॥ ੧॥ ਹਰਿਕੋਨਾਮੁਬਿਨਾਜਗੁਧੰਧਾ॥ ਜੇਚਹੁਤੇਸਾਸਹ
ਈਸੈਕੁਭਾਭੀਸੋਅੰਧੰਧਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਲਖਖਟੀਅਤਿਲਖਖਾਜੀਅਖਿਜਾ
ਤਿਲਖਆਵਤਿਲਖਜਾਤਿ॥ ਜਾਪਤਿਲੈਖੈਨਾਪਵੈਤਾਂਜੀਅਕਿਬੋਹਿਮਿਲਾਤਿ॥

ਲਖਆਸਾਸਤਸਮਝਣੀਲਖਪੰਡਿਤਪੜਿਪੁਰਾਣ॥ ਜੋਪਤਿਲੈਖੈਪਾਵੈਤਲੰਸਤੇ
ਕੁਪਵਣਾ॥ ੨॥ ਸਚਨਾਮੀਮਤਉਪਜੈਕਰੀਮਸਖੁਰਤਾਨੁ॥ ਅਉਸਿਮਿਰਦੇਜੋਵਸੈ
ਸਨਕਨਦਰੀਪਾਤੁ॥ ੪॥ ੧॥ ੨੧॥ ਆਸਾਮਅਲਾ॥ ਦੀਵੇਮਹਿਏਕੁਸਮਾਦੁਖਵਿਚਿ
ਪਾਇਆਤੇਲੁ॥ ਉਨਿਚਾਨਣਿਓਜਿਮੋਖੁਆਚੁਕਨਜਾਮਿਸਿਓਮੇਲੁ॥ ੧॥ ਲੋਕਾਮਤਕੋਫਿਕ
ਫਿਰਿਪਾਇਆ॥ ਲਖਮਾਹਿਅਕਹਿਏਕਹੇਏਕਰਤੀਲੇਭਾਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਿਰੁਪਤਲੋਮੇ
ਗੋਲੈਸਉਕਿਰਿਆ ਸਚੁਨਾਮੁਕਰਤਲੁ॥ ਐਬੇਖੋਵੈਬੋਐਗੋਪਾਛੈਏਹੁਨੋਗਾਥਾਰੁ॥
ਗੋਰਬਰਸਿਸਿਭਤਿਤੁਮਾਗੀਨਾਵੈਆਤਮਸਾਉ॥ ਸਾਚਸਾਵਣਤੀਝੀਐਜੰਞਆਤਿ
ਨਿਸਿਜਾਗੋਭਾਉ॥ ੨॥ ਇਕਖੋਕੀਹੋਰਛੀਮਛਗੀ ਬਾਮਣਵਟਿਪਿਪੁਖਾਇ॥ ਨਾਨਕ
ਪਿਰੁਬਖਸੀਸਕਾਕਢੀਨਿਖੁਟਸਿਨਾਹਿ॥ ੪॥ ੨॥ ੨॥ ਆਸਾਮਅਲਾ॥ ਘਰੁ
ਦੇਵਤਿਆਦਰਸਨਕੈਤਾਈਦੁਖਭੂਖਤੀਰਖਕੀਏ॥ਜੋਗੀਜਤੀਜੁਗੀਭਿਮਖਿ
ਹਤੇਕਵਿਖਿਭਗਵੈਤੇਖਭਏ॥ ੧॥ ਤਉਕਾਰਣਿਸਾਹਿਬਗੋਵਿਲਤੇ॥ ਤਿਰੇਨਾਮਅਲੇ
ਕਾਮੁਪਆਸੁਨਿਤਕਹਣਜਾਪੀਤੇਰੇਗੁਣਕੇਤੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦਰਖਾਮਹਲਾਹਸਤੀ
ਘੋੜੇਛੋਡਿਵਿਛਾਇਤੁਦੇ ਸਗਏ॥ ਪੀਸਾਖੇਖਾਬਸਾਲਿਕਸਾਦਿਕਛੋੜੀਦੁਨੀਆ
ਬਾਇਪਏ॥ ੨॥ ਸਾਦਸਹਜਸੁਖਰਸਸਤਜੀਅਲੇਕਪੜਛੋੜੇਚਮੜਲੀਏ
॥ ਦਰਖੀਇਦਰਵੰਦਰਿਤੇਰੈਸੀਮੁਰਤੇਦਰਵੇਸਭਏ॥ ੩॥ ਧਰਥਰੀਧਪਗੋਕ
ਵੀਚਾਮੜੀਸਿਖਾਸੁਤੁਧੰਪੋਤੀਕੀਤੀ॥ ਤੁਸਾਹਿਚੁਪਤੁਸੰਗੀਤੇਰਾਪ੍ਰਣਵੈਨਾਨਕੁ
ਤਿਕੈਸੀ॥ ੪॥ ੧॥ ੨੨॥ ਆਸਾਮਅਲਾ॥ ਘਰੁ ਤੀਤਿਪੰਚਗੁਪਤਮਨਿ
ਵਸੈ॥ ਕਿਨਹਨਕਹਿਜੋਸੋਭਵਿਓਦਾਸੈ॥ ੧॥ ਮਨੁਮੇਰਾਦਇਆਲਸੇਤੀਬਿਗੁ
ਰਹੇ॥ ਕੇਤੀਕਪਟਪਾਪੀਪਾਪਾਖੰਡੀਆਇਆਅਧਿਕਲਹੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਰਹੁਭਾ
ਲਾਗਲਿਪਰਿਓਗੀਖਰੇ॥ ਮਿਲੈਗਾਪ੍ਰੀਤਮੁਤਬਕਰਉਗੀਸੀਗਾਰੇ॥ ੨॥ ਪੰ
ਚਸਖੀਹਮਏਕਤਰੇ॥ ਪੇਰਭਗੀਪੈਂਜੀਅਰੁਚਲਣਹਰੇ॥ ੩॥ ਪੰਚਸਖੀ
ਮਿਲਿਕਰਦਨੁਕਰੇਹਾ॥ ਸਾਹੁਪਚੁਤਾਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕਲੇਖਾਦੇਹਾ॥ ੪॥ ੧॥ ੨੩॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਹਰਿਦਰਸਨੁ ਪਾਵੈ ਵਡਭਾਗਿ॥ ਗੁਰਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਬੈਰਾਗਿ॥ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਰੀਰ ਹੋਵੈ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਪਿਆਰਿ॥ ਗੁਰਕਾ ਦਰਸਨੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ॥ ਗੁਰਕੈ ਦਰਸਨਿ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਹੋਇ॥ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰਿ ਦਰਸਾਇਓ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ॥ ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਤਪੀ ਲਿਵ ਲਾਗਿ॥ ਗੁਰਕੈ ਦਰਸਨਿ ਸਭਿ ਫਲ ਹੋਇ॥ ਗੁਰਕੈ ਦਰਸਨਿ ਪੂਜ ਕਰੇਇ॥ ਗੁਰਕੈ ਦਰਸਨਿ ਜਮ ਤੇ ਛੁਟੈ॥ ਗੁਰਕੈ ਦਰਸਨਿ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਤੁਟੈ॥ ਗੁਰਕੈ ਦਰਸਨਿ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵੈ॥ ਗੁਰਕੈ ਦਰਸਨਿ ਨਿਰਮਲ ਅਭੇਵੈ॥ ਗੁਰਕੈ ਦਰਸਨਿ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਰੈ॥ ਗੁਰਕੈ ਦਰਸਨਿ ਨਰਕਿ ਨ ਪਰੈ॥ ਗੁਰਕੈ ਦਰਸਨਿ ਸਭ ਫਲ ਪਾਏ॥ ਗੁਰਕੈ ਦਰਸਨਿ ਸਭ ਸੋਭ ਸੁਹਾਏ॥ ਗੁਰਕੈ ਦਰਸਨਿ ਸਭ ਕੁਲ ਤਾਰੈ॥ ਗੁਰਕੈ ਦਰਸਨਿ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਾਰੈ

ਰਾ॥ ਗੁਣ ਆਖੇ ਤਿਸ ਕਾ ਇਨ ਜਾ ਤੀ ਆ ਨਿ ਨਿਰਮਲ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਤੀ॥ ਸੇ ਵਡ ਭਾਗੀ ਜਿਨ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਦ ਗੁਣ ਦਾਤਾ ਜਾਤੀ॥ ਜੋ ਗੁਰ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਜਨ ਸੋਹਹਿ ਤਿਨ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਰਾਤੀ॥ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਏ ਨਾਨਕ ਕੀਮ ਤਿ ਕਹਣ ਜਾਤੀ॥ ੪॥ ੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ॥ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ॥ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਆਪਣੈ ਕੀਮ ਤਿ ਆਪੇ ਪਾਏ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕੀਮ ਤਿ ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਹੋਤੀ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪੇ ਦੇਇ ਸੁ ਕੋਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਕੀ ਕੀਮ ਤਿ ਜਾਣੈ ਕੋਇ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕੀਮ ਤਿ ਕਹਿ ਨ ਸਕਾਈ ਕੋਇ॥ ਜੇਤਾ ਭਾਉ ਤੇਤਾ ਤਿਸੁ ਪਿਆਰੁ॥ ਆਖਣਿ ਵਾਲੇ ਤੇ ਵੇਚਾਰ॥ ਜੇਵਡੁ ਆਪਿ ਤੇਵਡ ਦਾਤਿ ਕਰੇ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ॥ ੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਨ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਮਨ ਜਾਇ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਜਗਤਿ ਹੋਵੈ ਸਚੈ ਸਚਿ ਸਮਾਇ॥ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਤਿਨ ਕਾ ਮਲੁ ਸਭ ਜਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਜਿ ਹਰਿ ਸੇਵਹਿ ਲਾਲਚੁ ਦੁਰਮਤਿ ਜਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਜਨ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਵੇ॥ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸਮਾਵੈ॥ ਸਚੁ ਸੁਣਹਿ ਸਚੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਹਿ ਸਚੁ ਸੇਵਹਿ ਸਚੁ ਪਾਵੈ॥ ਸਚੁ ਸੇਵਹਿ ਸਚੁ ਪਾਵਹਿ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਹਿ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵਡਿਆਈ ਦੇਵੈ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ਸੁ ਹੋਵੈ॥ ੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਸੁ ਜਨ ਸੋਹਣਾ ਜੋ ਉਤਮ ਜਾਤੀ ਉਤਮ ਪਦਵੀ ਹੋਇ॥ ਗੁਰ ਪਉੜੀ ਸਚ ਦੁ ਉਚਾ ਹੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਵਡਾਈ ਹੋਇ॥ ੪॥ ੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ਮਨਮੁਖਿ ਝੂਠੇ ਝੂਠੁ ਕਮਾਵੈ॥ ਖਸਮੈ ਕਾ ਮਹਲੁ ਕਦੇ ਨ ਪਾਵੈ॥ ਦੁਨੀ ਭਗੀ ਕਮਾਣੀ ਵੇਜਾ॥ ਦੇ ਕਰਤੀ ਕਾ ਮੁਹੁ ਦੇਖੁ ਸੀ ਜਾ ਕਿਛੁ ਪੁਛਣ ਵਿਚਿ ਗੁਨਾਹੁ॥ ਕਰਤੇ ਕੀ ਕਾਰ ਨ ਜਾਣੈ ਅੰਧਾ ਅੰਧੀ ਸਿਰਿ ਆਵੈ ਸੁਆਹੁ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤੈ ਮੂਲੇ ਜਾਸੀ ਜਨਮੁ ਗਵਾਈ॥ ਬਿਖੁ ਕਾ ਕੀੜਾ ਵਿਸਟਾ ਅੰਦਰਿ ਵਾਸੁ ਲਹੈ ਦੁਖੁ ਭਾਈ॥ ਅਗੈ ਪਿਛੈ ਥਾਉ ਨ ਕਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਕਰੇ ਪਰਗਟੁ ਸਭ ਲੋਇ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ॥ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਧਨਵੰਤ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਵਹਿ ਮਹਤ॥ ੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਈ॥ ਸਦਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਭੁ ਬੁਝਹਿ ਇਸ ਮਹਾ ਈ॥ ਸੰਜੋਗ ਮਿਲਾਏ ਵਿਛੁੜਿ ਨ ਜਾਈ॥ ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਣ ਨਾਮੁ ਵਡਿਆਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਵਸਾਈ॥ ਸਬਦੇ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਜਾਲੇ ਸਬਦੇ ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਈ॥ ਸਬਦੇ ਸਾਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ॥ ਸਬਦੇ ਸਚੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ॥ ਸਬਦੇ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਕੋ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ॥ ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਧੁਰ ਤੇ ਫੁਰਮਾਈ॥ ਕਰਣੀ ਕੀ ਗਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ॥ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਢਿਲ ਨ ਪਾਈ॥ ੨॥ ਮਨਮੁਖਿ ਭਰਮੈ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਈ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਭੁਖ ਨ ਜਾਈ॥ ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਸਭ ਵਿਅਰਥ ਕਮਾਣੀ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਜੂਠਿ ਨ ਉਤਰੈ ਜੂਠੀ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਜੰਮੈ ਜੰਮਿ ਮਰੈ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਤਾ ਭਉ ਜਾਇ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕਾ ਦੂਖੁ ਗਵਾਇ॥ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸੋ ਵਡਭਾਗੀ ਹੋਇ॥ ਉਤਮ ਜਾਤੀ ਉਤਮ ਪਦਵੀ ਪਾਵੈ ਸੋਇ॥ ਗੁਰ ਪਉੜੀ ਸਚ ਦੁ ਉਚਾ ਹੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਵਡਾਈ ਹੋਇ॥ ੪॥ ੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ਮਨਮੁਖਿ ਝੂਠੇ ਝੂਠੁ ਕਮਾਵੈ॥ ਖਸਮੈ ਕਾ ਮਹਲੁ ਕਦੇ ਨ ਪਾਵੈ॥ ਦੁਨੀ ਭਗੀ ਕਮਾਣੀ ਵੇਜਾ॥ ਦੇ ਕਰਤੀ ਕਾ ਮੁਹੁ ਦੇਖੁ ਸੀ ਜਾ ਕਿਛੁ ਪੁਛਣ ਵਿਚਿ ਗੁਨਾਹੁ॥ ਕਰਤੇ ਕੀ ਕਾਰ ਨ ਜਾਣੈ ਅੰਧਾ ਅੰਧੀ ਸਿਰਿ ਆਵੈ ਸੁਆਹੁ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤੈ ਮੂਲੇ ਜਾਸੀ ਜਨਮੁ ਗਵਾਈ॥ ਬਿਖੁ ਕਾ ਕੀੜਾ ਵਿਸਟਾ ਅੰਦਰਿ ਵਾਸੁ ਲਹੈ ਦੁਖੁ ਭਾਈ॥ ਅਗੈ ਪਿਛੈ ਥਾਉ ਨ ਕਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਕਰੇ ਪਰਗਟੁ ਸਭ ਲੋਇ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ॥ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਧਨਵੰਤ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਵਹਿ ਮਹਤ॥ ੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਈ॥ ਸਦਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਭੁ ਬੁਝਹਿ ਇਸ ਮਹਾ ਈ॥ ਸੰਜੋਗ ਮਿਲਾਏ ਵਿਛੁੜਿ ਨ ਜਾਈ॥ ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਣ ਨਾਮੁ ਵਡਿਆਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਵਸਾਈ॥ ਸਬਦੇ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਜਾਲੇ ਸਬਦੇ ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਈ॥ ਸਬਦੇ ਸਾਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ॥ ਸਬਦੇ ਸਚੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ॥ ਸਬਦੇ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਕੋ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ॥ ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਧੁਰ ਤੇ ਫੁਰਮਾਈ॥ ਕਰਣੀ ਕੀ ਗਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ॥ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਢਿਲ ਨ ਪਾਈ॥ ੨॥ ਮਨਮੁਖਿ ਭਰਮੈ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਈ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਭੁਖ ਨ ਜਾਈ॥ ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਸਭ ਵਿਅਰਥ ਕਮਾਣੀ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਜੂਠਿ ਨ ਉਤਰੈ ਜੂਠੀ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਜੰਮੈ ਜੰਮਿ ਮਰੈ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਤਾ ਭਉ ਜਾਇ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕਾ ਦੂਖੁ ਗਵਾਇ॥ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸੋ ਵਡਭਾਗੀ ਹੋਇ॥ ਉਤਮ ਜਾਤੀ ਉਤਮ ਪਦਵੀ ਪਾਵੈ ਸ

ਸਦਾਸਤੁਤਿਗਣਿਜਾਪ੍ਰਭਭਾਵੈ॥ਗੁਰਸਬਦੀਸੀਗਾਰੁਚਣਾਵੈ॥ਸੋਜਨਸੁਖਮਾਲੀਅਤ
ਦਿਨੁਰਾਤਿਸਮਾਵੈ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪ੍ਰਭਸਦਾਸੁਖੁਪਾਵੈ॥੨॥ਸਾਸੇਤਗਣਿਜਾਤੀਜਿਬੁਝ
ਚਿਖਿਆਰਾ॥ਅਪਣਾਪੁਰਾਖੈਸਦਹੁਰਾਧਾਰੀ॥ਨੇਤੈਵੈਖੈਸਦਹਜੂਰੀ॥ਸੋਅਮਾਪੁਰੁ
ਸਬਭਰਪੂਰੀ॥੩॥ਆਗੈਜਾਤਿਰੁਪੁਨਜਾਇ॥ਤੇਹਾਲੈਦੇਵੈਜੇਪ੍ਰਭਭਾਵੈ॥
॥ਸਬਦੇਊਚਾਚਾਜੋਇ॥ਨਾਨਕਸਾਚਿਸਮਾਵੈਸੋਇ॥੪॥੮॥ਆਸਾਮਹਲਾ੩

ਭੁਗਤਿਰਤਾਜਨੁਸਾਜਿਸੁਖੁਥਾਇ॥ਗੁਰਕੈਹੇਸਾਚੈਸਾਚਿਸਮਾਇ॥ਬਿਨੁਗੁਰ
ਪੂਰੇਭਗਤਿਨਹੋਇ॥ਮਨਮੁਖਖੁਨੇਆਪਨੀਪਤਿਖੋਇ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਗਾਮਿਜੀਪਸਦ
ਧਿਆਇ॥ਸਦਆਨੰਦੇਵੈਦਿਨੁਰਾਤੀਜੋਇਛੈਜੋਈਫਲੁਪਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁ
ਰਪੂਰੇਤੇਪ੍ਰਭੁਪਾਇ॥ਹਿਰਦੈਸਬਦੁਸਚੁਨਾਮੁਵਸਾਇ॥ਅੰਤਰੁਨਿਰਮਲੁਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਸਾਖਿਸਾਇ॥ਸਦਾਸਾਚੈਸਾਚਿਸਮਾਇ॥੨॥ਹਰਿਸੇਵਕੁਵੇਪ੍ਰਭਸਦਾਜੁਗਿ॥ਗੁਰਬਚਨੀ
ਦੇਖੈਆਕਲਮੁਗਿ॥ਜਤਾਜਾਕਿਤਹਿਵੇਖਾਸੋਇ॥ਗੁਰਬਿਨੁਦਾਤਾਅਵਰੁਨਕੋਇ
॥੩॥ਗੁਰਸਾਗਰੁਪੂਰਾਭੰਡਾਰ॥ਉਤਮਮਤਨਜਾਵਹਿਅਪਾਰ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪੈ
ਵਣਜਾਰ॥ਨਾਨਕਬਖਸੇਬਖਸਣਹਾਰ॥੪॥੯॥ਆਸਾਮਹਲਾ੩

ਇਕੁਸਤਿਗੁਰੁਸਚੁਸੋਇ॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਗੁਰਸੇਵਕੁਹੋਇ॥ਸੋਚੁਹੈਜਿਸੁਅੰਦਰਿਪਰਗਟੁ
ਹਰਿਸੋਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸੇਵਕਰਾਖੈ॥੧॥ਗਿਆਸਤਨਮਤਿਸਭਤੇਸੂਚੀਹੋਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ
ਅਗਿਆਨੁਬਿਨਾਸੈਅਨਦਿਨੁਜਾਗੈਵੇਖੈਸਚੁਸੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਐਸੋਗੁਰੁਸੁਨਿ
ਸਬਦਿਮਿਲਾਏ॥ਪ੍ਰਭੁਕਰੇਸੁਗੁਰਤੇਸੋਝੀਪਾਏ॥ਅੰਤਰਿਮਹਲੁਲਹੈਘਰਦਰੁ
ਆਵਣਜਾਣਰਹੈਦੁਖੁਨਾਸੈ॥੨॥ਜੀਅਨਤੁਮਾਰਣਤੇਸੰਸਾਰੁ॥ਅਸਾਧਰੋਗੁ
ਅਚੇਤਮਾਇਆਮੋਹੁਬਾਦੁ॥ਪਰਗਟੀਦਾਬਲਰੁਚੁਕਾਵੈ॥ਬਿਸਟਾਕਾਕੀੜੇਵਿ
ਸਟਾਮਾਹਿਸਮਾਵੈ॥੩॥ਸਤਸੰਗਤਿਮੀਸਭਿਸਭਸੋਝੀਪਾਏ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਹਰਿ
ਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਾਏ॥ਕਰਣਾਮੈਨੇਸਦਸਚੁਪਾਇਆ॥ਨਾਨਕਸਾਚਿਸਮਾਵੈਸੋਇ॥੪॥੧੦॥
ਆਸਾਮਹਲਾ੩

ਸਬਦਿਮਿਲੈਤੇਸਤੁਸਦਾਅਨੰਦਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੇਸੁਗੋਵਿੰਦਾ॥ਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਸਭੁ
ਦਾਨਾਮਹਿਮੰਗੈਨਜਾਵੈ॥੧॥ਜਿਨਕਉਨਾਮੁਲਿਖਿਆਧੁਰਿਪਾਇ॥ਤਿਨਗੁਰਪੂਰੇ
ਤੇਭਗਤਿਵਿਸੇਖੁ॥ਤਿਨਕੀਜਾਤਿਨਪਾਤਿਨਦੇਸੁ॥ਤਿਨਕੀਸੰਗਤਿਤਰੈਅਸੇਖੁ
॥੨॥ਤਿਨਕੀਸੋਭਾਸਚੈਦਰਬਾਰਿ॥ਆਪਿਮੇਲਿਲਏਕਰਤਾਰਿ॥ਤਿਨਕੀਗਤਿਮਿਤਿ
ਕਹੀਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਨਾਮਿਸਮਾਇ॥੩॥੧੧॥ਆਸਾਮਹਲਾ੩

ਭਗਤਿਰਤੇਤੇਨਿਰਮਲਸਾਚੀਸੋਇ॥ਆਪਮਿਲਾਵਾਸਚਿਸਮੋਇ॥ਸਚੁਸਲਾਹਿ
ਸਚੁਨਿਰਮਲਹੋਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਬੂਝੈਕੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਕਉਹੁਕਮੁਮਨਿਮੀਠਾ
ਲਾਗਾ॥ਤਿਨਕੀਗਤਿਅਵਰਿਤੀਵਡਿਆਗਾ॥ਉਤਮਸਾਧਦਰੀਤਰਿਮੀਸਸਾਗਾ॥ਜਾਜੋਕਿਛੁਕਰੇ
ਸੁਆਲੇਆਪਿ॥ਇਕਘਰੀਮਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪਿ॥ਕਹਿਨਕਿਹਨਾਆਖਿਸੁਣੈਜੋ
ਸਭੁਘਾਲੇਥਾਇਪਾਏ॥੨॥ਜਿਨ੍ਹ੍ਹਕੈਪੋਤੈਪੁੰਨੁਤਿਨ੍ਹ੍ਹਗੁਰੂਮੀਲਾਏ॥ਸਚੁਬਾਣੀ
ਗੁਰਸਬਦਿਸੁਹਾਏ॥ਜਨਮਮਰਣਕੀਮਿਟੈਜਮਣੀ॥ਸਾਚੇਰਾਤੇਸਾਚਿਬਣੀ
॥੩॥ਆਪੇਵੈਦੁਵੈਵਡਭਰਮਾਏ॥ਜਿਸੁਨੰਬਧਸੇਸਾਚਾਜੋਏ॥ਪ੍ਰਭੁਸਭਨਾਕਾ
ਸੋਈਸੋਈ॥ਨਾਨਕਨਦੀਸੀਅਤੇਸੁਖੁਪਾਏ॥੪॥੧੨॥ਆਸਾਮਹਲਾ੩

ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਨਾਮੁਧਿਆਇ॥ਸਾਚੈਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਇ॥ਸਾਚੀਬਾਣੀਸਾਚੁ
ਵਖਾਣੈ॥ਸਾਚੈਸਾਚਿਸਮਾਵੈਜਾਣੈ॥੧॥ਸਾਚੁਸਲਾਹਿਸਾਚੁਮਨਿਭਾਇ॥ਸਾਚੁਸਹਜੁ
ਸਾਚੈਸਚੁਪਾਇ॥ਸਾਚੁਨਿਹਚਲੁਨਾਹੀਠਾਉ॥ਸਾਚੁਨਿਰਮਲੁਸਾਚੈਗਾਉ॥੨॥ਸਾਚੁ
ਸਲਾਹੀਸਾਚੁਮਨਿਵਸੈ॥ਸਾਚੁਨਿਰਮਲੁਮਲੁਕਬਹਿਨਨਸੈ॥ਸਾਚੁਨਿਰਮਲੁਸਾਚੈ
ਵਾਸੁ॥ਸਾਚੁਨਿਰਮਲੁਸਾਚੁਪਰਗਾਸੁ॥੩॥ਸਾਚੁਨਿਰਮਲੁਸਾਚੈਸੁਖੁਹੋਇ॥ਸਾਚੁ
ਨਿਰਮਲੁਸਾਚੈਸੋਇ॥ਸਾਚੁਨਿਰਮਲੁਸਾਚੈਸਾਰੁ॥ਨਾਨਕਸਾਚੁਮਿਲੈਵੀਚਾਰੁ
॥੪॥੧੩॥ਆਸਾਮਹਲਾ੩

ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਨਾਮੁਧਿਆਇ॥ਸਾਚੈਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਇ॥ਸਾਚੀਬਾਣੀਸਾਚੁ
ਵਖਾਣੈ॥ਸਾਚੈਸਾਚਿਸਮਾਵੈਜਾਣੈ॥੧॥ਸਾਚੁਸਲਾਹਿਸਾਚੁਮਨਿਭਾਇ॥ਸਾਚੁਸਹਜੁ
ਸਾਚੈਸਚੁਪਾਇ॥ਸਾਚੁਨਿਹਚਲੁਨਾਹੀਠਾਉ॥ਸਾਚੁਨਿਰਮਲੁਸਾਚੈਗਾਉ॥੨॥ਸਾਚੁ
ਸਲਾਹੀਸਾਚੁਮਨਿਵਸੈ॥ਸਾਚੁਨਿਰਮਲੁਮਲੁਕਬਹਿਨਨਸੈ॥ਸਾਚੁਨਿਰਮਲੁਸਾਚੈ
ਵਾਸੁ॥ਸਾਚੁਨਿਰਮਲੁਸਾਚੁਪਰਗਾਸੁ॥੩॥ਸਾਚੁਨਿਰਮਲੁਸਾਚੈਸੁਖੁਹੋਇ॥ਸਾਚੁ
ਨਿਰਮਲੁਸਾਚੈਸੋਇ॥ਸਾਚੁਨਿਰਮਲੁਸਾਚੈਸਾਰੁ॥ਨਾਨਕਸਾਚੁਮਿਲੈਵੀਚਾਰੁ
॥੪॥੧੩॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਅਰਾਧਿਆ ॥ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਗਵਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨੀ ਮਨੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਸਭ ਦੂਖ ਗਏ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਅਰਾਧਿਆ ॥ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਗਵਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨੀ ਮਨੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਸਭ ਦੂਖ ਗਏ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਅਰਾਧਿਆ ॥ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਗਵਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨੀ ਮਨੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਸਭ ਦੂਖ ਗਏ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਅਰਾਧਿਆ ॥ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਗਵਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨੀ ਮਨੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਸਭ ਦੂਖ ਗਏ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਅਰਾਧਿਆ ॥ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਗਵਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨੀ ਮਨੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਸਭ ਦੂਖ ਗਏ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਅਰਾਧਿਆ ॥ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਗਵਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨੀ ਮਨੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਸਭ ਦੂਖ ਗਏ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਅਰਾਧਿਆ ॥ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਗਵਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨੀ ਮਨੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਸਭ ਦੂਖ ਗਏ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਅਰਾਧਿਆ ॥ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਗਵਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨੀ ਮਨੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਸਭ ਦੂਖ ਗਏ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਅਰਾਧਿਆ ॥ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਗਵਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨੀ ਮਨੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਸਭ ਦੂਖ ਗਏ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਅਰਾਧਿਆ ॥ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਗਵਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨੀ ਮਨੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਸਭ ਦੂਖ ਗਏ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਅਰਾਧਿਆ ॥ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਗਵਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨੀ ਮਨੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਸਭ ਦੂਖ ਗਏ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਅਰਾਧਿਆ ॥ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਗਵਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨੀ ਮਨੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਸਭ ਦੂਖ ਗਏ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਅਰਾਧਿਆ ॥ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਗਵਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨੀ ਮਨੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਸਭ ਦੂਖ ਗਏ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥

ਸ੍ਰੀ ਕਿਰਪਾਲ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਦੇਵਹੁ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਧੂਰਿ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਹਉਮੈ ਤਜਿ ਕਪਟੁ ਵਿਕਾਰ ਜੀਉ ॥ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਜਾਹਿ ਜੀਉ ॥ ਜਿਉ ਸੂਰਜ ਕਿਰਣਿ ਮਿਲੈ ਜਲੁ ਸੁਕੈ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਪਿ ਦੁਖ ਜਾਹਿ ਜੀਉ ॥ ਜਿਉ ਵਡ ਬੀਜ ਵਡੀ ਜੜ ਵਾਧੈ ਫਲ ਲਾਗਹਿ ਅਤਿ ਅਪਾਰ ਜੀਉ ॥ ਜਿਉ ਧਰਤੀ ਧਰਣਿ ਧਰੀ ਸਭ ਊਪਰਿ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਰਿ ਟੇਕ ਜੀਉ ॥ ਜਿਉ ਪਾਣੀ ਮਹਿ ਕਮਲ ਅਲੇਪਾ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨ ਜਗ ਮਹਿ ਭਿੰਨ ਜੀਉ ॥ ਜਿਉ ਪਾਣੀ ਮਹਿ ਅਗਨਿ ਨ ਦੇਖੀਐ

ਤਿਲਾਈ ਦੂਜਾ ਭਾਤਾ ਉਚੇਦ ਧਾਰਿ॥ ਕਿਨਹੁ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਮੇਰਾ ਅਧਾਰਿ॥ ਰਹਿਜਨ ਪ੍ਰੀਤਿ
ਲਾਈ ਤਿਨ ਜਗਿ ਨਿਰਬਾਣ ਪਦ॥ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਿਤ ਭਗਵਾਨ॥ ੪॥ ੧॥ ੧੪॥ ਆਸਾ
ਦਰੀਆ ਮਹਲਾ ੪ ਮਾਈ ਮੋਰੈ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮੁਖ ਭਤਾ ਵਹਤੇ ਮਾਈ॥ ਹਉ ਢਿਗਿ ਬਿਨੁ ਪਿਖ
ਖੁਗ ਹਿਨ ਸਕਉ ਜੈਸੇ ਸੋਕਾ ਰਜੁ ਬੋਲੇ ਗੈ ਜਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਮ ਬਾਲ ਸੁਘ ਬੋਲ ਬੁਧਿ
ਕਤ ਭਾਇ ਓਹ ਜਰਿ ਦਰਸਨ ਮੀਤ ਕੈ ਵਾਈ॥ ਜੈਸੇ ਸੋ ਆਲਿ ਕਮਲਾ ਬਿਕੁ ਹਿਨ ਸੋ ਕੈਸੇ ਸੋ
ਮੋਹਿ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਜਨ ਜਾਈ॥ ੧॥ ਰਖੁ ਸਰਣਿ ਜਗਦੀਸੁਰ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਮੋਹਿ ਸਥਾਪੁ
ਰਿ ਹਰਿ ਗੁਸਾਈ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੈ ਮਨਿ ਆਨਦੁ ਹੋਤ ਹੈ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਮੋਹਿ ਦਿਖਾਈ॥
੨॥ ੧॥ ੧੫॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਜਿਨਿ ਕਾਜ ਆਈ ਤਿਸੈ ਹੀ ਢਿਰਿਖਾਇਆ॥ ਜਿਨਿ ਸੁਖਿ ਬੈਠਾ ਤੀਤਿ ਸੁਤ ਭੈ ਬਜੁ
ਦਿਖਾਇਆ॥ ਭਾਈ ਮੀਤ ਕੁਟੰਬ ਦੇਖਿ ਬਿਬਾਦੇ॥ ਹਮਾਇਆ ਈ ਵਸਗਤਿ ਗੁਰ ਮਹ
ਸਾਦੇ॥ ੧॥ ਐਸੇ ਜਾਦੇਖਿ ਬੋਮੋਡਿ ਤੋਰੇ ਹੈ॥ ਸਾ ਧਿਕ ਸਿਧ ਸੁਰ ਦੇਵ ਮਾਨੁਖਾ ਬਿਨੁ ਜ
ਧੂ ਜਿ ਹੋਰੁ ਨ ਹੋਨੈ ਦੂਜੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਇਹਿ ਕਿ ਛਿ ਗਤਿ ਬੁ ਦਾ ਸੀ ਤਿਨ ਕਾ ਮੀ ਇਵ ਐ॥ ਇਹੈ
ਸਿ ਚਰੀ ਗਿ ਗੀ ਉਨ ਤੋ ਇਨ ਮਾ ਐ॥ ਇਹਿ ਕਿ ਜ ਤੀ ਕ ਰਾ ਵ ਹੀ ਤਿ ਨ ਬ ਧੁ ਤੁ ਕ ਲ ਬ ਧੀ ਵੈ॥ ਹਾ ਮਾ
ਰਖੇ ਲਾ ਗਿ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰ ਪਾ ਵੈ॥ ੨॥ ਤ ਪ੍ਰ ਕ ਰ ਤੇ ਤ ਪ ਸੀ ਭੁ ਲਾ ਏ॥ ਪੰ ਡਿ ਤ ਮੋ ਹੇ ਲੈ ਸ ਬਾ ਏ॥ ਪੜੈ
ਗੁਣੈ ਮੋਹੈ ਤਿ ਅ ਆ ਕਾ ਸ੍ਰਾ॥ ਹ ਮ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰ ਹ ਖੇ ਦੇ ਕ ਬਿ ਰਾ ਖ੍ਰਾ॥ ੩॥ ਗਿ ਆ ਸੀ ਕੀ ਹੋ ਇ ਵ
ਰਤੀ ਦਾ ਸੋ॥ ਰ ਭਿ ਜੇ ਤੂ ਸੇ ਵ ਕ ਰੇ ਅ ਰ ਦਾ ਸੀ॥ ਜੋ ਤੁ ਕ ਹ ਪੈ ਸੁ ਕ ਰ ਵਾ ਵ॥ ਜ ਨ ਨਾ ਨ ਕ ਰ ਤੁ
ਰ ਸੁ ਖਿ ਨੋ ਨੈ ਨ ਆ ਵ॥ ੪॥ ੧॥ ੧੬॥ ਆ ਸਾ ਮ ਹ ਲਾ ੫ ਸ ਸੁ ਤੇ ਪਾ ਲਿ ਕੀ ਗੀ ਏ॥ ਪ੍ਰ ਭ ਕੀ ਦੇ ਖਾ ਦੇ ਜੀ
ਸ ਸੁ ਦੂ ਖੀ ਸੰ ਤਾ ਪੀ॥ ਘ ਰ ਕੋ ਜੋ ਠੇ ਕੀ ਚੁ ਕੀ ਕ ਨੋ॥ ਪਿ ਰਿ ਮੈ ਖ ਆ ਕੀ ਗੈ ਸੁ ਹ ਨ
ਸੁ ਜਾ ਨੋ॥ ੧॥ ਸੁ ਨ ਹੁ ਲੋ ਕੋ ਮੋ ਰੇ ਮ ਰ ਸ ਬੁ ਪਾ ਇ ਆ॥ ਦ ਰ ਜ ਨ ਮੋ ਵੈ ਦੀ ਸੰ ਘਾ ਸ ਤਿ ਬੁ ਮੋ
ਕ ਉ ਹ ਰਿ ਨਾ ਮੁ ਦਿ ਵਾ ਇ ਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪ੍ਰ ਬ ਮੋ ਤਿ ਆ ਗੀ ਹ ਉ ਮੈ ਪ੍ਰੀ ਤਿ॥ ਦੁ ਤੀ ਆ ਤਿ ਅ
ਗੀ ਲੇ ਕ ਕਾ ਗੀ ਤਿ॥ ਤੇ ਰੇ ਗੁ ਣ ਤ ਤਿ ਆ ਗੀ ਦੁ ਰ ਜ ਨ ਮੀ ਤ ਸ ਸ ਮੋ ਨੋ॥ ਤੁ ਰੀ ਆ ਗੁ ਣੁ ਨੀ
ਛ ਨੋ॥ ੨॥ ਸ ਰ ਜ ਗੁ ਤ ਮ ਰਿ ਆ ਸ ਜ ਨੁ ਬਾ ਧਿ ਆ॥ ਜੋ ਤਿ ਸ ਭੁ ਪ੍ਰ ਅ ਨਾ ਦ ਵ ਜਿ ਆ॥ ਅ ਸ
ਅ ਨੰ ਦੁ ਗੁ ਰ ਸ ਬ ਦੁ ਵੀ ਚਾ ਰਿ॥ ਪ੍ਰਿ ਆ ਸਿ ਉ ਰਾ ਤੀ ਧ ਨ ਸੋ ਹਾ ਗ ਣਿ ਨਾ ਰਿ॥ ੩॥ ਜ ਨ ਨਾ

ਕੁ ਚੋ ਲੇ ਬ ਹ ਮ ਬੀ ਚਾ ਰੁ॥ ਜੋ ਸੁ ਦੇ ਤ ਮਾ ਵੈ ਸੁ ਉ ਤ ਰੈ ਪਾ ਰਿ॥ ਜ ਨੀ ਮ ਨ ਮੋ ਰ ਨ ਮ ਵੈ ਜ ਨਾ ਇ॥
ਹ ਰਿ ਮੇ ਤੀ ਓ ਪ੍ਰ ਭੂ ਸੋ ਸ ਮਾ ਇ॥ ੪॥ ੨॥ ਆ ਸਾ ਮ ਹ ਲਾ ੫ ਨਿ ਜ ਕ ਰ ਤੀ ਸੀ ਲ ਵੰ ਤੀ ਜ ਨਿ ਗਿ
ਰੁ ਪਿ ਆ ਨੁ ਪੂ ਰੀ ਆ ਚਾ ਰਿ॥ ਜੋ ਤੁ ਰਿ ਧਿ ਦੇ ਸੋ ਸੰ ਗਿ ਰੁ ਸੋ ਭ ਵੰ ਤਾ॥ ਗੁ ਰ ਮੁ ਖਿ ਪਾ ਈ ਓ ਕੋ
ਵਿ ਰ ਲੇ ਜੰ ਤਾ॥ ੧॥ ਸੁ ਕ ਰ ਣੀ ਕਾ ਅ ਟਿ ਗੁ ਰੀ ਮਿ ਲਿ ਮ ਪਾ ਈ॥ ਜਾ ਜਿ ਕਾ ਜੈ ਪ ਰ ਥ ਖਿ ਸੁ ਭ
ਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿ ਚ ਰ ਤ ਵ ਸੀ ਪਿ ਤਾ ਕੋ ਸਾ ਥਿ॥ ਤਿ ਚ ਰ ਤ ਕੰ ਤੁ ਬ ਧੁ ਪਿ ਛੋ ਉ ਦੀ ਥਿ॥ ਕ ਥਿ
ਵ ਸ ਤ ਪ੍ਰ ਭੁ ਮ ਨ ਮਾ ਇ ਆ॥ ਗੁ ਰ ਅ ਈ ਪ੍ਰ ਥ ਮ ਤਿ ਤਾ ਸ ਪ੍ਰ ਬ ਖ ਪਾ ਇ ਆ॥ ੨॥ ਬ ਤੀ ਸ
ਸੁ ਬ ਖ ਣੀ ਸ ਚੁ ਸੰ ਤ ਤਿ ਪੁ ਤ॥ ਆ ਗਿ ਆ ਕ ਰੀ ਸੁ ਖ ਫ ਲ ਸ ਗ ਤੁ॥ ਇ ਛ ਪੁ ਨੇ ਅ ਸ ਕ
ਤ ਸ ਭੁ ਆ ਈ॥ ਸ ਗ ਲ ਸ ਮੈ ਤੇ ਮੀ ਦੇ ਰ ਜਿ ਸਾ ਈ॥ ੩॥ ਸ ਭ ਪ ਰ ਵ ਰੇ ਭੋ ਆ ਪਿ ਸੋ ਭ ਸ॥ ਅ ਤੀ ਦੇ ਵੀ
ਦੇ ਵ ਰ ਜੇ ਸ ਨ॥ ਧੰ ਨੁ ਸੁ ਗਿ ਹ ਨੁ ਜੋ ਤੁ ਪ੍ਰ ਗ ਟੀ ਆ ਇ॥ ਜ ਨ ਨਾ ਨ ਕ ਸ ਭੁ ਜੇ ਸ ਭੁ ਵਿ ਝ ਇ॥ ੪॥
੩॥ ਆ ਸਾ ਮ ਹ ਲਾ ੫ ਮ ਤ ਕ ਰ ਭੁ ਸੋ ਪ ਕ ਨਿ ਨ ਦੇ ਈ॥ ਸੀ ਲ ਸੰ ਜ ਮ ਐ ਕੀ ਨ ਕ ਵਿ ਖੋ ਜੇ ਈ॥
ਵੇ ਸ ਕ ਰੇ ਬ ਹ ਰੂ ਪ ਦਿ ਖਾ ਵੈ॥ ਖਿ ਨ ਵਿ ਚ ਸ ਨਿ ਨ ਦੇ ਈ ਵੀ ਖਿ ਵੀ ਖ ਭ ਮਾ ਵੈ॥ ਨਿ ਘ ਰ ਕੀ ਨਾ ਇ
ਕਿ ਘ ਰ ਵ ਸੁ ਨ ਦੇ ਵੈ॥ ਜ ਤ ਨ ਕ ਰ ਭੁ ਓ ਰ ਭ ਾ ਇ ਪ ਰੇ ਵੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੁ ਕ ਰੀ ਤੋ ਜੀ ਆ ਈ
ਆ ਮੰ ਗਿ ਆ ਨ ਉ ਪੰ ਡ ਜੀ ਤੇ ਸ ਭ ਕਿ ਥ ਧ ਸ ਨੇ ਛੱ ਡੈ ਜੋ ਗ ਸੰ ਨਿ ਆ ਸ॥
ਘ ਟ ਘ ਟ ਕੇ ਸੋ ਸੰ ਪ੍ਰ ਭਿ ਤੇ ਛੇ ਦ ਅ ਤਿ ਆ ਸ॥ ੨॥ ਜ ਪ ਤੇ ਵੇ ਸ ਭੁ ਤ ਰ ਮ ਨਾ ਲੇ ਵੇ ਸੋ॥ ਸ ਗ ਲ ਭ ਰ ਮ
ਨ ਮ ਸਿ ਸ ਬ ਲ ਪ੍ਰ ਵੈ ਸੋ॥ ਤੋ ਛੀ ਸ ਗ ਨਿ ਪਾ ਇ ਆ ਕ ਭੁ ਨ ਪਾ ਈ॥ ਕ ਹੁ ਮੀ ਤ ਾ ਓ ਕੈ ਪਾ ਹਿ
ਜਾ ਈ॥ ੩॥ ਸੁ ਨਿ ਉ ਪ ਦੇ ਸੁ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰ ਪ ਰਿ ਆ ਇ ਆ॥ ਗੁ ਰ ਿ ਰ ਿ ਰ ਿ ਨ ਮੁ ਮੋ ਨਿ ਮ ਰੁ ਦੇ
ਦ ਇ ਆ॥ ਨਿ ਜ ਘ ਰਿ ਵ ਸਿ ਆ ਗੁ ਣ ਗਾ ਇ ਆ॥ ਪ੍ਰ ਭੂ ਮਿ ਲਿ ਓ ਨ ਨਾ ਨ ਕ ਭ ਏ ਆ ਨੰ ਦ॥
॥ ੪॥ ਘ ਰ ਮੇ ਆ ਗੁ ਇ ਹ ਨ ਇ ਕ ਹ ਾ ਗੀ॥ ਇ ਹ ਆ ਮ ਹ ਾ ਗੁ ਰਿ ਕੀ ਏ ਦ ਰ ਬ ਾ ਗੀ॥
ਰ ਭ ਉ ਦੂ ਜਾ॥ ੪॥ ੪॥ ਆ ਸਾ ਮ ਹ ਲਾ ੫ ਪ੍ ਥ ਮੇ ਮ ਤਾ ਜਿ ਪ੍ ਰੀ ਚ ਲਾ ਵ ਉ॥ ਦੂ
ਤੀ ਏ ਮ ਤਾ ਦੁ ਇ ਮ ਸੁ ਖ ਪ ਹੁ ਚ ਾ ਵ ਉ॥ ਤ੍ ਰਿ ਤੀ ਏ ਮ ਤਾ ਕਿ ਛੁ ਕ ਰ ਉ ਉ ਪ ਾ ਇ ਆ॥ ਸ ਭੁ
ਕਿ ਛੁ ਛੋ ਡਿ ਪ੍ ਰ ਭ ਤੁ ਤੀ ਧੀ ਆ ਇ ਆ॥ ੧॥ ਮ ਨ ਆ ਸ ਨੰ ਦ ਅ ਚਿੰ ਤ ਸ ਮ ਜ ਾ ਇ ਆ॥ ਦੁ ਸ ਮ ਨ ਦੂ
ਤ ਮੂ ਏ ਸ ਬ ਖ ਪ ਾ ਇ ਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰਿ ਮੋ ਕ ਉ ਦੀ ਆ ਉ ਮ ਦੇ ਸ੍ ਰਾ॥ ਜੀ ਤੰ ਪਿ ਤ੍ ਰ ਸ
ਕੁ ਮ ਿ ਕ ਾ ਦੇ ਸ੍ ਰਾ॥ ਜੋ ਜਿ ਵਿ ਛ ੁ ੜ ਗੇ ਸੁ ਤ ਤੇ ਮ ਾ ਤ ਾ॥ ੨॥ ਤ ਤ ਖ ਨ ਛੋ ਡਿ ਜਾ ਈ ਐ ਪ੍ ਰ ਭ ਕੇ ਧ ਰਿ॥ ਆ ਸ ਨ ਬ ੀ ਆ ਤੇ ਗੀ ਸ ਮ ਸ ਾ ਗ ਿ॥ ਤੇ ਰੇ ਸੇ ਵ ਕ ਕ ਉ ਕਿ ਸ ਮ ਰ

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰੁ ਅਰਜੁਨੁ ਮੋਰੈ ਕਛੁ ਨਹੀ ਜੋ ਕਰਾਵੈ ਸੁ ਕਰਉ ॥ ਜੋ ਕਹੈ ਸੁ ਮਾਨਉ ਸਿਰ ਨਿਵਾਇ ਕਿਛੁ ਬਿਚਾਰੁ ਮਨਹਿ ਨ ਧਰਉ ॥ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹਾ ਗੁਰੂ ਮੇਰਾ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਲਾਦੀ ਖਰਉ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸਿਖੁ ਵਡਭਾਗੀ ਆਖੀਐ ਜੋ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਵਿਚਰਉ ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰੁ ਅਰਜੁਨੁ ਵਡ ਸਾਹੁ ਹੈ ਗੁਰੁ ਅਰਜੁਨੁ ਵਡ ਦਾਣਾ ॥ ਗੁਰੁ ਅਰਜੁਨੁ ਵਡ ਤੋਲਵਾ ਗੁਰੁ ਅਰਜੁਨੁ ਨੀਸਾਣਾ ॥ ਗੁਰੁ ਅਰਜੁਨੁ ਵਡ ਸਰਾਫੁ ਹੈ ਗੁਰੁ ਅਰਜੁਨੁ ਵਡ ਜਾਣਾ ॥ ਗੁਰੁ ਅਰਜੁਨੁ ਵਡ ਵੇਸਵਾ ਗੁਰੁ ਅਰਜੁਨੁ ਵਡ ਤਾਣਾ ॥ ਗੁਰੁ ਅਰਜੁਨੁ ਵਡ ਦਰਵੇਸੁ ਹੈ ਗੁਰੁ ਅਰਜੁਨੁ ਵਡ ਰਾਜਾ ॥ ਗੁਰੁ ਅਰਜੁਨੁ ਵਡ ਸਾਹਿਬਾ ਗੁਰੁ ਅਰਜੁਨੁ ਵਡ ਕਾਜਾ ॥ ਗੁਰੁ ਅਰਜੁਨੁ ਵਡ ਵੈਦੁ ਹੈ ਗੁਰੁ ਅਰਜੁਨੁ ਵਡ ਪਰਧਾਨੁ ॥ ਗੁਰੁ ਅਰਜੁਨੁ ਵਡ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਗੁਰੁ ਅਰਜੁਨੁ ਵਡ ਦੀਬਾਣੁ ॥ ਗੁਰੁ ਅਰਜੁਨੁ ਵਡ ਸਚਾ ਧਨੀ ਗੁਰੁ ਅਰਜੁਨੁ ਵਡ ਮਾਣੁ ॥ ਗੁਰੁ ਅਰਜੁਨੁ ਵਡ ਨਿਰਮਲਾ ਗੁਰੁ ਅਰਜੁਨੁ ਵਡ ਨਾਣੁ ॥ ਗੁਰੁ ਅਰਜੁਨੁ ਵਡ ਸਾਚਾ ਸਉਦਾ ਗੁਰੁ ਅਰਜੁਨੁ ਵਡ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਗੁਰੁ ਅਰਜੁਨੁ ਵਡ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਗੁਰੁ ਅਰਜੁਨੁ ਵਡ ਭੰਡਾਰੁ ॥ ਗੁਰੁ ਅਰਜੁਨੁ ਵਡ ਸਚੁ ਵਣਜੁ ਹੈ ਗੁਰੁ ਅਰਜੁਨੁ ਵਡ ਲਾਭੁ ॥ ਗੁਰੁ ਅਰਜੁਨੁ ਵਡ ਸਚੁ ਵਾਪਰਾ ਗੁਰੁ ਅਰਜੁਨੁ ਵਡ ਲਾਹਾ

ਦੂਤੀ ਅਤੇਗੀ ਮਨੀਐ ਪਾਂਤੇ ॥ ਇਤੀ ਅਤੇਰਾ ਸੁਦਿਰ ਕਾਸ਼ਾ ॥ ਬਿਗਤਰੁ ਮਨਾ ਮੀ ਆਛਿ
ਆਸਾ ॥ ਜੋਨੇ ਪਾਸੀ ਸਭੁ ਪਿਖਾਂ ਸੁਜਾਨਿ ਬਿਚਖਾਂ ॥ ਅਤਿਰਾ ਬੈਮੀਨ ਛਕੀਤੁ ॥ ਕਬ
ਸੁਤੀਤੇਰੀ ਪਾਕਸਾਲਾ ॥ ਕਬਿ ਇਸਨਾਨੁ ਪੂਜਾ ਤਿ ਤਰਪਾਲਾ ॥ ਗਲੀ ਗਰ
ਬਿਖਿਮੁਖੀਗੇ ਵਾਹਿਗੇ ਆਸਾ ਬਿਧਿਪੋਈ ਲੋਉ ਸੁਆਸਾ ॥ ਕਾਪੜ ਪਤਿਤੀਲੇ
ਟੋਕੇ ਸੁਚੰਡਾਲਾ ॥ ਤ ਅਵਰੁਜੋਨਿਤੇ ਗੀਪਨਿਲਾਈ ॥ ਇਸੁਧਰ ਤੀਆਹਿਤੇਗੀਸੇਕਦੀ
ਸਭੁਇਨਕੁ ਪਾਕੁਬਾਪਰਿਦਮਾ ॥ ਸੀਕੁਬਿਖਿਗਾਰੇਉਤੇਮਾਕਮਾ ॥ ਜਾਕਉਦਿਸਟਿ
ਆਇਆਕਰਿਮਾਇਆ ॥ ਸਾਬੁਦੀਤੇਲਾਈਛਾਇਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਗੀਲੇਜਰਿਸੁਖੁ
ਆਕਰਮਸਨਕਸਛਲਛਾਂਤਕਾਇਆ ॥੫॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਤਿ ਸੁਖ ਬਨੇਸੁਭਗਾਨੀ
ਤਿਸੁਦਿਨਗੀਬਿਚਖਨਿਤੀ ॥ ਗਰਮਤਿ ਦੁਰਾ ॥ ੫ ॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੀਵ
ਤਦੀਸੋਤਿ ਸੁਸਰਧਰਮਨਣਾਮੁਅਮੋਵੈਤਿ ਸੁਨਿਚਲੁਜਨਾ ॥ ਜੀਵਤਿਮੁਖੁ
ਏਸੇਜੀਵੇ ॥ ਗਰਿਜਨਿਨਾਮੁ ਅਵਖਧੁਮੁਖਿਪਾਇਆ ਗੁਰਸਬਦੀ ਰਸੁਆਂ ਪੀਤੁ
ਵੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਤੀਆਂ ਕਟੀਅਤੁ ਬਿਨਸੀਬਿਨਸਾ ॥ ਜੋਸੁਛੁਟੈਦੇਖਿਤੁ ਤੀਤਿ ਸੁਨਿਜਾ
ਵੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਤੀਆਂ ਕਟੀਅਤੁ ਬਿਨਸੀਬਿਨਸਾ ॥ ਜੋਸੁਛੁਟੈਦੇਖਿਤੁ ਤੀਤਿ ਸੁਨਿਜਾ
ਵੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਤੀਆਂ ਕਟੀਅਤੁ ਬਿਨਸੀਬਿਨਸਾ ॥ ਜੋਸੁਛੁਟੈਦੇਖਿਤੁ ਤੀਤਿ ਸੁਨਿਜਾ
ਵੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਤੀਆਂ ਕਟੀਅਤੁ ਬਿਨਸੀਬਿਨਸਾ ॥ ਜੋਸੁਛੁਟੈਦੇਖਿਤੁ ਤੀਤਿ ਸੁਨਿਜਾ
ਵੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਤੀਆਂ ਕਟੀਅਤੁ ਬਿਨਸੀਬਿਨਸਾ ॥ ਜੋਸੁਛੁਟੈਦੇਖਿਤੁ ਤੀਤਿ ਸੁਨਿਜਾ
ਵੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਤੀਆਂ ਕਟੀਅਤੁ ਬਿਨਸੀਬਿਨਸਾ ॥ ਜੋਸੁਛੁਟੈਦੇਖਿਤੁ ਤੀਤਿ ਸੁਨਿਜਾ
ਵੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਤੀਆਂ ਕਟੀਅਤੁ ਬਿਨਸੀਬਿਨਸਾ ॥ ਜੋਸੁਛੁਟੈਦੇਖਿਤੁ ਤੀਤਿ ਸੁਨਿਜਾ
ਵੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਤੀਆਂ ਕਟੀਅਤੁ ਬਿਨਸੀਬਿਨਸਾ ॥ ਜੋਸੁਛੁਟੈਦੇਖਿਤੁ ਤੀਤਿ ਸੁਨਿਜਾ
ਵੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਤੀਆਂ ਕਟੀਅਤੁ ਬਿਨਸੀਬਿਨਸਾ ॥ ਜੋਸੁਛੁਟੈਦੇਖਿਤੁ ਤੀਤਿ ਸੁਨਿਜਾ
ਵੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਤੀਆਂ ਕਟੀਅਤੁ ਬਿਨਸੀਬਿਨਸਾ ॥ ਜੋਸੁਛੁਟੈਦੇਖਿਤੁ ਤੀਤਿ ਸੁਨਿਜਾ
ਵੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਤੀਆਂ ਕਟੀਅਤੁ ਬਿਨਸੀਬਿਨਸਾ ॥ ਜੋਸੁਛੁਟੈਦੇਖਿਤੁ ਤੀਤਿ ਸੁਨਿਜਾ
ਵੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਤੀਆਂ ਕਟੀਅਤੁ ਬਿਨਸੀਬਿਨਸਾ ॥ ਜੋਸੁਛੁਟੈਦੇਖਿਤੁ ਤੀਤਿ ਸੁਨਿਜਾ
ਵੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਤੀਆਂ ਕਟੀਅਤੁ ਬਿਨਸੀਬਿਨਸਾ ॥ ਜੋਸੁਛੁਟੈਦੇਖਿਤੁ ਤੀਤਿ ਸੁਨਿਜਾ
ਵੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਤੀਆਂ ਕਟੀਅਤੁ ਬਿਨਸੀਬਿਨਸਾ ॥ ਜੋਸੁਛੁਟੈਦੇਖਿਤੁ ਤੀਤਿ ਸੁਨਿਜਾ
ਵੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਤੀਆਂ ਕਟੀਅਤੁ ਬਿਨਸੀਬਿਨਸਾ ॥ ਜੋਸੁਛੁਟੈਦੇਖਿਤੁ ਤੀਤਿ ਸੁਨਿਜਾ

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਮਨ ਮੈਲੈ ਸਚੁ ਨ ਧੁਪਈ ਸਚੁ ਨ ਮਲੀਐ ਦੇਹ ॥ ਸੋਭਾ ਸੁਰਤਿ ਨ ਪਾਈਆ ਨਾਮੁ ਨ ਜਪਿਓ ਕੇਹ ॥ ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਨ ਜਾਣਿਆ ਨਾਮੁ ਨ ਲਇਆ ਜਾਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਉ ਜੀਵਸਾ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮਰਿ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਸਾਹਾ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਜੋ ਸਚੁ ਵਣਜੈ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਪੂਰਾ ਤਾਂ ਪਰਵਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਉਦਾ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਪੂੰਜੀ ਸਚੁ ਨਿਧਾਨੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਤੋਲਾ ਸਚੁ ਪੈਮਣਾ ਸਚੁ ਤੁਲਾ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਾਹੁ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਕਾ ਵਣਜਾਰੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਕਾਰ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੁ ਕਥਾ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਬਖਸੀਸ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਸਚੁ ਥਾਨੁ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਰਹਮਤਿ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਮਿਹਰ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਸਚੁ ਮਾਨੁ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਸਚੁ ਦਾਤਿ ਸਚੁ ਦ

तुझ बिनु अवरु नाही मेरे मनमोहन ॥ तेरी सरणि सगली पूरन होहन ॥
होती ॥ रहाउ ॥ तुमरी ओट तुमरी आसा ॥ बैठत उठत सोवत जागत देख
कुटी तुझ सासि गिरासि ॥ रहाउ ॥ राखु राखु सभनी पूरन अगनि
रविकला ॥ नानक के सुख दाते सति गुरु मेलि ॥ ४ ॥ ३ ॥
आसा महला ५ ॥ जिनि जनमु दीनो पूरन पाइआ ॥ ऐसे प्रभ सिउ
आतम पुरखा आइआ ॥ १ ॥ रहाउ ॥ पालना बुकि लीना ॥ चरन
गुन गाइआ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ आसा महला ५ ॥ अउखधु मुखि देवै
सुखु हाटै बिनसै सगल रोगा ॥ १ ॥ रहाउ ॥ जीअ जंत सगल सुखु
पाइआ ॥ २ ॥ ४ ॥ ५ ॥ आसा महला ५ ॥ बाछत फल
सुबेला आई ॥ बिनु पूरब लिखे किउ पाईऐ भाई ॥ १ ॥ रहाउ ॥
उपजि बहुता छुटि छाई ॥ १ ॥ रहाउ ॥ नानक दास साध सरणाई ॥ गुरु
दिखाइआ पारि पराई ॥ २ ॥ ३ ॥ आसा महला ५ ॥ सदा सदा
सा साधसंगति जरि चरन निवासु ॥ १ ॥ रहाउ ॥ सीत
लसांति सदा सुखु पावहि किलबिख जासहि मनतेरे ॥ १ ॥ रहाउ ॥
नानक जाके पूरन करमा ॥ सति गुरु तेहे पुरनु पारब्रहमा ॥ २ ॥ ४ ॥
आसा महला ५ ॥ जाकउ प्रभु आपि भइओ प्रभ बेली ॥ ता की दूरि
गई हिरनी दुहेली ॥ १ ॥ रहाउ ॥ करि किरपा चरन संगि मेली ॥ सुखु
पाइओ आनद सुहेली ॥ १ ॥ पाछे ते प्रभु दइआलु होइओ ॥ ता
दुखु गइओ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ आसा महला ५ ॥ कामु क्रोधु
अहंकारु बिनासिओ ॥ सतु संतोखु दइआ मनि वासिओ ॥ १ ॥ रहाउ ॥
सतु संतोखु दइआ धरमु पूरा ॥ सभ महि जानिओ प्रभु
सूरा ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ आसा महला ५ ॥ अपुने
सेवक की आपि सहाई ॥ सदा सदा जपीऐ जसु भाई ॥ १ ॥ रहाउ ॥
जो जो सरणि आइओ प्रभ तेरी ॥ सो सो पाइओ निधि
सुखेरी ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ आसा महला ५ ॥ जो
सेवहि जनु निजु ठाकुरु अपुनी ॥ ओहु पारब्रहमु होवै
निरवैरु ॥ १ ॥ रहाउ ॥ जो सेवक की पैज रखदा आपि ॥ तिसु
सेवक नो कोइ न पहुचै जापि ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥
आसा महला ५ ॥ जिसु जन कउ प्रभु होआ सहाई ॥ तिसु
कउ कालु न जोहि न काई ॥ १ ॥ रहाउ ॥ जिसु जन कउ
प्रभु दीआ दानु ॥ सो जनु पूजहि सगल जहानु ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥
५ ॥ आसा महला ५ ॥ जिसु जन कउ प्रभु मनि न चितवै ॥ सो
जनु जनमि मरै फिरि पचै ॥ १ ॥ रहाउ ॥ जिसु जन कउ
प्रभु विसरु दातारु ॥ सो जनु सदा फिरै
बेकारु ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ आसा महला ५ ॥ जिसु
जन कउ प्रभु लाए पासे ॥ ते जन निरगुण दह दिस
सोहे ॥ १ ॥ रहाउ ॥ इकु खिनु तिलु पलु तेरा नामु न
विसरै ॥ हरि सिमरत सभ किलबिख परहरै ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥
५ ॥ आसा महला ५ ॥ जिसु जन कउ प्रभु होआ दइआलु ॥ सो
जनु सदा सदा तिसु नालु ॥ १ ॥ रहाउ ॥ जिसु जन कउ
प्रभु कीनो दानु ॥ सो जनु पावै दरगह मानु ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥
५ ॥ आसा महला ५ ॥ जिसु जन कउ प्रभु मनि न चितवै ॥ सो
जनु धावै सगल दिसावै

ਸਤਿਸੰਨਕਿਨਹਿ ਆਖਯਪੋਹਿਰਦੈਦੇਖੁਸਮਾਲੇ॥੨॥੮॥
ਕਾਮਿਨਿਕਪਹਿਬੀਚਿਨੀਮੁਨੀਆਦਾ ਬਿਨਸੀਗਾਇਅਤਤਕਾਲੇ॥ ਸਤਿਸਤਿ
ਸਤਿਸਤਿਸਤਿ

ਸੁਣਈਐ॥ ਵਿਣੁ ਵੇਖਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਭਰਮਿਆ ਆਖਾ ਪੁਰੀਐ ਮੋਲੇ ਸਭੁ ਪਾਈਐ॥ ਨਾਨਕ ਆਖਣਿ ਜੋ ਕਹੈ
ਕਿਸੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈਐ॥ ਜੇਕਰ ਅਣਸੁਧ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਪਾਸੇ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਕੀਤਾ ਤੇਰਾ ਵਰਤੈ ਤੇਰਾ ਸਚਾ
ਹਾਥੇ ਤੇਰੀ ਆਸਾ॥ ਜੇ ਦੇਹਿ ਵਡਾਈ ਆਖੀ ਤੇਰੀ ਵਡਾਈ ਆਈ ਏਤ ਉਤ ਤੁਝ ਹੀ ਪਾਸਿ ਆਸਾ॥
ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦ ਸੁਖਦਾਤਾ ਮੈ ਤੁਝ ਤੇ ਗਾਇ ਸੁਨਾਇਆ॥੪॥੧॥੪੯॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫॥
ਐਸੀ ਮੁਤ ਨਾਮੁ ਮਾਰਿ ਬਹਹੁ ਕਰਿ ਸਜਨ ਨੀਕੀ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਜਾਵਹਿ ਕਟੇ ਤੇਰੀ
ਭੁਖ ਬਿਨਾਸਿ ਓਤ ਰਹੁ ਬੀਚੀ॥ ੧॥ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਮੋਖ ਜੀਉ॥ ਸੁਨਿ ਕਰਿ ਬਚਨ ਤੁਮਾਰੇ ਅਮਿਉ
ਗੁਰ ਮੁਤ ਤੁਮ ਮੋਹਿ ਅਪਾਰੇ ਕੀਓ॥ ॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੁਮ ਮੰਗਿ ਕਿਪਾ ਤੇ ਇਹ ਸੰਗਿ ਪਾਏ ਪੂਰਨ
ਅਬਿਨਾਸੀ ਬੀਓ॥ ੨॥ ਦੇਖਿ ਚਰਨ ਤੁਮਾਰੇ ਕਾਟੀ ਬੇਰੀ ਮਿਲੇ ਸਾਧ ਸੰਤ ਜਾਨੀ ਜੀਓ॥ ਨਾਨਕ
ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ਆਇਓ ਰਾਖਹੁ ਅਪੁਨੀ ਲੀਓ॥ ੩॥ ੫॥ ੫੦॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ
ਮੋਹਿ ਦੀਜੈ ਦਾਨੁ ਹਰੀ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਤੇਰੋ ਜਸੁ ਗਾਵਉ ਮੇਰੀ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਜਰੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਸਭ ਊਪਰਿ ਸੁਆਮੀ ਤੁਮ ਤੇ ਕਛੂ ਨ ਦੂਰਿ ਜੀਓ॥ ਜਹ ਜਹ ਪੇਖਉ ਤਹ ਤਹ ਸੰਗੇ
ਸਗਲ ਘਟਾ ਭਰਪੂਰਿ ਜੀਓ॥ ੧॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਜਗੁ ਕਰਤਾ ਸੋ ਸਾਹਿਬੁ ਨਿਹਕਰਮਾ॥ ਤਿਸ ਕੀ
ਟਹਲ ਕਰਹਿ ਤੇ ਨਿਰਮਲ ਤਿਨ ਕੇ ਕਾਟੇ ਭਰਮਾ॥ ੨॥ ਤੁਮ ਸਤ ਵੈਦ ਤੁਮ ਪਰਮ ਗਿਆਨੀ ਤੁਮ ਪੂਰਨ
ਪਰਮੇਸਰ॥ ਤੁਮ ਪਰਮਾਤਮ ਤੁਮ ਪਰਮੇਸਰ ਤੁਮ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਏਕੰਕਾਰ॥ ੩॥ ਤੁਮ ਪਰਮਲ ਤੁਮ
ਪਰਮ ਸੁਗੰਧਾ ਤੁਮ ਪਰਮਲ ਕੀ ਵਾਸੁ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਹੀ ਪੂਰਨ ਤੁਮ ਹੀ ਮਾਹਿ ਨਿਵਾਸੁ॥
੪॥ ੬॥ ੫੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫॥ ਦੁਖ ਪਰਹਰ ਸੁਖ ਘਰਿ ਲੈ ਆਵਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ
ਲਾਗਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੀਠਾ ਤਿਸੁ ਕਾਜ ਨ ਕਾਹੂ ਕੇਰਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੁਨਿ ਸਖੀਏ ਇਹੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਵਹੁ
ਪ੍ਰਭ ਆਪਿ ਮਿਲੈ ਮੋਹਿ ਸੋਈ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਿਆ ਤਿਸੁ ਮਿਲਿਆ ਜੀਉ ਸਭੁ ਕੋਈ॥
੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਹੁ ਮੁੰਧ ਸੁਹਾਗਣਿ ਕਵਨ ਗੁਣ ਤੇਰੈ ਜਿਸੁ ਤੂ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨੇ ਭਾਵਹਿ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ
ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਠਾਕੁਰ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕਵਨੁ ਕਹਾਵਹਿ॥ ੨॥ ਰਾਤਿ ਦਿਵਸ ਤੁਝ ਹੀ ਪਹਿ ਬਸਨਾ ਤੁਝ ਹੀ
ਤੇ ਸੁਖ ਪਾਈ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਮਿਲੇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਜਾਨੈ ਅਵਰ ਸਗਲ ਭਰਮਾਈ॥ ੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ
ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮੋਹਿ ਮੇਲਿ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਖੇਲਿ॥
੪॥ ੭॥ ੫੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮੋਹਿ ਮੇਲਿ॥ ਹਰਿ
ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਨਿਤ ਸੁਖਮਨੀ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਜਪੀ ਜਪ ਕੇਲ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੁਮ ਦਾਤੇ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ
ਤੁਮ ਹੀ ਜੀਅ ਕੇ ਮੀਤ॥ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ਸੁਆਮੀ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਣ ਕੇ ਗੁਣ ਚੀਤ॥ ੧॥
ਤੁਮ ਸੁਖਦਾਈ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਰਾਮ॥ ਸਰਬ ਘਟਾ ਕਰਿ ਤੁਮ ਬਸਹੁ ਸਗਲ ਪੂਰਨ
ਤੁਮ ਕਾਮ॥ ੨॥ ਤੁਮ ਸਭ ਮਹਿ ਸਭ ਤੁਝ ਮਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਏਕ॥ ਤੁਮ ਸਮ ਵਸਤੁ ਨ ਦੂਸਰੀ
ਸੁਆਮੀ ਸਭ ਮਹਿ ਰਵਿਆ ਸੋਇ॥ ੩॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਸਮਰਥ ਅੰਗਾ ਤਾ ਕੇ ਨਿਰਮਲ ਰੰਗਾ॥ ਕਹੁ
ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਉਪਮਾ ਜਾ ਕੇ ਪੂਰਨ ਕਰਮਾ॥ ੪॥ ੮॥ ੫੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫॥ ਅਉਗਣ ਮੇਰੇ ਸਭਿ
ਕਿਛੁ ਤੁਝ ਹੀ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਸਭਿ ਕਿਛੁ ਤੁਝ ਹੀ ਪਾਸਿ॥ ਤੂ ਦਾਨਾ ਤੂ ਬੀਨਾ ਸੁਆਮੀ ਮੈ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਰਾਸਿ॥
੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਤੂ ਵਡ ਪਰਵਾਹਾ ਤੂ ਅਥਾਹੁ ਅਗਾਹੁ॥ ਤੂ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤਹਿ
ਤੇਰਾ ਕੀਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ॥ ੧॥ ਤੂ ਨਿਰਗੁਣੁ ਤੂ ਸਰਗੁਣੁ ਸੁਆਮੀ ਤੂ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ॥
ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹਿ ਤੂ ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਤੁਧੁ ਨਾਮੁ ਲਏ॥ ੨॥ ਤੂ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਕੀਤਾ ਤੂ
ਕਰਤਾ ਸਭ ਥਾਇ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਹਿ ਸੁਆਮੀ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਮਾਇ॥ ੩॥ ਤੂ ਅਕਥੁ ਤੂ ਅਗੋਚਰੁ
ਸੁਆਮੀ ਤੂ ਅਪਰੰਪਰੁ ਅਨੰਤੁ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਤੂ ਹੀ ਪੂਰਨ ਤੂ ਹੀ ਮਾਹਿ ਨਿਵਾਸੁ॥ ੪॥ ੯॥ ੫੪॥

ਤੀਆ ਪੇਖਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਰੂਪ ਅਨਿਕ ਬਰਨ ਅਨਿਕ ਵਰਤਨ ਅਨਿਕ ਵਾਜੇ ॥ ਅਨਿਕ ਭੇਖ ਅਨਿਕ ਭੋਜਨ ਅਨਿਕ ਪਰਕਾਰ ਕਾਜੇ ॥੧॥ ਅਨਿਕ ਜੋਧ ਅਨਿਕ ਸੂਰ ਅਨਿਕ ਜਾਚਿਕ ਅਨਿਕ ਦਾਤੇ ॥ ਅਨਿਕ ਬੇਦ ਅਨਿਕ ਕਥਨ ਅਨਿਕ ਭਗਤ ਹਰਿ ਰਾਤੇ ॥੨॥ ਅਨਿਕ ਤਪੇ ਅਨਿਕ ਜਪ ਅਨਿਕ ਤਾਪ ਤਪਾਤੇ ॥ ਅਨਿਕ ਨਿਵਲੀ ਭੁਅੰਗ ਅਨਿਕ ਪਵਨ ਕੇ ਸੰਘਾਤੇ ॥੩॥ ਅਨਿਕ ਜਲ ਮਜਨ ਨੇਮ ਅਨਿਕ ਸੰਜਮ ਸੁਚਿ ਰਹਤੇ ॥ ਅਨਿਕ ਜੋਗ ਅਨਿਕ ਗਿਆਨ ਅਨਿਕ ਧਿਆਨ ਮਹਿ ਗਹਤੇ ॥੪॥ ਅਨਿਕ ਜੁਗ ਅਨਿਕ ਭੋਗ ਅਨਿਕ ਕੀਨੇ ਬਿਲਾਸਾ ॥ ਹਰਿ ਸੰਤਨ ਕੀ ਟਹਲ ਨਾਨਕ ਤਾਰੇ ਤਿਹ ਗਿਰਾਸਾ ॥੫॥੧੭॥੧੨੬॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਰਨੀ ਤੂ ਪਰਾ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਚਿੰਤਾ ਜਾਇ ਲਹਿ ਜਾਹਿ ਦੁਖ ਮਨਿ ਵਸੈ ਪਰਭ ਦਾਤਾ ॥੧॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਦੋਵੈ ਸਵਰੈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਹਥੁ ਧਰੇ ਸੋ ਫਿਰਿ ਨ ਸੰਤਾਏ ॥ ਜਮ ਕਾ ਤ੍ਰਾਸੁ ਮਿਟਾਇ ਲਏ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੨॥ ਜਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਵਸੈ ਸੋ ਸਭ ਮਹਿ ਜਾਤਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕੈ ਵਿਚਿ ਵਸੈ ਸਭ ਕੁਲ ਤਰਾਤਾ ॥੩॥ ਜਿਸ ਕੈ ਮਨਿ ਪਰਗਾਸੁ ਹੋਆ ਤਿਸ ਕੀ ਪਤਿ ਜਾਣੈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਵੈ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਣੈ ॥੪॥੧੮॥੧੨੭॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੋ ਸੁਖੀਆ ਸੰਸਾਰੇ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਆਸ ਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਵੈ ਜੋ ਪੂਜੈ ਨਿਰੰਕਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੋ ਪੂਰਾ ਭਰਪੂਰੇ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਤੁਲਨਾ ਕਿਸੈ ਨ ਲਾਈਐ ਕੋਟਿ ਨਹੀ ਕਰੂਰੇ ॥੧॥ ਜਿਸ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸੋ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ਜੋ ਮਾਗੈ ਸੋ ਫੁਚਾ ॥੨॥ ਜਿਸ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਚਾ ਸੋਈ ਸਚਿਆਰਾ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਕੀਮ ਨ ਪਵੈ ਨਾਨਕ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥੩॥੧੯॥੧੨੮॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੋ ਸਭ ਮਹਿ ਜਾਤਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕੈ ਵਿਚਿ ਵਸੈ ਸਭ ਕੁਲ ਤਰਾਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ

ਜਾ ਬੀਧਨਆ ਅੰਧਕੂਪਹਿ ਮੋਹਿਆ ਮੁਕਤੇ ਸੰਤ ਚੁਣਹਿ ਗਿਰਹੇਰਾ ॥੨॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋ ਪ੍ਰਭਸਾ
ਣਈ ਈਹਾ ਸੁਖੁ ਆਗੈ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥੪॥੨॥ ਸਲੋਕ ॥ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਅਗਮ ਦਾਤਾਰ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ॥
ਤੁਮ ਜਾਨਹੁ ਅਪਨੀ ਗਤੀ ਤੁਮ ਸਭ ਕੈ ਪਰਗਾਸਿ ॥ ਤੁਮ ਸੁਖਦਾਈ ਮਨਿ ਵਸਹੁ ਤੁਮ ਪੇਖਤ ਹਰਿ ਰਾਸਿ ॥
ਤੁਮ ਸਰਣਾਗਤ ਰਾਖਹੁ ਠਾਕੁਰ ਨਾਨਕ ਦਰਸ ਪਿਆਸ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਜ
ਅਭਿਮਾਨੁ ਸੋ ਨਰਕ ਘੋਰ ਕਾ ਹਕਦਾਰ ॥ ਜੋ ਜਾਨੈ ਮੈ ਜਤੀ ਹਉ ਤਪਾ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਨਰਕ ਪਚਹਿ ਸਭ ਸੰਸਾਰ
ਮਹਿ ਮੁਖ ਫੀਟੇ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਤੇ ਰੋਇ ॥ ਆਪਸ ਕਉ ਜੋ ਭਲਾ ਕਹਾਵੈ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਖਬਰਿ ਨਰਕ ਮਹਿ ਪਾਵੈ ॥ ਜੋ
ਜਾਨੈ ਮੈ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਕਰਤਾ ਹੋਆ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੁ ਮਿਟਾਵੈ ਤਾ ਪਰਾ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇ ॥੧॥ ਜੋ ਜਾਨੈ ਮੈ
ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਸੋ ਜਾਣੈ ਭਗਵਾਨ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਇ ਲਏ ਸੋ ਲਗਾ ਨਾਨਕ ਤਤੁ ਗਿਆਨ ॥ ਜੋ ਜਾਨੈ ਮੈ ਕਰਤੀ ਦੇਖਾ
ਮੇਰੀ ਬੁਧਿ ਤਾਕੈ ਹਾਥ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਵੈ ਠਾਕੁਰੁ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪਾਏ ਦਿਨ ਰਾਤ ॥੨

ਜਾਕਉ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ਤਾਕਉ ਦੇਇ ਜਸੁ ਤਾਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਇ ॥੨॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਜਾਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਸਮਰਥ ਅੰਗ ਤਾਕੀ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਸਗਲ ਸਿਧਿ ॥ ਤਾਕੀ ਗਤਿ ਕੋਇ ਨ ਜਾਨਤਾ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾਹਿ ਕਿਧ ॥ ਤੂ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਭ ਜਪਹਿ ਤੁਝੈ ਕਰਿ ਜਾਪ ॥ ਜਾਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਤਾਕੇ ਨਾਸੇ ਤੀਨੈ ਤਾਪ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਜਾ ਕੀ ਬਡੀ ਤਾ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਥੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਕਉ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ਤਾਕਉ ਦੇਇ ਜਸੁ ਤਾਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਜਾਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਸਮਰਥ ਅੰਗ ਤਾਕੀ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਸਗਲ ਸਿਧਿ ॥ ਤਾਕੀ ਗਤਿ ਕੋਇ ਨ ਜਾਨਤਾ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾਹਿ ਕਿਧ ॥ ਤੂ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਭ ਜਪਹਿ ਤੁਝੈ ਕਰਿ ਜਾਪ ॥ ਜਾਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਤਾਕੇ ਨਾਸੇ ਤੀਨੈ ਤਾਪ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਜਾ ਕੀ ਬਡੀ ਤਾ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਥੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਕਉ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ਤਾਕਉ ਦੇਇ ਜਸੁ ॥੧॥ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕੋ ਰਾਜਾ ਦੁਖੀਆ ਕੋਇ ਨ ਦੀਸੈ ਮਾਹਿ ॥ ਸਗਲ ਇਛਾ ਜਾ ਕੀ ਪੂਰੀਐ ਸੋ ਕਤ ਮਾਗਨ ਜਾਹਿ ॥ ਜਿਸੁ ਪੇਖਤ ਮਨੁ ਲੀਜੀਐ ਸੋ ਕਿਛੁ ਦੇਖਿਆ ਨਾਹਿ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖ ਜਾਹਿ ਸਭ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਹਿ ਵਸਾਹਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਗੁਣ ਗਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਪੁ ਜਪੀਐ ਜਪਮਨੀ ਸਭ ਚਿੰਤ ਗਵਾਹਿ ॥੨॥ ਸਲੋਕ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਖ ਊਜਲੇ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਪਰਗਾਸ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਬਾਸੁ ਤੇ ਕਮਲ ਹੋਤ ਨਿਰਮਾਸ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਬਾਸੁ ਤੇ ਬਸਤ ਹੋਤ ਅਬਿਨਾਸ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਬਾਸੁ ਤੇ ਕਾਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਬਾਸੁ ਤੇ ਪਾਈਐ ਸਭ ਨਿਧਾਨ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਬਾਸੁ ਤੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਪਹਚਾਨ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਬਾਸੁ ਤੇ ਕਾਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਬਾਸੁ ਤੇ ਪਾਈਐ ਸਭ ਨਿਧਾਨ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਬਾਸੁ ਤੇ ਬਸਤ ਹੋਤ ਅਬਿਨਾਸ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਬਾਸੁ ਤੇ ਕਮਲ ਹੋਤ ਨਿਰਮਾਸ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਬਾਸੁ ਤੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਪਹਚਾਨ

ਕਰਜਾੜੀਧੀਆਵਰੁ॥ਉਨਸਾਧਨਕਾਦਾਸਨਪੁਆਵਰੁ॥ਅੰਤਿਰਗੀਬਕਉਲੇਹੁਕਲਾਈ॥
ਨਾਨਕਆਇਪਏਸਚਟਾਈ॥੪॥੩੮॥੯੭॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਅਠਪਦਾਤੁਕੇ
ਇਆਅੰਧੇਰਾਚੰਦੁਚਾੜਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕਜਵੇਹਰਕੇਕਰਿਆ॥ਤੇਹਿਨਆਵੈ
ਗਧਨੇ॥੧॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਸਗਲਿਪਿਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਦੇਸਜਨਘਰੁਪਾਇਆ॥
ਬਾਝਿਗੁਰੀਈਇਸਨਤਰਿਜਾਸਿਆਘੋਨ॥ਜਾਪਿਜਾਪੀਜੀਵਾਸਾਸਿ
ਬਪੁਨਕਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਹੋਇਉਸਿਖਾਈਓਨਾਮੁ॥ਸਭਬਲਿਉਡਾਜਾਪਿਆ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ॥੨॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਸੁਮਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾ॥ਵਾਜੈਤਜੈਅਨਦਭਰਪੂਰਾ॥
ਉਦਿਸਹਿਨਪੇਖਾ॥੪॥ ਕਹੁਨਾਨਕਾ

ਕੋਕਾਣੀ॥ ਗੁਝੀ ਛਿਕਨੀ ਨਹੀ ਬਾਤ॥ ਗੁਰਮਨਿ ਨਦਰਤੁ ਹੁਕਨੀ ਦਾਤਿ॥੪॥੧੫॥੧੦੧॥ ਆਸਾ
ਕੋਕਾਣੀ॥ ਜਿਉ ਬਾਲਕੁ ਪਿਤਾ ਉਪਰਿ ਕਰੇ ਬਡਾਣੀ॥ ਬੁਲਾਇਆ ਆਵੈ ਬੋਲੁ
ਮਾਣੀ॥੨॥ ਤਿਉ ਸਤਗੁਰ ਨਾਲਿ ਵਰਤਣਾ ਵੇਖੁ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚੀ ਨਾਈ॥੩॥ ਜੋ
ਸਤਗੁਰ ਸਾਚੇ ਦੀ ਆਗਿਆ ਮਨਿ ਵਸਾਏ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਘਾਲ ਥਾਇ ਪਾਏ॥ ਉਦਮੁ
ਕਰਿ ਆਹਰ ਸਭਿ ਵਿਸਰੈ ਨਾਹੀ ਇਕੀ ਆਸ ਪੂਰਾ ਕਰਤਾਰੁ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ
ਹੈ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ॥ ਜਿਸ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਹੋਵੈ ਕਿਉ ਤਿਸ ਹੀ ਕਾ
ਹੋਇ ਨ ਸੇਵੀਐ॥ ਜਾ ਕਾ ਦਿਤਾ ਖਾਵਣਾ ਪੈਨਣਾ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਕਿਆ ਚਤੁਰਾਈ॥ ਜਿਸ
ਨੋ ਆਪਿ ਮਿਲੈ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਦਰਗਹ ਪਾਵੈ ਥਾਉ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੇ
ਮਾਹਿ ਸਮਾਉ॥੪॥੧੬॥੧੦੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰਪੂਰੇ ਕੀ ਏਹਾ ਵਡਿਆਈ॥ ਪ੍ਰਗਟੁ ਭਇਆ
ਜਨ ਕਾ ਸਚੁ ਸਚਾਈ॥ ਜੀਅ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਗੁਰ ਪਹਿ ਆਖੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੂਰੀ ਹੋਵੈ
ਭਾਖੀ॥ ਸਭਨਾ ਕਾ ਏਕੋ ਦਾਤਾ ਸੋਈ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਰਗਟੁ ਜਗਿ ਹੋਈ॥ ਜਿਸ
ਨੋ ਲਾਏ ਸਚੁ ਸੇਵ ਸਚੁ ਸੋਈ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੈ ਸੋਈ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਸਚਾ ਪੂਰਾ
ਧੋਰੀ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸੋਈ॥੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੮ ਕਾਫੀ॥
ਮੈ ਬੰਦਾ ਬੈਖਰੀ ਦਾਸ ਗੁਸਾਈ ਕਾ ਮੇਰਾ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਦਾਸ
ਕਾ ਦਾਸਾ ਕਿਛੁ ਪੈਨੇਰਾ॥੧॥ ਮਾਣੁ ਨਿਮਾਣੇ ਤੇਰਾ ਤਕਣਾ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ
ਮੇਰਾ॥ ਜਾਣਾ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ਕੇਰਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਅਪਾਰੁ ਤੇਰੇ ਕੋਈ
ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਏ॥ ਜਿਸੁ ਸਤਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟੈ ਸੋ ਸਚਿ ਸਮਾਏ॥ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਅਪਾਰੁ ਤੇਰੇ
ਕੋਈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਏ॥ ਜਿਸੁ ਸਤਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟੈ ਸੋ ਸਚਿ ਸਮਾਏ॥ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ
ਨ ਦਿਸੈ ਕੋਈ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਹੋਈ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਣੀ ਉਪਮਾ ਜਾਣਹਿ
ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੋਈ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਣੀ ਉਪਮਾ ਜਾਣਹਿ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ
ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੋਈ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਣੀ ਉਪਮਾ ਜਾਣਹਿ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੋਈ॥
ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਣੀ ਉਪਮਾ ਜਾਣਹਿ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੋਈ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ
ਆਪਣੀ ਉਪਮਾ ਜਾਣਹਿ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੋਈ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਣੀ ਉਪਮਾ
ਜਾਣਹਿ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੋਈ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਣੀ ਉਪਮਾ ਜਾਣਹਿ ਤੂ ਆਪੇ
ਆਪਿ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੋਈ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਣੀ ਉਪਮਾ ਜਾਣਹਿ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਚਾ ਸਚੁ
ਸੋਈ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਣੀ ਉਪਮਾ ਜਾਣਹਿ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੋਈ॥ ਤੂ ਆਪੇ
ਆਪਿ ਆਪਣੀ ਉਪਮਾ ਜਾਣਹਿ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੋਈ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਣੀ
ਉਪਮਾ ਜਾਣਹਿ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੋਈ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਣੀ ਉਪਮਾ ਜਾਣਹਿ
ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੋਈ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਣੀ ਉਪਮਾ ਜਾਣਹਿ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ

ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਆਪਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਵੈ ਆਪੇ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਵੇਖੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ੨ ॥ ਦਾਸਨ ਦਾਸ ਸਤਗੁਰੂ ਕਹਾਵੈ ॥ ਜੋ ਇਛੈ ਸੋ ਫਲ ਪਾਵੈ ॥ ਪਾਰਸ ਪਰਸ ਭਏ ਸੁਖ ਸਰਸਾ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਾਵੈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਕਾਟੇ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਲਏ ਗਲਿ ਲਾਵੈ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਾਬਤੁ ਸਭੁ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਕਦੇ ਨ ਵਿਛੁੜੈ ਦਾਵੈ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ੧੦ ॥ ੨ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਵਿਸਾਰਿ ਪਿਰੰਮੈ ਆਲਸ ਕਰਿ ਕਰਿ ਸੋਈ ॥ ਦੂਰਹੁ ਜਾਣੈ ਦੂਰਿ ਅਲੰਮੈ ਨੇੜੈ ਹੋਵੈ ਕੋਈ ॥ ੧ ॥ ਜੀਵਣ ਤੇ ਕੇਤੇ ਭਏ ਆਪਿ ਛਡਾਵਿਆ ਸੁਖ ਕਰਨ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸੋਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇਤੇ ਕੀਏ ਕਰਮ ਅਹੰਮੈ ਤੇਤੇ ਬੰਧਨ ਹੋਈ ॥ ਸਾਚ ਸਬਦ ਕੀ ਕਰਹਿ ਨ ਸੇਵਾ ਮੁਕਤਿ ਕਹਾ ਤੇ ਹੋਈ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪੂਰਾ ਤਿਨ ਕਉ ਸਦਾ ਵਡਿਆਈ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਮਹਿ ਕਮਲੁ ਅਲਿਪਤੋ ਵਰਤੈ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨ ਮਾਇਆ ਮਾਹਿ ਸਮਾਈ ॥ ੩ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਿਆ ਆਪਿ ਵਿਧਾਤੈ ਤਿਨ ਕਉ ਪਰਾਪਤਿ ਸੇਵਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ਜੋ ਜਪਿਆ ਨਿਤ ਦੇਵਾ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੧੧ ॥ ੨ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੋਬਿੰਦੁ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀਐ ॥ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਦਇਆ ਕਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਮਨਹਿ ਵਸਾਈਐ ॥ ੧ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹੰਦੜੇ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਪਿ ਜਪੀਜੈ ਵਿਸਰੈ ਨਾਹੀ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵੈ ਦੇਹੁ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਅਨਦੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਦੁਖ ਗਏ ਸਭ ਚਿੰਤ ਲਥੀ ਮਨ ਤੇਹੁ ॥ ੨ ॥ ਸਾਚ ਸਬਦ ਸਾਚੀ ਵਡਿਆਈ ਸਾਚੇ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਕਰਹਿ ਪਸਾਰਾ ਸਾਚੇ ਤੇ ਸਭ ਹੋਇ ॥ ੩ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਤਖਤੁ ਵਿਛਾਇਆ ਸਾਚੇ ਸਚਾ ਚੀਰੁ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤਾਇਆ ਸਾਚੇ ਸਚਾ ਨੀਰੁ ॥ ੪ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਭਾਵੈ ਤਾਣੁ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਆਕਾਰੁ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਵਿਉਹਾਰੁ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਪਾਸਾਰੁ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਆਚਾਰੁ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਪਸਰਿਆ ਸਾਚੇ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਵੇਖੈ ਸਾਚੇ ਸਚਾ ਹੋਇ ॥ ੫ ॥ ੧੨ ॥ ੩ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਦੁਖ ਜਾਹਿ ਇਸ ਜਗ ਮਹਿ ਸੋ ਜਪੁ ਸਾਚਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੈ ਜਿਥੈ ਨਾਹੀ ਕਾਚਾ ॥ ੧ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਿਸੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਅਗਨਿ ਨਾਸਨੀ ਸੀਤਲ ਜਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ ਕਰਤ ਨ ਲਾਗੈ ਕਾਲੁ ॥ ੨ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੋ ਅਲਖ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਅਨਹਦ ਅਨਾਹਦੋ ਜਿਸੁ ਵਸੈ ਸਭ ਰਖਿਆ ॥ ੩ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸਭ ਤੇ ਵਡਾ ਸਭ ਊਪਰਿ ਜਿਸੁ ਛਾਉ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਨਾਨਕ ਜਨ ਧਿਆਵੈ ਕਾਰਜ ਸਭ ਸਵਾਰੇ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੋ ਏਕੋ ਏਕੋ ਏਕੁ ਪੁਰਾ ॥ ੪ ॥ ੧੩ ॥ ੪ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਦੁਖ ਜਾਹਿ ਇਸ ਜਗ ਮਹਿ ਸੋ ਜਪੁ ਸਾਚਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੈ ਜਿਥੈ ਨਾਹੀ ਕਾਚਾ ॥ ੧ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਿਸੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਅਗਨਿ ਨਾਸਨੀ ਸੀਤਲ ਜਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ ਕਰਤ ਨ ਲਾਗੈ ਕਾਲੁ ॥ ੨ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੋ ਅਲਖ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਅਨਹਦ ਅਨਾਹਦੋ ਜਿਸੁ ਵਸੈ ਸਭ ਰਖਿਆ ॥ ੩ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸਭ ਤੇ ਵਡਾ ਸਭ ਊਪਰਿ ਜਿਸੁ ਛਾਉ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਨਾਨਕ ਜਨ ਧਿਆਵੈ ਕਾਰਜ ਸਭ ਸਵਾਰੇ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੋ ਏਕੋ ਏਕੋ ਏਕੁ ਪੁਰਾ ॥ ੪ ॥ ੧੩ ॥ ੪ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੋਬਿੰਦੁ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀਐ ॥ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਦਇਆ ਕਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਮਨਹਿ ਵਸਾਈਐ ॥ ੧ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹੰਦੜੇ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਪਿ ਜਪੀਜੈ ਵਿਸਰੈ ਨਾਹੀ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵੈ ਦੇਹੁ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਅਨਦੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਦੁਖ ਗਏ ਸਭ ਚਿੰਤ ਲਥੀ ਮਨ ਤੇਹੁ ॥ ੨ ॥ ਸਾਚ ਸਬਦ ਸਾਚੀ ਵਡਿਆਈ ਸਾਚੇ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਕਰਹਿ ਪਸਾਰਾ ਸਾਚੇ ਤੇ ਸਭ ਹੋਇ ॥ ੩ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਤਖਤੁ ਵਿਛਾਇਆ ਸਾਚੇ ਸਚਾ ਚੀਰੁ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤਾਇਆ ਸਾਚੇ ਸਚਾ ਨੀਰੁ ॥ ੪ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਭਾਵੈ ਤਾਣੁ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਆਕਾਰੁ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਵਿਉਹਾਰੁ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਪਾਸਾਰੁ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਆਚਾਰੁ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਪਸਰਿਆ ਸਾਚੇ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਵੇਖੈ ਸਾਚੇ ਸਚਾ ਹੋਇ ॥ ੫ ॥ ੧੨ ॥ ੩ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਦੁਖ ਜਾਹਿ ਇਸ ਜਗ ਮਹਿ ਸੋ ਜਪੁ ਸਾਚਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੈ ਜਿਥੈ ਨਾਹੀ ਕਾਚਾ ॥ ੧ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਿਸੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਅਗਨਿ ਨਾਸਨੀ ਸੀਤਲ ਜਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ ਕਰਤ ਨ ਲਾਗੈ ਕਾਲੁ ॥ ੨ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੋ ਅਲਖ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਅਨਹਦ ਅਨਾਹਦੋ ਜਿਸੁ ਵਸੈ ਸਭ ਰਖਿਆ ॥ ੩ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸਭ ਤੇ ਵਡਾ ਸਭ ਊਪਰਿ ਜਿਸੁ ਛਾਉ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਨਾਨਕ ਜਨ ਧਿਆਵੈ ਕਾਰਜ ਸਭ ਸਵਾਰੇ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੋ ਏਕੋ ਏਕੋ ਏਕੁ ਪੁਰਾ ॥ ੪ ॥ ੧੩ ॥ ੪ ॥

ਮਲੀ॥੪॥੧੨॥੧੧੪॥ ਆਸਾਸਮਹਲਾਪ ਉਦਮੁਕਰੀਆਕਰਣਹਿਆਅੰਮ੍ਰਿਤਬੇਲਾ

ਇਆ॥ਨਾਮੁਜਪੇਜਪੀਐਜੀਵਣਗੁਰਮਿਮੰਤ੍ਰੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥੧॥ਧਾਇਧਰਤਸਤਿਸੁਣੇ

ਜਿਨਿਤਰਮੁਬਾਬਿਦਾਸਿਆ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਆਪਣੀਸਚੁਜਾਪਜਿਸਦਾਸਿਆ॥੧॥ਰਹਾ

ਉ॥ਕਰਣਗਹਿਤੁਮੀਨੇਆਪਣੇਸਚੁਗੁਰੁਕਰਿਮੰਤ੍ਰਈ॥ਜੋਪ੍ਰਭਿਦਿਤੀਦਾਤਿਸਾਪੁਰਖਵਡਮੰ

ਈ॥੨॥ਸਦਾਸਦਗੁਣਗਾਈਅਜਿਜੀਪਨਮੁਖੁਰਾਗੀ॥ਨੇਮੁਨਿਬਾਹਿਓਸਤਿਗੁਰੂ

ਪ੍ਰਭਿਖਿਸਿਆਧਾਗੀ॥੩॥ਨਮੁਖਧਨੁਗੁਣੁਗਾਓਲਾਭੁਪੂਰੈਗੁਰਿਦੇਤ॥ਵਣਜੋਸੰ

ਨਾਸਕਾਪ੍ਰਭੁਸਾਹੁਅਮਿਤਾ॥ ੪॥੧੩॥੧੧੫॥ ਆਸਾਮਹਲਾਪ ਜਾਕਾਠਕੁਨੁ

ਤੀਪ੍ਰਕਤਕੇਵਡਕੁਗਾ॥ਓਹੁਸੁਖੇਲਾਸਦਸੁਖੀਸਕੁਕੂਪੁਕਓਡਗਾ॥੧॥ਹਮਚਾਕ

ਗੋਵਿੰਦੇਕੇਠਕੁਮੋਰਭਾਰਾ॥ਕਰਮਕਰਾਵਨਸਗਲਾਬਿਧਿਸੰਸਤਿਗੁਰੁਮਾਰਾ॥੧॥

ਰਹਾਉ॥ਢੁਜਾਨਾਸੀਅਖੁਟੁਕੋਤਾਕਾਭਉਕਰੀਐ॥ਗੁਰਸੇਵਾਮਹਾਪ੍ਰਭਾਈਐਜਸੁ

ਤਕੁਤਰੀਐ॥੨॥ਦੈਸਟਿਤੇਰੀਸੁਖੁਪਾਈਐ॥ਮਨਸਾਜਿਨਿਧਨਾ॥ਜਾਕਉਤੁਠਾਕਿਪ

ਲਭੁਏਸੇਵਕਸੇਪਰਵਾਨਾ॥ ੩॥ਐਸੀਮ੍ਰਿਤਰਸੁਹਰਿਕੀਰਤਨੈਕੋਵਿਰਲਾਪੀਵੈ॥ਹਰਾ

ਹਨਸਕਿਮੈਭੇਏ ਕੁਨਾਮੁਰਿਦਜੀਪਜੀਪਜੀਵੈ॥ ੪॥੧੪॥੧੧੬॥ ਆਸਾਮਹਲਾ

ਪ ਜਾਪੁਕਰੀਐਚੇਤੁਜੀਜੋਸਭਤੇਊਚਾ॥ਸਭੁਕਿਛੁਤਾਕਾਕਾਚੀਐਬੁਝਾ

ਨੁਸੁਝਾ॥੧॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਮੇਰਾਧਨੰਸਾਰਿ ਬਕੀਮਸਤੀਆ॥ਨਾਮਿਜੋਜੋਕੈ ਉਜਾਲੈਤਿ

ਦਸੀਗਨੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੋਖਦਾਰੁਅਨੰਦੋਮੇਨਾਉਅਣਕਹੀਆ॥ਜੀਧਾਈਸ

ਸੁਖੁਜਾਪੈਤੁਮੀਆ॥ਸਾਖੀਸਤੇਰੀਸੰਗਿਕੀ(ਸੁਮਤਿ)ਦ੍ਰਿੜਾਵਉ॥ਸੇਵਹੁਸਾਧੂਕ

ਉਕਰਿਤਉਨਿਧਿਕਰਿਪਾਵਉ॥੨॥ਸਗਲੀਦਾਸੀਠਕੁਰੇਸਭਕਰਤੀਮੇਰਾ॥ਜਿਸ

ਰਿਸੀਗਾਵੇਨਨਕਰਤਿਸੁਬੁਖਹਿ ਬਸੇਰਾ॥ ੪॥੧੫॥੧੧੭॥ ਆਸਾਮਹਲਾਪ

ਕੀਤੋਇਦਸਗੀਏਹੁ ਅਚਰਾਸਿਖੁਸੁਗੀ॥ਸਗਲਾਗੁਣਤੁਝਤੇਤੁਮੋਹਿਰਤਚੁਰੀਸੁ

ਖੁਗੀ॥੧॥ਇਤੁਮਨੁਸੁਦਰਿਆਪਣਾਤਿਨੀਮੈਜੀਤੈਸੰਗਿਗੀ॥ਤਿਆਗਿਸਿਆਲ

ਚਾਤੁਗੀਤੁਜਾਣਾਤਾਪਾਲਹਿਸੰਗਿਗੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਰਤਾਕਉਸੁਮਨੰਮੈਐਬੁਧੀ

ਗੁਬਣਾਈਗੀ॥ਦੁਜਾਬੁਝਉਵਿਸਾਰੀਐਏਹੁਤੰਬੋਲਾਖਾਈਗੀ॥੨॥ਗੁਰਕਸਬੁ

ਰਿਦੀਪਕੋਇਕਸਤਕੀਸੇਜਾਵਿਛਾਈਗੀ॥ਆਠਪਹਰਕਰਜੋਰਿਰਤਉਕੋਪੀਉ

ਨਾਮਕੋਬਿਉਹਾਰੀ॥ਧਨਾਖੁਦਸਤੁਸ੍ਰਿਸਟੈਦੀਬਿਸਾਰੀ॥ਅਵਗਣਬਿਸਾਰੀ

ਉਬਾਹਰਿਗਾਵਉਗਾਵਉਜਗਿਸਾਰਦਗੀ॥ਸੰਗਿਚਲਨਕਉਤੇਸਾਦੀਨੁਗੋਬਿੰਦ

ਵੇਸਾਤਿਗੁਰੁਦੇਅਪਣਾਨਾਉ॥॥ਬਲਿਬਲਿਗੁਰਅਪਣੇਸਦਬਲਿਜਾਉ॥

ਗੁਰੁਦਿਟਹੁਉਵਾਰਿਆਜਿ ਸੁਮੀਲਿਸਚੁਸੁਆਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਗੁਨਅਪਸਗੁਨ

ਤਿਸਕਉਲਗਾਜਿਸੁ ਚੀਤਿ ਨ ਆਵੈ॥ਤਿਸੁਜਮੁਪੁਰੰਨਆਵਈਜੋਮੰਪ੍ਰਭੁਭਾਵੈ

॥ਪੂੰਦਨਜਪਤਪਜੇਤੇ ਸਭਉਪਰਿਨਾਮੁ॥ਹਰਿਰਿਸਨਾਜੋਪੈਤਿਸੁਪੂਰਨਕਾਮੁ

॥ਕੋਬਿਨਸੇਕ੍ਰਮਾਓਹਰਗਏਕੋਦਿ ਸੈਨਬੀਆ॥ਨਾਨਕਰਖੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮੀਆਪਿਰਿਦੁਖੁਨਥੀ

ਆ॥ ੪॥੧੮॥੧੨॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੯ ੴ ਸਤਿਗੁਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਚੇਤਵਉਚੇਤਵਉਸਰਬਸੁਖਪਾਵਉ॥ਐਸੋਗਾਵਉਕਿਨਗਾਵਉ॥ਏਕੁਦਤਗੁਸਰ

ਲੋਜਾਚੈਕਚੁਸਰਕੇਪਜਿਜਾਵਉ॥ਉਮਾਗਉਆਨਲਜਾਵਉ॥ਸਗਲਭਵਨ

ਤਿਏਕੋਠਕੁਰੁਕਉਨਸਮਸਰਿਲਾਵਉ॥ਰਹਾਉ॥ਉਠਉਬੈਸਉਸਉਗਹਿਨਸਕਉ

ਦਸਸਤੁਖੋਜਿਖੋਜਾਵਉ॥ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਸਨਕਾਦਿਕਸਨੰਦਨਸਨਤਨਸਨਤਕੁਮਾ

ਤਿਨਕਉਮਾਰਬੁਦਲਭਵਉ॥॥ਅਗਮਅਗਮਅਗਾਧਿਬੋਧਿਕੀਮਤਿਪੈਨਪਾਵ

ਉ॥ਤਾਕੀਸਰਣਿਸਤਿਪੁਰਖਕੀਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਧਿਆਵਉ॥੨॥ਗੁਰਿਮਿਲਿਕ੍ਰਿਪਾਕ

ਦਇਆਕਰਿਪ੍ਰਭੁਠਕੁਰੁਕਾਇਵੈਦੁਗਾਵਉ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਉਸਾਧਸੰਗੁਪਾਈ

ਤਉਢਿਗਿਜਨਮੁਨਆਵਉ॥ ੪॥੧॥੧੯॥ ਆਸਾਮਹਲਾਪ ਅੰਤਰਿਗਾਵ

ਸੂਖਸਹਜਆਨਦੁਘਣਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕੀਰਤਨੁਗਾਇ॥ਗਰਬੁਨ

ਕਰੇਦਸਾਮੁਦੇਖੀ ਆਨਾਪੈਕੈਮੰ ਦਾ॥ਸੁਕ੍ਰਿਸੇਵਾਸੇਵਕੇਨਨਕਖਸੇਮੈਬੰਦਾ॥੪॥

ਆਧਾਰੀ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੁਖਮੈਗਾਵਉਸੁਖੀਗਾਵਉਮਾ ਰਸਿਪੀਕੈਸਬਾਈ॥ਨਾਮ
ਦਿਨੁਰੁਗਿਮਨ॥ਚਹੀਆਸੋਰੀਤਿਸਾਬੁਝਾਰੀ॥੨॥ਦੁਖੁਕੀਗਾਵਉਦੋਸੀਗਾਵਉ
ਵਉਆਸਿਸਾਸਿਰਸਨਗੀ॥ਸਤਸੰਗਤਿਮਹਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਓਇਹਰਿਜੀਵਤਮਰਤਸੰਗੀ
ਰਾਜਜਨਨਕਕਉਈਹੁਪ੍ਰਭੁਦਯਾਵਉਸੰਤਦੇਨਉਗੁਰੀ॥ਸ੍ਰਵਨੀਕਥਾਕੀਰਤਨੁ
ਪੇਖਉਅਸਥਲੁਗੁਰਚਰਨਾਰੀ॥੪॥੧॥੨॥ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭
ਜਿਸਨੰਤੁਅਸਾਬਿਗੁਰਕਿਮਨਤਿਤੇਪਾਤੁਦੰਦਾ॥ਪੁਤਕਲਤਕਿਰਪਾਲਥਾਸਭਾ
ਕੀਸਤਿਮਿਥਿਆਅਸਨਦਾ॥੧॥ਰੋਮਨਕਿਆਕਰਹਿਪੇਹਾਦਾ॥ਦੇਖਇਦੇਖੁਜੋਸੋਦਿ
ਸਿਦੀਬੁਝੀਇਕੁਰਾਮੁਕੁਜਨੁਲੈਆਦਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਸੇਬਾਸਫ਼ਰਦੇਤਉਸੋਦਿਦਾ
ਇਚਾਰਿਤਿਗਾਦਾ॥ਫ਼ੀਤਿਉਪਾਰੇਕਰੇਤਕੁਧਾਈਐ ਐਤਿਓਰਕੋਜਾਦਾ॥੨॥ਜੋਸੇਅੰਦਰੁ
ਭਰਮਿਗਿਖਿਓਪਰਤਸਿਧੁਗਲਿਜਾਦਾ॥ਆਵਣਿਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਲੁਨੀ
ਸੀਮੁਹਤਚਸਾਦਾ॥੩॥ਰੋਮਨਕੇਖੇਚਾਲਹਿਕੇਖੇਬੇਸਹਿਕੇਖੇਲੇਦਸਾਦਾ॥ਸਦ
ਕੀਗਤਿਕਿਸਨਕਤਹਿਕੀਉਬੇਲਾਸਤਿਗੁਰਚਰਣਓਟਾਦਾ॥੪॥੧॥੨॥ਆਸਾਮ
ਅਪੁਸਟਬਾਤੇਕ ਈਸੀਪਰੀ ਚੁਤ ਦਸਟਸਜਨਈ॥ਅੰਧਕਾਮਿਚਿਤਸੁ
ਗਾਸਿਓਮੋਹੀਨਬੁਧਿਹਛਨਈ॥੧॥ਜਉ॥ਕਿਰਪਾਗੋਬਿੰਦਭਈ॥ਸੁਖਸੰਪਤਿਹਰਿ
ਨਾਮਛਲਪਏਸਤਿਗੁਰਮੀਲਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੋਹਿਫਿਰਤਪਸਕਉਕੋਇਨਜਾਨਤ
ਗਲਭਵਨਪ੍ਰਗਟਈ॥ਸੀਗੋਬੈਠਨਕਰੀਨਪਾਵਤਹੁਣਿਸਗਲਚਰਣਸੇਵਈ
ਵਆਛਡਿਓਛਿਤਹੁਛੁਟਤਸਮਸਗਲਹਿਸਬਾਝਿਗਈ॥ਏਕੁਬੰਬੁਤੀ
ਚਵੰਨਨਦੀਸਾਧਸੰਗਤਿਸੀਤਲਭਈ॥੨॥ਏਕਜੀਹਗੁਣੁਕਵਨਬਖਾਨੈਅਗਮ
ਅਗਾਮਈ॥ਦਾਸੁਦਾਸਦਾਸਕੋਕਰੀਅਹੁਜਨਨਾਨਕਹਰਿਸਰਣਈ॥੩॥੪॥
੧੨੪ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਰੋਮੁਰੋਮਾਹੋਕਉਦੁਹੀਲਾਬਾਦੀਲਾਤੇਟਕਉਥੇਗਿਧਾਰਿ
ਆ॥ਸਸਤਵਖੁਤੁਮੈਧਨੁਜਿਨਾਤੀਪਾਪੀਬਾਧੇਨਆ॥੧॥ਸ੍ਰੀਗੁਰਤੇਗੀਮ
ਸਾਇਆ॥ਪ੍ਰਤਿਪਵਾਨਤੇਨਮੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਮੈਏਹੁਕਟਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੀਧ
ਚਿਤਪਵਨਤੇਨਮੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਮੈਏਹੁਕਟਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੀਧ
ਚਿਦੀਖਿਆਪਾਈਜਪਿਜਪਿਜੀਵਹਿਹਰਿਨਾਮੁਲਏ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਹਿਮਨੁ
ਲਾਗਾਤਾਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵਏ॥੨॥ਜਾਕੈਮਸਤਕਿਲਿਖਿਆਤਿਨਿਧੁਰਿ
ਤਿਨਿਪਾਇਆਤਿਨਿਹਰਿਸੇਵਾਲਾਇਆ॥ਤਿਨਿਸਾਧਸੰਗਤਿਮਹਿਕੀਨਾ
ਵਾਸੁਤਿਨਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥੩॥ਜਿਨਿਕੀਆਤਿਨਿਹੀਫਲੁਪਾਇਆ
ਕਿਛੁਕਹਣਾਕਥਨਨਜਾਈ॥ਨਾਨਕਦਾਸਤਾਰਣਹਾਰੁਸੁਆਮੀਸਭਨਾਕੀਤਾਜਾਈ
॥੪॥੫॥੧੨੯॥ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਛਪਦੇ
ਭ੍ਰਮਿਕਿਆਮੋਸੇਈਤੁਮਪੇਖਿਓਮੁਹੁਫੇਰਿਮੁਗਯਾਖੁਗਯਾਮਨੀ॥ਆਪਕਮਾਨੇ
ਓਲੇਬਾਧੇਭਿਮਾਣੈਪਛੁਤਨੀ॥੧॥ਪ੍ਰਭੁਮੇਰੋਸਭਾਬਿਧਿਅਗੋਜਾਨੀ॥ਕ੍ਰਮਕੋਮੁ
ਪਰਦਯਾਛੈਜੀਅਕੀਮਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੇਤੁਜੇਤੁਜੇਤੁਲਏਤਿਤੁਤਿਤੁਭੁਲਾਗੋਕਿਆ
ਕੋਕਰੈਪਰਾਨੀ॥ਬਧਸਿਲੈਪੁਮਹਾਬਲਸੂਆਮੀਨਾਨਕਸਦਕੁਰਬਾਨੀ॥੨॥੧॥੮॥
ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੮ ਅਪੁਨੇਸੇਵਕਕੀਅਪੈਪਤਿਰਾਖੈਆਪੇਨਾਮੁਜਪਾਵੈ॥ਜਹਜਹ
ਕਾਜਹਿਕਿਤਿਸੇਵਕ ਕੀਤਤਤਤਿਓਤਿਹਾਂਪਹੁਚਾਵੈ॥੧॥ਸੇਵਕਕਉਪੂਰਨਕਰਣੈਵਾ
ਹੁਸੇਵਕਕੋਦੇਵਤਿਆਂਕੋਭਾਵੈ॥ਜੋਜੋਕਹੈਠਾਕੁਰਪਹਿਸੇ
ਵਕੁਤਤਕਾਲਹੋਇਆਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਿਸੁਸੇਵਕਕੇਹਉਬਲਿਜਾਈਜੋਅਪਨੈ
ਮਨਿਵਸਾਵੈ॥ਸੇਵਕਕੀਪੈਜਪ੍ਰਭੁਰਖਦਾਆਇਆਗਇਆਸਭੁਮਿਟਾਵੈ॥੨॥ਸੇਵਕ
ਕੀਤਤਤਕਾਲਹੋਇਆਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਿਸੁਸੇਵਕਕੇਹਉਬਲਿਜਾਈਜੋਅਪਨੈ
ਮਨਿਵਸਾਵੈ॥ਸੇਵਕਕੀਪੈਜਪ੍ਰਭੁਰਖਦਾਆਇਆਗਇਆਸਭੁਮਿਟਾਵੈ॥੨॥ਸੇਵਕ
ਕੀਪੈਜਪ੍ਰਭੁਰਾਖਦਾਸਭਸੁਣਦਾਦੇਖਦਾਭਾਵੈ॥ਜੋਜੋਕਰੈਠਾਕੁਰਪਹਿਸੇ
ਵਕੁਤਤਕਾਲਹੋਇਆਵੈ॥੩॥ਸੇਵਕਕਉਠਾਕੁਰਵਡਾਦੀਆਠਾਕੁਰਵਡਾਦੇਖਾਲੈ
ਸਭਕੋਆਪਨੈਹਥਿਰਾਖੈ

ਵੈ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸਾਇ ਸੁਣੀ॥ ਅਨੁ ਹਰਿ ਆਤਿ ਸੁਨਨ ਕਥਨ ਸਾਣਿਆਵੈ॥ ੮॥ ੧੬॥ ੬॥ ੨੨॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੰਤਹ ਚਰਣ ਪਖਾਰਿ ਪੀਵਹੁ ਇਹੁ ਜਲੁ ਸਭ ਪਾਪ ਲਹਿ ਜਾਹੀ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਜੂਠਿ ਮੁਖਿ ਲਾਗੀ ਤਾ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਨਾਹੀ॥ ੧॥ ਸੰਤਹ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਵਡੀ ਆਖਿ ਨ ਸਕੈ ਕਿਸੈ ਜੀਭ ਕਿਤਾਹੀ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਸੋਭ ਸੁਹਾਵੀ ਸੰਤ ਜਨਾ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿ ਜਾਹੀ॥ ੨॥ ਸੰਤਹ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਹਿ ਵਿਰਾਨੀ ਤਿਨ ਕੀ ਘਾਲ ਅਜਾਈ ਜਾਹੀ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਤਿਆ ਕੋ ਥਾਉ ਨ ਕਤ ਹੀ ਨਾਹੀ॥ ੩॥ ਸੰਤਹ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਆਵੈ ਸੋ ਜਨੁ ਉਧਰਿਆ ਭਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਵਣਾ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਪਾਈ॥ ੪॥ ੧॥ ੨੩॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੰਤਹ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਬਿਰਥੀ ਘਾਲ ਗਈ॥ ਜਿਉ ਤਪਤੈ ਤਵੀ ਪਵੈ ਪਰਾਲੀ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਪਤੇ ਜਲਨ ਭਈ॥ ੧॥ ਸੰਤਹ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਹਿ ਵਿਰਾਨੀ ਤਿਨ ਕੀ ਘਾਲ ਅਜਾਈ ਜਾਹੀ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਤਿਆ ਕੋ ਥਾਉ ਨ ਕਤ ਹੀ ਨਾਹੀ॥ ੨॥ ਸੰਤਹ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਤ ਪ੍ਰਾਣੀ ਆਪਨ ਖੋਵਤ ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਤਿਆ ਕੋ ਥਾਉ ਨ ਕਤ ਹੀ ਨਾਹੀ॥ ੩॥ ਸੰਤਹ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਤ ਪ੍ਰਾਣੀ ਆਪਨ ਖੋਵਤ ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਤਿਆ ਕੋ ਥਾਉ ਨ ਕਤ ਹੀ ਨਾਹੀ॥ ੪॥ ੨॥ ੨੪

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਹੁ ਹਰਿ ਜਪਤ ਲਏ ਸਭਿ ਛਡਾਇ

ਛਾਡਿਓ ਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਬਿਮੁਖਨ ਕੋ ਸੰਗੁ ॥ ਜਿਹ ਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਬਿਸਰਤ ਹੈ ਅਰੁ ਲਾਗਤ ਮਾਇਆ ਰੰਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਰਸ ਮੀਠੀ ਲਾਗੈ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਦ ਪੂਰੇ ॥ ਲੋਭ ਗ੍ਰਸਿਓ ਨਿਸ ਬਾਸਰ ਡੋਲਤ ਨਾਹੀ ਸਾਧ ਧੂਰੇ ॥੧॥ ਜਿਉ ਸੂਕਰ ਬਿਸਟਾ ਮਹਿ ਰਾਚੈ ਮਹਾ ਪੁਨੀਤ ਕਰਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਜਨ ਸਿਉ ਕਛੁ ਨਾਹੀ ਜਿਹ ਹਰਿ ਰਸ ਕੀ ਭੂਖ ॥੨॥੧॥੧੫੮॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਏਕ ਘੜੀ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੈ ਕਰਤਾ ਕਰਣ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਟਹਲ ਤੂ ਕਾਹੇ ਨ ਕਰਹਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤਾਹਿ ਨ ਪਾਵਹਿ ਮਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਵਹਿ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਗਵਾਰ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਚਮਾਰ ॥੧॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹਿ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਕਰਾਰ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੂ ਨ ਡੋਲਹਿ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਬਿਚਾਰ ॥੨॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਪੈਜ ਰਹੈ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਗਵਾਰ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰ ॥੩॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਘਾਲ ਜਾਇ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਗਵਾਰ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਭੂਖ ਜਾਇ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਚਮਾਰ ॥੪॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਪੈਜ ਰਹੈ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਗਵਾਰ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰ ॥੫॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਘਾਲ ਜਾਇ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਗਵਾਰ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਭੂਖ ਜਾਇ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਚਮਾਰ ॥੬॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਪੈਜ ਰਹੈ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਗਵਾਰ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰ ॥੭॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਘਾਲ ਜਾਇ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਗਵਾਰ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਭੂਖ ਜਾਇ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਚਮਾਰ ॥੮॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਪੈਜ ਰਹੈ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਗਵਾਰ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰ ॥੯॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਘਾਲ ਜਾਇ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਗਵਾਰ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਭੂਖ ਜਾਇ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਚਮਾਰ ॥੧੦॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਪੈਜ ਰਹੈ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਗਵਾਰ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰ ॥੧੧॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਘਾਲ ਜਾਇ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਗਵਾਰ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਭੂਖ ਜਾਇ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਚਮਾਰ ॥੧੨॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਪੈਜ ਰਹੈ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਗਵਾਰ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰ ॥੧੩॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਘਾਲ ਜਾਇ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਗਵਾਰ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਭੂਖ ਜਾਇ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਚਮਾਰ ॥੧੪॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਪੈਜ ਰਹੈ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਗਵਾਰ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰ ॥੧੫॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਘਾਲ ਜਾਇ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਗਵਾਰ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਭੂਖ ਜਾਇ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਚਮਾਰ ॥੧੬॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਪੈਜ ਰਹੈ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਗਵਾਰ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰ ॥੧੭॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਘਾਲ ਜਾਇ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਗਵਾਰ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਭੂਖ ਜਾਇ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਚਮਾਰ ॥੧੮॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਪੈਜ ਰਹੈ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਗਵਾਰ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰ ॥੧੯॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਘਾਲ ਜਾਇ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਗਵਾਰ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਭੂਖ ਜਾਇ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਚਮਾਰ ॥੨੦॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਪੈਜ ਰਹੈ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਗਵਾਰ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰ ॥੨੧॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਘਾਲ ਜਾਇ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਗਵਾਰ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਭੂਖ ਜਾਇ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਚਮਾਰ ॥੨੨॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਪੈਜ ਰਹੈ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਗਵਾਰ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰ ॥੨੩॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਘਾਲ ਜਾਇ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਗਵਾਰ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਭੂਖ ਜਾਇ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਚਮਾਰ ॥੨੪॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਪੈਜ ਰਹੈ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਗਵਾਰ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰ ॥੨੫॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਘਾਲ ਜਾਇ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਗਵਾਰ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਭੂਖ ਜਾਇ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਚਮਾਰ ॥੨੬॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਪੈਜ ਰਹੈ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਗਵਾਰ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰ ॥੨੭॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਘਾਲ ਜਾਇ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਗਵਾਰ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਭੂਖ ਜਾਇ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਚਮਾਰ ॥੨੮॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਪੈਜ ਰਹੈ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਗਵਾਰ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰ ॥੨੯॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਘਾਲ ਜਾਇ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਗਵਾਰ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਭੂਖ ਜਾਇ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਚਮਾਰ ॥੩੦॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਪੈਜ ਰਹੈ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਗਵਾਰ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰ ॥੩੧॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਘਾਲ ਜਾਇ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਗਵਾਰ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਭੂਖ ਜਾਇ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਚਮਾਰ ॥੩੨॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਪੈਜ ਰਹੈ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਗਵਾਰ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰ ॥੩੩॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਘਾਲ ਜਾਇ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਗਵਾਰ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਭੂਖ ਜਾਇ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਚਮਾਰ ॥੩੪॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਪੈਜ ਰਹੈ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਗਵਾਰ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰ ॥੩੫॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਘਾਲ ਜਾਇ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਗਵਾਰ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਭੂਖ ਜਾਇ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਚਮਾਰ ॥੩੬॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਪੈਜ ਰਹੈ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਗਵਾਰ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰ ॥੩੭॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਘਾਲ ਜਾਇ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਗਵਾਰ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਭੂਖ ਜਾਇ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਚਮਾਰ ॥੩੮॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਪੈਜ ਰਹੈ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਗਵਾਰ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰ ॥੩੯॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਘਾਲ ਜਾਇ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਗਵਾਰ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਭੂਖ ਜਾਇ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਚਮਾਰ ॥੪੦॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਪੈਜ ਰਹੈ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਗਵਾਰ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰ ॥੪੧॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਘਾਲ ਜਾਇ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਗਵਾਰ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਭੂਖ ਜਾਇ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਚਮਾਰ ॥੪੨॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਪੈਜ ਰਹੈ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਗਵਾਰ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰ ॥੪੩॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਘਾਲ ਜਾਇ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਗਵਾਰ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਭੂਖ ਜਾਇ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਚਮਾਰ ॥੪੪॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਪੈਜ ਰਹੈ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਗਵਾਰ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰ ॥੪੫॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਘਾਲ ਜਾਇ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਗਵਾਰ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਭੂਖ ਜਾਇ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਚਮਾਰ ॥੪੬॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਪੈਜ ਰਹੈ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਗਵਾਰ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰ ॥੪੭॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਘਾਲ ਜਾਇ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਗਵਾਰ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਭੂਖ ਜਾਇ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਚਮਾਰ ॥੪੮॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਪੈਜ ਰਹੈ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਗਵਾਰ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰ ॥੪੯॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਘਾਲ ਜਾਇ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਗਵਾਰ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਭੂਖ ਜਾਇ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਚਮਾਰ ॥੫੦॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਪੈਜ ਰਹੈ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਗਵਾਰ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰ ॥੫੧॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਘਾਲ ਜਾਇ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਗਵਾਰ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਭੂਖ ਜਾਇ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਚਮਾਰ ॥੫੨॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਪੈਜ ਰਹੈ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਗਵਾਰ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰ ॥੫੩॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਘਾਲ ਜਾਇ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਗਵਾਰ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਭੂਖ ਜਾਇ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਚਮਾਰ ॥੫੪॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਪੈਜ ਰਹੈ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਗਵਾਰ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰ ॥੫੫॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਘਾਲ ਜਾਇ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਗਵਾਰ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਭੂਖ ਜਾਇ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਚਮਾਰ ॥੫੬॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਪੈਜ ਰਹੈ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਗਵਾਰ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰ ॥੫੭॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਘਾਲ ਜਾਇ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਗਵਾਰ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਭੂਖ ਜਾਇ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਚਮਾਰ ॥੫੮॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਪੈਜ ਰਹੈ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਗਵਾਰ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰ ॥੫੯॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਘਾਲ ਜਾਇ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਗਵਾਰ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਭੂਖ ਜਾਇ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਚਮਾਰ ॥੬੦॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਪੈਜ ਰਹੈ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਗਵਾਰ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰ ॥੬੧॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਘਾਲ ਜਾਇ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਗਵਾਰ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਭੂਖ ਜਾਇ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਚਮਾਰ ॥੬੨॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਪੈਜ ਰਹੈ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਗਵਾਰ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰ ॥੬੩॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਘਾਲ ਜਾਇ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਗਵਾਰ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਭੂਖ ਜਾਇ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਚਮਾਰ ॥੬੪॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਪੈਜ ਰਹੈ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਗਵਾਰ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰ ॥੬੫॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਘਾਲ ਜਾਇ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਗਵਾਰ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਭੂਖ ਜਾਇ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਚਮਾਰ ॥੬੬॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਪੈਜ ਰਹੈ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਗਵਾਰ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰ ॥੬੭॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਘਾਲ ਜਾਇ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਗਵਾਰ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਭੂਖ ਜਾਇ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਚਮਾਰ ॥੬੮॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਪੈਜ ਰਹੈ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਗਵਾਰ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰ ॥੬੯॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਘਾਲ ਜਾਇ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਗਵਾਰ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਭੂਖ ਜਾਇ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਚਮਾਰ ॥੭੦॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਪੈਜ ਰਹੈ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਗਵਾਰ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰ ॥੭੧॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਘਾਲ ਜਾਇ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਗਵਾਰ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਭੂਖ ਜਾਇ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਚਮਾਰ ॥੭੨॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਪੈਜ ਰਹੈ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਗਵਾਰ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰ ॥੭੩॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇਰ

ਜੀਅਨ ਜਪਿ ਜਾਇ ਏਕੋ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥ ਸਜਨ ਮੀਤ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਤੂੰ ਹੀ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥ ਤੇਰੇ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥ ਤੇਰੇ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਸੋਹੈ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਈ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਤੁਝਹਿ ਸਮਾਇ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਨਾਹਿ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥ ੨ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਪਾਰ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥ ਕਿਆ ਕਥੀ ਗੁਣ ਵੀਚਾਰ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕੋਇ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥ ੩ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਸਚਾ ਸੋਇ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਦੇਵਹਿ ਲੈਹਿ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥ ੪ ॥ ੧੬ ॥ ੧੭ ॥ ਆਸਾ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਆਸਾ ਦੀ ਵਾਰ ਸਲੋਕਾ ਨਾਲਿ ਗਾਵਣੀ ਪਉੜੀ ਵਾਰ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ ਕੀ ਕਾ ਸਲੋਕ ਨਾਲਿ ਪੜ੍ਹਣਾ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਉਤਪਤੀ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਕੀਆ ਜਿਨਿ ਜਗੁ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਧਰੀ ਸਭ ਧਰਤੀ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਬਾਣੀ ਨਿਰਮਲੁ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਵੇਦ ਨਿਰਮਾਏ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸਭੁ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸਬਦਿ ਤਰੰਗ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸਭ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਏਕੰਕਾਰ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਕੀਆ ਵਿਸਥਾਰ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸਭ ਤੇ ਨਿਰਾਲਮ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਜਪੈ ਜਪੁ ਕੋਇ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸਚੁ ਪਰਵਾਰ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸਭ ਜੀਆ ਹੋਇ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਜਾਣੈ ਜਾਣੀਐ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸਭ ਸਾਚੀ ਨੀਈ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸਚੁ ਧਰਮੁ ਦੁਆਰ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਕਾਰ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸਚੁ ਕਰਮ ਵੀਚਾਰ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸਚੁ ਕਰਣ ਪਾਵੈ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸਚੁ ਨਦਰੀ ਆਵੈ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸਚੁ ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਏ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸਚੁ ਸਭ ਮਹਿ ਸਮਾਏ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸਚੁ ਸਭ ਤੇ ਦੂਰਿ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸਚੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸਚੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸਚੁ ਥਾਪਿਆ ਥਾਪਿ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸਚੁ ਸਭ ਕਹੈ ਕਹਾਇ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸਚੁ ਲਇਆ ਲਾਇ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸਚੁ ਵੇਖੈ ਚਾਉ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸਚੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਰੂਪੁ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸਚੁ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸਚੁ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸਚੁ ਮੁਚ ਅਪਾਰੁ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸਚੁ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸਚੁ ਨਦਰੀ ਆਣੈ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸਚੁ ਸਭ ਕਿਛੁ ਸੁਣਦਾ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸਚੁ ਜੀਆ ਜੁਗਤਿ ਦਾਤਿ ਦੇਵਣਹਾਰ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸਚੁ ਜੀਆ ਉਪਰਿ ਕਰੇ ਨਦਰਿ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸਚੁ ਕਥਨੀ ਸਾਰੁ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਤਾਰ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸਚੁ ਪਾਵੈ ਪਾਰੁ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸਚੁ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸਚੁ ਨਿਹਚਲ ਥਾਣੁ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸਚੁ ਸਚੀ ਪਤਿ ਜਾਇ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸਚੁ ਸਚਾ ਪਸਾਉ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸਚੁ ਸਚਾ ਆਲਾਉ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸਚੁ ਸਚਾ ਪਾਸਾਰੁ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸਚੁ ਸਚਾ ਧਣੀ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸਚੁ ਸਚੀ ਬਣੀ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸਚੁ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਰਚੁ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਭ ਕਾਰ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸਚੁ ਸਚਾ ਦਰਬਾਰ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ

ਭਰਪੀਜਾਪਿਓਬਿਧੀਪਿਆ॥ਸਰਬਥਿਰੰਤਰਿਆਪੇਆਪਿਆ॥ਕਿਸੋਨਪੂਛੈਬਖਸੇਆਪਿ॥੪॥੨॥
ਪੂਰਬਸਾਗਰੁਆਣਕਢੀਆ॥ਤਾਪਿਸਚਤੁਲਸੀਗਲਿਪਾਈਆ॥ਸੁਖੁਮਾਨੈਰਵੈਤੋਗੁਮੀਆ॥੧॥
ਕੈਸਾਜੀਵਨੁਇਕੁਵਜੀਐ॥ਪਾਜਸੁਬੰਦੀਮੁਕਤੋਕਰਉਆਗੈ॥ਜਾਗਿਲਹਾਆਨੀਵਿਰਲਾਆਚੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਜਾਜਗਿਪਾਤੇਤੁਵਿਰਲਾਵੀਚਾਰੀ॥ਬਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਤੇਸਭਛਿਕੈਅਪਰਕਰੀ॥੨॥ਜਗੁਦੁਖੀ
ਆਖੁਖੀਆਜਤੁਕੋਇ॥ਜਗੁਰੋਗੀਤੋਗੀਗੁਣਹੋਇ॥ਜਗੁਉਪਜੈਪਜੈਬਿਨਸੈਪਰਤਿਖੋਇ॥ਗੁ
ਰਮੁਖਿਪਾਵੈਬੂਝੈਸੋਇ॥੩॥ਸਹਹਮੋਲਿਲੇਬਸਿਕਰਿਲਹੈ॥ਅਵਲਾਅਛਲਭਰਮਤਸਥਿਰਹੈ॥ਗੁ
ਰਮੁਖਿਪਾਵੈਬੂਝੈਸੋਇ॥੪॥੩॥ਸਾਸਾਸਾਸਹਲਾ॥ਏਕੁਸੋਇ
ਕਾਇਮੁਲੇਤਉਵੈਕਰਤਾ॥ਨਰਕੁਨੀਚੁਕਹੇਬੀਚਾਰਤਾ॥ਸਭਆਇਸਿਸੁਵਿਸਹਜਘਰਿਤੇਵ
ਪਾਂਚੀਮਿਲਿਕੈਵਰਤਿਹਥੁਦੇਆਇਸਬਦੀਖੇਵਟਿਹੋਆ॥ਕਰਣਕਰਣਾ
ਕਿਆਬਿਚੁਬੂਝੈਸਭਜੀਆਪਤਿਹੋਵਟਿਹੋਆ॥ਕਉਣੁਮੂਲੁਕਉਣੁਹਟਵਾਣੀ॥ਕਰਣਕਰਣਾ
ਕੁਲੇਸਿਨਿਤੇਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੁਏਪਛਉਦੁਖੁਰੋਵਣੇਕਾਇ॥ਜੋਨਰੋਵੈਜਿਸੁਚੰਦਨੋਪਾਇ॥ਜਿਸੁ
ਚੀਤੀਜਾਏਪ੍ਰਭੁਕੋਇ॥ਆਪੇਕਰਤਾਕਰੇਸੁਹੋਇ॥ਜਾਜੀਵਤਮਰਣਤਾਰੇਤਰਣਾ॥ਜੈਜ
ਗਦੀਸਥਨਾਗਤਿਸਰਣਾ॥ਤਉਬਲਿਜਾਵੀਗੁਰਤਿਗੁਰਚਰਣਾ॥ਗੁਰੁਬੋਹਿਤੁਸਬਦਿਤਾ
ਤਸਣਾ॥੨॥ਨਿਰਭਉਆਪਿਨਿਰੰਤਰਿਜੋਤਿ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਸੂਤੁਕਰਗਿਛੋਤਿ॥ਦੁਰਮਤਿਬਿ
ਨਸੈਕਿਆਕਰੈਜੋਤਿ॥ਜਾਜਾਂਮਾਮੁਝੋਬਿਨੁਭਗਤਿਸੋਤੇ॥੩॥ਮੁਏਇਕਉਸਚੁਰੋਵਣਿਮੀਤ
ਰੋਵੈਗੁਣਹੀਣੀਪਿਰੁਰਾਵਿਆਸੀਤਲੀਤਾ॥ਦੁਖੁਸੁਖੁਪ੍ਰਭਰਾਖਹਿਸਭਜਿਸੁਚੀਤਾ॥ਤਨੁਮਨੁਸਉਪਿਪ੍ਰਭੂਕੇ
ਸੇਵਕੁਜੋਵੈਵਹਿਨੀਤਨੀਤਾ॥ਦੁਖੁਸੁਖੁਪ੍ਰਭਰਾਖਹਿਸਭਜਿਸੁਚੀਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਨੁਨਾ
ਸਬਦਦੁਖੁਅਗਲਾਰੇ॥ਮਨਮੁਖਿਅੰਧਾਕਰਮਸੰਧਾਰੇ॥ਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦਨਪਾਵੈਪਾਰੇ॥ਆਪੇਕਰਤਾ
ਬੁਝੈਸੋਈ॥ਆਪੇਉਪਾਇਖਾਪੈਸੋਈ॥ਸਿਸਟਿਸਾਜਿਜੋਤਿਤੁਜੁਜਾਤਿ॥ਸਬਦਦੁਵੀਦ
ਰੁਗਤੀਜਨਮੁਬਿਰੰਞਾ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹਿਸੀਝਹਿਪਰਮਾਂਞਾ॥ਦਾਮਾਸੀਮੈਸੋਸੰਤੁ
ਅਹਿ॥ਆਪਿਉਪਾਇਖਾਪੈਆਪਿ॥ਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਈਜੋਤੀਤੁਜੁਜਾਤਿ॥ਸਬਦਦੁਵੀਦ
ਰੁਗਤੀਜਨਮੁਬਿਰੰਞਾ॥ਸੁਤਕੁਲਜਾਇਬਿਨਸੈਨਾਇ॥ਸੁਤਕੁਲਜਾਇਬਿਨਸੈਨਾਇ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਕਿਉਮਨੁਠਹਰਾਇ
ਸਾਇ॥ਨਾਨਕਸੂਤੁਕਿਜਨਸੀਝੈ॥ਗੁਰਮਤਸਾਈਤਜਿਸੁਪਾਈਜੈ॥੮॥੪॥ਆਸਾ
ਮਹਲਾ॥ਆਪੁਵੀਚਾਰੈਸੁਪਮੇਪੀਰਾਗਾਇਕਵੈਸਦਿਤਾਰੇਗੁਰੁਪੂਰਾ॥ਗੁਰੁਮਾਨੈ
ਤੋਮਨੁਧੀਰਾ॥੧॥ਐਸਾਸਾਧੂਸਰਣਿਲੇਰੇ॥ਸਾਚੀਨਦਰਿਇਕਖਿਮੇਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁ
ਨਉਨੀਰੰਜਨਸਾਰੁ॥ਨਿਰਮਲਭਗਤਸਾਚਰਤਾਪੈਕਾਰੁ॥ਸਿਰਭਤਿਸਤਜਾਪਾਰਿਗੁਰੂਕਾਰੁ॥
ਜਾਆਸਾਮਨਸਾਸਬਦਿਜਲਾਏ॥ਗੁਰਤੇਵਾਟਸਹਜਘਰਿਜਾਏ॥ਗੁਰਤੇਪਾਵਸਭਾਖਿਪਰਾਏ॥

ਵਡਾ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭਗਤਾ ਦੀਜਹਿ ਸਾਦ ॥ ਇਹੁ ਵਿਸਾਹੁ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਬਾਪ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖਦਾ ਆਪ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਲਾਇਓਨੁ ਅਪਣੀ ਸੇਵ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਕਿਆ ਕਰੇ ਜਮ ਕਾ ਭਉ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਲਾਇਓਨੁ ਅਪਣੈ ਨਾਇ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਕਿਆ ਕਰੇ ਕਾਲੁ ਸੰਤਾਪਿ ॥ ੨

ਕਰਾਵੈ ਕਥਾਪ੍ਰਸੰਗ ॥ ਜੇਸੇ ਗੋਲੀ ਇਲਿਚੀ ਇਕ ਚੀਤੈ ਸੰਸਾਰ ਕੁਰੁ ਕੁਰੁ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥
ਦਾਸੀ ਚੀਧਰਿ ਪਾਇਆ ਜਾਗਰ ਜਾਗਰ ਸੁਤਿ ਉਚਲਾਸੀ ਜੇਜਾਣੈ ਕੋਈ ॥
ਨੀਤ ਗੀਤ ਕਥਾ ਧੀਆ ਪੁਰਾਣ ਹਰਿ ਸਭਾ ਸੰਤ ਜਨ ਸੰਗਤਿ ਹੋਈ ॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥
ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੀ ਆਸਾ ਪੂਰੀਐ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁ ਹੋਇ ॥੧॥
ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥
ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹਉਮੈ ਦੁਖੁ ਕਟੀਐ ਸਚੈ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥
ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਸਚੁ ਸੰਗ੍ਰਹਹਿ ਸਚੁ ਵੇਚਹਿ ਸਚੁ ਖਾਹਿ ॥
ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਸਚੁ ਧਿਆਇਨਿ ਸਚੁ ਮਾਹਿ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਜੇ ਕਰੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥
ਮਨ ਇਛੇ ਫਲ ਪਾਵਣੇ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਆਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਦੁਰਲਭ ਹੈ ਆਪੁ ਵੰਞਾਇ ਕਮਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੁਖ ਫਲੀ ਵਿਚਹੁ ਚਿੰਤਾ ਲਹਿ ਜਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤਾ ਕਰੇ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ

ਭੂਵੈ॥ ੪॥ ਲਬਾ ਚੁਛੈ ਰਹੁ ਔਧਿ ਪੰਕਜਾ ਚਿਦਖੁ ਕਰੀ॥ ਸਾਂਚੇ ਸਮਾਧਿ ਬੁਝਾਗਿ ਲੈਸੈ ਤਰਉ ਪ੍ਰਿਖਾਸੀ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਸਾਧੁ ਸਭਾਗੀ॥ ਪ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਛਾਡਿ ਕੁ ਬਾਟੜੀ ਮੁ ਸਹੁਗੇ ਕਰਈ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਸਿਮਰਉ ਸਬਨਾ ਮੀ ਐਸੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਨਾਈ॥ ੬॥ ਮਨਮੁਖ ਬਹੁ ਸੈਲੁ ਹੈ ਦੁਖੀ ਵਦਹਿ ਵੀਕਾ ਜਲਾ ਅਹਿ ਜੇਤਾ ਵਾਢੀ ਐਂ ਅਭ ਅੰਤਰਿ ਸੁਤਲ॥ ੭॥ ਹਰਿਕਾ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਰੋਮੁ ਰੋਮੁ ਸਮਾਲਿਦੀ ਅਮਾਨਨਬਨ ਪੁਰਵੀ ਸੋਰੇ ਮਾਝਿ ਮੀਤੁ ਪਾਇਆ॥ ੮॥ ੨॥ ਆਸਾਸਮਾਲਾ ਚਲੇ ਚਲਣ

ਸਾਰੁ ਵਦਵਹਾਇਆ॥ ਧੰਧੁ ਪੁਰੀਏ ਸੰਸਾਰੁ ਸਭ ਚੁਨ ਭਾਇਆ॥ ੧॥ ਕਿਆ ਆਵਦੀ ਐਂ ਕਿ ਅਦੁਖੇ ਐ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਦੇਖਾਇਆ॥ ਸਮਤਾ ਐਂ ਪਰਿ ਐਂ ਸਗਲੇ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਚੀ ਐਂ ਸਾਚੇ ਆਰਤੁ ਨ ਪਾਈਐ॥ ਸਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ ਆਈਐ॥ ੨॥ ਪ੍ਰਭੁ ਐ ਅਕਥੁ ਕਿ ਆਰੇ ਵਹੁਤੇ ਇਨ ਜਾਣਾ ਤੁਹੈ ਵਡ ਸਾਚੇ ਸਬਦਿ ਪੁਰ ਮੁਖ ਛਣਤੁ॥ ੩॥ ਪੁਰਖ ਮੀਵਨ ਜੁ ਐਖਾ ਇਆਨ ਜਾਣੀਐ॥ ਕਥਾ ਤਪੈ ਪਾਇ ਪੁਰਖ ਮੁਖਿ ਐਣਈ॥ ੪॥ ਪੁਰਖ ਮੀਪੈ ਧਾਜਾ ਇ ਦਰਗ ਪਰਗਣੀ॥ ਪੁਰਖ ਮੇ ਤੀਸਿ ਮਿਲਾ ਚੀਦਿਰ ਬਾਣੀ॥ ੫॥ ਲਾਹ ਦਾਸ ਚੁਨਿ ਆਉ ਮਿਵਿ ਸਾਈ॥ ਲੀਖਾ ਆਪਲੈ ਪਾਇ ਗਰ ਭੁਵੈ ਵਾਈ॥ ੬॥ ਮਨਮੁਖੀ ਆਸਿ ਮਾਰ ਵਾਦਿਖ ਪਾਈ॥ ਠਗਿ ਮੁਠੀ ਬੁਰੈ ਆਵ ਜੀਚਲਾਈ॥ ੭॥ ਸਾਚਿ ਬੁਹਿਦੇ ਸਾਇ ਨਪ ਛੋਤਵਣੀ॥ ਗੁਨ ਐ ਬਖਸ ਹਰ ਸਬਦ ਚੁਕਾਵਣੀ॥ ੮॥ ਨਾਨਕ ਮੈ ਸਚੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਾਈ॥ ਤੁ ਬਿਧਿ ਵਿਚੁ ਹਉਮੈ ਜਾਈ॥ ੯॥ ੩॥ ਆਸਾਸਮਾਲਾ ਕਿਆ ਜੰਗੁ ਬਾਦੁ ਵਕੁ ਵਕਨਕੀਨਦਰਿਨਿਹਾਲੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲਾ ਜਾਨ ਜਾਨਾ ਜਾਨਾ ਜਾਨਾ

ਅਸਟਪਦੀਆ ੨੬੫

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਭਜਨੁ ਕਰਣਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਪ ਪਰਹਰਣਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਰਮੇਸਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਈਐ ਸੁਰਗਿ ਮੇਵਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਮੁਕਤਿ ਕੀ ਜੁਗਤਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਸੋਭਾ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਵਸੈ ਪੰਚ ਦੂਤ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਹੀ ਜਮ ਕਾ ਬੀਗੂ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹੋਇ ਨਿਹਕਰਮੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਆਵਹਿ ਨਹੀ ਜਨਮੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਹੀ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਰਗਟੁ ਭਗਵਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਮਨ ਕੀ ਉਤਰੈ ਮੈਲ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗੈਲ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹੋਇ ਅਕਲ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਕਾਟੀਐ ਕਾਲ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਹੀ ਕਾਮਨਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪੂਰਨ ਕਾਮਨਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਹੀ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਲੋਭ ਮੋਹ ਬਿਰੋਧੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਵਖਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਏਹ ਗੁਣ ਜਾਣੁ ॥ ੧ ॥

ਅਸਟਪਦੀ ੨੬੫

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਅਨਦ ਘਨੇਰੇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਹੀ ਜਮ ਕੇਰੇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਹੀ ਕਾਲੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪੂਰਨ ਖਸਮਾਲੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਹੀ ਬਿਓਗੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਹੀ ਸੋਗੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਰਮ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਹੀ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਹੀ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਅਕਥ ਕਥਾਇਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਹੀ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਤਜੀਐ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹੋਇ ਨਿਬੇੜੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਸੇਵਕ ਪੈਰੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਏ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਊਤਮ ਕਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕ ਊਪਰ ਹੋਖੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਜਪੀਐ ਏਕੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਦੇਖੁ ॥ ੨ ॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਕੀ ਨਿਵਾਸਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਜਨਮ ਮਰਣ ਰਹਿਤ ਹੋਜੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰਾਤਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪੂਰਨ ਭਾਗਿ ਮਾਥਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਖਾਇਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਇਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਕਾ ਜਸੁ ਸੁਣਿਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਸਭ ਫਲ ਗਣਿਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਪ ਪਰਾਈ ਰੀਤਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਆ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਤਿਖਾ ਗਵਾਇਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਕਾ ਵਾਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਿਹਚਲ ਆਸੁ ॥ ੩ ॥

ਅਸਟਪਦੀ ੨੬੬

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਅਮਰ ਥੀਜੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਘਾਲ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਾਲ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਆ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਤਿਖਾ ਗਵਾਇਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਕਾ ਵਾਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਿਹਚਲ ਆਸੁ ॥ ੧ ॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਕੀ ਨਿਵਾਸਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਜਨਮ ਮਰਣ ਰਹਿਤ ਹੋਜੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰਾਤਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪੂਰਨ ਭਾਗਿ ਮਾਥਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਖਾਇਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਇਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਕਾ ਜਸੁ ਸੁਣਿਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਸਭ ਫਲ ਗਣਿਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਪ ਪਰਾਈ ਰੀਤਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਆ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਤਿਖਾ ਗਵਾਇਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਕਾ ਵਾਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਿਹਚਲ ਆਸੁ ॥ ੩ ॥

ਭਵਣਸੋਝੀਹਾਇ॥ਆਪੁਪਛਾਣੈਤਾਪਰਮਾਤਮੁਪਾਇ॥ਸਾਚੀਬਾਣੀਸਾਹਪਰਾਪਤਿਹੋਆ॥
ਸਾਚੀਭਗਤੀਸਾਚੁਸਮੋਆ॥ਗੁਰਸੇਵੇਤੇਸਬਕੁਛੁਪਾਏ॥ਨਿਰਮਲਜੋਤਿਵਸੈਘਟਮਾਹੀ॥ਸਾਚੀਸੰਤਸਭਾਚਿਦਮਾ
ਹੋ॥੬॥ਸੇਵਤਸੇਵਤਭਗੁਹੋਜਾਏ॥ਅਨਦਿਨੁਤੁਲਤਾਤਿਸਚੁਨਾਮੁਦਿੜਾਏ॥ਨਾਮੁਪਦਾਰਥ
ਧਰੇਕੁਲਸਭਾਛੁਟੈ॥੭॥ਨਾਨਕਸਾਚੁਰਖੁਹੁਰਦੈਧਾਰੀ॥ਤਰਿਭਗ
ਤੀਗਿਓਮੋਖੁਦੁਆਰ॥੮॥੨॥ਆਸਾਮਹਲਾ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੨॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਸਬਦੁਵੀਚਾਰਹਿ॥
ਮੋਖਦੁਆਰਾਕਾਰਣਤਰਹਿ॥ਸਾਚੀਬਾਣੀਆਪਿਮਨਾਵਹਿ॥ਸਾਚੇਸਾਹਸਾਚਿਸਮਾਵਹਿ॥ਸਾਚੀਬਾਣੀਸੇਵਹਿ
ਗੁਰਮੁਖਬੂਝਹਿਆਪੁਪਛਾਣਹਿ॥ਨਾਨਕਇਸਨਾਮਬਿਨੁਕਿਨਗਤਿਜਾਣਹਿ॥੧॥ਸਾਚੇਤੇਰੇਕੀਤੇਜਾਤਿ
ਕੀਤੀਤਿਸੁਜੋਗਾਨੁ॥ਤਿਸੁਕਿਆਸਾਲਾਹੀਐਜਿਸੁਵਡਮਾਨੁ॥ਜਿਨਿਆਸਾਕੀਤੀਤਿਸੁਸੰਜਾਨੁ॥੨॥ਤਿਸੁਕਿਆਆਦਿ
ਸਚੁਜੁਗਾਦਿਸਚੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੁਸਾਚਿਵਰਤਦਾਸਚੁ॥ਜੋਜਿਸਿਸਬਦਿਬੁਝਣਾਸੋਈਸਿਆਣਾ॥ਇਹੁਤਿਸਿਦੀਨੋਆਪੁਗਵਾਣਾ
ਕੋਬੁਝੈਸਾਦਸੁਖੁਪਾਏ॥੩॥ਆਪਿਕਰੇਤੈਆਪਿਕਰਾਏ॥ਅਖੇਤੁਰਮੁਧਿਨਾਮੁਸਮਾਏ॥ਸਾਚੁਸਲਾਹੀਸਾਚੁਮਨਿ
ਆਪਿਬੁਝਾਵੈਆਪਿਮਾਰਗਿਪਾਏ॥੪॥ਸਚਾਸਬਦਿਸਾਚਿਸਮਾਏ॥ਸਚੈਸਬਦਿਸਚੁਸਾਲਾਹੀ॥ਸਚੁਸਾਚੈਸਬਦਿ
ਵੀਚਾਰੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜੁਗਿਜੁਗਿਆਖਿਵਖਾਣੀ॥ਸਾਚੁਸਾਚੈਸਾਚਿਸਮਾਣੀ॥ਸਾਚੁਸਾਚੈਸਾਚਿਸਮਾਣੀ॥੫॥ਤੀਨਿਭਵਨਮਹਿਏਕਾਮਾਈ॥ਮੂਲੁਪਕਾਰਿਰਹੀਲਿਵਲਾਈ
ਬਿਨੁਸਤਗੁਰੂਸੇਵਿਚਹੁਟੈਨਾਹੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲੈਦੁਖੁਸਬਾਈਆ॥ਸਾਤਿਗੁਰੂਸੇਵਿਸਾ
ਦਿਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥ਬਹੁਕਰਮਕਾਮਾਦੈਦੁਖੁਸਬਾਈਆ॥੬॥ਸਤਿਗੁਰੂਸੇਵਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆ॥
ਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੭॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਮੀਠਾਸਬਦੁਵੀਚਾਰੀ॥ਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਸਾਰੀ॥ਹਰਿਜੀਪਾਵੈਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥
ਸਹਜੇਅੰਦਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ਨਾਮੁਮਿਲੈਸਦਾਸੁਖੁਹੋਵੈ॥੮॥ਹਰਿਜੀਪਾਵੈਸਾਚਿਸਮਾਵੈ॥ਹਰਿਜੀਪਾਵੈਗੁਰ
ਸਬਦਵੀਚਾਰੀ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮਤਿਪਰਗਟੁਸੰਸਾਰੀ॥੯॥ਹਰਿਜੀਪਾਵੈਸੋਸਾਚਿਪਾਏ॥ਹਰਿਜੀਪਾਵੈਗੁਰ
ਸਬਦਿਸਮਾਏ॥ਨਾਮੁਮਿਲੈਗੁਰਸੇਵਾਕਰਣੀ॥ਜਨਮਮਰਣਦੁਖੁਫਿਰਿਨਹੋਵੈ॥੧੦॥ਇਕਿਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਏ
ਆਪੇ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਵਿਛੁੜੇਮਿਲਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਸਭਿਦੁਖਵਿਸਾਰਿਆ
ਸਿਆਵਿਰਿਆਈਪਾਇਆ॥੧੧॥੪॥੮॥ਆਸਾਮਹਲਾ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੩ ਸੁਣਿਮਨਮੀਤਸਾਚੀਬਾਣੀ॥
ਸਾਚੀਬਾਣੀਸਾਚਿਸਮਾਣੀ॥ਅਨਦਿਨੁਸਾਚੀਭਗਤਿਕਰਿਸਾਚੈਚਿਤੁਲਾਈ॥੧॥ਇਕ
ਮਾਇਆਵਿਚਿਸਭਿਜੰਤਪਾਏ॥ਆਪੇਕਰਤਾਕਰੇਜਿਤੁਭਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਚਉਥੈਪਦਵਿਚਿਵਾਸੁਪਾਇਆ
ਇਹੁਸੁਖੁਕਰਤਾਨਦਰਿਨਮੁਨਿਜਾਲੇਚਦੇਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰੁਪਾਈਨਜਾਇ॥੨॥ਪੰ
ਡਿਤਪੜਦੇਜੋਤਕੀਤਿਨਬੂਝਣਜਾਇ॥੩॥ਐਥੈਓਥੈਸਤਗੁਰੂਵਿਖੁਕਿਛੁਕਹਣਜਾਇ
ਆਪੇਦੇਇਸੁਪਾਏਗੁਰਿਬੂਝਬੁਝਾਈ॥੪॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਤੇਤਿਸਦੇਸਭਨਸਾਸੋ
ਈ॥ਮੰਦਾਕਿਸੈਨਆਖੀਐਜੇਦੂਜਾਹੋਈ॥੫॥ਏਕੋਕਰਤਾਪੁਰਖੁਵਰਤਏਸਭਸਰਨਾ
ਆਪਿਬੁਝਾਵੈਗੁਰਸਬਦੀਦਿਤੀਅਨਦਿਨੁਅੰਤਰਿਲਿਵਤਿਭਰਨਾ॥੬॥ਇਕਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿਪਾਤਿ
ਨਬੂਝਹਿਵੀਚਾਰਾ॥ਭਰਮਿਭੁਲੇਓਨਾਨਾਖੁਸੀਅਨੁਅੰਤਰਿਤਤੁਡੁਬਾਰਾ॥ਦੂਜੈਆਪਿ
ਸਚੁਸਚੈਸਚੁਸੋਝੀਹੋਈ॥ਓਇਬੁਝਲਏਜਿਸੁਦੇਨਬੁਝਾਈ॥ਸਚੁਜਾਣਿਸਚੁਪਛਾਣੈ
ਸੋਈ॥ਸਚੁਬਿਨੁਦੂਜਾਅਵਰੁਨਕੋਈ॥੭॥ਘਰਿਹੀਮਾਣਿਸਚੁਨਾਮੁਵਖਾਣੈ॥ਸਚੁਸਚੈਸਬਦਿ
ਵਖਾਣੈ॥ਸਚੁਸਚੈਸਬਦਿਸਮਾਣੀ॥ਸਚੁਸਚੈਸਾਚਿਸਮਾਣੀ॥੮॥ਸਚੁਸਚੈਸਬਦਿਸਮਾਏ॥
ਸਚੁਸਚੈਸਾਚਿਸਮਾਏ॥ਸਚੁਸਚੈਸਬਦਿਸਮਾਣੀ॥ਸਚੁਸਚੈਸਾਚਿਸਮਾਣੀ॥੯॥ਸਚੁਸਚੈਸਬਦਿਸਮਾਏ॥
ਸਚੁਸਚੈਸਾਚਿਸਮਾਏ॥ਸਚੁਸਚੈਸਬਦਿਸਮਾਣੀ॥ਸਚੁਸਚੈਸਾਚਿਸਮਾਣੀ॥੧੦॥ਸਚੁਸਚੈਸਬਦਿਸਮਾਏ॥
ਸਚੁਸਚੈਸਾਚਿਸਮਾਏ॥ਸਚੁਸਚੈਸਬਦਿਸਮਾਣੀ॥ਸਚੁਸਚੈਸਾਚਿਸਮਾਣੀ॥੧੧॥ਸਚੁਸਚੈਸਬਦਿਸਮਾਏ॥
ਸਚੁਸਚੈਸਾਚਿਸਮਾਏ॥ਸਚੁਸਚੈਸਬਦਿਸਮਾਣੀ॥ਸਚੁਸਚੈਸਾਚਿਸਮਾਣੀ॥੧੨॥ਸਚੁਸਚੈਸਬਦਿਸਮਾਏ॥

ਅਪਣਾ ਪ੍ਰਭੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਈ॥ ਚਰਣੇ ਵਜਾਇ ਗੁਪਤ ਰਹੀਐ ਇਉ ਮਿਲੀਐ ਵੇਚਿਤ ਮਾਈ॥ ੬॥ ਜਿਨੀ ਇਹੁ ਭੇਦੁ ਬੁਝਤ ਆਪਣਾ ਪਿਰੁ ਸੋਈ ਸੁਖੀ ਏਕੁ ਸਹੀਏ॥ ਅੰਤਰਹੁ ਜਲੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਗੁਰਕੀ ਵਡਿਆਈ॥ ੭॥ ਆਪੇ ਦਸੁ ਕਲੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀਐ ਆਪੇ ਦੇਇ ਬੁਝਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੂੰ ਰਿਸਕੈ ਚਿੰਤ ਗਵਾਈ॥ ੮॥ ੨॥ ੬॥ ਅਸਾਮਾਵਲਾ ੨ ਅਪੈ ਅਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ਸਾਦੁ ਮੀਠਤ ਭੁਖ ਗਵਾਈ॥ ਹਰਿ ਜੀ ਵਿਚਿ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲਾ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਸਬਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਾਖਿਐ ਅਮਰੁ ਹੋਇ ਜਿਨਾ ਸਾਚੀ ਲਗੀ ਸਚੁ ਭਾਈ॥ ਸਚੁ ਸਾਚਾ ਮਨਿ ਭਾਵਦਾ ਸਾ ਸਚੀ ਵਥੁ ਪਾਈ॥ ੧॥ ਅਮਰੁ ਅਨੰਦੁ ਸਦਾ ਤਿਨ ਅੰਤਰਿ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰਾਈ॥ ਸਚੁ ਸਾਚੀ ਸਿਫਤੀ ਪਾਈਐ ਸਚੁ ਸਾਚੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਈ॥ ੨॥ ਸਚੁ ਸਾਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਾਚੇ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਈ॥ ਸਚੁ ਸਾਚਾ ਮਨਿ ਭਾਵਦਾ ਸਚੁ ਸਾਚੇ ਸੋਭਾ ਪਾਈ॥ ੩॥ ਸਚੁ ਸਾਚਾ ਸਚੁ ਸੇਵਦੇ ਸਚੁ ਸਾਚੇ ਪਹਿ ਜਾਈ॥ ਸਚੁ ਸਾਚਾ ਸਚੁ ਸੇਵਦੇ ਸਚੁ ਸਾਚੇ ਪਹਿ ਜਾਈ॥ ਸਚੁ ਸਾਚਾ ਸਚੁ ਸੇਵਦੇ ਸਚੁ ਸਾਚੇ ਪਹਿ ਜਾਈ॥ ੪॥ ਸਚੁ ਸਾਚਾ ਸਚੁ ਸੇਵਦੇ ਸਚੁ ਸਾਚੇ ਪਹਿ ਜਾਈ॥ ਸਚੁ ਸਾਚਾ ਸਚੁ ਸੇਵਦੇ ਸਚੁ ਸਾਚੇ ਪਹਿ ਜਾਈ॥ ਸਚੁ ਸਾਚਾ ਸਚੁ ਸੇਵਦੇ ਸਚੁ ਸਾਚੇ ਪਹਿ ਜਾਈ॥ ੫॥ ਸਚੁ ਸਾਚਾ ਸਚੁ ਸੇਵਦੇ ਸਚੁ ਸਾਚੇ ਪਹਿ ਜਾਈ॥ ਸਚੁ ਸਾਚਾ ਸਚੁ ਸੇਵਦੇ ਸਚੁ ਸਾਚੇ ਪਹਿ ਜਾਈ॥ ਸਚੁ ਸਾਚਾ ਸਚੁ ਸੇਵਦੇ ਸਚੁ ਸਾਚੇ ਪਹਿ ਜਾਈ॥ ੬॥ ਸਚੁ ਸਾਚਾ ਸਚੁ ਸੇਵਦੇ ਸਚੁ ਸਾਚੇ ਪਹਿ ਜਾਈ॥ ਸਚੁ ਸਾਚਾ ਸਚੁ ਸੇਵਦੇ ਸਚੁ ਸਾਚੇ ਪਹਿ ਜਾਈ॥ ਸਚੁ ਸਾਚਾ ਸਚੁ ਸੇਵਦੇ ਸਚੁ ਸਾਚੇ ਪਹਿ ਜਾਈ॥ ੭॥ ਸਚੁ ਸਾਚਾ ਸਚੁ ਸੇਵਦੇ ਸਚੁ ਸਾਚੇ ਪਹਿ ਜਾਈ॥ ਸਚੁ ਸਾਚਾ ਸਚੁ ਸੇਵਦੇ ਸਚੁ ਸਾਚੇ ਪਹਿ ਜਾਈ॥ ਸਚੁ ਸਾਚਾ ਸਚੁ ਸੇਵਦੇ ਸਚੁ ਸਾਚੇ ਪਹਿ ਜਾਈ॥ ੮॥ ੩॥ ੭॥ ਅਸਾਮਾਵਲਾ ੨ ਸਚੇ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਸਦਾ ਸਚੀ ਸੋਇ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਹੋਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਹੋਇ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਹੋਇ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਹੋਇ॥ ੨॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਹੋਇ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਹੋਇ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਹੋਇ॥ ੩॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਹੋਇ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਹੋਇ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਹੋਇ॥ ੪॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਹੋਇ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਹੋਇ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਹੋਇ॥ ੫॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਹੋਇ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਹੋਇ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਹੋਇ॥ ੬॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਹੋਇ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਹੋਇ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਹੋਇ॥ ੭॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਹੋਇ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਹੋਇ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਹੋਇ॥ ੮॥ ੪॥ ੮॥ ਅਸਾਮਾਵਲਾ ੨ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਹੋਇ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਹੋਇ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਹੋਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਹੋਇ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਹੋਇ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਹੋਇ॥ ੨॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਹੋਇ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਹੋਇ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਹੋਇ॥ ੩॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਹੋਇ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਹੋਇ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਹੋਇ॥ ੪॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਹੋਇ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਹੋਇ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਹੋਇ॥ ੫॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਹੋਇ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਹੋਇ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਹੋਇ॥ ੬॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਹੋਇ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਹੋਇ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਹੋਇ॥ ੭॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਹੋਇ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਹੋਇ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਹੋਇ॥ ੮॥ ੫॥ ੯॥ ਅਸਾਮਾਵਲਾ ੨ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਹੋਇ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਹੋਇ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਹੋਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਹੋਇ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਹੋਇ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਹੋਇ॥ ੨॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਹੋਇ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਹੋਇ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਹੋਇ॥ ੩॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਹੋਇ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਹੋਇ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਹੋਇ॥ ੪॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਹੋਇ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਹੋਇ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਹੋਇ॥ ੫॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਹੋਇ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਹੋਇ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਹੋਇ॥ ੬॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਹੋਇ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਹੋਇ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਹੋਇ॥ ੭॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਹੋਇ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਹੋਇ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਹੋਇ॥ ੮॥ ੬॥ ੧੦॥

ਸਤਿਗੁਰਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਾ ਜੇ ਚਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਤਾ ਮੇਵਾ ਫਲੁ ਪਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਜੋ ਮੁਹ ਫਿਰੇ ਸੋ ਕਿਤ ਹੀ ਥਾਇ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਸਦ ਵਞਾਂ ਜੋ ਸਚੁ ਦੇਵੈ ਦਿਖਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਜੋ ਮੁਹ ਫਿਰੇ ਸੋ ਕਿਤ ਹੀ ਥਾਇ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਸਦ ਵਞਾਂ ਜੋ ਸਚੁ ਦੇਵੈ ਦਿਖਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਜੋ ਮੁਹ ਫਿਰੇ ਸੋ ਕਿਤ ਹੀ ਥਾਇ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਸਦ ਵਞਾਂ ਜੋ ਸਚੁ ਦੇਵੈ ਦਿਖਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਵਸਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ਜੇ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸਚੁ ਕੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਵਸਿ ਨਵ ਨਿਧੀ ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਵੈ ਲਏ ਨ ਕੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਵਸਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਵਸਿ ਸਭ ਸਿਧਤਾ ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਵੈ ਸੁ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਵਸਿ ਤਿਹੁ ਲੋਕ ਹੈ ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਵੈ ਸੁ ਖਾਵੈ ਕੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਵਸਿ ਸਭੁ ਧਰਮੁ ਹੈ ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਵੈ ਸੁ ਪੂਰਾ ਹੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਵਸਿ ਸਭੁ ਕਰਮੁ ਹੈ ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਵੈ ਸੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਵਸਿ ਸਭੁ ਸਚੁ ਹੈ ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਵੈ ਸੁ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥੧੦॥੧੭॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਬਦੇ ਹਉਮੈ ਗਤ ਗਤਜਾਪਦੇ ਜਿਨਕੀ ਬਣੀ ਸਚੀ ਓਇ ॥ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਇਆ ਆਨ ਉਪਜੀ ਮੈ ਨਿਆਸਚਿਓ ਭਾਵ ਚੋਇ ॥੧॥ ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁ ਜਨ ਕਹੀਐ ਤੇ ਓਇ ॥ ਸਹਜੇ ਜੁਤਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਹਿ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਰਿਉ ਤਰਿਉ ਆਖੈ ਜਗੁ ਕੋਇ ॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਮੋਖ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਤਰਿਉ ਤਰਿਉ ਜਾਤਿ ਜਾਇ ਜੇ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਐ ਸਭ ਭਵਜਲ ਤਰਿਆ ਜਾਇ ॥ ਨਾਮੁ ਨਵੈ ਨਿਧਿ ਪਾਇਆ ਭੰਡਾ ਭਰਿਆ ਭਰਪੂਰ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਈਐ ਜਿਨ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਹਜੂਰ ॥੨॥ ਆਵਹਿ ਇਸੁ ਸਰ ਸੀਚੇ ਵਾਪਾਰੀਏ ਜਿਨ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ਗੁਰ ਮਤਿ ਪੂਰੇ ਤਿਨ ਲਾਭੁ ਹੈ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਵਾਪਾਰ ॥ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਲਾਹਾ ਸਚੁ ਮਨਿ ਸਚੁ ਤੋਟਾ ਨਾਹੀ ਕਦੇ ਕਾਰ ॥ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੀ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਸਚੁ ਤਿਨਾ ਆਧਾਰ ॥ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੀ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੀਆ ਵਿਰਲੇ ਕੇ ਸੰਸਾਰ ॥੩॥ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੀ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਸਚੁ ਤਿਨਾ ਆਧਾਰ ॥ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੀ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੀਆ ਵਿਰਲੇ ਕੇ ਸੰਸਾਰ ॥ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੀ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਸਚੁ ਤਿਨਾ ਆਧਾਰ ॥ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੀ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੀਆ ਵਿਰਲੇ ਕੇ ਸੰਸਾਰ ॥੪

ਰੋਵਾ ਵਾਵੇਲੇ ਹਰਿਰਸੁ ਚਖਿਸਾ ਦੁਖਾਇਆ ਅਨਰਸੀਆ ਤਾ ਤੁਛਿਰਤਿ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ
ਕਿਛੁ ਆਖਣਾ ਆਖਿ ਨ ਜਾਪਈ ਜਾਣੈ ਜਾਣੈ ਜਾਣੁ ॥ ਇਹੁ ਸੁਖੁ ਜੁਗਾ ਮਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਮਖੇ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਵਖਾਣੁ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਦੁਖੀਆ
ਕਿਛੁ ਆਖਣਾ ਆਖਿ ਨ ਜਾਪਈ ਜਾਣੈ ਜਾਣੈ ਜਾਣੁ ॥ ਇਹੁ ਸੁਖੁ ਜੁਗਾ ਮਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਮਖੇ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਵਖਾਣੁ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਦੁਖੀਆ
ਤਜਿ ਵਿਕਾਰ ਗੁਰ ਸਰਣੀ ਪਵਣਾ ਇਹੁ ਸੁਖੁ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈਐ ॥ ਵਿਨੁ ਵੇਖੇ ਸੁਖੁ ਨਾ ਲਹੈ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈਐ
ਕਿਛੁ ਆਖਣਾ ਆਖਿ ਨ ਜਾਪਈ ਜਾਣੈ ਜਾਣੈ ਜਾਣੁ ॥ ਇਹੁ ਸੁਖੁ ਜੁਗਾ ਮਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਮਖੇ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਵਖਾਣੁ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਦੁਖੀਆ
ਤਜਿ ਵਿਕਾਰ ਗੁਰ ਸਰਣੀ ਪਵਣਾ ਇਹੁ ਸੁਖੁ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈਐ ॥ ਵਿਨੁ ਵੇਖੇ ਸੁਖੁ ਨਾ ਲਹੈ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈਐ
ਕਿਛੁ ਆਖਣਾ ਆਖਿ ਨ ਜਾਪਈ ਜਾਣੈ ਜਾਣੈ ਜਾਣੁ ॥ ਇਹੁ ਸੁਖੁ ਜੁਗਾ ਮਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਮਖੇ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਵਖਾਣੁ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਦੁਖੀਆ
ਤਜਿ ਵਿਕਾਰ ਗੁਰ ਸਰਣੀ ਪਵਣਾ ਇਹੁ ਸੁਖੁ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈਐ ॥ ਵਿਨੁ ਵੇਖੇ ਸੁਖੁ ਨਾ ਲਹੈ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈਐ
ਕਿਛੁ ਆਖਣਾ ਆਖਿ ਨ ਜਾਪਈ ਜਾਣੈ ਜਾਣੈ ਜਾਣੁ ॥ ਇਹੁ ਸੁਖੁ ਜੁਗਾ ਮਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਮਖੇ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਵਖਾਣੁ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਦੁਖੀਆ
ਤਜਿ ਵਿਕਾਰ ਗੁਰ ਸਰਣੀ ਪਵਣਾ ਇਹੁ ਸੁਖੁ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈਐ ॥ ਵਿਨੁ ਵੇਖੇ ਸੁਖੁ ਨਾ ਲਹੈ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈਐ

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਚਉਪਦੇ ਕ ੧

ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਚੈ ਤਖਤਿ ਵਸੈ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਸਚੁ ਤਰਣਾ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਨਿਆਉ ਸੁ ਕਰਣਾ ਸਚੁ ਸਿਫਤੀ ਸਚੁ ਵਰਣਾ ॥ ਸਚੁ ਦਾਤਿ ਦੇਵੈ ਦਾਤਾਰੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਭੁਖ ਲਹਿ ਜਾਵੈ ॥ ਸਚੁ ਪਾਣੀ ਸਚੁ ਪਵਣੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੇ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਕਾ ਜਨੁ ਹੋਇ ਪਰਾਣੀ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਵਖਾਣੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚੇ ਕੀ ਸਾਚੀ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ੧ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਕੀ ਸਾਚੀ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ੧ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਕੀ ਸਾਚੀ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ੧ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਕੀ ਸਾਚੀ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ੧ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਕੀ ਸਾਚੀ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ੧ ॥

ਸਚੁ ਸਚੇ ਕੀ ਸਾਚੀ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ੧ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਕੀ ਸਾਚੀ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ੧ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਕੀ ਸਾਚੀ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ੧ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਕੀ ਸਾਚੀ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ੧ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਕੀ ਸਾਚੀ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ੧ ॥

ਸਚੁ ਸਚੇ ਕੀ ਸਾਚੀ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ੧ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਕੀ ਸਾਚੀ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ੧ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਕੀ ਸਾਚੀ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ੧ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਕੀ ਸਾਚੀ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ੧ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਕੀ ਸਾਚੀ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ੧ ॥

ਸਚੁ ਸਚੇ ਕੀ ਸਾਚੀ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ੧ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਕੀ ਸਾਚੀ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ੧ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਕੀ ਸਾਚੀ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ੧ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਕੀ ਸਾਚੀ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ੧ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਕੀ ਸਾਚੀ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ੧ ॥

ਸੋਈ ਸੋਈ ਇਸੁ ਸਦਿ ਜਿਨਿ ਸਾਜੀ ਸਭ ਤਿਸ ਦੀ ਓਹੁ ਬੁਝੈ ਜਿ ਕਰਤਾ ਹੋਵੈ ॥ ਆਖਣਿ ਜੋਰੁ ਚੁਪੈ ਨਹ ਜੋਰੁ ਜਿਉ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵੈ ॥ ਜਿਉ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵੈ ਜਿਉ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਤਿਵੈ ਕਰਾਵੈ ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਮੰਗਹਿ ਜੋ ਫਿਰਿ ਮਰਣਾ ਨਾਨਕ ਕਾਰਣੁ ਕਰਤੇ ਹਥਿ ॥ ਜੇ ਕਰਿ ਸੂਰਾ ਚਤੁਰੁ ਕਹਾਵੈ ਤਿਸ ਕਉ ਮਤਿ ਨ ਪਵਈ ॥ ਜੇ ਕਰਿ ਲਸਕਰ ਸਿਰ ਵਡ ਰਾਜਾ ਤਿਸ ਕਉ ਤਿਲ ਨ ਮਵਈ ॥ ਜੇ ਕਰਿ ਰੂਪ ਰੰਗ ਕੇ ਸੁਘੜ ਸਰੂਪੀ ਤਿਸ ਕਉ ਜਾਣੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਜੇ ਕਰਿ ਸਭ ਕੀ ਮਾਰੇ ਗਾਲ

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਛੰਤ ੧ ੧੬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ

ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਜੋਗੁ ਨ ਭਾਲਦੀ ਇਹੁ ਜੋਗੀ ਪੁਰਖ ਕੀ ਆਸਾ ॥ ਆਸਾ ਮਾਹਿ ਨਿਰਾਸ ਵਿਚਿ ਕਿਨੇ ਵਿਰਲੇ ਕੀ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਆਸਾ ਮਾਹਿ ਨਿਰਾਸੁ ਹੋਇ ਸੁ ਆਖੀਐ ਜੋਗੀ ਪੁਰਖ ਕਹੀਐ ॥ ਸੋ ਜਾਪੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤਾ ਦੁਖ ਕਾਟੇ ਤੇਰੇ ॥ ਕਾਇਆ ਨਗਰੀ ਪੰਚ ਵਸਾਏ ਤਾ ਵਿਚਿ ਕਰਣੀ ਸਾਰ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣੀਐ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤਾ ਦੁਖ ਕਾਟੇ ਤੇਰੇ

ਅਲੇਹ ਮਮਨਹੀ ਲਿਕਵਾਇਣ ॥੮॥੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਛੰਤ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜੋਗੀ ਸਹਜਿ ਰਵੈ ॥
ਜੋਤਿ ਅਖੰਡਿ ਜੋਗੁ ਇਵ ਹੋਵੈ ॥ ਐਸਾ ਜੋਗੀ ਵਿਰਲਾ ਕੋਇ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਸੋਇ ॥
ਨੂਰੇ ਵਾਲਾ ਨੂਰਿ ਨਮਾਣਾ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਜਾਣਾ ॥ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਵਜਹਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥
ਅਜਪਾ ਜਾਪੁ ਜਪੈ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋਗੀ ਸਹਜਿ ਰਵੈ ॥ ਐਸਾ ਜੋਗੀ ਵਿਰਲਾ ਕੋਇ ॥੧॥
ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਸਦਾ ਮਨਿ ਚਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਕਮਲ ਪਰਗਾਸੁ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਸਹਜ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਕਾਟੀ ਜਮ ਫਾਸ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਸਾਚੁ ਸਬਦੁ ਸਾਲਾਹਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਸਾਚਿ ਸਮਾਹਿ

ਘਰੁ ੨ ਚਉਪਦੇ ॥ ੨ ॥

ਆਸਾ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ ॥ ੧ ॥

ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਬਦਿ ਵਿਗਾਸਾ ॥ ਸਾਚੇ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਸੁਖ ਵਾਸਾ ॥
ਸਾਚੇ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ॥ ਸਾਚੇ ਸਬਦਿ ਸਭਾ ਸੋਭਾਈਐ

ਜੀਵਨੁ ਜੀਵਨੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਹੈ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤਿਆ ਨਾਮੁ ਲਹੈ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤਿਆ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤਿਆ ਮਲੁ ਸਭ ਖੋਵੈ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤਿਆ ਸਭ ਥਾਵ ਸੁਹਾਵੇ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤਿਆ ਜਮੁ ਕਿਛੁ ਨ ਕਹਾਵੇ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤਿਆ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਾਰੇ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤਿਆ ਸਭ ਸੁਖੁ ਪਰਿਵਾਰੇ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤਿਆ ਸਭ ਸੋਭ ਜਗ ਅੰਦਰਿ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤਿਆ ਸਭ ਸੁਖੁ ਦਰ ਅੰਦਰਿ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤਿਆ ਸਭ ਸੁਖੁ ਆਗੈ ਪਾਛੈ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤਿਆ ਸਭ ਸੁਖੁ ਅਪਣੈ ਨਾਲਿ

ਤੁਮ ਅਨੁਮਾਰਿਖਾਈ॥ ਗੁਰ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਰਿੰਦ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਕਰੇ ਪ੍ਰਮਾਣਾਈ॥ ੪॥ ੧॥ ਆਸਾ

ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਸ੍ਰੀਮੰਤੁ ਸ੍ਰੀਮੰਤੁ ਸ੍ਰੀਮੰਤੁ ਵਡਮਸੇ ਸੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰਾ॥ ਗੁਰਮੁਖੇ ਗੁਰ

ਮੁਖਿ ਸਦ ਜੀਵਨ ਮੁਖਿ ਆਰਾ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਮੁਖਿ ਆਰਾ ਜਗਤ ਨਿਸਤਾਰਾ ਮਨਸੀ ਵਡਿਆ

ਈ॥ ਕਥਿ ਨ ਜੁਗਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬੋਲਿ ਬਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਰਿ ਲਘਾਈ॥ ਤਨ ਤੇ ਪਤਿ ਨਾਮ

ਨਾ ਸਮ ਸੁਹੇਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਣੀ ਜਾਗੀ॥ ਨਾਨਕ ਕਤਿ ਦਾਇਆ ਕਰਿ ਦੇਵੈ ਰਾਮ ਨਾਮੀ ਲਿਵ

ਤਾਗੀ॥ ੧॥ ਰਾਮੋ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਦੁਖ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਵਿਨਾਸਣਵਾਇਆ॥ ਗੁਰ ਪਾਰਜੈ

ਹਥ ਚੋਧਿਆਇਆ ਐਸੋ ਹਰਿ ਦੇਸਾ ਗੁਰ ਵਡਾਇਆ॥ ਗਵਿਆ ਨ ਮੁਹਿ ਦੇਪ ਸਾਗ

ਰਿਪਾਈ ਜਾ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਆਏ॥ ਲੇਕ ਵਿਕਰਾ ਨਵ ਖੰਡ ਬਦੀ ਨਿਕਲੀ ਜਾ ਸਭਿ ਗੁ

ਨਿ ਨਾਮੁ ਦਿਵਾਏ॥ ਜੀ ਅਦਾ ਗੁਰਿ ਪੂਰੇ ਦੀ ਆਰਾਮ ਨਾਮੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ॥ ਆਪਿ ਛਡਿਓ

ਖਾਕਿ ਦੇ ਵੈ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ॥ ੨॥ ਬਦੀ ਰਾਮਾ ਨਾਮੁ ਸੁਣੀ ਸਿ ਧਿ ਕਰਾ ਸਭਿ

ਸੁਹਣੇ ਹਾਮੋ ਰਾਮੋ ਮੰਤੁ ਮੇਰੈ ਮੁਖਿ ਰਾਮੁ ਧਿਆਏ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਿਆ

ਏ ਵਿਚੁ ਹੋਇ ਆਏ ਇਤਿ ਸੁਤੁ ਪੂਨੇ ਖਾਕ ਆਈ॥ ਰਾਮੋ ਰਾਮੁ ਵਿਆਪਦਾ ਅੰਤਰਿ ਸ

ਭਰਿ ਸਨ ਤੁ ਖਗਵਾਈ॥ ਅਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲ ਭਏ ਮੀਗਾ ਰੁਸਤੁ ਜੋ ਆਤਮ ਮਤਿ ਮੁਪੂਗਾ

ਨਾਨਕ ਆਖੈ ਅਨੁਮਤੁ ਪੜੀਆ ਤਮ ਦਾ ਸੰਨੇ ਸ ਸਿਦ ਸਾ॥ ੩॥ ਜਿ ਨੀ ਰਾਮੋ ਰਾਮ ਨਾਮੁ

ਵਿਸਰਿਆ ਸੇ ਮਨਮੁਖ ਮੁਹ ਅਭਾਗੀ ਗਾ॥ ਤਿਨ ਅੰਤਰੇ ਮੋਹੁ ਪੁਵੈ ਐਥੈ ਪਿ ਨੁ ਖਿ ਨੁ

ਇਆ ਲਾਭ ਗੀ ਗਾ॥ ਮਾਇ ਆ ਮਲ ਭੁਲਾ ਗੀ ਮੁਹ ਕਢ ਇਅ ਭਾਗੀ॥ ਜਿ ਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨ ਹ

ਇਆ॥ ਅਨੇਕ ਕਰਮ ਅਕ ਗਤਿ ਅਭਿ ਮਾਨੀ ਹਰਿ ਮੋਲ ਨਾਮੁ ਚੁਰਾ ਇਆ॥ ਮਾਰਾ ਬਿਖੁ

ਜਮ ਪੰਥੁ ਦੁਹੇਲਾ ਕਾਲੁ ਖਤੇ ਮੋਹ ਅੰਧਿ ਆਗਾ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ

ਤਿਨ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ॥ ੪॥ ਰਾਮੋ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੁਣਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਰਾਮੁ ਜਪੇ ਜਨ ਸੋ

ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਆ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਕਾਟੇ ਪੂਰੈ ਸਤਿ

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿਵਾਇਆ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸਭੁ ਆਪੇ ਵਰਤੈ ਸਭ

ਸਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਖਦਾਇਆ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਤੇ ਆਰਾ ਬਾਣੀ ਆਪਿ ਟਿਕਾਨਾ ਦੁਖ

ਗਿਆ ਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਚੁਕਾ ਵਾਇਆ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜੀ ਅਜਿ ਨ ਸਤ ਕਿ ਖੁ ਗਿਲੇ

ਧਿਆਇ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸਤਿ ਗੁਰ ਤੇ

ਜੀਉ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਲਾਧਾ ਦੁਨਿ ਚਾ

ਣੀਉ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਖਦਾਈ ਭ੍ਰਮੁ ਚੁਕਾ ਆਵਣ ਜਾਣੀਉ

ਆਵਣ ਜਾਣ ਕੁਲ ਉਧਰਗਾਹਰਿਹਰਿਗੁਣਗਾਇਆ॥ਜਨਮ ਮਰਣ ਮੇਕਰਿਲ
ਵਿਖੁਦੂਖ ਉਤਰੇ ਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥ਜਿਨਹਰਿਧਿਆਇਆ ਆਪੁਤਿਕਿਤੁਗਲਿ
ਵਿਖਪਾਇਆ ਤਿਨਸਫਲਜਨਮੁਭਇਆਜੀਉ॥ਹਰਿਹਰਿਮਨਿਤਨਿ ਧਿਆਇਆ ਪੂਰਾ
ਪਾਇਆ ਹਰਿਲਾਹਾਪਾਇਚੜਿਬਜੰਞਜੀਉ॥੨॥ਜਿਨਹਰਿਮੀਠਲਾਗਾਨਤੇਜਨਪਰਥਾ
ਨਤੇਊਤਮ ਹਰਿਗੋਵਿੰਦਗਾਇਆ॥ਹਰਿਨਾਮੁਵਡਾਈ ਹਰਿਨਮੁਸਖਾਈ ਕੁਰਸਬਦੀ
ਹਰਿਰਸਭੋਗਜੀਉ॥ਹਰਿਰਸੁਭੋਗਮਹਾਨਿਰਜੋਗਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿਰਸੁਪਾਇਆ॥ਸੋ
ਧੰਨੁਵਡੇਸਤਪੁਰਖਪੂਰੇ ਜਿਨਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥ਜਨਨਨਕੁਦੇਣਸੋਈ
ਪਰਗਾਸਾਸ੍ਵਾਸਿਨਿਵੁਕੈਸੋਗੁ॥ਵਿਜੋਗੁਜੀਉ॥੩॥ਜਿਨਹਰਿਮੀਠਲਾਗਾਨਤੇਜਨਪਰਥਾ
ਨਤੇਊਤਮ ਹਰਿਗੋਵਿੰਦਗਾਇਆ॥੪॥੭॥੨॥ਆਸਾਛੰਤਮਹਲਾ ੪
ਸਤਜੁਗਿਸਭੁਜੋਖੁਸੀਆਪੁਗਚਲੇਧਰਮਾਧਿਆਨੁਜੀਉ॥ਮਨਿਤਨਿਹਰਿਗਾਵਿਖੇ
ਰਮਸਬੁਖਪਾਵਹਿਹਰਿਹਰਿਦੇਹਰਿਗੁਣਗੇਆਨੁਜੀਉ॥ਹਰੁਦਾਨਬਖੁਸੀਲ
ਹਿਹਰਿਸਿਰਤਾਰਬੁਝੈਸੋਜਾਗੁਰਮੁਖਿਪਰਵਾਣੁ ਕੋਈ॥ਅਤਿਰਿਬਾਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਏਕੋ
ਦ੍ਰਾਮਾਵਰਤੈ ਕੋਈ॥ਹਰਿਹਰਿਲਿਵਲਾਈ ਹਰਿਨਾਮੁਸਖਾਈ ਜਗਿਦਰਗਹਪਾਵੈ
ਆਨੁਜੀਉ॥ਸਤਜੁਗਿਸਭੁਜੋਖੁਸਭੀਲਾਪੁਗਚਲੇਧਰਮਾਧਿਆਨੁਜੀਉ॥੧॥ਤੇਤਾ ਜੁਗੁਆਇਆ ਅੰਤਰਿ
ਰਜੋਗੁਪਾਇਆ ਜਗਿਕਰਮਕਮਾਇਆ॥ਪਹੁਚਉਥਾਪਿਸੰਜਮਕਰਮਕਮਾਇਜੀਉ॥ਪਹੁਚਉਥਾਪਿਸੰਜਮਕਰਮਕਮਾਇਜੀਉ॥ਸਭ
ਕਿਆਮਨਿਚਿਮਦੇਕੋਪੂਜਜਾਇਜੀਉ॥ਮਨਿਚਿਮਦੇਕੋਪੂਜਜਾਇਜੀਉ॥ਸਭੇਸਾਖ
ਿਲਾਵਿਦੁਖੁਪਾਇਆ॥ਅੰਤਰਿਮਮਤਭੋਰੇਸੂਲਾਗਾਸਾਤਉ॥ਐਸਕਰੁਵਧਾਇਆ॥
ਤਰਿਤਗਿਕ੍ਰੋਧਾਮੋਰੋਕਰਿਬਿਖੁਰਮਤਿਨਿਵਿਗਾਇਜੀਉ॥ਤੇਤਾਜੁਗੁ
ਆਇਆਅੰਤਰਿਜੋਗੁਪਾਇਆਜਗਿਕਰਮਕਮਾਇਜੀਉ॥੨॥ਜੁਗੁਦੁਆ
ਪੁਰੁਆਇਆਭਰਮੁਗਇਆਤਰਿਗੁੰਪੀਕਾਸੁਖੁਪਾਇਜੀਉ॥ਤਪੁਤਪਾਰਤਪ
ਹਿਜਗਪੁੰਨਅੰਭਿਖਿਆਤੇਕਿਰਿਆਕਰਮਕਮਾਇਜੀਉ॥ਕਿਰਿਆਕਰਮਕਮਾਇ
ਆਪਹਾਦੁਇਖਿਸਕਾਇਆਦੁਇਪਗਟਿਕੋਟਿਕਾਇਜੀਉ॥ਅਹਾਜੁਧਜੋਧਬਲੁ
ਕੀਨੇਵਿਚਿਹਉਮੈਪਚੇਪਚਾਇਜੀਉ॥ਦੀਨਦਇਆਲਿਗੁਰੁਸਾਚੁਮਿਲਾਇਆ
ਮਿਲਿਸਾਤਿਗੁਰਮਬੁਝਿਜਾਇਜੀਉ॥ਜੁਗੁਦੁਆਪੁਰੁਆਇਆਭਰਮੁਗਇਅੰਭਰਮੁ

ਸਾਛੰਤ ਮਹਲਾ ੪ ਵਡਾ ਮੇਰਾ ਗੀਵੰਦੁ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਆਦਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਜੀਉ ॥ ਤਾਕਿ ਧੀਰਕ ਕੀਨ ਜਾਈ ਅੰਮਿਤਿ ਵਡਿਆਈ ਮੇਰਾ ਗੋਵਿੰਦੁ ਅਲਖ ਅਪਾਰੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਅਪਾਰੁ ਜੀਉ ॥ ਕਿਆ ਏਹ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰੇ ਕਰੀਅਹਿ ਜਿ ਸੇਵਨ ਦਰਸਨੁ ਦੇਹਿ ਮਿਤ੍ਰੁ ਅਪਣੀ ਸੇਵ ਦਿਖਾਇ ਜੀਉ ॥ ਜਿ ਸੇਵਨ ਦਰਸਨੁ ਦੇਹਿ ਮਿਤ੍ਰੁ ਅਪਣੀ ਸੇਵ ਦਿਖਾਇ ਜੀਉ ॥ ਵਡਾ ਮੇਰਾ ਗੋਵਿੰਦੁ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਆਦਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਤੂੰ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਤਾ ਤੇਰਾ ਪਾਰੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥ ਤੂੰ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਭ ਬਿਰਹੀ ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਜਾਣਹਿ ਥਾਈ ਜੀਉ ॥ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮ ਪਸਾਰੁ ਕਰਹਿ ਆਪਿ ਕਰਾਇ ਜੀਉ ॥ ਕਿਸੁ ਨੇੜੈ ਕਿਸੁ ਆਖਿ ਦਿਖਾਈ ਸਭ ਵਰਤੈ ਤੂ ਸਮਾਇ ਜੀਉ ॥ ਤੂੰ ਸਚਿ ਪਰਗਟੁ ਸਭ ਸਚੁ ਸਦ ਆਪਿ ਨਾਮੀ ਨਾਮਿ ਧਿਆਈਐ ਨਿਧਨੁ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਿਹਰ ਕਰੇ ਇਕ ਅਵਗੁਣ ਕਿਉ ਤੁਝੈ ਅਪੈ ਪੁਰਖੁ ਜਪੀਜੈ ਜਾਪੁ ਜਪੀਜੈ ਸੁਜਾਨੁ ਤੂੰ ਪਰਧਾਨੁ ਤੁਝ ਪੂਜੇ ਵਡ ਅਵਗੁਣ ਕੋਈ ॥ ਤੇਰਾ ਸਬਦੁ ਸਭ ਊਤਮ ਤੂੰ ਦੇਵਹਿ ਤਿਸੁ ਅਪੈ ਕਰਹਿ ਸੁ ਹੋਈ ॥ ਹਰਿ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤਹਿ ਆਪੇ ਕੋਈ ਸੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਪੈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਜੀਉ ॥ ਤੂੰ ਸਚਿ ਪਰਗਟੁ ਸਭ ਸਚੁ ਸਦ ਆਪਿ ਨਾਮੀ ਨਾਮਿ ਧਿਆਈਐ ਨਿਧਨੁ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਸਭੁ ਤੂੰ ਹੈ ਕਰਤਾ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਜਿਉ ਤੁਧੈ ਵੇਪਰਵਾਹ ਚਲਾਈ ਜੀਉ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਕੁਦਰਤਿ ਵੇਪਰਵਾਹ ਵਡਿਆ ਵਿਚਿ ਸਭ ਤੇਰੈ ਸਭ ਥਾਇ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ਵੈਨੀ ਤੁਧੁ ਕੁਰਬਾਣੈ ਤੇਰੈ ਸਬਦਿ ਵਡਿਆਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ਸੋ ਆਪੁ ਗਵਾਈ ਸੋ ਸਭ ਦੇਹਿ ਸਮਾਈ ॥ ਤੇਰਾ ਸਬਦੁ ਅਗੋਚਰੁ ਚਲੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈ ਸੋ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ਜੀਉ ॥ ਸਭੁ ਤੂੰ ਹੈ ਕਰਤਾ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਜਿਉ ਤੁਧੈ ਵੇਪਰਵਾਹ ਚਲਾਈ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੧੫ ॥ ਆਸਾ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੪ ਹਰਿ ਮੀਤੁ ਸੁਣਿ ਮੇਰੇ ਲੋਇਣਾ ਮਨੁ ਪੋਇਆ ਰਤਨ ਨਾਮ ਜੀ ॥ ਮਨੁ ਗੁਰੀਂ ਕਸਵਟੀ ਲਾਇਆ ਕੰਚਨੁ ਸੋਹੈ ਵੰਨ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖਰੇ ਗਿ ਚਲੁ ਜਿਆ ਮੇਰਾ ਸਤੁ ਤੇਰੈ ਤਿਨਿ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਮੁਖੁ ਸਾਕਿ ਝੂਠੇ ਜਾਸਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਧਨੈ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਮੀਤੁ ਸੁਣਿ ਮੇਰੇ ਲੋਇਣਾ ਮਨੁ ਪੋਇਆ ਰਤਨ ਨਾਮ ਜੀ ॥ ਮਨੁ ਗੁਰੀਂ ਕਸਵਟੀ ਲਾਇਆ ਕੰਚਨੁ ਸੋਹੈ ਵੰਨ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖਰੇ ਗਿ ਚਲੁ ਜਿਆ ਮੇਰਾ ਸਤੁ ਤੇਰੈ ਤਿਨਿ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਮੁਖੁ ਸਾਕਿ ਝੂਠੇ ਜਾਸਨਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਧਨੈ ॥ ੧ ॥

ਸਭਨਾ ॥ ਜਨ ਮਸਕਰ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੀਠ ਲਗਾਈ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰ ਪ੍ਰਭ ਸਬਦਿ ਦਿਖਾਈ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥

ਮਹਲਾ ੪ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਜਪਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਰਭਉ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਕਰਤਾ ਜਨ ਆਸਾ ਪੂਰਿ ਜੀਉ ॥ ਜਨ ਆਸਾ ਪੂਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇ ਜੀਉ ॥ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਜਪੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇ ਜੀਉ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪੈਜ ਜਗਤ ਵਿਚਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਜਪਾਇ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇ ਜੀਉ ॥ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਜਪੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਜਿਨ ਜਨ ਮਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਹੀ ਵੀਸਰਿਆ ਤਿਨ ਜਨ ਕੇ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ਤਿਨ ਜਨ ਕੇ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਇ ਜੀਉ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਜੀਉ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਜੀਉ ਤਿਨ ਕੀ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਗਵਾਇ ਜੀਉ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਜੀਉ ਤਿਨ ਕੀ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਗਵਾਇ ਜੀਉ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਹਰਿ ਪੜਣਾ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸੁਣਾਇ ਜੀਉ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਜੀਉ ਤਿਨ ਕੀ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਗਵਾਇ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਜਗਤੁ ਉਪਜੈ ਬਿਨਸੈ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਨ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ਬਿਨੁ ਸੇਵਾ ਜਗੁ ਬੂਡਦਾ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ਜੀਉ ॥ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ਜੀਉ ਬਿਨੁ ਸੇਵਾ ਜਗੁ ਬੂਡਦਾ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਜੀਉ ਤਿਨ ਕੀ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਗਵਾਇ ਜੀਉ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਜੀਉ ਤਿਨ ਕੀ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਗਵਾਇ ਜੀਉ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਹਰਿ ਪੜਣਾ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸੁਣਾਇ ਜੀਉ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਜੀਉ ਤਿਨ ਕੀ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਗਵਾਇ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਸਭ ਦੂ ਅਧਰਮੁ ਕਹਾਵੈ ਜੋ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਨਿੰਦ ਕਮਾਇ ਜੀਉ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਨਿੰਦ ਕਮਾਇ ਜੀਉ ਸੋ ਜਨਮੁ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ਜੀਉ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਹਰਿ ਪੜਣਾ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸੁਣਾਇ ਜੀਉ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਜੀਉ ਤਿਨ ਕੀ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਗਵਾਇ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਵਡਾ

ਕਾਸ਼ਤਿਗੁਰੂਮੇਲਿ ਹਰਿਸਜੁਦੁਤਰੁਤਰੀਆ।੨।ਹਮਾਮੁਖਖੁਗਧਾਸਭਣਾਗਤੇ
ਮਿਲੁਭੋਗੋਵਿੰਦਰੰਗਾਨਾਮੁਜਾਗੋ।ਗੁਰਿਪੂਰੈਤਰਿਮਾਇਆਹਰਿਭਗਤਿਇਕਮੰਗਾ।ਮੋਸਭ
ਮਨਤਨੁਸਬਦਿਵੇਗਾਸਿਆਜੀਆਜਨਤਰਤੰਗਾ।ਮੈਮਿਲਿਸੰਤਜਨਹਰਿਪਾਇਆਸਾਸਨ
ਸਭਮੰਗਾ।੨।ਦੀਨਦਇਆਲਸਮੁਣਿਬੇਨਤੀਹਰਿਪ੍ਰਭੁਕਰਿਰੰਗੁਇਆਮਮਜੋ।ਹਉਤੁਧੁ
ਨਭੁਸਭਣਿਹਰਿਮੈਕੀਹਰਿਭਿਖੁਪਾਇਆ।ਭਰਾਤਿਵਛੁਤਰਿਬਿਰਛੁਤ
ਛਿਲਾਜਰਖਾਇਆ।ਜਨੁਨਾਨਕੁਸਰਣਾਗਤੀਹਰਿਨੀਮੇਚਰਾਇਆ।੪।੧।੮।
ਸਾਮਾਰਜਾ ੪ ਛੰਤ ਗੁਰਮੁਖਿਚੁੰਚਿਚੁੰਚੁਚੋਦਿਆਹਰਿਸਜਣਭਾਯਾਮਾ
ਜੋ।ਕਿੰਚਨਕਾਇਆਕੰਟਗੜਵਿ।ਚੋਹਰਿਰਸਿਗੀਕਾਵਤਨੁਹੋਆਸੁ
ਤਨੁਵਿਧਾ।ਪ੍ਰਭਿਭਾਗਵਡੇਹਰਿਮਿਲਾਇਆਨਾਨਕਰਸਿਗੁਧਾ।੧।ਪਾਖੁਦਸਾਵਾਨੇਰਖ
ਰੀਮੁੰਧਜੋਬਨਿਬਾਲੀਰਮਾਜੋ।ਹਰਿਹਰਿਮਾਖੁਚੇਰਾਈਗੁਰਹਰਿਮਾਗਿਚਾਲੀ
ਮੋਰੋਮਨਿਤਨਿਨਾਮੁਆਧਾਰੁਹੋਮੋਬਿਖੁਜਾਲੀ।ਜਨਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲਿਯੋ
ਹਰਿਮੀਲਿਆਬਾਹੜਵਲੀ।੨।ਗੁਰਮੁਖਿਪਿਆਮੋਆਈਮਿਲੁਜੋ।ਚਰਗੀਵਿਛੁੰਨੇਕਾ
ਰਾਜੋ।ਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਬਿਧੁਬੈਰਾਗਿਆਹਰਿਨੈਣਸੰਗੇਤਿਨੈ।ਮੋਹਰਿਪ੍ਰਭੁਪਿਆਰਾਚੀ
ਗੁਰੀਮਿਲਿਹਰਿਮਨੁਮੈਨੇ।ਹਉਖੁਸ੍ਰੁਖੁਪਾਇਆਈਆਸਨਕਰਿਕੈਨੇ।੨।ਗੁਰਮੈ
ਮੈਤ੍ਰਿਭਿਨੀਦੇਹੁਰੀਮੋਹਿਤਬੁਝਕੈਰਾਮਾਰਜੋ।ਜਿਨਗੁਰਬਾਣੀਮੰਨਿਤਾਈਆਮੀਤ
ਕਿਛਕਿਛਕੋ।ਗੁਰਿਤੇਰੈਹਰਿਮਿਲਾਇਆਚੂਕੇਧਕਧਕੋ।ਹਰਿਜਨੁਹਰਿਗੋਜੀਇਸ
ਨਕਰਿਇਕੋ।੪।੨।੯।ਆਸਾਛੰਤਮਹਲਾ ੪ ਹਰਿਮੀਤਭਗਤਗਤਿਭਲੀ
ਹੈਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪਾਸੇਰਾਮਾਜੋ।ਗੁਰਮੁਸਤਿਗੁਰੁਨਮਾਰਾਸਾਹੁਹੋਸਿਖਦੇਇਉਰੀਰਾਮੋ
ਹਰਿਧਨੁਧੰਨੁਵਣਜਾਹਣਚੁਹੈਗੁਰਸਾਹੁਸਾਬਾਸੇ।ਜਨਨਾਨਕਗੁਰੁਤੁਠੀਆਮੈ
ਜਿਨਧੁਰਿਲਿਖਤੁਲਿਖਾਇਆਸੋਜੋਗੁਰਸਿਖੁਸੁਣਾਸੇ।੧।ਸਤਸੁਕੇਰੇਤੁਯੇਸਾਜਿਆ
ਵਿਚਿਦਸਤੁਹਰਿਥਾਪਾ।ਜੋਪਰਹਰਿਤੁਵਣਜਾਰਾਮਜੋ।ਸਭਕੁਲੇਰੇਤੁਯੇਸਾਜਿਆ
ਵਿਚਿਦਸਤੁਹਰਿਥਾਪਾ।ਜੋਪਰਿਹਰਿਨਿਭਰੋਵਿਚਿਸਾਜਿਕਿਓਕੋਈਰੋਵੈਚਾਰਾ।ਜਨਨਾਨਕਕਰਤੁਹੁਤੁਹਰਿ
ਹਰਿਸਾਜਿਸਵਾਰੇ।ਜਿਨਹਰਿਰਾਖਾਸੋਉਬਰੇਕਿਆਕੋਈਮਾਰਿਵਿਡਾਰੇ।੨

ਸੋਭਾ ਈਸੀ ਮੀਤਾ ॥੧॥੪॥ ਆਸਾ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ਅਕਲ ਕਲਾ ਕਿਨ ਜਾਣੀਐ ਕਿਨ ਪਾਈਐ ਅਸਥਾਨੁ ॥ ਸੁਰਗਿ ਮਛਿ ਪਇਆਲਿ ਸਭ ਥਾਈ ਤੇਰਾ ਤਨੁ ॥ ਕਰਨ ਕਰਨ ਕਰੀ ਵਾਲਿਆ ਤੂ ਸਭਨਾ ਸਾਰ ਕਰੇਹਿ ॥ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੂ ਜਾਣਹਿ ਜਿਨਿ ਕੀਤੇ ਤਿਨ ਦੇਹਿ ॥ ਤੂ ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ਸਭ ਥਾਈ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣਿ ਜੀਅ ਤੇਰੀ ਓਤਿ ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਇ ॥੧॥ ਅਤਿ ਊਚੇ ਤੇ ਊਚ ਭਗਵੰਤ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ॥ ਕਉਣ ਜਾਣੈ ਤੁਧੁ ਜੇਹਾ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰਵੈਰੇ ॥ ਤੂ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤਹਿ ਸਾਧਾ ਕੈ ਵਲਿ ਹੋਵਹਿ ॥ ਤੂ ਆਪਣੀ ਉਪਮਾ ਜਾਣਹਿ ਜੇਤਾ ਤੂ ਕਰਹਿ ਤੇਤਾ ਕੋ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣਿ ਜੀਅ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਇ ॥੨॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਇ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਕਰਤਾ ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਇ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਭਰਤਾ ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਇ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਰਾਖਾ ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਇ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸਾਖਾ ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਇ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੁਆਮੀ ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਇ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਗਾਮੀ ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਇ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੰਗੀ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣਿ ਜੀਅ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਇ ॥੩॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਇ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਇ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਪਿਤਾ ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਇ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਮਾਤਾ ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਇ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਭੋਗੀ ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਇ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਜੋਗੀ ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਇ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਭੋਗੀ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣਿ ਜੀਅ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਇ ॥੪॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਇ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਇ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਪਿਤਾ ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਇ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਮਾਤਾ ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਇ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਭੋਗੀ ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਇ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਜੋਗੀ ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਇ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਭੋਗੀ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣਿ ਜੀਅ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਇ ॥੫॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਇ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਇ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਪਿਤਾ ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਇ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਮਾਤਾ ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਇ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਭੋਗੀ ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਇ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਜੋਗੀ ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਇ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਭੋਗੀ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣਿ ਜੀਅ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਇ ॥੬॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਇ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਇ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਪਿਤਾ ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਇ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਮਾਤਾ ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਇ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਭੋਗੀ ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਇ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਜੋਗੀ ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਇ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਭੋਗੀ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣਿ ਜੀਅ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਇ ॥੭॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਇ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਇ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਪਿਤਾ ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਇ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਮਾਤਾ ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਇ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਭੋਗੀ ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਇ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਜੋਗੀ ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਇ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਭੋਗੀ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣਿ ਜੀਅ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਇ ॥੮॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਇ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਇ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਪਿਤਾ ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਇ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਮਾਤਾ ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਇ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਭੋਗੀ ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਇ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਜੋਗੀ ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਇ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਭੋਗੀ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣਿ ਜੀਅ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਇ ॥੯॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਇ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਇ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਪਿਤਾ ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਇ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਮਾਤਾ ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਇ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਭੋਗੀ ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਇ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਜੋਗੀ ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਇ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਭੋਗੀ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣਿ ਜੀਅ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਇ ॥੧੦॥

ਅਸਾਜੇ ਕਈ ਕਰਿ ਗਲਾਈ ਵੇਪਰਿਆ ਕੀ ਸਭ ਗੋਗੁਰ ਸਿਖਾਈ ਨੀਸਾਣਾ ਤਬਿਦਕ ਗਾਹ ਗੁਰ ਸਿਖੋ ਸਾਈ ਆਤੇ ਜਿਨ ਨਾਕੁ ਤਿਸ ਗੁਰ ਮੁਤ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਿਰਵੈਰੁ ॥੪॥੫॥ ਆਸਾ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ਜਿਨ ਤੇ ਹੋਇਓ ਸੋਇ ਤਿਨ ਸਭਨੀ ਧਿਆਇਆ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਤੁਲਿ ਨ ਕਥਨੀ ਪੂਰਾ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ਵੇਪਰਵਾਹ ਅਸਾਜੇ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਤੁਲਿ ਨ ਕਥਨੀ ਜੇਵਡਿ ਤਿਨਾ ਮੁਖੇ ਦਿਨਆਲੁ ਵੇ ਜਨਾ ॥ ਜੇਵਡਿ ਤਿਨਾ ਮੁਖੇ ਵੇ ਜੇਵਡਿ ਤਿਨਾ ਮੁਖੇ ਦੇਦਿ ਤਿਨਾ ਸੁਖੇ ਵੇ ਜਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਨਿਤ ਜਪੇ ਤਜਿ ਮਾਨ ਮੋਹ ਤਜਿ ਮਾਨ ਮੋਹ ਤਰਾਜੇ ॥ ਜਿਨੀ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਸੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਵੇ ਜਨਾ ॥ ਮੁਖੀ ਆਇਆ ਤਿਨਾ ਛਿਨੋ ਬੀ ਘਟੁ ਨ ਹੋਈ ਮਾਜੇ ॥ ਜਿਨੀ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਮਨਾਇਆ ਸੇ ਸੁਖ ਪਾਇਨਿ ਵੇ ਜਨਾ ॥ ਆਤਿ ਪੂਜੇ ਸਭ ਕੋ ਵੇਈ ॥ ਜਿਨੀ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਪਿਆ ਸੋ ਵਿਆਤਿ ਨ ਸੁਖੁ ਸਚੋ ਸਚੁ ਵੇਈ ॥ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਤੇ ਦਿਆ ਤਿਨ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ਕਿਸੈ ਪਾਸਹੁ ਓਇ ਸਚੇ ਦੀਬਾਣ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਸਭ ਜਗ ਅੰਦਰਿ ਪਈ ਜਿਉ ਸੂਰਜ ਕੀ ਕਿਰਣਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਲੈ ਹਉ ਧੋਵਾ ਤਿਨ ਚਰਣ ॥ ਮੈਲੁ ਭਰੀ ਅਤਿ ਦੁਰਮਤੀ ਹਉ ਕਰਮ ਕਮਾਣੇ ॥ ਸਾਕਤ ਨਿੰਦਾ ਕਰਹਿ ਵਿਚਿ ਨਿੰਦਾ ਵਡ ਹਾਣੇ ॥ ਨਿੰਦਾ ਕਰਹਿ ਪਰਾਈ ਕੀ ਆਪਣ ਨਾਹੀ ਸੁਧ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਕਤ ਨਰਕ ਮਹਿ ਕਿਉ ਉਤਰਸਿ ਪਏ ਗਾਢੇ ਬਧ ॥ ਸਾਕਤ ਨਰ ਕੀ ਕਰਣੀ ਜੈਸੇ ਕਾਗ ਕੀ ਦੇਹ ॥ ਬਾਹਰਿ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੋਵਤੇ ਅੰਤਰਿ ਬਿਸਟਾ ਗੇਹ ॥ ਜੈਸੇ ਕਾਗ ਨ ਹੰਸ ਗਤਿ ਕਾਗ ਹੰਸ ਨ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਕਤ ਨਰਕ ਮਹਿ ਸਾਧ ਸਰਗ ਨਿਵਾਸ ॥ ਸਾਕਤ ਕੀ ਓਹੁ ਬੰਦਨਾ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰਤਿਕੂਲ ॥ ਸਾਕਤ ਕੀ ਓਹੁ ਦੇਵਨਾ ਜੋ ਥੋਰੈ ਸੋ ਭੂਲ ॥ ਸਾਕਤ ਕੀ ਓਹੁ ਮਿਤ੍ਰਤਾ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੀਆ ਠਾਕ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਕਤ ਨਰਕ ਮਹਿ ਪਏ ਰਹਹੁ ਤੁਮ ਢਾਕ ॥ ਸਾਕਤ ਕੀ ਓਹੁ ਬੈਸਨਾ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰਤਿਕੂਲ ॥ ਸਾਕਤ ਕੀ ਓਹੁ ਭੋਜਨ

ਕਰਮਿਮਾਤੇ॥ ੨॥ ਚਾਰਿ ਕੁਨਾਂਚੇ ਚੁੰਦਾ ਜਿਉ ਤਰਿਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰ ਕਾਮਾਰੇ॥ ਆਲੁਖਜੀ
ਨਾਮੁ ਸਭਤੇ ਮੀਤ ਸਭ ਹੂੰ ਤੇ ਪਿਆਰਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ॥ ਸਭ ਹੂੰ ਤੇ ਪਿਆਰਾ ਪੂਰਖੁ ਨਿਰਮਲਾ
ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਣੀਐ॥ ਤਰਿਜਾ ਸੋਗੁ ਸੰਸਾ ਬਿਸਰੈ ਕਬਹੂੰ ਸਗਲ ਸਬਦੀ ਸੁਖੁ ਮਾਣੀਐ॥
ਪ੍ਰਭੁ ਪੂਰਾ ਜਾਂ ਜੀਵੈ ਸੰਤਨ ਸੁਖੀ ਵੈਨੇ ਜੀਪ ਤੁਹਮੋ ਹਦ ਖੜਾ॥ ਚਾਰਿਤ੍ਰ ਜਾ
ਚੇ ਚੁੰਦਜਿਉ ਨਾਨਕ ਤਰਿਪਿਆਰਾ॥ ੨॥ ਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ ਇਣ ਆਪਣੇ ਮੋਹੇ ਭੰਖੇ ਪੂਰਾ ਸਾਹ
ਜੋ॥ ਛਡੀ ਤੇ ਤਿਭਰੰਮ ਕੀ ਤੇ ਟਤਗੁਰ ਸੂਰਾ ਸਾਹ ਜੋ॥ ਆਦਿ ਅਪਾਧਿ ਮੀਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀਉ
ਦਰਗੁ ਗੋਂਧਾਲਾ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਘਨੇ ਪਾਤਿ ਪਾਵਨ ਸਾਧੂ ਧੂਰਾ॥ ਤਰਿਗੀਲੇ
ਨਾਰਾਇਣ ਨਾਨਕ ਮੋਹੇ ਕੰਪੁਰਾ॥ ੪॥ ੧॥ ੨॥ ਆਸਾਛਿਤ ਅਸਟਪਦੀ ਘਰੁ ੮ ਸਲੋਕ
ਜਾਕਉ ਹੋਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪ੍ਰਭੁ ਤਰਿਤਰਿਸੇ ਹੀਜਪਾਤ॥ ਨਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਤਿਲਾ
ਮਿਸਿਉ ਤਟ ਸਾਧ ਸੰਗਾਤ॥ ੧॥ ਛੰਤ ਜਲਦਧਨਿ ਆਈ ਰੀਤਿ ਅਬਦਸ
ਆਚਰਹੀ ਮਨ ਮੋਹੇ ਸੀਹੀ ਤਿਹਰੇ॥ ਅਬ ਉਗਾਹਿ ਓਅਖਿ ਅਬਲੇ ਹਬਾਸਨ ਅਤਿਸ
ਗਹਿ ਕੁਖਿ ਖੁਭੀ ਨਹੀਂ ਰੇ॥ ਖਿਨੁ ਨਹਿ ਟਿਕੈ ਐਸੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਰੀ ਮੋਹੇ ਸੀਗਾਰ ਤਰਿ ਬਿਰਸਅਸੀ
ਮੋਹੇ॥ ਜਬ ਦੂਖੁ ਸੁਣੀਐ ਜਬ ਮਥ ਬੁਝਦੀ ਮੋਹੇ ਤਹ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਗਤਿ ਰਹਪਿਆ॥ ਕਰਿ ਕੀਰਤਿ
ਗੋਵਿੰਦ ਧੁਣੀ ਮੋਹੇ ਸਗਲ ਪ੍ਰਾਛਤ ਤਦ ਪਹੇ॥ ਕਰ ਪ੍ਰਸਨ ਨਾਨਕ ਛੰਤ ਰੇ॥ ਵਿੰਦ ਤਰਿ ਕੇ ਮਨ ਤਰਿ
ਸਿਉ ਨੇਹ ਜਰੇ ਮੋਹੇ ਸੀਮਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਰੇ॥ ੧॥ ਜੋ ਸੀਮ ਛੁਲੀ ਨੀ ਗਇ ਕੁਖਿ ਨੁ ਭੀਨਾ ਧੀਰੇ
ਮਨ ਮੋਹੇ ਸਨੇਹੁ ਕਰੇ ਹੁਤਾ ਜੋ ਸੀ ਚਾਰਿ ਕਪਿਆ ਸਾਖਿ ਨੁ ਖਿਨੁ ਭੁੰਦਚਵੈ ਚਰਸੁ ਸੁਹਾਵੇ
ਹੁਤਾ ਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੀ ਜੋ ਇਹੁ ਮਨੁ ਦੀਜੈ ਅਤਿ ਭਾਇ ਮੋ॥ ਚਿਤੁ ਮੁਰਗੀ ਆਨੁਨ ਕੀ ਜੋਸਭ
ਇਹ ਗੀਜੈ ਚਸਮਨ ਕਉ ਦਾਖੀ ਤਰੀ॥ ਗੁਰ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੇ ਮਿਭੁਨਾਹ ਵੈ ਛੁਨੈ ਧਨ ਦੇਸ
ਜੁਨੇਸ॥ ਕਪੁਨਾਨ ਕਛੈਤ ਅਨੰ ਤਠਕੁਰ ਕੇ ਤਰਿਸਿਉ ਕੀ ਜੈਨੈ ਹਾਮਨ ਐਸੇ ਸਨੇਹੁ ਕੋ
ਹਾ ਚਕਵੀ ਸੂਰ ਸਨੇਹੁ ਚਿਤ ਵੈ ਆਸਾ ਘਣੀ ਕਾਦਿਦਿਨੀ ਅਨੁਦੇਖੀ ਮੋ॥ ਕੋ ਕਿਲਾ ਕੀ ਚਿ
ਪਗੀ ਤਿ ਚਵੈ ਸੂਹਾ ਵੀ ਆਸ ਨਰਹਰਿ ਗੁਰੀ ਜੀ ਮੋ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੀ ਜੋ ਮਾਨੁ ਨਕੀਹੋ ਇ
ਕਨਾ ਤੀਕੇਹ ਭਿਪਾਨੁ ਨਿ ਆ॥ ਅਬ ਕਿਆਰੰਗੁ ਭਾ ਇਹੁ ਮੋਹੁ ਪੁਰਾ ਇ ਉਨੇਗੇ ਆਵ
ਜਾਵਨਿ ਆ॥ ਬੈਨੁ ਸਾਧੂ ਸਰਣੀ ਪਰੀ ਮੋ ਚਰਨੀ ਅਬਟੁਟਸਿਮੋ ਹਜੁ ਕਿਤੀ ਮੋ॥
ਕਪੁਨਾਨ ਕਛੈਤ ਦਾ ਇ ਆਲੁ ਪੁਰਖ ਕੇ ਮਨ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭਾ ਇ ਪਗੀ ਤਿ ਕਬਹਿ ਦਿਨੀ ਅਨੁਦੇਖੀ

ਜਾਇ ਨ ਜਾਣੀ ਮਾ॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਸੁਰਿ ਨਪੁਨਿ ਸਹਜਿ ਵਖਾਣੀ ਮਾ॥ ਸਹਜੇ ਵਖਾਣੀ
ਆਖਿ ਬਹਣੀ ਚਰਣ ਕਮਲ ਸਰੰਨ ਮਾ ਇ ਆ॥ ਜਪਿ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਖੁਮਾਰੁ ਨਾਨਕ ਫਿਰਿ ਨ ਜੋਨਿ
ਦੀ ਆ ਹਲੁ ਪਾ ਇ ਆ॥ ਤਾਜੇ ਆਨੁ ਮੋ ਚੁਵਿ ਕਤੁ ਦੂਜਾ ਜੋ ਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ॥ ਓਨਵੈ
ਤਿਸ ਨਕੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਸਦਾ ਰਹਿ ਸੁਮਾਣੀ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਸੰਤਾ ਹਰਿ ਸੰਤ ਸਜਨ ਮੋ ਇ ਆ
ਸਦਾ ਈ ਸੰਗਾ॥ ਵਡ ਭਾਗੀ ਵਡ ਭਾਗੀ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਮਾ॥ ਵਡ ਭਾਗੀ ਪਾਏ ਨਾਮੁ ਖੁਮੀ
ਆਏ ਲਾਭੇ ਦੂਖ ਸੰਤਾਪੋ॥ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਾਗੇ ਭ੍ਰਮ ਭਉ ਭਾਗੇ ਆਪੁ ਮਿਟਾਇ ਮਿਲਾਪੋ
॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋ ਲੇ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੈ ਵਿ ਛੁੜਿ ਕਤ ਹਿ ਨਾ ਈ॥ ਓਨਵੈ ਤਿ ਨਨਕ ਦਾਸੁ ਤੇ
ਰਾਸਦਾ ਹਰਿ ਸਰਣਈ॥ ੨॥ ਹਰਿ ਦੇਵ ਹਰਿ ਦਿਸੈ ਸੰਜਨਿ ਤੇ ਵੇ ਭਰਾ ਰਤੀ ਆਲੇ ਰਾਮ॥
ਵ

ਐ॥੨॥ਜੀਸਿਕੁਰੰਕਜੋਸੇਸਾਨਦਖੁਟਿਸੂਵਣੀਹੀਖੁਰਿਵੈਅਨਐਸੀਪ੍ਰੀਤਿਕੀਜੈਜੋਜੋ
ਸੀਤਰੁਦਿਤਤਾਰਬੁਰੜੀਪਿਰਜੀਤਿਸੋਵੈਇਹੁਮਨੁਲਾਲਦੀਜੈ॥ਅਨੁਲਾਲਾਜਿਦੀਜੈਤੁ
ਗਕਰੀਜੈਹਰਿਖੁਸੀਆਰੰਗਮਾਣੇ॥ਪਿਕੁਆਪਨਾਪਾਇਆਰੰਗੁਲਾਲੁਬਣਾਇਆ
ਅਤਿਮਾਲਿਚੰਮੈਤਾਚੀਰਣੇ॥ਗੁਰੁਥੀਆਸਾਖੀਤਾਛੰਤੁਆਖੀਪਿਪਰਜਲਾਮਾਣੇ
ਨਦੀਸੋ॥ਕਹੁਨਾਨਕਛੰਤਦਾਈਆਭਲੇਮਨਹਰਿਚਰਣਾਰਾਧੀਜੈਐਸੀਪ੍ਰੀ
ਤਿਕੀਜੈ॥੪॥੧॥੫॥ ਆਸਾਛੰਤਮਹਲਾ ੫ ਸਲੋਕੁ ਚਤੁਰਭੁਜਿ
ਤੀਖੇਜਤੀਹਥੀਚਕੁਅਵਗਾ॥ਨਾਨਕਕੇਟੇਸਾਧਜਬਹਰਿਪਾਇਆਮਨਸਾ॥੧॥
ਛੰਤ॥ ਜਾਕਉਖੋਜਹਿਅਸੰਖਮੁਨੀਅਨੇਕਤਪੇ॥ਛਹਮੇਕੋਈਅਗਾਧਿਤਿਗਿਆ
ਨੀਜਾਪਜਪੇ॥ਜਪਤਪਸੰਜਮਕਿਰਿਆਪੂਜਾਅਨਿਕਸੋਧਨਬੰਦਨਾ॥ਕਰਿਗਵਨੁ
ਬਸੁਧਾਤੀਰਥਜਨਮੁਮਿਲਨਕਉਨਿਰੰਜਨਾ॥ਅਸੁਖਚਰਨੁਰੇਨੁਪਸੁਪੇਖੀਸਭਾ
ਭਤੁਭਾਹਿਅਗਧਤੇ॥ਦਇਆਭਲਾਜਾਗੇਬੈਦਿਮਨਕਮੀਭੁਸਾਧਸੰਗਤਿਤੇਹਿ
ਗਤੇ॥੧॥ਕੋਟਿਬਿਸਨਅਵਤਾਰਸੰਕਰਜਟਧਾ॥ਚਾਰਹੀਤਿਪ੍ਰਭਿਦਇਆਮਹਿ
ਤਿਮਿਲੁਚਅਪਾ॥ਅਪਾਰਅਗਮਅਗੋਚਰਿਦਠਾਕੁਰਸਗਲਾਪੂਰਨਪੂਰਨ ਧਨੀ॥ਬੁਗਸੀ
ਧਗਣਤੀਧ ਰਬਧਿਆਵਹਿਜਾਖਰਿਕੈਨਰਗੁਣਤੁਲਨੀ॥ਕੋਟਿਇੰਦ੍ਰਅਨੇਕਦੇਵਜਪ
ਤਸੁਆਸੀਜੋਜੋਕੰਖਾਅਸਥਨਾਥਦਈਆਭਨਨਕਸਾਧਸੰਗਤਿਮੀਲਿਉਧਾ॥
ਜਾਕੋਟਿਦੇਵੀਜਾਕਉਸੇਵਹਿਲੀਖਮੀਅਨਿਕਭਤਿ॥ਗੁਪਤਪ੍ਰਗਟਜਾਕਉਅਰ
ਧਹਿਉਤਪਤੀਦਿਨਬੁਗਤਿ॥ਨਹੀਖਅਸਸੀਅਰਬੁਰਧਿਆਵਹਿਬਿਬੁਧਾ
ਗਨਗਾਵਹੇ॥ਸਗਲਖਟੀਸਚਜਾਚਹੀਸਦਸਦਾਧਿਆਵਹੇ॥ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਪੁਰਾ
ਣਚਤੁਰਮੁਬੇਦਪੜਹਿਸਾਸਤ੍ਰਜਾਕਉਜਪਤਿ॥ਪਤਿਤਪਾਵਣਭਗਤਿਵਛਲਭਨਨਕ
ਮਿਲੀਐਸੰਗਿਸਾਤਿ॥੨॥ਜੇਤੀਪ੍ਰਭੁਜਾਨਈਰਸਨਤੇਤਕਨੀ॥ਅਨਜਾਨਤਜੋਜੋ
ਵੈਤੇਤੀਜਾਇਗਨੀ॥ਅਵਿਗਤਅਗਨਤਅਥਾਹਠਾਕੁਰਸਗਲਾਮੈਂਬੇਥਾ
॥ਸਭਬਜਾਚੈਕਵੇਰੁਦਤਨਾਹਦੁਰੈਸੰਗੀਜਾਹਗਾ॥ਵਸਿਤਗਤਬੀਆਮੀਜੋ
ਆਤਾਕੀਉਪਮਾਕਿਤਗਨੀ॥ਇਹੁਦਨੁਆਨੁਨਨਕੁਪਾਏਸੀਬੁਸਾਧਹਾਧਨਿਚਲੀ
ਸੀ॥੪॥੨॥੬॥ ਆਸਾਛੰਤਮਹਲਾ ੫ ਸਲੋਕੁ ਉਦਮੁਕਰਤੁਵਡਭਾਗੀ
ਅਰਧਾਰਿਹਰਿਹਾਇ॥ਨਾਨਕਜਿਸੁਸਿਮਰਤਸਭਸੁਖਤੁਵਹਿਦੁਖਦਰਦਭ੍ਰਮੁਜਾ
ਇ॥੧॥ ਛੰਤੁ ਨਾਮੁਜਪਤੇਗੋਵਿੰਦਨਾਮਅਲਖਸਾਈ॥ਕੋਟਤਸਾਧੂਸੰਗਜਸੁ
ਗਿਨਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੁਖਦਰਦਭ੍ਰਮਤਉਬੇਅਪੋਨਸੁਸਿਮਰਤਸਦਸੁਖੀ॥ਸਾਸਿਸਾ
ਸਿਅਗਧਿਰਿਡਿਗਿਐਸੇਪ੍ਰਭੁਮਨਿਸੁਖੀ॥ਕ੍ਰਿਪਾਲਦਇਆਲਸਭ
ਭਗੁਣਨਿਧਿਕਰਿਦਇਆਸੇਵਾਲਈ॥ਨਾਨਕਕੁਪਾਇਐਪੈਚਰਨਜਪੈਨਾਮੁਜ
ਪਤੇਗੋਵਿੰਦਨਾਮਅਲਖਸਾਈ॥੧॥ਪਾਵਨਪਤਿਤਪੁਨੀਤਨਮਨਿਰੰਜਨ॥ਭਰਮ
ਮੋਹਗਬਿਤਸਗਿਆਨਗੁਰਮੰਜਨ॥ਗੁਰਗਿਆਨਅੰਜਨਪ੍ਰਭੁਨਿਰੰਜਨਜਲਿਥ
ਲਿਮਹੀਆਬਿਪੁਰਿਆ॥ਇਕਨਿਮਖਜਪੇਦਇਆਮੀਟੇਤਿਸੀਵਿਸੂਨਿਆ
॥ਅਗਧਿਬੋਧਸਮਰਥਸੁਆਮੀਸਰਬਕਲਭੁਭੁਜੰਨਾ॥ਨਾਨਕੁਪਾਇਐਪੈਚਰਜੰ
ਪੈਪਾਵਨਪਤਿਤਪੁਨੀਤਨਮੁਨਿਰੰਜਨ॥੨॥ਛੋਟਗਤੀਗੋਪਾਲਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪ
ਨਿਧੇ॥ਐਸਿਆਸਰਤ੍ਰਅਚਰਨਤ੍ਰਮੀਸਗਨੀਸਿਧੇ॥ਹਰਿਚਰਨਕਾਰਨਰਨਬੁਐ
ਮੀਪਤਿਉਧਾਰਨਹਰਿਹਰੇ॥ਸਾਗਰਸੰਸਾਰਭਵੁਤਰਾਨਮੁਸਿਮਰਤਥਕੁਤੇ॥
ਆਦਿਅੰਤਿਬੇਅੰਤਿਪੇਜਹਿਸੁਨੀਉਧਰਨਸੰਤਸੰਗਾਬਿਧੇ॥ਨਾਨਕੁਪਾਇਐਪੈ
ਜੈਪੈਚਰਨਭੈਹਰਨਪ੍ਰਭੁਪਾਲਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧੇ॥੩॥ਕੁਗਤਿਵਛਲਭੁਹ
ਮਿਬਿਸਮ੍ਰਿਤਿਆਇਆ॥ਜਜਜਪਤਅਰਾਧਿਤਤਰਪ੍ਰਗਟਾਇਆ॥ਮ੍ਰਿਤਿਆਪੀਜੀ
ਏਸਮਾਇਸਹਜਿਸੁਭਾਇਕ੍ਰਮਕ੍ਰਮਜਸਾਗਿਆ॥ਅਨੰਦਚਰਿਜਸਸਮਅੰਗਲ
ਸਭਬਦੁਖਵਿਸਾਰਿਆ॥ਚਮਤਕਾਰਪ੍ਰਗਾਸੁਦਯਦਇਸਏਕੁਤਯਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ॥
ਨਕੁਪਾਇਐਪੈਚਰਨਪੈਕਗਤਿਵਛਲਭੁਹਰਿਬਿਸ੍ਮ੍ਰਿਦਆਇਆ॥੪॥੨॥
॥ਆਸਾਛੰਤਮਹਲਾ ੫ ਚਿਤੁਸੰਤਨਸੋਹਗੁਮੇਰੋਜਨਾਵਏ॥ਜਾਕੋਮਿਲੈ
ਹਰਿਨਾਮੁਸਦਹੀਗਾਵਏ॥ਅਵਿਨਸੀਅਵਿਗਤੁਸੋਪ੍ਰਭੁਸਦਨਵਤਨਨਿਰਮਲਾ
॥ਜਨਦੁਰਮਿਸਦਝਦੁਰਿਠਕੁਦਹਦਿਸਪੂਰਨਸਦਸਦਾ॥ਪ੍ਰਾਸਪਤਿਗਤਿਮਤਿਜਾ
ਤੇਪ੍ਰਾਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰੀਤਿਮੁਭਾਵਏ॥ਨਾਨਕੁਵਖਾਣੈਗੁਰਬਚਜਿਣੈਥਿਰੁਸੰਤਨਸੰਗਿਮ
ਲੈਨਜਾਵਏ॥੧॥ਜਾਕਉਕ੍ਰਿਪਾਅਭਗਤਗੁਣਦੇਸੋਅਨਦੁਘਣਾ॥ਸੁਖਵੰਞੀਸਾਨਰਿਸ
ਪੂਰਿਬਣਾ॥ਆਨੰਮਭਗਤਕਾਭੰਡਾਰੁਜਿਸੁਸੰਗਿਸੁਗਜਨੁਸੋਪ੍ਰਭੁ॥ਸਭਬਸਿਧਿ

ਕਉਧੋ ਕੇਰਗਤ ਤਰ ਸੰਸਾਰ ਉਨ ਜੇ ਨਕੇ ਨਪਰ ਕੋਰ ਹੀ ਜਰਿ ਜਸੁ ਸੁਨਰੁ ਸ੍ਰਵਨ ਸੁਨਿ
ਸ੍ਰਵਧਾ ਪੁਰਖ ਜਿ ਆਨੀ ਮਨਿ ਧਰਿ ਪਾਵੈ ਤਰਿ ਭੈ ਗਿਰ ਜੰਤੇ ਮੁਕਤਿ ਬਿਧਾਤਾ ਸਾਵੈ
ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਬਸੁਧਾ ਦਾਦਰ ਬਨ ਜਾ ਜਲ ਥਲ ਮਹਿ ਪੂਰਨ ਲੋਏ ॥ ਜੈਸੇ ਰਹਣੁ ਰਹੈ ਪ੍ਰਭ ਤੈਸੇ ਤੈਸੇ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ੪ ॥ ੮ ॥
ਤਾਂ ਕੀ ਆਸ ਪੂਰੀ ਸੰਤ ਕੀ ਸਰਣਾ ਜਾ ਕੋ ਜਾਪੈ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤਾ ਕੈ ਹਾਥ ॥ ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਦੇਵਤ ਦਾਨੁ ॥
ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਓਟ ਨਿਰੰਜਨ ਤਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੋਭਾ ਤਾ ਕੋ ਨਾਹੀ ਕੋਪ ॥ ਆਪਨ ਜਪੈ ਅਵਰ ਜਪਾਵੈ ॥
ਸੁਨਤ ਕਥਾ ਤਾ ਕੇ ਪਾਪ ਬਿਲਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਊਚੀ ॥ ਤਾ ਕੀ ਸਰਣਿ ਜਾਪੈ ਸਭ ਮੂਚੀ ॥
ਸਾਧ ਕੇ ਲਛਣ ਸਾਧ ਜਾਨੈ ॥ ਉਸਤਤਿ ਕਰੈ ਪ੍ਰਭੂ ਕੀ ਆਪਨੈ ॥ ਜੋ ਜੋ ਹੋਆ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਮਾਨੈ ॥
ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੋ ਜਾਨੈ ॥ ਸਭ ਤੇ ਦੂਰਿ ਮਹਾ ਬਿਖਿਆ ਤੇ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਪਰਸਾਦੀ ਜਿਆ ਤੇ ॥
ਜਿਸ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਤਾ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਥੀ ਨ ਜਾਇ ਅਪਾਰ ॥ ਜਿਸ ਕਉ ਹੋਆ ਆਪ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥
ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨ ॥ ੫ ॥ ੯ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਹਹਿ ਬਿਸਮਾਦ ॥
ਸੁਨਹਿ ਤ ਸਰਧਾ ਪੂਰਨ ਨਾਦ ॥ ਕਰਹਿ ਤ ਆਪਨ ਸਵਰਹਿ ਤ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਐਸਾ ਭਗਤੁ ਦੁਲਭੁ ਕੋਇ ॥ ੧ ॥
ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਜੋ ਜਨ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ ਦਾਸ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਝੈ ਪਰਤਾਸ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ਕਰੈ ਇਸਨਾਨੁ ॥
ਤਿਨ ਕਉ ਪੇਖਿ ਹੋਇ ਮਨਿ ਦਾਨੁ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਰਣੈ ਪਾਇ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਨੁ ਡੋਲਾਇ ॥
ਜੋ ਜੋ ਕਹੈ ਠਾਕੁਰ ਕੈ ਸਾਦਿ ॥ ਸੁਨਤ ਕਥਾ ਮਹਾ ਅਹਲਾਦਿ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪੈ ਤਿਨ ਕੈ ਪਾਸਿ ॥
ਤਿਨ ਕੀ ਅਪਨੈ ਹਿਰਦੈ ਆਸ ॥ ਜਿਨ ਕਾ ਠਾਕੁਰ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਨੈ ॥ ਮੁਖ ਤੇ ਕਛੂ ਨ ਅਪਨਾ ਬਖਾਨੈ ॥
ਜਿਉ ਬੋਲਾਵਹਿ ਤਿਉ ਬੋਲਹਿ ਦਾਸ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਸ ॥ ੧ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੀਠਾ ॥
ਤਿਨ ਕੀ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਭਗਤਿ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਤਿਨ ਪਾਈ ਪਰਮ ਗਤਿ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਤਿਨ ਕਾ ਨਾਉ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਦਰਸਨਿ ਸਭ ਕੁਲ ਪਰਉ ॥ ਧੰਨੁ ਜਨਨੀ ਜਿਨਿ ਜਨਿਆ ਦਾਤਾ ॥ ਪਰਾਨ ਪਵਿਤ ਮੁਖ ਜਪਿਆ ਜਾਤਾ ॥
ਧੰਨੁ ਸੁ ਥਾਨੁ ਜਹ ਭਗਤ ਨਿਵਾਸ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਨਿਵਾਸ ॥ ਜੋ ਜੋ ਕਰਮ ਕਰੈ ਤਿਹ ਲਾਭ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੁਆਮੀ ਸਭ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਕਉ ਤਿਹੂ ਲੋਇ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਹੋਰੁ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥
ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਉ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਹੋਇ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਨਿਵਾਸ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਨਾਹੀ ਭੂਖ ਪਿਆਸ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਤਿਨ ਕਿਛੁ ਅਵਰੁ ਨ ਲਗੈ ਮਾਇਆ ॥
ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਪੂਰਨ ਭਗਵਾਨੁ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਹਰਿ ਮੀਠਾ ॥
ਉਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਰਹੀਐ ਡੀਠਾ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੋਪਾਲ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ਕਰੈ ਸਭ ਭਾਲ ॥
ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਜਗਦੀਸ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਕਾਜ ਨ ਲਾਗੈ ਹੋਰੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਜਪ ਸੋਇ ॥
ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਕਉ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ੩ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ॥
ਤਿਨ ਕੀ ਕਥਾ ਨਿਰਮਲ ਬਿਪਰੀਤਿ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਆਵੈ ਏਕ ਰੰਗ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਨਾਹੀ ਦੂਖ ਭੂਖ ਰੋਗ ॥
ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਚਰਣ ਪਿਆਰੁ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਨਾਹੀ ਜਮ ਕਾ ਕਾਰੁ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਕਰਤਾ ਵਸਿਆ ਸੋਇ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਕੋਇ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਜਪਿਆ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰੈ ਤਿਹੁ ਧਾਮੁ ॥
ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਕੀਨੀ ਪ੍ਰਭ ਸੇਵ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਪਰਉ ਪਾਇ ॥ ੪ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਨਿਵਾਸੁ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਨਾਹੀ ਜਮ ਕਾ ਤ੍ਰਾਸੁ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਊਤਮ ਰੀਤਿ ॥
ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਵਿਸ੍ਵਾਸ ॥ ਸਗਲ ਤਜੇ ਤਿਨ ਕੇ ਬਿਨਾਸ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਪ੍ਰਭ ਮੀਠਾ ॥
ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਕੀਨ ਬੈਕੁੰਠਾ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਨਾਹੀ ਜਮ ਕਾ ਤ੍ਰਾਸੁ ॥
ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਊਤਮ ਰੀਤਿ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਵਿਸ੍ਵਾਸ ॥
ਸਗਲ ਤਜੇ ਤਿਨ ਕੇ ਬਿਨਾਸ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਪ੍ਰਭ ਮੀਠਾ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਕੀਨ ਬੈਕੁੰਠਾ ॥
ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਨਾਹੀ ਜਮ ਕਾ ਤ੍ਰਾਸੁ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ॥
ਤਿਨ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਊਤਮ ਰੀਤਿ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਵਿਸ੍ਵਾਸ ॥ ਸਗਲ ਤਜੇ ਤਿਨ ਕੇ ਬਿਨਾਸ ॥
ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਪ੍ਰਭ ਮੀਠਾ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਕੀਨ ਬੈਕੁੰਠਾ

ਲਾਮਲਾਦੁਖਜਾਗੇ॥ਬਿਨਵੈਤਿਨਨਾਕਸਦਾਜਾਗਹਿਤੇਪ੍ਰਭਦਾਸਸੰਤੇਪ੍ਰਿਆਗੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਸੋਸਤਦੀਐਤੇਬਹੁਬਾਣਿਆ॥ਮਨਿਅਤਦਭਾਇਆਪ੍ਰਭੁਮਾਵਤਸੁਣਿਆ॥ਪ੍ਰਭ
ਪਿਖਿਸੁਆਮੀਸੁਖਸਹਜਾਸੀਚਾਵਾਮੰਗਲਗਾਸਤਗੇ॥ਮੰਗਸੀਗੋਗਲਾਗੇਦੁਖਭਉਗੇਪਲੇ
ਅਤਨਸਾਂਤਿਹੋਆਮਨਇਛਾਈਪ੍ਰਭੁਧਿਆਇਐਜੰਗੁਸਾਹਸੁਭਗਤਿਆਬਿਨ
ਬੀਤਿਨਜਾਕਿਸੇਸ੍ਰੀਧਰਸਭਾਭਲਆਨੰਦਸਭੁਬਣਿਆ॥੨॥ਸਿਮ੍ਰਤਿਸਖੀਆਪ੍ਰਭ
ਪਿਕਹੁਕੰਤਨੀਸਾਣੀ॥ਗਸਿਪ੍ਰੇਮਭਰੁਸੀਕਛੁਚੋਲਿਨਜਾਣੀ॥ਗੁਣਗ੍ਰਹਤੁਗੁਪਤਅ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਤੇਨਿਰਮਾਅਭੁਤਪਾਵਹੋ॥ਭਰਮਗਤਿਭਾਇਧਿਆਇਸੁਆਮੀਸਦਾਰਹਿਸੁਦ
ਗਾਵਹੋ॥ਸਗਲਾਗੁਣਸੁਗਿਆਨਪੂਰਨਅਘਣੇਪ੍ਰਭੁਭਣਣੀ॥ਬਿਨਵੈਤਿਨਨਾਕ
ਗੋਗਿਰਤੀਪ੍ਰੇਮਸਹਜਿਸਮਾਣੀ॥੨॥ਸੁਖਸੋਹਿਲੜੇਹਰਿਗਾਵਣਲਾਗੇ॥ਸਾ
ਜਨਸਭਸਿਅਰੇਦੁਖਦੁਸਮਨਭਗੇ॥ਸੁਖਸਹਜਸਮਸੇਹਰਿਨਮਿਤਸਜੇਮੁਕਿਅ
ਪ੍ਰਿਕਿਆਧਾਗੀਆ॥ਰਹਿਚਰਣਲਗੇਸਦਾਜਾਗੇਮਿਲੇਪ੍ਰਭਬਨਵਾਗੀਆ॥ਸੁਖ
ਦਿਵਸਆਏਸਹਜਿਪਾਏਸਗਲਨਿਧਿਪ੍ਰਭੁਪਾਗੇ॥ਬਿਨਵੈਤਿਨਨਾਕਸਗਣਿਬੁਅ
ਮੀਸਦਾਰਹਿਜਾਗਤੇਗੇ॥੪॥੧॥੧੦॥ਆਸਾਛੰਤਮਹਲਾ੫ ਓਤਿਵੇਦੁਦਰ
ਬੁਰਿਆਤੇਕਿਆਚੀਰੁਲਾਇਆ॥ਮੁਹਲਾਤਿਪੁੰਨੜੀਆਂਕਿਤੁਕਾਮਿਦੁੰਮੋਲਾਇਆ
ਕੂੜੇਲੋਭਾਇਆਂਧੋਮਾਇਆਕਰਹਿਪਾਪਾਂਮਿਤਿਆ॥ਤਨੁਹਸਾਂਛੇਗੇਜਮ
ਪਿਤੇਗੇਕਾਲੇਬਪੁੜੇਜੋਤਿਆ॥ਮਾਲੁਜੋਬਨੁਛੋਡਿਵੈਸੀਗਹਿਬਿਖੈਨਾਲੁਖਾਇਆ
॥ਨਾਨਕਕਮਾਣਸੀਗੋਜੁਭਜਾਨਜਾਇਕਿਰਤੁਮੇਟਾਇਆ॥੧॥ਫਿਰਬੋਲੁਮੰਮ
ਗਜਿਵੈਪੀਬੇਗੋਨਿੰਦਾਦਾਇਣਾ॥ਸੁਖਹੁਦੁਖਭਏਨਿਤਪਾਪਕਮਾਇਣਾ॥ਧਾਧਾ
ਕਾਲੇਛਡਿਨਾਹੀਲੈਚਲੇਘਾ॥ਤਿਗਲਾਂਵੈਆ॥ਹਸਿਚੰਦਉਗੇਦੇਖਿਮੁਰਖੁ
ਨੁਸੋਜਾਗਾਵੈਆ॥ਲਬਿਲੋਭਿਅੰਨ੍ਹਿਗਿਆਨਿਮਾਤਾਗਰਬਿਗਇਆਸਾਮਾਇਣਾ॥ਨ
ਨਕੀਮੁਗਆਗਿਆਨਿਬਿਨਸੇਜਨੀਏਆਵਣਜਾਇਣਾ॥੨॥ਸੰਮੈਹੇਮਖੁਸੁਆਮਿ
ਉਭਾਏਉਠਣਾ॥ਤਸਤੀਗਰਤਿਪਾਇਆਕਿਉਤਰੀਐਤਾਗੀ॥ਤਰਣਤਾਰਣ
ਇਆਖਿਖਸਮੁਚੀਤਿਨਆਇਓ॥ਦੁਖਸਜਾਈਗਣਤਨਾਹੀਕਿਆ
ਪਣਪਾਇਓ॥ਗੁਝਾਕਮਾਣਾਪਗਟੁਹੋਆਈਤਉਤਿਪੁਆਗੀ॥ਸਨਸਨਸਤਿ

ਗੁਰਬਾਬ੍ਰਹਮੁਪੂਰਾਬਸਮਖਅੰਕਾਗੀ॥੨॥ਹਰਿਕੇਦਾਸਸੀਵੇਲਗਿਪ੍ਰਭੁਕੀਚਲਣੀ॥
ਕੋਹੋਭਗਾਈਲੀਏਤਿਸੁਠਾਕੁਰਸਭਣੀ॥ਬਲਬੁਧਿਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਅਪਣਾ
ਆਪਿਨਮੁਜਪਾਇਆ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਆਪਿਮਿਲਾਇਆਜਗਤੁਤਰਣਇਆ॥ਸਭਿ
ਲੀਏਲਡਾਵੇਸਦਾਨਿਰਮਲਬਣਦੀ॥ਨਾਨਕਨਰਕਿਨਜਾਹਿਕਬਹੁੰਪਰਿਸੰਤਤਰਿ
ਸਣਦੀ॥੪॥੨॥੧੧॥ਆਸਾਛੰਤਮਹਲਾ੫ ਦੇਖੁਮੇਰੇਆਲਸਾਤਰਿਪਾਸਿ
ਚੋਨੀਤੀ॥ਵਞੁਸਹੁਆਪਨੜਾਪ੍ਰਭੁਸੀਗਸੋਹੰਤੀ॥ਸੇਗਾਸਾਂਤੀਕਿਤੁਸੁਆਮੀ
ਨਸੁਭੇਟੀਗਾਵੀਐ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਮਨਿਚੀਤਿਰਹੀਵਾਪ੍ਰਭੁਪੇਖਿਹਰਿਗੁਣਗਾਵੀਐ॥ਇ
ਗਭਜਾਇਆਦਰਸੁਪਾਇਆਮਿਲੀਦੈਸਾਇਸਿਚੰਤੀ॥੧॥ਬਿਨਵੈਤਿਨਨਾਕੋਸੋ
ਇਛਪੁਨੀਮਿਲੇਜਿਸੁਪੰਖੇਜੰਤੀ॥੧॥ਨਾਸਿਵੈਦੁਰਿਕਿਲਵਿਖੁਹਰਣਥਾਹਿਆਇ
ਆਦੂਤਰਦਨਤੁਭਾਇਆਂਗੋਵੈਦਪ੍ਰਗਣਇਆ॥ਪ੍ਰਗਟੇਰਤੁਪਾਲੋਬਿੰਦਲਾ
ਲਨਸਾਧਸੰਗਿਵਖਾਣਿਆ॥ਅਚਰਜੁਡੀਠਾਮੀਮੁਛੁਟਾਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਜਾਣਿਆ
ਅਨਿਸੰਤਿਆਈਵਜੀਵਧਾਈਨਹਅੰਤਿਜਾਈਪਾਇਆ॥ਬਿਨਵੈਤਿਨਨਾਕਸੁਖ
ਸਜਾਮੇਲਾਪ੍ਰਭੁਆਪਿਬਣਾਇਆ॥੨॥ਨਨਕਨਤੜੀਰਵਿਆਸਿਮੋਰਤਨਸਾਇ
ਣਾਜੈਜੈਧਸੁਕਰੇਦੂਤਰਤੁਏਪਲਾਇਣਾ॥ਧਰਮਖੀਜਸਜਬੁਖੀਏਸਾਧਸੰਗ
ਤਿਹਪਿਤਜੇ॥ਕਰਿਆਨੁਹਰਪ੍ਰਭੁਮਿਲੀਐਮੇਲਮਸਤਾਸਤਭਤਜੇ॥ਗਾਇਕੀਰਿਹਾਏ
ਗੁਰਿਮਿਲਾਏਵੈਦਜਪਤਅਘਾਇਣਾ॥ਬਿਨਵੈਤਿਨਨਕਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਸ
ਗਲਆਸਪੁਜਾਇਣਾ॥੩॥ਨਿਧਿਸਿਧਿਚਾਕਣਗੋਤਕੇਤਕਾਕਾਰਣਾ॥ਸਭੁਕਿਛੁਵਸਿ
ਜਿਸੈਸੁਪ੍ਰਭੁਅਸਾਣਾ॥ਗਰਿਭੁਜਾਲੀਨੋਨਾਮਦੀਨੋਕਰੁਧਾਰਿਮਸਤਾਕਿਰਪਿਆ॥
ਸੀਸਾਤੁਸਾਗਰੁਨਜਾਵਿਆਪੈਅਮਿਓਹਰਿਸੁਚਾਖਿਆ॥ਸਾਧਸੰਗੇਨਮਸੰਗੇਰਣ
ਜੀਤਿਵੜਆਖਾਣਾ॥ਬਿਨਵੈਤਿਨਨਾਕਸਗਣਿਸੁਆਮੀਬਹੁੜਿਜੀਮਾਸਭੁਪਾਣਾ॥
॥੪॥੩॥੧੨॥ਆਸਾਛੰਤਮਹਲਾ੫ ਦਿਨੁਰਤਿਕਮਾਇਐਰੇਸੰਆਇਓਮਾ
ਬੋ॥ਜਿਸੁਪਾਸਿਤੂਭਾਇਦਰੁਸੰਵੇਖੀ(ਸਾਬੋ)॥ਸੋਗਿਦੇਖੇਕਰਣਹਾਕਾਇਪਾਪੁ
ਕਮਾਈਐ॥ਬੁਧਿਵਤੁਕੀਜੈਨਾਮੁਲੀਜੈਜਨਰਲਿਸੁਖਿਜਨਾਈਐ॥ਆਠਪਹਰਤਰਿ
ਨਾਮੁਸਿਮਰਹੁਬੈਤੇਰੈਸਾਬੋ॥ਭਜੁਸਾਧਸੰਗਤਿਸਦਨਸਕਸਿਮਟਹਿਦੇਖਕਾ

ਤੇ॥੧॥ਵਲਵੰਚਕਲਿਖੁਦਰਤਭਗੀਮੁਖਯਗਵਾ॥ਸਭੁਕਿਛੁਦੇਖਤਿਆਤਮਿਦੇਵ
ਨਦਾਬਾ॥ਦਤਾਤੁਸਦਾਦਇਆਲੁਸੁਆਮੀਕਾਇਅਨਹੁਵੈਸਾਮੀ॥ਮੈਅਜਾਸਾਪੀ
ਗੋਤਜੁਨੀਸੰਗੋਕੁਲਾਸਖੁਧਰਤਸੀ॥ਸਿਧਸਾਧਿਕਦੇਵਖੁਨਿਰਮਲਕਤਨਮਖਯਥਾ
ਗ॥ਥਿਰਵੈਤਿਨਨਕਸਦਤਜੀਐਪ੍ਰਭੁਏਕੁਕਰਦੇਦਗਾ॥੨॥ਕੋਤੁਨਕੀਜਈਪ੍ਰਭੁ
ਪਸਥਦਗਾ॥ਕੁਤੁਕਪਟਭਮਾਵਦੇਜਨਮਾਹੀਸੰਸਾਰ॥ਸੰਸਾਰਸਾਗਗੁਰੋਨੀ
ਤਭਿਆਜਿਨੀਏਕੁਧਿਆਇਆ॥ਤਜਿਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਅਗਿੰਦਾਸਿੰਦਪ੍ਰਭੁਤਸਰਣਈਆ
ਇਆ॥ਜਾਲਿਕਾਲਿਕੀਅਸੀਆਥਿਗਵਿਆਸੁਆਸਾਪ੍ਰੀਭੁੜਅਗਮਅਪਾਰਾ॥ਥਿਨਵੈ
ਤਿਨਨਕਦੇਕਜਾਨਕੀਚਰਣਕਮਲਆਧਾਰਾ॥੨॥ਪੇਖੁਪ੍ਰਭੁਸਿਚੰਦ ਉਰੜੀਅਸ
ਖਿਨੁਕਿਛੁਨਾਹੀ॥ਮਾਇਆਡੰਗਜੇਤੇਸੇਸੰਗਿਨਜਾਹੀ॥ਹਰਿਸੰਗਿਸਾਥੀਸਦਤੈਂ
ਦਿਨੁਕਿਛੁਨਾਹੀ॥ਮਾਇਆਡੰਗਜੇਤੇਸੇਸੰਗਿਨਜਾਹੀ॥ਹਰਿਸੰਗਿਸਾਥੀਸਦਤੈਂ
ਦਿਨੁਰੈਨਿਸੁਬੇਗਿਲਾਈਐ॥ਹਰਿਏਕਾਬਿਨੁਕਛੁਅਵਰੁਨਜੀਤਾਉਦੜੀਆਜਾਈਐ
॥ਮੀਤਜੋਬਹੁਆਥਭੁਸਰਥਪ੍ਰਭੁਏਕੁਕਰਿਮਨਮਾਨੀ॥ਬਿਨਵੈਤਿਨਨਕੁਵ
ਲਭਗਿਆਈਐਸ੍ਰਿਖਿਸਗਜਿਸਮਾਨੀ॥੪॥੨॥੨੬॥ਆਸਾਛੰਤਮਹਲਾ੫॥ਘਰੁ੮
ਕਾਮਾਕ੍ਰਮਭਤੀਤਿਕਮਾਲਾਕ੍ਰਮਭਤੀਤਿਤੇਤੀਖਣਮਦਾਬੰਧਗੀਤੇ॥
ਅਵ੍ਹਾਅਕਥਜਾਤਾ॥ਗਤਬਰਬਨਯੌਗਰਤਭਤਪ੍ਰਭਬਿਨੁਸਭ
ਅਨਚੇਰੇਤੇ॥ਦਿਨਕਰੈਅਨਾਦਿਨੁਖਾਤਾ॥ਦਿਨਖਾਤਜਾਤਥਿਤਾਤਪ੍ਰਭਬਿਨੁਮਿਥ
ਭਰਮਕਰਤਪਤੇ॥ਜਨਮਮਰਣਅਨੇਕਬੀਤੇਪ੍ਰਿਅਸੰਗਿਬਿਨੁਕਛੁਨਾਹੀ
॥ਕੁਥਜੁਪਥੁਪ੍ਰਭਿਆਸਜੀਨੈਤੁਝਬਿਨੁਮੋਹਕਦਨਆਤ॥ਕਰਜੋੜਿਨਨਕੁਮਾ
ਗਹਰਿਆਇਓਪ੍ਰਿਅਸਖਲਾਰਕਰਪ੍ਰਭਾਤ॥੧॥ਮੀਨਜਲਾਹੀਨਮੀਨਜਲ
ਤੀਨੋਲੋਭੁਬਿਛੁਰਤਅਸਤਨਸੀਲੋਕਤਜੀਵਨੁਪ੍ਰਿਆਬਿਨੁਹੋਤ॥ਸਸੁਖਸ
ਜਿਬਾਸਨਸੁਖਸਹਿਬਾਸੋਮ੍ਰਿਗਆਸਪੇਅਨਤਨਪ੍ਰਾਸ॥ਓਹੁਬੇਧਿਓਸਾਹ
ਸੰਤ॥ਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਿਲਾਗੀਮੈਅਭੁਬੈਰਾਗੀ॥ਪ੍ਰਿਸੁਰਹਨੁਈਸੁਬਿਨਾਥਲਾ
ਕਾਮਲਾਗੈਪ੍ਰਿਅਏਮਹਾਗੈ॥ਚਿਤਵੀਤਿਅਨਾਦਿਨੁਪ੍ਰਭੁਪੇਖਾ॥ਸ੍ਰੀਰੰਗਿਰਤੇਜਨ
ਪੂਰਨਜਸਿਪ੍ਰੇਮਸਨਕਮਗਨਦੇਤ॥੨॥ਅਲੀਅਲਗੁਜਾਤਅਲੀਅਲਗੁ

ਮਾਰੂਸੋਲਹੇ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਚਲਿਜਾਗੁਰਆਪਣੇਦਿਹੁੜੀਸਦਵਗ॥ਜਿਨਿਮਨਿਤਨਿਵਸਿਆ
ਤੇਵੇਤੇਕੀਏਕਰਤਨਭਾਗੀਵਾਗ॥੧॥ਮਃ ੨ ਜੇਸਉਚੰਦਉਗਵਹਿਸੂਰਜਚੜਹਿਜਾ
ਗ॥ਏਤੇਚਾਨਣਹੋਦਿਆਗੁਰਬਿਨੁਘੋਰਅੰਧਾਰੁ॥੨॥ਮਃ ੧ ਨਾਨਕਗੁਰੁਨਚੇਤਨੀ
ਮਨਿਅੰਧੈਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿ॥ਛੁਟੇਤਿਲਜੁਆਕੜਿਓਸੁਏਅੰਚਲਿਮੋਹੇਤ॥ਪੈਤੈਅੰਦਰਿਛੁ
ਹਿਆਕਹੁਨਾਨਕਸਚੁਨਿਆਇ॥੨॥ਪਉੜੀ ਆਪੀਨੇਆਪੁਸਾਜਿਓਆਪੀਨੇਰਚਿ
ਨਾਉ॥ਦੁਖੀਕੁਦਰਤਿਸਾਜੀਐਕਰਿਆਸਜੁਤਿਰੋਚਾਉ॥ਦਾਤਕਰਤਾਆਪਿਤੂੰ
ਸਿਦੇਵਹਿਕਰਹਿਪਸਾਉ॥ਤੁਝੁਜੋਣੈਈਜਤੈਸੇਹੋਵੈਸਚਿਜਿਦੁਕਵਾਉ॥ਕਰਿਆਸ
ਨਿਰਾਸੀਐਪਾਈਐਸਚੁਨਾਉ॥੧॥ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਸਚਰੇਤੇਮੇਖੰਡੁਸਚੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡ॥ਸਚੇਰੇਤੇਸਭੋਆਕਾ
ਆਕਾ॥ਸਚੇਤੇਵੇਕਰਦੇਸਾਰਬਬੀਚਾਰ॥ਸਚਰੇਤੇਆਪੁਸਚਦੀਬਣਤੁ॥ਸਚਰੇ
ਆਕਥਸਚਰੂਪਜਾਤਿ॥ਸਚਰੇਤੇਕਰਤੇਕੁਦਰਤਿਸਚਨੀਸਾਣੁ॥ਸਚਰੇਤੁਧੁਆਖਿਨਜਾਪੈ
ਕੋਰਿ॥ਸਚੈਸਚਿਤਨੀਸੈਹੋਰੁਜੋਰੁ॥ਸਚੀਤੇਗੈਸਿਫਤਿਸਚੀਸਾਲਾਹ॥ਸਾ
ਕੰਵਰਿ॥ਸਚੈਸਚਿਤਨੀਸੈਹੋਰੁਜੋਰੁ॥ਸਚੀਤੇਗੈਸਿਫਤਿਸਚੀਸਾਲਾਹ॥ਸਾ
ਸਚੁਸਲਾਹਣਾ॥ਸਚੁਸਲਾਹਿਸਚੁਪਾਇਆਜਾਇ॥ਸਚੁਵਸੈਮਨਿਜਿਸੁਸਚੁਨਾਇ॥ਸਚੁ
ਸਲਾਹੀਸਚੁਮਨਿਵਸੈਸਚੁਤਪੁਅਖਿਜਾਇ॥ਸਚੁਸਲਾਹੀਸਚੁਮਨਿਵਸੈਸਚੁਤਪੁਅਖਿ
ਜਾਇ॥ਸਚੁਸਲਾਹੀਸਚੁਮਨਿਵਸੈਸਚੁਤਪੁਅਖਿਜਾਇ॥ਸਚੁਸਲਾਹੀਸਚੁਮਨਿਵਸੈਸਚੁ
ਤਪੁਅਖਿਜਾਇ॥ਸਚੁਸਲਾਹੀਸਚੁਮਨਿਵਸੈਸਚੁਤਪੁਅਖਿਜਾਇ॥ਸਚੁਸਲਾਹੀਸਚੁਮਨਿ
ਵਸੈਸਚੁਤਪੁਅਖਿਜਾਇ॥ਸਚੁਸਲਾਹੀਸਚੁਮਨਿਵਸੈਸਚੁਤਪੁਅਖਿਜਾਇ॥ਸਚੁਸਲਾਹੀ
ਸਚੁਮਨਿਵਸੈਸਚੁਤਪੁਅਖਿਜਾਇ॥ਸਚੁਸਲਾਹੀਸਚੁਮਨਿਵਸੈਸਚੁਤਪੁਅਖਿਜਾਇ॥

ਚੀਤੇਗੀਕੁਦਰਤਿਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹ।ਨਾਨਕਸਚੁਧਿਆਈਨਿਸਚੁ॥ਜਮਮਗਿਜੀਐਸੁਕਣੀ
ਕਬੁ॥੧ਮਃ੧ ਵਡੀਵਡਿਆਈਜਾਵਡਾਨਾਉ।ਵਡੀਵਡਿਆਈਜਾਸਚੁਨਿਆਉ॥ਵਡੀ
ਵਡਿਆਈਜਾਨਿਰਮਲਥਾਉ।ਵਡੀਵਡਿਆਈਜੁਏਲਾਲਾਉ॥ਵਡੀਵਡਿਆਈਜੁ
ਖੈਸਭਿਕਾਉ॥ਵਡੀਵਡਿਆਈਜਾਪੁਛਿਨਜਾਤਿ॥ਵਡੀਵਡਿਆਈਜਾਮਾਪੈਪਾਤਿ॥ਨਾ
ਨਕਕਾਕਥਨੀਜਾਇ॥ਕੀਤਾਕਰਣਾਸਭੁਧਰਮਾਇ॥੧ਮਃ੨ ਇਕਜਾਗੁਸਚੈਕੀ
ਤੈਕੋਰੜੀਸਚੇਕਾਵਿਚਿਵਾਸੁ॥ਇਕਨਾਹੁਕਮੀਸਮਾਇਲਏਇਕਨਾਹੁਕਮੇਕਰੇਵਿਣਾਸੁ
॥ਇਕਨਾਭਾਣੇਕਢਿਲਏਇਕਨਮਾਇਆਵਿਚੇਦੇਵਾਸੁ॥ਏਵਭਿਅੰਮ੍ਰਿਤਜਪੀਜਿ
ਖਿਸੋਆਣੇਭਾਸਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣੀਐਜਾਕਉਆਪਿਕਰੇਪ੍ਰਗਾਸੁ॥੨ ਪਉੜੀ
ਨਾਨਕਜੀਅਉਪਾਇਕੈਲਿਖਿਨਾਵੈਧਰਮੁਬਹਾਲਿਆ॥ਓਥੈਸਚੇਹੀਜੀਅ
ਚੁਣਿਵਖਿਕਢੇਜਜਮਾਲਿਆ॥ਉਨਾਮਾਈਨਿਕੁੜਿਆਮੁਹ॥ਕਾਲੇਹੋਏਜਿਕਿਚਾਲਿ
ਆਏਤੈਜੋਆਇਤੇਜੇਜਿਣਿਚਲੇਏਹਾਰਿਗਏਸਿਠਗਣਵਾਲਿਆ॥ਲਿਖਿਨਾਵੈਧਰਮੁ
ਬਹਾਲਿਆ॥੨॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ਵਿਸਮਾਦੁਨਾਦਵਿਸਮਾਦੁਵੇਦ॥ਵਿਸਮਾਦੁਜੀ
ਅਵਿਸਮਾਦੁਰੂਪੁ॥ਵਿਸਮਾਦੁਚਲਿਤ॥ਵਿਸਮਾਦੁਪੈਰੁ॥ਵਿਸਮਾਦੁਜੋਗੁਕਿਨਜਾਤਿ
ਵਿਸਮਾਦੁਪੁਛਣਿਵਿਸਮਾਦੁਦਾਣੀ॥ਵਿਸਮਾਦੁਅਗਮਿਖੇਪਣਿਵਾਣੀ॥ਵਿਸਮਾਦੁ
ਤੀਵਿਸਮਾਦੁਖਾਣੀ॥ਵਿਸਮਾਦੁਸਾਦਿਲਗਾਤਿਪਰਾਣੀ॥ਵਿਸਮਾਦੁਸੋਜੁਗੁਵਿਸਮਾ
ਦੁਵਿਜੋਗੁ॥ਵਿਸਮਾਦੁਭੁਖਾਵਿਸਮਾਦੁਰੋਗੁ॥ਵਿਸਮਾਦੁਸਿਫਤਿਵਿਸਮਾਦੁਜਾਲਾ॥
ਵਿਸਮਾਦੁਓੜਣਵਿਸਮਾਦੁਮਾਲਾ॥ਵਿਸਮਾਦੁਨੇਹਾਵਿਸਮਾਦੁਦੂਰਿ॥ਵਿਸਮਾਦੁਦੇਖੈ
ਹਾਜਾਹਾਜੂਰਿ॥ਵੇਖਿਵਿਗਾਸੁਕਵੀਨਾਕਹਣਾਵਿਸਮਾਦੁ॥ਨਾਨਕਬੁਝਣੁਪੂਰੈਭਾਗਿ॥੧
ਕੁਦਰਤਿਦਿਸੈਕੁਦਰਤਿਸੁਣੀਐਕੁਦਰਤਿਕਥੀਸੁਖਸਾਰੁ॥ਕੁਦਰਤਿਪਤਾਲੀਆ
ਕਾਸੀਕੁਦਰਤਿਸਗਲਬ੍ਰਹਮਾਰੁ॥ਕੁਦਰਤਿਵੇਦਪੁਰਾਣਕਤੇਬਾਕੁਦਰਤਿਸਗਲਵੀ
ਚਾਰੁ॥ਕੁਦਰਤਿਖਾਣੀਜੋਪੈਨਦਰਿਕੁਦਰਤਿਸਗਲੀਆਕਾਰੁ॥ਕੁਦਰਤਿਜਤੀਜਿਤਸੀ
ਰੰਗੀਕੁਦਰਤਿਜੀਅਜਹਾਨਾ॥ਕੁਦਰਤਿਨੇਕੀਆਕੁਦਰਤਿਬਦੀਆਕੁਦਰਤਿਅਸਤਿ
ਆਕੁ॥ਕੁਦਰਤਿਪਉਣਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰੁਕੁਦਰਤਿਧਰਤੀਖਾਕੁ॥ਸਭਤੇਹੋ
ਕੁਦਰਤਿਤੁਮਾਦਰਕਰਤਾਪ੍ਰਭੁਨਈਪਾਕੁ॥ਨਾਨਕਹੁਕਮੈਅੰਦਰਿਵੇਖੈਵਰਤੈਤੇਕੁ॥

ਕੁ॥ਪਉੜੀ॥ ਆਪੀਨੈਭਰਮਾਤਿਮਿਕੈਹਉਇਤੁਸਮਾਇਓਸੁਸਿਧਾਇਆ॥ਵਡਾਮੁ
ਆਦਮੀਦਮੁਗਲਿਸੰਗਾਲੁਪ੍ਰਤਿਚਲਾਇਆ॥ਐਸੇਕਰਣੀਕੀਗਤਿਵਚੀਐਥ
ਹਿਲੇਖਕਿਸਮਝਾਇਆ॥ਥਾਉਨਤੇਵੀਪਈਈਗੁਣਿਸੁਣੀਐ॥ਕਿਸਾਨੁਆਈ
ਆਸਾਮਨਿਐਸੇਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥੨॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ਭੈਵਿਚਿਪਵਣੁਵਹੈਸਦਾ
ਭੈਵਿਚਿਚਲਹਿਲੋਅ॥ਭੈਵਿਚਿਚੰਦੁਸੂਰਜੁਫਿਰੈਭੈਵਿਚਿਦੇਸਾਭੈਵਿਚਿ
ਦੀਸੈਚਹੁਕਾਰਿ॥ਭੈਵਿਚਿਇੰਦਫਿਰੈਸਿਰਿਭਾਰਿ॥ਭੈਵਿਚਿਧਰਤਿ
ਸਾਜੀਸਰਿ॥ਭੈਵਿਚਿਪਉਣੁਵਹੈਸਦਵਾਉ॥ਭੈਵਿਚਿਚਲੈਬਹੁਰੰਗੀਚਾਉ॥ਭੈ
ਵਿਚਿਜੋਧਮਹਾਬਲਸੂਰ॥ਭੈਵਿਚਿਆਵਹਿਜਾਵਹਿਪੂਰ॥ਭੈਵਿਚਿਸਿਧ
ਪੁਰਾਸਾਧਿਕਾ॥ਭੈਵਿਚਿਆਵਣਜਾਣੁਲਿਖਿਆ॥ਨਾਨਕਭੈਵਿਚੁਨਿਰਭਉਸਚੁਏਕੁ
॥੧ਮਃ੧ ਨਾਨਕਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰੁਹੋਰਿਕੇਤੇਰਾਜਵਾਲ॥ਕੇਤੀਆਕੰਨਫਟੀਆਕੇ
ਤੇਬੇਦਬੀਤਾ॥ਕੇਤੇਨਚਹਿਮੰਗਤੇਗਿਰਿਮੁਹਿਪੂਰੁਹਿਤਾ॥ਬਾਜਾਗੀਬ੍ਰਾਜਾਗਮ
ਪਿਆਇਕਛਹਿਬਜਾਹਾ॥ਗਾਵਹਿਮੰਗਜੋਰਣੀਆਥੋਕੰਨਿਆਪਤਲਾਲਾਖਹਟ
ਲਿਆਕੇਮੁਹੈਚਹੋਲਾਖਟਕਿਆਕੇਹਾ॥ਜੰਤੁਤਨਿਪਾਏਸੋਤਿਨਨਕਾਸੇਤਨਾਵਿਛ
ਗਾ॥ਗਿਆਸੁਨਗਲੀਈਛੁਚਲੈਕਥਨਾਕਥਨਾਸਾ॥ਕਰੀਮੀਮੰਗੈਤੁਪਾਈਐਜੇਤੁਭਾਵੈ
ਕਰਤਿਕਰਮੁਖੁਆਗੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਨਦਰਿਕਰਹਿਜੇਆਪਣੀਤਾਨਦਰੀਸਤਿਗੁ
ਰੁਪਾਈਆ॥ਏਤੁਜਨੀਉਘਰੁਤੇਜਨਮਿਮਰੁਤੰਮਿਆਭਾਤਿਗੁਰਿਸਬਦੁਸੁਣਾਇ
ਆ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਨਿਤਨਕੋਨਪੀਸਤਿਸੁਣਿਅਘੁਲੇਕਸਬਾਹਿ॥ਸਤਿਗੁਰੀਮਿਲਿ
ਐਸਸੁਖੁਪਾਇਆਜਿਨੀਵਿਚਹੁਮੁਆਪੁਗਵਾਇਆ॥ਜਿਨੀਸਚੈਸਚੁਬੁਝਾਇਆ॥੫॥ਸ
ਲੋਕੁਮਃ੧ ਘੜੀਮੁਸਕੇਭਾਂਡਾਪਾਕੁਨਹੋਵੈਕਿਨੈਪਾਕੁ॥ਗਲਾਂਪਾਣੀਪੁਣਪਾਣਾਹੋਵੈ
ਸੋਤੁਚੰਦੁਸੂਰਜੁਅਵਾਤਾ॥ਸਗਲੀਧਰਤੀਮਾਲੁਧਨੁਵਰਤਣਿਸਭਬਹਜਾਣਾ
॥ਨਾਨਕਮੁਸੈਗਿਆਨਵਿਹੂਣੀਖਾਇਗਇਆਜਨਮਕਵਾਲੁ॥੧ਮਃ੧ ਵਾਹੀਨਿਚੰਗੇ
ਨਚਜੰਮਿਆਗੁਣੁਪੋਰਜਾਈਨਿਢੇਰੀਸਿਆ॥ਉਡਿਉਡਿਗਵਾਝਾਪੈਪਾਇਆ॥ਵੇਖੈਲੋਕੁਹ
ਸੈਘਿਜਾਇ॥ਰੋਂਦੀਆਕਢਨਿਪੁਤੁਡਿਠਾ॥ਆਪੁਪਛੜਿਧਰਤੀਨਲਿ॥ਗਾਵ
ਨਿਗੰਪੀਅਗਾਵਨਿਕਾਨਾ॥ਗਾਵਨਿਸੀਤਾਸਜੇਰਾਮਾ॥ਨਿਮਤਉਨਿੰਕਾਰੁਸਚੁਨਾਮੁ

ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਬੁਹਿਤੁ ॥ ਨਾਨਕ ਮਤੀ ਮਿਥਿਆ ਕਰਤੁ ਸਚਨੀ ਸਾਦੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਨਿ ਕਰਤੈ ਕਰਣਾ ਕੀਆ ਸੋ ਜਾਣੈ ਦੇਵੈ ਲੈਵੈ ਸੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਕਰਤੈ ਕਰਣਾ ਕੀਆ ਸੋ ਜਾਣੈ ਦੇਵੈ ਲੈਵੈ ਸੋਈ ॥ ਚੰਗਾ ਆਈ ਆਖਿ ਪਰੁ ਨਾਹ ਰਜਾਈ ਕੋਇ ॥ ਲਖ ਚਤੁਰ ਹੋਨਿ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਸੁਰਤੀ ਲਖ ਹੋਇ ॥ ਲਖ ਸੂਰ ਕਵਣ ਮੰਗਾ ਸਮਾਨਿ ਛੁਟਨਿ ਪਲ ਮਹਿ ਜਾਇ ॥ ਲਖ ਸੁਰਤੀ ਲਖ ਹੋਨਿ ਜੇ ਲਖ ਵੇਖਿ ਨ ਤਰਵੇ ॥੧॥੨॥ ਹਉ ਮੈ ਏਹਾ ਜਾਤਿ ਹੈ ਹਉ ਮੈ ਏਹੀ ਭੈ ਧਨ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੰਮੈ ਪਾਹਿ ॥ ਹਉ ਮੈ ਕਿਥਹੁ ਊਪਜੈ ਕਿਤੁ ਸੰਜਮਿ ਇਹ ਜਾਇ ॥ ਹਉ ਮੈ ਏਹੁ ਜੁ ਤਖਤੁ ਹੈ ਕਿਨਿ ਤਿਨਿ ਛਡਾ ਜਾਇ ॥ ਹਉ ਮੈ ਦੀਰਘ ਰੋਗੁ ਹੈ ਦਾਰੂ ਭੀ ਇਸੁ ਮਾਹਿ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੀ ਧੂੜਿ ਜਨ ਜਿ ਹਉ ਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਹਿ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ਜਿ ਹਰਿ ਸੇਵਹਿ ਸਚੁ ਸਾਹਿ ॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤੂ ਸਚੀ ਨਾਈ

ਤੂੰ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਜਾਤਾ ਸਚੁ ਵਰਤਾਇਆ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਤਾਤਿ ਨੀ ਸਚੁ ਕਥਾ
ਇਆ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਜਿਨਿ ਨਹੋ ਹਿਰਦੈ ਸਚੁ ਵਸਾਇਆ ਸਚੁ
ਖਸਚੁ ਜਣਨੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਵਿਚਿ ਦੁਨੀ ਆਵਹਿ ਆਇਆ ਸਚੁ
॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਪਾਂਧਾ ਪੜਿ ਗਡੀਐ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਪੜਿ ਗਡੀਅਹਿ ਜੋਤਿਸਾ ਪਾਧੇ
ਪੜਿ ਵੇਦ ਪਾਈਅਹਿ ਪੜਿ ਪੜਿ ਗਡੀਅਹਿ ਖਤਾ ਪੜੀਅਹਿ ਜੇਤੇ ਬਰਮ ਸਬਦ ਸਭ
ਪੜੀਅਹਿ ਜੇਤੇ ਸਾਸਤ ਪੜੀਐ ਜੇਤੀ ਆਰ ਜਪੜੀਅਹਿ ਜੇਤੇ ਸਾਸ ਗਨਬਲੈ ਓਇ
ਗਲਾ ਹੋਰ ਚਤੁਰੀ ਮੈ ਸਭ ਨਾਹੀ ॥ ਮਃ ੧ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਪੜਿਐ ਭਾਰ ਕਿ ਆਖੀ ਤਉ ਕਹੀਆ
ਚਉਤੀਹ ਅਖਰ ਭਾਉ ਕਿ ਆਖੀ ਬਹਉ ਕੇਤੇ ਕਹੀਅਹਿ ਕਹਿ ਕਹਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ
ਆਖਣਿ ਵੇਖਣਿ ਸੁਣਣਿ ਕਿ ਭਾਰੁ ਬੁਝਿ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ਨ ਜਾਈ ਕਹੈ ਨ ਕਥਨੀ
ਭਾਈ ਕਹਣਾ ਕਰਤੇ ਕਾ ਹੋਵੈ ਜੇ ਕਰਤਾ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ਜੇਵਡੁ ਆਪਿ
ਸੁਤ ਆਪਣੀ ਜਾਣੈ ਆਪੇ ਜੇਤੀ ਕੀਮ ਪਵੈ ਕਿ ਕਹੈ ਕਿ ਕੀਮ ਕਰਾਈ ਕਿਸੈ ਪਾਸਿ
ਮੁਖੀ ਅਖੀ ਨਾਕੇ ਸੋਤ ਸਭ ਤੇਰੇ ਤੂੰ ਕਰਣਾ ਆਪਿ ਕਰਾਵਣਹਾਰੁ ਕਿਆ ਕੋ
ਆਖੀ ਬੋਲੀ ਜਾਪੈ ਜਾਪਣਹਾਰੁ ਨਾਨਕ ਜਾਣੈ ਸਚੁ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਇ ਵਡਾਈ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੇਹੀ ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਇ ਵਡਾਈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੇਹੀ ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਇ
ਵਡਾਈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੇਹੀ ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਇ ਵਡਾਈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੇਹੀ ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਇ ਵਡਾਈ

ਜਿਥੈਂ ਤੁਹਾਆਪੁ ਬੁਝਾਇਆ ਸਹਜੇਹੀ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਬੁਹੁ ਰੰ
ਦਨੁ ਬੁਹੁ ਖੁਰੇ ਗੁਤਾਇ ਆਜਾਬੁ ਬੁਤਮਨਿ ਹੋਦੀ ॥ ਤੁਰੁ ਕਰਤਾ ਕਾਰਣ ਮੈਨਾ ਤੀ ਜਾ ਹੁਕਮੀ ਨੋ
ਈ ॥ ੧ ॥ ਛਾਲੇ ਤਮੀਕੁ ਦਰਗਹ ਵਿਸਿਆ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣਾ ਈਲਾਖਿਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ
ਤਿਮਹਿ ਜੋਤਿ ਮਹਿ ਜਾਤਾ ਅਕਲਖ ਲਾਭਰਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ॥ ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਫ
ਤਿਸੁ ਆਖਿ ਜੀਜੈ ਨਿਕੀ ਤੈ ਸੋਪਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕੀ ਬਾਤ ਜੋ ਕਿਛੁ
ਰਣਾ ਬੁਕਹਿ ਗਹਿਆ ॥ ੨ ॥ ਮਃ ੧ ਜੋਗ ਸਬਦੀ ਗਿਆਨ ਸਬਦੀ ਵੇਦ ਸਬਦੀ ਬ੍ਰਹਮ
ਗਾ ਖਰੀ ਸਬਦੀ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦੀ ਮੁਦ੍ਰਾ ਸਬਦੀ ਪਰਾ ਕ੍ਰਿਤਾ ॥ ਸਰਬ ਸਬਦ ਦੀ ਏਕਾ ਜਾਚ ਜੋ
ਜਾਣੈ ਚੇਉ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਸੋਈ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ॥ ੩ ॥ ਏਕਾ ਕ੍ਰਿਸਨੀ ਸਭ
ਦੇਵ ਦੇਵ ਦੇਵਤਾ ਅਤਾ ਆਤਮਾ ਬਾਸਦੇਵ ਸਿ ਜੋ ਕੋ ਜਾਣੈ ਭੇਉ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾਕਾ ਦਾਸੁ
ਹੈ ਸੋਈ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਕੁਭੇ ਬਧਾ ਜਲੁ ਰਹੈ ਜਲ ਬਿਨੁ ਕੁਭ ਨ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ
ਬਧਾ ਜਲ ਰਹੈ ਜਲ ਬਿਨੁ ਕੁਭ ਨ ਹੋਇ ॥ ਗਿਆਨ ਕਾ ਬਧਾ ਗੁਰ ਪੋਹੁ ਰਹੈ ਬਿਨੁ ਗਿਆ
ਨੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਗਰਭੈ ਮਹਿ ਕਰਿ ਧਿਆਨੁ ॥ ਜੋ
ਘਾਲੇ ਘਾਲਣ ਤੇ ਵੇਪਰਾਂ ਉਪਰਿ ਚਰੀਐ ਜੀਉ ॥ ਸੋ ਕੀ ਕਲਾ ਨ ਖੇਡੀ ਐ ਜੋ ਤੁਧੁ ਰਾਖਾ ਹੋਇ
ਚਰੀਐ ॥ ਧਰਿ ਆਸੈ ਪੈਰੀ ਮੈ ਆਵੀ ਚਰਾਂ ਅਗੈ ਵੀਚਰੀਐ ॥ ਮੁਹਿ ਚਲੈ ਸੁ ਅਗੈ ਸੀ
ਐ ॥ ੧੭ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਨਾਨਕ ਸੋਹੁ ਸਰੀਰ ਕਾ ਇਕੁ ਰਖੁ ਵਡਾ ਜੁਧੁ ॥ ਜੁਧੁ ਜੁਧੁ
ਲੋ ਵਟਾਈ ਆਹਿ ਗੋ ਆਨੀ ਬੁਝਾਇਤਾ ॥ ਸਤ ਜੁਗਿ ਰਖੁ ਸੰਤੋਖ ਕਥਾ ਗਲੁ ਐਸਾ
ਖਵਾ ॥ ਵੇਤੈ ਰਖੁ ਜਤੈ ਕਾ ਜੋਰੁ ਅਗੈ ਰਖਵਾ ॥ ਦੁਆਪੁਰਿ ਰਖੁ ਤੇਪੈ ਕਾ ਸਤੁ ਅਗੈ
ਰਖਵਾ ॥ ਕਲਜੁਗਿ ਰਖੁ ਏ ਗਨਿ ਕਾ ਕੁ ਦੁ ਅਗੈ ਰਖਵਾ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ਸਾਮ ਕੀ
ਸੋਤੈ ਬਹੁ ਸੁਆਮੀ ਸਚਮਹਿ ਆਛੈ ਸਾਚੈ ਸੋ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਗਿਰੁ ਕੋ
ਗਲਿਆ ਤਰਪੁ ਗਿ ॥ ਨਾਮ ਸਮਦੇ ਵਾ ਮਹਿ ਸੁ ਗੁ ॥ ਨਾਇ ਲਾਇਐ ਪਰਾ ਛਤ ਜਾ ॥ ਨਾਨਕ
ਤਉ ਮੈ ਖੰਤਸੁ ਪਾਇਆ ॥ ਜੁਜਮਹਿ ਜੋ ਰਿਛ ਛਲੀ ਚੰਦ੍ਰ ਵਲ ਕਾਨ੍ਹ ਕ੍ਰਿ ਸਨੁ ਜਾਣੁ ਭਾਈ
ਆਪਾ ਧਜਾਤੁ ਗੋਪੀ ਕੇ ਆਇਆ ਬੰਦ੍ਰਾ ਬਨਮਹਿ ਰਿੰਗੁ ਕਰੀ ਆ ॥ ਕਾਲੀ ਮਹਿ ਚੇਦ੍ਰ
ਅਖਰ ਬਣਤੁ ਆਨਉਖ ਦਾਈ ਅਖ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਇਆ ॥ ਨੀਲ ਬਦ ਸਰ ਲੋਕ ਪਰੇ ਪਰਿ
ਤੁ ਰਖ ਪਰ ਣੀ ਅਮੁਖੁ ਕੀ ਆ ॥ ਚਰੇ ਵੇਦ ਹੋਏ ਸਾ ਚੈ ਆਚਾ ਪ੍ਰ ਤ੍ਰਿ ਗੁ ਣ ਤਿ ਸ

ਕਾ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਕਾਉ ਭਗਤਿ ਕਰਿ ਨੀਚੁ ਸਦਾਏ ॥ ਤਉ ਨਾਨਕ ਮੇਖੰਤੁ ਪਾਏ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ
ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਵੰਞਾ ਘੁਮਿ ਜੋ ਜੀਤੀ ਮੋਹੁ ਗਵਾਇ ॥ ਜਿਨਿ ਕਿ ਉ ਪਰੇ
ਸੁਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਦੀਆ ਇਨੀ ਨੇਤ੍ਰੀ ਜਗਤੁ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥ ਧਸਮਥੁ ਛੋਡਿ ਛੋਟੀ ਲੋਭਾਣੇ
ਕੋ ਵੇਖਣ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁ ਮੁ ਕੁਲੈ ਬੋਹਿਥਾ ਵਿਰਲੇ ਕਿਨੈ ਵੀਚਾਰਿਆ ॥ ਵਿਗਿ ਕਿ ਪਾ
ਪਰਿ ਉਤਰਿਆ ॥ ੧੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਸਿੰਮਲ ਰੁਖੁ ਸਰਾਇਰਾ ਅਤਿ ਦੀਸੈ ਭਾ ਰੀ ਮੁ
ਚਾ ਓਹਿ ਜਿਸਾ ਵਹਿ ਆਸ ਕੰਮ ਨ ਨਿਸ ਸੋ ਕਿਤੁ ॥ ਫਲ ਕੇ ਫਿਕੇ ਕੁਜ ਥ ਕ ਬਕੇ ਕੀ
ਨਾ ਵਹਿ ਪਤ ॥ ਮਿਠਤੁ ਨੀ ਵੀ ਨਾਨਕ ਕਹੁ ਣ ਚੰਗਿ ਆ ਈ ਆ ਤ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਨੇ ਆਖੈ
ਕਉ ਪਰ ਕਉ ਨਿ ਵੈ ਨੋ ਵੇ ॥ ਧਰਿ ਤਾ ਜਾ ਤੁ ਤੇ ਲੀ ਐ ਨਿ ਵੈ ਸੁ ਗ ਉ ਗੁ ਹੋ ਇ ॥ ਅਪ ਰਾ ਧੀ ਦੁ
ਨਿ ਵੈ ਜਿ ਉ ਤੀ ਮ ਰ ਗਾ ਓ ॥ ਸੀ ਸਿ ਨੇ ਵਾ ਇ ਐ ਕਿ ਆ ਥੀ ਐ ਜਾ ਰਿ ਦੇ ਲੁ ਸੁ ਧੇ ਜਾ ਓ
॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ਪਾ ਦਿ ਪੁ ਸ ਤ ਕ ਸੀ ਦਿ ਆ ਬਾ ਦੀ ॥ ਸਿ ਲਾ ਪ ਪੂ ਜਾ ਸਿ ਬ ਗੁ ਲ ਸ ਮਾ ਧੀ ॥ ਮੁ ਖਿ ਝੂ ਠ
ਵਿ ਜੁ ਖ ਣ ਸਾ ਗੀ ॥ ਰੋ ਪਾ ਲ ਤਿ ਹ ਲਾ ਥਿ ਚ ਗੀ ॥ ਗਾ ਲ੍ਹਿ ਆ ਲਾ ਤਿ ਲ ਕ ਲਿ ਲਾ ਟੀ ॥ ਦੁ ਇ ਏ
ਤੀ ਬ ਸ ਰ ਕ ਪਾ ਟੀ ॥ ਜੋ ਜਾ ਣ ਸਿ ਬ੍ਰ ਮੰ ਕ ਰ ਮੀ ॥ ਸ ਭਿ ਫੋ ਕ ਟ ਨਿ ਸ ਚ ਉ ਕ ਰ ਮੀ ॥ ਕ ਪੁ ਨ
ਨ ਕ ਨਿ ਜ ਚ ਉ ਧਿ ਆ ਵੈ ॥ ਵਿ ਣੁ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰ ਬ ਟ ਨ ਪਾ ਵੈ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕਪ ਨੁ
ਪੁ ਸ ਤ ਪ ਛਾ ਡਿ ਦੁ ਨੀ ਆ ਅੰ ਦਰਿ ਜਾ ਦਾ ॥ ਮੈ ਦਾ ਚੰ ਗਾ ਆਪ ਣਾ ਆਪੇ ਹੀ ਕੀ ਤਾ ਪ
ਦਾ ॥ ਹੁ ਕਮ ਕੀ ਏ ਮਨਿ ਭ ਵ ਦੇ ਸਾ ਹੀ ਤੈ ਕੇ ਜਾ ਦਾ ॥ ਨਿ ਗਾ ਦੋ ਜ ਕਿ ਚਾ ਲੇ ਅ ਬ
ਦਿ ਸੈ ਖ ਸ ਰ ਭ ਵ ਦਾ ॥ ਕ ਰਿ ਅ ਉ ਗ ਣ ਪ ਛੋ ਤ ਵ ਦਾ ॥ ੧੪ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਦਾ ਹਿ
ਅ ਕ ਪਾ ਰ ਸੰ ਤੋ ਖੁ ਸੁ ਤ ਜ ਤ ਰੀ ਛੀ ਸ ਤ ਵ ਦਾ ॥ ਏ ਹ ਜ ਨੇ ਉ ਜੀ ਐ ਕਾ ਹ ਈ ਤ ਪ ਡੇ ਘ ਤੁ
॥ ਜਾ ਏ ਹ ਪ ਤੁ ਟੈ ਨ ਮ ਬ ਧ ਸ ਗੋ ਜਾ ਨ ਏ ਹ ਜ ਲੈ ਜਾ ਜਾ ਈ ॥ ਧੰ ਨੁ ਸੁ ਮਾ ਣ ਸ ਨ ਸ ਕ ਜੋ ਗੀ ਲਿ ਚ ਲੇ
ਪਾ ਈ ॥ ਚ ਉ ਕ ਫੇ ਖੁ ਲੀ ਅ ਟਾ ਇ ਆ ਬ ਨਿ ਚ ਉ ਕੈ ਪਾ ਇ ਆ ॥ ਸਿ ਖਾ ਕੀ ਨੋ ਚ ਢ ਆ ਈ
ਆ ਗੁ ਰੂ ਬ੍ਰ ਹ ਮ ਟ ਨੁ ਖਿ ਆ ॥ ਓ ਹੁ ਮੁ ਆ ਓ ਹੁ ਝ ਰਿ ਪਇ ਆ ਵੇ ਤ ਗਾ ਗਇ ਆ ॥ ੧ ॥ ੪ ॥
ਲ ਖ ਚੋ ਗੰ ਅ ਲ ਖ ਜਾ ਗੀ ਆ ਲ ਖ ਕੁ ਰੂ ਰੀ ਆ ਲ ਖ ਧ ਗੀ ਆ ਪ ਰਿ ਨ ਮ
ਅ ਗ ਤਿ ਦਿ ਨ ਸੁ ਨੀ ਅ ਸ ਨਾ ਲਿ ॥ ਤ ਗੁ ਕ ਪਾ ਹ ਹੁ ਕ ਤੀ ਐ ਬਾ ਮ ਣ ਤੁ ਵ ਟੇ ਆ ਇ ॥ ਕੁ ਟਿ ਬ ਕ
ਨ ਗਿ ਨਿ ਖਾ ਇ ਆ ਸ ਕੁ ਕੇ ਆ ਖੈ ਪਾ ਇ ॥ ਹੋ ਇ ਪੁ ਰ ਣ ਹਾ ਸੁ ਦੀ ਐ ਭੀ ਛਿ ਪਾ ਈ ਐ ਤੈ ਗੁ ਣ
ਸ ਨ ਕ ਤ ਗੁ ਨ ਤ ਰ ਦੀ ਜੈ ਤੇ ਗਿ ਹੋ ਵੈ ਜੋ ਗੁ ॥ ੧ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਨਾ ਇ ਮ ਨਿ ਐ ਮ ਤਿ ਊ ਪ ਜੈ ਸਾ ਲ

ਹੀਸਚੁ ਸ੍ਰੁਤ੍ਰਾ ।ਦਰਗਹ ਅੰਦਰਿਪਾਈਐ।ਓਤ੍ਰਗੁਨ ਤ੍ਰੁਤਾਸਿਪ੍ਰੁਤ੍ਰ ।੨।ਮ:੧ ਤ੍ਰਗੁਨਿ
ਦ੍ਰੀਤ੍ਰਗੁ ਨਸ੍ਰਗੀ।ਭ੍ਰਲਕੇਬ੍ਰਕ੍ਰਪ੍ਰੈਨਿਰਦ੍ਰੜੀ।ਤ੍ਰਗੁਨੇਪੈਗੀਤ੍ਰਗੁ ਨਧ੍ਰਲੀ।ਤ੍ਰਗੁਨਸਿ
ਹ੍ਰਵ੍ਰਤ੍ਰਗੁਨ ਅਖੀ।ਵ੍ਰੇਤ੍ਰਗਾ ਆਪੈਵ੍ਰਤੈ।ਵ੍ਰਈਧ੍ਰਯੇਸਾਅ ਵ੍ਰਕਾਪ੍ਰਤੈ।ਲੈਤ੍ਰਾ ਦ੍ਰਿਕ੍ਰਤੇਵ੍ਰੀਆ
ਤ੍ਰਾ।ਕ੍ਰਾਢਿ ਕ੍ਰਗਲ੍ਰਾ ਦ੍ਰਸੇਰਾਤ੍ਰਾ।ਸ੍ਰੁਨਿਵੇਖ ਹ੍ਰੁਖੋਕ੍ਰਾ ਏਹ੍ਰੁ ਵਿਤ੍ਰਾਣ੍ਰਾ।ਮਨਿਅੰਧ੍ਰਯਾਸ੍ਰੁਝ
ਣ੍ਰਾ।੬।ਪ੍ਰਉੜੀ ।।ਸਾਹਿਬ੍ਰੁਤੋਂਈਦਇਆ ਕ੍ਰਿਕ੍ਰਪਾਕ੍ਰਤੇਰਾਸਾਈ ਕ੍ਰਾਕ੍ਰਕਰਾਇ
ਸੀ।ਸੋਸੇਵ੍ਰਕ੍ਰਸੇਵ੍ਰਕਰੇਜੋ ਸੋਨ੍ਰੁਕਖ੍ਰੁਸ੍ਰਨਾਇ ਸੀ।ਨ੍ਰੁਕੀਮ ਆਂ ਨਿਐਂਪੈਵ੍ਰੈਪ੍ਰਰਵ੍ਰਤ੍ਰੁ
ਖ ਸਐਂਕ੍ਰਾਅਰਬ੍ਰੁਪਾਇ ਸੀ।ਖ ਸਐਂਕ੍ਰੁਵ੍ਰੈਜੋਕ੍ਰਰੇਅਨ੍ਰੁਚੀਦੇਆਂ ਸੋਫ਼ਬ੍ਰੁਪਾਇ ਸੀ।
ਤ੍ਰਾਦਰਗਹ ਪੈਯਾਜਾਇ ਸੀ।।੧੫।।ਸ੍ਰਲੋਕ੍ਰੁ ਮ:੧ ਗਢ੍ਰੀ ਚਿਰਾਨ੍ਰਾਮ ਨ੍ਰਕ੍ਰੁਕ੍ਰਰਤ੍ਰਾ
ਵ੍ਰਤ੍ਰੇਰਾਬਹਿ ਤ੍ਰਰਣ੍ਰਾ ਜਾਈ।ਧ੍ਰਯੰਤੀ ਟਿਕ੍ਰਤੇਨ ਜਾਪ੍ਰਮਾਲੀ ਧਾਨ੍ਰੁਮਲੇਛ ਖਾਈ।ਅੰਤ
ਲਿਪ੍ਰਾਪਵ੍ਰੜਿਕ੍ਰਤੇਬਾਸੰਜਮ ਤ੍ਰੁਰਕ੍ਰਾਭਾਈ।ਛੋੜ੍ਰੀ ਲੇਪਾਖੰਡਾ ।।ਨਾਇਆਐਜਾਤਿ
ਤ੍ਰਰੰਦਾ।੧ ਮ:੧ ਮਾਣਸਖ੍ਰੇਨ੍ਰਕ੍ਰਗਹਿਨਿਵਾ ।।ਛ੍ਰਰੀ ਵ੍ਰਗਾਏਸਿਨੰਤਿਨ ਨਗਲਿਤ੍ਰਾਗਾ
ਤਿਨ ਘਰਿਝ੍ਰਮ ਨ੍ਰਪ੍ਰੁਰਿਨਾਦਾ।ਓਨਾ ਭ੍ਰਿਆਵ੍ਰਹਿ ਓਈਸਾਦ।ਛ੍ਰੁਰੜੀਗਾ ਸਿਕ੍ਰੁਟ੍ਰਦਖਾ
ਗ।ਕ੍ਰੁਟ੍ਰੁਬੋਲਿਕ੍ਰਰਤਿਅਤ੍ਰਗ੍ਰ।ਸਰਮ ਧਰਮ ਕ੍ਰਤੇਭਾ ਦ੍ਰੁਰਿਗ।ਨਾਨਕ ਕ੍ਰੁ ਰ੍ਰੁਗਿਆ ਭ੍ਰਲ੍ਰੁ
ਗਿ।ਮਾਸੋਈਟਿਕ੍ਰਤੇਵਿ ਧੈਤੀ ਕ੍ਰਖਾਈ।।ਜਥਿਛ੍ਰੁਰੀਜਾਗਤ ਕਾਸਾਈ।।ਨੀਲ ਵਸ੍ਰਪ
ਿਸ੍ਰੋਤੋਵ੍ਰਹਿਪ੍ਰਰਵ੍ਰਣ੍ਰਾ।ਅਲੇਛ ਧਾਨ੍ਰੁਲੇਪ੍ਰੂਜਾਪੈਪ੍ਰੁਰਣ੍ਰਾ।ਅਭ੍ਰੀਖਾਕ੍ਰੁਰਬ੍ਰਕ
ਰਖ੍ਰਣਾ।ਚਉਕੇਉਪ੍ਰਰਿਕਿਸੈਨਜਾਣਾ।ਦੋਕੈਚਉਕ੍ਰਕਰ ਚੀਕ੍ਰਰਾ।ਓਪ੍ਰਰਿਆਇਐ
ਰੋਕ੍ਰੁਰੜਿਆਰਾ।ਅਤ੍ਰੁਕ੍ਰਿਟੈਵੈਮਤ੍ਰੁਕ੍ਰਿਟੈ।ਇਹੁ ਅੰਨ੍ਰੁ ਅਸਭ੍ਰਾਢਿਟੈ।ਤਨਿਲਿਟੈਡੇਕ੍ਰਰ
ਰੋਨਿ।ਅਨਿਜ੍ਰੁਰੈਚ੍ਰੁਲੀਕ੍ਰਰੇਨਿ।ਕ੍ਰਪ੍ਰੁਨਨਕ ਸਚ੍ਰੁਧਿਆਈਐ।ਸ੍ਰੁਚਿਤੋਵੈਤਾ ਸਚ੍ਰੁਪਾ
ਈਐ।।੨।।ਪ੍ਰਉੜੀ ।।ਚਿਤੈਅੰਦਰਿਸਚ੍ਰੁਕੋਵੇਖੈਨਦਰੀਹੋਰ ਨਚਲਾਈਦਾ।।ਆ
ਪੇਦੇਇਵਡਿਆਈਆਪੇਹੀਕ੍ਰਰਮ ਮ੍ਰਕ੍ਰਰਾਈਦਾ।ਵ੍ਰਡ੍ਰੁਪ੍ਰੁਵ੍ਰਡਾਵ੍ਰਡੇਮੇਦਨੀਸਿਰੋਸੀ
ਰਿਧੈਖੇਲਾਇਦਾ।ਨਦਰਿਉਪਠੀਜੇਕ੍ਰਰੇਸ੍ਰੁਲਤ ਨਾਪਾਤ੍ਰੁਕ੍ਰਰਾਇਦਾ।ਦਰਿਮੰਗਨਿਸ੍ਰੁ
ਖ ਪਾਇਦਾ।੧੬।ਸ੍ਰਲੋਕ੍ਰੁ ਮ:੧ ਜੋਮੋਤ੍ਰਕਾਘ੍ਰਰ ਮ੍ਰੁਤੈਘ੍ਰਰ ਮ੍ਰੁਤਿਪਿ ਤ੍ਰਰਗੰਦੋਈ
ਅਗੈਵ ਸਤ੍ਰੁਸਿਵ੍ਰਣਿਐਂਪਿਤ੍ਰਰੀਚੋਰ ਕ੍ਰਰੇਇ।ਵ੍ਰਦੀਅ ਤਿਹ ਥ ਚਲਾਭ ਕ੍ਰੇਮ੍ਰੁਧਿ
ਏਹ ਕ੍ਰਰੇਇ।ਨਾਨਕ ਅਗੈਸੀਐਂਜਿਪ੍ਰਤੇਪਾਲੇਦੇਇ।।੧੭।।ਜ੍ਰੈ ਉੰਜੋ ਸ੍ਰੁਸਿਅ

ਵ੍ਰਦੀਆਵੈਵ੍ਰੰਗ।ਜ੍ਰੁਠੇਜ੍ਰੁਨ ਪ੍ਰੁਖਿਵ੍ਰਸੈਨਿਤਨਿਤ ਤ੍ਰਜਇਪ੍ਰੁਆਗ।ਸ੍ਰੁਤ੍ਰੇਏਤਿਨ ਅ
ਖੀਅਤਿਚ੍ਰਰਜਿਜੋਪਿ ਤ੍ਰਾਯੋਇ।ਸ੍ਰੁਤ੍ਰੇਸੇਏਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਮਨਿਵ੍ਰਸੈਆਜੋਇ।।੨।।
ਪਉੜੀ ।।ਤੁ ਧ੍ਰਪਲ੍ਰਲੇਪ੍ਰਉਣ ਵੇਗ ਚ੍ਰਰ ਰੰਗੀ ਚ੍ਰਰ ਸ ਵ੍ਰਗਿਆ ।।ਕੋਠੇਮੰਡ੍ਰਪ ਮਾ
ਟੰਗੀਆਲਾਇ ਬੈਠੇ ਕ੍ਰਰਿਪ ਸਾਗਿਆ।ਚੀਜਕ੍ਰਰੰਨਿ ਮਨਿਭਾਵ ਦੇਹੰਗਿ ਬ੍ਰੁਝੀਨਨੀਜੰਗਿ
ਆਕ੍ਰਰਿਥ੍ਰਮਾਇ ਸਿਖਾਇਆ ਵੇਖਿਮ ਹ੍ਰਲਤਿਮ ਹ੍ਰਣ੍ਰਵਿ ਸਾਗਿਆ।ਜ੍ਰਰੁਆਇ
ਜੇਵ੍ਰਨਿ ਤ੍ਰਰਿਆ।੧੭।ਸ੍ਰਲੋਕ੍ਰੁ ਮ:੧ ਜੇਕ੍ਰਰਿ ਸ੍ਰੁਤ੍ਰਕ੍ਰੁ ਮੰਨੀਐ ਸਤ ਤੈ ਸ੍ਰੁਤ੍ਰਕ੍ਰੁ ਹੋਇ
।।ਸੋਤੈ ਅਤੈ ਲਕ੍ਰਵੀ ਅੰਦਰਿ ਕੀ ਵ੍ਰਲ੍ਰੁ ਤੋਇ।ਜੇਤੇ ਦਾਣੇ ਅੰਨ ਕੇ ਜੀ ਆਬਾ ਭ੍ਰੁ ਨ੍ਰੁਕੋਇ
।।ਪ੍ਰਤਿਖਾ ਪਾਣੀ ਜੀਉ ਹੈ ਜੇਤ੍ਰ ਪ੍ਰਮਿਆ ਸਾ ਸ੍ਰੁਤ੍ਰਕ੍ਰੁ ਕਿਉ ਕ੍ਰਰਿ ਮੰਖੀ ਐ ਸ੍ਰੁਤ੍ਰਕ੍ਰੁ
ਪ੍ਰਵੈਰ ਸੋਇ।।ਨਾਨਕ ਸ੍ਰੁਤ੍ਰਕ੍ਰੁ ਏਵ ਨ ਉਤ੍ਰੈ ਰੋਗਿ।।ਆਨ੍ਰੁ ਉਤ੍ਰੈ ਤੋਰੇ ਧੋਇ।।੧੭।।ਮਨ ਕਾ ਸ੍ਰੁਤ੍ਰਕ੍ਰੁ
ਚੰਕ੍ਰੁ ਤੇਜਿ ਤ੍ਰਵ ਸ੍ਰੁਤ੍ਰਕ੍ਰੁ ਕ੍ਰੁ ।।ਅਖੀ ਸ੍ਰੁਤ੍ਰਕ੍ਰੁ ਵੇਖ ਣਾ ਪ੍ਰਗ ਤੈ ਅਰ ਧਨ ਕ੍ਰੁ ਪ੍ਰਾ ਕ੍ਰੇਨੈ
ਸ੍ਰੁਤ੍ਰਕ੍ਰੁ ਕੀਨਿਆਇ ਏਹਾ ਇਤ ਬਾਗੀ ਖਾਹਿ।।ਨਾਨਕ ਓਮ ਸਾ ਆਦਮੀ ਬਿਖ ਯੇਜਾ ਮ ਪ੍ਰੁਰਿਜਾਹਿ।।
ਸਭੇ ਸ੍ਰੁਤ੍ਰਕ੍ਰੁ ਤ ਰ ਮ੍ਰੁਪੈ ਜੋ ਲੇਗੇ ਜਾਇ।।ਜੋ ਮਨ੍ਰੁ ਮਾਰਣ ਪ੍ਰੁਕ ਮ੍ਰੁਪੈ ਭ੍ਰੁਣੇ ਆਵੇ ਜਾਇ
।।ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਐਵ ਵਿ ਤ੍ਰੁਪੈ ਦਿੱਤੇ ਨ੍ਰੁ ਜ੍ਰੁ ਕ੍ਰੁ ਸੈ ਬਾਹਿ।।ਨਾਨਕ ਜਿਨੀ ਗੁਰ ਮ੍ਰੁਖਿ ਬ੍ਰੁਝ੍ਰਾਇਆ
ਤਿਨ ਸ੍ਰੁਤ੍ਰਕ੍ਰੁ ਨਾਹੀ।।੨।।ਪ੍ਰਉੜੀ ।।ਸਤਿਗੁਰ ਵ੍ਰਡਾ ਕ੍ਰਰਿ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜੋ ਸ੍ਰੁਰਿਤਿ
ਵ੍ਰਡੀ ਆਵ੍ਰਡਿ ਆਈਆ।।ਸਾਹੀਐ ਸੇਤਾ ਨਦਰੀ ਆਈਆ।।ਜਾਤਿ ਸ੍ਰੁਕ ਣਤਾ ਮੰਨਿ
ਵ੍ਰਸਾਈਆ।।ਕ੍ਰਰਿ ਸ੍ਰੁਤ੍ਰਕ੍ਰੁ ਮ ਸ੍ਰਤ ਕਿ ਪ੍ਰਬ੍ਰੁ ਧਰਿ ਵਿਚਿ ਪ੍ਰਰਿ ਕ੍ਰਢੀ ਆਖ੍ਰਿ ਆਈਆ
।।ਸਹਿ ਤ੍ਰੁਰੈਨ ਕ੍ਰੁ ਨੀਧਿ ਪਾਈਆ।।੧੮।।ਸ੍ਰਲੋਕ੍ਰੁ ਮ:੧ ਪ੍ਰਰਿਆ ਸ੍ਰੁਚਾ ਅੰਪ੍ਰਿ
ਜੋਇ ਸ੍ਰੁਚੈ ਬੈਠਾ ਆਇ।।ਸ੍ਰੁਚੇ ਅਗੈ ਰਖਿ ਨ੍ਰੁ ਕੋਇ ਨ ਭ੍ਰਿਟਿ ਖਾਇ।।ਸ੍ਰੁਚਾ ਜੋਇ ਕ੍ਰੈ
ਵਿਆਖ ਗਾਪ ਵ੍ਰਨ੍ਰੁ ਸ੍ਰਲੋਕ੍ਰੁ ।।ਕ੍ਰੁ ਹ ਬੀ ਜਾਈ ਸ੍ਰੁਰਿ ਐ ਕਿ ਸ੍ਰੁਏ ਪ੍ਰੁ ਲ ਗਾਵੇ ਖ੍ਰੁਆ।।ਅੰਨ੍ਰੁ ਦੇਵ
ਤਾ ਪਾਣੀ ਦੇਵ ਤਾ ਬੈਸੰਤ ਕ੍ਰੁ ਦੇਵ ਚਾ ਲ੍ਰੁ ਣ੍ਰਾ।।ਪ੍ਰਜਿ ਵ ਪਾਇ ਅੰਪ੍ਰਿ ਪ੍ਰਰਤ੍ਰਾ।।ਤਾਹੋ ਆਪ ਕ੍ਰੁ ਪ
ਵਿਤ੍ਰਾ।।ਪਾਪੀ ਸਿਉ ਤ੍ਰੁ ਗਾੜਿ ਆ ਬ੍ਰੁ ਕ੍ਰਧ ਈ ਆਵਿ ਤ੍ਰਾ।।ਜਿਤ੍ਰੁ ਖ੍ਰੁ ਖਿ ਨ ਮ੍ਰੁ ਨ ਉ ਜ੍ਰਰ
ਿ ਖਿ ਨ੍ਰੁ ਨ ਵੈ ਰ ਸ ਖਾਹਿ।।ਨਾਨਕ ਏਵੇ ਜਾਣੀਐ ਤਿਤ੍ਰੁ ਖ੍ਰੁ ਖਿ ਸ੍ਰੁਕ ਥਾਹਿ।।੧।।ਮ:੧ ਭੈ ਵਿ
ਜੀਐ ਭੈ ਤ੍ਰਿ ਨਿ ਮੀਐ ਭੈ ਤ੍ਰਿ ਮੰਗ ਵੀ ਆਹ੍ਰ।।ਭੈ ਤ੍ਰ ਹ੍ਰੁ ਪੈ ਵੈ ਦ ਸ ਤੀ ਭੈ ਤ੍ਰ ਪ੍ਰੁ ਰ ਲੋਭ
ਹ੍ਰੁ ।।ਭੈ ਤ੍ਰ ਖ੍ਰੁ ਅ ਭੈ ਤ੍ਰ ਨ੍ਰੁ ਕ ਲੀ ਐ ਭੈ ਤ੍ਰਿ ਹ੍ਰੁ ਪੈ ਵੈ ਚ ਧਾ ਨ੍ਰੁ ।।ਸੋ ਕਿ ਉ ਮੰ ਦ ਆ ਖੀ ਐ ਜਿ ਤ੍ਰੁ ਸ

ਹਿਆਜਾਨਾ॥ ਭੰਡਾ ਧੋਤੀ ਭੰਡੁ ਉਪਜੈ ਭੰਡੈ ਹੀ ਵਾਟਾ ਪਾਇਨਾ ਕਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਭੰਡੈ ਬਾਹਰਜੇ ਕੋ ਨਾ ਦਿਸੈ ਜਾਂ ਭੰਡੈ ਹੀ ਸਿਰਿ ਜਾਇ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਮੰਦਾ ਆਖੀਐ ਜਿਤੁ ਜੰਮਹਿ ਰਾਜਾਨ॥ ਭੰਡਹੁ ਹੀ ਭੰਡੁ ਊਪਜੈ ਭੰਡੈ ਬਾਝੁ ਨ ਕੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਭੰਡੈ ਬਾਹਰਾ ਏਕੋ ਸਚਾ ਸੋਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ਆਪਣਾ ਜਿ ਸੁਣਿ ਦੇਖੈ ਥਾਉ ਨ ਕੋਇ॥ ਕੀਤਾ ਆਪੇ ਆਪਣਾ ਆਪੇ ਹੀ ਜਾਣੈ ਸੋਇ॥ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਮੰਨਿਆ ਤੁਝਹਿ ਸਮਾਣਾ ਹੋਇ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਵਡਾ ਜਾਣਦਾ ਕਿਤੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਵਹਿ ਕੋਇ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਸਭਸੈ ਤੂ ਕਰਿ ਵੇਖਹਿ ਤੂ ਕਰਣਾ ਜਿਨਿ ਹੋਇ॥ ੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧॥ ਨਾਨਕ ਢਿਕੈ ਢੋਈ ਐਸ ਨਾਮੁ ਤੁਧਿ ਕਾਮੇ ਹੋਇ॥ ਢਿਕੇ ਢਿਕਾ ਸਦੀਐ ਢਿਕੇ ਦਰਗਹ ਪਤਿ ਸਿਉ ਜਾਇ॥ ਢਿਕਾ ਮੁਹੁ ਫੇਰੈ ਆਖੀਐ ਪਾਹੁਚਾ ਲਹੈ ਸਜਾਇ॥ ੧॥ ਮਃ ੧॥ ਅੰਦਰਹੁ ਝੂਠੇ ਜਾ ਹਰਿ ਚੁਨੀ ਆਏ ਦਰਿ ਢੋਈ ਨਾ॥ ਅਠ ਸਠਿ ਤੀਰਥ ਜੇ ਨਵੈ ਤਿਉ ਤਰੈ ਨ ਮੈਲੁ ਭਰੀਜੈ ਕੋਇ॥ ਜੇ ਸਤ ਪੁਰ ਅੰਦਰਿ ਵਸਹਿ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਇ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਜੇ ਮਿਲੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਜੇ ਮਿਲੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ॥ ਤੁਲਹਾ ਲੋਹਾ ਕਾਠ ਕਾ ਤਰੈ ਭਾਰੁ ਲਦਾਨੁ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਗਿ ਲੈ ਡੁਬਾ ਨਾਹੀ ਜਾਨੁ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਤੂ ਕਰਹਿ ਤੇ ਕਿਤੁ ਆਵਹਿ ਰਾਸਿ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਊਜਲੇ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ਆਪਣਾ ਜਿ ਸੁਣਿ ਦੇਖੈ ਥਾਉ ਨ ਕੋਇ॥ ਕੀਤਾ ਆਪੇ ਆਪਣਾ ਆਪੇ ਹੀ ਜਾਣੈ ਸੋਇ॥ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਮੰਨਿਆ ਤੁਝਹਿ ਸਮਾਣਾ ਹੋਇ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਵਡਾ ਜਾਣਦਾ ਕਿਤੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਵਹਿ ਕੋਇ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਸਭਸੈ ਤੂ ਕਰਿ ਵੇਖਹਿ ਤੂ ਕਰਣਾ ਜਿਨਿ ਹੋਇ॥ ੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧॥ ਨਾਨਕ ਢਿਕੈ ਢੋਈ ਐਸ ਨਾਮੁ ਤੁਧਿ ਕਾਮੇ ਹੋਇ॥ ਢਿਕੇ ਢਿਕਾ ਸਦੀਐ ਢਿਕੇ ਦਰਗਹ ਪਤਿ ਸਿਉ ਜਾਇ॥ ਢਿਕਾ ਮੁਹੁ ਫੇਰੈ ਆਖੀਐ ਪਾਹੁਚਾ ਲਹੈ ਸਜਾਇ॥ ੧॥ ਮਃ ੧॥ ਅੰਦਰਹੁ ਝੂਠੇ ਜਾ ਹਰਿ ਚੁਨੀ ਆਏ ਦਰਿ ਢੋਈ ਨਾ॥ ਅਠ ਸਠਿ ਤੀਰਥ ਜੇ ਨਵੈ ਤਿਉ ਤਰੈ ਨ ਮੈਲੁ ਭਰੀਜੈ ਕੋਇ॥ ਜੇ ਸਤ ਪੁਰ ਅੰਦਰਿ ਵਸਹਿ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸ

ਰਹਿਉ॥ਸੋਕਰਤਾਕਾਦਰਕਰੀਮੁਦੇਜੀਆ॥ਰਿਜਕੁਸੰਬਾਹੀ॥ਸਾਈਕਿਰਾਕਮਾਵਣੀਧੁ
ਰਿਛੁਡੇਡੀਤਿਨੈਪਾਇ॥ਨਸਕਏਕੀਬਾਹਰੀਹੋਰਦੁਜੀਨਾਤੀਜਾਇ॥ਸੋਕਰੇਜਿਤਿਝੋਰ
ਜਾਇ॥੨੪॥੧॥੨੨॥੪੨॥੨॥੨੪॥੧॥ ੨੧੨॥ਜੰਦੂ॥

ਰਾਗੁਆਸਾਬਾਣੀਕਬੀਰਜੀਕੀ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਆਸਾਕਬੀਰਜੀਉ

ਗੁਸਤਰਣਭਾਗਿਹਮਾਬਿਨਵਤਪ੍ਰਭੁਛਤਕਜੀਉਪਾਇਆ॥ਕਵਨਕਾਜਿਜਗੁਉ
ਜੋਬਿਨੁਸੋਕਰਤਾਤਿਸਆਸੁਇਆ॥੧॥ਦੇਵਕਰਮੁਪੁਰਇਆਂਮੋਹਿਆਮਾਗੈਿਭਾਵਦ
ਰਜਿਤੁਰੇਬੰਧਨਤੂਟੈ॥ਜਨਮਮਰਨਦੁਖਫੇਵਕਰਮਸਭੁਖਜੀਅਜਨਮਤੇਛੁਟੈ॥ਅ
ਰਥਉ॥ਆਇਆਛਲਸਬੈਧਨਜੀਕਰੇਅਕੁਮਨਸੁਨਿਨਾਝੁਕੇ॥ਆਪਾਪਦੁਨਿ
ਬਾਣੁਨਚੀਨਿਆਇਨਬਿਧਿਆਭਿਓਨਚੁਕੇ॥੨॥ਕਹੀਨਉਪਜੇਉਪਜੀਜਾਣੈਭਰ
ਅਭਵਬਿਪੁਣਾ॥ਕੁਦੇਅਸਤਕੀਅਸਤਬੁਧਿਨਸੀਤਉਸਦਾਸਹਜਿਲਿਵਲੀਣਾ॥
੩॥ਜੇਉਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬੁਬਿੰਬੁਬਿਬਕਉਮਿਲੀਪੈਉਦੈਕੁਭੁਬੈਗਰਨਾ॥ਕਹੁਕਬੀਰਸੋ
ਗੁਣਭੂਮੁਕਤਾਗਤਓਮਨਸੁਨਿਸਮਾਨਾ॥੪॥੧॥ਆਸਾ॥ ਗੁਜਜਾਛੇਤੈਧੰਧੈ
ਅਤਿਹਮੇਖਾਈਨਿਤਗ॥ਗਲੀਜੋਜਿਨਾਜਪਮਾਲੀਆਲੋਏਨਾਹਿਨੁਬਗ॥ਓਹਿਅਹੰ
ਰੋਸੰਤਨਆਖੀਅਹਿਬਨਾਗੀਸੋਕੇਹਗ॥੧॥ਐਸੇਸੰਤਨਮੋਕਉਭਵਹਿ॥ਭਾਲਾਸਿੰਘ
ਪੇਡੁਾਗਟਕਵਹਿ॥੧॥ਰਹਉ॥ਬਾਸਨਆਂਜੀਚਰਾਵਹਿਉਪਰਿਕਾਠੀਧੋਇਜਲਾ
ਵਹਿ॥ਬਸੁਧਖੋਦਿਕਮਰਿਦੁਾਇ ਚੁਲੇਸਾਲਿਮਾਣਜਖਾਵਹਿ॥੨॥ਓਇਪਾਪੀਸਦ
ਢਿਗਲਿਅਪਰਾਧੀਮੁਖਨੁਜਾਪਰਸਕਰਾਵਹਿ॥ਸਦਸਦਾਫਿਰਹਿਅਭਿਮਾਨੀ
ਸਗਲਕੁਟੰਬੁਡਾਵਹਿ॥੩॥ਜੈਤੁਕੇ ਟਾਹਣਿਆਤਿਤਹੀਲੋਗਾਂਤੈਸੇਕਮਾਕ
ਮਾਵੈ॥ਕਹੁਕਬੀਰਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੈਪੁਨਰਪਿਜਨਮੰਿਨਆਵੈ॥੪॥੨॥
ਬਾਹਰਿਦੇਜਾਸਾਮੋਰੈਕੀਨਾ॥ਸੋਜਸੁਕਾਲੀਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਦੀਨਾ॥ਤਿਸੁ
ਬਾਪਕਉਿਕਉਅਸਹੁਵੈਸਾਗੀ॥ਅਉਗਇਆਅਨਬਾਜੀਲਾਗੀ॥੧॥ਮੁਈਓਮੋਰੀ
ਮਾਈਤਉਖਸਮੁਖਾਲਾ॥ਪਹਿਰਉਨਮੈਂਦਰਗਜੀਣੋਜੋਨਖਾਲਾ॥੧॥ਰਹਉ॥ਬ

ਲਿਤਿਸੁਬਾਪੈਜਿਨਿਤਉਜਾਇਆ॥ਪੰਚਤੇਮੋਰਾਸੰਗੁਚੁਕਾਇਆ॥ਪੰਚਮਿਪਵ
ਤਲਿਦੀਨੋ॥ਹਰਿਸੰਿਮਰਨੋਮੋਰਾਮਨੁਤਨੁਦੀਨੋ॥੨॥ਪਿਤਾਹਮੋਂਵਡੋਗੋਜਾਈ॥
ਤਿਸੁਪਿਤਪਹਿਤਉਕਿਉਕਰਿਜਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰੀਮੋਤੇਮਾਰਗੁਦਿਖਾਇਆ॥
ਜਗਤਪਿਤਾਮੋਕੈਮਨਿਭਾਇਆ॥੩॥ਤਉਪ੍ਰਭੁਤੁਤੇਰਾ ਤੂੰ ਬਾਪੁਮੋਰਾ॥ਏਕੋਠਾਹਰ
ਦੁਰਬਸੋਰਾ॥ਕਹੁਕਬੀਰਜਿਨਿਏਕੰਿਬੁਝਿਆ॥ਸੁਰਮੁਸਾਦਿਮੋਸਭੁਕਿਛੁਸੁਝਿ
ਆ॥੪॥੩॥ਆਸਾ॥ ਇਕਤੁਪਤਭਿਰਿਉਿਰਕਤਕੁਰਕਟਾਇਕਤੁਪਤਿ
ਭੁਮਿਆਨੀ॥ਆਸਿਪਾਸਿਪੰਚਜੋਗੀਆਬੈਠੇ ਵੀਚਿਨਕਟਦੇਵਨੀ॥੧॥ਗਨਕਦੀਕੰ
ਨਗਨੁਬਾਂਢਾਤੂੰ॥ਕਿਨਹੀਤਿਬੇਬੇਕੀਕਾਂਢੀਤੂੰ॥੧॥ਰਹਉ॥ਸਗਲਆਤਿਨਕਟੀ
ਕਵਾਸਾਸਗਲਆਸਿਅਉਤੇਰੀ॥ਸਗਲਿਆਕੀਤਉਬਾਤਿਨਤੁਜਾਨਿਜਿਨਹਿ
ਬਗੀਤਿਬੁਚੇਰੀ॥੨॥ਹਮਰੇਕੁਲਕਾ ਬਰੂੰਿਬੇਕੀਆਪੇਸੰਤੁਕਰਮੈਂ॥ਜਿਹੁਸੋਿ
ਅਬੈਕਾਇਸੁਅਉਰੁਮਾਂਿਨਕਟਿਨਆਵੈ॥੩॥ਨਾਕਹੁਕਾਟੀਕਾਸਹੁਕਾਟੀਕਾਟਿ
ਕੁਟਿਕੋਂਡਾਗੀ॥ਕਹੁਕਬੀਰਸੰਤਨਕੀਬੈਰਨਿਤੀਨਿਲੋਕਕੀਪਿਆਗੀ॥੪॥੪॥ਆਸ
ਜੋਗੀਜਤੀਤਪੀਨਿੰਮਨਿਆਸੀਬਰਤੀਰਥਭ੍ਰਮਨਾ॥ਛੀਜਤੇਖੁੰਜਤੇਮੋਨਿਜਟ
ਧਾਰਅੰਿਤਤਉਮਰਨਾ॥੧॥ਤਾਤੇਸੇਵੀਅਲੇਕਾਮਨਾ॥ਰਸਨਰਾਮਨਾਮਮਨਿਤੁਜਾਪੈ
ਕਰਫੈਜਮਨਾ॥੧॥ਰਹਉ॥ਆਗਮਨਿਗਮਜੋਤਿਕਜਾਨਹਿ ਚਤੁਰਬੇਦਪੁਰਿਆ
ਕਰਨਾ॥ਤੰਤਮੰਤ੍ਰਸ ਭਅਉਖਧਜਾਨਹਿਅੰਤਿਤਉਮਰਨਾ॥੨॥ਗਜਕੰਿਕਆਅਤੁ
ਛਤਾਸਿੰਘਾਸਨਬਹੁਸੁੰਦਰਿਭਮਨਾ॥ਪਾਨਕਪੂਰਸੁਬਾ ਸਕਚੰਦਨਅੰਤਿਤਉ
ਮਰਨਾ॥੩॥ਬੇਦਪੁਰਾਨਾਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਭੁਖੋਜੇਕਹੁਨਉਬਰਨਾ॥ਕਹੁਕਬੀਰਇਉ
ਰਮਹਿਜਿਪਉਮੋਹਿਨਜਨਮਮਰਨਾ॥੪॥੫॥ਆਸਾ॥ ਫੀਬੁਰਬਾਬੀਬਲਾਦੁ
ਪਖਾਵਜਕਉਆਤਾਲ ਬਜਾਵੈ॥ਧਹਿਰਿਚੋਲਨਾਗਦਹਾਨਾਚੈਕੈਸਾਭਗ॥ਤਿਕਰ
ਵੈ॥੧॥ਰਾਜਾਰਾਮਕਰਗੈਆਛੇਪਕਏ॥ਕਿਨੈ ਬੂਝਨਨਰੈਖਏ॥੧॥ਰਹਉ॥ਬੇ
ਰਿਸਿਧੁਘਰਿਪਾਨਭਗਾਵੈਧੀਸਗਲਛੁਰੈਲਿਆਵੈ॥ਘਰਿਘਰਿਮੁਸਸੀਮੰਗ
ਭੁਗਾਵਨਿਕਛੁਆਸੰਿਬਜਾਵੈ॥੨॥ਚੋਸਕੰਿਪ੍ਰਭੁਜੀਆਹਨਚਲਿਆਸੁਣੇ
ਨੰਿਝਛਏ॥ਗੁਪਰੀਨਿਆਸੁਦਰਿਬੇਧੀਸਸੋ ਸੰਿਘਗੁਨਗਾਏ॥੩॥ਕਤਤਕ

ਬੀਤੇ ਬੀਸ ਬਰਸ ਸਕ ਛੁਤ ਪੁਨ ਕੀ ਕਿ ਤੀ ਸ ਬਰਸ ਕ ਛੁਦੇ ਵ ਨ ਪੁ ਜਾ ਡਿ ਸਿ ਪ ਛੁ ਤ ਸ
ਬਿਰ ਧਿ ਚਾ ਇ ਛਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇ ਰੀ ਮੇ ਰੀ ਕ ਤੇ ਜ ਨ ਮ ਨ ਗਾ ਇ ਛਾ ॥ ਸ ਾ ਇ ਕ ਸੋ ਖਿ ਤੁ ਨੀ ਥ ਲਾ ਇ ਛ
॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁ ਕੇ ਸ ਰ ਵ ਰਿ ਪਾ ਲਿ ਬੰ ਧਾ ਵੈ ਲੁ ਟੈ ਖੇ ਤ ਹ ਥ ਵ ਾ ਰਿ ਕੋ ॥ ਆ ਇ ਛੈ ਚੁ ਨੁ
ਰੰ ਤ ਹ ਲੇ ਗਾ ਇ ਛੈ ਮੈ ਗੈ ਅ ਖ ਤ ਮ ਗ ਧਾ ਫਿ ਰੈ ॥ ੨ ॥ ਚ ਰ ਨ ਸੀ ਸੁ ਨ ਕ ਰ ਕ ਪ ਨ ਲਾ ਗੋ ਨੈ ਨੀ ਸੀ
ਕੁ ਅ ਸਾ ਰ ਬ ਪੈ ਮ ਜਿ ਹ ਵਾ ਬ ਚ ਨ ਸੁ ਖ ਪੁ ਨ ਨੀ ਧਿ ਕੈ ਸੋ ਤ ਬ ਦੇ ਅ ਸ ਮ ਕ ਰੈ ॥ ਤ ਾ ਹਿ
ਜੀ ਉ ਰਿ ਪਾ ਕ ਰੋ ਲੇ ਵ ਲਾ ਵੈ ਲੇ ਜਾ ਰ ਰਿ ਹ ਰਿ ਨ ਸੁ ਭੀ ਹੀ ॥ ਗੁ ਰ ਪ ਰ ਸਾ ਦੀ ਜ ਰਿ ਧ ਨੁ ਖ
ਇ ਓ ਅੰ ਤੇ ਚ ਲਾ ਦਿ ਸ ਨਾ ਭਿ ਚ ਲਿ ਭੀ ॥ ੪ ॥ ਕ ਹ ਤ ਕ ਬੀ ਰ ਸੁ ਨ ਪੁ ਰੇ ਸੰ ਤ ਹ ਰ ਸੁ ਧ ਨੁ ਸ
ਛੁ ਐ ਲੈ ਅ ਗ ਾ ਇ ਛਾ ॥ ਆ ਈ ਤ ਬ ਬੋ ਰੇ ਪ ਾ ਬ ਸ ਾ ਇ ਕੀ ਆ ਇ ਆ ਅੰ ਦ ਰ ਛੋ ਡਿ ਚ ਲਿ ਛੈ
॥ ੫ ॥ ੨ ॥ ੧੧੫ ॥ ਆ ਸਾ ॥ ਕ ਾ ਹੂ ਦੀ ਨੇ ਪਾ ਟ ਪ ਟੰ ਬ ਰ ਕ ਪੁ ਪ ਲ ਧ ਨਿ ਵ ਰ ਾ ॥ ਕ ਾ ਹੂ ਗ ਲੀ
ਗੰ ਦ ਮੀ ਨਾ ਤੀ ਕ ਾ ਕੁ ਖ ਨ ਧ ਸ ਗ ਰ ਾ ॥ ਮ ਾ ਧੋ ਜਿ ਮ ਖ ਵ ਦ ਨ ਕ ਜੋ ਰੇ ਮ ਨ ॥ ਸੁ ਕ੍ਰਿ ਤੁ ਕ ਰਿ ਕ ਰਿ
ਛੀ ਜੈ ਰੇ ਮ ਨ ॥ ੧ ॥ ਰ ਹਾ ਉ ॥ ਕੁ ਮਾ ਰੋ ਏ ਇ ਕ ਜੁ ਮ ਾ ਦੀ ਗੁ ਰੀ ਬ ਪੁ ਥਿ ਧਿ ਬ ਾ ਨੀ ਆ ਈ ॥ ਕ ਹੁ
ਅ ਲਿ ਮੈ ਭੀ ਮੁ ਕ ਤ ਾ ਕ ਲ ਾ ਹੁ ਕਿ ਆ ਧਿ ਲ ਗ ਾ ਈ ॥ ੨ ॥ ਸ ਾ ਸੁ ਮ ਹਿ ਧ ਨੁ ਰ ਖ ਨ ਕ ਉ ਰੀ ਐ
ਮੁ ਗ ਧੁ ਕ ਟੈ ਧ ਨੁ ਮੇ ਰਾ ॥ ਜ ਾ ਮ ਕ ਡੰ ਡੁ ਮੁ ਗ੍ਰ ਮ ਹਿ ਲੈ ਗੈ ਪਿ ਨ ਮ ਹਿ ਕੋ ਨਿ ਬੇ ਰਾ ॥ ੩ ॥ ਤ ਾ ਹਿ
ਜ ਨੁ ਖੁੰ ਡ ਮੁ ਤ ਗ ਤ ਸ ਦ ਵੈ ਆ ਗਿ ਆ ਮ ਨਿ ਸੁ ਖੁ ਪ ਾ ਈ ॥ ਜੋ ਤਿ ਸੁ ਰ ਤ ਵੈ ਸ ਤਿ ਕ ਰਿ ਮ
ਨੋ ਰ ਤ ਣ ਮੀ ਨ ਵ ਸ ਾ ਈ ॥ ੪ ॥ ਕ ਹੈ ਕ ਬੀ ਰੁ ਸੁ ਨ ਪੁ ਰੇ ਸੰ ਤ ਹ ਮ ਾ ਰੇ ਮੀ ਮੇ ਰੀ ਛੁ ਟ ਕ ੀ ॥ ਚ ਿ ਰ ਗ ਛ
ਮਿ ਚ ਟ ਰ ਲੈ ਗ ਾ ਇ ਛ ਤ ਰੀ ਤ ਾ ਗ ਰੀ ਛੁ ਟੀ ॥ ੫ ॥ ੩ ॥ ੧੧੬ ॥ ਆ ਸਾ ॥ ਮ ਮ ਸ ਕੀ ਸ ਕ
ਦ ਈ ਬੈ ਦੇ ਤ ਮ ਾ ਜ ਸੁ ਮ ਧਿ ਕ ਵੈ ॥ ਅ ਥ ਹ ਅ ਵ ਗ ਿ ਦੀ ਨ ਕੋ ਸ ਾ ਧੁ ਬੁ ਜੋ ਰੁ ਨ ਰੀ ਫ੍ਰ ਮ ਾ ਵੈ ॥
ਕ ਾ ਜੀ ਬੋ ਲਿ ਆ ਬ ਨਿ ਨ ਰੀ ਆ ਵੈ ॥ ੧ ॥ ਰ ਹ ਾ ਉ ॥ ਜੋ ਜ ਾ ਧੋ ਜੋ ਨਿ ਦ ਾ ਜ ਨੁ ਜਾ ਨੈ ਕ ਲ ਾ ਆ ਤੀ ਸ
ਤਿ ਨੋ ਈ ॥ ਸ ਤ ਰਿ ਖ ਾ ਬ ਾ ਪ ਟ ਰੀ ਤੀ ਤਿ ਜੋ ਕ ਰਿ ਜ ਾ ਨੈ ਕ ਈ ॥ ੨ ॥ ਨਿ ਦ ਾ ਜ ਾ ਸੋ ਈ ਜਿ ਨਿ ਆ
ਉ ਬਿ ਚ ਾ ਕ ਲ ਾ ਅ ਕ ਲ ਜਿ ਜ ਾ ਨੈ ॥ ਪ ਾ ਚ ਤ ਜ ਮੁ ਸਿ ਮੁ ਸ ਲ ਾ ਬਿ ਛ ਵੈ ਤ ਬ ਤ ਉ ਦੀ ਨੁ ਪ
ਛ ਾ ਨੈ ॥ ੩ ॥ ਸ ਾ ਸ ਾ ਮੁ ਖ ਛ ਾ ਨਿ ਤ ਰ ਸ ਕ ਫਿ ਜੀ ਅ ਹਿ ਆ ਰਿ ਮ ਣੀ ਕਿ ਰਿ ਫਿ ਰੀ ਕੀ ॥ ਆ ਪੁ ਜ ਾ
ਇ ਅ ਵ ਰ ਕ ਉ ਜ ਾ ਨੈ ਤ ਬ ਹੋ ਇ ਤਿ ਸ ਤ ਸ ਹੀ ਕੀ ॥ ੪ ॥ ਆ ਈ ਇ ਕ ਵੇ ਖ ਧ ਰਿ ਮ ਨ ਤ ਅ ਤਿ
ਛ ਨ ਮੁ ਪ ਛ ਨਾ ॥ ਕ ਹੈ ਕ ਬੀ ਰਾ ਭ ਿ ਸ ਤ ਛੰ ਤਿ ਕ ਰਿ ਦੇ ਜ ਕ ਸਿ ਉ ਮ ਨੁ ਮ ਾ ਨਾ ॥ ੫ ॥ ੪ ॥ ੧੧੭ ॥

ਆ ਸ ਾ ॥ ਗ ਗ ਨ ਮ ਗ ਿ ਇ ਕ ਬੂੰ ਦ ਨ ਬ ਸੈ ਨਾ ਚ ਕ ਾ ਹੁ ਸ ਮ ਾ ਨਾ ॥ ਪ ਾ ਰ ਬ ਹ ਮ ਾ ਦਿ ਕ ਾ ਰਨ
ਕਿ ਨ ਹੂ ਪ ਛ ਨਾ ॥ ਕ ਹੈ ਕ ਬੀ ਰ ਾ ਭ ਿ ਸ ਤ ਛੰ ਤਿ ਕ ਰਿ ਦੇ ਜ ਕ ਸਿ ਉ ਮ ਨੁ ਮ ਾ ਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰ ਹ ਾ ਉ ॥ ਕ ਿ
ਆ ਮ ਾ ਉ ਕਿ ਛੁ ਖ ਿ ਸ ਰ ਤ ਹੈ ॥ ਦੇ ਖ ਤ ਨੈ ਨ ਚ ਲਿ ਓ ਜ ਗੁ ਜ ਾ ਈ ॥ ੧ ॥ ਰ ਹ ਾ ਉ ॥ ਇ ਹ
ਭ ਖੁ ਪੁ ਤ੍ਰ ਸ ਵ ਲ ਾ ਖ ਨ ਤੀ ॥ ਤਿ ਹ ਰ ਾ ਘ ਰ ਮ ਹ ੀ ਆ ਨ ਬ ਾ ਤੀ ॥ ੨ ॥ ਚ ਿ ਦ ਸੁ ਰ ਸੁ ਜ ਸੁ ਲੇ ਤ
ਪ ਰ ਗ ਸੋ ਈ ॥ ਬੈ ਸੰ ਤ ਰੁ ਜ ਾ ਕੇ ਕ ਪ ਰੇ ਧੋ ਈ ॥ ੩ ॥ ਗੁ ਰ ਮ ਤਿ ਰੇ ਮੋ ਨਿ ਮ ਬ ਸ ਾ ਈ ॥ ਸ ਾ ਧ
ਸ ਾ ਧੁ ਜ ਾ ਕੇ ਕ ਪ ਰੇ ਧੋ ਈ ॥ ੪ ॥ ਕ ਹ ਤ ਕ ਬੀ ਰ ਸੁ ਨ ਪੁ ਰੇ ਸੰ ਤ ਹ ਰ ਸੁ ਧ ਨੁ ਸ
ਕੀ ਭੀ ਹੋ ਈ ॥ ਬ ਹੁ ਅ ਬ ਹੁ ਕਿ ਆ ਇ ਸ ਤੋ ਹੋ ਈ ॥ ੫ ॥ ੫ ॥ ੧੧੮ ॥ ਆ ਸ ਾ ॥ ਇ ਹ ਬ ਸ ਤੀ ਤ ਾ ਬ ਸ ਤ ਸ ਭੀ ਮ ਾ ਝੁ
ਕ ਾ ਸ ਾ ਦਿ ਸ ਜ ਿ ਤੇ ਰੇ ਕ ਬੀ ਮ ॥ ੧ ॥ ੬ ॥ ੧੯ ॥ ਆ ਸ ਾ ॥ ਕ ਹ ਸੁ ਮ ਾ ਰ ਕ ਉ ਸੀ ਮੁ ਤਿ ਸੁ
ਜ ਨੇ ॥ ਕ ਹ ਸ ਾ ਰ ਤ ਪ ਹਿ ਰਿ ਗੁ ਨ ਗ ਾ ਏ ॥ ੧ ॥ ਰ ਹ ਾ ਉ ॥ ਰ ਾ ਮ ਮ ਰ ਾ ਮ ਮ ਰੇ ਮੋ ਰ ਮੀ ਮ ਰ ਹੀ ਐ ॥ ਸ ਾ ਕ ਤ
ਸਿ ਉ ਕੁ ਲੋ ਸ ਪੀ ਕ ਧੀ ਐ ॥ ੧ ॥ ਰ ਹ ਾ ਉ ॥ ਕ ਉ ਅ ਸ ਪ ਾ ਕ ਪ੍ਰ ਚ ਰ ਏ ॥ ਕ ਹ ਬਿ ਸੀ ਅ ਸ ਾ ਕ ਉ
ਦੁ ਧ ਪੀ ਐ ॥ ੨ ॥ ਸ ਤ ਸੰ ਗ ਤਿ ਬਿ ਬੇ ਕ ਬੁ ਧਿ ਹੋ ਈ ॥ ਪ ਾ ਰ ਸ ਪ ਰ ਸਿ ਲੋ ਚ ਨੁ ਸੋ ਈ ॥
॥ ਸ ਾ ਕ ਤ ਸੁ ਖ ਅ ਤੁ ਸ ਕ ਰੇ ਕ ਰ ਾ ਇ ਆ ॥ ਜੋ ਧੁ ਗਿ ਓ ਪਿ ਆ ਸੁ ਕ ਰ ਮ ਕ ਮ ਾ ਇ ਆ ॥ ੩ ॥
॥ ਸ ਾ ਕ ਤ ਸੁ ਖ ਅ ਤੁ ਸ ਕ ਰੇ ਕ ਰ ਾ ਇ ਆ ॥ ਜੋ ਧੁ ਗਿ ਓ ਪਿ ਆ ਸੁ ਕ ਰ ਮ ਕ ਮ ਾ ਇ ਆ ॥ ੪ ॥
ਸ ਾ ਕ ਤ ਸੁ ਖ ਅ ਤੁ ਸ ਕ ਰੇ ਕ ਰ ਾ ਇ ਆ ॥ ਜੋ ਧੁ ਗਿ ਓ ਪਿ ਆ ਸੁ ਕ ਰ ਮ ਕ ਮ ਾ ਇ ਆ ॥ ੫ ॥
॥ ਸ ਾ ਕ ਤ ਸੁ ਖ ਅ ਤੁ ਸ ਕ ਰੇ ਕ ਰ ਾ ਇ ਆ ॥ ਜੋ ਧੁ ਗਿ ਓ ਪਿ ਆ ਸੁ ਕ ਰ ਮ ਕ ਮ ਾ ਇ ਆ ॥ ੬ ॥

ਨੁਮੇਨਸਾਇਨਰਿਦੇਬਸਹਿਤੋਗੋਬਿੰਦ॥ਜਾਅਦੁਆਰਜਬਪ੍ਰਭੁ ਸਿਬਦੇਤਬਥਕਿਆ
ਕਹਸਿਮੁਕੰਦਿ॥੧॥ਰਹਉ॥ਹਮਅੰਗੋਕੁਤੁ ਮਗੁਆਰਗੁਸਾਈਜਨਮਜਨਮਭਰਵੇਗਾਕ
ਬਜੁਪਾਰਉਤਾਰਿਚਰਾਇ ਤੁਕੈਸੇਖ ਸਸਤਮਾਗੇ॥੨॥ਤੂੰ ਬਾਮਨੁਮੇਰਾਅਹੀਕਜੁਲ
ਹਾਬ੍ਹਬਹੁਮੋਰਗਿਆਨਾ॥ਤੁਮਤਉਜਾਚੇਬ੍ਰਹਮਪਤਿਰਜੋਰਸਉਮੈਂਗਧਿਆਨਾ॥੩॥੪
॥੨੬॥ਆਸਾ॥ ਜਗਜੀਵਨੁਐਸੋਸਾਬ੍ਰਹਮੁਪਨੇਜੈਸਾਜੀਵਨਬ੍ਰਹਮਸਾਸਾਚੁਕ
ਰਿਆਮੀਦਿਨੀਛੋਡਿਪਰਮਗਤਿਪਾਈ॥੧॥ਬਾਬਾਆਇਐਸੋਜਿਤੁਕੀਨ॥ਜਿ
ਨਿਗਿਆਨੁਰਤਨੁਹਿਰਿਲੀਨ॥੧॥ਰਹਉ॥ਸੋਨਦੇਖਿਪਤੰਗੁਘੁਰਾਵੈਪਸੁਨਦੇਖੈਆਗਿ
॥ਕਾਲਫਾਸਨਮੁਗਧੁਚੇਤੈਕਨਿ ਕਕਾਮਿਨਿਆਰੀ॥੨॥ਕਰਿਬਿਚਾਰੁਬਿਕਾ
ਰਹਰਹਿਤਰਸਨਤਬਸੋਈ॥ਕਹਿਕਬੀਰਜਗਜੀਵਨੁਐਸਾਦੁਤੀਆਸੀ
ਰੀਐ॥੩॥੫॥੨੭॥ਆਸਾ॥ ਜਉਮੈਗੁਪਕੀਏਬਹੁਤੇਰੋਅਬਕੁਨਿਬਹੁਪੁਨ
ਹੀ॥ਤਰਗਾਤਤ੍ਰਿਸਾਜੁਸਰਬੁਬਾਕਰਮਨਾਮਬਾਸਿਹੋਈ॥੧॥ਅਬਮੋਹਿਨਾਚਨਨ
ਆਵੈਮੋਰਮਨੁਮੰਦਿਰੀਆਸਬਜਾਵੈ॥੧॥ਰਹਉ॥ਕਾਮੁਕੋਧੁਮਾਇਆਅਰੋਜ
ਗੀਤੁਸਸਗਾਸਾਰਿਹ੍ਰਦੈ॥ਕਾਮਚੋਲਨਾਹਇਆਓਪੁਰਸਾਗਾਇਆਕ੍ਰਮੁਸਕੁ
ਛੁਟੀ॥੨॥ਸਸਬਬ੍ਰਹਮੁਏਕੈਕਰਿਜਾਨਿਆਚੁਕੇਬਾਦਬਿਬਾਦਾ॥ਕਹਿਕਬੀਰ
ਮੈਪੂਰਾਘਾਇਆਭੇਦਾਭੇਦਰਸਾਦਾ॥੩॥੬॥੨੮॥ਆਸਾ॥ ਰੋਜਾਧਰੈਮਨਮਾਰੈ
ਅਲਹੁਸਬ੍ਰਹਮਾਦਤਿਨੀਅਸੰਘਾਰੈ॥ਆਪਾਦੇਖਿਅਵਰਨਹੀਦੇਖੈਕਾਹੇਕਉਤੁਰਕ
ਹੋ॥੧॥ਕਾਜੀਸਾਹਿਬੁਏਕੁਤੋਹੀਮਾਹਿਤੇਰਾ॥ਸੋਚਿਬਿਚਾਰਿਨਦੇਖੈ॥ਮਖਬਾਰਿਕਰ
ਹਿਦੀਨਕੇਬਉਰੇਤਾਜੇਜਨਮੁਅਲੇਖੈ॥੧॥ਰਹਉ॥ਸਾਚੁਕਰੇਬ ਬਖੈਸੈਅਲ
ਤਨਾਮਿਪੁਰਖੁਨਹੀਕੋਈ॥ਪਖੇਗੁਨੋਸਜੀਕਛੁਬਉਰੇਜਉਦਿਲਮਹਿਖਸਿਹ
ਈ॥੨॥ਅਲਹੁਪੰਗੈਬੁਸਗਲਘਟਭੀਤਰਿਹਿਰਦੇਲੇਹੁਪਛਿਚਾਰੀ॥ਹਿੰਦੂਤੁਰਕ
ਦੁਹੂੰਮਹਿਏਕੈਕਬੀਰਪ੍ਰਭੁਕਾਰੀ॥੩॥੭॥੨੯॥ਆਸਾ॥ ਕੀਓਸੀਗਾਫੁ
ਮੀਲਨਕੇਤਾਈ॥ਤਰਿਨਮਿਲੇਜਗਜੀਵਨਗੁਸਾਈ॥੧॥ਤਰਿਮੋਰੋਪਿਕੁਰਉਜੀ
ਕੀਬਧੁਕੀਆ॥ਰਾਮਬਰੇਮੈਤਨਕਲਾਪੁਰੀਆ॥੧॥ਰਹਉ॥ਧਾਪਿਰਏਕੈਸੀਗੇ
ਬਸੇਗ॥ਸੇਜਏਕਪੈਮਿਲਾਨੁਦੁਹੇਰਾ॥ਧੀਨਸੁਭਾਗਜਿਨੈਪੀਅਭਾਵੈ॥ਕਹਿ

ਕੀਪਈ॥੧॥ਏਕੁਅਚੰਭਉਪੁਰਨਹਤੁਅਭਾਈ॥ਦੇਖਤਸਿਖੁਚਲਦ੍ਰਤਗਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾ
ਕਬੀਅਛੁਲੀਤਰਵਗਿਚਿਆਈ॥ਦੇਖਤਕੁਤਰਾਲੇਗਈਖਿਬਾਈ॥੨॥ਤਲੈਮੋਬੈਸ
ਉਪਰਿਸੂਖਾ॥ਤਿਸਕੋਪੋਡਿਲਗੋਡਫਡਾਫੂਲਾ॥੩॥ਘਘੈਚਰਿਚੈਸਚਰਾਵਨਜਾਈ॥ਬ
ਹਰਿਬੈਲਨੋਨਿਘਰਿਆਈ॥੪॥ਕਹਤਕਬੀਰਸੁਇਸਪਦਚੂਝੈ॥ਰਾਮਸਮਤਤਿਸੁ
ਸਰੁਕਿਛੁਸੂਝੈ॥੫॥੮॥੨੭॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਆਸਾਕਬੀਰਜੀਉਖੋਕੇਤਿਪਦੇ॥ ਬਿਦੁਤੇਜਿਨਿਪੈਕੁਕੀਆਅਗਨਿਕੁੰਡਜਾਇ
ਆਦਸ੍ਮਸਾਸਮਾਤਾਉਦਰਿਰਮਿਆਬਹੁਚਿਲਾਗੀਮਾਇਆ॥੧॥ਪ੍ਰਾਨੀਕਾਹੇਕ੍ਰਿਬ
ਰਿਆਕੇਹਰਤਨਜਨਮੁਖੋਇਆ॥ਪੂਰਬਜਨਮਿਮਕਰਮਅਕੂੜੀ ਥੀ ਜੁਨਹੀਬੋਇਆ॥੧
ਰਹਾਉ॥ਬਾਰਿਕਤੇਬਿਖਿਕ੍ਰਿਤਿਆਓਨਸੋਜਿਆ॥ਜਾਜਾਮੁਆਈਟਪਕਰੋਤ
ਬਹਿਕਰੋਈਆ॥੨॥ਜੀਵਨੋਕੀਆਸਕਰਹਿਜਮੁਨੀਜੋਸਾਸਾ॥ਬਾਜੀਗਰੀਸੰਸ
ਰੁਕਬੀਰਾਚੇਤਿਦਾਖਿਪਾਸਾ॥੨॥੧॥੨੨॥ਆਸਾ॥ ਤਨੁਹੈਨੀਮਨੁਪੁਨਰਸ
ਕਰਿਖਿਓਪਾਚਉਤਤਬਰਤੀ॥ਰਾਮਸਾਈਸਿਉਤਵਰਿਲੇਹਉਆਤਮ ਤਿਪਲੰਗ
ਰਤੀ॥੧॥ਗਾਉਗਾਉਰੀਦੁਖਹਨੀਮੰਗਲਚਾਰਾ॥ਮੋਹੋਸ੍ਰੀਰਮਣਾਇਰਾਮਅਭਰ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਕੁਕਮਲਅਰਿਬੇਦੀਗਚਿਲੇ ਖ੍ਰਮਾਗਿਆਸਉਚਾਰਾ॥ਰਾਮਸਾਈਸੰਜੁ
ਬਣਪਾਇਓ ਆਜਬਣਗਯਮਾਰਾ॥੨॥ਸੁਰਿਨਰਮੁਨਿਜਨਕਉਤਕਆਏਕੋਟਿਤੇ
ਤੀਸਉਜਾਨਾ॥ਕਹਿਕਬੀਰਮੋਹਿਬਿਆਹਚਲੇਹੈਪੂਰਖਏਕਭਗਵਾਨਾ॥੩॥੨॥
॥ ਸਾਸੁਕੀਦੁਖੀਸਸੁਰਕੀਪਿਆਰੀਜੇਠਕੇਨਾਮਿਡਰਾਉ॥ਸਖੀਸਹੇ
ਹੀਨਦਗਲੇਹੀਦੇਵਰਕੋਬਿਰਹਿਜਗਾਉ॥੧॥ਮੋਰੀਮਤਿਬਉਰੀਮੋਰਾਪੁਬਿ
ਉ॥ਬਿਨਾਬਿਧਿਸਜਨਿਕਹਹੁਗੇ॥ਸੇਜੇਰਮਤਮੈਨਰਹੀਧੇਖਉਇਹੁਦੁਖੁਕਾਸਿਉਕਹਉ
ਗੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਾਪੁਸਾਵਕਕਰੇਭਾਈਆਇਆਸਦਮਤਵਾਰੀ॥ਬਰੁਕਉਈਕੋਜ
ਬਸੀਗਿਹੋਤੀਤਬਹਉਨਭੀਆਗੀ॥੨॥ਕਹਤਕਬੀਰਮੰਚਕੁਅਗਾਹਭਗਮਜਾ
ਨਖੁਗਵਹਿਆ॥ਝੂਠੀਮਾਇਆਸਭਜਗੁਬਾਧਿਆਮੋਰਾਮਸਤਲੁਪਾਇਆ
॥੩॥੩॥੨੩॥ਆਸਾ॥ ਤੁਮਤਉਬੇਦਪੜਹੁਮੁਖਪਾਠੇ॥ਮਹਿਗੀਜਿਤਬਾਸੀ
ਤੁਮਤਉਮੁਨਿਦੇਸਭਾਠੇ॥੧॥ਮੋਗੀਕਾਤੇਜਿਤਬਾਸੀ॥ਮੋਕਉਇਨ੍ਹੀਬਾਤ
ਨਹੀਆਸੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੁਆਪਿਕਾਹਿਮਿਟਾਵਸਿ॥ਜਾਕਾਭਰਮੁਕਹਾਂਤੁਜਾਵਸਿ
॥੨॥ਕਹਤਕਬੀਰਜਿਨਹਰਿਜਾਨਿਆ॥ਜੋਦੀਸੈਸੋਤਿਨਹੀਮਾਨਿਆ
॥੩॥੪॥੨੪॥ਆਸਾ॥ ਜਉਹਮਬਾਂਧੇਮੋਹਫਾਸ॥ਤਉਹਮਪ੍ਰੇਮਜਗਾਵਹਪਾਸ
॥੧॥ਜਉਕਾਟੇਪ੍ਰੇਮਕੀਫਾਸ॥ਤਉਹਮਹੋਏਮੁਕਤਬਿਨਾਸ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਹਤ
ਕਬੀਰਸੁਨਹੁਰੇਲੋਈ॥ਅਬਤੁਮਜੀਵਹੁਭਰਮਨਾਕੋਈ॥੨॥੫॥੨੫॥ਆਸਾ॥

ਕਬੀਰ ਗਢਿ ਗਢਿ ਜਨੀਐ ਅਨਆਵੈ ॥੩॥੯॥੩੭॥ ਆਸਾ ਕਬੀਰ ਜੀ ਓਕੇ ਦੁਪਦੇ

ਕਬੀਰ ਬੈਦੁ ਮੂਆ ਰੋਗੀ ਮੂਆ ਮੂਆ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਏਕੁ ਕਬੀਰਾ ਨਾ ਮੂਆ ਜਿਸ ਨਾਹੀ ਰੋਵਨਹਾਰੁ ॥੧॥ ਕਬੀਰ ਮਾਟੀ ਕੇ ਹਮ ਪੂਤਰੇ ਮਾਨਸ ਰਾਖਿਓ ਨਾਉ ॥ ਚਾਰਿ ਦਿਵਸ ਕੇ ਪਾਹੁਨੇ ਬਡ ਬਡ ਰੂੰਧਹਿ ਠਾਉ ॥੨

ਆਥਉ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਸਰਨਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਰਾਮ ਅਉਗਨ ਤ੍ਰਉ ਪਰਹਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮ ਸਭ ਸੁਖ ਪੇਦਸ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰੇ ਜਸ ਕੀਰਾ ॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਰਹੀਐ ਮਾਧਉ ਜੈਸੇ ਨੀਰ ਸਮੀਰਾ ॥ ੧ ॥ ਜਾਤੀ ਓਛਾ ਪਾਤੀ ਓਛਾ ਓਛਾ ਜਨਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥ ਰਾਜ ਜਾਮ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਨੀ ਕਰਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ਆਸਾ ॥ ਕਰਮ ਬਹਿਓ ਜਉ ਤਉ ਤਨੁ ਛੀਜੈ ॥ ਛਿਨੁ ਛਿਨੁ ਪ੍ਰਭੂ ਜਪਾਇ ਉਤ ਰਮੈਯੇ ਤੇ ਰੋਮ ਜਨੁ ॥ ੧ ॥ ਤੁਝ ਹੀ ਚਰਨ ਅਗਮ ਬਿਦ ਵਨਮ ਜਨੁ ॥ ਪਾਪ ਕਰਤ ਪਾਇਓ ਇਉ ਰਮਈਆ ਧਨੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਪਤਿ ਬਿਪਤਿ ਪਟਲ ਸਮ ਮਾਇਆ ਇਉ ਰਮਈਆ ਧਨੁ ॥ ਦਾਸ ਕਬੀਰ ਬੋਲ ਕਵਨ ਗੁਨ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ਆਸਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ

ਧਰਣੀਧਰੁਮੀਤਿਜਨਸੰਤੁਸਭਾਜਨਿਆ॥ ੪॥੧॥ਆਸਾ॥ ਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦ

ਦਸੀਗਿਨਮੰਦੇਕੁਮੰਤੀਜਨਾ॥ਆਛਦਆਕੋਛਿਪਹੋਤੇਇਓਕਾਖੀਣਾ॥ ਰਹਾਉ॥

ਚੁਨਨਤਨਨਾਤਿਆਗਿਕੇਪ੍ਰੀਤਿਚਰਨਕਬੀਰਾ॥ਨੀਚਹੂ ਲਾਜੋਲਾਤਰਭਇਉਗੁਨੁ

ਅਗਮਤੀਰਾ॥੧॥ਰਵਿਦਾਸੁਦੁਵੈਤਦੁਦੋਨੀਤਿਬਿਨਿਤਿਅਗੀਆਇਆ॥ ਪਰਗਟਹੁਤੋ

ਸ੍ਰਾਸਾਧਸੰਗੀਹਰਿਦਰਸੁਪਾਇਆ॥੨॥ਸੈਨੁਨਾਈਬ੍ਰਤਕਰੀਆਰਾਜਗੁਪ੍ਰਗਿਘਿ

ਬੁਨਿਆ॥ਹਿਰਦੇਵਸਿਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਭਗਤਆਭਿਗਨਿਆ॥੩॥ਇਹਬਿਧਿਸੁਨਿ

ਕੋਜਾਦਰੋਊਡਿਭਗਤੀਲਾਗਾ॥ਮਿਲੇਪ੍ਰਤਖਿਗੁਸਾਈਆਧੀਨਾਵਡਭਾਗਾ॥੪॥੨

ਆਸਾਬਾਣੀਧੰਨੇਜੀਉਕੀ॥ ਗੋਚਿਤਚੇਤਸਿਕੀਨਦਯਾਲਾਦਾਮੋਦਰਬਿਥਾਰੀ

ਨਜਾਨਸਿਕੇਵੀਹਾਜੇਯਾਵਹਿਭ੍ਰਮਮੰਝਰਖੰਡਕਉਕਰਤਾਕਰੈਸੁਹੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਲ

ਨੀਕੇਉਦਰਉਦਕਮਾਹਿਪਿਕੁਕੀਆਦਸਦੁਅਲਾ॥ਦੇਇਅਜਮੁਅਗਨਿਮਾਹਿਜਾ

ਪੈਸੇਸਬਸਮਤਆਲਾ॥੧॥ਕੁਸੀਜਲਆਇਤਨਤਿਸੁਬਢਲਿਪੰਖਹੀਨੁਤਿਨਾਥੀ॥

ਪੂਰਨਪਰਮਾਨੰਦਅਨੰਤਰਸਮਾਇਦੇਖੁਮਨਮਾਝੀ॥੨॥ਪਾਖਾਣਿਕੀਟੁਗੁਪਤੁਤੁਹੋਇ

ਰਤਾਤਾਚੋਮਗੁਨਥੀ॥ਕਹੈਧੰਨਾਪੂਰਨਤਤੁਪੋਮਤਰੋਜੀਆਤੁਰੰਤੀ॥੩॥੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਆਸਾਸੇਘਰੁਛਕੀਰਵੀਦਾਬਾਣੀ

ਰਿਖਭੁਬ੍ਰਹਮਾਤਿਜਿੰਨੇਸੇਈਸਾਚਿਆ॥ਜਿਨਮਨਿਪੋਤੁਮੁਖਿਪੋਤੁਸਿਰਿਕਢਿਕਢਿਆ॥

ਗਲਤੇਇਸਕਖੁਦਾਇਕੰਮਿਦੀਦਾਰਕੋ॥ਵਿਸਰਿਆਜਿਨਨਾਮੁਤੇਕੁਦਇਕੁਥੀਏ॥

੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੈਪਚੀਏਭਾਵੈਖਾਇਆਇਦਰਿਦਰਵੇਸਸੇ॥ਤਿਨਪੰਨੁਜੋਣੁਦੀਅਭੁਇਆ

ਏਸਛਭਸੇ॥੨॥ਪਰਵਦਗਾਰਅਪਾਰਅਗਮੰਬੇਅੰਤਤੂ॥ਜਿਨਪਛਾਤਾਸਚੁਤੂ

ਮਾਪੈਨਮੂ॥੩॥ਤੇਮੈਪਰਨਾਖੁਦਾਇਤੂੰਬਖਸੰਦਗੀ॥ਸੇਖਫਰੀਦੈਖੈਦੁਨੀਜੋਬੰਦਗੀ॥

੪॥੧॥ਆਸਾ॥ ਅਸਟਪਦੀ ਛੋਲੇਸੇਖਛਲੀਦੁਪਿਆਗੇਅਲਾਲਲੇਗਾ॥

ਇਹਿਪੁਤਨੁਸੋਸੀਖਕਨਿਮਾਣੀਗੋਰਮਘਲੇ॥੧॥ਆਜੁਮੀਆਵਾਸੇਖਛਲੀਦਰਿਕੈਆਈ

ਜੜੀਆਨਰੁਸਚੰਦਰੜਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਜਾਣਨਿਅਰਿਜਾਈਐਘਰੁਮਾਨਆਈਐ

ਝੂਰੀਦੁਨੀਆਲਗਿਨਆਪੁਵੰਞਈਐ॥ ਚੋਲੀਐਸਾਚੁਧਨਸੁਹਾਗਣਿਨਬੋਲੀਐ॥

ਜੋਗੁਨੁਦਸੇਵਟਮੁਰੀਦਾਂਜੋਗੀ ਐ॥੨॥ਛੈਲਾਬਹੁਥੀਦੇਖਾਰਿਰੰਗੁਮੰਨੁਧੀਰੰਗਿਆ

ਕੈਅਹਿਨਿਅਖਾਰਾ॥ਨਾਬਨਕਸਹਜੋਜਿਮੋਬਾਜਗਜਿਵਨਸਦਰਿਕਰਹੁਨਿ ਸਤਭਾ॥੪॥੨॥

ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ ੧ ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਚਉਪਦੇਘਰੁ ੧ ਤੇਰਾਮੁਕਵੀਚਰਣਠੀਅਜੋਮਨੁਉਰਝਾਜੋਇਆ॥

ਕਰਣੀਕੁਸੁਜੋਲੇਯਾਹਿਅੰਤਰਿਪੂਜਜੋਇਆ॥੧॥ਪੂਜਾਕੀਚੈਨਮੁਖਿਆਈਆ॥ਬਿਨੁਸਚੁ

ਵੇਪੂਜਜੋਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭਰਮਿਦੇਵਪਖਾਲੀਅਜਿਜੋਮਲੁਧੋਵੈਕੋਇਆ॥ਜੂਠਿਲਹੈਜੋਨੀ

ਉਮੰਜੀਐਸੋਮੈਖਪਾਇਆਣਜੋਇਆ॥੨॥ਪਸੂਮੰਞਿਚੰਦਿਰਮਾਈਆਖੁਵਾਵਹਿਸੀਂ

ਤੁਦੇਹਿਨਾਮਾਵਿਹੂਣੇਆਦਮੀਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਣਕਰਮਕਰੇਇ॥੩॥ਨਾਮੇਵਡਾਈਨਾਮੇ

ਤੁਪਤਿਸਾਜੋਸੰਮਾਲੇ॥ਜੋਦੇਵੈਸੰਖਾਵਣਾਕਰਮੁਨਾਕਾਚਲੈ॥੪॥੧॥ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ ੧

ਨਾਥਿਕਮਲਤੇਭ੍ਰਮਾਉਪਜੇਬੇਦਪੜਿਮੁਖਿਖੜੇਠਿਸਵਾਰਿ॥ਭਾਂਡੇਅੰਤੁਨਜਾਈ

ਲਖਣਅਵਤਜਾਤਰਪੈਗੁਬਾਰੇ॥੧॥ਪ੍ਰੀਤਮਕਿਉਪਾਵਸਗਤਿਮੇਰੇਪ੍ਰਾਣਬਧਾਰੇ॥ਜਾ

ਕੀਤਮਤਿਕਰਹਿਜਨਪ੍ਰੀਤਮੁਨਿਜਨਸੇਵਹਿਗੁਰਵੀਚਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਵਿਸਸਿਦੀਪਕ

ਜੇਕੋਵਖਾਣੈਏਕਜੋਤਿਮੁਰਾਰੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਖੋਜਤਿਨਿਸਿਨਿਕਮਲੁਪਰਗਾਸੁ

ਅੰਧਿਆਰੀ॥੨॥ਸਿਖਸਮਾਧਿਕਰਹਿਨਿਤਸੁਰਤਾਚੁਲੈਚਲਨਕਿਆਰੋਪੈ॥ਅੰਤਰਿਮੰਤ੍ਰਿਤ

ਸਬਦੁਪਛਾਣੈਤਾਗੁਰੁਭੇਟੈਸੋਪੈ॥੩॥ਸੁਰਿਨਰਨਾਥਬੇਅੰਤਅਜੋਨੀ

ਚੌਅਹਿਅਖਾਰਾ॥ਨਾਬਨਕਸਹਜੋਜਿਮੋਬਾਜਗਜਿਵਨਸਦਰਿਕਰਹੁਨਿ ਸਤਭਾ॥੪॥੨॥

ਗਾਉਗੁਜਰੀਮਹਲਾ ੨।ਘਰੁ ੭

ਹਿਰਦੈਸੁਖਿਵੇਹਾਜੀਵਣਾਜੀਤੁਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਨਪਾਇ।ਜਿਤੁਹਰਿਵੀਸੋਭਾਜੁਲੋਕਾਜਾ ਇ।੧।ਐਸਾਸਾਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੀਐਮਨਾ।ਜਿਤੁਸੇਵਿਐਗੋਵਿੰਦਪ੍ਰੀਤਿ ਉਪਜੈਅਵਗਣਵਿਸ ਰਿਸਭਜਾਇ।ਹਰਿਸੇਤੀਚਿਤੁਗਡਿਰਹੈਜਨਮਕਾਖੁਓਹੀਜੀਵਨਪਦਹੀਪਾਇ।ਰ ਹਾਉ।ਗੋਵਿੰਦਪ੍ਰੀਤਿਸੇਊਇਕੁਸਹਜੁਪਾਜੈਆਵੈਜੋ ਸੀਤਰਾਤਿਬਨੈ।ਆਪਣਾ ਤੀਆਪੁਪਛਾਇਆਤਾਅਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਵੈਤਜਿਹਉਮੈਜੋਤਿਸਮਾਈ।੨।ਬਿਨੁਤਰਗੋਐਸਾ ਤਿਸਗੁਰੁਪਾਈਐਜੋਲੇਚਲੈਸਭੁਕੋਇ।ਕੂੜੇਕੀਪਾਲਿਵਿਚਹੁਨਿਕਲੈਤਾਸਦਸੁਖੁਹੋ ਇ।੩।ਨਾਨਕਨੇਲੇਸੋ ਸਤਿਗੁਰਕੀਕਿਆਓਹੁਪੁਸੇਵਕੁਸੇਵਹੋਗੁਰ ਓਗੀਜੀਉਧੇਹਿ।ਸਤਿਗੁਰਕਰਣਾਚੀਤਿਕਰੇਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪੋਕਿਪਕਰੇਇ।੪।੧।ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ ੨ ਹਰਿਕੀਤੁਮੋਸੇਵਕਰਪੁਜੀਸਿਵਕਰਪੁਜੀਸਿਵਕਰਪੁਜੀਸੇਵਕਰਪੁਜੀਸੇਵਕਰਪੁਜੀਸੇ

ਚਉਪਦੇ ਮਹਲਾ ੪

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧

ਤਮਿ ਕੋਜਾਨਾ ਸਤਿਗੁਰ ਸਤਪੁਰਖਾ ਕੁ ਓਥਿ ਕਉਕਰਉ ਗੁਰ ਮਾਪਾਸੇ॥ ਤਮਕੀ ਰੋਕਿਕਮ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਕਰਿ ਦਇਆ ਮਨਮੁਖ ਪਰ ਗਾਸਿ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਗੁਰ ਦੇਵ ਮੋ ... ਕਉ ਮਨਮੁਖ ਪਰਗਾਸਿ॥ ਗੁਰ ਮਤਿ ਮਾਮੁ ਮੇਲਾ ਪ੍ਰਭ ਸਮਧ ਈ ਤਰਿ ਕੀ ਰਤਿ ਤਮ ਮੰਗੀ ਰਤ ਰਾਸਿ॥ ॥ ਰਹਉ॥ ਹਮਿ ਸਮਕੇ ਵਡ ਭਾਗ ਵੇਰੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰਧਾ ਹਰਿ ਪਿਆਸਾ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਇਹ ਤਾਸ ਤਿ ਮੀਮਲਿ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰ ਸੁਖ ਪਰਗਾਸਿ॥ ੨॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨ ਪਾਇਆ ਤੇ ਕੁਧਾ ਤੇ ਜੰਤ ਮਾਸਿ॥ ਜੋ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸਰਣਿ ਸੰਗਤਿ ਨ ਮੀ ਆਏ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵੇ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਾਸਿ॥ ੩॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਜਨ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਤਿ ਨਧੁ ਰੰਮ ਸਤ ਕਿਲਿਖਾ ਆਲਿ ਖਾਸਿ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਸੁਖਾਇ ਅੰਮਿਲਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ॥ ੪॥ ੧॥ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਨਿ ਮੇਰੈ ਮੁਖਿ ਸੋਭਾ ਤਸ ਸੰਗਤਿ ਸਬਦਿ ਅਨੰਦ ਮੋਹੈ॥ ਜਾਪੈ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਧਿਆਈਐ ਸਭ ਕਉ ਦੁਖ ਦੂਰੇ ਹਿਪ੍ਰਭ ਛੋਹੈ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਕੁਲਿ ਜਨ ਮੇਕਉ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਮੋਹੈ॥ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਮਿਲਿ ਗੁਰ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਜਨ ਮੋਹੈ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ਖਸ ਮਸ ਗਰ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਕੈ ਗੁਰ ਮਤਿ ਕਉ ਭਾਇ ਧਿਸਿ ਧੇਲੇ ਯਾ ਗਿ ਭਈ॥ ਜਨ ਕਉ ਰਾਮ ਨਾਮ ਆਧਾਰੁ ਜਿਨ ਮੋਹੈ॥ ੨॥ ਦੁਰਮਤਿ ਕੁਗਤਿ ਜਿਨ ਮਤਿ ਕੋਨ ਅਸੁਨਤ ਅਵੈ ਮਨਿ ਮੋਹੈ॥ ਕਉ ਆਕਰਉ ਸ੍ਰੀ ਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪਾਈ ਸ੍ਰੀ ਰਿ ਪੇਤੇ ਵਿਸਟ ਖਾਇ ਖਿਸੈ ਮੋਹੈ॥ ੩॥ ਸ੍ਰੀ ਮ੍ਰਿਤ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰ ਮਤਿ ਵਾ ਦੀ ਜਿਤੁ ਨਤੇ ਕਉ ਅਪ ਸੁਹੈ॥

ਰਾਗੁ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪

ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧

ਤਮਿ ਕੋਜਾਨਾ ਸਤਿਗੁਰ ਸਤਪੁਰਖਾ ਕੁ ਓਥਿ ਕਉਕਰਉ ਗੁਰ ਮਾਪਾਸੇ॥ ਤਮਕੀ ਰੋਕਿਕਮ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਕਰਿ ਦਇਆ ਮਨਮੁਖ ਪਰ ਗਾਸਿ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਗੁਰ ਦੇਵ ਮੋ ... ਕਉ ਮਨਮੁਖ ਪਰਗਾਸਿ॥ ਗੁਰ ਮਤਿ ਮਾਮੁ ਮੇਲਾ ਪ੍ਰਭ ਸਮਧ ਈ ਤਰਿ ਕੀ ਰਤਿ ਤਮ ਮੰਗੀ ਰਤ ਰਾਸਿ॥ ॥ ਰਹਉ॥ ਹਮਿ ਸਮਕੇ ਵਡ ਭਾਗ ਵੇਰੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰਧਾ ਹਰਿ ਪਿਆਸਾ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਇਹ ਤਾਸ ਤਿ ਮੀਮਲਿ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰ ਸੁਖ ਪਰਗਾਸਿ॥ ੨॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨ ਪਾਇਆ ਤੇ ਕੁਧਾ ਤੇ ਜੰਤ ਮਾਸਿ॥ ਜੋ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸਰਣਿ ਸੰਗਤਿ ਨ ਮੀ ਆਏ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵੇ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਾਸਿ॥ ੩॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਜਨ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਤਿ ਨਧੁ ਰੰਮ ਸਤ ਕਿਲਿਖਾ ਆਲਿ ਖਾਸਿ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਸੁਖਾਇ ਅੰਮਿਲਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ॥ ੪॥ ੧॥ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਨਿ ਮੇਰੈ ਮੁਖਿ ਸੋਭਾ ਤਸ ਸੰਗਤਿ ਸਬਦਿ ਅਨੰਦ ਮੋਹੈ॥ ਜਾਪੈ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਧਿਆਈਐ ਸਭ ਕਉ ਦੁਖ ਦੂਰੇ ਹਿਪ੍ਰਭ ਛੋਹੈ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਕੁਲਿ ਜਨ ਮੇਕਉ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਮੋਹੈ॥ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਮਿਲਿ ਗੁਰ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਜਨ ਮੋਹੈ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ਖਸ ਮਸ ਗਰ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਕੈ ਗੁਰ ਮਤਿ ਕਉ ਭਾਇ ਧਿਸਿ ਧੇਲੇ ਯਾ ਗਿ ਭਈ॥ ਜਨ ਕਉ ਰਾਮ ਨਾਮ ਆਧਾਰੁ ਜਿਨ ਮੋਹੈ॥ ੨॥ ਦੁਰਮਤਿ ਕੁਗਤਿ ਜਿਨ ਮਤਿ ਕੋਨ ਅਸੁਨਤ ਅਵੈ ਮਨਿ ਮੋਹੈ॥ ਕਉ ਆਕਰਉ ਸ੍ਰੀ ਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪਾਈ ਸ੍ਰੀ ਰਿ ਪੇਤੇ ਵਿਸਟ ਖਾਇ ਖਿਸੈ ਮੋਹੈ॥ ੩॥ ਸ੍ਰੀ ਮ੍ਰਿਤ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰ ਮਤਿ ਵਾ ਦੀ ਜਿਤੁ ਨਤੇ ਕਉ ਅਪ ਸੁਹੈ॥

ਸਿਨਿ ਬਾਣੀ ਨਿਰ ਬਾਣ ਪਦੁ ਪਾਇਆ॥ ੨॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਤਰਿ ਗੀ ਪ ਆਕੈ ਸੇ ਜੋਲੇ ਜਿਨ ਵਚਨ ਗੁਰ ਸਤਿ ਗੁਰ ਮਨਿ ਭਾਇਆ॥ ਵਡ ਭਾਗੀ ਗੁਰ ਕੋ ਸੇਖੀ ਪਿ ਆਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਖੀ ਪਗ ਧੋਇ ਪੀਆ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਅਤਿ ਮਿਠ ਰਸੁ ਪੀਆ॥ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਇਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹਿਵ ਤ ਭਈ ਵਡ ਭਾਗੇ॥ ਜਿਨ ਜਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੇ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸ੍ਰੀ ਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾ ਵਤਿ ਗੁਰ ਮਤਿ ਤਰੇ ਤਾਰੇ॥ ੨॥ ਜਿਨ ਦਰ ਸਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸਤ ਪੁਰ ਖਨ ਪਾਇਆ ਤੇ ਭਾਗ ਹੀਣ ਜੀਮਾਗੇ॥ ਸੇ ਕੁਕ ਰ ਸੂਕ ਰ ਗਰ ਧ ਤ ਪ ਵਿ ਗਰ ਭ ਜੋਨੀ ਦੀਆ ਜੋ ਸਤਿ ਆਗੇ॥ ੩॥ ਚੀਨ ਦਇਆ ਆਖੇ ਤੇ ਜਨ ਆਉ ਪਰਿ ਕਿਰਿ ਕਿਰਿ ਪਾਲੇ ਜਨ ਕਉ ਬੇਗਾ ਸਨਕ ਜਨ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਭਰਿ ਤ ਵੇ ਹਰਿ ਨਿ ਸਤਾਗੇ॥ ੪॥ ੨॥ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਰਹੁ ਹਾਇ ਆਖੇ ਮੇ ਮਾਨੁ ਲਾ ਵਨ ਕਾਉ ਅਨ ਦਿਨੁ ਗਾ ਮਨੁ ਨਿ ਤਿ ਧੋ ਆਈ॥ ਸਾ ਭਤਿ ਸੁਖ ਸਭ ਤਿ ਗੁ ਣ ਸਾ ਤਿ ਨਿ ਧਨ ਤ ਰਿ ਜੋ ਤੁ ਜਪਿ ਐ ਦੁ ਖ ਭ ਤੁ ਖ ਸ ਤੁ ਭ ਜਿ ਜਾਈ॥ ੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਮੇ ਰਾ ਮਨ ਮੁ ਸਖ ਤ ਰਿ ਤੁ ਈ॥ ਗੁ ਰ ਮਤਿ ਰਾ ਮ ਮੁ ਜ ਸੁ ਰ ਵਾ ਐ ਤੇ ਬ ਲੀ ਦ ਰ ਤ ਲ ਇ ਛ ਡਾ ਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਦਾਤਾ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤ ਰ ਜਾ ਮੀ ਕਿ ਕਿਰ ਪਾਲੇ ਜਗ ਮੋ ਮੀਤ ਲਾਈ॥ ਸੋ ਅਨਿ ਤ ਨਿ ਲੇ ਚ ਲ ਗੀ ਹਰਿ ਸੇ ਤੀ ਪ੍ਰ ਭ ਤੇ ਚ ਪ ਰੀ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰ ਸ ਜ ਣ ਈ ਦ॥ ਮਾ ਣ ਸ ਜ ਨ ਮੁ ਪੁ ਨਿ ਕ ਰਿ ਪਾ ਇ ਆ ਬਿ ਨ ਨ ਵੇ ਧ੍ਰਿ ਗੁ ਧ੍ਰਿ ਗੁ ਬ ਿ ਕ ਾ ਜਾ ਈ॥ ਨਾ ਮ ਬਿ ਨ ਰ ਸ ਕ ਸ ਦ ਖ ਪਾ ਵੈ ਮੁ ਖ ਪ ਖੁ ਢੀ ਕਾ ਖ ਕ ਖ ਕੁ ਕ ਮੁ ਖਿ ਪਾ ਈ॥ ੨॥ ਜੋ ਜਨ ਨ ਰਿ ਪ੍ਰ ਭ ਤ ਰਿ ਹਰਿ ਸਜ ਣ ਤਿ ਨ ਦ ਰ ਗ ਹ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦੇ ਵ ਡਿ ਆਈ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸਾ ਬਾ ਸਿ ਕ ਪੇ ਪ੍ਰ ਭ ਜਨ ਕ ਉ ਜਨ ਨ ਸ ਕ ਸੋ ਭਿ ਭ ਏ ਗਾ ਭਿ ਲਾ ਈ॥ ੪॥ ੪॥ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਗੁਰ ਮੁ ਖਿ ਸ ਖੀ ਸ ਹੇ ਲੀ ਮੇ ਗੈ ਮੈ ਕ ਉ ਦੇ ਵ ਹੁ ਦ ਨੁ ਹਰਿ ਮੁ ਨ ਜੀ ਵ ਾ ਈ॥ ਹ ਸ ਦੇ ਵ ਭ ਾ ਗੇ ਗੁ ਰ ਸਿ ਖ ਕੋ ਜਿ ਨ ਆ ਨ ਦਿ ਨੁ ਹਰਿ ਮੁ ਖੁ ਪੁ ਰ ਖੁ ਧਿ ਆ ਇ ਆ॥ ੧॥ ਮੇ ਰੈ ਮ ਨਿ ਤਿ ਨਿ ਬ ਿ ਰ ਹੁ ਗੁ ਰ ਸਿ ਖ ਪ ਗ ਬਾ ਇ ਆ॥ ਮੇ ਰੇ ਮੁ ਨ ਸ ਖ ਗੁ ਰ ਕੇ ਸਿ ਖ ਕੁ ਈ ਮੇ ਮ ਕ ਉ ਕ ਰ ਹੁ ਉ ਪ ਦੇ ਸੁ ਹ ਗੀ ਮੇ ਲੋ ਮੇ ਮ ਭ ਾ ਇ ਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰ ਭ ਕ ਰ ਵੇ ਤ ਗੁ ਰ ਮੁ ਖਿ ਜੋ ਜਨ ਵਚਨ ਗੁ ਰ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰ ਮ ਨਿ ਭਾ ਇ ਆ॥ ਵ ਡ ਭ ਾ ਗੀ ਗੁ ਰ ਕੇ ਸਿ ਖ ਪਿ ਆ ਰੇ ਹ ਰਿ ਪ੍ਰ ਭ ਕੇ ਵ ਤ ਗੁ ਰ ਮੁ ਖਿ ਪ ਗ ਧੋ ਇ ਪੀ ਆ॥ ਗੁ ਰ ਕੀ ਬਾ ਣੀ ਅ ਤਿ ਮਿ ਠ ਰ ਸੁ ਪੀ ਆ॥ ਜ ਨ ਕ ਉ ਹ ਰਿ ਪ੍ਰ ਭੁ ਪੁ ਰ ਖੁ ਧਿ ਆ ਇ ਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁ ਰ ਮੁ ਖਿ ਹਿ ਵ ਤ ਭ ਈ ਵ ਡ ਭਾ ਗੇ॥ ਜਿ ਨ ਜ ਨ ਹ ਰਿ ਨਾ ਮੁ ਅ ਧਾ ਰੇ॥ ਹ ਰਿ ਹ ਰਿ ਸ੍ਰੀ ਮ੍ਰਿ ਤੁ ਹ ਰਿ ਰ ਸੁ ਪਾ ਵ ਤਿ ਗੁ ਰ ਮ ਤਿ ਤ ਰੇ ਤਾ ਰੇ॥ ੨॥ ਜਿ ਨ ਦ ਰ ਸ ਨੁ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰ ਸ ਤ ਪੁ ਰ ਖ ਨ ਪਾ ਇ ਆ ਤੇ ਭਾ ਗ ਹੀ ਣ ਜੀ ਮਾ ਗੇ॥ ਸੇ ਕੁ ਕ ਰ ਸੂ ਕ ਰ ਗ ਰ ਧ ਤ ਪ ਵਿ ਗ ਰ ਭ ਜੋ ਨੀ ਦੀ ਆ ਜੋ ਸ ਤਿ ਆ ਗੇ॥ ੩॥ ਚੀ ਨ ਦ ਇ ਆ ਆ ਖੇ ਤੇ ਜ ਨ ਆ ਉ ਪ ਰਿ ਕ ਰਿ ਕ ਰਿ ਪਾ ਲੇ ਜ ਨ ਕ ਉ ਬੇ ਗਾ ਸ ਨ ਕ ਜ ਨ ਹ ਰਿ ਕੀ ਸ ਰ ਣਾ ਈ ਭ ਰਿ ਤ ਵੇ ਹ ਰਿ ਨਿ ਸ ਤਾ ਗੇ॥ ੪॥ ੨॥ ਗੁ ਜ ਰੀ ਮ ਹ ਲਾ ੪ ਰਹੁ ਹਾ ਇ ਆ ਖੇ ਮੇ ਮਾ ਨੁ ਲਾ ਵ ਨ ਕਾ ਉ ਅ ਨ ਦਿ ਨੁ ਗਾ ਮ ਨੁ ਨਿ ਤਿ ਧੋ ਆ ਈ॥ ਸਾ ਭ ਤਿ ਸੁ ਖ ਸ ਭ ਤਿ ਗੁ ਣ ਸਾ ਤਿ ਨਿ ਧ ਨ ਤ ਰਿ ਜੋ ਤੁ ਜ ਪਿ ਐ ਦੁ ਖ ਭ ਤੁ ਖ ਸ ਤੁ ਭ ਜਿ ਜਾ ਈ॥ ੧॥ ਮ ਨ ਮੇ ਰੇ ਮੇ ਰਾ ਮ ਮੁ ਸ ਖ ਤ ਰਿ ਤੁ ਈ॥ ਗੁ ਰ ਮ ਤਿ ਰਾ ਮ ਮੁ ਜ ਸੁ ਰ ਵਾ ਐ ਤੇ ਬ ਲੀ ਦ ਰ ਤ ਲ ਇ ਛ ਡਾ ਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੂੰ ਆ ਪੇ ਦਾ ਤਾ ਪ੍ਰ ਭ ਅੰ ਤ ਰ ਜਾ ਮੀ ਕਿ ਕਿ ਰ ਪਾ ਲੇ ਜ ਗ ਮੋ ਮੀ ਤ ਲਾ ਈ॥ ਸੋ ਅ ਨਿ ਤ ਨਿ ਲੇ ਚ ਲ ਗੀ ਹ ਰਿ ਸੇ ਤੀ ਪ੍ਰ ਭ ਤੇ ਚ ਪ ਰੀ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰ ਸ ਜ ਣ ਈ ਦ॥ ਮਾ ਣ ਸ ਜ ਨ ਮੁ ਪੁ ਨਿ ਕ ਰਿ ਪਾ ਇ ਆ ਬਿ ਨ ਨ ਵੇ ਧ੍ਰਿ ਗੁ ਧ੍ਰਿ ਗੁ ਬ ਿ ਕ ਾ ਜਾ ਈ॥ ਨਾ ਮ ਬਿ ਨ ਰ ਸ ਕ ਸ ਦ ਖ ਪਾ ਵੈ ਮੁ ਖ ਪ ਖੁ ਢੀ ਕਾ ਖ ਕ ਖ ਕੁ ਕ ਮੁ ਖਿ ਪਾ ਈ॥ ੨॥ ਜੋ ਜ ਨ ਨ ਰਿ ਪ੍ ਭ ਤ ਰਿ ਹਰਿ ਸ ਜ ਣ ਤਿ ਨ ਦ ਰ ਗ ਹ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦੇ ਵ ਡਿ ਆ ਈ॥ ਧੰ ਨੁ ਧੰ ਨੁ ਸਾ ਬਾ ਸਿ ਕ ਪੇ ਪ੍ ਭ ਜ ਨ ਕ ਉ ਜ ਨ ਨ ਸ ਕ ਸੋ ਭਿ ਭ ਏ ਗਾ ਭਿ ਲਾ ਈ॥ ੪॥ ੪॥ ਗੁ ਜ ਰੀ ਮ ਹ ਲਾ ੪ ਗੁ ਰ ਮੁ ਖਿ ਸ ਖੀ ਸ ਹੇ ਲੀ ਮੇ ਗੈ ਮੈ ਕ ਉ ਦੇ ਵ ਹੁ ਦ ਨੁ ਹਰਿ ਮੁ ਨ ਜੀ ਵ ਾ ਈ॥ ਹ ਸ ਦੇ ਵ ਭ ਾ ਗੇ ਗੁ ਰ ਸਿ ਖ ਕੋ ਜਿ ਨ ਆ ਨ ਦਿ ਨੁ ਹਰਿ ਮੁ ਖੁ ਪੁ ਰ ਖੁ ਧਿ ਆ ਇ ਆ॥ ੧॥ ਮੈ ਰੈ ਮ ਨਿ ਤਿ ਨਿ ਬ ਿ ਰ ਹੁ ਗੁ ਰ ਸਿ ਖ ਪ ਗ ਬਾ ਇ ਆ॥ ਮੇ ਰੇ ਮੁ ਨ ਸ ਖ ਗੁ ਰ ਕੇ ਸਿ ਖ ਕੁ ਈ ਮੇ ਮ ਕ ਉ ਕ ਰ ਹੁ ਉ ਪ ਦੇ ਸੁ ਹ ਗੀ ਮੇ ਲੋ ਮੇ ਮ ਭ ਾ ਇ ਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਾ ਹਰਿ ਪ੍ ਭ ਕ ਰ ਵੇ ਤ ਗੁ ਰ ਮੁ ਖਿ ਜੋ ਜਨ ਵਚਨ ਗੁ ਰ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰ ਮ ਨਿ ਭਾ ਇ ਆ॥ ਵ ਡ ਭ ਾ ਗੀ ਗੁ ਰ ਕੇ ਸਿ ਖ ਪਿ ਆ ਰੇ ਹ ਰਿ ਪ੍ ਭ ਕੇ ਵ ਤ ਗੁ ਰ ਮੁ ਖਿ ਪ ਗ ਧੋ ਇ ਪੀ ਆ॥ ਗੁ ਰ ਕੀ ਬਾ ਣੀ ਅ ਤਿ ਮਿ ਠ ਰ ਸੁ ਪੀ ਆ॥ ਜ ਨ ਕ ਉ ਹ ਰਿ ਪ੍ ਭੁ ਪੁ ਰ ਖੁ ਧਿ ਆ ਇ ਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁ ਰ ਮੁ ਖਿ ਹਿ ਵ ਤ ਭ ਈ ਵ ਡ ਭਾ ਗੇ॥ ਜਿ ਨ ਜ ਨ ਹ ਰਿ ਨਾ ਮੁ ਅ ਧਾ ਰੇ॥ ਹ ਰਿ ਹ ਰਿ ਸ੍ ਰੀ ਮ੍ ਰਿ ਤੁ ਹ ਰਿ ਰ ਸੁ ਪਾ ਵ ਤਿ ਗੁ ਰ ਮ ਤਿ ਤ ਰੇ ਤਾ ਰੇ॥ ੨॥ ਜਿ ਨ ਦ ਰ ਸ ਨੁ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰ ਸ ਤ ਪੁ ਰ ਖ ਨ ਪਾ ਇ ਆ ਤੇ ਭਾ ਗ ਹੀ ਣ ਜੀ ਮਾ ਗੇ॥ ਸੇ ਕੁ ਕ ਰ ਸੂ ਕ ਰ ਗ ਰ ਧ ਤ ਪ ਵਿ ਗ ਰ ਭ ਜੋ ਨੀ ਦੀ ਆ ਜੋ ਸ ਤਿ ਆ ਗੇ॥ ੩॥ ਚੀ ਨ ਦ ਇ ਆ ਆ ਖੇ ਤੇ ਜ ਨ ਆ ਉ ਪ ਰਿ ਕ ਰਿ ਕ ਰਿ ਪਾ ਲੇ ਜ ਨ ਕ ਉ ਬੇ ਗਾ ਸ ਨ ਕ ਜ ਨ ਹ ਰਿ ਕੀ ਸ ਰ ਣਾ ਈ ਭ ਰਿ ਤ ਵੇ ਹ ਰਿ ਨਿ ਸ ਤਾ ਗੇ॥ ੪॥ ੨॥

ਮਾਤਕੋਵਾਸਾਭੁਤਛੋਡਿਧਨਮਾਹਿਆਇਆ॥ਚੇਤਸਾਬਸੁਦਰਬਾਗਮੰਦਿਰਸੁ
ਬਾਛੈਸੁਖਨਾਕਾਇਹੁਆਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥੪॥ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਪ੍ਰਥਮੇਗਰਭ
ਮਹਿਜਬਜੀਉਥਾ॥ਤਹਾਅਪਨਾਕਰਿਕਾਹੂਨਜਾਨਾ॥ਮਾਤਪਿਤਾਕੀਨੀਸੇਵਾ॥
ਤਿਨਭੀਮਾਇਆਮੋਹਿਵਿਸਾਰੀ॥ਜਿਨਿਰਚਿਰਚਨਾਰਚੀਅਨੇਕ॥ਤਿਸਕੀਨਰਾਖੈ
ਨਿਤਟੇਕ॥੧॥ਜਿਨਿਦੀਨੇਚੋਗਚੁਗਨਕਉਚੀਤ॥ਤਿਸਸਿਉਪ੍ਰਾਣੀਨਕਰੈਪ੍ਰੀਤ॥
ਜਿਨਿਦੀਨੀਜੀਵਨਕੋਰਾਸਿ॥ਤਿਸਕੋਮੂੜਾਜਾਨੈਦਾਸਿ॥੨॥ਜਿਨਿਦੀਨੇਸੁਖ
ਅਨਿਕਅਪਾਰ॥ਤਿਨਸਿਉਮੂੜਾਫਿਰਿਹੋਇਬਾਰ॥ਜਿਨਿਕੀਨੇਰਸਭੋਗਬਿਲਾਸ॥
ਤਿਨਸਿਉਅੰਧਾਕਰੈਨਿਰਾਸ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਾਕੇਪੂਰਨਭਾਗ॥ਤਿਸਕਉਅਪਨੇ
ਪ੍ਰਭਮਿਲਿਆਗਾਵਹਿਗੁਣਸੋਹਿਲੜੇ॥ਤਿਸਕੀਆਸਪੂਰੀਸਭਜਾਕੇਜਾਇਨਾਹੀਕਹੂ
ਥੋਹਿਲੜੇ॥ਸਾਧਸਭਾਮਹਿਆਇਕੈਸਭਿਕਿਲਬਿਖਾਦਾਦੁਖਗਏ॥ਸਭਿਇਛਾ
ਪੁਨੀਆਸਭਾਪੂਰੀਜਪਿਪੂਰਨਗੁਰਦੇਵ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਮੇਲਿਲਏਸੇਫਿਰਿਨ
ਹੋਵਹਿਭੇਵ॥ਸਭਿਥਾਨਸੁਹਾਵੇਸਭਿਦੇਸ॥ਜਹਾਪੇਖਾਤੁਸਭਿਕਲੇਸ॥ਸਭਿਜੀਅ
ਜੰਤਸਭਿਕੁਸਲਾਹਹਿਜਿਸੁਕਰਣਸੁਆਮੀਸੋਇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਾਕੇਪੂਰਨਭਾਗ॥
ਤਿਸੁਮਨਿਵਸੈਸਦਾਹਰਿਨਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥੫॥ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨
ਜਿਸੁਮਾਨੁਮਹਤਾਤਿਸੈਪਹਿਆਖਉਬੇਨਤੀਸੰਮਲਿਸੋਇ॥ਜਾਕੇਜੀਅਪ੍ਰਾਣ
ਸੁਖਦਾਤਾਤਿਸੁਆਗਹੁਤੂਰਿਆ॥੧॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਬਿਨੁਕੋਨਾਹਿ॥ਜੋਜਾਚੀਸੁ
ਤਿਆਗੈਤਿਨਿਤਿਨਿਤਿਨਿਤਿਦੇਵੈਚੜੈਸਵਾਇਆ॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਸਕੀਸੇਵਾ
ਸਭਿਕਰਹਿਸਭਿਜਪਹਿਨਾਮੁ॥ਸਭਿਕਾਮਨਪੂਰੇਤਿਸੈਧਾਮ॥ਜਿਸਕੀਸੇਵਾ
ਸਭਿਕਰਹਿਸਭਿਜਪਹਿਨਾਮੁ॥ਸਭਿਕਾਮਨਪੂਰੇਤਿਸੈਧਾਮ॥ਜਿਸਕੀਸੇਵਾ
ਸਭਿਕਰਹਿਸਭਿਜਪਹਿਨਾਮੁ॥ਸਭਿਕਾਮਨਪੂਰੇਤਿਸੈਧਾਮ॥ਜਿਸਕੀਸੇਵਾ
ਸਭਿਕਰਹਿਸਭਿਜਪਹਿਨਾਮੁ॥ਸਭਿਕਾਮਨਪੂਰੇਤਿਸੈਧਾਮ॥ਜਿਸਕੀਸੇਵਾ
ਸਭਿਕਰਹਿਸਭਿਜਪਹਿਨਾਮੁ॥ਸਭਿਕਾਮਨਪੂਰੇਤਿਸੈਧਾਮ॥ਜਿਸਕੀਸੇਵਾ
ਸਭਿਕਰਹਿਸਭਿਜਪਹਿਨਾਮੁ॥ਸਭਿਕਾਮਨਪੂਰੇਤਿਸੈਧਾਮ॥ਜਿਸਕੀਸੇਵਾ
ਸਭਿਕਰਹਿਸਭਿਜਪਹਿਨਾਮੁ॥ਸਭਿਕਾਮਨਪੂਰੇਤਿਸੈਧਾਮ॥ਜਿਸਕੀਸੇਵਾ
ਸਭਿਕਰਹਿਸਭਿਜਪਹਿਨਾਮੁ॥ਸਭਿਕਾਮਨਪੂਰੇਤਿਸੈਧਾਮ॥ਜਿਸਕੀਸੇਵਾ
ਸਭਿਕਰਹਿਸਭਿਜਪਹਿਨਾਮੁ॥ਸਭਿਕਾਮਨਪੂਰੇਤਿਸੈਧਾਮ॥ਜਿਸਕੀਸੇਵਾ
ਸਭਿਕਰਹਿਸਭਿਜਪਹਿਨਾਮੁ॥ਸਭਿਕਾਮਨਪੂਰੇਤਿਸੈਧਾਮ॥ਜਿਸਕੀਸੇਵਾ
ਸਭਿਕਰਹਿਸਭਿਜਪਹਿਨਾਮੁ॥ਸਭਿਕਾਮਨਪੂਰੇਤਿਸੈਧਾਮ॥ਜਿਸਕੀਸੇਵਾ

ਸਗਲਿਤ੍ਰਮਾਗੀਕਰਤੇਤੂੰਪ੍ਰਭੁਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰ॥ਤੋਇਸੰਤਾਈਜਿਨਸੁਤੰਤੂੰਧਰਿਤਿਸੁਕਰਸੰ
ਮੁਦੀਛੰਗੁਰਿਅਵਖਧੁਉਤਰਿਗਇਓਸਭੁਤਪੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਗੋਬਿੰਦੁਰਖਿਓ
ਪਰਮੇਸਰਿਅਪੁਨੀਕਿਪਾਧਾਰਿ॥ਸਿਮਰੀਥਿਆਧਿਸਗਲਬਸਿਖੁਪਾਏਹਰਿਗੁਣਸਦਬੀ
ਚਾਰਿ॥੧॥ਅੰਗੀਕਾਰੁਕੀਓਮੇਰੈਕਰਤੈਗੁਰਪੂਰੇਕੀਵਡਿਆਈ॥ਆਥਿਚਲਨੀਵਧ
ਰੀਗੁਰਨਾਨਕਾਨਿਤਨਿਤਚੜੈਸਵਾਈ॥੨॥੧੫॥੨੪॥ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫ ਵਾਰ
ਚਉਪਦੇਘਰ੪ ਰਸਨਾਮਨਅਮਰੈ

ਜਗੀਮਹਲਾ੫ ਅਧਨਗੁਰੁਸੇਵਿਸਦਜੀਰਮਣੁਗੁਰੋਵਿੰਦਾ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਸੇ
ਪੂਜੰਗੁ॥ਤਿਸੁਪਥਪਤਿਜਨਕਾਜਿਸੁਭਿਖੇਆਪੁਰਿਸੰਜੰਗੁ॥੪॥੧॥੨॥ਤੂ
ਜਗੀਮਹਲਾ੫ ਅਧਨਗੁਰੁਸੇਵਿਸਦਜੀਰਮਣੁਗੁਰੋਵਿੰਦਾ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਸੇ
ਰਾਧਿਹਰਿਹਰਿਲਿਜਾਇਮਨਕੀਚਿੰਦਾ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਜੀਪਖਤਕਰਨਾਲੁ॥ਸੁਖਸਹ

ਸਗਲਿਤ੍ਰਮਾਗੀਕਰਤੇਤੂੰਪ੍ਰਭੁਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰ॥ਤੋਇਸੰਤਾਈਜਿਨਸੁਤੰਤੂੰਧਰਿਤਿਸੁਕਰਸੰ
ਮੁਦੀਛੰਗੁਰਿਅਵਖਧੁਉਤਰਿਗਇਓਸਭੁਤਪੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਗੋਬਿੰਦੁਰਖਿਓ
ਪਰਮੇਸਰਿਅਪੁਨੀਕਿਪਾਧਾਰਿ॥ਸਿਮਰੀਥਿਆਧਿਸਗਲਬਸਿਖੁਪਾਏਹਰਿਗੁਣਸਦਬੀ
ਚਾਰਿ॥੧॥ਅੰਗੀਕਾਰੁਕੀਓਮੇਰੈਕਰਤੈਗੁਰਪੂਰੇਕੀਵਡਿਆਈ॥ਆਥਿਚਲਨੀਵਧ
ਰੀਗੁਰਨਾਨਕਾਨਿਤਨਿਤਚੜੈਸਵਾਈ॥੨॥੧੫॥੨੪॥ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫ ਵਾਰ
ਚਉਪਦੇਘਰ੪ ਰਸਨਾਮਨਅਮਰੈ

ਜਗੀਮਹਲਾ੫ ਅਧਨਗੁਰੁਸੇਵਿਸਦਜੀਰਮਣੁਗੁਰੋਵਿੰਦਾ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਸੇ
ਪੂਜੰਗੁ॥ਤਿਸੁਪਥਪਤਿਜਨਕਾਜਿਸੁਭਿਖੇਆਪੁਰਿਸੰਜੰਗੁ॥੪॥੧॥੨॥ਤੂ
ਜਗੀਮਹਲਾ੫ ਅਧਨਗੁਰੁਸੇਵਿਸਦਜੀਰਮਣੁਗੁਰੋਵਿੰਦਾ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਸੇ
ਰਾਧਿਹਰਿਹਰਿਲਿਜਾਇਮਨਕੀਚਿੰਦਾ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਜੀਪਖਤਕਰਨਾਲੁ॥ਸੁਖਸਹ

ਰਸਕੋਦੁਖਵਿਸਰਿਗਇਆਪਾਇਆਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧਸੰਗਿਬਿਧਾਰਿਇਹੁਮਨੁਆਠ
ਪਹਰਾਮਹਿਰਾਮਨਾਮੁਜਪੀਜੈ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਮੋਹੁਬਿਨਸੈਮੀਟੈਸਗਲਾਭਰਮੁਕਾਨੀ
ਸੁਆਮੀਸਗਲਿਤੁਕੀਅਤੀ॥ਚਰਣਕਮਲਆਰਾਧਿਤਿਰਦੇਏਕਸਿਉਲਿਵਲਾਈ॥੨॥ਅਟਲਅਛੇਦਅਭੇਦ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੂਰਨਪਰਮੇਸਰੁਏਕੋਦੂਜਾਅਵਰੁਨਾਹੀ॥ਸਰਬਥੋਕਸਭਿਆਧਿਬਿਖਿਸਿਲੀਨੇਆਪਿ॥
ਸਰਬਸੁਖਹਰਿਨਾਮੁਦੀਆਨਾਨਕਸੰਤਪਰਾਪਿ॥੪॥੨॥੨੮॥ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਪੜੁਕੁਧਿਆਇਐ
ਗਇਸੰਕਤੁਟਿਦੁਖਅਨੇਰਾਭੈਬਿਨਸੈਪਾਪਗਏਨਿਮੁਟਿ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਜਸੁਮਨਕੀਮਨਿਪੂਰੀ
ਨੇਕਕਰਣੀਸਫਲਸਿਮਰਣਮ॥ਕਰਿਅਨੁਗ੍ਰਹੁਅਪਿਮਖੇਭਏਪੂਰਨਕਾਮ॥੨॥ਸਾ
ਸਿਸਾਸਿਨਬਿਸਰੁਕਬਹੂੰਮਨਤਨਸਰਸ॥ਗੁਣਅਨਿਕਰਸਨਾਕੇਆਬਖਾਨੈ
ਨਤਸਦਅਕਥ॥੩॥ਦੀਨਦਰਦਨਿਵਾਰਿਤਾਰਣਦਇਆਕਰਿਪਾਕਰਣਾ॥ਅਵਲ
ਪਦਵੀਨਾਸਿਮਰਣਦ੍ਰੁਲਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਸਰਣਾ॥੪॥੩॥੨੯॥ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫

ਅਹੰਬੁਧਿਬਹੁਸਘਨਮਾਇਆਦੀਰਘਰੋਗੁ॥ਹਰਿਨਮੁਅਉਖਧੁਪੂਰੈਸੰਜੋਗੁ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾ
ਦੀਨਕਰਣਜੋਗੁ॥੧॥ਮਨਤਿਨਿਨੇਬਾਛੀਐਤ੍ਰਣਪੂਰੀ॥ਕੋਟਿਜਨਮਸੇਕਲਤਰਿਪੂਰੀ
ਤਿਨਹੀਬਿੰਦਲੇਚਾਪੂਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਦਿਜੋਤੇਜਾਪੈਆਸਾਕੁਮਤਿਗੀਬਿਕਰਾਲਾ॥ਗੁਰ
ਗਿਆਕੀਲਤਨੱਗੇਵਿੰਦਮਾਣੰਕਾਦੀਐਜਮਜਾਲਾ॥੨॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭੁਮੋਹੁਮੂਤੇ
ਦਆਵਾਗਵਣਾ॥ਪ੍ਰਭੁਪੇਖਣਭਰਿਤਿਗੁਪਾਲਸਿਮਰਣੀਮਟਜੋਨੀਕੁਵਣਾ॥੩॥
ਪੁਰਖਅਪਰੁਸਭਰਿਦਤੀਨਤਪੁਜਲੀਤ॥ਜਪਿਨਾਨਕਾਦੁਖਨਿਵੇਗੀਐਹੋਤਰਿਜਨਸੰ
ਤ॥੪॥ਸਭਬਾਬਿਧਿਕ੍ਰਿਪਾਨੇਪੂਰਨਤਿਰਤਜਿਹੀਛੇ॥ਹਰਿਚਰਣਸਰਣਆਪ
ਮਪ੍ਰਭਕੋਦ੍ਰਿੜਾਈਨਨਕਥ॥੪॥੩੦॥ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫ ਅਗਾਧਿਬੋਧ
ਰਸਭਲਾਮੁਤਿਕਰਣਜੋਗੁ॥ਗੁਣਗਾਮਣਸ੍ਰਵਣਅਘਨਾਮਿਮਾਡਿਮਿਨਹੋ
ਤਬਿਓਡਾ॥੧॥ਅਮਰਚਰਣਬਾਬਿਦਉਪਾਸਾ॥ਕਰਿਕਿਰਪੇਸੀਮੈਦੀਤੀਸਿਮਰਣੁਕਾਟਿ
ਜਾਮਦੂਤਭਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤ੍ਰੁਦਨਤਰਿਨਮਅਨਅਵਰਨਛਾਉ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪਾਉ
ਸਿਆਸਤਬਚਨਰੋਬਿੰਦਿਧਿਆਏਮਨਿਅਭਲੀਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਪਤਾਪਅ
ਨੇਕਕਰਣੀਸਫਲਸਿਮਰਣਮ॥ਕਰਿਅਨੁਗ੍ਰਹੁਅਪਿਮਖੇਭਏਪੂਰਨਕਾਮ॥੨॥ਸਾ
ਸਿਸਾਸਿਨਬਿਸਰੁਕਬਹੂੰਮਨਤਨਸਰਸ॥ਗੁਣਅਨਿਕਰਸਨਾਕੇਆਬਖਾਨੈ
ਨਤਸਦਅਕਥ॥੩॥ਦੀਨਦਰਦਨਿਵਾਰਿਤਾਰਣਦਇਆਕਰਿਪਾਕਰਣਾ॥ਅਵਲ
ਪਦਵੀਨਾਸਿਮਰਣਦ੍ਰੁਲਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਸਰਣਾ॥੪॥੩॥੨੯॥ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫

ਅਹੰਬੁਧਿਬਹੁਸਘਨਮਾਇਆਦੀਰਘਰੋਗੁ॥ਹਰਿਨਮੁਅਉਖਧੁਪੂਰੈਸੰਜੋਗੁ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾ
ਦੀਨਕਰਣਜੋਗੁ॥੧॥ਮਨਤਿਨਿਨੇਬਾਛੀਐਤ੍ਰਣਪੂਰੀ॥ਕੋਟਿਜਨਮਸੇਕਲਤਰਿਪੂਰੀ
ਤਿਨਹੀਬਿੰਦਲੇਚਾਪੂਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਦਿਜੋਤੇਜਾਪੈਆਸਾਕੁਮਤਿਗੀਬਿਕਰਾਲਾ॥ਗੁਰ
ਗਿਆਕੀਲਤਨੱਗੇਵਿੰਦਮਾਣੰਕਾਦੀਐਜਮਜਾਲਾ॥੨॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭੁਮੋਹੁਮੂਤੇ
ਦਆਵਾਗਵਣਾ॥ਪ੍ਰਭੁਪੇਖਣਭਰਿਤਿਗੁਪਾਲਸਿਮਰਣੀਮਟਜੋਨੀਕੁਵਣਾ॥੩॥
ਪੁਰਖਅਪਰੁਸਭਰਿਦਤੀਨਤਪੁਜਲੀਤ॥ਜਪਿਨਾਨਕਾਦੁਖਨਿਵੇਗੀਐਹੋਤਰਿਜਨਸੰ
ਤ॥੪॥ਸਭਬਾਬਿਧਿਕ੍ਰਿਪਾਨੇਪੂਰਨਤਿਰਤਜਿਹੀਛੇ॥ਹਰਿਚਰਣਸਰਣਆਪ
ਮਪ੍ਰਭਕੋਦ੍ਰਿੜਾਈਨਨਕਥ॥੪॥੩੦॥ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫ ਅਗਾਧਿਬੋਧ
ਰਸਭਲਾਮੁਤਿਕਰਣਜੋਗੁ॥ਗੁਣਗਾਮਣਸ੍ਰਵਣਅਘਨਾਮਿਮਾਡਿਮਿਨਹੋ
ਤਬਿਓਡਾ॥੧॥ਅਮਰਚਰਣਬਾਬਿਦਉਪਾਸਾ॥ਕਰਿਕਿਰਪੇਸੀਮੈਦੀਤੀਸਿਮਰਣੁਕਾਟਿ
ਜਾਮਦੂਤਭਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤ੍ਰੁਦਨਤਰਿਨਮਅਨਅਵਰਨਛਾਉ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪਾਉ

ਆਨੰਦ ਮਹਲ ਬਸਣਹਾਰੇ ॥ ਗੁਰਿ ਦੀਨੇ ਤਿਨ ਹੀ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਕਹਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਠਾਕੁਰ ॥
ਤਾ ਸੁਆਮੀ ਜਪਿ ਤੁ ਮਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਸੋ ਵਿਲੇ ਗ ਹਰਿ ਚਰਨ ਨੀ ਵੈਰੇ ਕੋ
ਰਿਗਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਕਵਲਾ ਪ੍ਰਗਾਸ ਭਏ ਸਾਧ ਸੰਗੇ ਦੁਰਮਤਿ ਬੁਧਿ ਤਿਆਗੀ ॥ ੨ ॥ ਆਠ
ਪਹਰ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸਿਮਰੈ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਸੰਗਿ ਸਭ ਉਧਰੈ ਬਿਨ
ਸੋਇ ਸਗਲ ਜੰਜਾਲਾ ॥ ੩ ॥ ਚਾਰਣ ਅਥਾਹ ਤੇ ਮੁਕਤੇ ਮੁਕਤੁ ਆਖੀ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਥੇ ॥ ਸ
ਗਨਿ ਪਾਰਿ ਉਨਨ ਕਛੂ ਨ ਤੁਟੈ ਅਗੀ ਦੇਵਾਂ ਖਿਹ ਹਰਿ ਹਥੇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੨੨ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੭ ॥ ੨੩ ॥ ੯੮ ॥

ਜੋਰੁ ॥

ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੭ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਏਕੁ ਗਇਓ ਪੰਚ ਚੋਰ ਬਸੀ ਅਲੇ ਬਰਜਤ ਚੋਰੀ ਧਾਵੈ ॥ ਦਿਹ ਦਸ ਮਾਲ ਲੇਖੈ ਜੋ ਲਾਵੈ ਕੋਖੁ
ਕਤਿ ਸੇਖ ਪਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਚੇਤਹੁ ਬਾਸੁ ਦੇਉ ਬਨਵਾਲੀ ॥ ਰਾਮੁ ਰਿਦੈ ਜਪਮਾਲੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਉਇਆ
ਮੂਲਾ ਜੇ ਬੁਸਾ ਖਤਲਾ ਤਾ ਰਿਦੈ ਦੀਜੈ ਤੁਲਾ ॥ ਸਜਨਾ ਈਜਾ ਇਤੇ ਨ ਨਕਸਾ ਬਾਹਰ
ਆਖਿ ਵਜਾਗੇ ॥ ੨ ॥ ਪਰਜਾ ਤਖਿ ਆਗਨਿ ਮੈ ਪੁਤ ਪਰਤ ਤੁ ਤਾਲਾ ॥ ਸਭ ਬਜੋਤਿ
ਰੈਜਨ ਸੰਗੁ ਛੋਡੈ ਚਹੁ ਤੁ ਜਾਲਾ ॥ ੩ ॥ ਸੁਣਿ ਸਿਖ ਵੀਤੇ ਸਨਕ ਸਿਨੇ ਛੋਡੈ ਤੁ ਆਇ
ਆਜਾਲਾ ॥ ਅਨਿ ਬੀ ਚਾਰਿ ਏਕੁ ਥਿ ਵਲਾਗੀ ਪੁਨ ਗੀ ਪਜਨ ਮੁਨ ਕਾਲਾ ॥ ੪ ॥ ਸੋ ਗੁਰੁ ਸੋ
ਖੁਕਥੀ ਅਲੇ ਸੋ ਵੈ ਦੁਜਿ ਜੋ ਛੋਰੀ ॥ ਤਿ ਮੁਕ ਗਇ ਤਿ ਮੁਨ ਧੰਧਾ ਜੀ ਧੋ ਧੀ ਗਿਰ ਮੀ ਜੰਗੀ
॥ ੫ ॥ ਕਾ ਮੁ ਕੁ ਮੁ ਅ ਕੰਕਾ ਤੁ ਜੀ ਅਲੇ ਜੋ ਤੁ ਸਾ ਆਇਆ ॥ ਮਨਿ ਤੁ ਅਵਿ ਗਤੀ
॥ ੬ ॥ ਕਾ ਮੁ ਕੁ ਮੁ ਅ ਕੰਕਾ ਤੁ ਜੀ ਅਲੇ ਜੋ ਤੁ ਸਾ ਆਇਆ ॥ ਮਨਿ ਤੁ ਅਵਿ ਗਤੀ
ਆਇਆ ਗੁਰ ਪਰ ਸਾਦੀ ਪਾਇਆ ॥ ੬ ॥ ਗਿਆ ਅਗੁ ਧਿ ਅਨੁ ਸਬਦਾ ਤਿ ਕਥੀ ਅਲੇ ਸ
ਭਰ ਗਨ ਸਾਰੰਦੁ ਤਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਕਮਲ ਅਪੁ ਤਾ ਸੁਰ ਸਾਦਿ ਜਾ ਗਤ ਨਾ ਸੁ ਤਾ ॥ ੭ ॥ ਅਗੰਜੇ
ਰਖ ਤ ਪਾਤਾਲ ਨਕ ਸਰ ਬਜੁ ਆਇਆ ॥ ਉਪ ਦੇਸ ਗੁਰੁ ਅਪੁ ਨਜਿ ਨ ਗਡੰਖਿ
ਤਜਿ ਔਰੁ ਪਰੀ ਆ ਇਆ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਕਵਨ ਕਵਨ ਚਰਿ ਪੁਰ
ਭੇਤ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਰਿ ਸੁ ਮਾ ॥ ਜੋ ਮੀ ਭੁ ਖੋ ਜਾਇ ਅਤ ਅੰਤਰਿ ਭੁ ਸਮਾ ਰਬੁ ਸ ਚੁ ਦੇ ਦਾ
ਨ ॥ ੧ ॥ ਐਸੀ ਜਾਨਉ ਜਪੁ ਤੁ ਪੁ ਸੰਜਮੁ ਸ ਚੁ ਅ ਧਨ ॥ ਰਹਿ ਰਿਨ ਮੁ ਦੇ ਪਾਈ ਐ ਤੇ ਗੁ
ਰਾਮੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਐਸੀ ਜਪੁ ਤੁ ਪੁ ਸੰਜਮੁ ਸ ਚੁ ਅ ਧਨ ॥ ਰਹਿ ਰਿਨ ਮੁ ਦੇ ਪਾਈ ਐ ਤੇ ਗੁ
ਰਾਮੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਐਸੀ ਜਾਨਉ ਜਪੁ ਤੁ ਪੁ ਸੰਜਮੁ ਸ ਚੁ ਅ ਧਨ ॥ ਰਹਿ ਰਿਨ ਮੁ ਦੇ ਪਾਈ ਐ ਤੇ ਗੁ
ਰਾਮੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਐਸੀ ਜਾਨਉ ਜਪੁ ਤੁ ਪੁ ਸੰਜਮੁ ਸ ਚੁ ਅ ਧਨ ॥ ਰਹਿ ਰਿਨ ਮੁ ਦੇ ਪਾਈ ਐ ਤੇ ਗੁ
ਰਾਮੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਐਸੀ ਜਾਨਉ ਜਪੁ ਤੁ ਪੁ ਸੰਜਮੁ ਸ ਚੁ ਅ ਧਨ ॥ ਰਹਿ ਰਿਨ ਮੁ ਦੇ ਪਾਈ ਐ ਤੇ ਗੁ
ਰਾਮੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਐਸੀ ਜਾਨਉ ਜਪੁ ਤੁ ਪੁ ਸੰਜਮੁ ਸ ਚੁ ਅ ਧਨ ॥ ਰਹਿ ਰਿਨ ਮੁ ਦੇ ਪਾਈ ਐ ਤੇ ਗੁ
ਰਾਮੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਐਸੀ ਜਾਨਉ ਜਪੁ ਤੁ ਪੁ ਸੰਜਮੁ ਸ ਚੁ ਅ ਧਨ ॥ ਰਹਿ ਰਿਨ ਮੁ ਦੇ ਪਾਈ ਐ ਤੇ ਗੁ

ਸੰਸੇ ਜਾਤਿ ਸੁਖੁ ਵੇਸਹ ਜਿਹ ਗੀ॥ ਬਿਨੁ ਤਕਿ ਸੰਮਾ ਬ੍ਰੈਬਾ ਜਾਗਿ ਜੀਵਨੁ ਤਜਗਿ ਬਿਨੁ ਨਿਜ ਭਲ
ਮੋਕਪਾਗੀ॥ ੨॥ ਐਸੇ ਜੀਯੇ ਦੇਹ ਬਿਨਸਤ ਪੀਪਾ ਪਰਿ ਜਾਰਿ ਨਿੰਦਕ ਗਤਿ ਨ ਡੀਕਾਈ॥ ਰੋਸੁ ਕਰੇ ਮੂਰਖ
ਬਧਸਨਾ ਮੋਹੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਰਹੈ ਸਵਾਈ॥ ੩॥ ਐਸੀ ਗੁਰਕ ਰੀ ਦਾਤਿ ਨ ਮੋਹੈ ਕੋ ਨ ਕਰੈ ਨੀ ਸੋ ਨਰ ਬ੍ਰਹਮ
ਅਪਿ ਦਿਵਾਈ॥ ਨਿੰਦਕ ਕਰਕ ਕਰੇ ਮੁਖਿ ਨਿੰਦਾ ਜਿਨ ਗੁਰ ਕੀ ਦਾ ਤਿਨ ਤਾਈ॥ ੪॥ ਐਸੀ
ਸਗਦਿ ਪੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਬਧਾ ਸੋਮੈ ਲਾ ਵੈ ਥਿਲ ਮਨ ਅਸ ਧੁ ਆਰਾਈ॥ ਆਸ ਦਾਸ ਨ ਕਬੁ ਨਬੁ ਸੋਕਿਨ
ਬਾਸਤਿ ਸੁਕੁ ਓ ਬਿਮੀ ਆਈ॥ ੫॥ ਐਸੇ ਜੀ ਸ ਦਾ ਇ ਅਬ੍ਰਦਾਇ ਆ ਕਰਿ ਰ ਇ ਆਗੁ ਅਮਿ
ਕ੍ਰਮਨਿ ਚੁਕਾਈ॥ ਪਾਰ ਸੁਕੋ ਟਿ ਕੰਚ ਨ ਪਾ ਤੁੰ ਈ ਸਤ ਸੰਗ ਤਿ ਕੀ ਵਾ ਤਿ ਆਈ॥ ੬॥ ਜੀ
ਜਬ ਤਿ ਨਿਮ ਲੁਮ ਨ ਇ ਸਨ ਮੀ ਮਜਨ ਸਾ ਤਿ ਗੁ ਤਾ ਈ॥ ਪੁਨ ਮੈ ਪ੍ਰਜਨ ਮੁਨ ਪੀ ਜਨ ਸੰ ਗੁ ਤੇ
ਜੋ ਤੀ ਜੋ ਤਿ ਮਿ ਲਾ ਈ॥ ੭॥ ਤੂੰ ਵ ਕ੍ਰ ਪ੍ਰਭ ਅ ਗੋ ਅ ਤੋ ਵ ਰ ਤ ਮ ਪੰ ਖੀ ਤੁ ਝ ਮਾ ਫੀ॥ ਨਾ ਨਕ
ਨਾ ਮੁ ਨਿ ਮੰ ਜਨ ਦੀ ਜੈ ਜੁ ਗਿ ਜੁ ਗਿ ਕੇ ਸਬ ਦਿ ਸ ਲਾ ਫੀ॥ ੮॥ ੪॥ ਗੂ ਜ ਗੀ ਮ ਹ ਲਾ ੧ ਘ ੪

ਭ ਗ ਤਿ ਏ ਮ ਅ ਗਾ ਧਿ ਤੈ ਸ ਚੁ ਧਿ ਆ ਸ ਪ ਰ ਮ ਸਿ ਤੈ॥ ਬਿ ਲ ਬ ਲਾ ਧ ਬਿ ਲ ਬ ਲਿ ਨਿ ਕੈ
ਅ ਬ੍ਰ ਖ ਭ ਰਾ ਇ ਲਿ ਤ ਤਿ ਤੈ॥ ੧॥ ਜੰ ਧਿ ਅ ਨ ਨ ਮ ਖ ਰਿ ਸ ਰ ਣੀ॥ ਸੰ ਸਾ ਰ ਸ ਗ ਰ ਤ ਰ ਰਿ ਤ ਰ ਣ
ਰ ਮ ਨ ਮ ਕ ਰਿ ਕ ਰ ਣੀ॥ ੧॥ ਰ ਹ ਉ॥ ਏ ਮ ਨੀ ਮ ਰ ਤ ਸੁ ਕ ਚਿ ਤੰ ਗੁ ਰ ਸ ਬ ਦਿ ਨ ਰਿ ਗ ਮ ਣੈ
॥ ਅ ਤਿ ਤ ਰ ਗਿ ਆ ਨੰ ਕ ਵਿ ਅ ਣ ਨਿ ਧ ਨੈ ਹ ਰਿ ਨ ਮ ਮ ਨਿ ਨ ਗ ਣੀ॥ ੨॥ ਚ ਲ ਚਿ ਤ ਵ ਹਿ
ਕ੍ਰ ਮਾ ਕ੍ਰ ਮੰ ਜ ਗੁ ਮੋ ਨ ਜ ਗ ਨ ਤਿ ਤੈ॥ ਥਿ ਰ ਨ ਮ ਕ੍ਰ ਗ ਤੋ ਦ੍ਰ ਵੰ ਮ ਤੋ ਗੁ ਰ ਵਾ ਖਿ ਸ ਬ ਦ ਚ ਤੈ
॥ ੩॥ ਭ ਰ ਮ ਤਿ ਭ ਰ ਮ ਨ ਚ ਕ ਖ ਈ ਜ ਬ ਜ ਨ ਮੈ ਬਿ ਅ ਧਿ ਖ ਪੈ॥ ਅ ਸ ਬ ਧ ਨ ਰ ਗਿ ਨਿ ਰ ਕੇ ਵ
ਲੀ ਸ ਤਿ ਮੋ ਤੀ ਨ ਮ ਤ ਪੈ॥ ੪॥ ਇ ਹ ਜ ਗ ਸੁ ਮੈ ਹ ਰੇ ਤ ਰ ਬਿ ਆ ਪੈ ਤੰ ਦ੍ਰ ਖੁ ਅ ਧਿ ਕ ਜ ਨ ਮ ਨ ਮ
ਨੈ॥ ਭ ਜ ਸ ਹ ਨਿ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰ ਉ ਚ ਰ ਗੈ ਹ ਰਿ ਨ ਮੁ ਸਿ ਦ ਮ ਨੈ॥ ੫॥ ਗੁ ਰ ਮ ਤਿ ਨਿ ਮ ਲ
ਨਿ ਸ ਜ ਬੀ ਚ ਗੈ॥ ਸੰ ਸੈ ਮੂ ਨਿ ਸ ਭ ਜਿ ਤੁ ਸ ਚੁ ਅੰ ਤ ਿ ਗਿ ਗਿ ਆ ਸ ਨ ਰ ਤ ਨੁ ਸੈ॥
ਦ ਹ ਤੋ ਇ ਤ ਗ ਤਿ ਤ ਰ ਤ ਵ ਜ ਲ ਮ ਨ ਚਿ ਤ ਲਾ ਈ ਹ ਰਿ ਚ ਰ ਨੀ॥ ਹ ਰਿ ਨ ਮੁ ਪਿ ਮੰ ਦ
ਘ ਵ ਵ ਪ ਵ ਨੁ ਇ ਹ ਸਾ ਸੀ ਸੁ ਤ ਉ ਸ ਸ ਨੀ॥ ੬॥ ਬ ਬ ਬੋ ਕ ਤ ਲ ਨ ਤ ਬ ਨਿ ਵ ਾ ਣ ਤ ਨ
ਰਾ ਸਿ ਮ ਨੀ॥ ਮ ਨ ਮ ਾ ਜ ਤ ਪੀ ਨਿ ਰੰ ਜ ਨ ਕ ਪ ਨ ਸ ਕ ਾ ਸ ਰ ਨੀ॥ ੮॥ ੭॥ ੫॥

ਗ ਗੁ ਜ ਗੀ ਮ ਹ ਲਾ ੨ ਘ ੭ ੧੪ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰ ਪ੍ ਰ ਸਾ ਦਿ

ਨਿ ਗ ਤਿ ਕ ਰੀ ਇ ਹ ਮ ਨ ਚ ਈ॥ ਗੁ ਰ ਪ ਰ ਸ ਾ ਦੀ ਆ ਪੁ ਗ ਵ ਈ॥ ਚਿ ਤ ਰ ਬਿ ਚੁ ਖੇ ਸੁ ਖ
ਰਾ ਸਿ ਮ ਨੀ॥ ੮॥ ੭॥ ੫॥

ਗ ਗੁ ਜ ਗੀ ਮ ਹ ਲਾ ੨ ਘ ੭ ੧੪ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰ ਪ੍ ਰ ਸਾ ਦਿ

ਨਿ ਗ ਤਿ ਕ ਰੀ ਇ ਹ ਮ ਨ ਚ ਈ॥ ਗੁ ਰ ਪ ਰ ਸ ਾ ਦੀ ਆ ਪੁ ਗ ਵ ਈ॥ ਚਿ ਤ ਰ ਬਿ ਚੁ ਖੇ ਸੁ ਖ
ਅ ਬ ਖ ਾ ਨੀ ਤ ਨਿ ਆ ਗੀ॥ ਸ ਫ ਲ ਜ ਨ ਮ ਭ ਇ ਆ ਤਿ ਨ ਕੇ ਆ ਪੇ ਤ ਰੇ ਭ ਾ ਗੀ॥ ੧॥ ਰ ਹ ਉ॥
ਜਾ ਚਿ ਕ ਤੁ ਏ ਕੰ ਦ ਤ ਆ ਗ ਤਿ ਹ ਰ ਖ ਸ ਾ ਗੀ॥ ੨॥ ਉ ਕ ਤ ਜ ਨ ਕੀ ਉ ਤ ਮ ਬ ਣੀ ਗ ਵ ਡ
ਆ ਇ ਤਿ ਨ ਕੈ ਪੈ ਜ ਸ ਵ ਾ ਗੀ॥ ੨॥ ਅ ਲ ਖ ਮੀ ਰੰ ਜ ਨੁ ਏ ਕੰ ਵ ਰ ਤੈ ਏ ਕ ਜੋ ਤਿ ਮੁ ਰ ਗੀ॥ ਸ ਭਿ
ਜਾ ਚਿ ਕ ਤੁ ਏ ਕੰ ਦ ਤ ਆ ਗ ਤਿ ਹ ਰ ਖ ਸ ਾ ਗੀ॥ ੩॥ ਉ ਕ ਤ ਜ ਨ ਕੀ ਉ ਤ ਮ ਬ ਣੀ ਗ ਵ ਡ
ਸ ਭ ਤੈ ਨ ਚੇ ਨ ਾ ਚ ਹਿ ਆ ਨੀ ਚ ਗੀ॥ ੪॥ ਜੰ ਤ ਪ੍ ਰ ਭ ਵ ਧਿ ਸੇ ਈ ਨ ਾ ਚ ਜਿ ਜ ਗ ਨ ਮੁ ਖਿ ਸ
ਭ ਦਿ ਵ ਿ ਵ ਜ ਾ ਏ॥ ਸੋ ਭ ਗ ਤ ਸੇ ਤ ਭ ਕ ਿ ਆ ਨੀ ਜਿ ਨ ਕ ਉ ਪ੍ ਰ ਭ ਮ ਾ ਏ॥ ਦ ਾ ਏ ਧ ਰ ਮ ਤਿ
ਸ ਦ ਾ ਸੋ ਮੁ ਕ ਿ ਵ ਜ ਾ ਗੀ॥ ਬਿ ਨੁ ਸੇ ਵ ਭ ਗ ਤਿ ਨ ਹੋ ਈ॥ ਜੀ ਵ ਤੁ ਮ ਰੇ ਤਾ ਸ ਥ ਦ ਵ ਚੀ ਚ ਰੈ ਤ ਾ ਸ
ਰ ਪ ਵੈ ਕ ਈ॥ ੧॥ ਆ ਇ ਆ ਨ ਖੇ ਅ ਗ ਖਿ ਬ ਹ ਰ ਤੁ ਲੈ ਕ ਨ ਚੋ ਕੋ ਵਿ ਰ ਲਾ ਤ ਤੁ ਵੀ ਚ ਰੀ॥
ਗ ਰ ਪ ਰ ਸਾ ਦੀ ਸੋ ਈ ਜ ਨੁ ਪਾ ਏ ਜਿ ਨ ਕ ਉ ਕ੍ਰਿ ਪਾ ਤੁ ਮ ਰੀ॥ ੨॥ ਇ ਕੁ ਦ ਖੁ ਸਾ ਚ ਵੀ ਸੋ ਰੇ ਸ
ਵੇ ਲਾ ਬਿ ਚ ਕ ਾ ਜਾ ਈ॥ ਸਾ ਹਿ ਸਾ ਹਿ ਸ ਦਾ ਸ ਮ ਾ ਲੀ ਐ ਸੇ ਆ ਪੇ ਬ ਖ ਸੇ ਸ ਕੇ ਰ ਜਾ ਈ॥ ੩॥ ੪॥ ੬॥
ਈ ਨ ਚ ਜਿ ਜੰ ਤੁ ਮ ਕ ਵ ਧਿ ਜੋ ਗੁ ਮੁ ਖਿ ਸ ਬ ਦ ਵ ਿ ਚ ਰੀ॥ ਕ ਦ ਮ ਨ ਕ ਸੇ ਸ ਹ ਜ ਸੁ ਖੁ ਪਾ
ਵ ਿ ਜਿ ਨ ਕ ਉ ਨ ਦ ਾ ਰਿ ਤੁ ਮ ਾ ਰੀ॥ ੧॥ ੭॥ ੬॥

ਗ ਗੁ ਜ ਗੀ ਮ ਹ ਲਾ ੪ ਘ ੭ ੨ ੧੬ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰ ਪ੍ ਰ ਸਾ ਦਿ

ਹ ਰਿ ਬਿ ਨੁ ਜੀ ਅ ਰ ਗ ਰਿ ਨ ਸ ਕੋ ਜੇ ਉ ਬ ਾ ਲ ਕ ਪ੍ ਰੀ ਅ ਧ ਰੀ॥ ਅ ਗ ਮ ਅ ਕ ਾ ਚ ਰ ਪ੍ ਰ ਭੁ ਸੋ
ਮੁ ਖਿ ਪ ਈ ਐ ਅ ਪ੍ ਰ ਨੇ ਸਾ ਤਿ ਗ੍ ਰ ਚ ਕੈ ਬ ਲਿ ਜ ਾ ਗੀ॥ ੧॥ ਮ ਨੋ ਜ ਰ ਿ ਕੀ ਗ ਤਿ ਤ ਰ ਤ ਾ ਗੀ॥ ਗੁ
ਰ ਮੁ ਖਿ ਨਾ ਮੁ ਅੰ ਮ੍ ਰਿ ਤ ਜ ਾ ਪੈ ਐ ਜਿ ਜ ਨ ਕ ਉ ਕ੍ਰਿ ਪਾ ਤੁ ਮ ਾ ਗੀ॥ ੧॥ ਰ ਹ ਉ॥ ਸ ਨ ਕ ਸ ਨੰ ਦ
ਨ ਨ ਾ ਦ ਮੁ ਨਿ ਸੇ ਦ ਹਿ ਅ ਨ ਾ ਦਿ ਨੁ ਜ ਪ ਤ ਰ ਤ ਰ ਹ ਤਿ ਬ ਾ ਰ ਵ ਗੀ॥ ਸ ਰ ਣ ਾ ਗ ਤਿ ਪ ਰ ਬ ਾ ਦ ਜ ਨ
ਆ ਇ ਤਿ ਨ ਕੈ ਪੈ ਜ ਸ ਵ ਾ ਗੀ॥ ੨॥ ਅ ਲ ਖ ਮੀ ਰੰ ਜ ਨੁ ਏ ਕੰ ਵ ਰ ਤੈ ਏ ਕ ਜੋ ਤਿ ਮੁ ਰ ਗੀ॥ ਸ ਭਿ
ਜਾ ਚਿ ਕ ਤੁ ਏ ਕੰ ਦ ਤ ਆ ਗ ਤਿ ਹ ਰ ਖ ਸ ਾ ਗੀ॥ ੩॥ ਉ ਕ ਤ ਜ ਨ ਕੀ ਉ ਤ ਮ ਬ ਣੀ ਗ ਵ ਡ
ਸ ਭ ਤੈ ਨ ਚੇ ਨ ਾ ਚ ਹਿ ਆ ਨੀ ਚ ਗੀ॥ ੪॥ ਜੰ ਤ ਪ੍ ਰ ਭ ਵ ਧਿ ਸੇ ਈ ਨ ਾ ਚ ਜਿ ਜ ਗ ਨ ਮੁ ਖਿ ਸ
ਭ ਦਿ ਵ ਿ ਵ ਜ ਾ ਏ॥ ਸੋ ਭ ਗ ਤ ਸੇ ਤ ਭ ਕ ਿ ਆ ਨੀ ਜਿ ਨ ਕ ਉ ਪ੍ ਰ ਭ ਮ ਾ ਏ॥ ਦ ਾ ਏ ਧ ਰ ਮ ਤਿ
ਸ ਦ ਾ ਸੋ ਮੁ ਕ ਿ ਵ ਜ ਾ ਗੀ॥ ਬਿ ਨੁ ਸੇ ਵ ਭ ਗ ਤਿ ਨ ਹੋ ਈ॥ ਜੀ ਵ ਤੁ ਮ ਰੇ ਤਾ ਸ ਥ ਦ ਵ ਚੀ ਚ ਰੈ ਤ ਾ ਸ

ਬਾਨਕਵੈਠਾਇਛੁਬੇਸ ਠਪ੍ਰਧਾਵਗੀ॥੫॥ ਨਿੰਦਤੁਨਿੰਦਕ ਕੁਗਿਮਛੁਧੰਧੇਵੈਛਿਨੁਆਬਤਬਧੁਆ
ਇਆਧਾਗੀ॥ ਸੰਤਜਨਕੀਨਿਦਾਵਿਆਪੇਨਹੁਰਵਗਿਯਾਗੀ॥ ਦਾਇਜੁਨਾਪੈਚੁਬੇਖੁਕੀਆ
ਸਭਕੁਕਰੇਤੇਹਰਿਕਰਤੇਸਭਕਥਾਧਾਗੀ॥ ਹਰਿਏਕੈਸੂਤ੍ਰਵਰਤੈਜੁਗਾ ਅੰਤਰਿ ਸੂਤ੍ਰਪ੍ਰਿਉ ਪਰੇ
ਕਕਾਗੀ॥੧॥ ਰਸਨਿਰਸਨਿਗਾਸੇਸਾਵਧਿਹਰਿਗੁਣਸਾਸਨਹਰਿਸੁਧਾਗੀ॥ ਨਾਨਕਹਰਿਬਿਨੁ
ਅਵਰਨਜਾਗਉਹਰਿਸਾਦੀਤਿਪਿਆਗੀ॥੮॥੭॥

ਰਾਗੁਗੂਜਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਅਸਟਪਦੀਆ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਜਨਮਿਤ੍ਰਸੁਜਨਸਖੀਅਤਿਬੁਮਨਮਹਿਬੁਮਾ॥ ਠਾਕੁਰਮਹਿਠਹਰਾਈਤੇਰੋਕਿਮਨਸਿਕਿਜੈ
ਮਾ॥੧॥ ਪਿਤਾਮੋਰੋਚਹੜੈਧਨੀਅਗਮਾ॥ ਉਸਤਤਿਕਵਨਕਰੀਜੋਕਥਤੇਪੀਖਿਰੋਜਬਿਸਮਾ॥
ਰਹਾਉ॥ ਸੁਖੀਐਸਭਮਹਿਸੁਖੀਆਤੁਕਹੀਐਦਿਸੁਨਦਿਸਾ॥ ਤੇਜਨਮਹਿਤੇਜਏ
ਸੀਕਹੀਐਤਿਸੀਅਨਮਹਿਰਿਸਾ॥੨॥ ਸੁਖਨਮਹਿਸੁਰਾਤੁਕਹੀਆਪਿਤੁਗਨਮਹਿਕੁੰਜੀ
ਸਤਸਨਮਹਿਤੁਬੋਹਿਗ੍ਰਿਹਸਤੀਜੰਗਨਮਹਿਜੰਗੀ॥੩॥ ਕਥਤਨਮਹਿਤੁਕੁਰਤਕਥੀਅ
ਇਅਚਰਨਮਹਿਆਚਥੀ॥ ਸਾਹਨਮਹਿਤੁਸਚਾਸਾਹੁਵਖਾਨਮਹਿਵਖਾਥੀ॥੪॥ ਖਾਦ
ਰਵਨਮਹਿਤੋਰੋਦਰਵਾਸਾਸਨਿਪਾਲਨਦੀਖਾ॥ ਭਾਖਿਮੀਕੇਤਕੁਗਨੀਜਾਈਐਗਨਿ
ਸਕਉਸੀਖਾ॥ ਧਾਨਮਹਿਤੇਰੋਪ੍ਰਭੁਨਾਮੁਰਿਆਨਮਹਿਰਿਆਸੀ॥ ਜੁਗਤਨਮਹਿ
ਤੇਰੀਪ੍ਰਭੁਜੁਗਤਾਇਸਾਸਮਹਿਸਾਸੀ॥੫॥ ਜਿਉਤੁਰਾਖਹਿਤਿਵਹੀਰਹਣਾ
ਬਲਾਤਸੁਆਮੀਕੁਦਅਤਿਕਵਨਤਮਾਗੀ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਨਮਹਕਜਸੁਗਾਈਓਜੰਪ੍ਰਭੁਕੀਜੈ
ਤਿਪ੍ਰਿਆਗੀ॥੬॥੭॥ ੮॥ ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ਨਾਢਮਚਰਾਹਰੀਨਬੀਧ੍ਰ
ਪਤਿਤਪਾਵਨਦੇਵ॥ ਭੈਤਰਾਸਨਾਸਕੈ ਪਾਲਗੁਣੀਧਿਸਫਲਸੁਆਮੀਸੇਵ॥ ਜਾਹਿਜਪੇ
ਪਾਤਿਸਾਹੁਗੁਰੋਵਿੰਦਾ ਚਰਣਸਰਣਦਇਆਲੇਕੇਸਵਤਾਰਿਜਗਤਵਦਸਿੰਦਾ॥੧॥ ਸਭਝੂ
ਕਾਮੋਕੁਧਤਨਾਮਦੇਖਦਰਨਸੁਰਗਿਮਨਮਕਰੰਦਾ॥ ਜਨਮਮਾਣਨੀਵਹਿਧਰਣੀ
ਧਰਮਧਾਤਿਰਬੁਧਸਮੰਦਾ॥੨॥ ਜਲਤਅਨਿਕਤਰੰਗਾਮਾਇਆਗੁਰਗਿਆਨਜਹਿਮਿਲੈ
ਅੰਤਾ ਛੋਡਿਅਤੁਬੁਧਿਕਰਣੀਓਚਿੰਤੋਵਿਪੁਰਖਾਅਨੰਤਾ॥ ਵਾਸਿਮਗਿਜਸਗਰਭ
ਪਬਮਜੁਰਤਪ੍ਰਭਧਿਆਨੁਸਰਣਜਸਮਾਧੀ॥ ਦੀਨਦਇਆਲਪ੍ਰਭੁਸੁਨਪੁਰਨਜਾਚੀ

ਐਜਜਾਧਾ॥੪॥ ਮਨਮੀਖਸਦਰਤੇਆਸਾਸਨਬਿਕਾਗ॥ ਰਖੁਧਰਮਖੁਰਤੁਮਬਿਦਭਿ
ਅਨਤੇਉਧਰਗਿਨਿਰੰਕਾਰ॥੫॥ ਧਨੈਾਢਿਆਢਿਢੰਢੇਤਾਰਗਿਨਿਧਿਪੋਤੇਜਿਅਨਚੀਗਾਖਣ
ਸੁਗਾਧਰੂਟਪ੍ਰਭੁਸ੍ਰੀਧਰਤਵਦੇਖੁਣਮਤਿਧੀਗ॥੬॥ ਜੀਵਨਮੁਕਤਜਗਤੀਸਜੀਪਮਨਧਾ
ਰਿਮਿਦਧਰਤੀਤਿ॥ ਜੀਅਦਇਆਮਾਇਆਸਭਬਰਤਮਣਪਰਮਪਤਿਜੀਤਿ॥੭॥ ਦੇ
ਭਦਰਸਨੁਸ੍ਪਰਸਨਰਿਜਸੁਰਸਨਨਾਮੁਉਚਾਰ॥ ਅੰਗਸੰਗਭਗਵਾਨਪਰਸਨਪ੍ਰਭਨਨ
ਕਥਤਿਤਉਧਾਰ॥੮॥੭॥੮॥

ਗੂਜਰੀਕੀਵਾਰਮਹਲਾ ੫ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਿਕੰਦਰਬਿਰਾਹਮਕੀਵਾਰਕੀਧੁਨੀ॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੫

ਇਹੁਜੁਗੁਸਭਾਤਾਖੁਆਜੀਵਣਕੀਬਿਧਿਨਾਹਿ॥ ਗੁਰਕੋਕਰਣੈਜੋਚਵੈਤਾਜੀਵਣਪਦ
ਵੀਪਾਹਿ॥ ਛਿਦਿਸਦਾਸਦ ਸਜਨਜੀਵਤੇਜੰਹਰਿਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਹਿ॥ ਨਾਨਕਕਦਹੀਮੀਨੈ
ਵੈਸੇਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿਸਮਾਹਿ॥੧॥ ਮਃ ੫ ਅੰਦਰਿਸਤਿਸਾਦੁਮੁਹੈਅਲੋਸਿਰਿਧੰਧੈਮਾਹ
ਦੁਜੈਭਾਇਸੁਤੇਕਬਹਿਨਜਾਗਹਿਮਾਇਆਮੋਹਿਪਿਆਗਾ॥ ਨਾਨਮੁਨਚੇਤਹਿਸਬਦੁਨਵੈ
ਦਾਰੀਹਿਮੁਮਨਮੁਖਕਮਾਕਾ॥ ਹਰਿਨਾਮੁਨਪਾਇਆਜਨਮੁਬਿਬਾਗਵਾਇਆਨਾਨ
ਕਜਮੁਆਗਿਕੇਲੇਖੁਆਗਾ॥੨॥ ਪਉੜੀ ਆਪਣਆਪੁਉਪਾਇਓਇਕਤੁਦਰਸੁਦੇਖੁਨ
ਕੋਈ॥ ਅਤਮਅਸੁਗਤਿਆਪਿਕਰੇਜੋਕਰੇਸੁਓਈ॥ ਤਦਹੁਆਕਾਸੁਨਪਾਤਲੁਨਹੈ
ਈ॥ ਤਦਹੁਆਪੇਆਪਿਪਾਨਿਭੈਕਾਰੁਹੈ ਨਾਮੁਧਿਆਤਿਹੋਈ॥ ਜਿਉਤਿਸੁਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਵੈ
ਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥੧॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੨ ਸਾਹਿਬੁਮੇਰਾਅਤਿਦਊਚਾਹੈ ਸਭਨਾ
ਕਾਸਾਹਿਓਚਾਹੈ॥ ਓਹੁਕਿਤੈਕੋਣਿਕਦੇਨਜਾਪੈ ਕਿਸੁਆਖਾਂਸਭੁਕਿਛੁਤਿਸੁਕੀਆ
ਵਿਚਿਹੈ ਕਿਛੁਭੀਨਾਹੀਬਾਹਰਿਤਿਸਤੇ ਜੋਕਿਛੁਹੋਆਸੁਭਾਵੈਤਿਵੈਹੋਆ॥ ਨਾਨਕ
ਏਵੈਜਾਣੀਐ ਜਾਂ ਆਪੇਲਏਜਣਾਈ॥ ਸਦਾਸਦਾਸੋਸੇਵਿਐ ਜੋਜਾਤਾਸਭਨਾਥੈ
ਉਪਰਿਹੈ ਸਭਾਈ॥ ਅਵਰੁਦੂਜਾਕਿਉਸੇਵੀਐ ਜੋਜੰਮੈਤੈਮਰਿਜਾਇ॥ ਨਿਹਫਲੁਤਿਨਕਾ
ਜੀਵਿਆ ਜਿਖਸਾਮੁਨਜਾਣਹਿਆਪਣਾ ਅਵਰੀਕਉਚਿਤੁਲਾਇ॥ ਨਾਨਕਏਵੈਜਾਪਈ
ਕਰਤਾਕੇਤੀਰੋਇਸਜਾਇ॥੧॥ਮਃ ੨ ਸਚਾਸਾਹਿਆਈਐ ਸੋਸਤੋਵਡਾਤੈਸਚੁ॥ ਨਾਨ
ਕਥਾਸੁਣਿਸੁਹਾਵੀਆ ਜੋਸਚੇਰਾਤੇਰਤੁ॥ ਕਥਨੀਬਦਨੀਕਰਤਾ ਫਿਰੈਹੁਕਮੈ
ਅੰਦਰਿਸਭੁਕਿਛੁ॥ ਵਡਾਸਾਹੁਵਡਾਤਿਸੁਨਾਈ ਕੀਮਤਿਕਿਸੈਨਪਾਈ॥ ਕਵਣੁਜਾਣੈ
ਤੇਰਾਵਿਸਥਾਰੁ॥ ਖਿਨਵਿਚਿਸਭਿਵਾਪਾਰੁ॥ ਜੇਵਡੁਆਪਿਜਾਣੈਆਪਿ॥ ਨਾਨਕ
ਨਦਰੀਕਰਮੁਦਾਤਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ ਸੰਜੋਗੁਵਿਜੋਗੁਦੁਖੁਸੁਖਾ ਇਹੁ

ਪਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਉਬਰੇ ਜਿ ਸਾਚੈ ਰੰਗਿ ਰਲਾਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਢਾਢੀ ਕੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਹਰਿ ਅਖੁਟੁ ਸੁਣਾਇਸੀ॥ ਅੰਦਰਿ ਧੀਰਕ ਹੋਇ ਪੂਰਾ ਪਾਇਸੀ॥ ਜੋ ਪੁਰਖਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਸੋ ਕਰਮ ਕਮਾਇਸੀ॥ ਜਾਂ ਤੇ ਵੇਖਸਮੁਦਾਇ ਆਖਿ ਤਮਾਮ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਾਇਸੀ॥ ਸੋਪਾਵੈ ਮੋਖਦੁਆਰ ਤਿਥੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੇਜਾਇਸੀ॥ ੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੨ ਸਭਨਾ ਕਾਸਮਤੁ ਏਕੁ ਹੈ ਸਭਨਾ ਕਾ ਏਕੁ ਸਾਹੁ॥ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੁ ਪਛਾਣਿਆ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ਵਿਸਾਹੁ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ॥ ਓਥੈ ਖੋਟੇ ਸਟੀਅਹਿ ਕੂੜੁ ਨ ਟਿਕੈ ਵਾਰੁ॥ ਕਰਣੀ ਕਾਗਦੁ ਮਨੁ ਮਸਵਾਣੀ ਹੋਇ॥ ਲੇਖਾ ਲਿਖੀਐ ਕਰਣੀ ਨਾਲਿ ਪਵੈ॥ ਕਿਸੈ ਰਤਾ ਕਿਸੈ ਵੈਰੁ॥ ਕਿਸੈ ਚੰਗਾ ਕਿਸੈ ਮੰਦੁ॥ ਕਿਸੈ ਉਪਰਿ ਨਦਰਿ ਕਰੇ॥ ਨਾਨਕ ਪੁਰਖੁ ਸਚੈ ਸਚਿ ਨਾਇ॥ ੧॥ ਮਃ ੨ ਸੋ ਕਿਤੁ ਸਾਦਾ ਈ ਜਿ ਮੁਈ ਕੰਤ ਨ ਲਾਇਨ ਛੰਤ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਵਸਨਿ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿਨ ਪਿਆਰੇ ਆਪੁ ਰਖੁ ਹਰਿ ਗਾਉ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਢਿਗਾ ਮੈ ਦੇਖਿ ਆਹਰਿ ਇਕੁ ਦਾਤਾ॥ ਉਪਾਇ ਕਿਤੈ ਨ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਕਰਮਿ ਬਿਧਾਤਾ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲਾ ਵਿਚਹੁ ਗਇਆ ਭਰਾਤਾ॥ ਵਡੈ ਵਡਾ ਆਪਿ ਜਾਣਦਾ ਆਪੇ ਦੇ ਸਾਤਾ॥ ਅੰਦਰੁ ਦੇਖਿ ਸਦਾ ਰਹੈ ਬਾਹਰਿ ਸਹਜਾਤਾ॥ ਵਡੈ ਵਡਾ ਆਖੀਐ ਕੀਮ ਨ ਪਵੈ ਕਾਤਾ॥ ੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੨ ਕਾਇਆ ਕਾਮਣਿ ਸਚਿ ਸੀਗਾਰੀ ਤਿਤੁ ਸੋਹਨਿ ਜੋਬਨ ਦੁਇ ਰਾਤੀ॥ ਸਾ ਧਨ ਸੁਤੀ ਸੇਜ ਇਕ ਸੰਗੇ ਪਿਰ ਕੈ ਨੇਹ ਨ ਪਾਤੀ॥ ਸਾ ਧਨ ਸੁਤੀ ਸੇਜ ਦੁਹੇਲੀ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਨੀਦ ਨ ਆਵੈ॥ ਨਾਨਕ ਸਾ ਧਨ ਰੈਣਿ ਨ ਸੋਵੈ ਜੋ ਜਾਗੰਦੀ ਪਿਰ ਭਾਵੈ॥ ੧॥ ਮਃ ੨ ਇਕੀ ਨਿਚਲ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਨਿਹਚਲੁ ਇਕਿ ਚਲਦੇ ਦੀਸਹਿ ਜਾਇ॥ ਇਸੁ ਧਨ ਕਉ ਤਿਸ ਕਰੇ ਜਿ ਕਰਤਾ ਸਭ ਥੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ॥ ਇਹੁ ਧਨੁ ਜੀਅ ਨਾਲਿ ਗਵਿ ਗਇਆ ਜੀਅ ਨਾਲੇ ਜਾਇ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਤੇ ਪਾਈਐ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਨਿਹਚਲੁ ਨਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਜਿਨਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਤਿਨਾ ਆਖਾ ਜਾਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਏਕਾ ਸਭ ਤੇ ਵਡਾ ਸਚੁ ਗਾਹਿ ਗੁਰ ਗਮਤੀ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਤਿਸੈ ਸੇਵਦਾ ਸਭ ਤਿਸ ਕੀ ਭਗਤੀ॥ ਸਭ ਤਿਸ ਕੀ ਸਚੁ ਸਾਹੁ ਸਭ ਤਿਸ ਕੀ ਜੋ

ਨਮਾਖਿਸੁਣਾਈਐਜਾਕਰਦੇਸਾਭਿਕਰਾਇਆ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਮਾਇਆਮੋਹੁਪੈ
ਤੁਝੈਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਅਹੰਕਰਾ॥ਏਹਜਮਕੀਸਿਰਕਾਰੈਏਨਾਉਪਰਿਜਮਕਰਡੰਡੁਕਰਾ॥
ਮਨਮੁਖਜਾਮਨਾਗਿਨਪਾਈਐਨਿਜਿਨਦੂਜਾਭਉਪਿਆਰਾ॥ਜਾਮਪੁਰਿਬਧੇਮਾਰੀਐ
ਕੋਨਸੁਣੈਪੁਕਰਾ॥ਜਿਸਨੋਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਤਿਸੁਗੁਰੂਮਿਲੈਗੁਰਮੁਖਿਨਿਸਤਰਾ॥੨॥ਸਲੋ
ਕੁਮਃ੨ ਹਉਮੈਮਮਤਾਮੋਹਣੀਮਨਮੁਖਾਂਗਈਖਾਇ॥ਜੋਮੌਹਿਦਜੁਨੋਚਿਤੁ
ਲਾਇਦੇਤਿਨਾਵਿਆਪੈਪੂਰਬੀਲਖਦਾਇ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਰਜਾਲੀਐਜਾਏਜਾਵਿਚ
ਤੁਜਾਇ॥ਤਨੁਮਨੁਹਰਿਵੇਖੁਤਿਨਜਲਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਨਾਨਕਮਾਇਆਕਾਮਬਣੁਹਰਿ
ਨਾਮੈਬਿਨੁਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆਜਾਇ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ਇਨੁਮਨੁਖੇਤਾਰਿਆਜੁਗਭਰੀਐਆਸਾਸਿ
ਗੁਰਬੈਨਆਵੈਜਾਇ॥ਹਰਿਕ੍ਰਿਸਣਾਤਾਕੁਰਮਾਇਅਨੁਕਰਿਪਰਾਪੂਰਬਿਪਾਇਆ॥ਜਾ
ਹਰਿਬਖਸੇਤਾਗੁਰਮਿਲੈਅਸਥਿਰੁਗੁਰੈਸਮਾਇਆ॥ਨਾਨਕਮਨਹੀਤੇਮਨੁਮਾਨਿਆਸਾਸਿ
ਛੁਮਾਮੈਜਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਕਾਇਆਕੋਟੁਅਪਾਰੁਹੈਮਾਲਣਾਸੰਜੋਗੀ॥ਖੰ
ਇਆਮਦਿਪਾਇਐਵਸਿਗਏਪੰਚਦਸਭੇਗੀ॥ਆਪੈਆਪੁਤੀਤੁਆਖੈਪਤੁਹੈਸਿਰ
ਜੋਗਹਰਿਜੋਗੀ॥ਜੁਗੁਤੇਸੁਤੁਵੈਸੋਕਰੇਹਰਿਕਰੇਸੁਹੇਗੀ॥ਹਰਿਗੁਣਸੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆ
ਈਐਲਹਿਜਾਹਿਵੇਜਗੀ॥੧੩॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ਵਾਹੁਵਾਹੁਆਪਿਪਖਾਇਦਗੁਰ
ਸਬਦੀਸਚੁਸੋਈ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਸਿਫਤਿਸਲਾਹੈਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਕੋਇ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁ
ਬਾਣੀਸਚੁਹੈਸਾਚੀਮਿਲਾਵੋਹੋਇ॥ਨਾਨਕਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਤਿਆਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਕ
ਰਮੀਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੧॥ਮਃ੩ ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਤੀਰਸਨਾਸਚਦਿਸੁਹਾਈ॥ਪੂਰੈ
ਸਬਦਿਪ੍ਰਭੂਮਿਲਿਆਸਾਈ॥ਵਡਭਾਗੀਆਵਾਹੁਵਾਹੁਮੁਹਹੁਕਢਾਈ॥ਵਾਹੁ
ਪੁਕਾਰੀਸੋਈਜਨੁਜਾਣੈਜਿਨਿਕਉਪਰਜਾਪੁਜਣਾਈ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰੀਮੁਖਾਪ
ਤਿਤੇਵੈਨਾਨਕਦੀਸਚੈਸੰਭਾਈ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਬਜਰਕਪਾਟਕਾਇਆਗ
ਢਖੀਤਾਗਿਕੁਟੁਕਸਤੁਅਭਿਮਾਨੀ॥ਭਰਮੀਕਬੁਲੇਨਦਰਿਨਆਵਨੀਮਾਮੁਖਿਅੰਧੂ
ਗਿਆਨੀ॥ਉਪਾਇਨਕਿਤੇਨਭਗਤਨੀਕਥਿਤੇਖਥਕੇਤੇਖਵਨੀ॥ਗੁਰਸਬਦੀਖੇ
ਲਾਈਐਨਿਰਗੁਨਸੁਜਖਾਨੀ॥ਹਰਿਜੀਉਐਸੀਪ੍ਰਭਬਿਸਮਹੈਜੋਜਨਪਾਇਤੇਤਿਪ
ਤਾਨੀ॥੧੪॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਤਿਆਹੋਇਨਿਰਮੁਖੀਵੈਨਾਈ॥ਵਾਹੁਵੰ

ਕਰਤਿਆਸਦਾਅਨੰਦੁਹੋਵੈਮੋਹੁਗਇਆਇ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਤਿਆਤਨਿਸੋਭੁਲਿਵਰਥਾਇ॥ਵਾ
ਹੁਵਾਹੁਕਰਮੀਬੋਲੈਬੋਲਾਇ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਤੇਆਸੁਕੁਪਾਇ॥ਨਾਨਕਵਾਹੁਵਾਹੁਸ
ਤਿਜਾਇ॥੧॥ਮਃ੩ ਵਾਹੁਵਾਹੁਬਾਣੀਸਚੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਬ੍ਰਹਮੁ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਸਬ
ਦੇਖੁਚਜੋਵੈਵਾਹੁਵਾਹੁਪਰਮੇਵੈਨਾਲਿ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਤਿਆਂਤਰਿਪਾਇਆਸਹਜੇਗੁਰਮੁਖਿ
ਭਾਲਿ॥ਸੋਵਡਭਾਗੀਨਾਨਕਨਾਮਰਿਰਿਵੈਦੇਸਮਾਲਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਏਮਨਅਤਿਲੋ
ਭੀਮਾਨਿਤਚਲੇਭੇਰਾਤਾ॥ਮਾਇਆਮਨਸਾਮੋਹਣੀਦਯਦਿਸਛਿਗਤਾ॥ਐਥੈਸਾਥੁਜਾਤਿ
ਨਜਾਇਸੀਮਨਮੁਖਿਦੁਖੁਖਾਤਾ॥ਰਸਨਾਹਰਿਰਸੁਸਾਦਚਖਿਓਫਿਕੈਬਲਭਤਾ॥ਜਿਨਾਗੁ
ਰਮੁਖਿਐਥੈਤਚਾਖਿਆਸੇਜਨਤਰਿਪਤਭਤਾ॥੧੫॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ਵਾਹੁਵਾਹੁਤਿਸੋ
ਆਖੀਐਜਿਸਚਾਗਤਿਰਹਗੀਤੀਲ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਤਿਸੈਨਆਖੀਐਜੋਗੁਣਚਜਾਨੈਸੀਲ
ਕ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਤਿਸੈਸੰਨਆਖੀਐਜਿਸਭਮਿਰਿਗਿਐਸਮਾਇ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਤਿਸੈਆਖੁ
ਸੋਜਿਦੇਂਦਾਰਿਜਕੁਸਬਾਹੀ॥ਨਾਨਕਵਾਹੁਵਾਹੁਪੁਏਕਰੇਸਾਲਾਹੀਐਜਿਸਤਿਗੁਰਦੀ
ਆਦਿਖਾਇ॥੧॥ਮਃ੩ ਵਾਹੁਵਾਹੁਗੁਰਮੁਖਿਸਦਕਰਨਿਮਨਮੁਖਮਰਨਿਬਿਖੁਖਾਇ॥
ਓਨਵਾਹੁਵਾਹੁਨਭਾਵਈਦੁਸੇਦੁਖਿਵਿਹਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਣਵਾਹੁਵਾਹੁਕ
ਰਿਲਿਵਲਾਇ॥ਨਾਨਕਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਿਸੇਜਨਨਿਰਮਲੇਇਤਵਟਸੋਝੀਪਾਇ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਜਰਿਕੈਭਭੈਗੁਰੂਮੈਲੈਸੇਵਭਗਤਿਬਨੀਜੈ॥ਹਰਿਕੈਕੁਟੈਹਰਿਮਨਿ
ਵਸੈਸਹਜੇਗਰਬੁਪੀਜੈ॥ਹਰਿਕੈਕੁਟੈਸੁਖੁਪਾਈਐਹਰਿਭਾਰਾਹਲਿਜੀਜੈ॥ਹਰਿਕੈਖੰਡਿ
ਬ੍ਰਹਮੰਡੀਐਨਿਜਘਰਿਸਦਵਾਸੀਜੈ॥ਹਰਿਕਰਣਾਤਿਨੀਮੰਨਿਆਜਿਨਗੁਰੂਮਝੀਜੈ॥
੧੬॥ਸਲੋਕੁਮਃ੨ ਵਾਹੁਵਾਹੁਸੇਜਨਾਸਦਕਰਤਿਜਿਨਕਉਆਪੇਦੇਇਬੁਝਾਇ
ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਤਿਆਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਵੈਹਉਮੈਵਿਚਹੁਜਾਇ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਗੁਰਮਿਖ
ਨੀਤਕਰਹਿਸੇਮਨਿਚੀਦੇਆਢਲੁਪਾਇ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਹਿਸੇਜਨਸੋਹਣੇਹਰਿਤਿਨਕੇ
ਸੰਗੀਮੇਲਾਇ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਹਿਰਦੇਉਚਰਾਮੁਖਹਰਿਕੀਵਡੁਵਾਹੁਕਰੇਸੋਭੁ॥ਨਾਨਕਵਾਹੁ
ਜੋਕਰਹਿਤਨੁਮਨੁਤਿਨਕਉਦੇਵੁ॥੧॥ਮਃ੩ ਵਾਹੁਵਾਹੁਸਾਹਿਬੁਸਚੁਹੈਸਾਚੀ
ਤਜਾਕਸਤੁ॥ਜਿਨਿਸੇਵਿਆਤਿਨਿਫਲੁਪਾਇਆਹਉਤਿਨ ਬਾਲੇਹੋਜਾਉ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁ
ਬਾਣੀਨਿਧਾਨੁਹੈਜਿਸੁਸੰਤਨਦੇਇਸ੍ਰਖਾਇ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਸਾਹਿਬਾਬਿਭਰਪੂਰਿਹੈਗੁਰਮੁਖਿਪ

ਇਆ ਜਾਈ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਗੁਰਸਿਖਾ ਨਿਤ ਸਭਕਰਹੁ ਗੁਰਪੂਰੇ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਵੈਸਾ ਸਤਗੁਰੁ ਵਾਹੁ
ਵਾਹੁ ਜੇਹਾ ਮਿਲਿ ਚੋਜੋ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਜਮੁ ਕੰਨਹੁ ਨਿਵਿ ਨ ਜੋਵੈ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਚਾ
ਸਚੁ ਤੈ ਸਚੀ ਗੁਰਬਾਣੀ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਸਚੁ ਪਛਣੀਐ ਸਚਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੀ॥ ਆਪਣੇ
ਨਾਮ ਵਡਿਆਈ ਜਗਤ ਵਿਚਿ ਵੇਖਣੀ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਸੁਖ ਚਖੇ ਆਸੇ ਪੂਰਿ ਸਬਾਣੀ॥
ਸਭਿ ਧੁਰਹੁ ਕਰਮ ਲਿਖਿ ਪਾਇਦੇ ਕੋ ਮੇਟਿ ਨ ਜਾਣੀ॥ ੧੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ
ਨਿੰਦਕੁ ਓਤਿ ਸਮੋਵਦਾ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਅਗੈ ਸਾਹੁ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਚਾ ਸੋਇ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ
ਕਰੇ ਸੁ ਜੋਵਦਾ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਓਹਿ ਤਨਹੁ ਫੈਲੁ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਪਿਆਵੈ ਕੋਇ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਮੀ ਪਾਈਐ ਆਪਿ ਦਇਆ ਕਰਿ ਦੇਇ॥ ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ
ਤਿਸੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਲਏਇ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਸਾਂਤਿ
ਨਾ ਵਡੀ ਚੁਣੀ ਨ ਜਾਇ॥ ਜੇ ਬਹੁਤੇਰਾ ਲੋਚੀਐ ਵਿਣੁ ਕਰਮੈ ਪਾਇਆ ਜਾਇ॥ ਜਿਨ
ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਵਿਕਾਰੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਇ॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਨ ਚੁਕਈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ
ਆਵੈ ਜਾਇ॥ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਸੁਖਾ ਸੀਰੀ ਸੋਈ॥ ਤਿਨ ਜਮ ਕੀ ਤਲ
ਬਧਨੁ ਨ ਓਹਿ ਦੁਖ ਸਹਾਹੀ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਸਚੇ ਸਚਾ ਸਮਾਹੀ॥
੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਛਾਛੀ ਤਿ ਸਜਣ ਆਖੀਐ ਜਿਪ ਸੋਧਗੇ ਪਿਆਰੁ॥ ਹਰਿ ਖਰਚੁ ਸੋਈ ਲਹੈ
ਰੋਗੁ ਰਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰੁ॥ ਛਾਛੀ ਦਰੁ ਘਰੁ ਪਾਇਸੀ ਸਚੁ ਰਖੈ ਉਰ ਧਾਰਿ॥ ਛਾਛੀ ਕਰਮ
ਅਗਲਾ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰਿ॥ ਛਾਛੀ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਾਕਰੀ ਤਰਿ ਜੀ ਪੈ ਤਰਿ ਸੰਸਾਰੁ
ਤਾਰਿ॥ ੧੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਭਗਵਾਨਿ ਜਾਸਦੁ ਪਾਏ ਆਪ ਤਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ
ਵੀਚਾਰਿ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਾਪਦਾ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਿਸੁ ਭਉ ਪਵੈ ਸਭੁ ਦੁਖ
ਵੀਸਰਾ ਸਾਹੁ ਪਛਣੈ ਕੰਤ ਕਾ ਜੀ ਸਨੇ ਕੀਆ ਕੀਤਾ ਕਰਤਾ॥ ਓਹੁ ਕੁਲ ਭੀ ਉਧਾਰੇ
ਆਪਣਾ ਜਿ ਛਡੈ ਕੰਤ ਕਾ ਜੀ ਸਨੇ॥ ਕੋ ਆਇ ਮਿਲੈ ਭਲਕੇ ਹੀਐ ਗਲਾ ਵੇ ਸਗੀਆ॥ ਅੰਦਰ
ਪਿਆ ਰਗਾ ਸੁਆਤਿ ਉਤੁ ਮੋਹੇ ਤਰਿ ਜੀ ਪੈ ਗੁਣੀ ਗਹੀਆ॥ ਭੇਦ ਵਿਚਿ ਬੈ ਸੰਤੁ ਰਹੈ ਕੋ ਵਿਰਲਾ
ਕਾਰ ਵੇਕਦਾ॥ ਐਥੇ ਸੁਖੁ ਵਡਿਆਈ ਆਦਿ ਦਰਗਹ ਜੋਖਦੁ ਆਗ॥ ਬੈਠੇ ਨਿਰਭਉ ਪਾਈਐ
ਮਿਲਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਅਪਾਗ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹੁ ਸੋ ਭਲਾ ਵੈਸਭ ਕੀ ਜਿ ਸੰਨੇ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਕਰਤਾ॥
੧॥ ਮਃ ੩ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀਐ ਸਚੇ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਉ॥ ਨਾਨਕ ਏਕੁ ਛਡਿ ਦੂਜੈ ਲੋਭੇ

ਸਾਚਿ ਵਡਾਈ ਜਾਉ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਅੰਜਾ ਅਉਤਰਸੁ ਉਪਾਇ ਇਨ ਕੁ ਉਦਾਲੀ॥
ਜਿਨਿ ਉਰ ਜੋਰ ਜੁਕਮਾ ਵਦੇ ਦਸੁ ਸਬਦਿ ਤਿਰੀਆ॥ ਈਸਰੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸੇਵਦੇ ਅੰਤੁ ਤਿਨੀ ਨ ਲਹਿਆ॥
ਹੀਆ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੈਕਾਰੁ ਅਲਖੁ ਖੁਦੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੀਆ॥ ਤਿਥੈ ਸੰਜਮੁ ਵਿਜੁ ਨ ਚਲਈ ਪਾਪ
ਪੁਣੈ ਆਪਾ ਆਪਣੀ ਆਸਾ ਬਿਰਤੀ ਖਾਇ॥ ਜਿਨੀ ਏਹੁ ਭੇਖ ਭਵਾਲਿਓ ਸੋ ਸੰਚੈ ਆਪਣਾ ਪਾਵਣਹਾਰੁ॥ ਨਾਨਕ ਜੋਨੀ
ਆਪੁ ਗਣਾਇ ਦਾ ਸੋ ਮੂਰਖੁ ਗੁਗਾ ਵਾਹੁ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਮਨਮੁਖ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਕਹਾਵਹਿ
ਭਾਰ ਜਿ ਲਦਹਿ ਚੇਤ ਜਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਸਤੀ ਕੈ ਘਾਰਿ ਜੇ ਬਾਹਰਿ ਢਿਗਿ ਢਿਗਿ ਉਘੜਿ ਪਾਹਿ॥ ੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਤਿਸੁ ਅਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ਜਿ ਨਿਉ ਪਾਇਆ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਣਾ ਸੇਵਿ ਸਭ
ਛਡਿ ਪਾਇਆ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਧਿਆਇਆ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਚੁਕੀ ਮੁਹਾਇਆ॥
ਨਾਨਕ ਏਹੁ ਚੇਤੁ ਪਰਿ ਧਨੁ ਨਿਸਚਲੁ ਜਾਇਆ॥ ੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਸੋਈ ਸੋਈ ਆਖੀਐ
ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੁ ਕਰਤੁ ਹੈ॥ ਅਵਿਖਭ ਭਰਤੀ ਪਰਿ ਸੋ ਹੈ ਸਚਾ ਚਉ ਨਿਰਣਉ॥ ਬਹਸਨਾ ਤਹ ਸਮੁਝਨਾ ਬਹੁ ਰੇ ਬਹ ਸਿ ਡਿਕਾਹਿ॥
ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ਜਾ ਕੈ ਜੀਇ ਏਵੈ ਹੋਇ॥ ਜਾ ਕਉ ਆਪਿ ਕਰੇ ਪਰਗਾਸੁ ਤਾ ਕਉ ਆਪਿ ਜਣਾਵਣਾ॥
ਜਿਨ ਕਉ ਆਪਿ ਸਮਝਾਵੈ ਤਿਨ ਸਭ ਸੁਧ ਸਮਝਣਾ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਮਿਠਾ ਸੰਜਮੁ ਵਦਾ ਸਜਣੋ
ਜਿਸ ਨੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇ ਆਣਾ ਮਾਣਾ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਕਉ ਆਪਿ ਕਰੇ ਪਰਗਾਸੁ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਪ੍ਰਭ ਪਾਸਿ ਜਨ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਤੂ ਸੁਣਿ ਚਾ ਸੀਆ॥ ਤੁਧ ਬਖਵਾਲਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੁਧੁ ਧਿਆਈ ਆ॥
ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਆ ਤੁਧੁ ਰਿਆ ਸਮਾਈ॥ ਜੇ ਦਾ ਸਤੇਰੇ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕੇਰੇ ਤਿਸੁ ਸਮਝਾਈ॥
ਚਿਤੁ ਛਡਿ ਅਚਿਤਾ ਰਹੁ ਨਾਨਕ ਭਾਗਿ ਧਿਆਈ॥ ੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਆਸਾ ਕਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਆਸ ਨ ਕੀਜੈ ਜਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਆਸਾ ਪੂਰੀਆ ਸਚੇ ਜਿਨੁ ਚਿਤੁ
ਲਾਇ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਮਰਿ ਜਾਇ ਸਮੀ ਜਿ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਤਰਿ ਸੋ ਜੋਜਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਹਚਲ
ਕੁਲ ਕੀ ਬਾਝਹੁ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਐਥੇ ਜਗਤ ਉਪਾਇ ਇਨ ਕੁ ਕਰਿ ਖੁ
ਗਾਰਾ ਟੁ ਆਐਥੇ ਜਾਲੁ ਆਐ ਵਣਜਾਰਾ ਆਐਥੇ ਹੀ ਗਰਿ ਕਾ ਟੁ॥ ਆਐਥੇ ਸਾਗਰੁ ਆਐ ਚੋਰੇ
ਬਾ ਆਐਥੇ ਹੀ ਖੇਵਟੁ॥ ਆਐਥੇ ਗੁਰ ਚੇਲਾ ਲੋ ਆਐਥੇ ਹੀ ਦੇਸੋ ਘਾਟੁ॥ ਜਨਮ ਨ ਨਕਨ ਨਪੁਰੀ
ਆਇ ਤੁ ਸਭ ਕਿਛੁ ਵਿਖਕਟੁ॥ ੨॥ ੨॥

ਗਾਮੀ ਸਿਖ ਤੁਰੇ ਵਤਜਾਧ ਸੰਗਤਾ ॥ ੧ ॥ ੪ ॥ ਗਮੁ ਗਮਾਹੁ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਨਾ ਖਿਦਮਤਿ ਖਸਮੀ ਆਲੀਐ ॥

ਇਹ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿਐ ਬੇਪਰਵਾਹੁ ਨਾਲੇ ਮੋਕਲੀਐ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਭਗਤਾ ਕਾ ਬੋਲਿਆ

ਆਪਣਾ ਪਰਵਦਗਾਰ ਵੈ ਸਾਹਿ ਭਗਤਾ ਦੇ ਵਿਚਿ ਵਸਦਾ ਸਾਹਿਬੁ ਜਿਸ ਨੋ ਸੋਭਾ ਦਿਤੀ ਰਬ ਨੇ

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਜਾਣਾ ॥ ਭਗਤਾ ਦੇ ਵਿਚਿ ਆਲਬਿਨਾ ਸਮਾਇਆ ॥ ਦੁਖੁ ਦਰਦੁ ਦੇਵੈ

ਗੁਸਾ ਖੋਵੈ ਤਿਨ ਪੁਰਖ ਆਇ ॥ ਭਗਤਾ ਏਵੈ ਧਾਰਿਓਨੁ ਵਿਦਿਆ ॥ ਸਦਾ ਸਚਾ ਦਿਨੁ ਸੋਹਣੇ

ਕੋਇ ਕਰਿਓ ਆਇ ॥ ਪੀਵਤਿ ਮੀਠਾ ਖਾਵਤਿ ਮੀਠਾ ਮੀਠੇ ਮਹਿ ਜੀਵਣਾ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥

ਕੋਇ ਕਰਿ ਬਿਘਨ ਤਿ ਸੁਲਝਾ ਗਤੇ ਜੋ ਸਰਪਰ ਸੇਵਨਿ ਓ ॥ ਨਾਨਕ ਅਨਦਿਨੁ ਰਤਿ ਭਲਾ ਪਤੇ ਜਿਉ ਸੁਖੁ

ਵੇਖਹਿ ਕੰਤੁ ਓ ॥ ੧ ॥ ੫ ॥ ਪਿਰੀਮਿਲਣਾ ਵਾਜਾ ਬੀ ਓ ਸਾਈ ਸੁਹਾਵੀ ਰੁਤਿ ਓ ॥ ਘਰੀਆ ਮੁਹਰਤ

ਭਲੇ ਨਿਕੰਤੁ ਓ ॥ ੧ ॥ ੬ ॥ ਪਿਰੀਮਿਲਣਾ ਵਾਜਾ ਬੀ ਓ ਸਾਈ ਸੁਹਾਵੀ ਰੁਤਿ ਓ ॥ ਘਰੀਆ

ਮੁਹਰਤ ਭਲੇ ਨਿਕੰਤੁ ਓ ॥ ੧ ॥ ੬ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੁਰਬੀ ਰਵਗੀ ਆਖੀਐ ਨਿਤ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਜਪੀਐ

ਤਜਾਰਵੀ ਸੋਹੈ ਨਾਨਕ ਰਵੀਐ ਨਿਤ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਓ ॥ ਦਾਤਿ ਸਚੀ ਅਰਦਾਸਿ ਕਰਿ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬ

ਸਚੁ ਜਾਣੁ ਓ ॥ ਛਡਿ ਵਿਕਾਰ ਤੂ ਸਚੁ ਪਛਾਣੁ ਓ ॥ ਦਾਤਾ ਸਭਨਾ ਦੇਵਦਾ ਸਭਨਾ ਦਾ ਸੋ ਮਾਣੁ ਓ ॥

ਜਿਨਿ ਕੀਤੇ ਤਿਨ ਸੰਮਲੇ ਨਾਨਕ ਨਿਰਬਾਣੁ ਓ ॥ ਵੇਮੁਹਤਾਜ ਇਨਿ ਕੋਵੈ ਕਿਸੈ ਨਾਲਿ ਨ ਸਰੀ ਓ ॥ ਭਰਮੁ ਮੋਹੁ

ਤੁਮ ਆਖਿ ਵੇਖੁ ਕਿਤੁ ਵਿਧਿ ਤੇਰੀ ਓ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ ਖਸਮ ਦਰਬਾਰੀ ਓ ॥

ਉਤਿ ਸੁਰਖਰੂ ਓ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ਨਰਮ ਕਰਜੋਰੀ ਓ ॥ ੧ ॥ ੭ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਕਿਤਾ ਵਿਖਾਲੇ ਉਠਿ

ਰਹੀ ਗੀਤ ਨੀ ਤੁਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਕਿਟਿ ਕਿਵੇਲੀ ਜਾਉ ਪਜਨਿ ਨਾਨਕ ਬਾਬੇ ਜੇਹੇ ਨਾਉ ॥ ੧ ॥ ੮ ॥ ਨਾਮ

ਕਸਤੂਰਿ ਗੁਣਿ ਵੇ ਮੁਕਤਿ ॥ ਰਸਨਾ ਦੀਆ ਖੇਲੀ ਨੀਦਿ ਅਖੀਦੀ ਆਵੈ ਚੋਰੋ ਵੇ ਮੁਕਤਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥

ਸੰਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੁਨਯੰਤੁ ਜਿਨਿ ਭਰਮ ਅਗਹੁ ਤੋੜੇ ॥ ਆਗਾ ਸੰਸਤਿ ਗੁਰੁ ਵਡਾ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੋੜੇ ॥

ਇਦ ਚੁਕੀ ॥ ਮਤ ਗੁਰਿ ਬਿਖਰਾ ਭਜਤਿ ਨੋ ਬਿਦ ਬੁਝੀ ॥ ਪਾਇ ਆਨਾ ਖੁਨਿ ਧਨੁ ਅਖੁਟੁ ਗੁਰੁ ਦੇਵੈ ਪੂਰਾ

ਨਿਆ ॥ ਜਿਤਾ ਜਨਮੁ ਅਪਾਰੁ ਅਪੁ ਪਛਾਨਿਆ ॥ ਅਮਿਆ ਖੀ ਜਨਾ ਇਹੁ ਤਸਮਝਦੇ

ਵਾ ॥ ਗੁਰਮਾ ਬਾਣੀ ਬੋਲਦਾ ਸੁਰਮਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਅਲਖੁ ਅਭੇਵ ॥ ੧੬ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਭੀ

ਦਾਖੁ ਕਰੇਦਿ ਆਜੀ ਉ ਤੁਕੁ ਮਾਵਾ ਦਿਆ ਸੁਖਕੁਚਿ ॥ ਧੀਆ ਈ ਦਿਆ ਤੁਪਰਕੁ ਮਿਆ ਨਕ ਉਤਰੀ ਚੰਦਿ ॥ ੧ ॥ ੫ ॥

ਸੁਭਚੰਦਿ ਨਰੋਗੁ ਬਿੰਦਰਮਾਣਨਿ ਰਮਲਾ ਸਾਹੁ ਸੰਗਾਨਾ

ਨਕ ਨਾਮੁ ਵਿਸਰੁ ਉਇਕਖਰੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਖੁ ਗਟੈਤ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੇਰਥੀ

ਤੁਝੈ ਉਤਕਾ ਰੇਡਰਪੀਐ ॥ ਜੇ ਸੁਖੀ ਮਾਰਿ ਜਪੀਐ ਨਉਤਿ ਸੁਨੀਉ ਅਸਪੀਐ ॥ ਅਤੇ

ਇਕੈ ਚਿਤਿ ਨਿਰਭਉ ਸਮਰਿ ਬੁਧੇ ਸੁਮਤਿ ਸਹੇਹੈ ਨਦਣਜਿ ਸੁਵਲੇ ਨੀਰੰਕਰ

ਪਾਈਲਗੀਮੁਲਾਈ॥ਜਿਸੁਤੂੰਦੇਵਹਿਤਿਸਹਿਬੁਝਾਈ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰੂਮਿਲੇਤਾਸਬਜਾਈ॥ਕਿਸੁਪੂਜਉਦੂਜਾਨਦਰਿਨਆਈ॥੩॥ਏਕੋਪਾਥਾਕਰੀਜੋਕ੍ਰਿਤੀ॥ਦੂਜੈਪਾਬ
ਭਸਮਗੀਐਪਾਈ॥ਜੇਓਹੁਦੇਉਤ ਓਹੁਕੀਦੇਵਾ॥ਬਧਿਸਮਦੇਉਅਸਮਰਥੀਸੇਵਾ॥੪
॥੧॥ਗੂਜਰੀ॥ ਮਲੈਨਲਾਛੈਪਾਸਮਲੈਪਰਾਸਮਲੀਓਚੰਦਗਈਆਈ॥ਆਵਤਕੈਨੈ
ਨਪੇਖਿਓਕਵਨਜਣੇਗੈਚਾਈ॥੧॥ਕਉਣਕਰੋਕਿਤਿਬੁਝੀਐਸੋਗਮਈਆਅਕੁਲੁ
ਗੋਬਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਉਅਕਾਸੋਪੰਖੀਅੰਖੇਖੁਨਿਖਿਖਨਜਾਈ॥ਜਿਉਜਲ
ਮਾਝੈਮਾਛੁਲੇਮਾਰਗੁਪੇਖੰਨਜਾਈ॥੨॥ਜਿਉਅਕਾਸੋਘਰੁਅੰਕੀਮ੍ਰਿਗਹਿਸਨਾਭ
ਮਿਆ॥ਸਾਸੋਚੇਸੁਆਮੀ॥ਬੀਠਲਾਜਿਨੈਤੀਨੈਜਾਨਿਆ॥੩॥੨॥

ਗੂਜਰੀਸ੍ਰੀਰਵਿਦਾਸਜੀਉਕੀਬਾਣੀ॥ ਘਰੁ ੨ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਦੂਧੁਤਬਛਰੇਥਨਹੁਬਿਟਾਰਿਓ॥ਫੂਲੁਭਵਰਿਮਲਿਨੁਕੀਨੋਬੇਗਾਰਿਓ॥੧॥ਮਾਈਗੋ
ਬਿੰਦਪੂਜਾਕਹਾਹੈਚਾਰਵਾ॥ਅਵਰੁਨਜੁਲੁਅਨੁਪੂਜਾਵਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੈਲਾਗ
ਰਬੇਦ੍ਰਿਓਬੁਲਿਆਂਗਾ॥ਬਿਖੁਮੀਸਰੁਤਬਸਗਿਓਇਕਸੰਗਾ॥੨॥ਪ੍ਰਥਮਿਦੀਆਂਦਇ
ਦਰਿਬਾਸਾ॥ਕੈਸੇਪੂਜਕਰਹਿਤੇਦਾਸਾ॥੩॥ਅਨਤਤਨੁਅਰਪਉਪੂਜਚਰਾਵਉ॥
ਗੁਪਤਗਸਾਦਿਨਿਮੰਜਨੁਪਾਵਉ॥੪॥ਪੂਜਾਅਰਚਾਆਹਿਪਰਤੇਗੀ॥ਕਹਿਰਵਿਦਾਸਕ
ਵਨਗਤਿਮੋਰੀ॥੫॥੧॥

ਗੂਜਰੀਇਕੋਚਨਜੀਉਕੀ ਘਰੁ ੨ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਓਹੁਤੁਮਾਲਿਨਿਰਮਲਬੁਧਿਨਾਬਾਰਿਤੇਖ
ਏਕੁਲੀਰੇਸੋਚਦਾ॥ਨਰੀਤਹੀਚੀਨਿਆਪ੍ਰਭਮੰਦਾ॥੧॥ਰਾਕੁਰ
ਇਆਂਪ੍ਰਭੁਬਧਾਇਆਂਖਿਬਾਪੁਦਮਾਇਆ॥ਕੁਮਿਮਾਸਣਕੀਬਸਮਭਗਾਈ
ਗੁਰਬਿਨੁਤਤੁਨਪਾਇਆ॥੨॥ਕਾਇਜਪਹੁਕੇਸਾਇਤਪਹੁਕਾਇਬਿਲੰਵਹੁਪਾਣੀ
ਲਬਧਚਉਰਾਸੀਜਿਨਿਉਪਾਈਸੋਸਿਮਰਹੁਦੁਨੀਰਬਾਣੀ॥੩॥ਕਾਇਬਿਕਸੈਫੁ
ਲੁਕਥਰੀਐਓਸੁਮਠਸਹਿਕਾਇਛਿਰਗੀ॥ਬਦਤਿਰਿਲੋਚਨੁਸੁਨੇਪ੍ਰਾਣੀਅ
ਣਬਿਨੁਗਾਹੁਕਿਪਾਰੀ॥੪॥੧॥ਗੂਜਰੀ॥ [redacted]
[redacted]ਰੋਬਿ
ਦੇਗਿਬਿਦਗੀਬਿਦੇਹੀ॥ਬਿਦਾਬਿਨੁਸੋਅਵਗੁਨਜਾਚਉਨਾਮੁਵਖਾਣਉਸੀ॥ਬਦਕ

ਮੁਤੇ॥ਦੁਖਿਲਏਗੋਬਿਲਲਾਣਿਆਸਰਖਿਘਰਿਸੁਤੇ॥ਕੀਨ੍ਹਾਂਇਦਾਸਰਖਿਆਤੁਮਾਕ
ਤੀਰਸਤੇ॥੨॥ਸੰਚੇਕਾਮਾਖੁ ਨਾਮੁਜਪਾਹੁਵਡਭਾਗੀਪਾਜਾਲੇਬਾਬਿਪੁਰਨੁਸੋਇ॥੩
॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਐਮੋਖਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੧॥ਖੁ ਕੋਟਿਬਿਘਨਤਿਸੁਲਾਗਤੇ
ਜਿਸੁਨੀਵਿਸਰੋਨਾਉ॥ਨਾਨਕਅਮਨਾਦਿਸੁਬਿਲਹਦਪਤੇਜਿਉਸੂਵੈਘਰਿਕਾਉ॥੨॥ਘਰੁ੨

ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਦਤਾਸਹੋਰਸਖੁਪਾਇਆ॥ਇਛਪੁੰਨੀਮੇਰੀਆਸਗਏਵਿਸੂਰਿਆ
॥ਘਾਇਐਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਜਿਸੰਤਛਦਾਜੋਤਿਮਿਲੀਸੀਗੋਜੋਤਿਰਹੈਆਘਾਛਦਾ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਜਅੰਦਰੇਠੇਤਿਤੁਘਰਿ॥ਆਵਣਜਾਣਰਹੇਜਨਮੁਨਤਰਹਿਸਾਚਿਜਮਾਇਆ॥
ਸੇਵਕੁਇਕੁਇਕੁਦੇਖਦਾਇਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਨਾਨਕਸਾਚਿਜਮਾਇਆ॥੨॥
॥੧॥੨॥

ਗੂਜਰੀਚਉਥੀਬਗਤਕੀ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਕਬੀਜੀਉ ਘਰੁ ੨ ਚਾਰਿਪਵਣੁਇਸਿੰਘਾਸਣੀਰਾਖਾਸਭਕੈਸੋਸੁਨਾਈ
ਤੈ॥ਊਠਤਬੈਠਤਫੇਗਾਪਰਿਓਤੁਬਕਤਮੂੜਮੁਗਧਨਈਤੈ॥੧॥ਹਰਿਬਿਨੁਤੈਕਾਕਿਬੋਲਣਾ
ਈਐ॥ਛੁਟੇਨਾਕਾਟੂਟੇਕਯਾਨੰਦਉਕੈਬੁਸੁਖਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਰੇਦਿਨੁਰੁਝਤ
ਬਲਾਮੀਆਅਜਹੁਨਪੇਟਅਘਈਐ॥ਜਨਤਗਤਨੰਕੋਹਨਮੋਰੀਓਅਪੁਨੈਪਈ
ਤੈ॥ਮਾਦੁਖਸੁਖਕਰਤਮਹਾਭ੍ਰਮਿਬੂਡੋਅਨਿਕਜੋਨਿਭਰਮਈਤੈ॥ਰਤਨਜਨਮੁਖੋਇ
ਓਮੂੜਾਗਤਿਮਿਤਿਕਬਕਬਹੀਪਾਜਿਉ॥੨॥ਕਹਤਕਬੀਰਸੁਨਹੁਰੇਪ੍ਰਾਣੀ
ਗਤਿਇਨਹੂਜੈਸੀਬਿਧਈਐ॥ਕਰਤਕਬੀਰਸਮਝਸਮਝਾਬੋਲੁਤੂੰਪਤੁਨਪਛੁਤਈਐ॥੩॥
॥੧॥ਗੂਜਰੀ ਘਰੁ ੨ ਮੁਸਿਮੁਸਿਸੋਵੈਕਬੀਰਕੀਮਾਈ॥ਏਚਾਰਿਕਰੋਸੇਜੀਵਹਿਪਾਈ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਨਮਹਿਹੋਤਾਕਹਿਸਮਝਾਵਉ॥ਅਬਜਬਮੁਤਾਬਾਹਰਿਪਾਵਉ॥੧॥ਜਬ
ਲਗੁਤਾਗਾਬਾਹਉਬੇਢੀ॥ਤਬਲਗੁਗੋਬਿਸੋਰੁਸਹੇਹੀ॥੨॥ਕਹਤਕਬੀਰਹਮਨਹਿਨਪਛਾਹੀ
॥ਤੇਸੇਰਹੈਜਾਤੇਰਹਨਾਹੀ॥੩॥੨॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਚਾਰਿਓਮੋਜਾਰਾ॥ਕਰਤਕਬੀਰਸੁਤੁਮੋਗੀਆ
ਈ॥ਨਮਕਾਇਨਕਾਦਬਾਏਕੁਰਮਘੁਲਾਈ॥੪॥੨॥

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ਘਰੁ ੧

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸੋਰਠਿ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ

ਜਲ ਕੀ ਭੀਤਿ ਪਵਨ ਕਾ ਥੰਭਾ ਰਕਤ ਬੁੰਦ ਕਾ ਗਾਰਾ ॥
ਹਾਡ ਚਾਮ ਨਾਡੀ ਕਾ ਪਿੰਜਰ ਪੰਖੀ ਬਸੈ ਬਿਚਾਰਾ ॥੧॥
ਇਆ ਤਨ ਕਾ ਕਵਨ ਬਡਾਈ ॥
ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਬਿਰਥਾ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਬਹੁ ਭੋਗ ਕਰੀਜੈ ॥
ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰ ਤਿਲੁ ਤਿਲੁ ਦੀਜੈ ॥੨॥
ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਲੋਈ ॥
ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥੩॥੧॥

ਸੋਰਠਿ ॥
ਜਬ ਲਗੁ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰੈ ॥
ਤਬ ਲਗੁ ਕਾਜੁ ਏਕੁ ਨਹੀ ਸਰੈ ॥
ਜਬ ਮੇਰੀ ਮੇਟੈ ਬੈਰਾਈ ॥
ਤਬ ਪ੍ਰਭ ਕਾਜੁ ਸਵਾਰੈ ਆਈ ॥੧॥
ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਬਿਚਾਰੁ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥
ਰਾਮ ਨਾਮ ਛਾਡਨ ਕਤ ਨਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਬ ਲਗੁ ਤੇਰੀ ਤੇਰੀ ਮਨ ਕਰੈ ॥
ਤਬ ਲਗੁ ਦੁਖੀਆ ਚਹੁ ਦਿਸਿ ਫਿਰੈ ॥
ਜਬ ਤੇਰੀ ਤੇਰੀ ਮਿਟਿ ਜਾਈ ॥
ਤਬ ਸੁਖ ਰਹੈ ਸਰਬ ਠਕੁਰਾਈ ॥੨॥
ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਲੋਈ ॥
ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥੩॥੨॥

ਸੋਰਠਿ ॥
ਜਬ ਲਗੁ ਮੈ ਮੇਰਾ ਮਰੈ ॥
ਤਬ ਲਗੁ ਕਾਜੁ ਏਕੁ ਨਹੀ ਸਰੈ ॥
ਜਬ ਮੈ ਮੇਰਾ ਮਿਟਿ ਜਾਈ ॥
ਤਬ ਪ੍ਰਭ ਕਾਜੁ ਸਵਾਰੈ ਆਈ ॥੧॥
ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਬਿਚਾਰੁ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥
ਰਾਮ ਨਾਮ ਛਾਡਨ ਕਤ ਨਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਬ ਲਗੁ ਮੈ ਮੇਰਾ ਮਨ ਕਰੈ ॥
ਤਬ ਲਗੁ ਦੁਖੀਆ ਚਹੁ ਦਿਸਿ ਫਿਰੈ ॥
ਜਬ ਮੈ ਮੇਰਾ ਮਿਟਿ ਜਾਈ ॥
ਤਬ ਸੁਖ ਰਹੈ ਸਰਬ ਠਕੁਰਾਈ ॥੨॥
ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਲੋਈ ॥
ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥੩॥੩॥

ਸੋਰਠਿ ॥
ਜਬ ਲਗੁ ਮੈ ਮੇਰਾ ਮਰੈ ॥
ਤਬ ਲਗੁ ਕਾਜੁ ਏਕੁ ਨਹੀ ਸਰੈ ॥
ਜਬ ਮੈ ਮੇਰਾ ਮਿਟਿ ਜਾਈ ॥
ਤਬ ਪ੍ਰਭ ਕਾਜੁ ਸਵਾਰੈ ਆਈ ॥੧॥
ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਬਿਚਾਰੁ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥
ਰਾਮ ਨਾਮ ਛਾਡਨ ਕਤ ਨਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਬ ਲਗੁ ਮੈ ਮੇਰਾ ਮਨ ਕਰੈ ॥
ਤਬ ਲਗੁ ਦੁਖੀਆ ਚਹੁ ਦਿਸਿ ਫਿਰੈ ॥
ਜਬ ਮੈ ਮੇਰਾ ਮਿਟਿ ਜਾਈ ॥
ਤਬ ਸੁਖ ਰਹੈ ਸਰਬ ਠਕੁਰਾਈ ॥੨॥
ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਲੋਈ ॥
ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥੩॥੪॥

ਸੋਰਠਿ ॥
ਜਬ ਲਗੁ ਮੈ ਮੇਰਾ ਮਰੈ ॥
ਤਬ ਲਗੁ ਕਾਜੁ ਏਕੁ ਨਹੀ ਸਰੈ ॥
ਜਬ ਮੈ ਮੇਰਾ ਮਿਟਿ ਜਾਈ ॥
ਤਬ ਪ੍ਰਭ ਕਾਜੁ ਸਵਾਰੈ ਆਈ ॥੧॥
ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਬਿਚਾਰੁ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥
ਰਾਮ ਨਾਮ ਛਾਡਨ ਕਤ ਨਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਬ ਲਗੁ ਮੈ ਮੇਰਾ ਮਨ ਕਰੈ ॥
ਤਬ ਲਗੁ ਦੁਖੀਆ ਚਹੁ ਦਿਸਿ ਫਿਰੈ ॥
ਜਬ ਮੈ ਮੇਰਾ ਮਿਟਿ ਜਾਈ ॥
ਤਬ ਸੁਖ ਰਹੈ ਸਰਬ ਠਕੁਰਾਈ ॥੨॥
ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਲੋਈ ॥
ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥੩॥੫॥

ਸੋਰਠਿ ॥
ਜਬ ਲਗੁ ਮੈ ਮੇਰਾ ਮਰੈ ॥
ਤਬ ਲਗੁ ਕਾਜੁ ਏਕੁ ਨਹੀ ਸਰੈ ॥
ਜਬ ਮੈ ਮੇਰਾ ਮਿਟਿ ਜਾਈ ॥
ਤਬ ਪ੍ਰਭ ਕਾਜੁ ਸਵਾਰੈ ਆਈ ॥੧॥
ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਬਿਚਾਰੁ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥
ਰਾਮ ਨਾਮ ਛਾਡਨ ਕਤ ਨਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਬ ਲਗੁ ਮੈ ਮੇਰਾ ਮਨ ਕਰੈ ॥
ਤਬ ਲਗੁ ਦੁਖੀਆ ਚਹੁ ਦਿਸਿ ਫਿਰੈ ॥
ਜਬ ਮੈ ਮੇਰਾ ਮਿਟਿ ਜਾਈ ॥
ਤਬ ਸੁਖ ਰਹੈ ਸਰਬ ਠਕੁਰਾਈ ॥੨॥
ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਲੋਈ ॥
ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥੩॥੬॥

ਸੋਰਠਿ ॥
ਜਬ ਲਗੁ ਮੈ ਮੇਰਾ ਮਰੈ ॥
ਤਬ ਲਗੁ ਕਾਜੁ ਏਕੁ ਨਹੀ ਸਰੈ ॥
ਜਬ ਮੈ ਮੇਰਾ ਮਿਟਿ ਜਾਈ ॥
ਤਬ ਪ੍ਰਭ ਕਾਜੁ ਸਵਾਰੈ ਆਈ ॥੧॥
ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਬਿਚਾਰੁ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥
ਰਾਮ ਨਾਮ ਛਾਡਨ ਕਤ ਨਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਬ ਲਗੁ ਮੈ ਮੇਰਾ ਮਨ ਕਰੈ ॥
ਤਬ ਲਗੁ ਦੁਖੀਆ ਚਹੁ ਦਿਸਿ ਫਿਰੈ ॥
ਜਬ ਮੈ ਮੇਰਾ ਮਿਟਿ ਜਾਈ ॥
ਤਬ ਸੁਖ ਰਹੈ ਸਰਬ ਠਕੁਰਾਈ ॥੨॥
ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਲੋਈ ॥
ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥੩॥੭॥

ਸੋਰਠਿ ॥
ਜਬ ਲਗੁ ਮੈ ਮੇਰਾ ਮਰੈ ॥
ਤਬ ਲਗੁ ਕਾਜੁ ਏਕੁ ਨਹੀ ਸਰੈ ॥
ਜਬ ਮੈ ਮੇਰਾ ਮਿਟਿ ਜਾਈ ॥
ਤਬ ਪ੍ਰਭ ਕਾਜੁ ਸਵਾਰੈ ਆਈ ॥੧॥
ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਬਿਚਾਰੁ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥
ਰਾਮ ਨਾਮ ਛਾਡਨ ਕਤ ਨਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਬ ਲਗੁ ਮੈ ਮੇਰਾ ਮਨ ਕਰੈ ॥
ਤਬ ਲਗੁ ਦੁਖੀਆ ਚਹੁ ਦਿਸਿ ਫਿਰੈ ॥
ਜਬ ਮੈ ਮੇਰਾ ਮਿਟਿ ਜਾਈ ॥
ਤਬ ਸੁਖ ਰਹੈ ਸਰਬ ਠਕੁਰਾਈ ॥੨॥
ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਲੋਈ ॥
ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥੩॥੮॥

ਸੋਰਠਿ ॥
ਜਬ ਲਗੁ ਮੈ ਮੇਰਾ ਮਰੈ ॥
ਤਬ ਲਗੁ ਕਾਜੁ ਏਕੁ ਨਹੀ ਸਰੈ ॥
ਜਬ ਮੈ ਮੇਰਾ ਮਿਟਿ ਜਾਈ ॥
ਤਬ ਪ੍ਰਭ ਕਾਜੁ ਸਵਾਰੈ ਆਈ ॥੧॥
ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਬਿਚਾਰੁ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥
ਰਾਮ ਨਾਮ ਛਾਡਨ ਕਤ ਨਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਬ ਲਗੁ ਮੈ ਮੇਰਾ ਮਨ ਕਰੈ ॥
ਤਬ ਲਗੁ ਦੁਖੀਆ ਚਹੁ ਦਿਸਿ ਫਿਰੈ ॥
ਜਬ ਮੈ ਮੇਰਾ ਮਿਟਿ ਜਾਈ ॥
ਤਬ ਸੁਖ ਰਹੈ ਸਰਬ ਠਕੁਰਾਈ ॥੨॥
ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਲੋਈ ॥
ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥੩॥੯॥

ਸੋਰਠਿ ॥
ਜਬ ਲਗੁ ਮੈ ਮੇਰਾ ਮਰੈ ॥
ਤਬ ਲਗੁ ਕਾਜੁ ਏਕੁ ਨਹੀ ਸਰੈ ॥
ਜਬ ਮੈ ਮੇਰਾ ਮਿਟਿ ਜਾਈ ॥
ਤਬ ਪ੍ਰਭ ਕਾਜੁ ਸਵਾਰੈ ਆਈ ॥੧॥
ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਬਿਚਾਰੁ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥
ਰਾਮ ਨਾਮ ਛਾਡਨ ਕਤ ਨਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਬ ਲਗੁ ਮੈ ਮੇਰਾ ਮਨ ਕਰੈ ॥
ਤਬ ਲਗੁ ਦੁਖੀਆ ਚਹੁ ਦਿਸਿ ਫਿਰੈ ॥
ਜਬ ਮੈ ਮੇਰਾ ਮਿਟਿ ਜਾਈ ॥
ਤਬ ਸੁਖ ਰਹੈ ਸਰਬ ਠਕੁਰਾਈ ॥੨॥
ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਲੋਈ ॥
ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥੩॥੧੦॥

ਮਹਲਾ ੫ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ੨੪ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ਪਸਰਿਓ ਰੰਗੁ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਉਪਜੀ ਅਨਹਦ ਬਾਜੇ ਵਾਜੇ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਏ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਸਾਜੇ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਲਾਗੀ ਤਾਲੀ ॥ ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਮਨ ਕੀ ਮਿਟੀ ਖਟਾਲੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਕੀਰਤਨੁ ਸਾਧ ਜਨ ਗਾਵਹਿ ਤਹ ਹਮ ਮਾਗਹ ਦਾਨੁ ॥ ਜਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ਮਿਲੈ ਮੁਖ ਮਾਥੈ ਤਉ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਸੁਖੁ ਹੋਤ ॥ ੨ ॥ ਜਹ ਸਾਧੂ ਜਨ ਬੈਠਹਿ ਸੰਗਾ ਤਹ ਹਮ ਪਾਵਹ ਵਾਸੁ ॥ ਜਨ ਕੀ ਟਹਲ ਸੰਤ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ॥ ੧ ॥ ਸਾਧ ਕੇ ਚਰਣ ਧੋਇ ਧੋਇ ਪੀਵਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਦੇਹੁ ਨਿਰੰਜਨ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸਦਾ ਜੀਵਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਧੂਰਿ ਕਰਉ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਦੇਹੁ ਪੰਖਾ ਮੇਰੀ ਜਾਨ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਦੇਹੁ ਤਾ ਕੀ ਹਉ ਸੇਵਾ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਦੇਹੁ ਮੋਹਿ ਨਿਤ ਕਰਤਾ ॥ ੨ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਦੇਹੁ ਮੋਹਿ ਨਿਤ ਕਰਤਾ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਦੇਹੁ ਤਾ ਕੀ ਹਉ ਸੇਵਾ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਦੇਹੁ ਮੋਹਿ ਨਿਤ ਕਰਤਾ ॥ ੩ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ੧

ਜਿੰਦੜੀਏ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨ ਕਾ ਕਾਜੁ ਸਵਾਰਿ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਕੀ ਉਤਰੀ ਕਾਰ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਕੀ ਸਭ ਭੁਖ ਜਾਇ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖੀ ਜਗਦੀਸ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਕੀ ਕੁਲ ਸਭ ਉਧਰੀ ਜਾਇ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਕੀ ਸਭ ਤਿਸਨਾ ਬੁਝੀ ਜਾਇ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਕੀ ਸਭ ਭੁਖ

ਚੌਮੰਗਲਬੁਗਾਇਆ॥ਨਾਯਕੁਪਾਇਐਪੈਸੰਤਜੰਞੈ॥ਜੋਜਿਨਿਹਰਿਹਰਿਸੰਜੋਗੀਮੇਲਾਇਆ
॥੪॥੨॥ ਕਲਿਕਿਪਾਯੁਗੁਪਰਾਝਣੁਮਾਲੁਰੇ॥ ੭ ॥ ਵਿਚੁਨਾਮੁਅਲਭੁ॥
ਵਖਣਣਾਮਾ॥ਮੀਤਬਣੀਉਚਮਾਰਜਸੁਮੀਰਲਾਗੈਤੇਰਾਰਣਾਮਾ॥ਕਲਿਦਿ
ਆਯਾਇਆਂਗੋਪਾਲੇਗੋਵਿੰਦੋਬੀਤੁਛਾਬਿਨਾ॥ਸਮਰਥਅਗਮਅਪਾਰਪੂਰਨਨੀ
ਉਤਨੁਯਤੁਤੁਮਾਮਨਾ॥ਸੁਮਖਸੁਗਯਅਸਚਚੰਚਲਾਬਲਾਜੀਨਨੀਚਅਜਣਾ॥ਬਿ
ਨਵੀਤਿਨਾਨਕਸਮਣਿਤੇਮੰਗਿਖਿਲੇਪੁਆਵਣਜਣਾ॥੭॥ ਸਾਧਹਸਣਿਪਾਈਐ
ਹਰਿਜੀਉਗੁਣਗਾਵਣਹਰਿਨੀਤਰਾਮਾ॥ਪੂਰਿਭਤਗਤਨਕੀਮਨਿਤਨਿਲਾਗਉਚਰਜੀ
ਉਸਕੇਪਾਤਿਤਪੁਨੀਤਰਾਮਾ॥ਪਾਤਿਤਪੁਨੀਤਤੇਹੋਹਿਤਿਨੁਸੰਗੀ॥ਜੋਧਿਧਾਤਪਾਈ
ਆਲਾਅਰਤੇਜੀਅਚਤੇਨਿਤਚੇਹੋਚਰਤ੍ਰਤਿਸ ਵਾਇਆ॥ਰਿਧਿਸਿਧਿਨਵੀਧਿ
ਹਰਿਜੀਪਾਜਿਨੀਆਤਮੁਜੀਤਾ॥ਬਿਨਵੀਤਿਨਾਨਕਵਡਭਗਤਿਪਾਈਅਤਿਸਾਧਸਜਾ
ਮੀਤਾ॥੮॥ਜਿਨੀਸਚੁਵਣੰਜਿਅਹਰਿਜੀਉਸੇਪੂਰੇਸਾਹਾਰਾ॥ਹਰਿਧਨੁਖਟਿਆ
ਹਰਿਕੀਰਤਨੁਲਾਹਾਰਾ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਪੁਨਲੰਭੁਵਿਆਪੈਜਨਮਨ
ਮਰਣਾਦੁਖੁਪਹਿਰਜੀਉਹਰਿਕੀਰਤਨੁਭਲਾਹਾਰਾ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਪੁਨਲੰਭੁਵਿਆਪੈ
ਕੁਸੇਉਗਤਿਆ॥ਏਕੁਜਾਨਹਿਏਕੁਮਨਾਹਿਰਮਾਕੋਰੰਗੈਮਾਤਿਆ॥ਲੋਗੀਸਤਿਚ
ਨੀਮਨਿਤਿਨਾਉਮਾਤਾ॥ਬਿਨਵੀਤਿਨਾਨਕਜਿਨਾਨਾਮੁਪਾਇਆਸੇਈਸਾਚੇ
ਸਾਹ॥੯॥ਨਾਮਕੋਜੰਞੀਸੰਸੈਗੈਹਰਿਜੀਉਤ੍ਰਿਕੁਟੀਬੰਧਾਰੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਆਸ
ਚੀਸੇਹਰਿਜੀਉਕਰਤਾਪੁਰਖੁਮੁਰਾਰੀ॥ਚੁਪੈਪੁਰੈਗੁਨਕਉਬਿਆਪੈਜਿਨੀ
ਰਿਹਰਿਧੀਆਇਆ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਕੋਵਡਭਾਗੀਪਾਇਆ॥ਵਜੀ
ਵਧਾਈਮੰਨਸੁਖੀਤਆਈਮਿਲਿਆਪੂਰਖੁਅਪਾਰੀ॥ਬਿਨਵੀਤਿਨਾਨਕੁਸੋਭਾ
ਨਰਹਰਿਜੀਉਇਛੁਪੁਨੀਹਮਾਰੀ॥੧੦॥੨॥

ਰਾਗੁਬਿਹਾਗੜਾਛੰਤਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨

ਵਯੁਸੁਬੁਰੈਨਵੀਐਪ੍ਰਿਅਮੋਹਣਾ॥ਪਹਪੁਣਾਨੀਚਵੀਐਮਾਣੁਸਦਾਹਾ
ਪਗਸੁਹੇਰਿਆਛਡਿਅਨਦਾਜਾਣਾਉਨਅਸਿਬੇਰਾਗਨੀ॥ਮੈਅਵਗੁਣਕੰਤੀਸਜਣਾ
ਤੀਅਤਡਮਤਿਤਿਆਗਨੀ॥ਗਹਿਰੁਕਜਾਨੀਨਿਹਚਅਤੁਮੈਲਾਨੁਮੁਹੀਤਅਸਰ
ਮਗ॥ਬਿਨਵੀਤਿਨਾਨਕਧਾਰਿਕਿਪਾਹਉਚਰਣਜੰਞਿਮਿਲਾ॥੧॥ਮੈਨੈਣਾ
ਤਿਸੁਰੋਗੁਲਗਾਹੈਮੈਲਾਨੁਮੁਹੀਤਅਸਰਮਗ॥ਬਿਨਵੀਤਿਨਾਨਕਧਾਰਿਕਿਪਾ
ਹਉਚਰਣਜੰਞਿਮਿਲਾ॥੨॥ਸਭਿਰਸਭੋਗਮਾਣੇਸਭਿਰੰਗਮਾਣੇ॥ਕਰਿਸੰਜੋਗੁਮਿਲੈ
ਪ੍ਰਭੁਸੋਈ॥ਜਿਸਨਕਉਕਰਮੀਆਪਿਪਾਏਜਿਸੁਸਤਿਦੇਸਭਾਈ
ਸੋਈ॥ਅਕਥਕਹਾਣੀਤਿਨੀਜਾਣੀਜਿਸੁਆਪਿਪ੍ਰਭੁਕਿਰਪਾਕਰੇ॥ਅਮਰੁਕੀਆਛਿ
ਨਸੁਆਕਥਿਕਹੇਸਭੁਛਡੇ॥ਹਰਿਸਰਣਿਪਾਈਤਜਿਨਜਾਈਪ੍ਰਭਿਪੀਤਿਮੰਨਿ
ਤਰਿਤਣੀ॥॥ਬਿਨਵੀਤਿਨਾਨਕਸਦਗਾਈਐਪਵਿਤ੍ਰਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ॥੩॥ਮਨਤਨ
ਗਲਤੁਕਰੇਕਿਛੁਕਹਣਨਜਾਈਆ॥ਜੋਸੇਉਪ੍ਰਭਿਜਿਅਦੁਤਿਨੀਭੀਆਸਮਾਈ
ਆ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਨਵਤੀਚਿਤਿਪੈਤੇਉਚਕੁਉਦਹਿਸਮਾਇਆ॥ਜਲਥਲਭਰਪੂਰ
ਸ਼ੀਧਰੋਗੋਬਿੰਦਪ੍ਰਭਿਤਿਉਧਾਰਣੈ॥ਪ੍ਰਭਿਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰੀਹਰਿਮੁਖੀਤੋਸੀਧੁਸਾ
ਗਲਤਰਣੈ॥ਜੋਸਰਣਿਆਵੈਤਿਸੁਕਰੀਠੰਞਾਵੈਇਹੁਬਿਰਦੁਸੁਆਮੀਸੰਦਾ॥ਬਿਨ
ਵੀਤਿਨਾਨਕਮਨਿਇਛਪਾਈਤਰੀਮੇਲੁਪੁਰਖਾਚਿਰਜੰਞੇ॥॥ਤਿਤੁਰੁਤੀ
ਮਿਲੇਕੰਤੁਮੀਆਸਦਕੇਕਰੰਦਾ॥ ੪ ॥੧॥ ੪ ॥੩॥ ੪ ॥੨॥ ੪ ॥੪

ਅਸਥਿਰ ਸੁਆਮੀ ਪੈਰ ਜਾਵਣ ਜੋਗੀ ॥੨॥ ਜਾਂ ਤੇ ਵੀ ਛੁਟਿਆ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਜਿਨਿ ਸੁਆਮੀ ਪਾਇਆ ਤਿਨਿ ਸਹਜੁ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਤਿਨਿ ਸੁਆਮੀ ਪਾਇਆ ਜਿ ਸਚੈ ਰਾਤਾ ਸਚੁ ਬੋਲੈ ਸਚੁ ਰਾਤਾ ॥ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੀ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰਾ ਸਚੁ ਲਾਭੁ ਸਚੁ ਜਾਤਾ ॥ ਸਚੁ ਸਉਦਾ ਸਚੁ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਸਚੁ ਤੋਲਾ ਸਚੁ ਤਪਾ ॥ ਸਚੁ ਵਣੰਜਾਰਾ ਸਚੁ ਵਣੰਜਿਆ ਸਚੁ ਤਾਰੇ ਸਚੁ ਤਰਾ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹੁ ਸਚੁ ਪਤਿ ਸਚੁ ਪੈਸਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀ ਸਚੁ ਮਨਿ ਆਵੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਗੁਣਤਾਸਿ ॥ ਸਚੁ ਸਾਝੀ ਸਚੁ ਭਾਈ ਵੰਡੀ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਨਾਨਕ

ਸਾਜਾਧੁਸੰਮੇ॥ ਜਰਿਗੁਣ ਗਾਇਆ ਗਾਯਾ॥ ਗੁਣ ਗਾਈਗਾਂ ਵੈਦਸ ਦਾਨੀਕੇ ਬਾਛਿਆ ਅਠੋਪਹਰ
ਗਟਰਵਏ॥ ਸੇਜਾ ਸੁਹਾਵੀ ਸੀਗਾਰੁ ਪੂਰਬਲੇ ਅਘਟੇ ਪੂਰਬ ਕਰਿਛਾਏ॥ ਛੋਡਿ ਚਿੰਤ ਆ ਚੀਤੋਏ
ਬਡਾ ਵਿਚੁ ਪੁਨ ਪਾਇਆ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਿ ਜੀਵੈ ਵਿਦਚੁ ਤਨੀ ਧਿਕਾਇਆ॥
੪॥੧॥੮॥ ਛਿਹਾਬਾਣਵਾਂ ਮਹਲਾ ੫ ਚੌਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ਦੁਆ ਸੋ ਨਿਰਤ ਧਰੀਆ॥

ਨੇਤੀ ਦੇਖਿ ਚਾਇਆ ਆਇਆ ਬੇਉਚਰੀਆ॥ ਸੀਗਿਤੇ ਹੋਵੈ ਕਿਛੁ ਨ ਚਲੈ ਓ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਵੈ
ਨਾਮਾ॥ ਦੇਸਵੇ ਸਮੁਵਰਨ ਰੂਪਾ ਸਗਲ ਛੁਡੇਨੇ ਕਾਮਾ॥ ਪੁਤਰ ਕਲਤ੍ਰ ਵਨਸੀ ਗੇ ਸੋਕਾ ਤ ਸਭ ਹੋਪੈ
ਵਿਕਾਰੀ॥ ਬੀਨ ਵੈਤੀ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਸਾਧ ਸੰਗਾ ਮ ਸਭੀ ਆਸੀ ਸਾਰੀ॥ ੧॥ ਰਾਜਨ ਰਿਦੁ
ਸੀਗਿਆ ਤੁਨੀ ਵਿਰਤੇ ਜਾਗਤ ਨਾਹੀ॥ ਮਾਇਆ ਆਛੁਠੁ ਦਨੁ ਕੇਤੇ ਬਿਖਿਆ ਧੀ
ਰਾਮਾ॥ ਬਿਲਲਾਹੀ ਕੇਤੇ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜਨਮੇ ਬਿਨੁ ਨਾਮਹਿ ਕੇ ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ॥ ਸਹ ਸਾਸਿ ਆਛੁਪੁ
ਚਾਛਾ ਕੇ ਜਹ ਭਾਵਤ ਜਾਹੀ॥ ਆਹੁ ਅਤੇ ਮਾਧਿ ਪੁਰਨ ਸਰਵਰ ਪਹਿ ਐਸੀ
ਬਿਨ ਵੀਤੇ ਨਾਨਕ ਜੋਨ ਸਾਧ ਸੰਗਮ ਸੇਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਾਮਿ ਜਾਹੀ॥ ੨॥ ਨਰਪਤਿ ਜੋ ਇਸ
ਤਿਹ ਸਿਵੈ ਵਡਾ ਕਰਿ ਮਾਨੈ॥ ਸਰਪਰ ਵੀਛੁੜਨਾ ਓਹੁ ਪਛੁਤਣੇ ਰਾਮ॥ ਹਸਿ ਚੰਦਨ ਚੁਆ
ਚੋਲਿ ਸੇਵਾ ਨਹ ਚਾਲੈ ਨਾਮਾ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਨੀ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ॥
ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੁਪਨਾ ਸਭੁ ਝੂਠੁ ਮਾਇਆ ਕਾ ਪਸਾਰਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਸਰਨਿ
ਪਰੀਜੈ ਜੋ ਠਾਕੁਰ ਕਰਣੈਹਾਰਾ॥ ੩॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਈਐ ਜਿਸੁ ਹੋਵੈ ਪੂਰਬ
ਲਿਖਿਆ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਨੀ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਸਖਾ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ
ਦੁਖ ਜਲੈ॥ ਮਹਾ ਪਰਮ ਸੁਖ ਨਾਮਿ ਕਿਰਿਆ ਸੀਗਿਤੇ ਹੋਸੇ ਚਲੈ॥ ਰਸਨ ਆਰਾਧੈ ਏਕੁ ਸੁਆ
ਮੀਤ ਹਰਿ ਨੀਮ ਮਤੁ ਨ ਭੀਜਾ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਤੁਠਾ ਮੇਲੇ ਸੋ ਸਾਧ ਬਹੁਤੁ ਪਰਾਪੀਤ॥ ੪॥
੧॥੯॥੧੦॥

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੬ ਜੈਤੁ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੨ ॥

ਵਾਰਿ ਥਿਹਾ ਵੰਞਾ ਕੀਸ ਕਰਾਮਾਤਿ ਆਖਾ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਵੇਧਿਆ ਸਚੈ ਸਚਾ ਜਾਤਿ॥
ਸਚੈ ਸਚਾ ਜਾਤਿ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚੁ ਸੋਇ॥ ਸਚੈ ਸਚੁ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਸਚੈ ਸਚੁ ਵਡਾਈ ਹੋਇ॥
ਸਚੈ ਸਚੁ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ

ਮਨਿ ਪਰਤੀਤਿ ਨਆਈਆ ਸਭ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਨ ਪਾਇਓ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਪਛੋਤਾਇਆ ॥
ਠਗਿਆ ਗੁਣਦਗਾਇਓ ਮਨਮੁਖਿ ਆਇ ਜਾਇ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਣੈ ਮੂਰਖ ਅਵਰਾ ਆਖਿ ਦੁਖਾਇਆ ॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਮੋਨੀ ਥਾਕੇ ਅੰਧੇ ਵਿਛੁੜਿ ਚੋਟ ਖਾਇਆ ॥
ਅਨਦਿਨੁ ਜਲਤ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਤ੍ਰਿਸਨ ਨ ਕਬਹੂ ਬੁਝਾਇਆ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥
ਅੰਧੇ ਵਿਛੁੜਿ ਚੋਟ ਖਾਇਓ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਨਿਰਮਲੁ ਸਾਚੁ ਕਮਾਇਆ ॥
ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਦੋਊ ਸਮ ਜਾਣੈ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥
ਭਾਇ ਵਸੈ ਭਉ ਭਾਗੈ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ੨ ॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਾਸਨ ਜਾਲਿ ਜਾਲਿ ਜੋਨਿ ਨ ਜਰਿਓ ਕਾਸੁ ਆਇਓ ਨਾਲਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਸਨ ਬਾਦਿ ਸਾਹੁ ਜੋਨਿ ਜਰਿਹਰਿ ਸੰਮਿ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥ ੧ ॥
ਮਃ ੩ ॥ ਸਾਸਨ ਜਾਲਿ ਜਾਲਿ ਜੋਨਿ ਜਰਿਓ ਜੀਉ ਰਿਦੈ ਵਿਸਾਰਿਓ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਸਨ ਜਰਿਜਾਏ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰਿਆ ॥ ੨ ॥

ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿਆਏ ਹਰਕੁਲ ਸੇਵਕੁ ਕਰਤਾ ਤਾ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਇਆ ॥ ਹਰਿਆਏ ਵੇਖੈ ਵਿਗਸੈ ਉਪਜੈ ਚਾਉ ਮਨਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥
ਹਰਿਆਏ ਜਿਤੁ ਵੇਖੈ ਤਿਤੁ ਲਾਏ ਹਰਿ ਇਕਨਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿਆਏ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਹਰਿ ਇਕਨਾ ਬੁਝਿ ਦਿਖਾਇਆ ॥
ਹਰਿਆਏ ਹਰਿ ਸਚਾ ਸਾਚੁ ਸੁਚਤ ਪਾਵਸੁ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਚਲਤ ਸਬਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਕਵੈ ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ੫ ॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਦਰਵੇਸੀ ਕਿਉ ਜਾਣੀ ਵਿਲੇਖੈ ਕਿਉ ਲੇਖੈ ਪਾਇ ॥ ਦਰਵੇਸੀ ਕਰਣੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੈ ਮੰਗਦਾ ਫਿਰੈ ਘਰਿ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥ ਜੇ ਆਸਾ ਅੰਦੇਸਾ ਤਜੀ ਰਹੈ ਬੈਠਾ ਘਰਿ ਪੰਚਾ ਕੈ ਸਦਿ ਸਮਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚੁ ਪਛਾਣੈ ਸਚੁ ਵੇਖੈ ਸਚੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਮੀ ਪਾਈਐ ਦਰਵੇਸੀ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ੧ ॥
ਮਃ ੩ ॥ ਸਾਹਿਬ ਕੇਰਾ ਚਾਕਰੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਚਲੈ ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਭਾਇ ॥ ਸਾਹਿਬ ਕੇਰਾ ਚਾਕਰੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਚਲੈ ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਭਾਇ ॥
ਸਾਹਿਬ ਕੇਰਾ ਚਾਕਰੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਚਲੈ ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਭਾਇ ॥ ਸਾਹਿਬ ਕੇਰਾ ਚਾਕਰੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਚਲੈ ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਭਾਇ ॥
ਸਾਹਿਬ ਕੇਰਾ ਚਾਕਰੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਚਲੈ ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਭਾਇ ॥ ਸਾਹਿਬ ਕੇਰਾ ਚਾਕਰੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਚਲੈ ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਭਾਇ ॥
ਸਾਹਿਬ ਕੇਰਾ ਚਾਕਰੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਚਲੈ ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਭਾਇ ॥ ਸਾਹਿਬ ਕੇਰਾ ਚਾਕਰੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਚਲੈ ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਭਾਇ ॥
ਸਾਹਿਬ ਕੇਰਾ ਚਾਕਰੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਚਲੈ ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਭਾਇ ॥ ਸਾਹਿਬ ਕੇਰਾ ਚਾਕਰੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਚਲੈ ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਭਾਇ ॥
ਸਾਹਿਬ ਕੇਰਾ ਚਾਕਰੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਚਲੈ ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਭਾਇ ॥ ਸਾਹਿਬ ਕੇਰਾ ਚਾਕਰੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਚਲੈ ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਭਾਇ ॥
ਸਾਹਿਬ ਕੇਰਾ ਚਾਕਰੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਚਲੈ ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਭਾਇ ॥ ਸਾਹਿਬ ਕੇਰਾ ਚਾਕਰੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਚਲੈ ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਭਾਇ ॥
ਸਾਹਿਬ ਕੇਰਾ ਚਾਕਰੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਚਲੈ ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਭਾਇ ॥ ਸਾਹਿਬ ਕੇਰਾ ਚਾਕਰੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਚਲੈ ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਭਾਇ ॥
ਸਾਹਿਬ ਕੇਰਾ ਚਾਕਰੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਚਲੈ ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਭਾਇ ॥ ਸਾਹਿਬ ਕੇਰਾ ਚਾਕਰੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਚਲੈ ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਭਾਇ ॥

ਅਰਥੁ॥ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਧਾਰਿ ਸਭਿ ਚਲਹਿ ਅੰਤਿ ਤੇਰੈ ਨ ਹੋਈ ਸਭੁ ਛੁਟਸੁ॥ ਕਰਮ ਸਥਲਮ ਸਬੁ ਜੰਞ
ਸਕਰਹਿ ਅੰਤਰਿ ਚੋਰੁ ਵਿਕਾਰੁ॥ ਨਾਨਕ ਜੇ ਮਨਿ ਖੁਸੀ ਆਵੈ ਸੁਖਾਇਨਾ ਵੈ ਦਰਗਹਿ ਗਇਆ ਜਾਇ॥
ਖੁਆਰੁ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇ ਖਸਮੀ ਆਪੇ ਵਢੀ ਆਪੇ ਪੰਡਿ ਵਞਣਹਾਰੁ॥ ਆਪੇ ਪਾਪ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀਐ
ਅਪੀ ਪੈ ਸਭਨਾ ਆਪੇ ਵੀਚਾਰੁ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਨਿਸਤਾਰੁ॥
ਮੁਖਿ ਕਰੇ ਓਜਾ ਆਪੀ ਪੈਵੀਚਿ ਰਖਾਏ ਪੈਵਦੁ ਆਪੀ ਪਤਰੇ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਆਪੇ ਦੇਵੈ
ਇਕਨਾ ਤਾਰੇ ਵਖਨ ਦੁਆਤੁ ਏਸੇ ਸਭੇ॥ ੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ
ਜੇ ਕਰੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ॥ ਮਨ ਕੀ ਇਛਾ ਪੂਰੀ ਥੀਐ ਚਿੰਤਾ ਭੀ ਲਹਿ ਜਾਇ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਕਟੀਐ
ਖੁਸੀ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਵਣਾ ਜੋ ਧੁਰਿ ਕਰਤੈ ਪਾਇ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਨੀਸਾਣੁ
ਜਿਨ ਕਉ ਇਲਹਿ ਆਪਣਾ ਤਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਆਇ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਨਾਮਿ ਰਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ
ਕਲਿ ਜੁਗਾ ਵਿਚਿ ਦੁਲਭੁ ਦਿਸੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਅੰਦਰਿ ਸਚਾ ਸੋਇ॥ ਨਾਨਕ
ਮਿਲਦਿਆ ਢਿਲ ਨ ਲਗਈ ਜੇ ਸਚੁ ਸੇਵੇ ਕੋਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਆਪੇ ਧਰਤੀ ਨਿਮੁ ਨਿਮੁ ਚਰਨ ਧਰੇ॥ ਆਪੇ ਠਾਕੁਰ ਸੇਵਕ ਆਪੇ
ਆਪੇ ਹੀਰਾ ਆਪੇ ਪਰਖੈ॥ ਆਪੇ ਸਭਨਾ ਦਾਤਾ ਭੋਗੀ ਆਪੇ ਹੀ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਭੋਗੇ॥ ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਆਪੇ ਨਾਸੇ
ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰਾ ਪੂਰਾ ਸੌਦਾ ਵਿਰਲਾ ਕੋਈ ਲਾਏ॥ ੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ
ਕਰਤੇ ਤੁਲਹੇ ਸੁਖ ਚਤ ਵਰਨ॥ ੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਜੋਗੀ ਅਲੇਖੈ
ਧਨ ਜੋਬਨ ਕਰਮ ਖਸਮਾਹੀ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਵਰਨ ਪਾਵਦੀ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਤੈ ਆਵ ਜਾਹੀ॥
ਹੈ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਫਿਰਿ ਚਲਣ ਨਾਪੁਨ ਵੈਸੀ ਮਨਿ ਆਇ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ
ਵੈਜਨ ਅਪੁਨੈ ਬਿਖੇ ਮਾਹਿ ਅਤਿ ਮੁਠਿ ਮਲੈ ਉਠਿ ਜਾਇ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਇਕਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ
ਕਰਹਿ ਚਾਕਰੀ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਹਰਿ ਕੀ ਦਰਗਹ ਕੁਲਾ ਕਰਾਇ॥
ਧਰਤੁ॥ ੮॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇ ਚਲਾਏ ਚਲੀਐ ਆਪੇ ਚਲਾਵੈ ਪਵਣ ਕਉ ਆਪੇ॥
॥ ਆਪੇ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਹੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਬਾਲ ਕਰੇ ਕਿਲਕਾਰੇ ਆਪੇ॥ ਇਕਿ ਖੇਲ ਪਰਿ ਖੁਣੇ ਸਭੁ ਆਪੇ
ਇਕਨਾ ਆਪੇ ਕਰੇ ਦਾਤਿ ਆਪੇ॥ ਇਕਨਾ ਅੰਦਰਿ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਏ ਨਾਮੁ ਆਪੇ ਜਪਾਏ ਜਾਪੇ॥ ੧੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ
ਆਪੇ॥ ਜਿਨ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਵਡਿ ਆਈ ਸੇ ਜਨ ਨਾਮ ਰਤੀ ਦਰਗਹ ਜਾਇ॥ ੧॥ ਅਥ ਦਖਣੀ ਓਅੰਕਾਰੁ
ਮਹਲਾ ੧॥ ਅਰਦਾਸ॥ ਕਥਿ ਕਥਾ ਵਾਜੈ ਵਾਕੁ ਮਝਹੁ ਆਪੀ ਛਪਿ ਰਹਾ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਕੀਮ ਨ ਜਾਇ
ਮੋਹਿ ਤੁਮ ਸੀ ਮੋਹਿ ਤੁਮ ਹੀ ਪੀਆ ਵਾਅ ਓਟਕਾ॥ ਅਜਰਾ ਸਕੁ ਰਹਾ ਬਕੀ ਪੀਓ ਪੀਓ ਹੋਇ ਮੁਆ॥

ਕਰਣੀ ਕਾਗਦਿ ਸਤਿ ਲਖੁ ਸਚੁ ਸਮਾਹਿ ਸਚਾ॥ ਗੁਣ ਮਹਿ ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸੀ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਹੋਇ ਸੁ ਸਚੁ ਮੁਆ॥
ਹਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਨਾਮ ਕਾ ਖਾਧੈ ਜਾਪੈ ਜਾਇ॥ ੧॥ ਅਗਦਾਸ॥ ੧ ਕਾਇਆ ਕਾ
ਹਰਿਆ ਪੁਮਦਾ ਅਜਰਾ ਸਰਿ ਸਰਧਾ॥ ਅਨਹਦ ਸਾਕਟੇਗੀ ਭੁ ਰਿਤੁ ਰਿਤੁ ਗੀਤੀ ਬਾਣੀ ਬਿਨਾ ਅਸਥਾਨ ਅਕਲੁ
॥ ਇਤੁ ਮਾਹਿ ਪੀਤੈ ਨਾਨਕ ਬਾਬਹੁ ਤੇਖਾ ਦੀਆ ਪਿਵਿ ਕਰਾ॥ ਅਸੁਰ ਸੁਰ ਸਾਬਾਹੀ ਨੇਡੇ
ਉਮਾਸੁ ਆਸੁ॥ ਨਾਨਕ ਇਤੁ ਭੰਜਨਿ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ॥ ੨॥ ਕਾਇਆ ਕਾਇਆ ਕਾਇਆ
ਪੁਮਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਿ ਸਕੀਧਾ॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਸਿਉ ਮੇਲਾ ਪੁਰੋ ਇਹ ਲਿਵ ਕਟੇ ਜੀਅ ਕੇ ਦੁਖ
ਗੀਧੀ ਪੀ ਕਦੀ ਬਿਕਾਰ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ਆਪੇ ਸੁਰਿ ਨਰ ਗਣ ਗੰਧਰਬ ਆਪੇ ਖਟ
ਦਰਸਨ ਕੀ ਬਣਈ॥ ਆਪੇ ਸੇਵ ਕਰਮ ਸੇ ਸਾ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਕਥ ਕਥਣੀ॥ ਆਪੇ ਜੋਗੀ
ਆਪੇ ਭੋਗੀ ਆਪੇ ਸੀਨ ਆਸੀ ਫਿਰੈ ਵੇਬਣੀ॥ ਆਪੇ ਸਾਖੀ ਸਚਿ ਆਪਿ ਪੁਛੇ ਦੇਸੋ ਆ
ਪੇ ਬੁਝਹੁ ਸਗਲ ਪੁਰਸਿ ਆਣੀ॥ ਆਪਣਾ ਚੋਜੁ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਸਭ ਰਾਜੀ ਆਕਾ ਵੇਜ
ਣੀ॥ ੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਏਹ ਸੀ ਧੰਧਾ ਪਰਵਣਾ ਜੋ ਜਿਤੁ ਪਿਆ ਲੋਕ ਲਗੇ ਚਿਤਿ ਐਥੈ
॥ ਰਜਿ ਸਿਫਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਉਪਜੈ ਜੋ ਆਈ ਆਖੈ ਸੁ ਜਨਾ ਵੈ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਰੇ ਆਪੁ
ਅਸਥਿਰੁ ਨਾਮਿ ਧਿਆਵੈ ਵਿਰਲਾ॥ ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਆਖੈ ਮਾਨਸੁ ਖੀ ਜੀਉ ਨ ਟਿਕੈ ਮਰਿ ਜੰਮੈ
ਚੋਇ ਖੁਆਰੁ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਪਿਉ ਪਿਉ ਕਰਤੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਫਿਰੀ ਮੈ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਇ॥
ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਮੈ ਪੀਆ ਸਗਲੀ ਪਿਰਹ ਪਾਇ ਅਘਾਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ
ਆਪੇ ਤੰਤੁ ਪਰਮ ਤੰਤੁ ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪੇ ਠਾਕੁਰੁ ਦਾਸੁ ਭਾਇਆ॥ ਆਪੇ ਦਸ ਅਠ
ਕਥੇ ਪੁਰਾਣੀ ਆਪਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਆਪੀ ਗਾਜੁ ਬਣਾਇਆ॥ ਆਪੇ ਮਾਰੇ ਆਪੇ ਛੋਡੈ ਆਪੇ ਬਖ
ਸੇ ਕਰੇ ਦਇਆ॥ ਆਪਿ ਅਭੁਲੁ ਨ ਭੁਲੈ ਕਬਹੀ ਸਭੁ ਸਚੁ ਸਚਾ ਪਾਵਸੁ ਸਚੁ ਸਿਫਤਿ ਆਖਿ
ਮੇਲਿ ਸਬੁਝਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਿਨ ਅੰਦਰਹੁ ਭਰਮੁ ਗਵਾਇਆ॥ ੧੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ
ਮ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਸੇਵਿਆ ਮਨਮੁਖਿ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਨਹੀ ਕੀਤੀ ਤਿ ਓਨਾ ਅੰਦਰੀ
ਨਾਨਕ ਛਿਦ੍ਰ ਅਛਾਦੀ ਦੇਹ॥ ੧॥ ਮਃ ੫ ਘਰਿ ਵਸਿ ਚਰਣ ਦਖ ਬੈ ਦਰਸਨ ਜਪੇ ਗੁਪਾ
ਲ॥ ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਪੂਰਖੁ ਸਿਮਰੀਐ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਦੇ ਹੀ ਕਉ ਪਾਲ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇ ਅਠ
ਸਠਿ ਤੀਰਥ ਖਰਤ ਆਪਿ ਕਰੇ ਇਸਨਾ॥ ਆਪੇ ਸੰਜੀ ਆਵਤੇ ਸ੍ਰਮੀ ਆਪਿ ਜਪਾਏ ਜਿ
ਨਾ॥ ਆਪਿ ਦਾਨ ਦਇਆ ਭੁਤੇ ਇਕ ਉਖ ਨ ਮੁਆਪਿ ਕਰੇ ਸਭ ਦਤੁ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਆ
ਪਿ ਬੁਝਾਏ ਸੋ ਸਾਦ ਹੀ ਦਰਗਹ ਜਾਇ ਆਤੁ॥ ਜਿਸ ਦੀ ਪੈਜ ਰਖੈ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਸਚਾ ਨਾ

ਰਿਜਾਨੁ।੧੬।ਸਲੋਕੁ ਮਃ੨ ਨਾਨਕਾ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਟੇਜਗੁ ਅੰਧੌ ਅੰਧੇਰੁ ਕਮਾਵ
ਮਾਇਆ ਸਬਦੋ ਸਿਉ ਚੇਤੁ ਨ ਭਾਵਈ ਜਿਨੁ ਸੁਖੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇਆ ਤਾ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਹਾ ਸਾਵੀ
ਰੈ ਅਹਿਨਿਸਿ ਜਾਲ ਤਰਾਵੈ ਜਿਤਿ ਸੁਭਰੇ ਵੈਸੰਥੀ ਐਕਹਣਾ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ਜਾਇ।੧ ਮਃ੨

ਸਤਿਗੁਰ ਕੁਰਮਾਇਆ ਕਾਰੀ ਏ ਹੁਕਮੇ ਹੋਆ ਗੁਰੂ ਦਇਆਲੁ ਹੋਆ ਤਾ ਸਾਹਿ ਬੁਸਦਾ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ਭਰਮੁ ਕੇ ਛੁਟਕਾਇ ਕੈ ਅੰਤਿ ਮਿੰਜੈ ਤਿਥੈ ਲੇਹੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ
ਮਿਤੁ ਹੈ ਦੁਖ ਵੇਲੇ ਸੋਇ ਸਤਿਗੁਰ ਕਰਤਾ ਚੰਤਿ ਰਖੁ ਸਿੰਜਿ ਸਚਾ ਨੇਹੁ ਨਾਨਕ ਸੋਹੈ
ਸੁਖੇ ਅੰਦਰਿ ਸਭੀ ਅਗੈ ਹਰਿ ਸਿਉ ਕੇਲ ਕਰੇਨ੍ਹ ।੧ ਪਉੜੀ ਆਪੇ ਭਾਹਾ ਅਠਰਾ ਆਪੇ
ਦਸਪਤਿ ਆਪੇ ਹੀ ਛਲਕਾ ਆਪੇ ਆਪੇ ਸਭੀ ਆਪਿ ਸਤੁ ਸਿੰਚੈ ਆਪੇ ਹੀ ਮੁਹਿ ਪਾਏ ।ਆਪੇ
ਪੇਕ ਰਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ਆਪੇ ਦੇਇ ਦੇਵਾਏ ।ਆਪੇ ਸਾਹਿ ਬੁ ਆਪੇ ਹੈ ਰਖਾ ਆਪੇ ਨਿਰਮਲ ਆਪੇ
ਆਏ ।ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਵਡਿਆਈ ਐਸੇ ਹਰਿ ਕਰਤੇ ਕੀ ਜਿਸ ਨੋ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਬਨਤ ਆਏ ।੧੭।।ਸੋਲੇ
ਕੁ ਮਃ੨ ਮਨ ਸੁਖੁ ਕਰਿ ਆਸਾ ਇਨ ਆਸ ਸੁਖੁ ਕਰਿ ਆਜਾ ।ਜੈ ਤੁ ਪੀਤੈ ਮਤ ਦੁਹੁ ਗੈ
ਇਬ ਰਬੁ ਪਵੈ ਵੀਚਿ ਆਇ ।ਆਪਣਾ ਪਰਾਇਆ ਨਾ ਪਛਣਈ ਧਸਾ ਹੁ ਪਵੈ ਖਾਇ ।
ਜੈ ਤੁ ਪੀਤੈ ਖਸਮੁ ਵਿਸਰੈ ਦਰਗਹ ਮੀਮ ਲੈ ਸਜਾਇ ।ਝੂਠਾ ਮਦੁ ਮੂਲੇ ਨ ਪੀਚਈ ਜੇ ਕਾ
ਪਾਰਿ ਵਸਾਇ ।ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਸਚੁ ਮਦੁ ਪਾਈ ਐ ਸਤਿਗੁਰ ਮੈ ਲੇ ਜਿਸੁ ਆਇ ।ਸਦ
ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਗੀਗਤੈ ਮਹਲੀ ਪਾਵੈ ਥਾਉ ।੧ ਮਃ੨ ।ਇਛ ਜਗਤ ਜੀਵਤ ਮੋ ਜੀਏ
ਸਨੇ ਸਈ ਹੈ ।ਜਾਂ ਤਿਨਿ ਸਵਾਲੀ ਆਤਮ ਵਿਗਸਿਆ ਜਾ ਗਾਏ ਤਾ ਸੁਖੀਏ ਹੋਇ ।ਨਾਨ
ਕਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਸੋਇ ।ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ਤਾ ਫਿਰਿ
ਮਰੈ ਨ ਹੋਇ ।੧ ।ਪਉੜੀ ।ਜਿਸ ਦਾ ਕੀਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਤਿ ਸਨੈ ਪਰਵਾਹ
ਸਮਰਥੁ ਸੋਇ ।ਜਾ

ਤਉ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਬਖਸ ਦੁਆਰੇ ਬਹੁਤੇ ਹੋ ਨਾਨਕ ਗਰੀਬ ਸਰਖ ਪੁਰਾਰੀ ॥੪॥੧॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥
ਗੁਣਵੰਤੀ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਪਿਆਰਾ ਸੋਭੇ ਗੁਣਹਾ ਹੀਤ ਉ ਕਿਉ ਮਿਲਾ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥ ਮੈ ਅਵਗਣ ਭਰਪੂਰਿ ਸਰੀ ਹਉ ਕਿਉ ਮਿਲੀ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥ ਜਿਨੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਸੇ ਸੋਹਨਿ ਹਉ ਵਾਰਿਵਾਰਿ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਭੂ ਕਉ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਈਐ ਸੋ ਪੂਰਾ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵੀਐ ਜਿ ਸਭਨਾ ਦੇਇ ਦਾਣੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਵਿਸਰੈ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥ ਜਿ ਸਭਨਾ ਦੇਇ ਦਾਣੁ ॥ ਜਿ ਸਭਨਾ ਦੇਇ ਦਾਣੁ ਸੋ ਸਹੁ ਵਿਸਰੈ ਕਿਉ ਮਰਉ ਹਉ ਰਾਮ ਰਾਮ ਕਰੀ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਵਸੈ ਵੇਖੈ ਸਭ ਜਾਣੈ ਕਿਸੈ ਥੋੜ ਨ ਕਾਈ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਸਭ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚਾਈ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਸਭ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਕਰਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵੀਐ ਜਿ ਸਭਨਾ ਦੇਇ ਦਾਤਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਉ ਮੈ ਵਡਾ ਆਖਿਆ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਣਾ ਭਾਵੈ ॥ ਤਉ ਮੈ ਵਿਚਿ ਸੋਭਾ ਪਾਈਐ ਜਾ ਤੁਧੁ ਸਚੁ ਸੁਹਾਵੈ ॥ ਤਉ ਮੈ ਵਿਚਿ ਚੰਗਿਆਈਆ ਜਾ ਤੂ ਦੇਹਿ ਤ ਪਾਈਆ ॥ ਤਉ ਮੈ ਵਿਚਿ ਬੁਧਿ ਪਾਈਐ ਜਾ ਤੂ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਤਉ ਮੈ ਵਿਚਿ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ਹੈ ਤਉ ਮੈ ਵਿਚਿ ਵਡਾ ਆਪਿ ॥ ਤਉ ਮੈ ਵਿਚਿ ਚੁਣਿ ਕਢੀਐ ਜਾ ਤੂ ਲਹਹਿ ਪਾਪ ॥ ਤਉ ਮੈ ਵਿਚਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਤਉ ਮੈ ਵਿਚਿ ਸਚੁ ਸਚਾ ॥ ਤਉ ਮੈ ਵਿਚਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ਤਉ ਮੈ ਵਿਚਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ॥ ਤਉ ਮੈ ਵਿਚਿ ਸਭ ਵਸਤੁ ਹੈ ਤਉ ਮੈ ਵਿਚਿ ਸਭ ਥਾਇ ॥ ਤਉ ਮੈ ਵਿਚਿ ਸਭ ਰੂਪ ਹੈ ਤਉ ਮੈ ਵਿਚਿ ਸਭ ਰੰਗ ॥ ਤਉ ਮੈ ਵਿਚਿ ਸਭ ਰਸ ਹੈ ਤਉ ਮੈ ਵਿਚਿ ਸਭ ਸੁਗੰਧ ॥ ਤਉ ਮੈ ਵਿਚਿ ਸਭ ਸਾਦ ਹੈ ਤਉ ਮੈ ਵਿਚਿ ਸਭ ਤਿਖ ॥ ਤਉ ਮੈ ਵਿਚਿ ਸਭ ਸਾਸਤ੍ਰ ਹੈ ਤਉ ਮੈ ਵਿਚਿ ਸਭ ਵੇਦ ॥ ਤਉ ਮੈ ਵਿਚਿ ਸਭ ਸਿਧਿ ਹੈ ਤਉ ਮੈ ਵਿਚਿ ਸਭ ਰਿਧਿ ॥ ਤਉ ਮੈ ਵਿਚਿ ਸਭ ਕਰਮ ਹੈ ਤਉ ਮੈ ਵਿਚਿ ਸਭ ਧਰਮ ॥ ਤਉ ਮੈ ਵਿਚਿ ਸਭ ਕਾਲ ਹੈ ਤਉ ਮੈ ਵਿਚਿ ਸਭ ਜੁਗ ॥ ਤਉ ਮੈ ਵਿਚਿ ਸਭ ਥਾਵ ਹੈ ਤਉ ਮੈ ਵਿਚਿ ਸਭ ਲੋਅ ॥ ਤਉ ਮੈ ਵਿਚਿ ਸਭ ਕਾਰ ਹੈ ਤਉ ਮੈ ਵਿਚਿ ਸਭ ਜੀਅ ॥ ਤਉ ਮੈ ਵਿਚਿ ਸਭ ਕਥਨ ਹੈ ਤਉ ਮੈ ਵਿਚਿ ਸਭ ਸੁਣਨ ॥ ਤਉ ਮੈ ਵਿਚਿ ਸਭ ਕਰਣ ਹੈ ਤਉ ਮੈ ਵਿਚਿ ਸਭ ਕਰਣ ॥ ਤਉ ਮੈ ਵਿਚਿ ਸਭ ਕਰਤ ਹੈ ਤਉ ਮੈ ਵਿਚਿ ਸਭ ਕਰਤੁ ॥ ਤਉ ਮੈ ਵਿਚਿ ਸਭ ਭੋਗ ਹੈ ਤਉ ਮੈ ਵਿਚਿ ਸਭ ਭੁਗਤ ॥ ਤਉ ਮੈ ਵਿਚਿ ਸਭ ਜੋਗ ਹੈ ਤਉ ਮੈ ਵਿਚਿ ਸਭ ਜੁਗਤ ॥ ਤਉ ਮੈ ਵਿਚਿ ਸਭ ਸਾਜ ਹੈ ਤਉ ਮੈ ਵਿਚਿ ਸਭ ਸਾਜ ॥ ਤਉ ਮੈ ਵਿਚਿ ਸਭ ਭਾਖ ਹੈ ਤਉ ਮੈ ਵਿਚਿ ਸਭ ਭਾਖ ॥ ਤਉ ਮੈ ਵਿਚਿ ਸਭ ਭਾਉ ਹੈ ਤਉ ਮੈ ਵਿਚਿ ਸਭ ਭਾਉ ॥ ਤਉ ਮੈ ਵਿਚਿ ਸਭ ਜਾਤਿ ਹੈ ਤਉ ਮੈ ਵਿਚਿ ਸਭ ਜਾਤਿ ॥ ਤਉ ਮੈ ਵਿਚਿ ਸਭ ਸਤ ਹੈ ਤਉ ਮੈ ਵਿਚਿ ਸਭ ਸਤੁ ॥ ਤਉ ਮੈ ਵਿਚਿ ਸਭ ਸਤਿ ਹੈ ਤਉ ਮੈ ਵਿਚਿ ਸਭ ਸਤਿ

ਅਹਲਾ ੪ ਮੇਲਾ ਹਰਿਪ੍ਰਭੁ ਕਰਮੇ ਸਾਜਨਸਾਣੀ॥ ਹਉਹਰਿਪ੍ਰਭੁ ਛੋਡਿ ਦੂਜੈ ਲੋਭਤਣੀ॥
ਹਉਕਿਉਕਰਿਮਿਲਾ ਕਿਉਮਿਲਦਾ ਮਾਈ ਜਿਪਿਆਰਾਵੇਸਾਜਿਨਿਸਾਈਪ੍ਰਿਅਕਉ॥ ਮੈਸਿਆਣੀ॥ ਮੋਵਿਚਿਦੇਸਕਉਕਿਉਕਰਿਪਿਆਰਾ ਤੇਨੇਮੋਬੁਝਨਾ ਮੋਚਉਥੈ॥
ਕਰੀਤੇਨਆਵਾ॥ ਜਿਨਿਪਿਰਮੁਝਾਇਆਸਾਕਭੀਸੁਹਾਗਣਿ ਸੋਮੈਗੁਣਨਾਹੀਹਉਕਿਤੈ॥
ਕਰੀਦਾਗਣਿ॥ ਨਿਤਸੁਹਾਗਣਿਸਦਾਪ੍ਰਿਅਰਵੈ॥ ਮੋਕਰਮਹੀਣਕਬਹੀਗਲਿਲਾਵੈ॥
॥ ਤ੍ਰਿਪਿਗੁਣਵੰਤਾਹਉਅਉਗਣਿਆਰਾ॥ ਮੋਨਿਰਗੁਣਬਖਸਿਨਮਕਵੈਚਾਰਾ॥੧॥ ਵ
ਰਹੰਸੁਅਲਾ ੪ ਘਰੁ ੭ ਮੋਮਨਿਵੜੀਆਸਹਰਿਕੇਰਿਕਰਿਹਰਿ ਦਰਸਨੁਪਾਵਾ॥ਹਉਹਰਿ
ਇਪ੍ਰਛਿਆਪਨੇਸਤਿਗੁਰੈਕੈਸੁਪ੍ਰਭਿਮਨੁਮਗਧੁਸਮਝਾਇਆ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਸਮਸੈਹੈਗੁਰਸਬਦੀ
ਰਿਹਰਿਸਦਾਧਿਆਏ॥ ਨਾਨਕਜਿਸੁਸੁਨਦਰਿਕਰੇਸੋਗਿਆ ਆਸਾਸੋਹਰਿ ਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਏ॥
ਹਉਸਭਿਵੇਸਕਰੀਪਿਰਕਾਗਣਿ ਜੇਹਰਿਪ੍ਰਭਸਚੇਭਾਵਾ॥ ਸੋਪਿਰਪ੍ਰਿਆ ਅਗਹੋਮਨਦਰਿਨਹੋਵੈ
ਹਉਕਿਉਕਰਿਧੀਰਜੁਪਾਵਾ॥ ਜੇਸੁਖਕਾਰਣਿਪਾਪੁਸੀਗਾਮੁਸੀਗਾਸੋਪਿਰਪ੍ਰਭਤੇਮੋਕਾ
ਵਾ॥ ਨਾਮੁਕਥਨੁਧੰਧੈਧਾਪੈ ਜੇਜਾਨੈਪਿਰਭੁਮਾ॥ ਵਿਆਸਚੁਹਾਇ
ਪ੍ਰਛਾਂਜੇਹਾਸੁਹਾਗਣਿਤੁਮੀਕਿਉਪ੍ਰਿਕੁਪਾਇਆ ਰੂਪਹੀਕੁਲੋਕਾ॥ ਮੋਬੁਪਰਿਨਦਸਿਕਰੀਪ
ਿਆਚੈਮੋਛੋਡਿਅਵਗੁਣਮੋਤੇਰਾ॥ ਸਭੁਮਨੁਤਨੁਜੀਉਕਰਤੁਪ੍ਰਿਕਰਾਇਤੁਮਾਰਗਿਚੋਡੇ
ਮਿਲੀਐ॥ ਆਪਨਰੂਪਹਰਿਨਦਰਿਕਰਿਦੇਖੈ ਨਾਨਕਜੋਤੀਜੋਤਿਰਲੀਐ॥੨॥ ਜੋਧਰਿਪ੍ਰਭ
ਕੋਮੇਦੇਇਸਨੇਹਤਿਸੁਮੁਤਨੁਅਪਣਾ ਦੇਵਾ॥ ਨਿਤਪਖੇਢੋਵੈਸੇਵਕਆਵਾਤਿਸੁਔਮਾ
ਣੀਢਿਵਾ॥ ਮੈਤਨਿਤਸੇਵਕਰੀਹਰਿਜਨਕੇਜੋਹਰਿਧਰਿਮਕਥਾਸੁਣਦੇਸੀ॥ ਧਨੁਧੰਨੁਸੁਹਾਗਣਿ
ਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾਨਾਨਕਮਨਿਸੋਹਸੁਜਾਏ॥ ੪॥ ਗੁਰੁਸਜਣੁਮੇਲੈਸੋਮੈਲਿਹਰੇ ਜੇਤੀ॥
ਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਾ॥ ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪਾਸਹੁਹਰਿਗੋਸਟਿਪ੍ਰਭੁਛੋਡਿਕਰਿਸੰਝੀਹਰਿਸੁਣਹਾਵ
॥ ਗੁਣਗਾਵਾਨਿਤਨਿਤਸਦਹਰਿਕੇਮਨੁਜੀਵੈਨਾਮੁਸੁਣਿਤੇਰਾ॥ ਨਾਨਕਜਿਤੁਵੇਲਾਵਿਸ
ਰੈਸੋਮੋਗਾਮੁਆਸੀਤਿਤੁਵੇਲੈ ਮਰਿਜਾਇ ਜੀਉਮੇਰਾ॥੧॥ ਹਰਿਵੇਖੁਦਾਹਰਿਕਉਸਭਕੋਈ
ਸੋਹੈਮੋਗਾਮੁਆਸੀਤਿਤੁਵੇਲੈ ਮਰਿਜਾਇ ਜੀਉਮੇਰਾ॥੧॥ ਹਰਿਵੇਖੁਦਾਹਰਿਕਉਸਭਕੋਈ
ਸੋਹੈਵਿਆਹਣੋ॥ ਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕਰੇਸੋਗੀਪਾਏ ਆਸਾਸੋਹਰਿਰਿਧਿਸਦਾਸਾ
ਣੋ॥ ਸੋਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਦਾਸਦਾਸਾਲੇ ਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾ ਮੇਲਾਇਆ॥ ਨਾਨਕਹਰਿ
ਜਨ ਹਰਿਗਇਕੈਹੋਏ ਹਰਿਜਪਿ ਹਰਿਸੇਤੀਲੋਕਾ ਇਆ॥ ੬॥੭॥੨॥੧੫॥

ਅਤਿਊਚਤਾਕਦਾਬਾਹਾ॥ ਮੈਤੁਨਾਹੀਕਿਛੁਪਾਵਾਹਾ॥ ਕੇਦੇਖੈਕੇਦਿਸੈਕਿਵੇਹੈ॥
ਇਕੁਤਿਭੁਤਕਾ॥ ਹਉਨਾਹੀਕਉਤੁਸੁਵੇਲਾਜਿਤੁਪ੍ਰਭੁਮੇਲਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਲਾਖਗਰਬਜਾਕਉਆਖਾਧਹਿ॥ ਲਾਖਤਪੀਸਗਤਪੂਰੀਸਾਧਹਿ॥ ਲਾਖਪੂਜਾਗੀਸਗਲਸਮੇਤ
ਜੋਗ॥ ਲਾਖਭੋਗੀਸਗਲਸੰਗਰਿਹੋਗ॥ ੨॥ ਲਾਖਇਸਤਿਵਿਸਨਿਜਾਨਹਿਬੈਸਾ॥ ਲਾਖ
ਜਾਨੁਪਰਦਰੰਗਾ॥ ਕਰਉਜਤਨਜੇਹੋਈਮਮਪ੍ਰਾਣਾ॥ ਤਾਕਥੇਦੇਈਜੀਉਕੁਲਾਣਾ॥ ੩॥
ਰਤਛਿਤਸੰਤਨਪਹਿਆਇਆ॥ ਦ੍ਰਿਖਭ੍ਰਮਸਭਸਾਜੀਆਇਆ॥ ਅਨਛੋਹਤ
ਲਾਇਆਮੀਤੁਕੁੰਤਾ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਭੁਤਾ॥ ੪॥੧॥ ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ
ਧੰਨੁਸੁਵੇਲਾਜਿਨੁਦਰਸਨੁਕਰਣਾ॥ ਹਉਬਲਿਬਲਿਗਈਸਤਿਗੁਰਚਰਣਾ॥ ੧॥ ਜੀਅਜੰਤ
ਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਭਮੇਲੇ॥ ਅਨਹਤਬਾਣੀਵੇਪ੍ਰਭੁਸਾਚੇਤੇਗੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਚੁਮੰਤ੍ਰੁਤਮਾਸਾਐਸ੍ਰੇਤਬਣਿ
॥ ਸੀਤਲਪੁਰਖਾਦ੍ਰਿਸਟਿਸੁਜਾਣੀ॥ ੨॥ ਸਚੁਧੁਰਪ੍ਰਭੁਖਤੁਮਮਾਤਖਰਿਨਿਵਾਸੀ॥ ਆਇਨ
ਜਾਵੈਮੋਪ੍ਰਭੁਆਬਿਨਾਸੀ॥ ੩॥ ਤਾਮੀਸਰਵਾਲਦਾਸਨਾਮਦੀਨ॥ ਨਾਨਕਸਾਗਰਿਬੂਡ ਨੁ
ਲੀਜੀਨਾ॥ ੪॥ ੨॥ ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ ਤੂਬੇਅੰਤੁਕੋਵੈਮਜਾਣੈ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਕੈਸਬਦਿਪਛਾਣੈ॥ ੧॥ ਸੇਵਕਕੀਸਾਰਦਾਸੀਪਾਏ॥ ਜੀਪਜੀਪਜੀਵਾਪ੍ਰਭੁਚਰਣਤੁ
ਮਾਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਚਾਇਆਭਲਾਪ੍ਰਭੁਮੇਰੇਪ੍ਰਭਦਤੇ॥ ਜਿਸਹਿਜਿਜਨਵਡੁਤਿਨਨਿਤਭਜਤੇ
॥ ਸਦਾਸਦਾਜਾਈਬਲਿਹਰੀ॥ ਇਤਉਤਦੇਖਉਠਾਕੁਰਪੂਰੀ॥ ੨॥ ਮੋਨਿਰਗੁਣ
ਗੁਣੁਕਿਛੁਨਜਾਤਾ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਸਾਪ੍ਰਭੁਦੇਖਿਮਨੁਰਾਤਾ॥ ੪॥ ੨॥ ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ
ਤਰਜਾਮੀਸੋਪ੍ਰਭੁਪੂਰਾ॥ ਦਾਨੁਦੇਇਸਾਪੁਰੀਪੂਰਾ॥ ੧॥ ਕਥਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭੁਦੀਨਦਇਆਲ॥
ਤੇਰੀਓਟਪ੍ਰਭੁਸਰਨਨਾਲਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਾਇਥਾਪਿਓਮੀਆਲਿਨੀਐਅਭਰਮੁਪ੍ਰੀਤੁ॥ ਨਿ
ਕਟਿਵੇਸੋਜਨੁਪ੍ਰਭੁਦੂਰੇ॥ ੨॥ ਜੋਸਿਮਰਨਦਰਿਕਰੇਸੋਧਿਆਏ॥ ਸਭਸਮਾਨਿਰਵਿਆਪ੍ਰਭੁਆਪੀ
॥ ਜੀਆਜੰਤਿਸਗਲੇਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ॥ ਸਗਲਪਰਿਓਨਨਕਰਿਦੁਆਰੇ॥ ੪॥ ੪॥ ਵਡਹੰ
ਸੁਅਲਾਹਣੀ ਤੂਵਡਦਾਤਾਅਤਿਰਾਜਾਈ॥ ਸਭਮਾਗਹਿਰਵਿਆਪ੍ਰਭੁਆਪਣੀ
॥ ਮੇਰੇਪ੍ਰਭੁਈਤਿਆਸੁਅਧਾਰਾ॥ ਹਉਸੁਣਿਸੁਣਿਜੀਵਾਸੁਖਸਾਰਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੇਰੇ
ਸਗਣਿ ਸਤਿਗੁਰਮੇਰੇਪੂਰੇ॥ ਅਨੁਦਿਨਆਖੈਤੇਈਸਿਤਪੂਰੇ॥ ਜਾਚਕਨਾਨਕਆਖਿਸੁਣਾਈ
ਬਾਲਿਹਤੇਰੈ॥ ਕਿਸਹਿਕਿਸਾਪਤੇਰੈਗੁਣਗਾਵਾ॥ ਤੇਰੈਨਾਮਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਵਾ॥ ੨॥ ਕਿਸਹਿ
ਦੇਖਉਹੋਰੁਨਾਹੀਕਿਸੁਸਾਲਾਹੀ॥ ਤੂਸਭਨਾਵਿਚਿਸਭਤੁਝਮਾਹੀ॥ ੩॥ ਤੂਬੇਅੰਤੁਕੋਵੈਮਜਾਣੈ
॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩

ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਧੁਨਿ ਸਚੁ ਸਬਦ ਵੀਚਾਰੋ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥
ਚਾਰਿ ਵੇਦ ਚਹੁ ਖਾਣੀ ਪ੍ਰਗਟੇ ਸਾਸਤ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਰੋ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਸਭੁ ਭਰਮੁ ਪਸਾਰੋ ॥
ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ਹੋਇ ਤਾ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਸੇਵਹਿ ਸਚੁ ਮਨਿ ਸਚੈ
ਤੀਨਿ ਭਵਨ ਸਚੁ ਚਾਖਿਆ ॥ ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਹੋਰੁ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵੈ ਜਨਮੁ ਜੂਐ ਜਨਮੁ ਗਵਾਖਿਆ ॥
ਚਹੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਸਤਜੁਗੁ ਸਚੀ ਜਾਣਹੁ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਚੁ ਸਾਚਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ
ਸਚੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰਾ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਤੇ ਸਚੁ ਉਪਜੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ ॥ ਜਿਸੁ ਸਚੁ ਬੁਝਾਏ ਸੁ ਸਚੁ ਜਾਣੈ
ਸਚੁ ਸਚੇ ਗੁਣ ਸਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਭੁ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੁ ਸਚੇ ਪਰਵਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ਅਤੁ ਗੁਰ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੇਵਕੁ
ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਸੋਭਾ ਸਚੁ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸੇ ਸਿਫਤਿ ਸਚੁ ਸੋ ਪਾਏ ਸਚੁ ਲੋਭਾ ॥ ਸਚੁ ਖਾਣਾ ਸਚੁ ਪੈਨਣਾ
ਸਚੁ ਦੇਖਣੁ ਸਚੁ ਨਾਉ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸੇ ਸਿਫਤਿ ਸਚੁ ਸੋ ਸਚੁ ਜਾਣੈ ਕਾਉ ॥ ਸਚੁ ਸੁਣਹਿ ਸਚੁ ਬੋਲਹਿ
ਸਚੁ ਲਿਖਹਿ ਸਚੁ ਰਖਹਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵੇਖਦਾ ਸਚੇ ਸਚਾ ਪਿਆਰੁ ॥ ੩ ॥ ਅਤੁ ਗੁਰ ਸਚੁ
ਸਚਾ ਸੇਵਕੁ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸੇ ਸਿਫਤਿ ਸਚੁ ਸੋ ਸਚੁ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਤੇ
ਸਚੁ ਨਿਕਸੈ ਜਿਸੁ ਸਚੁ ਵਡਾਈ ਦੇਇ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਲੇਇ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ
ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਭੁ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ੪ ॥ ਅਤੁ ਗੁਰ ਸਚੁ
ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸੇ ਸਿਫਤਿ ਸਚੁ ਸੋ ਸਚੁ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਤੇ ਸਚੁ ਨਿਕਸੈ
ਜਿਸੁ ਸਚੁ ਵਡਾਈ ਦੇਇ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਲੇਇ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੁ
ਸਚੇ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਭੁ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ੫ ॥ ਅਤੁ ਗੁਰ ਸਚੁ ਸਚਾ
ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸੇ ਸਿਫਤਿ ਸਚੁ ਸੋ ਸਚੁ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਤੇ ਸਚੁ ਨਿਕਸੈ
ਜਿਸੁ ਸਚੁ ਵਡਾਈ ਦੇਇ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਲੇਇ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੁ
ਸਚੇ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਭੁ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ੬ ॥ ਅਤੁ ਗੁਰ ਸਚੁ ਸਚਾ
ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸੇ ਸਿਫਤਿ ਸਚੁ ਸੋ ਸਚੁ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਤੇ ਸਚੁ ਨਿਕਸੈ
ਜਿਸੁ ਸਚੁ ਵਡਾਈ ਦੇਇ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਲੇਇ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੁ
ਸਚੇ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਭੁ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ੭ ॥ ਅਤੁ ਗੁਰ ਸਚੁ ਸਚਾ
ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸੇ ਸਿਫਤਿ ਸਚੁ ਸੋ ਸਚੁ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਤੇ ਸਚੁ ਨਿਕਸੈ
ਜਿਸੁ ਸਚੁ ਵਡਾਈ ਦੇਇ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਲੇਇ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੁ
ਸਚੇ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਭੁ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ਮਨੁ ਆਦਹਿ ਸਾਧਾ ਵਦਾ ਬੰਧੁ ਕੈਸੇ
ਹੋਵੈ ਮੋਖੰਤਰਾ ॥ ਇਹੁ ਜੀਉ ਵਸਿ ਕਰਮਾ ਅਧਿਆਈ ਕਾ ਅਭੁ ਦੁਯੀ ਤਰੰਤਰਾ ॥ ੧ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ
ਸੁਆਮੀ ਸਬਦਿ ਚੀਨਿ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਹਿ ਵਡੰਤਰਾ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣੀਐ ਸਾਚੇ
ਸਾਚਿ ਸਮੰਤਰਾ ॥ ੨ ॥ ਏਹੁ ਮਨੁ ਮੇਰੇ ਸਦ ਕੰ ਬੀਨਾ ਤੇਰਾ ਸਦ ਜਸੁ ਕਰੇ ਗੁਣਵੰਤਰਾ ॥
ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਮੰਤਰਾ ॥ ੩ ॥ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਸਦ ਦੁਖੁ ਹੈ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ
ਮੰਨਿ ਸੁਖੰਤਰਾ ॥ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਪਣੈ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਨਿਵੰਤਰਾ ॥ ੪ ॥ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੀ ਸਚੁ ਮਨਿ
ਸਚੁ ਸੇਵੀ ਸਚੁ ਮੰਤਰਾ ॥ ਸਚੁ ਵੇਖਾ ਸਚੁ ਚੇਤਿ ਸਚੁ ਸਚੁ ਜਪੀ ਸਚੁ ਜੰਤਰਾ ॥ ਸਚੁ ਸਚੁ ਜਿਤੁ ਸਚੇ
ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਚੁ ਵੇਖਣਾ ਸਚੁ ਬੋਲਣਾ ਸਚਾ ਸਭੁ ਆਕਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਤੇ ਸਚੁ ਨਿਕਸੈ ਜਿਸੁ ਸਚੁ
ਵਡਾਈ ਦੇਇ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਲੇਇ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੁ
ਸਚੇ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਭੁ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ੯ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ੧੦ ॥

ਆਗੈ ਹਰਿਕਿਨਾਮੁ ਸਦਾਸੁਖੁ ਸਾਗੁਰੁ ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ ਨਵਾਇਆ ॥੧॥ ਮੁਖੁ ਸੁਹੇਲਾ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਲਾਧਾ ਹਰਿ ਵਰੁ ਦੇਵੈ ਸਿਰਜਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਜੀਨੑੇ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਸੋਖੁ ਭਇਆ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ॥੮॥੭॥

ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੧ ਛੰਤ ੧ ਘਰੁ ੪ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਕਾਇਆ ਕੂੜਿ ਵਿਗਾੜਿ ਵਿਗੋਵੀ ਹਰਿ ਕਰਤਾ ਨਦਰੀ ਕੀਆ ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਅਤਿ ਵਡ ਦਾਤਾ ਸਾਚੀ ਨਾਈ ਮੀਠਾ ॥ ਸਾਚੀ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹ ਸਚੁ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਤਖਤੁ ਵਸੀਠਾ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸੋਭ ਨਿਵਾਸੀ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਡੀਠਾ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ ਵਜੀਰੀ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਮੀਠਾ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚਾ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਕੀਆ ॥ ਕਾਇਆ ਕੂੜਿ ਵਿਗਾੜਿ ਵਿਗੋਵੀ ਹਰਿ ਕਰਤਾ ਨਦਰੀ ਕੀਆ ॥੧॥ ਤੇਰੇ ਕਰਣੇ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ ਤੂ ਕਰਤਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ਤੂ ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੋ ਸੋਈ ॥ ਤੂ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤਹਿ ਤੂ ਸਭ ਤੋਂ ਬਾਹਰਿ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਪਿਰੁ ਸੋਈ ॥ ਤੂ ਸਭ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਤੇ ਤੂਹੈ ਤੂ ਸਭ ਮਾਹਿ ਸਮ

ਨਾਮਬਾਣੀ ਸੁਹਾਈ ਐ ਕਸਾਈ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਮਿਲਹਿ ਵਡਭਾਗੀ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਵਾਰੀ ॥੧॥ ਨਿਰਗੁਣ ਵੰਞਣ ਵੰਞਦੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਪਾਈ ਦਰੁ ਕੰਤ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਗਈ ਤਾਂ ਕੰਤ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਵਿਗਸਿਆ ਗੁਰ ਵੇਗਸਿ ਆਕਥ ਕਥਨ ਨ ਜਾਇ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਵਿਗਸਿਆ ਗੁਰ ਵੇਖਿ ਹਦੂਰੇ ਜਾਇ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਸਹਜੁ ਸੁਭਾਇ ॥ ਧਨ ਬਾਲੀ ਭੋਲੀ ਪ੍ਰਭੁ ਸਹਜਿ ਰਵੈ ਮਿਲਿ ਆਕਥ ਮਹਿ ਥਾਇ ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਖਿਆ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਇਆ ਅਤ੍ਰਿਪਤਿ ਸਰਿ ਸੰਤੋਖਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਪਾਈ ਸਾਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਸੋ ਹਰਿ ਕਾਹੇ ਵੀਸਰੈ ਜੋ ਜੀਅ ਦੇਹ ਤੁਮ੍ਹ੍ਹ ਦੇਇ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਸਾਹਿਬੁ ਵਰਤਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਕੋਇ ॥ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਈਐ ਇਨ ਬਿਧਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇ ॥ ਜਿਨੀ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਤਿਨੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਸਿਰੁ ਧਰਿ ਤਲੀ ਗਲੀ ਆਇ ॥ ਸਹਜੇ ਮਾਤੀ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵਸਾਇ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਸੁਹਾਗਣਿ ਏਕ ਲਿਵ ਜਾਗੈ ਤਿਨਿ ਸਚੁ ਸੀਗਾਰੁ ਬਣਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਪਾਈ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਵਰੁ ਘਰਿ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੀ ਦੇਖੈ ਸਦਾ ਹਜੂਰੇ ॥ ਸਾਚੈ ਨੇਹਿ ਲਗੀ ਸਚੁ ਬੂਝੈ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸੂਰੇ ॥ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ਸਾਚੇ ਸਾਚੀ ਨਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੈ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਈ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਈ ॥੨॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਕੁ ਵਟਪ ਗੁਰਬਾਣੀ ਜੋਨਿ ਨ ਜੀਜੈ ਕੋਈ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਤਿਸਹਿ ਨ ਜਾਣੈ ਮੂਲੇ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਪਾਈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਦੁਖੁ ਦੁਖੁ ਕਰਤੇ ਬਿਹਾਵੈ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਤੈ ਰੋਈ ॥ ਗੁਣ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਅਵਗਣ ਵਿਕਣਹਿ ਤਿਉ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਈ ਵਡੀ ਵਡਾਈ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਜਿਨਿ ਕਾਲੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਗੋਈ ॥੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੇਤੀ ਤਰਿ ਅੰਤਰਿ ਬੀਜੀ ਤਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੰਮੈ ॥ ਤਰਿ ਜੰਮੈ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਵੈ ॥ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਵੈ ॥ ਤਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸਲਾਹੇ ਸਚੁ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਵਖਾਣੈ ॥ ਤਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਜਿਹਵਾ ਸਚੁ ਰਸੁ ਰਸਨਾ ਸਚੁ ਭਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ

ਸੁਖਮਨਿ ਸਾਹਿਬ ॥ ਜੋ ਯਹੁ ਸਿਮਰੈ ਸਿਖਿ ਆਖੈ ਵੀਚਾਰੈ ਤਿਸ ਕਾ ਦੁਖੁ ਪਾਪ ਨਾਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਆਸੈ ਸਭ ਪੂਰਨ ਹੋਗਾ ॥ ੨ ॥ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਜੋ ਸੁਖਮਨਿ ਸੁਣਦਾ ਸੁਧਿ ਨਰਕ ਵੀ ਨਾ ਜਾਗਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਿਆਰੇ ਮਿਤ ਮਨ ਕੇ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਹੋਆ ਨਿਹਾਲ ॥ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਗੁਰ ਸਾਹਿਬ ਸਿਮਰਿਆ ਸਭ ਸੁਖ ਨਾਨਕ ਨਾਲ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਿਆਰੇ ਵੇਸੀ ਬੈਠੇ ਸਚਿ ਸਚਾ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ ਸਭੇ ਸੇਵ ਲਗਿਆ ਸੇਵਕ ਕੇਰੀ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਬਣਾਇਆ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਵਿਚਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਗਈ ਸਚੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਏਹ ਸੁਖਮਨੀ ਹੋਆ ਸੁਖਮਨਾ ਸਭ ਦੁਖ ਨਿਵਾਰਣਹਾਰ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਸਚਿ ਸਚਾ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਸਚੇ ਸਚਾ ਸਾਰ ॥ ਸਚੇ ਸਚਾ ਸੇਵਹੁ ਸਚੇ ਸਚਾ ਸਾਚਾ ਸਾਚੇ ਸਭਦਿ ਸੁਰਤਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਪਰਗਹਿ ਨਿਜ ਘਰਿ ਆਇਆ ਸਹਿਜਿ ਗੁਰੂ ਤੇ ਇਵ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋਨਿ ਨ ਜੀਅਤੇ ਸੇਈ ਅਬਿਨਾਸੀ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ੬ ॥

ਰਾਗੁ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੪ ਛੰਤ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਧਿਆਈ ਹੈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ

ਏਲਾ ਹਥੁ ਮਾਰਿ ਸੋਜਾ ॥ ॥ ਬਿਨੁ ਭਗਤੀ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ਪਤਿ ਖੋਈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਵਣਜੀਅਹਿ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਜੋ ਸਚੇ ਏਤੁ ਵਖਰਿ ਲਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਆਸਾ ਇਆਸੀ ਕੁਦਹੁ ਪੈਖੈ ਦਾਇਦੁ ਪਾਰਸਾ ॥ ਕੁਹੁ ਬੈਠਿਆ ਖੁਸਦਾ ਵਾਵਦੀ ਬਹੁ ਵਧਹਿ ਵਿਕਾਸਾ ॥ ਦੁਹ ਵਧਹਿ ਵਿਕਾਸਾ ਸਭ ਆਸਾ ਇਹੁ ਜੰਜਾਲੁ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਤਿਖ ਨ ਉਤਰੈ ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ਭਰਮਾਲੁ ॥ ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀਐ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸਚੁ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ੨ ॥ ਆਸਾ ਇਆਸੀ ਕੁਦਹੁ ਪੈਖੈ ਦਾਇਦੁ ਪਾਰਸਾ ॥ ਕੁਹੁ ਬੈਠਿਆ ਖੁਸਦਾ ਵਾਵਦੀ ਬਹੁ ਵਧਹਿ ਵਿਕਾਸਾ ॥ ਦੁਹ ਵਧਹਿ ਵਿਕਾਸਾ ਸਭ ਆਸਾ ਇਹੁ ਜੰਜਾਲੁ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਤਿਖ ਨ ਉਤਰੈ ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ਭਰਮਾਲੁ ॥ ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀਐ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸਚੁ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ੨ ॥ ਜਿਤੁ ਤੂ ਲਾਵਹਿ ਤਿਤੁ ਲਗਾ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਾਣ ਸਖਾਈ ॥ ਜਿਉ ਤੂ ਰਾਖਹਿ ਤਿਵ ਹੀ ਰਹਣਾ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤੁਝ ਹੀ ਪਾਹਿ ॥ ਜਿਉ ਤੂ ਦੇਹਿ ਤਿਵ ਹੀ ਜਨੁ ਲੈਸੀ ਤੂ ਸਭ ਦੇਖਹਿ ਥਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਤੂ ਮਿਲਹਿ ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਜਨੁ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥ ੩ ॥ ਜਿਤੁ ਤੂ ਲਾਵਹਿ ਤਿਤੁ ਲਗਾ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਾਣ ਸਖਾਈ ॥ ਜਿਉ ਤੂ ਰਾਖਹਿ ਤਿਵ ਹੀ ਰਹਣਾ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤੁਝ ਹੀ ਪਾਹਿ ॥ ਜਿਉ ਤੂ ਦੇਹਿ ਤਿਵ ਹੀ ਜਨੁ ਲੈਸੀ ਤੂ ਸਭ ਦੇਖਹਿ ਥਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਤੂ ਮਿਲਹਿ ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਜਨੁ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹੁ ਸਾਚੇ ਵਣਜਾਰੇ ॥ ਸਾਚੇ ਲਾਦੇ ਸਚੁ ਸਮ੍ਹਾਰੇ ॥ ਸਚੁ ਤੋਲਾ ਸਚੁ ਪੈਮਾਨਾ ॥ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ਸਚੁ ਹੈ ਖਾਣਾ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਸਾਚੇ ਮਾਰਗ ਚਲਣਾ ॥ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਬੋਲਣਾ ॥ ਸਾਚੁ ਸੁਣਣਾ ਸਚੁ ਕਾਨੀ ॥ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਮੀਠਾ ਬਾਣੀ ॥ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ਸਾਚੇ ਗਾਵਣ ਸਚੁ ਮਨਾਵਣ ॥ ਸਾਚੁ ਸੁਣਾਵਣ ਸਚੁ ਸੁਹਾਵਣ ॥ ਸਚੁ ਸੁਣਿ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਸਚੁ ਵਖਾਣਿ ਸਚੁ ਜਾਨਿਆ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਵੈ ॥ ੩ ॥ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਅੰਤਰਿ ਜਾਗੀ ॥ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰੁ ॥ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਰੂਪ ਰੰਗਾਰੁ ॥ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਵੈ ॥ ੪ ॥ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਲਾਗੈ ਭੂਖ ॥ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਨ ਉਤਰੈ ਦੂਖ ॥ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਸਦ ਹੀ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਸਹਾਈ ਹੋਇ ॥ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਵੈ ॥ ੫ ॥ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤੇ ਕੀ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਸਭ ਲੈਸੀ ॥ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਸਭ ਦੈਸੀ ॥ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਵੈ ॥ ੬ ॥ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਆਪੇ ਸਚੁ ਭਾਖੈ ਸਾਰਙਪਾਣੀ ॥ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪ ਤਪ ਪਰਧਾਨੁ ॥ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਵੈ ॥ ੭ ॥ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਕੀਮ ਨ ਪਾਇ ॥ ਕਹਣਾ ਕਥਨੁ ਨ ਕਰਿਆ ਜਾਇ ॥ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਆਖਿ ਆਖਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਵੈ ॥ ੮ ॥ ੨ ॥

ਵਸਾਈਆ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮੈਮੀਠਾਲਾਗੈਹਰਿਨਾਮੈਸਾਂਤਿਬਿਦੁ ਖਵਿਸਰਜਾਵਾ॥ ਵਡਭਾਗੀਗੁਰਦ
ਰਸਨੁਪਾਇਆਧਨੁਧਨੁਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾ॥ ਖੁਰਤਬੈਰਤਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵ ਜਾਸਿਤੁਸੋਝੀ
ਸੋਤਿਪਾਈ॥ ਮੇਰੈਮਨਿਮੈਮੀਨਿਸਾਤਿਗੁਰਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਈ॥੧॥ ਹਉਜੀਵਾਹਉਜੀਵਾਸੁਣਿ
ਗੁਰਦੇਖਿਸਰਸੇਤਾ॥ ਹਰਿਨਾਮੈਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਏਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਵਿਗਸੇਤਾ॥ ਜਿਉ
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਕਮਲਾਪਰਗਾਸੇਹਰਿਨਾਮੁਮਨਵਸਿਧਿਪਾਈ॥ ਹਉਮੈਮੇਰਾਗੁਗਾ॥ਇਆਦੁਖੁ
ਬਾਹਰਿਸਹਜਿਸਮਾਧਿਲਗਾਈ॥ ਹਰਿਨਾਮੁਵਡਭਾਈਸਤਿਗੁਰਤੇਪਾਈਸੁਖੁਸਤਿਗੁ
ਦੇਵਾਮਨਪਰਗਸੇ॥ ਹਉਜੀਵਾਹਉਜੀਵਾਸਤਿਗੁਰਦੇਖਿਸਗਲੇ॥ ੨॥ ਕਿਰਈਆਇਕਿਵੈਈਆ
ਲਿਖਿਆਲਾਵੈਮੇਰਾਸਾਤਿਗੁਰੁਪੂਰਤਾ॥ ਹਉਮਨੁਤਨੁਹਉਮਨੁਤਨੁਦੇਵਾਂਤਿਸੁਕਾਟਿਸੀ
ਸਤਾ॥ ਹਉਮਨੁਤਨੁਕਾਟਿਕਾਟਿਤਿਸੁਦੇਈਜੋਸਾਤਿਗੁਰਬਚਨਸੁਣਏ॥ ਮੈਮੈਮੀਬੈ
ਰਾਗੁਭਇਆਵੈਰਾਗੀ॥ ਮਿਲਿਗੁਰਦਰਸਨਿਸੁਖੁਪਾਏ॥ ਹਰਿਹਰਿਨੈਪਾਕੁਨਮੁਖਦੇ
ਤੇਦੇਪੁਸਤਿਗੁਰਚਰਨਨਮਸਕਾਰੁ॥ ਕਿਰਈਆਇਕਿਰਈਆ॥ ਇਨਿਮਿਲਾਵੈਮੇਰਾਸਾਤਿਗੁਸੁ
ਰਾ॥ ੩॥ ਗੁਰਜੇਵਡੁਗੁਰਜੇਵਡੁਦਤਾਸੋਏ ਵਡੁਨਕਿਦੀਆ॥ ਹਰਿਦ੍ਰਿੜਹਰਿਜਪਿਸਤਿਗੁਰ
ਹਰਿਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਜੋਈਆ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜੀਮੀ ਅਰਾਧਿਆਤਿਨਕਦੂਖੁਭੁਖ
ਭਉਭਾਗਾ॥ ਸੋਵਡਭਾਈਮਿਲੈਵਡਭਾਗੀ॥ ਜਿਨਗੁਰਚਰਨੀਮਨੁਲਾਗਾ॥ ਕਹੁਨਾਨਕ
ਕਰਿਮਿਲਿਪ੍ਰੀਮਿਲਾਈਮਿਲੈਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖਸੁਖੋਈ॥ ਗੁਰਜੇਵਡੁਗੁਰਜੇਵਡੁ
ਤਾਸੋਏ ਵਡੁਨਕਿਦੀਈ॥ ੪॥ ੧॥ ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ ੪ ਹਉਗੁਰਬਿਨੁਹਉਗੁਰਬਿਨੁ
ਖੀਨਿਮਾਣੁਹੀਆ॥ ਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾਗੁਰਮੇਲਿਸਮਝੀਆ॥ ਜਿਤਿਗੁਰਮੇਲਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਣੀਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥ ਜੋਸੁਕਰਣਿਸੋਉ
ਡੁੰਮੁਡੁਢੰਦੀਸੋਸਜਣੁਹਰਿਮਿਲਾਇਆ॥ ਇਕਾਦ੍ਰਿਸਟਿਹਰਿਦੇਖਾਂਚਜਾਂਮਿਲਿ
ਤਮਸਾਮੁਵਞਣੀ॥ ਹਉਗੁਰਬਿਨੁਹਉਗੁਰਬਿਨੁਖੀਗੀਨਿਆਣੀ॥ ੧॥ ਜਿਨਸਤਿਗੁਰੁ
ਨਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆਤਿਨਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮੇਲਿਮਿਲਾਇਆ॥ ਤਿਨਚਰਣਤਿਨਚਰਣ
ਸੇਵਵਡਭਾਗਹਰਿਨਾਮੁਕੇਪਾਇਆ॥ ਹਰਿਤਿਨਚਰਣਜੋਵਤਿਨਕੇਜਿਨਸਤਿ
ਗੁਰੁਪੂਰਾਬੁਝਾਇਆ॥ ਭਰਮੁਵਞਤਾਤਮਾਂਤਰਜਾਮੀਮੇਰੀਸਭਧਾਪੀ॥ ਹਿਰਿਹਰਿ
ਗੁਰਸਿਖਾਮੋਹਿਮੇਰੀਸਭਧਾਪੂਰੀਅਨਦਿਨੁਗੁਣਗਾਏ॥ ਜਿਨਸਤਿਗੁਰੁਜਿਨ
ਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆਤਿਨਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥ ੨॥ ਹਉਢੁਢੀਹਉਢੁਢੀਵਞਗੀਗੁਰਸਿ

ਖਮੀਤਹਿਆਲੇਗਾਮਾ॥ ਹਰਿਨਾਮੈਹਰਿਨਾਮੁਸੁਣਾਏਮੇਰਾਪ੍ਰੀਤਮੁਨਾਮੁਅਧਾਰੁਗਾਮਾ॥ ਹਰਿਨ
ਰਿਨਾਮੈਸਾਖਾਈ॥ ਤਿਸੁਬਿਨੁਘੜੀਨਿਮਖਨ ਜੀਜੀਵਾ॥ ਹਰਿਜਿਹਰਿਦ੍ਰਿੜਾਏਸੁਖ
ਦਾਤਾਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਾ॥ ਹਰਿਅਪੋਸਧਾਲਾਇਮੀਲਾਏਹਰਿਅਪੋਅੰਮੀਪਾ
ਵੈ॥ ਤਿਉਦੁਬਾਰੀਪਿਉਦੁਰਾਗੁਸਿਖਾਮੀਤੀਪਿਆਰੇ॥ ੩॥ ਹਰਿਅਪੋਹਰਿਅਪੋਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜ
ਨੁਸੇਈਗਾਮਾ॥ ਹਰਿਅਪੋਹਰਿਅਪੋਮੈਲੈਕੋਰੇਸੋਹੀਰਾ॥ ਜੋਹਰਿਪ੍ਰਭੁਰਵੈਸੋਈਹੋਵੈ
ਵਰਨਨਕਰਣਜਾਈ॥ ਬਹਤੁਸਿਆਣਪਾਇਆਨਜਾਈਕਰਿਥਾਕੇਸਭਿਚਤੁਰਾਈ॥
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਨਾਨਕਦੇਖਿਆਮੈਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ ਹਰਿਅਪੋਹਰਿਅਪੋ
ਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਸੋਈ॥ ੪॥ ੨॥ ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ ੪ ਹਰਿਸਤਿਗੁਰਹਰਿਸਤਿਗੁਰ
ਮੇਲਿਹਰਿਸਤਿਗੁਰਚਰਣਮਨੁਲਾਇਆ॥ ਤਿਸਕਾਅਹਿਆਨੁਗਵਾਇਆਸੁਗਿ
ਆਸੁਅੰਜਨੁਗੁਰਿਪਾਇਆ॥ ਗੁਰਕਿਆਖਨਿਅੰਜਨੁਸਤਿਗੁਰੂਪਾਇਆਨਹਿਆਸਾ
ਮੋਹਬਿਨਸੇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਹਰਿਜਪਿਆਸਾਸਗਿਰਾਸੇ॥ ਜਿਨ
ਕਉਹਰਿਮਿਹਰਿਕਿਰਮਧਾਰੀਤੇਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਲਾਇਆ॥ ਹਰਿਸਤਿਗੁਰਹਰਿਸਤਿਗੁਰ
ਮੇਲਿਹਰਿਸਤਿਗੁਰਚਰਣਨਮਸਕਾਇਆ॥ ੧॥ ਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾਸਤਿਗੁਪੂਆਸਾ
ਮੇਗੁਰਬਿਨੁਰਹਣੁਨਜਾਈਰਾਮ॥ ਹਰਿਨਾਮੈਹਰਿਨਾਮੁਦੇਵੈਮੇਰਾਅੰਤਿਸਖਾਈਰਾਮ॥ ਹਰਿ
ਹਰਿਨਾਮੁਮੇਰਾਅੰਤਿਸਖਾਈਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਿਨਮੁਝਿਫੁਰਮਾਇਆ॥ ਜਿਥੈਮੈਪੁਤੁਕੁਲਾਚੁਕੁ
ਈਬੇਲੀਨਾਹੀ॥ ਤਿਥੈਮੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਛਡਾਇਆ॥ ਧਨੁਧਨੁਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਜਿ
ਤੁਮੈਅਭਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈ॥ ਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੂਪਾਅਰਾਮੈਗੁਰਬਿਨੁ
ਰਹਣੁਨਜਾਈ॥ ੨॥ ਜਿਨੀਦਰਸਨੁਜਿਨੀਦਰਸਨੁਸਤਿਗੁਰਪੂਰਾਖਨਪਾਇਆਰਾਮ॥
ਤਿਨਨੀਹਢਲਾਤਿਨਨੀਹਢਲਾਜਨਮੁਸਭੁਚਿਥਾਗਵਾਇਆਰਾਮ॥ ਨਿਹਢਲੁਜਨ
ਮੁਤਿਨਾਬ੍ਰਿਥਾਗਵਾਇਆਤੇਸਾਕਤਮੁਏਅਜ੍ਹਾਰੁ॥ ਘਰਿਹੰਦੇਵਤੀਨਪਦਗਬਿਕੁਖੇਕਰੁ
ਹੀਣਮਿਦ੍ਰੁਡੇ॥ ਹਰਿਹਰਿਤਿਨਕਦਾਸੁਨਕਰੇਸੋਜੋਨੀਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਿਆਇਆ॥
ਜਿਨੀਦਰਸਨੁਜਿਨੀਦਰਸਨੁਸਤਿਗੁਪੂਰਾਖਨਪਾਇਆ॥ ੩॥ ਹਮਚਾਰਿਕੁਸਮਚਾਰਿ
ਕਦੀਨਹਰਿਪਾਸਿਬੇਨੰਤੀਰਾਮਾ॥ ਗੁਰਮੀਲਿਗੁਰਮੇਲਿਮੇਰਾਪ੍ਰੀਤਮੁਆਰਾਮਸਤਿਗੁਰਕ
ਰਹਭਗਤੀਰਾਮਾ॥ ਹਰਿਹਰਿਸਤਿਗੁਰਕਰਹਭਗਤੀਜੀਹਰਿਪ੍ਰਭੁਕਿਰਪਾਧਾਰੇ॥ ਮੇਗੁਰ
ਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈਬੇਲੀਗੁਰਸਤਿਗੁਰੂਣਮੇਲੇ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਕਸੁਨਿਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇ

ਆਨਦਿਨੁਹਰਿਨਾਮੁਹਰਿਸੇਤੀ॥੩॥ਮਨਚਾਹਿਓਕਰਮਚਾਹਿਓਫਲੁਹੀਨਾ ਰਿਪਾਸਿਬੇਨੰਤੀ॥੪॥੨॥

ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ ੪ ਹਰਿਕਿਰਪਾਕਰੇਕਿਰਪਾਕਰਿਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲਿਸੁਖਦਾਤਾ॥

ਮਨਮੁਛੁਟੜਮਨਮੁਛੁਟੜਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿਛਬਾਤਾ॥ਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿਹਰਿਮੁਛੁਟੜ ਹਰਿਜੀਰਿਨਮੁਪਦਾਰਥੁਪਾਇਆ॥ਪਾਇਲਗਤਹਰਿਤਕਰਹਰਿਬੰਨੈ॥ਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਿਮੈ ਬੁਝਬੁਝਾਇਆ॥ਸੋਈਭਗਤਦਖੁਸੁਖੁਸਮਝਤਹਰਿਜੋਨਹਰਿਨਾਮਿਮਹਰਿਤਾ॥ ਹਰਿਕਿਰਪਾਕਰਿਕਰਿਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲਿਸੁਖਦਾਤਾ॥੧॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਸਤਿਗੁਰੁਮੈ ਸੁਣਿਸੁਣਿਸਤਿਗੁਰੁਮੈਪਾਪਾਹਰਾ॥ਜਪਿਜਪਿਹਰਿਹਰਿਜਪਿਹਰਿਜਪਿਹਰਿਨਾਮੁਮੇਰੈ ਮਨਿਭਾਇਆ॥ਨਾਨਕਜਿਨਹਰਿਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਤਿਨਾਅਗੈਦੁਖੁਬਹੁਤਾ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁਮੈਪੁਰਖੁਨਿਰਾਲਮੁਮੂਰਤਿਹੈਅਪਾਰਾ॥ਜੋਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੈਆਪਣਾਤਿਸਦਾ ਹੋਵੈਨਿਹਾਲਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਜਿਨਿਮੁਖਿਜਾਤਿਆਤਿਨਿਮੁਖਿਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਲਾ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਜਿਨਿਮੁਖਿਨਾਮੀਆਤਿਨਿਮੁਖਿਹਰਿਨਾਮੁਵਖਾਣਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਜਿਨਿਮੁਖਿ ਸੁਣਿਆਤਿਨਿਮੁਖਿਹਰਿਨਾਮੁਵਖਾਣਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਜਿਨਿਮੁਖਿਨਾਮੀਆਤਿਨਿਮੁਖਿ ਹਰਿਨਾਮੁਵਖਾਣਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਜਿਨਿਮੁਖਿਸੁਣਿਆਤਿਨਿਮੁਖਿਹਰਿਨਾਮੁਵਖਾਣ

ਰਿਗੁਰਜੀਅਗਿਭੁਗਾਇਆਬਾ॥ਹਰਿਗਾਏਅੰਗਿਭੁਗਾਇਆ॥ਹਰਿਸੇਵਸੇਵਕੋਸੇਵ
ਕੀ॥ਪੂਰਬਜਨਾਇਥੇਵੇਰ ਹਮ॥ਹਰਿਕੀਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮਾਣੇਰੰਗਕਰੀ॥ਗੁਣਨਾਮਗਾਏਮਨਿਸੁਖ
ਦੇਹਰਿਗੁਰਮਤੀਮਨਿਧਿਆਇਆ॥ਜੋਜਨਨਕਰਿਕਿਰਪਾਧਰੀਦੇਸੋਈਰੀਝ
ਕੈਮਿਆਇਆ॥੪॥੨॥੬॥੧੪॥

ਰਾਗੁਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ ੪ ਛੰਤਘਰੁ ੧ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰੀਮਿਲਿਲਧਾਜੀਰਾਮਿਧਿਆਇਆ॥ਇਹਤਨੁਮਨੁਦਿਤਨਵਾਰਵੰਞਾਬਾ॥ਇ
ਨੁਮਨੁਦਿਤਨੁਵਾਜਾਜਿਤਾਚੁਕੀਕਾਣਿਜਾਣੀ॥ਮਾਸਥਿਤੁਖੀਆਮੀਪ੍ਰਭੁ
ਆਗਲਿਆਵਣਜਾਣੀ॥ਜੋਧਾਗੁਲਖਾਸਾਜਿਸਮਾਧਾਰਿਕਨਾਮੁਅਧਾ
ਰਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਖੀਮਾਣੇਸਾਈਆਂਗੁਪ੍ਰਭੁਪੇਖਉਨਮਸਕਾਰਾ॥੧॥ਸੁਣਿਸਜਨ
ਜੀਮੈਡੇਮੀਤਾਬਾ॥ਗੁਰਿਮੈਡੈਸਬਦੁਦਸਾਚੁਨੀਤਾਬਾ॥ਸਚੁਸਬਦੁਧਿਆ
ਇਆਮੰਗਲਜੁਗਾਇਆਚੁਕੇਮਨਭਰਮੰਦੇਸਾ॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਕਤਹਿਨਜਾਇ
ਆਸਦਾਸਦਸੰਗਿਬੈਸਾ॥ਪ੍ਰਭੁਜੀਭਣਾਸਚਾਮਣੂਪ੍ਰਭਿਕਿਰਿਪਧਨੁਸਹਜੇਹੀਤਾ॥
ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਸੁਜਨਮਬਾਲਿਜੋਗੀਤੇਦਾਦਸੁਸਭਨੀਪੈਲੀਤਾ॥੨॥ਤਉਤੁਠਾਤਾਰਿ
ਧਾਤਿਆਈਆਮੰਨੁਖੀਆਰਿਛਾਸਕਤਾਰਿਸਸਚੁਬੁਝਾਇਆ॥ਮਨੁਖੀਆਰਿਛ
ਚੁਕੀਨਿਸਾਣਾਇਆਬਹੁਤੁਖਜਾਨਾ॥ਸਿਖਸੇਵਕਸਭਿਕੁਟਿ ਲਲਾਗੇਹਉਸਭਿ
ਗੁਰਕੈਕੁਰਬਾਨਾ॥ਨਿਰਭਉਭਉਏਖਸਮਮੰਗੈਗਾਤੇਜਸਮਕੀਦਾਸਬੁਝਾਏ॥ਨਾਨਕ
ਦਾਸੁਸਦਾਸੀਤੇਦੂਤੇਗੈਭਗਤਿਕਰੰਉਓਲਿਵਲਾਏ॥੩॥ਪ੍ਰਭੁਜੀਆਸਾਜੀਸੇ
ਸਭਿਨਿਗੁਣਜੀਉਸਭਗੁਣਤੇਰੇਨਾਮਾ॥ਸਭਿਤੁਧੁਪਾਸਿਤੂਸਭਨਾਹੀ
ਮੋਹਿਨਿਗੁਣਜੀਉਸਭਗੁਣਤੇਰੇਨਾਮਾ॥ਗੁਣੁਅਵਗਣੁਮੇਰਾਕਿਛੁਨਾਚੀਤਿਆ
ਅਖੰਡੀਤੁਧੁਸਭਾਹੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕ ਆਖਿਨਮਾਹੀਵਜੀਵਾਧਾਈਵਾਜੇਅਨਹਦਤੂਰੇ॥
ਸੋਵਡਭਾਗੀਜਿਸੁਲਧਾਹਰਿਪਾਇਆਬਾ॥ਸੋਵਡਭਾਗੀਜਿਸੁਲਧਾ
ਰਾਮਿਧਿਆਇਆ॥ਇਹਤਨੁਮਨੁਦਿਤਨਵਾਰਵੰਞਾਬਾ॥ਇਨੁਮਨੁਦਿਤਨੁ
ਵਾਜਾਜਿਤਾਚੁਕੀਕਾਣਿਜਾਣੀ॥ਮਾਸਥਿਤੁਖੀਆਮੀਪ੍ਰਭੁ
ਆਗਲਿਆਵਣਜਾਣੀ॥ਜੋਧਾਗੁਲਖਾਸਾਜਿਸਮਾਧਾਰਿਕਨਾਮੁਅਧਾ
ਰਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਖੀਮਾਣੇਸਾਈਆਂਗੁਪ੍ਰਭੁਪੇਖਉਨਮਸਕਾਰਾ॥੧॥ਸੁਣਿਸਜਨ
ਜੀਮੈਡੇਮੀਤਾਬਾ॥ਗੁਰਿਮੈਡੈਸਬਦੁਦਸਾਚੁਨੀਤਾਬਾ॥ਸਚੁਸਬਦੁਧਿਆ
ਇਆਮੰਗਲਜੁਗਾਇਆਚੁਕੇਮਨਭਰਮੰਦੇਸਾ॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਕਤਹਿਨਜਾਇ
ਆਸਦਾਸਦਸੰਗਿਬੈਸਾ॥ਪ੍ਰਭੁਜੀਭਣਾਸਚਾਮਣੂਪ੍ਰਭਿਕਿਰਿਪਧਨੁਸਹਜੇਹੀਤਾ॥
ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਸੁਜਨਮਬਾਲਿਜੋਗੀਤੇਦਾਦਸੁਸਭਨੀਪੈਲੀਤਾ॥੨॥ਤਉਤੁਠਾਤਾਰਿ
ਧਾਤਿਆਈਆਮੰਨੁਖੀਆਰਿਛਾਸਕਤਾਰਿਸਸਚੁਬੁਝਾਇਆ॥ਮਨੁਖੀਆਰਿਛ
ਚੁਕੀਨਿਸਾਣਾਇਆਬਹੁਤੁਖਜਾਨਾ॥ਸਿਖਸੇਵਕਸਭਿਕੁਟਿ ਲਲਾਗੇਹਉਸਭਿ
ਗੁਰਕੈਕੁਰਬਾਨਾ॥ਨਿਰਭਉਭਉਏਖਸਮਮੰਗੈਗਾਤੇਜਸਮਕੀਦਾਸਬੁਝਾਏ॥ਨਾਨਕ
ਦਾਸੁਸਦਾਸੀਤੇਦੂਤੇਗੈਭਗਤਿਕਰੰਉਓਲਿਵਲਾਏ॥੩॥ਪ੍ਰਭੁਜੀਆਸਾਜੀਸੇ
ਸਭਿਨਿਗੁਣਜੀਉਸਭਗੁਣਤੇਰੇਨਾਮਾ॥ਸਭਿਤੁਧੁਪਾਸਿਤੂਸਭਨਾਹੀ
ਮੋਹਿਨਿਗੁਣਜੀਉਸਭਗੁਣਤੇਰੇਨਾਮਾ॥ਗੁਣੁਅਵਗਣੁਮੇਰਾਕਿਛੁਨਾਚੀਤਿਆ
ਅਖੰਡੀਤੁਧੁਸਭਾਹੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕ ਆਖਿਨਮਾਹੀਵਜੀਵਾਧਾਈਵਾਜੇਅਨਹਦਤੂਰੇ॥
ਸੋਵਡਭਾਗੀਜਿਸੁਲਧਾਹਰਿਪਾਇਆਬਾ॥ਸੋਵਡਭਾਗੀਜਿਸੁਲਧਾ
ਰਾਮਿਧਿਆਇਆ॥ਇਹਤਨੁਮਨੁਦਿਤਨਵਾਰਵੰਞਾਬਾ॥ਇਨੁਮਨੁਦਿਤਨੁ
ਵਾਜਾਜਿਤਾਚੁਕੀਕਾਣਿਜਾਣੀ॥ਮਾਸਥਿਤੁਖੀਆਮੀਪ੍ਰਭੁ
ਆਗਲਿਆਵਣਜਾਣੀ॥ਜੋਧਾਗੁਲਖਾਸਾਜਿਸਮਾਧਾਰਿਕਨਾਮੁਅਧਾ
ਰਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਖੀਮਾਣੇਸਾਈਆਂਗੁਪ੍ਰਭੁਪੇਖਉਨਮਸਕਾਰਾ॥੧॥ਸੁਣਿਸਜਨ

ਬਸੁਦੇਜਗੀਮਨਸਰਤਾ॥ਬਿਨਵੀਤਿਨਨਾਕਦਾਸੁਤੇਸਾਬੁੰਜੀਐਤੇਰੇਤੁਕਰਤਾ॥੨॥ਆ
ਹਹਾਕਿਧੇਆਈਐਰਾਮਾ॥ਮਨਿਵਿਛੋਅੜਾਫਿਰਾਈਐਰਾਮਾ॥ਮਨਇਛਾਪੂ
ਐਪ੍ਰਭੁਧੇਆਈਐਮਿਲਜਿਸੁਕੇਦਾਸਾ॥ਗੋਵਿਦੁਗਾਈਐਸਾਧਸੰਗਾਈਐਛਡੀ
ਪੂਰਨਆਸਾ॥ਤਜਿਮਾਨੁਮੋਹੁਵਿਕਾਰਸਗਲੇਪ੍ਰਭੁਕੇ॥ਨਿਤਾਈਐ॥੧॥ਬਿਨਵੀਤਿਨਨਾਕ
ਦਿਨਸੁਹੇਤੀ॥ਸਦਾਹਰਿਗੁਣਗਾਈਐ॥੨॥ਚਹਿਦਿਨਾਤਿਆਨਤਤਵਜੋਰਾ॥
ਘਟਿਘਟਿਹਰਿਰੰਗੁਬਿਛੁਰਾਜਾਮਿਲੈਦਿਵਸਾਰਾਜੇਅਗਮਅਪਾਰੁ
ਖੁਟਾ॥ਬੁਣਬੇਅੰਤਕਿਛੁਕਾਮਨਾਹੀਕੀਇਨਸਕੇਪਾਰੁਚਾ॥ਐਸੀਖੁਪਾਏਆ
ਪਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇਜੀਐਜੰਤਸਭਿਸਾਜੇ॥ਬਿਨਵੀਤਿਨਨਾਕਸੁਖੁਨਾਮਿਕਗਤੀਦਰਿਵ
ਜਹਿਅਜਦਵਾਜੇ॥੪॥੨॥

ਗਗੁਵਰੰਮੁਮਹਲਾ ਅਲਾਣੀਆਥਮੁ ੧ ਚਉ ਸਤਿਗੁਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਦੀਨੁਸਿੰਦਾਸਚਾਪਾਤਿਸਾਹੁਜੀਨਿਜਗੁਧਯੈਆਇਆ॥ਖੁਲ੍ਹਭਤਿਪੁਨੀਪਾਈਤੁਰੀ
ਜਨੀਅਰਥਾਚਿਤਚਲਾਇਆ॥ਜਾਨੀਖਤਿਚਲਾਇਆਲੇਖਿਆਆਇਆਤੁਨੇਵੀ
ਸਬਾਏ॥ਕਾਇਆਤੈਸਬੀਆਵੈਛੰਦਜਾਦਿਨੁਪੈਨੇਮੇਗੀਐ॥ਜੇਤਾਲਿਖਿਆਤੇਪਾਈ
ਅਜੇਤੁਮੁਗਬੈਕਮਾਇਆ॥ਦੀਨੁਸਿੰਦਾਸਚਾਪਾਤਿਸਾਹੁਜਿਨਿਜਗੁਧਯੈਆਇਆ
॥੧॥ਸਾਹਿਬੁਸਿਮਰਹੁਮੇਰੇਭਾਈਜੋਜਨਮੁਪਦਾਇਆਨਾ॥ਏਥੈਧੰਧਾਕੂੜਾਰਾਜੁ
ਤੜੈਆਗੈਸਚਧਰਜਨਾ॥ਆਗੈਸਚਧਰਜਨਾ॥ਜੋਉੱਸਨਮਾਣਕਰੇਤਗਾਕੂੜੀ॥ਜਿਤੁ
ਜਿਤੁਸੇਵਿਐਦਰਗਹਸੁਖੁਪਾਈਐਨਾਮੁਤਿਸੋਕਾਲੀਜੈ॥ਐਸਾਕੂੜਾਮੁਨਚਲੈਮੂਲੇ
ਸਿਮਿਸਿਮਿਕਿਆਵਿਹਣਾ॥ਸਾਹਿਬੁਸਿਮਰਹੁਮੇਰੇਭਾਈਜੋਜਨਮੁਪਦਾਇਆਨਾ॥
ਜਾਜਿਤਿਸੁਭਵੈਸੰਮ੍ਰਥੁਸੋਈਜੀਲਤੁਏਤੁਸਾਜਾਜੋ॥ਜਾਲਿਝਲਿਮਲਿਓਲਿਗਵਿ
ਰਹਿਆਸਾਚਾਸਿਜਣਣਹਾਰੋ॥ਸਾਚਾਸਿਜਣਣਹਾਰੋਅਬਖਅਪਾਰੋਤਕਅਤੁਮਾਪੀ
ਆ॥ਆਇਐਤਿਨਕਾਸਫਲੁਭਇਆਜੋਇਕਮਨਿਜਿਨੀਧਿਆਇਆ॥ਛਡੇਛਲਿ
ਉਸਚੇਐਪੁਰਖੀਅਸਦ੍ਰਗਣਹਾਰਾ॥ਜੋਤਿਸੁਭਵੈਸੰਮ੍ਰਥੁਸੋਈਜੀਲਤੁਏਤੁਸਾ
ਸੋਗੋਤ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਜਪਹੁਬਾਬਾਜਾਈਐਜਗੁਵੈਖਾਈਐਗੋ॥ਵੇਲਕੇਵੇਕਗਣਿ
ਬਾਬਾਹੋਈਐਰੋਵਣੁਸਗਲਾਥਿਕਾਰੋ॥ਰੋਵਣੁਸਗਲਾਬੇਕਾਰੋਗਾਫੁਸੀਐ
ਤੇਸਾਇਆਕਰਣਿਨਹੋਵੈ॥ਚੰਗਾਮੰਦਨਕਿਛੁਸੁਝੈਨਾਹੀਇਤੁਭਰਮਤੇਦੇਖੈਵੈਸੋ॥ਐਥੇ
ਆਵਣੁਜਾਣਾਹੁਕਮੁਕਰਣੇਕਾਰੋ॥ਜੀਅਜੰਤਾਸਭਿਆਇਗਇਆਬਹਿਪੁਜੀਉ

ਆਇਆਸਭੁਕੋਜਾਸੀਕੂਤਕਰਾਜੁਮਹਲੁਕਰੇ॥ਨਾਨਕਬੁਝੈਜਾਬਾਜਣਹੀਐਕੋਵੇਲਾ
ਵਿਹਾਣੀਆਗੋ॥੪॥੧॥੭॥ ਵਡੰਮੁਸੁਖਮਨੀ ੧ ਆਵਜੀਐਲਾਜਾਜੇਜੀਵਿਸਚਨਾਮ
ਮੁਲਵੇਲਾ॥ਰੋਵਣਬਿਰਹਤਨਕਆਪਣਾਸਭਿਚੁਖੇਮੂਲੇਲਾ॥ਸਭਿਚੁਖਸਾਲਿ
ਤਮੰਝੁਨਿਵਾਲੇ ਅਸਾਡੇਓਵੇਜਣਾ॥ਜਿਸਕਰੀਆਤਿਨਹੀਜੀਐਜੋਕਿਆਤਿਸੋਕ
ਭਣਾ॥ਜੋਤਿਨਿਕਰਿਆਇਆਸੁਆਗੋਆਇਆਅਸੀਕਿਹੁਕਥੇਕਾਆਵਹੁਗੇ
ਕਰਮੁਸੋਈਹੋਸਚਵਰਨਾਮੁਧਿਆਏਜਾ॥੧॥ਮਰਣਨਮੰਦਾਲੋਕਕਾਆਖੀਐਜੇਮਰਿਜਾਣੈ
ਐਜਾਣੈ॥ਜੇਵਿਤੁਸਾਹਿਬਸੁਖਿਆਪਣੈਸੁਖੁਸੁਹੇਲਾ ਐਗੋਹੋਇ॥ਪਾਖਿਸੁਹੇ
ਜੋਜਾਵਹੁਛਡਿਪਾਵਹੁਆਗੋਮੀਲੇਵਞਾਈ॥ਰੋਵੈਪੀਸੇਓਜਾਵਹੁਸਚਿਸਮਾਵਹੁ
ਤਾਪਤਿਲੇਖੈਪਾਈ॥ਮਤਜਾਲੀਜਾਇਪਾਵਹੁਪ੍ਰਭੁਸੇਤੁਡਰੰਗਸਿਖੁਤਲੀਐ
ਏਨਾਮਰਣੁਸਮੰਦਾਲੋਕਕਾਆਖੀਐਜੇਕੋਵੀਮਰਿਜਾਣੈ॥੨॥ਮਰਣੁਸੁਣਾਸਾਧੂ
ਆਗੈਜਾਕੂੜੋਜੋਹਿਆਨਿਪਰਵਣੈ॥ਸੂਰੋਸੋਈਆਗੈਆਖੀਅਹਿਦਰਗਹਿਪਾਵਹਿਸਚੀ
ਜੀਲੈ॥ਦਰਗਹਮਾਨੁਪਾਵਹਿਪਤਿਸਿਉਜਾਵਹਿਆਗੈਚਮੁਸੁਨਲਾਭੈ॥ਕਰਿਏ
ਸੁਕਿਆਵਤਿਤੰਢਭੁਪਾਵਹਿਜੋਤੁਸੋਏਭਉਭਰੁਗੈ॥ਉਤਮਨੀਕਕਣਾਸਾਰੀ
ਰਹਣਆਖੈਜਣੈਜਾਣੈ॥ਮਰਣੁਸੁਣਾਸਾਧੂਆਗੈਜਾਕੂੜੋਜੋਹਿਆਨਿਪਰਵਣੈ
॥੩॥ਨਾਨਕਕਿਸੈਬਾਬਾਭਾਈਐਬਾਜੀਹੋਇਤੁਸੀਸਗੋ॥ਕੀਤਾਵੇਖੈਸਾਹੁਆਪਣਾ
ਕੁਦਰਤਿਕਰੇਬੀਚਾਰੋ॥ਕੁਦਰਤਿਬੀਚਾਰੇਸਾਹਥਾਰਣਥਾਪੇਜਿਨਿਕੀਆਸੰਜੋਇ॥ਆ
ਪੇਵੇਖੈਆਪੇਬੂਝੈਆਪੇਹੁਕਮੁਪਛਾਣੈ॥ਜਿਨਿਕਿਛੁਕੀਆਸੋਈਜਾਣੈਤਾਕਹੁਪੁਅ
ਮਾਗੋ॥ਨਾਨਕਕਿਸੈਬਾਬਾਹੋਈਐਬਾਜੀਹੋਇਤੁਸੀਸਗੋ॥੪॥੭॥ਵਡੰਮੁਸੁਖ
ਮਨੀ ੧ ਸਚੁਸਿੰਦਸਚਾਜਣੀਐਸਚਰੂਪਰਵਦਗੋ॥ਜਿਨਿਆਪੀਨੈਆ
ਪੁਸਾਜਿਅਸਚਦਰਮਅਖਅਪਾਰੋ॥ਦੁਇਪੁਰਵਜੋਰਿਵਿਛੋੜੇਆਨੁਗੁਰਬਿਨੁ
ਘੋਰਅੰਧਾਰੋ॥ਸੂਰਜੁਚੰਦੁਨਿਰਜੀਅਨੁਅਤੁਅਪਿਨਸਿਚਲਤੁਵੀਚਾਰੋ॥੧॥ਸਚਦਾ
ਸਾਹਿਬੁਸਚਤੁਸਚਦਰੇਹਿਪਿਆਰੋ॥ਰਤਾਬੁ॥ਤਿਪੁਸੀਅਜੀਮੇਦਨੀਦੁਖੁਸੁਖਦੇ
ਵਣਤਰੋ॥ਨਾਮੀਪੁਰਖਸਿਰਜਿਐਬਿਖੁਮਾਇਆਮੰਡੀਆਰੋ॥ਘਲਿਆਥਣਿਤੇਤਿਨੀਆ
ਦੇਨੀਜੀਆਅਧਾਰੋ॥ਕੁਦਰਤਿਤੁਖਵਣਚਾਇਆਸਚਿਨਿਬੇਦਣਤਰੋ॥੨॥ਆਵਣ
ਵਣਸਿਰਜਿਆਤੁਝੈਕੁਰਣੇਰੋ॥ਜੀਅਜੁਗਤਾਆਣਾਆਇਗਇਆਬਹਿਪੁਜੀਉ

ਖੁਥਿਕਾਗੈ॥ ਭੂੜੁ ਵੈਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆ ਬੂੜਣ ਵੇਕਿ ਆਤਿਸੁਚਾਰੈ॥ ਗੁਣਛੋਡਿਤਿ ਵਿਖੁਲਦਿਅਾਅ ਵਗੁਣ ਕਵਣਜਾਣੈ॥ ੩॥ ਸਾਦਦੇ ਆਏਤਿਨ ਜਾਨੀ ਆਲੁਕਖੁਮਾਸਚੇਕਰਣ ਹੈ॥ ਨਾਨਕੀਮੁਰਖ ਵਿਛੁੜਿਨਿ ਆਵਿਛੁੜਿ ਦੈਆਮੇਲਣਹਾਰੈ॥ ਕੁਪੁਨਜਾਣੈਸੋਹਣੀਐ ਪੁਰਿਅਬਦੀਸਿਰਿਕਾਰੈ॥ ਚਾਲਾਕਹਿਰਾਧਿਧਨ ਜਾਣੀਤੇਵਰਨਿਨੇਤੁਪਿਆਰੈ॥ ੪॥ ਸਬਦਿਰਤੇ ਠਕੇਪੁਰੀਆ ਸਚੈਪੁਰਾਇਆਗੇਣਹੋ॥ ਸਾਧਾਰਛੁਟੀਮੁਰੀਬੁਹਿਵੈਧਣੀਸਾਮੀਅਰਤੁਵਣਾ ਵਣਾਸਦੇਬਾਲੇ॥ ਸੁਰਤਿਮੁਦੀਅਰੁਮਾਈਏਮਹਲਭਰੁਨੀਰਾਮਭਏਲੇ॥ ਹੋਵਦਾਪੁਰੰਤਾਪੋ ਜੀਉਸਚੇਚੇਕਗੁਣਸਾਰੇ॥ ੫॥ ਜਾਲੀਆਭਿਜਾਨੀਵਾਲਿਆਕਧਾਵਿਪਟਿਐਬੋਲੇ॥ ਵਾਦਜੇਜੇਸਚੀਬਾਣੀਪਿਚਮੁਏਮਨਮਾਲੇ॥ ਜਾਨੀਵਿਛੁੜਨਦੇਮੇਸਾਮੁਰਤੁਲਿਆਧਿਯੁਸੇਵਨੁਸੀਜਲੇ॥ ਜੀਵਤਮਰੇਸੁਜਾਣੀਐਪਿਰਸਚੈਤੇਰਿਪਿਆਲੇ॥ ੬॥ ਤਜਸੀਹੋਵਹੁਵੇਵਣਆਈਭੂਲਿਮੁਠੀਸੰਸਾਰੇ॥ ਨਾਉਮੁਰਵਤੀਪਾਈਐਪਿਰਵਾਲੀਆਵਿਛੋੜਿਐਅਾਰੇ॥ ਵਿਧਣਛਕੇ॥ ਧਨਿਧਿਆਨਿਤੁਮਨੇਭਾਈਆ ਭੂਵੈਨੇਤਿਪਿਆਨੇ॥ ਮੈਪਿਤੁਸਾਜਨੁਸਾਲਾਹ ਣਾਤਬਹੁਰਿਮਰਸਿਅ ਵੀਨਾਮੁਕਤੇ॥ ੭॥ ਗੁਰਿਮਿਲਿਐਵੇਮੁਖਲਹਦਿਆਸਾਧਨਸਚੁ ਸੀਗਾਰੋ॥ ਆਵਹੁਮੀਅਹੁਜਾਹੋਚੀਐਸੇਅਗਹੁਸਿਰਜਣਹਾਰੋ॥ ਬਦੀਆਗਿਨੀਮੀਸੁੰਞ ਗਣੀਸਚੁਸਵਣਹਾਰੋ॥ ਗਾਵਹੁਗੀਤੁਨਾਬਿਰਹਣਾਨਾਨਕਵਰੁਮਾਚੀਚਾਰੋ॥ ੮॥

ਵਾ॥ ਵਡਪੁਰਖੁਅਗਾਹਾ॥ ਜੋਨਿਜਗੁਸਿਰਜਿਸਮਾਹਿਆ ਸੋਸਾਹੇਬੁਕਦਹਜਿ

ਣੀਵਾ॥ ਸਚਵਣਦੁਰਿਨਕਥੀਐ ਘਟਿਘਟਿਸਬਦੁਪਛਣੀਵਾ॥ ਸਚੁਸਬਦੁਪਛਣ ਹਦੁਰਿਨਜਾਣਹੁ ਜੋਨਿਏਹਰਚਨਾਚੀ॥ ਨਾਮੁਧਿਆਏਤਾਸੁਖੁਪਾਏਬਿਨੁਨਾਵੈਧ੍ਰਿਕਾਚੀ॥ ਜੋਨਿਬਖੀਬਿਧਿਜਾਣੈਜੋਈਕਿਆਕਥੈਕਥੇਵਖਾਣੈ॥ ਜਿਨਿਜਗੁਥਾਪਿਵਿਚਿਤਾਇਆਜਾਪੈਕੀਆਕਰਣਾਜੋਈ॥ ਪਾਪਾਆਇਆਪੈਉਠਿਚਲਣਆਪਣੈਘਰਿਜਾਈ॥ ੧॥ ਬਾਬਾਆਇਆਪੈਉਠਿਚਲਣਆਪਣੈਘਰਿਜਾਈ॥ ਸਿਰਿਸਿਰਿਸਚਵੇਖਿਆਣੁਖੁਸੁਖੁਪੁਰਬਿਚੀਜਾਵਦਾ॥ ਜੁਖੁਸੁਖੁਪੁਰੀਆ ਜੇਹਾਕੀਆਸੋਨਿਚਲੈਨਾਲੋ॥ ਜੇਹੇਕਰਮਕਰਾਇਕਰਤਾਭੁੰਚੀ ਕਾਰਨਭਾਲੇ॥ ਆਪੈਨਿਵਲਾਮੁਪਿਯੈਬਾਹੀਕਿਰਿਜਮੁਛਡਾਵਣਜਾਵੈ॥ ਅਜੁਕਲਿਚ ਕਾਇਆਕਾਮਣਵਿਆਪੈਦੂਜੈਤਾਇਵਿਗੜੈ॥ ੭॥ ਜਮੁਆਗਲਿਪੰਚੁਨਸੁਝਈਉਝੜਿ ਰੂਅੰਧੁਸੁਝਾਰੋਦਾ॥ ਨਾਜਾਲੇਖੇਖਤਾਈਆਨਤੋਜਾਮਪਕੜਾਰੋਦਾ॥ ਤੋਜਾਮੁਤੇਪੁਰਿ ਨਠੰਢਪਾਣੀਨਕਾਪੜੁਸੀਗਾਰੋ॥ ਗਾਲਿਸੰਗਿਪਾਈ ਸਿਰਿਸਾਰੇਖੁਤੈਨਦੀਸੈਘਾਲਾ॥

ਇਥੈਬੋਲੇਜੰਮਣੁਨਾਹੀਪਛੁਤਣੇਜਿਗਇਕਤੈ॥ ਬਿਨੁਸਾਚੈਕਵਥੇਲੀਨਾਹੀਸਾਚੁਸੋਈ॥ ਬੀਚਾਰੀ॥ ੨॥ ਬਾਬਾਭੰਡੇਵਰਿਵਰਿਸੁਜਾਣੀਅਹਿਮਾਲਿਹੰਢੈਵੈਗੁਣਜਾਣਵਾਰੇਵੈਅ ਇਅਸੁਰਤੀਧਿਧਰੰਦੇਵਣਜਾਵਦਾ॥ ਧਿਧਾਰੇਵੈਸੋਲੁਨਯੈਵੈਸੁਧਨਿਤੁਸੰਸਾਰੀ॥ ਜਿਉ ਬਾਜੀਗਰੁਭੇਖੁਵੇਖੈਸੂਰਿਮੁਰੀਅਨੰਕਾਰੀ॥ ਆਪੇਮਾਰਿਜੀਵਣਜਾਣਆਪੇਕਰਮ ਸਾਏ॥ ਨਾਮਿਰਤੇਗੁਮਿਹੈਗਾਪੇਨਾਕਸਜਾਜਿਸੁਤਾਏ॥ ੪॥ ੪॥ ਵਡਪੁਰਖੁਅਗਾਹਾ॥

ਬਾਬਾਆਇਐਉਠਿਚਲਣਇਹੁਜਗੁਝੂਠੁਪਸਾਰੇ॥ ਸਚਾਧਰੁਸਚਪੈ ਜੋਈਐਸਚੁਖਸਾਹੈਆਗੈਦਾ॥ ਤੁਹਿਵੇਲਾਬਿਤਾਂਬਾਇਨਪਾਸੀਐਗੈਲਹੈਪਨਾਹ ਨਾ॥ ਅੰਤਰਿਆਉਨਬੋਸਤੁਕਤੀਐ ਜਿਉ ਸੁਝੈਘਰਿਕਾਲਾ॥ ਜੀਅਨਤੁਮਣਵਣਵੇਛੋੜਦਿ ਨੇਸਜਗੁਸਬਦੋ॥ ਬਾਬਿਧਧੈਮਾਇਆ ਜਗਤੁਭੁਲਾਇਆਕਥੁਪੜੁਗੁਰੂਸੋਇਆ॥ ਬਾਬਾਸਚੁਵਣਜੀਐ ਸਚੁਲਾਭੁਮਹੰਤਾ॥ ਸਚੁਸਾਹਾਸਚੁਵਖਰੁਸਚੁਪੂਰੇ ਆਵਦੇਸਚੁਤਗਤਿਕਰੇਵਤੰਮਿ ਲਿਆਕਾਮਿਆਸੋਭੈ॥ ਇਕਿਕੁਲੋਨਹਹੁਥੇਪੁਰਖਾਵਡਸੁਭਾਵਦੀ ਸਚੁਖੇਲੀ॥ ਜਮਮਾਰਗਿਨਪੈਜਣ ਸਬਾਦਿਜਾਣਣ ਸੁਰਿਸੁਰਿ ਸਾਲਾਹੈਵੇਸੋ॥ ਸਾਜਨਸੋਈਸੋਭਸੁ ਸੰਜੋਗੀਗੁਰੁਮਿਲਿਐਜੇਵਡਭਾਗੋ॥ ੭॥ ਬਾਬਾਬਧਰੁਆਇਆਜਗਮਹਿਦੁਖੁਸੂਖੁ ਭੋਖੁਲਿਖਾਇਆ॥ ਬਿਖਿਆਸਾਰਣਵੈਜੋਹੜਾਪੁਰਬਿਕਮਾਇਆ॥ ਬਹਿਜਾ ਲੋਲਿਖਾਇਆਓਮੂਤੁਬਿਖਿਆਜਿਤੁਲਾਇਆਤਿਤੁਲਾਗਾ॥ ਕਮਾਹਿਆਗੀਕਮਾ ਦਾਪਾਇਬਧੁਰੁਗੀਗਾਲਿਤਾਗਾ॥ ਰੋਵੈਪਿਟੈਭਰਾਇਆਸਭੁਛਡਿਗੁਰੂਸਮਾਖਿਆ॥ ਇਆ ਮਾਨਮਾਜਾਦੁਆਇਆਕਥਿਤੀਤਰਿਨਿਗੋਵੀਧੰਦਲਾਇਆ॥ ੨॥ ਬਾਬਾ ਦੇਖੁਜੋਮੋਹੁਵਣਜਾਨੀਅੜਥੰਮਿਧਿਧਾਇਆ॥ ਲਿਖਿਅਣਵੇਖੁਨਮੋਈਐ ਰਿਨਕਾਰਣਆਇਆ॥ ਨਾਨਕਸਚੁਆਇਆਜਾਤਿਸੁਰਤਾਇਆਤੁਨੋਵਣਜਾਵੈ॥ ਪੁ ਤਭਾਈਭਤੀਜਾਜੋਵਿਪਿਪ੍ਰੀਤਮ ਅਤਿਪਿਆਰੇ॥ ਵੈਰੋਵੈਗੁਣਸਾਰਿਸਮਾਲੇਕੰਮੇ ਨਾਥੁਇਆਨਭੋ॥ ਨਾਨਕਕਤੁਗੇਜੁਰਿ ਜਣਸਿਜਣਹਾਵਿਡਿਸਚੁਸਮਾਲੇ॥ ੪॥ ੫॥

ਗਾਉਵਡਪੁਰਖੁਅਗਾਹਾ ੨ ਅਲਖਤੇਣੀਆ॥ ੭੪ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਪ੍ਰਭੁਸਚਵਡਗਹਿਸਾਲਾਹੀਐਸਾਸਤੁਸਤੁਕਿਛੁਕਰਣੈਜੋਗੁ॥ ਸਾਧਸਰੰਜਮਕਵਥੁ ਬੈਸਣਿਨਕਦੇਹੋਵੈਸੋਗੁ॥ ਨਾਮੁਦੇਹੁਦੁਖੁਮਲਣੈਸਾਧਸਭੈਸੰਗੁ॥ ਸਾਧਸਰੰਜਮਕਵਥੁ ਬੈਸਣਿਨਕਦੇਹੋਵੈਸੋਗੁ॥ ਨਾਮੁਦੇਹੁਦੁਖੁਮਲਣੈਸਾਧਸਭੈਸੰਗੁ॥

ਜਿਨੀ ਪਿਰੁ ਜਿਨਾ ਤਾਰਥ ਆਵੈ ਬੇਦੇ ਨਾਮੀ ਏਤ ਬਤਈ ॥ ਗੁਣ ਵੰਤੀ ਅਗੁਣ ਸਭ ਤਜੀ ਅਪਣੇ ਕੰਤ ਸਮਾਣੀ ਹਿਨ ਕਵੇਦ ਜੋ ਬਿਜੋਗੀ ॥ ਸਚ ਵਰਾਂ ਪਿਰੁ ਸਾਜਾ ਹੀ ਸੋ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਕੂਰੇ ਨੇਹੀ ॥ ੧ ॥ ਸਾਚ ਵਰਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀ ਸੋ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਏ ॥ ਸਾਕਤ ਪਿਰ ਐਕੀ ਗੈਰਤੀ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ਹਿਰਦੈ ਸਚੁ ਵਸਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥ ਕਾਮਣਿ ਇਛ ਪੁਨੀ ਅੰਤਰਿ ਤਿਨੀ ਮਿਲਿਆ ਜਗਜੀਵਨੁ ॥ ਸਬਦਮੰਗਿ ਤੀਜੈ ਬਨਿ ਆਤੀ ਪਿਰ ਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਏ ॥ ਸਚ ਵਰਾ ਪਿਰੁ ਸਚਾ ਪਛਣੀ ਸੋ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਏ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨੀ ਆਪਣਾ ਕੰਤੁ ਪਛਾਣਿਆ ਤਉ ਓਨਾ ਪੂਛ ਨ ਹੋਇ ॥ ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਸੇਵਕ ਕੀ ਪਿਰੁ ਸਚੁ ਵਰੀਐ ਸਚ ਸੋਹਨੀ ਸੁਹਾਏ ॥ ਪਿਰੁ ਚਾਮੀਐ ਆਏ ਸਾਚ ਕ ਆਏ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਦਿਖ ਨਗਾਤੀ ॥ ਕਦੇ ਨ ਮੰਙ ਸਦਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਅੰਤਰਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧੀ ॥ ਪਿਰੁ ਰਹਸੀ ਆਤਰ ਪੂਰੇ ਵੇਖੁ ਹਦੂਰੇ ਰੰਗੁ ਮਾਣੇ ਸਹ ਜੀਸੁ ਹੇ ॥ ਜਿਨੀ ਆਪਣਾ ਕੰਤੁ ਪਛਣਿਆ ਤਉ ਤਿਨ ਪੂਛ ਉ ਸੰਤਾ ਜਾਏ ॥ ੩ ॥ ਪਿਰ ਹੁਦੈ ਨੀ ਆਤੀ ਮਿਥਜੇ ਸਤਿ ਗੁਰਾ ਗਹਜਾ ਚੇ ਪਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦਾ ਇਆਣੋ ਅਵਗੁਣ ਸਭ ਬਿਜਾਏ ॥ ਅਉਗੁਣ ਸਭ ਬਿਜਾਏ ਦਿਜਾਏ ਦੁਜਾ ਭਉ ਗਵਏ ਸਚੁ ਵਏ ਸਾਚੀ ਗਤੀ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਤਉ ਮੈ ਗਈ ਭਰਾ ਤੀ ॥ ਪਿਰੁ ਨਿਰਮਾ ਇਛੁ ਸਦਾ ਬੁਖੁ ਪਾਇਆ ਤਉ ਮੈ ਗਈ ਭਰਾ ਤੀ ॥ ਪਿਰੁ ਨਿਰਮਾ ਇਛੁ ਸਦਾ ਤਨਿ ਸਬਾ ਦੀਜੈ ਏ ॥ ਪਿਰ ਹੁਦੈ ਨੀ ਆਤੀ ਮਿਥਜੇ ਸਤਿ ਗੁਰਾ ਗਹਜਾ ਚੇ ਪਾਏ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸੁਣਿ ਆਸੁਰਤ ਮੇਰੀ ਪਿਰੁ ਵਿਜੁ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਅਵਗਣ ਵੰਤੀ ਪਿਰੁ ਜਾਣਈ ਮੁਠੀ ਵੇਕ ਤਵਿ ਸਾਰੀ ॥ ਰੋਵੈ ਵੇਕ ਤਵਿ ਸਾਰੀ ਜੇ ਸਦ ਸੁਣੈ ਸਾਰੀ ਪਿਰੁ ਮੈਨੋ ਨਾਹੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ਸੋ ਪੈ ਮੇਲਿ ਸਮਾਏ ॥ ਜਿਨਿ ਆਪਣਾ ਪਿਰੁ ਚੀਨਿਆ ਤਾ ਕਰਮਾ ਬਧੀ ॥ ਧਨ ਕੁਵਿਸੁਰੀ ਕੂੜਿਆਰੀ ॥ ਸੁਣਿ ਅਪੁਰਤ ਮੇਰੀ ਹੀ ਪਿਰੁ ਸੇਵਿ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਆਪਿ ਪਖੁ ਪਾਇ ਓਨੁ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਆਇਐ ਮੁਠੀ ਜੰਮੈ ਮਰਿ ਜਾਵੈ ਦੂਰਾ ॥ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਵੇਦੂਰਾ ਵਧਿ ਘਟਿ ਕਰਾ ਗਿਆ ਆਗਵਿ ਬੂਝੀ ॥ ਮੁਠੀ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਪਿਰੁ ਨਪਾਇਓ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਓ ਕੂੜੈ ਕੂੜੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਪਿਰੁ ਸਾਚਾ ਜੀਵਨੁ ਜੋ ਨੈ ਰੋਈ ਓ ਵੇਕ ਤੁ ਵਿਸਾਰੀ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਓਨੁ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਸੰਸਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ਜੋ ਪਿਰੁ ਸਚ ਚਾਸਦਰੀ ਸਾ ਚਾਰੈ ਨਾ ਚਿਤਾਰੇ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਓਨੁ

ਪਿਆਰੇ॥ ਸਚਵੈਆਪਿਜਗਾਤੁਉਪਾਇਆਗੁਰਬਿਨੁਘੋਰਅੰਧਾਰੋ॥ ੪॥ ੨॥ ਵਡਹੰਸੁ

ਵਡਹੰਸਕੀਜਲੋਕਨਾਲਿਅਛਕਾ ੪ ੧੪ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਬਦਿਰਤੇਵਡਹੰਸੋਸੋਸਚੁਨਮੁਖੁਉਜਿਯਾਨਿ॥ ਸਚੁਸੰਸੇ
ਹਰਿਸਦਸਾਚਿਰਤਹਰਿਸਚੈਨੀਪੀਆਮਿ॥ ਸਦਾਨਿਰਮਲੋਮੈਭਤਨਥਾਈਦ
ਰੰਕੀਤੀਕਰਤਾਮਿ॥ ਨਾਨਕਵਡਉਤਿਨਕੈਚਾਖਿਛਡਨੈਜੋਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਧਿਆਮਿ
॥੧॥੩॥ ਮੈਜਾਨੀਆਵਡਹੰਸੁਸੁਹੈਤਾਮੈਕੀਆਸੰਗੁ॥ ਜੋਜਾਣਾਬਗੁਬਪੁੜਾ

ਜਨੀਅਦੇਦੀਅੰਗੁ॥ ੧॥ ੩॥ ੭ ਤੈਸਾਵੇਖਿਤਰੀਦਿਆਥਰਾਂਤਿਆਇਆਚਾਉ॥ ਹੁ
ਬਿਸੁਏਵਚਗਬਪ੍ਰੇਮਿਸਤੁਤਲਿਉਪਰਿਪਾਉ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੁਸਾਥੇਤੀਆਪੀਆ
ਖੈਤੇਆਪਿਕਾਰਜੁਕੀਆ॥ ਤੁਸਾਥੇਆਪਿਨਿਵਕੁਤੈਕੋਅਵਗੁਨਚੀਆ॥ ਤੁਧੁਕਰਣ
ਕਾਰਣਸਭਰਚੈਤੁਧੁਜਗਿਸੁਝੀਆ॥ ਤੁਸੁਅਣਾਂਗੋਆ ਦਾਜੁਦੇਵਣਸਭਨਾ ਜੀਅ
॥ਸਭਿਆਸਹੁਸਤਿਗੁਰੂਦਾਤਾਵਾਜਿਨਿਦਸਨਿਮੁਖੁਮੀਖਦੀਆ॥ ੧॥ ਸਲੋਕੁ
ਮਃ ੨ ਭੈਵਿਚਿਸਭੁਆਕਾਰੁਹੈ ਨੇਰਾਭਉਕਿਸੈਜੀ ਉਸੋਇ॥ ਸਤਿਗੁਰਸਿਵਇਕੋ
ਮਿਮਵਿਆਸੋ ਤਿਵੇਖੈਤਕੁਦੇਨਾਂਹੋਇ॥ ਦੁਸਮਨੁਦੁਖੁਤਿਸੈਨਹੀਨਾਮਵਿਚਿਜਿਸਕੈਕੋ
ਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਮਨਿਵੀਚਾਰਿਆ ਜੋਤਿ ਸੁਰਤੀਵੇਸੁ ਤੀਇ॥ ਨਾਨਕਆਖੈਜੀਪੜਿਵਖਸੀ
ਕਾਮਜਾਸਵਦੇਸੋਇ॥ ੧॥ ਮਃ ੨ ਇਕਿਸਜਣਦੇਚਲੇਇਕਿਚਲਿਜਾਇਦੇਰਦੇਭੀਢੁਨਿ
ਜਨਿ॥ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੂਨਸੇਵਿਓ ਸੇਆਇਗਏਪਛੁਤਾਨਿ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੈਤੇਸੇਸਚਵਿਚੁ
ਰਹਿਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਸਮਾਨਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤਿਸੁਮੀਅਥੀਐਸਤਿਗੁਰਸਜਣੈਜਿ
ਸੁਖੁਪਾਇਓਤਿਸੁਗੁਣਕਾਗੀ॥ ਤਿਸੁਮੀਅਥੀਐਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰੀਤਮੈਜਿਨਿਤੁਠੈਮੀਵਿਚਹੁ
ਗੀ॥ ਸੋਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾਪਾਇਓਜਿਨਿਹਰਿਉਪਦੇਸੁਦੇਸਭਤੁਝਿਸਹਿਸਵਡਾਗੀ॥ ਨਿਤ
ਜੀਅਹੁਸੰਤਹੁਮਨਾਮੁਭਲੇਬਿਖੁਤਾਗੀ॥ ਕੁਮਿਲੈਹਰਿਉਪਦੇਸਿਆਗੁਰ
ਵਿਟਹੁਅਹੁਤੈਉਸਦਵਡਾਗੀ॥ ੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਚਾਕਰੀਸੁਖੁ
ਹੁਸੁਖਸਾਗੁ॥ ਐਥੈਓਮਿਲਨਿਵਡਿਆਈ ਆਦਰਗਲਹੁਮੋਖਦੁਆਗੁ॥ ਸਚੀਕਾਰਕਮਾਵ
ਣੀਸਚੁਪੈਨਣੁ ਸਚੁਨਾਮੁਅਧਾਗੁ॥ ਸਚੀਸੰਗਤਿਸਚਿਮਿਲੈਜਚੈਨਈਪ੍ਰਿਆਗੁ॥ ਸਭੈ
ਸਬਦਿਪੂਰਮੁਸਦਾਰਿਸੈਚੈਸਚੈਆਗੁ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵ ਸੰਕਰੇਜਿਸਨੋਨ
ਦਰਿਕਰੈਕਰਤਾਗੁ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਤੈਗਵਿਡਾਣੀਚਾਕਰੀਹਿਸੁਜੀਵਦਾਸ੍ਰੀਗੁਰਵਸੁ॥ ਅਸੀ
ਤੁਛੇਹਿਬਿਖੁਲਭੇਬਿਖੁਖਟਣਾਬਿਖੁਗਸਿ॥ ਬਿਖੁਖਟਣਾਬਿਖੁਪੈਨਣਾਬਿਖੁਕੇਸੁ
ਖਿਗਿਆਸਾ॥ ਐਥੈਦੁਖੈਦਸੁਕਮਾਵਣਾਮੁਇਆਨਰਕਿਨਿਵਾਸੁ॥ ਅਨਮੁਖਮੁਢੀਐ
ਜੋਸਥਦਮਜਾਣੀਕਾਮਕਰੇਧੋਹਿਨਿਵਾਸੁ॥ ਸਤਿਗੁਰਕਾਭਉਛਡਿਆਮਨਹਠੁ
ਖਿਆਕਮਾਵਣਾਗੁਰਮੁਖਿਪਲਾਹਿਨਿਵਾਸੁ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜੋਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੈਹੁਸਾਧ
ਜਨੁਜਿਨਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥ ਸੋਸਤਿਗੁਰੁਪੂਜਹੁਦਿਨਸੁਰਾਤਿਜਿਨਿਜਗੀਸ

ਬੂਜਗਦੀਸੁਜਪਾਇਆ॥ਸੋਸਸਤਿਗੁਰੂਦੇਪਰਤੁਖਿਕਨੀਮਖਪਨਿਮੁਖਾ ਜਿਨਿਤਰਿਕਰਿਕਾਰ
ਹਿਪੰਥੁਬੁਝਾਇਆ॥ਤਿਸੁਸਤਿਤਿਸੁਗੁਰਕੀਸਭਪਗੀਪਵਹੁਜਿਨਿਮੋਹਾਮਥੈਦੇਖੁਚੁਕਾਇਆ
॥ਸੋਸਸਤਿਗੁਰੂਕਹਾਹਸਭਿਪੰਨੁਜਿਨਿਹਰਿਭਗਤਿਭੰਡਿਨਾਲਾਇਆ॥੨॥ਸੋਲੋ
ਕਮਃ੨ ਸਤਿਗੁਰੀਮਿਲਿਐਬੁਝਗਈਕੋਖੋਈਬੁਝਨਜਾਇ॥ਦੁਖਿਲਥੇਗੋਪਜੀਘਣਿ
ਫਿਰੈਅੰਗੈਦੁਣੀਮਿਲੈਸਜਾਇ॥ਅੰਦਰਿਸਹਜੁਨਆਇਓਕਾਰਜੀਲੈਖਾਇ॥ਅਤ
ਤਹਿਜਿਸਤੇਮੰਗਣਾਛੋਣਦੁਖੁਮਨਇ॥ਇਥੁਤੇਖੋਥਾਵਹੁਗੀਗੋਂਤਲਾਜਿਥੁਤੁਕੰਦ
ਰਸਾਇ॥ਸਥਾਚਿਤੇਤਿਨਾਸੋਈਪਈਦੂਜੈਭਰਮਭੁਲਾਇ॥ਪਾਇਐਕਿਰ ਤਿਨਮਾਦ
ਟਾਕੁਣਣਾਕਛੁਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕਜੋਤਿਸੁਰਾਵਹਿਸੋਭਕੁਜੋਜਿਨਕੀਪਤਿਪਾਵਹਿਥਾਇ॥
੧ਮਃ੨ ਸਤਿਗੁਰਿਸੇਵਿਐਸਦਸੁਖੁਪਾਇਨਮਾਮਾਣਦਦੁਖੁਜਾਇ॥ਚਿੰਤਾਅਚਿੰਤਾ
ਈਆਚਿਤੁਵਸੈਮਨਿਜਾਇ॥ਅੰਤਰਿਤੀਰਥਕਾਮੀਆਨੁਤੈਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆ ਬੁਝਾਇ॥
ਸੋਖੁਗਈਮੁਹਨਿਰਮਲੁਤੈਆਸੀਪ੍ਰਭਸਗਿਤੀਗ ਬੈਸਣਹਿ॥ ਸਜਣਮੀਲੇਸਜਣਾ
ਚੋਸਬਦਿਸੁਣਾਇ॥ਘਰਹੀਪਰਚਾਪਾਇਆਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇ॥ਪਾਖੰਡਿਭਰਮੁਚਲਾ
ਖੁਨਛੋਡਓ ਈਐਜਾਸੀਪਤਿਗਵਾਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸੇਉਬਰੇ ਸਚੇਸਿਉਲਿਵਲਾ
ਇ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ਤਿਭੁਜਾਇਬਹਾਹੁਜਤਸੰਗਤੀਜਿਥੈਹਰਿਕਰਿਸੁਖਿਲਸੁਖਿਬੋਲੇ
ਈਐ॥ਸਭੇਜੋਤੀਹਰਿਨਾਮੁਤੇਪੁਰਿਤਨਪਵੇਈਐ॥॥ਨਿਤਜਪਿਅਨੁਹਰਿਹਰਿਦਿਨੁ
ਸੁਹੰਦੜਿਹਰਿਦਰਗਹਪਵੈਈਐ॥ਸੰਪਾਏਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੂਜਿਸੁਸੁਧਿਮਸਤਕਿਲਿਖਾ
ਟਿਲਿਖਈਐ॥ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਸਭਿਨਮਸਕਾਰੁਕਰਹੁਜਿਨਿਹਰਿਕੀਗਲਿਲਾਗਾ
ਛੋਟੀਐ॥੪॥ਸਲੋਕਮਃ੨ ਸਜਣਮੀਲੇਸਜਣਾਜਿਨਸਤਿਗੁਰਨਾਲਿਪਿਆ
ਗੁ॥ਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਬਿਨੀਧਿਆਇਆਸਚੇਪ੍ਰੀਮਿਪਿਆਰੁ॥ਮਨਜੀਤੇਮਨੁਮਾਨੀਐਅਤੁ
ਰੰਕੇਸਬਾਦਿਅਘਾਗੈ॥ਏਹਿਸਜਣਮੀਲੇਜਿਨਾਵਿਛੁੜਿਜਾਂਮਿਲੇਲੇਕਰਤਾਗੈ॥ਇਥੈ
ਨਾਦਰਸਨਕੀਪਰਤੀਤਿਨਆਈਆਸਬਦਿਨਕਰੀਵੀਚਾਰੁ॥ਵਿਛੁੜਿਆਕਰਿ
ਆਵਿਛੁੜੈਜਿਨਾਦੁਜੈਭਾਇਪਿਆਰੁ॥ਮਨਮੁਖਸੇਤੀਦੋਸਤੀਦਸੀਹੁਵਲਹੁਦੀਦਨਚਸੰ
॥ਇਸੁਪਰੀਤੀਤੁਟਦੀਵਿਖਸੁਨੋਵਾਹੀਇਤੁਦੋਸਤੀ ਚਲਾਨਿਢਿਕਲਾ॥ਜਿਨਾਅੰਦਿ
ਸਚੇਕਤਉਨਾਹੀਸੰਮਨਕਰਤਹੁਪਿਆਰੁ॥ਨਾਨਕਤਿਨਸਿਉਰਿਆਕੀਜੈਜੋ ਸਚੀ
ਜਿਆਪੈਭੁਲਾਏਕਰਤਾਸੁ॥੧॥ਮਃ੨ ਇਕਿਸਚਾਇਕਤੋਸੰਗਿਰਜਤਿਨੈਨੋ

ਉਜਟਬਲਿਤਰੈਜਾਓ॥ਤਨੁਮਨੁਧਨੁਅਗਪੀਤਿਨਕਉਜੋਨਿਵਿਲੀਲਿਵਲਾਗਉਪਾਇ॥
ਤਿਨੀਮਹਿਆਅਨੁਸੰਤੋਖੀਐਵਿਸਾਰਤੁਖੁਸਭੁਜਾਇ॥ਨਾਨਕਨਦੀਅਤੈਬ੍ਰਹਮੁਖੀਏਸਦ
ਸਚੇਸਿਉਲਿਵਲਾਇ॥ ੨॥ਪਉੜੀ॥ ਤਿਭੁਗੁਰਕਉਪਤੁਵਦਾਅਜਿਨਿਹਰਿ
ਬੀਹਰਿਕਥਾਸੁਣਾਈ॥ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਸਦਬਲਿਜਾਣੇਜਿਨਿਮਹਿਸੇਵਥਣਾਈ
॥ਸੋਸਤਿਗੁਰੂਪਿਆਰਾਮੈਨਾਲੇਜੋਜਿਕੋਕੋਮੈਨਾਲਥੇਵਢਾਈ॥ਤਿਸੁਗੁਰਕਉ
ਸਾਬਾਸੈਜੋਜਿਨਿਹਰਿਸੋਝੀਪਾਈ॥ਨਾਨਕਗੁਰਵਿਟਹੁਵਾਰਿਆਜਿਨਿਹਰਿਸਿਰਿਮਖੁਦੀਅ
ਮੇਰੇਮਨਕੀਆਸਪੁਰਾਈ॥੫॥ਸਲੋਕਮਃ੨ ਵਿਸਨਾਦਯੀਜਾਲਿਮੁਈਜਲਿਜਲਿਕੋ
ਲੇਪੁਕਾਰ॥ਸਤਿਗੁਰਸੀਤਲਜੇਮਿਲੈਢਿਮਿਜਲੈਜਲਨ ਚੁਜੀਵਣਾ॥ਨਾਨਕਵਿਣੁਨਾਵੈਨ
ਰਤੁਥੋਕੁਨਾਹੀਜਿ ਚਰਤੁਸਬਦਿਨਕਰੇਵੀਚਾਰੁ॥੧ਮਃ੨ ਭੇਖੀਅਗਨਿਨ ਚੁਝਈਜਿ
ਤਨੈਮਨਮਾਹਿ॥ਵਰਮੀਮਾਰੀਸਾਪੁਨਸੈਤਿਉਨਿਗੁਣੇਕਰਮਕਮਾਹਿ॥ਸਤਿਗੁਰੁਦਾ
ਤਾਸੇਵੀਐਸਬਦਚੁਵੈਸੈਮਨਿਆਇ॥ਅਮ੍ਰਿਤਰਸੁਸੀਤਲੁਸਾਂਤਿਹੋਇਤਿਸਨ ਅਗਨਿ
ਚੁਝਾਇ॥ਸੁਖਾਸਿਹਸਚਸੁਖੁਹੋਇਜਾਵਿਚਹੁਅਪੁਗਵਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਖੁਦਾਸੀ
ਸੇਕਰੇਜਿਸਾਚਿਰਹੈਭਾਵਾ॥ਚੈਤਿਅਚੇਤਿਨਹੋਵਈਤਰਿਨੀਅਜਨਆਖਾਇ॥ਨ
ਨਕਨਾਮਬਿਨਨਾਵਹੁਟੀਐਤਉਮੋਪਚਾਪੋਪਚਾਇ॥ ੧॥ਪਉੜੀ॥ ਜਿਨੀਹਰਿਸਿਉ
ਨਸੁਧਿਆਇਆਤਿਨੀਪਾਇਐਵੇਸਭਬਸੁਖ॥ਸਭੁਜਨਮਪੁਤਿਨਕਾਸਫਲੁਹੈਜਿਨਾ
ਮਿਨਾਕੀਮਨਿਭਾਗੀਭੁਖ॥ਜੋਨੀਗੁਰੁਕੈਵਚਾਨਿਆਰਧਿਆਤਿਨਵਿਸਰਿਗਏਸ
ਭਿਦੁਖ॥ਤੇਸੰਤਭਲੇਗੁਰਸਿਖ ਤੈਜਿਨ ਨਾਤੀ ਚਿਤਿਪਈਚੁਖ॥ਧਨੁਧੰਨੁਤਿਨ
ਕਗੁਰੂਹੋ ਜਿਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲਹਰਿਲਾਗੇਮੁਖਾ॥ ੬॥ਸਲੋਕਮਃ੨ ਕਾਇਆਪੰ
ਜਪੁਜਦਨੁਦੋਜਕੁਮੋਕਾਕਮਾਇ॥ਗੁਰਿਰਾਖੇਸੇਉਚਰੇਮਨਮੁਖਦੇਇਸਜਾਇ॥ਜਮ
ਕਲੇਵਸਿਜਗੁਚੀਧਿਆਤਿ ਸਦਾਫਰੁਨੁਕੋਇ॥ਜਿਨਿਜਪੁਕੀਤਾਸੋਸੇਵੀਐਗੁਰ
ਮੁਖਿਦੁਖੁਨਹੋਇ॥ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪੁਸੇਵਕਰੇਜਨਮੁਨਿਸਚਾਹੋਇ॥੧॥੨
ਏਹਕਾਇਆਗੋਰਿਗਤੀਬਿਨੁਸਬਦੈਦਝਿਖੁਭਉਮੋਰੁਸੁਨਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮੀਲੈ
ਤਾਨਿਮਝਾਹੈਹਰਿਨਮੋਮੰਨਿਵਸਾਇ॥ਨਾਨਕਨਮੁਹਿਆਇਆਬੁਝਦਾਤਾਦੁਖੁ
ਵਿਸਰਿਆਸਹਜਿਸੂਤਾਇ॥ ੨॥ਪਉੜੀ॥ ਜੋਨਿਜਗਜੀਵਨੁਬੁਝੈਹੋਰਿਸਿਆਣਪ
ਗੁਰਕਉਤਉਸਦਘੁਮਾਇਆ॥ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਹਉਸਦਖੰਨੀਐਜਿਨਿਮਾਯੁਸ੍ਰਬਦੁਨਿਵਾ

ਨਾਮੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਓਹੁ ਦਾਤੇ ਜਿਨਿ ਓਹੁ ਦਿਤਾ ਸੋ ਬਿਖੁ ਸਭੁ ਰੋਗੁ ਗਵਾਇਆ ॥
ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਵਡਾ ਪੁੰਨੁ ਜਿਨਿ ਅਵਗਣ ਕਢਿ ਗੁਣੀ ਜਮਾਇਆ ॥ ਸੋ ਸਤਿਗੁ
ਕੁਤਿਨ ਕਉ ਤੇ ਦਿਆ ਜਿਨ ਕੈ ਮੁਖਿ ਸਮਤ ਕਿਤਾ ਗੁਰਿ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੩
ਕੁਆ ਤਿ ਕਰਤਿ ਅਮਜੀ ਵੇ ਕੁਗਮੁ ਖਿਤ ਗਾ ਤਿਸ ਸਾਚੀ ਹੋਈ ॥ ਓਨ੍ਹ ਕੁ ਉਧੁ ਕਿਤਾ
ਤਿਖ ਜਾਲ ਬਧਾ ਸਿਆ ਮੋਟਿਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੁ ਮਨਿ ਪਾਇਆ ਇਵ ਕੋਸ ਚਾਮੋਹਿ ॥
ਨਨਕ ਕੁਲਮੁ ਖਿ ਮੁਖਿ ਓਹਿ ਰੇਹਿ ਛਿ ਵੇ ਛੁ ਦਾਕ ਦੇ ਨ ਤੋਇ ॥੧॥ ਮ: ੩ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ
ਨ ਕੀਨੀ ਆਕਿ ਆਖਹੁ ਕੋ ਵੀ ਚਨੁ ॥ ਸਬਦੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਈ ਬਿਖੁ ਭੁਲਾ ਗਾ ਵਨੁ ॥ ਅ
ਗਿ ਅਸੀਅੰ ਹੁ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾ ਵੈ ਦੁਸੁ ਜੈ ਕਾ ਈ ਪਿ ਅਨੁ ॥ ਅਣ ਤੇ ਦਾ ਪੁ ਗਣਾ ਇ ਦੇ
ਜਮੁ ਮਾ ਰਿ ਕੇ ਗੇ ਤਿ ਨ ਖੁ ਆ ਹੁ ॥ ਨਨਕ ਕਿ ਸਨੈ ਆ ਪੀ ਐ ਜਾ ਆਪੇ ਬ ਖਸ ਣ ਹਾ ॥ ੧
ਪਉੜੀ ਤੁ ਕ ਰਤਾ ਸ ਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾ ਣ ਦਾ ਸ ਭਿ ਜੀ ਅ ਤੁ ਮੇ ਹਾ ॥ ਜਿ ਸੁ ਤੁ ਕੁ ਵੈ ਰਿ ਸੁ ਤੁ
ਮੋ ਹਿ ਲੈ ਹਿ ਰਿ ਆ ਜੰ ਤ ਵੈ ਚ ਹਾ ॥ ਤੁ ਕ ਰਣ ਕਥ ਣ ਜਾ ਅ ਲ ਖੁ ਹੈ ਸਚੁ ਸਿਞ ਜਣ ਹਾ ॥
ਜਿ ਸੁ ਤੁ ਮੋ ਲਾ ਪਿ ਆ ਇ ਸੋ ਤੁ ਧੁ ਮੈ ਗੁ ਰ ਮੁ ਖਿ ਵੀ ਚ ਹਾ ॥ ਹਉ ਚ ਲਿ ਤ ਕੀ ਸ
ਤਿ ਗੁ ਆ ਪ ਣੇ ਜਿ ਨਿ ਮੇ ਰਾ ਰਿ ਅ ਲ ਖ ਖ ਹਾ ॥ ੮ ॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੩ ਰਤ ਨ ਪ ਖੁ
ਜੋ ਹੋ ਵੈ ਸੁ ਰ ਤ ਨ ਕ ਰੇ ਵੀ ਚ ਹੁ ॥ ਰ ਤ ਨ ਸ ਾ ਰ ਜ ਣ ਈ ਅ ਗਿ ਆ ਨੀ ਅੰ ਧੁ ਅੰ ਧੁ ਧ ਹੁ ॥ ਰ
ਨੁ ਗੁ ਮੁ ਕ ਾ ਸ ਾ ਬ ਦੈ ਬੁ ਝੈ ਬੁ ਝ ਣ ਹ ਾ ॥ ਘ ਰ ਮ ਾ ਪ ਗ ਣ ਇ ਦੇ ਮ ਰਿ ਜੀ ਮ ਤਿ ਓ ਥੈ
ਆ ਹੁ ॥ ਨਨਕ ਰ ਤ ਨ ਸੋ ਲ ਹੈ ਜਿ ਸੁ ਗੁ ਰ ਮੁ ਖਿ ਲ ਗੈ ਪਿ ਆ ਹੁ ॥ ਸ ਦਾ ਸ ਦਾ ਸ ਖੁ ਹੈ
ਹ ਰਿ ਨਾ ਮੈ ਨਿ ਤ ਾ ਇ ਬਿ ਹੁ ਹਾ ॥ ਕ੍ਰਿ ਪਾ ਕ ਰੇ ਜੇ ਆ ਪ ਣੀ ਤਾ ਹ ਰਿ ਮ ਖੁ ਉ ਰ ਧਾ ਰਿ ॥ ੧ ॥ ਮ: ੩
ਸ ਤਿ ਗੁ ਰ ਕੀ ਸੇ ਵ ਨ ਕੀ ਨੀ ਆ ਹ ਰਿ ਨਾ ਮੈ ਨ ਚ ਗੈ ਪਿ ਆ ਹੁ ॥ ਅ ਤ ਜੁ ਆ ਜ ਣ ਕੁ ਖੋ ਈ ਜੀ
ਦੂ ਦੇ ਫਿ ਓ ਈ ਆ ਪਿ ਆ ਗੇ ਕ ਰ ਤ ਗੈ ॥ ਹ ਉ ਮੈ ਵ ਡ ਰੋ ਗੁ ਹੈ ਤਾ ਇ ਦੁ ਜੋ ਕ ਰ ਮ ਕ ਮਾ ਇ ॥ ਨਾ ਨ
ਕ ਾ ਨ ਮੁ ਖਿ ਜੀ ਵ ਦਿ ਆ ਮੁ ਏ ਹ ਰਿ ਵਿ ਸ ਰਿ ਆ ਦੁ ਖ ਪ ਾ ਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿ ਸੁ ਮੈ
ਤ ਗੁ ਰਿ ਦ ਾ ਸੁ ਧੁ ਪੋ ਤਿ ਸੁ ਜ ਾ ਨ ਕ ਉ ਸ ਭ ਿ ਨ ਮ ਸ ਕ ਰੀ ॥ ਜਿ ਸੁ ਅੰ ਦ ਰਿ ਨ ਮੁ ਨਿ ਧ ਨੁ ਪੋ
ਤਿ ਸੁ ਜ ਾ ਨ ਕ ਉ ਓ ਮੁ ਬਾ ਲੇ ਨ ਕ ਰੀ ॥ ਜਿ ਸੁ ਅੰ ਦ ਰਿ ਬੁ ਧਿ ਬਿ ਬੇ ਕੁ ਤੈ ਹ ਰਿ ਨ ਮੁ ਖੁ ਰ ਗੀ ॥ ਸ
ਤਿ ਗੁ ਰੁ ਸ ਭ ਨ ਕਾ ਮੀ ਤੁ ਹੈ ਸ ਭ ਤਿ ਸ ਜਿ ਪ ਆ ਗੀ ॥ ਸ ਭ ਨ ਮਾ ਤ ਮੁ ਰ ਖੁ ਪ ਾ ਸ ਿ ਆ
ਗੁ ਰ ਬੁ ਧਿ ਥੀ ਚ ਗੀ ॥ ੯ ॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੩ ਬਿ ਨੁ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰ ਸੇ ਵੈ ਜੀ ਅੰ ਧੋ ਅੰ ਧੁ ਵ ਰ ਤ ਦਾ ਹੈ
ਵਿ ਚਿ ਹੁ ਦੁ ਮੈ ਏ ਕ ਰ ਮ ਕ ਮਾ ਇ ॥ ਬਿ ਨੁ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰ ਸੇ ਵੈ ਹ ਉ ਨ ਪ ਾ ਵ ਨੀ ਮੋ ਹਿ ਜੀ ਮੋ ਹਿ ਆ

ਹਿ ਜਾ ਗੀ ॥ ਬਿ ਨੁ ਸ ਾ ਤਿ ਗੁ ਰ ਸੇ ਵੇ ਫਿ ਕ ਬ ਲ ਣ ਨਾ ਮੁ ਕ ਵ ਸੈ ਮ ਨ ਮਾ ਹਿ ॥ ਨਨ ਕ ਵ ਚਿ ਨੁ
ਸ ਤਿ ਗੁ ਰ ਸੇ ਵੇ ਜ ਸ ਪੁ ਰਿ ਬ ਧੇ ਯ ਸ ਾ ਗੀ ਅ ਹਿ ਮੁ ਹਿ ਕ ਲੈ ਉ ਹੈ ਜਾ ਹਿ ॥ ੧ ਮ: ੧ ਸਲ
ਓ ਸੀ ਗੀ ਤਿ ਜਿ ਤੁ ਮੋ ਪਿ ਆ ਰ ਾ ਵੈ ਸੋ ॥ ਨਨ ਕ ਸ ਾ ਈ ਭ ਲੀ ਪ ਰੀ ਤਿ ਜਿ ਤੁ ਸ ਾ ਹਿ ਚ
ਜੇ ਤੀ ਪ ਤਿ ਹੋ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮੈ ਰਿ ਇ ਕੈ ਦ ਾ ਤ ਾ ਸੇ ਵੀ ਮੈ ਹ ਰਿ ਇ ਕੁ ਧੀ ਆ ਈ ॥ ਹ
ਰਿ ਇ ਕੈ ਦ ਾ ਤ ਾ ਮੰ ਗੀ ਮੈ ਸ ਮ ਰ ਾ ਚੀ ਦਿ ਆ ਪ ਾ ਈ ॥ ॥ ਜੇ ਦ੍ਰੁ ਜੇ ਪ ਾ ਸ ਹੁ ਮੰ ਗੀ ॥ ਐ ਭ ਾ ਜ ਜ ਮ ਕ ਾ ਲ ਥੀ
ਸੇ ॥ ਜਿ ਨਿ ਸੇ ਵਿ ਆ ਤਿ ਨਿ ਢ ਲ ਪ ਾ ਇ ਆ ਤਿ ਸੁ ਜ ਨ ਕ ਰੀ ਸ ਭ ਕੁ ਸ ਲ ਥੀ ॥ ਸ ਨ ਕ ਾ ਦਿ
ਵਿ ਟ ਡ ਦੁ ਹਾ ਇ ਆ ਜਿ ਨ ਅ ਗ ਦਿ ਨੁ ਹਿ ਰੇ ਦੇ ਪ ਰਿ ਨ ਮੁ ਖਿ ਆ ਈ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੨
ਭ ਗ ਤ ਜ ਨ ਕ ਉ ਆ ਪ ਤ ਪ ਾ ਮੇ ਗੀ ਪ ਾ ਆ ਖ ਾ ਆ ਪੇ ਪ ਾ ਇ ਅ ਨੁ ਜ ਨ ਸ ਭ ਾ ਇ ਪ ਾ ਤਿ ਸ ਾ ਥੀ ਵ
ਗ ਤ ਜ ਨ ਕ ਉ ਦਿ ਤੀ ਅ ਨੁ ਸਿ ਰਿ ਛ ਤੁ ਸ ਚ ਾ ਹ ਰਿ ਬ ਣ ਾ ਇ ॥ ਸ ਦ ਾ ਸੁ ਖੀ ਏ ਨਿ ਕ ਸੋ ਜ ਾ
ਤਿ ਗੁ ਰ ਕੀ ਕ ਾ ਰ ਮ ਾ ਇ ॥ ਰ ਾ ਜੇ ਥੀ ਇ ਨ ਆ ਖੀ ਅ ਗਿ ਤਿ ਵਿ ਨ ਮ ਰ ਿ ਫਿ ਰਿ ਜੁ ਨੀ ਪ ਾ ਹਿ ॥
ਨ ਨ ਕ ਵ ਿ ਦ ਾ ਨ ਵੈ ਨ ਕੀ ਵ ਦ ਾ ਫਿ ਗ ਦੇ ਸ ਭ ਾ ਮੁ ਖਿ ਨ ਪ ਾ ਹਿ ॥ ੧ ॥ ਮ: ੨ ਬੁ ਣਿ ਸੀ ਖੈ ਐ
ਸ ਾ ਦ ਾ ਇ ਓ ਜਿ ਚ ਰ ਮੁ ਖਿ ਸ ਬ ਦਿ ਨ ਲ ਾ ਗੈ ॥ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰਿ ਸੇ ਵਿ ਐ ਨ ਮੁ ਨਿ ਵ
ਸੋ ਵਿ ਚ ਧੁ ਮੁ ਧ ਉ ਭ ਤੇ ਗੈ ॥ ਜੇ ਹ ਾ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰੂ ਨ ਜ ਣੈ ਤੇ ਹੋ ਹੋ ਵੈ ਤ ਾ ਸ ਾ ਫਿ ਨ ਸੀ ਐ ਵ
ਲ ਗੈ ॥ ਨ ਨ ਕ ਨ ਸੀ ਮੈ ਐ ਵ ਡ ਿ ਆ ਈ ਤ ਰਿ ਚ ਰਿ ਮਿ ਸੰ ਤ ਨਿ ਆ ਗੈ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
ਗੁ ਰ ਸਿ ਖ ਅ ਨਿ ਹ ਰਿ ਪ੍ਰੀ ਤਿ ਤੈ ਗੁ ਰ ਪੂ ਜ ਹੁ ਆ ਵ ਹਿ ॥ ਹ ਰਿ ਨਾ ਮੁ ਵ ਣ ਜ ਹਿ ਵ ਰ ਹੈ ॥
ਉ ਥ ਾ ਹ ਰਿ ਸੁ ਖੈ ਜ ਾ ਵ ਹਿ ॥ ਗੁ ਰ ਸਿ ਖ ਾ ਕੇ ਮੁ ਖ ਉ ਜ ਲੇ ਹ ਰਿ ਦ ਾ ਗ ਹ ਣ ਾ ਵ ਹਿ ॥ ਗੁ
ਮ ਤਿ ਗੁ ਰੁ ਚੌ ਥੁ ਹ ਰਿ ਨ ਮ ਕ ਾ ਵ ਡ ਬ ਗੀ ॥ ਸਿ ਖ ਸ ਣ ਸ ਾ ਝ ਕ ਾ ਵ ਹਿ ॥ ਤਿ ਨ ਸ ਗੁ ਰ
ਸਿ ਖੈ ਕ ਉ ਪ ਉ ਦੀ ਦ ਾ ਸੋ ਜੋ ਚ ਹ ਦੇ ਆ ਉ ਹ ਾ ਦਿ ਆ ਸ ਹ ਿ ਮੁ ਖਿ ਆ ਵ ਹਿ ॥ ੧ ॥
ਸਲੋਕ ਮ: ੨ ਨ ਾ ਨ ਕ ਨ ਮੁ ਨਿ ਧ ਨੁ ਪੋ ਗੁ ਰ ਮੁ ਖਿ ਪ ਾ ਇ ਆ ਜ ਾ ਇ ॥ ਮ ਨ ਮੁ ਖ ਖ ਾ ਮੋ
ਦੀ ਵ ਬੁ ਨ ਜ ਾ ਣ ੀ ਅੰ ਧੇ ਕ ਥੁ ਕਿ ਮੁ ਏ ਬਿ ਲ ਲ ਾ ਇ ॥ ੧ ਮ: ੨ ਕੰ ਚ ਨ ਕ ਾ ਇ ਅ ਨਿ
ਸ ਾ ਭ ਜੰ ਜ ਸ ਾ ਚ ਿ ਨ ਾ ਮੁ ਸ ਾ ਚ ਲ ਾ ਗੀ ॥ ਨਿ ਰ ਮ ਾ ਲ ਜੋ ਤਿ ਨਿ ਰੰ ਜ ਨੁ ਪ ਾ ਇ ਆ ਗੁ ਰ ਮੁ ਖਿ
ਤ੍ਰੈ ਭ ਤ ਉ ਤ੍ਰ ਗੀ ॥ ਨ ਨ ਕ ਗੁ ਰ ਮੁ ਖਿ ਸ ਦ ਾ ਸੁ ਖੁ ਪ ਾ ਵ ਹਿ ਅ ਨ ਦਿ ਨੁ ਤ ਰਿ ਬੋ ਰ ਾ ਗੀ ॥
੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੋ ਗੁ ਰ ਸਿ ਖ ਧ ਨੁ ਧ ਨੁ ਪੋ ਜਿ ਨੀ ਗੁ ਰ ਉ ਪ ਦੇ ਸੁ ਸੁ ਣਿ ਆ ਹ ਰਿ ਕੰ ਨ
॥ ਗੁ ਰਿ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰਿ ਨ ਮੁ ਮੁ ਦ੍ਰ ਦ੍ਰ ਇ ਆ ਤਿ ਨਿ ਓ ਮੈ ਦੁ ਬਿ ਧ ਾ ਭ ਜੀ ॥ ਬਿ ਨੁ ਮ ਰਿ ਮ ਰੈ
ਕੋ ਮ ਰੁ ਨ ਹੀ ਵੀ ਚ ਾ ਗਿ ਤ ਿ ਹ ਰਿ ਜ ਨੈ ॥ ਜਿ ਨ ਾ ਗੁ ਰ ਸਿ ਖ ਾ ਕ ਉ ਹ ਰਿ ਸੰ ਤੁ ਸ ਟੁ ਪੈ

ਤਿਨੀ ਜਾਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਗਵਾਈ ॥ ਜਿਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖਾਨਾ ਮੁਖਿ ਪਇਆ ਇਦੇ ਤਿਨੀ ਚਜਾ ਚਜ ਗਵਾਇਆ ॥ ੧੭ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੨ ਮਨਮੁਖਾ ਕਾਇ ਕੁਤਪੁਤੋ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਨਨੁਨਾ ਜਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਕੂਧੈ ਵੇਅਮੀ ਅਸੁਧਾ ਜੇਤੀ ਸਭੁ ਖੁਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵਹਿ ਤਾ ਉਬਰਹਿ ਜਿਨ ਹਰਿ ਤਬਧੇ ਦੁਖ ਜਲਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਚਲਿਐ ਸੰਜਮੁ ਤੇ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾਹਿ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਚਲਿਐ ਜੋ ਤਾ ਘਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਮੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਾਈਐ ਸਚਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿ ਜੀਪਿ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨਕਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਸਿਸਟਿ ਹਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਹਰਿ ਨ ਪਾਇਆ ਕਿਨੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹੇ ਰੋਵਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਬਣਾਈ ॥ ੧੨ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੨ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ਨ ਆਈ ॥ ਆਸਾ ਬਹੁ ਦਿਸਾ ਜੋਗ ਗਵਾਈ ॥ ਓਸੁ ਮਨੁ ਸੁਖੁ ਨ ਕਬਹੂ ਜੈਭਵੈ ਸਉਗੇ ਵਲਿ ਆਵਉ ਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਮੀਐ ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੨ ਏਹਾ ਸੋ ਸਾਹਿਬੁ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖੁ ਜੇ ਲਹੈ ਜੁਗਤਿ ਸੋ ਵਿਧਿ ਜਾਣੈ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਲਿਵ ਊਪਜੈ ਸਚੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਓਸੁ ਸਬਦਿ ਦਿਜ ਜਾਇ ॥ ਕੁਟੈ ਕੀਆ ਲਿਵ ਵਿਚਹੁ ਨਿਕਲੈ ਸਚੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੇ ਰੰਗਿ ਰਤਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਰਸਿ ਪਰਸੀਐ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਸੁਭਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸ ਦੈ ਘਰਿ ਦੀਬਾਨੁ ਹਰਿ ਸੋ ਕਿਤੁ ਹੋਵੈ ਦਿਲਗੀਰੁ ॥ ਹਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸਭਨੀ ਵਿਚਿ ਜਗਤ ਸਭ ਕਾ ਪੀਰੁ ॥ ਤਿਸ ਨੋ ਸੁਖੁ ਤਿਸੈ ਦੀ ਬਣਤ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁ ਥੀਵਦਾ ॥ ਤਿਸੈ ਦੀ ਬਣਤ ਤਿਸੈ ਦੀ ਬਣੀ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁ ਥੀਵਦਾ ॥ ਸੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਦੀ ਬਣਤ ਬਣੀ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁ ਥੀਵਦਾ ॥ ਸਭਿ ਭਗਤ ਕਹਹਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਦਾ ਸੋਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਤੁਠੜੇ ਵਡਿਆਈ ਤਿਸ ਦੀ ਹੋਈ ॥ ੧੮ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੨ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਜਗਤੁ ਮੁਆ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥ ਚੁਣੈ ਭਾਹਿ ਅਤਿ ਚੁਖੁ ਲਗਾ ਅਗਿ ਜੈਸੀ ਜਾਇ ॥ ਵਿਸਟਾ ਅੰਦਿ ਨਿਵਾਸੁ ਥਿਆ ਫਿਰਿ ਚੁਲੀ ਮੁਖਿ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜਮੁ ਮਾਰਸੀ ਓਥੈ ਕੂਕ ਨ ਸੁਣਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੨ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਪੁਰਖੁ ਏਕੁ ਹੈ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਜੀਉ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਵੇਖਾਲਿਆ ਸਭ ਦੇਖੈ ਵਿਗਸੈ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਹੋਰ ਕਚੁ ਹੈ ਅਲਿਪਤੁ ਰਹੈ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖਣਾ ਜਾਇ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਵੇਖਾਲਿਆ ਸਭ ਦੇਖੈ ਵਿਗਸੈ ਸੋਇ ॥

ਚਾਈ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸੋ ਵਰਿਸੈ ਪੂਰਖੁ ਜਿਸੁ ਜੀਅ ਵਸੈ ਸਭ ਚਿਜਾਈ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਸਭੁ ਕੁਟੰਬੁ ਨਿਹਾਲੁ ਹੋਆ ਹਰਿ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਨਿਹਚਲ ਘਰ ਜੰਞ ਜੋਨਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾ ਜੰਞ ਮਰਿ ਜਾਈ ॥ ਆਪਣਿ ਜੇਵਡੁ ਆਪਿ ਹਰਿ ਸਚੇ ਕੋ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਕੂੜੇ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸਿਆ ਸਚਾ ਹਰਿ ਸਚੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਸਚਾ ਚੋਲੜਾ ਤਿਨ ਨਾਮੇ ਤਿਨ ਕਉ ਸੋਭ ਦੇ ॥ ਤਿਨ ਨਾਮੁ ਪਿਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮੁ ਲਏ ਨਾਲਿ ਸਾਸਾ ਤਿਹ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਹਾਈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵੇਪਰਵਾਹ ਹੈ ਕਿਸੈ ਦਾ ਨ ਗਹੈ ਨਿਰਾਸਾ ਕਰਦਾ ॥ ਤਿਨ ਸੁਖੁ ਤਿਨ ਹੀ ਸੰਗੁ ਤਿਨ ਆਨੰਦੁ ਹੈ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿਆ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਿਨ ਕਉ ਆਪਿ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਕਰਮਿ ਪੂਰਾ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਤੁਠੜੇ ਵਡਿਆਈ ਤਿਸ ਦੀ ਹੋਈ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੨ ਜਿਨਕਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਸੇ ਪੂਰੇ ਪਰਧਾਨ ॥ ਆਚਿਤੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਿਨੀ ਕੀਆ ਸਚੁ ਸਚਾ ਨੀਸਾਨੁ ॥ ਚਹਦਿਸਾ ਜਸੁ ਉਚਰੈ ਸਭ ਸੁਣੀਅਹਿ ਵਾਖਾਣ ॥ ਕੁਲਹੁ ਓਇ ਨਿਸਤਰੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੨ ਤਉ ਸੋ ਅੰਦਰਿ ਖੜਕੁ ਹੈ ਖੜਕੇ ਖੜਕਿ ਵਿਡਾਹਿ ॥ ਹਉ ਹਉ ਕਰਦੇ ਜਗੁ ਜੰਮਿਆ ਜੰਮਿ ਜੰਮਿ ਮਰਿ ਜਾਹਿ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਾ ਬਿਧਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਿਨੀ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਪੂਰਾ ਬਿਧਿ ਲਿਖਿਆ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਿਨ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸਾਰਥੁ ਜੋ ਜੁਗਤਿ ਜਾਣਹਿ ਜਿਤੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਰਿਝਾਵਹੀ ॥ ਤਿਨ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸਾਰਥੁ ਅਬਿਗਤ ਭਗਤਿ ਜੋ ਚਰਣ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੂਰਬ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਤਿਨ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸਾਰਥੁ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਜਪਿ ਤਰਿਨਸੇ ਹੀ ॥ ਅਨੁਦਾਤਾ ॥ ਤਰਿਨਸੇ ਜੇ ਛੁਟੇ ਵੀ ਅਵਗੁਣ ਸੁਝੈ ਤਰਿਨਸੇ ਅੰਤਿ ਛਡਾਤਾ ॥ ਤਰਿਨਸੁ ਦੀਆ ਆਗੁ ਮਿਹਰ ਕਉ ਪਰਮੇਸਰ ਗੀਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ॥ ਤਉ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੁਣੇ ਕਉ ਸਦਨਮਸਕਾਰੰ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਆਲੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਤਾ ॥ ੧੬ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਣ ਕਰੀ ਨੀ ਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਲਗੋ ਮੀਠਾ ॥ ਸਬਦੇ ਸਾਦੁ ਨ ਆਇਓ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧੁ ਨ ਚੇਤੀ ਢੀਠਾ ॥ ਇਓ ਸੰਸਾਰੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਕਉ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਸੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਗੈ ਪਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੨ ਇਕ ਸਤਿਗੁਰ ਜਗਤਾ ਹੋਰ ਜਗੁ ਸੂਤਾ ਮੋਹਿ ਪਇਆ ਸੰਸਾਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਹਿ ਨਾਨਕ ਸੇ ਜੋਗੇ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਵਾਪਾਰੀ ॥ ਨਾ ਓਨਾ ਮੁਖਿ ਅੰਧੁ ਨ ਚੇਤ ਨੀ ਜਨ ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਿਧਿ ਸਿਮਰਨੁ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਿਨੀ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਪੂਰਾ ਬਿਧਿ ਲਿਖਿਆ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਿਨ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸਾਰਥੁ ਜੋ ਜੁਗਤਿ ਜਾਣਹਿ ਜਿਤੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਰਿਝਾਵਹੀ ॥ ਤਿਨ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸਾਰਥੁ ਅਬਿਗਤ ਭਗਤਿ ਜੋ ਚਰਣ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੂਰਬ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਤਿਨ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸਾਰਥੁ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਜਪਿ ਤਰਿਨਸੇ ਹੀ ॥ ਅਨੁਦਾਤਾ ॥ ਤਰਿਨਸੇ ਜੇ ਛੁਟੇ ਵੀ ਅਵਗੁਣ ਸੁਝੈ ਤਰਿਨਸੇ ਅੰਤਿ ਛਡਾਤਾ ॥ ਤਰਿਨਸੁ ਦੀਆ ਆਗੁ ਮਿਹਰ ਕਉ ਪਰਮੇਸਰ ਗੀਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ॥ ਤਉ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੁਣੇ ਕਉ ਸਦਨਮਸਕਾਰੰ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਆਲੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਤਾ ॥ ੧੬ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਣ ਕਰੀ ਨੀ ਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਲਗੋ ਮੀਠਾ ॥ ਸਬਦੇ ਸਾਦੁ ਨ ਆਇਓ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧੁ ਨ ਚੇਤੀ ਢੀਠਾ ॥ ਇਓ ਸੰਸਾਰੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਕਉ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਸੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਗੈ ਪਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੨ ਇਕ ਸਤਿਗੁਰ ਜਗਤਾ ਹੋਰ ਜਗੁ ਸੂਤਾ ਮੋਹਿ ਪਇਆ ਸੰਸਾਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਹਿ ਨਾਨਕ ਸੇ ਜੋਗੇ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਵਾਪਾਰੀ ॥ ਨਾ ਓਨਾ ਮੁਖਿ ਅੰਧੁ ਨ ਚੇਤ ਨੀ ਜਨ ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਿਧਿ ਸਿਮਰਨੁ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਿਨੀ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਪੂਰਾ ਬਿਧਿ ਲਿਖਿਆ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਿਨ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸਾਰਥੁ ਜੋ ਜੁਗਤਿ ਜਾਣਹਿ ਜਿਤੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਰਿਝਾਵਹੀ ॥ ਤਿਨ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸਾਰਥੁ ਅਬਿਗਤ ਭਗਤਿ ਜੋ ਚਰਣ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੂਰਬ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਤਿਨ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸਾਰਥੁ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਜਪਿ ਤਰਿਨਸੇ ਹੀ ॥ ਅਨੁਦਾਤਾ ॥ ਤਰਿਨਸੇ ਜੇ ਛੁਟੇ ਵੀ ਅਵਗੁਣ ਸੁਝੈ ਤਰਿਨਸੇ ਅੰਤਿ ਛਡਾਤਾ ॥ ਤਰਿਨਸੁ ਦੀਆ ਆਗੁ ਮਿਹਰ ਕਉ ਪਰਮੇਸਰ ਗੀਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ॥ ਤਉ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੁਣੇ ਕਉ ਸਦਨਮਸਕਾਰੰ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਆਲੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਤਾ ॥ ੧੬ ॥

ਹਰਿਨਾਮੁ ਤਮਾਰਥੈ ਨਾਣਾ ਜੇਤਾ ਢਿਲਿ ਨੰਗੇ ਨਹੰ ਵਤੁੱਰ ਪੈਨਣ ਕੀਤਮਾਹੀ ਸਬਧ
ਗਈ॥ ਤਹਿਨਾਮੁ ਤਮਾਰਥ ਜੁਤਰਿਨਾਮੁ ਵਪਾਰੁ ਤਰਿਨਾਮੈ ਕੀਤਮਾਰੰਥੈ ਓਸਤਿਗੁਰਿ
ਕੁਨੀ ਦੀਈ॥ ਤਹਿਨਾਮੈ ਕਤਮਥੇ ਖਾਲਿਖਿਆ ਸਤਜਮਕੀ ਅਗਤੀਕਾਣਿ ਗਈ॥ ਤੈ
ਕਾਮੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਐ ਵਿਮਲੋ ਧੋਆ ਇਆ ਜਿਨਕਉ ਸੁਰਿਕਰਮੈ ਪਰਾਪਤਿ ਖਰਤੁ
ਈ॥੧॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੨ ਜਗਤੁ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁ ਪੁਤੇ ਦੁਜੈ ਭਾਇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ॥
ਦੁਜੈ ਕਾਇ ਜੇਤੇ ਕਰਮ ਕਰੇ ਦੁਖੁ ਲਗੈ ਤਨਿ ਧਾਇ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ
ਕਾਸਬਦੁ ਕਮਾਇ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਕਰਮ ਕਰੇ ਆਪਿ ਪਛਾਨੈ ਖਸਮੁ ਸਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨੁ ਆਪੇ
ਬਖਸੇ ਤਿਨੁ ਵਿਚੇ ਗੋਕਹਣਾ ਕਿਛੁ ਨਜਾਇ॥੧॥ ਮਃ ੩ ਮਨਮਹਿ ਮੁਖੁ ਖਜਾਨਾ ਸਚਾ ਜੋ
ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਤਿਸੁ ਦੇਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਾ ਜੀ ਅਕਾਸ ਦਾ ਜੀ ਵੈ ਦੇਵਣ ਹਾਰਾ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨੀਸਾ
ਨੁ ਸਦਾ ਗੁਰੁ ਰਖੈ ਸਬਦਿ ਅਪਾਰਾ॥ ਸਬਦ ਦੁਆਰੈ ਬੁਝੀਐ ਸਚੁ ਦਾਤਾ ਦਾਤਾਰੁ॥ ਨਾਨਕ
ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ਤਾ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਆਸਾ ਸਚਸੁ ਰੱਖੈ ਸੋ ਸਚੁ ਜਾਣੈ ਕਰਿ ਵੀਚਾਰਾ॥ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ
ਨੁ ਹਰਿ ਰਤਨੁ ਪਾਏ ਮੁਕਤਿ ਕਵਾਣੈ ਜਾ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ਸੋਹੈ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿ
ਸਚੈ ਆਲਾ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸੋ ਗੁਰੁ ਸਿਖੁ ਕਹੀਐ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣੀ
ਜਾਇ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸੋ ਗੁਰੁ ਸਿਖੁ ਕਹੀਐ ਜੋ ਨਿਹਚਲੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸੋ ਗੁਰੁ ਸਿਖੁ
ਕਹੀਐ ਜੋ ਨਦਰਿ ਤੁਹਾਰੀ ਆਇ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸੋ ਗੁਰੁ ਸਿਖੁ ਕਹੀਐ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਕਰਤਾਰ॥ ਨਾਨਕ
ਸੋ ਗੁਰੁ ਸਿਖੁ ਕਹੀਐ ਜੋ ਜਪੈ ਸਚੁ ਨਿਰੰਕਾਰ॥੧॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੨
ਕਉਨੁ ਉ ਸਦਨੁ ਨਾਮ ਸਕਰੋ ਜੋ ਗੁਰ ਕੈ ਕਉਨੁ ਸੁ ਗੁਰਸਿਖੁ ਚਲਿਆ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਉਠਿ ਸਮਾਲੈ
ਖਸਮੁ ਆਪਣਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਾਇ॥ ਉਪਦੇਸੁ ਗੁਰੂ ਕਾ ਅਗਲਾ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਜਾਹਿ॥
ਖੁਧਾ ਜਾਇ ਆਦੁ ਜੇਤਾ ਇ॥ ਸਿਧਿ ਸਿਧਿ ਸਭੁ ਮੋਹੁ ਤੁਟੈ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਆਰਾਮਿ॥ ਗੁਰ ਸੇਵ
ਤੇ ਅਨੁਦਿਨ ਆਨੰਦ ਵੈ ਆਗਿ ਆਸੁ ਏਹੁ ਜਾਇ॥ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਘਰਿ ਪਰਗਟਾ ਫੁਨਿ ਆਵਣ
ਕੁਸਜਿ ਜਿਸਾਇ॥੧॥ ਮਃ ੨ ਸਬਦੇ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ਸਚੁ ਸਾਚਾ ਸਾਲਾਹਿ॥ ਰਸਨਾ ਸਚੁ
ਵਖਾਣੀਐ ਸਚੁ ਸੁਣਿ ਸਚੁ ਤਨਿ ਸਚੁ ਸਮਾਹਿ॥ ਨਾਨਕ ਕਥਿਤੁ ਪਾਈਐ ਏਕਮਾ ਵਣਹੁ ਕੋਇਨ ਮੋਟਣਾ
ਗ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸਤਪੁਰਖੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ॥
ਸੀਤਿ ਆਈ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸਤਪੁਰਖੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਾ ਜੀਤੁ ਮਿਲੈ ਭਰਮੁ ਭਉ ਜਾਈ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ
ਗੁਰੁ ਭਗਤੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਾ ਜੀ ਸਕੀ ਸੇਵ ਤੇਹ ਮਰਿ ਨੀਮਾਲਿ

ਵਖਾਣੀ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਸੁਣਾਇਆ ਜਿਸਿ ਸੁਣਿਐ ਦੁਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ਹੋਵੈ ਮਨਿ
ਸਚੁ ਵਸਾਈ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿੜਾਇਆ ਜਿਸਿ ਕਿਛੁ ਘਾਲ ਨ ਮਿਟੈ ਕਾਈ॥
ਸੋਲੋਕ ਮਃ ੧ ਪਸਰੀ ਸੁਰਿਧਿ ਵਿਦੇਸਿ ਪਰੁ ਨਿਤ ਝੂਰੇ ਸੋ ਸੋਲੋ॥ ਮਿਲਦਿਆ
ਢਿਲ ਜਨ ਹੋਵਈ ਜਿ ਨੀ ਅਤਿਗਾ ਸਿਕਲੋ॥ ਮਃ ੧ ਨਾਨਕ ਕਾਗਾ ਕੀ ਕੁੜੀ ਆਬਾ ਚੁਗੈ ਤਿਕੇਗੈ
ਤਿਚਰ ਜਾਣੈ ਭਲਾ ਕਰਿ ਜੇ ਚਰ ਗੁਲੇ ਵੈ ਦੇਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜੋਨਿ ਉਪਾਈ ਜੀਅ ਤਿਨ
ਰਿਜਕੁ ਸਮਾਹਾ ਆਪਿ॥ ਮੁਖਿ ਤੁਹਾਰੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਤੂ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਿ॥ ਤਿਪਤਿ ਰਹੇ ਅਘਾਇ ਹੀ
ਮਨ ਕੀ ਤਰਸ ਬੁਝਾਹਿ॥ ਸਭ ਅੰਦਰਿ ਇਕੁ ਵਰਤਦਾ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੇ ਲਖਿਆ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਥੀਐ
ਨਿਕਥਾ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀਪਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਆ॥੨੦॥ ਸੋਲੋਕ ਮਃ ੪ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਚੁ ਪੁਰੇਵਾ ਦਸੇ ਜੋ
ਮੁਕਤਿ ਹੋਵਈ ਜਿ ਚਰ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਦਿਨ ਰੈਣਿ ਵੀਚਾਰਾ॥ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਭਾਨ ਚੁਕਾ ਈ ਨਾਮਿ ਨਿਰਮਲੈ
ਅਲੂ॥ ਇਹ ਜਿਹਵਾ ਏਵ ਬਧਸਿ ਮਿਲਾ ਇਅਨੁ ਚਖਿਆ ਤਜਿ ਵਿਕਾਰ॥ ਨਾਨਕ ਇਵੈ ਕਿਰਪਾ ਜਾਸਨੁ
ਪਿਖਾ ਗਿਮੈ ਜੇਸਤਿਗੁਰ ਪੇਤਿ ਪਿਆਰਿ॥੧॥ ਮਃ ੪ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੋਵਿ ਓਮੁਰਖਾ ਗਵਾਰੀ
॥ ਦੁਜੈ ਭਇਬਧਤੁਦ ਖੁਲਾ ਗਾ ਜਾਭਾਤਾ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰ॥ ਜਿਨ ਕਾਰਣਿ ਗੁਰੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਸੋਸਨ
ਉਪਰਲੇ ਅੰਤੀ ਵਾਰ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਆ ਬਖਸੇ ਬਖਸਣਹਾਰ॥੨॥ ਪਉੜੀ
॥ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਸਭੁ ਕਰਤਾ ਕੋਈ ਦੂਜਾ ਜੋ ਇਸੁ ਅਵਰੇ ਕਰੀਐ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਬੋਲੇ
ਬੋਲੁ ਹਰਿ ਆਪੇ ਭੁਲਾ ਫਿਰੀਐ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਮਾਰੇ ਹਰਿ ਆਪੇ ਛੋਡੈ ਹਰਿ ਆਪੇ ਸਰਣਿ ਪਵਾਇ ਕਰੀਐ॥ ਹਰਿ
ਬਿਨੁ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਜੀਵਾਲਿਨਸਾਕੋ ਮਨਤੋਹਿਨਿ ਚਿਦਨਿ ਸਭੁ ਜੋ ਇ ਕਰੀਐ॥ ਉਠਦਿਆ ਅਬਹਦਿਆ
ਸੁਤਿਆ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਭਉ ਕਰੀਐ॥੨੧॥੧॥੧॥ ਪੜਾ ਜੋੜੁ॥

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧

ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਭ ਨਾਮ ਰਣਾ ਆਇਆ ਵੇਡੇ ਦਰਸਣ ਨਾ॥ ਪ੍ਰਭ ਜਾਣਾ ਇਸਿ ਆਣਿਆ ਓਸੀ ਮਿਥਣ ਕਿ
ਨਾ॥ ਜਿਨਾ ਸੇਰ ਸਾਰ ਤਿਨ ਚੁਹਲੀ ਸੋ ਵਡਭਾਵੈ ਵੇਚਨਤਿਨਾ॥੧॥ ਤਿਸਾਲਾ ਤਿਨੁ ਸਜਾਚਾਜੋਇ
ਜਾ ਕੀਨ ਦਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਵਡਾ ਕਰਿ ਸਾਲਾਹਣਾ ਪੈਰੀ ਪੋਚੇ ਸੀਸੁ ਇ॥ ਸਭ

ਨਾਦਤਾਏਕੁਤ੍ਰੁਅਣਸਦਾਤਿਨਜੋਇ॥ਜੋਤਿਸੁਤਭਵੈਜੋਸੋਈਐਂਨਕਿਤੁਜੰਮੈਰੋਇ॥੨॥ਧਾਵਤੁ
ਉਪਿਖਿਟਵਗਤੁਕੇਤੀਗਈਵਜਾਇ॥ਜੰਮਆਸਾਨਿਨਆਵਨੀਤਿਨਨਕਿਨਥਾਪਾਇ॥ਸੋਆ
ਨਜਾਣਤਿਸੁਈਅਕਥੀਸਬਧਾਹਿ॥੩॥ਨਾਨਕ ਅਉਗਣਜੇਤਰੇਤੇਤੇਗਲੀਜੰਜੀਹਿ॥
ਜੇਗੁਣਤੇਹੀਨੇਤਕਹੀਅਹਿਸੇਤੁਈਸੋਵਡੀਗ॥ਅਉਗੁਣਇਨ ਮੰਨੀਅਹਿਨਕਿਢੇਵਹੀਗ॥੪
॥੧॥ਸਿਰਠਿਮਹਲਾ ੧ ਮਨੁਤਾਲੀਕਿਰਸਾਣੀਕਾਣੀਸਮੁਪਾਈਤਨੁਖੇਤੁ॥ਨਾਮੁਬੀ
ਜੁਸੰਤੋਖੁਸੁਹਾਗਸਮੁਗਰੀਬੀਵੇਸੁ॥ਤਾਉਕਰਮਕਮਜਿਮੰਮੀਸੇਘਰਭਤਾਸਦੇਖੁ॥ਬ
ਬਾਮਾਏਆਸਾਖਿਨਤੋਇ॥ਇਨਿਮਾਇਆਜਗੁਮੋਹਿਆਵੈਰਲਾਤੁਈਕੋਇ॥੧॥ਰਹ
ਉ॥ਹਣਿਦਟਕਿਆਨਾਸਚੁਨਾਮੁਕਰਿਵਖੁ॥ਸੁਰਤਿਸੰਜਮਿਚਕਰਿਤੋਡਾਸਾਲਵਿਬਖੁ॥
ਚਿਤਿਸਮੰਜੈਸਾਵਣਜਾਇਆ॥ਸੋਉਵਣਜੁਕਰਿਲੈਜੋਲਾਹਾਮਨਹਸਾ॥੨॥ਸੁਨਿਸਾਸ
ਤਸਉਦਬਾਬੀਸਤੁਘੋੜੇਲੈਚਲਾ॥ਖਰਚੁਬੰਨ੍ਹਚੰਗੀਕੋਸਾਈਆਮਤੁਮਨਜਾਣਹਿਖੁ
॥ਨਿਰੰਕਾਰੈਦੇਸਿਜਾਹਿਤਾਸੁਖੀਖਲਹਹਿਮਹਲਾ॥੩॥ਜਾਇਚਿਤੁਕਰਿਚਾਕਰੀਮੰ
ਨਾਮੁਕਰਿਕੀਮ॥ਬੰਧੁਬਦੀਆਕਰਿਯਵਣੀਤਾਕੇਐਥੈਧੰਮ॥ਨਾਨਕਵੇਪੈਨਦਰਿਕ
ਰਿਦੇਵੇਦਵਗਣਵੰਨ੍ਹ॥੪॥੨॥ਸਿਰਠਿਮਹਲਾ ੧ ਮਾਇਵਿਆਪੈਕੇਵਦਨੀਕਾਸਚੁ
ਪੈਚਤੁਰਜਾਈ॥ਬਾਬਾਦੇਖੈਨਿਆਖੈਬਾਪੁਪਿਆਰਾਬਾਈਕੋਅਤਿਕੁਆਈ॥ਕੁਲਮੁਗਇ
ਆਬਾਹਾਘਰਛੋਡਿਆਖਿਨਅਭਿਭਏਪਰਾਈ॥ਨਮੁਦਨੁਇਸਨਨੁਨਮਨਮੁਖੀਖਿ
ਤੁਤਿਨਿਸੁਰਿਯੁਮਾਈ॥੧॥ਮਨੁਮਾਨੀਆਮਾਮੁਸਖਾਈ॥ਪਾਇਪਗਉਗੁਰਕੈਬਾਲਿਜੈ
ਜਿਨਿਸਾਚੀਬੂਝਬੁਝਾਈ॥੧॥ਰਹਉ॥ਜਗਸਿਉਝੂਠਪ੍ਰੀਤਿਅਰੁਬੋਧਿਅਜਾਨਸਿ
ਉਵਦੁਮਚਾਈ॥ਆਇਆਅਗਨੁਗਇਆਪਰਿਨਿਸਿਅਨੁਜੋਪੈਨਮੁਨਖੇਵੈਮੋਹਿਬਿਖੁਬਢ
ਰੀਧਣੈਵੈਨਿਤ ਹਿਤਕਰੀਸਬਦੇਸੁਰਤਿਨਆਈ॥ਗੈਰਿਯਨਰਾਤਾਰਾਸਿਜਨੀਬੋਧਿਆ
ਅਨਮੁਖਿਪਤਿਗਵਾਈ॥੨॥ਸਾਧਸਭਾਅਤਿਸਹਜੁਨਚੀਖਿਆਜਿਹਵਾਸੁਰਸੀਆਈ
॥ਅਨਤਨਧਨੁਅਪਨਕਰਿਜਾਨਿਆਦਰਕੀਖਬਢਨਾਈ॥ਅੰਧੀਕੀਚਿਥੋਕਿਆ
ਧਿਅਰਾਧਨੁਦਰੁਦਿਸੈਨਭਈ॥ਜਮਦਰਿਬਧਾਨਉਰਨਪਵੈਅਪੁਨਕੀਆਕਮਾ
ਈ॥੩॥ਸਾਦਰਿਕੇਰਤਾਅਖੀਵੇਖਾਕਹਣਨਜਾਈ॥ਕੰਨੀਸੁਨਿਸੁਨਿਸਬਦ
ਸਲਾਹੀਐਂਪ੍ਰਭੁਰਿਦੇਵਸਾਈ॥ਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰੁਨਿਚਵੈਪੁਰੁਜੋਤਿਸਮਾਈ॥
ਨਾਥਕਗੁਰਵਿਣੁਕਰਮੁਨਭਵੈਸਚਿਨਮੀਅਵਡਿਆਈ॥੪॥੩॥ਸਿਰਠਿਮਹਲਾ ੧

ਮੁਨੁਧਾਤੀਮੁਰੁਪਾਈਆਸਣੁਚਾਰਿਕੁੰਟਚਉਬਾਰਾ॥ਸਗਲਭਵਣਕੀਮੂਰਤਿਏਕ
ਮੁਖੀਤੇਰਹੈਟਕਸਾਲਾ॥੧॥ਐਸੇਜਾਹਿਬਚਾਤੇਚੇਜਵਿਰਹਣ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿ
ਮੁਹਿਜੀਣਆਪੇਸਰਬਸਮਾਣਾ॥੧॥ਰਹਉ॥ਜਾਕਾਜਪਦੇਖਾਤਜੋਤਿਤੁਮਾਗੈਤੇਰਾਮੁਪ
ਹਿਨੈਤਾ॥ਇਕਤੁਕੁਪਹਿਰਿਪਰਿਓਗਛੰਮੈਂਕੋਇਨਕਿਸਹੀਜੋਤਾ॥੨॥ਐਂਭਜਾਜਾਜ
ਸੋਤਜਜੋਤੇਰੇਕੀਜੰਤਾ॥ਇਕਪੁਰਾਬੁਮੇਤੇਰਾਦੇਖਿਆਤੂਸੁਭਨਮਾਹਿਵੰਤਾ॥੩॥ਤੇਰੇਗੁਣ
ਬਹੁਤੇਮੈਇਕੁਜਣਾ ਦਿਐਂਐਸੁਮੁਖਿਕਿਛੁਦੀਜੈ॥ਪ੍ਰਣਵੈਤਿਨਨਾਨਕਸੁਣਿਐਸੋਜਾਪਿਬ੍ਰ
ਹਮਾਪਾਛਾਮੁਝੀਜੈ॥੪॥੪॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੧ ਤਉਪਾਪੀਪਤਿਤੁਪਰਮਪਾਖੰਡੀਤੂ
ਨਿਰਮਲੁਨਿਰੰਕਰੀ॥ਐਸੀਮ੍ਰਤੁਚੀਖਿਪਰਮਗਸਿਸਤੇਹਰਕੁਰ ਸਗਣਿਤੂਸਾਗੀ॥੧॥ਕਥਤਾਤੂ
ਜੋਸੁਣਤਾਭੀਤੂ ਮਾਣੁਮਹਤੁਨ ਮੁਖਧਪਲੈਸਾਚੇ ਸਬਦਿਸਮਾਣੇ॥੧॥ਰਹਉ॥ਤੂਪ੍ਰਗਟਾ
ਮਖੁਹੋਵੈਛਤ੍ਰਾ ਉਰਾ ਠਮਹਤਉ॥ਤਖ਼ਤੀਮਹਤਰੇ ਅਹਿਨਿਸਿਪਰਕ੍ਰਤੇਹਰਿਰਸਸਜਾਪੀ॥
ਸਚੁਸੋਜੋਜਾਨੈਸੋਸਚਾਚੇ॥੨॥ਅਵਰਮਦੀਸੋਕਿਸੁਸਾਲਾਹੀ॥ਤੈਸਹਿਜਸੀਕੁਨੈਦੇਈ॥ਪ੍
ਣਵਤਿਨਾਨਕੁਦਾਸਨਿਦਾਸਾਕੁਰਮਤਿਜਾਕਿਆਜੋਈ॥੪॥੫॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ
੧ ਅਬਖਬਾਪਾਰਮੰਗੇਮਾਅਲੋਚਰਨਾਤਿਸੁਕਾਬਾਲਕਾ॥ਜਾਤਿਅਜਾਤਿਅਜੋਨੀਸੰਭ
ਉਨਾਤਿਸੁਕੁਲੁਪਰਵਾਨੁ॥ਜਾਤਿਸੁਰੂਪਵਰਨੁਨਿ ਰੰਖਿਆਸਾਚੇਸਬਦਿਨੀਸਾਨੁ॥੧॥ਰਹਉ॥ਨਾਤਿਸੁਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਬੰਧਪਸਾਤਿਸੁਕਾ
ਮੁਨਨਾਰੀ॥ਅਕੁਲਨਿਰੰਜਨ ਅਪਰਪਰੰਮੇਕੁਸਭਾਲੀ ਜੋਤਿਤੁਮਾਗੈ॥੨॥ਧਪਦਘਟ
ਮੰਦਰਸਭਨਾਹੀ॥ਅੰਤਰਿਬ੍ਰਹਮੁਲਖਾਇਆਘਟਿਘਟਿਜੋਤਿਸਬਾਈ॥ਬਜਰਕਪਾਟਮੁਕਤੇਗੁਰ
ਤੀਨਿਕੁਲੈਤਾਰੀਲੋਭਾਈ॥੩॥ਜੰਤਉਪਾਇਕਾਲੁਸਿਰਿਜੰਤਾਵਸਹਾ॥ਤਿਚੁਗਤਿਸਬਦੀ
॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਪਦਾਰਥੁਪਾਵਹਿਛੂਟਹਿਸਬਦੁਕਮਾਈ॥੪॥ਸੁਖੈਰੰਡੈਸੋਸਚੁਸਮਾ
ਹੈਵਿਛੋਵੈਸੁਚਾਚਾ॥ਤੰਤੈਕਉਪਰਮਤੰਤੁਮਿਲਾਇਆਨਾਨਕਸਰਣਿਤੁਮਾਗੈ॥੫॥
॥੬॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੧ ਜਿਉਮੀਨਾਬਿਨੁਪਾਣੀਐਤਿਉਸਾਕਤੁਮੋਹੀਆਸਾ॥
ਤਿਉਹਰਿਬਿਨੁਮਰਿਜਾਵੈਸੋਮਾਨੈਜਾਵੈਸਾਸਾ॥੧॥ਮਨਰੇਸਾਚਾਸਾਹੁਸਮਾਲੇ
ਸਾਚੇਸਚਿਸਮਾਣੇ॥ਸਾਚੇਸਾਚਿਆਰਵਿਰਹੁਰਬਣੁ॥ਜਾਤਿਸੁਰੂਪਵਰਨੁਨਿ
ਰੰਖਿਆਸਾਚੇਸਬਦਿਨੀਸਾਣੁ॥੧॥ਰਹਉ॥ਨਾਤਿਸੁਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਬੰਧਪਸਾਤਿਸੁਕਾ
ਮੁਨਨਾਰੀ॥ਅਕੁਲਨਿਰੰਜਨ ਅਪਰਪਰੰਮੇਕੁਸਭਾਲੀ ਜੋਤਿਤੁਮਾਗੈ॥੨॥ਧਪਦਘਟ
ਮੰਦਰਸਭਨਾਹੀ॥ਅੰਤਰਿਬ੍ਰਹਮੁਲਖਾਇਆਘਟਿਘਟਿਜੋਤਿਸਬਾਈ॥ਬਜਰਕਪਾਟਮੁਕਤੇਗੁਰ
ਤੀਨਿਕੁਲੈਤਾਰੀਲੋਭਾਈ॥੩॥ਜੰਤਉਪਾਇਕਾਲੁਸਿਰਿਜੰਤਾਵਸਹਾ॥ਤਿਚੁਗਤਿਸਬਦੀ
॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਪਦਾਰਥੁਪਾਵਹਿਛੂਟਹਿਸਬਦੁਕਮਾਈ॥੪॥ਸੁਖੈਰੰਡੈਸੋਸਚੁਸਮਾ
ਹੈਵਿਛੋਵੈਸੁਚਾਚਾ॥ਤੰਤੈਕਉਪਰਮਤੰਤੁਮਿਲਾਇਆਨਾਨਕਸਰਣਿਤੁਮਾਗੈ॥੫॥
॥੬॥

ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ੧ ਓ ਘਰੁ ੧ ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਸੋਵਕ ਸੇਵਕ ਗਰਿਸ ਭਤਿ ਤੇਰੀ ਜਿਨ ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਆਇਆ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਿਮ ਬੂਟੇ ਆਮ ਫਲਿਆ ॥ ਅਗਦਿ ਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਨਿਤ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਮਹਲੁ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਕਿਸ ਨਦਿ ਤੁਮ ਜਾਵੈ ॥ ਇਕੋ ਸਰਾ ਸਾਚੁ ਤੁ ਕੇਵਲੁ ਆਪੇ ਲਹੈ ਲਹਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਗਤ ਰਹੇ ਤਿਨੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਸਾ ਸਬਦੇ ਧਨ ਸੋਹੈ ॥ ਗਿਰਹੀ ਅਤਿ ਸਦਾ ਰਹਿ ਜਨ ਓਦਾਸੀ ਗਿਆਨ ਤਤ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਗਤਿ ਮਤਿ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਸਾਚੁ ਸਹਜੁ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਸਚੁ ਸਾਚੀ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ॥ ਕਰਣੀ ਕੀਰਤਿ ਹਰਿ ਜੀ ਕੇਰੀ ਜਾ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਆਪੈ ॥ ੪ ॥ ੧੮ ॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ੧੯

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ॥

ਸਾਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚਾ ਤਖਤੁ ਸਚੁ ਨਿਆਉ ਸਚੁ ਪਾਵਾ ॥ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਗਾਵਾ ॥ ਸਚੁ ਭਣਤਿ ਨਾਨਕੁ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਕਰਣਾ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ॥ ਕਰਣੀ ਕੀਰਤਿ ਰਤਿ ਹੋਈ ॥ ਜਾ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ੪ ॥ ੧੯ ॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ੨੦

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਗੁਰਮਿਲਿਐ ਜਨਮ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਗਵਾਤਾ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਭ ਜੀਆ ਸਿਰਿ ਲੇਖੁ ਧੁਰਾ ਤੁ ਲਿਖੇ ਮੇਲਿ ਵੀਛੋੜੀ ਜੀਉ ॥ ਆਪਿ ਅਲੇਖੁ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਹੋਈ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਅਜਪਾ ਜਾਪੁ ਖੁਦਾਈ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਚਲਣਾ ਏਹੋ ਜੋਗ ਜੁਗਤਾ ਜੋਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਅੰਤਰਿ ਸੋ ਬਾਹਰਿ ਦੇਖਹੁ ਕਰਣਾ ਜਾਇ ਨ ਦੇਖਿਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰਿ ਦੇਖਹੁ ਅਵਰ ਨ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਜੀਉ ॥ ਜੋਤਿ ਸਮੋਈ ਸਭ ਮਹਿ ਜਾਣਹੁ ਘਟ ਤੋੜੇ ਨਹੀ ਜਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਬੂਝੈ ਸੋਈ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਚਲਤੋ ਠਾਕਿ ਰਖਹੁ ਘਰਿ ਅਪੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਦੇਖਿਆ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭੁ ਬਿਸਮਾਦੀ ਦੁਖ ਬਿਸਰੇ ਸੁਖ ਹੋਈ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੇ ਕੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਿਉ ਕਰਿ ਕਥਨ ਨ ਜਾਈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭਵ ਭੰਜਨੁ ਗਾਈਐ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ਤਤੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜੁਗਤਿ ਸਬਾਈ ਸਿਵ ਡੰਡੈ ਦੁ ਨਾਲੇ ਈ ਜੀਉ ॥ ਅਪਰੰਪਰ ਪਰਾਪਰ ਸ੍ਵਾਮੀ ਮੇਲਹੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਾਹਿ ਸੋਈ ਜੀਉ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥ ੧੧ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ਜਾਤਿ ਸੁਤਾ ਦ੍ਰਵ ਤਦ ਹੀ ਗਾਵਤਾ ਗਾਵੈ ਕਠਭੁਜਾ ਵਾ ॥ ਗਾਵੈ ਕਾ ਫਲ ਪੂਰੇ ਈ ਜਾ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਜੋਈ ॥ ੧ ॥ ਅਸਨ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਨਿਸਤਰੀ ਪਾਈ ॥ ਤਤੇ ਸਚ ਅਹਿਨਿਸਿ ਆਸ ਮਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਅੰਤਰਿ ਜਾਗੀ ॥ ਤਾ ਚਿਤ ਜਾਗਤੀ ਤਿਤ ਆਗੀ ॥ ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਕਾ ਉਜੀ ਆਨਾ ॥ ਤਨੀ ਮਹਿ ਆਸ ਗਲਾ ਅਧਕਾ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ ਭਰ ਜਾਮ ਕਾ ਆਰਗੁ ਭਾਗਾ ॥ ਭੈ ਵਿਚਿ ਨਿਰਭਉ ਪਾਇਆ ॥ ਤਾ ਸਹਜੈ ਕੈ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥ ੩ ॥ ਭਣਤਿ ਨਾਨਕੁ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ॥ ਕਰਣੀ ਕੀਰਤਿ ਰਤਿ ਹੋਈ ॥ ਜਾ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ੪ ॥ ੧੨ ॥

ਤਾ ਸਾਕਤ ਮੁਨਮਤਿ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਤਾਸੁ ਨ ਬੀਆਪਈ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਤੁਮ ਪੁਰਖ ਦਾਨਿ ਮਤਿ ਪੂਰਾ ਜਾਮਹ ਤੋਖਾ ਕੀਚੈ ਓਮਿ ਆਮਾ ਜੀਉ ॥ ਮੈ ਕਿਆ ਆਗ ਚੁਕਿ ਚਢਾ ਖਿਨ ਗਲਾ ਈ ਜੋਰੈ ਜੀਉ ॥ ਤੁਮ ਪੁਰਖ ਦਾਤਾ ਮੈ ਜਾਚਿਕ ਤੇਰੀ ਦੇਵਣ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਜੀਉ ॥ ਪਿਆਸੇ ਆਵਹਿ ਪਿਆਸੇ ਜਾਵਹਿ ਘਟ ਹੀ ਭੀਤਰਿ ਪਾਈ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਪਿ ਜਪਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਵਰ ਕਉ ਪਰਬ ਜਾਤ ਕਉ ਵਰਿਆ ਦੁਖ ਸੁਖ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਵਸਤੁ ਸੋ ਦੇਵਣਹਾਰਾ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਵਤ ਕਉ ਤਾ

ਆਤਮਰਾਮੁ ਅਉਰ ਦਾਰੀ ॥੨॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਆਦਰਹਿ ਸਿਧਾਵਦਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੁਖੁ ਹੋਇ ॥
ਆਪਿ ਮੁਆ ਮਨੁ ਮਾਰਿਆ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਸਾਤ ਸਮੁੰਦ ਕੇ ਦੇਹ ਮਹਿ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਤੀਰਥੁ ਨ ਪਾਇ ॥
ਪਾਇਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੩॥ ਹਰਿ ਜਨ ਮਹਿ ਸਾਚੁ ਮਾਵਹਿ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥
ਅਪੁਨੇ ਓਜਾ ਓਹਿ ਜਾਣਹਿ ਸਾਚੇ ਸਾਚੁ ਪਿਆਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਵਡਾਈ ਤਿਨ ਕਉ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਕਰਤਾਰਿ ॥੪॥੧॥੨॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ਭਗਤਿ ਖਜਾਨਾ ਭਗਤਨ ਕਉ ਦੀਆ ਭਗਤੀ ਨਾਮੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥
ਅਖੁਟ ਭੰਡਾਰ ਅਖੁਟੁ ਤਪਾ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਅਖੁਟੁ ਦਾਤਾ ਅਖੁਟੁ ਤਿਸ ਕਾ ਭੰਡਾਰੁ ਕਿਉ ਕਰਿ ਆਖਾ ਆਖਣਿ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥
ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤੀ ਭਰੇ ਤੇਰੇ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਤੂ ਦੇਹਿ ਤਿਵੈ ਹੋਇ ॥ ਨਾਮ ਰਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੀ ਸਚੁ ਬੋਲਹਿ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਚੁ ਭੰਡਾਰੁ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਕਾਰ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਕਾਰੈ ਲਾਈ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਸਚਿਆਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਸਚੀ ਪੁਰਮਤਿ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਸਚੀ ਸਾਈ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਸਚੀ ਸਾਬਾਸਿ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਸਚੀ ਸਚਿ ਬਣੀ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਸਚੁ ਹੋਇ ॥
ਤਿਸ ਭਾਣੇ ਵਿਚਿ ਗੁਰੂ ਵਸਾਇਆ ਚਉਥਾ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੈ ਸੋਇ ॥ ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ ਸਾਚੀ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ॥
ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਹਿ ਸਚੁ ਸਮਾਲਹਿ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ॥੨॥ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ॥
ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ

ਬੰਧਨ ਭਾਈ ਭਰਮੀ ਅਭਗਤਾ ਜੋਸਾਸ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬੰਧਨ ਤੂਟਨਿ ਨਾਹੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਲ੍ਹੇ ਦੁਆਰ ॥ ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨਹਿ ਜਨਮਿ ਮਰਹਿ ਵੇਕਾਰ ॥ ਤਉ ਮੇਰੇ ਜੀਅੜੇ ਚਰਣ ਗਹੇ ਆਈ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸਹੀ ਕੇਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਨਿਗੁਣਾ ਵੀਚਾਰੇ ਨਿਤ ਮਹਲੀ ਹੋਇ ਬਸੇਰਾ ॥ ਐਥੈ ਚੁਕੈ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਪਛੈ ਜੋਤਿ ਸੁਕੇਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਦਾ ਦਇਆ ਕਰਿ ਦੇਵੈ ਆਪੇ ਵਿਛੁੜਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਏਕਸ ਚਰਣੀ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸਭੁ ਉਪਾਇ ਜੋਤਾ ਉਤੇ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਡੇ ਵਡਿਆਈ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਸਮਾਏ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ੧੮ ॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ਹਰਿ ਦੈ ਬਾਣੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਸਬਦਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਾਚੇ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵੀ ਓਹ ਰਤੁ ਨ ਕਬਹੂ ਜਾਈ ॥ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਵਜਾਈ ॥ ਆਪਣੀ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਪਤਿ ਰਾਖੈ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਆਪੁ ਪਛਾਤਾ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਤਿਸ ਦੇ ਜਾਤਿ ਨ ਪਾਤਿ ਕੁਲੁ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ਰਵਿਆ ਸਭ ਠਈ ਵਤੁ ਸਦਾ ਵਸੈ ਆਤਮ ਜਿਸ ਕਾ ਪੂਰੇ ਭੁ ਅਪਰੰਪਰਾ ॥ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ਹਰਿ ਵਿਆਪਕ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ਨਿਰਭਉ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ॥ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਏਹੁ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਵਹੁ ॥ ੨ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਤਾ ਸਫਲਿਓ ਜਨਮੁ ਜਗਤਿ ਆਇਆ ॥ ਕਰਿ ਸਚਾ ਪਾਖਿ ਆਸ ਦਾ ਅਨੁਦਿਨੁ ਪਤਿ ਆਗੈ ਗਣੀ ਵੇਗੁਣੀ ਅਘਾਇਆ ॥ ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਸਭ ਫੋਕਟ ਜਾਣਹੁ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਨ ਕਰਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿ ਸਚੈ ਅਪਿ ਲਾਏ ॥ ਹਰਿ ਸਭੁ ਚਾਖੈ ਸਭ ਨਾਲਿ ਰਵਿਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਏ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਸੋ ਵਡ ਭਾਗੀ ਜਿ ਸਚੈ ਅਪਿ ਲਾਏ ॥ ਹਰਿ ਸਭੁ ਚਾਖੈ ਸਭ ਨਾਲਿ ਰਵਿਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਏ ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਵੈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਬਹੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਲਤ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਸੁ ਨਿਰਮਲ ਹੋਵੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸਚੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਏ ॥ ੪ ॥ ੭ ॥ ੧੯ ॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਦੁਖੁ ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟੇ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਸਾਚਾ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸਚੀ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰਾ ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਸੇ ਸਚੁ ਸਉਦਾ ਲਾਹਾ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਲਾਹਨਿ ਸੇ ਜਨ ਸੋਹਨਿ ਜੋ ਸਚੁ ਸੇਵਹਿ ਸਚੁ ਲਹਦੀ ॥ ੧ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰੀ ਹੋਵੈ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਲਾਹਾ ਪਾਏ ॥ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੀ ਵਿਰਲਾ ਕੋਈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੈ ॥ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੀ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸਚੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਏ ॥ ੨ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰੀ ਹੋਵੈ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਲਾਹਾ ਪਾਏ ॥ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੀ ਵਿਰਲਾ ਕੋਈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੈ ॥ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੀ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸਚੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਏ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਸੋ ਵਡ ਭਾਗੀ ਜਿ ਸਚੈ ਅਪਿ ਲਾਏ ॥ ਹਰਿ ਸਭੁ ਚਾਖੈ ਸਭ ਨਾਲਿ ਰਵਿਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਏ ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਵੈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਬਹੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਲਤ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਸੁ ਨਿਰਮਲ ਹੋਵੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸਚੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਏ ॥ ੪ ॥ ੭ ॥ ੧੯ ॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਦੁਖੁ ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟੇ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਸਾਚਾ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸਚੀ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰਾ ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਸੇ ਸਚੁ ਸਉਦਾ ਲਾਹਾ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਲਾਹਨਿ ਸੇ ਜਨ ਸੋਹਨਿ ਜੋ ਸਚੁ ਸੇਵਹਿ ਸਚੁ ਲਹਦੀ ॥ ੧ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰੀ ਹੋਵੈ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਲਾਹਾ ਪਾਏ ॥ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੀ ਵਿਰਲਾ ਕੋਈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੈ ॥ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੀ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸਚੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਏ ॥ ੨ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰੀ ਹੋਵੈ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਲਾਹਾ ਪਾਏ ॥ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੀ ਵਿਰਲਾ ਕੋਈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੈ ॥ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੀ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸਚੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਏ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਸੋ ਵਡ ਭਾਗੀ ਜਿ ਸਚੈ ਅਪਿ ਲਾਏ ॥ ਹਰਿ ਸਭੁ ਚਾਖੈ ਸਭ ਨਾਲਿ ਰਵਿਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਏ ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਵੈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਬਹੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਲਤ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਸੁ ਨਿਰਮਲ ਹੋਵੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸਚੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਏ ॥ ੪ ॥ ੭ ॥ ੧੯ ॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਆਪਣਾ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਖੋਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਸਲਾਹਨਿ ਸਚਿ ਰਹਹਿ ਸਚੈ ਪ੍ਰੇਮਿ ਸੁਗੋਇ ॥ ਸਚੁ ਸਲਾਹਨਿ ਸਚੁ ਮਨਹਿ ਸਚੇ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਲਾਹਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰਾ ਹੋਇ ॥ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੀ ਜੋ ਕਰਹਿ ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ ਕੇ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਸਚੁ ਧਿਆਇਨਿ ਸਚੁ ਸੇਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੪ ॥

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਜਿਸ ਤੇ ਦਾਤਿ ਕਰਣਹਾਰੁ ਸੋਈ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਮੰਗਿ ਨ ਲਾਜ ਕੀਜੈ ਕੋਈ ॥ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਸਦਾ ਦਇਆਲੁ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੇਵੈ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਘਾਲ ਕਿਸੈ ਨ ਅਲਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੋਈ ਜਨੁ ਜਾਣੈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਰਵਾਣੈ ॥ ਵਡਾ ਆਪਿ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚੀ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਜੀਅ ਤਿਸੈ ਕਿਆ ਸਾਜੁ ॥ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਦੇਵੈ ਦਾਨੁ ॥ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਮਾਗਉ ਦੇਖਿ ਵਿਗਾਸੁ ॥ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਮਨਿ ਕਹਾ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬ ਮੇਰੇ ਨੀਬ ਨ ਦੀਰ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਤੇਰਾ ਤੂ ਸਭਨੀ ਪੀਰ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇ ਸਉ ਵਾਰ ਕਹੀ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਕਰਤੇ ਕੀਰਤਿ ਕਰਣ ਅਪਾਰੁ ॥ ਕਰਤੇ ਤੇਰੇ ਕੀਰਤਨ ਸੁਖ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਛੁੜਿ ਦੁਖੀਆ ਰੋਇ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਜੀਅ ਤਿਸੈ ਕਿਆ ਸਾਜੁ ॥ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਦੇਵੈ ਦਾਨੁ ॥ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਮਾਗਉ ਦੇਖਿ ਵਿਗਾਸੁ ॥ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਮਨਿ ਕਹਾ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬ ਮੇਰੇ ਨੀਬ ਨ ਦੀਰ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਤੇਰਾ ਤੂ ਸਭਨੀ ਪੀਰ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇ ਸਉ ਵਾਰ ਕਹੀ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਕਰਤੇ ਕੀਰਤਿ ਕਰਣ ਅਪਾਰੁ ॥ ਕਰਤੇ ਤੇਰੇ ਕੀਰਤਨ ਸੁਖ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਛੁੜਿ ਦੁਖੀਆ ਰੋਇ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਜੀਅ ਤਿਸੈ ਕਿਆ ਸਾਜੁ ॥ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਦੇਵੈ ਦਾਨੁ ॥ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਮਾਗਉ ਦੇਖਿ ਵਿਗਾਸੁ ॥ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਮਨਿ ਕਹਾ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬ ਮੇਰੇ ਨੀਬ ਨ ਦੀਰ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਤੇਰਾ ਤੂ ਸਭਨੀ ਪੀਰ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇ ਸਉ ਵਾਰ ਕਹੀ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਕਰਤੇ ਕੀਰਤਿ ਕਰਣ ਅਪਾਰੁ ॥ ਕਰਤੇ ਤੇਰੇ ਕੀਰਤਨ ਸੁਖ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਛੁੜਿ ਦੁਖੀਆ ਰੋਇ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਜੀਅ ਤਿਸੈ ਕਿਆ ਸਾਜੁ ॥ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਦੇਵੈ ਦਾਨੁ ॥ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਮਾਗਉ ਦੇਖਿ ਵਿਗਾਸੁ ॥ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਮਨਿ ਕਹਾ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬ ਮੇਰੇ ਨੀਬ ਨ ਦੀਰ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਤੇਰਾ ਤੂ ਸਭਨੀ ਪੀਰ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇ ਸਉ ਵਾਰ ਕਹੀ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਕਰਤੇ ਕੀਰਤਿ ਕਰਣ ਅਪਾਰੁ ॥ ਕਰਤੇ ਤੇਰੇ ਕੀਰਤਨ ਸੁਖ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਛੁੜਿ ਦੁਖੀਆ ਰੋਇ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥

ਸਭਿ ਭੋਖਾ ਕਾਮਣਿ ਪਰਹਰੈ ॥ ਸੁਣਿ ਕਰਤੇ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਸਿਰਗਥਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੁਚ ਕਲਾ ਜੋਬਨ ਗਿਰ
ਧਾਵਦਿਓ ਇਹੁ ਮਨੁ ਕਹਣਾ ਨ ਜਾਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀਨ ਸਗਣਿਆ ਇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਕੀਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਬੁਧਿ ਪਾਈ ॥ ਸਾਕਤ ਕਾ ਬਕਨਾ ਇਉ ਜਾਨਉ ਜੈਸੇ ਪਵਨੁ ਡੁਲਾਈ ॥ ੨ ॥ ਕਿਰਪਾ
ਗਇਆ ਚੇਤ ਨ ਚਲਾ ਚਿਤ ਤਮ ਐਸੀ ਦਿਨੁ ਆਈ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਪਤਿ ਆਗਿ ਆਨ
ਝਾਈ ॥ ਸੇਵਉ ਸਾਧ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਵਉ ਸੇਵਾ ਰਤੁ ਚਤਰਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋ
ਆਨਾ ਆਪਨ ਕਰਤ ਬੀ ਚਾਰਤ ਉਲਝਉ ਬੀਚੁ ਬਿਖਾਈ ॥ ੧ ॥ ਮਾਧਵੇ ਐਸੀ ਚਿਤ
ਸਿਰਗਥਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਉ ਲਉ ਉਭਾ ਉਆ ਅਭੁ ਉਇ ਪੁਮਾਨੈ ਤਉ ਲਉ ਮੀ ਅਨੁ ਚਰਾ
ਕੋਈ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਸਾਚੇ ਨਾਇ ਭਾਈ ਸੁਣਿ ਅਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥
ਕਰੇ ਜਿ ਸੁਆਮੀ ਆਪਣੀ ਭਾਈ ਤਿ ਸੁਖ ਮਾਨੈ ਤਿਲੁ ਨ ਗੋਇ ॥ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਜਨੁ ਪਾਈ ਐ ਭਾਈ ਵਿਰਲਾ
ਗਰਬੁ ਜਾਇ ॥ ਅਨਿਕ ਰਸਾ ਖਾਕ ਰਿਖ ਕਿ ਆ ਭਾਈ ਢਿਲਿ ਰਿਢਿਲਿ ਬੰਧਨ ਪਾਇ ॥ ਚਲੇ ਤੁ
ਭਾਈ ਦਿਨੁ ਸਭਤਿ ਸੁਮਨ ਨੀ ਜਾਇ ॥ ਵਡ ਭਾਗੀ ਗੁਰੁ ਪਾਈ ਆ ਭਾਈ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ੨ ॥ ਸਚ ਸਚ ਸੋ ਨੈਨਿ ਅਲਾ ਭਾਈ ਨਿਰਮ ਅਲਾ ਸਚੋ ਸੋ ॥ ਜਹੀ
ਕਰੇ ਜਿ ਸੁਆਮ ਆਪਣੀ ਭਾਈ ਤਿ ਸੁਖ ਸਾਪ ਤਿ ਹੋਇ ॥ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਜਨੁ ਪਾਈ ਐ ਭਾਈ ਵਿਰਲ
ਕੋਈ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਸਾਚੇ ਨਾਇ ਭਾਈ ਸੁਣਿ ਅਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥
ਸਿਰਗਥਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਉ ਲਉ ਉਭਾ ਉਆ ਅਭੁ ਉਇ ਪੁਮਾਨੈ ਤਉ ਲਉ ਮੀ ਅਨੁ ਚਰਾ
ਆਨਾ ॥ ਆਪਨ ਆਪ ਨਾਨਕ ਕਰਤ ਬੀ ਚਾਰਤ ਉਲਝਉ ਬੀਚੁ ਬਿਖਾਈ ॥ ੧ ॥ ਮਾਧਵੇ ਐਸੀ ਚਿਤ
ਆਨਾ ॥ ਸਕੁ ਕਿਛੁ ਕੀਤਾ ਤੇਰਾ ਵਰਤੈ ਕਿਆ ਨਾਨਕ ਬਾਲਕੁ ਪਾਲਾ ॥ ਰਾਖਿ ਲੇ ਪੁਰਨ
ਜਨਤੁ ਅਗਾਹੇ ਉਮਾਤਾ ਤਿ ਕਿਆ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਸਿਰਗਥਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰੁ ਗੋਵਿ
ਦੁ ਜਾਣਾ ਹੀ ਐ ਭਾਈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪਿਰੇ ਧਰਾ ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਾ ਈ ਦੁਖ
ਡੀਜਾ ॥ ਜਿਤੁ ਨਿਨਾ ਸੁਨਉ ਜੈ ਕਰਤੀ ਸੇਤਨ ਹੋਇ ਭਗ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕਉ ਵਿਆ
ਭਾਈ ਜਿਨਾ ਏਕੰ ਕਾ ਆਧਾ ॥ ੧ ॥ ਸੋ ਈ ਸਚੁ ਅਰਾਧਣਾ ਭਾਈ ਜੋ ਸਭ ਤੇ ਸਕੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ
ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਜਾਣਾਇਆ ਭਾਈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮਾ ਵਿਤੁ ਵਾ
ਚਿਮੁ ਏਕੁ ਭਾਈ ਗਣਤ ਨ ਜਾਇ ਗਣੀ ॥ ਵਿਣੁ ਸਚ ਜੋ ਚਨਾ ਈ ਐ ਭਾਈ ਸਾ ਚਾ ਅਗ
ਮਧੇ ਮਾ ਐ ਭਾਈ ਜਾਣੁ ਨ ਚੁਕ ਈ ਭਾਈ ਭੂਕੀ ਦੁਨੀ ਅਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਵੈ ਉਧਾ
ਦਭਾਈ ਦੇਨ ਵੇ ਏਕ ਣੀ ॥ ੨ ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਸੋਧਿ ਆ ਭਾਈ ਵਿਣੁ ਜਤਿ ਮੁਕ
ਰਸੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਅਨਿਕ ਕਰਮ ਅਕਰਿਖ ਕਿ ਆ ਭਾਈ ਢਿਲਿ ਰਿਢਿਲਿ ਬੰਧਨ ਪਾਇ ॥ ਚਲੇ ਤੁ
ਭਾਈ ਦਿਨੁ ਸਭਤਿ ਸੁਮਨ ਨੀ ਜਾਇ ॥ ਵਡ ਭਾਗੀ ਗੁਰੁ ਪਾਈ ਆ ਭਾਈ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ੨ ॥ ਸਚ ਸਚ ਸੋ ਨੈਨਿ ਅਲਾ ਭਾਈ ਨਿਰਮ ਅਲਾ ਸਚੋ ਸੋ ॥ ਜਹੀ
ਕਰੇ ਜਿ ਸੁਆਮ ਆਪਣੀ ਭਾਈ ਤਿ ਸੁਖ ਸਾਪ ਤਿ ਹੋਇ ॥ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਜਨੁ ਪਾਈ ਐ ਭਾਈ ਵਿਰਲ
ਕੋਈ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਸਾਚੇ ਨਾਇ ਭਾਈ ਸੁਣਿ ਅਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥

ਸਿਰਗਥਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਈ ਐ ਭਾਈ ਵਿਰਲਾ ਗਰਬੁ ਜਾਇ ॥ ਅਨਿਕ ਰਸਾ ਖਾਕ ਰਿਖ
ਕਿ ਆ ਭਾਈ ਢਿਲਿ ਰਿਢਿਲਿ ਬੰਧਨ ਪਾਇ ॥ ਚਲੇ ਤੁ ਭਾਈ ਦਿਨੁ ਸਭਤਿ ਸੁਮਨ ਨੀ ਜਾਇ ॥
ਵਡ ਭਾਗੀ ਗੁਰੁ ਪਾਈ ਆ ਭਾਈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ੨ ॥ ਸਚ ਸਚ ਸੋ ਨੈਨਿ ਅਲਾ ਭਾਈ
ਨਿਰਮ ਅਲਾ ਸਚੋ ਸੋ ॥ ਜਹੀ ਕਰੇ ਜਿ ਸੁਆਮ ਆਪਣੀ ਭਾਈ ਤਿ ਸੁਖ ਸਾਪ ਤਿ ਹੋਇ ॥ ਕੋਟਿ ਮਧੇ
ਜਨੁ ਪਾਈ ਐ ਭਾਈ ਵਿਰਲਾ ਗਰਬੁ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਸਾਚੇ ਨਾਇ ਭਾਈ ਸੁਣਿ ਅਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ
ਹੋਇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਸਿਰਗਥਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਈ ਐ ਭਾਈ ਵਿਰਲਾ ਗਰਬੁ ਜਾਇ ॥
ਅਨਿਕ ਰਸਾ ਖਾਕ ਰਿਖ ਕਿ ਆ ਭਾਈ ਢਿਲਿ ਰਿਢਿਲਿ ਬੰਧਨ ਪਾਇ ॥ ਚਲੇ ਤੁ ਭਾਈ ਦਿਨੁ ਸਭਤਿ
ਸੁਮਨ ਨੀ ਜਾਇ ॥ ਵਡ ਭਾਗੀ ਗੁਰੁ ਪਾਈ ਆ ਭਾਈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ੨ ॥ ਸਚ ਸਚ ਸੋ
ਨੈਨਿ ਅਲਾ ਭਾਈ ਨਿਰਮ ਅਲਾ ਸਚੋ ਸੋ ॥ ਜਹੀ ਕਰੇ ਜਿ ਸੁਆਮ ਆਪਣੀ ਭਾਈ ਤਿ ਸੁਖ ਸਾਪ ਤਿ
ਹੋਇ ॥ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਜਨੁ ਪਾਈ ਐ ਭਾਈ ਵਿਰਲਾ ਗਰਬੁ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਸਾਚੇ ਨਾਇ ਭਾਈ
ਸੁਣਿ ਅਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਸਿਰਗਥਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਈ ਐ ਭਾਈ
ਵਿਰਲਾ ਗਰਬੁ ਜਾਇ ॥ ਅਨਿਕ ਰਸਾ ਖਾਕ ਰਿਖ ਕਿ ਆ ਭਾਈ ਢਿਲਿ ਰਿਢਿਲਿ ਬੰਧਨ ਪਾਇ ॥
ਚਲੇ ਤੁ ਭਾਈ ਦਿਨੁ ਸਭਤਿ ਸੁਮਨ ਨੀ ਜਾਇ ॥ ਵਡ ਭਾਗੀ ਗੁਰੁ ਪਾਈ ਆ ਭਾਈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਧਿਆਇ ॥ ੨ ॥ ਸਚ ਸਚ ਸੋ ਨੈਨਿ ਅਲਾ ਭਾਈ ਨਿਰਮ ਅਲਾ ਸਚੋ ਸੋ ॥ ਜਹੀ ਕਰੇ ਜਿ ਸੁਆਮ
ਆਪਣੀ ਭਾਈ ਤਿ ਸੁਖ ਸਾਪ ਤਿ ਹੋਇ ॥ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਜਨੁ ਪਾਈ ਐ ਭਾਈ ਵਿਰਲਾ ਗਰਬੁ ਜਾਇ ॥
ਨਾਨਕ ਤਾ ਸਾਚੇ ਨਾਇ ਭਾਈ ਸੁਣਿ ਅਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀਐ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਸਦ ਅਬਿਨਾਸੀ ਸਗਲ ਨਿਰੰਤਰ ਕੀਜੈ॥ ੨॥ ਨਿਰਗੁਨੀ ਚ ਅਨਾਥ ਅਪਰਾਧੀ ਓਟ ਸੰਤ ਨਰਕੀ ਆਗੀ। ਬ੍ਰਹ੍ਮ ਕੋ ਮੈਲ ਨਿਰਮਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਰਗਟ ਜਾਗੀ॥ ਨਾਨਕ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨ ਜਾਚੈ ਜਾਕੇ ਤਿਲ ਨ ਤਮਾਈ॥ ੪॥੧॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾਕੋ ਤਿਲ ਦੇਵਾਸਿਆ ਤੁਲ ਕਰੇ ਤੋਲ ਕੀਤੇ ਆਸ ਪੁਜਾਈ॥ ਦਾਸ ਅਪਨੇ ਕਉ ਤੁਟਿ ਸਰਨਿ ਗਹੀ ਚਰਣ ਧੂਰਿ ਮਨਿ ਬਾਂਛਈ॥ ਗੋਵਿੰਦ ਗੋਪਾਲ ਬਹੁ ਨਾਮ ਜਾਕੇ ਗੁਣ ਕਥਹਿ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨਾ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਭਜਨੁ ਕਰਹਿ ਤੇ ਜਨ ਪਰਵਾਨਾ॥ ਜਾਕੀ ਕੀਰਤਿ ਜਗਤ ਬਿਆਪਤ ਸਭ ਮਹਿ ਜਾਕੀ ਸੋਭਾ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤਾਕੀ ਸਰਣਾਈ ਜਾ ਕੋ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਲਾਭਾ॥ ੧॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਭਏ ਅਨੁਕੂਲਾ ਮਿਟੇ ਸਗਲ ਅਪਰਾਧਾ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਮਨ ਕੀ ਇਛਾ ਪਾਏ ਅਪੁਨੇ ਲਾਧਾ॥ ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ ਸੁਖ ਮੰਗਲ ਗਾਏ ਸਹਜ ਭਏ ਗ੍ਰਿਹ ਮਾਹੀ॥ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਘਨੇਰੇ ਪ੍ਰਗਟੇ ਸਭ ਕੈ ਮਾਹੀ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖ ਤਾ ਕੇ ਪੂਰਨ ਕਾਜਾ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਰਣਿ ਸੁਖਦਾਤੇ ਜਾ ਕੈ ਤਖਤਿ ਬਿਰਾਜਾ॥ ੨॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ਸੋ ਸਾਧ ਸਭਾ ਮਹਿ ਜਾਨੋ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸੋ ਜਨੁ ਇਹ ਪਰਵਾਨੋ॥ ਜੋ ਜੋ ਕਰੈ ਸੋਈ ਭਲ ਮਾਨੈ ਏਹ ਕਰਣੀ ਸਾਰ॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਕਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਤਿਸ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰੈ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਈ॥ ੩॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹ੍ਮ ਸੋ ਸੋਭਾ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਨੋ॥ ਸੋ ਧਨਵੰਤਾ ਸੋ ਪਤਿਵੰਤਾ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਵਸਿਆ ਨਾਲੇ॥ ਸੋ ਸੁਚਾ ਜੋ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ਸਚੁ ਰਾਖੈ ਉਰ ਧਾਰੀ॥ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਚੁ ਵਰਸੈ ਸਚੁ ਵੇਖੈ ਨਦਰੀ॥ ਸਚੁ ਸੁਣੈ ਸਚੁ ਮੁਖ ਉਚਰੈ ਸਚੁ ਸੇਵੈ ਸਚੁ ਸੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਸਚੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਸਚੇ ਹੋਵਹਿ ਸਚੇ ਸਚਾ ਸੋਇ॥ ੪॥ ੪॥ ੭॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚੋਜ ਤਮਾਸੇ ਜਤ ਕਤ ਖੇਲੈ ਜਿਥੈ ਚਾਹੈ ਤਿਥੈ ਲਾਵੈ॥ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ੪॥ ੮॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਸਥਿਰ ਤਤੁ ਸਿਞਾਨੀ॥ ਕਿਥਹਿ ਬਿਖੈ ਕਾਟੇ ਨਿਮਖ ਅਰਾਧਿਆ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਰਿਓ ਉਤਰਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵਹੁ ਪੁਰਖ ਗਿਆਨੀ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਮਨਹਿ ਪਤੀਆਵੈ ਸਾਚੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਪੈ ਦਾਸ ਉਤਭੁਜਾ ਤਿਸ ਜੁਗਹ ਜੁਗਹ ਪਾਈਐ ਸਭ ਸੁਖ ਖਾਣਾ॥ ਉਤਭੁ ਤਿਦਹੁ ਦੇਵੈ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ॥ ੨॥ ਸ੍ਰਵਣੀ ਸੁਣੀਐ ਸਭ ਸਮਝਾਈਐ॥ ਰਹਣ ਕਹਣ ਜਾਇ ਸਭ ਸੁਖਾਈ ਜੇਤੇ ਬਿਖੁ ਖੋਵੈ॥ ੩॥ ਹਰੇ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ

ਨੁਮੋਕਉਗੁਰਿਦੀਨਮੋਰਮਸੁਤੁਜੀਤਬੁਢਿਆ॥ ਤਾਏਕਬੁੰਦਗੁਰਿਆਮੀਮ੍ਰਤੁਦੀਰਤੁ
ਅਟਲੁਅਮਰੁਨਮੁਆ॥ਰੁਗਤਿਰਿਡਾਰਯੁਨਿਨਾਨਕਕਉਸਭੁਪੇਪਿਰਿਲੇਖਅਖੁਟਿਆ
ਜਾਇਆ॥੪॥੨॥੮॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫ ਚਰਨਕਮਲਾਸਿਉਨਿਤਪੂਜਾਕਰਾਨਹੀਨਸੇਵ
ਸਹਿਪਾਤਿਅਘਾਈ॥ਗੁਣਅਨੇਕਜਿਸੁਰਿਦੈਨਵਸਿਆਤੇਨਰਤਿਸਨਤਿਖਾਈ॥
ਰਿਆਸੁਦੇਅੰਗਸਾਸਦਈ॥ਜੋਜੋਮੰਗੈਸੋਸੋਦੇਵੈਭਾਵੈਤੀਤਿਬੁਝਾਖੇਚਦਨਜਲਦਈ
ਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਜਨਬੈਠਗਤੀਪ੍ਰਭਤੇਗੀਸੋਸੁਖੀਏਪ੍ਰਭਸਭਦੇਈ॥ਜੋਹਨਗਵਿਸਰਿ
ਆਪੁਰਖਾਬਿਧਾਤੇਦੁਖੀਆਅਹਿਗਨਦੇਈ॥੨॥ਜੋਗੁਰਮਾਰਿਪ੍ਰਭੂਜੀਵਾਲੈਤਿਨਿਕਾਲੁਨ
ਤਾਅਨੰਦਰਸੁਕਰਿਆ॥ਜਿਹਪ੍ਰਭੁਬਿਸਾਰੇਗੁਰਤੇਵੇਮੁਖਾਈਤੇਨਰਕਘੋਰਮਹਿਪਚਿਆ
ਰੇ॥ਜਿਤੁਕੋਲਾਇਆਤਿਤੀਲਾਗਾਤੈਸੋਹੀਵਰਤਾਨਾ॥ਨਾਨਕਸਹਪਕਰੀਸੰਤਨਕੀਪੈ
ਰੈਭੁਞੈਅਗਨਚਰਨਾਰਾ॥੪॥੪॥੫॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫ ਰਾਜਨਮਹਿਰਾਜਾਭੂਲਾਫਿਰਤਾ
ਮਿਆਨਮਾਇਆਸੁਖਮਾਣੀ॥ਕੋਕੁਨਮਾਰਿਛੋਡੀਛੋਡਾਇਓਰਿਰੰਗੀਰੰਗਚੋਗਾਮਾਣੀ॥
੧॥ਤਜਿਜਾਕਉਇਹੀਸੁਹਾਵੈ॥ਸੋਪਿਖੀਸਿਕਟਿਕਰਿਸੇਵਾਸਤਿਗੁਰੁਤਰਿਕੀਰਤਨੀਤੜਿ
ਪਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਮਲਨਾਸਿਉਅਮਲੀਲਪਟਾਇਓਭੂਮਨਭੂਮੀਪਿਆਗੀ॥ਖੀਰ
ਸੀਗਿ ਬਾਰਿਕੁਪੇਲੀਪ੍ਰਭੁਸੰਤਸੇਸੇਹਿਤਕਰੀ॥੨॥ਬੀਦੰਦੀਆਜਿਵਿਚਿਦੁਅੰਸੀਕ
ਵਿਚਿਆਨੈਦੇਖਸੁਖੁਪਾਵਹਿ॥ਜੋਸੋਭਸਨਸਾਦਿਭੁਤਨੀਤਿਉਤੇਰਿਜਨਹਰਿਗੁਣਗਾ
ਵਹਿ॥੩॥ਜੋਜੋਸੀਕੁਖੇਤੇਸੀਕਾਪ੍ਰਭੁਰਕਸਗਲਾਪਦਕਾਸ੍ਰਾਈ॥ਨਾਨਕਪਿਆਸਜਗੀ
ਦਰਸਨਕੀਪ੍ਰਭੁਮੀਲਿਆਅੰਤਰਜਾਮੀ॥੪॥੫॥੬॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿਕੀਰਤਨੁਸਾਧ
ਕੀਸੰਗਤਿਮਿਲਿਗਾਈਐਤੁਜਸੁ॥ਹਰਿਰਸੁਰਸਨਾਪੀਜੈਜਪੀਜੈਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਸੁਨੀਐ
ਹਰਿਰਸੁ॥ਹਰਿਰਸੁਪੀਵਹਿਸੇਜਨਤ੍ਰਿਪਤਹਿਤਿਨਕੀਮਿਟੀਭੂਖਸਭਜਾਈ॥ਤਿਨਕੈ
ਸੰਗਿਮਿਲਿਆਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐਤਿਨਕੈਸੰਗਿਤਰੀਜੈ॥ਤਿਨਕੀਧੂਰਿਮਜਨੁਹੋਇ
ਵਡਭਾਗੀਤਿਨਕਉਜੀਉਦੀਜੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਨਸਿਉਮੇਰੇਮੀਤਵਾਦੇਵੀਸੰਤਨਸਿਉਬਿਉਹਾਰਾ॥
ਤਨੁਸਿਉਤੁਮਾਲਾਪਾਂਈਆਹਰਿਭਗਤਿਤੁਰੰਤੜਿਸਾਰਾ॥੨॥ਸੰਤਨਾਂਕਉਪੂੰਜੀਸਉਪੀ
ਤਉਉਤਰਿਆਮਨਕਾਧੋਖਾ॥ਧਰਮਸਭਾਇਅਬਕਹਤਕਹੈਗੋਜਉਛਟਿਓਸਗਲੇਦੇਖ
ਤੂ॥ਆਯਅਨਦਿਤੁਏਸੁਖੁਪਾਇਆਸੰਤਨਕੇਪਗਜਾਦੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਰਿਸਿਉਮਨੁਮਾ
ਨਿਆਗੈਗਿਹਤੇਬਿਸਮਾਦੇ॥੪॥੮॥੧੯॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫ ਜੇਤੀਸਮਗ੍ਰੀਦੇਖ
ਤੁਮੇਰੀਤੇਤੀਛੁਡਿਜਾਨੀ॥ਰਸਮਸਾਸਿਉਕਰਿਬਿਉਹਾਰਾਪਾਵਹਿਪ੍ਰਭੁਦੁਆਰੀ॥
੧॥ਪਿਆਰੇਤੁਮੋਰੈਸੁਖਦਾਤਾ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਦੀਆਉਪਦੇਸਾਤੁਮਹੀਸੋਗਿਯਗਾਤਾ॥
ਰਹਾਉ॥ਕਾਮਾਦੇਧਰਬੋਕਮੇਤਅਭਿਮਾਨਤਾਮਹਿਸੁਖੁਨਦੀਪਾਈਐ॥ਤੋਰੇਤੁਰਤ
ਜਾਕੀਮੋਹਨਤਉਅਨਦਮੰਗਲਾਸੁਖੁਪਾਈਐ॥੨॥ਘਾਲਾਲਗੇਅੰਤਰਬਿਧਿ
ਜਾਨੈਤਾਕੀਕਰੇਮਨਸੇਵਾ॥ਕਰਿਪ੍ਰਸਾਦੁਸੋਈਇਹੁਪਾਵੈਅਵਰਨਾਹੀਠਾਂਮਾ॥
ਤ੍ਰਿਗਿਬਿਦਿਦਸੋਮਦਇਆਕਾਯਾਪਰੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਆਨਿਕਰਾਨਾ॥ਅਵਰਤਜਿਨਸੋ
ਵਾਲੇਵਾਨਾਸੁਨਨਕਪ੍ਰਾਨਸਮਾਧਾਨਾ॥੪॥੯॥੨੦॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫
ਪ੍ਰਿਅਤਕਥ
ਉਪਾਇਓਤੈਨਿਸਾਸਾਬਿਛੁਰਤਅਗੀਮੇਲਾਇਆ॥ਪ੍ਰਭੁਪੇਖਤਸੁਗਧਬੁਦੇਹੋਤੇਹਰਿ
ਨਾਮਸੁਖਿਗਾਇਆ॥੧॥ਪ੍ਰਭੁਮੇਰੋਗੁਰਕੀਦੇਖੁਵਡਾਈ॥ਤਾਕੀਕੀਮਤਿਕਥਨਨਜਾਈ॥
ਰਹਾਉ॥ਦੂਖਰੋਗਕਾਢਿਲੀਏਛਿੰਨਾਮਨਮੰਗਲਬਿਸਰਾਮਾ॥ਮਨਬਾਂਛਤਫਲਪਾਏ
ਸਗਲੇਸਿਮਰਤਹਰਿਕੋਨਾਮਾ॥੨॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਕਰਹਿਅਰਦਾਸਾਂਮਾਗਹਿਸੁਖੁਤੁਮਾਰਾ॥
ਤੁਮਰੀਕਿਰਪਾਤੇਸਭੁਕਿਛੁਪਾਵਹਿਨਾਮੁਜਪਤਨਿਸਤਾਰਾ॥੩॥ਤੁਮਰੀਸਰਣਿ
ਰਹਉਦਿਨੁਰਾਤੀਮਾਗਉਨਾਮੁਤੁਮਾਰਾ॥ਨਾਨਕਦਾਸਤੁਮਾਰੋਪ੍ਰਭੁਜੀਵੈਦੇਖਿਦਰਸੁਸੁਖੁ
ਪਾਵੈ॥੪॥੧੦॥੨੧॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿ
ਗਾਈਐਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਜਿਤੁਸਿਮਰਤਸਭਿਕਿਲਬਿਖਨਾਸਹਿ॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿ
ਕਰਹਿਅਰਾਧਨਾਤਿਸੁਪੂਰਨਕਾਮਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਤਜਿਸਭਿਅਭਿਮਾਨਾਤਿਸੁਜਨ
ਸਿਉਮੋਹਨਾਮਾ॥੧॥ਸਾਧਸੰਗਿਹੋਇਪਰਾਪਤਿਤਿਸੁਜਨਕੀਨਿਰਮਲਸੋਭਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿ
ਮਿਲਿਪਰਮਪਦੁਪਾਵਹਿਤਿਸੁਜਨਕੀਨਿਰਮਲਸੋਭਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਕਰਹਿਅਰਾਧਨਾ
ਤਿਸੁਜਨਕੀਨਿਰਮਲਸੋਭਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਗਾਈਐਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਜਿਤੁਸਿਮਰਤਸਭਿ
ਕਿਲਬਿਖਨਾਸਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧਸੰਗਿਹੋਇਪਰਾਪਤਿਤਿਸੁਜਨਕੀਨਿਰਮਲਸੋਭਾ॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ੨ ਸਗਲ ਬਨਸਪਤਿ ਮਹਿ ਬੈਸੰਤ
ਦੁਸਮਨ ਦੂਤ ਭਏ ਸਭ ਮੀਤ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ਪੂਰਨ ਸਭ ਗੀਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਫਲ ਦੇਹ ਜਪਿ ਸੁਆਮੀ ਨਾਮ ॥ ਸਗਲ ਤੀਰਥ ਮਜਨ ਇਸਨਾਨ ॥
ਸਗਲ ਧਰਮ ਪੂਰਨ ਤਾ ਕੇ ਕਾਮ ॥ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਬਸਹਿ ਹਰਿ ਰਾਮ ॥੧॥
ਸਗਲ ਸਿਆਨਪ ਤਾ ਕੀ ਥਾਟ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖੀ ਲਿਲਾਟ ॥
ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਜਾ ਕੀ ਵਡ ਬਾਟ ॥ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮ ਨਿਰਾਟ ॥੨॥
ਸਗਲ ਸੰਪਦਾ ਤਾ ਕੈ ਨਾਲਿ ॥ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸੈ ਗੋਪਾਲ ॥
ਸਗਲ ਸੁਖਾ ਤਾ ਕੈ ਪਰਵਾਰ ॥ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਜਪੈ ਮੁਰਾਰ ॥੩॥
ਸਗਲ ਸੋਭ ਤਾ ਕੈ ਮੁਖ ਰਾਤੀ ॥ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸੈ ਸੁ ਜਾਤੀ ॥
ਸਗਲ ਸਿਮਰਤੀ ਸੁਨੀ ਪੁਰਾਨ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮ ॥੪॥੧॥੨੮॥
ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਦੁਪਦੇ
ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਮੈ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਸਭ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥
ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਪੂਰਨ ਆਸ ॥੧॥
ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਕਿਲਵਿਖ ਜਾਹਿ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਮਨ ਤਨ ਸੁਖਾਹਿ ॥
ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਪੰਥ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਭਏ ਨਿਹਚਲ ਤ੍ਰਿਗੁਣ ॥੨॥
ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਕਉਨ ਘਾਲ ॥
ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਫਾਸ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਕਾਟੀ ਤਾਸ ॥੩॥
ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਪੂਰਨ ਆਸ ॥
ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਕਾਟੀ ਤਾਸ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਨਾਮ ॥੪॥੨॥੨੯॥
ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ੨
ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਸਭ ਮਿਟੈ ਕਲੇਸ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਦੇਸ ॥
ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਪੰਥ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਭਏ ਨਿਹਚਲ ਤ੍ਰਿਗੁਣ ॥੧॥
ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਕਉਨ ਘਾਲ ॥
ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਫਾਸ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਕਾਟੀ ਤਾਸ ॥੨॥
ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਪੂਰਨ ਆਸ ॥
ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਕਾਟੀ ਤਾਸ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਨਾਮ ॥੩॥੩॥੩੦॥
ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ੨
ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਸਭ ਮਿਟੈ ਕਲੇਸ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਦੇਸ ॥
ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਪੰਥ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਭਏ ਨਿਹਚਲ ਤ੍ਰਿਗੁਣ ॥੧॥
ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਕਉਨ ਘਾਲ ॥
ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਫਾਸ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਕਾਟੀ ਤਾਸ ॥੨॥
ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਪੂਰਨ ਆਸ ॥
ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਕਾਟੀ ਤਾਸ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਨਾਮ ॥੩॥੩॥੩੦॥
ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ੨
ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਸਭ ਮਿਟੈ ਕਲੇਸ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਦੇਸ ॥
ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਪੰਥ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਭਏ ਨਿਹਚਲ ਤ੍ਰਿਗੁਣ ॥੧॥
ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਕਉਨ ਘਾਲ ॥
ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਫਾਸ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਕਾਟੀ ਤਾਸ ॥੨॥
ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਪੂਰਨ ਆਸ ॥
ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਕਾਟੀ ਤਾਸ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਨਾਮ ॥੩॥੩॥੩੦॥
ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ੨
ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਸਭ ਮਿਟੈ ਕਲੇਸ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਦੇਸ ॥
ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਪੰਥ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਭਏ ਨਿਹਚਲ ਤ੍ਰਿਗੁਣ ॥੧॥
ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਕਉਨ ਘਾਲ ॥
ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਫਾਸ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਕਾਟੀ ਤਾਸ ॥੨॥
ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਪੂਰਨ ਆਸ ॥
ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਕਾਟੀ ਤਾਸ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਨਾਮ ॥੩॥੩॥੩੦॥

ਸੰਤਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੁਖ ਫਲ ਪਾਏ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਕਾਟੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ਨ ਲੇਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨ ਜਾਇ ਪਇਆ ਜਿਸ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵਾ ॥੧॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ਨ ਲੇਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨ ਜਾਇ ਪਇਆ ਜਿਸ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵਾ ॥੨॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ਨ ਲੇਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨ ਜਾਇ ਪਇਆ ਜਿਸ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵਾ ॥੩॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ਨ ਲੇਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨ ਜਾਇ ਪਇਆ ਜਿਸ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵਾ ॥੪॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ਨ ਲੇਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨ ਜਾਇ ਪਇਆ ਜਿਸ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵਾ ॥੫॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ਨ ਲੇਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨ ਜਾਇ ਪਇਆ ਜਿਸ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵਾ ॥੬॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ਨ ਲੇਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨ ਜਾਇ ਪਇਆ ਜਿਸ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵਾ ॥੭॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ਨ ਲੇਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨ ਜਾਇ ਪਇਆ ਜਿਸ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵਾ ॥੮॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ਨ ਲੇਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨ ਜਾਇ ਪਇਆ ਜਿਸ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵਾ ॥੯॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ਨ ਲੇਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨ ਜਾਇ ਪਇਆ ਜਿਸ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵਾ ॥੧੦॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ਨ ਲੇਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨ ਜਾਇ ਪਇਆ ਜਿਸ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵਾ ॥੧੧॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ਨ ਲੇਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨ ਜਾਇ ਪਇਆ ਜਿਸ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵਾ ॥੧੨॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ਨ ਲੇਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨ ਜਾਇ ਪਇਆ ਜਿਸ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵਾ ॥੧੩॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ਨ ਲੇਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨ ਜਾਇ ਪਇਆ ਜਿਸ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵਾ ॥੧੪॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ਨ ਲੇਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨ ਜਾਇ ਪਇਆ ਜਿਸ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵਾ ॥੧੫॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ਨ ਲੇਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨ ਜਾਇ ਪਇਆ ਜਿਸ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵਾ ॥੧੬॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ਨ ਲੇਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨ ਜਾਇ ਪਇਆ ਜਿਸ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵਾ ॥੧੭॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ਨ ਲੇਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨ ਜਾਇ ਪਇਆ ਜਿਸ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵਾ ॥੧੮॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ਨ ਲੇਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨ ਜਾਇ ਪਇਆ ਜਿਸ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵਾ ॥੧੯॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ਨ ਲੇਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨ ਜਾਇ ਪਇਆ ਜਿਸ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵਾ ॥੨੦॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ਨ ਲੇਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨ ਜਾਇ ਪਇਆ ਜਿਸ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵਾ ॥੨੧॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ਨ ਲੇਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨ ਜਾਇ ਪਇਆ ਜਿਸ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵਾ ॥੨੨॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ਨ ਲੇਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨ ਜਾਇ ਪਇਆ ਜਿਸ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵਾ ॥੨੩॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ਨ ਲੇਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨ ਜਾਇ ਪਇਆ ਜਿਸ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵਾ ॥੨੪॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ਨ ਲੇਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨ ਜਾਇ ਪਇਆ ਜਿਸ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵਾ ॥੨੫॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ਨ ਲੇਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨ ਜਾਇ ਪਇਆ ਜਿਸ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵਾ ॥੨੬॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ਨ ਲੇਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨ ਜਾਇ ਪਇਆ ਜਿਸ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵਾ ॥੨੭॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ਨ ਲੇਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨ ਜਾਇ ਪਇਆ ਜਿਸ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵਾ ॥੨੮॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ਨ ਲੇਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨ ਜਾਇ ਪਇਆ ਜਿਸ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵਾ ॥੨੯॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ਨ ਲੇਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨ ਜਾਇ ਪਇਆ ਜਿਸ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵਾ ॥੩੦॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ਨ ਲੇਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨ ਜਾਇ ਪਇਆ ਜਿਸ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵਾ ॥੩੧॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ਨ ਲੇਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨ ਜਾਇ ਪਇਆ ਜਿਸ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵਾ ॥੩੨॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ਨ ਲੇਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨ ਜਾਇ ਪਇਆ ਜਿਸ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵਾ ॥੩੩॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ਨ ਲੇਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨ ਜਾਇ ਪਇਆ ਜਿਸ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵਾ ॥੩੪॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ਨ ਲੇਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨ ਜਾਇ ਪਇਆ ਜਿਸ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵਾ ॥੩੫॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ਨ ਲੇਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨ ਜਾਇ ਪਇਆ ਜਿਸ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵਾ ॥੩੬॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ਨ ਲੇਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨ ਜਾਇ ਪਇਆ ਜਿਸ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵਾ ॥੩੭॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ਨ ਲੇਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨ ਜਾਇ ਪਇਆ ਜਿਸ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵਾ ॥੩੮॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ਨ ਲੇਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨ ਜਾਇ ਪਇਆ ਜਿਸ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵਾ ॥੩੯॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ਨ ਲੇਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨ ਜਾਇ ਪਇਆ ਜਿਸ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵਾ ॥੪੦॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ਨ ਲੇਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨ ਜਾਇ ਪਇਆ ਜਿਸ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵਾ ॥੪੧॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ਨ ਲੇਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨ ਜਾਇ ਪਇਆ ਜਿਸ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵਾ ॥੪੨॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ਨ ਲੇਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨ ਜਾਇ ਪਇਆ ਜਿਸ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵਾ ॥੪੩॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ਨ ਲੇਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨ ਜਾਇ ਪਇਆ ਜਿਸ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵਾ ॥੪੪॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ਨ ਲੇਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨ ਜਾਇ ਪਇਆ ਜਿਸ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵਾ ॥੪੫॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ਨ ਲੇਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨ ਜਾਇ ਪਇਆ ਜਿਸ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵਾ ॥੪੬॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ਨ ਲੇਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨ ਜਾਇ ਪਇਆ ਜਿਸ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵਾ ॥੪੭॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ਨ ਲੇਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨ ਜਾਇ ਪਇਆ ਜਿਸ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵਾ ॥੪੮॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ਨ ਲੇਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨ ਜਾਇ ਪਇਆ ਜਿਸ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵਾ ॥੪੯॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ਨ ਲੇਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨ ਜਾਇ ਪਇਆ ਜਿਸ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵਾ ॥੫੦॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ਨ ਲੇਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨ ਜਾਇ ਪਇਆ ਜਿਸ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵਾ ॥੫੧॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ਨ ਲੇਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨ ਜਾਇ ਪਇਆ ਜਿਸ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵਾ ॥੫੨॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ਨ ਲੇਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨ ਜਾਇ ਪਇਆ ਜਿਸ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵਾ ॥੫੩॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ਨ ਲੇਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨ ਜਾਇ ਪਇਆ ਜਿਸ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵਾ ॥੫੪॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ਨ ਲੇਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨ ਜਾਇ ਪਇਆ ਜਿਸ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵਾ ॥੫੫॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ਨ ਲੇਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨ ਜਾਇ ਪਇਆ ਜਿਸ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵਾ ॥੫੬॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ਨ ਲੇਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨ ਜਾਇ ਪਇਆ ਜਿਸ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵਾ ॥੫੭॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ਨ ਲੇਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨ ਜਾਇ ਪਇਆ ਜਿਸ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵਾ ॥੫੮॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ਨ ਲੇਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨ ਜਾਇ ਪਇਆ ਜਿਸ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵਾ ॥੫੯॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ਨ ਲੇਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨ ਜਾਇ ਪਇਆ ਜਿਸ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵਾ ॥੬੦॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ਨ ਲੇਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨ ਜਾਇ ਪਇਆ ਜਿਸ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵਾ ॥੬੧॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ਨ ਲੇਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨ ਜਾਇ ਪਇਆ ਜਿਸ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵਾ ॥੬੨॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ਨ ਲੇਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨ ਜਾਇ ਪਇਆ ਜਿਸ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵਾ ॥੬੩॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ਨ ਲੇਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨ ਜਾਇ ਪਇਆ ਜਿਸ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵਾ ॥੬੪॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ਨ ਲੇਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨ ਜਾਇ ਪਇਆ ਜਿਸ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵਾ ॥੬੫॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ਨ ਲੇਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨ ਜਾਇ ਪਇਆ ਜਿਸ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵਾ ॥੬੬॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ਨ ਲੇਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨ ਜਾਇ ਪਇਆ ਜਿਸ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵਾ ॥੬੭॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ਨ ਲੇਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨ ਜਾਇ ਪਇਆ ਜਿਸ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵਾ ॥੬੮॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ਨ ਲੇਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨ ਜਾਇ ਪਇਆ ਜਿਸ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵਾ ॥੬੯॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ਨ ਲੇਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨ ਜਾਇ ਪਇਆ ਜਿਸ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵਾ ॥੭੦॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ਨ ਲੇਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨ ਜਾਇ ਪਇਆ ਜਿਸ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵਾ ॥੭੧॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ਨ ਲੇਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨ ਜਾਇ ਪਇਆ ਜਿਸ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵਾ ॥੭੨॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ਨ ਲੇਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨ ਜਾਇ ਪਇਆ ਜਿਸ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵਾ ॥੭੩॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ਨ ਲੇਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨ ਜਾਇ ਪਇਆ ਜਿਸ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵਾ ॥੭੪॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ਨ ਲੇਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨ ਜਾਇ ਪਇਆ ਜਿਸ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵਾ ॥੭੫॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ਨ ਲੇਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨ ਜਾਇ ਪਇਆ ਜਿਸ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵਾ ॥੭੬॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ਨ ਲੇਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨ ਜਾਇ ਪਇਆ ਜਿਸ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵਾ ॥੭੭॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ਨ ਲੇਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨ ਜਾਇ ਪਇਆ ਜਿਸ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵਾ ॥੭੮॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ਨ ਲੇਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨ ਜਾਇ ਪਇਆ ਜਿਸ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵਾ ॥੭੯॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ਨ ਲੇਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨ ਜਾਇ ਪਇਆ ਜਿਸ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵਾ ॥੮੦॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ਨ ਲੇਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨ ਜਾਇ ਪਇਆ ਜਿਸ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵਾ ॥੮੧॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ਨ ਲੇਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨ ਜਾਇ ਪਇਆ ਜਿਸ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵਾ ॥੮੨॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ਨ ਲੇਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨ ਜਾਇ ਪਇਆ ਜਿਸ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵਾ ॥੮੩॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ਨ ਲੇਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨ ਜਾਇ ਪਇਆ ਜਿਸ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵਾ ॥੮੪॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ਨ ਲੇਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨ ਜਾਇ ਪਇਆ ਜਿਸ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵਾ ॥੮੫॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ਨ ਲੇਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨ ਜਾਇ ਪਇਆ ਜਿਸ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵਾ ॥੮੬॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ਨ ਲੇਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨ ਜਾਇ ਪਇਆ ਜਿਸ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵਾ ॥੮੭॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ਨ ਲੇਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨ ਜਾਇ ਪਇਆ ਜਿਸ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵਾ ॥੮੮॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ਨ ਲੇਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨ ਜਾਇ ਪਇਆ ਜਿਸ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵਾ ॥੮੯॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ

ਰਹਉ॥ ਸਾਚੁ ਸਾਚਾ ਸਾਚੁ ਸਾਚਾ ਸਾਚੁ ਸਾਚਾ

ਛੁਹਾਸਮਠਕੁਲੁਸਮਾਚੇਰਾ॥ਅਤਿਰਜਾਮੀਜਾਨੋ॥ਬਿਨੁਚੰਚਲਚਤਆਪੁਪਛਾਨੋ॥੨॥ਸਬਤ
ਬਸਕੋਕੇਰਾਜਾ॥ਤਰਅਮਰਦਾਸਬਦਅਗਾਜਾ॥ਤਿਬੁਪਰਿਕਿਆਚਤੁਰਾਈ॥ਮਿਲਿ
ਨਾਨਕਆਪੁਗਵਾਈ॥੪॥੧॥੧॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫ ਓਰਦੇਸਾਸਤੁਵਸਾਏਹੁ॥

ਘਰਿਬੈਹੁਗੁਰੁਧਿਆਇਹੁ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਸਚੁਕਥਿਆ॥ਸੰਸਤੁਖੁਸਾਤਾਲਥਿਆ॥੧॥ਅਖੁ
ਨਾਰੋਇਵੁਗੁਰੁਮਿਤਵਾਸਾ॥ਅਨਦਸੁਖਕਿਆਸਭਿਗਾਲਾਸਿਉਘਰਿਆਏਕਰਿ
ਇਸਨਾਮੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਚੀਗੁਰਵਡਿਆਈ॥ਤਾਕੀਕੀਮਤਿਕਥਣਜਾਈ॥ਸਿਰਿਸਾ
ਤਮਾਤਾ॥ਕੁਦਰੇਵਣਾ॥ਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਸਮਾਤਾ॥੨॥ਸਗਲਾਪਰਛਣਤਲਾਖੋ॥ਮਿਲਿਸਾਧ
ਸੰਗਿਤਿਕੋਜਾਖੋ॥ਕੁਲਨੀਧਰਮਰਹਿਨਆਵੈ॥ਜੋਪੁਰਖੁਨਮੋਰੈਏਕਾਵੈ॥੩॥ਰਾਮੁਰਿਕੀਨੋਸੁਖੁ
ਤਿਦੁਆਸਾ॥ਸਭਤੇਸਿਸਟਿਕਰੈਜੋਦਾਸਾ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਮੇਰੈਸਾਥੇ॥ਜਨਮਮਰਣਦੁਖੋਲਥੇ॥੪॥
॥੨॥੮॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰਿਪੂਰੈਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ਪ੍ਰਭਿਪੂਰੀਲੋਚਤਮਾਰੀ॥ਰ
ਰਿਇਸਨਗੁਰਿਕਿਆਏਹੋ॥ਅਨਦਮੰਗਲਸੁਖਪਾਏ॥੧॥ਸਤਿਹੁਰ ਅਸੀਮਿਨਸਤਰੀਐ॥ਜੋ
ਰਤਬੈਠਤਹਰਿਜਪਿਆਈਐ॥ਅਨਦਿਨੁਸੁਹਿਤੁਕਰੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਕਾਸਙੁ
ਧਨਸੰਚੀਪਰਾਈ॥ਕੋਟਿਜਨਮਕੇਕਿਲਾਬਿਖ ਖਨਸੋਹਰਿਚਰਣੀਚਿਤੁ
ਲਾਏ॥ਜਉਸਤਿਕਰਹਜਾਦਾਪ੍ਰਭੁਅਪਨੋਜੀਨਿਪ੍ਰਭੁਕੀਕਥਾਸੁਹੀ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭੇ
ਕੁਏਪਵਿਤ੍ਰਾਸਤਿਗੁਰਕੀਸਚੁਜਾਪੀ॥੨॥ਬਿਘਨਬਿਨਾਸਸਭਿਦੁਖਨਸਭਿ
ਗੁਮਿਨਸ੍ਰਿਦ੍ਰਹਿਆ॥ਖੋਏਪਾਪਤਜੇਸਭਿਪਾਵਨਜਨਨਾਨਕਸੁਖਘਣਿਆ॥੩॥੪॥੭॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫ ਜਾਪਿਬਹੁਨੀਕਾਹੋਰਾ॥ਘਾਲੁਲਾਭਕਰਸਭੁਤੇਰਾ
ਰਾਖਵਾਲੇਸਭਿਗੁਰਗੋਪਾਲਾ॥ਸਾਰਿਤੁਜੀਅਅਦਿਦਾਤਾਰਾ॥੧॥ਜਪਿਮਨਅਨਦਿਨ
ਚਰਣਸਰਣਾਈ॥ਸਭਿਚਿੰਤਾਗਣਤੀਮਿਟਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੇਰਿ ਆਦਾਜਾਗੈਦਿਖੁਗੈ॥
ਪ੍ਰਭੁਕਰਤਾਕਰਣਾਭੁਤਪਿਨੀਪ੍ਰਭੁਸਜਣਾ॥੨॥ਜਿਨਿਆਪਦਾਮਾਰਿਦੀਅਪੁਰਗੀ॥ਬਹੁਸਮਰਥੁਤਕੀਅਤੇਰਾ॥ਤੁਭੁਰੇਠਕੁਲੁਸਭੇਰਾ॥
ਅਬਛਲਿਓਵਉਸਾਗੀ॥ਬਹੁਸਮਰਥੁਤਕੀਅਤੇਰਾ॥ਤੁਭੁਰੇਠਕੁਲੁਸਭੇਰਾ॥੩॥ਜਿਨਿ
ਜਿਸਪਾਸੈਗੁਪਾਇਆ॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਅੰਚਿਪਾਰਾਇਆ॥ਕਹਿਕਿਰਿਪਾਨਾਮਸੁਦੀਆ॥
ਸਭਤੇਊਪਰਿਕਰਿਥਾਪਿਆ॥੪॥ਸਭਿਉਧਿਪਾਈਆਕਾਪਾਈ॥ਜਾਸਿਜਪੈਠਾਕੁਰੁਸੋਈ॥
ਨਾਨਕਸੋਪ੍ਰਭੁਸਦਾਧਿਆਈਐ॥ਜਿਸਤੇਸਭਕਿਛੁਪਾਈਐ॥੫॥੫॥੮॥

ਓ॥ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰ
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫ ਦੁਖਭੰਜਨਪੂਰਨਸਭਦਾਸਾ॥ਸਿਮਰਤਸੁਖਪਾਵਹਿਸਭਿਪਾਸਾ॥
ਸਾਧਾਕੀਸ੍ਰੁਗੀਰਵੈ॥ਸਾਧਾਕੀਸ੍ਰੁਗੀਨਮਰੈਜੀਵੈ॥ਸਾਧਾਕੀਸ੍ਰੁਗੀਪ੍ਰਭੁਸੇਵਕਰਣਾ
ਰੰਘਿਲੀਆ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਨਾਮੁਦੀਆ॥ਇਹੁਮਨੁਤਨੁਸਭੁਅਪਨਾਕੀਆ॥ਗੁਰਪੂਰੈਸਭੁ
ਕਿਛੁਦੀਆ॥੧॥ਸਾਧਾਕੀਸ੍ਰੁਗੀਸਭਿਦੁਖਜਾਵਹਿ॥ਜਨਮਮਰਣਫਿਰਿਬਹੁਰਿਨਆਵਹਿ॥
ਸਾਧਾਕੀਸ੍ਰੁਗੀਹਰਿਰਸੁਪੀਵੈ॥ਸਾਧਾਕੀਸ੍ਰੁਗੀਅਮਰਾਪਦੁਥੀਵੈ॥ਸਾਧਾਕੀਸ੍ਰੁਗੀਹਰਿਕੀਰਤਿ
ਗਾਵੈ॥ਸਾਧਾਕੀਸ੍ਰੁਗੀਸਭਿਦੂਖਵਿਹਾਵੈ॥੨॥ਸਾਧਾਕੀਸ੍ਰੁਗੀਸਭਿਕਾਜਸਵਾਰੇ॥ਸਾਧਾ
ਕੀਸ੍ਰੁਗੀਕਬਹੁਨਹਾਰੇ॥ਸਾਧਾਕੀਸ੍ਰੁਗੀਸਭਿਕੁਲਾਉਧਾਰੈ॥ਸਾਧਾਕੀਸ੍ਰੁਗੀਸਭਿਸੰਗਿਤਰੈ॥
ਸਾਧਾਕੀਸ੍ਰੁਗੀਸਭਿਪਾਪਪਰਾਲਥ॥ਸਾਧਾਕੀਸ੍ਰੁਗੀਸਭਿਪੁਰਖਾਭਲਥ॥੩॥ਸਾਧਾਕੀਸ੍ਰੁਗੀਸਭਿ
ਕਿਛੁਪਾਇਆ॥ਸਾਧਾਕੀਸ੍ਰੁਗੀਸਭਿਤਿਖਾਗਵਾਇਆ॥ਸਾਧਾਕੀਸ੍ਰੁਗੀਸਭਿਸੁਖਸਹਜਾਨੇ॥
ਸਾਧਾਕੀਸ੍ਰੁਗੀਸਭਿਤਤੁਪਛਾਨੇ॥ਸਾਧਾਕੀਸ੍ਰੁਗੀਸਭਿਕਾਰਜਸਿਧਿ॥ਸਾਧਾਕੀਸ੍ਰੁਗੀਨਾਨਕਰਿਧਿ
॥੪॥੧॥੯॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫ ਸਭਤੇਵਡਾਸਚੁਸਚਾਨਾਉ॥ਸਚੁਕਰਣੀਸਚੁਤੇਰਾਥਾਉ॥
ਸਚੁਤੇਰਾਪੈਸਚੁਦਰਬਾਰੁ॥ਸਚੁਤੇਰਾਮੰਡਪੁਸਚੁਪਸਾਰੁ॥੧॥ਸਚੁਤੇਰੀਵਡਿਆਈ॥ਆਪਿ
ਸਚਾਕੀਆਸਭੁਕਿਛੁਤੇਰਾਸਚੁਤੇਰਾਕਰਣਾਕਹਣਾ॥ਸਚੁਤੇਰਾਅਖੁਟਭੰਡਾਰੁ॥ਸਚੁਤੇਰਾ
ਵਾਪਾਰੁਵਾਪਾਰੁ॥ਸਚੁਤੇਰੀਸਚੁਵਰਤਾਰਾ॥ਸਚੁਤੇਰਾਪਾਸਾਰੁਅਪਾਰਾ॥੨॥ਸਚੁਤੇਰੀਸਚੁ
ਤੇਰਾਜੋਰੁ॥ਸਚੁਤੇਰਾਭਾਣਾਸਚੁਤੇਰਾਸੋਰੁ॥ਸਚੁਤੇਰੀਵਡਿਆਈਸਚੁਤੇਰੀਸਚੁਤੇਰੀਵਡਿਆਈ॥
ਅਪਣੇਦਾਸਕਾਸਦਾਰਖਵਾਲਾ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਨੇਕਰਿਰਾਖੇਆ॥੩॥ਅਪਣੇਜਨਕਾਪਰਦਾ
ਤੀਪਰਜੋਉਪਾਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਵਡਕੁਚੀਸਤਿਗੁਰੂਪਾਇਆ॥ਜਿਨਿਜਨਾਖਾਧਾਤਿਨਿਸੁਖੁ
ਪਾਇਆ॥ਹਰਿਰਸੁਤਿਨਾਸਾਧਾਜਨਾਪੀਆਇਆ॥ਜਨਮਮਰਣਦੁਖਤਿਨਾਨਾਠਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿ
ਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥ਸਭਿਕਿਲਬਿਖਪਾਪਗਵਾਇਆ॥ਸਾਧਸੰਗਿਪਾਇਆਵਡਭਾਗਾ॥
ਜਨਮਮਰਣਤਿਸਕਾਗਇਆਭਾਗਾ॥੨॥ਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗਾਇਆ॥ਸਾਧਸੰਗਿਅਗਨਿ
ਨਬੁਝੈਜਲਾਇਆ॥ਸਾਧਸੰਗਿਦਸੇਵਿਕਾਰਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਤਜੇਪੰਚਚੋਰਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਅਪਨਾ
ਪ੍ਰਭੁਜਾਤਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਜਨਮਮਰਣਦੁਖਮਾਤਾ॥੩॥ਸਾਧਸੰਗਿਨਹੀਕੋਬੈਰੀਬਿਗਾਨਾ॥
ਸਾਧਸੰਗਿਜਾਨਿਆਸਭਿਏਕੁਸਮਾਨਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਨਾਹੀਕੋਮੰਦਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਜਾਨਿਆ
ਪਰਮਾਨੰਦਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਨਾਹੀਕੋਭੇਖੀ॥ਸਾਧਸੰਗਿਨਾਹੀਕੋਲੇਖੀ॥ਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕ
ਪ੍ਰਭੁਧਿਆਇਆ॥ਜੈਸਾਸੁਖਤੈਸਾਤਿਨਿਪਾਇਆ॥੪॥੨॥੧੦॥

ਸਭਿ ਕੁਲ ਕਉ ਵਡਿਆਈ ਦੇਹਿ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚੇ ਸੁਖ ਵਾਸਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਗੁਣਤਾਸਾ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਾਧ ਸਭਾ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਕਿਨੈ ਕਮਾਇਆ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਲੈ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਦਰੀ ਮਲੈ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਈਐ ਵਡ ਭਾਗਿ ਮਥਾਨੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਸਚਾ ਜਿ ਸਚੁ ਧਿਆਵੈ ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਸਭ ਕੁਲ ਛਡਾਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਸਚਾ ਜਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ॥ ਜਿ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਸੁ ਫਿਟੁ ਫਿਟੁ ਜੀਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਸਚਾ ਜਿ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ॥ ਜਿ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਸੁ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਸਚਾ ਜਿ ਸਚੁ ਵਖਾਣੈ ॥ ਜਿ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਸੁ ਆਣ ਗਵਾਣੈ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਸਚਾ ਜਿ ਸਚੁ ਸੁਣੈ ॥ ਜਿ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਸੁ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਸਚਾ ਜਿ ਸਚੁ ਸਲਾਹੈ ॥ ਜਿ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਸੁ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਹੈ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਸਚਾ ਜਿ ਸਚੁ ਸੇਵੇ ॥ ਜਿ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਸੁ ਜਮ ਕੈ ਜੇਵੇ

ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਭ ਦੂਖ ਗਵਾਤੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਸਤਿ ਪਰਖੁ ਸਤਿ ਸੁਖੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਦਾ ਸਤਿ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ॥ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਕਾ ਦਾਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੀਆ ਜਿਸ ਕਾ ਸਭੁ ਕੋ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਤਿਸ ਕਾ ਦੁਖੁ ਭਉ ਸਭੁ ਖੋ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਪਾਇਆ ਸਭ ਚਿੰਤ ਗਈ ਹਉ ਮੋ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਭੁ ਸੋ ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਨਾਇ ਭਾਖਿਆ ਭਾਉ ਦੁਰਮਤਿ ਗਵਾਸੀ ॥ ਵਸਿ ਪੰਚਾ ਕਰਣੈ ਆਪਣੈ ਨਵ ਨਿਧਿ ਨਾਮੈ ਪਾਸੀ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਲਾਹਾ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਹੋਰ ਧਾਤੁ ਮਿਲੈ ਵਿਣਾਸੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਧਨੁ ਸੰਚੀਐ ਜਿ ਅਗੈ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੋਈ ਸੇਵਹੁ ਸਦਾ ਮਨ ਮੇਰੇ ਕਰਤਾ ਸਭਿ ਥਾਈ ਜੀਉ ॥ ਜੋ ਦਿਸੈ ਸਭੁ ਆਪਿ ਹੈ ਆਪੇ ਸਚਿਆਈ ਜੀਉ ॥ ਆਪੇ ਸਚਾ ਸਚੁ ਹੈ ਆਪੇ ਵਡਿਆਈ ਜੀਉ ॥ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਸਭਸ ਕਉ ਆਪੇ ਲਵੈ ਖਾਈ ਜੀਉ ॥ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਸੁਣੇ ਆਪਿ ਆਪੇ ਹੀ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਵਿਚਿ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰਿ ਪੂਰਾ ਕਰਿ ਦਿਖਾਲਿਆ ਬਿਨਸਿ ਗਏ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਭਏ ਪੂਰਨ ਹੋਆ ਕਾਮੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪਰਮੇਸਰੁ ਪਾਇਆ ਜਿਸ ਕਾ ਵਡ ਪਰਤਾਪੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੋਈ ਸੇਵਹੁ ਸਦਾ ਮਨ ਮੇਰੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਬੇਅੰਤੁ ॥ ਜਾਕੇ ਜੀਅ ਪਰਾਣ ਸਭ ਤਿਸ ਕੇ ਸਭਿ ਜੰਤ ॥ ਜਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣਈ ਸਭ ਫਿਰਦੀ ਭਰਮਿ ਭਵੰਤ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਤਿਸ ਕਉ ਮਿਲੈ ਸੋ ਜਪੁ ਜਪੰਤ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸੇਵੀਐ ਸਭ ਦਿਸੈ ਜਾ ਕੀ ਸਚੀ ਕਾਰ ॥੧॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਸਿਮਰਿਓ ਆਲ ਜੰਜਾਲ ਗਏ ਬਿਨਾਸ ॥ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਭਏ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਆਸ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਜਾਸ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦ ਧਿਆਈਐ ਸਭ ਬਿਧਿ ਤਿਸੈ ਪਾਸ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੋਈ ਸੇਵਹੁ ਸਦਾ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜੋ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ਜੀਉ ॥ ਜਿਸ ਦਾ ਕੀਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਕਿਤੁ ਕਿਸੈ ਨ ਆਖੁ ਰਜਾਈ ਜੀਉ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਤਿਸ ਕਉ ਮਿਲੈ ਸੋ ਜਪੁ ਤਪੁ ਕਮਾਈ ਜੀਉ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਤਿਸ ਕਉ ਮਿਲੈ ਸੋ ਸਚੁ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ਜੀਉ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਤਿਸ ਕਉ ਮਿਲੈ ਸੋ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ਜੀਉ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਦੇਖਿਆ ਸਭ ਦੁਖ ਗਏ ਨਾਸ ॥ ਨਿਰਮਲ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਸੁਖ ਆਸਣੁ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟੇ ਤਾਸ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ਪਰਗਾਸ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦ ਧਿਆਈਐ ਜਿਸ ਕੀ ਪੂਰਨ ਬਣਤ ਬਣਾਸ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੋਈ ਸੇਵਹੁ ਸਦਾ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜਿ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ਜੀਉ ॥ ਜਿਸ ਦਾ ਕੀਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਕਿਤੁ ਕਿਸੈ ਨ ਆਖੁ ਰਜਾਈ ਜੀਉ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਤਿਸ ਕਉ ਮਿਲੈ ਸੋ ਜਪੁ ਤਪੁ ਕਮਾਈ ਜੀਉ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਤਿਸ ਕਉ ਮਿਲੈ ਸੋ ਸਚੁ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ਜੀਉ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਤਿਸ ਕਉ ਮਿਲੈ ਸੋ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ਜੀਉ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਦੇਖਿਆ ਸਭ ਦੁਖ ਗਏ ਨਾਸ ॥ ਨਿਰਮਲ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਸੁਖ ਆਸਣੁ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟੇ ਤਾਸ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ਪਰਗਾਸ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦ ਧਿਆਈਐ ਜਿਸ ਕੀ ਪੂਰਨ ਬਣਤ ਬਣਾਸ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੋਈ ਸੇਵਹੁ ਸਦਾ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜੋ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ਜੀਉ ॥ ਜਿਸ ਦਾ ਕੀਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਕਿਤੁ ਕਿਸੈ ਨ ਆਖੁ ਰਜਾਈ ਜੀਉ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਤਿਸ ਕਉ ਮਿਲੈ ਸੋ ਜਪੁ ਤਪੁ ਕਮਾਈ ਜੀਉ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਤਿਸ ਕਉ ਮਿਲੈ ਸੋ ਸਚੁ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ਜੀਉ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਤਿਸ ਕਉ ਮਿਲੈ ਸੋ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ਜੀਉ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ਜੀਉ ॥੧॥

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਕਾ ਦਾਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੀਆ ਜਿਸ ਕਾ ਸਭੁ ਕੋ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਤਿਸ ਕਾ ਦੁਖੁ ਭਉ ਸਭੁ ਖੋ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਪਾਇਆ ਸਭ ਚਿੰਤ ਗਈ ਹਉ ਮੋ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਭੁ ਸੋ ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਨਾਇ ਭਾਖਿਆ ਭਾਉ ਦੁਰਮਤਿ ਗਵਾਸੀ ॥ ਵਸਿ ਪੰਚਾ ਕਰਣੈ ਆਪਣੈ ਨਵ ਨਿਧਿ ਨਾਮੈ ਪਾਸੀ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਲਾਹਾ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਹੋਰ ਧਾਤੁ ਮਿਲੈ ਵਿਣਾਸੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਧਨੁ ਸੰਚੀਐ ਜਿ ਅਗੈ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੋਈ ਸੇਵਹੁ ਸਦਾ ਮਨ ਮੇਰੇ ਕਰਤਾ ਸਭਿ ਥਾਈ ਜੀਉ ॥ ਜੋ ਦਿਸੈ ਸਭੁ ਆਪਿ ਹੈ ਆਪੇ ਸਚਿਆਈ ਜੀਉ ॥ ਆਪੇ ਸਚਾ ਸਚੁ ਹੈ ਆਪੇ ਵਡਿਆਈ ਜੀਉ ॥ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਸਭਸ ਕਉ ਆਪੇ ਲਵੈ ਖਾਈ ਜੀਉ ॥ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਸੁਣੇ ਆਪਿ ਆਪੇ ਹੀ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਵਿਚਿ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰਿ ਪੂਰਾ ਕਰਿ ਦਿਖਾਲਿਆ ਬਿਨਸਿ ਗਏ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਭਏ ਪੂਰਨ ਹੋਆ ਕਾਮੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪਰਮੇਸਰੁ ਪਾਇਆ ਜਿਸ ਕਾ ਵਡ ਪਰਤਾਪੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੋਈ ਸੇਵਹੁ ਸਦਾ ਮਨ ਮੇਰੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਬੇਅੰਤੁ ॥ ਜਾਕੇ ਜੀਅ ਪਰਾਣ ਸਭ ਤਿਸ ਕੇ ਸਭਿ ਜੰਤ ॥ ਜਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣਈ ਸਭ ਫਿਰਦੀ ਭਰਮਿ ਭਵੰਤ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਤਿਸ ਕਉ ਮਿਲੈ ਸੋ ਜਪੁ ਜਪੰਤ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸੇਵੀਐ ਸਭ ਦਿਸੈ ਜਾ ਕੀ ਸਚੀ ਕਾਰ ॥੧॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਸਿਮਰਿਓ ਆਲ ਜੰਜਾਲ ਗਏ ਬਿਨਾਸ ॥ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਭਏ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਆਸ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਜਾਸ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦ ਧਿਆਈਐ ਸਭ ਬਿਧਿ ਤਿਸੈ ਪਾਸ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੋਈ ਸੇਵਹੁ ਸਦਾ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜੋ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ਜੀਉ ॥ ਜਿਸ ਦਾ ਕੀਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਕਿਤੁ ਕਿਸੈ ਨ ਆਖੁ ਰਜਾਈ ਜੀਉ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਤਿਸ ਕਉ ਮਿਲੈ ਸੋ ਜਪੁ ਤਪੁ ਕਮਾਈ ਜੀਉ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਤਿਸ ਕਉ ਮਿਲੈ ਸੋ ਸਚੁ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ਜੀਉ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਤਿਸ ਕਉ ਮਿਲੈ ਸੋ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ਜੀਉ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਦੇਖਿਆ ਸਭ ਦੁਖ ਗਏ ਨਾਸ ॥ ਨਿਰਮਲ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਸੁਖ ਆਸਣੁ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟੇ ਤਾਸ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ਪਰਗਾਸ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦ ਧਿਆਈਐ ਜਿਸ ਕੀ ਪੂਰਨ ਬਣਤ ਬਣਾਸ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੋਈ ਸੇਵਹੁ ਸਦਾ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜਿ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ਜੀਉ ॥ ਜਿਸ ਦਾ ਕੀਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਕਿਤੁ ਕਿਸੈ ਨ ਆਖੁ ਰਜਾਈ ਜੀਉ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਤਿਸ ਕਉ ਮਿਲੈ ਸੋ ਜਪੁ ਤਪੁ ਕਮਾਈ ਜੀਉ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਤਿਸ ਕਉ ਮਿਲੈ ਸੋ ਸਚੁ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ਜੀਉ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਤਿਸ ਕਉ ਮਿਲੈ ਸੋ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ਜੀਉ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ਜੀਉ ॥੧॥

ਨੀਪਾਈਐ॥ ਦਰਸਨੁਤੇਰਾਪਰਸਤਿਆਈਦਾਦੁਖੁਗਇਆਰਿਦਾਈਐ॥੧॥ਰਹਿਗਸੁਪੀਵ
ਤੁਕਾਈ॥ਨਾਮੁਜਪਾਪੁਨਸੋਅਸਾਧਪਗੁਰਪੂਰੇਕੀਸਰਣਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਿਸਹਿਧਿਆ
ਪਤਿਜਿਸੁਹਥਿਲਿਖਿਆਸੋਈਪੁਰਖੁਭਲਾਈ॥ਨਾਨਕਕੀਬੇਨੰਤੀਪ੍ਰਭਜੀਨੀਮਰਣਾਜੀ
ਵਣਾਈ॥੨॥੧੫॥੮੯॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਕਰਨਕਰਾਵਨਸਭਿਮੈਤਿਨ ਜਾਮੀਜਨਾਮੈ
ਪੂਨੇਕੀਗਾਖੈ॥ਜੈਜੈਕਾਰੁਹੋਤਜਗਭੀਤਰਿਸਭਚੁਪਰੁਸਭਚਾਖੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਜਿ
ਗੁਸਾਈ॥ਤੁਝਸਮਰਥੁਨਾਹਿਕਿਆਦਾਤਾਅਸਥਪਹਾਰਤੁਮੈਧਿਆਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਜਨੁ
ਜਨੁਕਹੇਪ੍ਰਭਤੇਸੋਈਅੰਦੇਸਾਜਨਤੀ)ਸਤਿਗੁਰਚਰਨਲਾਗੇਭਵਤੀਮਹਿਆਹਿਸੁਨ
ਗਾਏਅਨਮਾਨੀ॥੨॥ਸੁਖਸਹਜਆਨਦਗੁਣਗਾਏਸਤਿਗੁਰਦੀਆਦਿਖਾਸਾ॥ਜਿਹਿਘਰਿ
ਐਏਸੋਕਤਸੇਤੀਪੂਰਨਹੋਈਆਸਾ॥ਰਾਖੁਰਾਖੁਪੂਰੀਮਤਿਜਾਸੀਪੂਰਨਪੂਰਕਰਮਾਤੁ
ਸਕਰਨੀਜਾਗਿਤਾਰਿ ਛੋਡਿਵਸਾਗਲੁਜਪਿਹਰਿਨਾਮਾ॥੪॥੨੬॥੯੦॥ਸੋਰਠਿ
ਮਹਲਾ੫ ਕੁਇਫਿਕੈਪਾਲੀਦੀਨਦਖਭੰਜਨੁਆਪੇਸਭਤਿਪੈਥਈ॥ਮੰਨਸਾ
ਪਿਰਾਖੀਜਿਨਪੁਆਸਿਪੂਰੈਬੇਦੀਕਟੀ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਚਰੋਗਵਿੰਦੁਸਦਧਿਆ
ਈਐ॥ਸਗਲਾਭਰਮਕਲੇਸੰਮਦਰਹਿਇਹਸੁਤਨਤੇਮਨਚਿੰਦੇਆਫਲੁਪਾਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ
ਜੀਅਜੰਤਜਾਕੇਸਭਿਕੀਏਪ੍ਰਭੁਊਚਅਥਾਹਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆ
ਇਆਸਭਊਜਲਬੁਝਿਗਇਆਹਾ॥੨॥੧੭॥੯੧॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਸਿਮਰਉਸੁਆਮੀ
ਨਾਸੰਈ॥ਦਿਨਸੁਹੇਲੇਨੀਸਦਯਿਆਈ॥ਰਾਖਦੇਇਜਿਨਿਮਾਖੇ॥ਹਰਿਨਾਮਅਮਾਰਸਚਖੇ
॥੧॥ਅਪਨੇਗੁਰਕੈਪਗਿਲਗਹਾਂ॥ਭਵਦੇਖਿਕਿਆਪਚਾਪੁਨਪ੍ਰਭਦਤੇਜੀ॥ਓਹੋਈਮਹਾਬਲਾ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਹਜਕਜਨਸਮਨਈ॥ਜਿਨਿਪੁਰਖੈਪੇਜਸਖਾਈ॥ਸਗਲੇਦੁਖੀਮਾਟਈ॥
ਸੁਖੁਭੁੰਚਹੁਮੇਰੇਭਾਈ॥੨॥੨੧॥੯੨॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਸੁਨਹੁਬਿਨੰਤੀਠਾਕੁ
ਰਮੇਰੇਜੀਅਜੰਤਤੇਰੇਧਾਰੇ॥ਰਾਖੁਪੈਜਜਨਾਅਪੁਨੇਕੀਕਰਨਕਰਾਵਨਹਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਉਖਸਮਾਦਰਗਿਰਿਐਸੇ॥ਬੁਰੇਭਲੇਤੇਜਮਬਸਿਹਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਣੀਪੁਕਾਰਸਮਰਥ
ਆਈਬੰਧਨਕਾਟਿਸਵਾਰੇ॥ਪਾਰਿਗਿਸਿਆਉਸੇਵਕਜਨਮੋਵੇਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਪਾਯਾ
॥੨॥੨੬॥੯੭॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਤੁਝਹਿਧਿਆਵਹਿਕਿਰਪੀਨੋਸੇਦਾਤਿ
ਦੇਵਹਿ॥ਭਗਤਜਨਾਕੀਪੈਜਰਖਦਾਤੂਆਪਣਾਬਿਰਦੁਸਮਾਲਦੇਵਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਜਾਚਹਿਸੇਈਜਨਤੁਝਹੀਸੁਆਮੀਤੂਦੇਵਹਿਮੰਗਨਜਾਹਾ॥ਤੂਸਮਰਥੁਸਭਕਿਛੁਤੁਝ
ਪਹਿਸੁਆਮੀਤੂਦੇਵਹਿਵੇਪਰਵਾਹਾ॥੧॥ਜਿਸੁਤੂਰਾਖਹਿਸੋਈਜਨੁਜੀਵੈਤੂਮਾਰਹਿਕਿਸੁ
ਪਹਿਪੂਕਾਰੇ॥ਨਾਨਕਦਾਸਤੇਸਦਬਲਿਹਾਰੈਜੋਤੁਧਿਭਾਵਹਿਸੇਕਰਨਵਿਚਾਰੇ॥੨॥
੨੭॥੯੮॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੁਤਪਾਵਸੁਸਾਚੁਭਗਤਿਗੁਣਤਾਸੁ
ਮਨੀ॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੁਜਾਤਾਸਭਿਸਾਚੁਵਰਤਹਿਸਾਚੁਧਨੀ॥੧॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁ
ਸਾਚੁਜਿਨਿਜਾਤਾਸੋਜਨੁਦਰਗਹਿਪਰਵਾਣੁ॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੁਜਿਨਿਜਾਤਾਤਿਸੁਨਾਹੀ
ਕੋਹਾਣੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੁਜਿਨਿਜਾਤਾਤਿਸੁਨਾਹੀਕੋਹਾਣੁ॥ਸਾਚੁ
ਸਾਹਿਬੁਸਾਚੁਜਿਨਿਜਾਤਾਸੋਜਨੁਦਰਗਹਿਪਰਵਾਣੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁ
ਸਾਚੁਜਿਨਿਜਾਤਾਤਿਸੁਨਾਹੀਕੋਹਾਣੁ॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੁਜਿਨਿਜਾਤਾਸੋਜਨੁਦਰਗਹਿ
ਪਰਵਾਣੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੁਜਿਨਿਜਾਤਾਤਿਸੁਨਾਹੀਕੋਹਾਣੁ॥ਸਾਚੁ

ਨਨਕ ਆਨੁ ਨਾਹੀ ॥੮॥੧॥ ਸਿਰਗਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ਆਸਾ ਅਨਮਾਸਾ ਦੀਖਾ ਧਨੀ ਕਰਮ ਧਰਮ ਭਉ
ਦੇਖਹੁ ਪਾਪਿ ਪੁੰਨਿ ਜਗੁ ਜਾਇ ਆਗਾਹੀ ਬਿਨੁ ਸੋਭਾ ਸੁਖੁ ਵਿਸਾਰੀ ॥ ਇਹ ਆਇ ਆਸ ਜਿਨੀ
ਤਨੀ ਈਕਰਮ ਸਭੇ ਵੇਕਰੀ ॥੧॥ ਖੁਡਿ ਪੰਡਿਤ ਕਰਮ ਮਾਕਰੀ ॥ ਜੰਤੁ ਕਰੀ ਮੁਖੁ ਖੁੰਢੁ ਪੰਚੇ
ਈਬੁਝਅਤਮ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਸਾਤ ਬੇ ਦੁਬੇ ਕਮੇ ਨਤੁ ਈਕਰਮ ਮਕਰ ਨੁ ਸੰਸਾਰੀ
॥ ਮਾਖੀ ਮੇਖੁਨ ਚੁਕਈ ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਵਿਕਾਰੀ ॥ ਇਨ ਵਿਧਿ ਤੁਟੈ ਹਉਮੈ ਭਰਮੁ ਗੀਰੁ
ਸਿਵੇ ਕੁ ਬਾਰੀ ॥੨॥ ਦੁਰਮਤਿ ਮਾਤੇ ਧਨੀ ਵਿਗੁਤੀ ਦੂਜੈ ਤਾਇ ਖੁਆਈ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਤਨੁ
ਨਸੁ ਪਾਈ ਐਭਾਈ ਬਿਨੁ ਵੇਕਰਮੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਇਕ ਆਵ
ਨ ਜਾਵਰਾਈ ॥੩॥ ਸਾਚ ਸਹਜ ਜੁਗੁ ਤੇ ਉਪਜੈ ਜੋ ਕਰਮ ਲਿਖਾਈ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬ ਸੇਵੇ
ਗੁਰ ਤੇ ਬੁਝੈ ਸਚੁ ਸਮਝੁ ਪਾਈ ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਸੋਇ ਕੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਤਾਈ ਕੁ
ਚੋਖਿ ਵਿਖੁ ਖਾਈ ॥੪॥ ਪਾਰੈ ਤਦੀ ਵਿਸੋ ਈ ਐਭਾਈ ਵਿਚੁ ਨੀਕੁ ਖੋਤ ਬੁ ॥ ਜਲੁ ਮਾਖੀ
ਐਜਪੁ ਦੇਖੀ ਐਭਾਈ ਇਹੁ ਜਗੁ ਏਹ ਵਸੁ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਰੀ ਐਵਿਗੁਚੀ ਐਬੁਝੀ ਘਟਿ
ਘਟਿ ਦੇਉ ਅਲਖੁ ॥੫॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਤਰੀ ਸੁਤੁ ਕੰਤੁ ਈ ਦਰਿ ਸਬਧੋ ਆਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ
ਰਲਾ ਛੁਟ ਈਭਾਈ ਸਬਦੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਕੁਰੀ ਐਭੁਲਾ ਇ ਆਭਈ ਕਰ
ਆਪਿ ਛੁਡਾਇ ॥ ਵਾਹੁ ਗੀ ਐਲੇ ਐਭੁ ਐਲਵੋਤ ਈ ਤੇ ਅਲਾ ਸਚੁ ਲੇਖੁ ॥ ਅਸਨ
ਦਸੁ ਚੰਗਿ ਆਈ ਆਭਾਈ ਦਰਗਹ ਨਾਮੁ ਵਿਸੇਖੁ ॥ ਗੁਰੁ ਅੰਕਸੁ ਸਿਨਿ ਨਭੁ ਦਿਵਾਇ
ਆਭਾਈ ਮਰਿ ਵਿਸਿਆ ਚੁਕਤੇ ਖੁ ॥੬॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਦੁਸਮੰ ਕੰਤ ਈ ਵਸੁ ਨਮੁ ਪਾਇ ॥
ਇਹੁ ਵਖੁ ਵਾਪਰੀ ਸੋ ਦੇਖੈ ਈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਕਰੇ ਵੀਚਰੁ ॥ ਧਨੁ ਵਾਪਰੀ ਨਨਕ
ਈ ਐਖਿ ਕਰੇ ਵਪਾਰੁ ॥੭॥੨॥ ਸਿਰਗਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਪਾਇ
ਮੇਤਿ ਸੋਭਾ ਸਬਤ ਰੇ ॥ ਤਿਨ ਖਟਕ ਕਨਾ ਈ ਐਪਾ ਐਸੀ ਪ੍ਰਭ ਰਸ ਸਨ ਰੇ ॥ ਚੁਕੈ ਭਰੋ
ਪਿ ਐਰੇ ਤਾ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥੧॥ ਕੀ ਤੁ ਸੋ ਸਾਲਾ ਹਣੀ ਪਿ ਐਰੇ ਭੀ ਤੇ ਸੀ ਸਾਲਾ ॥ ਵਿਣੁ
ਨੈ ਭਵੈ ਵੀ ਐਪਿ ਐਲ ਕੰਧੀ ਪਾਇ ਕਯਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਲਾ ਤੀ ਸਾਲਾ ਹਣੀ ਪਿ ਐਰੇ
ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਕੋਇ ॥ ਮੇਰੇ ਮੁਡ ਸਾਲਾ ਹਨਿ ਸੇਕੁ ਲੋਪਿ ਐਰੇ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸੋ ਹੋਇ ॥ ਤਿ
ਨਕੀ ਸੰਗਤਿ ਜੋ ਐਖੈ ਪਿ ਐਰੇ ਸਬੁ ਖੇ ਤੁ ਵਿਗੋ ਇ ॥੨॥ ਪ੍ਰਭਿ ਮਾਰਣਾ ਸਾ ਚਕੀ
ਐਰੇ ਸਾਚੇ ਸਾਚ ਤਣੁ ॥ ਹੁਕਮੈ ਐਂਦਰਿ ਜਿਨੀ ਐ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਜਣੁ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰ
ਅੰਧਾਰੁ ਐਬੁਝੈ ਵਾਟ ਨ ਕਾਈ ॥ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੇ ਕਾਢੀਅਨਿ ਐ ਸਾਚੈ ਦਰਿ ਜਾਈ ॥
ਸਾਚੁ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਸਾਚਾ ਐ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਸਾਚ ਤਣੁ ॥੩॥ ਸਿਰਗਠਿ
ਮਹਲਾ ੧ ਭੁਲਣ ਦਾਤੈ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਈ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ॥ ਹਉਮੈ ਅਪਰਾਧੀ ਤਿਲੁ ਤੇ ਕੁ ਈ
ਤੁਝ ਤੇ ਤੁਲੁ ਨ ਚਾਹਿ ॥੧॥ ਐਮੇ ਪੀਰਮਾ ਤੁ ਕਰ ਤਕਿ ਵੇਖੁ ॥ ਤਉ ਪਾਪੀ ਪਾ ਪੰਚੈ ਆਕ
ਈ ਐਤਿ ਤਨਿ ਨਾ ਵਿਸੇਖੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਿਖੁ ਖਾ ਇ ਆਚੁ ਚੁ ਮੋਹਿ ਆ ਭਾਈ ਚਤੁ ਭਾਈ
ਪਤਿ ਖੋਇ ॥ ਚੇਤ ਮਠਿ ਠਨੁ ਨ ਸਾ ਚੈ ਸੋ ਭਾਈ ਜੋ ਗੁਰ ਭਿ ਆਨੁ ਜਾਨੈ ॥ ਜਾ ਕੁੰਨੈ ਰੁੰਨੈ
ਆਖੀ ਐਭਾਈ ਗੁੰਨੈ ਲਾਥ ਚਖੁ ਲ ॥ ਜੋ ਮਨੁ ਮਰਿ ਜੀਵੈ ਉ ਬੈਰਾਗੀ ਐਭਾਈ ਦਰਿ ਘਰਿ ਸਾ
ਚੁ ਅਭੁ ਲ ॥ ਪਾਤਾ ਲੀ ਆਕਾ ਜਿ ਤੁ ਕਾ ਇ ਪਾਮਿ ਘਰਿ ਤੁ ਗੁਣ ਰਿ ਆਨੁ ॥ ਗੁਰ ਮੀ ਮਿਲੈ
ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਆਭਾਈ ਚੁਕਾ ਮਨ ਸੁ ਗੁ ਮਾਨੁ ॥੪॥ ਜਾਲਿ ਮਾਲਿ ਕਾਇ ਆਮਾਂ ਜੀ ਆਭਾਈ
ਭੈ ਮੀ ਵਤੁ ਹੋਇ ॥ ਗੋ ਆਨਿ ਮਾ ਰਸਿ ਸੀ ਐਭਾਈ ਮੁਚ ਨੁ ਨਿ ਮ ਖੋ ਇ ॥੫॥ ਦੇ
ਵੀ ਦੇ ਵ ਪੂ ਜੀ ਐਭਾਈ ਕਿ ਆ ਮਾਗੁ ਕਿ ਆ ਦੇ ਹਿ ॥ ਪਾ ਹ ਨੀ ਮਿ ਪ ਖ ਲੀ ਐਭਾਈ ਜ
ਲ ਮਰਿ ਚੁ ਰ ਹਿ ਤੋ ਹਿ ॥ ਦ੍ਰਿ ਗੁ ਰ ਬਿ ਨੁ ਅ ਲ ਖੁ ਨ ਖੀ ਐਭਾਈ ਜਗੁ ਚੁ ਰੈ ਪ ਤਿ ਖੋ ਇ
॥ ਐ ਰੇ ਠਾ ਕੁ ਰ ਜ ਬਿ ਵ ਭਾ ਈ ਆ ਭਾ ਈ ਜੋ ਵੈ ਤੈ ਦੇ ਈ ॥੬॥ ਬਾ ਈ ਅ ਰਿ ਬੋ ਲੈ ਮੀ ਰੁ ਲੀ
ਕੁ ਈ ਸਾ ਚੁ ਕ ਤੈ ਪੀ ਪ ਰ ਭਾ ਈ ॥ ਬਿ ਨੁ ਪੈ ਰੇ ਬੀ ਸ ਚੈ ਵ ਸੀ ਕੁ ਈ ਅ ਸਿ ਕ ਰ ਤੀ ਨ ਰ ਜਾ ਇ ॥੮
॥ ਸ ਭੁ ਕੁ ਕੋ ਐ ਖੈ ਆ ਪ ਣ ਭਾ ਈ ਗੁ ਰ ਤੇ ਬੁ ਝੈ ਬੁ ਝੈ ਸੁ ਜ ਨੁ ॥ ਜੋ ਬੀ ਧੋ ਸੋ ਬੁ ਬੋ ਕੁ ਈ ਸ ਬ ਦ ਸ
ਚ ਨੀ ਸਾ ਨੁ ॥੯॥ ਈ ਧ ਨੁ ਅ ਧਿ ਕ ਸ ਕੇ ਲੀ ਐ ਭਾ ਈ ਪਾ ਵ ਮੰ ਚ ਕ ਪਾ ਇ ॥ ਖਿ ਨੁ ਪ ਭ
ਨ ਖੁ ਰੰ ਦੇ ਵੈ ਸੋ ਭਾ ਈ ਨ ਨ ਕੀ ਅ ਭ ਰ ਭੁ ਸੁ ਕ ਭਾ ਇ ॥੧॥ ॥੪॥

ਜਾਗੁ ਸੋਹਿਲਾ ਮਹਲਾ ੫ ੧ ੭ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਦੁਪਦੇ ੧

ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਾਗਨਿ ਜਿਨਿ ਓਪਾਇਆ ਜਾਗਣੁ ਕਰਣ ਸਮਾਰਣੁ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਜਿਨਿ ਸਾਜਿ ਸੰਜਿਆ ਜੀਆ ਦੇਖਿ ਵਿਚਾਰਣੁ ॥ ਕਿਨਿ ਕਹੀਐ ਕਿਨਿ ਸੁਣੀਐ ਭਾਈ ਕਰਤਾ ਏਕੁ ਅਕਲਾ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰੇ ਇਹੁ ਸਾਲ ਜੋਗੀ ਐਸੇ ਜਾਗੁ ਜਗਾਈ ॥ ੧ ॥ ਜਾਗਹੁ ਸੰਤਹੁ ਜਾਗਹੁ ਭਾਈ ਜਾਗਹੁ ਜਾਗਹੁ ਜਾਗਹੁ ॥ ਜਾਗਿ ਲਹਹੁ ਘਰੁ ਘਰ ਕਾ ਭਾਈ ਤਾ ਫਿਰਿ ਜਾਗਣ ਲਾਗਹੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਗਤ ਸੋਈ ਜਾ ਕਉ ਜਾਗਾਏ ਜਾਗਿ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਬੋਲੈ ॥ ਜਾਗਤ ਸੋਈ ਜਾ ਕਉ ਭਾਵੈ ਤਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਘੋਲੈ ॥ ਜਾਗਤ ਸੋਈ ਜਾ ਕਉ ਦੇਵੈ ਸਾਚੁ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਜਾਗਤ ਸੋਈ ਜਾ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ਸੁ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਨਿਵਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਜਾਗਤ ਸੋਈ ਜਾ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਾਗਾਏ ਤਾ ਕੈ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਵੈ ॥ ਜਾਗਤ ਸੋਈ ਜਾ ਕਉ ਨਾਮੁ ਦਿਵਾਵੈ ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆ

ਪੇਤਬ੍ਰਾ॥੧॥ਸੋਰੇਸਮਨਜਪੀਐ॥ਗਰਿਭਗਵੰਤਾ॥ਨਾਮਦਸਤੁਦੇਇਜਨਅਪਨੇਚੁਖ ਦਰਦ
ਹੋਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕੈਘਰਿਸਭੁਕਿਛੁਹੈਪ੍ਰਭਾਈਨਉਨਿਧੋਤੇਤੁਰੰਤਾ॥ਤਿਸਕੀਕੀਅਤਿ
ਨਾਪਵੈਕਾਈਊਚਾਅਗਮਅਗਾਧਾ॥ਜੀਅਜੰਤਪ੍ਰਤਿਪਾਲਦਾਤਾਈਨਿਤਦਿਤਕਰਦ
ਸਾਗ॥ਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾਕਰੇਦੀਐਤਾਈਸਬਦਿਮਿਲਾਵਣਹਾ॥੨॥ਸਾਚੇਚਰਣਲਾਗੇ
ਵੀਅਕਿਰਾਈਕੂਮੁਕਤਉਹੋਵੈਨਾਸ॥ਮਿਲਿਸੰਤਸਭਨਾਮੁਜਪੀਜੈਕਾਈਕਿਰਤਿਕਾ
ਮਿਟਿਵਾਸ॥ਮਿਟੈਅੰਧੇਰਾਆਗੈਆਵਤਭਾਈਕਮਲੋਵੈਪਰਗਾਸ॥ਗੁਰਬਚਨੀ
ਸੁਖੁਊਪਜੈਜੋਕਾਈਸਕੈਛਡਾਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿ॥੨॥ਮੋਹਮਾਰੇਛਡੀਐਕਾਈਈਹੋਈ
ਸਭੁਕੀਪ੍ਰਭੁਗਿ॥ਘਟਿਘਟਿਵਸੈਭਰਪੂਰਸਾਰਿਆਕਾਈਸੋਪੈਸੁਣੈਜਗੁਗਿ॥ਜਿਤੁਦਿਨਿ
ਵਿਸਰੈਸੋਹਣਾਪ੍ਰਭੁਸਾਈਤਿਤੁਦਿਨਿਮਰੀਐਕਾਈਰੁਗਿ॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਸਭਸਕੈਕਾਈ
ਰਬਕਲਾਕਾਰਯੁਗਿ॥੩॥ਪੇਖਮਦਾਸਭੁਨਾਮੁਪੈਕਾਈਆਇਐਜਾਵਿਚਨਾਸੁ॥ਤਿਥੈ
ਵੈਤਮੋਹਿਕਾਈਓਹਿਦੇਨਾਖੁਨਿਵਾਸੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਮਲੁਪ੍ਰਗਾਸੀਐਕਾਈਈਹਿਰੈ
ਤੇਪੈਰਗਾਸੁ॥ਪ੍ਰਗਟਭਇਆਪਰਤਾਪੁਖੁਕਾਈਮਉਲਿਆਧਗਤਿਅਕਾਸੁ॥੪॥
॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਸੰਤੋਖਿਆਕਾਈਅਤਿਨਿਸੀਲਭਗਾਕਾਉ॥ਰਸਨਾਸੁਮੁਰੈਵੇਸਦਕਾਈ
ਸਾਚਾਸਾਦੁਪਾਇਆ॥ਕਰਣੈਬੁਲਿਬੁਲਿਜੀਵਿਆਕਾਈਨਿਤਚੜਦਾਚਲਾਇਆ
ਬਾਉ॥ਜਿਸੁਪਰਤੀਤਿਨਆਵਈਕਾਈਸੋਜੀਅੜਾਜਿਲਾਉ॥੬॥ਬਹੁਸੁਣਣੇ
ਐਸਾਪਈਕਾਈਤਿਸਕੇਬਾਲਿਜਾਉ॥ਛਿਨੁਨਿਰਗੁਣੀਅਬੋਪਾਲਦਾਕਾਈਦੇ
ਇਨਿਛਵੇਬਾਉ॥ਜਿਨਕੁਸੰਬਾਤੇਸਾਸਿਸਾਸਿਕਾਈਸੋਸਿਮਰਜਨਾਨਾਉ॥ਜਿਸੁਗੁਰੁਸਾ
ਚਤੇਦੀਐਕਾਈਪੂਰਾਤਿਸੁਕਰਮਾਖੁ॥੭॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਘੜੀਨਜੀਵੀਐਕਾਈਸਭ
ਬਕਲਾਕਾਰਯੁਗਿ॥ਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਵਿਸੋਵੈਕਾਈਪੇਖਦਿਸਦਾਰਜੁਗਿ॥ਸਾਧੂਸੰਗਿ
ਮਿਲਾਇਆਕਾਈਸਰਬਗਹਿਆਰਯੁਗਿ॥ਜਿਨਪ੍ਰੀਤਿਨਲਗੀਅਭਾਈਸੋਨਿ
ਤਹਿਤਅਦਦੁਖੁਗਿ॥੮॥ਅੰਚਲਿਲਾਇਤਰਾਇਆਕਾਈਭਉਜਾਲਦਖੁਸੰਸਾ॥
ਕਰਿਕਿਰਪਾਪਦਰਿਨੀਰਜਿਆਕਾਈਕੀਤੁਨਅੰਗੁਅਪਾਸ॥ਅਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁ
ਇਆਕਾਈਤੇਜਨਾਮੁਅਧਾਰੁ॥ਨਾਨਕਤਿਸੁਸਰਣਾਗਤੀਕਾਈਜਿਕਿਲਬਿਖ
ਕਟਣਹਾਰੁ॥੯॥੧॥੮॥ਸਿਰਠਿਮਹਲਾ ੫ ਅਤਰਗਰਭਦੁਖਜਾਗੋਪਿਆ

ਆਗੋਦੁਵਧਾਇਆ॥ਜਿਸਨਕੀਤਕਰਸੁਆਪਿਪਿਆਰੇਤਿਸੁਪੂਰਾਗੁਰੁਮਿਲਾਇਆ॥ਸੋ
ਅਲਖੋਸਿਸਾਜਿਪਿਆਰੇਰਾਖਨਸਮਾਇਲੇਵਲਾਇਆ॥੧॥ਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿ
ਮੋਹਿਪਿਆਰੇਤਿਸੁਗੀਟੇਕਰੋਪਿਆ॥ਤੁਧੁਜੇਵਿਸਰਹਿਤੇਗੀਟੇਕਰੇਪਿਆ
ਮਹਾਗਨਮੁਕਾਮਿਆਇਆਪਿਆਰੇਆਪਿਕਜੋਨਿਦੁਖੁਪਾਇ॥ਸਾਚਾਸਾਹਿ
ਬੁਝਿਸਮਿਆਪਿਆਰੇਬਹੁੜੀਮੋਲੇਸਜਾਇ॥ਜਿਸਹਥਿਦੇਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੂਪਿਆਰੇਸੋਸਭਲਾਲੇ
ਸਾਚੇਮਨਿਤਿਤਿਪਿਆਰੇਛੋਟੀਪਿਆਰੇਜੋਸਾਰੀਸਰਣਾਇ॥੨॥ਸਾਚਾਕਰਿਕੈਖਾਇਆ
ਪਿਆਰੇਤਿਤਿਨਿਕੀਤਾਰਯੁ॥ਕਉਡੁਫੋਲੈਇਹਤਿਸਟਿਪਿਆਰੇਤਿਤੁਸਤੇਉਪਜੈਆਸ
ਸੁਖੋਭੋਗਭੁੰਚਾਇਤੁਲਾਇਆਨੁਪਿਆਰੇਉਤਰੇਸੋਨਹੀਵਿਜੋਗੁ॥ਜਾਜੋਗੁਮੋਲਿਪਾਇਆ
ਆਗੈਤਿਨਸੁਖੋਪਾਇਆਸੰਜੋਗੁ॥ਆਇਆਲਾਹਾਚੰਗਿਆਪਿਆਰੇਚੰਗੇਤਿਨਸਾਵ
ਲਿਆਮੁਖਾ॥ਜਿਸਤੂਵਿਸਾਹਿਆਪਿਆਰੇਸੋਸਤਨਹੋਵੈਦੁਖੁ॥ਬਿਲਲਾਹਾਕਰ
ਵਿਬਹੁੜੇਜਿਆਪਿਆਰੇਤੁਤੇਨਹੀਸੁਝਾ॥ਜੋਗੁਮੋਲਿਸਵਾਲਿਆਪਿਆਰੇਤਿਨਕਾ
ਜਿਆਮੁਝਾ॥੪॥ਸਾਕਤਸੰਗੁਨਕੀਜਈਪਿਆਰੇਜੇਕਾਪਾਵਦਸਾਇ॥ਜਿਸੁਮੀਲੇ
ਐਵਰਿਵਿਸੰਗੈਪਿਆਰੇਸੋਮੁਹਿਕਬਹੈਛੁਟਿਜਾਇ॥ਅਨਹੁਦਿਝੜੀਨਹੀਮੋਲੇਪਿਆਰੇ
ਦਰਗਹੀਮਲੇਸਜਾਇ॥ਜੋਗੁਮੋਲਿਸਵਾਲਿਆਪਿਆਰੇਤਿਨਪੂਰੀਪਾਇ॥੫॥ਸੰਜਮ
ਸਹਜਸਿਆਣਪਾਪਿਆਰੇਇਕਨਚਤੁਰੀਨਾਲਿ॥ਜੋਬੇਮੁਖਾਂਗੋਵਿਦੇਪਿਆਰੇਤਿਨ
ਕੁਲਿਲਗੈਗਾਲਿ॥ਤੋਟਦੀਵਸਤੁਨਜਾਣੀਆਪਿਆਰੇਖੁਟਾਂਖੁਟਨਚਲੀਨਾਲਿ॥ਸਤਿਗੁਰੁ
ਜਿਨੀਮਿਲਾਇਓਪਿਆਰੇਸਾਚਾਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥੬॥ਸਭੁ ਸੋਤੈਖੁਗਿਆਗੁਧਿਆਪਿਆਰੇ
ਆਗੈਜਿਸਨੋਦਰਿਕਰੇਗ॥ਅਗਦਿਨੁਕੀਰਤਨੁਗੁਣਤਵਪਿਆਰੇਸੀਐਪੁਰਭਰੋਦ
ਖਾਜਗਤੁਤਿਸਾਦੀਪਿਆਰੇਭਵਜਲੁਪਾਰਿਪਵੇਗ॥ਜਿਸੁਭਵੈਤਿਸੁਮੇਲੇਤਿ
ਪਿਆਰੇਸੋਈਸਦਾਖੇਗ॥੭॥ਸੋਸ੍ਰਬਪੁਰਖੁਦਇਆਕਦੇਪਿਆਰੇਭਗਤਤਿਸਕਾ
ਨ॥ਤਿਸੁਸਰਣਾਈਛਹਿਪਿਆਰੇਜੋਅੰਤਰਜਾਮੀਜਾਨ॥ਕਲਾਕਲਕਰੇਸਭ
ਅਪਿਪਿਆਰੇਅਲਖੁਨਲਖੈਜਾਇ॥ਜਨਨਾਨਕਸਚਕਰਮਚਾਕ
ਪਾਤੁਪਵਿਤੁਹੋਆ॥ਜਿਸਹਰਿਸਚੁਮਨਿਵਸੈਸਚੁਬੋਲੇਦੂਖੁਵਿਚਹੁਗਇਆ॥੮॥
ਸੰਜਮਿਸਹਜਿਰਹਾਇਆਪਿਆਰੇਸਚੁਸਾਲਾਹਣਾਸਾਰੁ॥ਸਾਚੁਸਲਾਹੀ
ਸਦਸਦੇਪਿਆਰੇਸਾਚੈਨਾਮਿਪਿਆਰੁ॥ਸਾਚੇਨਾਮਿਤਪਾਵਸੁਪਿਆਰੇਸਾਚੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰੁ

ਤੁਮਰੇ ਦੀਜੈ ਭੁਧੀਬਿਬੇਕਾ ॥ ਗਰਬੁ ਗੀਤ ਇਕ ਕਥਾ ਤੀਰਥਿ ਨਿਨਗਨਿ ਰਿਵਿਖ
ਅਤੀ ॥ ਤਤ ਤੀਰਥ ਸਭ ਸਤ ਧਰਤੀ ਮੈ ਮਿਦੁ ਬਿਚਾਰੁ ਕੇਨਾਤੀ ॥ ਜਾ ਅਨਕ ਅਨਤ ਤੀਰਥ ਫਲ
ਇਵ ਸਿਰਿਸੀ ਸਿਰਿ ਕਰਵਤ ਧਰਾਏ ॥ ਅਨਕੀਐ ਦੁਖ ਭੁਤੇ ਸਰੀਰ ਪਿਜੇ ਲਖ ਜਨਮ ਨਰਕਾ
ਏ ॥ ੨ ॥ ਕਲਿਜੁਕ ਕੀਐ ਸਰੀਰੈ ਵਰਭ ਬਹੁ ਬੀਧੀ ਦਾਨੁ ਦਤਾ ॥ ਅੰਨਬਸਤ੍ਰ ਕੁਭੀ ਬਿਨੁ
ਅਮੇਧ ਜੀਐ ਹਰਿ ਦੁਆਰਾ ॥ ੪ ॥ ਪਰਜਾ ਅਰਚਾ ਬੰਦਨ ਨਰੰ ਰਭੁਤੇ ਖਟ ਕਰਮ ਆਚਾ
ਰਤ ॥ ਹਉਪੈ ਖੁੰਦਰ ਤਤ ਬੀਧਨ ਮੀਧਿ ਪਿਐ ਸਭ ਖੀਐ ਇਹ ਜੁਗਤਾ ॥ ਪੰਜੇ ਗਿਧ
ਆਸਣ ਚਉਰਾਸੀ ਹਹੇ ਭੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਨਿਜ ਕੀ ॥ ਵਡੀਆ ਰਜਾ ਢਿਰਿ ਢਿਰਿ ਜਨਮੈ ਹਰਿ
ਉਸੰਗੁ ਗਲਾ ਪਿਆ ॥ ਦ੍ਰਾਜਲੀ ਲਾਭ ਜਨਕੀ ਚਨਾ ਕਰਿਆ ਪੁਰਖੁ ਅਫਰਾ ॥ ਸੋ ਜੋਸੀ
ਚੰਦ ਚੁਚੇ ਆਨਰ ਕਯੋ ਰਕਾਦੁ ਆਰਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਸਾਧ ਸੰਗ ਤੇ ਹੋਈ ਸਿਮਰਿ
ਸਮੇ ॥ ਕਯੁ ਸਨਕ ਤਿ ਸੁਭ ਇਹ ਪਾਤੀ ਜਿ ਸੁਪੁਰਬ ਲਿਖੇ ਕਾਲ ਪਨਾ ॥ ੮ ॥ ਤੇ ਸੋ ਸੇਵ
ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਮਾਤਾ ॥ ਛਇ ਉਕ੍ਰਿਪਾ ਭਾਰੁ ਚੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਨਿਤ ਇਨ ਗੁਰਤਾ ॥
॥ ਰਾਗੁ ਓਦ੍ਰ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥

ਵਾਰ ਸੋਰਠਿ ਕੀ ਸਲੋਕਾ ਲੋਮ ਮਹਲਾ ੪ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸੋ ਗਹਿ ਸਦਾ ਸੁਹਾਵਣੀ ਜੋ ਸਚਾ ਮਨਿ ਹੋਇ ॥ ਦੇਦੀ ਮੈ ਬੁਹਤੁ ਕਹੁ
ਜਿਨੀ ਕੈ ਸਚਾ ਜੀਇ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਮੈ ਮੈ ਕਰੈ ਮੈ ਵਸੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਨਿਸੰਗੁ ॥ ਪਰਹਰਿ ਕਪੜੁ
ਪਿਰਮ ਕਾ ਸਭਾਗੀ ਨਾਉ ਮਨਿ ਕਦੇ ਨ ਮੈਲਾ ਹੋਇ ॥ ਸਦਾ ਸੀਗਾਰੀ ਨਾਨਕਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵੇ
ਸੇਜ ਸੁ ਸੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜੋ ਮੁਏ ਦੁਖੀ ਸਭੁ ਕੁਟੁਮੁ ਸਦਾ ਜੋ ਪਿਰਭ ਵੈਨਸ ਕਬਹ ਮਨੀ ਸਚੁ ਜਾ ੧ ॥ ੪ ॥
ਸੋ ਗਰਿਤਾ ਮੈ ਸੁਹਾਵਣੀ ਜਾ ਹਰਿ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਮਨਾਵੈ ਆਪਣਾ ਗੁਰਮਤੀ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲੇ ॥ ਹਰਿ ਮੇਰੈ ਮਿਰਤ ਸਾਈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਹਰਿ ਰਿਤੀ ਹਰਿ ਗੀਤ ਚੋਲੇ ॥ ਹਰਿ ਜੈਸ
ਪੁਰਖੁ ਅਲਭਉ ਸਭੁ ਦੇਖਿ ਆਜਗਤੁ ਮੋਹੇ ॥ ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੁਹੁ ਦਿਖਾਇਆ ਮਨੁ ਸਤਿਗੁਰ
ਨਤਕ ਕਤੁ ਹੈ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਕੁਰਬਾਨੁ ਕੀਤਾ ਸੁਣੇ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਗੋਲ ਬੋਲੇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥

ਤੁਮ ਆਪੇ ਸਿਸਟਿ ਰਚਤ ਹਹਿ ਸਭ ਜਣਤ ਹਹਿ ਆਪੇ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਖੇਲ ਰਚਾ ਇਤੁ ਪੁਰੀ ਆਪਿ
ਰਿਆ ॥ ਦਤ ਕਰਤ ਆਪਿ ਸਭੀ ਪਾਤੇ ਗਣਤ ਰਿਆ ॥ ਸਭੁ ਤੇ ਸਾਬ ਦੁਵਰੇ ਉਪਾਵ
ਣ ਤਰਿਆ ॥ ਹਉ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਜਾ ਲੋਮੁ ਇਵ ਹੀ ਆਵੇ ਦੁਜੈ ਭਾਇ ॥ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੀਖੀ ਏ ਆਪੇ
ਹਉ ਐਸਾ ਜਾਤੇ ਜਾ ਲੋਮੁ ਇਵ ਹੀ ਆਵੇ ਦੁਜੈ ਭਾਇ ॥ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੀਖੀ ਏ ਆਪੇ

ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਭ ਦਾਤਾ ਜਾਣੀਐ ਨਾਮੁ ਵਡੇ ਸੇਵਾ ਨਿਆਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ਇਕਥਾ ਈ ਇਕੁ ਗੁਰੂ ਇਕੋ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਸਚਾ ਸਾਹੁ ਟਿਕਾਇਦਾ ਚੁਕਾ ਤਨਹੁ ਵਿਕਾਰ ॥ ਹੋਰੁ ਕਿਥੈ ਜਾਈ ਭਾਲਣੈ ਕਿਥੈ ਹੋਰੁ ਦਾਤਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਏ ਜਾਣੀਐ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਵਿਖੁ ਵਿਚੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚਾ ਸਾਹੁ ਸੋ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਚਾ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਸਚੁ ਖਟਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਉਦਾ ਸਚੁ ਰਾਸਿ ਕਰਿ ਸਚੁ ਤੋਟਾ ਨਾਹੀ ਕੋ ਸਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਲਾਹਨਿ ਸਚੁ ਸੇਵਨਿ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਸਚੁ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਚੁ ਵਣੰਜਹਿ ਸਚੁ ਸੰਘਰਹਿ ਸਚੁ ਨਿਬਹੈ ਨਾਲਿ ॥ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਚੁ ਵਰਤਦਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧ

ਸੁਖੁ ਪਾਈ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੨ ਬਿਨੁ ਕਰਮੈ ਕੋ ਨ ਲਹੈ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭ ਕੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਕਰਮੁ ਹੋਇ ਤਾ ਸਹਜੇ ਪਲਹੈ ਪਾਇ॥ ਇਕਨ੍ਹ੍ਹਾ ਦਰੀ ਆਇਆ ਦਰਦੁ ਨ ਦਿਸੈ ਕੋਇ॥ ਇਕਨ੍ਹ੍ਹਾ ਅੰਦਰਿ ਦਰਦੁ ਦਿਸੈ ਦਰੁ ਕਬ ਨ ਜਾਇ॥ ਇਕਨ੍ਹ੍ਹਾ ਦਰ ਕੀ ਦਰਗਹ ਨਾਲੇ ਨਾਮੁ ਨ ਜਾਇ॥ ਇਕਨ੍ਹ੍ਹਾ ਨਾਮੁ ਨ ਦਰ ਕੀ ਦਰਗਹ ਨਾਲੇ ਨਾਮੁ

ਸੀਕਵੀਜੀ ਉਪਰੀ ਬਾਣੀ

ਸ੍ਰੁਤਪੁਨੀ ਮੁਜਿਦਿਚੁ ਮੁਏਤੁਕਾਮੁ ਏਹਿਸਿਗੁਨੀ
ਓਹਿਇਹਿਜਾਜੋਗਿਓ ਇਲੇਗਾਰੇਤੇਗੀਗਤਿਦੁਪ੍ਰਾਪਾਈ॥੧॥ਅਸਨੇਸੰਸਾਰੁਐਧਗਲੇਜਾ॥ਜਾਚ
ਹੁਦਿਸਪਸਗਿ ਓਤੈਜਾਮਜੇਵਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਥਿਤਪਾਇਪਵਿਕਥਿਤਮੁਏਕਪਾਵਕੇਦ
ਪੈਜਾਈ॥ਜਾਟਾਧਾਰਿਧਧਿਜੋਗੀ ਮੁਏਤੇਭੇਗਾ॥ਤਿਇਨਿਨਪਾਈ॥੨॥ਦਰਬੁਸੰਚਿਰਾਜੰਜੀਰ
ਰਾਜੇਮੁਏਗਡਿਭੇਕੰਚਨਕੋਠੀ॥ਬੇਦਪੜੇਪੜਿਪੰਡਿਤਮੁਏਜੁਮੁਦੀਪਿਚੀਖਸਾਠੀ॥
॥੩॥ਮਾਨਮਾਨਾਥਿਨੁਕੋਇਬਿਗੁਤੇਦੇਖੁਨਿਨੀਖਸਗੇਰਾ॥ਤਜਿਕੇਨਾਮਥਿਨੁਬਿਨਿਗਤਿਪ
ਈਕਹਿ ਉਪਦੇਸੁਕਥੀਰਾ॥੪॥੭॥ਜਸੋਗੀ॥ ਜਥਜਨਮੀਐਤ ਥੋਮੋਇਬਸਾ॥ਤਨੁਰੋ
ਕਿਸਮਦਲਾ ਖਾਈ॥ਕਾਦੀਗਾਗਰਨੀਗੁਮਰਤੁਹੈ ਇਆਤਨਕੀਇਹੈਬੜਾਈ॥ਗਾਕਹੇ
ਕੁਈਆਛਿਰਤੇਛੁਲਿਆਛੁਲਿਆ॥ਜਥਦਸਮਾਸਉਰਸਪੁਖਮਤੁਸੇਦਿਨੁਕੈਸੇਸੁ
ਲਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਉਸੁਮਪੁਸਾਖੀਤਿਉਸੋਰੋਰਸੁਜੋਰਿਜੋਰਿਪਯੁਕੀਆ॥ਮਰਤੀਬ
ਲੇਚੁਲੇਹੁਕਰੀਐਭੁਤਵਾਹਨਕਿਉਦੀਆ॥ਜਦਦੁਰੀਚਲਉਬਗੋਨਾ ਰੈਸੀਗਿਤਈਆ
ਸੋਸਜਨਸੁਤੇਜਾ॥ਅਬਪਟਭਉਸੁਕੁਲੇਗੁਰੁਦੁਤੁਭਇਓਸੋਜਸੁਐਕੇਜਾ॥੨
ਰਹਤਕਬੀਰਸੁਨਹੁਪਾਂਡੇਪਰੇਕਾਲਕਾਸਕੁਆ॥ਛੁਟੀਐਇਸ ਅਪੁਤਬੰਧਾਇਆ
ਜਿਉਨਬਾਜੀਕੂੰਮਸੁਆ॥੪॥੨॥੮॥ਜਸੋਗੀ॥ ਭੇਦਪੁਮਨਜੇਤੁਅਤਸੁਨੈਕੈਕਗੋਸ਼ਕਮ
ਕੀਆਸਾ॥ਕਾਕਰਮਸਤਸਭੁਚੋਗਸਿਓਉਠਿਪੰਡਤੋਚਲੀਨਿਰਾਸਾ॥ਅਨੇਕ
ਮਿਖਨਏਕੋਕਾ॥ਤਜਿਉਨਭਾਉਪਭਾਤਿਪਭਾਕਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਨਖੰਡਜਾਇਜੋਗੁਤ
ਪੁਹੋਵੈਘਰਹੀਬਿਰਾਗੀ॥ਕਾਮਾਦਿਕਜਾਕੇਬਸਿਨਾਹੀ ਤਾਕੇਬਨਿਘਰਿਸਮਸਾ
ਗੀ॥੧॥ਕਹਾਕਰੋਜਾਜਾਹਿਨਸਮਾਨਾ॥ਜਹਾਜਾਉਤਹਾਤੁਹੀਭਗਵਾਨਾ॥੨॥ਜਹਾਜਾ
ਤਹਾਤੁਹੀਭਗਵਾਨਾ॥ਜਹਾਜਾਉਤਹਾਤੁਹੀਭਗਵਾਨਾ॥੨॥ਜਹਾਜਾਉਤਹਾਤੁਹੀਭਗਵਾਨਾ॥
ਸਭੁਜਗੁਤੁਮਰਾਖੇਲੁਕਰਾਨਾ॥ਦੁਖਸੁਖਮਹਿਤੁਮਤੁਨਿਰਬਾਨਾ॥੩॥ਅਸਥਾਵਰ
ਜੰਗਮਜੀਅਜੰਤਾ॥ਸਭਮਹਿਲਾਲੁਤੁਮਾਧਵਕੰਤਾ॥ਨਾਮਧਰੇਕਾਕਹਾਕਰੋਕੋਈ॥
ਜਲਤਰੰਗਪੁਨਿਜਲਮਹਿਹੋਈ॥੪॥ਜਬਹਮਥਾਹਤਬਤੁਹੀਤੁਹੀ॥ਅਵਰਨਦੀਸੈਨਾਕੋਈ
ਅਵਰੁਨਸੁਨੀਐਨਾਹੀਨਾਹੀ॥ਸਭਮਹਿਤੁਮਾਰਾਤੁਹੀਮਾਹੀ॥੫॥ਜਬਲਗੁਜਾਨੈਮੁਝਮਹਿ
ਪਾਨੀ॥ਜਬਲਗੁਜਾਨੈਮੁਝਮਹਿਪਾਨੀ॥ਤਬਲਗੁਤੇਰੀਕਰਉਕਾਨੀ॥੬॥ਜਬਲਗੁਜਾਨੈ
ਮੁਝਮਹਿਪਾਨੀ॥ਜਬਲਗੁਜਾਨੈਮੁਝਮਹਿਪਾਨੀ॥ਤਬਲਗੁਤੇਰੀਕਰਉਕਾਨੀ॥੭॥ਜਬ
ਲਗੁਜਾਨੈਮੁਝਮਹਿਪਾਨੀ॥ਜਬਲਗੁਜਾਨੈਮੁਝਮਹਿਪਾਨੀ॥ਤਬਲਗੁਤੇਰੀਕਰਉਕਾਨੀ॥੮
ਜਬਲਗੁਜਾਨੈਮੁਝਮਹਿਪਾਨੀ॥ਜਬਲਗੁਜਾਨੈਮੁਝਮਹਿਪਾਨੀ॥ਤਬਲਗੁਤੇਰੀਕਰਉਕਾਨੀ॥੯
ਜਬਲਗੁਜਾਨੈਮੁਝਮਹਿਪਾਨੀ॥ਜਬਲਗੁਜਾਨੈਮੁਝਮਹਿਪਾਨੀ॥ਤਬਲਗੁਤੇਰੀਕਰਉਕਾਨੀ॥੧੦

ਸੰਤਕ੍ਰਿਗਤਪਾਵਣੁਜੋਗਿਪ੍ਰਭਕ੍ਰਿਪਾਲਇਆ॥ਸੇਈਬਿਚਖਣਜੰਤਸੀ
ਜੀਗਿਹੋਏਆਇਆ॥ਸੰਤਜਨਾਕੀਧੂਰਿਮਸਤਕਿ
ਲਾਇਆ॥ਨਾਨਕਦੇਖੁਨੀਤਜਰਿਤੀਰਥਿਨਿਆਇਆ॥੮॥ਸਲੋਕੁਮਃ੪ ਗੁਰ
ਮੁਖਿਅਤਿਸੋਭਾਤਿਸੋਮਨਿਤਨਿਸਾਸਾਇਆ॥ਨਾਮੋਚਿਤਵੈਨਮੁਪੈਕੈਨਾਸੈਵਲਵ
ਇਆ॥ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਪਾਇਆਚਿੰਤਗਈਬਿਖਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਨਾਉਪਾਇਆ
ਤਿਸਨਭੁਖਸਭਜਾਇਆ॥ਨਾਨਕਨਮੋਜਿਤਆਨਮੋਪੈਥਾਇਆ॥੧॥ਮਃ੪ ਸਤਿਗੁਰਪੁਰ
ਖੁਜਿਮਾਰਿਆਕ੍ਰਿਮਭ੍ਰਮਆਪਛੁਟੇਫਿਰਗਇਆ॥ਓਸੁਹੈਵੈਜੋਫਕਵਤੀਮੁਹਕਾ
ਬਾਅਗੋਭਾਇਆ॥ਓਸੁਅਗਬਗਭਗਮੁਹਹਰਿਰਸੁਨਿਤਵਹਗ੍ਰਾਹੁਦਰਸੁਆ॥ਕਿ
ਆਹੋਵੈਕੋਜੋਗੀਦੇਕੀਤੈਜਾਪ੍ਰਭਿਕਿਰਤਬਿਸੇਦਾਏਹੋਜੇਹਾਦਇਆ॥ਜਿਥੈਬੈਠਦਜਾਇ
ਥੈ ਓਮੁਝੁਕਰੁਤੁਥੋਲੇਕਿਸੇਨਭਵੈ॥ਵੇਖਪ੍ਰਭੁਈਵਡਿਆਈਧਰਿਸੰਤਹਸੁਆਮੀਆ
ਪੁਨੇਕੀਜੋਸਾਕਥੀਕਰੈਤੈਸਾਕੋਈਪਾਵੈ॥ਏਹੁਬ੍ਰਹਮੁਬੀਚਾਰੁਹੋਵੈਦਰਿਸਾਚੈਓਗੋਚਰ
ਨੁਸਾਕੁਆਖਿਪਖੁਣਾਵੈ॥ਨਾਪਖੁੜੀ॥ ਗੁਰਿਸਚੈਬਧਾਬੇਪੁਰਖਵਾਲੇਗੁਗਿਦੇਤੇ
॥ਪੂਰਨਹੋਈਆਸਗੁਰਚਰਣੀਮਨਰਤੇ॥ਗੁਰਿਮਿਲਿਪਾਲਿਬੇਅੰਤਿਅਵਗੁਣਸਭੁਕ
ਤੇ॥ਗੁਰਿਅਪਣੀਕਿਰਪਾਧਾਰਿਆਪਣੇਕਰਿਲੀਤੇ॥ਨਾਨਕਜਾਦਬੁਲੇਹਾਰਜਿਸੁਗੁਰ
ਕੇਗੁਣਾਇਤੇ॥੨॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ਤਾਕੀਰਜਾਇਵੇਖਿਆਪਾਇਅਥਕਿਆਕੀਜੈ
ਪਾਚੇਤਾਕੁਕਮੁਜੋਆਯਾਸਭੁਤਦੇਹੀਇਨਿਬਾੜਿਆਤਿਚਲਿਜੀਅਕਮਾਂਦੇ॥੧॥ਮਃ੨
ਖਿਨਬਖਸਾਮਹਾਬਿਰਤਯਕੇਦੇਇ॥ਜਾਹਾਦਣੇਤਹਖਣੇਨਾਨਕਾਸਚੁਹੋ॥੧॥ਪਾਪਉੜੀ
ਸਭੇਗਲਾਆਪੈਬਾਹਰੀਬੰਨੁ॥ਅਪੋਹਾਰਨੁਕਾਮਿਆਪੈਕੀਮੰਨੁ॥ਕਿਨਬਿਧਿਮਿਲੀਐ
ਸਾਹਿਬਾਕਿਨਬਿਧਿਕਹਣੁਵੀਚਾਰੁ॥ਕਿਨਬਿਧਿਸਿਫਤੀਸਾਲਾਹਣਾਕਿਨਬਿਧਿਸਦਾ
ਸਦਵਾਰਿਆਈਐ॥ਕਿਨਬਿਧਿਸਹਜਿਸਮਾਈਐਕਿਨਬਿਧਿਲਾਗੈਸਹਜਧੁਨਿਤਾਰ॥ਕਿਨਬਿਧਿ
ਸਭਸਮਾਈਐਇਕਚਿਤਕਿਨਬਿਧਿਆਵੈਇਕਮਨਿਹੋਇਕਾਗਰ॥ਕਿਨਬਿਧਿਕਰਮਕਾਟੀਐ
ਇਹੁਮਨੁਹੋਵੈਸਦਾਨਿਰਮਲੁਸਦਾਵਹੈਨਿਰੰਕਾਰਿ॥ਕਿਨਬਿਧਿਕੀਰਤਨੁਨਾਮਕਾਪਾਈਐ
ਕਿਨਬਿਧਿਦਰਗਹਪਾਈਐਪਤਿਸਿਉਘਰਿਜਾਈਐ॥ਕਿਨਬਿਧਿਭਵਜਲੁਤਰੀਐਕਿਨਬਿਧਿ
ਪਾਈਐਮੋਖਦੁਆਰੁ॥ਕਿਨਬਿਧਿਸਾਚਾਮਨਿਵਸੈਚੂਕੈਮੈਤੇਰਾਮਾਰੁ॥ਕਿਨਬਿਧਿਸਾਚੀਭਗਤਿ
ਕਰੀਐਕਿਨਬਿਧਿਮਿਲੀਐਸਚੁਸੋਇ॥ਕਿਨਬਿਧਿਸਾਚੀਸੇਵਕਾਨਾਨਕਸਾਹਿਬਿਮਿਲੈਸੋਇ॥
੧॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ਸਭੁਕਰਣਕਾਰਣਜੋਕਰਾਇਆਕਰਣਜੋਕਰੈਸੁਨਾਨਕਨਦਿਸੈਬੀਜੋਜਨੁ
ਗੁਣੁਸੋਈਭਲਾਕਹੈ॥੧॥ਪਾਪਉੜੀ ਭੁਲਣਅੰਦਰਿਸਭਕੋਅਥੁਭੁਲਣਵਿਚਿਨਪਾਇਓ
ਕੋਇ॥ਜੋਕਰਣਕਾਰਣਕਰੇਸੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਸੁਜਾਣੁ॥ਸਚਾਸਾਹਿਬਸਚੁਤੂੰਸਚੁਨਾਇ
ਲੈਹਿਜਿਸੁਸਚੁਭਾਣੁ॥ਸਚੁਤੇਰਾਦਰੁਸਚੁਤੂੰਸਚੁਪਵਹਿਜਿਸੁਸਚੁਭਾਣੁ॥ਸਚੁਤੇਰੀਵਡਿਆਈ
ਆਖਣਾਸਚੁਤੇਰੇਗੁਣਗਾਹ॥ਸਚੁਤੇਰੇਕੀਰਤੀਕਰਹਿਜਿਸੁਸਚੁਦੇਵਹਿਸਾਹ॥ਸਚੁਤੇਰੈਭਾਣੈ
ਜੋਚਲਹਿਤਿਨਕੀਨਿਰਮਲਰਾਹ॥ਸਚੁਤੇਰੈਭਾਣੈਜੋਮਰਹਿਤਿਨਕਾਲੁਨਆਵੈਨਾਹ॥ਸਚੁ
ਤੇਰੈਭਾਣੈਜੋਤੁਧੁਮਨਿਵਸਹਿਤਿਨਕੇਮੁਖਸਚਿਰਾਹ॥ਸਚੁਤੇਰੈਭਾਣੈਜੋਨਰਕਿ
ਪਾਵਹਿਤਿਨਕੇਕਾਰਣਕਰਹਿਕਰਾਹ॥ਸਚੁਤੇਰੈਭਾਣੈਜੋਨਾਮੁਵਿਸਾਰਹਿਤਿਨਕੀਪੈਧੀ
ਜਾਹ॥ਸਚੁਤੇਰੈਭਾਣੈਜੋਤੁਧੁਭਾਵਹਿਤਿਨਕੀਕੀਮਤਿਨਾਹ॥ਸਚੁਤੇਰੈਭਾਣੈਜੋਤੁਧੁਭਾਵਹਿ
ਤਿਨਕੀਕੀਮਤਿਨਾਹ॥ਸਚੁਤੇਰੈਭਾਣੈਜੋਤੁਧੁਭਾਵਹਿਤਿਨਕੀਕੀਮਤਿਨਾਹ॥੨॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧
ਸਭੁਕਰਣਕਾਰਣਜੋਕਰਾਇਆਕਰਣਜੋਕਰੈਸੁਨਾਨਕਨਦਿਸੈਬੀਜੋਜਨੁਗੁਣੁਸੋਈਭਲਾਕਹੈ
॥੧॥ਪਾਪਉੜੀ ਭੁਲਣਅੰਦਰਿਸਭਕੋਅਥੁਭੁਲਣਵਿਚਿਨਪਾਇਓਕੋਇ॥ਜੋਕਰਣਕਾਰਣਕਰੇ
ਸੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਸੁਜਾਣੁ॥ਸਚਾਸਾਹਿਬਸਚੁਤੂੰਸਚੁਨਾਇਲੈਹਿਜਿਸੁਸਚੁਭਾਣੁ॥ਸਚੁਤੇਰਾ
ਦਰੁਸਚੁਤੂੰਸਚੁਪਵਹਿਜਿਸੁਸਚੁਭਾਣੁ॥ਸਚੁਤੇਰੀਵਡਿਆਈਆਖਣਾਸਚੁਤੇਰੇਗੁਣਗਾਹ॥ਸਚੁ
ਤੇਰੇਕੀਰਤੀਕਰਹਿਜਿਸੁਸਚੁਦੇਵਹਿਸਾਹ॥ਸਚੁਤੇਰੈਭਾਣੈਜੋਚਲਹਿਤਿਨਕੀਨਿਰਮਲ
ਰਾਹ॥ਸਚੁਤੇਰੈਭਾਣੈਜੋਮਰਹਿਤਿਨਕਾਲੁਨਆਵੈਨਾਹ॥ਸਚੁਤੇਰੈਭਾਣੈਜੋਤੁਧੁਮਨਿਵਸਹਿ
ਤਿਨਕੇਮੁਖਸਚਿਰਾਹ॥ਸਚੁਤੇਰੈਭਾਣੈਜੋਨਰਕਿਪਾਵਹਿਤਿਨਕੇਕਾਰਣਕਰਹਿਕਰਾਹ॥ਸਚੁ
ਤੇਰੈਭਾਣੈਜੋਨਾਮੁਵਿਸਾਰਹਿਤਿਨਕੀਪੈਧੀਜਾਹ॥ਸਚੁਤੇਰੈਭਾਣੈਜੋਤੁਧੁਭਾਵਹਿਤਿਨਕੀ
ਕੀਮਤਿਨਾਹ॥ਸਚੁਤੇਰੈਭਾਣੈਜੋਤੁਧੁਭਾਵਹਿਤਿਨਕੀਕੀਮਤਿਨਾਹ॥ਸਚੁਤੇਰੈਭਾਣੈਜੋਤੁਧੁ
ਭਾਵਹਿਤਿਨਕੀਕੀਮਤਿਨਾਹ॥੨॥

ਸਿਮਰਨੀ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਨ ਭਏ ਖਟੋਲੇ ਤੇ ਅਭਗਾ ਉਤਰਿ ਪਰਾ ਜੀ॥ ੪॥ ੨॥ ਸੋਰਠਿ ਹ

ਇਹੁ ਇਹੈ ਚਨਾ ਪੋਖਾ ਤਹੁ ਓਗਿ ਬਿਨੁ ਅਉਰੁ ਨ ਦੇਖਾ॥ ਜੋ ਨਰ ਰਤੇ ਗੋਬਿਦ ਗੁਨ ਰਾਤੇ॥ ਅਵਰ ਬੇਗ ਲਾ

ਲਬਧੁ ਨ ਜਾਈ॥ ੧॥ ਹਮ ਗਰਬ ਰਹਿਤ ਅਤਿ ਉਤਮ ਬਾਸਾ॥ ਜਹ ਹਰਖ ਨ ਸੋਗ ਨ ਚਿਤ ਬਿਨਾਸਾ॥ ਬਾਜੀ ਗਰ ਡੰਕ ਬਜਾਈ॥ ਸਭ ਖਲਕ ਇਕਤ ਮਾਸੇ ਆਈ॥ ਬਾਜੀ ਗਰ ਸ੍ਰਾਸ

ਕੇਲਾ॥ ਅਪਨੈ ਰੰਗ ਰਵੈ ਅਕੇਲਾ॥ ੨॥ ਕਹ ਧਨੀ ਕਹਿ ਚਿਤਰ ਮੁਨ ਜਾਈ॥ ਸਭ ਕਥਿ ਕਹਿ ਥਿਕ

ਗੀ ਪੁਕਾਰੀ॥ ਜਹ ਉਹ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਆਪੁ ਬੁਝਾਈ॥ ਤਹ ਏਹਿ ਦੇਹ ਦੇਗ ਚਿ ਆਸ ਆਈ॥ ੩॥ ਗੁ

ਰਿ ਚਿਤ ਚਿ ਕਿਆ ਕੀਨੀ॥ ਸਭ ਤ ਨੁ ਮਨੁ ਦੇ ਹ ਜਿ ਕੀਨੀ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਰੰਗੀ ਰਾਤਾ॥ ਜਿ

ਸਿ ਜ ਜਗ ਜੀ ਵਨ ਦਾ ਤਾ॥ ੪॥ ੪ ਸੋਰਠਿ ਜਾ ਕੇ ਨਿਗਮ ਦੂਧ ਕੋ ਠਾਟਾ॥ ਸਮੁ ਚਿ ਬਿ

ਲੋਇ ਨ ਕਉ ਆਟਾ॥ ਤਾ ਕੀ ਹਹੁ ਬਿ ਲੋ ਇ ਨ ਡੀ॥ ਕਿ ਉ ਮੇ ਟੈ ਛਾ ਛਿ ਤ ਨਾ ਈ॥ ੧॥ ਚੇ ਰੀ

ਰਾਮ ਨ ਕ ਸਾ ਭ ਤ ਕਾ॥ ਜ ਗ ਜੀ ਵ ਨ ਪ੍ਰ ਸ ਅ ਧਾ ਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੇ ਰੋ ਗ ਲ ਹੀ ਤ ਉ ਬੂ ਘ

ਨ ਬੇ ਗੀ॥ ਤੂ ਘ ਰ ਘ ਰ ਰ ਮ ਈ ਐ ਹੈ ਗੀ॥ ਤੁ ਅ ਜ ਪੁ ਨ ਚੇ ਤ ਸਿ ਚੇ ਗੀ॥ ਤੁ ਜੀ ਮ ਬਾ ਪੁ ਰੀ

ਹੋ ਹੈ ਗੀ॥ ੨॥ ਖ ਡ ਕ ਨ ਕ ਕ ਰ ਵ ਧ ਗੀ॥ ਕਿ ਆ ਚੇ ਗੀ ਤ ਬਾ ਬੇ ਚ ਗੀ॥ ਸੋ ਈ ਸੋ ਈ ਜਾ ਗੀ

ਜਿ ਤੁ ਲਾ ਈ ਤਿ ਤੁ ਲਾ ਗੀ॥ ੩॥ ਜੇ ਰੇ ਗੀ ਤੇ ਸੁ ਮ ਤਿ ਕ ਹ ਤੇ ਪਾ ਈ॥ ਜ ਤੇ ਭ੍ਰ ਮ ਕੀ ਕੀ ਕੀ ਸ

ਈ॥ ਸੁ ਰ ਸੁ ਖ ਕ ਬੀ ਰੈ ਜ ਨਿ ਆ॥ ਐ ਸੋ ਗੁ ਰ ਪ ਰ ਸ ਾ ਦਿ ਅ ਨੁ ਮਾ ਨਿ ਆ॥ ੪॥ ੫॥ ੫॥ ਸੋਰਠਿ

ਹਬ ਬ੍ਰ ਜੀ ਆ ਜਾ ਈ॥ ਜ ਉ ਮੈ ਬੇ ਤ ਘ ਲ ਆ ਈ॥ ਸ ਦ ਜੀ ਵ ਨ ਭੋ ਕ ਜੀ॥ ਮੈ ਅ ਬ ਕਿ ਆ ਕ ਥੀ ਐ ਗਿ ਆ ਨੁ ਬੀ ਚ ਾ॥ ਨਿ ਜ ਨਿ ਰ ਖ ਤ

ਏ ਬਿ ਨੁ ਜੀ ਵ ਨ ਮੂ ਰ ਤੀ॥ ੧॥ ਅ ਬ ਕਿ ਆ ਕ ਥੀ ਐ ਗਿ ਆ ਨੁ ਬੀ ਚ ਾ॥ ਨਿ ਜ ਨਿ ਰ ਖ ਤ

ਤ ਬਿ ਉ ਪ ਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪ ਾ ਸਿ ਡੰ ਕ ਮ ਚੰ ਦ ਨੁ ਗ ਾ ਬ ਿ ਆ॥ ਬਿ ਨੁ ਦ ਨ ਤ ਗ ਤ ਨਿ ਲ

ਆ॥ ਪ੍ਰ ਭੁ ਪ੍ਰ ਿ ਤਾ ਇ ਕ ਜ ਾ ਇ ਆ॥ ਬਿ ਸ ਰ ਾ ਚ ਕ ਜ ਾ ਨ ਦ

ਤ ਬਾ ਈ ਆ॥ ਸੋ ਦੀ ਅ ਜ ਾ ਈ ਖ ਾ ਇ ਆ॥ ਛੋ ਡਿ ਆ ਜ ਾ ਇ ਨ ਮੁ ਕ ਾ ਅ ਉ ਰ ਨ ਦੀ

ਾ ਚੁ ਕ ਾ॥ ੨॥ ਜੋ ਜੀ ਵ ਨ ਮ ਕ ਾ ਜ ਾ ਨੈ॥ ਸੋ ਪ ਾ ਚ ਸੇ ਕ ਾ ਸੁ ਖ ਮ ਾ ਨੈ॥ ਕ ਥੀ ਐ ਸੋ ਧ ਨੁ ਪ

ਰਗੁ ਸੋਰਠਿ ਬੀਨਾ ਮਦੇ ਉਜੀ ਉਕੀ ਬਾਣੀ ਕਬੀ ਰ ਜੀ ਕੀ ਘ ਰ॥

ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਤ ਉਪਦੇਸ ਜਿ ਨਿ ਆ॥ ੪॥ ੧॥

ਤੇ ਗੀ ਕ ਤ ਕੇ ਜ ਾ ਨ ਸੀ ਥਾ॥ ੨॥ ਐ ਸੋ ਨੀ ਕੀ ਤ ਾ ਲੋ ਬੀ ਥਾ॥ ਇ ਕ ਨ ਪ ਤੇ ਰੇ ਸੋ ਢੰ ਬੀ॥ ਕ

ਖ ਨ ਮਾ ਗ ਉ ਚ ਉ ਪ ਾ ਈ॥ ਸਿ ਰ ਾ ਨ ਦ ਾ ਦ ਵ ਤ ਜ ਾ ਈ॥ ਉ ਪ ਰ ਕ ਉ ਮ ਾ ਗ ਉ ਖੀ ਧ ਾ॥

ਉ ਘੀ ਉ ਸੀ ਗਿ ਲ ਉ ਨ॥ ਮ ਧੇ ਸ ਰੁ ਮ ਾ ਗ ਉ ਦ ਲ ਜੋ ਦ ਲ॥ ੧॥

ਨੈ ਤ ਮ ਸੋ॥ ਆ ਪਿ ਧ ਰ ਚੇ ਹ ਤ ਲੇ ਵ ਉ ਮੇ ਲੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਚ ਹ ਏ ਸੇ ਸ ਮੈ ਗ ਉ ਚ ਰ ਾ॥ ਧ

ਅ ਸੀ ਲੀ ਜੈ॥ ਹ ਉ ਮੈ ਗ ਉ ਸੰ ਤ ਨ ਚ ਰ ਨ॥ ਮੇ ਨ ਯੋ ਕਿ ਸੀ ਕ ਾ ਦ ਨ॥ ੧॥ ਅ ਸੋ ਧੈ ਕੈ ਸੀ ਥ

ਉ ਜ ਾ ਲਿ ਆ ਤ ਉ ਮ ਾ ਨਿ ਆ॥ ੨॥ ੧॥ ੬॥ ਸੋਰਠਿ॥ ਭ੍ਰ ਮੇ ਭ ਗ ਤਿ ਨ ਕੀ ਜੈ॥ ਯਾ ਤ ਾ ਲ

ਕ ਾ ਅ ਭ ਾ ਖ ਤ ਉ ਮ ਾ ਨਿ ਆ॥ ਜ ਬ ਮੋ ਟਿ ਆ ਉ ਤ ਰ ਕਿ ਆ॥ ਕ ਹੁ ਕ ਬੀ ਰ ਜ ਨ ਜੀ ਨੇ ਆ ਜ

ਨਿ ਆ॥ ਕਿ ਛ ਜੋ ਜੁ ਗ ਪ੍ਰ ਕ ਾ ਪ ਤਿ ਗ ਨਿ ਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕੁ ਸ ਿ ਦ ਖ ਾ ਈ ਮੈ ਗ॥ ਜਿ ਤੁ

ਮ ਿ ਲ ਾ ਵ ਤ ਹੈ ਚੇ ਰੀ॥ ਸ੍ਰੀ ਦ ਬੀ ਏ ਦ ਰ ਵ ਾ ਜੋ॥ ਬ ਾ ਜੀ ਅ ਬੇ ਅ ਨ ਾ ਦ ਬ ਾ ਜੋ॥ ਗ ਰ ਬ

ਸੰਤ ਹੁ ਮ ਸੁ ਖ ਵੇ ਸ ਬ ਖੁ ਖ

ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਏਕੁ ਸੋ ਕਿਉ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਕਹੀਐ ਹੋਰੁ ਕਿਛੁ ਹੋਰੁ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਆਪਣਾ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਕਰਮੁ ਹੋਇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਜਨਮੁ ਨ ਹਾਰੀਐ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਨਾਹੀ ਪਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਦੂਖੁ ਨ ਕਬਹੂ ਵਿਆਪੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਆਪੁ ਗਇਆ ਪਰਤਾਪੈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਿਰਪਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਸੋਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਹੋਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮਇਆ ਕਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਉ ਕੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਕਾਰਣ ਕੀਆ ਅਹੀ ਨਕੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਬੋਲੇ ਬੋਲਾ ਹੋਇ ॥ ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਰਾਖੇ ਤੈ ਕੋ ਨ ਖੋਇ ॥ ੧ ॥ ਬਹੁਤਾ ਬੋਲਣ ਬੋਲਾ ਤੇਰਾ ਬਾਗ ॥ ਤੀਖਾ ਪਾਪੀ ਖਾਵੈ ਸਾਗ ॥ ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਰੀ ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਜਾਣਿਆ ॥ ਜਿਉ ਪਰਕਾਸੈ ਤਿਵੈ ਬਖਾਣਿਆ ॥ ੨ ॥ ਬਹੁਤੁ ਬੋਲਣਿ ਤੇਰੀ ਪੈਜ ਗਵਾਇ ॥ ਥੋੜਾ ਬੋਲਿਆ ਭੀ ਨਾ ਪਤੀਜਾਇ ॥ ਜਿਉ ਤੂ ਰਾਖਹਿ ਤਿਵ ਹੀ ਰਹਣਾ ॥ ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਨ ਜਾਣਾ ਕਹਾ ॥ ੩ ॥ ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਕਾਰਣ ਕੀਆ ਸੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ਤਿਸ ਨਦਰੀ ਹੋਇ ॥ ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਸੁਰਤਿ ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਵੀਚਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੪ ॥ ੧੭ ॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ਚਉਪਦੇ ੧ ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਭ ਸਾਝੀ ਹਰਿ ਸਭ ਮਹਿ ਭਰਪੂਰ ॥ ਨਿਰਭਉ ਜਪੈ ਨ ਹੋਵੈ ਦੂਰ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਸਚਾ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥ ਕਿਸ ਨੋ ਕਹੀਐ ਦੂਜਾ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਲ ਥਲ ਮਹੀਅਲ ਪੂਰਨ ਸੋਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੋ ਜਾਣਹੁ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਆਪੁ ਪਛਾਣਹੁ ॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸਭ ਆਵਣ ਜਾਣੀ ॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਫਿਰਿ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥ ੨ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਸਚਾ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥ ਤਿਸ ਦੀ ਕਾਰ ਸਭ ਅਕਾਰ ॥ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ॥ ਹੁਕਮੇ ਸਾਜੇ ਹੁਕਮੇ ਢਾਹੇ ॥ ਹੁਕਮੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਧਰਿ ਤਾਣੈ ॥ ੩ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਸਚਾ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥ ਤਿਸ ਦਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਹੁਕਮੁ ਬੂਝੈ ਸੁ ਹਉਮੈ ਨ ਕਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਜੀਵਤਿਆ ਇਵ ਮਰੈ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੧੮ ॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੩ ਚਉਪਦੇ ੧ ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਭੁ ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥ ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥ ੧ ॥ ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥ ੨ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਤਾਣੁ ਹੋਵੈ ਕਿਸ ਨੋ ਦਾਣੁ ਜਾਣੈ ਕੋ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਗੁਣ ਵਡਿਆਈਆ ਚਾਰ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਵਿਦਿਆ ਵਿਖਮ ਵੀਚਾਰ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਸਾਜਿ ਕਰੇ ਤਿ ਵਡਿਆਈ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਜਾਣੈ ਅਪਣਾ ਭਾਈ ॥ ਕੋ ਉਤਮੁ ਆਖੈ ਕੋ ਨੀਚੁ ਨ ਆਖੈ ॥ ਕਰਤੇ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਰਤਾ ਆਖੈ ॥ ਜੇ ਕੋ ਭੁਲਾ ਕਹਿ ਸਮਝਾਏ ॥ ਤਾ ਭੀ ਕਰਤਾ ਸੁਣੇ ਸੁਭਾਏ ॥ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਕੀਮ ਆਪਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰ ॥ ੩ ॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਸਚੁ ਸੰਗ ਚਲਾਹਿ ॥ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ਵਾਪਾਰਹਿ ਲਾਹਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਸਚੁ ਮਨਿ ਸਚੁ ॥ ਸਚੁ ਧਨੁ ਖਟਿ ਗੁਣ ਆਖਿ ਸਚੁ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਾ ਸਚੁ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥ ਸਚੁ ਲਸਕਰ ਸਚੁ ਪਾਵਹਿ ਰਾਹ ॥ ਸਚੁ ਭੰਡਾਰ ਭਰੇ ਭਰਪੂਰ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ਵਾਪਾਰਹਿ ਸੂਰ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੧੯ ॥

ਬਖਸ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਸਰਣਿ ਤੁਹਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ ਦਾਤੇ ਦੇਹਿ ਸੁ ਜੀਵਣ ਹੋਰ ਕਿ ਕਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਭਨਾ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੁ ਕਬਹਿ ਨ ਡੂਬੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਾਰੇ ਤਾਰਣਹਾਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਗੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੈ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ਜਪਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਭਿ ਦੁਖ ਜਾਹਿ ਸੰਤਾਪ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਵਿਆਪਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦਾ ਸਲਾਹੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਦ ਸਦਾ ਦਇਆਲੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਦ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਦ ਸਦਾ ਜੈਕਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦਾ ਸਲਾਹਿ ਜਿਨਿ ਸਭ ਕਿਛੁ ਸਾਜਿਆ ਸਭੁ ਆਪਿ ॥ ੨ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦਾ ਸਲਾਹੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦਾ ਸਲਾਹੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਦ ਸਦਾ ਦਇਆਲੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਦ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਦ ਸਦਾ ਜੈਕਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦਾ ਸਲਾਹਿ ਜਿਨਿ ਸਭ ਕਿਛੁ ਸਾਜਿਆ ਸਭੁ ਆਪਿ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦਾ ਸਲਾਹੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦਾ ਸਲਾਹੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਦ ਸਦਾ ਦਇਆਲੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਦ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਦ ਸਦਾ ਜੈਕਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦਾ ਸਲਾਹਿ ਜਿਨਿ ਸਭ ਕਿਛੁ ਸਾਜਿਆ ਸਭੁ ਆਪਿ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੭ ॥

ਰਾਗੁ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਚਉਪਦੇ ੧ ੪ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਇਹੁ ਮਨੁ ਅਖੁਟੁ ਨਿਖੁਟਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਦਿਖਾਇ ॥ ਅਪੁਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥ ੧ ॥ ਸੋ ਧਨੁ ਵੈਸ ਹਮਾਰਾ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਰੁ ਲਦਿ ਦੀਨਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਭੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਾਪਾਰਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਜਗ ਮਹਿ ਚੀਨਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਹੰ ਰੋਗੁ ਗੁਰਿ ਕਰਮਿ ਗਵਾਇਆ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਕੀ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਮੁਖ ਊਜਲ ਹਰਿ ਸਭਾ ਪਛਾਣੀ ॥ ੨ ॥ ਇਕੁ ਅਚਰਜੁ ਜਨਮ ਜਨਮ ਦੇਖੇ ਕਰਤਾ ॥ ਚਉਥਿ ਪਦਾ ਮਹਲੁ ਅਮਿਤਾ ॥ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਵਾਚੀ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਨਾਮੁ ਪਾਇ ਆਨਦ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਵਡੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥ ੩ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਏਕੁ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੋ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਖੋ ॥ ਸਭ ਜੀਅ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤਿਸ ਕੇ ਕੁਰਬਾਣੇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿਨ

ਮੁਖਧੁ ਗੁਰੂ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅਤਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਕਰੇ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ ਨਾਮਾ ਮਾਇਆ ਬਿਨੁ ਹੋਰੁ ਸਭ ਕਿਛੁ ਖੁਆਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥ ਤਿਸੁ ਦਾ ਆਇਆ ਗਣਿਆ ਜਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਦਰਗਹ ਪੈਧਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਸਭਨਾ ਸੈਧਾ ॥ ੧ ॥ ਸਬਦੁ ਦੀਪਕੁ ਵਰਤੈ ਤਿਹੁ ਲੋਈ ॥ ਜਾ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਈ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਜਾਸੁ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਆਸ ਕਰੇ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਕੀਮ ਨ ਕਥਨੀ ਜਾਏ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਆਪਿ ਅਲੇਪਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦੇਖਿ ਭਏ ਮਨਿ ਧੀਰਾ ॥ ੨ ॥ ਸਬਦੁ ਗੁਰੂ ਸੁਰਤਿ ਧੁਨਿ ਚੇਲਾ ॥ ਗਿਆਨ ਮਹਾ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ ॥ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਲਾਦੀ ਪੂਰੇ ਭਾਗ ॥ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ਸਚੁ ਮਨਿ ਲਾਗ ॥ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੀ ਸਚੁ ਧਨੁ ਖਟੈ ॥ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੀ ਨਰਕਿ ਨ ਪਚੈ ॥ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੀ ਵਿਰਲਾ ਕੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਧੋਈ ॥ ੩ ॥ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੀ ਤਾ ਪੰਚ ਸਘਾਰੀ ॥ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੀ ਤਾ ਭਵਜਲੁ ਤਾਰੀ ॥ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੀ ਤਾ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ॥ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੀ ਤਾ ਚੂਕੈ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ॥ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੀ ਤਾ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੀ ਤਾ ਤਖਤਿ ਵੇਸਾਹੀ ॥ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੀ ਤਾ ਸਚੁ ਸਮੁਝੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ ਸੋਈ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੮ ॥

ਜੀਨਿ ਜੀਵਾਦੀ ਤੀਵੇ ਤਾਤੁ ॥ ਜਿਨਿ ਨਿਮਾ ਸੁਰੀਆ ਆਗਨਿ ਪਾਇ ॥ ਵਾਜੇ ਪਵਣ ਅਕਾਸ ਭਵਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਈ ॥ ੧ ॥ ਕੋਈ ਆਖੈ ਭੂਤ ਭਵਿਖ ਕੋਈ ਆਖੈ ਵਰਤਮਾਨ ॥ ਕੋਈ ਆਖੈ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰ ਕੋਈ ਆਖੈ ਧਰਤ ਮਹਾਨ ॥ ਕੋਈ ਆਖੈ ਇੰਦੁ ਇੰਦ ਕੋਈ ਆਖੈ ਕੋਈ ਆਖੈ ਸਿਧ ਸਮਾਧਿ ॥ ਕੋਈ ਆਖੈ ਜੀਅ ਉਪਾਇ ਸਭਸੈ ਤੇ ਵਡ ਏਕੁ ਅਗਾਹ ॥ ਕਥਨਾ ਕਰੜਾ ਨਾਨਕਾ ਲਿਖਣੁ ਤਿ ਵਡਾ ਨਾਉ ॥ ਜੇ ਲਿਖਣਹਾਰੇ ਮਨਿ ਵਸੈ ਲਿਖੀ ਲਿਖਾਵੈ ਥਾਉ ॥ ੨ ॥ ਸਭਸੈ ਦੇਵੈ ਚੜਦੀ ਕਲਾ ॥ ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਸਰਬੱਤ ਭਲਾ ॥ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਨਿਆਉ ॥ ਤੂ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬ ਸਚੁ ਨਾਇ ॥ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਰਾਜਾਵਹਿ ॥ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਦੁਖ ਸੁਖ ਖਾਵਹਿ ॥ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਨਚਾਵਹਿ ॥ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਗਾਵਹਿ ॥ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਭਵਾਵਹਿ ॥ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਮਿਲਾਵਹਿ ॥ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਵਿਛੋੜਹਿ ॥ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਕਾਰ ਕਮਾਵਹਿ ॥ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਕਾਰ ਛਡਾਵਹਿ ॥ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਕਾਰ ਕਰ

ਤਿਪਦਾ ਬਾਰੀਨ ਕਉ ਪਾਏ॥ ਹਰਿਕੈ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ॥ ੧॥ ਗੁਰਸੇਵਾ ਵਡੇ ਕਰਮ ਪਾਏ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਹਰਿ ਵੇਖੈ ਸਦਾ ਹਦੂਰੇ॥ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਬੂਰੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰੇ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਅਪਾਰੇ॥ ੨॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਉਰਾਨਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਇਆ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਲਤ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਮਨਮੁਖਿ ਠਉਰ ਨ ਪਾਇਆ॥ ਕਦੇ ਨ ਵਿਛੁੜੈ ਹਰਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ ਆਪਣੀ ਕਲਾ ਆਪੇ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੈ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਣੈ॥ ੩॥ ੬॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ਕਲਾਧਰੁ ਸੰਚਹਿ ਮੂਰਖ ਮਨਮੁਖ ਅਗਿਆਨਾ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਮੋਹ ਬਿਖੈ ਬਿਖੁ ਸੰਚਹਿ ਬਿਖਿਆ ਮਹਿ ਲਪਟਾਨਾ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ॥ ਸਾ ਧਨ ਕਾਮਣਿ ਸਦਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ॥ ਸਾ ਧਨ ਚਲਤੈ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਿਆ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ॥ ਨਾਨਕ ਸਾ ਧਨ ਸਚਿ ਸਮਾਣੀ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਚੁ ਵਾਰੀ॥ ੧॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸਾਚਾ ਸਾਚਾ ਹੋਸੀ॥ ਊਤਮ ਬਾਣੀ ਊਤਮ ਹੋਸੀ॥ ਸਚਹੁ ਓਪਜੈ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ਆਪੇ ਸਚਿ ਵਰਤਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਆਪੇ ਸਚਿ ਸਚੈ ਆਪਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ॥ ੨॥ ੭॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ਨਾਵੈ ਕੀ ਅਤਿ ਮੀਠੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ॥ ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਤਿਥੈ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਈ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਚੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਅਤਿ ਗੁਣ ਗਾਹਕ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਕੋ ਪਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਚਿ ਸਭੁ ਵਥੁ ਪਈ ਹੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਏ॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਜਗੁ ਜਾਇ ਵਿਆਪਾ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰੀ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ॥ ੨॥ ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਕਰਤਾ ਸੋਇ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ॥ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਸੁਖੁ ਸੋ ਪਾਏ॥ ੩॥ ੮॥ ੧॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੪ ਓਅੰਕਾਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਉਪਾਇਆ॥ ਚਾਰੇ ਬੇਦ ਮੁਖਿ ਗਾਇਤ੍ਰੀ ਗਾਇਆ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਉਪਜੇ ਦੇਵ ਮੁਨਿ ਕੇਤੇ ਕਿਨ ਪਾਛੈ ਕਥੀ ਕਹਾਣੀ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਜਗੁ ਪਰਪੰਚੁ ਰਚਾਇਆ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਵਧ

ਜੋ ਗੁਰ ਕਹਿਆ ਸੋ ਭਲਾ ਕਰਤਾ ਜੀ ॥ ਜੋ ਗੁਰ ਕਹੈ ਸੋ ਭਲਾ ਕਰਤਾ ਜੀ ॥ ਸਤ ਗੁਰ ਦਇਆ ਕਰੇ ਸੁਖ ਦਰਸਾਵੈ ਸਤ ਗੁਰ ਦਇਆ ਕਰੇ ਸੁਖ ਦਰਸਾਵੈ ॥ ਸਤ ਗੁਰ ਕੈ ਭੇਟਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ਸਤ ਗੁਰ ਕੈ ਭੇਟਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥ ਜੋ ਗੁਰ ਕਹੈ ਸੋ ਭਲਾ ਕਰਤਾ ਜੀ ॥ ਜੋ ਗੁਰ ਕਹੈ ਸੋ ਭਲਾ ਕਰਤਾ ਜੀ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਆਗਿਆ ਮਨਿ ਮੀਠੀ ਲਾਗੀ ਗੁਰ ਕੀ ਆਗਿਆ ਮਨਿ ਮੀਠੀ ਲਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਗੀ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਗੀ ॥ ਜੋ ਗੁਰ ਕਹੈ ਸੋ ਭਲਾ ਕਰਤਾ ਜੀ ॥ ਜੋ ਗੁਰ ਕਹੈ ਸੋ ਭਲਾ ਕਰਤਾ ਜੀ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਆਗਿਆ ਅਤਿ ਅਗਾਧਿ ਅਗਾਧਿ ਅਗਾਧਿ ਬੇਅੰਤ ਅਥਾਹ ਅਥਾਹ ਅਥਾਹ

ਗੁਰਮਤਿ ਪੂਰਨ ਹੋਤ ਹੈ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸੋਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਹੈ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਭ ਕਹਹਿ ਕੈਸੇ ਜਾਨੀਐ ਤਾਹ ॥ ਜੋ ਸਤਿ ਕਰਤੇ ਜਾਨਿਆ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਬਲਿ ਜਾਹ ॥੧

ਕਰਤੇ ਭੇਜਨ ਬਹੁ ਬਿੰਜਨ ਕਰੀ ਮਿਦਨੈ ਭੂਖ ॥ ਉਦਮੁ ਕਰੇ ਸੁ ਆਸਕੀ ਨਿਆਈ
ਪਾਈ ॥ ਜਿਨਿ ਉਪਾਵਣੁ ਈਧਨਿ ਜੀਧੋ ਪੀਵਿਨੁ ਪਿਵਨੁ ਸਿਖਾਇਆ ॥ ਦਿਨੁ ਦਿਨੁ
ਚੜੈ ਸਵਾਈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਜੀਅ ਕਉ ਰਿਜਕੁ ਸਮਾਹਾ ॥ ਇਹ ਵਿਧਿ ਆਪਿ ਕਿਨੀ ਕਿਨ
ਜਾਣੀ ਕਥਨਾ ਕਥਿਆ ਨ ਜਾਈ ॥ ੧ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਤੇ ਤਿਨਿ ਦੇਨ ਜਿਵਾਏ ਕਿਸੁ ਪਹਿ
ਲੈਤੁ ਨਿਮਾਣਾ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਵਸਤੁ ਸੋਈ ਲੈ ਜਾਵੈ ਤਾ ਕਾਹੇ ਪਛੋਤਾਣਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਿਸ ਕੀ ਵਸਤੁ ਤਿਸੈ ਜਣ ਦੇਵਤ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸਿਫਤਿ
ਕਰਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਭਾਣੀ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਦਾਤਿ ਕਹਾ ਲਗੁ ਗਣੀਐ
ਦੇਵਣ ਵਿਚਿ ਨ ਕਾਣੀ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ਤਿਸ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੀ ॥
੨ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਕਰੇ ਸੁਰ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਜਿਸ
ਕੀ ਸੇਵ ਕਰਹਿ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਜਾਈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਕਰਹਿ ਤੂ
ਛੂਟਹਿ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਜਾਈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਕਰਹਿ ਤੂ ਛੂਟਹਿ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ
ਨ ਜਾਈ ॥ ੩ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਕਰਹਿ ਤੂ ਛੂਟਹਿ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਜਾਈ ॥ ਜਿਸ
ਕੀ ਸੇਵ ਕਰਹਿ ਤੂ ਛੂਟਹਿ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਜਾਈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਕਰਹਿ ਤੂ
ਛੂਟਹਿ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਜਾਈ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਰਣੀ
ਪਰੈ ਸੁ ਉਬਰੈ ਤਿਸ ਕਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵਹਿ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਣੀ ਪਰੈ ਸੁ ਉਬਰੈ
ਤਿਸ ਕਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵਹਿ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਣੀ ਪਰੈ ਸੁ ਉਬਰੈ ਤਿਸ ਕਾ ਹਰਿ ਜਸੁ
ਗਾਵਹਿ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਣੀ ਪਰੈ ਸੁ ਉਬਰੈ ਤਿਸ ਕਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵਹਿ ॥ ੧ ॥
ਜਿਸ ਕੀ ਸਰਣੀ ਪਰੈ ਸੁ ਉਬਰੈ ਤਿਸ ਕਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵਹਿ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਣੀ
ਪਰੈ ਸੁ ਉਬਰੈ ਤਿਸ ਕਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵਹਿ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਣੀ ਪਰੈ ਸੁ ਉਬਰੈ
ਤਿਸ ਕਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵਹਿ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਣੀ ਪਰੈ ਸੁ ਉਬਰੈ ਤਿਸ ਕਾ ਹਰਿ ਜਸੁ
ਗਾਵਹਿ ॥ ੨ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਰਣੀ ਪਰੈ ਸੁ ਉਬਰੈ ਤਿਸ ਕਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵਹਿ ॥
ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਣੀ ਪਰੈ ਸੁ ਉਬਰੈ ਤਿਸ ਕਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵਹਿ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਣੀ
ਪਰੈ ਸੁ ਉਬਰੈ ਤਿਸ ਕਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵਹਿ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਣੀ ਪਰੈ ਸੁ ਉਬਰੈ
ਤਿਸ ਕਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵਹਿ ॥ ੩ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਰਣੀ ਪਰੈ ਸੁ ਉਬਰੈ ਤਿਸ ਕਾ
ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵਹਿ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਣੀ ਪਰੈ ਸੁ ਉਬਰੈ ਤਿਸ ਕਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵਹਿ ॥
ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਣੀ ਪਰੈ ਸੁ ਉਬਰੈ ਤਿਸ ਕਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵਹਿ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਣੀ
ਪਰੈ ਸੁ ਉਬਰੈ ਤਿਸ ਕਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵਹਿ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਜਿਸ ਕਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਸੋ ਈਸੁ ਚਰਣ ਮਨੁ ਲਾਵਹੁ ॥ ਤਿਨ ਹੀ
ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰੁ ਬਿਧਿ ਨੀਕੀ ਬਹੁੜਿ ਜਨਮਿ ਨ ਆਵਹੁ ॥ ੧ ॥ ਜੀ ਅਕੀ ਏਕੈ ਹੀ
ਪਹਿ ਜਾਣੀ ॥ ਦੂਸਰ ਕਉ ਨਹੀ ਜਾਨਣਹਾਰਾ ਏਕੈ ਏਕੁ ਵਖਾਣੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਅਵਰ ਜਤਨ ਕਰਿ ਬਹੁਤੇ ਥਾਕੇ ਤਿਨ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਈ ॥ ਤਿਨ ਜਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਐਸੇ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਨਿਤ ਨੇਹੁ ॥ ਤਿਸ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੇਹੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵੂਠਾ ਤਾ ਕੀ ਮਿਟੀ ਜਮ ਕੀ ਕਾਣੀ ॥ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ
ਪਾਇਆ ਜਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਿਆ ਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਣੀ ॥ ਤਿਨਿ ਜਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੀਠਾ ਤਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਰਹਤ ਰਹਾਣੀ ॥ ਤਿਨ ਹੀ
ਪਾਇਆ ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ ਜਗ ਮਹਿ ਜਿਨ ਸਿਉ ਰਿਦੈ ਸਮਾਣੀ ॥ ਤਿਨਿ ਜਾਨਾ ॥ ੩ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਾ ਕਉ ਦਇਆ ਕਰੀ ਮੇਰੈ ਸੁਆਮੀ ਤਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਕਾਰ ਕਮਾਣੀ ॥ ਤਿਨ ਹੀ
ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਜਿਨ ਕੀ ਚੂਕੀ ਆਵਣ ਜਾਣੀ ॥ ਤਿਨਿ ਜਾਨਾ ॥ ੪ ॥ ੭ ॥
ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਕਥਨੀ
ਹੋਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਤਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸਾਬਤ
ਰਾਸੀ ॥ ੧ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਗਤਾ ॥ ਤਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੋਭਾ
ਜਗਤਾ ॥ ੨ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਵੈਰੁ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਮੁ ਨ
ਵੈਰੁ ॥ ੩ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਭਉ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕੋਪੁ ਨ ਲੋਭੁ ॥
੪ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਮਲਾ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਮੋਹ ਅਰੁ ਮਲਾ ॥ ੫ ॥
ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਮਲ ਰੂਪ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਛਾਵ ਨ ਧੂਪ ॥ ੬ ॥
ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਮਲ ਰਾਜ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਦੂਖ ਨ ਬਿਆਪ ॥ ੭ ॥
ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਮ ਨ ਕਾਮ ॥ ੮ ॥
ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਮ ਨ ਕਾਮ ॥ ੮ ॥

ਸਭਿਮਨਨਾਮੁਸਮਾਲੇਇਹੁਬਿਸ੍ਰਾਮਨਿਧਿਪਾਈ॥੧॥ਤੁਮਾਕਰਹੁਦਇਆਮੋਹੋਸਾਈ॥ਅ
ਸੰਤਿਮਤਿਦੀਜੈਮੋਹਠਕੁਰਸਦਾਸਦਤੁਧਿਧਿਆਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਮਾਸੀ
ਤੁਛੁਵੇਥਿਨਸਿਜਾਇਭਰਮਾਈ॥ਅਨਦਰੁਧੁਮਰਵਿਜਿਸਭਮਾਯੇਜਤਕਤਪੇਖੁਜਾਈ
ਜਾਤਾਜਾਇਆਲਖਿਪਾਲਾਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਪਤਿਪਾਵਨਗੋਸਾਈ॥ਕੋਟਿਸੂਖੁਪਾਈਨਾ
ਰਾਜਪਾਏਸੁਖਤੇਨਿਮਖਬੁਲਾਈ॥੨॥ਜਾਪਤਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗਤਿਸਾਪੂਰੀਜਿਪੂਰਕੇਮਨਿਬੂ
ਨਾਮੁਜਪਤਵਡਿਸ੍ਰਾਸਭਬੁਝੀਪੈਨਕਵਿਪਾਈ॥੪॥੧॥ਧਨਾਸਰੀ
ਛਾਪ ਜਿਹਿਕੀਨੇਵਜਿਅਪੁਨੈਰੇਗੁਣਭਵਨਚਤੁਰਸੈਜਾਨਾ॥ਜਾ ਗਇਸਨਨ
ਪਰਬਸਪਰੇਕਿਆਇਹੁਜੰਤੁਵਿਚਾਰਾ॥੧॥ਪੂਰਬਕੀਓਟਗਾਈਤਉਛੂਟੀ॥ਸਾਧਸਾਗਿ
ਜਬਿਨਿਰਗਸੇਬਿਖੋਬਿਆਧਿਤਬਹੂਟੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਹਾਜੁਨੀਐਸਹਸਾਮੁਖੁਤੇਰ
ਕੀਐਨਮੋਹੈਉਹਤੜੀਤੀ॥ਐਸੋਠਗਉਰੀਪਾਇਕੁਲਾਵੈਮਨਿਸਭਕੈਕਾਲੋ॥੧॥ਰਹਾ
ਜਾਮਾਇਛਾਪੁਤ੍ਰਿਤਕ੍ਰਿਤਖੂਤਾਉਨੀਯਾਘਿਘਿਮੋਲਿਚਿਦ੍ਰਿਆ॥ਕਿਸਹੀਵਿਧਿਘਿ
ਸਭੀਪਹਿਸਗਲੇਲੋਭਿਲਿਭਿਮੁਆ॥੨॥ਹਉਖਿਲਿਆਗੀਸਤਿਗੁਰਅਪੁਨੇਜਿਨਿ
ਤੁਲਭਤੁਦਿਖਾਇਆ॥ਗੁਝੀਗੁਹੀਜਿਨਲੇਖਿਲਿਖਿਮੁਆ॥੪॥੧॥੨॥ਧਨਾਸਰੀ
ਤਮਦਾਤੇ
ਆਪਸੁਨੈਘਿਲੇਆਇਆਖਾਦੋ॥੧॥੧॥ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ
ਕੁਰਖੁਤਿਪਾਲਕਨਾਇਕਖਸਮਹਮਾਰੇ॥ਨਿਮਖਨਿਮਖਤੁਮਾਂਪ੍ਰਤਿਪਾਲਹੁਲਾਡ
ਲਿਕਤੁਅਲੇਯਾਰੇ॥੧॥ਜੀਹਵਏਕਕਵਨਗੁਨਕਹੀਐ॥ਬੇਸੁਮਾਰਥੇਅੰਤਸੁਆਮੀ
ਰੋਅੰਤੁਨਪਿਨਹੀਭਜੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੋਟਿਪਸਾਧਨਸੋਖਭਰਤੁਅਨੇਕਬਿਧੀਲ
ਝਵਿਹਾਜਨਿਆਗਿਆਅਜਾਮਤਿਛੋਡੀਤੁਮਆਪਨਬਿਦੁਰਖਭਰਿਆ॥ਜਾ
ਗੀਸਰਣਿਤੁਮਾਗੀਆਸਤੁਮਹੀਸਜਨਸੁਹੇਲੇ॥॥ਰਾਖੁਰਾਖੁਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ
ਨਕਘਰਿਕੇਕੋਲੇ॥੪॥੧੨॥ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ
ਪੂਜਾਵਤਤਿਲਕਾਇਸਸਾਧੂ॥ਨਦਸਬਧੁਦੈਨਾ॥ਕਰੈਪ੍ਰਭੂਜੋਸੰਜਮਸੁਆਮੀ॥ਬੇਲਾਹਿਮੀਰੈਬੈਨਾ॥੧॥ਪੂਰਨਜੀਵਿਓ
ਜਪਤਅਨਦੈਨਾ॥ਕਰੈਪ੍ਰਭੂਜਿਸੁਸੰਤੁਰਾਖੈਸਭਤੇਕਢੁਵਿਖਮੁਨਜਾਈਜੈਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਜਪਤਤਪਤਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ॥ਸਭਕੈਮਧਿਸਭਤੇਊਪਰਾਸਗਲਾਕਰਣੀਜਾਨੀ॥ਜੋਜੋਕਰੈ
ਸੁਆਮਿਸੇਵਕਸੋਈਫੁਨਿਫਲੁਪਾਵੈਸੋਈ॥ਆਪਨਿਰਵੈਅਵਰਹਭਿਤਾਰੈਐਸੀਦ੍ਰਿਸਟਿਸਮੋਈ॥੧॥
ਜਾਕੈਮਨਿਵਸਿਆਪਰਮੇਸਰੁਤਾਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਕਾਲੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਸੁਜਨਕੀਬਾਛਾ
ਸਭਪੂਰੀਜੈਜੋਜੋਕਰੈਗੋਪਾਲੁ॥੨॥੧੩॥ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ
ਸਾਧਸੰਗਿਗਿਰਹਿਕੁਟੰਬਜਨਕਸੁਖਿਜਾਗੈ॥ਤੇਜਨਿਸਭਿਸੁਖਿਸੋਵਤਹੈਨਾਹੀਨਹੀਭਾਗੈ॥੧॥
ਬੀਧਾਨੇਛੁਟਕਾਵੈਪ੍ਰਭੂਸੰਗਿਮਲਾਵੈਜਹਿਤਹਿਨਿਸੁਸੁਹੇਲਾ॥ਆਸਾਬਿਚੁਕੋਜੋਨਹੀਪਾਵੈ
ਤਾਕੋਕੋਊਕਿਆਕਰੈਅਕੇਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਭਕਾਮਨਪੂਰਨਪੂਰਬਲਿਖਿਆ॥ਸੋਈਕਰੈਜੋਕਰਾਵੈ
ਆਪਿਪੁਰਖੁਅਪਾਰੁਸਭਬਿਧਿਜਾਨੈਸੋਈਕਰਮਕਰਾਵੈ॥ਜਾਕੈਮਨਿਵਸਿਆਪਰਮੇਸਰੁਤਾਕੈ
ਨਿਕਟਿਨਆਵੈਕਾਲੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਸੁਜਨਕੀਬਾਛਾਸਭਪੂਰੀਜੈਜੋਜੋਕਰੈਗੋਪਾਲੁ॥੨॥੧੪॥ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ
ਪਰਿਹਰਿਕਲੰਕੀਨੈਜੋਤਿਉਬਾਗਿ॥ਪਰਿਕੋਦਸਬੰ
ਜਿਤੇਵੈਬੁਰਿਆਈਤਿਸਹੀਕਉਠਿਮਿਆਗਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਮਕਾਈਧਸਾਈਤਿਸੁਆਈ
ਕਲੇਗੋਤਾਗਿ॥ਕ੍ਰਮਤਕ੍ਰਮਤਉਪਾਈਪੂਰੈਇਹੁਰਾਖੈਜਿਨਮੰਝਾਗਿ॥੧॥ਨਾਨਕਜਾਗਣਿਪੀ
ਚਿਦ੍ਰਖਭੰਜਨਗੁਨਗਾਵੈਸਦਾਅਪਾਗਿ॥ਨਿਦਿਕਕਾਮੁਪੁਰਾਲਾਂਹੈਆਵੀਨਦੁਲੀਐਦੋਵੈ
ਰਬਾਗਿ॥੨॥੧੫॥ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ
ਅਬਤਰਿਖਸਕਨਗੁਚਿਤਰਗਿਆ॥ਪਰਿਤ
ਪੁਨੀਤਕੀਏਖਿਨਭੀਤਰਿਸਗਲਾਰੋਗੁਬਿਦਾਰਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੋਸਤਿਓਤਿਸਾਧ
ਕੀਸੰਗੀਮਕਾਮਦੇਖੁਸੁਲੰਕੁਭਾਗਿਆ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪ੍ਰਭੁਨਾਮੁਜਪੰਗੀਸਗਲੇਭ
ਗਿਆ॥੧॥ਅਉਖਧਮੰਤ੍ਰਅਮੋਘਹਰਿਬਿਸ੍ਰਾਮੁਪ੍ਰਭੁਧਾਰਿਆ॥ਚਰਨਸਰੇਵਨਚੰਡੋ
ਰਿਤੇਨਨਕੁਪੁਨਪ੍ਰਭਬਾਲਿਕਰਿਆ॥੨॥੧੬॥ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ
ਮੇਰਾਲਲੋ
ਰਸਿਸਿਉਪੇਤ੍ਰਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾਸਦਾਸਹਾਈਜਿਨਿਦੁਖਕਟਿਅਖੇਤ੍ਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਬਦੇਇਭੰਖਿਓਅਪੁਨਕਰਿਬਿਰਦੁਰਾਖਾਸਗਲਾਮੀਤਾ॥ਨਿੰਦਕਕੇਮੁਖਕਾਲੇਕੀਨਾ
ਨਕਆਪੈਸਾਚਾਸਾਈ॥੧॥ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਮੇਰਾਆਲਾਵਡਾਭਾਗਿਮਹਲੀਏਵੇਰਿਬੁਲਾਇਆ॥ਜਿ
ਭਉਭਇਸਦ ਸੁਖਮਾਣੇਨਾਨਕਹਰਿਗੁਣਗਾਇਆ॥੨॥੧੭॥ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ
ਅਉਖਧਤੇਓਸਪੂਰਤੇਜਿਸੁਮੰਨਿਵਸਾਵਹਿ॥ਤਿਸਕੀਆਸਾਤੁਮਪੂਰਹਿਜਿਸੁਤੂਮਨਿਭਾਵਹਿ॥੧॥
ਤੁਮਾਸਮਰਥਕਾਰਣਕਰਣੇਕੀਨਾਜਾਣਹਿਤੁਮਾਰੀਸੇਵਾ॥ਤੁਮਾਰੈਹੁਕਮਿਕੋਈਨਹੀਮਾਨੈਤੁਮਾਰੈਹੁਕਮਿਕੋਈਜਾਣੈਦੇਵਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਤੁਮਾਰੈਹੁਕਮਿਸਾਜਿਸਭਿਸੰਸਾਰਾਤੁਮਾਰੈਹੁਕਮਿਵਰਤੈਸਭਿਲੋਆ॥ਤੁਮਾਰੈਹੁਕਮਿਨਾਨਕਸਚੁਪਾਇਆਤੁਮਾਰੈਹੁਕਮਿਸਮਾਵਹਿਸੋਆ॥੨॥੧੮॥ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ
ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਹਰਿਰਸੁਪੀਆਜਿਨਿਸਭਭੂਖਲਾਥੀਤਿਪਤਾਸੇ॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਹਰਿਰਸੁਪੀਆਜਿਨਿਸਭਭੂਖਲਾਥੀਤਿਪਤਾਸੇ॥

ਨਿਰਮਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਕੀ ਸੰਤਅਤਿਮਸਕੀਨੀ ॥ ਸੰਤਵਡਾ ਈਹਮਿਜਸੁਚੀਨੀ ॥
ਤਿਪਲਭਤਿਤਕੋਐਵੇਕਾ ॥੧॥ ਨਹੀਮਤੇਪ੍ਰਭੁਭੇਖੀਆ ॥ ਸਾਧਸਗਾਵਹਿਗੁਣਏਕਾ ॥
ਨਾਮਤਨਮੁਮਧਪ੍ਰਭੁਰਸਿਆ ॥ ਖਾਣਦਾਣਪ੍ਰਭੁਜਾਣਦਾਸਿਆ ॥੨॥ ਸਚੁਕਹਣਾਸਚੁਕਰਣੀ ॥
ਜੀਵਤਮਰਣਾਹਰਿਸਰਣੀ ॥ ਸਾਧਸਗੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੀਨਦਰਦਚੀਨਿਦਇਕੁਰਬਾਣੇ ॥
ਜਨਕੀਆਪੀਰਤਣਾਜੀਨੀਦਿਖੁਨਸੋਬਿਆਪੈ ॥੧॥ ਸਾਧੂਸੰਗੀਗਿਰਤੁਜੁ
ਗੁਪਾਲਾ ॥ ਆਨਸੰਜਮਕਿਛੁਨਸੂਝੈਇਹਜਤਨਕਰਟਿਕਲਿਕਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਦਿ
ਅੰਤਿਦਇਆਲਪੂਰਨਤਿਸੁਬਿਨੁਨਹੀਕੋਈ ॥ ਜਨਨਾਮਰਤਨਿਦਾਨਿਜਿਪਾਈ ॥ ਸਿਮਰਿ
ਸੁਆਮੀਸੰਗਿਇਹੁਮਨੁਲਾਗਾ ॥ ਜਾਗਤਸੋਇਆਪਰਮਾਨੰਦੁ ॥ ਸਾਧਸਗੀਮਹਲਾ ੫ ॥
ਬੇਦਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਕਿਛੁਭੇਦੁਨਜਾਨਾ ॥ ਸਾਸਤਤਰਗਤਰਗਹਿਬੀਚਾ ॥ ਮੁਕਤਿਪਦਾਰਥੁ
ਹਰਿਰਸੁਆਸੀਸੰਇ ॥੨॥ ਬੇਦਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਕਿਛੁਭੇਦੁਨਜਾਨਾ ॥ ਸਾਸਤਤਰਗਤਰਗਹਿਬੀਚਾ ॥ ਮੁਕਤਿਪ
ਈਐਸਾਧਸੰਗਤਿਬਿਨੁਨਸਿਜਾਇਅੰਧਾ ॥੩॥ ਚਰਨਕਮਲਅਸਥਾਧਜਨਕਰੀਸੁ
ਜੀਵੈ ॥ ਤਨੁਮਨੁਅਰਪਿਦੀਬਹਜਾਸਾਕਸਕੀਪ੍ਰਭੁਦੇਵ ॥੪॥੨॥੧੦॥ ਧਨਾਸਗੀਮਹਲਾ
ਪ ਫਿਰਤਫਿਰਤਤੇਦੇਜਨਸਾਧੂ ਪ੍ਰਭੁਗੁਰਿਸਮਝਾਇਆ ॥ ਅਨਸਰਗਲਾਬਿਧਿਕਾ
ਸਮਝਾਵੈਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆ ॥੧॥ ਤਤੇਮੋਹਿਧਰੀਹਰਿਪਾਲਾ ॥ ਸਗਲੇਪਵਿਤ੍ਰ
ਭਏਭਲਸਗਲਾਜੰਜਾਲਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਰਗੀਮਤਪਾਇਆਲਕੁਪੂਰਨਪ੍ਰਭੁਮੇਸੁਗਥਿਨਸੇਸਗਲਜੰਜਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਰਗੀਮਤਪਾਇਆਲਕੁ
ਭਲਾਸਗਲਾਬੈਸਿਅਘੋਮਾਇ ॥ ਜੀਆਉਧਾਸਨਸਕਤਕੁਲਤਰ ਨਰਜਿਹਰਿਮੁਧਿਆਇ
ਇ ॥੨॥ ਨਾਨਕਨਮੁਨਿਜੰਨਮੁਗਾਈਐਪਾਈਐਸਭਘਨਿਧਨਾ ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਦੇਇ
ਸੁਆਮੀਬਿਰਲੇਕਾਪੁਜਨਾ ॥੧॥੨॥ ਧਨਾਸਗੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ਸਗਲਾ
ਭਿਜਾਹਿਸੇਕੁਰਚਿਪਰਾਲਾ ॥ ਕੀਮਸਿਅਵਹਿਸੇਜੰਜਾਲਾ ॥ ਸੀਗਿਰਚਲਾਹਿਤਿਨਿਸਿਉਹੀਤ
॥ ਜੋਵੇਰਾਈਸੋਈਮੀਤ ॥੧॥ ਐਸੇਸੁਰਗੀਮਕੁਲੇਸੰਸਗਾ ॥ ਜਨਨਮੁਪਦਥਬੁਖੋਇਗਵਾ
ਰਾਖੁ ॥ ਸਾਚੁਧਰਮੁਪੁਨੀਭਾਵੈਰੀਠਾ ॥ ਝੂਠੁਧੋਪਸਿਉਚਿਭੀਮਿਠਾ ॥ ਦਾਤਿਪਿਆਰੀ
ਸਭਿਆਦਤਾ ॥ ਜਾਣੈਨਾਹੀਅਵਰੁਵਿਚਾਰਾ ॥੨॥ ਸਭਤੁਪਾਈਕਉਤਿਨਿਵੇਲਾ ॥
ਰਮਥਮਸਗਲਾਈਖੇਵੈ ॥ ਕਰਮੁਪੁਨੀਹੋਵੈਅਘਣਾ ॥ ਜਾਣੈਨਾਹੀਕੋਤਪਫਲਣਾ ॥
ਜਿਤੁਪਗਿਚਲਹਿਸਾਧਜਨਾ ॥ ਤਿਥੈਨਿਵੈਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁ ॥ ਸਾਧਸਗੀਮਹਲਾ ੫ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਹਿਹਰਿਰਸੁਪੀਆ ॥ ਜਨਮਮਰਣਦੁਖਕਾਟੇਗਏ ॥ ਸਾਧਸਗੀਮਹਲਾ
ਪ ॥ ਸਭਕਾਮਨਪੂਰਨਪੂਰਨਪ੍ਰਭੁਮੇਸੁਮਤਿਜਨਮੀਸਮਝਿ ॥ ਜਾਨਿਬੂਝਿਇਕ
ਪਲਕੀਹਉਨਮਨਕਰਤੁਗਤਨਕਾਅਸੁਰਾਖਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਨਸਰਨਪੂਰਨਪ੍ਰਭੁਮੇਸੁ
ਅਤਿਰਜਾਮੀਸਭਿਛੀ ॥ ਜਾਨਿਬੂਝਿਇਕਪਲਕੀਹਉਨਮਨਕਰਤੁਗਤਨਕਾਅਸੁਰਾਖਿ
ਸਭਾਲਿ ॥ ਦਾਸਹਰਿਹਰਿਸੰਤੀ ॥ ਇਹਬਿਧਿਜਾਤੀ ॥੧॥ ॥੫॥ ਧਨਾਸਗੀਮਹਲਾ
ਨੇਤਬਪ੍ਰਭੁਤੇਪਾਏਕੀਰੀਲਾ ॥ ਇਗੁਰਿਸਾਖਾਸਾਗਮਜਿਜਾਨੀਨਦੀਨੇਕਿਨੈਨ
ਤਨੁਭਲਾ ॥੧॥ ਜਿਨਿਕੋਮਲੀਸਾਚਾਬਿਦ੍ਰਾਸੁ ॥ ਪੇਖਿਪੇਖਿਸੁਆਮੀਕੋਸੰਭਾਸੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਾਸੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਲਮਸਲਮਪੂਰਨਪਰਮੇਸੁਮਤਿਜਨਮੀਸਮਝਿ ॥ ਜਾਨਿਬੂਝਿਇਕ
ਪਲਕੀਹਉਨਮਨਕਰਤੁਗਤਨਕਾਅਸੁਰਾਖਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਨਸਰਨਪੂਰਨਪ੍ਰਭੁਮੇਸੁ
ਅਤਿਰਜਾਮੀਸਭਿਛੀ ॥ ਜਾਨਿਬੂਝਿਇਕਪਲਕੀਹਉਨਮਨਕਰਤੁਗਤਨਕਾਅਸੁਰਾਖਿ

ਜੋ ਤੁਮ ਭਾਵਹੁ ਸੋ ਭਲ ਮੇਰੇ ਸਾਹਾ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਵਾ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ

ਕੋਸੁ ਆਸੀ ਸਰਬ ਤਪੁਰਗਾਦਕੁ ਕੁਮੇਰਾ ॥੨॥੨॥੮॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਜਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਸੁਨਉ ਕਹਾਣੀ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਆਣੀ ਬਾਣੀ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਮਾਏ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਮਾਏ ॥੧॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਮਾਏ

ਧਨਸਰੀਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ਅਸਟਪਦੀ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਜੋਜੋਜੁਨੀਆਇਓਚਲਤਿਹਤਿਹਚਿਤਿਨਾਇਓ॥ਮਾਣਸਜਨਮੁਦੁਲੰਭੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਲਾਹਾਪਾਇਓ॥ਤਜਿਮਾਣੁਅਭਿਮਾਨੁਬਿਕਾਰਹਉਮੈਏਹਨਿਰਾਫਲਾ॥ਸਤਸੰਗਿਮਿਲਿਕਰਿਰਾਮਰਾਮਾਭਜੁਤਰਿਭਵਜਲੁਸਫਲਾ॥ਜਿਸਨੋਕਰਮੁਲਿਖਿਆਧੁਰਿਤਿਸਹੀਪਲੁਚਸਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਾਤਿਨਬਲਿਜਾਈਜੋਜਪੈਨਿਰਜਰਾ॥੧॥ਕਰਿਸੇਵਗੁਰਲਾਹਾਹਰਿਨਾਮੁਲੈਜਾਹੁਜਗਤੁਤਰਾਈ॥ਜਿਸਨੋਕਿਰਪਾਕਰੇਤਿਸੁਭੇਟੈਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਪਾਈ॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਚੁਵਖਰੁਸਚੁਲਾਭੁਸਾਹਾਸਚੁਤਿਸਕਾਵਾਪਾਰੋ॥ਸਚੁਨਾਮੁਲਾਹਾਲੈਜਾਵਹੁਘਰਿਸਚੁਸਵਾਰਣਹਾਰੋ॥ਸਚੁਸਉਦਾਕਰਿਪਲ

ਜੀਅ ਵੇਬੇਣੀ ਤਮੰਗ ਮੁਸਤਸਤੇ॥ ਆਗਾਯਿ ਏਕੰਕਾ ਨੁਸਾਚਾਨਿ ਤਦੇਇ ਚਰੈਸਵਾਇ॥
॥ ਗਤਿਸੀਗੈ ਮੀਤਾ ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਕਿਸਿਦਰਿਸੋਇਨੀ ਮਲਾਇਆ॥ ੨॥ ਕਰਣੇਕੋਸਭੁ
ਕੋਏਕੇਵਤੁ ਆਖੀਐ॥ ਹਉਖੁਰਤੁਨੀ ਚੁਅਜਾਣੁ ਸਾਸਾਝਾਸਾਖੀਐ॥ ਸਚੁਗੁਰਕੀ
ਸਾਖੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁ ਜੀਤੁਮਨੁਮਾਨੈਆਸੇਸਾ॥ ਕੁਚੁਚੁਕਥਿਆ ਵਦਹਿ ਬਿਖੁਲਾਦੇਸਥ
ਦਿਜਾਵੈਗੁਰੁਮੇਲਾ॥ ਆਖਣਿਤੋਟਿਨ ਭਗਤਿਨ ਭੰਡਾਰੀ ਭਰਿਪੁਰਿਰਹਿਆਸੋਈ॥ ਨਾਨਕ
ਕਾਸਾਚੁਕਹੈਸੇ ਨੰਤੀਮਨੁਮਾਜੈਸਚੁਸੋਈ॥ ੪॥ ੧॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੧ ਜੀਵ
ਤੇਰੈਨਾਇਮਨਿਆਸੁਚੁਜੀਉ॥ ਸਾਚੋਸਾਚਾਸਾਉਗੁਣਵੀਚੁਦੇਦੇਜੀਉ॥ ਗੁਰਗਿਆਨ
ਨੁਅਪਾਸਾਜਨਹਾਜਿਨਿਸਿਰਜੀਤਿਨੀਗੋਈ॥ ਪਾਰਵਣਾਆਇਆਕੁਮਾਸਫਲ
ਇਆਕੇਰਿਨਜਾਕੋਕੋਈ॥ ਆਪੇਕਰੇਵੈਸਿਗਿਸਿਵੇਖੈਆਪੇਸੁਰਤਿਬੁਝਾਈ॥
ਨਾਨਕਸਾਹਿਬੁਅਗਮਅਗੋਚੁਨਜੀਵਾਸਚੀਨਈ॥ ੧॥ ਤੁਮ੍ਹ ਸਰਿਆਵਲੁਕੋਇਆ
ਇਆਜਾਣਈਸੀਜੀਉ॥ ਹੁਕਮੀਪਾਇਨਿਚੇਲੁਕਰਮੁਚੁਕਾ ਇਸੀਜੀਉ॥ ਗੁਰੁਤੁਰਕਸੁ
ਕਾਏਅਕਬੁਕਲਾਏ ਸਚਮਹਿਸਾਚੁਸਮਾਣਾ॥ ਆਪਿਪੁਤੁਪਾਏਆਪਿਪਸਾਏਹੁਕਮੀ
ਹੁਕਮੁਪਛਣਾ॥ ਸਚੀਵਡਿਆਈਗੁਰਤੇਪਾਈਤੁਮਨਿਮੀਤਿਸਖਾਈ॥ ਨਾਨਕਸਾਹਿ
ਤੁਅਵਗਹੁਜਾਨਾਮੀਤੇਰੈਵਡਿਆਈ॥ ੨॥ ਤੁਸਾਚਾਸਿਰਜਣਹਾਰੁਅਲਖਸਿਰੰ
ਦਿਆਜੀਉ॥ ਏਕੁਸਾਹਿਵੁਦੁਦਾ ਇਰਾਹਵਣਾਦਵਦੀਦਿਆਜੀਉ॥ ਚੁਇਸਾਚਥਾਏ
ਹੁਕਮੀਸਥਾਏਜਨਮੁਆਸੰਸਾਰਾ॥ ਨਾਮਬਿਨਨਾਹੀਕੋਬੇਲੀਵਿਖੁਲਾਦਾਸਿਰਿਭਾ
॥ ਹੁਕਮੀਆਇਆਹੁਕਮੁਨਬੁਝੈਹੁਕਮੀਸਵਾਣਹਾਰਾ॥ ਨਾਨਕਕਸਾਦਿਬੁਸਥਾਦਿਸੰ
ਵਦੇਸਾਚਾਸਿਰਜਣਹਾਰਾ॥ ੩॥ ਭਗਤਤੇਸੰਤਨਿਦਰਭਭਾਸਿਸਥਦੁਸੁਰਾਇਆਜੀਉ॥
ਬੋਲਹਿਆਂਮ੍ਰਿਤਬਾਣਿਰਸਸਿਰਸਾਇਆਜੀਉ॥ ਰਸਨਰਸਾਏਨਾਮਿਤਿਸਾਏਗੁਰੁਸੇ
ਸਥਾਦਿਦਇਕਰਣੇ॥ ਪਾਰਗਸਿਪਾਰਗਸੰਗੈਪਾਰਸੁਹੋਏਨਜਾਣੈਮਰਿਜਨੇ॥ ਆਸਾਸਾ
ਇਆਪੁਗਵਾਇਆਵਿਰਲਾਬਿਆਨਵੀਚਾਰੀ॥ ਨਾਨਕਭਗਤਿਸੰਜਮਿਦਰਿਸਾ
ਹੈਸਾਚੇਕੇਦਵਾਰੀ॥ ੪॥ ਬੁਝਪਿਆਸੇਆਖੀਆਵਿਰਲਿਉਦਰਿਸਾਇਸਾਜੀਉ॥ ਸਤਿਗੁਰ
ਪੁਛਉਜਾਇਨਮੁਧਿਆਇਸਾਜੀਉ॥ ਸਚੁਨਮੁਧਿਆਈਸਾਚੁਰਵਈਗੁਰੁਸੁ
ਖਿਸਾਚੁਪਛਣਾ॥ ਦੀਨਨਬੁਦਇਆਭਜਿਰੰਜਨੁਅਨਦਿਨੁਨਮੁਵਖਣਾ॥ ਕਰ
ਕਿਰਪਾਸੁਰਤਿਕੁਮਾਈ ਆਪੁਮੁਆਸਬਦੁਆਗੀ॥ ਨਾਨਕਨਮੁਮਹਾਰਸੁਮੀਠਾ

ਨਾਮਿਨਿਵਾਗੀ॥ ੪॥ ੨॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੧ ਪਿਰਜੀਉ॥ ਮੁਫੜੀਏਖਬਿਸਪਾਈਆ
ਜੀਉ॥ ਅਸਤਕਿਲਿਖਿਪਾਇਲੇਖੁਪੁਛਾਬਿਕਮਾਇਆਜੀਉ॥ ਲੇਖੁਨਮੀਟਣੁਪੁਰਬਿ
ਕਮਾਇਆਕਿਆਜਾਣਾਕਿਆਹੋਸੀ॥ ਗੁਣੀਆਚਾਰਿਪੀਰਹੋਗਿਤੀਅਵਗਣਝਾਲੈ
ਝਲਿਰੋਸੀ॥ ਧਨਜੋਬਰੁਆਕਰੀਛਇਆਬਿਧਿਪੁਛਦੇਦਿਨਖੁਸੀਆ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਵਿ
ਨਦੇਹਾਗਿ ਛੁਟੀਬੁਰੀਬਿਦਿਛੁਨੀਆ॥ ੧॥ ਬੁਰੀਖਸਮਾ ਬਿਗੁਰੇਕੇਲਾਇਚਲੇ
॥ ਸਾਚਾਨਮੁਧਿਆਇਪਾਵਹਿਸੁਖਸਾਲੇ॥ ਹਰਿਨਮੁਧਿਆਇਤਸੁਖੁਮਾਏਹੀ
ਰੈਦਿਨਹੋਗ॥ ਨਿਜਘਰਿਜਾਇਬਹੈਸਚੁਪਾਏਅਨਦਿਨੁਨਾਲਿਪਾਸੇ॥ ਵਿਣੁਭ
ਗਤੀਘਰਿਦੁਸਮਨੈਵੀਸੁਣਿਅਸੁਭੇਕਸਬਾਏ॥ ਨਾਨਕਸਬਸੀਤਰੀਪਿਰੁਪਾਏਰਤੀਜਾ
ਚੋਨਾਹੀ॥ ੨॥ ਪਿਪੁਧਨਭਾਵੈਤਾਪਿਰਭੁਵੈਨਾਰੀਜੀਉ॥ ਸੋਗਿਪ੍ਰੀਤਮਰਤੀਗੁਰੁਕੋਸਭ
ਦਿਵੈਚਾਰੀਜੀਉ॥ ਗੁਰੁਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀਸੰਗਹਾਰੀਆਗੈਨਿਵਿਨਿਵਿਚੁਤਿਚੁਵੇਈ॥ ਆ
ਇਆਜੁਨਜਾਣਾਏਪ੍ਰੀਤਮੁਰਸਮਹਿਰਿਗੁਕਰੇਈ॥ ਪ੍ਰਭੁਸਾਚੇਸੋਤੀਭੰਮੈਭੰਮੀਤੋਲਾ
ਭਰਈਮਨੁਮਾਗੀ॥ ਨਾਨਕਸਾਹਚਿਵਸੀਸੰਗਾਛਿਪੈਪਰਸੈਉਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਗੀ॥ ੩॥ ਪਿ
ਗਮਰਿਸੋਤੈਨਾਰਿਜੋਪਿਰਭਾਵੈਜੀਉ॥ ਝੂਠੈਵੇਵਤਾਵੇਕੰਮੀਅਨਆਵੈਜੀਉ॥ ਝੂਠਿ
ਅਲਾਵੈਕੰਮੀਅਨਆਵੈਪਿਰੁਦੇਖੈਨੈਣੀ॥ ਅਵਗੁਣਿਆਗੀਕੰਤਿਵਿਸਾਗੀਛੁਟੀਵਿ
ਧਣਰੋਣੀ॥ ਗੁਰਸਬਦੁਨਮਾਨੈਪੇਕੰਡੀਠੀ ਸਾਧਨਮਹਲੁਨਪਾਏ॥ ਨਾਨਕਅਪੈਆਪੁ
ਪਛਣੈਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿਸਮਾਏ॥ ੪॥ ਧਨਸੋਹਾਗਣਿਨਰਿਜਿਨਪਿਰੁਜਾਣੈਆਜੀ
ਉ॥ ਨਾਮਬਿਨਾਕੂੜਿਆਗਿਰੁਕਮਾਣਿਆਜੀਉ॥ ਹਰਿਭਗਤਿਸੁਹਾਵੀਸਾਚੇਰੰਗੀ
ਭਾਇਭਗਤਿਪ੍ਰੇਮਰਤੀ॥ ਪਿਪੁਰਵੀਆਲਾਜਿਥਨਿਬਾਲਾਤਿਸੁਰਾਵੈਰੰਗਿਰਾਤੀ॥
॥ ਗੁਰਸਬਦਿਵਿਗਸੀਸਹਜਭਾਵੀਕਰਤੁਪਾਇਆਗੁਣਕਾਗੀ॥ ਨਾਨਕਸਾਚੀਮੰਞੇਵ
ਡਿਆਈਪਸਾਰਿਸੰਪੈਨਾਗੀ॥ ੫॥ ੩॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੪ ਛੰਤ ਘਰੁ ੧
ਜਰਿਜੀਉ ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਤਾਨਮੁਧਿਆਈਐਜੀਉ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਮੈਲੈਸੁਭਰਿਸਹਜਿਸੁ
ਣਾਈਐਜੀਉ॥ ਗੁਣਗਾਈਐਵਿਗਸੈਸਦਾਅਨਦਿਨੁਜਾਗਿਪਿਆਸਚੇਕਾਵਏ॥ ਅ
ਹੰਕਾਰੁਤਜੀਤੈਜੋਆਇਆਸਾਜਿਨਮਿਸਮਾਵਏ॥ ਆਪਿਪਛਤਾਪੈਸੋਈਆਪੇ
ਇਤਪਾਈਐ॥ ਜਰਿਜੀਉ ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਤਾਨਮੁਧਿਆਈਐਜੀਉ॥ ੧॥ ਅਦਿਸਾਸਚੇ
ਹੁਕਮੈਸਤਿਸੁਭੈ ਜੀਉ॥ ਕੁਤੁਭੈਤਿਸੁਸੇਵੀਦਿਨੁਰਾਤਿਐਕਦੇਨਵੀਸਜੈਜੀਉ॥ ਕਦੇਨ

ਰਾਗੁਧਨਾਸਰੀਬਾਣੀਭਗਤਕਬੀਰਜੀਕੀ

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਜੋਗੁਨ ਭਗਵੀ ਕਾਪੜੀ ਜੋਗੁਨ ਸਿੰਙੀ ਵਾਦਿ ॥ ਜੋਗੁਨ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਜੋਗੁਨ ਡੰਡੈ ਜੋਗੁਨ ਮੈਲੁ ਭਰਾਦਿ ॥ ਜੋਗੁਨ ਚਾਰੇ ਕੁੰਡ ਢੂਢਿ ਆਵੈ ਜੋਗੁਨ ਦੇਸ ਦਿਸੰਤਰਾਦਿ ॥ ਜੋਗੁਨ ਨਗਰੀ ਨਗਰੁ ਨ ਮਾਗੈ ਜੋਗੁਨ ਘਰ ਕੈ ਸਾਦਿ ॥ ਜੋਗੁਨ ਆਸ ਨਿਰਾਸ ਏਕ ਬਿਚਿ ਜੋਗੁਨ ਤਾੜੀ ਲਾਦਿ ॥ ਜੋਗੁਨ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੀ ਜਾਪੈ ਜੋਗੁਨ ਜੁਗਹ ਜੁਗਾਦਿ ॥ ਜੋਗੁਨ ਕਾਇਆ ਕਸਵਟੀ ਜਾਣੈ ਜੋਗੁਨ ਪਵਣ ਸਮਾਦਿ ॥ ਜੋਗੁਨ ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਪਹਿਚਾਣੈ ਜੋਗੁਨ ਸਹਜ ਅਨਾਦਿ ॥ ਜੋਗੁਨ ਕਹਣੀ ਕਥਣੀ ਬਾਹਰਿ ਜੋਗੁਨ ਅੰਤਰਿ ਵਸੈ ਅਲਾਦਿ ॥ ਜੋਗੁਨ ਕਹਿਆ ਕਿਸੈ ਨ ਬੁਝੈ ਜੋਗੁਨ ਸੁੰਨ ਰਹਾਦਿ ॥ ਜੋਗੁਨ ਕਰਣੀ ਕੀਰਤਿ ਚਲਣੀ ਜੋਗੁਨ ਸਚੁ ਸੰਜਾਦਿ ॥ ਜੋਗੁਨ ਪਤ੍ਰੀ ਪਾਤ੍ਰੀ ਜੋਗੁਨ ਨਾਹੀ ਜਾਤਿ ਵਿਜਾਦਿ ॥ ਜੋਗੁਨ ਸਿਖ ਸਾਧਿਕ ਨਹੀ ਜੋਗੁਨ ਨਾਹੀ ਵਾਦ ਵਿਵਾਦਿ ॥ ਜੋਗੁਨ ਨਿੰਦਾ ਉਸਤਤੀ ਜੋਗੁਨ ਮਾਨ ਅਪਮਾਨ ॥ ਜੋਗੁਨ ਹਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ਰਹਿਤਾ ਜੋਗੁਨ ਲੋਭ ਨ ਲਾਦਿ ॥ ਜੋਗੁਨ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਵਸਿ ਨਾਹੀ ਜੋਗੁਨ ਏਹ ਬਿਸਾਦਿ ॥ ਜੋਗੁਨ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਤਿਆਗੀ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਪਰਸਾਦਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋਗੁ ਨ ਪਾਈਐ ਤਿਉ ਭਾਲਹਿ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਵਿਸਾਦਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਜੋਗੁ ਨ ਭਗਵੀ ਕਾਪੜੀ ਜੋਗੁ ਨ ਸਿੰਙੀ ਵਾਦਿ ॥ ਜੋਗੁ ਨ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਜੋਗੁ ਨ ਡੰਡੈ ਜੋਗੁ ਨ ਮੈਲੁ ਭਰਾਦਿ ॥ ਜੋਗੁ ਨ ਚਾਰੇ ਕੁੰਡ ਢੂਢਿ ਆਵੈ ਜੋਗੁ ਨ ਦੇਸ ਦਿਸੰਤਰਾਦਿ ॥ ਜੋਗੁ ਨ ਨਗਰੀ ਨਗਰੁ ਨ ਮਾਗੈ ਜੋਗੁ ਨ ਘਰ ਕੈ ਸਾਦਿ ॥ ਜੋਗੁ ਨ ਆਸ ਨਿਰਾਸ ਏਕ ਬਿਚਿ ਜੋਗੁ ਨ ਤਾੜੀ ਲਾਦਿ ॥ ਜੋਗੁ ਨ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੀ ਜਾਪੈ ਜੋਗੁ ਨ ਜੁਗਹ ਜੁਗਾਦਿ ॥ ਜੋਗੁ ਨ ਕਾਇਆ ਕਸਵਟੀ ਜਾਣੈ ਜੋਗੁ ਨ ਪਵਣ ਸਮਾਦਿ ॥ ਜੋਗੁ ਨ ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਪਹਿਚਾਣੈ ਜੋਗੁ ਨ ਸਹਜ ਅਨਾਦਿ ॥ ਜੋਗੁ ਨ ਕਹਣੀ ਕਥਣੀ ਬਾਹਰਿ ਜੋਗੁ ਨ ਅੰਤਰਿ ਵਸੈ ਅਲਾਦਿ ॥ ਜੋਗੁ ਨ ਕਹਿਆ ਕਿਸੈ ਨ ਬੁਝੈ ਜੋਗੁ ਨ ਸੁੰਨ ਰਹਾਦਿ ॥ ਜੋਗੁ ਨ ਕਰਣੀ ਕੀਰਤਿ ਚਲਣੀ ਜੋਗੁ ਨ ਸਚੁ ਸੰਜਾਦਿ ॥ ਜੋਗੁ ਨ ਪਤ੍ਰੀ ਪਾਤ੍ਰੀ ਜੋਗੁ ਨ ਜਾਤਿ ਵਿਜਾਦਿ ॥ ਜੋਗੁ ਨ ਸਿਖ ਸਾਧਿਕ ਨਹੀ ਜੋਗੁ ਨ ਵਾਦ ਵਿਵਾਦਿ ॥ ਜੋਗੁ ਨ ਨਿੰਦਾ ਉਸਤਤੀ ਜੋਗੁ ਨ ਮਾਨ ਅਪਮਾਨ ॥ ਜੋਗੁ ਨ ਹਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ਰਹਿਤਾ ਜੋਗੁ ਨ ਲੋਭ ਨ ਲਾਦਿ ॥ ਜੋਗੁ ਨ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਵਸਿ ਨਾਹੀ ਜੋਗੁ ਨ ਏਹ ਬਿਸਾਦਿ ॥ ਜੋਗੁ ਨ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਤਿਆਗੀ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਪਰਸਾਦਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋਗੁ ਨ ਪਾਈਐ ਤਿਉ ਭਾਲਹਿ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਵਿਸਾਦਿ ॥ ੧ ॥

ਰਾਗੁਧਨਾਸਰੀਬਾਣੀਭਗਤਕਬੀਰਜੀਕੀ

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਜੋਗੁਨ ਭਗਵੀ ਕਾਪੜੀ ਜੋਗੁਨ ਸਿੰਙੀ ਵਾਦਿ ॥ ਜੋਗੁਨ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਜੋਗੁਨ ਡੰਡੈ ਜੋਗੁਨ ਮੈਲੁ ਭਰਾਦਿ ॥ ਜੋਗੁਨ ਚਾਰੇ ਕੁੰਡ ਢੂਢਿ ਆਵੈ ਜੋਗੁਨ ਦੇਸ ਦਿਸੰਤਰਾਦਿ ॥ ਜੋਗੁਨ ਨਗਰੀ ਨਗਰੁ ਨ ਮਾਗੈ ਜੋਗੁਨ ਘਰ ਕੈ ਸਾਦਿ ॥ ਜੋਗੁਨ ਆਸ ਨਿਰਾਸ ਏਕ ਬਿਚਿ ਜੋਗੁਨ ਤਾੜੀ ਲਾਦਿ ॥ ਜੋਗੁਨ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੀ ਜਾਪੈ ਜੋਗੁਨ ਜੁਗਹ ਜੁਗਾਦਿ ॥ ਜੋਗੁਨ ਕਾਇਆ ਕਸਵਟੀ ਜਾਣੈ ਜੋਗੁਨ ਪਵਣ ਸਮਾਦਿ ॥ ਜੋਗੁਨ ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਪਹਿਚਾਣੈ ਜੋਗੁਨ ਸਹਜ ਅਨਾਦਿ ॥ ਜੋਗੁਨ ਕਹਣੀ ਕਥਣੀ ਬਾਹਰਿ ਜੋਗੁਨ ਅੰਤਰਿ ਵਸੈ ਅਲਾਦਿ ॥ ਜੋਗੁਨ ਕਹਿਆ ਕਿਸੈ ਨ ਬੁਝੈ ਜੋਗੁਨ ਸੁੰਨ ਰਹਾਦਿ ॥ ਜੋਗੁਨ ਕਰਣੀ ਕੀਰਤਿ ਚਲਣੀ ਜੋਗੁਨ ਸਚੁ ਸੰਜਾਦਿ ॥ ਜੋਗੁਨ ਪਤ੍ਰੀ ਪਾਤ੍ਰੀ ਜੋਗੁਨ ਨਾਹੀ ਜਾਤਿ ਵਿਜਾਦਿ ॥ ਜੋਗੁਨ ਸਿਖ ਸਾਧਿਕ ਨਹੀ ਜੋਗੁਨ ਨਾਹੀ ਵਾਦ ਵਿਵਾਦਿ ॥ ਜੋਗੁਨ ਨਿੰਦਾ ਉਸਤਤੀ ਜੋਗੁਨ ਮਾਨ ਅਪਮਾਨ ॥ ਜੋਗੁਨ ਹਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ਰਹਿਤਾ ਜੋਗੁਨ ਲੋਭ ਨ ਲਾਦਿ ॥ ਜੋਗੁਨ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਵਸਿ ਨਾਹੀ ਜੋਗੁਨ ਏਹ ਬਿਸਾਦਿ ॥ ਜੋਗੁਨ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਤਿਆਗੀ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਪਰਸਾਦਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋਗੁ ਨ ਪਾਈਐ ਤਿਉ ਭਾਲਹਿ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਵਿਸਾਦਿ ॥ ੧ ॥

ਰਾਗੁਧਨਾਸਰੀਬਾਣੀਭਗਤਕਬੀਰਜੀਕੀ

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਜੋਗੁਨ ਭਗਵੀ ਕਾਪੜੀ ਜੋਗੁਨ ਸਿੰਙੀ ਵਾਦਿ ॥ ਜੋਗੁਨ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਜੋਗੁਨ ਡੰਡੈ ਜੋਗੁਨ ਮੈਲੁ ਭਰਾਦਿ ॥ ਜੋਗੁਨ ਚਾਰੇ ਕੁੰਡ ਢੂਢਿ ਆਵੈ ਜੋਗੁਨ ਦੇਸ ਦਿਸੰਤਰਾਦਿ ॥ ਜੋਗੁਨ ਨਗਰੀ ਨਗਰੁ ਨ ਮਾਗੈ ਜੋਗੁਨ ਘਰ ਕੈ ਸਾਦਿ ॥ ਜੋਗੁਨ ਆਸ ਨਿਰਾਸ ਏਕ ਬਿਚਿ ਜੋਗੁਨ ਤਾੜੀ ਲਾਦਿ ॥ ਜੋਗੁਨ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੀ ਜਾਪੈ ਜੋਗੁਨ ਜੁਗਹ ਜੁਗਾਦਿ ॥ ਜੋਗੁਨ ਕਾਇਆ ਕਸਵਟੀ ਜਾਣੈ ਜੋਗੁਨ ਪਵਣ ਸਮਾਦਿ ॥ ਜੋਗੁਨ ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਪਹਿਚਾਣੈ ਜੋਗੁਨ ਸਹਜ ਅਨਾਦਿ ॥ ਜੋਗੁਨ ਕਹਣੀ ਕਥਣੀ ਬਾਹਰਿ ਜੋਗੁਨ ਅੰਤਰਿ ਵਸੈ ਅਲਾਦਿ ॥ ਜੋਗੁਨ ਕਹਿਆ ਕਿਸੈ ਨ ਬੁਝੈ ਜੋਗੁਨ ਸੁੰਨ ਰਹਾਦਿ ॥ ਜੋਗੁਨ ਕਰਣੀ ਕੀਰਤਿ ਚਲਣੀ ਜੋਗੁਨ ਸਚੁ ਸੰਜਾਦਿ ॥ ਜੋਗੁਨ ਪਤ੍ਰੀ ਪਾਤ੍ਰੀ ਜੋਗੁਨ ਨਾਹੀ ਜਾਤਿ ਵਿਜਾਦਿ ॥ ਜੋਗੁਨ ਸਿਖ ਸਾਧਿਕ ਨਹੀ ਜੋਗੁਨ ਨਾਹੀ ਵਾਦ ਵਿਵਾਦਿ ॥ ਜੋਗੁਨ ਨਿੰਦਾ ਉਸਤਤੀ ਜੋਗੁਨ ਮਾਨ ਅਪਮਾਨ ॥ ਜੋਗੁਨ ਹਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ਰਹਿਤਾ ਜੋਗੁਨ ਲੋਭ ਨ ਲਾਦਿ ॥ ਜੋਗੁਨ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਵਸਿ ਨਾਹੀ ਜੋਗੁਨ ਏਹ ਬਿਸਾਦਿ ॥ ਜੋਗੁਨ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਤਿਆਗੀ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਪਰਸਾਦਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋਗੁ ਨ ਪਾਈਐ ਤਿਉ ਭਾਲਹਿ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਵਿਸਾਦਿ ॥ ੧ ॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੭ ਦੁਪਦੇ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਮਨ ਮਹਿ ਆਸ ॥ ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਬਨ ਸੇਵਹਿ ਉਦਾਸ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮੀਠਾ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਜਮੁ ਢੀਠਾ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਜਗਦੀਸ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਕੀਮ ਨ ਪਵੈ ਮੁਖਹੁ ਬਖੀਸ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੀ ਜੂਠਿ ਤਰੈ ਲੋਇ ॥ ੧ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗੋ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਕਾਰਜ ਸਫਲ ਮਨ ਕਾਮ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਦਰਗਹ ਪੈਨਾਂ ਹੋਇ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਪਰਤਾਪ ॥ ੨ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮੀਠਾ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਜਮੁ ਢੀਠਾ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਜਗਦੀਸ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਕੀਮ ਨ ਪਵੈ ਮੁਖਹੁ ਬਖੀਸ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੀ ਜੂਠਿ ਤਰੈ ਲੋਇ ॥ ੧ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗੋ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਕਾਰਜ ਸਫਲ ਮਨ ਕਾਮ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਦਰਗਹ ਪੈਨਾਂ ਹੋਇ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਪਰਤਾਪ ॥ ੨

ਰਹਉ॥ ਨਾਮੁਤੇਰੋ ਆਸਨੋ ਨਾਮੁਤੇਰੋ ਰੰਗ ਸਾਰੰਗੇ ਛਿਟਕਾ ਦੇ॥ ਨਾਮੁਤੇਰੋ ਅੰ
ਭਰਨਾ ਮੁਤੇਰੋ ਚੰਦਨੋ ਘਸਿ ਜਪੈ ਨਾਮੁ ਭਤੁ ਹਿਕਉ ਚਾਰੇ॥ ੧॥ ਨਾਮੁਤੇਰਾ ਦੀਵਾ
ਮੁਤੇਰੋ ਬਾਤੀ ਨਾਮੁਤੇਰੋ ਤੇਲੁ ਖੋਲੇ ਆਪਿ ਪ੍ਰਗਾਸੇ॥ ਨਾਮੁਤੇਰੀ ਜੋਤਿ ਭਲਾ ਈ ਭਾਈ ਜੀ
ਆਰਤੁ ਵਨਸਗਲਾ ਜਾਸੇ॥ ੨॥ ਨਾਮੁਤੇਰਾ ਤਾਗਾ ਨਾਮੁ ਫੁਲ ਮਾਲਾ ਭਰਾਉ ਨਾਮੁ ਵਨਸਪਤੀ
ਜੁ ਹਰੇ॥ ਤੇਰੋ ਨਾਮੁ ਆਤਮ ਕਿ ਆਸਣੁ ਰਖਉ ਨਾਮੁਤੇਰਾ ਤੁ ਪੀ ਚ ਵਾਰ ਢੋਲੇ॥ ੩॥ ਨ
ਸਅਠਅਠਸਤੇ ਚਾਰੇ ਖਾਣੀ॥ ਇਹੈ ਵਰਤਣਿ ਤੇਰੇ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੇ॥ ਕਹੈ ਕਬੈਵਿਦ ਸੁਨਹੁ
ਤੇਰੋ ਆਰਤੀ ਸਤਿਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰਦੇਵੇ॥ ੪॥ ੨॥

ਧਨਾਸਰੀ ਭਗਤਾਂ ਕੀ ਬਾਣੀ ੧੪ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਕਰਮ ਕਰਿ ਹੋਇ ਨਿਹਕਰਮੀ ਜਬ ਇਹ ਬੁਧਿ ਪਰਗਾਸੀ॥ ਕਾਲ ਕੀ ਗਤਿ ਅਰੁ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਕੀ ਫਾਸ ਤਿ
ਕਾਸੀ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਜੀਵਨਾ ਧਿਗੁ ਧਿਗੁ ਹੈ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜੀਅ ਕੋ ਜੀਅ ਹੈ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥
ਜਹ ਜਹ ਜਾਉ ਤਹਾ ਤਹ ਪੂਜਾ ਜੋ ਜੋ ਕਰਉ ਸੁ ਪਰਦਖਨਾ॥ ਜਬ ਸੋਵਉ ਤਬ ਕਰਉ ਡੰਡਉਤ
ਭਾਵ ਮਾਰਉ ਤਉ ਨਿਕਸੈ ਹਰਿ ਨਾਮਾ॥ ੨॥ ਜੋ ਜੋ ਕਹਉ ਸੁ ਨਾਮ ਜਪੁ ਜਪਨਾ ਜੋ ਸੁਨਉ ਸੁ ਹਰਿ
ਜਸ ਸੁਨਨਾ॥ ਜੋ ਜੋ ਕਰਉ ਸੁ ਸੇਵ ਠਾਕੁਰ ਕੀ ਐਸਾ ਭਾਉ ਬਿਰਾਤਾ॥ ੩॥ ਜਹ ਜਹ ਜਾਉ ਤਹਾ
ਤਹ ਸੰਗਤਿ ਜੋ ਜੋ ਕਰਉ ਸੁ ਪੂਜਾ॥ ਜਬ ਸੋਵਉ ਤਬ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਦੇਉ ਦੇਵਾ॥ ੪॥
ਕਰਮ ਕਰਿ ਹੋਇ ਨਿਹਕਰਮੀ ਜਬ ਇਹ ਬੁਧਿ ਪਰਗਾਸੀ॥ ਕਾਲ ਕੀ ਗਤਿ ਅਰੁ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਕੀ
ਫਾਸ ਤਿ ਕਾਸੀ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ਬਿਖੁ ਕਾ ਕੀਆ ਪਕੁ ਸਭੁ ਮੀਠਾ ਚੋਚੇ ਸਭੁ ਆਕਾਸੀ॥
ਕਰਮ ਅਕਰਮ ਕਲੰਕੁ ਮਹੀ ਟਿਸੀ॥ ੧॥ ਬਿਖੁ ਕਾ ਦੀਆ ਪਕੁ ਸਭੁ ਮੀਠਾ ਚੋਚੇ ਸਭੁ ਆਕਾਸੀ॥
ਕਰਮ ਅਕਰਮ ਕਲੰਕੁ ਮਹੀ ਟਿਸੀ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ਪੰਖੀ ਜਾਇ ਗਗਨ ਮਹਿ ਬਾਰੁਤ ਚੋਚੇ ਪੰਖ ਨ ਆਕਾਸੀ॥
ਕਰਮ ਅਕਰਮ ਕਲੰਕੁ ਮਹੀ ਟਿਸੀ॥ ੨॥ ਅਮੀ ਖਤ ਸਸੀ ਅਰੁ ਸੂਰੀ ਨਾਹੀ ਚੋਚੇ ਦੁਖ ਕਾ ਬਾਸੀ॥
ਕਰਮ ਅਕਰਮ ਕਲੰਕੁ ਮਹੀ ਟਿਸੀ॥ ੩॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਨੀ ਚੋਚੇ ਹੋਤ ਬਿਨਾਸੀ॥
ਕਰਮ ਅਕਰਮ ਕਲੰਕੁ ਮਹੀ ਟਿਸੀ॥ ੪॥ ੧॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਜੇਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਜਪਿ ਮਨ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਜਪੁ ਜਪੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਜਪੁ
ਜਪੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਜਪੁ ਜਪੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਜਪੁ
ਜਪੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਜਪੁ ਜਪੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਜਪੁ
ਜਪੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਜਪੁ ਜਪੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਜਪੁ
ਜਪੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਜਪੁ ਜਪੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਜਪੁ
ਜਪੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਜਪੁ ਜਪੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਜਪੁ
ਜਪੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਜਪੁ ਜਪੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਜਪੁ
ਜਪੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਜਪੁ ਜਪੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਜਪੁ
ਜਪੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਜਪੁ ਜਪੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਜਪੁ
ਜਪੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਜਪੁ ਜਪੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਜਪੁ
ਜਪੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਜਪੁ ਜਪੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਜਪੁ
ਜਪੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਜਪੁ ਜਪੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਜਪੁ
ਜਪੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਜਪੁ ਜਪੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਜਪੁ
ਜਪੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਜਪੁ ਜਪੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਜਪੁ
ਜਪੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਜਪੁ ਜਪੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਜਪੁ
ਜਪੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਜਪੁ ਜਪੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਜਪੁ
ਜਪੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਜਪੁ ਜਪੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਜਪੁ
ਜਪੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਜਪੁ ਜਪੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਜਪੁ

ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੋ ਜਾਪੈ ਨਾਨਕ ਕਰਮਗਤਿ ਖੁਲਾਹਾ ॥੪॥੨॥੮॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥
ਜਪਿ ਮਨ ਜਗਦੀਸੁ ਜਪੁ ਮਨਮਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਗਿ ਭਲਾ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਧਨੁ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਜਨ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰ

ਅਲਾਹੀ ਆਉ ॥ ਨਾਨਕ ਕਕਾ ਤਤ ਸੁਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਬਸੀਆਉ ॥ ੬ ॥ ਖਖਾ ਖੋਜਿ ਲਹੈ ਘਰੁ ਅਪਨਾ ਇਤ ਉਤ ਕਤਹਿ ਨ ਜਾਈ ॥ ਖੋਟੇ ਖਰੇ ਪਛਾਣੈ ਸੋਈ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਈ ॥ ਖਰੇ ਪਰਖੇ ਖਰਾ ਖਜਾਨਾ ਖੋਟੇ ਕੀ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥ ਖਰੇ ਖਰੇ ਸਭ ਕੋ ਕਹੈ ਪਰਖਿ ਨ ਖਰਾ ਕੋਈ ॥ ਖਰੇ ਪਰਖੇ ਖਰਾ ਦਿਖਾਵੈ ਖੋਟੇ ਕੀ ਪਤਿ ਖੋਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਖਰਾ ਖਰੇ ਵਿਚਿ ਪਾਈਐ ਖੋਟਾ ਹੋਵੈ ਸੁ ਰੋਵੈ ॥ ੭ ॥ ਗਗਾ ਗੋਵਿਦ ਗੁਣ ਰਵਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਕਰੈ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਜੀਅ ਕਉ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤਿਸੁ ਜਚੈ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਜਿਸ ਨੋ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ ੮ ॥ ਘਘਾ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਭ ਕਹੈ ਘਟੁ ਜਾਣੈ ਸੋਈ ॥ ਘਟ ਫੂਟੇ ਘਟੁ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਅਘਟੁ ਕਹਾਂ ਘਟੁ ਹੋਈ ॥

ਸਭੈ ਕੁ ॥ ਦਰਸਨੁ ਪੀਆ ਜੀਦਨੁ ਭਲਾ ਤਿਚਵਉ ਅਨਦਿਨੁ ਨੀਤਾ ॥ ਪੋਖਿਆ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ਹੈ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਸਮੂਹ ਜਿਥੈ ਸਾਧੂ ਜਾਤਾ ॥ ੨ ॥ ੮ ॥

ਜੈਤ ਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ਘਰੁ ੧ ੧੪ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮਨ ਕਿਉ ਦੇਗ ਪਨਾਕ ਸੁਖ ਸਮੂਹ ਜਬ ਸਗਾ ॥ ੨ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ੬ ॥

ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰਦੇਵ ਜਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਤੁ ਜੋਗੀ ਪਾਲਾ ਆਜੋਗ ਜੋਗੀ ਸੋਈ ਬਿਨਾਸਤ ਖਾਂ ॥

ਪਾਈਐ॥ ਰਜਿ ਅਘਾਸੁ ਹਰਿ ਕਥਾ ਵਿਸਥਾਰੁ ਜਾਇ ਕਸਿਉ ਹਰਿ ਵਾਈਐ॥ ਅਗੈ ਪਾਸਕੁ ਪੁਰਖੁ ਅਲੇਪੁ ਓਗੈ ਆਪੁ ਸਗਲੀ ਮਟਾਈਐ॥ ਬਿਨ ਵੇਤਿਨ ਨਕ ਕਥਾ ਗਿਰਿ ਪਾਸਾ ਚਿਨੀ ਮਿਲਾਈਐ॥ ਜਾ॥ ਸਲੋਕੁ ਰੇਅਨਤਕਉਧਿਆਈਐ ਸਭ ਬਿਧਿ ਜੋ ਕਰਾਇ ਕਿ॥ ਰਮਨਮ ਧਨੁ ਸੰਚੀਐ ਨਾਨਕ ਨਿਚਲੋ ਸੋਇ॥੧॥ ਛੰਤੁ॥ ਸਾਝੀ ਅਰਾਧਹੁ ਤੁਝੈ ਦੂਜਾ ਸਰਨਿ ਕਿਸੈ ਨ ਹੋਇ॥ ਥਿਰ ਥਾਨਿ ਤਰਿਆ ਪੁਰਖੁ ਜਾਪੈ ਜਾਇ ਲਖਿਆ ਨ ਕੋਇ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਾਰੁ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਸਭ ਜਪਹੁ ਜਪਣਹਾਰ ਜੀ॥ ਸਭ ਭਾਤਿ ਸੁਆਮੀ ਸਭ ਬਿਧਾਤਾ ਸਭ ਵਸਹਿ ਜਿਸੁ ਦੁਆਰ ਜੀ॥ ਸਭ ਜਾਇ ਤੇਰੀ ਤੂ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਭ ਤੁਝ ਹੀ ਨੋ ਜਾਇ ਜੀ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਸੁਖ ਸਹਜ ਪਾਇਆ ਸਭ ਚਿੰਤ ਜਾਇ ਪਰਾਇ ਜੀ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਚਿਤਿ ਜਿ ਚਿਤਵਿਆ ਸੋ ਮੈ ਪਾਇਆ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਆ॥੧॥ ਛੰਤੁ॥ ਬਖਸਨਹਾਰੁ ਦਿਗਾਇਆ ਸਾਧੂ ਸੰਗੀ ਮੇਲੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲੇ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਦੁਖ ਨਾਠੇ ਸੁਖ ਸਹਜ ਘਰਿ ਆਏ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਣੇ ਕਰਿ ਲੀਨੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ॥ ਜੇਤੇ ਸਾਹ ਲਿਖੇ ਕਰਤੈ ਤੇਤੇ ਭੋਗ ਭੋਗਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚਾ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਵਰਤਾਇਆ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜੇਤੀ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ਵੇਖਾ ਵਿਣੁ ਕਰਤੇ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ॥ ਕਿਤੁ ਕੋ ਕਿਸੈ ਰਾਹਿ ਲਾਵੈ ਕਿਤੁ ਕੋ ਉਝੜਿ ਪਾਹੀ॥ ਕਿਤੁ ਕੋ ਕਿਸੈ ਨੇੜਿ ਆਵੈ ਕਿਤੁ ਕੋ ਕਿਸੈ ਦੂਰਾਹੀ॥ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਆਪਿ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਦੇਇ ਲਵਾਹੀ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਨੋ ਸਭ ਕੋ ਚਾਹੀ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰੈ ਵਸਿ ਹੈ ਤੂ ਕਰਤਾ ਸਚੁ ਵੇਪਰਵਾਹੀ॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਨਾਨਕ ਸਾਚਾ ਸੋਇ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨਹੀ ਤਿਸੁ ਸਮਤੁ ਨ ਕੋਇ॥ ਜਾ॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਪੀਐ ਨਾਮੁ ਹਰਿ

ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਬਸੀਤੇ ਸ੍ਰਮ ਗਏ ਕਲਜੁਗਿ ਜੀਤੇ ॥ ਜਬ ਤੇ ਸਾਧ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਆਏ ਤਬ ਤੇ ਸਭਿ ਕਾਲ ਭਏ ਭੈ ਭੀਤੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਬਸੈ ਹਰਿ ਸੋਈ ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਕੋਈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਜਾਹੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਪਾਈ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਧੁਰਾਹੂ ਤਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਬਿਖੁ ਬੀਤੇ ॥ ੧ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਕੋਈ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਵਸੈ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥ ਤਾ ਕੈ ਸਗਲ ਪੂਰਨ ਭਏ ਕਾਮਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਵਸੈ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਤਾ ਕੈ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ਨ ਭਉ ਕਾਇ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਵਸੈ ਹਰਿ ਰਾਜਾ ॥ ਤਾ ਕੈ ਕਾਲ ਨ ਕਾਲੁ ਅਕਾਜਾ

ਜੀਜੈ ॥੨॥੭॥

ਜਪੁ ਜਪਿਓ ਹਰਿ ਦਾਸਕਹ ਕੋ ਸੇਵੀ ਜੇ ॥ ਬਿਰਤਾ ਸਾਸ ਸਮਾਲਿਕਾ ਕੋ ਸਾਸੁ ਦੇਵੇ ॥
ਨਿਸਾ ਸਾਸ ਸਭੁ ਗਾਇਆ ਇਨਹ ਭਿ ਖੁਕਹਿ ਭਿਖਾ ਬੇਨਤੀ ॥ ੪ ॥ ਸੀਸੁ ਸੁਹਾਵਾ ਤਾਂ ਲਹੈ ॥
ਜਾ ਸੀਸੁ ਨਿਵਾਇ ਦੇਇ ॥ ੧ ॥ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਸੋਭਾ ਪਤਿ ਲਹੈ ॥ ਜੋ ਸੇਵਕੁ ਸਾਹਿਬ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥
ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਸਾਹਿਬ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਸਾਹਿਬ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥ ਸ

ਸਤਿਗੁਰੂ ਪੂਰਾ ਜੇ ਮਿਲੈ ਸੋ ਫਿਰਿ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਨਾਹਿ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਮੇਲਿ ਲਏ ਸੋ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ਸਭਨਾ ਵਿਚਿ ਇਕੁ ਵਰਤਦਾ ਇਕਿ ਦਿਸਹਿ ਇਕਿ ਅਲਖ ਲਖਾਹਿ ॥ ਇਕਿ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਦੇ ਲਵੈ ਇਕਿ ਦੇਦੇ ਵੇਖਿ ਸਦਾਹਿ ॥ ਇਕਿ ਆਪੇ ਕਾਰੈ ਲਾਇਦਾ ਇਕਿ ਕਰਮੀ ਮਿਲਿ ਕਮਾਹਿ ॥ ਇਕਿ ਆਪੇ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇਦਾ ਇਕਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਹਿ ॥ ਇਕਿ ਆਪੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਦਾ ਇਕਿ ਫਿਰਦੇ ਦੇਇ ਫਿਰਾਹਿ ॥ ਇਕਿ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ਇਕਿ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ ॥ ਇਕਿ ਆਪੇ ਸਚੁ ਸਲਾਹਦੇ ਇਕਿ ਸਚੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਭ

ਜਾਕੀ ਪ੍ਰਭ ਕਰਣਹਾਰੇ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵੇਦ ਨਸਾਇਣ ਕਰਣ ਕਰਾਵਣਹਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਤੀਨੇ ਤਾਪ ਨਿਵਾਰਣ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਕਾਹੂ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਨਹੀ ਪਾਵਤ ਕਾਹੂ ਤਾਪ ਸੰਤਾਣੀ ॥੧॥
ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਰਮ ਕਰਿ ਥਾਕੇ ਕਾਹੂ ਸੁਖ ਨ ਸਮਾਣੀ ॥ ਕਾਹੂ ਰਾਜ ਮਹਾ ਮਦ ਮਾਤੇ ਕਾਹੂ ਮਾਇ ਵਿਕਾਣੀ ॥੨॥
ਕਾਹੂ ਸਿਧਿ ਬੈਠੀ ਘਰ ਭੀਤਰਿ ਕਾਹੂ ਭੂਖ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ਕਾਹੂ ਸੰਤ ਸਭਾ ਨਹੀ ਬੈਠੇ ਕਾਹੂ ਸਾਧ ਨ ਜਾਣੀ ॥੩॥
ਜਾ ਕਉ ਹੋਆ ਆਪ ਦਇਆਲਾ ਤਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਨਾਮੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਸਭ ਸੁਖ ਹੋਏ ਜਾ ਕੈ ਪੂਰਨ ਕਾਮੁ ॥੪॥੧॥੧੧॥
ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਿਆ ਮਾਨੁਖ ਕੇ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਕਰਣ ਕਰਾਵਨ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੁਮ ਹੀ ਤੁਮ ਦੇਵਹੁ ਤਾ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕਉਨ ਉਪਾਵ ਕਰੀ ਮਨ ਮੋਹਨ ਕਉਨ ਸੁ ਜੁਗਤਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਤੇਰੇ ਤੇਰੀ ਕਥਾ ਅਪਾਰੀ ॥੧॥
ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ ਤੁਮ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਤੁਮ ਜਾਨਹੁ ਤੁਮ ਮਾਨਹੁ ਠਾਕੁਰ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੨॥੧॥੧੨॥
ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਸੋ ਉਬਰੇ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਨਾਸਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਚਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਸੋ ਉਬਰੇ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਨਾਸਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਚਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਸੋ ਉਬਰੇ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਨਾਸਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਚਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਸੋ ਉਬਰੇ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਨਾਸਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਚਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਸੋ ਉਬਰੇ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਨਾਸਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਚਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਸੋ ਉਬਰੇ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਨਾਸਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਚਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਸੋ ਉਬਰੇ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਨਾਸਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਚਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮਾਈ ਮੇਰੇ ਮਨਕੇ ਸੁਖ ਕੋਟਿ ਅਨੰਦਾ ਜਾ ਸੁਖ ਕਉ ਵੇਗਹਿ ਸਭਿ ਤਾਪ ਬਿਨਾਸੇ ਸਭ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਅਘ ਜੇ ਕਰਤੇ ਸੇ ਸਭ ਹਰਤ ਭਏ ਖਿਨ ਮਾਹਾ ॥ ਦੇਖਿ ਦਰਸੁ ਪੂਰਨ ਭਈ ਆਸਾ ਦਰਸਨ ਸਤਿਗੁਰ ਉਤਰੀ ਕੁਧਿਆ ॥੧॥ ਚਰਿਓ ਦਾਸ ਅਸਟ ਸਿਧਹ ਸਿਧਾ ਸਰਨਿ ਗਹੀ ਜਗਦੀਸਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਗਲੀ ਸੁਖ ਪਾਈ ਜਾ ਕਉ ਤੁਠਾ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥੨॥੧੭॥੨੬॥ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਈ ਮੇਰੇ ਮਨਕੀ ਪੀਰ ਤਿਤੀ ਜੈਸੇ ਕਰਕ ਮਧਮ ਮਾਸ ਤਜੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੂਰਨ ਅਮਰ ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਮੇਸਰ ਪੂਰਨ ਸਰਬ ਮਹੀ ॥ ਪੂਰਨ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਪੂਰਨ ਦਰਸ ਲਹੀ ॥੧॥ ਪੂਰਨ ਨਾਮ ਰਿਦੈ ਉਰ ਪੂਰਨ ਪੂਰਨ ਸੁਖ ਸਹਜੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪੂਰਨ ਭਏ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭੂ ਲਹੀ ॥੨॥੧੮॥੨੭॥ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਧ ਜੀਓ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚਿਤਾਰਿ ॥ ਸਗਲ ਜੀਅ ਮਹਿ ਰਵਿਓ ਵੇਦਿ ਦੁਰਾਈ ਅਕੁਲ ਰੂਪੁ ਬੁਝਿਓ ਅਪਾਰਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਓ ਵਡ ਭਾਗੀ ਜਾ ਕਉ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ ਕਰੁ ਗਹਿ ਕਾਢੀ ਅਪਨੇ ਜਨ ਕੀ ਬਹੁੜਿ ਨ ਜੋਨੀ ਸੰਸਾਰਿ ॥੧॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕਾਟੇ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਬਹੁੜਿ ਨ ਪਵਹਿ ਜਮ ਜਾਲਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਸਰਣਾਗਤੀ ਜਾ ਕਉ ਲੇਹੁ ਆਪਿ ਦਇਆਲ ॥੨॥੧੯॥੨੮॥ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਧ ਜੀਓ ਜਾਚਉ ਸਾਧ ਪਾਸਿ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਪੂਜਉ ਚਰਣਾ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਮਾਗਉ ਰਾਸਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਬਾਛਉ ਧੂਰਿ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਮਤਿ ਹਉ ਪੂਰਿ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਹਉ ਸੇਵਾ ਪਾਈ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਵਿਚਿ ਹਰਿ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ਕਰਾਈ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸਦ ਨਮਸਕਾਰੈ ॥੨॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਦਾਸੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਰਾਸੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸੰਗੀ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਪਤੰਗੀ ॥੩॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਥੀ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸੰਘਾਤੀ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸੇਵਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਭੇਵਾ ॥੪॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਰਣੀ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਕਰਣੀ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਪੂਜਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਦੂਜਾ ॥੫॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸੋਭਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਲੋਭਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਜਾਪੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਤਾਪੁ ॥੬॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸੁਖੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਪਰਖੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਖੀ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਖੀ ॥੭॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਦੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਅਹਲਾਦੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਵਾਰੀ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਵਾਰੀ ॥੮॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਕੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਜਾਕੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਜੀ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਬਾਜੀ ॥੯॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਹੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਵੇਸਾਹੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਖਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਖਾ ॥੧੦॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਕਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਜਾਕਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਜੀ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਬਾਜੀ ॥੧੧॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਹੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਵੇਸਾਹੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਖਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਖਾ ॥੧੨॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਕਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਜਾਕਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਜੀ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਬਾਜੀ ॥੧੩॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਹੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਵੇਸਾਹੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਖਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਖਾ ॥੧੪॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਕਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਜਾਕਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਜੀ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਬਾਜੀ ॥੧੫॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਹੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਵੇਸਾਹੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਖਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਖਾ ॥੧੬॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਕਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਜਾਕਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਜੀ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਬਾਜੀ ॥੧੭॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਹੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਵੇਸਾਹੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਖਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਖਾ ॥੧੮॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਕਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਜਾਕਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਜੀ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਬਾਜੀ ॥੧੯॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਹੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਵੇਸਾਹੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਖਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਖਾ ॥੨੦॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਕਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਜਾਕਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਜੀ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਬਾਜੀ ॥੨੧॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਹੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਵੇਸਾਹੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਖਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਖਾ ॥੨੨॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਕਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਜਾਕਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਜੀ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਬਾਜੀ ॥੨੩॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਹੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਵੇਸਾਹੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਖਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਖਾ ॥੨੪॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਕਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਜਾਕਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਜੀ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਬਾਜੀ ॥੨੫॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਹੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਵੇਸਾਹੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਖਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਖਾ ॥੨੬॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਕਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਜਾਕਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਜੀ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਬਾਜੀ ॥੨੭॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਹੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਵੇਸਾਹੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਖਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਖਾ ॥੨੮॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਕਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਜਾਕਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਜੀ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਬਾਜੀ ॥੨੯॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਹੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਵੇਸਾਹੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਖਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਖਾ ॥੩੦॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਕਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਜਾਕਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਜੀ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਬਾਜੀ ॥੩੧॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਹੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਵੇਸਾਹੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਖਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਖਾ ॥੩੨॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਕਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਜਾਕਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਜੀ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਬਾਜੀ ॥੩੩॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਹੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਵੇਸਾਹੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਖਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਖਾ ॥੩੪॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਕਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਜਾਕਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਜੀ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਬਾਜੀ ॥੩੫॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਹੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਵੇਸਾਹੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਖਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਖਾ ॥੩੬॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਕਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਜਾਕਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਜੀ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਬਾਜੀ ॥੩੭॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਹੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਵੇਸਾਹੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਖਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਖਾ ॥੩੮॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਕਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਜਾਕਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਜੀ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਬਾਜੀ ॥੩੯॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਹੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਵੇਸਾਹੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਖਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਖਾ ॥੪੦॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਕਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਜਾਕਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਜੀ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਬਾਜੀ ॥੪੧॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਹੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਵੇਸਾਹੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਖਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਖਾ ॥੪੨॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਕਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਜਾਕਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਜੀ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਬਾਜੀ ॥੪੩॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਹੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਵੇਸਾਹੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਖਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਖਾ ॥੪੪॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਕਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਜਾਕਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਜੀ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਬਾਜੀ ॥੪੫॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਹੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਵੇਸਾਹੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਖਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਖਾ ॥੪੬॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਕਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਜਾਕਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਜੀ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਬਾਜੀ ॥੪੭॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਹੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਵੇਸਾਹੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਖਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਖਾ ॥੪੮॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਕਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਜਾਕਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਜੀ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਬਾਜੀ ॥੪੯॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਹੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਵੇਸਾਹੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਖਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਖਾ ॥੫੦॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਕਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਜਾਕਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਜੀ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਬਾਜੀ ॥੫੧॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਹੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਵੇਸਾਹੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਖਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਖਾ ॥੫੨॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਕਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਜਾਕਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਜੀ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਬਾਜੀ ॥੫੩॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਹੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਵੇਸਾਹੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਖਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਖਾ ॥੫੪॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਕਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਜਾਕਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਜੀ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਬਾਜੀ ॥੫੫॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਹੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਵੇਸਾਹੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਖਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਖਾ ॥੫੬॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਕਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਜਾਕਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਜੀ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਬਾਜੀ ॥੫੭॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਹੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਵੇਸਾਹੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਖਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਖਾ ॥੫੮॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਕਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਜਾਕਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਜੀ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਬਾਜੀ ॥੫੯॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਹੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਵੇਸਾਹੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਖਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਖਾ ॥੬੦॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਕਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਜਾਕਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਜੀ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਬਾਜੀ ॥੬੧॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਹੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਵੇਸਾਹੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਖਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਖਾ ॥੬੨॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਕਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਜਾਕਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਜੀ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਬਾਜੀ ॥੬੩॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਹੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਵੇਸਾਹੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਖਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਖਾ ॥੬੪॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਕਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਜਾਕਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਜੀ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਬਾਜੀ ॥੬੫॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਹੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਵੇਸਾਹੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਖਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਖਾ ॥੬੬॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਕਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਜਾਕਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਜੀ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਬਾਜੀ ॥੬੭॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਹੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਵੇਸਾਹੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਖਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਖਾ ॥੬੮॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਕਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਜਾਕਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਜੀ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਬਾਜੀ ॥੬੯॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਹੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਵੇਸਾਹੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਖਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਖਾ ॥੭੦॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਕਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਜਾਕਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਸਾਜੀ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਬ

ਦੇਵੀ ਜਾਣੈ ਕੋਈ ਬਿਰਲਾ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਜਣਾਈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਕਟੀਅਹਿ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਈ ॥ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀ ਸਚੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸੁਹਾਈ ॥ ਸਚੁ ਸੁਣਿਐ ਸਚੁ ਮੰਨਿਐ ਸਚੁ ਵੇਖਣੁ ਸਚੁ ਵਡਾਈ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਭਾਵਦਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਪਤਿ ਪ

ਰਾਗੁ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਚੁ ਸਾਹੁ ਸਚੁ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰਾ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਲਾਭੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਖਟੀਐ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬ ਸੇਵੀ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬ ਮੇਰਾ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬ ਸਚੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬ ਸਚੁ ਭਾਵਦਾ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬ ਸਚੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬ ਸਚੁ ਮੰਨਿਆ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬ ਸਚੁ ਨਿਆਈ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬ ਆਖਹੁ ਸਚੁ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬ ਸਚੁ ਵਡਾਈ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬ ਸਚੁ ਤਖਤੁ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬ ਸਚੁ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬ ਸਚੁ ਭੰਡਾਰ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬ ਸਚੁ ਵੇਪਰਵਾਹੀ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਨਿਤਪੂਰਾ ਵਣਜੁ ਨਿਤ ਨਾਵਹੁ ਲਾਭੁ ॥ ਨਿਤ ਨਾਵਹ

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਜੀਅ ਜਲਾਇ ਜਲਿ ਮਰਹਿ ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਗਵਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਨਰ ਦੁਖੀਏ ਜਾਇ ਤਿ ਜੋਨੀ ਪਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਜੀਅ ਜਲਾਇ ਜਲਿ ਮਰਹਿ ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਗਵਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਨਰ ਦੁਖੀਏ ਜਾਇ ਤਿ ਜੋਨੀ ਪਾਹਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰਣ ਜੋਗੁ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਇ ॥ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਸੁਣੇ ਆਪਿ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਲਏ ਆਪਿ ॥ ਆਪੇ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤਾਇਦਾ ਆਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ॥ ਆਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ਆਪਿ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਸਮਾਇ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰਣ ਜੋਗੁ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਇ ॥ ੧ ॥

ਆਈਐ॥ ਤੁਝੈ ਮੋਰੇ ਗੁਰੂ ਮੋਹਿ ਪਿਆਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਨਿਤ ਗਾਵਹਿ ਸੇ ਗੁਰੂ ਪੂਰੇ॥
ਸੇ ਜਨ ਨਾਮਕ ਨਾਮੀ ਨਿਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸਭ ਜਾਤਿ ਪਤਿ ਤਿਨ ਕੈ ਪੂਰੇ॥ ੨॥
ਜਿਨ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਸਭ ਕਿਛੁ ਪਾਇਆ ਤਿਨ ਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਭ ਭੂਖ ਗਵਾਈ॥
ਜਿਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਹਰਿ ਲਾਗੇ ਤਿਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਤਿਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਵਡਾਈ॥ ੩॥
ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਕੀ ਹਉ ਘੋਲੀ ਜੀਉ ਘੁਮਾਈ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਹੁ ਹਮ ਦਾਸਨ ਦਾਸ ਦਾਸ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਈ॥ ੪॥ ੨॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਹਰਿ ਜੀਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਚਲੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਿ ਭਾਵੈ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਚਲੈ ਤਾ ਸੋਭਾ ਪਾਵੈ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਚਲੈ ਤਾ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਵੈ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਚਲੈ ਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਚਲੈ ਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਲਾਵੈ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਚਲੈ ਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਵੈ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਚਲੈ ਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾਵੈ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਚਲੈ ਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ਪਾਵੈ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਚਲੈ ਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ਪ

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ੧ ॥

ਭੀਡਾ ਭੀਡਾ ਏਹੋ ਸਿਝੁ ਦੇਵਣੁ ਕਉਣੁ ਵਡਾ ਦੂਜੁ ਪੁਛਣਾ ਤੁਮੈ ਸੁਜਾਣੁ ਜਾਣੀ ॥ ਦੂਜੇ ਇਨਿ ਸਜਣਾ ਵਞਾਇਆ ॥ ਅਵਿਗਿਰਹਾ ਭਲਕਾ ॥ ਜਪਹੁ ਤੁਸੈ ਓਨੰਮਾ ॥ ਅਵਿਗਿਰਹਾ ਭਲਕਾ ॥ ਜਪਹੁ ਤੁਸੈ ਓਨੰਮਾ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਦੇਵਾ ਸਿਰੁ ਦੇਵਾ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ॥ ਜੀਵਣੁ ਮਰਣੁ ਨਾਲੇ ਵਰਤਣਾ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ॥ ਜੀਵਣੁ ਮਰਣੁ ਨਾਲੇ ਵਰਤਣਾ ॥

ਤੀਰਥਿ ਨਾਈਐ ॥ ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨਿ ਰਵੀਐ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਇਵ ਪਾਈਐ ॥੨॥ ਸਭਿ ਗੁਰਤੇ ਦੇਤ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਉਪਜੈ ਦੁਰਜਨ ਮਤਿ ਦੂਰਿ ਗਵਾਈਐ ॥ ਨਿਝਰੁ ਝਰੈ ਸਦਾ ਸੁਖ ਅੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ਸਬਾਈਐ ॥ ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨਿ ਰਵੀਐ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਇਵ ਪਾਈਐ ॥੩॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਮਨ ਤਨ ਸੀਤਲ ਥਾਈਐ ॥ ਜਾਤੇ ਜਾਇ ਨ ਆਵੈ ਕਬਹੂ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਈਐ ॥ ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨਿ ਰਵੀਐ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਇਵ ਪਾਈਐ ॥੪॥੭॥੮॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕਉਣ ਤਰਾ ਜੀ ਕਉਣੁ ਤਲਾ ਤੇਰਾ ਕਵਣੁ ਸਾਹੁ ਵਣਜਾਰਾ ॥ ਕਉਣੁ ਗੁਰੂ ਜਿਤੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਵਹਿ ਕਉਣੁ ਤੁਝੈ ਪਰਧਾਨਾ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀ ॥ ਉਤੈ ਗੁਰੂ ਪੁਰੀ ਹੈ ਸੰਤਹੁ ਜਿਥੈ ਸਚੁ ਸਮਾਲਾ ॥ ਸਚੁ ਸਮਾਲਿ ਤਰੇ ਤਰਿ ਤਾਰੀ ਸਚੁ ਸਉਦਾ ਸਚੁ ਨਾਲਾ ॥ ਸਚੁ ਸਮਾਲਿ ਤਰੇ ਤਰਿ ਤਾਰੀ ਸਚੁ ਸਉਦਾ ਸਚੁ ਨਾਲਾ ॥ ਸਚੁ ਸਉਦਾ ਸਚੁ ਨਾਲਾ ਤੇਰਾ ਸਚੁ ਤੁਧੈ ਵਣਜਾਰਾ ॥ ਸਚੁ ਤੁਧੈ ਵਣਜਾਰ

ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਣੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗ ਰਾਤੇ ਸਦਾ ਬੈਰਾਗੀ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਭਾਣੇ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੇਖਹਿ ਆਪਣਾ ਖੇਲੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਸਮਾਣੇ ॥੨॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਸਲਾਹਨਿ ਸਾਚਾ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਗਾਣੇ ॥ ਜੋ ਸਚੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਸਚੇ ਹੋਏ ਸਚੇ ਮਹਲਿ ਪਰਾਣੇ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੇ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਰਾਖਹੁ ਨਾਮੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਹੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਹੁ ਨਾਮੁ ਸੁਣਹੁ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਹੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਈ ॥ ਨਾਮੁ ਪਵਿਤੁ ਪਾਪ ਸਭਿ ਕਾਟੈ ਨਾਮੁ ਮੈਲੁ ਸਭ ਧ

ਜੋ॥ ਥਕਤ ਗੀਸਿਘੁ ਇਕਤੁ ਥਾਇ ਸਿਖੇ ਅਸਗਰਿ ਜਿਪਿ ਮੁਤਭਿ ਦੂਜੈ ਕੀਜੈ॥ ੨॥ ਹਰਿਕੀਵਡਿ
ਆਈਦੇ ਮਹਾਪੁਰਖਤੁਹਰਿਨਿਆ ਇਆਮਤੁਦਿਵਾਏ॥ ਜਿ ਉਧਾਮਤੁਹਰਿਕੀਰਤਨੇ ਤੇਜੋ
ਧਮਿਆਵੈ ਓਚੁਪਾਸਕਸਾਧਜਨਾਜਗਤੁਆਇ ਨਾਸਕੁਪੈ ਗੀਪਾਏ॥ ॥੪॥੧੭॥੨੮॥ ਸੁਹੀ ਮ
ਰਹਾ॥ ਭੁਕਣਤਾਸਭੁਕਿਛੁਅਖੇ ਜਾਣਇ ਪਿਰਿਅਤੁਪਾਇਆਖਿਸੁਣਾਈ॥ ਬੁਰਾ
ਭਲਾਤੁਪਾਸਭੁਕਿਛੁਸੁਣੈ॥ ਜੇਹਾਕਰੇਤੇਹਾਫਲੁਪਾਈਐ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਸਾਹਿਬਤੁਮੈਕਿਆਬਿ
ਮਿਜਾਣਦੀ॥ ਬੁਝਾਭੁਭਾਤੁਪਾਸਭੁਕਿਛੁਸੁਣੈ॥ ਤੁਧੁਸਤੁਤੇਵਡਾਵਿਚਿਵੇਖਾਲਦਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸ
ਕੋਪਿਆਈਐ ਸਚੀਕੁਰਿਕੀਆ ਵੇਚਿਦੇਹੀ॥ ਗੁਰਿਭਰਮੁਚੁਕਾਇਆ॥ ਇਕਨਾਸਤਿਗੁਰੂ
ਕੇਖੁ॥ ੨॥ ਤੇਰੀਵਡਿਆਈਤੂਹੈਜਾਣਹਿ ਸਭਤੁਧੁਨੋਪਿਤਿਪਿਆਏ॥ ਜਿਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈ
ਤਿਸੈਤੂਮੇਲਹਿ ਜਨਨਾਨਕਸੋਜਸੁਗਾਏ॥ ੪॥ ੧॥ ੧੭॥ ੨੮॥ ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ਜਿਨਪਰੀ
ਤਿਸੈਤੁਮੇਲਹਿ ਜਨਨਾਨਕਸੋਜਸੁਗਾਏ॥ ੪॥ ੧॥ ੧੭॥ ੨੮॥ ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ਜਿਨਪਰੀ
ਤਰਿਵਹਿਸਿਆਐਕਰਹਿਗਰਿਤਿਨਕੋਜਾਰਿ ਰੰਗਲਾਵਏ॥ ਤੇਮੁਕਤਭਏਜਿਨਹਰਿਮੁਖਿ
ਇਆਤਿਨਪਾਇਆਵਿਤੁਪਰਮਪਦੁਪਾਏ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਜਨਮਹਿਰੰਗੁਹੋਏ॥ ਗੁਰਵਾਕਤੀਜਿ
ਨਾਜਪਿਆਮੇਰਾਹਰਿਗਹਿਤਿਨਕੋਜਮੁਮੋਹੈਨੋਏ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਝੂਠਾਆਖਿਸਮੁਝਾਦੇਉਤੇ
ਗੁਣਵੇਮੀਵਿਚਿਪਵਹਿਮੈਕਾਰਮਾਈ॥ ਜੋਨਿਕਿਏਇਤਿਸਹਿਨਿਤਭੋਗਹਿ ਤਿਖਾਪੁਰੇਰਹਿਗੁਰਸਮ
ਖਿਸੀਆਈ॥ ੨॥ ਹਉਮੈਰੋਗੁ ਸਭੁਜਗਤੁਬੀਆਪਿਆ ਤਿਨਕਉਜਨਾ॥ ਦੁਖ
ਭਰੀ॥ ਗੁਰਸਬਦੀਕਵੀਵਾਛੁਟੈ ਸੁਜਨਕਉਉਬਾਲੇਜਰੀ॥ ੩॥ ਜੋਜਿਨਿਸਿਰਿ
ਟਿਸਾਜੀ ਸੋਈਹਰਿਜਾਣੈ ਤਾਕਾਹੁਪੁਆਪਾਰੇ॥ ਨਾਨਕਆਪੇਵੇਖਿਹਰਿਗਿਵਿਗਾ ਸੇਗੁਰੁਸਿ
ਖਭਾਈ॥ ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ਕੀਤਾਕਰਣਾਜਾਬਜਾਈਛੁਕੈ
ਝੂਠਾਬੀਜਿਜੋਗੋ॥ ੪॥ ੨॥ ੧੪॥ ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ਕੀਤਾਕਰਣਾਜਾਬਜਾਈਛੁਕੈ
ਚੋਜੋਕਰੇਸਭੀ॥ ਆਪਣਕੀਤਾਕਿਛੁਨੈਵੈਜਿਉਹਰਿਭਾਵੈਤਿਉਚਲਾਈ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਮਨ
ਜੀਉਸਭੁਕੋਤੇਰਾਵਰਿਆ॥ ਆਸਾਜਨੁਕਰਮੀਜੇਕਿਛੁਕਰਿਮਨਸਾਕਾਧਜੇਉਕਾਵੈਤਿਵੈਥਾ
ਸਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਭੁਤੇਰੀਉਪਾਈਕੁਦਰਤੀ ਆਤਧੁਸਭਿਕੋਤੇਰਾਇਆ॥ ਜਨਤੁਧੁਪਾਇ
ਮੁਖਗਹਿਤੇਨੋਕਥਨਮਕਾਵੈ॥ ਜੋਤਧੁਸੁਭਾਵੈਸੋਤੁਧੁਮੇਲਹਿ ਗੁਰਸਬਦੀਮਿਲਿਪਾਇਆ॥ ੨॥
ਸਭੁਕੋਤੇਰਾਤੂਸਭਨਕਾਸੋਕਰਤੇ ਤੁਧੁਸਭਨਾਸਿਉਕਿਛੁਸੁਝੈ॥ ਜੋਤੂਦੇਹਿ
ਲਿਸੁਖੁਦੇਵਹਿਓਹਿਕਿਸੈਨਸੁਝਹਿ ਪਾਪੁਪੁਰੀਪਰਾਈ॥ ੩॥ ਸਭੁਕੋਤੇਰਾਤੂਸਭਨਕਾਸੋਕਰਤੇ
ਤੁਧੁਸਭਨਾਸਿਉਕਿਛੁਸੁਝੈ॥ ਜੋਤੂਦੇਹਿ ਲਿਸੁਖੁਦੇਵਹਿਓਹਿਕਿਸੈਨਸੁਝਹਿ ਪਾਪੁਪੁਰੀਪਰਾਈ॥ ੩॥
ਕੋਤੇਰੀਵਡਿਆਈਤੂਹੈਜਾਣਹਿ ਸਭਤੁਧੁਨੋਪਿਤਿਪਿਆਏ॥ ਜਿਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈ
ਤਿਸੈਤੂ

ਉਅੰਜਨੁਪਾਇਆ॥ਅੰਮੀਖੁਟਨਾਮੁਤੈਂਬੋਹੁਮੁਮੀਖਖਾਇਆ॥ਕੰਗਨਬਾਸ੍ਰਣਗਜੇਬਨੇ
ਸੁਹਾਵੇ॥ਧਨਸਭਸੁਖਪਾਵੈਜਾਪਿਪ੍ਰਭੁਘਰਿਆਵੈ॥੨॥ਬ੍ਰਹਮਣਖਤ੍ਰੀਵੈਸੁਸੂਦੁਕੋਇ॥
ਜੋਜੋਜਪੈਤਿਸਕੀਗਤਿਹੋਇ॥ਵਿਚਿਨਾਮਿਰਤਾਸਭਕੁਲਉਧਰੈ॥ਨਾਮਵਿਹੂਣਾਫਿਰਿ
ਫਿਰਿਜੂਨੀਭਰੈ॥ਸਭਤੇਉਤਮਮੰਦਨਸੋਇ॥ਸ੍ਰਬਕਾਮਦਾਤਾਵਸਿਜਾਕੈ॥
ਆਗੈਪ੍ਰਭੁਪ੍ਰੀਤਮੁਮੋਗ॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਮਹਿਆਸੁਮੁਜੋਤਿਉਜੀਆਸਾ॥ਸੋਜਾਵਿਛੁਟੀਸਭਨਿਰਾਸਾ॥
ਪਾਸਾਪਵੈਤਾਸਭਜਗਫਾਸਾ॥ਜਨਨਾਨਕਕਥਿਪ੍ਰਭਸਿਮਰਣਹਾਸਾ॥੪॥੮॥
ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੧॥ਓਮਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਖੋਜਤਚਲਿਭਏਖੋਜਨਹਾਰੇ॥
ਖੋਜਨਪਾਇਆਸਿਰਜਨਹਾਰੇ॥ਖੋਜਨਪਾਇਆਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ਉਸਤਤਿਕਰਹਿਦੇਵਵੀਚਾਰੀ॥
ਜਾਕੀਕੀਮਤਿਕਹਣਨਜਾਈ॥ਕੀਮਤਿਪਾਵੈਕੋਉਤਾਈ॥ਜਾਕੈਜੀਅਵਡਾਹੋਵੈ॥
ਤਾਕੀਉਪਮਾਤਾਹਿਨਜੋਵੈ॥ਏਵਡਮੇਰੁਨਾਹੀਕੋਈ॥ਜਿਸਨੋਪੂਛਿਤਿਸੁਨਹੀਸੁਝੈਕਾਈ॥
ਜੇਸਭਿਆਣੇਮਿਲਿਕਹਨਿਵਖਾਣੇ॥ਵਡਾਨਵਾਕਿਨਾਕਹਣਾਜਾਣੇ॥
ਜੇਵਡਿਆਕਉਜਾਣੈਤੇਵਡਾ॥ਮੁਖਫੁਲਾਣੇਕਰੇਨਿਗੁਰਾ॥ਨਾਨਕਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰੁ॥
ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸਚੁਦਰਬਾਰੁ॥ਜਿਸਭਾਵੈਤਿਸਦੇਵਡਿਆਈ॥ਜਿਸਤੁਦਿਵਾਵੈਤਿਸੈਸਭਕਾਈ॥
ਸੋਕਰੇਜਿਸਨੋਲਿਖਿਪਾਇ॥ਹੋਰੁਨਕਰਣਾਕਿਛੂਜਾਇ॥ਅਮਰੁਜਿਸੈਦਾਸਭਕੋਰਾਜਾ॥
ਹੁਕਮੁਚਲਾਵੈਤਖਤਿਵਿਰਾਜਾ॥ਸਭਕਿਛੁਜਾਣੈਦੇਖੈਪਾਸਿ॥ਕਹੈਨਾਨਕਤਾਕੇਕਉਬਲਜਾਸਿ॥੧॥
ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੧॥ਕਿਆਗੁਣਤੇਰੇਆਖਿਸਮਾਲੀ॥ਤੂਅਗਮੂਅਪਾਰੁਅਨਾਲੀ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਣਿਮੰਨਿਵਸਾਵੈ॥ਤਾਕੀਮਹਿਮਾਕਹਣਿਨਜਾਵੈ॥ਤੂਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸਚੁਦਰਬਾਰੁ॥
ਸਚੁਤੇਰਾਹੁਕਮੁਸਚੁਵਾਪਾਰੁ॥ਸਚੁਤੇਰੀਵਡਿਆਈਸਚੁਤੇਰੇਖਸਚੁਭੰਡਾਰ॥
ਸਚੁਤੇਰੀਕਾਰਸਚੁਵਾਪਾਰ॥ਸਚੁਤੇਰੇਤੋਲੇਸਚੁਪਸਾਰੁ॥ਸਚੁਤੇਰਾਵਰਤਾਉਸਚੁਪਾਸਾਰੁ॥
ਸਚੁਤੇਰੇਖਸਚੁਫੁਰਮਾਣੁ॥ਸਚੁਤੇਰਾਕਰਣਾਸਚੁਨੀਸਾਣੁ॥ਸਚੁਤੇਰੀਨਦਰੀਸਚੁਦੀਬਾਣੁ॥
ਸਚੁਤੇਰਾਭਾਣਾਸਚੁਫੁਰਮਾਣੁ॥ਸਚੁਤੇਰੇਭਗਤਸੋਹਨਿਦਰਿਸਚੁ॥ਸਚੁਤੇਰੇਭਗਤਆਖਹਿਸਚੁ॥
ਸਚੁਤੇਰੀਸਿਫਤਿਸਚੁਸਾਲਾਹ॥ਸਚੁਤੇਰੀਵਡਿਆਈਵੇਪਰਵਾਹ॥ਸਚੁਤੂਹੈਕੀਤਾਜਾਪੈ॥
ਨਾਨਕਜਿਸਨੋਆਪਿਮਿਲਾਵੈ॥ਸੋਭਿਸਚਾਜਿਸੁਸਚੁਸਿਰਿਕਾਰ॥ਨਾਨਕਆਖਣਿਵਾਰੋਵਾਰ॥੨॥
ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੧॥ਤੂੰਜੀਵਨਤੂੰਪ੍ਰਾਨਆਧਾਰ॥ਤੁਝਹੀਪੈਪਿਖਿਪਿਖਿਸਮਾਰ॥
ਭਗਤਜਨਾਤੁਝੁਪਿਆਰੇਚਿਤਿ॥ਤੂੰਭਗਤਾਕੀਪ੍ਰੀਤਮੁਨੀਤਿ॥ਭਗਤਜਨਾਕੈਮਨਿਤਨਿਵਾਸੁ॥
ਭਗਤਜਨਾਕੈਸਦਸਾਬਾਸੁ॥ਭਗਤਜਨਾਕੈਰਿਦੈਵਿਸਾਹੁ॥ਭਗਤਜਨਾਕੈਨਾਮਅਗਾਹੁ॥
ਭਗਤਜਨਾਕੈਨਾਮਸੁਖੁਸਾਰੁ॥ਭਗਤਜਨਾਕੈਨਾਮਪਰਵਾਰੁ॥ਭਗਤਜਨਾਕੈਨਾਮਆਧਾਰੁ॥
ਭਗਤਜਨਾਕੈਨਾਮਵਾਪਾਰੁ॥ਭਗਤਜਨਾਕੈਨਾਮਰਾਸਿ॥ਭਗਤਜਨਾਕੈਨਾਮਸਾਬਾਸਿ॥
ਭਗਤਜਨਾਕੈਨਾਮਸੁਖੁਸਾਰੁ॥ਭਗਤਜਨਾਕੈਨਾਮਪਰਵਾਰੁ॥ਭਗਤਜਨਾਕੈਨਾਮਆਧਾਰੁ॥
ਭਗਤਜਨਾਕੈਨਾਮਵਾਪਾਰੁ॥ਭਗਤਜਨਾਕੈਨਾਮਰਾਸਿ॥ਭਗਤਜਨਾਕੈਨਾਮਸਾਬਾਸਿ॥
ਭਗਤਜਨਾਕੈਨਾਮਸੁਖੁਸਾਰੁ॥ਭਗਤਜਨਾਕੈਨਾਮਪਰਵਾਰੁ॥ਭਗਤਜਨਾਕੈਨਾਮਆਧਾਰੁ॥
ਭਗਤਜਨਾਕੈਨਾਮਵਾਪਾਰੁ॥ਭਗਤਜਨਾਕੈਨਾਮਰਾਸਿ॥ਭਗਤਜਨਾਕੈਨਾਮਸਾਬਾਸਿ॥
ਭਗਤਜਨਾਕੈਨਾਮਸੁਖੁਸਾਰੁ॥ਭਗਤਜਨਾਕੈਨਾਮਪਰਵਾਰੁ॥ਭਗਤਜਨਾਕੈਨਾਮਆਧਾਰੁ॥
ਭਗਤਜਨਾਕੈਨਾਮਵਾਪਾਰੁ॥ਭਗਤਜਨਾਕੈਨਾਮਰਾਸਿ॥ਭਗਤਜਨਾਕੈਨਾਮਸਾਬਾਸਿ॥
ਭਗਤਜਨਾਕੈਨਾਮਸੁਖੁਸਾਰੁ॥ਭਗਤਜਨਾਕੈਨਾਮਪਰਵਾਰੁ॥ਭਗਤਜਨਾਕੈਨਾਮਆਧਾਰੁ॥
ਭਗਤਜਨਾਕੈਨਾਮਵਾਪਾਰੁ॥ਭਗਤਜਨਾਕੈਨਾਮਰਾਸਿ॥ਭਗਤਜਨਾਕੈਨਾਮਸਾਬਾਸਿ॥

ਰਹੇਜਾਈ॥ਸਸਨਕੁਬੇਬੇਲੋਗਹਿਰਿਬਣੀ॥ ਸਾਸੁਰੀਮਹਲਾਸ॥ ਜਾਕੈਦਰਸੀਮਨੁਲੀਨੁ॥ ਤਾਕੈਸੰਗਿਨਹੀਤਾਪੁਨ

ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਜੀਵਾ ਗੁਣ ਤੇਰਾ ॥ ਪੂਰਨ ਕਰਮੁ ਹੋਆ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਪਰਤੀਤਿ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਤੇ ਪਾਹੀ ॥੧॥ ਸਾਚੁ ਵਖਰੁ ਸਾਚੀ ਵਣਜਾਰੀ ॥ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਰਿਦ ਸਾਚਾ ॥ ਸਾਚੁ ਧਨੁ ਸੰਚਿਆ ਜਾਇ ਨ ਕਾਚਾ ॥੨॥ ਸਾਚੁ ਸਾਹੁ ਸਾਚੇ ਵਣਜਾਰੇ ॥ ਸਾਚੁ ਤੋਲੁ ਤੋਲਹਿ ਵਿਉਹਾਰੇ ॥ ਸਾਚੁ ਲਾਭੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਅਹਾਰੁ ॥ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਪਰਵਦਗਾਰੁ ॥੩॥ ਸਾਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚਾ ਹੈ ਭਾਣਾ ॥ ਸਾਚੇ ਭਾਵੈ ਸਾਚੁ ਵਖਾਣਾ ॥ ਸਾਚੁ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਜਾਣੀ ॥੪॥੧੭॥ ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਜਾਈ ਬਲਿ ਤੇਰੇ ॥ ਸਫਲ ਦਰਸੁ ਪੇਖਤ ਮੇਰੇ ਨੇਤ੍ਰਾ ॥ ਸੁਣਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸਭ ਦੂਖ ਪਰਾਨ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰ ਤੁਹੀ ਧਿਆਨ ॥੧॥ ਤੂ ਮੇਰੀ ਓਟ ਤੂ ਆਸਰਾ ॥ ਤੂ ਮੇਰੀ ਪੂੰਜੀ ਤੂ ਸਾਬਾਸਿਰਾ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਮਾਣੁ ਤੂ ਪਰਵਾਰੁ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਰੂਪੁ ਤੂ ਦਰਬਾਰੁ ॥੨॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਸਖਾ ਤੂ ਬੰਧਪੁ ਭਾਈ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਮੰਦਰੁ ਤੂ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਸਾਹੁ ਤੂ ਵਣਜਾਰਾ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਅਹਾਰੁ ਤੂ ਵਾਪਾਰਾ ॥੩॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਸਾਸਤ ਤੂ ਮੇਰਾ ਗਿਆਨੁ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਪਿੰਡੁ ਤੂ ਪਰਧਾਨੁ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਸੁਖੁ ਤੂ ਮੇਰੀ ਰਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸਾਬਾਸਿ ॥੪॥੧੮॥ ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੀਤੁ ਸਜਣੁ ਸਖਾ ਸੁਤ ਬੰਧਪ ਪਾਲੀ ॥ ਜਤ ਕਤ ਦੇਖਉ ਤੇਰੀ ਰਖਵਾਲੀ ॥੧॥ ਜਹ ਜਹ ਜਾਉ ਤਹਾ ਤੇਰੀ ਸੇਵ ॥ ਤੂ ਠਾਕੁਰੁ ਸਰਬ ਕਾ ਜੀਅ ਮਹਿ ਜੀਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂ ਮੇਰੀ ਓਟ ਤੂ ਮੇਰਾ ਤਾਣੁ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਸਮਰਥੁ ਸਦਾ ਦੀਬਾਣੁ ॥੨॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਧਨੁ ਤੂ ਮੇਰਾ ਮਾਲੁ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਰੂਪੁ ਤੂ ਆਪਿ ਰੰਗਾਲੁ ॥੩॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਸਾਹੁ ਤੂ ਮੇਰਾ ਰਾਜਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਪ੍ਰਭ ਸਭ ਤੇ ਗਾਜਾ ॥੪॥੧੯॥ ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਤੇਰਾ ਆਸਰਾ ਤੂ ਮੇਰੀ ਰਾਖਹਿ ਪੈਜ ॥ ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਵਡ ਅਗਮੁ ਹੈ ਮੈ ਨਿਰਗੁਣ ਲਹਹਿ ਸਹੇਜ ॥੧॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਤੂ ਮੇਰਾ ਮਾਮਾ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਸਾਹੁ ਤੂ ਦੇਵਹਿ ਜਾਮਾ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਰਾਖਾ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ॥ ਤੁਝ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ਜਾਈ ॥੨॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਤੂ ਪਰਮੇਸਰੁ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਕਰਤਾ ਤੂ ਵਡ ਦੇਸਰੁ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਦਰਸੁ ਪੇਖਿ ਜੀਵਾ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਵਾ ॥੩॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਸਾਜਨੁ ਤੂ ਮੇਰਾ ਮੀਤੁ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਹਿਰਦਾ ਤੂ ਮੇਰਾ ਚੀਤੁ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਵੇਸੁ ਤੂ ਆਭਰਣ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਪ੍ਰਭ ਸਦਾ ਸਰਣ ॥੪॥੨੦॥ ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਸਾਹਿਬੁ ਤੂ ਮੇਰਾ ਖਸਮੁ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਤੂ ਮੇਰਾ ਜਸਮੁ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਸਾਹੁ ਤੂ ਮੇਰਾ ਰਾਜਾ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਸੁਖੁ ਤੂ ਮੇਰਾ ਕਾਜਾ ॥੧॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਸਾਸਤ ਤੂ ਮੇਰਾ ਗਿਆਨੁ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਪਿੰਡੁ ਤੂ ਪਰਧਾਨੁ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਸੁਖੁ ਤੂ ਮੇਰੀ ਰਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸਾਬਾਸਿ ॥੨॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਸਾਹਿਬੁ ਤੂ ਮੇਰਾ ਖਸਮੁ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਤੂ ਮੇਰਾ ਜਸਮੁ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਸਾਹੁ ਤੂ ਮੇਰਾ ਰਾਜਾ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਸੁਖੁ ਤੂ ਮੇਰਾ ਕਾਜਾ ॥੧॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਸਾਸਤ ਤੂ ਮੇਰਾ ਗਿਆਨੁ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਪਿੰਡੁ ਤੂ ਪਰਧਾਨੁ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਸੁਖੁ ਤੂ ਮੇਰੀ ਰਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸਾਬਾਸਿ ॥੨॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਿਆਈਐ॥ ਪੂਰਾ ਵਿਛੋਹਿ ਤੁਟੋ ਇਤ ਪਾਈਐ॥ ੨॥ ਸਭ ਸਹਿਯੋ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਕਰਣੈ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਨਾਮ ਕੋ ਤਰਣੈ॥ ੪॥ ੨੮॥ ਸੁਧੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਪਾਇਆ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਕਾਟਨਹਾਰਾ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਇਹ ਬੁਧਿ ਬੀਚਾਰਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਏ॥ ਤਾ ਤੇ ਕਾਲੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਏ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਹੋਆ ਆਪ ਸਹਾਈ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੋਭਾ ਗਾਈ॥ ੧॥ ਜਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਧਿਆਇਆ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਗਇਆ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਹੋਆ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾਲਾ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਸੁਖੀਏ ਸਦ ਕਾਲਾ॥ ੨॥ ੨੯॥ ਸੁਧੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਵਡਿਆਈ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਕਾਟਨਹਾਰਾ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਮਿਟੈ ਅੰਧਿਆਰਾ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵੈ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਜਸੁ ਵੇਦ ਪੁਰਾਣ ਗਾਵੈ॥ ੧॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਰਣੀ ਸਭ ਸੁਖ ਹੋਵੈ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਖੈ ਜਨੁ ਕੋਵੈ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਕੀਰਤਿ ਕਰਤ ਸੰਤ ਜਨ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੇ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਣ॥ ੨॥ ੩੦॥ ਸੁਧੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਵਡਿਆਈ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਕਾਟਨਹਾਰਾ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਮਿਟੈ ਅੰਧਿਆਰਾ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵੈ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਜਸੁ ਵੇਦ ਪੁਰਾਣ ਗਾਵੈ॥ ੧॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਰਣੀ ਸਭ ਸੁਖ ਹੋਵੈ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਖੈ ਜਨੁ ਕੋਵੈ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਕੀਰਤਿ ਕਰਤ ਸੰਤ ਜਨ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੇ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਣ॥ ੨॥ ੩੧॥ ਸੁਧੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਦਰਸਨ ਕਉ ਮੋਰੇ ਚਾਹ ਘਨੇਰੇ॥ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨੁ ਆਵਤ ਨਾਹੀ ਨੇਰੇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ॥ ਕਵਨ ਜੁਗਤਿ ਪਾਈਐ ਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ ੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਾਨੈ ਜਾਨਾਈ॥ ਤਾ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵੈ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੇ ਸਦ ਬਲਿਹਾਵੈ॥ ੨॥ ੩੨॥ ਸੁਧੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਦਰਸਨ ਕਉ ਮੋਰੇ ਚਾਹ ਘਨੇਰੇ॥ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨੁ ਆਵਤ ਨਾਹੀ ਨੇਰੇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ॥ ਕਵਨ ਜੁਗਤਿ ਪਾਈਐ ਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ ੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਾਨੈ ਜਾਨਾਈ॥ ਤਾ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵੈ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੇ ਸਦ ਬਲਿਹਾਵੈ॥ ੨॥ ੩੩॥ ਸੁਧੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਦਰਸਨ ਕਉ ਮੋਰੇ ਚਾਹ ਘਨੇਰੇ॥ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨੁ ਆਵਤ ਨਾਹੀ ਨੇਰੇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ॥ ਕਵਨ ਜੁਗਤਿ ਪਾਈਐ ਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ ੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਾਨੈ ਜਾਨਾਈ॥ ਤਾ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵੈ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੇ ਸਦ ਬਲਿਹਾਵੈ॥ ੨॥ ੩੪॥ ਸੁਧੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਦਰਸਨ ਕਉ ਮੋਰੇ ਚਾਹ ਘਨੇਰੇ॥ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨੁ ਆਵਤ ਨਾਹੀ ਨੇਰੇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ॥ ਕਵਨ ਜੁਗਤਿ ਪਾਈਐ ਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ ੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਾਨੈ ਜਾਨਾਈ॥ ਤਾ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵੈ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੇ ਸਦ ਬਲਿਹਾਵੈ॥ ੨॥ ੩੫॥ ਸੁਧੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਦਰਸਨ ਕਉ ਮੋਰੇ ਚਾਹ ਘਨੇਰੇ॥ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨੁ ਆਵਤ ਨਾਹੀ ਨੇਰੇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ॥ ਕਵਨ ਜੁਗਤਿ ਪਾਈਐ ਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ ੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਾਨੈ ਜਾਨਾਈ॥ ਤਾ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵੈ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੇ ਸਦ ਬਲਿਹਾਵੈ॥ ੨॥ ੩੬॥ ਸੁਧੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਦਰਸਨ ਕਉ ਮੋਰੇ ਚਾਹ ਘਨੇਰੇ॥ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨੁ ਆਵਤ ਨਾਹੀ ਨੇਰੇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ॥ ਕਵਨ ਜੁਗਤਿ ਪਾਈਐ ਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ ੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਾਨੈ ਜਾਨਾਈ॥ ਤਾ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵੈ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੇ ਸਦ ਬਲਿਹਾਵੈ॥ ੨॥ ੩੭॥ ਸੁਧੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਦਰਸਨ ਕਉ ਮੋਰੇ ਚਾਹ ਘਨੇਰੇ॥ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨੁ ਆਵਤ ਨਾਹੀ ਨੇਰੇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ॥ ਕਵਨ ਜੁਗਤਿ ਪਾਈਐ ਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ ੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਾਨੈ ਜਾਨਾਈ॥ ਤਾ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵੈ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੇ ਸਦ ਬਲਿਹਾਵੈ॥ ੨॥ ੩੮॥ ਸੁਧੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਦਰਸਨ ਕਉ ਮੋਰੇ ਚਾਹ ਘਨੇਰੇ॥ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨੁ ਆਵਤ ਨਾਹੀ ਨੇਰੇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ॥ ਕਵਨ ਜੁਗਤਿ ਪਾਈਐ ਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ ੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਾਨੈ ਜਾਨਾਈ॥ ਤਾ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵੈ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੇ ਸਦ ਬਲਿਹਾਵੈ॥ ੨॥ ੩੯॥ ਸੁਧੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਦਰਸਨ ਕਉ ਮੋਰੇ ਚਾਹ ਘਨੇਰੇ॥ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨੁ ਆਵਤ ਨਾਹੀ ਨੇਰੇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ॥ ਕਵਨ ਜੁਗਤਿ ਪਾਈਐ ਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ ੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਾਨੈ ਜਾਨਾਈ॥ ਤਾ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵੈ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੇ ਸਦ ਬਲਿਹਾਵੈ॥ ੨॥ ੪੦॥ ਸੁਧੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਦਰਸਨ ਕਉ ਮੋਰੇ ਚਾਹ ਘਨੇਰੇ॥ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨੁ ਆਵਤ ਨਾਹੀ ਨੇਰੇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ॥ ਕਵਨ ਜੁਗਤਿ ਪਾਈਐ ਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ ੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਾਨੈ ਜਾਨਾਈ॥ ਤਾ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵੈ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੇ ਸਦ ਬਲਿਹਾਵੈ॥ ੨॥ ੪੧॥ ਸੁਧੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਦਰਸਨ ਕਉ ਮੋਰੇ ਚਾਹ ਘਨੇਰੇ॥ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨੁ ਆਵਤ ਨਾਹੀ ਨੇਰੇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ॥ ਕਵਨ ਜੁਗਤਿ ਪਾਈਐ ਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ ੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਾਨੈ ਜਾਨਾਈ॥ ਤਾ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵੈ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੇ ਸਦ ਬਲਿਹਾਵੈ॥ ੨॥ ੪੨॥ ਸੁਧੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਦਰਸਨ ਕਉ ਮੋਰੇ ਚਾਹ ਘਨੇਰੇ॥ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨੁ ਆਵਤ ਨਾਹੀ ਨੇਰੇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ॥ ਕਵਨ ਜੁਗਤਿ ਪਾਈਐ ਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ ੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਾਨੈ ਜਾਨਾਈ॥ ਤਾ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵੈ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੇ ਸਦ ਬਲਿਹਾਵੈ॥ ੨॥ ੪੩॥ ਸੁਧੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਦਰਸਨ ਕਉ ਮੋਰੇ ਚਾਹ ਘਨੇਰੇ॥ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨੁ ਆਵਤ ਨਾਹੀ ਨੇਰੇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ॥ ਕਵਨ ਜੁਗਤਿ ਪਾਈਐ ਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ ੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਾਨੈ ਜਾਨਾਈ॥ ਤਾ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵੈ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੇ ਸਦ ਬਲਿਹਾਵੈ॥ ੨॥ ੪੪॥ ਸੁਧੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਦਰਸਨ ਕਉ ਮੋਰੇ ਚਾਹ ਘਨੇਰੇ॥ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨੁ ਆਵਤ ਨਾਹੀ ਨੇਰੇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ॥ ਕਵਨ ਜੁਗਤਿ ਪਾਈਐ ਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ ੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਾਨੈ ਜਾਨਾਈ॥ ਤਾ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵੈ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੇ ਸਦ ਬਲਿਹਾਵੈ॥ ੨॥ ੪੫॥ ਸੁਧੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਦਰਸਨ ਕਉ ਮੋਰੇ ਚਾਹ ਘਨੇਰੇ॥ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨੁ ਆਵਤ ਨਾਹੀ ਨੇਰੇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ॥ ਕਵਨ ਜੁਗਤਿ ਪਾਈਐ ਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ ੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਾਨੈ ਜਾਨਾਈ॥ ਤਾ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵੈ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੇ ਸਦ ਬਲਿਹਾਵੈ॥ ੨॥ ੪੬॥ ਸੁਧੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਦਰਸਨ ਕਉ ਮੋਰੇ ਚਾਹ ਘਨੇਰੇ॥ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨੁ ਆਵਤ ਨਾਹੀ ਨੇਰੇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ॥ ਕਵਨ ਜੁਗਤਿ ਪਾਈਐ ਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ ੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਾਨੈ ਜਾਨਾਈ॥ ਤਾ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵੈ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੇ ਸਦ ਬਲਿਹਾਵੈ॥ ੨॥ ੪੭॥ ਸੁਧੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਦਰਸਨ ਕਉ ਮੋਰੇ ਚਾਹ ਘਨੇਰੇ॥ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨੁ ਆਵਤ ਨਾਹੀ ਨੇਰੇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ॥ ਕਵਨ ਜੁਗਤਿ ਪਾਈਐ ਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ ੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਾਨੈ ਜਾਨਾਈ॥ ਤਾ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵੈ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੇ ਸਦ ਬਲਿਹਾਵੈ॥ ੨॥ ੪੮॥ ਸੁਧੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਦਰਸਨ ਕਉ ਮੋਰੇ ਚਾਹ ਘਨੇਰੇ॥ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨੁ ਆਵਤ ਨਾਹੀ ਨੇਰੇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ॥ ਕਵਨ ਜੁਗਤਿ ਪਾਈਐ ਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ ੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਾਨੈ ਜਾਨਾਈ॥ ਤਾ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵੈ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੇ ਸਦ ਬਲਿਹਾਵੈ॥ ੨॥ ੪੯॥ ਸੁਧੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਦਰਸਨ ਕਉ ਮੋਰੇ ਚਾਹ ਘਨੇਰੇ॥ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨੁ ਆਵਤ ਨਾਹੀ ਨੇਰੇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ॥ ਕਵਨ ਜੁਗਤਿ ਪਾਈਐ ਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ ੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਾਨੈ ਜਾਨਾਈ॥ ਤਾ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵੈ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੇ ਸਦ ਬਲਿਹਾਵੈ॥ ੨॥ ੫੦॥ ਸੁਧੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਦਰਸਨ ਕਉ ਮੋਰੇ ਚਾਹ ਘਨੇਰੇ॥ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨੁ ਆਵਤ ਨਾਹੀ ਨੇਰੇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ॥ ਕਵਨ ਜੁਗਤਿ ਪਾਈਐ ਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ ੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਾਨੈ ਜਾਨਾਈ॥ ਤਾ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵੈ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੇ ਸਦ ਬਲਿਹਾਵੈ॥ ੨॥ ੫੧॥ ਸੁਧੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਦਰਸਨ ਕਉ ਮੋਰੇ ਚਾਹ ਘਨੇਰੇ॥ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨੁ ਆਵਤ ਨਾਹੀ ਨੇਰੇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ॥ ਕਵਨ ਜੁਗਤਿ ਪਾਈਐ ਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ ੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਾਨੈ ਜਾਨਾਈ॥ ਤਾ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵੈ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੇ ਸਦ ਬਲਿਹਾਵੈ॥ ੨॥ ੫੨॥ ਸੁਧੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਦਰਸਨ ਕਉ ਮੋਰੇ ਚਾਹ ਘਨੇਰੇ॥ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨੁ ਆਵਤ ਨਾਹੀ ਨੇਰੇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ॥ ਕਵਨ ਜੁਗਤਿ ਪਾਈਐ ਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ ੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਾਨੈ ਜਾਨਾਈ॥ ਤਾ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵੈ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੇ ਸਦ ਬਲਿਹਾਵੈ॥ ੨॥ ੫੩॥ ਸੁਧੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਦਰਸਨ ਕਉ ਮੋਰੇ ਚਾਹ ਘਨੇਰੇ॥ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨੁ ਆਵਤ ਨਾਹੀ ਨੇਰੇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ॥ ਕਵਨ ਜੁਗਤਿ ਪਾਈਐ ਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ ੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਾਨੈ ਜਾਨਾਈ॥ ਤਾ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵੈ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੇ ਸਦ ਬਲਿਹਾਵੈ॥ ੨॥ ੫੪॥ ਸੁਧੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਦਰਸਨ ਕਉ ਮੋਰੇ ਚਾਹ ਘਨੇਰੇ॥ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨੁ ਆਵਤ ਨਾਹੀ ਨੇਰੇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ॥ ਕਵਨ ਜੁਗਤਿ ਪਾਈਐ ਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ ੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਾਨੈ ਜਾਨਾਈ॥ ਤਾ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵੈ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੇ ਸਦ ਬਲਿਹਾਵੈ॥ ੨॥ ੫੫॥ ਸੁਧੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਦਰਸਨ ਕਉ ਮੋਰੇ ਚਾਹ ਘਨੇਰੇ॥ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨੁ ਆਵਤ ਨਾਹੀ ਨੇਰੇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ॥ ਕਵਨ ਜੁਗਤਿ ਪਾਈਐ ਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ ੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਾਨੈ ਜਾਨਾਈ॥ ਤਾ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵੈ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੇ ਸਦ ਬਲਿਹਾਵੈ॥ ੨॥ ੫੬॥ ਸੁਧੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਦਰਸਨ ਕਉ ਮੋਰੇ ਚਾਹ ਘਨੇਰੇ॥ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨੁ ਆਵਤ ਨਾਹੀ ਨੇਰੇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ॥ ਕਵਨ ਜੁਗਤਿ ਪਾਈਐ ਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ ੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਾਨੈ ਜਾਨਾਈ॥ ਤਾ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵੈ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੇ ਸਦ ਬਲਿਹਾਵੈ॥ ੨॥ ੫੭॥ ਸੁਧੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਦਰਸਨ ਕਉ ਮੋਰੇ ਚਾਹ ਘਨੇਰੇ॥ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨੁ ਆਵਤ ਨਾਹੀ ਨੇਰੇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ॥ ਕਵਨ ਜੁਗਤਿ ਪਾਈਐ ਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ ੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਾਨੈ ਜਾਨਾਈ॥ ਤਾ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵੈ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੇ ਸਦ ਬਲਿਹਾਵੈ॥ ੨॥ ੫੮॥ ਸੁਧੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਦਰਸਨ ਕਉ ਮੋਰੇ ਚਾਹ ਘਨੇਰੇ॥ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨੁ ਆਵਤ ਨਾਹੀ ਨੇਰੇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ॥ ਕਵਨ ਜੁਗਤਿ ਪਾਈਐ ਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ ੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਾਨੈ ਜਾਨਾਈ॥ ਤਾ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵੈ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੇ ਸਦ ਬਲਿਹਾਵੈ॥ ੨॥ ੫੯॥ ਸੁਧੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਦਰਸਨ ਕਉ ਮੋਰੇ ਚਾਹ ਘਨੇਰੇ॥ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨੁ ਆਵਤ ਨਾਹੀ ਨੇਰੇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ॥ ਕਵਨ ਜੁਗਤਿ ਪਾਈਐ ਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ ੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਾਨੈ ਜਾਨਾਈ॥ ਤਾ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵੈ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੇ ਸਦ ਬਲਿਹਾਵੈ॥ ੨॥ ੬੦॥ ਸੁਧੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਦਰਸਨ ਕਉ ਮੋਰੇ ਚਾਹ ਘਨੇਰੇ॥ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨੁ ਆਵਤ ਨਾਹੀ ਨੇਰੇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ॥ ਕਵਨ ਜੁਗਤਿ ਪਾਈਐ ਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ ੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਾਨੈ ਜਾਨਾਈ॥ ਤਾ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵੈ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੇ ਸਦ ਬਲਿਹਾਵੈ॥ ੨॥ ੬੧॥ ਸੁਧੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਦਰਸਨ ਕਉ ਮੋਰੇ ਚਾਹ ਘਨੇਰੇ॥ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨੁ ਆਵਤ ਨਾਹੀ ਨੇਰੇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ॥ ਕਵਨ ਜੁਗਤਿ ਪਾਈਐ ਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ ੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਾਨੈ ਜਾਨਾਈ॥ ਤਾ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵੈ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੇ ਸਦ ਬਲਿਹਾਵੈ॥ ੨॥ ੬੨॥ ਸੁਧੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਦਰਸਨ ਕਉ ਮੋਰੇ ਚਾਹ ਘਨੇਰੇ॥ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨੁ ਆਵਤ ਨਾਹੀ ਨੇਰੇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਅਗੋਚਰ

ਹਨਮਾਈਐ ਖੇਸੁਤੁਹਾਰਾ॥ਨਾਨਕੁਕੋਣਾਸੰਤਿਚਰਨਸਰਾ॥੨॥੨॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ॥ ਤਉਪੈ
ਆਇਆਸਰਨੀਆਇਆ॥ਡੁਬੋਸੋਆਇਆ॥ਕਿਰਪਾਧਾਇਆ॥ਜਿਉਤੁਝੈਵੈਤਿਉ
ਰਾਖੁਦਾਸਪਿਆਰੀ॥ਮਾਰਗੁਪੁਰਖਪ੍ਰਭਾਈਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਰਦੁਤਲੁਮਾਈਆ॥
ਜੋਸੇਪਵਤੁਝੁਖਾਈਆ॥੧॥ਸੁਨਿਸੁਨਿਪੀਰਤਰਾਈਆ॥ਕਰਹਿਯਹੁਮਰਣਾਈਆ॥੨॥
ਕਿਨਹਾਪੁਰੁਪਾਈਆ॥੨॥ਹਰਿਓਸਾਥਾਈਆ॥ਸਭੁਕਿਛੁਕਰਣੈਜੋਗੁਤਾਈਆ॥੩॥
ਕਰਮਿਧਿਆਈਆ॥ਅਬਮੋਪੁਰਖਾਈਆ॥ਨਾਨਕਦਾਸਗਤਾਈਆ॥੪॥੩॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ॥
ਸਤਿਗੁਰੁਪਾਸਿਬੇਨੰਤੀਆ॥ਮੈਬੈਨਮੁਅਧਾਰਾ॥ਤੁਹਾਸਚਥਾਪਿਸਾਹੁਤੂਪੂਰਾ
ਆਸੀਸਚਾ॥੧॥ਭਗਤਾਕੀਟੇਕਤੂੰਸੰਤਕੀਓਟਤੂੰਸੁਆਮਿਸਜਨਸਚਾ॥ਰਹਾਉ॥
ਸਚੁਤੇਰੀਸਾਮਗਰੀਸਚੁਤੇਰਾਦਰਬਾਰਾ॥ਸਚੁਤੇਰਾਖਾਣਾਚੀਨਿਆਸਚੁਤੇਰਾਖਾਸਾ
ਗਾ॥੨॥ਤੇਰਾਭਰੋਸਾਮੁਝੈਅਤੁਟੈਤੂਅਗਮਅਪਾਰਾ॥ਤਉਕਰਣੈਕਾਈਤਿਭੀਆਸੋ
ਕਾਜਿਤਕਰਿਨਮੁਹਿਆਚਾ॥੩॥ਸਭੇਇਛਪੁਰੀਆਜਾਪਾਈਆਆਗਿਆਮਾਨਾ॥
ਗੁਰੁਨਾਨਕੁਮੀਠਾਜਿਸਚਿਤਆਵੈਤਿਸਹੀਕਾਜਸਵਾਰੇ॥੪॥੪॥

ਸੂਹੀਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੭ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੋਲਹਣੇ

ਤੂੰਮੇਰਾਮੀਤੁਸਾਈ॥ਦਸਾਂਉਤਰਾਂਜੋਈ॥ਸਾਈਬੁਰਾਭਲਾਕਿਛੁਭੀਨਾਹੀ॥ਸਾਈਮੇਰੀਵਡਿਆਈ॥੧॥
ਐਸੋਨਾਹਿਦਿਜਿਸਹੋਤੁਮਰਾਖਹੁਜਿਸੋਤੁਮਰਾਖਾਸੋਈ॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਤੁਮਰਾਖਾਸੋਈ॥
ਆਪੁਤਿਆਗਾ॥੧॥ਐਸੋਕੋਆਸਾਹੀਸੰਤਹੋਕਤੁਮਾਗੀ॥ਜੋਤੁਪੁਤੁਵੈਸੋਪਰਵਾਣੁ॥
ਅਨਿਤੀਤੁਰੈਅਧਬੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਹਦਇਆਜੁਕ੍ਰਿਪਾਜੁਕ੍ਰਿਪੀਨਿਧਿਮਨਸਾ
ਪੂਰਣਹਾਰਾ॥ਕੁਸਤਤੇਰੇਮੁਖੁਪਤਿਪ੍ਰੀਤਮਭਤੁਕੁਰਗਤਕਰੀਐਅਸਾ॥੨॥ਭੁਖਾ
ਤਿਉਚਾਖੈਐਵਗੁਣੇਭੀਕੁਤੇ॥ਇਹਅਰਦਾਸਿਹਮਾਗੀਸੁਆਮੀ॥ਵਿਸਨੁਨਦੀਸੁਖਦਾਤੇ॥੩॥
ਦਿਨੁਰੈਣੀਤੇਸਾਸਿਸਾਸਿਸਿਮਰਣਵਾਜੋਸੁਆਸੁ॥ਤੁਹਅਪਾਰੁਅਤਿਊਚਕੋਈਐਵਗੁਣੇਤੁਝੁਸਮਾਸੁ॥
ਤੂੰਸਾਹਿਬੁਮੈਗੋਲਕੋਤੂੰਦਾਤਾਹਮਭੀਖ॥ਨਾਨਕੁਮੰਗੈਦਾਨੁਹਰਿਨਾਮੁਦੇਵਣਸਚੁਪਰਖ॥੪॥੧॥
ਸੂਹੀਮਹਲਾ॥ਮਨਮਹਗਲਿਤੇਤੁਪੁਰਖਬਦੇਸਾ॥ਏਕੋਸਾਹਿਬੁਸਭਕਿਛੁਤੇਰਾ॥
ਕਿਤੁਮਾਹਾਚੁਤੁਫੁਰਿਦਅਤਿਰੋਵਹਿਦੁਹੀਸਾਚੁਕਹਾਈ॥੧॥ਐਸੋਕਾਸਾ
ਸੁਣਿਤੁਪੁਰਖਾਇਐਸੋਭਵਨੁਚੇਰੀਏਕਰਣਜਾਤੁਸਗਾਈਪੁਤੁਬਾਪੁਥਾਉ॥
ਰਹਾਉ॥ਅਖੀਕੁਪਤੇਕਾਢਿਲੀਏਤੁਝੁਅਖਿਕਿਪਾਜਾ॥ਸਾਰਿਜਸਾਲਿਸਜਾ
ਬਹੁਖਾਈਐਆਪਿਕਰੇਪ੍ਰਭਿਏਥਾ॥੨॥ਆਪੁਛੋਡਿਦਰਿਕੇਹੜੀਐਸਭੁਭੈਧਨਨਾਸੁ॥
ਦਿਚੈਭਾਣਾਤਾਮਾਣੁਹੈਨਾਹੀਤਾਸੁ॥ਐਸੋਕੋਈਭਗਤੁਜੋਤੁਮਿਲਾਵੈਸੋਪਰਮਾਰਥੀ
ਸਾਚੁਕਹਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਐਸੋਕੋਈਜੋਤੁਮਿਲਾਵੈਤਿਸਕੈਲਾਗਉਪਾਇ॥ਤਿਸਕੀਸੋਭਾਤਿਨਿਤਰੈ
ਕੁਲਸਭਾਸਹਿਤਿਸਕੈਉਪਮਾਕਿਆਕਹੀਐਤਿਸੁਜਾਇ॥ਤਿਸਕੀਸੰਗਤਿਦੀਜੈਮੇਰੀਮਾਇ॥
ਤਿਸਕੈਹਉਬਲਿਜਾਈਸਦਾਹੀਤਿਸੁਆਗੈਰਹਉਰਾਵਾਂਪਾਇ॥ਤਿਸਕੈਸੰਗਿਮਿਲਿਆਸੁਖੁਪਾਈਐ
ਜਿਸੁਤੂਸਹਿਤਿਸੁਦੇਹਿਤੂਸਾਈ॥੨॥ਐਸੋਕੋਈਜੋਤੁਮਿਲਾਵੈਤਿਸਕੈਲਾਗਉਪਾਇ॥ਤਿਸਕੀਸੋਭਾਤਿਨਿਤਰੈ
ਕੁਲਸਭਾਸਹਿਤਿਸਕੈਉਪਮਾਕਿਆਕਹੀਐਤਿਸੁਜਾਇ॥ਤਿਸਕੀਸੰਗਤਿਦੀਜੈਮੇਰੀਮਾਇ॥
ਤਿਸਕੈਹਉਬਲਿਜਾਈਸਦਾਹੀਤਿਸੁਆਗੈਰਹਉਰਾਵਾਂਪਾਇ॥ਤਿਸਕੈਸੰਗਿਮਿਲਿਆਸੁਖੁਪਾਈਐ
ਜਿਸੁਤੂਸਹਿਤਿਸੁਦੇਹਿਤੂਸਾਈ॥੨॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੭ ਜਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਕਿਰਤੀ ਮਿਲਣੁ ਵਡਾਈ ॥੧॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੁਮਨਿ ਵਸੈ ਗੁਣ ਚਾਖੇ ॥
ਨੈਣਾ ਕੁਲਹ ਡੰਨੁ ਮਨੀ ਵੇਬਾਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾ ਜੀਹ ਜੀ ਗਲਾ ਅਨਿਕ ਕਿ ਆਵੈ ॥
ਸੋਭਾ ਸੁਰਤਿ ਨਾਮਿ ਨਿਹਕੇਵਲ ਜਾਨਾ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰਾ ਪਾਈ ॥ ਐਸੇ ਜਨਮਿ ਵਿਰਲੀ ਬੁਝਿ ਪਾਈ ॥
ਸਭ ਤੇਰੀ ਤੂ ਸਭਨੀ ਧਿਆਇਆ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹਿ ਤਿਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਬੁਧਿ ਮਤਿ ਤੇਰੀ ਤੂ ਜਾਣਹਿ ॥
ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਸਚੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹ ਕਰੇਈ ॥ ਆਪਿ ਅਭੁਲੁ ਨ ਭੂਲਾ ਕਬਹੂ ॥
ਜੀਵਤ ਆਪਿ ਮਰੈ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥੩॥ ਸਾਹਿਬ ਜਨ ਮਹਿ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ॥ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਾਹਿਬ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥
ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਸੇਵਾ ਬਿਰਥੀ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥
ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਾਹਿਬ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਾਹਿਬ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਾਹਿਬ ਸੁਖੁ ਪਾਵ

ਸਹਜੇ ਗਾਸਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਣ ਸਾਰੇ ॥੨॥ ਮੁਕਤ ਮਨੁ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਲਾਗਾ ਹਉਮੈ ਕਰਤ ਗਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਚਾਨਣੁ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸਚੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀ ਸਚੁ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਸਚੁ ਸਚੇ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਭ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਭਾਵੈ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਦੁਨੀਆ ਆਸ ਜਾਲਾ ਹਿਤਿ ਜੋਅਹਿ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਦੁਖੀਆ ॥ ਲੋਕਾ ਸਜਾਲਾ ਜਿਨਾ ਸਹਿ ਖਸੁ ਬੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਾਸਾ ਹੀ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਸਚਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਨੀ ਅੰਦੇਸੈ ਸਤੀ ਮਨਮੁਖਿ ਦਹਿ ਅਗੈ ਜਮਪੁਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਵੇਖਾਲਾਹੀ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨ ਸੁਖਵਾਸੀ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੀਗਾਰੀ ॥੩॥ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿਆ ਸਜਣ ਸੁਖਿ ਰਹਣੁ ॥੪॥ ਗੁਰਕਾ ਸਬਦੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਚੁਕੀ ਕਾਰ ਚੀਨੁ ॥ ਤਿ ਸਨ ਕੁਖਿ ਉਤਰੇ ਅਗਦਿ ਨ ਜਾਲਾ ਤਹਿ ਹੋਨੁ ॥੫॥ ਸਚੁ ਸਲਾਹਨਾ ਦਿਹੁ ਸਤੀ ਰਾਤਿ ਭੀ ਸਚੁ ਗੁਣ ਵੇਖੁ ਗੀਨੁ ॥ ਆਪਿ ਛੁਟੇ ਕੁਟੰਬ ਭੀ ਉਧਰੇ ਜਿਸ ਸਤਿ ਵੇਖੁ ਗੀਨੁ ॥੬॥ ਸੋ ਸਚੁ ਸਦਾ ਨ ਚਲਈ ਜੋ ਉਪਜੈ ਸੋ ਬਿਣਸਸੀ ॥ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧ ਨ ਚੇਤਨੀ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥੭॥ ਸਭੁ ਆਪੇ ਸਚੁ ਵਰਤਦਾ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਵਖਾਣੀਐ ਜੇ ਸਚੁ ਲਏ ਜਿਸੁ ਦੇਇ ॥੮॥੧॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਕਾਇਆ ਕਾਮਣਿ ਅਤਿ ਸੁਆਲਿਓ ਜੋਬਨੁ ਪੁਰੀ ਵਲੋਇ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਤਿਸ ਚੇਤਈ ਸਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਹੋਇ ॥੧॥ ਸਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਜੋ ਪਿਰ ਭਾਵਸੀ ਸਾ ਕੁਲਵੰਤੀ ਨਾਰਿ ॥ ਸਾ ਪਤਿਵੰਤੀ ਸਾ ਭਲੀ ਜੋ ਚਲੈ ਭਰਤਾ ਕੈ ਆਖਾਰਿ ॥੨॥ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਹਉਮੈ ਵਸੈ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧ ਨ ਜਾਨਿ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕਰਤਾ ਕਰਮ ਦੇ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਆਇ ॥੩॥ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਕਾਮੁ ਵਸੈ ਉਤੁ ਵੇਖੈ ਸਭ ਥਾਇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਇ ਲਏ ਸੋ ਲਗੈ ਗੁਰਮਤਿ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੪॥ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਲੋਭੁ ਵਸੈ ਲੋਭੁ ਪਾਪ ਕੀ ਖਾਣਿ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਉਬਰੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਨੀਸਾਣਿ ॥੫॥ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਮੋਹੁ ਵਸੈ ਮੋਹੁ ਫਾਸ ਕੀ ਫਾਸ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਸੋ ਨਿਕਲੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥੬॥ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਕੋਪੁ ਵਸੈ ਕੋਪੁ ਅਗਨਿ ਕੀ ਝਾਲ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਸੋ ਉਬਰੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਨਿਹਾਲ ॥੭॥ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਕਰਮ ਵਸਹਿ ਕਰਮ ਕਰੇ ਫਲ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ ॥੮॥੨॥

ਕਾਇਆ ਕਾਮਣਿ ਅਤਿ ਸੁਆਲਿਓ ਲੋਭੀ ਪੁਰੁ ਵਲੋਇ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਤਿਸ ਚੇਤਈ ਸਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਹੋਇ ॥੧॥ ਸਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਜੋ ਪਿਰ ਭਾਵਸੀ ਸਾ ਕੁਲਵੰਤੀ ਨਾਰਿ ॥ ਸਾ ਪਤਿਵੰਤੀ ਸਾ ਭਲੀ ਜੋ ਚਲੈ ਭਰਤਾ ਕੈ ਆਖਾਰਿ ॥੨॥ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਹਉਮੈ ਵਸੈ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧ ਨ ਜਾਨਿ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕਰਤਾ ਕਰਮ ਦੇ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਆਇ ॥੩॥ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਕਾਮੁ ਵਸੈ ਉਤੁ ਵੇਖੈ ਸਭ ਥਾਇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਇ ਲਏ ਸੋ ਲਗੈ ਗੁਰਮਤਿ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੪॥ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਲੋਭੁ ਵਸੈ ਲੋਭੁ ਪਾਪ ਕੀ ਖਾਣਿ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਉਬਰੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਨੀਸਾਣਿ ॥੫॥ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਮੋਹੁ ਵਸੈ ਮੋਹੁ ਫਾਸ ਕੀ ਫਾਸ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਸੋ ਨਿਕਲੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥੬॥ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਕੋਪੁ ਵਸੈ ਕੋਪੁ ਅਗਨਿ ਕੀ ਝਾਲ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਸੋ ਉਬਰੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਨਿਹਾਲ ॥੭॥ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਕਰਮ ਵਸਹਿ ਕਰਮ ਕਰੇ ਫਲ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ ॥੮॥੨॥

ਸਲੋਕ ਮ ੪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵਹੁ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਾਵਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਾਵਹੁ ਸਤਸੰਗੇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਾਵਹੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਾਵਹੁ ਨਿਜ ਅੰਗੇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਾਵਹੁ ਗੁਰ ਪੁਰਖਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਾਵਹੁ ਗੁਰ ਪੁਰਖਾ

ਸੋਭਾਪਿਤਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਜੋਸੁਖੁਦੇਹਿਤਤੁਝਪਹਿਆਗਾ
ਦੁਖਿਆਈ॥੨॥ਜੋਤੁਝੁਦੇਹਿਤਇਤੁਗੀਗਾਜਾਦੁਖਾਈਚਿਸੁਖੁਮਨਾਈ॥੩॥ਤਨੁਮਨੁਤੁਹਾਰਦਿ
ਕਾਟਿਸਭੁਅਸਾਈ॥ਵਿਚੇਅਗਨੀਆਪੁਜਲਾਈ॥੪॥ਧਧਾਧੋਨੀਪਾਣੀਜੋਵਾਜੈਦੇਵਾਜੈ
ਜੇਖਾਈ॥੫॥ਨਾਨਕੁਗਰੀਬੁਛਪਿਪਇਆਦੁਮੋਤਰਿਮੋਲਿਲੈਪੁਦਰਿਆਈ॥੬॥ਦਾਸ
ਖੀਸਾਢੋਇਚਰਣਟਹਲੈਸਭੁਧਰਤੀਫਿਰਿਮਤਿਪਾਈ॥੭॥ਜੋਧਾਸਿਬਹਾਲਿਤਿਸੁ
ਝਖਿਆਰਦੀਜੋਮਾਲਿਚਢਿਭੋਟੀਦਿਆਈ॥੮॥ਜੋਲੋਕੁਸੁਲਾਹੈਤਾਤੇਗੈਉਪਮਾਜਾਸੀ
ਦੈਤਛੋਡਿਨਜਾਈ॥੯॥ਜੇਤੁਪੁਵਾਲਿਲਾਵੈਤੇਤੀਕਿਨੁਮਾਖਉਤੁਤੁਵਿਸਾਲਿਐਮਹਿ
ਜਾਈ॥੧੦॥ਫਿਰਿਵਾਸਿਜਾਈਗੁਰਕਉਪਾਗੈਪੈਪੈਸੰਤਮਨਾਈ॥੧੧॥ਨਾਨਕੁਵਿਚਾਰਤੇ
ਆਦਿਛਾਰਤਿਉਦਰਸਨਕੈਤਾਈ॥੧੨॥ਬਖੜੁਬਾਗੀਮੀਹੁਵਰਸੈਕੋਤੀਗੁਰੁਦੇਖਣ
ਜਾਈ॥੧੩॥ਸਭੁਦਿਸਗਗੁਰੋਵੈਚਤੁਖਾਰਗੁਰਸਿਖੁਲੀਪਗੁਰਪਹਿਜਾਈ॥੧੪॥
ਜਿਉਪਾਣੀਜਲਾਬਿਨੁਤੈਆਰਤਿਉਸਿਖੁਗੁਰਬਿਨੁਮਰਿਜਾਈ॥੧੫॥ਜਿਉਧਰਤੀ
ਸੋਭਕਰੇਜਲੁਬਰਸੈਤਿਉਸਿਖੁਗੁਰੀਮਿਲਿਬਿਗਸਾਈ॥੧੬॥ਜੇਵਡਕੋਹਿਸੇਵਕੁ
ਵਰਤਾਕਿਕਿਹਿਵਿਧਿਨਉਭਾਈ॥੧੭॥ਨਾਨਕਕੀਬੇਨਤੀਹਰਿਪਹਿਗੁਰੀਮਿਲਿਸਭੁ
ਸੂਖੁਪਾਈ॥੧੮॥ਭੁੰਮਨਿਯੇਗੁਰਚੇਲਾਹੋਏਯੇਗੁਰਵਿਚੁਦੇਤੁਵਡਿਧਿਆਈ॥੧੯॥
ਜੇਤੁਯੁਸੇਵਹਿਸੁਤੁਹੋਵਹਿਤੁਯੁਸੇਵਕੇਪੋਜਸਖਾਈ॥੨੦॥ਭੁੰਮਨਾਭਲੇਕੁਗਤੀਰਿਤੇਰੇਜਿਸੁਕੁਵੈਵੀਤਿਸੁਦੇਵੀ॥੨੧॥ਜਿਸੁਤੂਦੇਹਿ
ਭੁਕਤੁਭੁਕਤੁਵਰਤਾਵਹਿਤੁਨਾਨਕਤਿਸੁਬਲਿਜਾਈ॥੨੨॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਗੁਰੁਪੂਰਨੁਸੋਇਆਨਮੁਜਾਗੀ॥੨੩॥ਇਕੁਦਮੁਗੋਸਨਨਕੁਵੇਚਾਸਾਰਿਦਾਨਿਦਸੁਕਰਾਈ॥੨੪॥ਜੇਗੁਰੁਝਿਕੇਕਾਣੀ
ਭਲਕੇਸੋਤਰਿਗੁਰੁਵਡਾਈਆ॥੨੫॥ਗੁਰਮੁਖਿਖੋਜੇਬਖਸੇਗੁਰੁਵਡਾਈਆ॥੨੬॥ਮੁਖਿਖਿਛੁਖਾਇਨਪਾਈ॥੨੭॥ਪਾਲਾਕਰਕਰਦਰਡਵਜੈਗੁਰਜਿਸੁਗੁਰਦੇਖਣਜਾਈ॥੨੮॥ਸਭੁਦਿਨਸਭੁਰੈਣਿਦੇਖਉਗੁਰਮੁਪੂਨਾਵਿਚਿਅਖੀਗੁਰੁਪੇਖਸਕਈ॥੨੯॥

ਧਿਕੈ ਵਾਸਿਕ ਛਿਦੀਨਾ॥ ਛਿਜਤੰਧੀਆ ਆਸ੍ਰਜੀਓ ਜਿਜਲਾ ਥਿਨੁ ਮੀਨਾ॥ ੬॥ ਹਰਛੁ ਜਿਆਸਪੈ
ਕਰਿਨੋਂਗੀ॥ ਏਕਾ ਆਸ ਠਰੁਰ ਮੁਤੇਰੀ॥ ੭॥ ਕਰਉ ਬੇਨੰਤੀ ਸੰਤਨ ਪਾਸਾ॥ ਮੋਹਿ ਲੋਭ
ਨਸਕਅਰਦਾਸਾ॥ ੮॥ ਭਾਇਓ ਕਿਰਪਾਲੁ ਸਾਧੁ ਸੰਗੁ ਪਾਇਆ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਮੁ ਤੇ ਪੂਰਨ
ਇਆ॥ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਅਲਾ ਮ ੫ ਘਰੁ ੨ ਸ੍ਰੀ ਸਬਨੀ ਜੋ ਅਗਨਿ ਕੋ ਸਾ
ਗਾ ਕਥਿ ਕਿਸਾਉ ਧਰੁ ਭਗਤਿ ਨਾਗਾ॥ ੧॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਸਰਣਾਇ ਨਾਨਕ ਦੀਨ
ਬਛਲ ਗਤਪਰਾਇਣਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਨ ਬਾਨ ਅਛਲ ਗਤਕੇ ਮੇਦਨ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਜਸੁ ਗਾਵ
ਭੇਟਨ॥ ੧॥ ਜੀਵਨ ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਦਇਆਲਾ॥ ਰਵਣ ਰਵੀਐ ਜਨ ਜਾਚੇ
ਮਿਤ ਨਮੁਰ ਸਨ ਨਿਤ ਜਾਏ॥ ਰੋਗ ਗਰੂਪ ਮਾਇਆ ਬਿਆਪੈ॥ ੪॥ ਜਾਪਿ ਰੋਗ ਬਿਦਹਿ
ਸਭਿ ਤਰੋਧ ਨਾਠੀ ਪਹਿ ਛੁਟਦੇ॥ ੫॥ ਨਾਮ ਬਚਕ ਮਹਾ ਰਸੁ ਏਕੁ ਪਿਆਏ॥ ਸਭ
ਛਲਾ ਜੋਈ ਜਨੁ ਧਾਏ॥ ੬॥ ਧਾਰਿ ਅਨੁਗਹੁ ਅਪਨ ਕਰਿ ਲੀਨਾ॥ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਭਗਤਿ
ਰਸੁ ਦੀਨਾ॥ ੭॥ ਆਦਿ ਮਧਿ ਅੰਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ॥ ੮॥ ੧॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਜਨ ਕਹਿਆ ਅਸੁਰ ਸੀ ਓਕਿਉ ਪਾਈਐ ਤਿਨ ਸੰਗੁ ਜੀਉ॥ ਸੰਤ ਸਜਨ ਮਨੀ ਵਸੇ
ਇ ਸੁਫਲ ਫਲੇ ਤਿਨ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜੀਉ॥ ਤਿਨ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤਤਖਣੈ ਭੈ ਭੰਜਨੀ ਜੀਉ॥ ਆ
ਰਜ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਆਗੁਣ ਗਏ ਨਿਤ ਜੀਉ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਸੰਤ ਸਜਣ
ਨਾਮੁ ਜਪਹ ਮਨੀ ਮਤ ਜੀਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦੇਖੈ ਸੁਣੈ ਨ ਜਣਈ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਆਧਿਆ
ਜੀਉ॥ ਕਾਚੀ ਦੇਹ ਵਿਣਾਸਣੀ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵੈ ਧਾਧਿਆ ਜੀਉ॥ ਨਾਮੁ ਵਿਹਾਝਹਿ ਸੰਤ
ਜਨ ਤੇ ਸੋਭਾ ਜੁਗ ਚਾਰਿ ਜੀਉ॥ ਕਾਚੀ ਦੇਹ ਵਿਣਾਸਣੀ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵੈ ਧਾਧਿਆ
ਜੀਉ॥ ਨਾਮੁ ਵਿਹਾਝਹਿ ਸੰਤ ਜਨ ਤੇ ਸੋਭਾ ਜੁਗ ਚਾਰਿ ਜੀਉ॥ ਨਾਮੁ ਵਿਹਾਝਹਿ
ਸੰਤ ਜਨ ਤੇ ਸੋਭਾ ਜੁਗ ਚਾਰਿ ਜੀਉ॥ ਨਾਮੁ ਵਿਹਾਝਹਿ ਸੰਤ ਜਨ ਤੇ ਸੋਭਾ ਜੁਗ ਚਾਰਿ
ਜੀਉ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਸਰਣਾਇ ਨਾਨਕ ਦੀਨ ਬਛਲ ਗਤਪਰਾਇਣਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਨ ਬਾਨ
ਛਲ ਗਤਕੇ ਮੇਦਨ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਜਸੁ ਗਾਵ ਭੇਟਨ॥ ੧॥ ਜੀਵਨ ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਦਇਆਲਾ॥
ਰਵਣ ਰਵੀਐ ਜਨ ਜਾਚੇ ਮਿਤ ਨਮੁਰ ਸਨ ਨਿਤ ਜਾਏ॥ ਰੋਗ ਗਰੂਪ ਮਾਇਆ ਬਿਆਪੈ॥
੪॥ ਜਾਪਿ ਰੋਗ ਬਿਦਹਿ ਸਭਿ ਤਰੋਧ ਨਾਠੀ ਪਹਿ ਛੁਟਦੇ॥ ੫॥ ਨਾਮ ਬਚਕ ਮਹਾ ਰਸੁ
ਏਕੁ ਪਿਆਏ॥ ਸਭ ਛਲਾ ਜੋਈ ਜਨੁ ਧਾਏ॥ ੬॥ ਧਾਰਿ ਅਨੁਗਹੁ ਅਪਨ ਕਰਿ ਲੀਨਾ॥
ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਭਗਤਿ ਰਸੁ ਦੀਨਾ॥ ੭॥ ਆਦਿ ਮਧਿ ਅੰਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ
ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ॥ ੮॥ ੧॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਜਨ ਕਹਿਆ ਅਸੁਰ ਸੀ ਓਕਿਉ ਪਾਈਐ ਤਿਨ ਸੰਗੁ ਜੀਉ॥ ਸੰਤ ਸਜਨ ਮਨੀ ਵਸੇ
ਇ ਸੁਫਲ ਫਲੇ ਤਿਨ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜੀਉ॥ ਤਿਨ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤਤਖਣੈ ਭੈ ਭੰਜਨੀ ਜੀਉ॥ ਆ
ਰਜ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਆਗੁਣ ਗਏ ਨਿਤ ਜੀਉ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਸੰਤ ਸਜਣ
ਨਾਮੁ ਜਪਹ ਮਨੀ ਮਤ ਜੀਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦੇਖੈ ਸੁਣੈ ਨ ਜਣਈ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਆਧਿਆ
ਜੀਉ॥ ਕਾਚੀ ਦੇਹ ਵਿਣਾਸਣੀ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵੈ ਧਾਧਿਆ ਜੀਉ॥ ਨਾਮੁ ਵਿਹਾਝਹਿ ਸੰਤ
ਜਨ ਤੇ ਸੋਭਾ ਜੁਗ ਚਾਰਿ ਜੀਉ॥ ਨਾਮੁ ਵਿਹਾਝਹਿ ਸੰਤ ਜਨ ਤੇ ਸੋਭਾ ਜੁਗ ਚਾਰਿ
ਜੀਉ॥ ਨਾਮੁ ਵਿਹਾਝਹਿ ਸੰਤ ਜਨ ਤੇ ਸੋਭਾ ਜੁਗ ਚਾਰਿ ਜੀਉ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਸਰਣਾਇ
ਨਾਨਕ ਦੀਨ ਬਛਲ ਗਤਪਰਾਇਣਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਨ ਬਾਨ ਛਲ ਗਤਕੇ ਮੇਦਨ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ
ਜਸੁ ਗਾਵ ਭੇਟਨ॥ ੧॥ ਜੀਵਨ ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਦਇਆਲਾ॥ ਰਵਣ ਰਵੀਐ ਜਨ ਜਾਚੇ
ਮਿਤ ਨਮੁਰ ਸਨ ਨਿਤ ਜਾਏ॥ ਰੋਗ ਗਰੂਪ ਮਾਇਆ ਬਿਆਪੈ॥ ੪॥ ਜਾਪਿ ਰੋਗ ਬਿਦਹਿ
ਸਭਿ ਤਰੋਧ ਨਾਠੀ ਪਹਿ ਛੁਟਦੇ॥ ੫॥ ਨਾਮ ਬਚਕ ਮਹਾ ਰਸੁ ਏਕੁ ਪਿਆਏ॥ ਸਭ
ਛਲਾ ਜੋਈ ਜਨੁ ਧਾਏ॥ ੬॥ ਧਾਰਿ ਅਨੁਗਹੁ ਅਪਨ ਕਰਿ ਲੀਨਾ॥ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਭਗਤਿ
ਰਸੁ ਦੀਨਾ॥ ੭॥ ਆਦਿ ਮਧਿ ਅੰਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ॥ ੮॥ ੧॥

ਮੰਦੁ ਕੁਚਜੀ ਓਮਾ ਦਝਿ ਮੁਈ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਇਕ ਚੁਭੈ ਚੀਚਰਿ ਦੂਜੀ ਦਝੈ ਦੁਖੀ ਦੁਖੁ ਕਮਾਇਆ ॥ ਜਿਨੀ ਸਖੀ ਸਹੁ ਰਾਵਿਆ ਸੇ ਅੰਮੜੀਏ ਵਾਰੀਆਇ ॥ ਸੇ ਗੁਣ ਮੈਡੜਿ ਨਾਵੜੀ ਹਉ ਕੈਸੀ ਦਿਸਮ ਹੋਇ ॥ ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਵਿਸਥਰਾ ਹਉ ਆਖਿ ਨ ਜਾਣਾ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥ ਇਕ ਵਸਤੁ ਅਗੋਚਰੀ ਲਖ ਦਾਵੇ ਲਹੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਣਾ ਭਾਵਸੀ ਤਾ ਸੁਖੀਏ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਸੁਖੀਏ ਸੁਖੁ ਰਾਵਹਿ ਮਿਲਿ ਪਿਰੀ ਸਬਾਈ ਨਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋਹਾਗਣਿ ਕਾਮਣੀ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ੧ ॥ ੭ ॥ ੧ ॥ ੭ ॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਸੁਚਜੀ ਜਾਗਤ ਓਸ ਕੁ ਚੁਸਾ ਪਿਰੁ ਚੂਸੇ ਗੈਗਾ ਸਿ ਜੀਉ ॥ ਤਜਿ ਪੁਰ ਅੰਤਰਿ ਪੁਰੁ ਬੁਧਿ ਵਸਾਵਹੁ ਤਉ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਸਿ ਜੀਉ ॥ ਭੁਣੈ ਤਖਤਿ ਵਰਾਈ ਆਤੁ ਭੀ ਖੁਦਿ ਦਾਸਿ ਜੀਉ ॥ ਭਣੈ ਲਾਸਿ ਸਚੁ ਵੇਕਾ ਖੁਲ੍ਹੈ ਆਖਾ ਸਿ ਜੀਉ ॥ ਭੁਣੈ ਭਵਜਲੁ ਲੁਜੈ ਘੀ ਐਕੋ ਇਕਗੀ ਆ ਸਿ ਜੀਉ ॥ ਭੁਣੈ ਜੋ ਸਤੁ ਗੁਰਾ ਸਿ ਤਿਰ ਤਾਰੁ ਤਾਣੁ ਤ ਸਿ ਜੀਉ ॥ ਭੁਣੈ ਸਚੁ ਤੀਵਲਾ ਹਉ ਆਵਣਿ ਜਾਣਿ ਮੁਈ ਆ ਸਿ ਜੀਉ ॥ ਭੁਤੁ ਸਭੁ ਅਗਮੁ ਅਤੋਲਵਾ ਤਉ ਕਿਨਿ ਵਿਚਿ ਪਾਈਆ ਸਿ ਜੀਉ ॥ ਕਿਆ ਆਗਾ ਉਰਿ ਆਖਿ ਹਿਸੁ ਦੀਆ ਸਾਸ ਗੁਰੂ ਪਹਿ ਆ ਸਿ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਸਚੀ ਸਾਇ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ੮ ॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਗੁਣਵੰਤੀ ਜੋ ਹਰਿ ਸੇਵਹਿ ਗੁਰ ਸਿਖ ਤਿਨ ਸੁਨਿ ਵਿਨਿ ਵਿਗਸੈ ਜੀਉ ॥ ਆਖਾ ਬਿਰਥਾ ਜੀ ਅਖੀ ਗੁਰੁ ਸਜਣੁ ਦੇਹੀ ਮਝਾ ਈ ਜੀਉ ॥ ਸੋਈ ਦਸਿਉ ਪਰਮੇਸਰਾ ਅਨੁ ਅਨਤ ਕਾ ਰਾਜਾ ਈ ਜੀਉ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤੇਰੁ ਤੇਵਾ ਜੀਉ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਸਾਹਿਬ ਮੇਰਾ ਈ ਜੀਉ ॥ ਹਉ ਆਇਆ ਆਦੁਰ ਦੁਰਜਨ ਲੋਕੈ ਮੈ ਤਕੀ ਸਾਮ ਕਰੀ ਜੀਉ ॥ ਮੈ ਆਸਾ ਮਨੀ ਚਿਤਿ ਮਹਿ ਸਚੇ ਦੁਖੁ ਗਇਆ ਈ ਜੀਉ ॥ ਤਉ ਐਸਾ ਅਗਮੀ ਅਤੁਲੀਵਾ ਗੁਰਿ ਚਲੇ ਭਾਈ ਐ ਗੁਰੁ ਕਰੇ ਸੁ ਕਰਣਾ ਈ ਜੀਉ ॥ ਤਉ ਐਸਾ ਅਗਮੀ ਅਤੁਲੀਵਾ

ਸਭੇ ਚੁਜਾ ਤਾ ਉਜੀ ਉ ॥ ਇਉ ਪਾਵਲਿ ਜਾਇ ਵਰਮਾ ਹਲੇ ਗੋ ਤੜੀ ਵਾਂਢ ਜੀ ਉ ॥ ਹਉ ਆਪ ਪੁਛੋ ਲੈ ਸਜਣ ਦਸੇ ਕਹਿ ਆਸਾ ਤੁ ਪੁਰਾ ਉ ਜੀ ਉ ॥ ਨਾਵ ਖਾਮੈ ਆਨ ਨ ਕਿਵੈ ਆਪ ਸਾ ਉ ਜੀ ਉ ॥ ਮੈ ਬਧੁ ਜਿਨਹਿ ਸਨ ਕੁਖੁ ਜੀ ਉ ਜਿਨ ਗੁਰ ਦੀਸੈ ਸਿਖ ਰਾ ਤਿ ਸੁਨਿ ਵਿਨਿ ਵਿਗਸੈ ਜੀ ਉ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਛੰਤ ਘਰੁ ੧ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਬੁਝਿ ਜੋ ਬੋਲੀ ਮੈ ਮਤਹੀਣੀ ਅਵਗੁਣ ਘਣੇ ਘਣੇਰੜੀ ਬਾਲਿ ਜੀਉ ॥ ਮੈ ਜੀਅ ਅਵਗਣਿ ਰਾਤਿ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਗੁਣ ਨ ਸਮਾਵਨੀ ਬਾਲਿ ਜੀਉ ॥ ਗੁਣ ਸਾਗਰ ਜੀ ਤੁ ਭਰੀ ਮੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲੀ ਜੀ ਜੰਜੀਰ ਨਾ ਬਾ ਦੇ ਰਾ ਵਾ ਇਆ ॥ ਵਰੁ ਘਰੁ ਦੁਰ ਦੁਰ ਗਸਨੁ ਨੀ ਜਾ ਤੀ ਪਿਰ ਕ ਸਾ ਸਾ ਜੁਨ ਭੁਇਆ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪੁਛਿ ਨਾ ਮਾ ਰਸਿ ਰਾ ਚਾ ਲੀ ਸੁਤੀ ਗੈ ਇਵ ਵਾ ਜੀ ॥ ਨਾਨਕ ਬਾ ਬਾ ਨਿ ਕਾ ਡੇ ਆ ਬਿ ਨੁ ਪਿਰ ਯਨ ਕੁ ਮਾ ਲਾ ਈ ॥ ੧ ॥ ਬਾ ਬਾ ਮੈ ਵਰੁ ਚੇ ਰਿ ਮੈ ਮਰਿ ਵਰੁ ਵੇ ਰਿ ਸਖੀ ਬਾ ਲਿ ਨਾ ਮ ਜੀ ਉ ॥ ਰ ਵਿ ਰ ਹਿ ਆ ਜੁ ਗ ਚਾ ਰਿ ਰਿ ਕੁ ਵ ਣ ਚਾ ਈ ਜਿ ਸ ਖੀ ਬਾ ਲਿ ਨਾ ਮ ਜੀ ਉ ॥ ਰਿ ਭੁ ਵ ਣ ਕ ਤੇ ਚੁ ਵੇ ਸੋ ਹਾ ਗ ਣਿ ਅ ਵ ਗ ਣ ਵੰ ਤੀ ਦੂ ਰੇ ॥ ਜੋ ਮੈ ਅਸਤੇ ਸੋ ਮੈ ਨਾ ਸਾ ਪੁ ਗ ਮਿ ਆ ਕ ਮ ਪੁ ਰੇ ॥ ਜਿ ਮੈ ਕੀ ਨਾ ਗੁ ਸ ਮ ਬ ਸ ਪੁ ਰ ਗ ਣਿ ਮੈ ਨ ਲੈ ਵੇ ਸੋ ॥ ਨ ਨ ਕ ਮੈ ਵ ਸ ਮਾ ਚ ਭੁ ਵੈ ਜੁ ਗਿ ਜੁ ਗਿ ਪ੍ਰੀ ਤਮ ਤੈ ਸੋ ॥ ੨ ॥ ਬਾ ਬਾ ਲ ਜ ਗ ਗੁ ਣ ਈ ਇ ਭੀ ਵੰ ਵਾ ਸਾ ਹੁ ਰੈ ਬਾ ਲਿ ਨਾ ਮ ਜੀ ਉ ॥ ਸਾ ਹੁ ਧੁ ਕ ਮੁ ਚ ਜਾ ਇ ਸੋ ਨ ਤ ਲੈ ਜੋ ਪ੍ਰ ਭੁ ਕ ਰੇ ਬਾ ਲਿ ਨਾ ਮ ਜੀ ਉ ॥ ਕਿ ਰ ਤੁ ਪ੍ਰ ਇ ਆ ਕ ਰ ਤੇ ਦ੍ਰੀ ਮੁ ਪ੍ਰ ਇ ਆ ਇ ਨ ਸ ਕੇ ਕੋ ਈ ॥ ਜ ਖੀ ਨ ਮੁ ਨ ਤ ਰ ਨ ਪ੍ਰ ਕੇ ਵ ਲੁ ਗ ਵਿ ਰ ਹਿ ਆ ਤਿ ਪੁ ਲੈ ਖੀ ॥ ਆ ਈ ਨ ਗਾ ਸੀ ਗੋ ਇ ਵਿ ਛੁ ਨੀ ਥਾ ਲੀ ਬਾ ਲੈ ਨੈ ਤੇ ॥ ਨਾ ਨ ਕ ਸਾ ਚ ਸ ਬ ਦਿ ਸੁ ਖ ਮ ਹ ਲੀ ਗੁ ਰ ਚ ਰ ਣੀ ਪ੍ਰ ਭੁ ਚੇ ਤੇ ॥ ੨ ॥ ਬਾ ਬੁ ਲਿ ਦਿ ਰੀ ਚੁ ਰਿ ਨਾ ਮ ਵੈ ਘ ਮਿ ਪੇ ਈ ਐ ਬਾ ਲਿ ਨਾ ਮ ਜੀ ਉ ॥ ਸ ਸੀ ਵੇ ਪ੍ਰ ਚ ਚੁ ਰਿ ਪ੍ਰ ਭੁ ਰਿ ਪ੍ਰ ਵੀ ਘ ਰਿ ਪ੍ਰ ਭੁ ਜੰ ਪੀ ਐ ਬਾ ਲਿ ਨਾ ਮ ਜੀ ਉ ॥ ਸਾ ਚੇ ਪ੍ਰ ਭੁ ਲੇ ਵੇ ਪ੍ਰੀ ਤ ਮ ਜੰ ਵੇ ਸੋ ਮ ਤਿ ਪੂ ਰੀ ਪ੍ਰ ਮ ਥ ਮੋ ਸੰ ਜੋ ਗੀ ਮੇ ਲਾ ਬਾ ਨਿ ਸੁ ਖੇ ਬਾ ਗੁ ਣ ਵੈ ਤੀ ਗੁ ਰੁ ਗੀ ਐ ਸ ਤ ਸੰ ਤੋ ਖੁ ਸ ਦਾ ਸ ਚੁ ਪ ਕੋ ਸ ਚੁ ਬੋ ਲੈ ਜੋ ਪ੍ਰ ਭ ਭੇ ॥ ਨਾ ਨ ਕ ਵਿ ਛੁ ਨ ਦੁ ਖੁ ਪ੍ਰ ਭੁ ਏ ਗੁ ਰ ਮ ਤਿ ਅ ਕ ਸ ਮਾ ਏ ॥ ੪ ॥ ਸਾ ਈ ਵ ਸ ਤੁ ਪ੍ਰ ਭ

ਓਹੋ ਵੀਚਾਰੀ ਜਿਸੁ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਆਗੈ ਦਿਨੁ ਭਲਾ ਜਿਤੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀਐ ॥ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪਿ ਵਖਾਣੈ ਆਪੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਲਾਹੇ ਸਚਾ ਸੋਈ ਜਿਸੁ ਸਚੁ ਭਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਆਵਹੁ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ਆਗੈ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਵਸਤੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ਜਿਤੁ ਵਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਕਰਤਾਰੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਈਐ ਜਿਤੁ ਸਦਾ ਵਸੈ ਮਨਿ ਸੋਈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕੀ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਹਉਮੈ ਕਹੈ ਨ ਕੋਈ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਆਪਿ ਕਰਤਾ ਕਰੈ ਸੁ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਜਿਸੁ ਲਿਖਤ ਧੁਰਿ ਹੋਈ ॥ ੨

ਅਗੁਰਮਿਆ ਸਬਦੁਕਮਾਇਆ ॥ ਅਖਨਤਪੂਰਸਜਿਪਛਤਾਨਾਸੁਸਾਚੈਲਾਇਆ ॥
ਤਿਸੁਨਾਲੈਗੁਣਗਾਵੰਜੋਤਿਸੁਭਾਵੰਵਿਚੁਓਮੈਕੋਪਿਹਾਇਆ ॥ ਸਾਸਿਬੁੰਸਾ
ਬਾਣੀਐਜਿਨਿਜਾਗਤੁਬੁਪਾਇਆ ॥੨॥ ਆਇਗਇਆਕੀਨਆਇਓਕਿਓ
ਵੈਜਾਤਾ ॥ ਪ੍ਰੀਤਮਸਿਉਮਨੁਮਾਨਿਆਹਰਿਸੇਤੀਰਾਤਾ ॥ ਸਾਹਿਬੁਰੰਗਿਰਾਤਾਸਚਕੈ
ਬਾਤਾਜਿਨਿਬੰਧਿਬਧਕੈ ਤੁਘਸਾਰਿਆ ॥ ਪੰਚਕਤੁਨਾਇਕੈਆਪਿਸੰਚਿਦਾਜਿਨਿਸਚ
ਕਾਪਿਤੁਸਵਾਰਿਆ ॥੩॥ ਅਵਗਣਿਓਰਤੁਸੁਨਿਪਿਆਰੇਤੁਪੁਤੁਵੈਸਚੁ
ਜੋਈ ॥ ਆਵਣਜਾਣਾਥੰਮਿਐਸਾਚੀਮਤਿਹੋਈ ॥੪॥ ਅੰਜਨਤੁਤੈਸਾਅੰਜੀਐ
ਸਾਪਿਰਕੁਵੈ ॥ ਸਾਸਵੈਦੂਜੈਵੈਜਾਣੈਐਜੇਆਪਿਪਜਾਣਵੈ ॥ ਆਪਿਪਜਾਣਵੈਆਪਿ
ਪਾਵੈਆਪੇਮਨੁਆਭੇਵਏ ॥ ਕਰਮਸੁਕਰਮਾਕਰਾਏਆਪੇਕੀਮਤਿਕਥੰਣਾਕੇਵਏ ॥
ਏਤੜੁਮੰਤੁਪਾਖੰਡੁਨਾਸਾਮੁਰਿਦੇਮਨੁਮਾਨੀਆ ॥ ਅੰਜਨਨਮੁਸਤਿਸੈਤੇਸੁਣੈ
ਗੁਰਸਬਦੀਸਚੁਜਾਨਿਆ ॥੫॥ ਸਾਜਨਹੋਵਨਿਆਪਣੇਕਿਉਪਰਘਰਿਜਾਈ
ਸਾਜਨਸਤੇਸਚਕੇਸੰਗੇਸਾਚਸਮਾਈ ॥ ਮਨਸਾਹਿਸਾਜਨਕਰਤੇਰਚੀਅਕਲਸਾ
ਰਸਸਬਾਈਆ ॥ ਅਨਤਸਤਿਤੀਰਥਪੁਨਪੂਜਾਨਾਮੁਸਾਚਭਾਇਆ ॥ ਐਸਾ
ਜੋਬਾਪੀਵੈਖੋਕਿਸੇਕਾਣਾਭਾਇਆ ॥ ਸਾਜਨਗਲੀਮੰਗੀਲਵੈਦੰਗੁਲਾਲੁਬਣਾਇਆ ॥
੫ ਅੰਧਾਆਗੁਜੋਖੀਐਕਿਉਪਾਧਾਪੁਜੈ ॥ ਅੰਧੀਪ੍ਰੇਮੁਸੇਮਤਿਹੋਛੀਐਕਿਉਰਾਧੁਲਹੈ
ਜੈ ॥ ਕਿਉਗਾਜਿਜਾਵੈਮਹਲੁਪਾਵੈਅੰਧਕੀਮਤਿਅੰਧਲੀ ॥ ਵਿਣੁਨਾਮਜਿਕੋਛਲੈ
ਸੁਤੈਅੰਧੁਬੁਡੈਅੰਧਧਲੀ ॥ ਦਿਨੁਰਾਤਿਚਸਦੁਚਾਉਪਜੈਜਾਸਬਦਿਦੁਰਮਤਿਖੋਈ
॥ ਕਰਜੋਤਿਗੁਰਮਹਿਕਾਰੀਰੇਬਿਨੁਤੇਰਾਤੁਪਾਧਨੁਗੁਰਦੇਈ ॥੬॥ ਮਨੁਪਰਦੇਸੀਜੇਥੀ
ਐਸਭੁਦੇਸੁਪਰਾਈਆ ॥ ਕਿਸੁਪਹਿਲੈਕਹਉਮੈਰਹੀਚੁਪਿਆਈਆ ॥ ਦੁਖਿ
ਆਇਐਜਗਭੁਸਬਾਈਆ ਕਉਣੁਜਾਣੈਕੇਵਿਧਿਮੀਆ ॥ ਅਵਣੁਜਾਵਣੁਦੇਖੁਕੈ
ਡਰਾਵਣੋਟਿਨਆਵੈਢੰਮੀਆ ॥ ਨਾਮਵਿਹੂਣੇਊਣੇਝੂਣੇਨਗੁਰਸਬਦੁਸੁਣਾਈ
ਆ ॥ ਮਨੁਪਰਦੇਸੀਜੇਥੀਐਸਭੁਦੇਸੁਪਰਾਈਆ ॥੭॥ ਗੁਰਮਤਲੀਘਰਿਆਪਣੈ
ਭਰਿਪੁਰਿਲੀਣਾ ॥ ਸੇਵਕੁਸੋਵਤਬਹੇਸਚਸਬਦਿਪਤੀਣਾ ॥ ਸਬਦਰਪਤੀਜੋਅਨੁ
ਰੀਜੈਸੁਮਤਭਰਮਕਪਾਟਤੇ ॥ ਆਪਿਪ੍ਰਭਤਾਕਰੇਜੋਈਪ੍ਰਭੁਆਪੈਮੀਲਿਨੀਤਤੇ
ਗੁਰਸਬਦਿਮੋਹਤਾਸੁਤੇਜਬਾਜੰਤਅਨਹਦਬੀਣਾ ॥ ਗੁਰਮਤਲੀਘਰਿਆਪਣੈ

ਮੈਭੁਮਿਰੁਮਿਲੀਣਾ ॥੮॥ ਕੀਤਾਕਿਆਸਾਲਾਹੀਐ ॥ ਕਿਵੈਵੈਜੇਲੇਚੇਵੰਞੀ ॥ ਤਾਕੀਕੀਮਤਿ
ਕਾਕੁਕਰੀਤੁਪੁਤਾਵਰਿਗੁਰੂਕੇਸਬਦੀਆਪਜਾਣੈਆਪਿਅਭੁਲਭੁਲਾਏਜੋਨੇ
ਰੁਨਛੋਡਉਤਾਈ ॥ ਨਾਨਕਜੰਮਿਨਮਰਿਚੋਖੀਆਦੈਆਜਿਜਾਈ ॥੯॥੧॥

ਰਾਗੁਸੂਹੀਛੰਤਮਹਲਾ ੨ ਘਰੁ ੨ ੧੪ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸੁਖਸੋਹਿਲੜਾਤਿਹੁਲੋਕਾਵਦੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਟੁਆਵਦੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਛਬੁਪਾਵਦੁ
ਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਦੁਜਨਮਜਨਮਕੇਦੁਖਨਿਵਾਰੇ ॥ ਬਾਬਿਨੁਗੁਰਮਤਿਅਪਣੈ
ਕਾਰਜਸਕਿਸਵਾਰੇ ॥ ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਹਰਿਜਾਪਦੁਸੁਖਫਲੁਹਰਿਜਨਪਾਵਦੁ ॥੧॥
ਕੁਲਮੇਸੁਜਨਜਨਭਾਈ ॥ ਸੁਖਸੋਹੈਹਰਿਗੁਣਗਾਈ ॥ ਸੁਣਿਹਰਿਗੁਣਭੀਨਸਾ
ਜਿਸੁਭਾਏ ॥ ਗੁਰਮਤਿਸਹਜੇਸਮਾਏ ॥ ਜਿਨਕਉਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਤਿਨਗੁਰੁਮਿਲਿਆ
ਆਤਿਜਨਜਨਮਮਰਣਕਉਛੁਟਕਾ ॥ ਅੰਦਰਹਰਦੁਰਮਤਿਦੁਖੁਹੋਈਜੰਮਣਮਰਣਨਿਵਾਰੇ
ਜਾ ॥ ਜਿਨਕਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਨੀਮੇਰੈਸੁਖਆਪਿਤਨਆਨਚਿਤੁਹਰਿਗੁਣਗਾਏ ॥ ਸੁਣਿਮ
ਨਭੀਨੇਸਹਜਿਸੁਭਾਏ ॥੨॥ ਜੁਗਮਹਿਕਿਆਮਨੁਮੋਹਿਸਤਰਾ ॥ ਗੁਰਤੇਖੋਈਪ੍ਰੀਤਸਬਦੁਦਈ
ਚਰਾ ॥ ਗੁਰਸਬਦਦਈਚਾਰਾਮਨਮੁਖੀਆਜੰਜਿਸੁਕਿਰਪਾਕਰੇਸੁਪਾਏ ॥ ਸਹਜੇਗੁਣ
ਗਾਵੈਦਿਨੁਰਾਤੀ ॥ ਕਿਲਵਿਖਸਭਤਿਰਗਵਏ ॥ ਸਭੁਕੋਕੇਤੇਰਾਤੁਸਭਨਕਾਧਉਤੇਰਾਤੁ
ਸਮਾਣਾ ॥ ਜੁਗਮਹਿਰਾਮਨਾਮੁਨਿਸਤਰਾ ॥੩॥ ਸਾਜਨਆਇਵੁਤੈਘਰਿਆਈ ॥ ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਣਿ
ਰਿਪਤਿਅਘਾਈ ॥ ਹਰਿਗੁਣਗਾਇਸਦਾਰਿਪਤਾਸੀ ॥ ਹਿਰਦੈਵਸਿਰਹੈਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਸਦਾ
ਰਹਿਸਚੁਜੋਵੈਨਹਿਜਾਸੀਜੋਨਹਰਿਨਾਮੁਮਨਿਭਾਏ ॥ ਨਾਨਕਕਰਮਿਆਪੈਜੋਹਿਵਿਛੋੜੇ
ਮਿਲਿਵਿਛੁੜਨੁਕੈਦੂਜਾਨਾਹੀ ॥ ਸਾਸਾਜਨਆਇਵੁਤੈਘਰਿਆਈ ॥੪॥੧॥ ਸੂਹੀਛੰਤਮਹਲਾ ੨
ਘਰੁ ੩ ਭਗਤਜਨਕੀਹਰਿਜੀਉਰਖੈਜੁਗਿਜੁਗਿਸਰਸਦਾਆਇਆ ॥ ਸੰਤਭਗ
ਤੁਜੋਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਤਉ ॥ ਸਬਦਿਮੈਜਲਜਾਇਆ ॥ ਹਉਮੈਸਬਦਿਜਲਾਇਓਹੋ
ਹਰਿਭਾਇਆਸਾਜਿਸਦੀਸਭੀਬਣਾਈ ॥ ਸਭੀਭਗਤਕਰਹਿਚਿਰਤੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਖੋਜਦੀਸਚੀਭਗਤਕੀਚਾਲਾਸਚੀ ॥ ਅਤਿਨਿਰਮਲਨਾਮੁਸਚਾਮਨਿਭਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ
ਭਗਤਾਕੀਜਾਤਿਪਤਿ ॥ ਹਰਿਭਗਤਾਕੀਨੀਸਾਣੈ ॥ ਹਰਿਭਗਤਿਕਰਹਿਦੇਹਿਸਮਾਣੈ
ਹਰਿਭਗਤਾਕੀਕੋਨਿਸਾਣੈ ॥੧॥ ਹਰਿਭਗਤਿਕਰਹਿਜੋਹਰਿਮਨਿਭਾਵੈ ॥ ਹਰਿਭਗਤਾ

ਗੁਣਅਵਗਣਾਪਛਣੇਕਾਮਾ॥ ਗੁਣਾਗੁਣਾਪਛਣੈਤਾਰਿਨਮੁਦਖੈਤੈਭੁਗਤਿਤੀਹੀ
ਲਭਗੀ॥ ਅਗਦਿਨੁਕਗਤਿਕਗਨੀਦਿਨਕਤੀਘਰਸੀ॥ ਤਿਥੈਚੋਗਾ॥ ਭਗਤੀਹੋਤੇਸਦ
ਅਸੁਨਿਕਸਬੁਹਰਿਜੀਉਵੇਖਹਿਸਦਾਨਦੇ॥ ਨਾਨਕਸੇਭਗਤਤਹਰਿਕੈਦਰਿਸਾਚੇ ਆਨ
ਚਿਤੁਨਮੁਸਮਾਲੇ॥ ੨॥ ਮਨਮੁਖਭਗਤਿਕਗਨੀਬਿਧਿਨਸਤਿਗੁਰੁਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰੁਕਗਤਿ
ਨਹੋਈਕਾਮਾ॥ ਹਉਮੈਮਾਇਆਮੋਹਾਵਿਆਮਨਿਜਨਮਿਚੁਕੈਮੋਈਕਾਮਾ॥ ਮਨਿਜਨਮਾ
ਨਿਦ ਖੁਹੋਈਚੁਜੋਪੁਰਖੁਵਿਗੋਈਵਿਣੁਗੁਰਤਤਨਜਾਨੈਆਮਾ॥ ਭਗਤਿਵਿਹੂਣਾਸਕਲੀ
ਗੁਰਭਗਤੀਆਖਣਿਗਇਆਪਛੁਤਾਨੈਆਮਾ॥ ਕੀਟਮਸੇਯੋਕਿਨੈਪਛਾਣੈਆਗਨਿਨਮਾਸਚੁ
ਜੋਈ॥ ਨਾਨਕਨਦਰੀਮੇਲੇਵਡਿਆਈਚੁਜੈਕੁਇਪਿਤੇਖੈਈ॥ ੨॥ ਭਗਤਤਹੈਕਥਹਿਕੁ
ਸੁਮਾਚਾਰਗਿਗੁਣਸਦਾਵਖਣੈਆਮਾ॥ ਭਗਤਤਿਖਜਨਾਆਪੇਦੀਆਕਾਬੁਕਦਤੁਮਾਗਿਸ
ਮਾਣੈਆਮਾ॥ ਕਬੁਦਤੁਮਾਗਿਸਮਾਣੈਜਗਿਮਾਗਿਤੇਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਸਚੁਪਾਇਆ॥ ਸਦ
ਅਖੁਟਕਦੇਨਨਿਖੁਟੈਹਰਿਜੀਅਸਗਲਜਿਸੁਕਰਣੇ॥ ਹਰਿਜਨਮਉਚੇਸਦਜੀਉਚੇਗੁਰਕੈ
ਸਬਦਿਸੁਹਾਇਆ॥ ਨਾਨਕਆਪੇਬਖਸਿਲੈਆਪੇਜੁਗਿਜੁਗਿਸੋਭੁਤੁਪਾਇਆ॥ ੪॥
ਰਾਗੁਸੂਹੀਛੰਤਮਹਲਾ ੫ ਸਬਦਿਸਚੈਸਚੁਜੁੜਿਆਜੇਸੋਸਚੇਕਾਜੋਈਚੁੰਨੀ
ਰਾਮ॥ ਤਖੀਐਸਭਤਿਖਿਆਵੇਖਕਾਟੇਸਾਚੁਮਖਿਆ ਇਹਿਧਾਰੇਰਾਮ॥ ਸਚੁਗੁਖਿਆਉਸਥਾ
ਚੁਤਰਤੁਤੇਰੰਙਿਭਿਤਵਾਖੁਤਰਣੁਜੋਈ॥ ਸਚਾਸਤਿਗੁਰਸਾਚੀਬਾਣੀਜਿਨਿਸਚੁਵੇ
ਖਾਖਿਆਸੋਈ॥ ਸਚੇਗੁਣਗਾਵੈਸਚਰਿਸਾਵੈਸਚੁਵੇਖੈਸਭੁਕੋਈ॥ ਨਾਨਕਜਾਚਾਸਿ
ਬੁਝਾਚੀਜਸਚੀਨਿਸਤਰਾਈ॥ ੧॥ ਸਾਚੇਸਤਿਗੁਰਿਸਾਚੁਬੁਝਾਇਆਥਿਰੁਸੋ
ਸਚੁਸੋਈਰਾਮਾ॥ ਸਚਾਭੋਜਨੁਕਤੁਛੰਸਚਾਤੋਸਚੋਨੀਸਚੁਖੁਹੋਈਰਾਮਾ॥ ਸਚੇਨੀਸਚੁਖੁ
ਈਮੈਰੰਙਨਕੇਈਗਲਭਿਨਲਾਈ॥ ਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਈਸਚਿਸਮਾਈਸਾਚਿਨਪਿ
ਰਗਸਾ॥ ਜਿਨਿਸਚੁਜਾਤਾਸੇਸਚਹੋਏਅਨਦਿਨੁਸਚੁਧਿਆਇਨਿ॥ ਨਾਨਕਸਚੁਨਾਮੁ
ਜਿਨਹਿਰਦੈਵਸਿਆਸਾਵੀਛੁਵਿਦੁਪੁਾਇਨਿ॥ ੨॥ ਸਾਚੀਬਾਣੀਸਚੇਗੁਣਗਾਵੈ
ਤਿਤੁਘਰਿਸੋਹਿਲਾਹੋਈਰਾਮਾ॥ ਸੋਰਮਲਗੁਣਸਾਚੇਤਨੁਸਾਚਾਵਿਚਿਸਾਚਪੁਰ
ਖੁਪ੍ਰਭੁਸੋਈਰਾਮਾ॥ ਸਬਸੁਜਚੁਵਰਤੈਸਚੇਬਲਿਜਾਂਸਚੁਕਰੇਸੁਹੋਈ॥ ਜਾਦੇਖਦਾਸ
ਚੁਖਸਮਿਆਅਵਗਣਦੁਜਾਕੋਈ॥ ਸਚੇਉਪਜੈਸਾਚਿਸਮਾਵੈਮਰਿਜਨਮੋਚੁਨੀ
ਈ॥ ਨਾਨਕਸਭੁਕਿਛੁਆਪਿਕਰਤਾਆਪਿਕਰਾਵੈਜੋਈ॥ ੨॥ ਸਚੇਭਗਤਤਸੰਗਹਰਿਪ

ਵਰੇਸਚੋਸਚੁਦ੍ਰਖਾਣੇਕਾਮਾ॥ ਧਨਸੋਤੇਸਾਚੀਵਣੀਸਾਚੈਸੀਪੁਛਣੇਕਾਮਾ॥ ਆਪੁ
ਪਛਣਿਤਾਸਚੁਜਾਣਹਿਸਾਚੇਸੋਈਪਰੀ॥ ਸਚਾਸਬਦੁਸਚੀਸੋਭਾਸਚੇਹੀਬੁਝੈ
ਹੋਈ॥ ਸਾਚਿਰਤੇਭਗਤਇਕਰੰਗੀਚੁਜਾਇਗੁਨਕੋਈ॥ ਨਾਮਕੀਸਚਉਮਸਤਿਵਿਲਿਸੈ
ਆਤਿਸੁਸਾਚੁਪਰਾਪਤਿਹੋਈ॥ ੪॥ ੨॥ ਸੂਹੀਛੰਤਮਹਲਾ ੨ ਜੁਗਜੋਮਪਲੋਵੈ
ਬਿਨੁਸਤਿਤਿਗੁਰੁਸੋਹਾਗੁਨਹੋਈਰਾਮਾ॥ ਨਿਹਚਭੁਰਾਜੁਸਦਾਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਗੁਨ
ਛੀਜਾ॥ ਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਗੁਨਕੇਈਸਦਾਸਚੁਹੋਈਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੰਜਾਣੈ ਆਧਪਿ
ਸੋਭਾਵਾਹੋਆਗੁਮਤੀਮਨਮੁਖਿਆ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਾਤਿ ਪਾਈਆਬਿਨੁ
ਹਰਿਨਾਵੈਮੁਕਤਿਨਹੋਈ॥ ਨਾਨਕਕਾਮਣਿਕੰਤੈਰਾਵੈ ਮਨਿਮਾਨੈ॥ ਸੁਖੁਹੋਈ॥ ੧॥ ਸਤਿ
ਗੁਰੁਸੇਵਿਯਨਬਾਲੜੀਏਹਰਿਵਰੁਪਾਵਹਿਸੋਈਸੀਗਾ॥ ਸਦਦੋਵਹਿਸੋਹਾਗਣੀਹਿ
ਨੈਮੇਲਾਵੇਸੁਹਹੋਈਰਾਮਾ॥ ਛਿਜੈਮੇਲਾਵੇਸੁਹਹੋਈਗੁਰਮੁਖਿ ਚਜੁਵੇਕੰਹੀ ਰਉਮੈਮਾਰਿ
ਛਡਿਆ॥ ਕਰਣੀਕਾਰਕਮਾਵੈਸਬਦਿਸਮਾਵੈ ਅੰਤਰਿਏਕੋਜਾਣਿਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਗੁਰਵੇਦਿਨਕਾਤੀ ਆਪਣਾਸਾਚੀਸੋਭਹੋਈ॥ ਨਾਨਕਕਾਮਣਿਪਿਰੁਵੇਆਪਣਾ
ਗਇਆਪ੍ਰਭੁਸੋਈ॥ ੨॥ ਗੁਰਕੀਕਰਕਰੇਯਨਬਾਲੜੀਏਹਰਿਪ੍ਰਭੁਦੇਈਮਾਣਹੋ॥
ਤਜਿਕੋਗਿਰਤੀਪੋਕਾਨਿਮੀਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖੁਪਾਏਹਾਮਾ॥ ਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖੁਪਾਏ
ਸਚਿਜਮਾਏਸਾਚਵਰਤੋਸਭੁਥਾਈ॥ ਸਦਾਸੰਗਿਗੁਰਕੇਦਿਨੁਰਾਤੀਕਮਾਣਿਸਾਚਿਜ
ਮਾਈ॥ ਹਰਿਸ੍ਰਪ੍ਰਦਤਾਸਬਦਿਪਛਤਾਕਾਣਿਕਾਇਆਕਾਪਲਹੋਈ॥ ਨਾਨਕਮਹਲੀ
ਅਹਲੁਪਛਣੈਗੁਰਮਤੀਪਰਿਪਾਏ॥ ੨॥ ਸਾਧਨਬਾਲੀਚੁਰਿਮੇਲੀਮੇਰੈਪ੍ਰਭਿਆਪਿ
ਮੇਲਾਈਕਾਮਾ॥ ਗੁਰਮਤੀਘਰਿਚਲਣੁਜੋਆਖੁਗੁਰਵਿਗਹਿਆਸਬਦਸੁਖਾਈਕਾਮਾ॥ ਪ੍ਰਭੁ
ਵਿਗਸਿਆਸਭਥਾਈਮੰਨਿਵਸਾਈਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਪਾਇਆ॥ ਸੋਜਸੁਸੁਖਾਲੀਮੋ
ਪ੍ਰਭੁਕਰਤੀਸਚੁਸੀਗਾਰੁਬਣਾਇਆ॥ ਕਾਮਣਿਨਿਮਾਣੀਓਸੁਖੈਖੋਈਗੁਰਮਤਿ
ਸਹਜਿਸਮਾਈ॥ ਨਾਨਕਆਪਿਪਿਮਾਣੀਕਰਤੈਨਾਮੁਨਵੈਨਿਧਾਈ॥ ੪॥ ੪॥ ਸੂਹੀ
ਛੰਤਮਹਲਾ ੨ ਹਰਿਹਰੇਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹੁਹਰਿਗੁਰੁਸੁਖੇਪਾਏਰਾਮਾ॥ ਅਨਦਿਨੋ
ਬਰਿਰਵਹੁਅਨਦਸਬਦਵਜਾਏਰਾਮਾ॥ ਅਨਦਸਬਦਵਜਾਏਹਰਿਜੀਉਘਰਿ
ਸੋਹਿਲੜਾਗਾਵਹੁਹਰੀ॥ ਆਦਿਨੁਕਗਤਿਕਗਹਿਗੁਰੁਮੋਹੈਸਾਧਸਤਸੰਗਤੀਪਾਈਆ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੁਸਲਾਹਿਸਾਚੈਸਾਚਿਨਾਮਿਵਡਿਆਈਆ॥ ਸਾਚੁਸਲਾਹੀਸਾਚੁ
ਸਾਚੈਸਾਚਿਮਨੁਲਿਵਲਾਵਹੁ॥ ਨਾਨਕਸਾਚੁਸਲਾਹਿਜੀਵਹੁਸਾਚੁਮਨਿਵਸਾਵਹੁ

ਸਦਹੀਸੋਹੈਜਹਰਿਕਿਰਿਕਿਰਪਾਘਰਿਆਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੁਰਤਾਰਮਨਿਆਸਾਈਦਰੁਤਿਆਜਹਿਨਾਮ
ਰਹੈਖਿਵਣਾਏਰਾਮ॥ਗੁਰਮੁਖੇਮਨੁਨਿਰਮਾਲੁਚੁਆਨਿਰਮਲਜਹਰਿਚੁਣਜਾਏਰਾਮ॥ਨਿਰ
ਮਥਗੁਣਗਾਏਨਾਮੁਮੰਨੈਵਸਾਏਜਹਰਿਕੀਐਸਏਣੀ॥ਜੋਨਮਾਰੇਵਿਚਿਆਸੇਈਜਾ
ਨਿਸਤਰੇਘਹਿਘਰਿਸਬਦਿਸਮਾਣੀ॥ਤੇਰੇਗੁਣਚਾਵਹਿਸਹਜਿਸਮਾਵਹਿਜਬਦੇਖੈ
ਲੀਖਾਲਏ॥ਨਾਨਕਬਖਸਭਲਾਜਨਮੁਤਿਨਕੇਰਾਜਿਨਾਤਿਗੁਰਿਰਿਮਝਾਇਲਏ॥੨॥
ਸੰਤਸਭਾਤਿਸਿਉਲਾਇਆਜਹਿਰਿਨੀਸਾਸੇਈ॥ਗੁਰਕੇਸਬਦਿਰਜੀਵਣਮੁਕਤੇ
ਮੁਕਤਏਹਰਿਨੈਲੈਵਲਾਏ॥ਹਰਿਨੀਸਾਚਿਤਿਲਾਇਆਗੁਰਿਸੋਭਾਤਿਸੈਦੀਆ
ਏਮਨੁਆਰਾਹਰਿਜਨੇ॥ਸੁਖਦਾਤਾਪਾਇਆਸੋਗੁਰੁਕੁਰਾਇਆਅਨਦਿਨੁਸੁਖਸਾ
ਜੇ॥ਗੁਰਸਬਦੇਰਾਤਾਸਹਜੇਮਾਤਾਨਾਮੁਮੀਠਵਾਏ॥ਨਾਨਕਤਿਨਘਰਿਸਦਹੀਜੀਤਿ
ਲਾਜੈਜਿਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਸਮਾਏ॥੩॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਜਗਕਰੀਅਭੁਲਾਇਆਜਹਿਰ
ਮਹਲਨਪਾਇਆ॥ਗੁਰਸੁਖੇਇਹਿਕਿਮੋਲਿਮੀਲਾਇਆਤਿਨਕੇਦੁਖਗਵਾਇਆ
ਰਾਮ॥ਤਿਨਕੇਚੂਕਹਰਿਮਨਿਭਾਇਆਸਦਗਾਵਹਿਰਿਰਾਤੇ॥ਹਰਿ
ਕੇਭਗਤਸਦਾਸਨਨਿਰਮਲਜੁਗਿਜੁਗਿਸਚਦੀਜਾਤੇ॥ਸਾਚੀਕਾਤਿਕਰਾਹੰਦੀ
ਜਾਪਹਿਰਿਦੈਸਚਾਸੋਈ॥ਨਾਨਕਸਚਾਸੋਹੈਲਾਸਚੀਸਚੁਭਣੀਸਬਦੇਮੁ
ਖੁਹੋਈ॥੪॥੫॥ਬਸੀਹੀਛੰਤਮਹਲਾ੩ ਜੋਵਰਹਰਿਵਸੁਚਲਾਵੈਤਾਚੁਰਜਾਣੈ
ਚਿਤਭਾਏਰਾਮ॥ਸਦਹੀਵਹਿਜੋਰਲਾਵਣੀਹਰਿਜੀਉ॥ਰੰਗਜਾਏਰਾਮ॥ਹਰਿਜੀਉ
ਜਾਏਗੁਰਕੇਸਬਦਿਸੋਹਾਗਣਕੰਤਪਿਆਰੀ॥ਸਾਰਿਜੰਞੀਸਦਹੋਨਿਰਮਲ
ਗੁਰਕੇਸਬਦਿਸੀਗਾਰੀ॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਸਦਹੀਸਾਚਾਜਿਨਿਆਪੈਆਪੁਪਾਇਆ
॥ਨਾਨਕਸਦਹੀਪ੍ਰਭੁਰਾਵੈਆਪਣਾਜੋਨਿਗੁਰਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਇਆ॥੧॥ਪਿਰਪੁਰਾ
ਅਵਰਾਖਾਲਦ੍ਰੀਏਅਨਦਿਨੁਸਹਜੇਮਾਤੀਆ॥ਗੁਰਮਤੀਮਨਿਆਨਦੁਭਇਆਤਿ
ਤਨਿਮੋਲੁਨਾਤੀਆ॥ਤਿਤੁਤਨਿਮੋਲੁਨਾਤੀਹਰਿਪ੍ਰਭੁਰਾਤੀਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਮੋਹੀਆ
ਲਾਏ॥ਅਨਦਿਨੁਰਾਵੈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਅਪਣਾਵਿਚਹੁਗਵਾਏਪੁਗਵਏ॥ਗੁਰਮਤੀਮਨਿ
ਸਬਦੁਵਸਾਇਆਆਪੁਪਣਾਪਰਹਰਿਤਿਆਗੀ॥ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਸਹਜੇਧਿਆਇਆ
ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵਡਭਾਗੀ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹੀਐਸਚਾਜਿਸੁਕਿਰਤੁਨਕੀਤਾ
ਜਾਏ॥ਇਕਨਾਪ੍ਰਭੁਚੁਪੈਵਿਚਿਦੇਇਕਨਾਮਤਡੋਰਾ॥ਇਕਨਾਨਾਮੁਧਾਰੈਸਿਰਜਣਹਾਰੁਵਡਭਾਗੀ
ਗੁਰੁਪਾਇਆ॥ਘਰਿਘਰਿਪ੍ਰਭੁਏਕੋਬੁਝਾਮੀਗੁਰਮੁਖਿਅਲਖੁਲਖਾਇਆ॥ਸਹਜੇਆਵਹੁਸਹਜੇ
ਜਾਵਹੁਸਹਜੇਕਾਰਕਮਾਵਹੁ॥ਸਹਜੇਹਰਿਗੁਣਬਾਣੀਗਾਵਹੁਸਹਜੇਨਾਮਿਸਮਾਵਹੁ॥ਸਹਜੇ
ਹੀਹਰਿਪ੍ਰਭੁਪਾਈਐਜਾਕੀਭਗਤਿਕਰਾਏ॥ਨਾਨਕਸਹਜੇਰਹਿਆਸਮਾਈਐਸਤਿਗੁਰਦਾਤਾਹਰਿਨੀਸਾਸੇ
॥੨॥੬॥

ਗਗਾਸ੍ਰੀਛੰਤਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ਸਤਿਗੁਰੁ

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਵਡਭਾਗਣਿ ਵਿਕਣਹਾਰਵਾਚਾਲਿਆ ਮਨਜੀਉ।ਹਰਿਨਹਿਮੁਖਿਆ ਆਖਿਆ ਇਹ ਗੁਰਬਾਣੀ ਨਿਤਿ ਚਵਾਚਾਲਿਆ ਮਨਜੀਉ।ਗੁਰਬਾਣੀ ਸਦ ਮੀਠੀ ਲਾਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਗਇਆ ਕਟੀ ਬੇੜੀ ਪੈਰ ਹਥ ਮੁਖਿ ਲਾਲਾ ਸਹਜੇ ਜਾਇ ਮਿਲਿਆ ਆਇ।ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਹੁ ਜਨਹੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਾ ਹੋਆ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਆਪਿ ਵਿਚਹੁ ਖੋਆ ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਸਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਆਪਿ ਕਰਿ ਆਪੇ ਕਰਣਾ ਜਿਨਿ ਉਪਾਇਆ ਆਪੇ ਹੀ ਫਿਰਿ ਕਹੈ ਕਿਸੁ ਨਾਲਿ ਕੀਚੈ ਕਿਸੁ ਨਾਲਿ ਨਾਹੀ ਕਿਸੁ ਨਾਲਿ ਕਰਣਾ ਜਿਸੁ ਨਾਲਿ ਕੀਚੈ ਸੋ ਮਰਿ ਜਾਇ ਕਿਸੁ ਨਾਲਿ ਕੀਚੈ ਕਿਸੁ ਨਾਲਿ ਨਾਹੀ ਕਿਸੁ ਨਾਲਿ ਕਰਣਾ ਜਿਸੁ ਨਾਲਿ ਕੀਚੈ ਸੋ ਮਰਿ ਜਾਇ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਕਰਦਾ ਆਪੇ ਹੀ ਫਿਰਿ ਕਹੈ ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਰਣਾ ਜਿਨਿ ਉਪਾਇਆ ਆਪੇ ਹੀ ਫਿਰਿ ਕਹੈ

ਸਿਮਰਿਐ ਸਿਧਿ ਪਾਈਐ ਗੁਰਿ ਨਾਨਕ ਗਣਤੀ ਧਰ ਚਲੀ ਸਭ ਓਟ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਸਿਖ ਸਭ ਆਖਦੇ ਵਡ ਪੁਰਖ ਵਡ ਅਪਾਰ ॥ ਵਡਾ ਕਹਿਐ ਕਿਆ ਹੋਵਸੀ ਜਾਚੈ ਕਵਣੁ ਪਿਆਰ ॥ ਵਡਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖਦਾ ਵਡੀ ਵਡੀ ਗਲ ਸਾਰ ॥ ਵਡਾ ਕਰਣਾ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ਵਡਾ ਵਡਾ ਦਰਬਾਰ ॥ ਵਡਾ ਵਡਾ ਵਡਾ ਤੂ ਨਾਨਕ ਵਡਾ ਵਡਾ ਵਿਚਾਰ ॥੨॥ ਵਡਾ ਵਡਾ ਵਡਾ ਤੂ ਨਾਨਕ ਵਡਾ ਵਡਾ ਵਿਚਾਰ

ਆਇਆ ਤਿਸੁ ਜਾਣਾ ॥ ਗੁਰ ਚਰਣਾ ਵੇਮੁਖਿ ਪਰਦੇਸੀ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਘਰਿ ਜਾਣਾ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਹੋਆ ਪੂਰਬ ਲੇਖੁ ਤਿਨ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਗਾ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਕਾਟੇ ਸਤਿਗੁਰ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਜਾਗਾ ॥ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਿਰਤਿ ਲਗਾਏ ਨਾਨਕ ਦਰਿ ਸੋਹਹਿ ਸੇ ਕੇਤੇ ॥ ਸੁਣਿ ਬਾਲਾ ਏਕੋ ਕਰਿ ਜਾਣਹੁ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਕਹਣੇ ਕੇਤੇ ॥ ਸੁਣਿ ਬਾਲਾ ਵੇਮੁਖ ਕੀ ਕਿਰਤੁ ਦਮਾਨੇ ॥ ਸੁਣਿ ਬਾਲਾ ਵੇਮੁਖ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਜੋਨੀ ਫਿਰਹਿ ਅਜਾਨੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵਹਿ ਸੁ ਕਰਹਿ ਕਰਾਏ ਆਪਣਾ ਨਾਉ ਜਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸਭ ਫਲ ਪਾਏ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਜੋ ਮੁਖ ਮੋੜੇ ਤਿਨ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਣਾ ਚੁਕਾ ਤਿਨ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਪਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੭ ॥ ਸੂਹੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ॥ ਹੋਵੈ ਹਰਖੁ ਸਦਾ ਗੁਰ ਦੇਖਣ ਜਾਵਾ ॥ ਗੁਰ ਦੇਖਣ ਜਾਵਾ ਜੀਉ ਤਨੁ ਵਾਰੀ ਵਾਰੀ

ਰਹੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਇਹੈ ਪਤਿ ॥ ੨ ॥ ਤੁਧੁ ਸਚੁ ਉਪਾਇਓ ਸਭੁ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਸਚੀ ਕਾਰ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਫੁਰਮਾਣੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਪਾਸਾਰ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਸਚੁ ਤੂ ਜਾਣਹਿ ਜਾਣਦਾ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਸਚੀ ਕਾਰ ॥
ਜਾਣੈ ਜੇਈ ਪਛਾਣੈ ਜਾਣੈ ਕੁਦਰਤਿ ਸਿਫਤੀ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਸਚੀ ਸਿਫਤੀ ॥
ਆਖੈ ਦੇਖੈ ਠਾਕੁਰ ਕਾਰੈ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਸਚੀ ਕਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀਧਾ ਤੁਝੈ ਠਕੁ ॥
ਤੁਝ ਨਾਨਕ ਕਾ ਮਾਣੁ ॥ ੨ ॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਵੰਞਾ ਝੋਲੀ ਵੰਞਾ ਵਾਰ ਵਾਰ ਤੁਧੁ ਪਾਵਾ ਨਾਉ ॥ ਤੂ ॥
ਉਬਾਲਿ ਜਾ ਈਸਰ ਬਰਮੇ ਆਜੀ ਨਿਤ ਮੁਖ ਪਾਦਾ ਖੇਲਾਇ ॥ ਮੈ ਤੇ ਅੰਧੇ ਤੇਰੇ ॥
ਬਿਰਦੇ ਠਾਕੁਰ ਸਰਸਿ ਮੁ ਮਾਣਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤੂ ਦਾਤੀ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜਗੁ ਭਰਮਾਣਾ ॥
ਭਈ ਅੰਮੋਲੀ ਕਰਤ ਤੇਰੀ ਮੂਰਖ ਤਿਸੁ ਗਿਰ ਉਪਰਿ ਕਰਉ ਈਸਰੀ ॥
ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਭਾਵੰਤਾ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ਸੂਹੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਜਨ ਮੁਖਿ ਸਭਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਭ
ਪੂਰਾ ਸਿਮਰਿ ਅਵਰ ਜਨ ਜਾਣਾ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤ ਭਾਈ ਸੁਤ ਬੰਧਪ ਜੀਅ ਦਾਨੁ ਜਿਨਿ ਆਣਾ ॥
ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭ ਤਿਸ ਕੀ ਮਾਇਆ ਸਰਬ ਗੁਣਾ ਕਰਤਾ ॥ ਅੰਤਰ ਜੀ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ॥
ਮੇਰਾ ਸਰਬ ਗਤਿ ਆਕਾ ਪੂਰਾ ॥ ਤਾ ਕੀ ਸਰਣਿ ਜਪਿ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਨਿਧਾਨਾ ॥
ਸਦ ਸਦ ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ਨਾਨਕ ਸ ਦਰੁ ਕਬਹਿ ॥ ੧ ॥ ਐਸੋ ਗੁਰੁ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥
ਐਸੋ ਜਿਤੀ ਆਖੈ ਪ੍ਰਭੁ ਜੇਮਾ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਤੇ ਉਤਰਿ ਜਰਿ ਸੰਤੁ ॥
ਨਿਤ ਨਵੇ ॥ ਰਹਿ ਖੁਦੀ ਆਈ ਐ ਪ੍ਰਭੁ ਆਈ ਐ ॥ ਚੁਨਿ ਨਿਨਾ ਆਈ ਐ ॥ ਗੁਰ
ਚਰਣੀ ਲਾਗੇ ਮਨੁ ਖੁਤੇ ਮੀਨੀ ਦਿਆ ਦਰਿ ਪਾਈ ਐ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਿਤ ਗਾਵਣ
ਖੁਧਿ ਐਸੇ ਢਿਗਿ ਜਗੁ ਨਾਗੀ ਸੰਤਹੋ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਈ ਆਕਾ ਦਤਾ ਪੁਰਾ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ॥
ਹੋ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਹਰਿ ਗੁਣੀ ਨਿਧਿ ਹਰਿ ਸੰਤ ਨੇਵੇ ਜਿਆ ਪੁਰਾ ॥ ਸੰਤ ਚਰਣ ਰਜ ਮੇ
ਵਡਭਾਗੀ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਆਪੁ ਮੀਟਿਆ ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹਾਇਆ ॥
ਰਿਪੁ ਕਾਮ ਕੋਪ ਪਾਪ ਗੇ ॥ ਸਹਜ ਭਾਇ ਜਨੁ ਮੁਕਤੁ ਭਇਆ ਹਰਿ ਭੇਟਿਆ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥
ਜਿ ਸਕਾ ਸਤਿ ਨਤੀ ਮੋ ਛੋਡੀ ਆਵੈ ਜਾਤੇ ਜਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ
ਚੀ ਐ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਗਾਗੁ ਮੈਗਲ ਖੰਨਿ ਤਰਿਜਨ ਨਾਲ ਪੁੰਨੀ
ਇਛ ਜਬਾ ਈਰਮਾ ॥ ਡਿਗਿ ਤੇ ਅਪੁਨੇ ਸੁਆਮੀ ਸੇਤੀ ਮੇਲੇ ਆਵਾ ਈਰਮਾ ॥ ਆਇ
ਨਸੀ ਪਾਇਆ ਖੁਧਿਆ ਇਆ ਸਗਲ ਮਿਟਾਇ ॥ ਸੰਤਿ ਸਜਨ ਮਿਲਿ ਮੇਲੁ
ਰਚਨੀ ਆਨ ਬਿਧਿ ਗਿਰਹਿ ਆਇਆ ਵਿਚਿ ਸੀਧਾ ਧਰਿ ਜੰਞੀ ॥ ਕਰੁ

ਨਾਨਕ ਜਸੁ ਗਾਵਹੁ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਈ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਸੂਹੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਆਮੀ ਨੈਣੀ ਦੇਖਿ ਦਰਸੁ ਤੇਰਾ ॥ ਕਾਰਜ ਜਿਨਹਿ ਸਵਾਰੇ ॥
ਭੈ ਅਗਨਿ ਸਮੁੰਦੁ ਗਹਿਰਾ ਅਥਹੁ ਬੇੜੀ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾ ॥ ਕਰਿ ਆਸਾ ਤੇਰੇ ਚਰਣ ਅਰਾਧੇ ॥
ਈ ॥ ਜਨਿ ਸਭਿ ਥਲ ਜੀਆ ਕੇ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਸੀਤ ਦੇਖਤ ਤਤ ਜੋਈ ॥ ਭਰਮ ਮੋਹ ਕਾਟੇ ॥
ਸਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇ ਪੂਰੇ ਨੇਮਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ਨੈਣ ਦੇਖਿ ਦਰਸੁ ਤੇਰਾ ॥ ੧ ॥ ਕੋਟਿ
ਕਰਮ ਕਿਰਿ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤਮ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸੁਣੀ ਅਤੇ ਆਇ ਬਿਨਾਸੀ ਮਾ ॥ ਸੁਣਿ ਬੁਝਿ
ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਾਲੁ ਵੈਕਟੀ ਐ ਕਾਲ ਕੀਰਤਿ ਸੀਗਾ ॥ ਕਟੀ ਐ ਜਮ ਜੰਜੀਰ ਮਿਲਿ
ਬਿਨਸੀ ਸਭ ਗਲਾ ਮਿਲਿ ਸੁਖਿ ਆਸਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਪੁ ਪੀ ਐ ਚਿਤ ਤੀ ਲਾਗੇ ਸਾਹ
ਜਿਹੀ ਆ ॥ ਕਲਾ ਮਲਾ ਦੁਖ ਜਾਲੇ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤ ਕੋ ਮਨ ਕੀ ਦੁਖ ਮਤਿ ਨਾਸੀ ॥ ਕਰਿ ਨਾਨਕ
ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸੁਣੀ ਐ ਮਿਲਿ ਆਵੈ ਨਾਸੀ ॥ ੨ ॥ ਕਰੋ ਰਿ ਹਸਤ ਤੇ ਮੀਟ ਲਾ
ਕਮਾਵਹਿ ਚਰਣ ਚਲਹਿ ਪ੍ਰਭ ਮਾਰਗਿ ਜਾ ॥ ਕਵਲ ਸਗਲ ਸਵਾਰਿ ਮੇਵਾ ਜੋ ਤੇਰੇ ਰਿ ਬੁਧ
ਰਸਿਆ ॥ ਕਵਨ ਜੁਗਤਿ ਰਿਆ ਨਰਿ ਜਿਸਿ ਆਸਾ ਕਰਿ ਮੇਵਾ ॥ ਅਗਾਧਿ
ਕਥਾ ਐ ਉਪ ਜੇ ਬਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂ ॥ ਸਹਜ ਛਤ ਲਾਏ ਜਗਲੇ ਕੁਦਰਤਿ
ਕੀ ਆ ਅਪਾਰ ਗੀ ॥ ਕਰੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਪਾਈ ਜੋ ਮਨੁ ਸਦਾ ਚਰੇ ਤੇਰੈ ਮਾਰਗਿ ॥ ੩ ॥ ਏ
ਉਦਮੁ ਕਰਿ ਆਈ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤੇ ਇਵ ਭਗਤਾ ਕਾ ॥ ਏ ਤੇ ਰਗੁ ਏ ਤੇ ਰਸ ਭੋਗਤ ਰਿਜ
ਰਣੀ ਮੁ ਭਾ ॥ ਮੁਲਾ ਗਾ ॥ ਮੁਲਾ ਗਾ ਚਰਣੇ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਣੇ ਚਰਣ ਰਜ ਜੋ ਪਾ ॥ ਸ
ਕੁਲਿ ਛੁਟੇ ਰਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲੇ ਨਾਮੇ ਨ ਠਕੁਰ ਦੀ ਨਦਾਇ ਆਲਾ ॥ ਮੋ ਤਿ ਨਿ ਗੁਣ ਪ੍ਰੀਤ ਮ ਸੁਖ
ਸਗਲ ਸੰਤ ਭੈ ਗਿ ਮੁ ਜਾ ॥ ਕਰੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ਚਰਣ ਕਮਲ ਮਨ ਭਾਵੈ ॥
ਕਾ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ਸੂਹੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਜਪੇ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਸਾਜਿਆ ਸੰਤ ਕਰਾਏ ਜਗਤ
ਗਾਵਹਿ ਸੋਹਿਲੜਾ ਸਿਮਰਹਿ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਣਾ ਸਗਲੇ ਪਾਪ ਪਰਜਾਵ ਹਿ ਮਾ ॥ ਸ
ਵਿਚੁ ਣਾ ॥ ਇਹ ਮਾ ਪਦੁ ਪਾਇ ਆ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਉਤ ਅਬ ਣੀ ॥ ਸਜ ਜਕ ਬਧ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਤਿ
ਮੀਠੀ ਕਰੀ ਆ ਕਬ ਣੀ ॥ ਭਰਮਾ ਸੈਂ ਜੋ ਮੁ ਕਤ ਪ ਭਾ ਜਾ ਆ ਬਿ ਚ ਭ ਨੀ ਵ ਧ
ਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਦੇਹਿ ਇਆ ਸਭ ਬ ਕ ਬਾ ਬ ਣਿ ਆ ਈ ॥ ੧ ॥ ਅਨੰਦ ਵ ਜ
ਨਿ ਨਿ ਤ ਵ ਜੇ ਪ ਬ ਹ ਮੁ ਨਿ ਪ੍ਰ ਭ ਰ ਮਾ ॥ ਗੁ ਗੁ ਮੁ ਖੇ ਸ ਜ ਜ ਕ ਣੀ ਸਾ ਗੀ ॥ ਬਿ ਨ ਜੇ ਕੁ
ਭੈ ਖ ਡ ਮਾ ॥ ਅ ਨ ਦ ਬ ਣੀ ਗੁ ਮੁ ਖਿ ਵ ਖ ਣੀ ਜ ਸੁ ਸੁ ਣਿ ਸੁ ਣਿ ਮ ਨ ਤ ਨ ਠ ਰੈ

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri

ਆਸਾ ਸਬਦੁ ਸੁਖਾਤਿ ਸਹੀ ਛਇਆ ਏਜੈ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਾਰਿਆ ॥ ਘਰ ਮਾਹਿ ਨਵੇ ਨਿਧੇ
ਭੰਡਾਰ ਸਮਾਨਿ ਗੁਰਾ ॥ ਸਨਮੁਖ ਜਨ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਦਾਸ ਵਿਚੇ ਪੁਰਨ ਜਨ ਕੇ ਕਰਾ ॥ ੨ ॥ ਛ
ਇਆ ਪ੍ਰਭਿ ਛਤ੍ਰ ਧਰਿ ਕੀ ਸਿਸਗਲੀ ਤਪ ਤਿ ਬਿਨਸੀ ਰਾਮਾ ॥ ਦੁਖ ਪਾਪ ਕਾਟੇ ਰੋਗ
ਰਜੁ ਆਇ ਆਰਾਸੀ ਰਾਮਾ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਾਇ ਆਪੈ ਹੀਰ ਬਾਧਾ ਇਆ ॥ ਜਾਚੁ ਧਨੁ ਪ੍ਰਭੁ
ਲਾਭਿਆ ॥ ਜੇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਸਦਾਇਆ ਈਆ ਸੇਵਤ ਬੈਸਤ ਖਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਨਿਧਾਨ
ਸੁਖ ਸਹਜ ਰਸੁ ਆਮੀ ਜਾ ਲਿਬਾ ਲਿਆ ਮੋਹੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀਆ ਜਾਣਦੀ
ਤਿ ਸੁਖਿ ਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ੩ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਬਾਲਿਆ ਬਾਲ ਨਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵ
ਰਿਆ ਆਰਾਮਾ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮੋਹਿ ਆਮਾ ਤੀਤ ਜਾਨ ਸਚ ਸੋ ਗੁਣ ਜਾ ਭਰਿ ਰਾਖਿਆ
ਰਾਮਾ ॥ ਗੁਣ ਗਾਏ ਪ੍ਰਭੂ ਧਿਆਏ ਸਾਚਾ ਸਗਲਾ ਇਛ ਪਾਈਆ ॥ ਰਾਚਨ ਰਚਾ
ਸਦ ਜਾਗੇ ਮਨਿ ਵਜੀ ਆਵਾ ਧਾਈ ਆ ॥ ਕਰੀ ਦਰਿਸੁ ਆਪਿ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ
ਪਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਸ੍ਰੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੇਰਾ ਜਾਗੋ ਤੇਰਾ ਸਾਗਰੁ ਜਿਆ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥ ਚੋਪੜਿ ਚਾਰਿ ਰਾਚਿ ਰਚਨਾ ਰਾਖੀ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥ ਗੁਰ ਸਬ
ਚੀਤ ਰੀ ਆਵਹੁ ਨੈਨਾ ਮੀ ਚੁਕੇ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੋ ਈ ਭਲਾ ਮਾਨਹੁ
ਸਚੁ ਸਾਹਿਬ ਸਚਾ ਥਾਨਾ ॥ ਦੁਖ ਭਰਮ ਭਉ ਅਪਨਾ ਖਿਆ ਸਾਧ ਸਗਾ ਸਮਾ ਈ ॥
ਅਗਿ ਸਿਆ ਕਿਲਬਿਖ ਗਏ ਗਿਰਤਾ ਅਨਕੀ ਚੇਤੀ ਨਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿ ਜਨ ਮਜਨੁ
ਆਪਿ ਕਰਾਇਆ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ॥ ਆਪਨ ਦਾਸਨ ਆਪਿ ਰਾਖਿਓ
ਤਿ ਕੀਨੇ ਰਾਮਾ ॥ ਕਰਿ ਅਪੁਨੀ ਦਾਸੀ ਈ ਉਦਾਸੀ ਤਿ ਮੰਦਰਿ ਬਿਤਿ ਪਾਈ ॥ ਅਨਦ
ਬਿਨੁ ਦਾਸੀ ਮਨ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਚਾ ਵੰਞਿ ਕਥ ਪ੍ਰਭ ਜਾਈ ॥ ਸਾਵਣ ਭਗਤ ਜਨਿ ਜਦ ਸੋਭਾ
ਨਿ ਆਸਾ ਅਨੁਜਨ ਚੀਨੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਵਰਿ ਮੰਗਿ ਤੇ ਮੇਲਾ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਸੰਗੀਨੇ ॥ ੨ ॥
ਆ ਕਰਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੂ ਜਾਚਾ ਤਿ ਕਰਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੂ ਜਾਚਾ ॥ ਆਪਨ ਆਪਿ ਸੁਆਮੀ
ਸੰਤ ਸਭਾ ਮਾਹਿ ਪ੍ਰਭੂ ਜਾਚਾ ॥ ਆਪਨ ਆਪਿ ਸੁਆਮੀ ਸੰਤ ਸਭਾ ਮਾਹਿ ਪ੍ਰਭੂ ਜਾਚਾ ॥
ਪ੍ਰਭੂ ਪਾਵਨ ਪਾਵਨ ਸੁਨਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬਾਨੀ ਮੈਲ ਗਵਾਈ ॥ ਆਸ ਦਾਸ ਦਾਸ ਦਾਸ
ਦਾਸ ਦਾਸ ਦਾਸ

ਪੂਰਨਪੂਰਖਅਚੁਤਆਬਿਨਾਸੀਜਸੁਵੇਦਪੁਰਾਣੀਗਾਇਆ॥ਅਘਨਾਸੀਬਿਦ੍ਰੁਮੀਆ
ਧਰਮਸੇਜਨਿਸਕਲਮੁਧਿਆਇਆ॥੧॥ਨਦ੍ਰਵੀਨਿਧਿਸਿੱਧਿਚੀਨੇਕਰਤੇਤੇਂਦਿਨਆ
ਵੈਕਾਈਲਾ॥ਖਾਤਖਰਚਤਬਾਬਿਲਛਤਸੁਖੁਪਾਇਆਕਰਤੇਕੀ[ਦਾਤਿਸਾਈਲਾ
॥ਦਾਤਿਸਵਾਈਨਿਖੁਟਿਨਜਾਈਅੰਤਰਜਾਮੀਪਾਇਆ॥ਕੋਟਿਬਿਘਨਜਾਲੇਉ
ਰਿਨਸਰੇਦੁਖੁਨਨੇੜੈਆਇਆ॥ਸਾਹਤਿਸਜਨਆਨੰਦਘਨੇਰੇਬਿਨਸੀਭੂਖਸਬਾਈ
॥ਨਾਨਕਗੁਣਗਾਵਹਿਸੁਆਮੀਕੇਅਚਰਜੁਜਿਸੁਵਡਿਆਈ॥੨॥ਜਿਸੁਕਥਚਸੁ
ਤਿਨਹੀਕੀਆਮਣਸੁਕਿਆਵੇਚਾਰਾ॥ਕੁਰਗਤਜੋਹਾਨਿਹਕਿਗੁਣਤਵਦਿਨਸਦ
ਕਰਨਿਜੇਕਾਰਾ॥ਗੁਣਤਾਈਂਏਹੀਅਨਦਉਪਜੋਸਾਧਸੰਗਤਿਸੰਗਿਬਨੀ॥ਜਿ
ਨਿਉਦਖੁਕੀਆਤਾਲਕੇਗਤਿਸਕੀਉਪਮਾਕਿਆਗਨੀ॥ਅਨਹਤਰਿਤੀਰਥਖਪੁਨਸੁ
ਰਿਆਮਹਾਨਿਰਮਲਚਰਾ॥ਪਤਿਤਪਾਵਨੁਬਿਰਦੁਸੁਆਮੀਨਨਕਸਬਦਅਥਾ
॥੪॥ਗੁਣਨੀਧਯਾਨੇਚਾ ਪ੍ਰਭੁਕਰਤਾਉਸਤਤਿਕਉਨੁਕਰੀਜੈਆ॥ਸ਼ੰਤਾਂ
ਚੋਨੀਤੀਸੁਆਮੀਨਮੁਮਤਸੁਦੀਜੈਆ॥ਨਾਮੁਦੀਜੈਦਾਨੁਕੀਜੈਬਿਸਰਨੁਜੀਅਕਾ
ਖਿਨੁ॥ਗੁਣਤੇਪਾਲਉਚਕੁਸਨਸਦਗਾਈਐਅਨਦਿਨੁ॥ਜਿਸੁਪ੍ਰੀਤਿਵਾਗੀਸ
ਅਸੋਤੀਮਨੁਤਨੁਅੰਮ੍ਰਿਤਭੀਜੈ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਇਛਪੁਨੀਪੋਖਿਦਰਸਨੁਜੀਜੈ॥
੪॥੧੦॥ਸ੍ਰੀਗੌਂਡਚੌਪਦਾਮਹਲਾ ੫ ਮਿਲਚੌਚੇਚਦਾਜੀਹਰਿਸਜਣਲਧਮੁਅੰਤਰਿਆਉਸੀ
ਅਲਿਕਢੀਜੀ ਓਹੁਕਦੇਨਥੋਵੇਕਢੈ॥ਕਉਣੁਛੋਹਿਜਾਨੈਪੁਰਖਭਗਵਨੈਅਉਜੁ
ਕੋਨਥੋਤਲੇ॥ਪਤਿਤਪਵਨੁਹਰਿਬਿਰਦੁਸਦਈਇਕੁਤਿਭੁਨਸੀਕੁਨੈਘਾਲੇ॥ਘਟਘਟ
ਵਾਸੀਸਰਬਦਨਿਵਾਸੀਨੇਰੈਹੂਤੇਨੇਰਾ॥ਨਾਨਕਦਾਸੁਸਦਸਰਣਾਗਤਿਹਰਿਮੀਤੁਸਜਣੁ
ਮੇਰਾ॥੧॥ਰਹਉਬਿਸਮੁਕਥੀਜੀਹਰਿਦਰਸਨੁਦੇਖਿਅਪਾਰਾ॥ਮੇਰਾਸੁੰਦਰੁਸੁਆਮੀਜੀਉ
ਚਲਨਕਮਲਪਗਡਾਰਾ॥ਪ੍ਰਭੁਪੇਖਤਜੀਵਾਂਪ੍ਰਭੁਜੀਵਾਂਬਿਰਹੁਮੁਏਦੁਖੁਜਾਵੈ॥
ਆਦਿਅੰਤਿਮਧਿਪ੍ਰਭੁਰਾਖੈਜਾਲੇਥਾਲੇਮਾਲੀਆਲਿਸੰਮ੍ਹੈ॥ਚਲਨਕਮਲਸੰਮ੍ਹਾ
ਗੁਰਤਨਿਆਭਵਦਜਲਉਤਰੇਪਾਰਾ॥ਨਾਨਕਸਾਜਣਿਪੂਰਨਪਰਮੇਸੁਰਤੇਕਾਅੰਤੁਨਪਾਵਣਹਾ
ਹਉਨਿਮਖਛੋਡਾਜੀਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੋ॥ਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਕਹਿਆਜੀਸਾਚਾਅਲਖ
ਅਬੀਚਾਰੋ॥ਮੋਹਿਸਾਹੁਦੀਨਤਜਾਮੁਕੀਨਜਨਮਾਸਣਦਾਖਨਨੋ॥ਸਹਜਸੁਖਅਨੰ
ਦਘਨੇਰੋਹਉਮੈਬਿਨਠੀਗਾਨੋ॥ਸਭਕੋਮਹਿਸਭਤੁਹੈਬਾਹਰਿਕਾਹੂਦੇਖਤਨਾਹੀ॥ਨਾ
ਪੂਰਨਪੂਰਖਅਚੁਤਆਬਿਨਾਸੀਜਸੁਵੇਦਪੁਰਾਣੀਗਾਇਆ॥ਅਘਨਾਸੀਬਿਦ੍ਰੁਮੀਆ
ਧਰਮਸੇਜਨਿਸਕਲਮੁਧਿਆਇਆ॥੧॥ਨਦ੍ਰਵੀਨਿਧਿਸਿੱਧਿਚੀਨੇਕਰਤੇਤੇਂਦਿਨਆ
ਵੈਕਾਈਲਾ॥ਖਾਤਖਰਚਤਬਾਬਿਲਛਤਸੁਖੁਪਾਇਆਕਰਤੇਕੀ[ਦਾਤਿਸਾਈਲਾ
॥ਦਾਤਿਸਵਾਈਨਿਖੁਟਿਨਜਾਈਅੰਤਰਜਾਮੀਪਾਇਆ॥ਕੋਟਿਬਿਘਨਜਾਲੇਉ
ਰਿਨਸਰੇਦੁਖੁਨਨੇੜੈਆਇਆ॥ਸਾਹਤਿਸਜਨਆਨੰਦਘਨੇਰੇਬਿਨਸੀਭੂਖਸਬਾਈ
॥ਨਾਨਕਗੁਣਗਾਵਹਿਸੁਆਮੀਕੇਅਚਰਜੁਜਿਸੁਵਡਿਆਈ॥੨॥ਜਿਸੁਕਥਚਸੁ
ਤਿਨਹੀਕੀਆਮਣਸੁਕਿਆਵੇਚਾਰਾ॥ਕੁਰਗਤਜੋਹਾਨਿਹਕਿਗੁਣਤਵਦਿਨਸਦ
ਕਰਨਿਜੇਕਾਰਾ॥ਗੁਣਤਾਈਂਏਹੀਅਨਦਉਪਜੋਸਾਧਸੰਗਤਿਸੰਗਿਬਨੀ॥ਜਿ
ਨਿਉਦਖੁਕੀਆਤਾਲਕੇਗਤਿਸਕੀਉਪਮਾਕਿਆਗਨੀ॥ਅਨਹਤਰਿਤੀਰਥਖਪੁਨਸੁ
ਰਿਆਮਹਾਨਿਰਮਲਚਰਾ॥ਪਤਿਤਪਾਵਨੁਬਿਰਦੁਸੁਆਮੀਨਨਕਸਬਦਅਥਾ
॥੪॥ਗੁਣਨੀਧਯਾਨੇਚਾ ਪ੍ਰਭੁਕਰਤਾਉਸਤਤਿਕਉਨੁਕਰੀਜੈਆ॥ਸ਼ੰਤਾਂ
ਚੋਨੀਤੀਸੁਆਮੀਨਮੁਮਤਸੁਦੀਜੈਆ॥ਨਾਮੁਦੀਜੈਦਾਨੁਕੀਜੈਬਿਸਰਨੁਜੀਅਕਾ
ਖਿਨੁ॥ਗੁਣਤੇਪਾਲਉਚਕੁਸਨਸਦਗਾਈਐਅਨਦਿਨੁ॥ਜਿਸੁਪ੍ਰੀਤਿਵਾਗੀਸ
ਅਸੋਤੀਮਨੁਤਨੁਅੰਮ੍ਰਿਤਭੀਜੈ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਇਛਪੁਨੀਪੋਖਿਦਰਸਨੁਜੀਜੈ॥
੪॥੧੦॥ਸ੍ਰੀਗੌਂਡਚੌਪਦਾਮਹਲਾ ੫ ਮਿਲਚੌਚੇਚਦਾਜੀਹਰਿਸਜਣਲਧਮੁਅੰਤਰਿਆਉਸੀ
ਅਲਿਕਢੀਜੀ ਓਹੁਕਦੇਨਥੋਵੇਕਢੈ॥ਕਉਣੁਛੋਹਿਜਾਨੈਪੁਰਖਭਗਵਨੈਅਉਜੁ
ਕੋਨਥੋਤਲੇ॥ਪਤਿਤਪਵਨੁਹਰਿਬਿਰਦੁਸਦਈਇਕੁਤਿਭੁਨਸੀਕੁਨੈਘਾਲੇ॥ਘਟਘਟ
ਵਾਸੀਸਰਬਦਨਿਵਾਸੀਨੇਰੈਹੂਤੇਨੇਰਾ॥ਨਾਨਕਦਾਸੁਸਦਸਰਣਾਗਤਿਹਰਿਮੀਤੁਸਜਣੁ
ਮੇਰਾ॥੧॥ਰਹਉਬਿਸਮੁਕਥੀਜੀਹਰਿਦਰਸਨੁਦੇਖਿਅਪਾਰਾ॥ਮੇਰਾਸੁੰਦਰੁਸੁਆਮੀਜੀਉ
ਚਲਨਕਮਲਪਗਡਾਰਾ॥ਪ੍ਰਭੁਪੇਖਤਜੀਵਾਂਪ੍ਰਭੁਜੀਵਾਂਬਿਰਹੁਮੁਏਦੁਖੁਜਾਵੈ॥
ਆਦਿਅੰਤਿਮਧਿਪ੍ਰਭੁਰਾਖੈਜਾਲੇਥਾਲੇਮਾਲੀਆਲਿਸੰਮ੍ਹੈ॥ਚਲਨਕਮਲਸੰਮ੍ਹਾ
ਗੁਰਤਨਿਆਭਵਦਜਲਉਤਰੇਪਾਰਾ॥ਨਾਨਕਸਾਜਣਿਪੂਰਨਪਰਮੇਸੁਰਤੇਕਾਅੰਤੁਨਪਾਵਣਹਾ
ਹਉਨਿਮਖਛੋਡਾਜੀਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੋ॥ਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਕਹਿਆਜੀਸਾਚਾਅਲਖ
ਅਬੀਚਾਰੋ॥ਮੋਹਿਸਾਹੁਦੀਨਤਜਾਮੁਕੀਨਜਨਮਾਸਣਦਾਖਨਨੋ॥ਸਹਜਸੁਖਅਨੰ
ਦਘਨੇਰੋਹਉਮੈਬਿਨਠੀਗਾਨੋ॥ਸਭਕੋਮਹਿਸਭਤੁਹੈਬਾਹਰਿਕਾਹੂਦੇਖਤਨਾਹੀ॥ਨਾ

ਕਰਸਭੋਦੰਦਸਗਣਈਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮੁਮਨਿਸਿਧਾਹੀ॥੨॥ਮੇਰੈਮਨਤਨਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਲਗਿਨਿ
ਰਭਉਭਇਆਸਭਿਆਸਾਪੂਰੀ॥ਸਾਰਿਗਪਾਣਿਸੁਣੀਜੀਉਤਾਰਾਗਨਕਾਭਾਰਿਪੂਰਾ
ਆਇਨਾਪਉਤਿਸਕੀਦਾਸੀਮੈਨਮਆਵੈਜਾਏ॥ਧਨਸਭਅਰਥਕਥਸਭਿਪੂਰਾਸਭਿ
ਦੀਵਿਛੁਜਾਏ॥ਸ੍ਰਬਰਤਿਸੀਂਗਾਰਗੁਨਗਾਵਹਿਰੰਗੇਸਿਧਸਾਧਿਕਮੁਨਿਜਨਧਿਆਇ
ਆਨਨਕਸਾਨਿਕਿਪਾਨਿਧਸੁਆਮੀਵਡਭਾਗੀਜਪਿਰਹਾਇ॥੩॥੧੧॥੨੬॥
ਵਰਸੁਦੀਪਕੀ ਮਹਲੋਪੰਜਵਾ ੫ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਸਲੋਕੁਮਃ ੨ ਸ੍ਰੁਤੇਵਾਸਿਦੰਤਗਣੀਪਗੀਪੁਰਾਵਣਜਾਇ॥ਪਿਰਚੁਰੰਛਿਤਿਆਲਿਆਖ
ਲੈਂਮੰਦੜੈਜੋਗਾਇ॥ਮਿਲਣਕਰਿਕੈਖਾਇਐਬਧੁਸਾਦਹਾਰਿਆਜੋਗੁ॥ਬਧੁਕਤਹਾਰਿ
ਭਿਜਾਜਾਇਵਿਜੋਗੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਿਰੁਵੈਸੁਪਰਥਹਿਆਗਿਰਤੀਸਾਜਿਸੀਗਾ
ਰਿ॥ਸਹਜਿਸਚੁਪਿਰੁਰਵਿਆਗਿਰਮਾਉਰਧਾਰਿ॥ਆਗੈਆਕਾਗੈਸਭੁਕੋਹਾਣਿ
ਆਪਿਮੇਲੇਕਰਤਾਰਿ॥ਨਾਨਕਪਿਰੁਪਾਇਆਗਰਿਸਾਚਾਸਦਾਸੋਹਾਗਣਿਨਾਰਿ॥੧॥ਮਃ ੨
ਸ੍ਰੁਤੇਵਾਇਨਿਮਾਣੀਇਸੰਸਾਰਿਸਦਾਜਾਲੇ॥ਨਾਨਕਜਨਮੁਸਵਰਹਿਆਪਣਾ
ਦੀਨਾਲੇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਅਪੋਤਬਤੁਮਚਾਈਕਿਨੁਆਕਾਸਪਤਲਾ॥ਧ੍ਰਮੇਧਰਤੀਸਾਜੀਅ
ਚੰਦੀਧਰਮਸਾਲਾ॥ਅਪਿਉਪਾਇਖੇਪਾਇਦਾਸਚੇਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਸਭਨਰਿਜਕੁਜੀਆ
ਦਿਦੇਤੇਗਾਪੁਰਖੁਨਿਰਾਲਾ॥ਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਆਪੇਪ੍ਰਭੁਪਿਆਲਾ॥੧॥ਸਲੋਕੁਮਃ ੨
ਸ੍ਰੁਤਬਤਾਜੋਪਜਾਈਜਾਮੀਨੈਖੋਪਿਸਚੁਨਉ॥ਸਤਿਗੁਰੁਅਪਣਾਮਨਾਇਲੈਭੁਪ੍ਰਚਰੀ
ਤਾਅਗਲਾਦੁਜਾਨਾਹੀਥਾਉ॥ਐਸਾਸੀਗਾਹਭਣਾਇਤੁਮੇਥਕਦੇਨਹੋਵਈਆਪਿਨਿਸਿ
ਲਾਭੋਭਉ॥ਨਾਨਕਜੋਤਾਗਣਿਕਾਮਿਆਚਿਪਨੁਪੈਅੰਦਿਸਚੁਮੁਖਉਜਲਾਥਾਸੋਆਸਿ
ਸਾਸਾਇ॥੧॥ਮਃ ੨ ਭੰਨਘੜੰਭੁਸ੍ਰੁਤੀਸ੍ਰੁਤੇਬੁਕਰੀ॥ਵੇਮੀਸਹੁਨਪਈਐਕਰਿਕਰਿ
ਵੇਸਲੀ॥ਨਾਨਕਤਾਤਿ ਨੀਸਹੁਪਾਇਆਜਿਨੀਗੁਰਕੀਸਿਖਸੁਣੀ॥ਜੋਤਿਸੁਤੇਵੇਸਥੀ
ਨਬਿਧਿਕੰਤੀਮੁਭਲੀ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਤੁਕਮੀਂਸ੍ਰਿਸਟਿਸਾਜੀਅਨੁਬ੍ਰਹਮੁਰਤੁਤਿਸੰਸਾਰਾ
॥ਤੇਰਾਹੁਕਮੁਨਜਾਪੈਕਿਤੜਾਸਚੇਅਲਖੁਅਪਾਰਾ॥ਇਕਨਾਂਨਹੁੰਤੂੰਮੇਲਿਲੈਹਿ
ਦਿਬੀਚਾਰਾ॥ਸ੍ਰਿਸਟਿਚਰਤੇਜੋਨਿਸਮਲੇਤੂੰਮੇਤਹਿਵਿਕਰਾ॥ਜਿਸੁਤੂੰਮੇਲਹਿਸੋਤੁਧੁਮੰਨੇ
ਈਸਾਚਿਆਰਾ॥੨॥ਸਲੋਕੁਮਃ ੨ ਸ੍ਰੁਤੇਵਾਇਸ੍ਰੁਤਾ ਸ੍ਰੁਤੁਸੰਸਾਰੁਜੋਜਨਦਰਮਾਤਰੁ

ਜਨਭਉ॥ਖਿਨਆਧਿਬ੍ਰਹਮੁਜਾਨਿਖਿਨਜੀਵਿਟਿਕੈਨਾਬਿਖਮਧਕੀਛਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਲਾ
ਲੇਜਾਭੇਜੋਜੀਉਤਾਂਗੋਮਜੀਗਸਾਚਹਦਾਉ॥ਓਲਦੀਸਕਤਿਸਿਵੈਘ॥ਈਮਨਿਵੀਸ
ਆਪਸਿਮੀਤ੍ਰਤਨਉ॥ਨਾਨਕਬਖਸਿਹਰੀਗੁਰਆਪੇਜਨਿਤੁਮਿਲੈ॥੧॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩
ਸੁਮਾਰਗੁਵਿਖਾਰੁਪੈਕੰਤੁਸਪਾਇਆਜਾਇ॥ਇਬੁਲਪਦੇਬੇਲਾਸਨੋਵਈਭੈਭੈ
ਰੀਦੁਜੈਭਾਇ॥ਮੁੰਧਇਆਨੀਦੁਮਣੀਸੁਪੈਵੇਸਿਖੁਭਾਇ॥ਸਬਦਿਸੁਹੈਵੈਸੁਖ
ਰਿਭੋਲੀਈਸੀਗਾਰੁਚਜਾਇ॥ਨਾਨਕਸਾਦਨਿਆਣੀਜਿਚਲਨਾਸਤਿਗੁਰਭਾਇ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇਆਪਿਪੁਖਾਇਅਨੁਆਪਿਪਕੀਆਤਿਪਾਈ॥ਤਿਸਦਾਅਭਿਨਾਹਥੀ
ਗੁਰਸਬਦਿਚੁਕਾਈ॥ਆਇਆਸੋਪ੍ਰਭੁਥਾਕੈਦੁਜੋਕੁਮਾਈ॥ਸਭਪ੍ਰਭੁਠਉਨਾਪਾਈ
ਲਿਖਿਆਵੈਜਾਈ॥ਜੋਤਿਬ੍ਰਹਮੁਕਵੇਸੋਈਮੇਸ ਭਤਲੇਜਾਈ॥੨॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩
ਸੁਹੈਵੇਸੀਕਾਮਣਿਕੁਲਖਣੀਜਿਪ੍ਰਭੁਛੰਡਿਪਰਪੁਰਖਧਯੇਪਾਪਾਰੁ॥ਓਸੁਸੀਲੁਨਸੰਜਮੁ
ਸਦਾਭੁਲੀਫਿਰੈਬਹੁਵੇਸ॥ਜਿਸੁਪ੍ਰਭੁਚਿਤਿਨਆਵਈਤਿਸੁਤਿਲੁਨਦੇਖੈਪਾਸੁ॥
ਮਿਲੈਭਤਾਰੁਸੁਹੇਵਤਿਸੁਕੁਡੰਮਹਿਪਰਗਟੁਸੋਈਸਾਚੁਪਛਾਣੈ॥ਬਹੁਸੋਭਾਪਾਏਤਿਸੁ
ਪ੍ਰਾਣਕਾਸਭੁਜੋਸਾਕੁ॥ਓਹਸਭਾਈਕਿਨੈਚੀਨਚਲੈਜਿਸੁਨਾਹੁਵੇ
ਸਿਆਸਨਾਗ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸੁਹਾਗਣੀਜਿਸੁ॥ਵਿਨਸੈਸਿਪ੍ਰਭੁਕਰਤਾਸੁ॥੧॥
ਸੁਖਿਰੈਣਿਸੁਖਪਨੇਨਿਸੀ॥ਵਿਨੁਤਕਾਗੇਗਲਿਜਾਵਣੁ॥ਸਚਨਾਮੁਮੰਨੀਐਕਰਣੀ
ਬਾਹਬੀਚਾ॥ਨਾਨਕਪੈਆਮਰਸੀਸਭਿਝੂਰੇਆਈਆਛਾ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਇਹੁ
ਜਗੁਆਪਿਉਪਾਇਓਨੁਕਰਿਚੋਜਵਿਡਾਣੁ॥ਪੰਚਧਾਤੁਵਿਚਿਪਾਈਓਨੁਜੋਤਿ
ਅਮਾਣੁ॥ਆਵੈਜਾਇਭਵਾਈਐਮਨਮੁਖਿਅਗਿਆਨਿ॥ਇਕਨਾਪਿਵੁਝਾਇਓਨੁਗੁਰ
ਮੁਖਿਲਗੈਤਿਨ ਕਾਣਿ॥੪॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ਸੁਹਾਵੀਏਸੁਹਵੇਸੁਛਡਿਤੁਤੀਪਰਭਗੀਪਿਆਰੁ॥ਸੁਹੇਵੇਜਿਪਿਰੁਕੰਨਪਾਏ
ਸੁਹਾਵੀਏਸੁਹਵੇਸੁਛਡਿਤੁਤੀਪਰਭਗੀਪਿਆਰੁ॥ਸੁਹੇਵੇਜਿਪਿਰੁਕੰਨਪਾਏ
ਓਮਨਮੁਖਿਦਹਿਸੁਦੀਗਵਾਰਿ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸੁਹਾਵੇਹੋਵੈਚਿਤ
ਹਾਆਰਿ॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਸਲਾਹਿਹੁਤੇਅਹਨਸਭਾਗਿ॥ਸਦਾਸੋਹਾਗਣਿਜਾਚਲੈ
ਅਨਦਿਨੁਇਕਰੰਗੀਗਾਰੁ॥ਨਾਨਕਕਰਮੀਮਨਲਭੈਪਾਈਆਪਿਪੁਰਖਮਿਹਰਵਾਰਿ॥

ਆਜਾਗਿਸਪਏਕਾਵਗੀ॥ਜਿਨਿਕੀਏਤਿਸਹਿਨਜਾਣਨੀਮਨਮੁਖਿਦੁਹਾਗੀ॥ਜਿਸ
ਨੋਕਰਮਿਪਏਇਕਾਵਗੀ॥ਤ

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਕਾਇਆ ਕਾਮਣਿ ਕਾਮਣੀ ਕਾਮੁ ਵਸਿ ਕਰਿ ਲੀਤੀ ॥ ਕਾਮੁ ਕਾਮਣੀ ਵਸਿ ਕਰੇ ਤਾ ਕਾਮੀ ਹੋਵੈ ਜ

ਆਖ਼ਰਿਸਮੈਨੇਖੇਦੇਨਾ॥ਆਏਕਠਿਨਦੁਤ੍ਰਤਜਮਲੇਨਾ॥ਕਿਆਤੇਖ਼ਾਹਿਆਕਰਮਾਵ
ਈਆ॥ਸਰਬਤੁਸੀਤਾਬਦੀਭਾਖੈਬੁਝਾਈਆ॥੭॥ਚਾਰਚਬਦਮਾਬੁਦੀਵੀਸੁਝਾਈ
ਆ॥ਕਰਿਫ਼ਰਮਾਨੁਦਰਗਹਕਆਈਆ॥੭॥ਗਰਾਲ੍ਹੀ॥ਕਰਓਸਰਚਾਸਿਭਾਵਕਿਛੁ
ਬਾਕੀ॥ਲੇਖੁਨਿਬੇਹੋਆਸੁਕੀਗਰੀ॥ਕਿਛੁਤੀਖਚਤੁਤਾਮਾਸੁਬਰਾਬਰਿ॥ਸਭਾਇ
ਬੁਜਾਖ੍ਹੈ॥੮॥ਸਾਧਸੀਗਿਜਾਕਉਜਗਿਮੁਲਾਖ੍ਹੈ॥ਧੰਨੁਧੰਨੁਸੇਪੂਰਨਭਾਖ੍ਹੈ॥
ਭਰਮਾਈ

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਲਾਗੀ ਤਾਰ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਮਨੁ ਸਿਮਰੈ ਸੁਆਮੀ ਮਿਟੀ ਗਈ ਸਭ ਹਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਕਰਹਿ ਸਿਆਣਪ ਸੋ ਸਾਹਿਬ ਸਦ ਯਾਦ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਟਹਲ ਪਾਵੈ ਫਲੁ ਪੂਰਾ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਵਾਦ ॥੧॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰੈ ਨਾਲਿ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹਿ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਸਮ੍ਹ੍ਹਾਲਿ ॥੨॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਿਉ ਜਾਤਾ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਮਹਿ ਸੋਭਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਰਾਤਾ ॥੩॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਨਿਰਮਲ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਦੁਖ ਜਾਵਹਿ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਮਿਤ੍ਰਾ ॥੪॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਊਤਮ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਜੀਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹਿ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਥੀਵੈ ॥੫॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਨੇਰਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਸੰਗੀ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਦੂਰਿ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਨਿਹਸੰਗੀ ॥੬॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਸੁਖੀਆ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਸੰਤੋਖੀ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਨਿਰਮਲ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਨਿਰਦੋਖੀ ॥੭॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਅਗਾਧੀ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਨੇਰਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਸਾਥੀ ॥੮॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਭਾਰਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਗਰੂਆ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਹਲਕਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਲਘੂਆ ॥੯॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਸੂਖਮ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਅਗੋਚਰੁ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਭਿੰਨਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਨਿਰਲੇਪੁ ॥੧੦॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਵਡਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਬੇਅੰਤੁ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਛੋਟਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਜਤੀ ਮਹੰਤੁ ॥੧੧॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਸੁਘੜੁ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਸੁਜਾਣੁ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਬਾਲਕ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਅਜਾਣੁ ॥੧੨॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਸੁਹੇਲਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਸੁਖੀਆ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਦੁਹੇਲਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਦੁਖੀਆ ॥੧੩॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਸੋਭਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਪੂਜੀਐ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਨੀਚਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਧੂਜੀਐ ॥੧੪॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਕਰਣਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਦਇਆ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਵਰਣਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਮਇਆ ॥੧੫॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਰੰਗਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਰੰਗੀਲਾ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਸੰਗਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਸੰਗੀਲਾ ॥੧੬॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਰੂਪਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਸੋਹਣਾ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਦੂਪਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਮੋਹਣਾ ॥੧੭॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਤਾਤਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਤਪਤਾ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਸੀਤਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਸਪਤਾ ॥੧੮॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਸੁਆਦੀ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਮੀਠਾ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਡੀਠਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਦੀਠਾ ॥੧੯॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਲਾਲਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਰਤੜਾ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਬਾਲਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਨਿਤੜਾ ॥੨੦॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਪੂਰਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਅਮੋਲਾ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਸੂਰਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਅਤੋਲਾ ॥੨੧॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਅਗਾਧੀ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਨੇਰਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਸਾਥੀ ॥੨੨॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਭਾਰਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਗਰੂਆ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਹਲਕਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਲਘੂਆ ॥੨੩॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਸੂਖਮ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਅਗੋਚਰੁ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਭਿੰਨਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਨਿਰਲੇਪੁ ॥੨੪॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਵਡਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਬੇਅੰਤੁ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਛੋਟਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਜਤੀ ਮਹੰਤੁ ॥੨੫॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਸੁਘੜੁ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਸੁਜਾਣੁ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਬਾਲਕ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਅਜਾਣੁ ॥੨੬॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਸੁਹੇਲਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਸੁਖੀਆ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਦੁਹੇਲਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਦੁਖੀਆ ॥੨੭॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਸੋਭਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਪੂਜੀਐ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਨੀਚਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਧੂਜੀਐ ॥੨੮॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਕਰਣਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਦਇਆ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਵਰਣਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਮਇਆ ॥੨੯॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਰੰਗਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਰੰਗੀਲਾ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਸੰਗਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਸੰਗੀਲਾ ॥੩੦॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਰੂਪਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਸੋਹਣਾ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਦੂਪਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਮੋਹਣਾ ॥੩੧॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਤਾਤਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਤਪਤਾ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਸੀਤਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਸਪਤਾ ॥੩੨॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਸੁਆਦੀ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਮੀਠਾ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਡੀਠਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਦੀਠਾ ॥੩੩॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਲਾਲਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਰਤੜਾ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਬਾਲਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਨਿਤੜਾ ॥੩੪॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਪੂਰਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਅਮੋਲਾ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਸੂਰਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਅਤੋਲਾ ॥੩੫॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਅਗਾਧੀ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਨੇਰਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਸਾਥੀ ॥੩੬॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਭਾਰਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਗਰੂਆ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਹਲਕਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਲਘੂਆ ॥੩੭॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਸੂਖਮ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਅਗੋਚਰੁ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਭਿੰਨਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਨਿਰਲੇਪੁ ॥੩੮॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਵਡਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਬੇਅੰਤੁ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਛੋਟਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਜਤੀ ਮਹੰਤੁ ॥੩੯॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਸੁਘੜੁ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਸੁਜਾਣੁ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਬਾਲਕ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਅਜਾਣੁ ॥੪੦॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਸੁਹੇਲਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਸੁਖੀਆ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਦੁਹੇਲਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਦੁਖੀਆ ॥੪੧॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਸੋਭਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਪੂਜੀਐ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਨੀਚਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਧੂਜੀਐ ॥੪੨॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਕਰਣਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਦਇਆ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਵਰਣਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਮਇਆ ॥੪੩॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਰੰਗਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਰੰਗੀਲਾ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਸੰਗਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਸੰਗੀਲਾ ॥੪੪॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਰੂਪਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਸੋਹਣਾ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਦੂਪਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਮੋਹਣਾ ॥੪੫॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਤਾਤਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਤਪਤਾ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਸੀਤਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਸਪਤਾ ॥੪੬॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਸੁਆਦੀ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਮੀਠਾ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਡੀਠਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਦੀਠਾ ॥੪੭॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਲਾਲਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਰਤੜਾ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਬਾਲਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਨਿਤੜਾ ॥੪੮॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਪੂਰਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਅਮੋਲਾ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਸੂਰਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਅਤੋਲਾ ॥੪੯॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਅਗਾਧੀ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਨੇਰਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਸਾਥੀ ॥੫੦॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਭਾਰਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਗਰੂਆ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਹਲਕਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਲਘੂਆ ॥੫੧॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਸੂਖਮ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਅਗੋਚਰੁ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਭਿੰਨਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਨਿਰਲੇਪੁ ॥੫੨॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਵਡਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਬੇਅੰਤੁ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਛੋਟਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਜਤੀ ਮਹੰਤੁ ॥੫੩॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਸੁਘੜੁ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਸੁਜਾਣੁ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਬਾਲਕ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਅਜਾਣੁ ॥੫੪॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਸੁਹੇਲਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਸੁਖੀਆ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਦੁਹੇਲਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਦੁਖੀਆ ॥੫੫॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਸੋਭਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਪੂਜੀਐ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਨੀਚਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਧੂਜੀਐ ॥੫੬॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਕਰਣਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਦਇਆ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਵਰਣਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਮਇਆ ॥੫੭॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਰੰਗਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਰੰਗੀਲਾ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਸੰਗਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਸੰਗੀਲਾ ॥੫੮॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਰੂਪਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਸੋਹਣਾ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਦੂਪਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਮੋਹਣਾ ॥੫੯॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਤਾਤਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਤਪਤਾ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਸੀਤਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਸਪਤਾ ॥੬੦॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਸੁਆਦੀ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਮੀਠਾ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਡੀਠਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਦੀਠਾ ॥੬੧॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਲਾਲਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਰਤੜਾ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਬਾਲਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਨਿਤੜਾ ॥੬੨॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਪੂਰਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਅਮੋਲਾ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਸੂਰਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਅਤੋਲਾ ॥੬੩॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਅਗਾਧੀ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਨੇਰਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਸਾਥੀ ॥੬੪॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਭਾਰਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਗਰੂਆ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਹਲਕਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਲਘੂਆ ॥੬੫॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਸੂਖਮ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਅਗੋਚਰੁ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਭਿੰਨਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਨਿਰਲੇਪੁ ॥੬੬॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਵਡਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਬੇਅੰਤੁ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਛੋਟਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਜਤੀ ਮਹੰਤੁ ॥੬੭॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਸੁਘੜੁ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਸੁਜਾਣੁ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਬਾਲਕ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਅਜਾਣੁ ॥੬੮॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਸੁਹੇਲਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਸੁਖੀਆ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਦੁਹੇਲਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਦੁਖੀਆ ॥੬੯॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਸੋਭਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਪੂਜੀਐ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਨੀਚਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਧੂਜੀਐ ॥੭੦॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਕਰਣਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਦਇਆ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਵਰਣਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਮਇਆ ॥੭੧॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਰੰਗਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਰੰਗੀਲਾ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਸੰਗਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਸੰਗੀਲਾ ॥੭੨॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਰੂਪਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਸੋਹਣਾ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਦੂਪਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਮੋਹਣਾ ॥੭੩॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਤਾਤਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਤਪਤਾ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਸੀਤਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਸਪਤਾ ॥੭੪॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਸੁਆਦੀ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਮੀਠਾ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਡੀਠਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਦੀਠਾ ॥੭੫॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਲਾਲਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਰਤੜਾ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਬਾਲਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਨਿਤੜਾ ॥੭੬॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਪੂਰਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਅਮੋਲਾ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਸੂਰਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਅਤੋਲਾ ॥੭੭॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਅਗਾਧੀ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਨੇਰਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਸਾਥੀ ॥੭੮॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਭਾਰਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਗਰੂਆ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਹਲਕਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਲਘੂਆ ॥੭੯॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਸੂਖਮ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਅਗੋਚਰੁ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਭਿੰਨਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਨਿਰਲੇਪੁ ॥੮੦॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਵਡਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਬੇਅੰਤੁ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਛੋਟਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਜਤੀ ਮਹੰਤੁ ॥੮੧॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਸੁਘੜੁ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਸੁਜਾਣੁ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਬਾਲਕ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਅਜਾਣੁ ॥੮੨॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਸੁਹੇਲਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਸੁਖੀਆ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਦੁਹੇਲਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਦੁਖੀਆ ॥੮੩॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਸੋਭਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਪੂਜੀਐ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਨੀਚਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦ ਧੂਜੀਐ ॥੮੪॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਕਰਣਾ ਸੋ ਸਤ

ਸਾਖੀ ਬਚਨੇ ਵਰਨੇ ਵਾਲੀ ਚਰੇ ਕਿਆ ਕਰਦੇ ਚਰਨ ॥ ਐਸਾ ਇਕ ਚੇਰ ਬੁਝੀਆ
ਪੈਸਤ ਮਤਿ ਏਕ ਸਮਾਨ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰਮਿਲ ਚੇਰ ਸਿਖੀ ਸਮਾਨ ॥ ਜਿਸ ਬੁਰਕ ਚੇ ਵੇਸ ਸਤਿ
ਬੁਰਮੁਖ ਅਨਿ ਚਿਨ ਭੇਖ ਜਿਉ ਅਨਿ ਚਿਨ ਸਾਖੀ ਸਤਿ ਗੁਰਮਿਲ ਚੇਰ ਸਿਖੀ ਸਮਾਨ ॥ ਸਤਿ
ਸਾਖੀ ਸਤਿ ਗੁਰਮਿਲ ਚੇਰ ਸਿਖੀ ਸਮਾਨ ॥

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸੋਭਾ ਹੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀਐ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸਚੁ ਬੂਝੀਐ ਸਚੁ ਸਚੈ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸਚੁ ਪਾਈ

ਵਿਵਾਹ ਬਿਲਾਵਲ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰ ੭

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਆਪੇ ਪੰਚ ਕਰੇ ਪਰਧਾਨੁ ॥ ਆਪੇ ਸਚਾ ਦੇਵੈ ਮਾਨੁ ॥ ਆਪੇ ਸਚੁ ਧਰਮ ਦਾ ਬੈਹਾ ॥ ਆਪੇ ਲੇਖੈ ਵੇਖੈ ਲਹਾ ॥ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਸਭ ਕਾ ਕੀਤਾ ॥ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਸਭ ਕਾ ਚੀਤਾ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਦੇਵੈ ਦਾਨੁ ॥ ਆਪੇ ਸਚਾ ਸਚੁ ਨੀਸ

ਭਾਈ ਮਨਿ ਸੁਨਤਿਆ ਦੁਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨੁ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਦੇਵੈ ਸੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੁਖੀਆ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੀ ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਸੋਇ ॥੪॥੨॥੭॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰਤੈ ਜਪਿਆ ਕਰਤਾ ਸੋਇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ਤਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਸੋਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਨਾਹੀ ਦੂਖ ਅਲੇਖੁ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਨੇੜੈ ਢੁਕਹਿ ਪਾਪ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਕੀਮ ਨ ਪਵੈ ਕੋਇ

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਅਰਾਧਿਆ ਪੂਰਾ ਜਿਸ ਕੀ ਘਾਲ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀਐ ਜੋ ਦੇਵੈ ਸਹਸੈ ਘਾਲ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਜਿਸ ਕੀ ਘਾਲ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿਆ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲ ਪਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹੁ ਆਪਣਾ ਸਭ ਚਿੰਤ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਵਞਾਈਐ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਵੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਹੈ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਕਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੋਭਾ ਅਗਲੀ ਕਿਆ ਉਪਮਾ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਏ ਸਵਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਲਏ ਮਨਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਲਏ ਜਣਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਲਏ ਸਮਝਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਲਏ ਸਿਖ

ਇਆ ॥੨॥ ਸਜਨ ਮੈਨੇ ਜੀਨਿ ਚਾਖਿਆ ਆਗਨਿ ਮੁਆ ॥ ਕੀਆ ਤਿਕਰੀ ਨਾਜਾਈ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਰੋਇਆ ॥੩॥ ਸਜਨ ਮੈਨੇ ਜੀਨਿ ਚਾਖਿਆ ਆਗਨਿ ਮੁਆ ॥ ਕੀਆ ਤਿਕਰੀ ਨਾਜਾਈ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਰੋਇਆ ॥੪॥ ਸਜਨ ਮੈਨੇ ਜੀਨਿ ਚਾਖਿਆ ਆਗਨਿ ਮੁਆ ॥ ਕੀਆ ਤਿਕਰੀ ਨਾਜਾਈ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਰੋਇਆ ॥੫॥ ਸਜਨ ਮੈਨੇ ਜੀਨਿ ਚਾਖਿਆ ਆਗਨਿ ਮੁਆ ॥ ਕੀਆ ਤਿਕਰੀ ਨਾਜਾਈ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਰੋਇਆ ॥੬॥ ਸਜਨ ਮੈਨੇ ਜੀਨਿ ਚਾਖਿਆ ਆਗਨਿ ਮੁਆ ॥ ਕੀਆ ਤਿਕਰੀ ਨਾਜਾਈ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਰੋਇਆ ॥੭॥ ਸਜਨ ਮੈਨੇ ਜੀਨਿ ਚਾਖਿਆ ਆਗਨਿ ਮੁਆ ॥ ਕੀਆ ਤਿਕਰੀ ਨਾਜਾਈ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਰੋਇਆ ॥੮॥ ਸਜਨ ਮੈਨੇ ਜੀਨਿ ਚਾਖਿਆ ਆਗਨਿ ਮੁਆ ॥ ਕੀਆ ਤਿਕਰੀ ਨਾਜਾਈ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਰੋਇਆ ॥੯॥ ਸਜਨ ਮੈਨੇ ਜੀਨਿ ਚਾਖਿਆ ਆਗਨਿ ਮੁਆ ॥ ਕੀਆ ਤਿਕਰੀ ਨਾਜਾਈ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਰੋਇਆ ॥੧੦॥ ਸਜਨ ਮੈਨੇ ਜੀਨਿ ਚਾਖਿਆ ਆਗਨਿ ਮੁਆ ॥ ਕੀਆ ਤਿਕਰੀ ਨਾਜਾਈ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਰੋਇਆ ॥੧੧॥ ਸਜਨ ਮੈਨੇ ਜੀਨਿ ਚਾਖਿਆ ਆਗਨਿ ਮੁਆ ॥ ਕੀਆ ਤਿਕਰੀ ਨਾਜਾਈ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਰੋਇਆ ॥੧੨॥ ਸਜਨ ਮੈਨੇ ਜੀਨਿ ਚਾਖਿਆ ਆਗਨਿ ਮੁਆ ॥ ਕੀਆ ਤਿਕਰੀ ਨਾਜਾਈ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਰੋਇਆ ॥੧੩॥ ਸਜਨ ਮੈਨੇ ਜੀਨਿ ਚਾਖਿਆ ਆਗਨਿ ਮੁਆ ॥ ਕੀਆ ਤਿਕਰੀ ਨਾਜਾਈ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਰੋਇਆ ॥੧੪॥ ਸਜਨ ਮੈਨੇ ਜੀਨਿ ਚਾਖਿਆ ਆਗਨਿ ਮੁਆ ॥ ਕੀਆ ਤਿਕਰੀ ਨਾਜਾਈ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਰੋਇਆ ॥੧੫॥ ਸਜਨ ਮੈਨੇ ਜੀਨਿ ਚਾਖਿਆ ਆਗਨਿ ਮੁਆ ॥ ਕੀਆ ਤਿਕਰੀ ਨਾਜਾਈ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਰੋਇਆ ॥੧੬॥ ਸਜਨ ਮੈਨੇ ਜੀਨਿ ਚਾਖਿਆ ਆਗਨਿ ਮੁਆ ॥ ਕੀਆ ਤਿਕਰੀ ਨਾਜਾਈ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਰੋਇਆ ॥੧੭॥ ਸਜਨ ਮੈਨੇ ਜੀਨਿ ਚਾਖਿਆ ਆਗਨਿ ਮੁਆ ॥ ਕੀਆ ਤਿਕਰੀ ਨਾਜਾਈ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਰੋਇਆ ॥੧੮॥ ਸਜਨ ਮੈਨੇ ਜੀਨਿ ਚਾਖਿਆ ਆਗਨਿ ਮੁਆ ॥ ਕੀਆ ਤਿਕਰੀ ਨਾਜਾਈ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਰੋਇਆ ॥੧੯॥ ਸਜਨ ਮੈਨੇ ਜੀਨਿ ਚਾਖਿਆ ਆਗਨਿ ਮੁਆ ॥ ਕੀਆ ਤਿਕਰੀ ਨਾਜਾਈ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਰੋਇਆ ॥੨੦॥ ਸਜਨ ਮੈਨੇ ਜੀਨਿ ਚਾਖਿਆ ਆਗਨਿ ਮੁਆ ॥ ਕੀਆ ਤਿਕਰੀ ਨਾਜਾਈ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਰੋਇਆ ॥੨੧॥ ਸਜਨ ਮੈਨੇ ਜੀਨਿ ਚਾਖਿਆ ਆਗਨਿ ਮੁਆ ॥ ਕੀਆ ਤਿਕਰੀ ਨਾਜਾਈ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਰੋਇਆ ॥੨੨॥ ਸਜਨ ਮੈਨੇ ਜੀਨਿ ਚਾਖਿਆ ਆਗਨਿ ਮੁਆ ॥ ਕੀਆ ਤਿਕਰੀ ਨਾਜਾਈ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਰੋਇਆ ॥੨੩॥ ਸਜਨ ਮੈਨੇ ਜੀਨਿ ਚਾਖਿਆ ਆਗਨਿ ਮੁਆ ॥ ਕੀਆ ਤਿਕਰੀ ਨਾਜਾਈ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਰੋਇਆ ॥੨੪॥ ਸਜਨ ਮੈਨੇ ਜੀਨਿ ਚਾਖਿਆ ਆਗਨਿ ਮੁਆ ॥ ਕੀਆ ਤਿਕਰੀ ਨਾਜਾਈ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਰੋਇਆ ॥੨੫॥ ਸਜਨ ਮੈਨੇ ਜੀਨਿ ਚਾਖਿਆ ਆਗਨਿ ਮੁਆ ॥ ਕੀਆ ਤਿਕਰੀ ਨਾਜਾਈ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਰੋਇਆ ॥੨੬॥ ਸਜਨ ਮੈਨੇ ਜੀਨਿ ਚਾਖਿਆ ਆਗਨਿ ਮੁਆ ॥ ਕੀਆ ਤਿਕਰੀ ਨਾਜਾਈ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਰੋਇਆ ॥੨੭॥ ਸਜਨ ਮੈਨੇ ਜੀਨਿ ਚਾਖਿਆ ਆਗਨਿ ਮੁਆ ॥ ਕੀਆ ਤਿਕਰੀ ਨਾਜਾਈ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਰੋਇਆ ॥੨੮॥ ਸਜਨ ਮੈਨੇ ਜੀਨਿ ਚਾਖਿਆ ਆਗਨਿ ਮੁਆ ॥ ਕੀਆ ਤਿਕਰੀ ਨਾਜਾਈ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਰੋਇਆ ॥੨੯॥ ਸਜਨ ਮੈਨੇ ਜੀਨਿ ਚਾਖਿਆ ਆਗਨਿ ਮੁਆ ॥ ਕੀਆ ਤਿਕਰੀ ਨਾਜਾਈ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਰੋਇਆ ॥੩੦॥ ਸਜਨ ਮੈਨੇ ਜੀਨਿ ਚਾਖਿਆ ਆਗਨਿ ਮੁਆ ॥ ਕੀਆ ਤਿਕਰੀ ਨਾਜਾਈ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਰੋਇਆ ॥੩੧॥ ਸਜਨ ਮੈਨੇ ਜੀਨਿ ਚਾਖਿਆ ਆਗਨਿ ਮੁਆ ॥ ਕੀਆ ਤਿਕਰੀ ਨਾਜਾਈ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਰੋਇਆ ॥੩੨॥ ਸਜਨ ਮੈਨੇ ਜੀਨਿ ਚਾਖਿਆ ਆਗਨਿ ਮੁਆ ॥ ਕੀਆ ਤਿਕਰੀ ਨਾਜਾਈ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਰੋਇਆ ॥੩੩॥ ਸਜਨ ਮੈਨੇ ਜੀਨਿ ਚਾਖਿਆ ਆਗਨਿ ਮੁਆ ॥ ਕੀਆ ਤਿਕਰੀ ਨਾਜਾਈ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਰੋਇਆ ॥੩੪॥ ਸਜਨ ਮੈਨੇ ਜੀਨਿ ਚਾਖਿਆ ਆਗਨਿ ਮੁਆ ॥ ਕੀਆ ਤਿਕਰੀ ਨਾਜਾਈ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਰੋਇਆ ॥੩੫॥ ਸਜਨ ਮੈਨੇ ਜੀਨਿ ਚਾਖਿਆ ਆਗਨਿ ਮੁਆ ॥ ਕੀਆ ਤਿਕਰੀ ਨਾਜਾਈ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਰੋਇਆ ॥੩੬॥ ਸਜਨ ਮੈਨੇ ਜੀਨਿ ਚਾਖਿਆ ਆਗਨਿ ਮੁਆ ॥ ਕੀਆ ਤਿਕਰੀ ਨਾਜਾਈ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਰੋਇਆ ॥੩੭॥ ਸਜਨ ਮੈਨੇ ਜੀਨਿ ਚਾਖਿਆ ਆਗਨਿ ਮੁਆ ॥ ਕੀਆ ਤਿਕਰੀ ਨਾਜਾਈ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਰੋਇਆ ॥੩੮॥ ਸਜਨ ਮੈਨੇ ਜੀਨਿ ਚਾਖਿਆ ਆਗਨਿ ਮੁਆ ॥ ਕੀਆ ਤਿਕਰੀ ਨਾਜਾਈ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਰੋਇਆ ॥੩੯॥ ਸਜਨ ਮੈਨੇ ਜੀਨਿ ਚਾਖਿਆ ਆਗਨਿ ਮੁਆ ॥ ਕੀਆ ਤਿਕਰੀ ਨਾਜਾਈ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਰੋਇਆ ॥੪੦॥ ਸਜਨ ਮੈਨੇ ਜੀਨਿ ਚਾਖਿਆ ਆਗਨਿ ਮੁਆ ॥ ਕੀਆ ਤਿਕਰੀ ਨਾਜਾਈ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਰੋਇਆ ॥੪੧॥ ਸਜਨ ਮੈਨੇ ਜੀਨਿ ਚਾਖਿਆ ਆਗਨਿ ਮੁਆ ॥ ਕੀਆ ਤਿਕਰੀ ਨਾਜਾਈ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਰੋਇਆ ॥੪੨॥ ਸਜਨ ਮੈਨੇ ਜੀਨਿ ਚਾਖਿਆ ਆਗਨਿ ਮੁਆ ॥ ਕੀਆ ਤਿਕਰੀ ਨਾਜਾਈ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਰੋਇਆ ॥੪੩॥ ਸਜਨ ਮੈਨੇ ਜੀਨਿ ਚਾਖਿਆ ਆਗਨਿ ਮੁਆ ॥ ਕੀਆ ਤਿਕਰੀ ਨਾਜਾਈ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਰੋਇਆ ॥੪੪॥ ਸਜਨ ਮੈਨੇ ਜੀਨਿ ਚਾਖਿਆ ਆਗਨਿ ਮੁਆ ॥ ਕੀਆ ਤਿਕਰੀ ਨਾਜਾਈ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਰੋਇਆ ॥੪੫॥ ਸਜਨ ਮੈਨੇ ਜੀਨਿ ਚਾਖਿਆ ਆਗਨਿ ਮੁਆ ॥ ਕੀਆ ਤਿਕਰੀ ਨਾਜਾਈ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਰੋਇਆ ॥੪੬॥ ਸਜਨ ਮੈਨੇ ਜੀਨਿ ਚਾਖਿਆ ਆਗਨਿ ਮੁਆ ॥ ਕੀਆ ਤਿਕਰੀ ਨਾਜਾਈ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਰੋਇਆ ॥੪੭॥ ਸਜਨ ਮੈਨੇ ਜੀਨਿ ਚਾਖਿਆ ਆਗਨਿ ਮੁਆ ॥ ਕੀਆ ਤਿਕਰੀ ਨਾਜਾਈ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਰੋਇਆ ॥੪੮॥ ਸਜਨ ਮੈਨੇ ਜੀਨਿ ਚਾਖਿਆ ਆਗਨਿ ਮੁਆ ॥ ਕੀਆ ਤਿਕਰੀ ਨਾਜਾਈ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਰੋਇਆ ॥੪੯॥ ਸਜਨ ਮੈਨੇ ਜੀਨਿ ਚਾਖਿਆ ਆਗਨਿ ਮੁਆ ॥ ਕੀਆ ਤਿਕਰੀ ਨਾਜਾਈ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਰੋਇਆ ॥੫੦॥ ਸਜਨ ਮੈਨੇ ਜੀਨਿ ਚਾਖਿਆ ਆਗਨਿ ਮੁਆ ॥ ਕੀਆ ਤਿਕਰੀ ਨਾਜਾਈ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਰੋਇਆ ॥੫੧॥ ਸਜਨ ਮੈਨੇ ਜੀਨਿ ਚਾਖਿਆ ਆਗਨਿ ਮੁਆ ॥ ਕੀਆ ਤਿਕਰੀ ਨਾਜਾਈ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਰੋਇਆ ॥੫੨॥ ਸਜਨ ਮੈਨੇ ਜੀਨਿ ਚਾਖਿਆ ਆਗਨਿ ਮੁਆ ॥ ਕੀਆ ਤਿਕਰੀ ਨਾਜਾਈ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਰੋਇਆ ॥੫੩॥ ਸਜਨ ਮੈਨੇ ਜੀਨਿ ਚਾਖਿਆ ਆਗਨਿ ਮੁਆ ॥ ਕੀਆ ਤਿਕਰੀ ਨਾਜਾਈ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਰੋਇਆ ॥੫੪॥ ਸਜਨ ਮੈਨੇ ਜੀਨਿ ਚਾਖਿਆ ਆਗਨਿ ਮੁਆ ॥ ਕੀਆ ਤਿਕਰੀ ਨਾਜਾਈ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਰੋਇਆ ॥੫੫॥ ਸਜਨ ਮੈਨੇ ਜੀਨਿ ਚਾਖਿਆ ਆਗਨਿ ਮੁਆ ॥ ਕੀਆ ਤਿਕਰੀ ਨਾਜਾਈ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਰੋਇਆ ॥੫੬॥ ਸਜਨ ਮੈਨੇ ਜੀਨਿ ਚਾਖਿਆ ਆਗਨਿ ਮੁਆ ॥ ਕੀਆ ਤਿਕਰੀ ਨਾਜਾਈ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਰੋਇਆ ॥੫੭॥ ਸਜਨ ਮੈਨੇ ਜੀਨਿ ਚਾਖਿਆ ਆਗਨਿ ਮੁਆ ॥ ਕੀਆ ਤਿਕਰੀ ਨਾਜਾਈ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਰੋਇਆ ॥੫੮॥ ਸਜਨ ਮੈਨੇ ਜੀਨਿ ਚਾਖਿਆ ਆਗਨਿ ਮੁਆ ॥ ਕੀਆ ਤਿਕਰੀ ਨਾਜਾਈ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਰੋਇਆ ॥੫੯॥ ਸਜਨ ਮੈਨੇ ਜੀਨਿ ਚਾਖਿਆ ਆਗਨਿ ਮੁਆ ॥ ਕੀਆ ਤਿਕਰੀ ਨਾਜਾਈ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਰੋਇਆ ॥੬੦॥ ਸਜਨ ਮੈਨੇ ਜੀਨਿ ਚਾਖਿਆ ਆਗਨਿ ਮੁਆ ॥ ਕੀਆ ਤਿਕਰੀ ਨਾਜਾਈ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਰੋਇਆ ॥੬੧॥ ਸਜਨ ਮੈਨੇ ਜੀਨਿ ਚਾਖਿਆ ਆਗਨਿ ਮੁਆ ॥ ਕੀਆ ਤਿਕਰੀ ਨਾਜਾਈ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਰੋਇਆ ॥੬੨॥ ਸਜਨ ਮੈਨੇ ਜੀਨਿ ਚਾਖਿਆ ਆਗਨਿ ਮੁਆ ॥ ਕੀਆ ਤਿਕਰੀ ਨਾਜਾਈ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਰੋਇਆ ॥੬੩॥ ਸਜਨ ਮੈਨੇ ਜੀਨਿ ਚਾਖਿਆ ਆਗਨਿ ਮੁਆ ॥ ਕੀਆ ਤਿਕਰੀ ਨਾਜਾਈ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਰੋਇਆ ॥੬੪॥ ਸਜਨ ਮੈਨੇ ਜੀਨਿ ਚਾਖਿਆ ਆਗਨਿ ਮੁਆ ॥ ਕੀਆ ਤਿਕਰੀ ਨਾਜਾਈ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਰੋਇਆ ॥੬੫॥ ਸਜਨ ਮੈਨੇ ਜੀਨਿ ਚਾਖਿਆ ਆਗਨਿ ਮੁਆ ॥ ਕੀਆ ਤਿਕਰੀ ਨਾਜਾਈ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਰੋਇਆ ॥੬੬॥ ਸਜਨ ਮੈਨੇ ਜੀਨਿ ਚਾਖਿਆ ਆਗਨਿ ਮੁਆ ॥ ਕੀਆ ਤਿਕਰੀ ਨਾਜਾਈ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਰੋਇਆ ॥੬੭॥ ਸਜਨ ਮੈਨੇ ਜੀਨਿ ਚਾਖਿਆ ਆਗਨਿ ਮੁਆ ॥ ਕੀਆ ਤਿਕਰੀ ਨਾਜਾਈ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਰੋਇਆ ॥੬੮॥ ਸਜਨ ਮੈਨੇ ਜੀਨਿ ਚਾਖਿਆ ਆਗਨਿ ਮੁਆ ॥ ਕੀਆ ਤਿਕਰੀ ਨਾਜਾਈ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਰੋਇਆ ॥੬੯॥ ਸਜਨ ਮੈਨੇ ਜੀਨਿ ਚਾਖਿਆ ਆਗਨਿ ਮੁਆ ॥ ਕੀਆ ਤਿਕਰੀ ਨਾਜਾਈ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਰੋਇਆ ॥੭੦॥ ਸਜਨ ਮੈਨੇ ਜੀਨਿ ਚਾਖਿਆ ਆਗਨਿ ਮੁਆ ॥ ਕੀਆ ਤਿਕਰੀ ਨਾਜਾਈ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਰੋਇਆ ॥੭੧॥ ਸਜਨ ਮੈਨੇ ਜੀਨਿ ਚਾਖਿਆ ਆਗਨਿ ਮੁਆ ॥ ਕੀਆ ਤਿਕਰੀ ਨਾਜਾਈ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਰੋਇਆ ॥੭੨॥ ਸਜਨ ਮੈਨੇ ਜੀਨਿ ਚਾਖਿਆ ਆਗਨਿ ਮੁਆ ॥ ਕੀਆ ਤਿਕਰੀ ਨਾਜਾਈ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਰੋਇਆ ॥੭੩॥ ਸਜਨ ਮੈਨੇ ਜੀਨਿ ਚਾਖਿਆ ਆਗਨਿ ਮੁਆ ॥ ਕੀਆ ਤਿਕਰੀ ਨਾਜਾਈ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਰੋਇਆ ॥੭੪॥ ਸਜਨ ਮੈਨੇ ਜੀਨਿ ਚਾਖਿਆ ਆਗਨਿ ਮੁਆ ॥ ਕੀਆ ਤਿਕਰੀ ਨਾਜਾਈ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਰੋਇਆ ॥੭੫॥ ਸਜਨ ਮੈਨੇ ਜੀਨਿ ਚਾਖਿਆ ਆਗਨਿ ਮੁਆ ॥ ਕੀਆ ਤਿਕਰੀ ਨਾਜਾਈ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਰੋਇਆ ॥੭੬॥ ਸਜਨ ਮੈਨੇ ਜੀਨਿ ਚਾਖਿਆ ਆਗਨਿ ਮੁਆ ॥ ਕੀਆ ਤਿਕਰੀ ਨਾਜਾਈ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਰੋਇਆ ॥੭੭॥ ਸਜਨ ਮੈਨੇ ਜੀਨਿ ਚਾਖਿਆ ਆਗਨਿ ਮੁਆ ॥ ਕੀਆ ਤਿਕਰੀ ਨਾਜਾਈ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਰੋਇਆ ॥੭੮॥ ਸਜਨ ਮੈਨੇ ਜੀਨਿ ਚਾਖਿਆ ਆਗਨਿ ਮੁਆ ॥ ਕੀਆ ਤਿਕਰੀ ਨਾਜਾਈ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਰੋਇਆ ॥੭੯॥ ਸਜਨ ਮੈਨੇ ਜੀਨਿ ਚਾਖਿਆ ਆਗਨਿ ਮੁਆ ॥ ਕੀਆ ਤਿਕਰੀ ਨਾਜਾਈ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਰੋਇਆ ॥੮੦॥ ਸਜਨ ਮੈਨੇ ਜੀਨਿ ਚਾਖਿਆ ਆਗਨਿ ਮੁਆ ॥ ਕੀਆ ਤਿਕਰੀ ਨਾਜਾਈ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਰੋਇਆ ॥੮੧॥ ਸਜਨ ਮੈਨੇ ਜੀਨਿ ਚਾਖਿਆ ਆਗਨਿ ਮੁਆ ॥ ਕੀਆ ਤਿਕਰੀ ਨਾਜਾਈ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਰੋਇਆ ॥੮੨॥ ਸਜਨ ਮੈਨੇ ਜੀਨਿ ਚਾਖਿਆ ਆਗਨਿ ਮੁਆ ॥ ਕੀਆ ਤਿਕਰੀ ਨਾਜਾਈ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਰੋਇਆ ॥੮੩॥ ਸਜਨ ਮੈਨੇ ਜੀਨਿ ਚਾਖਿਆ ਆਗਨਿ ਮੁਆ ॥ ਕੀਆ ਤਿਕਰੀ ਨਾਜਾਈ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਰੋਇਆ ॥੮੪॥ ਸਜਨ ਮੈਨੇ ਜੀਨਿ ਚਾਖਿਆ ਆਗਨਿ ਮੁਆ ॥ ਕੀਆ ਤਿਕਰੀ ਨਾਜਾਈ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਰੋਇਆ ॥੮੫॥ ਸਜਨ ਮੈਨੇ ਜੀਨਿ ਚਾਖਿਆ ਆਗਨਿ ਮੁਆ ॥ ਕੀਆ ਤਿਕਰੀ ਨਾਜਾਈ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਰੋਇਆ ॥੮੬॥ ਸਜਨ ਮੈਨੇ ਜੀਨਿ ਚਾਖਿਆ ਆਗਨਿ ਮੁਆ ॥ ਕੀਆ ਤਿਕਰੀ ਨਾਜਾਈ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਰੋਇਆ ॥੮੭॥ ਸਜਨ ਮੈਨੇ ਜੀਨਿ ਚਾਖਿਆ ਆਗਨਿ ਮੁਆ ॥ ਕੀਆ ਤਿਕਰੀ ਨਾਜਾਈ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਰੋਇਆ ॥੮੮॥ ਸਜਨ ਮੈਨੇ ਜੀਨਿ ਚਾਖਿਆ ਆਗਨਿ ਮੁਆ ॥ ਕੀਆ ਤਿਕਰੀ ਨਾਜਾਈ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਰੋਇਆ ॥੮੯॥ ਸਜਨ ਮੈਨੇ ਜੀਨਿ ਚਾਖਿਆ ਆਗਨਿ ਮੁਆ ॥ ਕੀਆ ਤਿਕਰੀ ਨਾਜਾਈ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਰੋਇਆ ॥੯੦॥ ਸਜਨ ਮੈਨੇ ਜੀਨਿ ਚਾਖਿਆ ਆਗਨਿ ਮੁਆ ॥ ਕੀਆ ਤਿਕਰੀ ਨਾਜਾਈ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਰੋਇਆ ॥੯੧॥ ਸਜਨ ਮੈਨੇ ਜੀਨਿ ਚਾਖਿਆ ਆਗਨਿ ਮੁਆ ॥ ਕੀਆ ਤਿਕਰੀ ਨਾਜਾਈ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਰੋਇਆ ॥੯੨॥ ਸਜਨ ਮੈਨੇ ਜੀਨਿ ਚਾਖਿਆ ਆਗਨਿ ਮੁਆ ॥ ਕੀਆ ਤਿਕਰੀ ਨਾਜਾਈ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਰੋਇਆ ॥੯੩॥ ਸਜਨ ਮੈਨੇ ਜੀਨਿ ਚਾਖਿਆ ਆਗਨਿ ਮੁਆ ॥ ਕੀਆ ਤਿਕਰੀ ਨਾਜਾਈ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਰੋਇਆ ॥੯੪॥ ਸਜਨ ਮੈਨੇ ਜੀਨਿ ਚਾਖਿਆ ਆਗਨਿ ਮੁਆ ॥ ਕੀਆ ਤਿਕਰੀ ਨਾਜਾਈ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਰੋਇਆ ॥੯੫॥ ਸਜਨ ਮੈਨੇ ਜੀਨਿ ਚਾਖਿਆ ਆਗਨਿ ਮੁਆ ॥ ਕੀਆ ਤਿਕਰੀ ਨਾਜਾਈ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਰੋਇਆ ॥੯੬॥ ਸਜਨ ਮੈਨੇ ਜੀਨਿ ਚਾਖਿਆ ਆਗਨਿ ਮੁਆ ॥ ਕੀਆ ਤਿਕਰੀ ਨਾਜਾਈ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਰੋਇਆ ॥੯੭॥ ਸਜਨ ਮੈਨੇ ਜੀਨਿ ਚਾਖਿਆ ਆਗਨਿ ਮੁਆ ॥ ਕੀਆ ਤਿਕਰੀ ਨਾਜਾਈ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਰੋਇਆ ॥੯੮॥ ਸਜਨ ਮੈਨੇ ਜੀਨਿ ਚਾਖਿਆ ਆਗਨਿ ਮੁਆ ॥ ਕੀਆ ਤਿਕਰੀ ਨਾਜਾਈ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਰੋਇਆ ॥੯੯॥ ਸਜਨ ਮੈਨੇ ਜੀਨਿ ਚਾਖਿਆ ਆਗਨਿ ਮੁਆ ॥ ਕੀਆ ਤਿਕਰੀ ਨਾਜਾਈ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਰੋਇਆ ॥੧੦੦॥

ਇਆ ॥੨॥ ਸੰਜਮੁ ਜੋਗੁ ਜਿਤੁ ਸਚੁ ਕਮਾਈਐ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਿ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਈ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚਾ

ਸਭ ਕਿਛੁ ਤੁਮ ਤੇ ਹੋਆ ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਦਾਸ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤੇ ਜਾਣਿਆ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੧੫ ॥ ੧੬ ॥ ੧੭

ਚੀਤੁ ਲੀਜੈ ਜੀਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਸਰਾ ॥ ਕਰਮੈ ਕਰਮੁ ਹੁਣਹੁ ਬੁਝਣਾ ਆਪੁ ਗਵੈ ਭੇਟੈ ਗੁਰਾ ॥ ਦਾਦਿ ਖੁਲਾਈ ਦਾਦਿ ਦੇ ਸਚੁ ਸਚੈ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚੈ ਪਰਵਾਣੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚ

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਗਤਿ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਕਿਲਵਿਖ ਜਾਹੀ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਸਭ ਫਲ ਪਾਹੀ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਕੋਟਿ ਪਰਾਧ ਖੋਵੈ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਸੁਖ ਸਹਜ ਸਮੋਵੈ

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵਹੁ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਪਾਪ ਤੁਮਾਰੇ ਜਾਵਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭਿ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥ ਜੋ ਠਾਕੁਰ ਸਭ ਜੀਅ ਦਇਆਲ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਪਿ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥੧॥ ਜਿਸ ਕੀ ਟਹਲ ਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਇ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਕੀਆ ਸਭ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥੨॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥੩॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥੪॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥੫॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥੬॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥੭॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥੮॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥੯॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥੧੦॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥੧੧॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥੧੨॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥੧੩॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥੧੪॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥੧੫॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥੧੬॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥੧੭॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥੧੮॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥੧੯॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥੨੦॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥੨੧॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥੨੨॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥੨੩॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥੨੪॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥੨੫॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥੨੬॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥੨੭॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥੨੮॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥੨੯॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥੩੦॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥੩੧॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥੩੨॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥੩੩॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥੩੪॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥੩੫॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥੩੬॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥੩੭॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥੩੮॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥੩੯॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥੪੦॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥੪੧॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥੪੨॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥੪੩॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥੪੪॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥੪੫॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥੪੬॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥੪੭॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥੪੮॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥੪੯॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥੫੦॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥੫੧॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥੫੨॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥੫੩॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥੫੪॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥੫੫॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥੫੬॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥੫੭॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥੫੮॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥੫੯॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥੬੦॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥੬੧॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥੬੨॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥੬੩॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥੬੪॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥੬੫॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥੬੬॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥੬੭॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥੬੮॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥੬੯॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥੭੦॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹ

ਉਬਾਰਿਲੇ ਜੀਅ ਜਿਨਿ ਪੈਦਾਇਸ ਕੀਏ ਸੋ ਸੰਮ੍ਹਾਲੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਮ ਸਤ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਾਨ ਬਾਲਿਕ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ॥
ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੧॥ ਤੁਮ੍ਹ ਦਾਤੇ ਦਾਨ ਮਹਾ ਬਲੀ ਸਭ ਜੀਅ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ॥
ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੨॥ ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੩॥
ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੪॥ ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੫॥
ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੬॥ ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੭॥
ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੮॥ ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੯॥
ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੧੦॥ ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੧੧॥
ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੧੨॥ ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੧੩॥
ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੧੪॥ ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੧੫॥
ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੧੬॥ ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੧੭॥
ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੧੮॥ ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੧੯॥
ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੨੦॥ ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੨੧॥
ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੨੨॥ ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੨੩॥
ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੨੪॥ ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੨੫॥
ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੨੬॥ ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੨੭॥
ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੨੮॥ ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੨੯॥
ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੩੦॥ ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੩੧॥
ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੩੨॥ ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੩੩॥
ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੩੪॥ ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੩੫॥
ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੩੬॥ ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੩੭॥
ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੩੮॥ ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੩੯॥
ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੪੦॥ ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੪੧॥
ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੪੨॥ ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੪੩॥
ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੪੪॥ ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੪੫॥
ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੪੬॥ ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੪੭॥
ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੪੮॥ ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੪੯॥
ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੫੦॥ ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੫੧॥
ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੫੨॥ ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੫੩॥
ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੫੪॥ ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੫੫॥
ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੫੬॥ ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੫੭॥
ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੫੮॥ ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੫੯॥
ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੬੦॥ ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੬੧॥
ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੬੨॥ ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੬੩॥
ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੬੪॥ ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੬੫॥
ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੬੬॥ ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੬੭॥
ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੬੮॥ ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੬੯॥
ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੭੦॥ ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੭੧॥
ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੭੨॥ ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੭੩॥
ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੭੪॥ ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੭੫॥
ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੭੬॥ ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੭੭॥
ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੭੮॥ ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੭੯॥
ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੮੦॥ ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੮੧॥
ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੮੨॥ ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੮੩॥
ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੮੪॥ ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੮੫॥
ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੮੬॥ ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੮੭॥
ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੮੮॥ ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੮੯॥
ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੯੦॥ ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੯੧॥
ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੯੨॥ ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੯੩॥
ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੯੪॥ ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੯੫॥
ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੯੬॥ ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੯੭॥
ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੯੮॥ ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੯੯॥
ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੧੦੦॥ ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੧੦੧॥
ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੧੦੨॥ ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੧੦੩॥
ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੧੦੪॥ ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੧੦੫॥
ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੧੦੬॥ ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੧੦੭॥
ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੧੦੮॥ ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੧੦੯॥
ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੧੧੦॥ ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੧੧੧॥
ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੧੧੨॥ ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੧੧੩॥
ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੧੧੪॥ ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੧੧੫॥
ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੧੧੬॥ ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੧੧੭॥
ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੧੧੮॥ ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੧੧੯॥
ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੧੨੦॥ ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੧੨੧॥
ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੧੨੨॥ ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੧੨੩॥
ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੧੨੪॥ ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੧੨੫॥
ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੧੨੬॥ ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੧੨੭॥
ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੧੨੮॥ ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੧੨੯॥
ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੧੩੦॥ ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੧੩੧॥
ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੧੩੨॥ ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੧੩੩॥
ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੧੩੪॥ ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੧੩੫॥
ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੧੩੬॥ ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੧੩੭॥
ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੧੩੮॥ ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੧੩੯॥
ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੧੪੦॥ ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੧੪੧॥
ਤੁਮ੍ਹ ਸਮਰਥ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਹੀਐ ਕੇਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥੧੪੨॥ ਤੁਮ੍ਹ

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਸਭਨਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੈ ਸਭ ਜਗਤ ਦਾ ਜੀਵਾਲ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਤਿਸ ਨੋ ਦੇਵੈ ਨਾਨਕਾ ਵਡੀ ਘਾਲ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੀ ਆਸਾ ਪੂਰੀ ਹੋਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਪੁਰਖ ਤੇ ਕਾਮਾ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸੇ ਨਿਹਕਾਮਾ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸੇ ਨਿਰਮਲ ਹੰਸਾ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸੇ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸੇ ਅਗਹ ਅਗਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸੇ ਸਭ ਤੇ ਲਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸੇ ਸਭ ਤੇ ਸੂਚਾ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸੇ ਸਭ ਮਹਿ ਮੂਚਾ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸੇ ਸਭ ਤੇ ਊਤਮ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸੇ ਸਭ ਤੇ ਪੂਰਨ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸੇ ਸਭ ਤੇ ਸੂਰਾ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸੇ ਸਭ ਤੇ ਸੂਰਾ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸੇ ਸਭ ਤੇ ਦੂਰਾ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸੇ ਸਭ ਤੇ ਨੇੜਾ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸੇ ਸਭ ਤੇ ਬੇੜਾ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸੇ ਸਭ ਤੇ ਤੇੜਾ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸੇ ਸਭ ਤੇ ਭਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸੇ ਸਭ ਤੇ ਹਲਕੇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸੇ ਸਭ ਤੇ ਸਲਕੇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸੇ ਸਭ ਤੇ ਰਾਜੇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸੇ ਸਭ ਤੇ ਸਾਜੇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸੇ ਸਭ ਤੇ ਸੋਹਣੇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸੇ ਸਭ ਤੇ ਮੋਹਣੇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸੇ ਸਭ ਤੇ ਸੁਘੜ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸੇ ਸਭ ਤੇ ਬੂਝ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸੇ ਸਭ ਤੇ ਸੁਜਾਣ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸੇ ਸਭ ਤੇ ਸਿਆਣ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸੇ ਸਭ ਤੇ ਵਡੇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸੇ ਸਭ ਤੇ ਤਗੜੇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸੇ ਸਭ ਤੇ ਬਲੀ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸੇ ਸਭ ਤੇ ਭਲੀ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸੇ ਸਭ ਤੇ ਸੁਖੀਏ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸੇ ਸਭ ਤੇ ਜੀਏ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸੇ ਸਭ ਤੇ ਸੋਭਾ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸੇ ਸਭ ਤੇ ਲੋਭਾ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸੇ ਸਭ ਤੇ ਸੂਚੇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸੇ ਸਭ ਤੇ ਊਚੇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸੇ ਸਭ ਤੇ ਨੀਕੇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸੇ ਸਭ ਤੇ ਫੀਕੇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸੇ ਸਭ ਤੇ ਸਾਦ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸੇ ਸਭ ਤੇ ਅਗਾਧ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸੇ ਸਭ ਤੇ ਅਲਿਪਤ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸੇ ਸਭ ਤੇ ਤਿਪਤ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸੇ ਸਭ ਤੇ ਭਿੰਨ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸੇ ਸਭ ਤੇ ਖਿੰਨ

ਧਸੰਗਿਮੰਮਿਲਿਹਰਿਗੁਨਗਾਏਜਸਮਵੁਤਨਕਉੜਾਸਾਮੋਹੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੇਤੇਪੁਨਹਚਰਨਸੇਵੀ
ਸਭਤੇਸੁਖਪਾਏਜਾਨਿਕਰਿਕਿਰਪਾਮਹਾਪੁਰਖਮਿਲਾਏ॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਹਰਿਗੁਨਗਾਏਜਸਮਵੁਤਨਕਉੜਾਸਾਮੋਹੈ॥੧॥
ਅਸਤਨਪੂਰਨਚਰਨਸੇਵੀਆਵਣਜਾਣਰਹਾਏ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪੂਰਨਪੂਰਾਸੁਆਮੀਜਿਸੁਮਿਲਿਆਸਭਿਦੂਖਗਵਾਏ॥੨॥੧॥੧੦॥
ਬਿਲਾਵਲਮਹਲਾ੫॥ਜਾਕੈਮਨਿਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿਤਾਕੈਸਭਿਸੁਖਪਾਏ॥ਜਾਕੈਮਨਿਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿਤਾਕੈਸਭਿਸੁਖਪਾਏ॥
ਜਾਕੈਮਨਿਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿਤਾਕੈਸਭਿਸੁਖਪਾਏ

ਸਿਮਰਨਿ ਸਾਂਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਦਾਤਿ ਤਿਸੈ ਬਣਿ ਆਈਐ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਾਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚਾ ਤੂ ਤਖਤੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਪਾਸਾਰਾ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਵਾਪਾਰਾ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਉਪਮਾ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਦਰਬਾਰਾ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਖਾਣੇ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਸਾਚੇ ਸਚੁ ਭੋਜਨ ਭੰਡਾਰਾ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਜਨ ਸਦਾ ਸਚਿਆਰੇ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਵਰਤਾਰਾ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਮੀਠੇ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਵਰਸਾਰਾ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਨਾਈ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਭਗਤੀ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਹੈ ਭੰਡਾਰਾ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਵਾਪਾਰਾ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਉਪਮਾ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਦਰਬਾਰਾ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਖਾਣੇ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਸਾਚੇ ਸਚੁ ਭੋਜਨ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਜਨ ਸਦਾ ਸਚਿਆਰੇ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਵਰਤਾਰਾ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਮੀਠੇ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਵਰਸਾਰਾ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਨਾਈ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਭਗਤੀ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਹੈ ਭੰਡ

ਬਿਨਾ ਸੀ ਸਨਕੁ ਉਚੇ ਹਰਿ ਕੀ ਜਾਇਆ ॥੧॥੨॥੧੨੪॥ ਬਿਭਾਵਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਬਿਨੁ ਭੈ ਭਰਮੁ ਤਰੀਐ ਕਵਨੈ ਜੋਗਿ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਪੁਨਹਚਰ ਪੂਜਾ ਨਹ ਤੁਲਿ ਸਮਾਨੈ ਕੋਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਏਕੁ ਮਨੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰੈ ਮਨੋਗਿ ॥ ਸਾਸ ਸਾਸ ਸਿਮਰਤ ਨਾਰਾਇਣ ਦੂਖ ਭਰਮ ਭਉ ਖੋਗਿ ॥੧॥ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਸੁ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੰਜੋਗਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਉਪਮਾ ਜੋ ਰਾਤਾ ਹਰਿ ਰਸ ਭੋਗਿ ॥੨॥੧॥੧੨੫॥ ਬਿਭਾਵਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਸਾਧ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਰਿਆ ਤਾ ਜਾਨਿਆ ॥ ਜਾ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਤਾ ਕੋ ਜਾਇ ਸਮਾਨਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਸੋਈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਈ

ਪਾਲਾ ਸੀਸਨੁ ਬਜਣੀ ॥੧॥ ਨੈਨੀ ਦੇਖਿ ਦਰਸੁ ਨਹੁ ਕੇਰਾ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵੀ ਗੁਰਸਬਦੁ ਸੁਣੀ ॥
ਨਾਮੁ ਜਪੀ ਨਾਮੁ ਜਪਣਿ ਵਿਚੁ ਰਹਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖਾ ਏਕੁ ਗੁਣੀ ॥੨॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਕੀ ਹਉ ਧੋਈ ਪਗ ਧੁਣੀ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਜਿਨ ਕੈ ਵਸਿਆ ਸਾਰਿਗਪਾਣੀ ॥੩॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਵਸਿਆ ਤਿਨ ਕੈ ਨੇੜਿ ਨ ਫਟਕ ਸੁਣੀ ॥
ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਤੀ ਜਾਈ ਜਿਨ ਕੈ ਵਸਿਆ ਸਾਰਿਗਪਾਣੀ ॥੪॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਕੀ ਹਉ ਧੋਈ ਪਗ ਧੁਣੀ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਜਿਨ ਕੈ ਵਸਿਆ ਸਾਰਿਗਪਾਣੀ ॥੫॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਵਸਿਆ ਤਿਨ ਕੈ ਨੇੜਿ ਨ ਫਟਕ ਸੁਣੀ ॥
ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਤੀ ਜਾਈ ਜਿਨ ਕੈ ਵਸਿਆ ਸਾਰਿਗਪਾਣੀ ॥੬॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਕੀ ਹਉ ਧੋਈ ਪਗ ਧੁਣੀ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਜਿਨ ਕੈ ਵਸਿਆ ਸਾਰਿਗਪਾਣੀ ॥੭॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਵਸਿਆ ਤਿਨ ਕੈ ਨੇੜਿ ਨ ਫਟਕ ਸੁਣੀ ॥
ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਤੀ ਜਾਈ ਜਿਨ ਕੈ ਵਸਿਆ ਸਾਰਿਗਪਾਣੀ ॥੮॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਕੀ ਹਉ ਧੋਈ ਪਗ ਧੁਣੀ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਜਿਨ ਕੈ ਵਸਿਆ ਸਾਰਿਗਪਾਣੀ ॥੯॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਵਸਿਆ ਤਿਨ ਕੈ ਨੇੜਿ ਨ ਫਟਕ ਸੁਣੀ ॥
ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਤੀ ਜਾਈ ਜਿਨ ਕੈ ਵਸਿਆ ਸਾਰਿਗਪਾਣੀ ॥੧੦॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਕੀ ਹਉ ਧੋਈ ਪਗ ਧੁਣੀ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਜਿਨ ਕੈ ਵਸਿਆ ਸਾਰਿਗਪਾਣੀ ॥੧੧॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਵਸਿਆ ਤਿਨ ਕੈ ਨੇੜਿ ਨ ਫਟਕ ਸੁਣੀ ॥
ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਤੀ ਜਾਈ ਜਿਨ ਕੈ ਵਸਿਆ ਸਾਰਿਗਪਾਣੀ ॥੧੨॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਕੀ ਹਉ ਧੋਈ ਪਗ ਧੁਣੀ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਜਿਨ ਕੈ ਵਸਿਆ ਸਾਰਿਗਪਾਣੀ ॥੧੩॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਵਸਿਆ ਤਿਨ ਕੈ ਨੇੜਿ ਨ ਫਟਕ ਸੁਣੀ ॥
ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਤੀ ਜਾਈ ਜਿਨ ਕੈ ਵਸਿਆ ਸਾਰਿਗਪਾਣੀ ॥੧੪॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਕੀ ਹਉ ਧੋਈ ਪਗ ਧੁਣੀ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਜਿਨ ਕੈ ਵਸਿਆ ਸਾਰਿਗਪਾਣੀ ॥੧੫॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਵਸਿਆ ਤਿਨ ਕੈ ਨੇੜਿ ਨ ਫਟਕ ਸੁਣੀ ॥
ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਤੀ ਜਾਈ ਜਿਨ ਕੈ ਵਸਿਆ ਸਾਰਿਗਪਾਣੀ ॥੧੬॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਕੀ ਹਉ ਧੋਈ ਪਗ ਧੁਣੀ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਜਿਨ ਕੈ ਵਸਿਆ ਸਾਰਿਗਪਾਣੀ ॥੧੭॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਵਸਿਆ ਤਿਨ ਕੈ ਨੇੜਿ ਨ ਫਟਕ ਸੁਣੀ ॥
ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਤੀ ਜਾਈ ਜਿਨ ਕੈ ਵਸਿਆ ਸਾਰਿਗਪਾਣੀ ॥੧੮॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਕੀ ਹਉ ਧੋਈ ਪਗ ਧੁਣੀ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਜਿਨ ਕੈ ਵਸਿਆ ਸਾਰਿਗਪਾਣੀ ॥੧੯॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਵਸਿਆ ਤਿਨ ਕੈ ਨੇੜਿ ਨ ਫਟਕ ਸੁਣੀ ॥
ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਤੀ ਜਾਈ ਜਿਨ ਕੈ ਵਸਿਆ ਸਾਰਿਗਪਾਣੀ ॥੨੦॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਕੀ ਹਉ ਧੋਈ ਪਗ ਧੁਣੀ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਜਿਨ ਕੈ ਵਸਿਆ ਸਾਰਿਗਪਾਣੀ ॥੨੧॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਵਸਿਆ ਤਿਨ ਕੈ ਨੇੜਿ ਨ ਫਟਕ ਸੁਣੀ ॥
ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਤੀ ਜਾਈ ਜਿਨ ਕੈ ਵਸਿਆ ਸਾਰਿਗਪਾਣੀ ॥੨੨॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਕੀ ਹਉ ਧੋਈ ਪਗ ਧੁਣੀ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਜਿਨ ਕੈ ਵਸਿਆ ਸਾਰਿਗਪਾਣੀ ॥੨੩॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਵਸਿਆ ਤਿਨ ਕੈ ਨੇੜਿ ਨ ਫਟਕ ਸੁਣੀ ॥
ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਤੀ ਜਾਈ ਜਿਨ ਕੈ ਵਸਿਆ ਸਾਰਿਗਪਾਣੀ ॥੨੪॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਕੀ ਹਉ ਧੋਈ ਪਗ ਧੁਣੀ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਜਿਨ ਕੈ ਵਸਿਆ ਸਾਰਿਗਪਾਣੀ ॥੨੫॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਵਸਿਆ ਤਿਨ ਕੈ ਨੇੜਿ ਨ ਫਟਕ ਸੁਣੀ ॥
ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਤੀ ਜਾਈ ਜਿਨ ਕੈ ਵਸਿਆ ਸਾਰਿਗਪਾਣੀ ॥੨੬॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਕੀ ਹਉ ਧੋਈ ਪਗ ਧੁਣੀ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਜਿਨ ਕੈ ਵਸਿਆ ਸਾਰਿਗਪਾਣੀ ॥੨੭॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਵਸਿਆ ਤਿਨ ਕੈ ਨੇੜਿ ਨ ਫਟਕ ਸੁਣੀ ॥
ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਤੀ ਜਾਈ ਜਿਨ ਕੈ ਵਸਿਆ ਸਾਰਿਗਪਾਣੀ ॥੨੮॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਕੀ ਹਉ ਧੋਈ ਪਗ ਧੁਣੀ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਜਿਨ ਕੈ ਵਸਿਆ ਸਾਰਿਗਪਾਣੀ ॥੨੯॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਵਸਿਆ ਤਿਨ ਕੈ ਨੇੜਿ ਨ ਫਟਕ ਸੁਣੀ ॥
ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਤੀ ਜਾਈ ਜਿਨ ਕੈ ਵਸਿਆ ਸਾਰਿਗਪਾਣੀ ॥੩੦॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਕੀ ਹਉ ਧੋਈ ਪਗ ਧੁਣੀ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਜਿਨ ਕੈ ਵਸਿਆ ਸਾਰਿਗਪਾਣੀ ॥੩੧॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਵਸਿਆ ਤਿਨ ਕੈ ਨੇੜਿ ਨ ਫਟਕ ਸੁਣੀ ॥
ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਤੀ ਜਾਈ ਜਿਨ ਕੈ ਵਸਿਆ ਸਾਰਿਗਪਾਣੀ ॥੩੨॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਕੀ ਹਉ ਧੋਈ ਪਗ ਧੁਣੀ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਜਿਨ ਕੈ ਵਸਿਆ ਸਾਰਿਗਪਾਣੀ ॥੩੩॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਵਸਿਆ ਤਿਨ ਕੈ ਨੇੜਿ ਨ ਫਟਕ ਸੁਣੀ ॥
ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਤੀ ਜਾਈ ਜਿਨ ਕੈ ਵਸਿਆ ਸਾਰਿਗਪਾਣੀ ॥੩੪॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਕੀ ਹਉ ਧੋਈ ਪਗ ਧੁਣੀ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਜਿਨ ਕੈ ਵਸਿਆ ਸਾਰਿਗਪਾਣੀ ॥੩੫॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਵਸਿਆ ਤਿਨ ਕੈ ਨੇੜਿ ਨ ਫਟਕ ਸੁਣੀ ॥
ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਤੀ ਜਾਈ ਜਿਨ ਕੈ ਵਸਿਆ ਸਾਰਿਗਪਾਣੀ ॥੩੬॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਕੀ ਹਉ ਧੋਈ ਪਗ ਧੁਣੀ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਜਿਨ ਕੈ ਵਸਿਆ ਸਾਰਿਗਪਾਣੀ ॥੩੭॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਵਸਿਆ ਤਿਨ ਕੈ ਨੇੜਿ ਨ ਫਟਕ ਸੁਣੀ ॥
ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਤੀ ਜਾਈ ਜਿਨ ਕੈ ਵਸਿਆ ਸਾਰਿਗਪਾਣੀ ॥੩੮॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਕੀ ਹਉ ਧੋਈ ਪਗ ਧੁਣੀ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਜਿਨ ਕੈ ਵਸਿਆ ਸਾਰਿਗਪਾਣੀ ॥੩੯॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਵਸਿਆ ਤਿਨ ਕੈ ਨੇੜਿ ਨ ਫਟਕ ਸੁਣੀ ॥
ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਤੀ ਜਾਈ ਜਿਨ ਕੈ ਵਸਿਆ ਸਾਰਿਗਪਾਣੀ ॥੪੦॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਕੀ ਹਉ ਧੋਈ ਪਗ ਧੁਣੀ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਜਿਨ ਕੈ ਵਸਿਆ ਸਾਰਿਗਪਾਣੀ ॥੪੧॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਵਸਿਆ ਤਿਨ ਕੈ ਨੇੜਿ ਨ ਫਟਕ ਸੁਣੀ ॥
ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਤੀ ਜਾਈ ਜਿਨ ਕੈ ਵਸਿਆ ਸਾਰਿਗਪਾਣੀ ॥੪੨॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਕੀ ਹਉ ਧੋਈ ਪਗ ਧੁਣੀ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਜਿਨ ਕੈ ਵਸਿਆ ਸਾਰਿਗਪਾਣੀ ॥੪੩॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਵਸਿਆ ਤਿਨ ਕੈ ਨੇੜਿ ਨ ਫਟਕ ਸੁਣੀ ॥
ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਤੀ ਜਾਈ ਜਿਨ ਕੈ ਵਸਿਆ ਸਾਰਿਗਪਾਣੀ ॥੪੪॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਕੀ ਹਉ ਧੋਈ ਪਗ ਧੁਣੀ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਜਿਨ ਕੈ ਵਸਿਆ ਸਾਰਿਗਪਾਣੀ ॥੪੫॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਵਸਿਆ ਤਿਨ ਕੈ ਨੇੜਿ ਨ ਫਟਕ ਸੁਣੀ ॥
ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਤੀ ਜਾਈ ਜਿਨ ਕੈ ਵਸਿਆ ਸਾਰਿਗਪਾਣੀ ॥੪੬॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਕੀ ਹਉ ਧੋਈ ਪਗ ਧੁਣੀ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਜਿਨ ਕੈ ਵਸਿਆ ਸਾਰਿਗਪਾਣੀ ॥੪੭॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਵਸਿਆ ਤਿਨ ਕੈ ਨੇੜਿ ਨ ਫਟਕ ਸੁਣੀ ॥
ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਤੀ ਜਾਈ ਜਿਨ ਕੈ ਵਸਿਆ ਸਾਰਿਗਪਾਣੀ ॥੪੮॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਕੀ ਹਉ ਧੋਈ ਪਗ ਧੁਣੀ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਜਿਨ ਕੈ ਵਸਿਆ ਸਾਰਿਗਪਾਣੀ ॥੪੯॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਵਸਿਆ ਤਿਨ ਕੈ ਨੇੜਿ ਨ ਫਟਕ ਸੁਣੀ ॥
ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਤੀ ਜਾਈ ਜਿਨ ਕੈ ਵਸਿਆ ਸਾਰਿਗਪਾਣੀ ॥੫੦॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਕੀ ਹਉ ਧੋਈ ਪਗ ਧੁਣੀ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਜਿਨ ਕੈ ਵਸਿਆ ਸਾਰਿਗਪਾਣੀ ॥੫੧॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਵਸਿਆ ਤਿਨ ਕੈ ਨੇੜਿ ਨ ਫਟਕ ਸੁਣੀ ॥
ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਤੀ ਜਾਈ ਜਿਨ ਕੈ ਵਸਿਆ ਸਾਰਿਗਪਾਣੀ ॥੫੨॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਕੀ ਹਉ ਧੋਈ ਪਗ ਧੁਣੀ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਜਿਨ ਕੈ ਵਸਿਆ ਸਾਰਿਗਪਾਣੀ ॥੫੩॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਵਸਿਆ ਤਿਨ ਕੈ ਨੇੜਿ ਨ ਫਟਕ ਸੁਣੀ ॥
ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਤੀ ਜਾਈ ਜਿਨ ਕੈ ਵਸਿਆ ਸਾਰਿਗਪਾਣੀ ॥੫੪॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਕੀ ਹਉ ਧੋਈ ਪਗ ਧੁਣੀ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਜਿਨ ਕੈ ਵਸਿਆ ਸਾਰਿਗਪਾਣੀ ॥੫੫॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਵਸਿਆ ਤਿਨ ਕੈ ਨੇੜਿ ਨ ਫਟਕ ਸੁਣੀ ॥
ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਤੀ ਜਾਈ ਜਿਨ ਕੈ ਵਸਿਆ ਸਾਰਿਗਪਾਣੀ ॥੫੬॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਕੀ ਹਉ ਧੋਈ ਪਗ ਧੁਣੀ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਜਿਨ ਕੈ ਵਸਿਆ ਸਾਰਿਗਪਾਣੀ ॥੫੭॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਵਸਿਆ ਤਿਨ ਕੈ ਨੇੜਿ ਨ ਫਟਕ ਸੁਣੀ ॥
ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਤੀ ਜਾਈ ਜਿਨ ਕੈ ਵਸਿਆ ਸਾਰਿਗਪਾਣੀ ॥੫੮॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਕੀ ਹਉ ਧੋਈ ਪਗ ਧੁਣੀ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਜਿਨ ਕੈ ਵਸਿਆ ਸਾਰਿਗਪਾਣੀ ॥੫੯॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਵਸਿਆ ਤਿਨ ਕੈ ਨੇੜਿ ਨ ਫਟਕ ਸੁਣੀ ॥
ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਤੀ ਜਾਈ ਜਿਨ ਕੈ ਵਸਿਆ ਸਾਰਿਗਪਾਣੀ ॥੬੦॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਕੀ ਹਉ ਧੋਈ ਪਗ ਧੁਣੀ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਜਿਨ ਕੈ ਵਸਿਆ ਸਾਰਿਗਪਾਣੀ ॥੬੧॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਵਸਿਆ ਤਿਨ ਕੈ ਨੇੜਿ ਨ ਫਟਕ ਸੁਣੀ ॥
ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਤੀ ਜਾਈ ਜਿਨ ਕੈ ਵਸਿਆ ਸਾਰਿਗਪਾਣੀ ॥੬੨॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਕੀ ਹਉ ਧੋਈ ਪਗ ਧੁਣੀ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਜਿਨ ਕੈ ਵਸਿਆ ਸਾਰਿਗਪਾਣੀ ॥੬੩॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਵਸਿਆ ਤਿਨ ਕੈ ਨੇੜਿ ਨ ਫਟਕ ਸੁਣੀ ॥
ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਤੀ ਜਾਈ ਜਿਨ ਕੈ ਵਸਿਆ ਸਾਰਿਗਪਾਣੀ ॥੬੪॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਕੀ ਹਉ ਧੋਈ ਪਗ ਧੁਣੀ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਜਿਨ ਕੈ ਵਸਿਆ ਸਾਰਿਗਪਾਣੀ ॥੬੫॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਵਸਿਆ ਤਿਨ ਕੈ ਨੇੜਿ ਨ ਫਟਕ ਸੁਣੀ ॥
ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਤੀ ਜਾਈ ਜਿਨ ਕੈ ਵਸਿਆ ਸਾਰਿਗਪਾਣੀ ॥੬੬॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਕੀ ਹਉ ਧੋਈ ਪਗ ਧੁਣੀ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਜਿਨ ਕੈ ਵਸਿਆ ਸਾਰਿਗਪਾਣੀ ॥੬੭॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਵਸਿਆ ਤਿਨ ਕੈ ਨੇੜਿ ਨ ਫਟਕ ਸੁਣੀ ॥
ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਤੀ ਜਾਈ ਜਿਨ ਕੈ ਵਸਿਆ ਸਾਰਿਗਪਾਣੀ ॥੬੮॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਕੀ ਹਉ ਧੋਈ ਪਗ ਧੁਣੀ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਜਿਨ ਕੈ ਵਸਿਆ ਸਾਰਿਗਪਾਣੀ ॥੬੯॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਵਸਿਆ ਤਿਨ ਕੈ ਨੇੜਿ ਨ ਫਟਕ ਸੁਣੀ ॥
ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਤੀ ਜਾਈ ਜਿਨ ਕੈ ਵਸਿਆ ਸਾਰਿਗਪਾਣੀ ॥੭੦॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਕੀ ਹਉ ਧੋਈ ਪਗ ਧੁਣੀ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਜਿਨ ਕੈ ਵਸਿਆ ਸਾਰਿਗਪਾਣੀ ॥੭੧॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਵਸਿਆ ਤਿਨ ਕੈ ਨੇੜਿ ਨ ਫਟਕ ਸੁਣੀ ॥
ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਤੀ ਜਾਈ ਜਿਨ ਕੈ ਵਸਿਆ ਸਾਰਿਗਪਾਣੀ ॥੭੨॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਕੀ ਹਉ ਧੋਈ ਪਗ ਧੁਣੀ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਜਿਨ ਕੈ ਵਸਿਆ ਸਾਰਿਗਪਾਣੀ ॥੭੩॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਵਸਿਆ ਤਿਨ ਕੈ ਨੇੜਿ ਨ ਫਟਕ ਸੁਣੀ ॥
ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਤੀ ਜਾਈ ਜਿਨ ਕੈ ਵਸਿਆ ਸਾਰਿਗਪਾਣੀ ॥੭੪॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਕੀ ਹਉ ਧੋਈ ਪਗ ਧੁਣੀ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਜਿਨ ਕੈ ਵਸਿਆ ਸਾਰਿਗਪਾਣੀ ॥੭੫॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਵਸਿਆ ਤਿਨ ਕੈ ਨੇੜਿ ਨ ਫਟਕ ਸੁਣੀ ॥
ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਤੀ ਜਾਈ ਜਿਨ ਕੈ ਵਸਿਆ ਸਾਰਿਗਪਾਣੀ ॥੭੬॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਕੀ ਹਉ ਧੋਈ ਪਗ ਧੁਣੀ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਜਿਨ ਕੈ ਵਸਿਆ ਸਾਰਿਗਪਾਣੀ ॥੭੭॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਵਸਿਆ ਤਿਨ ਕੈ ਨੇੜਿ ਨ ਫਟਕ ਸੁਣੀ ॥
ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਤੀ ਜਾਈ ਜਿਨ ਕੈ ਵਸਿਆ ਸਾਰਿਗਪਾਣੀ ॥੭੮॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਕੀ ਹਉ ਧੋਈ ਪਗ ਧੁਣੀ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਜਿ

ਸਿਖਿਆ ਸਭੁ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇਰੀ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਬੁਝਹਿ ਬਚਨ ਮਨਿ ਤੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਮਨ ਹੀ ਜਾਣੈ ਜੋ ਜਨ ਜੀਵਨ ਪਦਵੀ ਪਰਿਆ ॥ ਜੀਵਨ ਪਦਵੀ ਸੋ ਜਨ ਪਾਵੈ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ॥੨॥ ਸਾਚੁ ਸਬਦੁ ਸਾਚੀ ਵਡਿਆਈ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸੋਈ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸੋਈ ਸੇਵੈ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥੩

ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਹਜਧੁਨਿਗਾਈਐ॥

ਸਭਿ ਸਿਧ ਬੁਧ ਸਭਿ ਸਾਧ ਜਨ ਸਭਿ ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਕਰਹਿ ਜਸੁ ॥ ਸਭਿ ਸਤ ਤੀਰਥ ਸਭਿ ਤਪਾ ਸਭਿ ਜਤੀ ਦਾਤੇ ਸਭਿ ਦਾਨ ਕਰਹਿ ਤਸੁ ॥ ਸਭਿ ਸੂਰ ਕਰਣੀ ਸਭਿ ਸੂਰ ਵਰਤਹਿ ਸਭਿ ਸੂਰ ਜੋਧ ਮਹਾਬਲਾ ॥ ਸਭਿ ਸੂਰ ਵੀਰ ਵਡੀਆਈਆ ਸਭਿ ਕਹਨਿ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਨਿਰਮਲਾ ॥ ਸਭਿ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਸਭਿ ਸਤੀ ਸਭਿ ਸੂਰ ਸੂਰੇ ਤੁਧੁ ਅਗੈ ॥ ਸਭਿ ਸਤ ਸੰਤੋਖੀ ਸਭਿ ਗਿਆਨੀ ਸਭਿ ਧਿਆਨੀ ਸਭਿ ਜਾਗੈ ॥ ਸਭਿ ਸਤ ਸੰਜਮੀ ਸਭਿ ਜਤੀ ਸਭਿ ਭਗਤ ਤੇਰੇ ਸਭਿ ਤੁਧੁ ਧਿਆਵਹਿ

ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਬੋਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਣੈ ॥ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਹੋਵੈ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਮੁਖਿ ਸਚੁ ਭਣੈ ॥ ਇਹ ਸਚੁ ਸੁਣਿ ਸਚੁ ਬੁਝੈ ਸਚੁ ਸਮਝੈ ਸਚੁ ਵਖਾਣੈ ॥ ਸਚੁ ਸੁਣਿ ਸਚੁ ਸਚੁ ਜੋ ਬੋਲੈ ਸਚੁ ਸਚੁ

ਆਦਿਅਨਦਿਨੁਵਜਾਹਿਵਜੇਅਹਿਤਿਅਨਥੀਤਿਆਗੀ॥ਬਿਨਵੈਤਿਨਨਕਸਗਲਿਸੁ
ਆਮੀਤਿਨੀਗੇ॥ਲੇਵਲਬਾਗੀ॥੪॥੧॥ਬਿਲਾਵਲਛਅਘਰਾ੫॥ ਰਾਗੁਸੁਲਖਣਪੜਣਾ
ਰਿਦੈਤੁਮਾਰਾਮਾ॥ਅਨਦਦਾਜਿਤਿਸੁਧਿਦਾਰਾਮਾ॥ਅਨਿਚਅਨਿਚੁ
ਜਾਹਿਵਜੇਚਿਤੁਰੈਦਿਉਮਾਰਾ॥ਤਹਰੰਗਸੇਰਸਚਦੁਖਿਅਹੋਪੈਜਨਮਮਰਣਤਾ
ਗਿਧਿਸਿਧਿਸੁਧਸੁਝੀਐਰਿਤੁਕਰਾਤਿਕੇਵੰਞਾ॥ਬਿਨਵੈਤਿਨਨਕਬਲਿਜਾਈਐ
ਵਾਹਾਬਹੁਸਮਰਥਸੁਆਮੀਆਥਾ॥॥ਸੁਣਿਸਖੀਸਹੇਲੜੀਉਤੰਮਾਰਾਮਾ॥ਕਰਿਮੇਲਾਵਤਿ
ਸਾਚਰਾਮਾ॥ਆਨੰਤਿਨੀਪੇਮੁਕਰੇਰਿਤੁਕਰਾਵਹਮਾ॥ਕਰਿਮੇਲਾਵਤਿ
ਸਾਚਰਾਮਾ॥ਆਨੰਤਿਨੀਪੇਮੁਕਰੇਰਿਤੁਕਰਾਵਹਮਾ॥ਕਰਿਮੇਲਾਵਤਿ
ਪਾਗੀਐ॥ਕਰਤਾਤਿਵਡਗੁਰੀਪਾਈਐਮੰਨਹਿਬਾਕਮਨਾਕਰਤਾ॥ਬਿਨਵੈਤਿਨਨਕਕੀ
ਕਰਮੀਅਖਖਾਲਨਤੇਆਗੀ॥॥ਗਹਿਰੀਗਹਿਲਾਲੀ॥ਮੈਮਨਚਾਹਨਜਾਲੀ॥
ਛਿਮੀਸੀਮਾਸਾਜਨਆਵਨਕੀਆਸਾਮਨਮੋਹਨਬਿਸਮਕਰਣਈਪਿਆਸਾਬਿਨ
ਸੀਗਾਰਕਰਤਬਿਭਰਮਭੂਲੀਜਾਨੀਸੀਦਾਸਖੀਨੀਕੀ॥ਕਰਉਜਤਨਜੋਜੋਗੁਣੀਆਇਆ
ਕਰਉਸੋਈਜੋਪਿਰਮੋਹਿਭਾਇਆ॥ਦੂਸਰਨਾਹੀਕੋਅਵਰਨਜਾਨਾ॥ਮੋਹਿਤੁਮਾਰਾ
ਰੂਪੁਸੁਹਾਇਆ॥ਕਰਉਸੇਜਰਚਿਰਹੀਪਿਆਰੇਮਿਲਉਕਾਮਨਿਦੇਹਿਸੀਗਾਰੇ॥
ਸੁਖਸਾਗਰਪ੍ਰਭੁਤੇਰਾਕਹੀਐਨਾਨਕਬਲਬਲੀਤਾਇਜੁਗੁਜੁਗੁ॥੧॥ਛੰਤ॥ ਸੁਖਸਾਗਰ
ਪ੍ਰਭੁਪਾਈ॥ਐਸੋਜਬਹੋਵੈਭਾਗੋਮਾ॥ਮਾਨੁਮੋਹੁਵਡਾਈ॥ਛੋਡਿਤਿਆਸਾਸਾਚੁ
ਚਾਤੁਰੀਦੁਰਮਤਿਬੁਧਿਤਿਆਗੀਮਾ॥ਸਾਧਸਰਪਉਸਰਣਈਮਾਸਭਤਾਪਬਿਨਸਾਈ
॥੧॥ਸਿਮ੍ਰਿਤਜਿਕਰਤਭਾਗੀਐ॥ਜੋਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਆਰਾਧਹਿਸੋਈਹਰਿਜਾਗੀਐ॥
ਅਤੀਦਰਜਾਜਾਚਿਆਈਐ॥ਪ੍ਰਭਿਤਯਾਗਸਭਪ੍ਰਭੁਤਿਆਗਿਕੋਕਰਤਹਠਾਈਐ॥
॥ਨਾਨਕਕਰਗਾਤਿਭਈਪ੍ਰਭਿਰਾਖਿਆਭਲਕੀਜੀਵਨਪਦਪਾਈਐ॥੨॥ਸ੍ਰੀਰਾਗੁਪਾਤੁ
ਨਉਜਗਜੀਵਾਜੋਬਿਧਾਇਆ॥ਪ੍ਰਭੁਕਰਤਾਤਿਵਡਪੁਰਖੁਸਮਰਥੁਵਡੀਕਾਇਆ॥
ਆਕਥੁਕਥਨਾਸਬਦੁਅਪਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣਹਿਕੋਵੀਚਾਰੁ॥ਨਾਨਕਬਿਸਮਾਦੁ
ਅਵਰੁਜਿਚਾਹਨਾਬਿਸਟਾਕ੍ਰਿਮਭਗਵੰਤਸੋਈਸੋਜਾਣੈ॥੨॥ਜਾਹਿਬਿਰਹਤਬਾਵੈ
ਭੂਖਬੈਰਾਗਨਿਮਾ॥ਚੰਦਨਦੀਪਸੁਗੰਧਸਾਦੁਬਿਖੁਤਿਆਗਨਿਮਾ॥ਈਤਉਤੁ
ਨਸੋਈਪਿਰੁਮੇਲੈਜਾਕੈਜੀਅਏਸਾਥਿ॥ਨਾਨਕਜਿਨਿਪ੍ਰਭੁਜਾਤਾਆਪਣਾ
ਤਿਨਕੈਸਦਬਲਜਾਈਐ॥੧॥੪॥ਬਿਲਾਵਲਮਹਲਾ੫॥ਸੰਤਸਹਾਈਰਾਮ
ਕੇਰਾਮਾ॥ਸਗਲਸਮਿਆਰੀਐਹਰਿਨਾਮਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਭਜੀਐਰਾਮ॥
ਸਭਫਲਪੂਰਨਕਾਮਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਗਾਈਐਰਾਮ॥ਸਭਦੁਖਜਾਹਿਤਮਾਮਾ॥
ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਸੁਣੀਐਰਾਮ॥ਸਭਕੁਲਉਧਰਣਹਾਰਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਰਹੀਐਰਾਮ
॥ਨਹਾਵਣਸਭਪਰਕਾਰਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਕਰੀਐਰਾਮ॥ਸਭਮਹਿਊਚਦੁਆਰਾ॥
ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਪਾਈਐਰਾਮ॥ਨਾਨਕਤਾਕੈਬਲਿਜਾਈਐ॥੧॥ਸਲੋਕੁ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿ
ਮਹਿਹਰਿਭਜਨੁਕਰਉਸਭਿਕਿਲਬਿਖਾਦਹਰਾਇ॥ਨਾਨਕਸਾਧਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇ
ਮਨਇਛੇਫਲਪਾਇ॥੧॥ਛੰਤ॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਗਾਈਐਰਾਮ॥ਸਭਕਿਲਬਿਖਦੁਖਜਾਹਿ
ਮਾਮਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਸੁਣੀਐਰਾਮ॥ਸਭਕੁਲਉਧਰਣਹਾਰਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਰਹੀਐਰਾਮ
॥ਨਹਾਵਣਸਭਪਰਕਾਰਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਕਰੀਐਰਾਮ॥ਸਭਮਹਿਊਚਦੁਆਰਾ॥
ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਪਾਈਐਰਾਮ॥ਨਾਨਕਤਾਕੈਬਲਿਜਾਈਐ॥੧॥ਸਲੋਕੁ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿ
ਮਹਿਹਰਿਭਜਨੁਕਰਉਸਭਿਕਿਲਬਿਖਾਦਹਰਾਇ॥ਨਾਨਕਸਾਧਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇ
ਮਨਇਛੇਫਲਪਾਇ॥੧॥ਛੰਤ॥

ਸੁਖੀਏ ਸਭਿ ਸਾਹਾ ਸਾਚੁ ਸਚੇ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਸ

ਬਿਛੁੜਿ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਿਪਾ ਕਰਿ ਮਿਲਾਇਹਿ ਸਾਚੇ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੨
ਕਾਮੁ ਅਗਨਿ ਅਹਿ ਨਾਸਾ ਅਤਿ ਰਿਸਾ ਦੀਸੈ ਅੰਤਰਿ ਗਿਆਨ ਮਲਾਸੁ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜੋਗ ਕਰੇ ਜੋਗੇਸਰ
ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਚਲੈ ਚਲਾਕੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਚਿਤੁ ਨ ਲਹੈ ਗੁਣ ਗਾਢੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸਦਾ ਸਾਬਾਸੀ ॥
ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਯਸੁ ਗੁਰ ਤੇ ਜਨ ਲਹਦੇ ਜੀ
ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ਸੁ ਕਹਿਆ ਸਤਦੇ ਵਾਹ ਵਾਹ ॥ ਜੋ ਕਿਸੈ ਨਿੰਦੇ ਸੁ ਨਿੰਦਿਆ ਓਵੈ ਕਰੇ ਓਹੀ ਕਿਤੁ ਹੋਆ ॥
ਓਹੁ ਕੇਵੈ ਹੀ ਕਿਤੁ ਦੇਵਏ ਏਹੁ ਕਰਿਆ ਹੋਆ ਜਿਨਿ ਕਿਛੁ ਕੀਤਾ ਸੋ ਜਾਣਦਾ ਜਿਸ ਨੋ ਵਰਤਾ ਵਰਤਿਆ ॥
ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੀ ਸਭ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹੁ ਜਿ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ੩ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੨
ਜਗਤੁ ਜਲੰਦਾ ਰਖਿ ਲੈ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ਜਿਤੁ ਦੁਆਰੈ ਉਬਰੈ ਤਿਤੈ ਲਏ ਉਬਾਰਿ ॥
ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਿਖੁ ਵੇਖਾਲਿਆ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਮੁ ਨ ਵਿਆਪਈ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਬਣਿ ਪਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੨
ਹਉਮੈ ਆਇ ਨ ਜਾਈ ਨਾਲਿ ਮਨਮੁਖੁ ਅਹੰਕਾਰੀ ਦੁਖੁ ਭਾਲੇ ॥ ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਜੋਨੀ ਫਿਰੈ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਲੇ ॥
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਮਰਿ ਜੀਵੈ ਤਾ ਪਾਏ ਦਰਗਹ ਨਾਲੇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਸਤਿ ਹੈ
ਜੋ ਸਤਿ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ਸੁ ਸਤਿ ਹੋਇ ॥ ਪੂਰੀ ਤਤੀ ਈਜ ਵਥੀ ਸਭੁ ਕੀ ਅਗਹੁ ਪਛਹੁ ॥
ਜਿਥੈ ਥੈ ਕਵੈ ਤਿਥੈ ਸੋ ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਖਹੁ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਸਭ ਉਸਤਤਿ ਕਰੈ ਸਿਰਿ ਸਭਨਾ ਸਚੁ ਸਭਨਾ ਸਾਹਿਬੁ ॥
ਸਿਖ ਸੁਣਨ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨ ਜੀ ਜੋ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਆਸ ਕਰੇ ਸੋ ਲਹੈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧
ਕੋਈ ਵਖੋ ਕੋਈ ਭੁਲੈ ਵਖੋ ਪਇਐ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹਣਾ ਪਉ ਕੋਈ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਇਨ ਮਹਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧
ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਤਰਿਆ ਆਖੀਐ ਨਾਨਕ ਕਹਣਾ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ॥ ਕਹਣੈ ਜਾਪੈ ਕੀ ਕੀ ਜਾਣੈ ਨਿਦਾਨੀ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧
ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਨਿਵਿ ਸਿਆ ਤਰਿਆ ਆਖੀਐ ਨਾਨਕ ਕਹਣਾ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ॥ ਕਹਣੈ ਜਾਪੈ ਕੀ ਕੀ ਜਾਣੈ ਨਿਦਾਨੀ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧
ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਨਿਵਿ ਸਿਆ ਤਰਿਆ ਆਖੀਐ ਨਾਨਕ ਕਹਣਾ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ॥ ਕਹਣੈ ਜਾਪੈ ਕੀ ਕੀ ਜਾਣੈ ਨਿਦਾਨੀ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧
ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਨਿਵਿ ਸਿਆ ਤਰਿਆ ਆਖੀਐ ਨਾਨਕ ਕਹਣਾ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ॥ ਕਹਣੈ ਜਾਪੈ ਕੀ ਕੀ ਜਾਣੈ ਨਿਦਾਨੀ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧

ਐਸੀ ਸੁਮੰਗਲ ਸਾਹੁ ਪੇਖਨਾ ਨਾਮੁ ਕਬੀਰੁ ਪਇਆ ॥ ਸੁਖੇ ਸੁਖੁ ਮਿਲਾ ਚਲਾਨੁ ਸੁਹੇਲਾ ਜਾਂ ਰਾਮੁ ਰਿਦੈ ਆਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਹੀਉ ਨ ਡੋਲੈ ਮਰਣੁ ਨ ਬੋਲੈ ਐਸਾ ਸਾਹੁ ਸਦਾਇਆ ॥ ਬਾਜੇ ਪੂਰੇ ਤਾਲ ਸੁਰੇ ਸਭ ਜਗ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਆਸਾ ਬੰਧੁ ਨਿਰਾਸਾ ਪਰਮਲੁ ਮੁਕਤਿ ਭਇਆ ਲੈ ਜਾਇਆ ॥੧॥
ਆਇਆ ਗਇਆ ਮੁਇਆ ਕਹੀਐ ਜਾਇ ਨ ਕਤਹੂ ਰਹਿਆ ॥ ਜੈਸਾ ਸੁਨਿਆ ਤੈਸਾ ਦੇਖਿਆ ਓਹੋ ਆਹਿ ਓਹਿ ਭਇਆ ॥ ਜੈਸੀ ਮਨ ਮਹਿ ਤੈਸੀ ਬਾਹਰਿ ਜੈਸੀ ਬਾਹਰਿ ਤੈਸੀ ਅੰਤਰਿ ॥
ਜੈਸਾ ਆਪਿ ਤੈਸਾ ਸਭੁ ਦੇਖਿਆ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਕੈਸਾ ॥੨॥ ਜੈਸੇ ਘਰ ਮਹਿ ਬਾਹਰਿ ਓਵੈ ਬਾਹਰਿ ਅਉਰੁ ਨ ਦੇਖਿਆ ॥ ਜੈਸੇ ਮਰਣੁ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਆਗੈ ਤੈਸਾ ਪੇਖਿ ਲੇਖਿਆ ॥
ਜੈਸੇ ਕਰਮ ਕਰੇ ਤੈਸੋ ਪਾਵੈ ਤਾ ਤੇ ਕਛੂ ਨ ਕਹਿਆ ॥ ਜੈਸੀ ਕਲਮ ਲਿਖੀ ਧੁਰਿ ਕਰਤੈ ਤੈਸਾ ਕੋ ਫਲੁ ਲਹਿਆ ॥੩॥
ਜੈਸੀ ਭੂਖ ਹੋਇ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਤੈਸੋ ਭੋਜਨੁ ਖਾਇਆ ॥ ਜੈਸੀ ਤਿਸਨ ਹੋਇ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤੈਸੋ ਦਰਬੁ ਕਮਾਇਆ ॥ ਜੈਸੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪੁਤ੍ਰ ਅਰੁ ਦਾਰਾ ਤੈਸੀ ਜਗਤੁ ਬੰਧਾਇਆ ॥
ਜੈਸੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਾਧ ਜਨ ਊਪਰਿ ਤੈਸੀ ਜੇ ਜਮੁ ਜਾਇਆ ॥੪॥ ਜੈਸੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਾਧ ਜਨ ਊਪਰਿ ਤੈਸੀ ਜੇ ਜਮੁ ਜਾਇਆ ॥ ਜੈਸੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪੁਤ੍ਰ ਅਰੁ ਦਾਰਾ ਤੈਸੀ ਜਗਤੁ ਬੰਧਾਇਆ ॥
ਜੈਸੀ ਭੂਖ ਹੋਇ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਤੈਸੋ ਭੋਜਨੁ ਖਾਇਆ ॥ ਜੈਸੀ ਤਿਸਨ ਹੋਇ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤੈਸੋ ਦਰਬੁ ਕਮਾਇਆ ॥
ਜੈਸੀ ਮਨ ਮਹਿ ਤੈਸੀ ਬਾਹਰਿ ਜੈਸੀ ਬਾਹਰਿ ਤੈਸੀ ਅੰਤਰਿ ॥ ਜੈਸਾ ਆਪਿ ਤੈਸਾ ਸਭੁ ਦੇਖਿਆ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਕੈਸਾ ॥੨॥
ਆਇਆ ਗਇਆ ਮੁਇਆ ਕਹੀਐ ਜਾਇ ਨ ਕਤਹੂ ਰਹਿਆ ॥ ਜੈਸਾ ਸੁਨਿਆ ਤੈਸਾ ਦੇਖਿਆ ਓਹੋ ਆਹਿ ਓਹਿ ਭਇਆ ॥
ਜੈਸੀ ਮਨ ਮਹਿ ਤੈਸੀ ਬਾਹਰਿ ਜੈਸੀ ਬਾਹਰਿ ਤੈਸੀ ਅੰਤਰਿ ॥ ਜੈਸਾ ਆਪਿ ਤੈਸਾ ਸਭੁ ਦੇਖਿਆ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਕੈਸਾ ॥੩॥
ਜੈਸੀ ਭੂਖ ਹੋਇ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਤੈਸੋ ਭੋਜਨੁ ਖਾਇਆ ॥ ਜੈਸੀ ਤਿਸਨ ਹੋਇ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤੈਸੋ ਦਰਬੁ ਕਮਾਇਆ ॥
ਜੈਸੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪੁਤ੍ਰ ਅਰੁ ਦਾਰਾ ਤੈਸੀ ਜਗਤੁ ਬੰਧਾਇਆ ॥ ਜੈਸੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਾਧ ਜਨ ਊਪਰਿ ਤੈਸੀ ਜੇ ਜਮੁ ਜਾਇਆ ॥੪॥
ਜੈਸੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਾਧ ਜਨ ਊਪਰਿ ਤੈਸੀ ਜੇ ਜਮੁ ਜਾਇਆ ॥ ਜੈਸੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪੁਤ੍ਰ ਅਰੁ ਦਾਰਾ ਤੈਸੀ ਜਗਤੁ ਬੰਧਾਇਆ ॥
ਜੈਸੀ ਭੂਖ ਹੋਇ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਤੈਸੋ ਭੋਜਨੁ ਖਾਇਆ ॥ ਜੈਸੀ ਤਿਸਨ ਹੋਇ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤੈਸੋ ਦਰਬੁ ਕਮਾਇਆ ॥
ਜੈਸੀ ਮਨ ਮਹਿ ਤੈਸੀ ਬਾਹਰਿ ਜੈਸੀ ਬਾਹਰਿ ਤੈਸੀ ਅੰਤਰਿ ॥ ਜੈਸਾ ਆਪਿ ਤੈਸਾ ਸਭੁ ਦੇਖਿਆ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਕੈਸਾ ॥੨॥
ਆਇਆ ਗਇਆ ਮੁਇਆ ਕਹੀਐ ਜਾਇ ਨ ਕਤਹੂ ਰਹਿਆ ॥ ਜੈਸਾ ਸੁਨਿਆ ਤੈਸਾ ਦੇਖਿਆ ਓਹੋ ਆਹਿ ਓਹਿ ਭਇਆ ॥
ਜੈਸੀ ਮਨ ਮਹਿ ਤੈਸੀ ਬਾਹਰਿ ਜੈਸੀ ਬਾਹਰਿ ਤੈਸੀ ਅੰਤਰਿ ॥ ਜੈਸਾ ਆਪਿ ਤੈਸਾ ਸਭੁ ਦੇਖਿਆ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਕੈਸਾ ॥੩॥
ਜੈਸੀ ਭੂਖ ਹੋਇ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਤੈਸੋ ਭੋਜਨੁ ਖਾਇਆ ॥ ਜੈਸੀ ਤਿਸਨ ਹੋਇ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤੈਸੋ ਦਰਬੁ ਕਮਾਇਆ ॥
ਜੈਸੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪੁਤ੍ਰ ਅਰੁ ਦਾਰਾ ਤੈਸੀ ਜਗਤੁ ਬੰਧਾਇਆ ॥ ਜੈਸੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਾਧ ਜਨ ਊਪਰਿ ਤੈਸੀ ਜੇ ਜਮੁ ਜਾਇਆ ॥੪॥
ਜੈਸੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਾਧ ਜਨ ਊਪਰਿ ਤੈਸੀ ਜੇ ਜਮੁ ਜਾਇਆ ॥ ਜੈਸੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪੁਤ੍ਰ ਅਰੁ ਦਾਰਾ ਤੈਸੀ ਜਗਤੁ ਬੰਧਾਇਆ ॥

ਰਹਉ ਦੇਖਾ ਪ੍ਰਭ ਨੈਨ ਸੰਗਿ ਸੁਆਮੀ ਮੋਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜੋ ਮੋਰੈ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਾਰੈ ਲਾਇਆ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਸੁਆਮੀ ਆਪਿ ਕਰਾਵੈ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥
ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਵਿਖਾਲੇ ਸੁਆਮੀ ਤਿਸ ਕਾ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਲਾਥਾ ॥
ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਸੁਆਮੀ ਮੇਲੇ ਸੋ ਹਰਿ ਜਨੁ ਹਰਿ ਕਾ ਹੋਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਸੁਆਮੀ ਮੇਲੇ ਸੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇ ਜੀਉ ॥੨॥
ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜੋ ਅਪਨੀ ਬਿਰਥਾ ਸਾਕ ਕਹਦਾ ਅਵਰਾ ਪਹਿ ਜਾਇ ॥ ਓਹੁ ਜੇਹਾ ਆਪਿ ਨ ਕਰੈ ਤੇਹਾ ਕਿਸੈ ਕਰੇ ਨ ਕਰਾਇ ॥
ਜੋ ਅਪਨੀ ਬਿਰਥਾ ਸਾਕ ਕਹਦਾ ਹਰਿ ਪਹਿ ਜਾਇ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਘਾਲ ਨ ਜਾਈ ਵਿਅਰਥੀ ਜੋ ਇਛੈ ਸੋ ਫਲ ਪਾਇ ॥
ਜੋ ਅਪਨੀ ਬਿਰਥਾ ਸਾਕ ਕਹਦਾ ਸਾਧ ਪਹਿ ਜਾਇ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਰਾਸਿ ਹੋਵਨਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਨਿਤ ਗਾਇ ॥
ਜੋ ਅਪਨੀ ਬਿਰਥਾ ਸਾਕ ਕਹਦਾ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਹਿ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੇ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਰਾਸਿ ਹੋਵਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇ ਜੀਉ ॥੧॥
ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜੋ ਅਪਨੀ ਬਿਰਥਾ ਸਾਕ ਕਹਦਾ ਹਰਿ ਪਹਿ ਜਾਇ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਰਾਸਿ ਹੋਵਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇ ਜੀਉ ॥ ਜੋ ਅਪਨੀ ਬਿਰਥਾ ਸਾਕ ਕਹਦਾ ਹਰਿ ਪਹਿ ਜਾਇ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਰਾਸਿ ਹੋਵਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇ ॥
ਜੋ ਅਪਨੀ ਬਿਰਥਾ ਸਾਕ ਕਹਦਾ ਸਾਧ ਪਹਿ ਜਾਇ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਰਾਸਿ ਹੋਵਨਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਨਿਤ ਗਾਇ ॥
ਜੋ ਅਪਨੀ ਬਿਰਥਾ ਸਾਕ ਕਹਦਾ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਹਿ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੇ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਰਾਸਿ ਹੋਵਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇ ਜੀਉ ॥੧॥
ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜੋ ਅਪਨੀ ਬਿਰਥਾ ਸਾਕ ਕਹਦਾ ਅਵਰਾ ਪਹਿ ਜਾਇ ॥ ਓਹੁ ਜੇਹਾ ਆਪਿ ਨ ਕਰੈ ਤੇਹਾ ਕਿਸੈ ਕਰੇ ਨ ਕਰਾਇ ॥
ਜੋ ਅਪਨੀ ਬਿਰਥਾ ਸਾਕ ਕਹਦਾ ਹਰਿ ਪਹਿ ਜਾਇ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਘਾਲ ਨ ਜਾਈ ਵਿਅਰਥੀ ਜੋ ਇਛੈ ਸੋ ਫਲ ਪਾਇ ॥
ਜੋ ਅਪਨੀ ਬਿਰਥਾ ਸਾਕ ਕਹਦਾ ਸਾਧ ਪਹਿ ਜਾਇ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਰਾਸਿ ਹੋਵਨਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਨਿਤ ਗਾਇ ॥
ਜੋ ਅਪਨੀ ਬਿਰਥਾ ਸਾਕ ਕਹਦਾ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਹਿ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੇ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਰਾਸਿ ਹੋਵਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇ ਜੀਉ ॥੧॥
ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜੋ ਅਪਨੀ ਬਿਰਥਾ ਸਾਕ ਕਹਦਾ ਹਰਿ ਪਹਿ ਜਾਇ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਰਾਸਿ ਹੋਵਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇ ਜੀਉ ॥ ਜੋ ਅਪਨੀ ਬਿਰਥਾ ਸਾਕ ਕਹਦਾ ਹਰਿ ਪਹਿ ਜਾਇ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਰਾਸਿ ਹੋਵਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇ ॥
ਜੋ ਅਪਨੀ ਬਿਰਥਾ ਸਾਕ ਕਹਦਾ ਸਾਧ ਪਹਿ ਜਾਇ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਰਾਸਿ ਹੋਵਨਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਨਿਤ ਗਾਇ ॥
ਜੋ ਅਪਨੀ ਬਿਰਥਾ ਸਾਕ ਕਹਦਾ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਹਿ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੇ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਰਾਸਿ ਹੋਵਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇ ਜੀਉ ॥੧॥

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜੋ ਅਪਨੀ ਬਿਰਥਾ ਸਾਕ ਕਹਦਾ ਅਵਰਾ ਪਹਿ ਜਾਇ ॥ ਓਹੁ ਜੇਹਾ ਆਪਿ ਨ ਕਰੈ ਤੇਹਾ ਕਿਸੈ ਕਰੇ ਨ ਕਰਾਇ ॥
ਜੋ ਅਪਨੀ ਬਿਰਥਾ ਸਾਕ ਕਹਦਾ ਹਰਿ ਪਹਿ ਜਾਇ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਘਾਲ ਨ ਜਾਈ ਵਿਅਰਥੀ ਜੋ ਇਛੈ ਸੋ ਫਲ ਪਾਇ ॥
ਜੋ ਅਪਨੀ ਬਿਰਥਾ ਸਾਕ ਕਹਦਾ ਸਾਧ ਪਹਿ ਜਾਇ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਰਾਸਿ ਹੋਵਨਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਨਿਤ ਗਾਇ ॥
ਜੋ ਅਪਨੀ ਬਿਰਥਾ ਸਾਕ ਕਹਦਾ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਹਿ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੇ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਰਾਸਿ ਹੋਵਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇ ਜੀਉ ॥੧॥
ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜੋ ਅਪਨੀ ਬਿਰਥਾ ਸਾਕ ਕਹਦਾ ਹਰਿ ਪਹਿ ਜਾਇ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਰਾਸਿ ਹੋਵਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇ ਜੀਉ ॥ ਜੋ ਅਪਨੀ ਬਿਰਥਾ ਸਾਕ ਕਹਦਾ ਹਰਿ ਪਹਿ ਜਾਇ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਰਾਸਿ ਹੋਵਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇ ॥
ਜੋ ਅਪਨੀ ਬਿਰਥਾ ਸਾਕ ਕਹਦਾ ਸਾਧ ਪਹਿ ਜਾਇ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਰਾਸਿ ਹੋਵਨਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਨਿਤ ਗਾਇ ॥
ਜੋ ਅਪਨੀ ਬਿਰਥਾ ਸਾਕ ਕਹਦਾ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਹਿ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੇ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਰਾਸਿ ਹੋਵਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇ ਜੀਉ ॥੧॥

ਜਾਨੀਅਗੀ ਬੈਦਮਨਾਸਾ ॥੨॥੧੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਨ ਕੋ ਨਿਵੇਦਸਸਿ ਜਨ
ਮੁਖਿ ਉਚਰੈ ਦੇਵ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਭ ਬਿਖਨ ਉਪਿ ਹਰਿ ਕੇ ਸਭ ਜਿਨ ਸੁਖ ਚੰਦ ਦੇਵ ॥ ਸਭ
ਕਿਲਬਿਖ ਪਾਪ ਕਾਟੈ ਦੇਵ ॥ ਸਭ ਜਨਮ ਕੇ ਦੁਖ ਨਾਸੈ ਦੇਵ ॥ ਸਭ ਮਨ ਕੀ ਆਸ ਪੂਰੈ ਦੇਵ ॥
ਸਭ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨ ਜੁ ਉਸਤਤਿ ਕਰੈ ਹਰਿ ਕੀ ਸੋ ਜਨ ਹੋਤ ਨਿਹਾਲ ਦੇਵ ॥ ਸਭ
ਕੈ ਮਧਿ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਦੇਵ ॥ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਤਾਕੋ ਜੀਵੈ ਦੇਵ ॥ ਜਾ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਸਹਾਈ ॥
ਸਭ ਸਿਮਰਹੁ ਭਾਈ ॥ ਸਭ ਦੂਖ ਜਾਹਿ ਸਭ ਰੋਗ ਜਾਹਿ ॥ ਸਭ ਸੁਖ ਵਸਹਿ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥
ਸਭ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨ ਜੁ ਉਸਤਤਿ ਕਰੈ ਹਰਿ ਕੀ ਸੋ ਜਨ ਹੋਤ ਨਿਹਾਲ ॥ ਸਭ
ਕੈ ਮਧਿ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ॥ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਤਾਕੋ ਜੀਵੈ ॥ ਜਾ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਸਹਾਈ ॥
ਸਭ ਸਿਮਰਹੁ ਭਾਈ ॥ ਸਭ ਦੂਖ ਜਾਹਿ ਸਭ ਰੋਗ ਜਾਹਿ ॥ ਸਭ ਸੁਖ ਵਸਹਿ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥
ਸਭ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨ ਜੁ ਉਸਤਤਿ ਕਰੈ ਹਰਿ ਕੀ ਸੋ ਜਨ ਹੋਤ ਨਿਹਾਲ ॥ ਸਭ
ਕੈ ਮਧਿ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ॥ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਤਾਕੋ ਜੀਵੈ ॥ ਜਾ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਸਹਾਈ ॥
ਸਭ ਸਿਮਰਹੁ ਭਾਈ ॥ ਸਭ ਦੂਖ ਜਾਹਿ ਸਭ ਰੋਗ ਜਾਹਿ ॥ ਸਭ ਸੁਖ ਵਸਹਿ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥
ਸਭ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨ ਜੁ ਉਸਤਤਿ ਕਰੈ ਹਰਿ ਕੀ ਸੋ ਜਨ ਹੋਤ ਨਿਹਾਲ ॥ ਸਭ
ਕੈ ਮਧਿ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ॥ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਤਾਕੋ ਜੀਵੈ ॥ ਜਾ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਸਹਾਈ ॥
ਸਭ ਸਿਮਰਹੁ ਭਾਈ ॥ ਸਭ ਦੂਖ ਜਾਹਿ ਸਭ ਰੋਗ ਜਾਹਿ ॥ ਸਭ ਸੁਖ ਵਸਹਿ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥
ਸਭ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨ ਜੁ ਉਸਤਤਿ ਕਰੈ ਹਰਿ ਕੀ ਸੋ ਜਨ ਹੋਤ ਨਿਹਾਲ ॥ ਸਭ
ਕੈ ਮਧਿ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ॥ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਤਾਕੋ ਜੀਵੈ ॥ ਜਾ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਸਹਾਈ ॥
ਸਭ ਸਿਮਰਹੁ ਭਾਈ ॥ ਸਭ ਦੂਖ ਜਾਹਿ ਸਭ ਰੋਗ ਜਾਹਿ ॥ ਸਭ ਸੁਖ ਵਸਹਿ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥
ਸਭ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨ ਜੁ ਉਸਤਤਿ ਕਰੈ ਹਰਿ ਕੀ ਸੋ ਜਨ ਹੋਤ ਨਿਹਾਲ ॥ ਸਭ
ਕੈ ਮਧਿ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ॥ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਤਾਕੋ ਜੀਵੈ ॥ ਜਾ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਸਹਾਈ ॥
ਸਭ ਸਿਮਰਹੁ ਭਾਈ ॥ ਸਭ ਦੂਖ ਜਾਹਿ ਸਭ ਰੋਗ ਜਾਹਿ ॥ ਸਭ ਸੁਖ ਵਸਹਿ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥
ਸਭ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨ ਜੁ ਉਸਤਤਿ ਕਰੈ ਹਰਿ ਕੀ ਸੋ ਜਨ ਹੋਤ ਨਿਹਾਲ ॥ ਸਭ
ਕੈ ਮਧਿ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ॥ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਤਾਕੋ ਜੀਵੈ ॥ ਜਾ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਸਹਾਈ ॥
ਸਭ ਸਿਮਰਹੁ ਭਾਈ ॥ ਸਭ ਦੂਖ ਜਾਹਿ ਸਭ ਰੋਗ ਜਾਹਿ ॥ ਸਭ ਸੁਖ ਵਸਹਿ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

ਨਾਮੀ ਤਿਛਰਾਏ ਜਿਨ ਹਰਿ ਮੁਖੀ ਤਿ ਚਿਤ ਸਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਾ ਆਦਿ ਨੁ ਸੁਜਾ ਪਰਭੁ ਜੋਗੀ ਸੋ ਤੁਝਹਿ
ਛੁਟਣਕਾ ਸਾ ਚਰਣ ਕਮਲ ਦਾ ਸਾ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਰੀਤ ਮਹਲਾ ੪ ਪੜਿਗਿਆ ਰਤਨ ਸਦਾਈਐ ਅੰਦਰੁ
ਅੰਤਰਿ ਸੀ ਤਲੁ ਮਨੁ ਆਪਨਾ ॥ ਜੋ ਜਾਸਕਤਿ ਸੁਰੂ ਬੁਝਾਲਤਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਜਾਪਨਾ ॥
ਜਿਸ ਭਤਾ ਤਿਸੀ ਤਲੁ ਮਨੁ ਆਪਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਨ ਆਸਿ ਨਿਰਾਸ ਸੋ ਹਰਿ ਜੀ ਮਨ ਮੇਰੇ
ਸਭ ਦੂਰ ਪਛਾਪਨਾ ॥ ਸਭ ਦੂਰ ਪਛਾਪਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਨ ਆਸਿ ਨਿਰਾਸ ਸੋ ਹਰਿ ਜੀ ਮਨ ਮੇਰੇ
ਤਿਨ ਕੇ ਚਰਣ ਮਲ ਹਰਿ ਦਾਸਨਾ ॥ ੨ ॥ ਸਬਦ ਦੁਪਛਿ ਨਿਰਾਸ ਸੁਪਾਵਨ ਭਉ ਭਰਮੁ ਸਭ ਕਾਟਿਆ
ਇਹ ਭਵਰ ਭਵਨਾ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਹਰਿ ਆਪਿ ਪਈ ਓਹੁ ਆਪੇ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣੇ
ਹੀ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਤਿਲੁ ਤਿਲ ਤਿਲ ਨਾ ॥ ੩ ॥ ਜੋ ਸੇਵਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸੋ ਸਦ ਹੀ ਮਨਿ ਵਸਿਆ
ਜੁਗ ਜੁਗ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪਰਗਟੁ ਇਕੁ ਦੀਜੈ ਜੋ ਨਿਤ ਬਾਸ ਹਰਿ ਦੇਵੈ ਮੀਤ ਚਿਤ ਚਿਤਵਾ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥
ਰੀਤ ਮਹਲਾ ੪ ਜਿਤਨੇ ਜਾਚਕ ਤਿ ਸਾਚੁ ਮਾਗਦੇ ਸਿਕਦਾਚਤ ਉਯਗੀ ਸਭ ਤੀਖੀ ਭੀਖ
ਭੁਰਤ ਖੁਦੀ ਦੁਜਾ ਜਨੁ ॥ ਹਰਿ ਮੀਆ ਬਿਨ ਸੀਸ ਦਾ ਧਿਨੁ ਚਲੁ ਤਿ ਸੁਖੁ ਮੇਰੇ ਮਨ ਭਜੁ ਪਰਵਦੁ
ਮੁਖੁ ਹਰਿ ਜੀ ਜਾਚਕੁ ਜਾਚੈ ਦਾਤਾ ਜੋ ਹਰਿ ਮਾਗਦਾ ਸੋ ਹਰਿ ਦੇਵੈ ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਨਹੀ ਕੋਈ
ਅਵਰੁ ਨ ਦੀਸੈ ਕਿਸੈ ਦਤਾਤਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇਤੇ ਧਨ ਵੰਡਣ ਵੰਡਣ ਵੰਡਣ

ਸਭਨਾਥਦਦੇਵੈਆਧਾਰ॥੨॥ਸਤਿਪੁਰਖੁਜਾਕੈਹਿਰਦੈਨਾਉ॥ਸੋਪਰਿਨਿਰਮਲਾਤਿਸੁਗਾਉ॥ਬਾਬਾਸਾਈਭਗਤਨਕੈਮੀਤ॥ਪ੍ਰਾਨਮਨਾਥਨਾਨਕਨਿਤਚੀਤ॥੪॥੧॥੨॥

ਭੈਰਉਮਹਲਾਪ

ਜਾਕੈਸੰਗਿਇਤੁਮਨੁਨਿਮਲਾ॥ਜਾਕੈਸੰਗਿਮਿਲੈਪਰਮਲਾ॥ਜਾਕੈਸੰਗਿਕਿਲਬਿਖਬਿਨਾਸ॥ਜਾਕੈਸੰਗਿਗਿਰਿਚੜੈਪ੍ਰਗਾਸ॥੧॥ਤਨਜੋਕੈਮੋਹੈਮੀਤ॥ਕੋਵਲਨਾਮੁ ਗਾਈਐਜਾਕੈਨੀਤ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕੈਸੰਗਿਹਰਿਰਸੁਰਸਨਾਈ॥ਜਾਕੈਸੰਗਿਨਹੀਤਨਜਾਈ॥ਜਾਕੈਸੰਗਿਧਰਮਰਾਇਕਰੈਸੇਵ॥ਜਾਕੈਸੰਗਿਸੋਭਾਸੁਰਦੇਵ॥੨॥ਜਾਕੈਸੰਗਿਕੁਲਉਧਰੈਪੂਰੀ॥ਜਾਕੈਸੰਗਿਮਤਿਹੋਵੈਸੂਰੀ॥ਜਾਕੈਸੰਗਿਸੋਭਾਸਭਕਰੈ॥ਜਾਕੈਸੰਗਿਪਾਪਾਤਿਪਾਪਾਪਰੈ॥੩॥ਜਾਕੈਸੰਗਿਧਰਮਜੀਆਕ॥ਜਾਕੈਸੰਗਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨਿਵਾਸ॥ਜਾਕੈਸੰਗਿਪਾਵਹਿਮੁਖਥਾਨੁ॥ਨਾਨਕਤਾਕੇਸੰਗਿਕਾਮੁ॥੪॥੨॥੩॥

ਭੈਰਉਮਹਲਾਪ

ਜਾਕੈਸੰਗਿਇਤੁਮਨੁਲਾਗਾ॥ਜਾਕੈਸੰਗਿਮਾਇਆਤੇਭਾਗਾ॥ਜਾਕੈਸੰਗਿਕਿਲਬਿਖਬਿਨਾਸ॥ਜਾਕੈਸੰਗਿਘਟਿਘਟਿਪ੍ਰਗਾਸ॥੧॥ਅਨਦਿਨੁਜਪੀਐਹਰਿਨਾਮੁ॥ਸਾਧਸੰਗਿਪਾਈਐਨਿਹਕਾਮੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕੈਸੰਗਿਨਹੀਤਨਜਾਈ

ਐਸੋ ਬਿੰਦੁ ॥ ਤਨੁ ਧਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰੀ ਜਿੰਦੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਭਏ ਅਨੰਦ ॥
ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਮਿਟੇ ਸਗਲ ਦੁਖ ਦੂਰਿ ਭਏ ਚਿੰਦ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਪੂਰੀ ਸਰਣਿ ॥
ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਫਾਸ ਕਰਣਿ ॥ ੧ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਰੰਗ ਰਾਤੇ ॥
ਜਨਮ ਮਰਣ ਤਿਨ ਕੇ ਦੁਖ ਗਾਤੇ ॥ ੨ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਵਾਸ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸ ॥ ੩ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਰਾਸਿ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਫਾਸ ॥ ੪ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਪੂੰਜੀ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਗੰਜੀ ॥ ੫ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਰੂਪ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਭੂਪ ॥ ੬ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੀਗਾਰ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਮਾਰ ॥ ੭ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਪਰੀਤਿ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਭੀਤਿ ॥ ੮ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੇਵ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਜੇਵ ॥ ੯ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਥ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਪਾਥ ॥ ੧੦ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਖ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਪਾਖ ॥ ੧੧ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੧੨ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੧੩ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੧੪ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੧੫ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੧੬ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੧੭ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੧੮ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੧੯ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੨੦ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੨੧ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੨੨ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੨੩ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੨੪ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੨੫ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੨੬ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੨੭ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੨੮ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੨੯ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੩੦ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੩੧ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੩੨ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੩੩ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੩੪ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੩੫ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੩੬ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੩੭ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੩੮ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੩੯ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੪੦ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੪੧ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੪੨ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੪੩ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੪੪ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੪੫ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੪੬ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੪੭ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੪੮ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੪੯ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੫੦ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੫੧ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੫੨ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੫੩ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੫੪ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੫੫ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੫੬ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੫੭ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੫੮ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੫੯ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੬੦ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੬੧ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੬੨ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੬੩ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੬੪ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੬੫ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੬੬ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੬੭ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੬੮ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੬੯ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੭੦ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੭੧ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੭੨ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੭੩ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੭੪ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੭੫ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੭੬ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੭੭ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੭੮ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੭੯ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੮੦ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੮੧ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੮੨ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੮੩ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੮੪ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੮੫ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੮੬ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੮੭ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੮੮ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੮੯ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੯੦ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੯੧ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੯੨ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੯੩ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੯੪ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੯੫ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੯੬ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੯੭ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੯੮ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੯੯ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੧੦੦ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੧੦੧ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੧੦੨ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੧੦੩ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੧੦੪ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੧੦੫ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੧੦੬ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੧੦੭ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੧੦੮ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੧੦੯ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੧੧੦ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੧੧੧ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੧੧੨ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੧੧੩ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੧੧੪ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੧੧੫ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੧੧੬ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੧੧੭ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੧੧੮ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੧੧੯ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੧੨੦ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੧੨੧ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੧੨੨ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੧੨੩ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੧੨੪ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੧੨੫ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੧੨੬ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੧੨੭ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੧੨੮ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੧੨੯ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੧੩੦ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੧੩੧ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੧੩੨ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੧੩੩ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੧੩੪ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੧੩੫ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੧੩੬ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੧੩੭ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੧੩੮ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਜ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਰਾਜ ॥ ੧੩੯ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰ

ਸੀਸਿ ਬਾਸੁਰਜਾਪੁਸਨਕਦਾਸ ॥੪॥੮॥੧੧॥ ਗੌਰੜਮਹਲਾ ੫ ਉਨਕਉਖਸੀਸੀਕੀਸਿ
ਕਰੇ ॥ਦਾਸਸੰਗੇਤੇਮਾਗੈਬਿਦਰੇ ॥ਗੌਰਬਿੰਦੁਰਤਗਤਕਾਮਕਲਪਨਾਇਆ ॥ਕਾਮਜਜਾਲੀ
ਮੰਗਲਬਿਨਾਸੁਸ੍ਰਿਸਟਿਕੇਪੰਚਸਿਕਦਾਗ ॥ਰਾਮਅਭਗਤਕੇਪਾਪੀਨਾ ॥੧॥ ਸਭਲੋਭ
ਉ॥ਜਾਗਤਪਾਸੜੇਲੇਤੇਦਯੁ ॥ਗੌਰਬਿੰਦੁਰਤਗਤਕਉਕਰਹਿਸਭਲਾਯੁ ॥ਬਿਖਿਆਰਸਿਪਾਕਤਾ
ਸਾਧਜਨਾਪਗਮਾਲਿਆਲਿਪੈਵਹਿ ॥੨॥ ਪੰਚਪੁਤ੍ਰਜਨੇਇਕਮਾਇ ॥ਓਤਕਤੁ
ਖੇਲੁਕਰਿਜੰਗਤਵਿਆਇ ॥ਤੀਨਿਗੁਣੇਕੈਸੰਗਿਮਾਗਚਲੇਸ ॥ਇਨਕਉਛੁਡਿਨਿਬੁਪਿਜਨ
ਬੋਲ ॥੩॥ ਕਹਿਕਿਨਪਾਜਨਲੀਏਛਡਾਇ ॥ਜਿਸਸਕੇਸੋਤਿਨਿਨੇਰੇਹਦਾਇ ॥ਕਰੁਨਾਮਕਰ
ਗੰਤਿਪੁਤ੍ਰਸ੍ਰਾਦੁ ॥ਬਿਨੁਕਰਮਗਤੀਜਗਤੁਰੋਵੈਅਸੁਨ ॥੪॥੯॥੧੧॥ ਗੌਰੜਮਹਲਾ ੫ ਕਲਿ
ਕਲੇਸੀਮੋਹੇਤਰਿਸਨਿ ॥ਦੁਖੁਬਿਨਸੇਸੁਖਕੀਨੈਠਉ ॥ਜਪਿਪੂਰਨਪ੍ਰਭੁਅੰਮ੍ਰਿਤਸਮਰਥੁ ॥ਜਾਸੁ
ਜੀਤਸਦਿਸਗਲਛਪਾਏ ॥੧॥ਰਹਾਉ ॥ਜਨਮਮਰਣਪਤਜਨਾਪਿਪੇ ॥ਜਨਮਜਨਮਮੋਵੇਪਪਤੇ ॥
ਰਾਖੀ ॥ਗੁਰਕੇਚਰਨਰਿਦੈਉਰਿਧਾਰੇ ॥ਅਗਨਿਸਾਗਰੋਤੇਉਤਰੇਪਾਰੇ ॥ਸਭਜਿਸਮਾਏ
ਦੀਉਪਾਧੀ ॥ਪ੍ਰਭੁਕਸੇਕਿਛੁਲਾਗੀਸਤਜਿਸਮਾਧੀ ॥੨॥ ਖਸਮੁਸਬਨੈਤਰਿਭੈਕੁਸੁਆਮੀ ॥ਸਭ
ਲਾਖਟਕਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਾਕਉਅਤਿਦੇਇ ॥ਆਠਪਹਰਪ੍ਰਭੁਕਬਨਿਬੁਲੇਇ ॥
॥ਜਾਕੈਅੰਤਰਿਵਸੈਪ੍ਰਭੁਆਪਿ ॥ਤਾਕੋਨਿਦਹੈਤੀਨਿਓਇਪ੍ਰਤਾਪੁ ॥ਕਰਗਤਿਕਰਾਈਹਰਿਕੀਨ
ਤਨੁਕਰੀਐ ॥ਜੀਪਧਾਰਿਪ੍ਰਭੁਨਾਮੁਸਮਰੀਐ ॥੪॥੧੦॥੧੨॥ ਗੌਰੜਮਹਲਾ
ਗੁਰਕੇਚਰਨਮਨਮਹਿਧਿਆਨ ॥ਕਸਮਲੁਕਾਟੈਪੁਰਖਿਸੁਨਤੇਮਾਨ ॥ਤੋਇਨਿਬੰਧੇਸਗਲਬੰਧੀ
ਨਾ ॥੧॥ਇਨਬਿਧਿਗਮਪੁਰੋਖਾਲਘਿਬਿੰਦੁ ॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਕਾਪ੍ਰਭੁਏਕੁਖਿੰਦੁ ॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਕੋਪ੍ਰਭੁ
ਸੁਆਉ ॥ਤਜਿਅਭਿਮਾਨੁਜਪੁਪ੍ਰਭੁਨਾਉ ॥ਸਾਧਪ੍ਰਸਾਦਿਜਗਿਸਿਉਮਨੁਮੀਠ ॥ਜਾਸਿਮਰਤ
ਨਹਪ੍ਰਭੁਕਰੁਕੀ ॥ਜੋਜੋਕਹੈਸੁਸਾਚੀਥੀ ॥੧॥ਰਹਾਉ ॥ਆਪਹਪਰਿਕੈਪ੍ਰਭੁਕਰੈ ॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਕੋ
ਰਾਖੈਧਰੈ ॥ਸਭਤਜਿਐਕਿਅਸੁਜਪੁਪ੍ਰਭੁਸੋਇ ॥ਤਾਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਕੋਇ ॥ਸਭਕਾਮਨ
ਪੂਰਨਹਾਰੁ ॥ਸਦਬਲਿਜਾਈਤਾਕੈਵਾਰੁ ॥ਜਾਕੀਸੇਵਾਸਭਕੋਕਰੈ ॥ਤਾਕੋਜਮਭੀਨਰਕਨ
ਪਰੈ ॥ਜਾਕੋਅਪਨਾਕਰਿਮਾਨੈ ॥ਤਾਕੀਪੈਜਸਗਲੀਜਾਨੈ ॥ਜਾਕੋਅਪਨਾਕਰਿਲੀਨ
ਦਾਸਚਰਨਗਹੇਕੀਨਾਥ ॥ਪੂਰੇਗੁਰਕਾਪੂਰਨਮੰਤ ॥੨॥ਤਜਿਧਨਪੁਖਾਦਿਕੇਇਕਤੁਕਾ ॥ਸਿਮਰਿ
ਸਭਤਿਗੁਰਸਭਿਕਜਸਵਣਾ ॥ਹਰਿਕੇਨਮਰੰਗਸੀਜਿਜਾਣਾ ॥ਹਰਿਚਰਣੀਮਨੁਲਗਾ
ਸੀਤਲਸਾਂਤਿਵਸੀ ॥ਤਜਿਗੁਣਕਾਣੀਨਰਕਸਮੁਝਾਣਾ ॥ਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਸਭਿਕਾਜ
ਸਵਾਰੇ ॥ਭਵਜਲਗੁਰੁਬੋਹਿਤੁਪਾਰਿਉਤਾਰੇ ॥ਜਿਸਮਸਤਕਿਭਾਗੁਤਿਸੁਗੁਰੁਮਿਲਿਆ
ਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ॥੪॥੧੪॥੧੬॥ ਗੌਰੜਮਹਲਾ ੫ ਜਿਸਸਰਣਿਰਹੇਹਰਿਚਰਣ
ਤੀਰਥਿਨਾਇਆ ॥ਤਿਸਗੁਰਕਾਦਰਸੁਦੇਖਿਮਨੁਲਾਇਆ ॥ਤਿਸਗੁਰਕੀਸੇਵਾਕਰੀਐ
ਬਿਨਾਸਾ ॥ਤਿਸਗੁਰਕੀਹਰਿਕਥਾਸੁਣੀਐ ॥੧॥ਤਿਸਗੁਰਕੀਸਭਧੂਰਿਮੁਖਿਲਾਈਐ ॥
ਤਾਕੀਉਪਮਾਕਹਣਨਜਾਈਐ ॥ਤਿਸਗੁਰਕੀਨਿਤਵਡਿਆਈਕਰਹੁ ॥ਤਿਸਗੁਰਕੀਸਭਿਕਾਰਣ
ਸਰਹੁ ॥ਤਿਸਗੁਰਕੀਸਦਜੈਜੈਕਾਰੁ ॥ਤਿਸਗੁਰਕੀਸਭਿਕਾਰਣਸਾਰੁ ॥ਤਿਸਗੁਰਕੀਸਭਿ
ਕਰਹੁਨਮਸਕਾਰੁ ॥ਤਿਸਗੁਰਕੀਸਭਿਕਾਰਣਸਾਰੁ ॥ਤਿਸਗੁਰਕੀਸਭਿਕਾਰਣਸਾਰੁ ॥
ਸਭਿਕਾਰਣਸਾਰੁ ॥ਤਿਸਗੁਰਕੀਸਭਿਕਾਰਣਸਾਰੁ ॥ਤਿਸਗੁਰਕੀਸਭਿਕਾਰਣਸਾਰੁ ॥

ਰਾਗੁ ਗੌੜ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੪ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਅਸਟਪਦੀਆ ੨ ਕਰਿਨਾ ਆਸਕਰਪੁਰੇਗੁਰਦੇਵ॥ ਸਫਲਮੂਰਤਿਸਫਲਜਾਕੀਸੇਵ॥
ਅੰਤਰਜਾਮੀਪੂਰਖਬਿਧਾਤਾ॥ ਆਠਪਹਰਨਮਗੰਗਿਰਾਤਾ॥੧॥ਗੁਰੂਰੋਵੈਬੈਦਗੁਰੂਰੋਪਾਲਾ॥
ਅਪਨੇਦਾਸਕਉਰਾਖਨਹਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਾਰਾਵਾਰਾਬੁਮਹਾਉਦੀਆਏ॥ਦੁਸਟਨਾਕੇ
ਮੀਮਾਰਿਪਚਾਏ॥ ਨਿੰਦਕਕੇਮੁਖਿਕੀਨੇਸੁਆਹ॥ ਜੈਜੈਕਾਰੁਕਰੈਸਭਕੁਲੋਗੁ॥੨॥ ਸੰਤਨਕੇਮਨਿਆਨੰਦੁ॥
ਸੰਤਜਪਹਿਗੁਰਦੇਪੂਰਨਗਵੈਂਤੁ॥ ਸੰਗਾਤੇਕਸੁਖਬੁੜਜਲਭਰੇ॥ ਸਗਲਬਲਾਂਤੇਨਿੰਦਕਤਰੇ॥੩॥
ਜਸੁਸਿਮਰਹਿਸਜਨਸਦਜਲਾਪੇ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗੁਰਮੰਤ੍ਰੁਹਰਦਾਪੇ॥ ਸਗਲਭਰਮਤੇ
ਐਸੇਜਾਕੀਸਰਨੀ॥ ਨਿੰਦਕਮਾਰਿਪਏਸਭਧਰਨੀ॥੪॥ ਜਨਕੀਨਿੰਦਾਕਰੈਨਕੋਇ॥ ਜੋਜੋਕਰੈਸੋ
ਦੁਖੀਅਤੋਇ॥ ਆਠਪਹਰਜਨਪ੍ਰਭਕਾਪੂਰਾ॥ ਜਮੁਆਤਾਕੈਨੇਰਿਨਆਵੈਦੂਰਾ॥੫॥ ਜਨਨਿਕ
ਵੈਰੀਨਿੰਦਕਹਾਰਾ॥ ਜਨਕੋਰਾਖੈਆਪਕਰਤਾਰਾ॥ ਗੁਰਕੇਸਿਖਸਤਿਗੁਰੁਧਿਆਇਆ॥
ਆਪਜਪੈਅਵਰਨਜਪਾਇਆ॥੬॥ ਸੁਣਿਸਜਨਮੇਰੀਬੇਨਤੀਪਿਆਰੇ॥ ਸਤਿਬਚਨਕਹਹਿਸਾਧਸਭਸਾਰੇ॥
ਜੋਜਸੁਕਰੇਸੁਤੇਸਾਬਾਹਾ॥ ਅਬਿਨਾਸੀਕੀਜਰਜਾਰਹਾਹਾ॥੭॥ ਸਾਚੁਧਰਮੁਪ੍ਰਭਜੀਕਾ
ਕਰਮਾ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਦੁਖੁਜਾਇਭਰਮਾ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਤੇਸੁਗੁਰਬਾਲੇ॥
ਜਾਕੇਜੀਅਪ੍ਰਾਨਪ੍ਰਭਨਾਲੇ॥੮॥੧॥੨੯॥

ਰਾਗੁ ਗੌੜ ਮਹਲਾ ੫ ਅਚਰਜਕਥਾਅਨੂਪ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਪਾਈਐਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਰੂਪ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਜਾਕੇਮਸਤਕਿਲਿਖਿਆਧੁਰਿਲੇਖ॥ ਤਿਨਕੈਮਨਿਤਨਿਵਸਿਰਹਿਵਿਸੇਖ॥ ਜਾਕੈਮਨਿਲਾਗੀਪ੍ਰਭਪ੍ਰੀਤਿ॥
ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਬੀਤਿ॥੧॥ ਜਾਕੈਹਿਰਦੈਵਸੈਹਰਿਨਾਮੁ॥ ਤਿਨਕੈਕਾਜਸਗਲੇਪੂਰਨਕਾਮੁ॥
ਜਾਕੈਮਨਿਆਵੈਸਾਧਪਰਤੀਤਿ॥ ਤਿਨਕੈਨਾਹੀਕਿਛੁਬਿਪਰੀਤਿ॥੨॥ ਜਾਕੈਮਨਿਸਾਧਸੰਗਿਬਿਸ੍ਵਾਸੁ॥
ਤਿਨਕੈਨਾਹੀਜਮਕਾਤ੍ਰਾਸੁ॥ ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥ ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥੩॥
ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥ ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥ ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥
ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥੪॥ ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥ ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥
ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥ ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥੫॥ ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥
ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥ ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥ ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥੬॥
ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥ ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥ ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥
ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥੭॥ ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥ ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥
ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥ ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥੮॥ ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥
ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥ ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥ ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥੯॥
ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥ ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥ ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥
ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥੧੦॥ ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥ ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥
ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥ ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥੧੧॥ ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥
ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥ ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥ ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥੧੨॥
ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥ ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥ ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥
ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥੧੩॥ ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥ ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥
ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥ ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥੧੪॥ ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥
ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥ ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥ ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥੧੫॥
ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥ ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥ ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥
ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥੧੬॥ ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥ ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥
ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥ ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥੧੭॥ ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥
ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥ ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥ ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥੧੮॥
ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥ ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥ ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥
ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥੧੯॥ ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥ ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥
ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥ ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥੨੦॥ ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥
ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥ ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥ ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥੨੧॥
ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥ ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥ ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥
ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥੨੨॥ ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥ ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥
ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥ ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥੨੩॥ ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥
ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥ ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥ ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥੨੪॥
ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥ ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥ ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥
ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥੨੫॥ ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥ ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥
ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥ ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥੨੬॥ ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥
ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥ ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥ ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥੨੭॥
ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥ ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥ ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥
ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥੨੮॥ ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥ ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥
ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥ ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥੨੯॥ ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥
ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥ ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥ ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥੩੦॥
ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥ ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥ ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥
ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥੩੧॥ ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥ ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥
ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥ ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥੩੨॥ ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥
ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥ ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥ ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥੩੩॥
ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥ ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥ ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥
ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥੩੪॥ ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥ ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥
ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥ ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥੩੫॥ ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥
ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥ ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥ ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥੩੬॥
ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥ ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥ ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥
ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥੩੭॥ ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥ ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥
ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥ ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥੩੮॥ ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥
ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥ ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥ ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥੩੯॥
ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥ ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥ ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥
ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥੪੦॥ ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥ ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥
ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥ ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥੪੧॥ ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥
ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥ ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥ ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥੪੨॥
ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥ ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥ ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥
ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥੪੩॥ ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥ ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥
ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥ ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥੪੪॥ ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥
ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥ ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥ ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥੪੫॥
ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥ ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥ ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥
ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥੪੬॥ ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥ ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥
ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥ ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥੪੭॥ ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥
ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥ ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥ ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥੪੮॥
ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥ ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥ ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥
ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥੪੯॥ ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥ ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥
ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥ ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥੫੦॥ ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥
ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥ ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥ ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥੫੧॥
ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥ ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥ ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥
ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥੫੨॥ ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥ ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥
ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥ ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥੫੩॥ ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥
ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥ ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥ ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥੫੪॥
ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥ ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥ ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥
ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥੫੫॥ ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥ ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥
ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥ ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥੫੬॥ ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥
ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥ ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥ ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥੫੭॥
ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥ ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥ ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥
ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥੫੮॥ ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥ ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥
ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥ ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥੫੯॥ ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥
ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥ ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥ ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥੬੦॥
ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥ ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥ ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥
ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥੬੧॥ ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥ ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥
ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥ ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥੬੨॥ ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥
ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥ ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥ ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥੬੩॥
ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥ ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥ ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥
ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥੬੪॥ ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥ ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥
ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥ ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥੬੫॥ ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥
ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥ ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥ ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥੬੬॥
ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥ ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥ ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥
ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥੬੭॥ ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥ ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥
ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥ ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥੬੮॥ ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥
ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥ ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥ ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥੬੯॥
ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥ ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥ ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥
ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥੭੦॥ ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥ ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥
ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥ ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥੭੧॥ ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥
ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥ ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥ ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥੭੨॥
ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥ ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥ ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥
ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥੭੩॥ ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥ ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥
ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥ ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥੭੪॥ ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥
ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥ ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥ ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥੭੫॥
ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥ ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥ ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥
ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥੭੬॥ ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥ ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥
ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥ ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥੭੭॥ ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥
ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥ ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥ ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥੭੮॥
ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥ ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥ ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥
ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥੭੯॥ ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥ ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥
ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥ ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥੮੦॥ ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥
ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥ ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥ ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਦੂਰਿ॥੮੧॥
ਜਾਕੈਮਨਿਹੋਇਸਾਧਪਗਧੂਰਿ॥ ਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵ

ਕਬੀਰ ਜੀ ਉਕੀ ਸੰਤਹੁ ਮਨ ਪਵਨੈ ਸੁਖੁ ਬਨਿਆ ਕਹਿਓ ਨ ਜਾਈ ਅਸਚਰਜੁ ਭਇਆ ਜਿਹ ਬਸਤੁ ਤਿਹ ਪਾਈ ਤਬ ਇਹ ਮਨੁ ਕਤ ਜਾਹੀ ਰਹਾਉ ਉਲਟੀ ਗੰਗਾ ਸਮੁੰਦ ਸੋਖੀਅਲੇ ਸਸ ਘਰਿ ਸੂਰੁ ਸਮਾਨਾ ਵੇਦ ਕਤੇਬ ਕਹਹੁ ਮਤ ਝੂਠੇ ਝੂਠਾ ਜੋ ਨ ਬਿਚਾਰੈ ॥੧॥ ਜੋਈ ਖਸਮੁ ਸੋਈ ਫੁਨਿ ਬੰਦਾ ਓਹੁ ਸਲਾਹੀ ਜਿਨਿ ਇਹ ਕੀਨੀ ॥ ਜਲ ਕੀ ਭੀਤਿ ਪਵਨ ਕਾ ਥੰਭਾ ਰਕਤ ਬੂੰਦ ਕਾ ਗਾਰਾ ॥ ਹਾਡ ਚਾਮ ਕੀ ਬਲੀ ਕੀਨੀ ਉਪਰਿ ਖਸਮੁ ਸਵਾਰਾ ॥੨॥ ਨਉ ਦਰ ਮੂੰਦਿ ਦਸਵੈ ਸਾਧੈ ਤਉ ਤੂਟੈ ਭਰਮ ਕਿਵਾਰਾ ॥ ਕਹੈ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪਰਹੁ ਏਕ ਕੈ ਸਰਨਾ ॥੩॥੧॥੪॥ ਗਉੜੀ ॥ ਨਹਿ ਪੜਨਾ ਨਹ ਬੇਦੁ ਬੀਚਾਰਉ ਨਾ ਮੈ ਪੰਡਿਤ ਪਾਹੀ ॥ ਨਾ ਹਉ ਜੋਗੀ ਨਾ ਬਨਵਾਸੀ ਨਾ ਕਾਜ ਸਿਧਾਹੀ ॥੧॥ ਨਾ ਹਉ ਬਾਵਰ ਨਾ ਹਉ ਰੋਹੀ ਨਾ ਘਰ ਪਾਵਉ ਛਾਈ ॥ ਨਾ ਹਉ ਤਪਾ ਕਹਾਵਉ ਕਹੀਅਤ ਨਾ ਮੈ ਕਾਹੂ ਦੇਨ ਜਲਾਈ ॥੨॥ ਨਾ ਹਉ ਜਤੀ ਕਹਾਵਉ ਕਹੀਅਤ ਨਾ ਮੈ ਕਾਮ ਸਤਾਈ ॥ ਨਾ ਹਉ ਤਾਰੂ ਬਿਰਖ ਕੋ ਬੇਲਾ ਨਾ ਫਲ ਮਾਗਿ ਖਾਈ ॥੩॥ ਨਾ ਹਉ ਗਿਰਹੀ ਗਾਵਤ ਗੀਤਾ ਨਾ ਮੈ ਮਾਇਆ ਜੋਰੀ ॥ ਨਾ ਹਉ ਬਨਜੁ ਬਾਪਾਰੁ ਕਰਤੁ ਹਉ ਨਾ ਮੈ ਹਾਟ ਪਸਾਰੀ ॥੪॥ ਨਾ ਹਉ ਹਸਤ ਦੇਖਿ ਫਲ ਭਾਖਉ ਨਾ ਮੈ ਪਾਤ ਪਰੋਸੀ ॥ ਕਹੈ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮੈ ਸਭ ਮਾਹਿ ਨਿਰਾਸੀ ॥੫॥੨॥੫॥ ਗਉੜੀ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਚਹੁ ਦਿਸ ਧਾਵਹਿ ਜੈਸੇ ਤੇਲੀ ਬੈਲਾ ॥ ਪਰਹੁ ਗਵਨੁ ਕਰਹੁ ਨਹ ਬੈਸਹੁ ਹੋਵੈ ਨਾਹੀ ਮੇਲਾ ॥੧॥ ਜਉ ਜਗਦੀਸ ਤ ਘਟ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਸੋਈ ॥ ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਦੁਹਾਂ ਮਹਿ ਏਕੈ ਸਮਝਿ ਦੇਖੁ ਜਿਯ ਕੋਈ ॥੨॥ ਜਉ ਤੂ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਬ੍ਰਹਮਣੀ ਜਾਇਆ ਆਨ ਬਾਟ ਕਾਹੇ ਨਹ ਆਇਆ ॥ ਤੁਮ ਕਤ ਸੁੰਨਤਿ ਹਮ ਕਤ ਸੁੰਨਤਿ ਕਰਿ ਮੂਸਾ ਕਾਟਿ ਨ ਜਾਈ ॥੩॥ ਕਹੈ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪਰਹੁ ਏਕ ਕੈ ਸਰਨਾ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਫਿਰਿ ਨ ਤਰਣਾ ਤਉ ਮੁਖ ਦੇਖਿ ਨ ਜਰਨਾ ॥੪॥੩॥੬॥ ਗਉੜੀ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਬਿਚਹਿ ਉਦਾਸਾ ਸੰਸੈ ਦੁਖੁ ਨ ਕੀਜੈ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਸਚਾ ਏਕੁ ਪਛਾਨਹੁ ਸਹਜੈ ਹੋਇ ਸੁ ਲੀਜੈ ॥੧॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਹੋਇ ਬਿਨਾਸੀ ਕਿਆ ਲੈ ਕਰਉ ਪਸਾਰਾ ॥ ਸੁਪਨੇ ਕਾ ਜੈਸਾ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥੨॥ ਕਹੈ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਛੋਡਹੁ ਮਨ ਕੀ ਦਉਰਾ ॥ ਸਚ ਮਹਿ ਮਨੁ ਰਾਖਹੁ ਸਹਜ ਸਮਾਧੀ ਪਾਵਹੁ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਜੋਰਾ ॥੩॥੪॥੭॥ ਗਉੜੀ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਦਹ ਦਿਸ ਧਾਵਹਿ ਜੈਸੇ ਮਾਰਕਟ ਮੂਠੀ ॥ ਤਾਕੀ ਬਿਧਿ ਕੋਈ ਨ ਜਾਨੈ ਕਾਹੂ ਕੈਸੀ ਬਨਿ ਹੈ ਬੂਠੀ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਮਨ ਮੀਤਾ ਕਾਲ ਤੁਮਾਰੇ ਊਪਰਿ ਠਾਢਾ ॥ ਮਹਾ ਮਹਾ ਮੁਨਿ ਵਰ ਅਰੁ ਸੂਰਾ ਇਨ ਭੀ ਕਾਲੁ ਨ ਛੋਡਾ ॥੨॥ ਕਹੈ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਛੋਡਹੁ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਈ ਕਾਲ ਰਹਿਤ ਤੂ ਹੋਈ ॥੩॥੫॥੮॥ ਗਉੜੀ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਬਿਦਿਆ ਪੜਹੀ ॥ ਜਾ ਤੇ ਸੋਭਾ ਦੂਰਿ ਮਰਹੀ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ਭਈ ਸੁਆਨ ਕੀ ਨਿਆਈ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਹਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜਾਵੈ ਠਾਈ ॥੧॥ ਕਹੈ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਛੋਡਹੁ ਮਨ ਕੇ ਭਰਮਾ ॥ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪਰਹੁ ਏਕ ਕੈ ਸਰਨਾ ॥੨॥੬॥੯॥ ਗਉੜੀ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਚਿਤਵਹਿ ਉਦਮ ਜੈਸੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਪਰਸੈ ਮਾਈ ॥ ਪੇਟ ਮਾਹਿ ਜਿਹ ਜੋਤਿ ਲਗਾਈ ਸੋ ਨਿਹਚਉ ਚਿਤਵੈ ॥੧॥ ਅਹਰਣਿ ਤੇ ਜਿਨਿ ਲੋਹੂ ਕਾਢਿਆ ਸੋ ਕਿਉ ਮਾਗਹਿ ਖਾਣਾ ॥ ਮੁਖ ਤੈ ਜਿਨਿ ਜਿਹਵਾ ਉਪਾਈ ਸੋ ਕਿਉ ਮਾਗਹਿ ਪਾਣੀ ॥੨॥ ਕਹੈ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਛੋਡਹੁ ਮਨ ਕੇ ਭਰਮਾ ॥ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪਰਹੁ ਏਕ ਕੈ ਸਰਨਾ ॥੩॥੭॥੧੦॥ ਗਉੜੀ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਦੀਰਘ ਸੋਚਾ ॥ ਜਿਨਿ ਪਾਹਨ ਮਹਿ ਕੀਟ ਪਰਾਨ ਸਿਰਜੇ ਸੋ ਨਿਰਾਹਰੁ ਸਾਚਾ ॥੧॥ ਜਲ ਮਹਿ ਮੀਨ ਮਾਇਆ ਅਰੁ ਮੀਚਾ ਸਰਪਰ ਹੋਇ ਸੁ ਹੋਈ ॥ ਕਾਹੂ ਕੋ ਘਰੁ ਕੋਟ ਸਮਾਨਾ ਖਰ ਚੰਦਨ ਲਿਪ ਸੋਈ ॥੨॥ ਕਹੈ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਛੋਡਹੁ ਮਨ ਕੇ ਭਰਮਾ ॥ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪਰਹੁ ਏਕ ਕੈ ਸਰਨਾ ॥੩॥੮॥੧੧॥ ਗਉੜੀ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਪੁਰਖ ਬਿਚਾਰੈ ॥ ਆਵੈ ਜਾਇ ਸਭੈ ਜਗੁ ਧੰਧਾ ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਸਿਰਜੀ ਤਿਨਿ ਬਾਤ ਨ ਪੂਛੀ ਕਰਤਾ ਸੋ ਨਿਰਵਾਰੈ ॥ ਕਹੈ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਛੋਡਹੁ ਮਨ ਕੇ ਭਰਮਾ ॥ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪਰਹੁ ਏਕ ਕੈ ਸਰਨਾ ॥੨॥੯॥੧੨॥ ਗਉੜੀ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਬਿਲਮ ਲਗਾਵਹਿ ॥ ਜਲ ਤੇ ਊਪਜਿ ਜਲ ਤੇ ਬਿਨਸੈ ਜਲ ਹੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਵਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਲ ਤੇ ਸੀਤ ਹੋਤ ਘਨ ਬਰਫਾ ਬਹੁਰਿ ਸੁ ਜਲ ਹੋਇ ਜਾਵੈ ॥ ਇਹ ਤਤ ਜਾਨੈ ਸੋਈ ਪੰਡਿਤ ਫਿਰਿ ਜਨਮੈ ਨ ਭਰਮਾਵੈ ॥੧॥ ਜਿਉ ਦੁਆਰੇ ਪਵਨੁ ਝੁਲਾਵੈ ਤਿਉ ਇਹ ਜਗ ਸੋ ਲਾਗਿ ਰਹਿਓ ਭਾਈ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਰਾਖੈ ਸੋਈ ਉਬਰੈ ਕਹੈ ਕਬੀਰ ਬੀਚਾਰੀ ॥੨॥੧੦॥੧੩॥ ਗਉੜੀ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਬਿਸਰਿ ਗਏ ॥ ਕਉਤਕ ਮੋਹ ਬਿਆਪਿ ਰਹੇ ॥ ਜਨਮੁ ਜੀਤ ਮਰਣੁ ਭਇਆ ਬਿਸਰਿ ਗਏ ਨਾਮ ਸਹਾਰੇ ॥ ਜਿਉ ਜੂਐ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹਾਰਿ ਗਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਮੈਗਲ ਪਰ ਨਾਖੀ ਕੁੰਡਾ ਬਿਨਸੈ ਸੁਰਤਿ ਸਰੀਰੇ ॥ ਜਿਉ ਪੰਖੀ ਤਰੁ ਬਾਸੁ ਬਸੇਰਾ ਉਡਿ ਚਲੈ ਬਿਖੁ ਦੇਹੀ ॥੧॥ ਜਿਉ ਤਸਕਰ ਘਰੁ ਮੂਸਿ ਹਰਾਮੀ ਲੈ ਜਾਵੈ ਧਨੁ ਚੋਰੀ ॥ ਕਹੈ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਛੋਡਹੁ ਮਨ ਕੇ ਭਰਮਾ ॥ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪਰਹੁ ਏਕ ਕੈ ਸਰਨਾ ॥੨॥੧੧॥੧੪॥ ਗਉੜੀ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਮਾਨੁ ਕਰਤੁ ਹੈ ॥ ਦੇਹ ਗੇਹ ਕੋ ਕਹਾ ਭਰੋਸਾ ਜਿਉ ਬਾਲੂ ਕੀ ਭੀਤ ਢਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਬਟਵਾ ਸੰਗੁ ਛਾਡਿ ਚਲੈ ਮਗ ਬਿਛੁਰਤ ਬਿਲਮ ਨ ਕੀਜੈ ॥ ਕਹੈ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਛੋਡਹੁ ਮਨ ਕੇ ਭਰਮਾ ॥ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪਰਹੁ ਏਕ ਕੈ ਸਰਨਾ ॥੨॥੧੨॥੧੫॥ ਗਉੜੀ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਮਾਰਗ ਜੋਵਹਿ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮੀਤ ਨਹੀ ਹਰਿ ਬੇਲੀ ਸੋ ਕਤ ਆਵਨ ਜਾਵਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਛੋਡਿ ਬਾਹਰਿ ਨਿਕਸੈ ਮੀਨਾ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਬੀਚਾਰੈ ॥ ਕਹੈ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਛੋਡਹੁ ਮਨ ਕੇ ਭਰਮਾ ॥ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪਰਹੁ ਏਕ ਕੈ ਸਰਨਾ ॥੨॥੧੩॥੧੬॥ ਗਉੜੀ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਲੀਚ ਜਹਾੜਾ ॥ ਜਨਮਤ ਸੰਗਿ ਗਠੀ ਅਹਿ ਮਾਇਆ ਉਦਰ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਜਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਕਪਿ ਮੁਸਟ ਗਹੈ ਅਨ ਭਖੈ ਤਉ ਲਗੁ ਫਿਰੈ ਦੁਖਾਰਾ ॥ ਕਹੈ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਛੋਡਹੁ ਮਨ ਕੇ ਭਰਮਾ ॥ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪਰਹੁ ਏਕ ਕੈ ਸਰਨਾ ॥੨॥੧੪॥੧੭॥ ਗਉੜੀ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਸੁਖ ਬਪੁਰਾ ॥ ਜਿਉ ਸੁਪਨਾ ਧਨ ਸੰਚਿ ਕਰਤ ਹੈ ਜਾਗਤ ਹੋਤ ਬਿਹੂਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਪੰਖੀ ਬਹੁ ਰੈਨਿ ਬਸੇਰਾ ਪ੍ਰਗਟੇ ਚਲਨ ਬਟਾਊ ॥ ਕਹੈ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਛੋਡਹੁ ਮਨ ਕੇ ਭਰਮਾ ॥ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪਰਹੁ ਏਕ ਕੈ ਸਰਨਾ ॥੨॥੧੫॥੧੮॥ ਗਉੜੀ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਸੁਚਿ ਚਹਾਰੇ ॥ ਜਿਉ ਜੋਗੀ ਖਪਰ ਲੈ ਧਾਰੇ ॥ ਲੋਭ ਸਹਿਤ ਕਾਮਨੀ ਸੰਗਾਰੇ ॥ ਦੇਖਤ ਲੋਗ ਪਰਮ ਪਦ ਹਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਕਾਪਰੁ ਬਹੁ ਬੇਸ ਬਨਾਵੈ ॥ ਅੰਤਰ ਮੈਲ ਨ ਤਊ ਚੁਕਾਵੈ ॥ ਬਾਹਰਿ ਭੇਖ ਬਹੁ ਉਦਕ ਪਖਾਰੇ ॥ ਕਹੈ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਛੋਡਹੁ ਮਨ ਕੇ ਭਰਮਾ ॥ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪਰਹੁ ਏਕ ਕੈ ਸਰਨਾ ॥੨॥੧੬॥੧੯॥ ਗਉੜੀ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਸੁਨਹਿ ਪੁਰਾਨਾ ॥ ਜਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਦੁਖੁ ਜਾਨਾ ॥ ਜਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਦੁਖੁ ਜਾਨਾ ॥ ਜਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਦੁਖੁ ਜਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਕਾਪਰੁ ਬਹੁ ਬੇਸ ਬਨਾਵੈ ॥ ਅੰਤਰ ਮੈਲ ਨ ਤਊ ਚੁਕਾਵੈ ॥ ਬਾਹਰਿ ਭੇਖ ਬਹੁ ਉਦਕ ਪਖਾਰੇ ॥ ਕਹੈ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਛੋਡਹੁ ਮਨ ਕੇ ਭਰਮਾ ॥ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪਰਹੁ ਏਕ ਕੈ ਸਰਨਾ ॥੨॥੧੭॥੨੦॥ ਗਉੜੀ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਹਾਟ ਪਸਾਰੀ ॥ ਲਾਭ ਕਾਰਨ ਡੋਲਹਿ ਬਿਕਾਰੀ ॥ ਜਿਉ ਜੂਐ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹਾਰਿ ਗਏ ॥ ਜਿਉ ਜੂਐ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹਾਰਿ ਗਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਕਾਪਰੁ ਬਹੁ ਬੇਸ ਬਨਾਵੈ ॥ ਅੰਤਰ ਮੈਲ ਨ ਤਊ ਚੁਕਾਵੈ ॥ ਬਾਹਰਿ ਭੇਖ ਬਹੁ ਉਦਕ ਪਖਾਰੇ ॥ ਕਹੈ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਛੋਡਹੁ ਮਨ ਕੇ ਭਰਮਾ ॥ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪਰਹੁ ਏਕ ਕੈ ਸਰਨਾ ॥੨॥੧੮॥੨੧॥ ਗਉੜੀ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਹਾਟ ਪਸਾਰੀ ॥ ਲਾਭ ਕਾਰਨ ਡੋਲਹਿ ਬਿਕਾਰੀ ॥ ਜਿਉ ਜੂਐ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹਾਰਿ ਗਏ ॥ ਜਿਉ ਜੂਐ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹਾਰਿ ਗਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਕਾਪਰੁ ਬਹੁ ਬੇਸ ਬਨਾਵੈ ॥ ਅੰਤਰ ਮੈਲ ਨ ਤਊ ਚੁਕਾਵੈ ॥ ਬਾਹਰਿ ਭੇਖ ਬਹੁ ਉਦਕ ਪਖਾਰੇ ॥ ਕਹੈ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਛੋਡਹੁ ਮਨ ਕੇ ਭਰਮਾ ॥ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪਰਹੁ ਏਕ ਕੈ ਸਰਨਾ ॥੨॥੧੯॥੨੨॥ ਗਉੜੀ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਹਾਟ ਪਸਾਰੀ ॥ ਲਾਭ ਕਾਰਨ ਡੋਲਹਿ ਬਿਕਾਰੀ ॥ ਜਿਉ ਜੂਐ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹਾਰਿ ਗਏ ॥ ਜਿਉ ਜੂਐ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹਾਰਿ ਗਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਕਾਪਰੁ ਬਹੁ ਬੇਸ ਬਨਾਵੈ ॥ ਅੰਤਰ ਮੈਲ ਨ ਤਊ ਚੁਕਾਵੈ ॥ ਬਾਹਰਿ ਭੇਖ ਬਹੁ ਉਦਕ ਪਖਾਰੇ ॥ ਕਹੈ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਛੋਡਹੁ ਮਨ ਕੇ ਭਰਮਾ ॥ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪਰਹੁ ਏਕ ਕੈ ਸਰਨਾ ॥੨॥੨੦॥੨੩॥ ਗਉੜੀ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਹਾਟ ਪਸਾਰੀ ॥ ਲਾਭ ਕਾਰਨ ਡੋਲਹਿ ਬਿਕਾਰੀ ॥ ਜਿਉ ਜੂਐ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹਾਰਿ ਗਏ ॥ ਜਿਉ ਜੂਐ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹਾਰਿ ਗਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਕਾਪਰੁ ਬਹੁ ਬੇਸ ਬਨਾਵੈ ॥ ਅੰਤਰ ਮੈਲ ਨ ਤਊ ਚੁਕਾਵੈ ॥ ਬਾਹਰਿ ਭੇਖ ਬਹੁ ਉਦਕ ਪਖਾਰੇ ॥ ਕਹੈ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਛੋਡਹੁ ਮਨ ਕੇ ਭਰਮਾ ॥ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪਰਹੁ ਏਕ ਕੈ ਸਰਨਾ ॥੨॥੨੧॥੨੪॥ ਗਉੜੀ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਹਾਟ ਪਸਾਰੀ ॥ ਲਾਭ ਕਾਰਨ ਡੋਲਹਿ ਬਿਕਾਰੀ ॥ ਜਿਉ ਜੂਐ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹਾਰਿ ਗਏ ॥ ਜਿਉ ਜੂਐ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹਾਰਿ ਗਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਕਾਪਰੁ ਬਹੁ ਬੇਸ ਬਨਾਵੈ ॥ ਅੰਤਰ ਮੈਲ ਨ ਤਊ ਚੁਕਾਵੈ ॥ ਬਾਹਰਿ ਭੇਖ ਬਹੁ ਉਦਕ ਪਖਾਰੇ ॥ ਕਹੈ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਛੋਡਹੁ ਮਨ ਕੇ ਭਰਮਾ ॥ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪਰਹੁ ਏਕ ਕੈ ਸਰਨਾ ॥੨॥੨੨॥੨੫॥ ਗਉੜੀ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਹਾਟ ਪਸਾਰੀ ॥ ਲਾਭ ਕਾਰਨ ਡੋਲਹਿ ਬਿਕਾਰੀ ॥ ਜਿਉ ਜੂਐ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹਾਰਿ ਗਏ ॥ ਜਿਉ ਜੂਐ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹਾਰਿ ਗਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਕਾਪਰੁ ਬਹੁ ਬੇਸ ਬਨਾਵੈ ॥ ਅੰਤਰ ਮੈਲ ਨ ਤਊ ਚੁਕਾਵੈ ॥ ਬਾਹਰਿ ਭੇਖ ਬਹੁ ਉਦਕ ਪਖਾਰੇ ॥ ਕਹੈ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਛੋਡਹੁ ਮਨ ਕੇ ਭਰਮਾ ॥ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪਰਹੁ ਏਕ ਕੈ ਸਰਨਾ ॥੨॥੨੩॥੨੬॥ ਗਉੜੀ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਹਾਟ ਪਸਾਰੀ ॥ ਲਾਭ ਕਾਰਨ ਡੋਲਹਿ ਬਿਕਾਰੀ ॥ ਜਿਉ ਜੂਐ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹਾਰਿ ਗਏ ॥ ਜਿਉ ਜੂਐ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹਾਰਿ ਗਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਕਾਪਰੁ ਬਹੁ ਬੇਸ ਬਨਾਵੈ ॥ ਅੰਤਰ ਮੈਲ ਨ ਤਊ ਚੁਕਾਵੈ ॥ ਬਾਹਰਿ ਭੇਖ ਬਹੁ ਉਦਕ ਪਖਾਰੇ ॥ ਕਹੈ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਛੋਡਹੁ ਮਨ ਕੇ ਭਰਮਾ ॥ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪਰਹੁ ਏਕ ਕੈ ਸਰਨਾ ॥੨॥੨੪॥੨੭॥ ਗਉੜੀ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਹਾਟ ਪਸਾਰੀ ॥ ਲਾਭ ਕਾਰਨ ਡੋਲਹਿ ਬਿਕਾਰੀ ॥ ਜਿਉ ਜੂਐ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹਾਰਿ ਗਏ ॥ ਜਿਉ ਜੂਐ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹਾਰਿ ਗਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਕਾਪਰੁ ਬਹੁ ਬੇਸ ਬਨਾਵੈ ॥ ਅੰਤਰ ਮੈਲ ਨ ਤਊ ਚੁਕਾਵੈ ॥ ਬਾਹਰਿ ਭੇਖ ਬਹੁ ਉਦਕ ਪਖਾਰੇ ॥ ਕਹੈ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਛੋਡਹੁ ਮਨ ਕੇ ਭਰਮਾ ॥ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪਰਹੁ ਏਕ ਕੈ ਸਰਨਾ ॥੨॥੨੫॥੨੮॥ ਗਉੜੀ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਹਾਟ ਪਸਾਰੀ ॥ ਲਾਭ ਕਾਰਨ ਡੋਲਹਿ ਬਿਕਾਰੀ ॥ ਜਿਉ ਜੂਐ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹਾਰਿ ਗਏ ॥ ਜਿਉ ਜੂਐ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹਾਰਿ ਗਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਕਾਪਰੁ ਬਹੁ ਬੇਸ ਬਨਾਵੈ ॥ ਅੰਤਰ ਮੈਲ ਨ ਤਊ ਚੁਕਾਵੈ ॥ ਬਾਹਰਿ ਭੇਖ ਬਹੁ ਉਦਕ ਪਖਾਰੇ ॥ ਕਹੈ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਛੋਡਹੁ ਮਨ ਕੇ ਭਰਮਾ ॥ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪਰਹੁ ਏਕ ਕੈ ਸਰਨਾ ॥੨॥੨੬॥੨੯॥ ਗਉੜੀ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਹਾਟ ਪਸਾਰੀ ॥ ਲਾਭ ਕਾਰਨ ਡੋਲਹਿ ਬਿਕਾਰੀ ॥ ਜਿਉ ਜੂਐ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹਾਰਿ ਗਏ ॥ ਜਿਉ ਜੂਐ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹਾਰਿ ਗਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਕਾਪਰੁ ਬਹੁ ਬੇਸ ਬਨਾਵੈ ॥ ਅੰਤਰ ਮੈਲ ਨ ਤਊ ਚੁਕਾਵੈ ॥ ਬਾਹਰਿ ਭੇਖ ਬਹੁ ਉਦਕ ਪਖਾਰੇ ॥ ਕਹੈ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਛੋਡਹੁ ਮਨ ਕੇ ਭਰਮਾ ॥ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪਰਹੁ ਏਕ ਕੈ ਸਰਨਾ ॥੨॥੨੭॥੩੦॥ ਗਉੜੀ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਹਾਟ ਪਸਾਰੀ ॥ ਲਾਭ ਕਾਰਨ ਡੋਲਹਿ ਬਿਕਾਰੀ ॥ ਜਿਉ ਜੂਐ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹਾਰਿ ਗਏ ॥ ਜਿਉ ਜੂਐ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹਾਰਿ ਗਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਕਾਪਰੁ ਬਹੁ ਬੇਸ ਬਨਾਵੈ ॥ ਅੰਤਰ ਮੈਲ ਨ ਤਊ ਚੁਕਾਵੈ ॥ ਬਾਹਰਿ ਭੇਖ ਬਹੁ ਉਦਕ ਪਖਾਰੇ ॥

ਰਹਉ ਸਮਝਾਇ ਪੂਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਰੇ ਤੁਮ ਗੋਗਾ ਈਤੀ ਲੋਧੇ ਕਾਰੇ ਤੁਮ ਖਾਤੀ ਬੀਹੀ ॥ ਐਸੇ ਕਾਰਣ
ਇਉ ਕਹੈ ਗੀਤਾ ॥ ੫ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ਗੌੜੀ ਬਿਲਾਵਲੁ ॥ ਆਜੁ ਮੋ ਬੀਰਾ ਬਹੁ ਦੇਖਿਆ ਅਮੁਲ
ਰਹਉ ਸਮਝਾਇ ਪੂਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਰੇ ਤੁਮ ਗੋਗਾ ਈਤੀ ਲੋਧੇ ਕਾਰੇ ਤੁਮ ਖਾਤੀ ਬੀਹੀ ॥ ਐਸੇ ਕਾਰਣ
ਇਉ ਕਹੈ ਗੀਤਾ ॥ ੫ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ਗੌੜੀ ਬਿਲਾਵਲੁ ॥ ਆਜੁ ਮੋ ਬੀਰਾ ਬਹੁ ਦੇਖਿਆ ਅਮੁਲ
ਰਹਉ ਸਮਝਾਇ ਪੂਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਰੇ ਤੁਮ ਗੋਗਾ ਈਤੀ ਲੋਧੇ ਕਾਰੇ ਤੁਮ ਖਾਤੀ ਬੀਹੀ ॥ ਐਸੇ ਕਾਰਣ
ਇਉ ਕਹੈ ਗੀਤਾ ॥ ੫ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ਗੌੜੀ ਬਿਲਾਵਲੁ ॥ ਆਜੁ ਮੋ ਬੀਰਾ ਬਹੁ ਦੇਖਿਆ ਅਮੁਲ

ਰਹਉ ਸਮਝਾਇ ਪੂਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਰੇ ਤੁਮ ਗੋਗਾ ਈਤੀ ਲੋਧੇ ਕਾਰੇ ਤੁਮ ਖਾਤੀ ਬੀਹੀ ॥ ਐਸੇ ਕਾਰਣ
ਇਉ ਕਹੈ ਗੀਤਾ ॥ ੫ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ਗੌੜੀ ਬਿਲਾਵਲੁ ॥ ਆਜੁ ਮੋ ਬੀਰਾ ਬਹੁ ਦੇਖਿਆ ਅਮੁਲ
ਰਹਉ ਸਮਝਾਇ ਪੂਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਰੇ ਤੁਮ ਗੋਗਾ ਈਤੀ ਲੋਧੇ ਕਾਰੇ ਤੁਮ ਖਾਤੀ ਬੀਹੀ ॥ ਐਸੇ ਕਾਰਣ
ਇਉ ਕਹੈ ਗੀਤਾ ॥ ੫ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ਗੌੜੀ ਬਿਲਾਵਲੁ ॥ ਆਜੁ ਮੋ ਬੀਰਾ ਬਹੁ ਦੇਖਿਆ ਅਮੁਲ

ਸੀਜੁਗਤਿਜੋਗ ਕਉਪਲਾ ॥ ਆਪਿਪਰੇਰੈ ਸਗਲੇਕੁਲਭਤਰੇ ॥ ੧ ॥ ਜਿਸਐਉਸਤੁਤੇਸੀਐਤਿਪਾ
ਸਾਸਮਅਕਲੀਮਹਲਾ ੧ ਸੁਣਿਆਛਿੰਦ੍ਰਾਸਨਕੁਚੰਚਲੋ ॥ ਵਸਗਤਿਪਚਕਰੇਨਨਡੰਡੋ ॥ ਐ
ਜੋਵਾਣੀਕਮਖਰੂਪੋ ॥ ਐਸੇਸੇਭਗਤਿਮਿਲਾਹਿਜਨਨਾਨਕਤਿਨਜਮੁਕਿਆਕਰੇ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥
ਟਕਉਧਾਤੀਚੀਨੀਏਤੇਗੁਟਵਿਸਰੇ ॥ ੨ ॥ ਸਿਧਸਾਧਿਕਅਗੁਣੋਮੀਜੰਗਮਪੰਗਿਪੁਰਖਸਬ
ਭੁਲੇਜੋਤਿਨਮੰਮਿਖਾਤ ਕੀਗਤਿਆਖਾਤਾਮਨੁਸੇਵਕਰੇ ॥ ੩ ॥ ਕਰਾਦੁਖੁਤੁਹੈਪੰਖਿਪ੍ਰਤਿ
ਸੀਜੋਗਤਿਜੋਗ ਕਉਪਲਾ ॥ ਆਪਿਪਰੇਰੈ ਸਗਲੇਕੁਲਭਤਰੇ ॥ ੧ ॥ ਜਿਸਐਉਸਤੁਤੇਸੀਐਤਿਪਾ

ਸਾਸਮਅਕਲੀਮਹਲਾ ੧ ਸੁਣਿਆਛਿੰਦ੍ਰਾਸਨਕੁਚੰਚਲੋ ॥ ਵਸਗਤਿਪਚਕਰੇਨਨਡੰਡੋ ॥ ਐ
ਜੋਵਾਣੀਕਮਖਰੂਪੋ ॥ ਐਸੇਸੇਭਗਤਿਮਿਲਾਹਿਜਨਨਾਨਕਤਿਨਜਮੁਕਿਆਕਰੇ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥
ਟਕਉਧਾਤੀਚੀਨੀਏਤੇਗੁਟਵਿਸਰੇ ॥ ੨ ॥ ਸਿਧਸਾਧਿਕਅਗੁਣੋਮੀਜੰਗਮਪੰਗਿਪੁਰਖਸਬ
ਭੁਲੇਜੋਤਿਨਮੰਮਿਖਾਤ ਕੀਗਤਿਆਖਾਤਾਮਨੁਸੇਵਕਰੇ ॥ ੩ ॥ ਕਰਾਦੁਖੁਤੁਹੈਪੰਖਿਪ੍ਰਤਿ

ਬਜੁਗੀਅਵਉਤਚਤਰਤੋਕਬਜਾਇਆਇਆਲੇ ॥ ਲਬਡੀਜੀਅਵਾਬਿਨੁਸਰਤਤੋਚਾਲੇਕੁ
ਚਲੋ ॥ ੨ ॥ ਅਸਦੁਪਿਖਾਇਮੰਡਲਾਮਿਆਏਜੀਵਣਤਾਜਪਿਆਈ ॥ ਏਕਿਚਲੇਲਖਾਦੇ
ਖਸਖਸੁਆਮੀਕੁਪਿਬਲੀਦੀਆਈ ॥ ੨ ॥ ਨਕਿਸੀਕਮੀਤੁਨਕਿਸੀਕਾਭਾਈਨਕਿਸੇਬਾਪੁਨਮਾ
ਈ ॥ ਪੂਣਵਤਿਨਨਕਜੋਰੁਦੇਵਰਿਅੰਤੇਹੋਇਸਖਾਈ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੧ ਸਭ
ਭੁਲੋਤਿਰੰਞੀਪਸਾਰੋ ਸੀ ॥ ਜਾਹਜਾਹਦੇਖਤਹਹਨਗਰੀ ॥ ੧ ॥ ਜੀਵਨਤਲਬਰਿਵਾਰਿਸੁਆਮੀ ॥
ਅੰਧਕੂਪਿਮਾਇਆਮਨੁਗਾੜਿਓ ਕਿਉਪ੍ਰਿਉਰਿਖੁਤ ਰਖੁਪਿਆਰਿਬੁਆਮੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹਤੀਤ
ਹਿਘਟਤੀਤਰਿਬਾਸਿਆਬਾਹਰਿਕਾਹੇਨਹੀ ॥ ਤਿਨਕੀਖਾਰਕਰੇਗੋਨਿਤਜਾਤਿਬੁਜਾਦਾਚੰਤਅਸ
ਮਾਹੀ ॥ ੨ ॥ ਆਪੇਨੇੜੈਆਪੇਦੂਰਿ ॥ ਆਪੇਜਲਥਲਭਰਿਪੂਰਿ ॥ ਜਹਤਹਗੁਰੂਸੁਲੈਆਪੈਖਾ
ਇ ॥ ਜਹਦੇਖਾਤਹਤਹਸਿਆਸਾਇ ॥ ੩ ॥ ਅੰਤਰਿਸਹਸਾਬਾਹਰਿਮਾਇਆਨੈਣੀਲਾਗਸਿਭਾ
ਈ ॥ ਪੂਣਵਤਿਨਨਕਦਾਸਨਿਦਾਸਾਪਰਤਖਿਹਜੂਰੀ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੧
ਜੀਤਦੀਵਸਹਿਕਵਣੁਦੇਗੁਰਪੀਐ ॥ ਦਰਗਹਿਤਰਿਦੁਕਵਣੁਲਏ ॥ ਜਿਸੁਦਰਕਹਣਿਤਿਦਾ
ਢੁਦਾਸੀਸਦਗੁਰੂਦਈਆਇਕੈ ॥ ੧ ॥ ਕਿਨਬਿਧਿਸਗਰੁਤਰੀਐ ॥ ਜੀਵਤਿਆਸਮਰੀਐ ॥ ੧ ॥
ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਖੁਦਰਵਾਜਾਂਗੁਰੁਮਖਵਲਾ ਆਸਾਅੰਦੇਜਾਦਿਖਟਜਣੇ ॥ ਇਕਜਾਲੁਮਖ
ਈਧਣੀਧਗੁਬੀਧੀਆਸਤਕੋਆਸਣਿਪੁਰਖੁਰੀਝੈ ॥ ੨ ॥ ਕਿਤੇਨਾਮਅਤੁਨਜਾਣੀਅੰਤੁਸਸ
ਜਿਨਹੀਅਵਸੁਹੈ ॥ ਉਚਨਹੀਕਹਣਮਨਮਹਿਰਹਣਆਪੇਜਾਣੈਆਪਿਕਹੈ ॥ ੩ ॥ ਜਬਸ
ਸਾਂਦੇਸਾਤਬਹੀਕਿਉਕਹਿਏਕੁਕਹੈ ॥ ਆਸਾਭੀਤਰਿਰਹੈਨਿਰਾਸਾਤਉਸਨਕਏਕੁਹੀਮੈਲੈ ॥
੪ ॥ ਇਨਬਿਧਿਸਾਗਰੁਤਰੀਐ ॥ ਜੀਵਤਿਆਇਉਮਰੀਐ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ੩ ॥ ਰਾਮਕਲੀ
ਮਹਲਾ ੧ ਸੁਰਤਿਸਬਦਸਾਖੀਮੇਰੀਜਿੰਦੜੀਬਾਜੋਲੰਕੁਸੁਣੇ ॥ ਪਤੁਤੇਵੈਲੀਮੰਗਣਏਕੋਵਾਈ
ਭੀਖਿਆਨਾਮੁਪਵੈ ॥ ੧ ॥ ਬਾਬਾਬੋਲਿਅਪੁਜਾਪੈ ॥ ਗਿਰਖੁਸੋਜਿਨੈਗੋਇਉਤਾਲੀਕਰੇਤਬਧਨ
ਲਾਗੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਣੀਪ੍ਰਾਣਪਵਣਿਵੀਧਰਾਖੈਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁਮੁਖਿਦੀਏ ॥ ਅਗਣਜੀਵ
ਟਕਉਧਾਤੀਚੀਨੀਏਤੇਗੁਟਵਿਸਰੇ ॥ ੨ ॥ ਸਿਧਸਾਧਿਕਅਗੁਣੋਮੀਜੰਗਮਪੰਗਿਪੁਰਖਸਬ
ਭੁਲੇਜੋਤਿਨਮੰਮਿਖਾਤ ਕੀਗਤਿਆਖਾਤਾਮਨੁਸੇਵਕਰੇ ॥ ੩ ॥ ਕਰਾਦੁਖੁਤੁਹੈਪੰਖਿਪ੍ਰਤਿ

ਸਾਸਮਅਕਲੀਮਹਲਾ ੧ ਸੁਣਿਆਛਿੰਦ੍ਰਾਸਨਕੁਚੰਚਲੋ ॥ ਵਸਗਤਿਪਚਕਰੇਨਨਡੰਡੋ ॥ ਐ
ਜੋਵਾਣੀਕਮਖਰੂਪੋ ॥ ਐਸੇਸੇਭਗਤਿਮਿਲਾਹਿਜਨਨਾਨਕਤਿਨਜਮੁਕਿਆਕਰੇ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥

ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਚਉਪਦੇਮਹਲਾ ੧ ਰਾਗੁਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੧
ਸਭਿਗੁਰਮੁਖਿਰਤਾਪੁਰਖੁਪਿਰਭਉਪਵੈ ॥ ਅਕਥੋਕਥਉਕਹਣਾਨਜਾਈ ॥ ਜੋਕਹੈਕਹਿਆਸੁਣਿਐ
ਦੁਖੁਜਾਵੈ ॥ ਸੋਕਿਛੁਕਹਣਾਕਹਣਾਜਾਵੈ ॥ ਜੋਤਿਸਰੂਪਿਸਭੁਜਗੁਜੀਵੈ ॥ ਸਭਿਗੁਰਮੁਖਿਰਤਾ
ਪੁਰਖੁਪਿਰਭਉਪਵੈ ॥ ੧ ॥ ਸਾਧਕਨਿੰਦਿਤੁਕੈਸੇਤਰੈ ॥ ਸਾਕਥਨਿੰਦਕਜੋਜੋਕਰੈ ॥ ੧ ॥
ਰਹਾਉ ॥ ਜੋਬ੍ਰਹਮੰਪਰਮੰਵੇਦੰਤੈ ॥ ਜੋਬ੍ਰਹਮੰਅਦਾਸਿਲਗਾਵੈ ॥ ਜੋਧੁਰਿਪ੍ਰਭੁਪਰਦਾਦੇਵੈ ॥
ਕੋਗੋਨਿੰਦਿਸਕੁਬਿਗਰਿਜਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਸਾਧਕਨਿੰਦਿਤੁਕੈਸੇਤਰੈ ॥ ਸਾਕਥਨਿੰਦਕਜੋਜੋਕਰੈ ॥
ਸਭਗੋਲੀਮਿਲਿਸੁਣੈਸੁਨੈ ॥ ਕੋਗੋਨਿੰਦਕਵੈਨੋਜੀਗੁਨੈ ॥ ਜੋਜੋਬ੍ਰਹਮੁਅਨਿਕੁਪਾਦਕਵੈ
ਕੁਮੀਮਦਸਜੰਭੁਮੰਝਪੀਯਾਵੈ ॥ ਅਘਨਾਬਿਗਾਰਿਬਿਰਮਾਸੀਦੈ ॥ ਕੋਗੋਨਿੰਦਬਜੁਗੰਮੰਝਪੈ ॥
ਸਾਧਕਨਿੰਦਿਤੁਕੈਸੇਤਰੈ ॥ ਸਾਕਥਨਿੰਦਕਜੋਜੋਕਰੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿੰਦਕਕਾਪੁਰਗਟਿਪਰਾਲ
ਨਿੰਦਕਕੁਜੋਧਸਾਧਿਬਿਚਾਰੈ ॥ ਨਿੰਦਕਕਾਮੁਕਰਾਜੰਜਾਲਾ ॥ ਨਿੰਦਕਕਾਪਰਗਟਿਪਰਾਲ
ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਣਿਭਗਤਜਨਹੋਇਦਇਆਲ ॥ ੨ ॥ ੧੧ ॥ ੨੦ ॥

ਮਹਲਾ ੧ ਸਾਗਰ ਮਹਿ ਬੂਡਦ ਬੂਡਦ ਗੁਰ ਵਣਜੁ ਕਰਹੁ ਵਣਜਾਰੇ ਹੋ ਉਤਰਹੁ ਪਾਰਿ ਪਰੇ ਵਣਜਾਰੇ ਹੋ ਸਾਚੀ ਵਖਰੀ ਲਾਭੁ ਘਣਾ ਵਣਜਾਰੇ ਹੋ ਸਾਚੀ ਵਖਰੀ ਲਾਭੁ ਘਣਾ ਵਣਜਾਰੇ ਹੋ ਸਾਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਾਚੁ ਲਾਦਹੁ ਸਾਚੁ ਵੇਚਹੁ ਸਾਹ ਵਣਜਾਰੇ ਹੋ ਸਾਚੁ ਵਣਜਹੁ ਸਾਚੁ ਲਾਦਹੁ ਸਾਚੁ ਵੇਚਹੁ ਸਾਹ ਵਣਜਾਰੇ ਹੋ ਸਾਚੁ ਤੁਮਾ ਸਾਚੁ ਵੇਸਾਹੁ ਵਣਜਾਰੇ ਹੋ ਸਾਚੁ ਤੁਮਾ ਸਾਚੁ ਵੇਸਾਹੁ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਧਸੇਈ ਪ੍ਰਭਕਰਣੇ ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੀਲੀਐ ਹਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿਕੇਸਖਾ ਜਾਪਯਨਨੀਕਿਤਿ ਨਉਪੂਰਿ ਰਹਾਸੁਵਾਵੈ ॥
ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿਜਨਮੀਠਾਹਰਿਜਨਮਾਤਾ ॥ ਹਰਿਜਨਮੇਰਾਪਿਤਾਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਹਰਿਜਨਮੇਰੀਜਾਤਿਪਤਿ ਸੋਭਾ ॥ ਹਰਿਜਨਮੇਰਾਗੁਰੁਗਾਧਿ ਬੋਧਾ ॥ ਹਰਿਜਨਮੇਰਾਮਿਤ੍ਰਸਖਾਈ ॥ ਹਰਿਜਨਮੇਰੀਨਿਰਮਲਕਾਈ ॥ ਹਰਿਜਨਮੇਰੀਸਚੁਪੂੰਜੀ ॥ ਹਰਿਜਨਮੇਰੀਸਚੁਵਖਰੁਵਣਜੀ ॥ ਹਰਿਜਨਮੇਰੀਸਚੁਵਡਿਆਈ ॥ ਹਰਿਜਨਮੇਰੀਸਚੁਪਤਿ ਸਾਈ ॥ ਹਰਿਜਨਮੇਰੀਸਚੁਪਰਵਾਰੁ ॥ ਹਰਿਜਨਮੇਰੀਸਚੁਸਰਕਾਰੁ

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਦਖਣੀ ਓਅੰਕਾਰ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜਪਿ ਮਨ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸਤਿ ॥ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥ ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥੧॥ ਚਿੰਤਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੀਐ ਜੋ ਅਨਹੋਨੀ ਹੋਇ ॥ ਏਕੋ ਸਿਮਰਹੁ ਨਾਨਕਾ ਬਿਘਨ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਿੰਤਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੀਐ ਜੋ ਕਾਰਜ ਕਰਣਾ ਨਾਹਿ ॥ ਏਕੋ ਸਿਮਰਹੁ ਨਾਨਕਾ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ਤਿਸੁ ਜਾਹਿ ॥੨॥ ਚਿੰਤਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੀਐ ਜੋ ਸਿਮਰਿਆ ਦੇਇ ਨਿਤ ॥ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਨਾਨਕ ਚਿੰਤ ਗਈ ਅਰੁ ਮਿਤ ॥੩॥ ਚਿੰਤਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੀਐ ਜੋ ਕਾਰਜ ਕਰਣਾ ਨਾਹਿ ॥ ਏਕੋ ਸਿਮਰਹੁ ਨਾਨਕਾ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ਤਿਸੁ ਜਾਹਿ ॥੪॥ ਚਿੰਤਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੀਐ ਜੋ ਸਿਮਰਿਆ ਦੇਇ ਨਿਤ ॥ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਨਾਨਕ ਚਿੰਤ ਗਈ ਅਰੁ ਮਿਤ ॥੫॥ ਚਿੰਤਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੀਐ ਜੋ ਕਾਰਜ ਕਰਣਾ ਨਾਹਿ ॥ ਏਕੋ ਸਿਮਰਹੁ ਨਾਨਕਾ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ਤਿਸੁ ਜਾਹਿ ॥੬॥ ਚਿੰਤਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੀਐ ਜੋ ਸਿਮਰਿਆ ਦੇਇ ਨਿਤ ॥ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਨਾਨਕ ਚਿੰਤ ਗਈ ਅਰੁ ਮਿਤ ॥੭॥ ਚਿੰਤਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੀਐ ਜੋ ਕਾਰਜ ਕਰਣਾ ਨਾਹਿ ॥ ਏਕੋ ਸਿਮਰਹੁ ਨਾਨਕਾ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ਤਿਸੁ ਜਾਹਿ ॥੮॥ ਚਿੰਤਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੀਐ ਜੋ ਸਿਮਰਿਆ ਦੇਇ ਨਿਤ ॥ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਨਾਨਕ ਚਿੰਤ ਗਈ ਅਰੁ ਮਿਤ ॥੯॥ ਚਿੰਤਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੀਐ ਜੋ ਕਾਰਜ ਕਰਣਾ ਨਾਹਿ ॥ ਏਕੋ ਸਿਮਰਹੁ ਨਾਨਕਾ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ਤਿਸੁ ਜਾਹਿ ॥੧੦॥ ਚਿੰਤਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੀਐ ਜੋ ਸਿਮਰਿਆ ਦੇਇ ਨਿਤ ॥ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਨਾਨਕ ਚਿੰਤ ਗਈ ਅਰੁ ਮਿਤ ॥੧੧॥ ਚਿੰਤਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੀਐ ਜੋ ਕਾਰਜ ਕਰਣਾ ਨਾਹਿ ॥ ਏਕੋ ਸਿਮਰਹੁ ਨਾਨਕਾ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ਤਿਸੁ ਜਾਹਿ ॥੧੨॥ ਚਿੰਤਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੀਐ ਜੋ ਸਿਮਰਿਆ ਦੇਇ ਨਿਤ ॥ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਨਾਨਕ ਚਿੰਤ ਗਈ ਅਰੁ ਮਿਤ ॥੧੩॥ ਚਿੰਤਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੀਐ ਜੋ ਕਾਰਜ ਕਰਣਾ ਨਾਹਿ ॥ ਏਕੋ ਸਿਮਰਹੁ ਨਾਨਕਾ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ਤਿਸੁ ਜਾਹਿ ॥੧੪॥ ਚਿੰਤਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੀਐ ਜੋ ਸਿਮਰਿਆ ਦੇਇ ਨਿਤ ॥ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਨਾਨਕ ਚਿੰਤ ਗਈ ਅਰੁ ਮਿਤ ॥੧੫॥ ਚਿੰਤਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੀਐ ਜੋ ਕਾਰਜ ਕਰਣਾ ਨਾਹਿ ॥ ਏਕੋ ਸਿਮਰਹੁ ਨਾਨਕਾ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ਤਿਸੁ ਜਾਹਿ ॥੧੬॥ ਚਿੰਤਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੀਐ ਜੋ ਸਿਮਰਿਆ ਦੇਇ ਨਿਤ ॥ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਨਾਨਕ ਚਿੰਤ ਗਈ ਅਰੁ ਮਿਤ ॥੧੭॥ ਚਿੰਤਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੀਐ ਜੋ ਕਾਰਜ ਕਰਣਾ ਨਾਹਿ ॥ ਏਕੋ ਸਿਮਰਹੁ ਨਾਨਕਾ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ਤਿਸੁ ਜਾਹਿ ॥੧੮॥ ਚਿੰਤਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੀਐ ਜੋ ਸਿਮਰਿਆ ਦੇਇ ਨਿਤ ॥ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਨਾਨਕ ਚਿੰਤ ਗਈ ਅਰੁ ਮਿਤ ॥੧੯॥ ਚਿੰਤਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੀਐ ਜੋ ਕਾਰਜ ਕਰਣਾ ਨਾਹਿ ॥ ਏਕੋ ਸਿਮਰਹੁ ਨਾਨਕਾ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ਤਿਸੁ ਜਾਹਿ ॥੨੦॥ ਚਿੰਤਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੀਐ ਜੋ ਸਿਮਰਿਆ ਦੇਇ ਨਿਤ ॥ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਨਾਨਕ ਚਿੰਤ ਗਈ ਅਰੁ ਮਿਤ ॥੨੧॥ ਚਿੰਤਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੀਐ ਜੋ ਕਾਰਜ ਕਰਣਾ ਨਾਹਿ ॥ ਏਕੋ ਸਿਮਰਹੁ ਨਾਨਕਾ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ਤਿਸੁ ਜਾਹਿ ॥੨੨॥ ਚਿੰਤਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੀਐ ਜੋ ਸਿਮਰਿਆ ਦੇਇ ਨਿਤ ॥ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਨਾਨਕ ਚਿੰਤ ਗਈ ਅਰੁ ਮਿਤ ॥੨੩॥ ਚਿੰਤਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੀਐ ਜੋ ਕਾਰਜ ਕਰਣਾ ਨਾਹਿ ॥ ਏਕੋ ਸਿਮਰਹੁ ਨਾਨਕਾ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ਤਿਸੁ ਜਾਹਿ ॥੨੪॥ ਚਿੰਤਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੀਐ ਜੋ ਸਿਮਰਿਆ ਦੇਇ ਨਿਤ ॥ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਨਾਨਕ ਚਿੰਤ ਗਈ ਅਰੁ ਮਿਤ ॥੨੫॥ ਚਿੰਤਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੀਐ ਜੋ ਕਾਰਜ ਕਰਣਾ ਨਾਹਿ ॥ ਏਕੋ ਸਿਮਰਹੁ ਨਾਨਕਾ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ਤਿਸੁ ਜਾਹਿ ॥੨੬॥ ਚਿੰਤਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੀਐ ਜੋ ਸਿਮਰਿਆ ਦੇਇ ਨਿਤ ॥ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਨਾਨਕ ਚਿੰਤ ਗਈ ਅਰੁ ਮਿਤ ॥੨੭॥ ਚਿੰਤਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੀਐ ਜੋ ਕਾਰਜ ਕਰਣਾ ਨਾਹਿ ॥ ਏਕੋ ਸਿਮਰਹੁ ਨਾਨਕਾ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ਤਿਸੁ ਜਾਹਿ ॥੨੮॥ ਚਿੰਤਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੀਐ ਜੋ ਸਿਮਰਿਆ ਦੇਇ ਨਿਤ ॥ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਨਾਨਕ ਚਿੰਤ ਗਈ ਅਰੁ ਮਿਤ ॥੨੯॥ ਚਿੰਤਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੀਐ ਜੋ ਕਾਰਜ ਕਰਣਾ ਨਾਹਿ ॥ ਏਕੋ ਸਿਮਰਹੁ ਨਾਨਕਾ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ਤਿਸੁ ਜਾਹਿ ॥੩੦॥ ਚਿੰਤਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੀਐ ਜੋ ਸਿਮਰਿਆ ਦੇਇ ਨਿਤ ॥ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਨਾਨਕ ਚਿੰਤ ਗਈ ਅਰੁ ਮਿਤ ॥੩੧॥ ਚਿੰਤਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੀਐ ਜੋ ਕਾਰਜ ਕਰਣਾ ਨਾਹਿ ॥ ਏਕੋ ਸਿਮਰਹੁ ਨਾਨਕਾ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ਤਿਸੁ ਜਾਹਿ ॥੩੨॥ ਚਿੰਤਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੀਐ ਜੋ ਸਿਮਰਿਆ ਦੇਇ ਨਿਤ ॥ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਨਾਨਕ ਚਿੰਤ ਗਈ ਅਰੁ ਮਿਤ ॥੩੩॥ ਚਿੰਤਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੀਐ ਜੋ ਕਾਰਜ ਕਰਣਾ ਨਾਹਿ ॥ ਏਕੋ ਸਿਮਰਹੁ ਨਾਨਕਾ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ਤਿਸੁ ਜਾਹਿ ॥੩੪॥ ਚਿੰਤਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੀਐ ਜੋ ਸਿਮਰਿਆ ਦੇਇ ਨਿਤ ॥ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਨਾਨਕ ਚਿੰਤ ਗਈ ਅਰੁ ਮਿਤ ॥੩੫॥ ਚਿੰਤਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੀਐ ਜੋ ਕਾਰਜ ਕਰਣਾ ਨਾਹਿ ॥ ਏਕੋ ਸਿਮਰਹੁ ਨਾਨਕਾ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ਤਿਸੁ ਜਾਹਿ ॥੩੬॥ ਚਿੰਤਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੀਐ ਜੋ ਸਿਮਰਿਆ ਦੇਇ ਨਿਤ ॥ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਨਾਨਕ ਚਿੰਤ ਗਈ ਅਰੁ ਮਿਤ ॥੩੭॥ ਚਿੰਤਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੀਐ ਜੋ ਕਾਰਜ ਕਰਣਾ ਨਾਹਿ ॥ ਏਕੋ ਸਿਮਰਹੁ ਨਾਨਕਾ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ਤਿਸੁ ਜਾਹਿ ॥੩੮॥ ਚਿੰਤਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੀਐ ਜੋ ਸਿਮਰਿਆ ਦੇਇ ਨਿਤ ॥ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਨਾਨਕ ਚਿੰਤ ਗਈ ਅਰੁ ਮਿਤ ॥੩੯॥ ਚਿੰਤਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੀਐ ਜੋ ਕਾਰਜ ਕਰਣਾ ਨਾਹਿ ॥ ਏਕੋ ਸਿਮਰਹੁ ਨਾਨਕਾ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ਤਿਸੁ ਜਾਹਿ ॥੪੦॥ ਚਿੰਤਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੀਐ ਜੋ ਸਿਮਰਿਆ ਦੇਇ ਨਿਤ ॥ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਨਾਨਕ ਚਿੰਤ ਗਈ ਅਰੁ ਮਿਤ ॥੪੧॥ ਚਿੰਤਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੀਐ ਜੋ ਕਾਰਜ ਕਰਣਾ ਨਾਹਿ ॥ ਏਕੋ ਸਿਮਰਹੁ ਨਾਨਕਾ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ਤਿਸੁ ਜਾਹਿ ॥੪੨॥ ਚਿੰਤਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੀਐ ਜੋ ਸਿਮਰਿਆ ਦੇਇ ਨਿਤ ॥ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਨਾਨਕ ਚਿੰਤ ਗਈ ਅਰੁ ਮਿਤ ॥੪੩॥ ਚਿੰਤਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੀਐ ਜੋ ਕਾਰਜ ਕਰਣਾ ਨਾਹਿ ॥ ਏਕੋ ਸਿਮਰਹੁ ਨਾਨਕਾ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ਤਿਸੁ ਜਾਹਿ ॥੪੪॥ ਚਿੰਤਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੀਐ ਜੋ ਸਿਮਰਿਆ ਦੇਇ ਨਿਤ ॥ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਨਾਨਕ ਚਿੰਤ ਗਈ ਅਰੁ ਮਿਤ ॥੪੫॥ ਚਿੰਤਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੀਐ ਜੋ ਕਾਰਜ ਕਰਣਾ ਨਾਹਿ ॥ ਏਕੋ ਸਿਮਰਹੁ ਨਾਨਕਾ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ਤਿਸੁ ਜਾਹਿ ॥੪੬॥ ਚਿੰਤਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੀਐ ਜੋ ਸਿਮਰਿਆ ਦੇਇ ਨਿਤ ॥ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਨਾਨਕ ਚਿੰਤ ਗਈ ਅਰੁ ਮਿਤ ॥੪੭॥ ਚਿੰਤਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੀਐ ਜੋ ਕਾਰਜ ਕਰਣਾ ਨਾਹਿ ॥ ਏਕੋ ਸਿਮਰਹੁ ਨਾਨਕਾ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ਤਿਸੁ ਜਾਹਿ ॥੪੮॥ ਚਿੰਤਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੀਐ ਜੋ ਸਿਮਰਿਆ ਦੇਇ ਨਿਤ ॥ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਨਾਨਕ ਚਿੰਤ ਗਈ ਅਰੁ ਮਿਤ ॥੪੯॥ ਚਿੰਤਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੀਐ ਜੋ ਕਾਰਜ ਕਰਣਾ ਨਾਹਿ ॥ ਏਕੋ ਸਿਮਰਹੁ ਨਾਨਕਾ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ਤਿਸੁ ਜਾਹਿ ॥੫੦॥ ਚਿੰਤਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੀਐ ਜੋ ਸਿਮਰਿਆ ਦੇਇ ਨਿਤ ॥ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਨਾਨਕ ਚਿੰਤ ਗਈ ਅਰੁ ਮਿਤ ॥੫੧॥ ਚਿੰਤਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੀਐ ਜੋ ਕਾਰਜ ਕਰਣਾ ਨਾਹਿ ॥ ਏਕੋ ਸਿਮਰਹੁ ਨਾਨਕਾ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ਤਿਸੁ ਜਾਹਿ ॥੫੨॥ ਚਿੰਤਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੀਐ ਜੋ ਸਿਮਰਿਆ ਦੇਇ ਨਿਤ ॥ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਨਾਨਕ ਚਿੰਤ ਗਈ ਅਰੁ ਮਿਤ ॥੫੩॥ ਚਿੰਤਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੀਐ ਜੋ ਕਾਰਜ ਕਰਣਾ ਨਾਹਿ ॥ ਏਕੋ ਸਿਮਰਹੁ ਨਾਨਕਾ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ਤਿਸੁ ਜਾਹਿ ॥੫੪॥ ਚਿੰਤਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੀਐ ਜੋ ਸਿਮਰਿਆ ਦੇਇ ਨਿਤ ॥ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਨਾਨਕ ਚਿੰਤ ਗਈ ਅਰੁ ਮਿਤ ॥੫੫॥ ਚਿੰਤਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੀਐ ਜੋ ਕਾਰਜ ਕਰਣਾ ਨਾਹਿ ॥ ਏਕੋ ਸਿਮਰਹੁ ਨਾਨਕਾ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ਤਿਸੁ ਜਾਹਿ ॥੫੬॥ ਚਿੰਤਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੀਐ ਜੋ ਸਿਮਰਿਆ ਦੇਇ ਨਿਤ ॥ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਨਾਨਕ ਚਿੰਤ ਗਈ ਅਰੁ ਮਿਤ ॥੫੭॥ ਚਿੰਤਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੀਐ ਜੋ ਕਾਰਜ ਕਰਣਾ ਨਾਹਿ ॥ ਏਕੋ ਸਿਮਰਹੁ ਨਾਨਕਾ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ਤਿਸੁ ਜਾਹਿ ॥੫੮॥ ਚਿੰਤਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੀਐ ਜੋ ਸਿਮਰਿਆ ਦੇਇ ਨਿਤ ॥ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਨਾਨਕ ਚਿੰਤ ਗਈ ਅਰੁ ਮਿਤ ॥੫੯॥ ਚਿੰਤਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੀਐ ਜੋ ਕਾਰਜ ਕਰਣਾ ਨਾਹਿ ॥ ਏਕੋ ਸਿਮਰਹੁ ਨਾਨਕਾ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ਤਿਸੁ ਜਾਹਿ ॥੬੦॥ ਚਿੰਤਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੀਐ ਜੋ ਸਿਮਰਿਆ ਦੇਇ ਨਿਤ ॥ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਨਾਨਕ ਚਿੰਤ ਗਈ ਅਰੁ ਮਿਤ ॥੬੧॥ ਚਿੰਤਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੀਐ ਜੋ ਕਾਰਜ ਕਰਣਾ ਨਾਹਿ ॥ ਏਕੋ ਸਿਮਰਹੁ ਨਾਨਕਾ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ਤਿਸੁ ਜਾਹਿ ॥੬੨॥ ਚਿੰਤਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੀਐ ਜੋ ਸਿਮਰਿਆ ਦੇਇ ਨਿਤ ॥ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਨਾਨਕ ਚਿੰਤ ਗਈ ਅਰੁ ਮਿਤ ॥੬੩॥ ਚਿੰਤਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੀਐ ਜੋ ਕਾਰਜ ਕਰਣਾ ਨਾਹਿ ॥ ਏਕੋ ਸਿਮਰਹੁ ਨਾਨਕਾ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ਤਿਸੁ ਜਾਹਿ ॥੬੪॥ ਚਿੰਤਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੀਐ ਜੋ ਸਿਮਰਿਆ ਦੇਇ ਨਿਤ ॥ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਨਾਨਕ ਚਿੰਤ ਗਈ ਅਰੁ ਮਿਤ ॥੬੫॥ ਚਿੰਤਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੀਐ ਜੋ ਕਾਰਜ ਕਰਣਾ ਨਾਹਿ ॥ ਏਕੋ ਸਿਮਰਹੁ ਨਾਨਕਾ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ਤਿਸੁ ਜਾਹਿ ॥੬੬॥ ਚਿੰਤਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੀਐ ਜੋ ਸਿਮਰਿਆ ਦੇਇ ਨਿਤ ॥ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਨਾਨਕ ਚਿੰਤ ਗਈ ਅਰੁ ਮਿਤ ॥੬੭॥ ਚਿੰਤਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੀਐ ਜੋ ਕਾਰਜ ਕਰਣਾ ਨਾਹਿ ॥ ਏਕੋ ਸਿਮਰਹੁ ਨਾਨਕਾ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ਤਿਸੁ ਜਾਹਿ ॥੬੮॥ ਚਿੰਤਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੀਐ ਜੋ ਸਿਮਰਿਆ ਦੇਇ ਨਿਤ ॥ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਨਾਨਕ ਚਿੰਤ ਗਈ ਅਰੁ ਮਿਤ ॥੬੯॥ ਚਿੰਤਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੀਐ ਜੋ ਕਾਰਜ ਕਰਣਾ ਨਾਹਿ ॥ ਏਕੋ ਸਿਮਰਹੁ ਨਾਨਕਾ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ਤਿਸੁ ਜਾਹਿ ॥੭੦॥ ਚਿੰਤਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੀਐ ਜੋ ਸਿਮਰਿਆ ਦੇਇ ਨਿਤ ॥ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਨਾਨਕ ਚਿੰਤ ਗਈ ਅਰੁ ਮਿਤ ॥੭੧॥ ਚਿੰਤਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੀਐ ਜੋ ਕਾਰਜ ਕਰਣਾ ਨਾਹਿ ॥ ਏਕੋ ਸਿਮਰਹੁ ਨਾਨਕਾ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ਤਿਸੁ ਜਾਹਿ ॥੭੨॥ ਚਿੰਤਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੀਐ ਜੋ ਸਿਮਰਿਆ ਦੇਇ ਨਿਤ ॥ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਨਾਨਕ ਚਿੰਤ ਗਈ ਅਰੁ ਮਿਤ ॥੭੩॥ ਚਿੰਤਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੀਐ ਜੋ ਕਾਰਜ ਕਰਣਾ ਨਾਹਿ ॥ ਏਕੋ ਸਿਮਰਹੁ ਨਾਨਕਾ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ਤਿਸੁ ਜਾਹਿ ॥੭੪॥ ਚਿੰਤਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੀਐ ਜੋ ਸਿਮਰਿਆ ਦੇਇ ਨਿਤ ॥ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਨਾਨਕ ਚਿੰਤ ਗਈ ਅਰੁ ਮਿਤ ॥੭੫॥ ਚਿੰਤਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੀਐ ਜੋ ਕਾਰਜ ਕਰਣਾ ਨਾਹਿ ॥ ਏਕੋ ਸਿਮਰਹੁ ਨਾਨਕਾ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ਤਿਸੁ ਜਾਹਿ ॥੭੬॥ ਚਿੰਤਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੀਐ ਜੋ ਸਿਮਰਿਆ ਦੇਇ ਨਿਤ ॥ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਨਾਨਕ ਚਿੰਤ ਗਈ ਅਰੁ ਮਿਤ ॥੭੭॥ ਚਿੰਤਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੀਐ ਜੋ ਕਾਰਜ ਕਰਣਾ ਨਾਹਿ ॥ ਏਕੋ ਸਿਮਰਹੁ ਨਾਨਕਾ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ਤਿਸੁ ਜਾਹਿ ॥੭੮॥ ਚਿੰਤਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੀਐ ਜੋ ਸਿਮਰਿਆ ਦੇਇ ਨਿਤ ॥ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਨਾਨਕ ਚਿੰਤ ਗਈ ਅਰੁ ਮਿਤ ॥੭੯॥ ਚਿੰਤਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੀਐ ਜੋ ਕਾਰਜ ਕਰਣਾ ਨਾਹਿ ॥ ਏਕੋ ਸਿਮਰਹੁ ਨਾਨਕਾ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ਤਿਸੁ ਜਾਹਿ ॥੮੦॥ ਚਿੰਤਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੀਐ ਜੋ ਸਿਮਰਿਆ ਦੇਇ ਨਿਤ ॥ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਨਾਨਕ ਚਿੰਤ ਗਈ ਅਰੁ ਮਿਤ ॥੮੧॥ ਚਿੰਤਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੀਐ ਜੋ ਕਾਰਜ ਕਰਣਾ ਨਾਹਿ ॥ ਏਕੋ ਸਿਮਰਹੁ ਨਾਨਕਾ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ਤਿਸੁ ਜਾਹਿ ॥੮੨॥ ਚਿੰਤਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੀਐ ਜੋ ਸਿਮਰਿਆ ਦੇਇ ਨਿਤ ॥ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਨਾਨਕ ਚਿੰਤ ਗਈ ਅਰੁ ਮਿਤ ॥੮੩॥ ਚਿੰਤਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੀਐ ਜੋ ਕਾਰਜ ਕਰਣਾ ਨਾਹਿ ॥ ਏਕੋ ਸਿਮਰਹੁ ਨਾਨਕਾ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ਤਿਸੁ ਜਾਹਿ ॥੮੪॥ ਚਿੰਤਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੀਐ ਜੋ ਸਿਮਰਿਆ ਦੇਇ ਨਿਤ ॥ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਨਾਨਕ ਚਿੰਤ ਗਈ ਅਰੁ ਮਿਤ ॥੮੫॥ ਚਿੰਤਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੀਐ ਜੋ ਕਾਰਜ ਕਰਣਾ ਨਾਹਿ ॥ ਏਕੋ ਸਿਮਰਹੁ ਨਾਨਕਾ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ਤਿਸੁ ਜਾਹਿ ॥੮੬॥ ਚਿੰਤਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੀਐ ਜੋ ਸਿਮਰਿਆ ਦੇਇ ਨਿਤ ॥ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਨਾਨਕ ਚਿੰਤ ਗਈ ਅਰੁ ਮਿਤ ॥੮੭॥ ਚਿੰਤਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੀਐ ਜੋ ਕਾਰਜ ਕਰਣਾ ਨਾਹਿ ॥ ਏਕੋ ਸਿਮਰਹੁ ਨਾਨਕਾ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ਤਿਸੁ ਜਾਹਿ ॥੮੮॥ ਚਿੰਤਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੀਐ ਜੋ ਸਿਮਰਿਆ ਦੇਇ ਨਿਤ ॥ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਨਾਨਕ ਚਿੰਤ ਗਈ ਅਰੁ ਮਿਤ ॥੮੯॥ ਚਿੰਤਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੀਐ ਜੋ ਕਾਰਜ ਕਰਣਾ ਨਾਹਿ ॥ ਏਕੋ ਸਿਮਰਹੁ ਨਾਨਕਾ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ਤਿਸੁ ਜਾਹਿ ॥੯੦॥ ਚਿੰਤਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੀਐ ਜੋ ਸਿਮਰਿਆ ਦੇਇ ਨਿਤ ॥ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਨਾਨਕ ਚਿੰਤ ਗਈ ਅਰੁ ਮਿਤ ॥੯੧॥ ਚਿੰਤਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੀਐ ਜੋ ਕਾਰਜ ਕਰਣਾ ਨਾਹਿ ॥ ਏਕੋ ਸਿਮਰਹੁ ਨਾਨਕਾ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ਤਿਸੁ ਜਾਹਿ ॥੯੨॥ ਚਿੰਤਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੀਐ ਜੋ ਸਿਮਰਿਆ ਦੇਇ ਨਿਤ ॥ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਨਾਨਕ ਚਿੰਤ ਗਈ ਅਰੁ ਮਿਤ ॥੯੩॥ ਚਿੰਤਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੀਐ ਜੋ ਕਾਰਜ ਕਰਣਾ ਨਾਹਿ ॥ ਏਕੋ ਸਿਮਰਹੁ ਨਾਨਕਾ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ਤਿਸੁ ਜਾਹਿ ॥੯੪॥ ਚਿੰਤਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੀਐ ਜੋ ਸਿਮਰਿਆ ਦੇਇ ਨਿਤ ॥ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਨਾਨਕ ਚਿੰਤ ਗਈ ਅਰੁ ਮਿਤ ॥੯੫॥ ਚਿੰਤਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੀਐ ਜੋ ਕਾਰਜ ਕਰਣਾ ਨਾਹਿ ॥ ਏਕੋ ਸਿਮਰਹੁ ਨਾਨਕਾ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ਤਿਸੁ ਜਾਹਿ ॥੯੬॥ ਚਿੰਤਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੀਐ ਜੋ ਸਿਮਰਿਆ ਦੇਇ ਨਿਤ ॥ ਸੁ

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ਤੇਰੇ ਜਨ ਕੀ ਲਾਜ ਤੁਝੈ ਵਡਿਆਈ ॥ ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਸਭ ਉਪਰਿ ਸੁਆਮੀ ਤੂ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਨਾਹੀ ਕੋ ਭਾਈ ॥ ਤੂ ਨਿਰਗੁਣ ਸਰਗੁਣ ਸਭ ਤੇਰੀ ਮਾਇਆ ਤੂ ਅਲਖ ਅਪਾਰ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ ॥ ਤੂ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੂਰਨ ਬਿਧਾਤਾ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਸਰਣਾਈ ॥ ੧ ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਰਖਹਿ ਦੁਖ ਹਰਤਾ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਪਿਤਾ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਭਰਤਾ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਰਾਖਾ ਸਭ ਤੁਝ ਮਾਹਿ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਦਾਤਾ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਜਾਣਹਿ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਸਮਰਥੁ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਮੇਰਾ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਪੂਰਨ ਬਿਧਾਤਾ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਸਰਣਾਤਾ ॥ ੨ ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਦਾਤਾ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਜਾਣਹਿ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਸਮਰਥੁ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਮੇਰਾ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਰਾਖਾ ਸਭ ਤੁਝ ਮਾਹਿ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਪੂਰਨ ਬਿਧਾਤਾ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਸਰਣਾਤਾ ॥ ੩ ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਰਾਖਾ ਸਭ ਤੁਝ ਮਾਹਿ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਪਿਤਾ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਭਰਤਾ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਦਾਤਾ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਜਾਣਹਿ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਸਮਰਥੁ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਮੇਰਾ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਸਰਣਾਤਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ੧੦ ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਦਾਤਾ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਜਾਣਹਿ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਸਮਰਥੁ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਮੇਰਾ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਰਾਖਾ ਸਭ ਤੁਝ ਮਾਹਿ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਪੂਰਨ ਬਿਧਾਤਾ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਸਰਣਾਤਾ ॥ ੧ ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਰਾਖਾ ਸਭ ਤੁਝ ਮਾਹਿ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਪਿਤਾ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਭਰਤਾ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਦਾਤਾ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਜਾਣਹਿ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਸਮਰਥੁ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਮੇਰ

ਦੇਖਿਨਿਹਾਲਾ ॥੨॥੨॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੇਰੈਕਾਜਿਨਗ੍ਰਿਹੁਸੁਨਾ ਥਾਰਾ ॥ ਤੇਰੈਕਾ
ਰਸਾ ॥ ਗਰਿਰਜੀਨੀ ਰਮਾਪਰਾਗੁਣਤਾਸੁ ॥ ਜੀਅਜੰਤ ਸਗਲੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤ
ਸੰਤਪਾਸਾ ॥ ਸੰਤਸੰਗੁਦੀਆ ਅਕਿਮਪਾਲਾ ॥ ਸੰਤਸਹਾਈ ਕਰੈਦਇਆਲਾ ॥੨॥ ਸੁਖੁਤਿਮਤਿ ਬੁਧਿਪ
ਗੀਨਿਮਲਰਾਸਿ ॥ ਜਾਸੰਤਸਮਾਗਮਿਪਾਈਐ ॥ ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਮੰਗਿਹਰਿਧਿਆਈਐ ॥ ਸੰਤਸਰਣਿ
ਨਾਲੇਬਾਲਿਕੀ ॥ ਜਾਕੀ ਉਸਤਤਿਸੁਖਪਰਾਪਤਿ ॥ ਸੰਤਸਰਣਿਆਰਾਧਿਹਰਿਨਾਮੁ ॥ ਸੰਤਸਰਣਿ
ਨਾਨਕਪਾਰਗਰਾਮੁ ॥੩॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੇਸੁਸੁਹਾਵਾਜੀਕਾਰਾਮੁ ॥ ਜਹਾਜਪਵਿਤ੍ਰਾ
ਸਾਚਾਨਾਮੁ ॥ ਸਾਚੇਨਾਮਕੀਵਡਿਆਈ ॥ ਸਾਚੇਨਾਮਕੀਸਭਨੀਥਾਈ ॥ ਸਾਚੇਨਾਮਕੀਸਭਨੀਥਾਈ
ਸਾਚੇਨਾਮਕੀਸਭਨੀਥਾਈ ॥ ਸਾਚੇਨਾਮਕੀਸਭਨੀਥਾ

ਜਿਨਾਖਿਓ ਜੰਜਾਲ॥ ਇਸ ਹਰੀਜਨ ਸੁਖ ਛਲੈ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ ਸੰਸਾਰਿ ਚੈਲੈ॥ ॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਗੁਣ ਕਾਇਐ ਮੀਤ॥ ਹਰਿਸਿਮਰਤੇ ਗੋਵਿੰਦ ਰਾਏ॥ ਹਰਿਸਿਮਰਤ ਮੁਖ ਉਜਲੇ॥ ਬਿਖੁ ਕਾਮਾ ਕਾਬੁ ਕਰਿਆ॥ ਸੁਣਿਨਾਮੁ ਆਈ ਦੇਆ॥ ਗੁਰ ਕਾਸਬਦੁ ਜਨਾਈ॥ ਸੁਖ ਆਈਓ ਤੇਰੈ ਭੁੰਚਾਲੇ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾ ਕਾਢੇ ਵਡੇ ਵਡੇਰੇ॥ ਕਿਨਹੀ ਨਕੀਏ ਕਾਸ ਮਾਇਆ ਪੂਰੇ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ ਜਪੇ ਜਨੁ ਕੋਇ॥ ਤਾ ਕੀ ਆਸ ਪੂਰਨ ਹੋਇ॥ ॥ ਜਨਮ ਭਰਣ ਨਾਸੁ ਅਹਾ॥ ਸੰਤੀ ਜੀਤਾ ਜਨਮੁ ਅਪਾ॥ ਹਰਿਸੰਤੁ ਕਰੇ ਸੋਈ ਪਰਵਾਣੁ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਤੇ ਪੂਰਾ ਸਾਣੁ॥ ੪॥ ੨੯॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਚਿਪਦਾਰਥੁ ਭੁਲੇ ਦੁਖੁ ਲਾਗ॥ ਤੇਰੈ ਕੀਨਾਮਨਾਲਾਗ॥ ਕੂੜਿਅਹੰਕੁਰੈ ਇਦਰਤਾ ਲਿਓਧਾ॥ ਜਾਮਕੀ ਜੇਵੜੀ ਤੁਮੈ ਬੰਧਾ॥ ॥ ਛੂਡਿਵਡੀ ਜੋਗ॥ ਕੂੜਿਅਹੰਕੁਰੈ ਇਦਰਤਾ ਲਿਓਧਾ॥ ਜਾਮਕੀ ਜੇਵੜੀ ਤੁਮੈ ਬੰਧਾ॥ ॥ ਛੂਡਿਵਡੀ ਤਰਿਮੁਦੇ॥ ਸੀਹਾ ਬਘਸਸਗਰਤਿਮੁਦੇ॥ ਆਇਐਜੰਞੈ ਤੇਤੈ ਉਠਿਚਲਨਾ॥ ਕਾਚੈ ਭਾਡੈ ਜੈਵਨੁ ਗਿਰਾਸੁ ਪਾਨਾ॥ ॥ ਬਾਲਾਬੈਸ ਸਬਾਰਿਕੁ ਅੰਧਾ॥ ਰਚਿਜੋਬਨਿਲਾਗਾ ਦੁਰਗੰਧਾ॥ ਤੀਆ ਬੈਦਸਖਾ ਸਿਚੇ ਮਾਈ॥ ਬਿਰਧਿਥਕੁਇਆ ਛੋਡਿਚਲਿਓ ਪਰਾਈ॥ ॥ ਚੇਤਿਮਨਾ ਪਾਈ ਦੁਲਭੁ ਦੇਹ॥ ਨਾਮਬਿਨੁ ਨੀਚੀ ਸੁਧਿਤੇਹ॥ ਧਨੁਸੁਪੁਤੇਤ ਮੁਗਧਤੇ ਬੁਰੀ॥ ਤਿਸਹਿਨਬੂਝੈ ਆਪਣੀ ਪਈ ਦੁਲਭਦੇਹ॥ ਨਾਮਬਿਨੁ ਨੀਚੀ ਸੁਧਿਤੇਹ॥ ਧਨੁਸੁਪੁਤੇਤ ਮੁਗਧਤੇ ਬੁਰੀ॥ ਤਿਸਹਿਨਬੂਝੈ ਆਪਣੀ ਨੇਏਜਸਿਗੀ॥ ॥ ਸੁਣਿਚਰਤਨਗੋਵਿੰਦਗੋਪਾਲ॥ ਦੀਨਦਇਆਲਜਾਦਕਿਘਾਲ॥ ਨਿਛਾਵਰਜਾਉਕੋਟਿਬੰਦ॥ ਬਖਸੀਸੀਭਲਵਡਸਮਰਥਜਗਾਮਾਂਹਿ॥ ॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰਿਮੰਜੰਗੁਬਨਾਈਕਛਿ॥ ਤਿਸੁਸੰਗੇਹਰਿਓਇਆਨਾਂਚਿ॥ ਪ੍ਰਿਤਮੈਸੋਹੈ ਸਾਰਿਸਮਾਲੈ॥ ਅੰਤਕੀਬਾਰਖਿਨਹਿਨਾਲੈ॥ ॥ ਨਾਮਬਿਨਾਸਭੁ ਝੂਠੁਪਸਾਰੁ॥ ਗੋਵਿੰਦਭਜਨਾ ਸਚੁਵਾਪਾਰੁ॥ ਬਿਨੁਅਵਸੀਗੇਰਤੇਤੇਸਰਿਮਾਇ॥ ਆਪੁਹਰਾਨੀ॥ ॥ ਰਾਗੁ॥ ਤੀਰਥਨਾਇਨਉਤਰੀ ਮੈਲੁ॥ ਰਸਮਯਰਸਸਭਿਹਰੀਓ ਛੈਲੁ॥ ਕੇਕਪਚਾਰੇਗਤਿਨਹੀਪਾਈ॥ ਨਾਮਬਿਨੁਜੈਸੇ ਸਸਤਿਹੋਈ॥ ॥ ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਮਮਨਟੂਟਸਿਪਦਲਾ॥ ਸੰਚੇਧਨਜਾਸਤਾਸੰਗੀਨਾ॥ ਸਭਜਗਲਾਲਾਸੁਖਿਮਾਨੀ॥ ਜਿਤੁਖਾਵਾਪੈਤਿਤੁਖਾਖਿਮੁਆਨੀ॥ ਨਾਨਕਸਾਚੁਕਹੈਸਭੁਕੋਈ॥ ਜੋਰਿਛੁਕੇਗੋਸੋਈਸੁਖੁਪਾਨਾ॥ ॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੋਰਿਛੁਕੇਗੋਸੋਈਸੁਖੁਪਾਨਾ॥ ਨਾਨਕਸਾਚੁਕਹੈਸਭੁਕੋਈ

ਦਇਆ॥ਤਬ ਬਿਪ੍ਰ ਚਰਨੀ ਆਇਪਈ॥੧॥ਸੁਣਿ ਸੰਤ ਪੁਨੀਤ ਅਮਲ ਬੀਚਾ॥ਕਾਮਨ ਬਿਨੁਕਾ
ਕਿਨ ਕੀ ਕਈ ਗੁਰੁ ਪੂਰਨ ਭੇਟ ਉਧਾ॥੧ਰਹਾਉ॥ਜਬ ਥਉ ਸਕਉ ਕਉਨੈ ਦੀ ਦੇਵੈ ਮਾਤਾ॥ਤਬ ਅਸਥਾਪਸੁ
ਪਰਿਮੇਸੁਰ ਆਤਾ॥ਜਬ ਥਉ ਸਕਉ ਕੁਨੈ ਈ ਮੀਸਿ ਪਰਾਤੈ॥ਤਬ ਚਿਤ ਸਾਂਤ ਵੀਚਿ ਸੇ ਵਤੁ ਹੈ॥੨॥
ਰਵੈ ਅਤਿ ਨਰਾ ਵੈ॥ਇਕ ਤੁਠ ਉਕੁ ਉਠ ਕਨਸਾਮੇ ਵੈ॥ਬੁਧਿ ਮੋਹੇ ਬਜੁਤੇ ਭੂਤ ਡਿ॥ਕਾਮ ਜਾਗੀ ਕੇ
ਰੀਖੰਡ ਖੰਡ॥੩॥ਜੋ ਮੋਸੇ ਸੰਤੁ ਖੁਸੈ ਤੇ॥ਇਸੁ ਸੀ ਗਿਆ ਚੇ ਬੁਕ ਕਛੁ ਨ ਲੈ॥ਇਸ ਜਿਤਿ ਅਹਿ
ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਕੈ॥ਵਡ ਭਾਗੀ ਨਾਮ ਕ ਚਿਤੁ ਤੈ॥੪॥੨੮॥ਕਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਅਤਮਸੁ
ਸਭ ਬਮਾਂ ਪੈ ਪੁਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਆਪੁ ਕੁ ਦੇਖੁ॥ਰਤਨੁ ਅਮੋਲੁ ਮਿਲੈ ਦੇਖਿ ਜਿਸੁ॥ਅਪਣੀ
ਸਤ ਭਾਇ ਪਛਾਣੁ॥੧॥ਮੀਮਾਂ ਸੂਤੁ ਸੰਤਨ ਮਹਿ ਜਾਨਾ॥ਵਡੇ ਭਾਗ ਪਾਵਸੀ ਇਹੁ ਗਿਆਨਾ॥ਰਹਾਉ॥
ਜਿਤ ਵਲਿ ਅਤੇ ਜਾਇ ਸੁ ਦਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਠਸਠਿ ਸਬੇ ਦਸੁਨੇ ਕਰਤਾਰਾ॥ਕੋਟਿ ਪ੍ਰਗਾਸ ਦਿਸੈ ਮੈ
ਚੇਲਾ॥ਪਾਸੁ ਗੀਤਿ ਘਾਸਸਿ ਗਿਆ ਚੇ॥ਜਿਸੁ ਨਦੀ ਭੁ ਵੈਸੀ ਕੁ ਬਿਧਿ ਬੁਝੈ॥ਜਾਸਤ ਨਾਹ
ਕੁਝਿਆ ਕੁਨਾਨੀ॥ਭੀਤਿ ਪੀਤਿ ਕੁਰਤਨ ਸੰਗਾਨੀ॥ਬਿਸਿ ਬਿਗ ਸਿਬਿਗ ਸਿਆ ਪੁਨਾ ਪੂਰਨ ਪੂਰਾ ਢਾਹਿ॥
ਨਾਨਕ ਤਿਨਸ ਪੁਨੇ ਵਿਨਸਾ ਢਾਹਿ॥੨॥੨੯॥ਕਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕੀਓ ਹਰਿ
ਤਾ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੰਮਿ ਨਿਰਾਸਹਿ ਤਾ ਬਿਤੁ॥ਕਦੀ ਬੀ ਚਿਤਿ ਸੇ ਵਾਲਾ॥ਹਰਿ ਜਿਕੁ ਗਤਿ
ਗੁਣ ਗਾਇ ਸਹਿ ਨਿਰਾਸਹਿ ਸਿਕਿ ਗੁਣ ਗ ਵਹਿ ਜਨ ਆਪੁ ਗੁਣਦੇ
ਵਿਨਿ ਵਾ॥੧ਰਹਾਉ॥ਆਇ ਬਨਿ ਪ੍ਰਭ ਬਲ ਭ॥ਜਨ ਮਜਨ ਕਾਸੋ ਇਆ ਜਾ॥ਕਾ
ਈ ਗੋਵਲੀ ਸਾਧੇ ਸੰਗਿ॥੧॥ਅਨੁ ਤਨੁ ਤੇ ਤੇ ਜਿਕੈ ਰੰਗਿ॥੨॥ਰਾਖੇ ਪਾਸ ਨਾਨਕ ਦਇਆ॥ਨਸਿ
ਛੁਟੇ ਵਸਨਿ ਵਿਚਾਲਾ॥ਕਹਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਕੀਨੀ ਚਾਇਆ॥ਬ੍ਰਹਮ ਤਰਾ ਬਿਚਾਰੁ॥ਗਾਵਤ ਵ
ਤਪ ਮਾਗ ਤਿਪਾਈ॥ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਨਕ ਲਿਵ ਲਾਈ॥੪॥੩੧॥ਕਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫
ਕਉ ਗੀ ਬਦ ਜੋਤਿ ਅੰਗਾ ਰਤਨੁ॥ਛੋਡਿ ਜਾਇ ਤਤ ਪ੍ਰਭ ਜਾਤਨੁ॥ਸੋਸ ਸੰਚ ਜੰਛੀ ਬਤ॥
ਅਮੋਲਿ ਅਪੇਛ ਉਨਾਤ॥੧॥ਅਕਲੇ ਤੇਰਾ ਜਨ ਸਤਨੀ॥ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਮਿਨ
ਚੇਤਿ ਅਮਨਾ ਜੀ॥੧ਰਹਾਉ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਉ ਬਿਖਿਆ ਮੀਠੀ॥ਸਾਕਤ ਕੀ ਬਿਧਿ ਐਸੇ ਨਠੀ॥
ਕੁਟਿਕ ਪਇਅਹਿ ਅਹਿ ਗਿਰੀ ਭੁਨ॥ਨਾਮੁ ਬਿਸੁਨ ਤਜਨੁ ਅਭਮਾਨ॥ਜਾਮ ਇਆ ਕਰਣੈ
ਦਤੀ ਭੁਲੈ॥ਅਨਿ ਮੁਖਿ ਪਿਖ ਬਹੀਨ ਕੁਨਤਤਿ ਕਰੈ॥ਨਿਰਭ ਉ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦਤੁ॥ਤਿ ਸੁਸਿਉ
ਦਤੀ ਭੁਲੈ॥੩॥ਅਨਿ ਮੁਖਿ ਪਿਖ ਬਹੀਨ ਕੁਨਤਤਿ ਕਰੈ॥ਨਿਰਭ ਉ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦਤੁ॥ਤਿ ਸੁਸਿਉ

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਚੁ ਸਚੀ ਨਾਈ ਵਡਿਆਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸਚੁ ਬੂਝੀਐ ਸਚੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਚੁ ਸਚੀ ਨਾਈ ਵਡਿਆਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸਚੁ ਬੂਝੀਐ ਸਚੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਚੁ ਸਚੀ ਨਾਈ ਵਡਿਆਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸਚੁ ਬੂਝੀਐ ਸਚੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥੧॥ ਸਲੋਕ

ਪੰਚ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ਜਾਣਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥੪॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਾ ਸਦ
ਸੇਵ ॥੨॥ ਅਕਿਰਤਘਣ ਕਾ ਕੇਵ ਧਣੀ ॥੩॥ ਪੂਰਬ ਲੇਖ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੪॥
ਸਭਿ ਸੁਖ ਪਾਏ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੫॥ ਅਗਨਿ ਨਿਵਰੀ ਸਤਿ ਗੁਰ ਦੇਵਾ ॥ ਸੇਵਕ ਅਪਣੀ ਕਾਰ
ਥਥਿਹੁ ਥੋਕ ਮਾਲ ਅਸਥਾਨੁ ॥ ਅਗਨਿ ਨਿਵਰੀ ਸਤਿ ਗੁਰ ਦੇਵਾ ॥ ਸੇਵਕ ਅਪਣੀ ਕਾਰ
ਕਮਾਇ ॥੨॥ ਕੀਮ ਨ ਪਵੈ ਕਿਸੈ ਜਾਣਾ ॥ ਕਥਨੀ ਕਥੀ ਨ ਆਵੈ ॥੩॥ ਕਰਣ ਕਰਾਵਣ
ਆਪੇ ਸੋਇ ॥ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕਾਰਣ ਕੋਇ ॥੪॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਸੁਆਮੀ ॥
ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਣੀ ॥੫॥ ੪੯ ॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ
ਪੈਜ ਹਮਾਰੀ ॥ ਕੋਟਿ ਰਾਜ ਸੁਖ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਏ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਮਹਿ ਰਿਦੈ ਉਚਾਰੀ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਨਾਸੇ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਪਾਪ ਪਰਹਾਰੀ ॥ ਜਾ ਕੈ
ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਤਾ ਕੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਸਹਿ ਬਨਵਾਰੀ ॥੧॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੋਪਾਲ
ਤਾ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੋਪਾਲ ਤਾ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ
ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਭੈ ਭੀਤਿ ॥੨॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੀਠਾ ॥ ਤਾ ਕੈ
ਹਰਿ ਰਸ ਭੋਜਨ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਸਭ ਕਾਲ ਬਿਸਰਿ ਗਏ ਜਮ ਡੀਠਾ ॥੩॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਹੋਆ ਸਾਧ
ਰੇਨੁ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਦੂਖ ਜਮ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਹੋਆ ਸਾਧ ਰੇਨੁ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਦੂਖ ਜਮ ॥ ਜਾ ਕੈ
ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸਰਬ ਧਨ ॥੪॥ ੫੦ ॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਸਭ ਕਿਲਬਿਖ ਪਾਪ ਮਲ
ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕੀਏ ਅਪਰਾਧ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ
ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਸਭ ਕਿਲਬਿਖ ਪਾਪ ਮਲ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕੀਏ
ਅਪਰਾਧ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਸਭ ਕਿਲਬਿਖ ਪਾਪ ਮਲ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕੀਏ ਅਪਰਾਧ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਸਭ ਕਿਲਬਿਖ ਪਾਪ ਮਲ
ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਸਿਮਰਤ ਸੰਤ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਮੁਖੁ ਹੋਆ ਕਾਲਾ ॥ ਜਨ ਕੀ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ਜੀਤ ॥ ਜਨ ਕਾ ਰਾਖਾ ਏਕੁ ਨਿਤ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜਾਚਹਿ ਸੰਤ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰਾਮੁ ਨਾਹੀ ਭਗਵੰਤ ॥ ਤਾ ਕੈ ਜਾਪੁ ਨ ਤਾਪੁ ਨ ਪੂਜਾ ॥ ਏਕ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ॥ ੨ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਤਾ ਕੈ ਦੂਖੁ ਨਿਕਟਿ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰਾਮੁ ਨਾਹੀ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਤਾ ਕੈ ਦੂਖ ਸਹੇ ਤਨ ਮਾਹਿ ॥ ੩ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਤਾ ਕੈ ਸਭ ਸੁਖ ਆਨਦ ਨਾਹਿ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰਾਮੁ ਨਾਹੀ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਤਾ ਕੈ ਸਭ ਸੁਖ ਆਨਦ ਨਾਹਿ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੭ ॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਆਰਾਧਿਆ ਪੂਰਾ ਜਾ ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਉਧਰੈ ਸਭ ਕੁਲ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜਾਚਹਿ ਸੰਤ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰਾਮੁ ਨਾਹੀ ਭਗਵੰਤ ॥ ਤਾ ਕੈ ਜਾਪੁ ਨ ਤਾਪੁ ਨ ਪੂਜਾ ॥ ਏਕ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ॥ ੨ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਤਾ ਕੈ ਦੂਖੁ ਨਿਕਟਿ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰਾਮੁ ਨਾਹੀ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਤਾ ਕੈ ਦੂਖ ਸਹੇ ਤਨ ਮਾਹਿ ॥ ੩ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਤਾ ਕੈ ਸਭ ਸੁਖ ਆਨਦ ਨਾਹਿ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰਾਮੁ ਨਾਹੀ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਤਾ ਕੈ ਸਭ ਸੁਖ ਆਨਦ ਨਾਹਿ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੭ ॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਆਰਾਧਿਆ ਪੂਰਾ ਜਾ ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਉਧਰੈ ਸਭ ਕੁਲ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਵਿਸ੍ਵਾਸ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਤਾ ਕੈ ਰਹਾਸ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਆਸ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸ ॥ ੧ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਮਾਨ ॥ ਤਾ ਕੈ ਹੋਏ ਸਗਲ ਨਿਧਾਨ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਭਰੋਸ ॥ ਤਾ ਕੈ ਕਛੂ ਨਾਹੀ ਸੋਚ ॥ ੨ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਪ੍ਰਤੀਤ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਨੀਚ ਅਰੁ ਮੀਤ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਵਾਸ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਜਨਮ ਬਿਨਾਸ ॥ ੩ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਮਾਨ ॥ ਤਾ ਕੈ ਹੋਏ ਸਗਲ ਨਿਧਾਨ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਭਰੋਸ ॥ ਤਾ ਕੈ ਕਛੂ ਨਾਹੀ ਸੋਚ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੮ ॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਆਰਾਧਿਆ ਪੂਰਾ ਜਾ ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਉਧਰੈ ਸਭ ਕੁਲ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਵਿਸ੍ਵਾਸ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਤਾ ਕੈ ਰਹਾਸ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਆਸ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸ ॥ ੧ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਮਾਨ ॥ ਤਾ ਕੈ ਹੋਏ ਸਗਲ ਨਿਧਾਨ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਭਰੋਸ ॥ ਤਾ ਕੈ ਕਛੂ ਨਾਹੀ ਸੋਚ ॥ ੨ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਪ੍ਰਤੀਤ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਨੀਚ ਅਰੁ ਮੀਤ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਵਾਸ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਜਨਮ ਬਿਨਾਸ ॥ ੩ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਮਾਨ ॥ ਤਾ ਕੈ ਹੋਏ ਸਗਲ ਨਿਧਾਨ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਭਰੋਸ ॥ ਤਾ ਕੈ ਕਛੂ ਨਾਹੀ ਸੋਚ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੯ ॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਆਰਾਧਿਆ ਪੂਰਾ ਜਾ ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਉਧਰੈ ਸਭ ਕੁਲ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਵਿਸ੍ਵਾਸ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਤਾ ਕੈ ਰਹਾਸ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਆਸ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸ ॥ ੧ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਮਾਨ ॥ ਤਾ ਕੈ ਹੋਏ ਸਗਲ ਨਿਧਾਨ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਭਰੋਸ ॥ ਤਾ ਕੈ ਕਛੂ ਨਾਹੀ ਸੋਚ ॥ ੨ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਪ੍ਰਤੀਤ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਨੀਚ ਅਰੁ ਮੀਤ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਵਾਸ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਜਨਮ ਬਿਨਾਸ ॥ ੩ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਮਾਨ ॥ ਤਾ ਕੈ ਹੋਏ ਸਗਲ ਨਿਧਾਨ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਭਰੋਸ ॥ ਤਾ ਕੈ ਕਛੂ ਨਾਹੀ ਸੋਚ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ੧੦ ॥

ਤਿਆਗੇ ਕਰੋਧ ਸਚੁ ਪਾਵਤਿ ਅਮਰੁ ਏਤੁ ਕਰਮੀ ਜਾਇ ਨ ਜੂਨੀ ਪਾਈਐ ॥ ਜਗੁ ਪਰਬੋਧਹਿ ਆਪਿ ਨ ਬੂਝਹਿ ਕਿਆ ਓਇ ਕਰਮ ਕਮਾਈਐ ॥ ਆਈਐ ਚਲੈ ਜਾਈਐ ਬਿਖੁ ਕਮਾਈਐ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਈਐ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦੈ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਹੁ ਜਨ ਹੋਵਹੁ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਸਚੈ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਬਦੁ ਹੈ ਜੇ ਕਰੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਗਵਾਇ ਕੈ ਸਚੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ਸਚੁ ਸਲਾਹੇ ਸਚੁ ਮਨਿ ਸਚੇ ਸਚਾ ਭਾਇ ॥ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਪਤਿ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੁ ਰਖੈ ਗਲਿ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਇਨਿ ਸੇ ਜਣ ਸਚੇ ਜਿ ਸਚੁ ਵਸਹਿ ਮਨਿ ਆਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤਾ ਸਚੁ ਜਾਣੈ ਜਾ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਦੇਵੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਲਏ ਰਜਾਇ ॥ ਆਪੇ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਆਪੇ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਚੁ ਵਰਤ

ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੧ ਸਤਗਣਹਿਨਕਰਹਿਬੀਚਹਾਸਾਓਪੁਰਿਏਕੰਕਾ॥ਜਿਸੁਗੁ
ਰੁਮਿਲੈਸੋਈਬਿਧਿਜਾਣੈ॥ਗੁਰਮਤਿਹੋਇਤ੍ਰਕੁਬਪੁਛਣੈ॥੧॥ਛੁਟਸੁਨੀਕੋਲਿਖਾਤੁਸਚੁ
ਕਰੀਐ॥ਹਉਮੈਜਾਇਸਬਦਿਪਤੁਰਲਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗਣਿਨਾਗਣਿਜੋਕਛੁਕਰਣਾ
ਨੀ॥ਪਵਣੈਸੂਤਜਾਵੈਤਤੁਜਾਨੀ॥ਸਭਓਪੁਪਰਿਗੁਰਸਬਦੁਚੀਨਾ॥ਹਿਰਦੈਕਮਲੁਪ੍ਰਗਟੁ
ਮਨਿਚੀਨਾ॥ਨਾਨਕਦੁਖੀਦੁਖਿਪੂਜਪਰਿਸੇਵਾ॥ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਮੈਕੋਮੈਨਹੀ
ਕੇਵਾ॥੨॥ਗਗਨਦਮਾਮਾਵਾਜੈਨਿਸਾਣੈ॥ਸਤਗੁਰਸੇਵਿਸਬਦਿਪਛਾਣੈ॥ਅਨਹਦ
ਬਾਣੀਸਬਦੁਵਖਾਣੈ॥ਸਾਚੈਰਾਤੇਸਹਜਿਸਮਾਣੈ॥ਸਾਚੈਰਾਤੇਸਾਚਿਸਮਾਵਹਿ
ਬੀਚਹੇ॥ਆਪੁਪਛਾਣਹਿਕਿਉਪਿਤਰਾਤੇਹੈ॥ਘਟਿਘਟਿਵਸੈਸਭਜਾਨੈਤੁਕਾ
ਈ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਤਸਝੀਜੈਸੋਈ॥੪॥ਗਣਤਗਣੀਐਸਹਸਾਦੁਖੁਪੀਐ॥ਗੁਰਕੀਸਰਣਿਪਵੈ
ਸੁਖੁਜੀਐ॥ਕਥਿਐਪਰਾਯਸਰਣਿਤਜਆਇਆ॥ਗੁਰਮਹਿਰੰਮੈਪੁਰਬਿਕਮਾਇਆ॥
ਗੁਰਸਰਣਿਨਆਈਐ॥ਬ੍ਰਹਮੁਨਪਾਈਐ॥ਕਥੀਕਥਾਬ੍ਰਹਮਾਈਐਜਨੀਮਾਮਰੀਐ॥
ਮਨਜਮਦਲਿਬਾਧੁਮਰੋਬਿਕਰਾ॥ਨਾਮਿਦੈਨਾਮੁਨਸਬਦੁਅਚਰਾ॥੫॥ਈਕਿਪਾਧੋਪੰਡਿ
ਭੀਅਸਰਕਰਾਵਹਿ॥ਦੁਬਿਧਾਬਧੇਭੇਮਹਬੁਨਪਾਵਹਿ॥ਜੋਸਤਿਗੁਰਪਰਸਾਦੀਨਮੁਅਧਾ
ਰੁਕੀਹਿਮਸੋਏਕਜਨੁਅਪਾਰੁ॥੬॥ਏਕੁਬੁਰਭਲਾਸਭੁਦੁਖੈਕੈ॥ਬੁਝੁਰਿਮਅਸੰਤਿਗੁਰਕੈ
ਦੇਕੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲੀਏਕੰਜਾਣਿਆ॥ਆਵਣਜਾਣਹੋਵਿਸਮਾਣਿਆ॥੮॥ਜਿਨਕੇ
ਹਿਰਦੈਵਸੈਹਰਿਨਾਮੁ॥ਸਭਬਧਮੁਦੀਸਾਚਾਥੀਚੁ॥ਗੁਰਕੈਹੇਤੈਕਰਮਕਮਾਵੈ॥ਨਰਕਾਸਥੇ
ਸਾਚਿਸਮਾਵੈ॥੯॥੪॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੧ ਹਠੁਨਿਹਠੁਕਰਿਕਿਆਪਾਈਅਛੰਤੀ॥ਵਸੁਤੁ
ਤਪਾਤੁਕਰਿਮਨੁਨਰੀਝੈ॥ਰਾਮਨਾਮਸਰਿਅਵਰੁਨਪੂਜੈ॥੧॥ਗੁਰੁਸੇਵੀਹਰਿਨਾਮੁ
ਗੁਰੁਕੀਜੈ॥ਜਮਪੁਰਜਾਦੁਰੁਜੋਧਨਹੀਸਾਕੈ॥ਸਭਪਨਿਹਾਸਿਨਸਕੈਹਰਿਕਾਰਸੁਪੀਜੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਵਦਹਿਪੜੇਗਾਵਹਿਜਗੁਬੂਝੈ॥ਵੇਗੁਣਤਾਬਿਖਿਆਜਨਮੁਅਸੂਝੈ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਦੁਖੁਸੂਝੈ
ਜੋ॥੨॥ਚਾਰਿਸਿਮ੍ਰਿਤਿਪੁਰਾਣਿਪੜਾਸਨੁਕੀਜੈ॥ਨਿਉਲੀਕਰਮਖਟਕਰਮਕਰੀਜੈ॥ਰਾਮਨਾਮੁ
ਬਿਰਖਾਸਾਸੁਲੀਜੈ॥੩॥ਅੰਤਰਿਪੂਚਮਗਨਿਕਿਉਧੀਜੈ॥ਅੰਤਰਿਚੀਤੁਨਿਰਮਲੁਕੀਜੈ॥
ਉਸਾਦਲਜੀਜੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਈਏਕਾਏਆਗਹੁਲੀਜੈ॥੪॥ਅੰਤਰਿਮੈਲਭਰੀਅਬਗਮੀ
ਜੈ॥ਅਨਹਦਸੁਣੀਐਚਕਰੀਜੈ॥ਕਿਰਤੁਪਇਆਦੋਸੁਕਵਨਉਦਰੀਜੈ॥੫॥ਅੰਤਰਿ
ਖਾਦੈਦੀਸੁਪਦੀਜੈ॥ਬਿਨੁਗੁਰਮਿਆਨਤਿਪਤਿਪਈਜੀਜੈ॥ਅਨਮੁਖਿਜਨਮੋਜਨਮੁ
ਅਗੰਜੈ॥੬॥ਸਤਿਗੁਰਪੂਛਿਭੰਗਤਿਜਾਨਣੀਜੈ॥ਮਨਹਠਿਕਾਜੁਨਕੀਜੈ॥ਮਨਹਠਿ
ਕਾਲਾਗਾਈਐ॥੭॥ਅਹਿਨਿਸਿਨਿੰਦਾਤਜਿਮਰੀਜੈ॥ਜੀਵਤਿਮਰਿਸਬਦਿਸਮਾਈਐ॥
ਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦਨਗਤਿਪਤਿਪਾਵਹਿਨਾਮਬਿਨੁਨਕਿਗਾਈਐ॥੮॥ਅਨਦਿਨੁ
ਨਾਮੁਲਏਸੁਗਤਿਪਾਏਸੋਭਾਵੰਤੀਹੋਈਐ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹਿਸਚੁਸਚੀਸੋਭਾਸਚੁਹੋਈਐ॥
ਉਚਾਤਿਪਰਾਲਬੁ

ਨੁਕਰੀਅਹਿਆ॥ਤਬੁਮੀਰਗੁਮਹਾਦਬੁਲਾਗਾਤੁਰਮਾਤਿਲੇਵਧੁਰੰਗੁਗਇਆ॥ਵਾਸੁ
ਪਸੰਪਤਿਕਉਆਵਤਦੇਖੈਸਾਕਤਮੰਦਿਅਤਿਮਾਨੁਭਇਆ॥ਜੋਸਕਤਾਇਤੁਨਧਨੁਦੀਨੋ
ਰਿਛੇਦੈਅੰਤਰਿਸਚਾਦੁਖੁਪਾਇਆ॥੧॥ਸੋਤਿ ਕਾਲਿ ਕਿਛੁਜਾਥੈਨਚਾਲੈਜੋਦੀਸੈਸਭੁ
ਕੂੜਿਸਹਿਮਾਇਆਮਹਾਦੀਪੁਮਹਾਅਪਰਬਲੁਜਿਨਮੁਰਿਦੈਖੈਪਾਇਆ॥
ਆਇਓਮਦਿਦੁਸਤਸੁਜੰਮਿਓਪਗਲਿਪਾਇਆ॥੧॥ਜਾਆਏਤਨਿਪਛੁਤਾਣੇ
ਛੋਤਿਨੈਬੁਲਾਇਲਾਇਆ॥ਜੀਕਿਛੁਕਢਣੋਸੋਕਰਿਨਿਆਇਆਸਭਸਣਹੋਵੈਖਾਸਿ
ਖਾਇਆ॥੧॥ਜੋਨਿਏਹੁਚਾਖਿਆਸਾਸਜਾਇਦੁਤਿਨਕੀਸੰਗਤਿਖੰਤੁਭਇਆਸਿਧਿ
ਸਿਧਿਬੁਧਿਗਿਆਨੁਗੁਰੁਤੇਪਾਇਆਸਾਮੁਕਤਿਪਦਾਸੁਸਤਸਿਪਾਇਆ॥੧॥ਦੁਖੁਸੁ
ਖੁਗੁਰਮੁਖਿਸਾਸੰਮਿਕਰਿਜਣਣਰਸੰਗਤੇਬਿਰਕਤੁਭਇਆ॥ਆਪੁਮਾਰਿਸੁਖੁ
ਸਿਧਾਏਸਚੁਸਜਿਸਮਾਇਆ॥੧॥੮॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ॥ਜਤੁਸਤੁ
ਜਖੁਸਾਚੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਸਾਚ ਸਬਦਿਰਸਿਭੀਣਾ॥ਏਵਗੁਰਦਇਆਲੁਸਦਾਧੰਨੁ
ਭੀਣਾ॥ਅਹਿਨਿਸਿਰਹੈਏਕਲੈਵਖਾਗੀ॥ਸਾਚੇਦੇਖਿਪਤੀਣਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਗਗਨ
ਪੁਰਿਦ੍ਰਿਸਟਿਸੋਸਰਿਅਨਹਤਸਬਦਿਰਵੰਗੀਣਾ॥੨॥ਸਤੁਤੀਪੁਕਪੀਨਤੰਪੁਰਿਬਿਸੇ
ਜਾਜਿਹਦਰੰਗਿਰਸੀਣਾ॥੩॥ਮਿਲੈਸੁ ਗੁਰਸਾਚੇਜਿਨਿਚੁਰਾਚੇਕਿਰਤੁਵੀਚਾਰਿਪਤੀ
ਣਾ॥੪॥ਏਕਾਮਹਿਸਰਬਸਰਚਾਮਹਿਏਕਏਤਜਾਤਿਗੁਰਿਦੇਖਿਦਿਖਾਈ॥੫॥ਜਿਨਿਕੀ
ਏਖੰਡਿਭਵਹਿਨਾਹੀਜੋਪ੍ਰਭੁਕਰਿਖਪਨੁਜਾਈ॥੬॥ਦੀਪਕਤੇਦੀਪੁਕਪਗਾਸਿਆ
ਇਕੁਵਣੁਜੋਤਿਦਿਖਾਈ॥੭॥ਸਚੈਖਾਤਿਸਚਮਝਲੀਬੈਠੇਨਿਕਤਿਚੜੀਜਾਈ॥
ਇਕੁਵਣੁਜੋਤਿਦਿਖਾਈ॥੮॥ਸਚੈਖਾਤਿਸਚਮਝਲੀਬੈਠੇਨਿਕਤਿਚੜੀਜਾਈ॥
ਦੀਪਕਤੇਦੀਪੁਕਪਗਾਸਿਆ॥ਏਖੰਡਿਭਵਹਿਨਾਹੀਜੋਪ੍ਰਭੁਕਰਿਖਪਨੁਜਾਈ॥੯॥
ਅਉਹਠਿਗਾਇਆਬੈਰਾਗੀਜਿਗੀਪਦਿਘਦਿਕਿਗੁਰੀਵਾਈ॥ਮਨਨਕਸਗਲਿਪੂਕੀ
ਛੂਟੇਸਤਿਗੁਰਸਚੁਸਖਾਈ॥੧੦॥੮॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ॥ ਅਉਹਠਿਹਸਮਝੜੀ
ਘਰੁਛਹਾਇਆਧਰਿਕਾਗਨਕਲਧਾਰੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕੇਤੀ ਸਬਾਦਿਉਧਾਰੀਸੰਤਹੁ
ਸਾਰਤਨਾਮੁਮੁਰਾਰੀ॥ਸਮਤਾਸਹਜਸਾਮਿਖਰੀ ਮੈਸੋ॥ਇਤਭਵਦਿਜੈਜੀਤਤੁਮਾਗੀ॥
ਮਹਿਮਾਏਸਤਿਗੁਰਸਬਦਿਵੀਚਾਗੀ॥੨॥ਸਾਂਝੀਸੁਗਤਿ ਅਨਦਦੇਜੋਘਟਿਘਟਿ
ਜਾਗੀ॥ਸਾਚੇਰਾਤਿਦਿਵਸਿਲਿਵਲਾਗੀ॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥ਸਾਚੇ
ਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੩॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥
ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੪॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥
ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੫॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥
ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੬॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥
ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੭॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥
ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੮॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥
ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੯॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥
ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੧੦॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥
ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੧੧॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥
ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੧੨॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥
ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੧੩॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥
ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੧੪॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥
ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੧੫॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥
ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੧੬॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥
ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੧੭॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥
ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੧੮॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥
ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੧੯॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥
ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੨੦॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥
ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੨੧॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥
ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੨੨॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥
ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੨੩॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥
ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੨੪॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥
ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੨੫॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥
ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੨੬॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥
ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੨੭॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥
ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੨੮॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥
ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੨੯॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥
ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੩੦॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥
ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੩੧॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥
ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੩੨॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥
ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੩੩॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥
ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੩੪॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥
ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੩੫॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥
ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੩੬॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥
ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੩੭॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥
ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੩੮॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥
ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੩੯॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥
ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੪੦॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥
ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੪੧॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥
ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੪੨॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥
ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੪੩॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥
ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੪੪॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥
ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੪੫॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥
ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੪੬॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥
ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੪੭॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥
ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੪੮॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥
ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੪੯॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥
ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੫੦॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥
ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੫੧॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥
ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੫੨॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥
ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੫੩॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥
ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੫੪॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥
ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੫੫॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥
ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੫੬॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥
ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੫੭॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥
ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੫੮॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥
ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੫੯॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥
ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੬੦॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥
ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੬੧॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥
ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੬੨॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥
ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੬੩॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥
ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੬੪॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥
ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੬੫॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥
ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੬੬॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥
ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੬੭॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥
ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੬੮॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥
ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੬੯॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥
ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੭੦॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥
ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੭੧॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥
ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੭੨॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥
ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੭੩॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥
ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੭੪॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥
ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੭੫॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥
ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੭੬॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥
ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੭੭॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥
ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੭੮॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥
ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੭੯॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥
ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੮੦॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥
ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੮੧॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥
ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੮੨॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥
ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੮੩॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥
ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੮੪॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥
ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੮੫॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥
ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੮੬॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥
ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੮੭॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥
ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੮੮॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥
ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੮੯॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥
ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੯੦॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥
ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੯੧॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥
ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੯੨॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥
ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੯੩॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥
ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੯੪॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥
ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੯੫॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥
ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੯੬॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥
ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੯੭॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥
ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੯੮॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥
ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੯੯॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥
ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੧੦੦॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥
ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੧੦੧॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥
ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੧੦੨॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥
ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੧੦੩॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥
ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੧੦੪॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥
ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੧੦੫॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥
ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੧੦੬॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥
ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੧੦੭॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥
ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੧੦੮॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥
ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੧੦੯॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥
ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੧੧੦॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥
ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੧੧੧॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥
ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੧੧੨॥ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥
ਸਾਚੇਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੧੧੩॥ਸਾ

ਸੋਹਿਲਾ ਮੁਨੀਤੀ ਜੀਤੀ ਮੰਞਾਈ॥੨੫॥ ਹਉ ਗੁਰੂ ਸਾਲਾਹੀ ਸਦ ਆਪਣਾ ਜਿਨਿ ਸਾਚੀ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ॥ ੨੬॥ ਸਸਕੁਏ ਕਲੇਵੇ ਨੈਤੀਨਾ ਵਰਤਾ ਤਿਪਤਿ ਘਾਈ॥ ੨੭॥ ਰਾਸਾਕਲੀ ਮਹਲਾ ੨ ਹਰਿ ਕੀ ਪੂਜਾ ਦੁਲੰਭ ਹੈ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰਾਹੁ ਜਾਈ॥ ੧॥ ਸੰਤ ਭਗਤ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੂਜਾ ਹੋਈ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪੂਜਾ ਕਰਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਸਭੁ ਕੂੜੁ ਕਿਛੁ ਮੋਹ ਲਾਗਾ ਸੰਤ ਜਨੁ ਕਾਟਉ ਪੂਜ ਚੜਾਈ॥ ੨॥ ਹਰਿ ਸਾ ਚੇਰ ਵੇਜਾ ਪੂਜਾ ਹੋਵੈ ਕੁਟਾ ਮੀਨ ਵਿਸਾਈ॥ ੩॥ ਪੂਜਾ ਕਰੇ ਸਭੁ ਲੋਕੁ ਸੰਤ ਜਨੁ ਅਨਮੁਖਿ ਬਾਹਿਨ ਪਾਈ॥ ੪॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਤਉ ਪੂਜਾ ਥਾਇ ਪਾਈ॥ ੫॥ ਪਵਿਤ ਪਾਵਨ ਸੋਜਨ ਸਾਚੇ ਏਕ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਈ॥ ੬॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਹੋਰ ਪੂਜ ਨਾਹੀ ਫੋਕਟ ਕਰਮ ਕਮਾਈ॥ ੭॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਸੰਤ ਜਨੁ ਸੋ ਨਿਰਮਲੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਈ॥ ੮॥ ਆਪੇ ਸਾਹਿਬੁ ਆਪੇ ਪੂਜਾ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਈ॥ ੯॥ ਪੂਜਾ ਕਰਹਿ ਪਿਤ ਗੁਰ ਬਿਧਿ ਨਹੀ ਜਾਣਹਿ ਮਨਹਠਿ ਕਰਮ ਕਮਾਈ॥ ੧੦॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੂਜਾ ਜਾਣੈ ਕੋਈ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਵਸਾਈ॥ ੧੧॥ ਕੁਦੇਤੇ ਸਭਿ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ਸੰਤ ਜਨੁ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈ॥ ੧੨॥ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣਹਿ ਤਿਸੁ ਸੰਤ ਜਨੁ ਕੁਦੇ ਕਰਿ ਗਰਬੁ ਗਵਾਈ॥ ੧੩॥ ਪਾਖੰਡਿ ਕੀਨੇ ਜਮ ਪੁਰਿ ਛੋਡੈ ਫੋਕਟ ਸੀਪ ਤਿ ਗਵਾਈ॥ ੧੪॥ ਜਿਨ ਸੰਤ ਜਨ ਚਰਣ ਪਖਾਲੇ ਤਿਨ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤਿਨ ਤੀ ਪਾਈ॥ ੧੫॥ ਏਹੁ ਮਨੁ ਆਸੁਨ ਜਾ ਪੈ ਲਗਾ ਵੇਜਤੇ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ॥ ੧੬॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਵਖਣਿ ਜਤ ਸੰਗਤਿ ਮੇਲਾਈ॥ ੧੭॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵੈ ਆਪਿ ਗਵਾਵੈ ਵੇਚਰਿ ਸਾਚੇ ਸੰਤ ਪਾਈ॥ ੧੮॥ ਸਾਚੀ ਬਣੀ ਸਚੁ ਵਖਾਣੈ ਸਾਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਈ॥ ੧੯॥ ਕੋਈ ਕੋਈ ਜਨੁ ਅਤਿ ਪਾਪਨਿ ਖੰਜਨੁ ਮੇਲਹੁ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਸਖਾਈ॥ ੨੦॥ ਸਭਨੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਪਛਤੈ ਨਨਕ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ॥ ੨੧॥ ੩॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੨ ਮਨਮੁਖ ਚਲਲੁ ਚੀਲਾ ਅਤਿ ਅਭਿਮਾਨੀ ਮਿਥਿਆ ਸਭ ਦੇਖਿ ਭੁਲਤਾ॥ ੧॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਨੀ ਮਿਨਿ ਸਤਗੀ॥ ਸਚ ਨਾਮੁ ਵਡਿਆਈ ਆਪਣੀ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਵਧਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਾਰਸ ਸਪਰਸ ਮੇ ਛਿਹਾ ਪਾਰਸ ਜੋਹਰ ਹਰਿ ਜੀਉ ਐਸੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ॥ ੨॥ ਇਕਿ ਕੇਤੇ ਖਰ ਚੰਦਨ ਭਏ ਅਤਿ ਮਲਿ ਮਲਿ ਨਾਵਹਿ ਬਾਹਰੀ॥ ੩॥ ਇਕਿ ਅਨਦਿਨੁ ਕਰਤੇ ਸਤ ਜਗੇ ਆਤਮ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰੀ॥ ੪॥ ਅਨਦਿਨੁ ਕਰਤੇ ਸਤ ਜਗੇ ਆਤਮ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰੀ॥ ੪॥ ਪਾਰੋ ਵਿਸੁ ਰਤੀ ਮਨਮੁਖੁ ਧਾਵੈ॥ ੫॥ ਅਨਦਿਨੁ ਕਰਤੇ ਸਤ ਜਗੇ ਆਤਮ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰੀ॥ ੬॥ ਸਤਗੁਰ ਨੋਈ ਕਬ ਕੀ ਤੇਰੀ ਕਾਇ ਇਤੁ ਗਤਿ ਜਾਵਹੀ॥ ੭॥ ਆਇ ਇਆ ਮੇਰੇ ਜਾਹਿ ਜਾਣਾ ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਠਾਉ ਨਾਹੀ॥ ੮॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਪਰਖੈ ਏਕਲਾ ਤੂ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਵਹੀ॥ ੯॥ ਰਤਿ ਸਹਿ ਆਗੁਣ ਅਤਿ ਪਾਪ ਆਹਾ ਓਗਾਵਾ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ॥ ੧੦॥ ਹਰਿ ਜੀ ਪੰਜਾ ਪਰਿ ਜੀ

ਈ॥ ੭॥ ਏ ਜੀ ਗੁਨ ਵੇਜੀ ਜੀ ਕੁਦੈ ਬੁਝਿ ਪਰਭ ਵਟਾ ਸਹੀ॥ ਇਹ ਜਗੀ ਗਾ ਇਹ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਸੁਣਿਆ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਈ॥ ਏ ਜੀ ਗੁਨ ਵੇਜੀ ਜੀ ਸਤਿ ਸਰੂਪੁ ਪਛਾਣੈ ਸੋਈ॥ ੮॥ ਇਹ ਜਗ ਤੀ ਮੀ ਵੀ ਕਾ ਪੁਤ ਲਜੀ ਜੀ ਇਸੁ ਮਾਇ ਪਿਤ ਗੁਰ ਵਰਾ ਵਿ ਸਨ ਆਇਆ ਆਪੇ ਮੇਲਜਾਤ ਮੇਲੇ ਘਰ ਜੀ ਜੀ ਗੁਨ ਗਾਇ ਵਿਗਾ ਵਹਿਆ ਦੀ॥ ਜਤ ਰਿ ਕਮਾਣੁ ਅਉਖਧੁ ਖਾਜੀ ਜੀ ਜਿ ਸਨੀ ਮੀਨੈ ਵਿਆਇ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਵੈਸੀ ਤੁ ਵੈ ਜੀ ਜੀ ਗਤਿ ਜੇਯਾ ਏ॥ ੧੦॥ ਜੇ ਗੋ ਕਮਾ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਖੁ ਵੈ ਜੀ ਜੀ ਜਿ ਸਨੇ ਚਰਿ ਰੇ ਸੋ ਪੋ ਬਾ ਜਰਿ ਏ ਕੈ ਵੈ ਦੀ ਚਤੁ ਰ ਮੁ ਚੁ ਕਾ ਏ॥ ੧੧॥ ਇਨ੍ਹ ਵਨੀ ਕਿੰਗੀ ਵੈ ਜੀ ਜੀ ਸਾ ਚੇ ਰਾ ਜਿ ਸਾ ਏ॥ ੧੨॥ ਕੈ ਨਾ ਕੁ ਮੁ ਕ ਤਿ ਪੈ ਵਿ ਜੀ ਜੀ ਸਾ ਚੇ ਰਾ ਜਿ ਸਾ ਏ॥ ੧੩॥ ੧॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮ ੩ ਤੁ ਭ ਕੁ ਭ ਜਾ ਨ ਕੁ ਸਾ ਚੇ ਸਾ ਚੀ ਬਾ ਣੀ॥

ਬੁਝਾਬਾਜੀਵਿਚਹੁਆਪੁਨਿਵਗੀ॥੧॥ਨਮੁਪਦਹਬੁਗੁਰਤੇਪਾਇਆਅਖੁਟਸਚੇਭੰਡਗੀ॥
੧॥ਆਖਣਿਆਭਗਤਜਨੈਆਪੇਤੁਠਆਪਣੀਕਿਰਪਾਕਰਿਕਲਯਗੀ॥੨॥ਤਿਨਸਾਚੇਨਾ॥
ਕੀਸਦਕੁਖਲਗੀਗਾਵਨਿਸਬਦਿਵੀਚਗੀ॥੩॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਕਿਛੁਤੇਰਿਤਸਕਅਥਹ॥
ਥਿਖਸੁਖੀਚੁਗੀ॥੪॥ਸਬਾਦਿਲਾਗੇਸੋਈਜਨਨਿਸਤਰੇਤਉਜੁਕਧਿਖਿਤਗੀ॥੫॥ਆਖਿ
ਨੁਰਿਸਾਚੇਕੈਪਾਇਨਪਾਵੈਬੁਝੈਕੈਵੀਚਗੀ॥੬॥ਜੋਧੁਮਿਲੀਐਆਸੀਈਪਾਇਆਮਿਲਿ
ਰਿਸਬਾਦਿਸਵਗੀ॥੭॥ਕਾਇਆਕਚੁਨਸਬਦੇਚਤੀਸਾਚੈਨਾਈਪਾਗੀ॥੮॥ਕਾਇਆ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੀਭਰਪੂਰੇਪਾਈਐ॥ਸਬਦਿਵੀਚਗੀ॥੯॥ਜੰਪੁਤਖੰਜਿਜੋਈਪਾਵਤਿਪੀਕੇ
ਛੁਟਿਮੂਏਅਕਿਗੀ॥੧੦॥ਬਾਦੀਬਿਨਸਹਿਸੇਵਕਜੋਵਡਿਯੁਗਕੈਤੇਪਿਪਾਗੀ॥੧੧॥
ਜੰਗੀਤਚੁਗਿਆਨੁਬੀਚਗੋਚਚੁਖੀ॥ਵਿਸਨਾਗੀ॥੧੨॥ਸਤਿਗੁਦਤਾਤੈਪਛਤਜਿ
ਜਨੰਕ੍ਰਿਪਾਚੁਮਥੀ॥੧੩॥ਸਤਿਗੁਨੁਸੇਵਹਿਮਾਇਆਜਾਗੇਨ੍ਹਾਬੀਮੂਏਅੰਕਗੀ॥੧੪॥
ਜਿਚਕੁਅੰਦਰਿਸਾਸੁਤਿਚਕੁਸੇਵਕੀਚੈਜਾਈਐਕੀਐਕਾਮੁਮੁਗਗੀ॥੧੫॥ਅਨ
ਦਿਨੁਜਾਗਤਰਹੈਦਿਨੁਰਾਤੀਅਪਨੈਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਗੀ॥੧੬॥ਤਨੁਮਨੁਵਾਰੀਵਾਰੇ
ਘੁਮਾਈਅਪੇਨਗੁਰਵਿਟਹੁਬਾਛਿਚਗੀ॥੧੭॥ਇਆਜੁਜੋਬਿਨਸਿਜਾਇਿਗਾਉਬੁਰੇ
ਸਬਾਦਿਵੀਚਗੀ॥੧੮॥ਆਪਿਜਗਾਏਸੋਈਜਾਗੇਗੁਰੈਕੈਸਬਾਦਿਵੀਚਗੀ॥੧੯॥
ਨਕਸੋਈਮੂਏਜਿਨਮੁਨਤੇਰਹਿਗਤਜੀਵੇਵੀਚਗੀ॥੨੦॥੬॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲ
੩ ਨਮੁਪਜਾਨਗੁਰਤੇਪਾਇਆਇਪਤਿਰਹੇਆਘਾਈ॥੧॥ਸੰਤਹੁਗੁਰਮੁਖਿਮੁਕਤਿ
ਤਿਪਾਈ॥ਏਕੁਨਮੁਵਸਿਆਘਟਅੰਤਰਿਪੂਰੇਗੁਰਕੀਵਡਿਆਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਪੇਕ
ਤਆਪੇਕੁਗਤਦੇਦਾਸਿਜਨੁਸਬਾਈ॥੨॥ਜੀਕਿਛੁਕਰਣੁਸੋਕਰਿਰਹਿਆਅਵਰੁਨ
ਰਣਜਾਈ॥੩॥ਆਪੇਸਾਜੇਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਏਸਿਰਿਸਿਰਿਧੰਧੈਲਾਈ॥੪॥ਤਿਸਹਿਸੇਵ
ਹੁਤਾਸੁਖੁਪਾਵੁਸਤਿਗੁਰਿਮੋਹਿਮੀਠਾਈ॥੫॥ਆਪਣਾਆਪੁਆਪਿਉਪਾਏਆਪਣ
ਖਣਜਾਈ॥੬॥ਆਪੇਮਾਰਿਜੀਵਾਲੇਆਪੇਤਿਸਨੋਤਿਲੁਨਤਮਾਈ॥੭॥ਇਹਿਦਤੇ
ਇਕਿਮੰਗਤੇਦੀਤੇਆਪੇਹੁਗਾਤਿਕਰਾਈ॥੮॥ਸੋਵਰਤਗੀ[ਜਿਨੀਏਕੰਜਤਾਸਚੰਗੇ
ਸਮਾਈ॥੯॥ਆਪਿਸਤੁਪਾਸਿਆਣਾਆਪੇਕੀਮਤਿਕਰਣਜਾਈ॥੧੦॥ਆਪੇਦਖੁਸੁਖੁ
ਏਆਦਿਰਿਆਪੇਕੁਗੀਮੁਭੁਜਾਈ॥੧੧॥ਵਡਾਦਤਾਗੁਰਮੁਖਿਨਿਗੁਰੀਆਂਧੁਪਿਪੈਚੰਗਦੀ
ਪੁਰੀਤਾ॥ਜੋਨਿਦੀਆਤੁਪੁਰਖਵਨੁਅੰਮੋਲਾ॥ਜੋਨਿਦੀਆਤੁਪੁਨੀਗੁਨਮੋਲਾ॥ਜੋਨਿਦੀ

ਆਪਿਪਰੁਝਾਏਇਕਨਗੁਰਮੁਖਿਦੇਇਬੁਝਾਈ॥੧੪॥ਸਦਾਸਦਾਜਾਜਾਤਿਜੀਤਸੁਤਿਸ
ਦੀਵਡੀਵਡਿਆਈ॥੧੫॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈਗਾਜਾਕਰੇਤਧਾਵਸੁਬਣਤਬਣਾਈ
॥੧੬॥ਨਿਆਉਤਿਸੈਕਹੇਸਦਾਸਾਚਾਵਿਲੇਪੁਕਮੁਮਨਾਈ॥੧੭॥ਤਿਸੁਸੇਵੀਐਨੀ
ਵਡਾਸਤਿਗੁਰੁਜਿਨਿਸੁਖਿਵਸਾਈ॥੧੮॥ਸਤਿਗੁਰੁਤੇਦੈਸੇਜਜੁਸੀਐਜਿਸੁਹਿਦੇਨਮੁਵ
ਸਾਈ॥੧੯॥ਸਾਚਾਓਪਿਸਦਾਹੈਸਾਚਾਬਣੀਸਬਦਿਸੁਹਾਈ॥੨੦॥ਨਾਨਕਸੁਣਿਵੇਖਿ
ਲਿਆਵਿਸਮਾਦੁਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਕਰਿਆਸ੍ਰਬਥਾਈ॥੨੧॥੫॥੧੪॥

ਰਾਗੁਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਕਿਨਹੀਕਿਆਪਗਵੇਤੇਪਸਾਰਾ॥ਕਿਨਹੀਕੀਆਪੂਜਾਬਿਸਥਾਰਾ॥ਕਿਨਹੀਨਿਵਲਭੁਇ
ਅੰਗਮਸਾਧੇ॥ਮੋਹਿਦੀਨਹਰਿਹਰਿਆਰਾਧੇ॥੧॥ਤੇਰਾਭਰੋਸਾਸਾਚੇਆਗੇ॥ਆਨਜਨਾਸਭਵਾਦੇ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਿਨਹੀਰਿਪੁਜਿਵਣਵਖੀਤਿਪਾਇਆ॥ਕਿਨਹੀਮੋਨਿਅਉਧੂਤੁਜਾਦਿਆ॥ਕਿ
ਨਹੀਕਰਿਓਨੇਨਿਤਗਉਤੁ॥ਮੋਹਿਦੀਨਹਰਿਹਰਿਚਿੰਦਵੀਤੀ॥੨॥ਕਿਨਹੀਕਹਿਆਤਪੁ
ਤੀਰਥਵਾਸੀ॥ਕਿਨਹੀਅਨੇਤਜੋਜਾਇਆਉਦਾਸੀ॥ਕਿਨਹੀਭਵਨਸਭਧਰਤੀਕਹਿਆ॥ਮੋ
ਹਿਦੀਨਹਰਿਰਿਦੈਧਰਿਆ॥੩॥ਕਿਨਹੀਕਹਿਆਮੋਕੁਝਿਪਾਈ॥ਕਿਨਹੀਮੋਹਿਆਸਭੁਸੰ
ਸਾਰੁ॥ਕਿਨਹੀਕਹਿਆਮੈਧਨਿਪਾਸਾ॥ਮੋਹਿਦੀਨਹਰਿਹਰਿਆਸਾ॥੪॥ਕਿਨਹੀਪ੍ਰੇ
ਘਨਗਿਤਕਰਾਈ॥ਕਿਨਹੂਬਰਤਨੇਮਾਲਾਪਾਈ॥ਕਿਨਹੀਤਿਥਨੁਗੋਦੀਚੰਦਨਲਾ
ਇਆ॥ਮੋਹਿਦੀਨਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇਆ॥੫॥ਕਿਨਹੀਸਿਧਬਹੁਚੇਟਕਲਾਏ॥ਕਿਨ
ਹੀਖੇਬਰਤੁਬਟਪਥਨਏ॥ਕਿਨਹੀਤੰਤਮੰਤਬਹੁਪੜੇਆ॥ਮੋਹਿਦੀਨਹਰਿਹਰਿਸੇਵਾ॥੬
॥ਕਿਨਹੀਚਤੁਕੁਲੰਬੇਪੜਿਤਾ॥ਕਿਨਹੀਖਟੁਕਰਮਸਹਿਤਸਿਉਪੜਿਤਾ॥ਕਿਨਹੀਕਰੇਅਚਾਰੁਬ
ਣਾਂ॥ਮੋਹਿਦੀਨਹਰਿਹਰਿਗਤਿਸਰਣਾਂ॥੭॥ਸਗਲੇਕਰਮਅਧਰਮਜੁਗਾਂਧੇ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈ
ਝੂਠਾਪਰਬੰਧੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਹਉਸਾਧਸੰਗੁਪਾਇਆ॥ਬ੍ਰਹਮੈਦ੍ਰਿਸਨਮਜੀਤਾਭਾਇਆ
॥੮॥੧॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ਇਸੁਪਾਨੀਤੇਜਿਨਿਤ੍ਰਿਪਤਗਿਆ॥ਮਨੀਕਲੇਚਲਾਇਆ
॥ਛੁਕਤਿਜਿਨਿਤੁਰਿਤੇਸੁਗਤਿਪਗੀਖਿਆ॥ਮਾਰਗਸਭਮੁਕਿਜਿਨਿਤੁਰਿਖਿਆ॥੧॥ਰਹ
ਨਾਸੁਸਾਸੁਸਿਮਰਨ॥ਸਗਲੇਛੋਡਿਬੀਚਾਸਮਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਨਿਦੀਏਤੁਸੁਭਾਖਾਮਤਰੰ
॥ਜੋਨਿਦੀਏਤੁਪੁਤਪਰਤਰੰ॥ਜੋਨਿਦੀਏਤੁਸੁਬਨਿਤਅਨੁਮੋਤਾ॥ਤਿਸੁਠਾਕੁਕਵਨੁਬੁਮੰਧੇ
ਜੋਨਿਦੀਆਤੁਪੁਨੀਗੁਨਮੋਲਾ॥ਜੋਨਿਦੀ

ਆਤਮ ਪੂਜਾ ਵਰਨ ਬਰਨਨਾ ॥ ਤਿਸ ਸਰਨ ਕਰਨ ਕੀਰਤ ਪ੍ਰਮਾਨਨਾ ॥੨॥ ਛਤੀ ਅਖੀ ਮ੍ਰਿਤ ਜੋਨਿ ਭੈ ਭੰਜਨ
ਦੀਏ ॥ ਅੰਤਰਿ ਖਾਨ ਹਰਮਾ ਵਨ ਕਉ ਕੀਏ ॥ ਚਾ ਸ੍ਰਧਾ ਦੀ ਓਬ ਤਨਿ ਬਲਨਾ ॥ ਤਿਸ ਸੁਰ ਕੁਰ ਕੇ
ਰੀਤਿ ਰਸ ਚਰਨਾ ॥੩॥ ਪੇਖਨ ਕਉ ਨੇਤ ਸ੍ਰਬਨਨ ਕਉ ਕਰਨਾ ॥ ਰਸਨ ਬਖਾਨਨ ਚਰਨ
ਨ ਚਲਨਾ ਨ ਕਉ ਸਿ ਕੁਟੰਬੁ ਮੇਲਾ ॥ ਅਨ ਤਿ ਸ੍ਰਟ ਹੂ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ਪ੍ਰਤਿਪੇਲਾ ॥੪॥ ਅਘ ਵਿਦ੍ਰਾਵ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੀਲ
ਭੁਗਤਿਆ ॥ ਸਭ ਜੋਨਿ ਮਹਿ ਤੁ ਸਿ ਰਹਿਆ ॥ ਅਬ ਤੁ ਸੀ ਬੁਝੇ ਵੈਨ ਸੀ ਸੈ ॥ ਕਰ ਜੁਸ
ਵੈਸੇ ਆਪ ਪ੍ਰਭੁ ਧੀਆਈ ਸੈ ॥੬॥ ਈਹਾ ਬੁਝੈ ਓਬੈ ਓ ॥ ਸਤ ਕਰਤੇ ਦੀ ਐ ਤਤ ਤਤ ਤੋ ॥
ਤਿਸ ਸੇਵਤ ਮਨਿ ਆਲਸੁ ਕਰੇ ॥ ਜਿਸ ਬਾਵੈ ਸਰਿ ਐ ਇਕਨਿ ਸਮ ਸਨ ਸੈ ॥੭॥ ਸਮ ਅਪਾਰ ਧੀ
ਰਗੁਨੀ ਆਤੇ ॥ ਨਾਨਕ ਛੁਟੈ ਵਾਸ ਕਮਾਤੇ ॥ ਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਸੁਵ ਤਰੀ ॥ ਮਾ ਲੋ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸਨਿ
ਸਿਮਰਤ ਸਿਮਰਤ ॥੮॥੨॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ਕਾਹੁ ਬਿਧਿ ਵੈ ਰੰਗ ਸਭੁ ॥ ਕਾਹੁ ਬਿਧਿ
ਨਵੈ ਆਇ ਬਾਪ ਪੁਤ ॥ ਕਾਹੁ ਬਿਧਿ ਵੈ ਰਾਜ ਜੋਬਨ ਰੂਪ ਵਖਾ ॥ ਸੰਤ ਬਿਧਿ ਵੈ ਰਿਨ ਅਘ ਪਾਪ
॥ ਰਾਚਨ ਸਾਚੁ ਬਖੀ ॥ ਸਭ ਕਾਇ ਏਕੁ ਧਨੀ ॥੧॥ ਰਹਉ ॥ ਕਾਹੁ ਬਿਧਿ ਵੈ ਵੇਦ ਅਰੁ ਭੇ ॥ ਕਾ
ਹੁ ਬਿਧਿ ਵੈ ਸਸਾ ਸਾ ਦੇ ॥ ਕਾਹੁ ਬਿਧਿ ਵੈ ਖਾਣੀ ਦੀ ਮੰਗਤੀ ॥ ਸੰਤ ਬਿਧਿ ਵੈ ਚੇਕੇ ਵਲਨ ॥ ਮੁਰ ਮੀ ॥
ਕਾਹੁ ਬਿਧਿ ਵੈ ਖੇਲ ਤਮਾਸੇ ॥ ਕਾਹੁ ਬਿਧਿ ਵੈ ਅਮੀ ਮੁਖ ॥ ਕਾਹੁ ਬਿਧਿ ਵੈ ਪਰ ਦਰਬ ਚੋਰੇ ॥
ਕਾਹੁ ਬਿਧਿ ਵੈ ਜੋਰ ਜਨਾਧੀ ਆਏ ॥੨॥ ਕਾਹੁ ਬਿਧਿ ਵੈ ਜੋਰ ਤਪ ਪੁਜਾ ॥ ਕਾਹੁ ਪੂਰੈ ਸੰਗ ਗੁਰ ਮੀਜਾ ॥
ਕਾਹੁ ਬਿਧਿ ਵੈ ਪਰ ਤਬਿ ਬਿਧਿ ਵੈ ॥ ਸੰਤ ਬਿਧਿ ਵੈ ਰਤਨ ਗਾਏ ॥੪॥ ਕਾਹੁ ਬਿਧਿ ਵੈ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ
ਲਤ ॥ ਕਾਹੁ ਬਿਧਿ ਵੈ ਸੀ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਲਤ ॥ ਕਾਹੁ ਬਿਧਿ ਵੈ ਵਾਲਾ ਪ ਵ ਵਤ ॥ ਸੰਤ ਬਿਧਿ ਵੈ ਜੀਜ
ਸੁਗਾ ਵਤ ॥੫॥ ਕਾਹੁ ਬਿਧਿ ਵੈ ਪਰ ਦਾ ਈ ਕਾ ਨਿ ਰਤੇ ॥ ਕਾਹੁ ਬਿਧਿ ਵੈ ਜੀ ਆ ਇਹ ਹਿ ਰਤੇ ॥ ਕਾਹੁ
ਬਿਧਿ ਵੈ ਮਜਨ ਮਹਿ ਰਤੇ ॥ ਸੰਤ ਬਿਧਿ ਵੈ ਪਰ ਜਸੁ ਕਰਤੇ ॥੬॥ ਕਾਹੁ ਬਿਧਿ ਵੈ ਸੇ ਵਾ ਸੁ
ਤਿ ॥ ਕਾਹੁ ਬਿਧਿ ਵੈ ਸੰਧ ਤ ਨੀ ਤਿ ॥ ਕਾਹੁ ਬਿਧਿ ਵੈ ਸੰਧ ਤ ਨੀ ਵਿ ਤ ॥ ਸੰਤ ਬਿਧਿ ਵੈ ਜੀ ਸੁ
ਪੀ ਵ ਤ ॥੭॥ ਜਿ ਤੁ ਕਿ ਕੀ ਆ ਇ ਤਿ ਪੀ ਲ ਮਾ ਨਾ ॥ ਨੰ ਕੋ ਸੁ ਦ ਨ ਨੀ ਕਾ ਸਿ ਆ ਨਾ ॥ ਕਥਿ ਕਿ ਮਾ
ਜੋ ਕਰਦੇ ਵੈ ਨਾ ਓ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਕੇ ਭਾ ਓ ਜਾ ਓ ॥੮॥੩॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ
ਦਵਾ ਅਗਨਿ ਰੋਵ ਹਰਿ ਚੁਟ ॥ ਆਤਮ ਗਰਭ ਸੰਕਟ ਤੇ ਛੁਟ ॥ ਜਾ ਸ ਨਾ ਮੁ ਸਿ ਆ ਤ ਕ ਉ ਜਾ ਓ ॥
ਤੈ ਸੇ ਸੰਤ ਜਨ ਸੇ ਪੇ ਗਿ ਓ ॥੧॥ ਐ ਸੇ ਸੇ ਰਹ ਸ ਦਾ ਇ ਆ ॥ ਜ ਤ ਕ ਤ ਦੇ ਖ ਉ ਤੁ ਪ ਉ ॥
ਚਾ ਓ ॥ ਰਹ ਉ ॥ ਜ ਲ ਪੀ ਵ ਤ ਜਿ ਉ ਈ ਖੀ ਮੀ ਟ ਤ ॥ ਧਨ ਬਿ ਗ ਸੋ ਸਿ ਆ ਵ ਤ ਕੰ ਤ ॥
ਜੋ ਤੀ ਕਾ ਧਨੁ ਪ੍ਰ ਣ ਅਧਨੁ ॥ ਤਿ ਉ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਮੁ ਖਿ ਆ ਨੁ ॥ ਜਿ ਉ ਕਾ
ਮਨੀ ਜਿ ਉ ਜਲ ਮੀ ਨ ॥ ਜਿ ਉ ਲੋ ਭੀ ਧਨ ਲਾ ਭ ਪ ਰੀ ਤ ॥ ਜਿ ਉ ਸੂ ਰ ਕੈ ਸੂ ਰ ਤਾ ਈ ॥ ਤਿ ਉ
ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਹਰਿ ਨਾ ਮੁ ਧਿ ਆ ਈ ॥ ਜਿ ਉ ਪ ਰ ਦ ਰ ਬ ਦੇ ਖਿ ਪ ਰੀ ਤ ਮੁ ਮੀ ਲਿ ਜਾ ਈ ॥
ਤਿ ਉ ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਹਰਿ ਨਾ ਮੁ ਮੀ ਠਾ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਰਸ ਮੀ ਠਾ ॥੨॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ
ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸ ਮ ਰ ਥ ਸੁ ਆ ਮੀ ॥ ਤਿ ਭੁ ਬਿ ਨੁ ਦੂ ਜ ਨ ਕੋ ਨਾ ॥ ਬੈ ਯ ਨ ਤੇ ਪੇ ਖੀ ਛੁ ਟ ਕ ਰ ॥
ਸ ਗ ਲ ਬਿ ਧੀ ਦੂ ਰ ਕ ਰ ॥ ਤਿ ਭੁ ਬਿ ਨੁ ਦੂ ਜ ਨ ਕੋ ਨਾ ॥ ਚਾ ਓ ॥ ਸ ਗ ਲ ਬਿ ਧੀ ਦੂ ਰ ਕ ਰ ॥
ਵ ਰ ਨੀ ਕੈ ਈ ॥ ਭੂ ਮੈ ਛੁ ਟੇ ਗੁ ਪ ਸਾ ਦ ॥ ਨਾ ਨ ਕ ਪੇ ਖਿ ਸ ਭੁ ਬਿ ਸ ਮਾ ਦ ॥੧॥ ਰਾਮ
ਕਲੀ ਮਹਲਾ ਜੀ ਅ ਜੰ ਤ ਸ ਭਿ ਪੇ ਖੀ ਅ ਖਿ ਪ ਕ ਸ ਰਾ ਲ ਤ ਜ ਸੀ ਧ ਯ ਨ ॥ ਓ ॥
ਮ ਨ ਪ ਰਿ ਕੈ ਨੀ ਮੈ ਉ ਪ ਾ ਨ ॥ ਚਾ ਓ ॥ ਖਿ ਨ ਮ ਹਿ ਕ੍ਰੀ ਪੇ ਉ ਖ ਪੇ ਕ ਦ ਰ ਤੇ ਸ ਭਿ ਕ ਰ ਤੇ
ਰ ਖ ਨ ॥ ਕਾ ਮੁ ਕੂ ਪੁ ਖੋ ਕ ਬੁ ਠੁ ਨਿ ਦਾ ਸ ਪੁ ਸੀ ਗੈ ॥ ਵੇ ਦ ਰ ਨ ॥ ਨ ਮ ਪ ਤ ਮ ਨੁ ਨਿ
ਮ ਲ ਪੇ ਖੈ ਸੁ ਪੇ ਸੁ ਪੇ ਖ ਗ ਦ ਨ ॥ ਕ ਰ ਗ ਤਿ ਸ ਗ ਦ ਨਿ ਜੀ ਆ ਪੇ ਨੀ ਤਿ ਸੁ ਈ ਉ ਖ ਨ
ਰ ਨ ॥ ਖ ਸ ਪੇ ਖ ਸੁ ਖ ਖ ਬ ਇ ਸ ਮ ਨ ਕੀ ਬਿ ਖ ਤ ਮ ਜੀ ਐ ਸਾ ਨ ॥ ਚਾ ਓ ॥ ਤ ਤੁ ਦ ਤ ਸ ਭ
ਜੀ ਅ ਬ ਧ ਅ ਧ ਨ ਕੀ ਅ ਪ ਾ ਨ ॥ ਅ ਨਿ ਕ ਬ ਬ ਕੰ ਦਿ ਜ ਨ ਉ ਪ ਰਿ ਸ ਨ ਕੁ ਵੈ ਵੈ ਦ ਨ ॥
ਸ ਮ ਰ ਥ ਪੂ ਰ ਨ ਕ ਰ ਨ ॥ ਦ ਰ ਸ ਨ ਤੇ ਦ ਰ ਪ ਸ ਤ ਿ ਨ ਸ ਹਿ ਹ ਰਿ ਜੋ ਦੇ ਈ ਜ ਾ ਈ ॥
ਜ ਾ ਈ ॥ ਰ ਹ ਉ ॥ ਗ ਰ ਮ ਰ ਕ ਬੀ ਨ ਜ ਾ ਨ ॥ ਸ ਭ ਕੁ ਬੁ ਖ ਦ ਈ ॥ ਪ ਾ ਬ ਖ ਮ ਕ ਰ ਮ ਦ ਿ ਰ ਏ ॥ ਅ ਤੋ ਤ ਪੁ ਨੀ ਤ
ਕੀ ਈ ਖ ਨ ਤੀ ਤ ਰਿ ਅ ਗਿ ਆ ਨੁ ਅ ਖੇ ਗ ਦ ਵ ਈ ॥ ਤ ॥ ਕ ਲ ਦ ਰ ਚ ਰ ਣ ਸ ਮ ਰ ਥ ਸ ਭ
ਮੀ ਨ ਕ ਰ ਤਿ ਸੁ ਸ ਰ ਣ ਈ ॥ ਚ ਰ ਣ ਕ ਮ ਲ ਸ ਰ ਣ ਦ ਾ ਇ ਕ ॥ ਬੈ ਧ ਨ ਤੇ ਦ ਿ ਚ ਸ ਮ ਕ ਾ ਲ ਦ ਿ ਵ ਿ ਜ ਏ
ਜ ਾ ਈ ॥ ਪ ਾ ਅ ਖ ਪ੍ਰ ਭੁ ਪ ਿ ਧ ਿ ਖ ਾ ਤੇ ਕ ਾ ਛ ਿ ਮ ਾ ਤ ਿ ਸ ਬ ਾ ਦ ਿ ਬ ਲ ਿ ਜ ਾ ਈ ॥ ਦ ਾ ਜ ਨ ਸ ਮ
ਰ ਣ ਕ ਾ ਸ ਜ ਾ ਚ ਾ ਬ ਾ ਨ ਰ ਿ ਕ ਤ ਨ ਹ ਾ ਈ ॥ ਨ ਾ ਮ ਰ ਸ ਜ ਾ ਈ ਨ ਿ ਇ ਹ ਮ ਨ ਤ ਾ ਮ ੀ ਮ ਿ ਤ
ਪੀ ਇ ਖ ਤ ਾ ਈ ॥ ਦ ਾ ਸ ਤ ਸ ੀ ਗ ਿ ਮ ਿ ਲ ਿ ਕ ਰ ੀ ਰ ਤ ਨ ੁ ਗ ਾ ਯ ਿ ਆ ਨ ੁ ਹ ਰ ਭ ਵ ਜ ਿ ਆ ਜ ਾ ਈ ॥
ਚ ਰ ਣ ਕ ਮ ਲ ਪ੍ਰ ਭੁ ਪ ਾ ਇ ਆ ਨ ਾ ਨ ਕ ਦ ਾ ਸ ਇ ਆ ਖ ਤ ਿ ਕ ਰ ਮ ਿ ਲ ਿ ਜ ਾ ਈ ॥ ਗ ਰ ਪ੍ਰ ਸ ਾ ਦ ਿ

ਆਨੰਦੁਭਇਆਮੇਰੀਮਾਏਸਤਿਗੁਰੂਮੈਪਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰੁਤਪਾਇਆਸਾਸਤਜਨਸੰਤੀਮਨਿ
ਵਜੀਆਵਾਧਾਈਆ॥ਕਾਮਕਰਤਨਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰੀਆਸਬਦਮਹਾਵਾਕਣਾਈਆ॥ਸਬਦੰਤ
ਗਾਵਹੁਗੁਰੋਕੇਸਾਮੁਨਿਜਿਨਿਨੰਦੁਭਇਆ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਮਨਿਦੁਖੁਗਇਆਸਤਿਗੁਰੂਮੈਪਾਇਆ॥
ਏਮਨਮੋਹਿਆਰੂੜਾਸਦਾਲਾਲੋ॥ਹਰਿਨਾਮਿਰਤਨੁਤੁਮੈਮੇਰੇਦੁਖਸਤਿਵਿਵਿਸਹਣਾ॥ਮੈ
ਗੀਲਾਤੁਓਹੁਹਰੇਤੇਗਾਕਾਰਜਸਭਿਸਵਰਣਦਾ॥ਸਭਨਗਲਾਸਮਸਬਦੁਸੁਣਾਮੀਸੋਂਕਿਉਨ
ਨਾਹੁਵਿਸਰੈ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਮੈਨਮੇਰੇਸਦਾਸਤੁਹਿਨਲੋ॥੨॥ਸਾਚੇਸਾਹਿਬਾਕਿਆਮਹਾਂਡੀਘਰਿ
ਰੈਂਗੈ॥ਘਰਿਤੇਰੈਸਭੁਕਿਛੁਹੈਜਿਸੁਦੇਵਿਸੁਪਾਵਏ॥ਸਦਦਾਸਿਢਹਿਸਭਾਚਤੇਗੀਨਮੁਸ
ਨਿਵਜਾਵਏ॥ਨਾਮੁਜਿਨਕੈਮਨਿਵਸਿਆਵਜੇਸਬਦਪਘਨੈਗੈ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਸਚੋਜਾਂਚਿ
ਕਿਆਸਰੀਘਿਰੈਹੈਂ॥੩॥ਸਾਚਾਨਾਮੁਮੇਰਾਆਧਾਰੋ॥ਸਾਚੁਨਮੁਅਧਘੁਮੇਰਾਜਿਨਿਭੁਖਾਸ
ਭਿਮਵਾਈਆ॥ਕਹਿਸੀਤਿਸੁਖਮਨਿਆਇਵਸਿਆਜਿਨਿਇਛਾਸਭਿਪੂਜਾਈਆ॥ਸ
ਦਕੁਰਬਾਣੁਕੀਤਾਗੁਰੂਵਿਟਹੁਜਿਸਦੀਆਏਹਿਵਡਿਆਈਆ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਸੁਣਹੁਜੀਤ
ਪੁਜਬਾਦਿਧਰਮੁਪਿਅਗੋ॥ਸਾਚਾਨਾਮੁਮੇਰਾਆਧਾਰੋ॥੪॥ਵਾਜੇਪਾਂਚਿਸਬਦਧੁਤਿਤੁਘਰਿ
ਸਭਨੈਗੈ॥ਘਰਿਸਭਨੈਗੈਸਬਦਵਜੇਕਵਨਾਜੋਤੁਘਰਿਧਰੀਆ॥ਘਰਿਚਹੁਤੁਵਤੁਧੁਵੀਸੋ
ਤੇਕਾਖੁਰਵਿਕੁਮਾਰਿਆ॥ਧੁਰਿਕਰਮੀਪਾਇਆਭਰਪੁਜਿਨਕਉਸੋਨਮੀਅਰਿਕੈਲਾਗੈ॥ਕਹੈ
ਨਾਨਕੁਤਹਸੁਖੁਪਾਏਜਿਤੁਘਰਿਆਨਹਦਵਜੇ॥੫॥ਸਾਚੀਲਿਵੈਬਿਨੁਦੇਹਜਿਮਾਣੀ॥ਦੇ
ਹਜਿਮਾਣੀਜਿਵੈਬਾਝੁਪੁਰਖਿਆਕਵੈਵੇਚਗੈਆ॥ਭਰਪੁਰਿਆਸੁਸਸਾਸੁਲੈਇਨਹੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿ
ਬਨਵਗੈਆ॥ਇਸਜਉਰੇਰਾਖੁਉਨਾਮਸਬਾਦਿਖਾਗੈ॥ਸਵਗੈਆ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਲਿਵੈਬਾ
ਝੁਪੁਰਿਆਕਵੈਵੇਚਗੈਆ॥੬॥ਆਨੰਦੁਆਨੰਦੁਸਕੁਪੈਕਹੈਆਨੰਦੁਗੁਰੂਤੇਜਾਣਿਆ॥
ਜਾਣਿਆਆਨੰਦੁਸਦਗੁਰਤੇਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਮੈਆਪਿਆ॥ਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਮੈਕਿਆਵਿਖਦੇ
ਨਿਆਨਾਅੰਜਨੁਸਾਰਿਆ॥ਅੰਦਰਹੁਜਿਨਕਮੈਤੜਦਾਤੇਨਕਾਸਬਦਦੁਆਰੈਚੋਸਵਾਰਿਆ॥
ਕਹੈਨਾਨਕੁਏਹੁਆਨੰਦੁਪੈਆਨੰਦਿਗੁਰੂਤੇਜਾਣਿਆ॥੭॥ਬਾਬਾਜਿਸੁਤੁਦੇਹਿਸੋਈਜ
ਸੁਪਾਵੈ॥ਪਾਇਛੈਸੰਜਮਨੁਦੇਹੈਜਿਸੁਸਤਹਜਿਕਿਅਕਰਹਿਵੇਚਾਰਿਆ॥ਇਕਿਕੁਹੀਐ
ਕਿਸੁਦਹਿਦਿਸੈਇਕਿਨੀਮਜਾਗਿਸਵਾਰਿਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਨੁਭਇਆਨਿਰਮਲੁ
ਜਿਨਭਣਭਾਵਏ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਜਿਸੁਦੇਹਿਪਿਆਸੋਈਸੋਈਜਨੁਪਾਵਏ॥੮॥ਆਵਹੁਜੰਞ

ਪਿਆਰਿਓ ਅਕਥ ਕੀ ਕਥਾ ਕਹਣੀ ॥ ਕਹਤ ਕਹਣ ਵਾਲੇ ਕੀ ਕਿਤ ਪਰਤੀਤ ਹੋਈ ॥ ਭਨਤ ਨਾਨਕ ਧਨ ਸਾਧ ਸਾਧ ਸਾਧ

ਤਨਮਨਧਨਸਭਕਿਛੁਤੇਰਾ॥ਤੂਦਾਤਾਸਭਕਿਛੁਤੇਰਾ॥ਰਹਾਉ॥ਤੂਸਾਹਿਬਤੂਵਡਦਾਤਾ॥ਤੂਜੀਆਂਕਾਜੀਵਣਦਾਤਾ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਰਾਜਿਕਾਰਾ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਪਾਲਣਹਾਰਾ॥੧॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਸੋਈ॥ਤੂਬਿਨੁਦੂਜਾਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਤੂਸਭਨਾਵਿਚਤੂਸਭਤੁਝਮਾਹਿ॥ਤੂਸਭਨਾਕੋਦੇਵਹਿਖਾਹਿ॥੨॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਰਾਜਾ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਸਾਜਾ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਮਾਣੁ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਤਾਣੁ॥੩॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਰੂਪੁ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਰੰਗੁ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਰਸੁ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਜਸੁ॥੪॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਸੋਭਾ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਲੋਭਾ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਗਿਆਨੁ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਧਿਆਨੁ॥੫॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਕਰਮ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਧਰਮ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਪੁੰਨ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਦਾਨੁ॥੬॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਜਾਪ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਤਾਪ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਸੰਜਮੁ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਭਰਮੁ॥੭॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਮੰਤ੍ਰ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਤੰਤ੍ਰ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਜੰਤ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਤੰਤ॥੮॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਗਿਆਨ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਧਿਆਨ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਵੇਦ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਭੇਦ॥੯॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਰੂਪ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਰੰਗ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਰਸ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਜਸ॥੧੦॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਨਾਮ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਕਾਮ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਦਾਮ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਧਾਮ॥੧੧॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਸੋਗ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਭੋਗ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਜੋਗ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਭੋਗ॥੧੨॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਹਰਖ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਕਰਖ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਸੁਖ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਦੁਖ॥੧੩॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਜਨਮ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਮਰਣ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਜੀਵਣ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਤਣ॥੧੪॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਰੋਗ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਭੋਗ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਜਾਤਿ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਪਾਤਿ॥੧੫॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਰੂਪ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਰੰਗ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਰਸ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਜਸ॥੧੬॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਨਾਮ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਕਾਮ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਦਾਮ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਧਾਮ॥੧੭॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਸੋਗ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਭੋਗ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਜੋਗ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਭੋਗ॥੧੮॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਹਰਖ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਕਰਖ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਸੁਖ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਦੁਖ॥੧੯॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਜਨਮ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਮਰਣ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਜੀਵਣ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਤਣ॥੨੦॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਰੋਗ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਭੋਗ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਜਾਤਿ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਪਾਤਿ॥੨੧॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਰੂਪ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਰੰਗ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਰਸ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਜਸ॥੨੨॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਨਾਮ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਕਾਮ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਦਾਮ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਧਾਮ॥੨੩॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਸੋਗ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਭੋਗ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਜੋਗ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਭੋਗ॥੨੪॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਹਰਖ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਕਰਖ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਸੁਖ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਦੁਖ॥੨੫॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਜਨਮ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਮਰਣ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਜੀਵਣ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਤਣ॥੨੬॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਰੋਗ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਭੋਗ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਜਾਤਿ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਪਾਤਿ॥੨੭॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਰੂਪ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਰੰਗ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਰਸ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਜਸ॥੨੮॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਨਾਮ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਕਾਮ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਦਾਮ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਧਾਮ॥੨੯॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਸੋਗ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਭੋਗ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਜੋਗ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਭੋਗ॥੩੦॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਹਰਖ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਕਰਖ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਸੁਖ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਦੁਖ॥੩੧॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਜਨਮ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਮਰਣ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਜੀਵਣ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਤਣ॥੩੨॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਰੋਗ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਭੋਗ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਜਾਤਿ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਪਾਤਿ॥੩੩॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਰੂਪ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਰੰਗ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਰਸ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਜਸ॥੩੪॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਨਾਮ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਕਾਮ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਦਾਮ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਧਾਮ॥੩੫॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਸੋਗ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਭੋਗ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਜੋਗ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਭੋਗ॥੩੬॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਹਰਖ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਕਰਖ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਸੁਖ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਦੁਖ॥੩੭॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਜਨਮ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਮਰਣ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਜੀਵਣ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਤਣ॥੩੮॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਰੋਗ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਭੋਗ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਜਾਤਿ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਪਾਤਿ॥੩੯॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਰੂਪ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਰੰਗ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਰਸ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਜਸ॥੪੦॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਨਾਮ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਕਾਮ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਦਾਮ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਧਾਮ॥੪੧॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਸੋਗ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਭੋਗ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਜੋਗ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਭੋਗ॥੪੨॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਹਰਖ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਕਰਖ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਸੁਖ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਦੁਖ॥੪੩॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਜਨਮ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਮਰਣ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਜੀਵਣ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਤਣ॥੪੪॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਰੋਗ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਭੋਗ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਜਾਤਿ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਪਾਤਿ॥੪੫॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਰੂਪ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਰੰਗ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਰਸ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਜਸ॥੪੬॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਨਾਮ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਕਾਮ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਦਾਮ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਧਾਮ॥੪੭॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਸੋਗ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਭੋਗ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਜੋਗ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਭੋਗ॥੪੮॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਹਰਖ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਕਰਖ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਸੁਖ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਦੁਖ॥੪੯॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਜਨਮ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਮਰਣ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਜੀਵਣ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਤਣ॥੫੦॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਰੋਗ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਭੋਗ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਜਾਤਿ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਪਾਤਿ॥੫੧॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਰੂਪ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਰੰਗ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਰਸ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਜਸ॥੫੨॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਨਾਮ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਕਾਮ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਦਾਮ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਧਾਮ॥੫੩॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਸੋਗ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਭੋਗ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਜੋਗ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਭੋਗ॥੫੪॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਹਰਖ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਕਰਖ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਸੁਖ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਦੁਖ॥੫੫॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਜਨਮ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਮਰਣ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਜੀਵਣ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਤਣ॥੫੬॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਰੋਗ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਭੋਗ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਜਾਤਿ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਪਾਤਿ॥੫੭॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਰੂਪ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਰੰਗ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਰਸ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਜਸ॥੫੮॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਨਾਮ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਕਾਮ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਦਾਮ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਧਾਮ॥੫੯॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਸੋਗ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਭੋਗ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਜੋਗ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਭੋਗ॥੬੦॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਹਰਖ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਕਰਖ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਸੁਖ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਦੁਖ॥੬੧॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਜਨਮ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਮਰਣ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਜੀਵਣ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਤਣ॥੬੨॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਰੋਗ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਭੋਗ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਜਾਤਿ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਪਾਤਿ॥੬੩॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਰੂਪ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਰੰਗ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਰਸ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਜਸ॥੬੪॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਨਾਮ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਕਾਮ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਦਾਮ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਧਾਮ॥੬੫॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਸੋਗ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਭੋਗ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਜੋਗ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਭੋਗ॥੬੬॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਹਰਖ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਕਰਖ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਸੁਖ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਦੁਖ॥੬੭॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਜਨਮ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਮਰਣ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਜੀਵਣ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਤਣ॥੬੮॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਰੋਗ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਭੋਗ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਜਾਤਿ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਪਾਤਿ॥੬੯॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਰੂਪ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਰੰਗ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਰਸ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਜਸ॥੭੦॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਨਾਮ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਕਾਮ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਦਾਮ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਧਾਮ॥੭੧॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਸੋਗ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਭੋਗ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਜੋਗ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਭੋਗ॥੭੨॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਹਰਖ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਕਰਖ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਸੁਖ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਦੁਖ॥੭੩॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਜਨਮ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਮਰਣ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਜੀਵਣ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਤਣ॥੭੪॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਰੋਗ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਭੋਗ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਜਾਤਿ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਪਾਤਿ॥੭੫॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਰੂਪ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਰੰਗ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਰਸ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਜਸ॥੭੬॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਨਾਮ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਕਾਮ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਦਾਮ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਧਾਮ॥੭੭॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਸੋਗ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਭੋਗ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਜੋਗ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਭੋਗ॥੭੮॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਹਰਖ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਕਰਖ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਸੁਖ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਦੁਖ॥੭੯॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਜਨਮ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਮਰਣ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਜੀਵਣ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਤਣ॥੮੦॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਰੋਗ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਭੋਗ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਜਾਤਿ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਪਾਤਿ॥੮੧॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਰੂਪ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਰੰਗ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਰਸ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਜਸ॥੮੨॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਨਾਮ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਕਾਮ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਦਾਮ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਧਾਮ॥੮੩॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਸੋਗ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਭੋਗ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਜੋਗ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਭੋਗ॥੮੪॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਹਰਖ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਕਰਖ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਸੁਖ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਦੁਖ॥੮੫॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਜਨਮ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਮਰਣ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਜੀਵਣ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਤਣ॥੮੬॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਰੋਗ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਭੋਗ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਜਾਤਿ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਪਾਤਿ॥੮੭॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਰੂਪ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਰੰਗ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਰਸ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਜਸ॥੮੮॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਨਾਮ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਕਾਮ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਦਾਮ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਧਾਮ॥੮੯॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਸੋਗ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਭੋਗ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਜੋਗ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਭੋਗ॥੯੦॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਹਰਖ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਕਰਖ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਸੁਖ॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਦੁਖ॥੯੧॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਤੂਸਭਨਾਕਾਜਨਮ॥

ਵਜਾਈਆਵਾਜਾਪਉਣਉਦਮਾਲੇਪਰਗਟੁਕੀਏਦਸਵਦਾਸੁਪ੍ਰਤੁਰਖਾਇਆ॥ਗੁਰਦਮਾ
ਰੋਲਾਵਰਤਾਵਨੀਇਕਨਾਦਸਵਦੁਆਗੁਦਿਖਾਇਆ॥ਤਹਾਮਨੋਕਲਪਨਾਉਨਵਨੀਧਿਤੇਸ
ਦਸਅੰਤੁਨਜਾਈਪਾਇਆ॥ਕਵੋਨਸਕੁਤਗਿਪ੍ਰਿਅਜੋਤਿਗੁਰੂਕਅੰਚਸਿਮੀਖੈਵਨਾਪਵਣੁ
ਵਜਾਇਆ॥੨੮॥ਸ੍ਰੀ ਹਜੂਰਾਚਾਂਹੀਹੈਭਾਸਾਚੈਘਰਿਗਾਵਣਾ॥ਗਾਵਨਤੁਜੋਜਿਗਿਆਸੁਜਸ
ਚੋਜਿਖੋਸਦਾਸਚੁਧਿਆਵਏ॥ਸਚੋਧਿਆਵਜਿਜਾਤਪੁਤਵਾਂਪ੍ਰਿਗੁਰਮੁਖਿਕੀਸੋਭੁਵਏ॥
ਇਹੁਸਚੁਸਭਨਾਰਖਾਸਮੁਹੋਜੋਸੁਥਖਸੋਸੰਜਨੁਪਾਵਏ॥ਕਵੋਨਾਕੁਸਚੁਜੋਰਿਕਾਸਚੈਘ
ਰਿਗਾਵਏ॥੨੯॥ਆਦਸੁਸੁਣਹੁਪ੍ਰਵਣਗੀਹੋਸਗਲਾਅਨੰਦਸਪੁਰੇ॥ਪਾਸਾਬ੍ਰਹਮੁਖੁਗੁਆਂ
ਆਉਤਰੇਸਗਲਾਵਿਸੂਰੇ॥ਦੂਖੰਹੋਗਸਤੇਪਾਉਤਰੇਸੁਣੀਸਚੀਬਣੀ॥ਸੰਤਸਜਨਹੋਇਸ
ਗਲੇਪੂਰੇਗੁਰਤੇਪਾਨੀ॥ਸੁਣਤੇਪੁਰੀਤਕਹਤੇਪਵਿਤ੍ਰਸਤਿਗੁਰਹੀਆਕੁਲਪੂਰੇ॥ਬਿਸਟੇ
ਤਿਨਨਕਗੁਰਚਲਣਲਾਗਵਾਜੇਅਨਹਦਤੂਰੇ॥੩੦॥੧॥

ਗਗਾ

ਰਾਮਕਲੀਮਃ੫ ੧ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਜਸੁਸਿਮਰਤਾਸੋਇਭਗਤਿਵਡਭਾਤੇਹੁਲੋਇਜੀਉ॥ਗੁਰਸਬਦਿਸਮਾਵੈਅਹਦਿਨਜੋਇ
ਜੀਉ॥ਅਵਰੋਜਾਣੈਤਿਸਬਦਿਗੁਰੈਕੈਏਕੁਮਖੁਧਿਆਵੈ॥ਪਰਸਾਦੀਸਨਕਬਧੁਸੰ
ਗਦਧਰਮਸਦਵਦੀਪਾਵੈ॥ਆਇਆਹਕਾਚਲਣਹਾਰਾਹਰਿਸਾਮਸਮੀਸਾਸਾਇਆ॥
ਜਾਗਿਆਸੁਰਦਬੁਅਤੇਬੁਠਕੁਰਭਗਤਿਤੇਹਰਿਪਾਇਆ॥੧॥ਹਰਿਭਣਸਗੁਰਭਾਇ
ਗੁਰਜਾਵੈਹਰਿਮੁਖਪਾਸਿਜੀਉ॥ਸਤਿਗੁਰੁਕਰੇਹਰਿਪਹਿਚੇਨਤੀਮੋਹੀਪੈਜਸਖਲਾਸਿ
ਜੀਉ॥ਪੈਜਰਖਹੁਤੁਮਰਿਜਨਹਕੇਮੀਹਰਿਦੇਪੁਨਸੁਮਨਿਮੰਜਨਾ॥ਅੰਤਿਚਲਾਅੰਗੋਇ
ਬੇਲੀਜਮਦੁਕਾਬੁਨਿਖੰਜਨਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰੀਬੇਨਤੀਪਾਈਹਰਿਮੂਰਤਿਸੁਣੀਅਰਦ
ਸਿਜੀਉ॥੨॥ਹਰਿਯਾਗਿਕਿਰਪਾਸਤਿਗੁਰੂਸੀਲਾਈਐਧਨੁਧਨੁਕਹੈਜਾਥਾਸਿਜੀਉ॥
ਸਿਖਸੁਣਹੁਪੁਤਕਈਮੇਰਹਰਿਭਣਆਖੈਸਿਜੀਉ॥ਹਰਿਭਣਗੁਰਭਾਇਅੰਮ
ਹਰਿਪੂਰਤਕਰੇਸਾਥਾਸਿਜੀਉ॥ਭਗਤਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਖੁਸੋਈਜੋਸੁਹਾਇਸਚਵਏ॥ਤਜੀਪੁਤਕੁਈਪਵਣੁ
ਆਦਿਅਨਦੁਵਜਾਹਿਵਜੇਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਗਲਿਮੇਲਾਵਏ॥ਤਜੀਪੁਤਕੁਈਮਾਇਬਾਪੁਕੁਟੰਬੁ
ਕਿਸੈਨਾਹੀਗੁਰੁਸਾਹਿਜੀਉ॥ਧੁਰਿਮਿਖਿਆਪਰਵਾਣੁਜਾਣੈਸਭੁਕੋਆਪਿਜੀਉ॥੩॥
ਸਤਿਗੁਰਿਭਾਣੇਆਪੁਟੈਬਖਿਪਵਦੁਸਦਾਇਆਸਤੇਪਿ
ਹਿਪੂਰਤਪਾਸਿਜੀਉ॥੪॥ਸਤਿਗੁਰਿਭਾਣੈਸਭੁਕਿਛੁਹੋਵੈਮੰਗਾਸਭੁਕੋਸੁਣੀਐ॥ਸਤਿਗੁਰਭਾਣੈ
ਜੋਮਰੈਜੀਵਣੁਕਿਸੁਨਾਲਹਿਭਣੀਐ॥ਸਤਿਗੁਰਭਾਣੈਜੋਚਲੈਸੋਸਭਨਾਮਾਹਿਸਮਾਣੀ
ਸਤਿਗੁਰਭਾਣੈਜੋਕਰੇਸੁਖੁਅਨਦੁਸਦਾਮਾਣੀ॥ਸਤਿਗੁਰਭਾਣੈਜੋਚਲੈਸੋਪਰਵਾਣੁ
ਜੀਉ॥੫॥੧॥

ਰਾਮਕਲੀਮਃ੫ ੧ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਾਜਨਮੀਤਸੁਣੀਜੋਮੇਰੇਪ੍ਰਭਕੇਸੁਣੀਐਮੇਰੇਗੁਰਕੇਸੁਣੀਐ॥ਸਾਜਨਸਹਜਸੁਣਾਇ
ਸਾਜਨਸਾਜਨਾਨਿਕਵਿਖੁਲੈ॥ਸਾਜਨਮੀਅੜਾਹਰਿਜਨੀਅੜਾਨੈਣਅਲੋਇਅੜਾਹਰਿਸਾਮੀਅੜਾ॥ਨੈਣ
ਅਲੋਇਆਪਹਿਪਹਿਜੋਇਆਅਤਿਮੀਠੜਾਪ੍ਰਿਅਗੁੜੁ॥ਕਾਬਿਪੈਵੈਦਾਲਾਹਿਨਸਕੈ
ਦਸੁਆਉਨਜਾਣੈਮੂੜੁ॥ਮਾਇਆਮਦਿਮਾਤੋਛੋਡਿਚਾਰੀਮਲਦੁਨਾਈਕੁਮਖਹੜੁ॥
ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਬਿਨੁਨਾਹੀਸੁਝੈਹਰਿਸਾਜਨੁਸਭਕੈਨਿਕਟਿਖੜਾ॥੧॥ਸੰਗਿਬੈਦਾਮੇਰੇ
ਬਿੰਦਮੂਣਅਧਾਮੇਰੇਗੋਬਿੰਦਾ॥ਕਿਰਪਾਲਾਮੇਰੇਕਿਰਪਾਦਾਨੁਦਤਮਾਮੇਰੇਕਿਰਪ
ਜਾ॥ਦਨਦਤਾਅਪਮਪਾਹਟਘਟਅੰਤਰਿਸੰਜਨਿਆਇਕਦਸੀਧਾਸਭ
ਜਪਾਸਗੋਜੀਅਜੰਤੇਮੇਨਿਆ॥ਜੇ ਸਨੇਖੈਸੰਸਾਰੁਚਕੈਖੈਗੁਰਕਾਸਬਦੁਚੀਜਾ॥
ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਪੂਰਕਉਤਾਣਤਾਸਹੀਕਉਪੂਰੀਪਆਜਾ॥੨॥ਸਾਜਨਮੇਰੇਪੂਰਕਾ
ਸੰਜੋਇਆਮੇਰੇਸੁਖਵਸਤੁਜਾਣਾ॥ਸੁਖਵਸਤੁਜਾਨਾਸਦਪਰਧਾਨਾਐਸੇ
ਤੁਹਰਿਕਸਮਾ॥ਚਾਖਿਅਘਾਨੇਸਾਹਿਗਯਾਨੇਜਿਨੈਕੈਕਰਾਮਕਾਮਾ॥ਤਿਨਜੀਪਾਇਆਤਿ
ਨਸੇਸਚੁਤਿਸੇਨਿਵਾਸੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਸੁਕਿਰਪਾਕਰੇਸੋਹਰਿਜਨੁਪੂਰਨਕਾਮਾ॥੩॥
ਸਾਜਨਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਾਮੇਰੇਮੋਹਨਾਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨਪਤੀ॥ਸਾਜਨਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਾਮੇਰੇਮੋਹਨਾਮੇਰੇ
ਪ੍ਰਾਨਪਤੀ॥ਸਾਜਨਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਾਮੇਰੇਮੋਹਨਾਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨਪਤੀ॥ਸਾਜਨਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਾਮੇਰੇ
ਮੋਹਨਾਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨਪਤੀ॥ਸਾਜਨਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਾਮੇਰੇਮੋਹਨਾਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨਪਤੀ॥ਸਾਜਨਮੇਰੇ
ਪ੍ਰੀਤਮਾਮੇਰੇਮੋਹਨਾਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨਪਤੀ॥ਸਾਜਨਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਾਮੇਰੇਮੋਹਨਾਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨਪਤੀ॥

ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਹਿਰਦੈ ਅਨਦ ਧੁਨੀ ਮੈ ਨਾਮੁ ਲਇਆ ॥ ਅਨਦ ਦਇਆ ਸਭ ਥਟ ਆਗਾ ਜੀ ਤਿਹੀ ਕੀ ॥
ਦਿਵਸ ਰੈਣ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਸੋ ਸਭ ਕਿਛੁ ਪਾਈ ਮੈ ਮੇਰਾ ਅਵਰੁ ਨਾ ਈ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਆ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਇਆ ਤਿਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥
ਸਾਧ ਕਾ ਸਾਗੁ ਮੁਖਿ ਮੀਠਾ ਲਾਗਾ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮਕਲੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਅਨਦ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥
ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਕਰਿ ਉਠ ਧਾਏ ॥ ਉਮਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਪੁਰਾਨੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ॥
ਰੰਜਨੁ ਤੇਰੋ ਚਰਿਤ ਕਥਾ ਪਾਪ ਹਰਤ ਦਰਸ ਦਰਸ ਸਭ ਬੰਧਨ ਛੁਟਾਏ ॥ ਜਗ ਦੀਸਹਿ ਸਗਲ ਮਿਥਨ ॥
ਸਾਧੂ ਗੁਣ ਗਾਏ ਵਿਰਲੇ ਚਾਰੀ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਸਾਧੂ ਦਿਨੁ ਰੈਣੀ ਸੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ॥
ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਥਨ ਨ ਜਾਈ ॥ ੧ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਆਧਾਰੁ ਜਨ ਕਾ ਆਸਾ ॥ ਆਲੁ ਪਾਲੁ ਭੰਡਾਰ ਅਨੰਤ ॥
ਧਨਾ ॥ ਨਾਮੁ ਅਨਹਤਾ ਰਨਿ ਧਨੁ ਜਿਨਕੈ ਕੋਰ ਸਭੇ ਗੁਰ ਏਕ ਨਾਈ ॥ ਰਸ ਭੁਗਤਾ ਅਤਿ ਬੀਠ ॥
ਬਸਾ ਸਿਸਾ ਸਿਧਿ ਆਇਆ ॥ ਕਿਲਵਿਖ ਦੁਖ ਹਰਣ ਨਾਮੁ ਪੁਨਹ ਚਰਣ ਨਾਮੁ ਅਖੀ ਵਾਸ ॥
ਪਗਾ ॥ ਬਿਨ ਵੀਤਿ ਨਾਨਕ ਗਾ ਸੇ ਜਨ ਕੀ ਚਰਨ ਕਮਲ ਅਰਾਧਨਾ ॥ ਸਗ ॥ ੨ ॥ ਗੁਣ ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ॥
ਤੇਰੇ ਕੇਤਿਨ ਜਾਨੀ ॥ ਦੇਖਿ ਚਲਤ ਚਇਆ ਭਲ ਸੁਨਿ ਭਗਤ ਵਖਾਨੀ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੁਮ ਤੇ ॥
ਤੁਝ ਹਥਿ ਆਵਹਿ ਪੁਰਖ ਪਤਿ ਪਰਮੇਸਰ ॥ ਸਭ ਤੇ ਜਾ ਤੂ ਏਕੁ ਦਤਾ ਕਰਤੇ ॥ ਜਨ ਦੀਸ ॥
ਸਾ ਪੁਰਖੁ ਸੰਤੁ ਸੁਜਨੁ ਸੋਈ ਜਿਸ ਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਆਸ ਹੋਈ ॥ ਬਿਨ ਵੀਤਿ ਨਾਨਕ ਕਰਤ ਕੁਕਰਮ ਪਾਪੀ ॥
ਤੁਝ ਹਿ ਪਛਾਨੀ ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਣ ਆਪਹੁ ਸਰਣੀ ਆਇਆ ॥ ਬਖਿ ਬਖਿ ਬਖਿ ਜਾਈ ॥
ਗੁਰ ਦੇਵ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ਕੁਸਲੁ ਥੀਆ ਸਭ ਬਾਛੜੁ ਨੀਆ ॥
ਜਾਨੇ ਬੁਝਾ ਈ ਸੋਈ ਤੇ ਆਈ ਮੇਰੀ ਚਿੰਤ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ॥ ਅਨੰਦ ਹਰਖ ਸਹਜ ਜਾਚਾ ॥
ਗਇ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ ਬਿਨ ਵੀਤਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਰਾ ॥
ਕਲੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਣ ਬੂਝੁ ਸਾਥ ਦੁਖ ਹਰਣੋ ਤਉ ਠਿਗਾਈ ਮੈ ਜਿਤ ਨੈ ॥ ਕਿ ॥
ਭਵਿ ਸਭਿ ਦੇਖਿ ਬਿਨਾ ਸਾਜਨ ਕਿਨਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਨੈ ॥ ਗੁਰ ਮਤਿ ਨੈ ॥ ਹਰਿ ਜੀ ਪੁਰਖੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥
ਜੈਸੇ ਦੇਨਿ ਦਿਨ ਸੁ ਅਹਾਈ ॥ ਜਿਸ ਗਦਨ ਅਨੇਕ ਕਰਿਆ ਆਲਾ ਗਿ ਚਰਣ ਕਮਲ ਸਾ ਧਾਈ ॥
॥ ਭਉ ਭਰਮ ਗਤਿ ਚਇਆ ਆਲੀ ਮਹਾ ਦੁਖ ਸਗਲੇ ਪਰਹਰੈ ॥ ਬਿਨ ਵੀਤਿ ਨਾਨਕ ਕਰੇ ਸਾ ਗੁਰੁ ॥
ਆਇ ਸੁਆਮੀ ॥ ਨਰ ਹਰੈ ॥ ੧ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਗੁਰ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਅਨੁ ਭਗਤ ਤ ਗਾ ਵਹਿ ਗੁਣ ਤੇ ॥
ਰੇ ਮਾ ॥ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਜਪ ਚਰਨੀ ਲਾਗੇ ਪਾਏ ਸੁਖ ਘਨੇ ਰੇ ਮਾ ॥ ਭੁਖਾ ਨੀਦ ਸੁਮਾਰਿ ॥
ਆਇ ਸੁਆਮੀ ॥ ਨਰ ਹਰੈ ॥ ੧ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਗੁਰ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਅਨੁ ਭਗਤ ਤ ਗਾ ਵਹਿ ਗੁਣ ਤੇ ॥

ਸਾਇ ਕਧਾ ਣੀ ਧਰੈ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗੇ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰੰਗੇ ॥ ਸੰਸਾ ਰੁ ਸੁਕ ਤੇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਬਿਕਾ
ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਹਿਰਦੈ ਆਜ ਦੇਵ ਅਮ ਕੀ ਮਤਿ ਤਿ ਆ ਗੁ ਜੀ ॥ ਇਕ ਖਟ ਕੀ ਜੋਨੀ ਬੁ ਦੀ ਜੋ ਨੇ
ਸਾਇ ਕਧਾ ਣੀ ਧਰੈ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗੇ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰੰਗੇ ॥ ਸੰਸਾ ਰੁ ਸੁਕ ਤੇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਬਿਕਾ
ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਹਿਰਦੈ ਆਜ ਦੇਵ ਅਮ ਕੀ ਮਤਿ ਤਿ ਆ ਗੁ ਜੀ ॥ ਇਕ ਖਟ ਕੀ ਜੋਨੀ ਬੁ ਦੀ ਜੋ ਨੇ
ਸਾਇ ਕਧਾ ਣੀ ਧਰੈ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗੇ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰੰਗੇ ॥ ਸੰਸਾ ਰੁ ਸੁਕ ਤੇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਬਿਕਾ
ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਹਿਰਦੈ ਆਜ ਦੇਵ ਅਮ ਕੀ ਮਤਿ ਤਿ ਆ ਗੁ ਜੀ ॥ ਇਕ ਖਟ ਕੀ ਜੋਨੀ ਬੁ ਦੀ ਜੋ ਨੇ

ਛੁਟੇ ਛੋਰਿਨ ਦਰਸੋ ਦਰਸੁ ਜੀਉ। ਬਾਲਿ ਜਾਈ ਨਾਨਕ ਪੁਰਖ ਪੂਰਨ ਬਿਨੁ ਜਨਮੁ ਕਾਸੋ ਜਾਸੁ ਜੀਉ
੨॥ ਸਲੋਕ ਧਨਾਸਰੀ ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੦ ਚਉਪਦੇ ਦੁਪਦੇ ॥ ੧ ॥ ਛੰਤ ॥ ਸਗਲ ਇਛਾ ਜੇ ਕੀਉ ਪਾਈ ਓਹੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਦੁਖ ਗਏ ਸਹਾਈ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਸਭ ਫਲ ਪਾਇਆ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਭਾਗੇ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਪੂਰਨ ਸੁਆਮੀ ਠਾਕੁਰ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਸੋਹਾਗੇ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕ ॥ ਕਰਿ ਬੰਦਨ ਪ੍ਰਭ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਆਰਾਧਉ ਸਾਧ ਧੂਰਿ ਜਨ ਮਾਗੀ ॥ ਭਜਉ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਾਗੀ ॥ ੧ ॥ ਛੰਤ ॥ ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਸਖੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਮਨਮੋਹਨ ਮੋਹਨ ਲਾਲ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ ਸਰਬ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਰਣਿ ਆਪਣੀ ਰਾਖਹੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਬਿਨੁ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਕਰਮ ਅਨੇਕ ਕਿ ਕਰੀਅਹਿ ॥ ਜਿਤੁ ਕੋਇ ਲਾਵੈ ਤਿਤੁ ਕੋ ਲਗੈ ਆਪਿ ਛਡਾਵਣਹਾਰੀ ਕੀਅਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਜਪੀਐ ਨਾਮੁ ਹਰੀਅਹਿ ॥ ੧ ॥ ਛੰਤ ॥ ਗੋਬਿਦ ਮੂਰਤਿ ਆਤਿ ਗਾਖੜੀ ਜੋਰੁ ਅਥਾਹੇ ॥ ਘਾਲ ਜੀਉ ਮੇਰੇ ਬਿਛੁੜਿ ਦੁਹਾਗਣੀ ਦਿਸਟਿ ਨ ਕਰੀਆ ਜੀਉ ॥ ਦਰਸਨ ਦੇਹਿ ਆਵੈ ਰਸ ਭੋਗਾ ਬਿਖੁ ਠੀ ਤਤ ਵਢਾਵੈ ਜੋਗੀ ॥ ਇਆ ਆਸੜੀ ਕਰਿ ਪਾਪ ਜਨੀ ਕੇ ਤੀ ਤੀ ਦੇਇ ਜਾਸਨ ਜਾਸੀ ॥ ਬਿਨੁ ਦੇਖਿ ਤਿਨਾ ਕਰਖੁ ਅਤੇ ਕੀ ਸਭ ਅਪਣੀ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਸਲੋਕ ॥ ਸਰਧਾ ਲਗੀ ਸੀਤਲੋ ਪੀਤਮੋ ਇਕੁ ਤਿਖਾ ਬਹੁਤ ਮਨਾਈ ॥ ਅਨਤ ਨਾਮ ਅੰਤਰਿ ਰਵੇ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ੧ ॥ ਕਰਮ ਕਰੀ ਨੀ ਸਾਜਨ ਜਿਨ ਮਨ ਮੋਹਨ ਮੀਤ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਦਰਸੀ ਰਿਸੀ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਚਿਤ ਚੀਤ ॥ ੨ ॥ ਛੰਤ ॥ ਗੁਰਿ ਬਚਨੁ ਸੁਣਾਇਆ ਅਨੰਦ ਜੀਉ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਵਜੇ ਵਾਧਾਈਆ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਘਨਘੋਰ ਜੀਉ ॥ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਘਨਘੋਰ ਵਾਜੇ ਸਗਲ ਇਛਾ ਪੂਰੀਆ ॥ ਜਲ ਥਲ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਹਾਜਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਪਾਏ ਸਹਜ ਸੁਭਾਏ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ਘਨੇਰੇ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਈਐ ਤਜੀਐ ਸਭ ਅਭਿਮਾਨ ॥ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਨਾਨਕ ਪਾਵੈ ਮਾਨ ॥ ੧ ॥ ਛੰਤ ॥ ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਮਿਲੇ ਮਨ ਭਾਏ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਵਡ ਦਾਸਾ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨਾ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਆਸਾ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਆਸ ਪਰਾਤੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ਨਾਨਕ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਭਜਨੁ ਕਰਿ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਜਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਵਹਿ ॥ ੧ ॥ ਛੰਤ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਰਸੁ

ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ ੧

ਓਅੰਕਾਰਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਉਤਪਤੀ ਓਅੰਕਾਰਿ ਕੀਓ ਜਿਤੁ ਜਗੁ ਚਾਉ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਵੇਦ ਉਚਰੇ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸਭ ਓਪਤਿ ਆਈ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਜੋਗ ਮੁਦ੍ਰਾ ਧਰੇ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸਭ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਈ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸਾਜੇ ਸਭ ਕਾਰਣੇ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸਭ ਰਹੈ ਸਮਾਈ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸਭ ਤੇ ਭਿੰਨ ਭੀ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੇ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸਭ ਤੇ ਵਖ ਭੀ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸਭ ਮਾਹਿ ਪਰਾਣੇ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸਭ ਰੂਪ ਹੈ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸਭ ਰੰਗ ਰਚਾਏ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸਭ ਰਸ ਭੋਗਦਾ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸਭ ਤੇ ਨਿਰਵਾਏ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸਭ ਕਰਮ ਹੈ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸਭ ਫਲ ਹੈ ਦਾਤਾ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸਭ ਜਗਤ ਹੈ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸਭ ਜਗ ਤੇ ਜਾਤਾ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸਭ ਜੁਗ ਜੁਗੀ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸਭ ਕਾਲ ਕਾ ਕਾਲਾ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸਭ ਦੇਸ ਹੈ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸਭ ਭੇਸ ਨਿਰਾਲਾ

ਆਪੇ ਕਰੈ ਕਰਾਏ ਸੋਈ ॥ ਓਹੁ ਥਿਰ ਥਾਨਿ ਅਗੰਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਜੋਈ ॥
ਕੁਲ ਜਗੀ ਦਾਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਪਤਿ ਹੋਈ ॥੮॥ ਰਾਜਨ ਰਾਜਾ ਆਪੇ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ॥
ਨਾਮਿ ਰਹੈ ਭਰਪੂਰਿ ਸਮਾਹਾ ॥ ਗਰਬੁ ਕਰਨ ਕਾ ਕਿਸੈ ਨ ਰਾਹਾ ॥ ਤੀਨਿ ਭਵਨ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਸਚਾ ਸਾਹਾ ॥
ਜਿਨਿ ਜਾਤਾ ਤਿਸੈ ਤੇਹਾ ਹੋਵੈ ॥ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਰਾਜੀ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਹਾਲੇ ਦੇਵਾ ॥
ਅਤਿ ਨਿਰਮਲ ਸਚੁ ਸਾਚੀ ਸੇਵਾ ॥ ੧੦ ॥ ਚੇਤਹੁ ਸੁਨਹੁ ਕੀਨੇ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤੁ ॥ ਜੈਸਾ ਹਰਖੁ ਤੈਸਾ ਹੈ ਸੋਗੁ ॥
ਜੈਸਾ ਜੋਗੁ ਤੈਸਾ ਹੈ ਭੋਗੁ ॥ ਜੈਸਾ ਮਾਨੁ ਤੈਸਾ ਹੈ ਮਹਤੁ ॥ ਜੈਸਾ ਗਿਆਨੁ ਤੈਸਾ ਹੈ ਧਿਆਨੁ ॥
ਜੈਸਾ ਜਾਪੁ ਤੈਸਾ ਹੈ ਤਾਪੁ ॥ ਜੈਸਾ ਪੁੰਨੁ ਤੈਸਾ ਹੈ ਦਾਨੁ ॥ ਜੈਸਾ ਮਿਤ੍ਰ ਤੈਸਾ ਹੈ ਜਨੁ ॥
ਜੈਸਾ ਸੁਖੁ ਤੈਸਾ ਹੈ ਗਨੁ ॥ ਜੈਸਾ ਰੂਪੁ ਤੈਸਾ ਹੈ ਰੰਗੁ ॥ ਜੈਸਾ ਨਾਹੀ ਤੈਸਾ ਸੰਗੁ ॥
ਜੈਸਾ ਜਾਣੈ ਤੈਸਾ ਬਖਾਣੈ ॥ ਜੈਸਾ ਸੁਣੈ ਤੈਸਾ ਵਖਾਣੈ ॥ ਜੈਸੀ ਦਾਤਿ ਤੈਸਾ ਦਾਤਾਰੁ ॥
ਜੈਸਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਜੈਸਾ ਵਡਾ ਤੈਸਾ ਤਿਨ ਠਾਉ ॥ ਜੈਸਾ ਜਾਣੈ ਤੈਸਾ ਜਾਣੈ ਕਾਉ ॥
ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਕੀ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਦੇਵੈ ਲੈਵਾਈ ॥ ੧੧ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੀ ਤੁਧੁ ਸਾਈ ॥
ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਅਨਿਕ ਭਗਤ ਜਪਿ ਆਰਾਧਹਿ ਤੁਧੁ ॥ ਅਨਿਕ ਤਪੇ ਤਪ ਸਾਧਹਿ ਤੁਧੁ ॥
ਅਨਿਕ ਬੈਠੇ ਤੁਧੁ ਲਾਵਹਿ ਤਾੜੀ ॥ ਅਨਿਕ ਬਿਧੀ ਤੁਧੁ ਪੂਜਹਿ ਦਿਹ ਚਾੜੀ ॥ ਅਨਿਕ ਮੁਨੀ ਤੁਧੁ ਪੜਹਿ ਸਿਮ੍ਰਿਤੀ ॥
ਅਨਿਕ ਜੋਗੀ ਬੈਠੇ ਲਾਇ ਉਪਰਤੀ ॥ ਅਨਿਕ ਕਵੀ ਤੁਧੁ ਕਰਹਿ ਕਵਾਇ ॥ ਅਨਿਕ ਜਪੀ ਜਪਿ ਜਪਹਿ ਧਿਆਇ ॥
ਅਨਿਕ ਸੂਰ ਜੋ ਤੁਧੁ ਜੁਝ ਜੁਝਾਰ ॥ ਅਨਿਕ ਦਾਤੇ ਦਾਨ ਕਰਹਿ ਦਾਤਾਰ ॥ ਅਨਿਕ ਰਸਾਇਣ ਖਾਵਹਿ ਲੋਗ ॥
ਅਨਿਕ ਦੁਖ ਪਾਵਹਿ ਸਹਹਿ ਵਿਜੋਗ ॥ ਅਨਿਕ ਪਾਪ ਕਰਿ ਦੇਹੀ ਭਾਰ ॥ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਫਿਰਹਿ ਵੇਕਾਰ ॥
ਅਨਿਕ ਨਰਕ ਭੋਗਹਿ ਦੁਖ ਪਾਪ ॥ ਅਨਿਕ ਕਰਹਿ ਜਮ ਸੇਤੀ ਸੰਤਾਪ ॥ ਅਨਿਕ ਜੁਗਤਿ ਕਹਿ ਰਹਹਿ ਅਨੰਤ ॥
ਅਨਿਕ ਤੁਧੈ ਮਹਿ ਲਵੈ ਨ ਲੰਤ ॥ ਅਨਿਕ ਲੀਲਾ ਜੋ ਤੁਧੁ ਰਚਾਈ ॥ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਕਿਨਹੂੰ ਪਾਈ ॥
ਅਨਿਕ ਕਹਹਿ ਜਪਿ ਜਾਸੀ ਪਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਣਾ ਕੇਵਡ ਤੇਰਾ ਆਕਾਰੁ ॥ ੧੨ ॥ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਆ ਤੂ ਹੋਤਾ ॥
ਪਨਹਾ ਕਉਨੁ ਜਗਤ ਮਹਿ ਰੋਤਾ ॥ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਨਿਰਜਾ ਨਹੀ ਹੋਵੈ ॥ ਹਾਰਿ ਪਰਿਓ ਸਰਣਾਗਤਿ ਦੇਵੈ ॥
ਅਨਿਕ ਰੂਪ ਜਾ ਕੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ॥ ਅਨਿਕ ਭੇਖ ਕਰਿ ਕਰਹਿ ਬਹੁਤੁ ਤੰਤ ॥ ਅਨਿਕ ਤਪੇ ਜੋ ਤਪਹਿ ਲਗਾਤਾਰ ॥
ਅਨਿਕ ਕਰਹਿ ਪੂਜਾ ਪਰਕਾਰ ॥ ਅਨਿਕ ਬੇਦ ਜੋ ਸੁਨਹਿ ਸਰਵਣ ਕਾਨ ॥ ਅਨਿਕ ਕਹਹਿ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਧਿਆਨ ॥
ਅਨਿਕ ਕਰਹਿ ਤੁਧੁ ਨਾਮ ਅਪਾਰ ॥ ਅਨਿਕ ਤਰੇ ਤਾਰੀ ਸੰਸਾਰ ॥ ਅਨਿਕ ਭਗਤ ਜੋ ਭਾਵਨ ਕਰਹਿ ॥
ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਾਣ ਨਿਤ ਉਧਰਹਿ ॥ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਸੰਸਾਰੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਫਿਰਿ ਅੰਤਿ ਕਰਿ ਸਭੁ ਆਪਿ ਸਮਾਇਆ ॥
ਅਨਿਕ ਜੁਗਤਿ ਰਚਿ ਕੀਨਸਿ ਪਸਾਉ ॥ ਪੈਸਿ ਏਕੋ ਆਪਿ ਵਰਤਾਉ ॥ ਜਪੈ ਨ ਜਾਪੈ ਕਥਨ ਤੇ ਰਹਤ ॥
ਅਨਿਕ ਕਰੈ ਜੇ ਕਰੈ ਕਰਤ ॥ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਆ ਤੇ ਦੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ੧੩ ॥
ਅਨਿਕ ਰੂਪ ਤੇਰੇ ਦਿਸਹਿ ਬਿਅੰਤ ॥ ਅਨਿਕ ਵਰਨ ਜੀਅ ਅਨਿਕ ਮਹੰਤ ॥ ਅਨਿਕ ਰੂਪ ਰੰਗ ਕੀਏ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ॥
ਸਭ ਤੇ ਨਿਰਾਲਮ ਅਲਖ ਅਪਾਤਿ ॥ ਅਨਿਕ ਕਰਹਿ ਤੁਧੁ ਸੇਵ ਅਪਾਰ ॥ ਅਨਿਕ ਭਗਤ ਤੇਰੈ ਦਰਬਾਰ ॥
ਅਨਿਕ ਪੁਰੀ ਜਾ ਕੀ ਲਖੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਅਨਿਕ ਤੇਰੀ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥ ਅਨਿਕ ਤੇਰੇ ਜੀਅ ਜਪਹਿ ਤੁਧੁ ਨਾਮ ॥
ਅਨਿਕ ਤੇਰੇ ਸਾਜੇ ਕਰਹਿ ਕਾਮ ॥ ਅਨਿਕ ਤੇਰੇ ਜੀਅ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹਹਿ ॥ ਅਨਿਕ ਤੇਰੇ ਜੀਅ ਤੁਧੁ ਪਾਸਿ ਰਹਹਿ ॥
ਅਨਿਕ ਤੇਰੇ ਜੀਅ ਤੁਧੁ ਧਿਆਵਹਿ ॥ ਅਨਿਕ ਤੇਰੇ ਜੀਅ ਤੁਧੁ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ॥ ਅਨਿਕ ਤੇਰੇ ਜੀਅ ਤੁਧੁ ਸੇਵਹਿ ਭਾਵਨ ॥
ਅਨਿਕ ਤੇਰੇ ਜੀਅ ਜਪਹਿ ਮਨ ਭਾਵਨ

ਚਲੇਭਵੇਆਸੀਨਗਸਾ॥ਝੂਰਿਝੂਰਿਝੂਖਿਆਈਗਲੇਜਾਇ॥ਕਾਇਆਕਾਮਣਿਪੈਰਿਸੁਟਾਈਏ
ਪਾਈਜਵਨਿਯਿਜਰਿਕੈਨਾਇ॥ਅਪੋਦੇਵੈਸਜਜਿਸੁਰਖਾਇ॥੨੬॥ਇਆਜੀਓਥੈਓਪਾਰਿ
ਬ੍ਰੈਆਪੇਪਸਾਏਆਪੇਸੁਣੈ॥ਗੁਰਕਰਕਿਆਮੀਕਿਸਮਝਾਵੈ॥ਨਿਰਮਲਸਬਦੁਚੇਸਾਚੈਰਵੈ॥
ਗੁਰੁਸਾਗਰੁਰਤਨੀਨਾਲੈਤਨਿ॥ਬਾਲਪਦਾਸਸਾਜੁਮਖੇਦਾ॥ਗੁਰਿਕਹਿਆਸਾਸੁਸਬਖਾਦੁ
ਤੂ॥ਗੁਰਕੀਕਾਣਿਕੋਹਾਥਾਵਰੁ॥ਨਸਕਕੁਰਮਤਿਸਾਚਿਸਮਾਵਰੁ॥੨੭॥ਟੁਟੈਨੇਹੁਕਿਵੈ
ਬਾਜਿਸਗੀ॥ਟੁਟੈਬਾਦਪ੍ਰਭੁਦਿਸਗਯੀ॥ਟੁਟਿਪਰੀਤਿਗਈਬੁਰਬੀਲੀ॥ਦੁਰਮਤਿਪਰ
ਜੀਛਡੀਹਿ॥ਟੁਟੈਗੋਰਪੈਵੈਵੀਚਾ॥ਗੁਰਸਬਦੀਘਰਿਕਾਜੁਸਾਗੀ॥ਬਾਦਸਾ
ਚੁਨਾਅਵੈਤੰਦ॥ਇਤਵਟਣਸਕੁਕੁਈਤੁਮੈਟਾ॥੨੮॥ਨਕਹਾਨੁਅਸਬਖੁਣਇਾਨ
ਹਰਿਮੁਈਅਵਗੁਣਿਪਛੁਤਾਇ॥ਠਕਰੁਏਕੁਸਬਾਈਨੀਗਾ॥ਬਜੁਤੇਵੈਸਕੋਕੁੜਿਆਂ॥
ਮਸਘਰਿਜਾਤੀਠਕੈਰਾਈ॥ਅਜਲਿਬੁਝਾਈਠਕਪਾਈ॥ਸਬਾਦਿਸਦਗੀਸਾਚੀਪ
ਆਗੈ॥ਸਈਮੁਹਾਣਿਨਕੁਰਿਧਾਗੈ॥੨੯॥ਤੁਲਾਤੜੋਲਤੇਜਸਖੀਢਿਟੇਚੀਸਗਾ
ਭਾਖਾਟਿਤਨਿਸੁਖੁਨਹੀਬਿਨੁਰਭਗਬਿਨਤੀਭਾਰ॥ਤਰੰਗਿਪਮੁਈਘਰਿਆਪੈਤੈਠੀਕਿੰਡ
ਸੁਜਾਣਿਤਰੁਰਾਖੈਆਗੁਰਿਆਪੈਨਿਰਭਉਨਮੁਦਖਾਣਿ॥ਤੁਰਾਗਿਵਾਸੁਤਿਖਾ
ਤੀਜਬਦੇਖਾਸਰੀਦੁਗੀ॥ਤਿਖਾਨਿਵਗੈਸਬਦਮੰਨਿ॥ਮੀਪ੍ਰਭੁਪਾਂਆਭਰਪੂਗਿ॥ਦੇਹਿ
ਦੇਹਿਐਸੇਸਕੁਕੇਈਜੋਰਵੈਤੇਦੇਹਿ॥ਗੁਰੁਦੁਆਰੈਦੇਵਸੀ॥ਤਿਖਾਨਿਵੈਸੀਸਿਉ॥੩ੰ
ਢੰਢੋਲਤਢੂਢਤਹਉਢਿਗੀਢਢੋਲਿਢਮੋਪਵਨਿਕਗਾਗੈ॥ਕੁਰੋਚਢਤੇਢਢੋਪੇਅਉ
ਖੋਜਿਕਜੋਪਗੈ॥ਅਮਰਅਜਾਚੀਹਰਿਮੈਲੇਤਿਨਕੋਹਉਬਲਿਜਾਉ॥ਤਿਨਕੀਧੂੜਿਅ
ਪੁਖੀਐਸੰਗਤਿਮੇਲੀਐਭਾਉ॥ਅਨੁਦੀਅਗੁਰਿਆਪੈਦੇਪਾਇਆਨਿਰਮਲਸਾਂਉ॥
ਜੀਜਿਸਪੁਦੀਆਤਿਸੁਸੇਵਜਾਇ॥ਸੁਬਾਬਿਲਹੋਤੈਜੋਗਜਾਉ॥ਜਿਉਜੋਗੈਸੰਚਹਾਸੀਤਿਸੁਧਿਉ
ਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਗੁਰੁਪਾਰਸਾਦੀਤਿਸੁਸੰਮਾਲਾਤਤਨਿਦੁਖੁਨਾਹਿ॥੨੧॥ਟੰਕੋਮਾਸੰ
ਸੁਸਗਹੀਣਾਕ੍ਰਮਆਨਹਾਗ੍ਰ॥ਆਵਣਿਜਾਣਿਵਿਗੁਚੀਐਦੁਬਿਧਾਵਿਐਪੈਰਾਂਗ॥ਣ
ਮਵਿਰੁਣੇਆਦਸੀਕਲਾਰਕੰਧਾਗਿਗੰਤਿ॥ਵਿਣੁਨਵੇਵਿਕਿਓਛੁਟੀਐਜਾਂਇਸਤਰਿ
ਅੰਤਿ॥ਗਣਤਗਣਾਵੈਅਖਰੀਅਗਣਤੁਜਾਚਾਜਾਇ॥ਗਿਆਸੀਮਤਿਓਟੁਤੁ
ਗਵਿਨੁਗੀਆਗੁਨਪੰਦੇਇ॥ਤੁਟੀਤੰਤਿਤਰਬਾਬਰੀਵਜੈਨਾਹੀਵਿਜੋਗਿ॥ਵਿਛੁੜਿਐਮੇ
ਲੇਪ੍ਰਭੁਸਨਕਰਿਸੰਜੋਗਿ॥੨੨॥ਤਰਵਰੁਕਾਇਆਪੰਖੀਪਾਸੁਤਰਵਰਪੰਖੀਪਾਂਚ

ਤੰਤੁਤੁਰਾਗੀਤੰਮਾਲਿਏਕਜੋਤਿਨਕਉਛਸਗੰਚ॥ਉਡਸਿਤਵੇਗੁਲਵੇਗੁਬੇਤਬਧਿਚੰ
ਗਧਣੀਆਪਖੁਤੁਦੇਛਤੀਪਰੀਅਵਧੁਦਿਤੀਵਬਣੀ॥ਬਿਰਹਜਾਚੇਕਿਉਛੁਟੀਐਹਰਿਸੁ
ਣਗੀਮਣੀ॥ਆਪਿਛਤਾਏਛੁਟੀਐਵਡਾਆਪਿਪਧਣੀ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਛੁਟੀਐਕਿਰ
ਪਾਆਪਿਪਰਗੋਇ॥ਆਪੈਟਾਬਿਵਡਾਈਆਜੋਕਰੇਦੇਇ॥੨੩॥ਬਚਬਬਾਕਪੈਜੀ
ਅਵਬਧਾਵਿਰੁੜੇਚੰਦੇਇ॥ਬਾਜੀਮਾਨਿਜਚੁਏਕੁਪੈਕਜੁਜਨਕੀਦੇਕਾਇ॥ਬਿਨੁਨਾਇਣ
ਸ਼ਿਕੁਗੁਰੁਸਾਚਾਚੀਨਾ॥ਸੁਗਿਨਰਾਬਾਨਸਬਤੁਨਿਧਾਆਧਾਨੁ॥ਜਾਰਬੇਬਾਸ
ਬਨਿਤਰੀਤੁਦਤਰਤਨਾ॥ਜਾਹਦੇਖਾਤਹਏਕਤੁਮੰਤ੍ਰਿਨਪਾਰਵਗੁ॥ਬਾਸੁਬਨੰਤਰਿਗਵਿ
ਹਿਆਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚੀ॥ਅਣਮੀਗੈਆਦਨੁਦੇਵਸੀਵੜਾਅਗਮਅਥਾਹੁ॥੨੪॥ਦ
ਇਆਦਨੁਦਾਇਆਪੁਤੁਕਿਛਿਦੇਖਣਾ॥ਦਾਇਆਕਰਹਿਪ੍ਰਭੁਮੇਲਿਲੇਹਿਪਿਆਰੇ
ਮਿਲਿਛਡਿਉਸਗਿ॥ਦਾਸਤੁਚੀਨਤੁਪੈਦਾਨੁਕੋਸਿਰਿਚਨ੍ਹ॥ਦਾਲਦਭੰਜਨਦੁਖਦਲ
ਣੁਸੁਖਿਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁ॥੨੫॥ਧਨਿਗਾਈਐਬਲਿਝੁਲੀਐਜਨਮਜਿਚੀਤੁਗਵ
ਗ॥ਧਨੁਵਿਰਾਗੀਸਚੁਜਾਂਚੈਆਨਿਰਮਲਸੁਖੁਮੰਗੈ॥ਅਨੁਗਈਆਤਜਾਣਦੇਜਿ
ਵਰਤੀਐਗਿਰੇਇਕ॥ਅਦੁਦੀਜੋਜਿਸੁਸਉਪਰੀਐਛੀਕਰਤੇਕੀਟਕ॥ਧੰਧਾਧਾਵਤਰਹਿਗ
ਏਮਨਮਹਿਸਬਦੁਅਨੰਦੁ॥ਦੁਰਜਨਤੇਜਾਜਨਭਏਏਵੈਦੇਗੁਰਗੋਵਿੰਦ॥ਬਨੁਚਬਨੁਛਿ
ਤੀਛੁਟਤੀਬਧਸਤੁਰਹੀਘਰਿਬਾਗੈ॥ਸਤਿਸੁਹਿਮੇਲੀਸਾਂਤਿਜਨਮਮਰਣਦੁਖੁ
ਨਿਵਗੈ॥੨੬॥ਨਨਸਾਕਤਨਛੁਟੀਐਵਿਣੁਗੁਣਜਾਮਹਿਜਾਪਿ॥ਨਾਤਿਸੁਏਹਨ
ਛੁਪੈਅਵਗਣਿਛਿਪੈਪਛੁਤਾਪਿ॥ਨਾਤਿਸੁਗਿਅਗੁਨਸਿਆਨੁਪੈਨਾਤਿਸੁਧਰਮੁਸਿ
ਅਨ੍ਹਾ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਨਿਰਮਲੁਕਥਣਾਕਿਅਜਾਣਅਭਿਮਾਨ੍ਹਾ॥ਚਾਨਣਿਕਰੀਕਿਵਅਪਣਾ
ਨਰੀਸਥਾਗੁ॥ਨਾਸਾਜਨਮੇਭੰਗੁਲੇਕਿਸੁਪਹਿਕਰੀਪੁਕਾਗ॥ਨਨਕਪਿਖੁਈਪੁਜੀਜਕਰੀ
ਮੇਲੇਮੇਲਣਹਾਰੁ॥ਜਿਨਿਵਿਛੋੜੇਸੋਮੇਲਸੀਗੁਰਕੈਹੇਤਿਅਪਾਰਿ॥੨੭॥ਪਾਪੁਬੁਰਾਪਾਥੀ
ਕਉਪਿਆਰਾ॥ਪਾਧਿਲਦੇਪਾਪੇਪਾਸਾਰਾ॥ਪਰਤਰਿਪਾਪੁਪਛੁਣੈਆਪੁ॥ਨਤਿਸੁਜਸੁਗੁ
ਵਿਨੁਸੰਤਹੁ॥ਨਨਕਿਪਵੰਤਹੁਹੁਕਿਉਛੁਪੈਕਿਉਬਚੈਜਮਕਾਲ੍ਹਾ॥ਕਿਉਆਵਣਜਾ
ਣਵੀਜਸੈਬ੍ਰਹਮੁਬੁਝੈਕਬਾਬ੍ਹ॥ਅਨੁਜੰਜਾਲੀਵੇਹੜੈਅਭੈਜੰਜਾਲਾਮਾਹਿ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈ
ਕਿਉਛੁਟੀਐਪਾਪੇਪਚਹਿਪਚਾਹਿ॥੨੮॥ਫਿਰਿਫਿਰਿਫਾਹੀਫਥੇਕਉਆ॥ਫਿਰਿਪ
ਛੁਤਾਸਬਕਿਆਹੁਆ॥ਫਾਬਚੈਚੋਗਚੁਗੇਨਹੀਬੁਝੈ॥ਸਤਗੁਰੁਮੈਲੈਤਆਖੀਸੁਝੈ

ਸ੍ਰੀਪਾ॰ ਹੋਰਤੇਰਾਤੇਸਭਸ੍ਰੀਸਾਇਰੀਹੋਰਨਾ॥ਤਉਪਉਕਰਤੀ॥੧॥ਮੁਈਸਬਦਿਰਵੈਆਪਿਓ
ਅਨਾ॥ਤਾਰੇਤਰੰਕਰਨਘਣੇਕਰਿਸੁਕੀਸੀਗਾਨਾ॥॥ਅਲਿਪ੍ਰੀਤ॥ਸੁਖੁਪਾਇਆਸਭਾਖਸੁ
ਣਾ॥ਓਹਰਾ॥ਸਨਕਸੁਖਿਪਾਈਐਜਗਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਗੁ॥ਰਿਵਿਧਿਰਿਵਿਨਸੁ
ਪਾਇਆਦੇਖਤੁਮਾਨਿਵੀਚਾਗਿ॥ਤਮਿਪਵਣਾਤਰਿਭੁਵਣਾਤਗਿਸਿਉਮਖਹੁਪਾਅਣਾ॥
ਤਰਿਜਪੀਐਤਰਿਧਿਆਈਐਤਰਿਕਸਾਸੁਆਧਾਰੁ॥੫॥ਏਥੁਨੀਸਣਈਤਸਖੀਜੈ
ਵਿਖਿਆਛਤਾਗਿ॥ਆਪੇਕਰਣਜੋਗੀਕਰੀ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪਗੁਧਾਗਿ॥ਕਰੇਤਸਬਿਦ
ਰਿਆਈਆਭੂਪ੍ਰਭੁਗਰਬੀਚਾਗਿ॥ਬਿਖਿਆਏਹਿਨਜਕੀਐਜਿਉਤੁਵੀਤਿਉਸਾਂ
॥ਨਦਰਿਤੇਗੀਸੁਖੁਪਾਇਆਨਾਨਕਸਬਦੁਵੀਚਾਗਿ॥ਮਨਮੁਖਕੂਕੇਪਚਿਮੁਏਉਥੇ
ਗੁਰਬੀਚਾਗਿ॥ਜਿਪ੍ਰਮਖੁਸੁਨਦਰਿਨਆਵਈਤਿਸਕਾਕਰਿਕਹਿਆਜਾਇ॥ਬਲਿ
ਤਸੀਗੁਰਆਪਣੇਜਿਨਿਹਿਰਦੇਦੀਤਾਦਿਖਾਇ॥੬॥ਪਾਪਥਾਹੁਇਆਆਖੀਐਬਿ
ਦਿਆਬਿਚਹੈਸਭਜਿਸੁਕੁਆਇ॥ਬਿਦਿਆਜੇਪੜੇਤਤੁਨਬੁਝੈਮਨਮਹਿਵਲਾਇ॥ਅ
ਮੁਖਾਬਿਦਿਆਬਿਕੂਦਾਬਿਖੁਖੇਟਾਬਿਖੁਖਾਇ॥ਮੁਰਖੁਸਬਦੁਨਚੀਨਈਸੁਬੁਝੁ
ਬੁਨਾਕਾਇ॥੭॥ਪਾਪਥਾਗੁਰਮੁਖਿਆਖੀਐਚਾਹੜਿਆਤਿਦੇਇ॥ਨਮੁਸਾ
ਬਾਬਾਨਾਨਕਸੋਪ੍ਰਹਿਆਸੰਪੀਤੈਬੀਨਾਜਿਸੁਮਨਮਾਮੁਗਾਇਹਰਾ॥੮॥॥

॥ਰਾਗੁਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ॥ ੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਿਧਗੋਸਟਿ॥ ॥ਸਿਧਸਭਾਬ੍ਰਹਮਗਿਆਸਦਿ ਬੈਠੇਜੰਤਸਭੇਜੋਕਰੇ॥ਤਿਸੁਅਗੋਚ
ਰਾਸਿਮਾਰੀਸਾਚਆਪਆਪੈ॥॥ਸਤਕੁਕਾਦਿਧਰੀ॥ਤਿਸੁਅਗੋਤੁਨਮੁਅੋਦਰ
ਉ॥ਨਾਨਕਸੰਤੁਮੀਐਸੋਸਚੁਪਾਈਐਜਨਮਜਨਕਾਛਿਜਸੁਲੇਉ॥੧॥ਕਿਆਤਵੀਐਜਾਚਿਸੁਲ
ਹੈਇ॥॥ਸਾਚਸਬਦਬਿਨੁਮੁਕਤਿਨਹੋਇ॥੧॥ਰਹਉ॥ ਕਵਨਤੁਮੋਕਿਆਸਉਤੁਮਾਰ
ਉਸਾਚੁਕਉਨੁਸੁਆਉ॥ਸਾਚੁਰਖਉਅਰਦਾਸਿਜਾਗੀਤਉਸੰਤਜਨਬਾਲਿਜਾਈ
ਕਤਹੋਸਤੁਕਤਰਤੀਐਬਾਲੇਕਤਆਵਤਜਾਤੀ॥ਨਾਨਕੁਬੋਲੈਸੁਨਿਬੋਗੀਕਿਆ
ਤੁਮਾਰਾਤੀ॥੨॥ਘਟਿਘਟਿਬੋਲਿਨਿਰੰਤਰਿਰਹੀਐਚਾਖਾਜਿਸਤੇਗੁਰਭਏ॥ਸਜੇ
ਆਏਹੁਕੀਮਜਿਯਾਏਨਾਨਕਸਦਾਜਾਏ॥ਆਸਣਿਬੈਸਣਿਥਿਰੁਨਾਰਹਈ॥ਏਹੁਜਾਇ
ਗਇਪਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੈਆਪੁਪਛਾਣੈਸਚੇਸਾਚਿਸਮਾਏ॥੩॥ਦੁਨੀਆਸਾਗਰ
ਦੁਤਰੁਕਹੀਐ॥ਕਿਉਕਰਿਪਾਈਐ॥ਚਕਪਟੁਛੋਡਿਲੇਅਉਧੂਪੁਨਾਨਕਦੇਖੁਸਚਾਚੀਚਹੀਐ
ਚੋਖੇਆਪੇਸਮਝੈਤਿਸੁਕਿਆਉਤਰੁਦੀਜੈ॥ਸਾਚੁਕਬਹੁਤੁਪਾਹਾਗਮੀਤੁਝੁਕਿਆਬੋ
ਝਣਾ॥ਓਹਰਾ॥ ੪॥ਜੈਸੇਜਲਮਾਹਿਕਮਥੁਨਿਜਲਮਹੁਮੁਗਤਾਈਨੈਜਾਣਾ॥ਸੁਰਤਿਸਬਦਿ
ਵਸਾਗਤੁਰੀਐਨਾਨਕਨਾਮੁਵਖਾਣਾ॥ਰਸਨਇਕਰੰਤੇਦੋਮਿਲਿਸਿਆਮਾਸਾਮੀਨਿਲਾ
ਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਦੇਖਿਦਿਖਾਵੈਨਸਕੁਤਾਕਦੇਸੀ॥॥ਸੁਣਿਬੁਝਾਮੀਅਗਦਸਿਆਗੀਪੁ
ਛਉਸਾਚੁਬੀਚਾਰੋ॥ਸੁਨਹੁਜੋਗੀਹੋਤੁਕਦੀਜੈ॥ਕਿਉਪਾਈਐਗੁਰਦੁਆਰੋ॥ਇਹੁਮਨੁਚਹਤ
ਉਸਚਘਰਿਬੈਠੈਨਨਕਨਾਮੁਅਧਾਰੋ॥ਅਪੋਆਪਿਮਿਲਾਏਕਰਤਾਲੋਗੋਜਾਣੈਪਾਰਪੁ
ਛਾਟੀਬਾਟੀਰਹਹਿਨਿਰਾਲੇਬੁਝੈਬਿਰਲੋਪਾਏ॥ਕਦਮੂਲਬਾਝਹਿਅਤੁਖਾਈਐ॥ਅਤੁ
ਬੁਝੈਲੇਸਿਗਿਆਨੇ॥ਤੀਰਥਿਨਾਈਐਸੁਖੁਪਾਈਐ॥ਐਸਾਨਾਵੈਕਾਈ॥ਗੋਸਖੁਪੁ
ਬੁਝੈਜੇਗਜੁਗਤਿਵਿਚਾਈਐ॥੭॥ਅੰਤਰਿਸਬਦੁਨਿਰੰਤਰਿਮੁੰਦ੍ਰਾਪਉ॥ਸਮਤਾਚੁਦੀ
ਕਰੀ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਅਹੰਕਾਰੁਨਿਵਾਰੇਗੁਰੋਸਬਦਿਬੁਝਸ॥ਭ੍ਰਮਗੀ॥ਬਿਖਬਾਝੋਲੀਭਰਿਪੁਰਿ
ਰਹਿਆਨਾਨਕਤਾਰੈਗੁਰਕੀਬਾਤਬਝੀ॥॥ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ॥ਪਰਖੈਗੁਰਕੀਬਾਤਬਝੀ॥॥
ਉਧਉਖਪਰੁਪਚਕੁਟੇਪੀ॥ਕਾਇਆਕਵਾਸਨੁਜਾਗੋਟੀ॥ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਸੰਜਮੁਹੋਨਾਲੇ
॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸਮਾਲੇ॥੧॥ਕਵਨਸੁਸਬਦੁਪਤਾਕਵਨੁਸੁਮੁਖਤਾ॥ਕਵਨੁਅੰਤਰਿ
ਬਹਰਿਜੁਗਤਾ॥ਕਵਨੁਸੁਆਵੈਕਵਨੁਸੁਜਾਇ॥ਕਵਨੁਸੁਰਿਤਭਵਣਿਰਹਿਆਸਮਾਇ॥
ਗਾ॥ਘਟਿਘਟਿਦਿਯੁਪਤਗੁਰਮੁਖਿਮੁਕਤਾ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਸਬਦਿਬੁਝੁਜਗਤਾ॥ਮਨਮੁਖਿ
ਬਿਨਸੈਆਵੈਜਾਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੁਸਮਾਇ॥੨॥ਕਿਉਕਰਿਬੋਲਹਿਬਾਹਸਪਨਿਖਾ
ਧਾ॥ਕਿਉਕਰਿਪੈਹਿਆਇਆਕਿਉਕਰਿਜਾਦਾ॥ਕਿਉਕਰਿਨਿਰਮਲੁਕਿਉਕਰਿਮੈਲਾ॥ਇ
ਤੁਭੀਚੀਨੈਸੁਗੁਰੁਭਾਖਾ॥॥੧॥ਦੁਰਮਤਿਬਾਦਸਬਦਨਿਖਾਧਾ॥ਮਨਮੁਖਿਖੋਈਐਆ
ਗੁਰਮੁਖਿਖਾਧਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੈਸੋਅੰਧੇਰਾਜਾਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਆ

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਦੀਜੈ ਬੰਧਾ॥ ਉਡੈ ਨ ਜੰਞ ਪਲੈ ਨਹ ਕਾਸੁ॥ ਸਾਹਾ ਜਲਉ ਜਲਾਇਆ ਜਾਸੁ॥ ਸਾਹਾ ਕਾਲੁ ਨ ਜੀਵਣ ਦੇਇ॥ ਸਾਹਾ ਕਾਲੁ ਨ ਮਾਰੈ ਮੇਇ॥ ਸਾਹਾ ਕਾਲੁ ਨ ਭੋਜਨ ਖਾਇ॥ ਸਾਹਾ ਕਾਲੁ ਨ ਕਾਪੜ ਪਾਇ॥ ਸਾਹਾ ਕਾਲੁ ਨ ਕਰੈ ਸੀਗਾਰੁ॥ ਸਾਹਾ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਵਣਹਾਰੁ॥ ਸਾਹਾ ਕਾਲੁ ਨ ਕਰੈ ਰਜਾਈ॥ ਸਾਹਾ ਕਾਲੁ ਨ ਕਰੈ ਲੜਾਈ॥ ਸਾਹਾ ਕਾਲੁ ਨ ਕਰੈ ਦੋਸਤੀ॥ ਸਾਹਾ ਕਾਲੁ ਨ ਕਰੈ ਦੁਸਮਨੀ॥ ਸਾਹਾ ਕਾਲੁ ਨ ਕਰੈ ਰਾਜੁ॥ ਸਾਹਾ ਕਾਲੁ ਨ ਕਰੈ ਪਾਜੁ॥ ਸਾਹਾ ਕਾਲੁ ਨ ਕਰੈ ਕੂੜੁ॥ ਸਾਹਾ ਕਾਲੁ ਨ ਕਰੈ ਸੂਰੁ॥ ਸਾਹਾ ਕਾਲੁ ਨ ਕਰੈ ਭੰਗੁ॥ ਸਾਹਾ ਕਾਲੁ ਨ ਕਰੈ ਰੰਗੁ॥ ਸਾਹਾ ਕਾਲੁ ਨ ਕਰੈ ਪਸਾਉ॥ ਸਾਹਾ ਕਾਲੁ ਨ ਕਰੈ ਚਾਉ॥ ਸਾਹਾ ਕਾਲੁ ਨ ਕਰੈ ਰੂਪੁ॥ ਸਾਹਾ ਕਾਲੁ ਨ ਕਰੈ ਕੁਰੂਪੁ॥ ਸਾਹਾ ਕਾਲੁ ਨ ਕਰੈ ਸੁਗੰਧ॥ ਸਾਹਾ ਕਾਲੁ ਨ ਕਰੈ ਦੁਰਗੰਧ॥ ਸਾਹਾ ਕਾਲੁ ਨ ਕਰੈ ਸੁਖੁ॥ ਸਾਹਾ ਕਾਲੁ ਨ ਕਰੈ ਦੁਖੁ॥ ਸਾਹਾ ਕਾਲੁ ਨ ਕਰੈ ਰੋਗੁ॥ ਸਾਹਾ ਕਾਲੁ ਨ ਕਰੈ ਸੋਗੁ॥ ਸਾਹਾ ਕਾਲੁ ਨ ਕਰੈ ਰਸ॥ ਸਾਹਾ ਕਾਲੁ ਨ ਕਰੈ ਕਸ॥ ਸਾਹਾ ਕਾਲੁ ਨ ਕਰੈ ਮਾਨੁ॥ ਸਾਹਾ ਕਾਲੁ ਨ ਕਰੈ ਅਭਿਮਾਨੁ॥ ਸਾਹਾ ਕਾਲੁ ਨ ਕਰੈ ਦਾਨੁ॥ ਸਾਹਾ ਕਾਲੁ ਨ ਕਰੈ ਇਸਨਾਨੁ॥ ਸਾਹਾ ਕਾਲੁ ਨ ਕਰੈ ਧਰਮੁ॥ ਸਾਹਾ ਕਾਲੁ ਨ ਕਰੈ ਕਰਮੁ॥ ਸਾਹਾ ਕਾਲੁ ਨ ਕਰੈ ਸੰਜਮੁ॥ ਸਾਹਾ ਕਾਲੁ ਨ ਕਰੈ ਭਰਮੁ॥ ਸਾਹਾ ਕਾਲੁ ਨ ਕਰੈ ਮੋਖੁ॥ ਸਾਹਾ ਕਾਲੁ ਨ ਕਰੈ ਪਰਮੋਖੁ॥ ਸਾਹਾ ਕਾਲੁ ਨ ਕਰੈ ਗੁਰੂ॥ ਸਾਹਾ ਕਾਲੁ ਨ ਕਰੈ ਪੂਰੁ॥ ਸਾਹਾ ਕਾਲੁ ਨ ਕਰੈ ਚੇਲਾ॥ ਸਾਹਾ ਕਾਲੁ ਨ ਕਰੈ ਅਹਿਲਾ॥ ਸਾਹਾ ਕਾਲੁ ਨ ਕਰੈ ਸਾਹੁ॥ ਸਾਹਾ ਕਾਲੁ ਨ ਕਰੈ ਵੇਸਾਹੁ॥ ਸਾਹਾ ਕਾਲੁ ਨ ਕਰੈ ਸਾਹਾ॥ ਸਾਹਾ ਕਾਲੁ ਨ ਕਰੈ ਲਾਹਾ

ਭਰਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਠਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਸਹਜ ਸੁਭਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਸਚੁ ਵਡਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਏ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੀਨ
ਖਾਵੈ ॥ ੨੪ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਲੈ ਸੁ ਜਨੁ ਪਰਧਾਨੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਵੇਦ ਰਹਸ ਧੁਨਿ ਗਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਉ ਭੰਜਨੁ ਪਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਲਿ ਕੀਰਤਿ ਪਰਗਾਸੀ ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਸਬਦੁ ਅਭਿਆਸੀ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਿ ਘਰੁ ਪਾਈ ॥ ੨੬ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਸ
ਗਿਰਾਸ ਸਮਾਲੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਰਿ ਪਰਾਵਾ ਹੋਵੈ ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਖੋਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚਿ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚਿ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ॥ ੨੭ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਵੇਪਰਵਾਹੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਜਾਤਾ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਦਾਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਧਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ
ਪਸਾਰੀ ॥ ੨੮ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਕਾਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਵਾਪਾਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਜਾਣੈ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਨੀਸਾਣੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਜਾਚੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ
ਸਮਾਚੈ ॥ ੨੯ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਕਰਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਧਰਣੀ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਕਾਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਵਾਪਾਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ
ਜਾਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਦਾਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਧਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਾਚੁ ਪਸਾਰੀ ॥ ੩੦ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਕਰਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਧਰਣੀ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਕਾਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਵਾਪਾਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ
ਜਾਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਦਾਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਧਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਾਚੁ ਪਸਾਰੀ ॥ ੩੧ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੀਧੇ ਸੇਤੁ ਬਿਧਾਤੈ ॥ ਓਨਿ ਕਾਢੇ ਦੁਇ ਕੁਲ ਤਾਰੇ
ਤਾਏ ॥ ਰਾਮ ਚੰਦਿ ਆਗਿਹ ਅਹਿਲਾ ਵਦਾ ॥ ਰੋਦ ਰਤੇ ਖਲ ਮਾਰਿ ਪਚਾਏ ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਜਾਗਿ ਇਹਿ ਪਾਰਿ ਤਰੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੀਰੇ ਤੇਤੁ ਸਮੁਦੇ ॥ ੪੭ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚੁਕੈ ਆਵ
ਜਾਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਗਹ ਪਾਵੈ ਮਾਣੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੰਚੇ ਖੇ ਪਛਣੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੰਘੈ ਸਾਗਰ
ਤਜਿ ਹਉਮੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਗਹ ਸਿਝਹਿ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੀ ਕਾਈ ॥ ੪੮ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਉਥੈ ਪਦ ਮਹਿ ਜਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ
ਸਮਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਸਚੁ ਵਡਾਈ ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਸਚੁ ਸਮਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਨਿਹਾਲੇ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਜਾਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਦਾਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ
ਸਭ ਧਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਪਸਾਰੀ ॥ ੩੨ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਕਰਣੀ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਧਰਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਕਾਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ
ਵਾਪਾਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਜਾਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਦਾਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਧਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਪਸਾਰੀ ॥ ੩੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ
ਸਭ ਕਰਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਧਰਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਕਾਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਵਾਪਾਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਜਾਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਦਾਤਾ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਧਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਪਸਾਰੀ ॥ ੩੪ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ
ਸਾਚੁ ਸਭ ਕਰਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਧਰਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਕਾਰ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਵਾਪਾਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਜਾਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ
ਸਭ ਦਾਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਧਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਪਸਾਰੀ ॥ ੩੫ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਕਰਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਧਰਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ
ਸਭ ਕਾਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਵਾਪਾਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਜਾਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਦਾਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਧਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਪਸਾਰੀ ॥
੩੬ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਕਰਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਧਰਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ
ਸਾਚੁ ਸਭ ਕਾਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਵਾਪਾਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਜਾਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਦਾਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਧਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਪਸਾਰੀ ॥
੩੭ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਕਰਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਧਰਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ
ਸਾਚੁ ਸਭ ਕਾਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਵਾਪਾਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਜਾਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਦਾਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਧਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਪਸਾਰੀ ॥
੩੮ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਕਰਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਧਰਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ
ਸਾਚੁ ਸਭ ਕਾਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਵਾਪਾਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਜਾਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਦਾਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਧਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਪਸਾਰੀ ॥
੩੯ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਕਰਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਧਰਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ
ਸਾਚੁ ਸਭ ਕਾਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਵਾਪਾਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਜਾਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਦਾਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਧਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਪਸਾਰੀ ॥
੪੦ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਕਰਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਧਰਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ
ਸਾਚੁ ਸਭ ਕਾਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਵਾਪਾਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਜਾਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਦਾਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਧਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਪਸਾਰੀ ॥
੪੧ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਕਰਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਧਰਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ
ਸਾਚੁ ਸਭ ਕਾਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਵਾਪਾਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਜਾਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਦਾਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਧਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਪਸਾਰੀ ॥
੪੨ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਕਰਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਧਰਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ
ਸਾਚੁ ਸਭ ਕਾਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਵਾਪਾਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਜਾਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਦਾਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਧਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਪਸਾਰੀ ॥
੪੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਕਰਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਧਰਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ
ਸਾਚੁ ਸਭ ਕਾਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਵਾਪਾਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਜਾਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਦਾਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਧਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਪਸਾਰੀ ॥
੪੪ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਕਰਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਧਰਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ
ਸਾਚੁ ਸਭ ਕਾਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਵਾਪਾਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਜਾਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਦਾਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਧਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਪਸਾਰੀ ॥
੪੫ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਕਰਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਧਰਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ
ਸਾਚੁ ਸਭ ਕਾਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਵਾਪਾਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਜਾਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਦਾਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਧਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਪਸਾਰੀ ॥
੪੬ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਕਰਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਧਰਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ
ਸਾਚੁ ਸਭ ਕਾਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਵਾਪਾਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਜਾਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਦਾਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਧਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਪਸਾਰੀ ॥
੪੭ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਕਰਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਧਰਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ
ਸਾਚੁ ਸਭ ਕਾਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਵਾਪਾਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਜਾਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਦਾਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਧਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਪਸਾਰੀ ॥
੪੮ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਕਰਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਧਰਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ
ਸਾਚੁ ਸਭ ਕਾਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਵਾਪਾਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਜਾਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਦਾਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਧਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਪਸਾਰੀ ॥
੪੯ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਕਰਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਧਰਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ
ਸਾਚੁ ਸਭ ਕਾਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਵਾਪਾਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਜਾਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਦਾਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਧਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਪਸਾਰੀ ॥
੫੦ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਕਰਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਧਰਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ
ਸਾਚੁ ਸਭ ਕਾਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਵਾਪਾਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਜਾਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਦਾਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਧਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਪਸਾਰੀ ॥
੫੧ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਕਰਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਧਰਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ
ਸਾਚੁ ਸਭ ਕਾਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਵਾਪਾਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਜਾਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਦਾਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਧਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਪਸਾਰੀ ॥
੫੨ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਕਰਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਧਰਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ
ਸਾਚੁ ਸਭ ਕਾਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਵਾਪਾਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਜਾਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਦਾਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਧਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਪਸਾਰੀ ॥
੫੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਕਰਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਧਰਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ
ਸਾਚੁ ਸਭ ਕਾਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਵਾਪਾਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਜਾਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਦਾਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਧਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਪਸਾਰੀ ॥
੫੪ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਕਰਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਧਰਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ
ਸਾਚੁ ਸਭ ਕਾਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਵਾਪਾਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਜਾਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਦਾਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਧਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਪਸਾਰੀ ॥
੫੫ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਕਰਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਧਰਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ
ਸਾਚੁ ਸਭ ਕਾਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਵਾਪਾਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਜਾਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਦਾਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਧਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਪਸਾਰੀ ॥
੫੬ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਕਰਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਧਰਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ
ਸਾਚੁ ਸਭ ਕਾਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਵਾਪਾਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਜਾਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਦਾਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਧਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਪਸਾਰੀ ॥
੫੭ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਕਰਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਧਰਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ
ਸਾਚੁ ਸਭ ਕਾਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਵਾਪਾਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਜਾਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਦਾਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਧਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਪਸਾਰੀ ॥
੫੮ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਕਰਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਭ ਧਰਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ
ਸਾਚੁ

ਆਵੈਜਾਵੈ ॥੫੬॥ ਸਾਚੁਵਖਰੁਧਨੁਪਲੈਹੋਇ ॥ ਅਪਿਪਤਿਰੋਕੇਤਾਕੋਜਾਇ ॥ ਸਚੁਜਿਨਾ ਸਚੁਵਾਪਾਰੁ ॥ ਤਿਨਾ ਕੀਕੀਅਤਿਰੈਨਿਨਾਹੋਇ ॥ ਜਹਦੇਖਾ ਤਹਨਦਿਆਸਾਸਾਇ ॥ ਨਾਨਕਬਖਸੀਲੇਪਤਿ ਸਚਭਾਇ ॥੫੭॥ ਸੁਸਬਦਕਲਾਦਾਵੁਸੁਕਵੀਐ ॥ ਐਸੇਜੋਤੁਤਰਗੀਐਭਵਜਲੁਭਾਈ ਸੰਗੀਵੈਸ ਤਅੰਗੁਲਵਦਾਈਕਹੀਐਮੋਤਿ ਸੁਕਹਯਵਨੁਅਧਾਗੈ ॥ ਬਿਖੇਖੇਲੇਐਸਾਮਾਇ ਗੁਰੁਵੈਕਥੁਕਹਿ ਅਲਖੁਖਖਏ ॥ ਸੁਤਿਸੁਆਸੀਸਚੁਨਾਕੁਪੂਣੈ ॥ ਆਪੇਜਾਨਸਾਝੂਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਖਬਦੇਸਾਰਿਵਣਾ ॥ ਐਸੇਦਾਨਆਪੇਬੀਨਾ ॥ ਪੂਰੈਭਾਗਿਸਾਸਾਏ ॥੫੮॥ ਸੁਸਬਦਕਥੁਨਿਰੰਤਰਿਵਾਸੁ ॥ ਅਲਖੁਪਾਂਨਹਦੇਖਤਰਾਸੁ ॥ ਪਵਣਾਪਾਣੀਨਿਵਾਸੁਅਕਲਾਕਥਣਾਜਾਈ ॥ ਨਹਦਿਖੈਕੋਸਾਬਦੁਪਛਾਣੈ ॥ ਵਾਸੁਪਾਈਨਿਵਾਸੁਅਕਲਾਕਥਣਾਜਾਈ ॥ ਨਹਦਿਖੈਕੋਸਾਬਦੁਪਛਾਣੈ ॥ ਭਰਮੁਗਵਾਏ ॥ ਤਨੁਮਨੁਨਿਰਮਾਲੁਨਿਰਮਲਬਾਣੀ ॥ ਮੰਨੇਵਿਚੁਰਵਿਰਹਿਸਮਾਏ ॥ ਸਬਦਿਵਿਚੁਰਵਿ ਸਾਗਰੁਤਰੀਐ ॥ ਇਤੁਗੁਣਨਾਮੁਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਚਿਹਗੁਵਰਸੁਪੀਛਹੁਈਆ ॥ ਆਇਅਨਦਸਦੂ ਪਛੁਣੋਨਾ ॥੫੯॥ ਏਹੋਸਤਅਗੁਣਵਾਈਅਉਧੂਸੁਨਸਚੁਅਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਬੋਲੈਤਤ ਬਿਰੰਚੈਚੀਨੈਅਲਖੁਅਪਾਰੀ ॥ ਇਹੁਗੁਣਮੋਟੈਸਬਦਦੁਆਇਤਾ ॥ ਅਨਿਚੁਕੈਅੰਕੁਨਾ ਗਿਰੈਈਕੁਜਾਇਤਾ ॥ ਤਾਮਿਨਘਰਿਵਾਜਾ ॥ ਇਹੁਮਨੁਪਾਇਆ ॥ ਆਪੇਆਪੁਖਾਇਤਾਮਿਨਮਾਖੁਧੰਧੈਵੇਧ ਵਤੁਵਜੀ

ਲਾਭੈ ॥ ਕਿਉਮੂਝਹਿਪਛੈਆਤਮੁਜਾਣੈ ॥ ਕਿਉਜਾਸਿਘਰਿਸਚੁਰਮਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪਤੀਐ ਚਤੁਖੇਵੈਉਨਮਨਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ੬੪ ॥ ਇਹੁਮਨੁਨੇਮਜਬਧੁਨਿਰਵੈਦੇਵੀ ॥ ਅਲੇਖੁਗੁਰ ਮੁਖਿਮੁਖੁਪ ਛਣਿਰਹੈ ॥ ਨਾਭਿਪਵਣੁਘਮਿਆ ਜਾਣਿਐ ਬੈਸੇਗੁਰਮੁਖਿਖੋਜਤਤਤੁਲਹੈ ॥ ਸਬਦੁਨਿਰੰਤਰਿਗਿਨਿਜਾਘਰਿ ਆਵੈ ॥ ਛਿਕਵਣਜੀਤਿਬੁਸਬਾਰਿਲਹੈ ॥ ਪਾਵੈਦੁਖ ਕੀਸਾਚੈਰੀਵਿਪਤਾਸਿਰਹੈ ॥ ਅਨਹਦਬਣੀਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣੀ ॥ ਬਿਚਲੈਕੈਅਗਬਾਵੈ ॥ ਨਾਨ ਕੁਐਸੇਸਚੁਸੁਰਤੇਪੈਸਾਚੈਸੋਪੈਰੰਗੁਕਬਹੁਨਜਾਵੈ ॥ ੬੫ ॥ ਨਾਇਚੁਰਿਚਵਦਦੇਖਨਜੋਤੀ ॥ ਤੀਰਥੁ ਅਨੁਕੈਠੈਰਹਤਾ ॥ ਨਾਭਿਕਮਲਆਸਬੰਧੁਨਤੋਤਾ ॥ ਪਵਨਕਵਨਘਰਿਸਹਤਾ ॥ ਗੁਪੁਨੰਤੋ ਰਖਸਾਈ ॥ ਤਾਸਬਦਿਕਲਭਿਵਲਾਈ ॥ ਕਤਹੁਬਿੰਦੁਕੀਮਤੀਪਾਈ ॥ ਤਿਕਿ ॥ ਤਿਨਿ ਪਾਈ ॥ ਵਰਸੁਤੇਖੁਅਸਗੁਪੁਨਜਾਪੀ ॥ ਕਿਉਕਰਿਜਾਪਾਸਿਸਾਢਾ ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੀਮਰਤੇਬੈਰਾਗੀ ॥ ਇਬਤਬਜਾਚੋਸਾਢਾ ॥ ੬੬ ॥ ਤਿਰਦੇਚੋਜਨਰੋਤੀ ॥ ਅਉਧੂਤਤੁਅਨੁਭੀਨਿਰਮੋਬੈਰਾਗੀ ॥ ਨਾਭਿਕਮਲਆਸਬੰਧੁਨਤੋਤਾਨਿਘਾ ॥ ਵਿਵਸਤਉਪਵਨੁਅਨਰਾਗੀ ॥ ਗੁਪੁਨੰਗੋਖਿਆ ਜਾਤਿਨਪੰਤੀਤਉ ॥ ਕੁਲੀਨਿਰਮਤਉਸਬਦੁਸਾਸੁ ॥ ਗਉਨੁਗਗਨੁਨਾਬਤਬਹਨਿਪੰਤੇ ਤਉਇਤੁਵਣਜੀਤਿ ॥ ਆਪੁਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਵਰਸੁਤੇਖੁਅਸਗੁਪੁਸੁਏਕੈਏਕੈਸਬਦੁਵਿਛੁ ॥ ਜਾਚਬਿਸਮੁਚਾਕੈਨਹੀਨਾਨਕ ਅਕਥਕਥਣੀ ॥ ੬੭ ॥ ਧਰੈਤੁਕਿਰੈਚਿਤਿਧਿਧਜਾਗੁਤਿਖ ਜੋਪੁਖਾਂਕਿਤੁਕਿਤੁਟੰਪੀਖਾਂਬਿਨਸਿਜਾਈ ॥ ਰਉਮੈਵਿਚੈਜਗੁਖੁਪਜੈਪੁਰਖਾਨੀਅਵਿਸ ਗਿਐਦੁਖੁਪਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਖੰਡੈਵੈਸੁਰਿਆਗਤੁਤੁਬੀਚਾਰੈਤਉਸਬਾਦਿਜਾਇ ॥ ਤ ਨੁਮਨੁਨਿਰਮਲੁਨਿਰਮਲਬਣੀਸਾਚੈਰਹੈਸਮਾਇ ॥ ਨਾਮੇਨਾਮਿਰਹੈਵੈਰਾਗੀਸਭ ਚੁਰੀਖ ਆਉਮੋਘਾਹੋ ॥ ਨਾਨਕਬਿਨੁਨਾਵੈਜਗੁਕਦੇਨਾਹੈਵੇਖਹੁਰਿਦੈਬੀਚਾਰੋ ॥ ੬੮ ॥ ਗੁਰਮੁ ਖਿਸਾਚੁਜਪਦੁਬੀਚਾਰੋ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਖਸਚਬਣਣਿਪਰਗਟੁਹੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਮਨੁਭੇ ਜੋਵਿਚਬਾਬੁਝੈਕੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਮਨਿਜਘਰਿਵਾਜੁਹੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਖਜੰਗੀਜੁਗਤਿਪ ਛਣੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਨਕਏਕੋਜਾਣੈ ॥ ੬੯ ॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਜੁਗੁਨਹੋਈ ॥ ਬਿਨੁਸਤਿ ਗੁਰਭੇਟਿਮੁਕਤਿਨਕਾਈ ॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਭੇਟਨਮੁਪਾਇਆਨਾਂਹੋ ॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਭੇ ਟੇਅਤਦੁਖੁਪਾਹਿ ॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਅਤਗਰਬਿਗੁਬਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕਬਿਨੁਗੁਰਮੁਝਆ ਜਨ ਮੁਰਾਂਹੋ ॥ ੭੦ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਮਨੁਜੀਤਾਜਮਕਾਲੁਮਾਗਿਬਿਦਾਗੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਦਰਗਹਜਾਣਆਵੈਜਾਗੈ ॥ ਗੁਰਮੁ ਖਿਜਗੁਜੀਤਾਜਮਕਾਲੁਮਾਗਿਬਿਦਾਗੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਦਰਗਹਜਾਣਆਵੈਜਾਗੈ ॥ ਗੁਰਮੁ

ਨਕਵਾਈਆਇ॥੧ਮਃ੨ ਨਾਨਕਮਨਿਦੀਕਬਿਰਹਿਕੇਰਹਿਆਸੀਸਹੁਨਦਰਿਕਿਰੇਹਿ॥ਆਪੇਪੀਸੇ
ਆਪੇਪਾਸੇਆਪੇਹੀਆਇਜੇਏਇਹਿ॥ਇਤੁਪੜਿਆਸਮਝਸਮਝਜੇਭੇਵੈਤੇਦੇਹਿ॥੨
ਪਉੜੀ ਦੇਖੀਤਿਸਨਿਟਿਉਪਾਈਅਨੁਸਭਕੁਪਿਕੀਮਆਵੈਜਾਇਜਾਸੀ॥ਆਪੇਵੇਖੀਖਵਿ
ਗਾਸਦਾਦੂਜਾਕੋਨਾਸੀ॥ਜਿਉਕੁਵੈਵਿਚਿਉਧੁਤੁਗੁਰਸਬਦਿਬੁਝਾਏ॥ਸਭਨਤੇਰਾਜੁਹੈ
ਜਿਉਠਵੈਤਿਵੈਚਲਾਏ॥ਤੂਪਰਖੁਜੋਵਡੇਮੰਨਹਿਕਿਆਕਿਸੁਆਖਿਸੁਣਾਈ॥੨॥ਸਲੋਕੁਮਃ੨
ਭਰੀਆਕੁਲਾਈਸਜੁਜਾਗੁਨਿਫਿਰਦੀਪਰਿਕਾਲਿ॥ਜੋਸਜਾਮੀਤਿਨਦੇਵਈਕਿਆਚਜੋਵੇਹਿ
ਸੁਨਾਲਿ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਰਿਰਹਾਈਐਅੰਤਰਿਸਾਂਤਿਹੋਇ॥ਨਾਨਕਘਰਿਬੈਠਿਆ
ਸਹੁਪਾਇਆਜਾਕਿਆਪਾਕੀਤੋਕਰਤਾਰਿ॥੧ਮਃ੨ ਧੰਧਾਧਾਵਤਰਦਿਨੁਗਇਓਰੈਣਿਵਿਗੋਇ॥
ਵਾਈਸੰਝੀਆਇ॥ਕੂੜੁਵਣੰਜਹਿਕੂੜੁਬੋਲਿਕੂੜੁਪੁਮਾਇਆਨਾਲਿ॥ਜਿਸਨੋਉਪਰਿਜਾਮਣੁਤੂਪੇ
ਦੂਜੈਭਾਇਪਤਿਖੋਇ॥ਤਰਿਆਸਾਕੁਦੇਨਚੇਤਿਓਫਿਰਿਆਵਣਜਾਣੁਹੋਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ
ਜੰਮਿਮਨਿਵੈਸੈਜਾਮਰੈਨਾਹੋਗਵਣੁਨਾਹੋਇ॥ਨਾਨਕਸਹਜੇਜੀਮਿਲੇਤੇਕਦੇਮਿਖਪਤਿਹੋਇ॥੨
ਪਉੜੀ ਇਕਿਆਪਣੀਸਿਫਤੀਲਾਇਅਨੁਦੇਸਤਿਗੁਰਮਤੀ॥ਇਕਨਾਨੋਨਾਭੁਚਬਾ
ਸਿਫਤੁਅਸਹਿਗੁਰਿਸਤੀ॥ਪਉਣਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰੁਕੀਅਕਰਿਛਗਤੀ॥ਏਨਾਨੋਛਡੁ
ਅਗਲਾਪੂਰੀਬਣਤਬਣਤੀ॥ਸਭੁਇਕੁਕਰਤਾਖੇਲੁਵਰਤਦਾਮੰਨੈਸੁਘਪਾਈ॥੩॥ਸਲੋ
ਕੁਮਃ ਕਥੀਰਾਕਸ ਛੁਟੀਆਅਕੋਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕੈਨਕੀਏ॥ਰਾਮਕਸਉਤਪਜਿਸਨੋਜੰਮਿਜੰ
ਵਿਐ॥੧ਮਃ੨ ਕਿਉਕਥਿਐਇਹੁਮਨੁਮਾਗੀਐਕਿਉਕਥੀਐਇਹੁਤਕੁ॥ਕਹਿਆਸਭ
ਦੁਨਮਾਨਈਹਉਛਡੈਨਕੋਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਉਛੁਟੈਜੀਵਨਮੁਕਤੁਤਦੇਹੋਇ॥ਨਾਨ
ਕਜਿਸਨੋਬਖਸੇਤਿਸੁਮਿਲੇਤਿਸੁਬਿਘਨੁਨਜਾਗੈਕੋਇ॥੧ਮਃ੨ ਜੀਵਤਾਮਰਣਾ
ਕੁਕੈਸੇਜੀਵਨਮੁਕਤਿਕਿਉਹੋਇ॥ਭੇਕਧਾਰਿਨਭਵਿਆਜੁਤਜੇਦਾਰੁਤਉਲਾਇਏ॥ਅਨਦਿਨੁ
ਗੁਣਗਾਵੈਸੁਖਸਹਜਿਰਿਖੁਤਵੈਜਾਇਆਨਾਮਤੇਰਾਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਜਾਕਉ
ਨਦਿਕਿਰੇਇ॥੨ਪਉੜੀ॥ ਦੂਜਾਭਾਉਮਚਾਇਓਨਿਤੈਗੁਣਵਰਤਦਾ॥ਭਰਮਾਵਿ
ਸਹੁਪਇਆਇਨਿਤਕਰੇਤਦਾ॥ਪੀੜਿਤਪਰਿਵੇਦਜਤਕੀਨਬੂਝਹਿਬੀਚਾ
ਰਾ॥ਸਭੁਕਿਛੁਤੇਰਾਖੇਲੁਹੈਤੂਸਿਰਜਣਹਾਰਾ॥ਜਿਸਭੁਖਾਵੈਤਿਸੁਬਧਖੀਐਜੈਭਾਵੈਤਿਸਾਚਿਸਭ
ਦਿਜਾਈ॥੪॥ਸਲੋਕੁਮਃ੨ ਮਨਕਾਭੂਲਾਭੂਲਤਾਪਸਾਦ
ਵੈਤਕੁਮੇਕੁਭਾਸਾਭਿਤੇਰਾ ਬਲਗਤੋ॥ਚਿਤੁਨਪਾਵੈਕਿਸੇਪਰਮਗਤਿਭੇਤੋ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਕਿ

ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ॥ ਸਨਕਸਨੰਤ ਸਨਾਤ ਅਖੰਡ ਪ੍ਰਤਾਪੈ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੨ ਸੰਤ ਪਾਜਿ ਇਉ ਤਜਿ ਖੁਆਲੇ ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰੂ ਸਬਦੁ ਸਮਾਲੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਇਹੁ ਤਪੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਖਟੇ ਦਰਗਹਿ ਮਾਣੁ ॥
ਪਉੜੀ ॥ ਗਤਿ ਦਿਨਸੁ ਖੁਧਾਇ ਅਨੁਸਾਸਨਾ ਕੀ ਵਰਤਣਿ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਘਰਿ
ਚਾਨਣਾ ਅਨੇਰੁ ਬਿਨਸਣਿ ॥ ਪੂਰਾ ਮੇਰੀ ਸਭਸਾ ਜੀ ਅਨੁਦਿਨੁ ਵਿਆ ਸਤੁ ਵਣਿਤਣਿ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ
ਆਪੇ ਆਪਿ ਪੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਿਫਤਿ ਭਣਿ ॥ ਸਬਦੇ ਹੀ ਜੀਵਣੁ ਪਈ ਸਚੈ ਆਪਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਪਾਸੋਂ
ਕੁ ਮਃ ੩ ਅਭਿਆਗਤ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀ ਅਜਿ ਜਿ ਨਕੇ ਚੀਤ ॥ ਮਿਤ ਭਰਮੁ ॥ ਤਿ ਸਦੈ ਦਿਤੜਾ
ਕਤੇ ਨੰਜੇ ਹਥ ਪਗ ਮੁਖ ॥ ਅਭੈ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਰਮ ਪਦੁ ਤਾ ਕੁ ਪੂਜਹੁ ਜਾਇ ॥ ਤਿ ਸਚੈ ਤੰਜਨੁ ਨਾ ਵਿ
ਰਖਣਾ ਏ ਕੀਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੨ ਅਭਿ ਆਗਤ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀ ਅਜਿ ਜਿ ਪਰਘਾ ਨੈ ਭੋਜਨੁ ਕਰੇਨਿ ॥
ਉਦਰੈ ਕੇ ਕਾਰਣਿ ਆਪੇ ਦੇਣਾ ਭਲੇ ਖਰਚੇਨਿ ॥ ਅਭਿ ਆਗਤ ਸੇ ਨਾਨਕਾ ਜਿ ਆਤਮ ਭਾਉ
ਤੁਟਾ ਕਰੇਨਿ ॥ ਕਾਇ ਅਭਾਉ ਤਾ ਨਿ ਸਹੁ ਆਪਣਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਢੁਕ ਕਰੇਨਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅੰਬਰੁ
ਧਰਤਿ ਵਿਛੋੜਿ ਅਨੁ ਵਿਚਿ ਸਚਾ ਆਸਣਾ ਉ ॥ ਪਰਮੁ ਦਰੁ ਸਚੋ ਸਚੁ ਜਿਸੁ ਵਿਚਿ ਸਚਾ ਥਾਨੁ ॥
ਸਭੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਖੁ ਵਰਤਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਚੀ ਜਾ ਉ ॥ ਸਚਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਤੁ ਸਚੁ ਬਹਿ ਜਿਸ
ਕੇਗਨਿ ਆ ਉ ॥ ਸਭੁ ਸਚੋ ਸਚੁ ਵਰਤਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਧਾ ਭਾਲਿ ॥ ੬ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੨
ਰੈਣਾਇ ਭੀ ਮਹਿ ਅਨਤੁ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤੀ ਵੇਨਾਇ ॥ ਭੈ ਦੇਖਿ ਚਲੈ ਆਪਣੈ ਚਲਤੀ ਲੇਖੈ ਜਾਇ ॥ ਜੈ
ਇਕਮਹਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਵੇਕਮੀ ਪਲੇਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ਸੋ ਜਨ ਚਲੈ ਭਾਇ ॥ ੧ ॥
ਮਃ ੨ ਸਜਣ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੇ ਵਿਛੜੈ ਚਿਤ ਚਲਉ ਮੈ ਨਾਲਿ ॥ ਬਿਨ ਨਾ ॥ ਰਸਨ ਰਸੰਤੀ ਸੁਨਜੀਵਾ
ਕਾਲਖ ਦੁਰਮਤਿ ਜਾਲੁ ॥ ਬੇ ਮੁਖਾ ਥੀ ਅਨਮੁਖ ਮੁਹੁ ਆ ਈ ਆਖੀ ਤੇ ਵਿਣਾ ॥ ਇਕ ਬਿ
ਤਰਿਖੇ ਨਾ ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਦਾਤਾ ਜਾ ਅਨ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਤਾ ਹੋਵੈ ਦਾਸਾ
ਦਾਸ ॥ ਤਾ ਅਗਨਿ ਚਿਤੁ ਨ ਜੋਵਈ ਕਰੇ ਸਾਂਤਿ ਗੁਰ ਕੁ ਕੀ ਕ ਬਚਿ ਨ ਛੋਡੈ ਪਾਸੁ ॥ ਜਿ ਉ ਜਲ
ਜਲਾ ਮਿਲਾਪੁ ॥ ਬਿ ਉ ਪਰਤੀਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜਿ ਚਿਰੁ ਮਹਿ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਰੇ ਕ ਕਾ
ਕਿਆ ਜੰਤੁ ਵੇਚਾਰਾ ਕਿ ਕਰੇ ਜਾ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੨ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੈ
ਨਾਮ ਕੀ ਨਾਮੁ ਨਿਵਾਸਿ ਅਤਾਹਿ ॥ ਸੀਗਾ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਬਦਿ ਮਰੁ ਭੈ ਗਾ ਸਿ ਆਤਾ ਸਭੁ ਪਿ ਆ ॥ ਭਰਮੁ
ਅਭਾ ਗਾ ਚੁਕਾ ਅ ਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰਾ ਗਾ ॥ ਸਦਾ ਰਵੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣਾ ਜੋ ਤੀਨਿ ਗਿ ॥ ਸ
ਨਮੁਖਿ ਸੀ ਗਾ ਨਾਮੁ ਜਾਣਿ ਨੀ ਨਾ ਸਿ ਨਾ ਸਮੁ ਸਕ ਤਾ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਈ ਕਬ ਹੀ ਗੁਰੁ ਕਰਿ ਹਿ ਨਿਤ
ਜੀ ਸੀ ਤੇ ਇਹੁ ਮਨੁ ॥ ਸੰ ਸਾ ਰੇ ਵਿਚਿ ਜੰਤ ਨ ਪਾਈ ਨਿ ॥ ਐ ਗਾ ਜਿ ਕੋ ਬੁਝੈ ਦੇ ਖ ਰਤ ਗੁ ॥ ਨਾ ਨ ਕ ਸ
ਚਾ ਇ ਪ੍ਰਭੁ ਵਿ ਚਿ ਹੈ ਜੰ ਸਾ ॥ ਚੌ ਥੇ ਪਦ ਮਹਿ ਆਪਿ ਪ ਖਾ ਇ ਅਨੁ ਸੋ ਕ ਗ ਨੀ ਜਿ ਆਪਿ ਕ ਰਾ ਏ ਕ ਰ
ਤਾ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੨ ਬਿਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸੇ ਵੇ ਸੋ ਤਿ ਨ ਆ ਵਣੀ ਦੁ ਜੀ ਨ ਨੀ ਜਾ ਇ ॥ ਜੇ ਵਜ ਤੇ ਰ ਨੀ
ਕੀ ਐ ਵਿ ਦੁ ਕ ਰ ਮ ਆ ਪਾ ਇ ਆ ਨ ਜਾ ॥ ਅੰ ਤ ਰਿ ਖੇ ਕੁ ਵਿ ਕ ਮੁ ਹੈ ਦੂ ਜੇ ਨਾ ਭਾ ਇ ॥ ਤਿ ਨ
ਜੀ ਅ ਮ ਰ ਨ ਚੁ ਕ ਈ ਜ ਉ ਮੈ ਵਿ ਚਿ ਦੁ ਖੁ ਪਾ ਇ ॥ ਜੀ ਨੀ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰ ਸਿ ਉ ਚਿ ਤੁ ਲਾ ਇ ਆ
ਸੁ ਖ ਲੀ ਕੈ ਈ ਨਾ ਹਿ ॥ ਤਿ ਨ ਜਾ ਅ ਕੀ ਤ ਲਾ ਬ ਨੋ ਵ ਈ ਨ ਚਿ ਇ ਦ ਖ ਸ ਜਾ ਹਿ ॥ ਨਾ ਨ ਕ ਗੁ ਮੁ ਖਿ
ਉ ਬੇ ਸ ਚੈ ਸ ਬ ਦਿ ਸ ਜਾ ਹਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪਿ ਆ ਲਿ ਪ ਤ ਪ੍ਰਭ ਸ ਦ ਬੇ ਹੈ ਤ ਰਿ ਪੈ ਸ ਤਿ ਧ ਵ
ਦੀ ॥ ਆਪਿ ਨਿ ਹ ਚ ਭ ਅ ਚ ਭੁ ਹੈ ਨੈ ਗੈ ਆ ਵ ਜਿ ਜਾ ਵ ਦੀ ॥ ਸ ਦ ਸ ਸ ਦ ਹਰਿ ਧਿ ਆ ਈ ਐ ਗੁ ਰ
ਮੁ ਖਿ ਸੁ ਖੁ ਪਾ ਵ ਦੀ ॥ ਨਿ ਜ ਘ ਰਿ ਵ ਸ ਜਾ ਪਾ ਈ ਐ ਸ ਚਿ ਸਿ ਛ ਤਿ ਸ ਜਾ ਵ ਦੀ ॥ ਜ ਚ ਗੁ ਹਿ ਰੀ
ਕੀ ਗੁ ਰ ਸ ਬ ਦਿ ਬੁ ਝ ਵ ਦੀ ॥ ੮ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੨ ਸ ਚ ਨਾ ਮੁ ਧਿ ਆ ਇ ਤੁ ਸ ਤੰ ਵ ਢ ਤੈ
ਸਚੁ ॥ ਸਚਾ ॥ ਸਨਕ ਪੁ ਕੈ ਮੋ ਜੋ ਬੁ ਹੈ ਸੋ ਭੁ ਪਾ ਏ ਸ ਚ ॥ ਕ ਥ ਨੀ ਬ ਦ ਨੀ ਕ ਰ ਤਾ ਉ ਭੈ ਨੈ ਕ ਖੁ ਪ ਬੁ ਝੈ
ਸਚ ॥ ਨਾ ਨ ਕ ਹ ਕੈ ਮੈ ਕਾ ਣੇ ਨੈ ਸੁ ਭ ਰ ਗ ਤੁ ਜੋ ਈ ਇ ਦ੍ਰੁ ਮੈ ਨੈ ਕ ਚੁ ਨਿ ਕ ਨ ॥ ੧ ॥ ਮਨੁ
ਖੋ ਇ ਨ ਜਾ ਣੀ ਓ ਨਾ ਅੰ ਦ ਰਿ ਕਾ ਮੁ ਕੋ ਯੁ ਅ ਪ ਕ ॥ ਜਿ ਇ ਥਾ ਉ ਕੁ ਬ ਾ ਉ ਨ ਜਾ ਣੀ ਓ ਨ
ਅੰ ਤ ਰਿ ਖੇ ਭੁ ਵਿ ਕ ਹੁ ॥ ਓ ਇ ਆ ਪੇ ਨੇ ਸੁ ਆ ਇ ਆ ਇ ਬ ਹਿ ਗ ਲਾ ਕ ਰ ਹੈ ਓ ਸ ਆ ਜ ਸ ਦੇ
ਗ ॥ ਆ ਐ ਗੈ ਦ ਗ ਮ ਤ ਜੋ ਖੇ ਮੰ ਗੈ ਐ ਆ ਸਿ ਖੁ ਆ ਗੁ ਰੀ ਚ ਪ ਡਿ ਕੁ ਵੈ ਸ ਾ ॥ ਇ ਕ ਕੁ ਵੈ ਖੇ ॥ ਆ ਭੁ ਕੇ
ਉ ਉ ਤੈ ਰੈ ਕੈ ਈ ਕ ਢ ਕੁ ਇ ਕ ਦੀ ਚ ਗੁ ॥ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰੁ ਮੈ ਖੇ ਤ ਾ ਸ ਬ ਤ੍ਰਿ ਪ੍ਰ ਾ ਏ ਸ ਭਿ ਕਿ ਖ ਹਿ ਖ ਸ ਦ
ਦ ਾ ਗੁ ॥ ਨ ਮੁ ਜ ਪੇ ਨ ਮੈ ਮੈ ਅ ਭ ਾ ਖੈ ਧ ਤਿ ਸੁ ਜ ਨ ਨ ਕ ਉ ਕ ਰ ਤੁ ਸ ਭ ਨ ਮ ਸ ਕ ਗੁ ॥ ਮ ਭੁ ਕੁ ਦ ਰੀ ਨੀ ਅ ਉ
ਤ ਗੈ ਅ ਨੁ ਜੀ ਪਿ ਨ ਮੁ ਤੈ ਆ ਸ ਚਿ ਆ ਗੁ ॥ ਜ ਨ ਨ ਨ ਕ ਜੋ ਸ ਦੇ ਏ ਉ ਚ ਭ ਤ ਰ ਹਿ ਸੋ ਜੀ ਵ ਉ ਦੇ
ਦ ਣ ਹਾ ॥ ੭ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁ ਝ ਕੁ ਵੇ ਭੁ ਦ ਤ ਨ ਨਿ ਕੇ ਸੁ ਆ ਖੀ ਖ ਸੁ ਣ ਣੈ ਐ ॥ ਗੁ ਰ ਮ ਮ ਸ
ਪਾ ਇ ਜੋ ਬ ਹੁ ਹੈ ਮੈ ਜਾ ਈ ਐ ॥ ਰ ਸ ਕ ਸ ਸ ਾ ਦ ਬ ਹ ਰਾ ਸ ਚੀ ਵ ਤੁ ਆ ਈ ਐ ॥ ਜੋ ਸ ਨ ਭ

ਮੁਖਿ ਨਖਹੀ ਮੈਲੁ ਘਣਾ ਤਿਥੈ ਧਾਤਾ ਆਸਣੁ ਮੁਖ ਵਰਮਿ ਦਿਵਹੀ ਜਾਗਨਜਣਨੀ ਤਿਨੀ ਜਾਨਮੁਰ
ਵਣਾ ਸਭੁ ਅਹਿ ਏਕੁ ਵਰਤਦਾ ਗੁਰਸਬਦੀ ਪਾਇਆ ਜਾਈ ॥੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਸੁ
ਪੁੰਦੇ ਜੰਮੁਣੇ ਮੁਰਖ ਕਾਕਦਾ ਮੁਰਖ ਖੋਕੇ ਕਿਆਣਾ ਮੁਰਖ ਖਕਥ ਰਦਾ ਮੁਰ
ਖੁ ਚੁਜੁ ਮੁਰਖੁ ਪੈਅੰਕਰੇ ਅਤੇ ਕਮੇਣ ਸਦਾ ਦੁਖੀ ਮਰਿ ਜਨਮਾ
ਭਿਖਿਆ ਭਾਖੈ ਕੁਲਿ ਕਿਤੁ ਸੰਜਮੁ ਰਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਸੁ ਕਰੇ ਵੀਚਾ ਚੁ ਖੁ ਖਿ ਆਖਿ
ਰਦਾ ਗਰਿ ਨਮੁ ਜੋ ਆਪਿ ਬੁਝੈ ਹੋਰਸੁ ਪਿ ਛੈ ਤੁ ਚ ਦੇ ਤੀ ਤਰਦਾ ਨਨਕ ਜੰਤਿ ਬੁਝੈ ਵੈ
ਕੰਜ ਦੇ ਇਸੁ ਸਰਦਾ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਰੇ ਮਨ ਬੁਟੀਐ ਸੇਖ ਸਹੀ ਹੋ ਖ ਖ ਭੁਮੰ
ਗਸੀ ਅੰਝੈ ਠਕ ਛਿ ਬਧੀ ॥ ਤ ਜ ਬ ਖ ਉ ਸਨਿ ਆਖੀ ਆ ਕੀ ਜਿ ਨ ਸ ਮੀ ॥ ਅ ਜ ਨ ਈ
ਖੁ ਡੇ ਸ ਤੋ ਸੀ ਆ ਇ ਤ ਈ ॥ ਆ ਵ ਣ ਜ ਣ ਜੁ ਨ ਸੁ ਵ ਈ ਭੋ ਵੀ ਗ ਲੀ ਛ ਜੀ ॥ ਕੁ ਵ ਨੀ ਖੁ
ਟੇ ਨਨਕ ਚੜਿ ਕਿ ਜਾ ਚਿ ਰ ਮੀ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ਤਰਿ ਕਾ ਸਭੁ ਸ ਗੋ ਰੁ ਪੈ ਤ ਰਿ ਭ ਵਿ ਰ ਤਿ ਆ ਸ ਤੁ
ਆਪੇ ॥ ਤਰਿ ਮੀ ਕੀ ਅ ਤਿ ਨਾ ਪ ਵੈ ਕਿ ਛੁ ਕ ਰ ਣ ਜਾ ਪੈ ॥ ਹੁ ਕ ਮ ਰ ਜਾ ਦੀ ਜਾ ਲ ਈ ਓ ਤ ਨਿ
ਗ ਤੀ ਲ ਪੈ ॥ ਸ ਭੁ ਅ ਨ ਤ ਨ ਤ ਰ ਮਿ ਆ ਤੰ ਇ ਆ ਅ ਪੈ ਕ ਗੁ ਵ ਪੈ ॥ ਸ ਭੁ ਕਿ ਛੁ ਪ ਕਿ ਕ ਖੇ ਲੁ ਜੋ ਜੁ
ਮ ਖੁ ਖਿ ਸੈ ਬੁ ਝ ਈ ॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਸ ਹ ਜ ਜ ਦਾ ਨ ਦੇ ਈ ਦੁ ਰੰ ਆ ਇ ਆ ਪ ਸ
ਮੁ ਰੰ ਵੈ ਘਾ ਮਿ ਆ ਇ ਆ ॥ ਅ ਜੇ ਜੁ ਰੰ ਵੈ ਡੀ ਖਿ ਆ ਖਾ ਇ ਆ ॥ ਐ ਸੀ ਦ ਰ ਗ ਹੀ ਮੇ ਲੋ ਸ ਜਾ ਇ ਰੇ
ਵੈ ਰ ਮੁ ਨਿ ਕ ਥਾ ਭਾ ਇ ਆ ॥ ਸੀ ਤ ਲ ਖ ਮ ਦੁ ਵਿ ਛੁ ਦਿ ਗ ਇ ਆ ॥ ਰੰ ਵੈ ਦ ਹ ਸਿ ਸੁ ਲੰ ਕ ਰ ਵ
ਇ ॥ ਜਿ ਨਿ ਸੀ ਤ ਆ ਦੀ ਤੁ ਉ ਗੁ ਦ ਇ ॥ ਰੰ ਵ ਦਿ ਪੰ ਰ ਵ ਰ ਤੇ ਅ ਜੁ ਰ ॥ ਜਿ ਨ ਕੇ ਸੁ ਆ ਮਿ ਰ ਤ
ਹ ਦੁ ਗੇ ॥ ਰੰ ਵ ਦੇ ਜ ਨ ਮੇ ਜ ਪ੍ਰ ਇ ਗ ਇ ਆ ॥ ਏ ਕੀ ਕ ਹ ਨਿ ਪ ਪੀ ਤ ਇ ਆ ॥ ਰੰ ਵ ਦਿ ਸੇ ਖ ਮਾ
ਇ ਕ ਪੀ ਗ ॥ ਅੰ ਤ ਕਾ ਖਿ ਸ ਤ ਲੇ ਭੀ ਦੁ ॥ ਰੰ ਵ ਦਿ ਰਾ ਜੇ ਕੈ ਨ ਪ ਦ ਇ ॥ ਘ ਰਿ ਘ ਰਿ ਸਾ
ਖਿ ਆ ਜਾ ਇ ॥ ਰੰ ਵ ਦੀ ਕਿ ਰ ਪ ਸੰ ਚ ਦਿ ਧ ਨੁ ਜਾ ਇ ॥ ਘ ਰਿ ਤ ਰੰ ਵ ਦਿ ਗਿ ਆ ਨੁ ਗ ਵ ਦੀ
॥ ਬ ਲੀ ਰੰ ਵ ਨੇ ਨ ਪ ਤ ਤ ਸ ॥ ਨਾਨਕ ਦ ਖੀ ਆ ਸ ਕੁ ਸੰ ਜ ਸ ॥ ਮੰ ਨੇ ਨ ਕੁ ਸੋ ਈ ਜਿ ਜਾ ਇ
॥ ਅ ਉ ਰੀ ਕ ਰ ਮ ਮ ਲੇ ਖੈ ਜ ਜਾ ਇ ॥੧॥ ਮਃ ੨ ਨ ਪ ਤ ਪ ਸ ਭੁ ਕਿ ਛੁ ਮੰ ਨਿ ਐ ਅ ਵ ਕ ਕਾ
ਸ ਤਿ ਬਾ ਦਿ ॥ ਨਾਨਕ ਮੰ ਨਿ ਆ ਮੰ ਨੀ ਐ ਬੁ ਝੀ ਐ ਗੁ ਰ ਪ ਰ ਸਾ ਦਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕ
ਇ ਆ ਪ ਸ ਪੁ ਰੰ ਮੇ ਪ ਕ ਰ ਤੇ ਲਿ ਖਿ ਪ ਪਾ ਇ ਆ ॥ ਸ ਭ ਮ ਹਿ ਗੁ ਪ ਤੁ ਵ ਰ ਤ ਦ ਗੁ ਰ ਮੁ ਖਿ ਪ
ਗ ਟ ਇ ਆ ॥ ਗੁ ਣ ਕਾ ਵੈ ਗੁ ਣ ਉ ਚੈ ਗੁ ਣ ਦਾ ਨਾ ਪਿ ਜਾ ਇ ਆ ॥ ਸ ਚੀ ਬਾ ਣੀ ਜ ਗੁ ਸ
ਰੁ ਮੋ ਭੀ ਮ ਲਾ ਇ ਆ ॥ ਸ ਭੁ ਕਿ ਛੁ ਅੰ ਧੋ ਆ ਪਿ ਨੈ ਆ ਪੇ ਦੇ ਇ ਵ ਰਿ ਆ ਈ ॥ ੧ ॥ ਸ ਲੋ

ਕੁ ਮਃ ੨ ਨਾਨਕ ਅੰ ਧੀ ਕਾ ਇ ਐ ਰ ਤ ਨ ਪ ਰ ਖ ਣ ਜਾ ਇ ॥ ਰ ਤ ਨ ਸਾ ਗ ਨ ਜ ਣ ਈ ਆ ਵੈ ਆ ਪੁ ਖ
ਾ ਇ ॥੧॥ ਮਃ ੨ ਰ ਤ ਨ ਕੇ ਮੀ ਗੁ ਪ ਬ ਖੀ ਰ ਤ ਨੀ ਖੋ ਈ ਆ ਇ ॥ ਵ ਖ ਰੰ ਤੇ ਵ ਣ ਜਾ ਕਿ ਆ ਦੁ ਹੰ
ਹੀ ਕ ਸ ਮਾ ਇ ॥ ਜਿ ਨ ਗੁ ਣ ਪ ਲੈ ਨ ਨ ਕ ਮਾ ਣ ਣ ਕ ਵ ਣ ਜਿ ਸੋ ਇ ॥ ਰ ਤ ਨ ਸਾ ਗ ਨ ਜ ਣ ਨੀ ਐ
ਜੋ ਵ ਤ ਰਿ ਲੀ ਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨ ਬ੍ਰ ਹ ਮ ਜੇ ਕਾ ਇ ਆ ਕੋ ਟੁ ਹੋ ਦ ਸ ਵੇ ਗੁ ਪ ਤੁ ਮੰ ਨੀ ਜੈ
॥ ਬ ਜ ਰ ਪਾ ਦ ਨ ਖੁ ਲ ਨੀ ਗੁ ਰ ਸ ਬ ਦਿ ਖੁ ਲੀ ਜੈ ॥ ਅ ਨ ਦ ਦ ਵ ਜੰ ਸੁ ਨਿ ਵ ਜ ਦੇ ਗੁ ਰ ਸ ਬ ਦਿ
ਸੁ ਣੀ ਜੈ ॥ ਤਿ ਤ ਪ੍ਰ ਮ ਤ ਹ ਅੰ ਤ ਰਿ ਚਾ ਨ ਣ ਕ ਰਿ ਭ ਗ ਤਿ ਮ ਭੀ ਜੈ ॥ ਸ ਭ ਮ ਹਿ ਏ ਕੁ ਵ ਰ ਤ ਦ
ਜਿ ਨਿ ਆ ਪੋ ਰ ਚ ਨ ਨ ਰ ਚਾ ਇ ਐ ॥ ੧੪ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੨ ਅੰ ਧੇ ਕੋ ਗੰ ਦਿ ਆ ਐ ਅੰ ਧਾ ਹੋ ਇ ਸੁ ਜਾ
ਇ ॥ ਜਿ ਨੈ ਇ ਸੁ ਜਾ ਪ ਨ ਨ ਕ ਸੰ ਕਿ ਚਿ ਉ ਉ ਝ ਰ ਪ੍ਰ ਪਾ ਇ ॥ ਅੰ ਧੇ ਏ ਤੇ ਨ ਆ ਖੀ ਅੰ ਜਿ ਨ ਮੁ ਖਿ ਲੀ ਇ
ਣ ਜਾ ਗਿ ॥ ਅੰ ਧੇ ਸੇ ਈ ਨ ਨ ਕ ਥ ਸ ਮ ਪ੍ਰ ਖੇ ਜਾ ਗਿ ॥੧॥ ਮਃ ੨ ਸਾ ਬ ਅੰ ਧਾ ਜੇ ਕੀ ਆ ਕ ਰੁ
ਜਾ ਖੈ ਜੋ ਇ ॥ ਜੋ ਆ ਜਾ ਣੈ ਤੇ ਤੈ ਵ ਰ ਤੈ ਜੋ ਸ ਉ ਆ ਖੈ ਕੋ ਇ ॥ ਜਿ ਥੈ ਬੈ ਸੁ ਵ ਸ ਤ ਨ ਜਾ ਪ ਈ ਆ ਖੈ
ਵ ਰ ਤ ਉ ਜਾ ਣੈ ॥ ਨ ਨ ਕ ਗਾ ਖ ਰੁ ਨਿ ਉ ਲ ਏ ਸੋ ਕੋ ਨ ਦ ਸ ਤੁ ਪ ਛਾ ਣੈ ॥ ੨ ॥ ਮਃ ੨ ਜੋ ਕਿ ਉ ਮੰ
ਧਾ ਆ ਖੀ ਜਿ ਪ੍ਰ ਕਾ ਸ ਪ੍ਰ ਅੰ ਧਾ ਹੋ ਇ ॥ ਨ ਨ ਕ ਕ ਖ ਮ ਨ ਬੂ ਝ ਈ ਅੰ ਧਾ ਕ ਹੀ ਐ ਸੋ ਇ ॥ ਚੋ ਪ ਡੀ
ਰੀ ॥ ਕਾ ਇ ਆ ਅੰ ਦ ਰਿ ਗ ਵ ਰੁ ਕੇ ਹੋ ਸ ਭਿ ਦਿ ਸੰ ਤ ਰ ਦੇ ਜਾ ॥ ਆ ਪੇ ਤ ਰੀ ਆ ਈ ਅ ਨੁ ਸ ਰ ਭੁ
ਧਿ ਪ੍ਰ ਵੇ ਸਾ ॥ ਆ ਪੇ ਸਿ ਨ ਪ ਟਿ ਸਾ ਜੀ ਅ ਨੁ ਆ ਪਿ ਪ੍ਰ ਗੁ ਪ ਤ ਭ ਵੇ ਸਾ ॥ ਗੁ ਰ ਸੇ ਵ ਤੇ ਜਾ ਣ ਦਿ ਆ ਸ ਚੁ ਪ
ਰ ਗ ਦੀ ਏ ਸਾ ॥ ਸ ਭੁ ਕਿ ਛੁ ਜਾ ਚੈ ਸ ਚੁ ਪੈ ਗੁ ਰ ਤੇ ਸੰ ਝੀ ਪਾ ਈ ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਸਾ ਵ ਣ ਰਾ
ਤਿ ਅ ਹਾ ਰੁ ਦਿ ਪ੍ਰ ਭੁ ਮੇ ਰੈ ਧੁ ਦੁ ਏ ਖੇ ਤ ॥ ਬ ਬੂ ਵ ਦ ਦੰ ਗੁ ਚੀ ਉ ਹ ਲੀ ਮ ਧੁ ਲੇ ਤ ॥ ਰ ਭੁ ਵੀ
ਚ ਕੁ ਵਿ ਕ ਸ ਮੰ ਜ ਕੁ ਮੀ ਖੇ ਪਾ ॥ ਨਾਨਕ ਲੋ ਬੈ ਮੀ ਗੈ ਐ ਅ ਉ ਤੁ ਜ ਨੇ ਦ ਜਾ ਈ ॥ ੧ ॥ ੧੭ ॥
ਭ ਉ ਭ ਉ ਪਿ ਏ ਵਿ ਤੁ ਪ ਦੀ ਸ ਭੁ ਸੰ ਤੋ ਖੁ ਬ ਦ ਲੇ ਦਾ ॥ ਹ ਲ ਭੁ ਲੇ ਮੀ ਚਿ ਤੁ ਚੇ ਤਾ ਦ੍ਰ ਦ ਖ ਸ ਜੰ
ਗੁ ॥ ਨ ਉ ਬੀ ਜੁ ਬ ਧ ਸੀ ਸ ਬੋ ਲ ਬ ਦੁ ਨੀ ਆ ਸ ਗ ਬ ਦੰ ਗ ॥ ਨ ਨ ਕ ਨ ਦ ਮੰ ਗ ਕ ਰ ਮੁ ਹੋ ਇ ਨ ਵ ਰਿ
ਸ ਗ ਭ ਵਿ ਜੰ ਗ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅ ਨ ਮੁ ਖਿ ਮੋ ਹੁ ਪ੍ਰ ਜੁ ਬਾ ਹੁ ਪੈ ਦੁ ਨੀ ਕ ਵਾ ਇ ਥ ਬੈ ਲੋ ॥ ਦੁ ਨੀ ਚੁ ਨਿ
ਸ ਦ ਦੁ ਖੁ ਪੈ ਗੈ ਤ ਨੀ ਗੁ ਵਿ ਐ ਲੋ ॥ ਗੁ ਰ ਮੁ ਖਿ ਧਿ ਆ ਈ ਐ ਮਾ ਥੈ ਤ ਤ ਕ ਰੰ ਦੈ ਲੋ ॥ ਅੰ ਤ ਰਿ ਪ
ਰ ਗ ਸੁ ਪ ਇ ਚ ਨ ਅ ਨ ਦ ਜ ਰਿ ਲ ਧਾ ਵੈ ਲੋ ॥ ਆ ਪੇ ਤ ਰਸੁ ਇ ਚ ਨ ਕ ਛੁ ਕ ਹ ਣ ਜਾ ਈ ॥ ੧ ॥
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਨਾਨਕ ਚਿ ਤਾ ਅ ਤਿ ਕ ਰ ਹੁ ਚਿ ਤਾ ਤੈ ਸ ਰੀ ਰੋ ਇ ॥ ਜ ਲ ਜਾ ਹਿ ਤ ਉ ਪ੍ਰ ਾ ਇ ਅ
ਨੁ ਤਿ ਨਿ ਰਿ ਮੰ ਜੇ ਦੇ ਇ ॥ ਛੇ ਖੇ ਪ ਟੁ ਨ ਚ ਲ ਈ ਨ ਕੋ ਕਿ ਰ ਸ ਕ ਰੇ ਗੋ ਇ ॥ ਸ ਭੁ ਦਾ ਖੁ ਭਿ ਨੋ ਵ ਈ ਨ ਕ
ਲ ਏ ਨ ਦੇ ਇ ॥ ਜੀ ਆ ਕਾ ਆ ਕ ਰੁ ਜੀ ਆ ਧਾ ਣ ਏ ਹੁ ਕ ਰੇ ਇ ॥ ਵਿ ਚੇ ਉ ਪਾ ਇ ਸਾ ਇ ਕ ਨ ਤਿ ਸ

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫

ਜੋ ਜਨ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਣੇ ਵਿਚਿ ਤਿਨ ਕੇ ਕਾਰਜ ਆਪਿ ਖਲੋਵੈ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸਭ ਆਸਾ ਪੂਰੀ ਕਰੇ ਦੁਖੁ ਨ ਕਬਹੂ ਹੋਵੈ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਸਭ ਜਗ ਊਪਰਿ ਜਿਨ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁ ਹੋਵੈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਏਹ ਜਿਤੁ ਜਪਿਐ ਸਭ ਪਤਿ ਹੋਵੈ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਜਾਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਹੋਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣਾ ਤਿਨ ਕਉ ਕੋਇ ਨ ਪੁਜਈ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਿਨੀ ਮਿਲਾਇਆ ਜਿਨ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਆਪਿ ਅਨੰਤੁ ॥ ਆਪੇ ਉਪਦੇਸ ਕਰਤੁ ਹੈ ਆਪੇ ਹੀ ਭਗਵੰਤੁ ॥ ਆਪੇ ਸਿਖ ਸੁਣਾਇਦਾ ਆਪੇ ਹੀ ਗੁਰੁ ਸੰਤੁ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਬਹਿ ਪੜਦਾ ਆਪੇ ਹੀ ਪੜਵੰਤੁ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਬਹਿ ਸੁਣਦਾ ਆਪੇ ਹੀ ਸੁਣਵੰਤੁ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਬਹਿ ਸਮਝਦਾ ਆਪੇ ਹੀ ਸਮਝੰਤੁ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਬਹਿ ਬੁਝਦਾ ਆਪੇ ਹੀ ਬੁਝਵੰਤੁ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਬਹਿ ਉਤਰ ਦੇਵੈ ਆਪੇ ਹੀ ਉਤਰ ਦੇਵੰਤੁ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਬਹਿ ਪੁਛਦਾ ਆਪੇ ਹੀ ਪੁਛਵੰਤੁ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਬਹਿ ਸਲਾਹਦਾ ਆਪੇ ਹੀ ਸਲਾਹੰਤੁ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਬਹਿ ਨਿੰਦਦਾ ਆਪੇ ਹੀ ਨਿੰਦਵੰਤੁ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਬਹਿ ਸੇਵਦਾ ਆਪੇ ਹੀ ਸੇਵਵੰਤੁ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਬਹਿ ਖੇਲਦਾ ਆਪੇ ਹੀ ਖੇਲੰਤੁ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਬਹਿ ਦੇਖਦਾ ਆਪੇ ਹੀ ਪੇਖੰਤੁ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਬਹਿ ਹਸਦਾ ਆਪੇ ਹੀ ਹਸਵੰਤੁ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਬਹਿ ਰੋਵਦਾ ਆਪੇ ਹੀ ਰੋਵੰਤੁ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਬਹਿ ਭੋਗਦਾ ਆਪੇ ਹੀ ਭੋਗੰਤੁ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਬਹਿ ਜੋਗਦਾ ਆਪੇ ਹੀ ਜੋਗੰਤੁ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਬਹਿ ਭਵਦਾ ਆਪੇ ਹੀ ਭਵਵੰਤੁ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਬਹਿ ਭਾਲਦਾ ਆਪੇ ਹੀ ਭਾਲੰਤੁ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਬਹਿ ਜਾਲਦਾ ਆਪੇ ਹੀ ਜਾਲੰਤੁ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਬਹਿ ਸਾਜਦਾ ਆਪੇ ਹੀ ਸਾਜੰਤੁ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਬਹਿ ਭੰਨਦਾ ਆਪੇ ਹੀ ਭੰਨਵੰਤੁ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਬਹਿ ਗਾਵਦਾ ਆਪੇ ਹੀ ਗਾਵੰਤੁ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਬਹਿ ਧਰਦਾ ਆਪੇ ਹੀ ਧਰਵੰਤੁ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਬਹਿ ਧਾਰਦਾ ਆਪੇ ਹੀ ਧਾਰੰਤੁ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਬਹਿ ਸਾਖੀਆ ਆਪੇ ਹੀ ਸਾਖੀਵੰਤੁ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਬਹਿ ਸੁਣਾਇਦਾ ਆਪੇ ਹੀ ਸੁਣਵੰਤੁ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਬਹਿ ਸੁਣਦਾ ਆਪੇ ਹੀ ਸੁਣਵੰਤੁ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਬਹਿ ਲਿਖਦਾ ਆਪੇ ਹੀ ਲਿਖਵੰਤੁ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਬਹਿ ਪੜਦਾ ਆਪੇ ਹੀ ਪੜਵ

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਅੰਦਰਹੁ ਅੰਨਾ ਬਾਹਰਹੁ ਅੰਨਾ ਅੰਨਾ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਜੇਹਾ ਬੀਜੈ ਸੋ ਲੁਣੈ ਕਰਤਾ ਭਉ ਫਲੁ ਖਾਇ ॥ ਜੇ ਸੁਤਿਆ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ਤਿਨ ਕੁਲਹਉ ਧੰਨੁ ਜਣੇਦੀ ॥ ਜੇ ਸੁਤਿਆ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ਤਿ ਸੁਖੁ ਪਲੁ ਜਾਣੈ ਨਿਦ ॥ ਜੇ ਸੁਤਿਆ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ਤਿ ਸੁਖੁ ਕਿਉ ਵਿਸਰੈ ਮਾਇ ॥ ਜੇ ਸੁਤਿਆ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ਤਿ ਸਦ ਕਰਣੀ ਸੁਖੁ ਸਾਇ ॥ ਜੇ ਸੁਤਿਆ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ਤਿ ਸਭ ਵਾਤ ਸੁਹਾਵੀ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਸੁਤਿਆ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ਤਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਵਰਤੈ ਸੋਇ ॥ ਜੇ ਸੁਤਿਆ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ਤਿ ਸਭ ਤੇ ਵਡਾ ਪਰਮੇਸਰੁ ਜਾਣੁ ॥ ਜੇ ਸੁਤਿਆ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ਤਿ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥੧॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਅੰਦਰਹੁ ਅੰਨਾ ਬਾਹਰਹੁ ਅੰਨਾ ਅੰਨਾ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਜੇਹਾ ਬੀਜੈ ਸੋ ਲੁਣੈ ਕਰਤਾ ਭਉ ਫਲੁ ਖਾਇ ॥ ਜੇ ਸੁਤਿਆ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ਤਿਨ ਕੁਲਹਉ ਧੰਨੁ ਜਣੇਦੀ ॥ ਜੇ ਸੁਤਿਆ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ਤਿ ਸੁਖੁ ਪਲੁ ਜਾਣੈ ਨਿਦ ॥ ਜੇ ਸੁਤਿਆ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ਤਿ ਸੁਖੁ ਕਿਉ ਵਿਸਰੈ ਮਾਇ ॥ ਜੇ ਸੁਤਿਆ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ਤਿ ਸਦ ਕਰਣੀ ਸੁਖੁ ਸਾਇ ॥ ਜੇ ਸੁਤਿਆ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ਤਿ ਸਭ ਵਾਤ ਸੁਹਾਵੀ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਸੁਤਿਆ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ਤਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਵਰਤੈ ਸੋਇ ॥ ਜੇ ਸੁਤਿਆ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ਤਿ ਸਭ ਤੇ ਵਡਾ ਪਰਮੇਸਰੁ ਜਾਣੁ ॥ ਜੇ ਸੁਤਿਆ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ਤਿ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥੧॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਅੰਦਰਹੁ ਅੰਨਾ ਬਾਹਰਹੁ ਅੰਨਾ ਅੰਨਾ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਜੇਹਾ ਬੀਜੈ ਸੋ ਲੁਣੈ ਕਰਤਾ ਭਉ ਫਲੁ ਖਾਇ ॥ ਜੇ ਸੁਤਿਆ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ਤਿਨ ਕੁਲਹਉ ਧੰਨੁ ਜਣੇਦੀ ॥ ਜੇ ਸੁਤਿਆ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ਤਿ ਸੁਖੁ ਪਲੁ ਜਾਣੈ ਨਿਦ ॥ ਜੇ ਸੁਤਿਆ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ਤਿ ਸੁਖੁ ਕਿਉ ਵਿਸਰੈ ਮਾਇ ॥ ਜੇ ਸੁਤਿਆ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ਤਿ ਸਦ ਕਰਣੀ ਸੁਖੁ ਸਾਇ ॥ ਜੇ ਸੁਤਿਆ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ਤਿ ਸਭ ਵਾਤ ਸੁਹਾਵੀ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਸੁਤਿਆ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ਤਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਵਰਤੈ ਸੋਇ ॥ ਜੇ ਸੁਤਿਆ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ਤਿ ਸਭ ਤੇ ਵਡਾ ਪਰਮੇਸਰੁ ਜਾਣੁ ॥ ਜੇ ਸੁਤਿਆ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ਤਿ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥੧॥

ਵਡਿਵਡਿਸਬਹੁਤੁਘਿਣਦੇਣੋ॥ਨਤੁਆਵੀਜੈਥੇਚਘਟਦੇ॥ਨਤੁਆਵਹਿਵਡਿਵਡਿਸੇਈ॥
ਗਣਿਨਾਈਐ॥ਨਤੁਆਵਹਿਵਡਿਵਡਿਸਿਧਰਤੀਧਾਈਐ॥ਨਤੁਆਵਹਿਵਡਿਵਡਿਕੀਤੈਸਿਆਣੈ॥
ਨਤੁਆਵਹਿਵਡਿਵਡਿਸਿਬਹੁਤਾਦਾਧੇ॥ਸਚੁਕਿਵੈਤੇਵਡਿਸਿਅਗਮਅਗੋਚਰਾ॥ਤੁਝੁਵਰਤੇਤੂੰ
ਵਸਿਤੁਰਾਤਾਤਣਤੇਰਾ॥੧॥ਸਲੋਕੁਮਃ੫ ਆਪੇਵੈਦਾਆਪੇਮਾਰਣਜਾਣੈਆਪੇਹੀਦੇਦਾਨੀ
ਅਖਦਖੁਥਾਈਣਾ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦਸਚੀਮੁਤਸੁਖਾਈਣਾ॥ਨਾਨਕਜਿਸੁਮਨਿਵੇਸਿਤਾ
ਕੋਸਭਿਚੁਖੀਮਦਾਈਣਾ॥੧॥ਮਃ੫ ਚੁਕੀਮੁਹਛੋਪੁਕੇਮੋਗੋ॥ਚੁਕਮੇਦੁਖੁਸੁਖੁਮਾਮ
ਕਰਿਸੋਗੋ॥ਚੁਕਮੇਮਾਮੁਜਪੇ॥ਚਿਨੁਗਤਿ॥ਨਾਨਕਜਿਸੁਨਾਹੁਵੇਦਾਤਿ॥ਚੁਕਮੀਮਾਸੁਕੁਮੀਤੀ
ਜੀਵੀ॥ਚੁਕਮੇਮਾਨਾਵਡਾਬੀਵੀ॥ਚੁਕਮੇਸੰਗਹਰਖਾਨੰਦਾ॥ਚੁਕਮੇਜਪੇਨਿਰੰਜਚੁਰਾਮਿ
॥ਚੁਕਮੇਆਵਣਜਾਣੁਰਹਾਏ॥ਨਾਨਕਜਾਕਉਤੁਠਾਤੀਆਏ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਤਉਚਿਤੁ
ਢਾਢੀਕੁਰਬਾਣੁਜਿਤੇਸੇਵਦਾਸੁ॥ਤਉਤਿਸੁਢਹਿਬਿਘਨਜਿਗਾਵੈਗੁਣਾ
ਧਨਾ॥ਸੋਢਹੀਯਨੁਧੰਨੋਜਿਸੁਭਾਵੈਨਿਰੰਕਾਰੁ॥ਢਹੀਭਗਤੁਜਿਸੁਸਚਦੁਆਰ
ਤੁਾ॥ਓਹੁਢਹਿਚਿਤਿਪੂਰਿਆਇਕਲੇਦਿਨਸੁਹੇਦਾ॥ਮੈਗੀਐਸੁਖਨਾਮੁਅਵੇਕਲੋ
ਹਿ॥ਕਪਾਟੁਭੰਨਿਜਾਨਸਚੁਰਜਾਗਿਵੈਯਥਾ॥ਸਿਢਹੀਗੁਣਵੰਤੁਜਿਸੰਪੂਰੀਆਗੁਣ
॥ਸਲੋਕੁਮਃ੫ ਐਸ੍ਰੀਭਬਾਣੀਐਸ੍ਰੀਮੁਖ ਐਸ੍ਰੀਵਾਕਿਨਕਉ॥ਮਨਿਚੀਨਿਪਰਮਗਤਿ
ਜਿਸਮਿਲਿਗਿਆਨਧਰਮਗੁਣਾਗਉ॥ਉਪਦੇਸੁਸੁਣਣੁਤਹਾਗੁਰਸੇਖਣੁਸਚਾਈਸੁਣਿ
ਉ॥ਜਨਮੁਪਦਾਬਸੁਸਫਲੁਜੋਇਮਨਮਹਿਰਿਦਾਧਿਆਇਉ॥ਸੁਖਸਹਜਆਨਦੁਘਣ
ਪ੍ਰਭੁਜਾਪਤਿਆਦਖੁਜਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਜਪਤਸੁਖੁਉਪਜੈਦਰਗਹਪਾਈਐਥਉ॥
੧ਮਃ੫ ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਈਐਗੁਰਮੁਖਾਤਿਦੇਇ॥ਤਾਣੈਜਪਤਪਸੰਜਮੋਕੁਲੈ
ਕਢਿਲੇਇ॥ਕੁਲੈਜਾਨਿਭਵਈਐਕਤੈਬਖਸਕਰੇਇ॥ਕੁਲੈਦੁਖਸੁਖਪੁਰਬਕੀਆ
ਨੈਕਰਮਕਰੇਇ॥ਕੁਲੈਮਿਟੀਸਾਜਿਕੈਕੁਣੈਜਾਤਿਧਰੇਇ॥ਕੁਲੈਭੰਗਗਵਾਇਦਰਤੇ
ਮਨਹਿਕਰੇਇ॥ਕੁਲੈਨਰਕਿਸੁਰਗਿਆਉਤਾਮੁਕੁਲੈਪਵਾਨਿਹੋਇ॥ਕੁਲੈਹੀਜਿਸੁਨ
ਗਤੀਜਾਏਨਾਨਕਵਿਗਲੇਹੋ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ਵਡਿਆਈਜਾਚੰਨਾਕੀਉਜੀਵਣੁ
ਨਿਸੁਣੇਪਾਪੁਸੁਪਰੇਤਅਗਿਆਨਉਹਾਗੇਇਕਖਣੇ॥ਦਿਨਸੁਹੇਤੇਨਿਤੇਸਾਸੁਉਜਾਸਾ
ਜਾਪੀਐ॥ਇਸਨਕੁਖਵਿਕਰਾਜਾਨਾਇਤੇਰੇਯਾਪੀਐ॥ਰੰਗੁਸੰਗੁਸੁਗੁਦਖੁਵੈਜੋਜਿਸੁ
ਉਮਨਿਵਸੈ॥ਤਿਸਹਰਿਪਰਾਪਤਿਭਾਲੁਜੋਗੁਰਸਬਦੀਲਸੈ॥ਖੰਡਬ੍ਰਹਮਅਨੰਤ

ਉਧਾਰਣਹਰਿਆ॥ਤੇਰੀਸੰਭਤਸੁਜਾਚੇਮੇਰੇਪ੍ਰਿਆਹਿਆ॥੧੨॥ਸਲੋਕੁਮਃ੫ ਅਤੁ
ਪ੍ਰਿਆਸਨਕਜੀ॥ਛਡਿਤੇਗਵਾਇਆਂਗਿਕਖੁਭੋਜੁਜੀ॥ਤਉਸੁਜਾਣਦੀਕੀਅਨਪਉ
ਦੀਅਉਤਸੁਥਿਨੁਅਚੁਨਜਾਣਦੀ॥੧ਮਃ੫ ਸਬੁਵਿਗਾਇਓਨਿਨਕਜੀਉਸਬੁਗਵ
ਦੀਜਾਂਹੈਪਉਮੁਉਭੁਝੋ॥ਹਭੇਸੁਪੁਣੇਚੇਵਤਨੁਜਾਮੇਸਜਣੁਝੋ॥੨॥ਪਉੜੀ
ਜਿਸੁਤੂੰਵਡਾਸਚਿਤਿਸੁਦਾਦੀਵਾਰਣੋ॥ਜਿਸੁਤੂੰਵਡਾਕਾਚਿਤਿਸੁਦੇਹਿਦਾਣੋ
ਜਿਸੁਮੀਹੁਆਪੁਗੁਰੁਸੁਸਮਰਥਾਰਣੋ॥ਜਿਸੁਨੋਖਾਏਸਚਿਤਿਸੁਜਨਸਮਾਲੇ
ਜਿਸੁਆਇਆਤਹਿਨਿਪਾਸੁਗੁਰੁਗੁਰਗਤਾਰਣੋ॥ਜਿਸੁਨੰਇਕੰਗੁਰੁਗਤਾਤੁਸੰਜਾਣੋ
॥ਓਹੁਸਭਨਾਕੀਰੇਣੁਬਿਰਮੀਚਾਰਣੋ॥ਸਭਤੇਰੇਚੱਜਾਵਿਡਾਣਸਭਤੇਰਾਕਾਰਣੋ॥੧੩॥
ਸਲੋਕੁਮਃ੫ ਉਸਤਤਿਨਿੰਦਾਨਕਜੀਮੋਹਰਵਞਈਛਡਿਮਾਇਆਤਰੁਕਿਵੁਤਿਆਗੈ
॥ਰਤੇਸਚਕੂੜਵੇਤਿਰੇਤਉਪੈਤੇਤੈਲਾਗੀ॥੧ਮਃ੫ ਫਿਰਦੀਫਿਰਦੀਨਾਨਕਜੀ
ਚੁਕਉਢਵੀਥੈਂਚਤੁਰਦਿਸਾਵਰਮੰਧਾ॥ਤਾਹਉਸੁਖੁਸੁਖਾਲੀਸੁਤੀਜਾਗੁਮੀਲਿ
ਸਜਣੁਮੋਥਧਾ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਸਭੇਦਖੰਤੀਥਜਾਤੁਧਾਰੁਭੁਲੀਐ॥ਜੇਕੀਤੁਲਿਲ
ਖਉਪਾਵਤਾਕਹੀਨਘੁਲੀਐ॥ਜਿਸੰਗੋਵਿਸੋਨਉਸੁਨਿਹਚਧਨੁਖੰਢਾਲੀਐ॥ਜਿਸੰਵਿਸ
ਰੋਸੁਨੀਹੋਢਾਲੀਐ॥ਜਿਸੁਖਸਮੁਨਆਵੈਚੀਤਿਤਿਸੁਜਨਮਡੰਢੁਦਇ॥ਜਿਸੁਖਸ
ਮੁਨਆਵੀਚੀਤਿਰਹੀਸੇਜਗਣੇ॥ਜਿਸੁਖਸਮੁਨਆਵੀਚੀਤਿਸੁਖੈਸਮੰਝਣੀਆ॥ਸੋਈ
ਲੋਚਨਜਗਿਜੀਨਿਨਾਉਵਿਸਾਰੀਆ॥੧੪॥ਸਲੋਕੁਮਃ੫ ਤੇਰੀਬੰਦਸਿਮੇਕਾਇਕਾ
ਠਤੂਨਾਨਕਮਨਿਤਨਿ॥ਧੰਨਿਧੁਮਾਈਤਿਸੁਪਿਤਾਵਿਚਿਲੇਜੋਮਿਲਿਤੁਛਣੀ
॥੧ਮਃ੫ ਪਾਉਸੁਹਾਵੇਜੀਤਉਪਿਰਿਜੁਲਦੇਸੀਸੁਹਾਵਣਚਲਣੀ॥ਮੁਖੁਸੁਹਾਵਾਜੀ
ਤਉਸੁਗਾਵੈਜੀਉਪਾਇਆਤਉਸਫਣੀ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਸਿਮਰਿਨਾਮੁਸਤਸੰਗਿ
ਮੰਗਿਲਹਾਵੀਆ॥ਪਰਕਾਰਹੰਆਬੰਧਾਸੁਬਹੁਰਿਨਧਾਵੀਆ॥ਬਿਨਠੀਦੁਰਮਤਿਦੁ
ਰਤੁਸੋਇਕੁਰਾਵੀਆ॥ਸੀਲਵੀਤੇਪਰਧਾਨਿਰਿਦੇਸਚਾਵੀਆ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਏ
ਕੁਇਕਰੰਗਿਤਾਵੀਆ॥ਮਨਿਚਰਸਮਨਕੀਧਿਆਸੁਚਰਣਦਸਾਵੀਆ॥ਜੰਞਾਜਣੀਸੰ
ਗਾਰੁਖਸੰਮਿਜਾਵੀਆ॥ਮਿਲੀਆਆਇਸੰਜੋਗਿਜੋਤਿਸੁਰਖਾਵੀਆ॥੧੫॥ਸਲੋ
ਕੁਮਃ੫ ਜਰਿਗੁਣਤੇਰੇਨਾਨਕਜੀਉਮੈਕੂਚੀਏਮੈਨਿਗੁਣਤੇਕਿਆਹੋਵੈ॥ਤਉ
ਜੇਵਡੁਦਤਾਸੁਨਕੋਈਜਾਚਕੁਸਦਜਾਚੈ॥੧ਮਃ੫ ਦੇਣਛਿੰ�जदरीਉਣ

ਨਾਨਕ ਵਰਤੇ ਇਕੁ ਇਕੋ ਇਕੁ ਤੂ ॥੨੨॥੧॥੨॥

ਕੀਅਤਿ ਕਿਸੈ ਨਾਹੀ ਤੇਰੀ ਮੀਤ ਦਾਤੇ ॥ ਗਤਿ ਕਰਿ ਗੀਤ ਕੁ ਅਬਾਹੁ ਅਥਾਹ ਅਗਣਤੁ ਤੂ ॥ ਨਾ
ਬਾਪਾ ਅਪੇ ਜਣਦਿ ਆਪੇ ਹੀ ਜਾਪਦਾ ॥ ਅਪੇ ਹੋਵਹਿ ਗੁਪਤੁ ਵਰਤਹਿ ਆਪੇ ਪਰਗਟੀਐ ॥
ਚਲਨੁ ਆਪੇ ਹੀ ਗਤਿ ਆ ਅਪੇ ਜੋਇ ਜੋਇ ਕਰਤੁ ਆਪੇ ਬੁਝਤ ਨਾਮੀ ਆਪੇ ਪੂਰੀਐ ॥
ਨਾਨਕ ਗਰਬ ਆਰਤ ਜਾਇ ਇਵੇ ਜਿਪੀਐ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਕਿਤੁ ਸਿਮਰਾਇ ਆਪੇ ਹੀ ਜਪਾਵਦਾ ॥
ਅੰਦਰੁ ਵਿਧਾਸਾ ਚਿਤਾ ਇਹ ਜਗਤੀ ਸਚੁ ਠਾਂਵਹੀ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ਮੂਹਹੁ ਤਿ ਜਿ ਸੁਖੁ ਦਾਈ ਦੀਰਤ ਤੰਗਿ ਚਲਾਇਲਿ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਰਲੇ ਪਾਈ
ਨੈਤਿ ਸੁਜਨ ਕੀ ਮਨ ਮੂਲ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ਅੰਦਰੁ ਵਿਧਾਸਾ ਚਿਤਾ ਇਹ ਜਗਤੀ ਸਚੁ ਠਾਂਵਹੀ ॥
ਨਾਨਕ ਗਰਬ ਆਰਤ ਜਾਇ ਇਵੇ ਜਿਪੀਐ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਕਿਤੁ ਸਿਮਰਾਇ ਆਪੇ ਹੀ ਜਪਾਵਦਾ

ਗਆਕਲੀਕੀਦਰਸਾਇਬਲਵੀਰੋਤਖਾਸਤੇਭੁੰਮਿਆਆਈ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਨਉਕਰਤਕਾਦਰੁਕਰੇਕਿਉਚੰਚਲੁਪੰਖੇਵੇਜੋਖੀਵਦੇ॥ ਦੇਖੁਨਾਸਤਿਭੈਣਤਭਰਵੈਪਰਾਂਗਤਿਦਸੁਮੀ
ਵੀਵਦੇ॥ਨਨਾਕੇਰਾਜੁਚਲਾਇਆਸਚੁਕੋਟੁਸਤਣੀਨੀਵਦੇ॥ਲਾਹਣੇਨਾਹਿਓਨੁਛਡੁਸੀਸਿਕ
ਸਿਸਿਫਤੀਆਂਮੁਖਿਪੀਵਦੇ॥ਅਤਿਰੂਪਅਤਾਤਦੇਵਦੀਪਤਗਿਜੰਗਿਪਰਾਕੁਏਜੀਅਦੇਦਾਨੁ
ਚਿਚੋਲੇਭਰਗਾਂਸੋਈਨਨਕਿਸਲਾਅਤਿਬੀਵਦੇ॥ ਸਹਿਟਿਕਾਦਿਤੰਸੁਜੀਵਦੇ॥੧॥ਜਾਣਣ
ਦੀਛੇਭਾਈਐਨਨਕਾਂਦੀਖਦੀਐ॥ਜਾਂਤਿਓਂਖਸੁਗਤਿਸਾਇਸਹਿਕਾਇਆਛੋਕਿਪਖਣਦੀਐ
॥ਝੂਲੈਬੁਛਡੁਨਿੰਞਨੀਮਾਲਿਤਖਤੁਬੈਠਗੁਰਵਰੀਐ॥ ਕਰਯਿਜਿਗੁਰਢੁਕਾਈਐਸਿ
ਲਜਿਗੁਅਭੁਣੀਚਵੀਐ॥ਫੇਗਰੁਚਖੇਗੁਰਸਬਦਿਦਰਿਤਿਟਿਨਆਈਖਵੀਐ॥ਖਰਚੇ
ਦਤਿਖਸੰਮਦੀਆਪਖਹਦੀਪੈਰੇਦਬਦੀਐ॥ ਤੈਵੇਂਸੋਢਤਿਖਸੰਮਦੀਨੁਝੁਅਗਜੁਚੁਰਾ
ਹੁਝਦੀਐ॥ਭਤਧੁਰਿਠੇਸਚੇਖਾਤਿਸਹਅਖੁਜਨਮਜਨਮਦੀਕਦੀਐ॥ਸਦੁਜਿਗੁਰਿਛੁਮਾ
ਇਆਕਿਉਏਦੁਚਲਜੁਹਦੀਐ॥ਪੁੜੀਕਚੁਉਖੁਸਨਪਾਂਲੈਬੰਕਰਿਪੀਗੁਰੈਨੁਸੁਦੀਐ॥ਦਿ
ਲਿਖੇਦੇਆਕੀਛਿਗਨਿਚੀਨਿਭਗੁਉਚਾਈਨਿਛਦੀਐ॥ ਜਿਨਿਆਖੀਂਸਈਕਰੇਜਿਨਿਕੀਤੀ
ਤਿਨੈਬਦੀਐ॥ਕਉਣੁਜਾਣੈਕਿਨੈਉਵਟੀਐ॥੨॥ ਜਿਨਿਕੀਤੀਸੋਆਨੰਦੁਕਰੇਸਭੁਜਿਵਹੋਯ
ਜੀ॥ਧਰਮਅਗਾਇਹੈਦੇਵਤਾਕੋਰਦਾਜੀ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਅਖੈਸਚਸਬਦੋਸਾਬਤੋਹੈ
ਦਰਗਹਜੀ॥ਗੁਰਅੰਗਦਦੀਦੰਮਿਫੇਰੀਸਚੁਕਰਤੈਵੀਧੈਬਹਜੀ॥ ਨਸਕੁਕਥਾਇਆਪਣਾ
ਕਥਿਆਥੋਤਖਤੁਬੈਠਾਸੋਭਾਜੀ॥ ਦਰਗੁਜੋਵਉਮਤਿਖੜੀਮਸਕਲੇਹੋਈਜੀਗਾਜੀ॥ਦੀਦ
ਰੇਵਸਖਸੰਮੈਦੇਨਾਇਸਚੈਬਖਣੀਜਾਜੀ॥ ਬਲਵੰਡਖੀਵੀਨੈਕਜਨਜਿਸੁਬਹੁਤੁਛਡਿਉ
ਰਾਜੀ॥ਵੀਗਲਿਲਉਤਿਵੰਡੀਐਰਸੁਮੀਖੀਤਿੰਪਿਆਜੀ॥ ਗੁਰਸਿਖਬੋਲਸੁਖੀਰਾ
ਜੀ॥ਪਏਕਚੁਝੁਖਸੰਮਨਾਇਜੰਪਾਜਾਮਦੀਪਾਜੀ॥ਸਤਖੀ
ਵੀਸਤੁਸੋਇਜਿਨਿਗੰਇਉਠਣੀਜੀ॥੩॥ ਤਿਰਿਚਿਰੀਗਵਣਈਐਦੁਨਿਆਈਆਂਖੈਕਿਥੈ
॥ਨਨਕਦੀਸਹਿਜਿਜੀਅਖੁਉਚਹਦੀਵੈਦੁਵਿਗਿਕਿਥੈ॥ਆਧਣਆਧਰਬਤੁਕਰੀਐ
ਬਾਸਕੁਸਬਦੀਦੇਵੜਿਕਿਥੈ॥ ਚਉਚਹਤਨਨਿਕਾਲਿਅਨੁਕਰਿਅਵਗਉਣੁਚਲਕਿ
ਨੁ॥ਕੁਦਰਤਿਆਹੈਵੇਖਾਜੀ॥ਨਜੁਜਿਣਿਐਵੜੀਪੜਿਠਿਣਕਿਥੈ॥ਲਬਣੈਧਰਿਬੰਨ੍ਹ
ਕੁਜਿਕਿਅ ਸਮਾਂਨਿਕਿਆਵਾਛਿਕਿਥੈ॥ ਜੋਤਿਸਮਾਣੀਜੋਤਿਮਾਹਿਆਪੁਆਪੁਪਸੇਤੀ॥
ਸੁ
ਕਿਥੈ॥ਸਿਖਾਪੁਣੈਖੰਖੈਕੇਸਠੁਆਤਿਵੇਖਹੁਜਿਕਿਥੈ॥ ਜੰਜੁਧਤੁਭਲਣਈਕਿਥੈ॥

੪॥ਹੋਰਿਵਞਾਇਐਹੋਰੁਆਇਸਤਿਗੁਰਿਖਾਚੁਗੁ॥ ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਨਾਲਿਤੁਧੁਹੋਰੁਮੁਚਗ
ਗੁਗੁ॥ਬਹੁਦਿਣਲੰਘਆਣਸਾਜਿਓਪਾਣੀਚੁਗੁ॥ਵਿਗੈਐਦਰਗਹਗੁਰੀਕੁਦਰਤੀਨੁਗੁ॥
ਜੇਤੁਸੁਬਥਲਭਈਤੁਝੈਪ੍ਰਿਉਗੁਰੂ॥ ਨਉਨਿਧਿਸਮੁਨਿਧਨੁਲੈਤੁਧੁਵਿਚਿਨਾਮੁ
ਦਤੋਗੰਜਕਰੇਸੰਵੈਵੈਚੁਗੁ॥ਨੇੜੈਦੇਸੈਆਤਲੇਕੁਤੁਧੁਸੁਝੈਚੁਗੁ॥ਛੋਕਿਵਞਾਇਐਛੋਕ
ਆਣਿਸਤਿਗੁਰਿਖਾਚੁਗੁ॥੫॥ ਸਹਿਕਾਸੋਬੈਠਣਸੋਈਦੀਬਣੀ॥ਪਿਖੁਦਦੇਜੋਵਿਯੋਵ
ਤਧਰਵਣੀ॥ਜਿਨਿਬਾਸਕੁਨੇਵੈਘਤਿਆਕਸਿਨੇਪੀਤਣੀ॥ਜਿਨਿਸਮੁਦੁਵਿਗੋਇਆਸ
ਲਿਮੁਅਧਾਣੀ॥ਚਉਦਹਤਨਨਿਕਾਲਿਅਨੁਕੀਤੁਨੁਥਣੀ॥ਘੜਕੀਤੋਸਜਾਦਹਤੁ
ਕੀਖਿਆਣੀ॥ਧਣਖੁਚਰਾਇਓਸਤਦਾਜਸਹੰਦਾਭਣੀ॥ਕਾਲੋਵਿਚਿਧੂਅੰਧਾਸਾਹ
ਵੇਆਕਤਣੀ॥ਸਤਪੁਤੇਤੁਜ ਆਇਓਸਤਦੁਛਵਣੀ॥ਨਿਤਰੰਸਈਤੁਗੰਐਪਿਖੁਓਦਖ
ਣੁ॥ਚਾਕਰੁਰੰਡਾਬੁਢੀਥੰਸੁਅਨਮਹੋਸਬਦੁਪਾਰਵਣੁ॥ਆਵਗਾਉਣੁਨਵਿਰਿਬੰਕਰਿਨਚੀ
ਨੀਸਣੁ॥ਅਉਤਰਿਆਅਉਤਾਗੁਲੈਸੰਪੁਖੁਸੁਜਣੁ॥ਝਖਵਿਵਉਨਰੁਭਲਈਪਾਰਬ
ਤੁਮੋਸਣੁ॥ਜਾਣੈਵਿਰਖਾਜੀਅ ਕੀਜਣਈਪ੍ਰਭੁਜਣੁ॥ਕਿਆਸਾਲਾਹੀਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹਾਂ
ਤੁਬੁਧਾਵੁਸੁਜਾਣੁ॥ਦਸੁਜਿਸਤਿਗੁਰਭਵਸੀਸੋਸਤੇਦਣੁ॥ਨਨਕਾਂਦਛਡੁਸੁਸਿਰਿਉ
ਅਤਿਹੋਰਣੁ॥ਸੋਈਦਿਸੈਜੋਬੇਹਣਸੋਈਦੀਬਣੁ॥ਪਿਖੁਦਦੇਜੋਵਿਯੋਵਤਧਰਵਣੁ॥
ਧੰਧੈਧੰਧੁਸਦਾਸਚੁਗੁਜੀਨੋਸਿਰਿਆਤੈਸਵਾਰਿਆ॥ਪੂਰੀਹੋਈਕਰਮਾਤਿਆਪਸਿਰਜ
ਣਹਾਰਿਆ॥ਜਿਖੀਐਤੈਮੰਗਤੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਕਰਿਨਮਸਕਾਰਿਆ॥ਅਟਭੁਅਥਾਹੁਐ
ਤੈਬੁਤੁਝੈਅੰਤੁਨਪਾਵਾਰਿਆ॥ਜਿਮੀਤੁਸੋਇਅਭਉਕਰਿਸੇਤੁਧੁਪਾਰਿਉਤਾਰਿਆ॥ਲ
ਖੁਖੁਕਾਖੁਕੋਟੁਧੰਮੇਹੁਆ॥ਭੈਕਦੇਤੁਧੁਸਧਾਰਵਾਰਿਆ॥ਧੰਨੁਸੁਤੇਨਾਮੁਤੈਸਚੁਤੇਰਾਪੈਸ
ਕਥਿਆ॥ਨਨਕੁਤੁਲਦਾਲਣਤੁਹੈਗੁਰੁਅਗਮੁਵੀਚਾਰਿਆ॥ਗੁਰੁਤੁਠਾਰਤੈਮਨੁਸਾਧਾਰਿਆ
॥੬॥ ਚਾਰੇਜਾਗੇਚਹਜੁਗੀਪੰਚਾਇਣਜਾਗੇ॥ਆਪੇਆਪਿਨੈਆਪੁਸਾਜਿਚਲਤੁਆਪੇਰਚੈ
ਸਿਖਲੈਆ॥ਆਪੇਪੰਚਟੀਕਵਾਆਪਿਆਪਿਪਾਇਖਣਹਾਰੀਆ॥ਸਭਉਤਿਆਵ
ਣਜਾਵਣੀਐਪੰਚੀਨਵੀਨੀਐ॥ਤਖਤਿਬੈਠਾਅਵਰਜਨਗੁਰੂਜਾਤਿਗੁਰਕਾਪੀਐ॥ਚੰਦੋ
ਆ॥ਉਗਵਣਹਾਰੁਤੇਆਥਵਣਹਾਰੁਚਹੁਚਕੀਕੀਅਨੁਭਾਇਆ॥ਜਿਨੀਗੁਰੂਨੁਸੇਵਿਆ
ਨਸੁਖਾਪਾਇਆਓਮਾਹਾ॥ਦੂਜੈਚਉਣੀਚਕਿਆਤਿਸਚੈਕਾਸਚਾਢੰਮਾਹਾ॥ਚਾਰੇਜਾਗੇਚ
ਹੁਜੁਗੀਪੰਚਾਇਣਜਾਗੇਆ॥੮॥੧॥

ਕਬੀਰਜੀਉ॥ ਕਾਇਆਕਲਾਕਾਜੀਨੈਕਾਲਨਿਮੇਲਉਗੁਰਕਾਸਬਦੁਗੁਰੁਬੀਨੁਜੋ॥
ਵਿਸਨਕਾਮੁਕੋਧੁਮਦਅਤਸਗਕਾਟਿਕਾਟਿਕਸਬੁਦੀਨੁਹੋ॥੧॥ਕੋਈਜੋਹੈਜੋਸੰਤੁਸਹਜਸੁਖਅੰਤਰਿ
ਜਿਸਕਉਜਪਤਪੁਦੇਉਦਖਾਈਗੈ॥ਏਕਚੁੰਦਕਰਿਤੁਮਨੁਦੇਵਉਜੋਮਦਦੇਇਬਲਾਈ
ਗੈ॥੧॥ਰਹਉ॥ਭਵਨਚਤੁਰਦਸਕਤੀਕੀਨੀਵਾਸਾਮਗਨਿਤਨਿਜਾਗੈ॥ਮੁਦ੍ਰਾਮਦਕਾਮ
ਤਜਯੁਨਿਭਾਗੀਸੁਖਮਨਪੰਚਜਗੈ॥੨॥ਤੀਨਿਛਾਕਤੇਨਮਸੁਤਿਚਿਸੰਜਮਅਗਵਿਸਾਸੀ
ਗਜੈਦੇਖੈਉ॥ਸੁਰਤਿਪਿਆਲਾਸੁਧਾਰਸੁਅੰਮੀਖਤੁਏਹੁਮਹਾਰਸੁਪੀਉ॥੩॥ਨਿਭਉ
ਰਚੁਐਅਤਿਨਿਰਮਲਾਇਹਰਜਮਨੁਆਵਤੈਗੈ॥ਕਹਿਕਬੀਰਸਗਲੋਆਦਛੁਡੈਇਹੀ
ਮਹਾਸੁਖੁਸਾਚੈਗੈ॥੪॥੧॥ਰਾਮਕਲੀ॥ ਗੁਰੁਕਗਿਆਸੁਧਿਆਨੁਕਗਿਮਨੁਅ
ਭਉਤਉਠੀਅਨਧਾਰਾ॥ਸੁਖਮਨਨਾਰੀਸਹਜਸਮਾਨੀਪੀਵੈਪੀਵਨਹਾਰਾ॥੧॥ਅਉਧੂ
ਗਮਨੁਮਤਵਾਰਾ॥ਉਨਮਦਚਢਾਮਦਨਸੁਚਖਿਆ॥ਇਭਵਨਤਇਆਖੁਜੀਆ॥
॥ਰਹਉ॥ਦੁਇਪੁਰਜੋਰਿਸਾਈਕੁਠੀਪਾਂਉਅਨਸੁਤਕਬੀ॥ਕਮੁਕੁਧੁਦਇਕੀਜੋ
ਏਤਾਛੁਟਿਗਈਜੀਜਾਗੀ॥੨॥ਪ੍ਰਗਟਪ੍ਰਗਾਸਿਗਿਆਨਗੁਰਗੰਮੀਮਤਸਤਿਗੁਰਤੇਸੂਪੀ
ਪਾਈ॥ਦਾਸੁਕਬੀਰੁਤਾਸੁਮਮਦਾਤਾਉਚਕਿਨਕਥਜਾਈ॥੩॥੨॥ਰਾਮਕਲੀ॥

ਤੂੰਮੋਹੋਕੁਪਰਬਤਸੁਆਮੀਓਟਗਹੀਓਤੇਰੀ॥ਨਾਤੁਮਾਰੁਜਪਾਹਮਗਿਰਤੇਗਢੀ
ਲੀਨੀਜਰਿਮੇਰੀ॥੧॥ਅਬਤੁਮਬਹਰਾਘਵਕਬਹਤੁਪੀਤੁਪੀ॥ਹਮਤੁਅਪਰਾਦਸੁਖੀਸਦੈ
॥ਰਹਉ॥ਤੋਰੇਭਰੋਸੇਮਗਹਰਬਾਸਿਓਮੋਰੇਤਨਕੀਤਪਤਿਬੁਡਾਈ॥੧॥ਤਿਲੋਦਸਸ
ਅਗਹਰਧਾਇਓਓਹਿਨਿਕਾਸੀਛਸੇਆਈ॥੨॥ਜੋਜਾਮਾਗਹਰੁਤੋਸੀਕਾਸੀਹਮਐਕੋਜਾ
ਨੀ॥ਹਮਨਿਦਯਨਾਜੋਉਇਹੁਮਨੁਪਾਇਆਮਰਤੇਨਹੁਦਿਯਮਾਨੀ॥੩॥ਕਰਪਤਿਰਾਖੁਗੁਰਿ
ਖੋਤੇਪਾਏਸਿਰੁਰਾਖਿਓਅਪਨੈਨਗੀ॥ਅਨਕੀਕਿਰਤਿਗੀਬਜਾਈ॥੪॥ਪਤਿਰਾਤੁਰੇਹੈ
ਅਤਰੀ॥ਕਹਤਕਬੀਰੁਸੁਨਹੁਰੇਸੰਤਹੁਯਹਮੁਦਾਇਆਕਰਿਬਾਚੀ॥੫॥੩॥ਰਾਮਕ
ਲੀ॥ ਕਵਨਕਾਜਸਿਰਜੇਜਗਬੀਤਰਿਜਨੀਐਕਵਨਛਲਿਪਾਇਆ॥ਭੂਵਨਿਧਿਤਰ
ਨਤਾਸਨਚੈਂਤਾਮੀਨਿਏਕਨਿਮਖਨਾਇਘ੍ਰਮਨੁਬਾਇਆ॥੧॥ਗੋਬਿੰਦਐਸੋਜੋਅਪਰਾਧੀ॥
ਜੋਨਿਮੁਭਿਜੀਉਪ੍ਰਿਭੁਸੁਆਦੀਆ॥ਤਿਸਕੀਭੂਖੁਗਈਨਹੀਜਾਧੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਰ
ਧਨਪਰਤਨਪਰਤੀਨਿੰਦਾਪਰਅਪਬਾਦੁਨਛੂਟੈ॥ਆਵਗਵਨੁਨਹੋਤੁਤੇਹੋਮਨਿਠੁਨਿਇਹੁ

ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਅਗਨਿ ਤਤੁ ਬੂਝੈ ਹੋਨਾ ਜਾਇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਗਾਈਐ ॥ ਇਹੁ ਸਿਮਰਣੁ ਸਭ ਤੇ ਊਤਮੁ ਕਾਈਐ ॥ ੬ ॥ ਸਦ ਦਾਸਦ ਸਿਮਰਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਜਾਗਿ ਸਮਾਤਿ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਇਹ ਮਤਿ ਪਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਕਰਮਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਸੁ ਤਾਈਐ ॥ ੭ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਅਗਨਿ ਤਤੁ ਬੂਝੈ ਹੋਨਾ ਜਾਇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਗਾਈਐ ॥ ਇਹੁ ਸਿਮਰਣੁ ਸਭ ਤੇ ਊਤਮੁ ਕਾਈਐ ॥ ੮ ॥ ੪ ॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬੰਧਚਿ ਬੰਧ ਧਨੁਪਾਇਆ ॥ ਮੁਕਤੇ ਗੁਰਿ ਆਖਾਇਆ ॥ ਤੁਟੇ ਮੋਹ ਭਰਮ ਭਉ ਭਾਗੇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰਿ ਅਪਨੇ ਲਾਗੇ ॥ ੧ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਅਗਨਿ ਤਤੁ ਬੂਝੈ ਹੋਨਾ ਜਾਇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਗਾਈਐ ॥ ਇਹੁ ਸਿਮਰਣੁ ਸਭ ਤੇ ਊਤਮੁ ਕਾਈਐ ॥ ੨ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜੀਵਤ ਨਹੀ ਮਰਣਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਭਵਜਲੁ ਨਹੀ ਤਰਣਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਆ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਗਏ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਅਗਨਿ ਤਤੁ ਬੂਝੈ ਹੋਨਾ ਜਾਇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਗਾਈਐ ॥ ਇਹੁ ਸਿਮਰਣੁ ਸਭ ਤੇ ਊਤਮੁ ਕਾਈਐ ॥ ੩ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਅਗਨਿ ਤਤੁ ਬੂਝੈ ਹੋਨਾ ਜਾਇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਗਾਈਐ ॥ ਇਹੁ ਸਿਮਰਣੁ ਸਭ ਤੇ ਊਤਮੁ ਕਾਈਐ ॥ ੪ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਅਗਨਿ ਤਤੁ ਬੂਝੈ ਹੋਨਾ ਜਾਇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਗਾਈਐ ॥ ਇਹੁ ਸਿਮਰਣੁ ਸਭ ਤੇ ਊਤਮੁ ਕਾਈਐ ॥ ੫ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਅਗਨਿ ਤਤੁ ਬੂਝੈ ਹੋਨਾ ਜਾਇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਗਾਈਐ ॥ ਇਹੁ ਸਿਮਰਣੁ ਸਭ ਤੇ ਊਤਮੁ ਕਾਈਐ ॥ ੬ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਅਗਨਿ ਤਤੁ ਬੂਝੈ ਹੋਨਾ ਜਾਇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਗਾਈਐ ॥ ਇਹੁ ਸਿਮਰਣੁ ਸਭ ਤੇ ਊਤਮੁ ਕਾਈਐ ॥ ੭ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਅਗਨਿ ਤਤੁ ਬੂਝੈ ਹੋਨਾ ਜਾਇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਗਾਈਐ ॥ ਇਹੁ ਸਿਮਰਣੁ ਸਭ ਤੇ ਊਤਮੁ ਕਾਈਐ ॥ ੮ ॥ ੫ ॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਅਗਨਿ ਤਤੁ ਬੂਝੈ ਹੋਨਾ ਜਾਇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਗਾਈਐ ॥ ਇਹੁ ਸਿਮਰਣੁ ਸਭ ਤੇ ਊਤਮੁ ਕਾਈਐ ॥ ੧ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਅਗਨਿ ਤਤੁ ਬੂਝੈ ਹੋਨਾ ਜਾਇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਗਾਈਐ ॥ ਇਹੁ ਸਿਮਰਣੁ ਸਭ ਤੇ ਊਤਮੁ ਕਾਈਐ ॥ ੨ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਅਗਨਿ ਤਤੁ ਬੂਝੈ ਹੋਨਾ ਜਾਇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਗਾਈਐ ॥ ਇਹੁ ਸਿਮਰਣੁ ਸਭ ਤੇ ਊਤਮੁ ਕਾਈਐ ॥ ੩ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਅਗਨਿ ਤਤੁ ਬੂਝੈ ਹੋਨਾ ਜਾਇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਗਾਈਐ ॥ ਇਹੁ ਸਿਮਰਣੁ ਸਭ ਤੇ ਊਤਮੁ ਕਾਈਐ ॥ ੪ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਅਗਨਿ ਤਤੁ ਬੂਝੈ ਹੋਨਾ ਜਾਇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਗਾਈਐ ॥ ਇਹੁ ਸਿਮਰਣੁ ਸਭ ਤੇ ਊਤਮੁ ਕਾਈਐ ॥ ੫ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਅਗਨਿ ਤਤੁ ਬੂਝੈ ਹੋਨਾ ਜਾਇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਗਾਈਐ ॥ ਇਹੁ ਸਿਮਰਣੁ ਸਭ ਤੇ ਊਤਮੁ ਕਾਈਐ ॥ ੬ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਅਗਨਿ ਤਤੁ ਬੂਝੈ ਹੋਨਾ ਜਾਇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਗਾਈਐ ॥ ਇਹੁ ਸਿਮਰਣੁ ਸਭ ਤੇ ਊਤਮੁ ਕਾਈਐ ॥ ੭ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਅਗਨਿ ਤਤੁ ਬੂਝੈ ਹੋਨਾ ਜਾਇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਗਾਈਐ ॥ ਇਹੁ ਸਿਮਰਣੁ ਸਭ ਤੇ ਊਤਮੁ ਕਾਈਐ ॥ ੮ ॥ ੬ ॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਅਗਨਿ ਤਤੁ ਬੂਝੈ ਹੋਨਾ ਜਾਇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਗਾਈਐ ॥ ਇਹੁ ਸਿਮਰਣੁ ਸਭ ਤੇ ਊਤਮੁ ਕਾਈਐ ॥ ੧ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਅਗਨਿ ਤਤੁ ਬੂਝੈ ਹੋਨਾ ਜਾਇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਗਾਈਐ ॥ ਇਹੁ ਸਿਮਰਣੁ ਸਭ ਤੇ ਊਤਮੁ ਕਾਈਐ ॥ ੨ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਅਗਨਿ ਤਤੁ ਬੂਝੈ ਹੋਨਾ ਜਾਇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਗਾਈਐ ॥ ਇਹੁ ਸਿਮਰਣੁ ਸਭ ਤੇ ਊਤਮੁ ਕਾਈਐ ॥ ੩ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਅਗਨਿ ਤਤੁ ਬੂਝੈ ਹੋਨਾ ਜਾਇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਗਾਈਐ ॥ ਇਹੁ ਸਿਮਰਣੁ ਸਭ ਤੇ ਊਤਮੁ ਕਾਈਐ ॥ ੪ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਅਗਨਿ ਤਤੁ ਬੂਝੈ ਹੋਨਾ ਜਾਇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਗਾਈਐ ॥ ਇਹੁ ਸਿਮਰਣੁ ਸਭ ਤੇ ਊਤਮੁ ਕਾਈਐ ॥ ੫ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਅਗਨਿ ਤਤੁ ਬੂਝੈ ਹੋਨਾ ਜਾਇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਗਾਈਐ ॥ ਇਹੁ ਸਿਮਰਣੁ ਸਭ ਤੇ ਊਤਮੁ ਕਾਈਐ ॥ ੬ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਅਗਨਿ ਤਤੁ ਬੂਝੈ ਹੋਨਾ ਜਾਇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਗਾਈਐ ॥ ਇਹੁ ਸਿਮਰਣੁ ਸਭ ਤੇ ਊਤਮੁ ਕਾਈਐ ॥ ੭ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਅਗਨਿ ਤਤੁ ਬੂਝੈ ਹੋਨਾ ਜਾਇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਗਾਈਐ ॥ ਇਹੁ ਸਿਮਰਣੁ ਸਭ ਤੇ ਊਤਮੁ ਕਾਈਐ ॥ ੮ ॥ ੭ ॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਅਗਨਿ ਤਤੁ ਬੂਝੈ ਹੋਨਾ ਜਾਇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਗਾਈਐ ॥ ਇਹੁ ਸਿਮਰਣੁ ਸਭ ਤੇ ਊਤਮੁ ਕਾਈਐ ॥ ੧ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਅਗਨਿ ਤਤੁ ਬੂਝੈ ਹੋਨਾ ਜਾਇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਗਾਈਐ ॥ ਇਹੁ ਸਿਮਰਣੁ ਸਭ ਤੇ ਊਤਮੁ ਕਾਈਐ ॥ ੨ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਅਗਨਿ ਤਤੁ ਬੂਝੈ ਹੋਨਾ ਜਾਇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਗਾਈਐ ॥ ਇਹੁ ਸਿਮਰਣੁ ਸਭ ਤੇ ਊਤਮੁ ਕਾਈਐ ॥ ੩ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਅਗਨਿ ਤਤੁ ਬੂਝੈ ਹੋਨਾ ਜਾਇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਗਾਈਐ ॥ ਇਹੁ ਸਿਮਰਣੁ ਸਭ ਤੇ ਊਤਮੁ ਕਾਈਐ ॥ ੪ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਅਗਨਿ ਤਤੁ ਬੂਝੈ ਹੋਨਾ ਜਾਇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਗਾਈਐ ॥ ਇਹੁ ਸਿਮਰਣੁ ਸਭ ਤੇ ਊਤਮੁ ਕਾਈਐ ॥ ੫ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਅਗਨਿ ਤਤੁ ਬੂਝੈ ਹੋਨਾ ਜਾਇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਗਾਈਐ ॥ ਇਹੁ ਸਿਮਰਣੁ ਸਭ ਤੇ ਊਤਮੁ ਕਾਈਐ ॥ ੬ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਅਗਨਿ ਤਤੁ ਬੂਝੈ ਹੋਨਾ ਜਾਇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਗਾਈਐ ॥ ਇਹੁ ਸਿਮਰਣੁ ਸਭ ਤੇ ਊਤਮੁ ਕਾਈਐ ॥ ੭ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਅਗਨਿ ਤਤੁ ਬੂਝੈ ਹੋਨਾ ਜਾਇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਗਾਈਐ ॥ ਇਹੁ ਸਿਮਰਣੁ ਸਭ ਤੇ ਊਤਮੁ ਕਾਈਐ ॥ ੮ ॥ ੮ ॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਅਗਨਿ ਤਤੁ ਬੂਝੈ ਹੋਨਾ ਜਾਇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਗਾਈਐ ॥ ਇਹੁ ਸਿਮਰਣੁ ਸਭ ਤੇ ਊਤਮੁ ਕਾਈਐ ॥ ੧ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਅਗਨਿ ਤਤੁ ਬੂਝੈ ਹੋਨਾ ਜਾਇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਗਾਈਐ ॥ ਇਹੁ ਸਿਮਰਣੁ ਸਭ ਤੇ ਊਤਮੁ ਕਾਈਐ ॥ ੨ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਅਗਨਿ ਤਤੁ ਬੂਝੈ ਹੋਨਾ ਜਾਇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਗਾਈਐ ॥ ਇਹੁ ਸਿਮਰਣੁ ਸਭ ਤੇ ਊਤਮੁ ਕਾਈਐ ॥ ੩ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਅਗਨਿ ਤਤੁ ਬੂਝੈ ਹੋਨਾ ਜਾਇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਗਾਈਐ ॥ ਇਹੁ ਸਿਮਰਣੁ ਸਭ ਤੇ ਊਤਮੁ ਕਾਈਐ ॥ ੪ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਅਗਨਿ ਤਤੁ ਬੂਝੈ ਹੋਨਾ ਜਾਇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਗਾਈਐ ॥ ਇਹੁ ਸਿਮਰਣੁ ਸਭ ਤੇ ਊਤਮੁ ਕਾਈਐ ॥ ੫ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਅਗਨਿ ਤਤੁ ਬੂਝੈ ਹੋਨਾ ਜਾਇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਗਾਈਐ ॥ ਇਹੁ ਸਿਮਰਣੁ ਸਭ ਤੇ ਊਤਮੁ ਕਾਈਐ ॥ ੬ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਅਗਨਿ ਤਤੁ ਬੂਝੈ ਹੋਨਾ ਜਾਇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਗਾਈਐ ॥ ਇਹੁ ਸਿਮਰਣੁ ਸਭ ਤੇ ਊਤਮੁ ਕਾਈਐ ॥ ੭ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਅਗਨਿ ਤਤੁ ਬੂਝੈ ਹੋਨਾ ਜਾਇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਗਾਈਐ ॥ ਇਹੁ ਸਿਮਰਣੁ ਸਭ ਤੇ ਊਤਮੁ ਕਾਈਐ ॥ ੮ ॥ ੯ ॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਅਗਨਿ ਤਤੁ ਬੂਝੈ ਹੋਨਾ ਜਾਇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਗਾਈਐ ॥ ਇਹੁ ਸਿਮਰਣੁ ਸਭ ਤੇ ਊਤਮੁ ਕਾਈਐ ॥ ੧ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਅਗਨਿ ਤਤੁ ਬੂਝੈ ਹੋਨਾ ਜਾਇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਗਾਈਐ ॥ ਇਹੁ ਸਿਮਰਣੁ ਸਭ ਤੇ ਊਤਮੁ ਕਾਈਐ ॥ ੨ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਅਗਨਿ ਤਤੁ ਬੂਝੈ ਹੋਨਾ ਜਾਇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਗਾਈਐ ॥ ਇਹੁ ਸਿਮਰਣੁ ਸਭ ਤੇ ਊਤਮੁ ਕਾਈਐ ॥ ੩ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਅਗਨਿ ਤਤੁ ਬੂਝੈ ਹੋਨਾ ਜਾਇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਗਾਈਐ ॥ ਇਹੁ ਸਿਮਰਣੁ ਸਭ ਤੇ ਊਤਮੁ ਕਾਈਐ ॥ ੪ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਅਗਨਿ ਤਤੁ ਬੂਝੈ ਹੋਨਾ ਜਾਇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਗਾਈਐ ॥ ਇਹੁ ਸਿਮਰਣੁ ਸਭ ਤੇ ਊਤਮੁ ਕਾਈਐ ॥ ੫ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਅਗਨਿ ਤਤੁ ਬੂਝੈ ਹੋਨਾ ਜਾਇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਗਾਈਐ ॥ ਇਹੁ ਸਿਮਰਣੁ ਸਭ ਤੇ ਊਤਮੁ ਕਾਈਐ ॥ ੬ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਅਗਨਿ ਤਤੁ ਬੂਝੈ ਹੋਨਾ ਜਾਇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਗਾਈਐ ॥ ਇਹੁ ਸਿਮਰਣੁ ਸਭ ਤੇ ਊਤਮੁ ਕਾਈਐ ॥ ੭ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਅਗਨਿ ਤਤੁ ਬੂਝੈ ਹੋਨਾ ਜਾਇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਗਾਈਐ ॥ ਇਹੁ ਸਿਮਰਣੁ ਸਭ ਤੇ ਊਤਮੁ ਕਾਈਐ ॥ ੮ ॥ ੧੦ ॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਅਗਨਿ ਤਤੁ ਬੂਝੈ ਹੋਨਾ ਜਾਇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਗਾਈਐ ॥ ਇਹੁ ਸਿਮਰਣੁ ਸਭ ਤੇ ਊਤਮੁ ਕਾਈਐ ॥ ੧ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਅਗਨਿ ਤਤੁ ਬੂਝੈ ਹੋਨਾ ਜਾਇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਗਾਈਐ ॥ ਇਹੁ ਸਿਮਰਣੁ ਸਭ ਤੇ ਊਤਮੁ ਕਾਈਐ ॥ ੨ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਅਗਨਿ ਤਤੁ ਬੂਝੈ ਹੋਨਾ ਜਾਇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਗਾਈਐ ॥ ਇਹੁ ਸਿਮਰਣੁ ਸਭ ਤੇ ਊਤਮੁ ਕਾਈਐ ॥ ੩ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਅਗਨਿ ਤਤੁ ਬੂਝੈ ਹੋਨਾ ਜਾਇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਗਾਈਐ ॥ ਇਹੁ ਸਿਮਰਣੁ ਸਭ ਤੇ ਊਤਮੁ ਕਾਈਐ ॥ ੪ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਅਗਨਿ ਤਤੁ ਬੂਝੈ ਹੋਨਾ ਜਾਇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਗਾਈਐ ॥ ਇਹੁ ਸਿਮਰਣੁ ਸਭ ਤੇ ਊਤਮੁ ਕਾਈਐ ॥ ੫ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਅਗਨਿ ਤਤੁ ਬੂਝੈ ਹੋਨਾ ਜਾਇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਗਾਈਐ ॥ ਇਹੁ ਸਿਮਰਣੁ ਸਭ ਤੇ ਊਤਮੁ ਕਾਈਐ ॥ ੬ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਅਗਨਿ ਤਤੁ ਬੂਝੈ ਹੋਨਾ ਜਾਇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਗਾਈਐ ॥ ਇਹੁ ਸਿਮਰਣੁ ਸਭ ਤੇ ਊਤਮੁ ਕਾਈਐ ॥ ੭ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਅਗਨਿ ਤਤੁ ਬੂਝੈ ਹੋਨਾ ਜਾਇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਗਾਈਐ ॥ ਇਹੁ ਸਿਮਰਣੁ ਸਭ ਤੇ ਊਤਮੁ ਕਾਈਐ ॥ ੮ ॥ ੧੧ ॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਅਗਨਿ ਤਤੁ ਬੂਝੈ ਹੋਨਾ ਜਾਇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਗਾਈਐ ॥ ਇਹੁ ਸਿਮਰਣੁ ਸਭ ਤੇ ਊਤਮੁ ਕਾਈਐ ॥ ੧ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਅਗਨਿ ਤਤੁ ਬੂਝੈ ਹੋਨਾ ਜਾਇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਗਾਈਐ ॥ ਇਹੁ ਸਿਮਰਣੁ ਸਭ ਤੇ ਊਤਮੁ ਕਾਈਐ ॥ ੨ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਅਗਨਿ ਤਤੁ ਬੂਝੈ ਹੋਨਾ ਜਾਇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਗਾਈਐ ॥ ਇਹੁ ਸਿਮਰਣੁ ਸਭ ਤੇ ਊਤਮੁ ਕਾਈਐ ॥ ੩ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਅਗਨਿ ਤਤੁ ਬੂਝੈ ਹੋਨਾ ਜਾਇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਗਾਈਐ ॥ ਇਹੁ ਸਿਮਰਣੁ ਸਭ ਤੇ ਊਤਮੁ ਕਾਈਐ ॥ ੪ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਅਗਨਿ ਤਤੁ ਬੂਝੈ ਹੋਨਾ ਜਾਇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਗਾਈਐ ॥ ਇਹੁ ਸਿਮਰਣੁ ਸਭ ਤੇ ਊਤਮੁ ਕਾਈਐ ॥ ੫ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਅਗਨਿ ਤਤੁ ਬੂਝੈ ਹੋਨਾ ਜਾਇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਗਾਈਐ ॥ ਇਹੁ ਸਿਮਰਣੁ ਸਭ ਤੇ ਊਤਮੁ ਕਾਈਐ ॥ ੬ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਅਗਨਿ ਤਤੁ ਬੂਝੈ ਹੋਨਾ ਜਾਇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਗਾਈਐ ॥ ਇਹੁ ਸਿਮਰਣੁ ਸਭ ਤੇ ਊਤਮੁ ਕਾਈਐ ॥ ੭ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਅਗਨਿ ਤਤੁ ਬੂਝੈ ਹੋਨਾ ਜਾਇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਗਾਈਐ ॥ ਇਹੁ ਸਿਮਰਣੁ ਸਭ ਤੇ ਊਤਮੁ ਕਾਈਐ ॥ ੮ ॥ ੧੨ ॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਅਗਨਿ ਤਤੁ ਬੂਝੈ ਹੋਨਾ ਜਾਇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਗਾਈਐ ॥ ਇਹੁ ਸਿਮਰਣੁ ਸਭ ਤੇ ਊਤਮੁ ਕਾਈਐ ॥ ੧ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਅਗਨਿ ਤਤੁ ਬੂਝੈ ਹੋਨਾ ਜਾਇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਗਾਈਐ ॥ ਇਹੁ ਸਿਮਰਣੁ ਸਭ ਤੇ ਊਤਮੁ ਕਾਈਐ ॥ ੨ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਅਗਨਿ ਤਤੁ ਬੂਝੈ ਹੋਨਾ ਜਾਇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਗਾਈਐ ॥ ਇਹੁ ਸਿਮਰਣੁ ਸਭ ਤੇ ਊਤਮੁ ਕਾਈਐ ॥ ੩ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਅਗਨਿ ਤਤੁ ਬੂਝੈ ਹੋਨਾ ਜਾਇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਗਾਈਐ ॥ ਇਹੁ ਸਿਮਰਣੁ ਸਭ ਤੇ ਊਤਮੁ ਕਾਈਐ ॥ ੪ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਅਗਨਿ ਤਤੁ ਬੂਝੈ ਹੋਨਾ ਜਾਇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਗਾਈਐ ॥ ਇਹੁ ਸਿਮਰਣੁ ਸਭ ਤੇ ਊਤਮੁ ਕਾਈਐ ॥ ੫ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਅਗਨਿ ਤਤੁ ਬੂਝੈ ਹੋਨਾ ਜਾਇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਗਾਈਐ ॥ ਇਹੁ ਸਿਮਰਣੁ ਸਭ ਤੇ ਊਤਮੁ ਕਾਈਐ ॥ ੬ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਅਗਨਿ ਤਤੁ ਬੂਝੈ ਹੋਨਾ ਜਾਇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਗਾਈਐ ॥ ਇਹੁ ਸਿਮਰਣੁ ਸਭ ਤੇ ਊਤਮੁ ਕਾਈਐ ॥ ੭ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਅਗਨਿ ਤਤੁ ਬੂਝੈ ਹੋਨਾ ਜਾਇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਗਾਈਐ ॥ ਇਹੁ ਸਿਮਰਣੁ ਸਭ ਤੇ ਊਤਮੁ ਕਾਈਐ ॥ ੮ ॥ ੧੩ ॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਅਗਨਿ ਤਤੁ ਬੂਝੈ ਹੋਨਾ ਜਾਇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਗਾਈਐ ॥ ਇਹੁ ਸਿਮਰਣੁ ਸਭ ਤੇ ਊਤਮੁ ਕਾਈਐ ॥ ੧ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਅਗਨਿ ਤਤੁ ਬੂਝੈ ਹੋਨਾ ਜਾਇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਗਾਈਐ ॥ ਇਹੁ ਸਿਮਰਣੁ ਸਭ ਤੇ ਊਤਮੁ ਕਾਈਐ ॥ ੨ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਅਗਨਿ ਤਤੁ ਬੂਝੈ ਹੋਨਾ ਜਾਇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਗਾਈਐ ॥ ਇਹੁ ਸਿਮਰਣੁ ਸਭ ਤੇ ਊਤਮੁ ਕਾਈਐ ॥ ੩ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਅਗਨਿ ਤਤੁ ਬੂਝੈ ਹੋਨਾ ਜਾਇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਗਾਈਐ ॥ ਇਹੁ ਸਿਮਰਣੁ ਸਭ ਤੇ ਊਤਮੁ ਕਾਈਐ ॥ ੪ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਅਗਨਿ ਤਤੁ ਬੂਝੈ ਹੋਨਾ ਜਾਇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਗਾਈਐ ॥ ਇਹੁ ਸਿਮਰਣੁ ਸਭ ਤੇ ਊਤਮੁ ਕਾਈਐ ॥ ੫ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਅਗਨਿ ਤਤੁ ਬੂਝੈ ਹੋਨਾ ਜਾਇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਗਾਈਐ ॥ ਇ

ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਪੁਰਖ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਸਦਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਤਾਕੀ ਸਰਣਿ ਸਗਲ ਭਉ ਮਿਟੈ ॥ ਜਾਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਦੁਖ ਜਮ ਕਾ ਨਹੀ ਫਿਟੈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਹੋਵੈ ਧੁਰਿ ਹੋਇ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੈ ਲਾਗੈ ਪਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰਜਾਸਿ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨੀਸਾਨੁ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸ

ਸਾਰਿਦੀਓਨਾਮੁਸੁਖੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੂਸਾਚਾਸਾਹੁਤੂਵਡਦਾਤਾਰੁ॥ਤੂਸਭਨਾਜੀਆਕਾਪ੍ਰਤਿਪਾਰੁ॥ਜਿਉ
ਚੰਦਨਸੰਗਿਬੇਧੇਸੰਨਿਮੁਖਿਖਾਗੁਰਚੰਦਨਕੇਬਾਸਾਸੇ॥੨॥ਤਾਮਹੋਅਵਗਨਬਿਖਿਆ
ਖੈਕੇਬਹੁਰਿਬਹਾਬਹਨਿਮਖੇ॥ਅਵਗੁਣਮੈਸਭਿਓਗੁਣਤੇਰੇਈਸੇਗਿਨਾਮਖੇ॥੩॥ਤੂਸਾਹਿਬ
ਕਉਤੁਮਹਰਿਸੇਵਹਿਸੁਆਮੀਸਕਤਿਤਿਨਕੇਪਾਪਕ੍ਰਿਖੇ॥ਜਨਨਾਨਕਕੇਦਇਆਪ੍ਰਭੁਸੁਆਮੀ
ਮੀਤੁਅਦੁਸਟਤੇਰਾਰਖੇ॥੪॥੨॥ਨਟਅਸਟਪਦੀਮਹਲਾ ੪ ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਪ੍ਰਭਨਿਰੰਜਨਰਾਮੁਖੇ॥
ਰਹੇ॥ਹਰਿਕਰਿਕ੍ਰਿਪਸ੍ਰਗੀਜਗਦੀਸੂਹੋਇਓਇਹਿਆਇਓਜਾਪਗਿਲਾਗੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾ
ਨਮਜਨਮਕੇਭੂਖਚੂਕਤਮਆਬਆਏਪ੍ਰਭੁਸਭਨਾਗੇ॥ਤੂਮਾਸਭਣਾਗਤਿਪ੍ਰਭਿਪਾਲਕ
ਸੁਆਮੀਤਮਬਖਸਹੁਵਡਪਾਪਾਗੇ॥੧॥ਤੂਅਗੀ ਸੰਗਤਿਹਰਿਕੀਕਰਨਉਧਰਮੁਹੋਇਪੂਰਿਤੀਏ
ਤਮਵਡਦਾਤਾਰੁਜੋਧੁਵਡਸੂਰਾਤੂਸਭਨਾਕਾਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾਗੇ॥ਗੁਰਗਾਵਤਛੀਪਾਦੁਸਟਾਰਿਓ
ਪ੍ਰਭਿਮਥੀਪੈਜਨਜਾਗੇ॥੨॥ਜੋਤੂਮੇਰੇਗੁਨਅਵਗਨਚਿਤਨਕਰਹਿਤੂਸਭਨਾਕਾਪ੍ਰਭੁਏਕੁ
ਵਿਸੁਆਸੀ॥ਓਹਬਿਚਾਲਿਬਲਿਜਾਇਤਿਨੇਗੇ॥ਤਬਦਨਤੁਵਦਨਪਵਿਤ੍ਰਸਤਿਕੀਏਜਪੁਤੁਪ
ਪ੍ਰਭੀਜਨਪਾਗੇ॥੩॥ਤੂਅਥੇਗੁਨਪ੍ਰਭੁਕਰਿਨਸਕਤਿਤਮਅਵਰਵਰੁਪੁਰਖਵਡਾਗੇ॥ਜਨ
ਨਾਨਕਕਉਦਇਆਪ੍ਰਭਧਾਰਹੁਤੁਹਮਸੇਵਤਜਨਪਾਗੇ॥੪॥੪॥ਨਟਅਸਟਪਦੀ੪
ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮੇਨੇ॥ਜਾਗੀਨਾਹਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਧਾਰੀਅਤਿਗੁਰਮਤਿਲਾਭੇ
ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਜਨਹਰਿਜਸੁਹਰਿਰਸਿਗਾਇਓਇਓਪਦੇਸਿਗੁਰੁਗੁਰਸੁਨੇ॥ਕਿਲਬਿਖ
ਪਾਪਸਭਹਰਿਕਾਟੇਜੋਵੇਖੈਤਾਕੈਸਾਨਿਬੁਨੇ॥੧॥ਤੂਅਗੀਉਪਮਾਤੂਅਗੀਪ੍ਰਭੁਤਜਸਾਸੁਨੇ॥
ਕਰਿਨਸਕਹਿਪਰਿਕਾਟੇਜੋਸੇਤੂਮੇਰੇਸੇਪ੍ਰਭਤਾ॥ਓਗੁਨਜਾਸਪ੍ਰਭਅਪਨੇ॥੨॥ਆਢ
ਆਢਜਾਵੈਬਜਾਰੀਏਹਰਿਪ੍ਰਭੁਖਾਲਖਾਜਨੇ॥ਜੋਤੁਜਲਕੁੰਚਰੁਤਰਿਓਬੰਧਿਓ
ਹਰਿਕੇਰਿਤੇਓਮੁਖੇਨੇ॥੩॥ਸੁਆਮੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਅਗਮੇਸਰਣਾਈਅੰਜਸੁਗੁਨੇ॥ਤੇਰਾ
ਅੰਤੁਨਜਾਨੈਕੋਈਤੂਵਡਾਤੂਵਡਾਤੂਵਡਾਸੁਆਮੀਸਕਤਿਧਿਆਵਹਿ
ਰਾਜਰਿਜਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਤੁਅਵਡਅਗਮਅਗੋਚਰਸੁਆਮੀਸਕਤਿਧਿਆਵਹਿ
ਮਨਕਾਭੀਕੀਗਤਿਹਰਿਪ੍ਰਭਦੇਵੈ॥ਹਰਿਹਰਿਦਇਆਕਰਿਆਪ੍ਰਿਦਇਆਪ੍ਰਭੁਧਾਰੀਭੀਸਤਿ
ਭਾਖਿਓਜਾਈਤੇਰਾਭਾਣਾਪਾਈਨਹੀਪਾਵੈਜਨਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭਵਡਦੇਨੇ॥੪॥੫॥ਨਟਅਸਟਪਦੀ
ਮੇਰੇ ਮਨਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮੇਨੇ॥ਜਾਗੀਨਾਹਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਧਾਰੀਅਤਿਗੁਰਮਤਿਲਾਭੇ
ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਜਨਹਰਿਜਸੁਹਰਿਰਸਿਗਾਇਓਇਓਪਦੇਸਿਗੁਰੁਗੁਰਸੁਨੇ॥ਕਿਲਬਿਖ
ਪਾਪਸਭਹਰਿਕਾਟੇਜੋਵੇਖੈਤਾਕੈਸਾਨਿਬੁਨੇ॥੧॥ਤੂਅਗੀਉਪਮਾਤੂਅਗੀਪ੍ਰਭੁਤਜਸਾਸੁਨੇ॥
ਕਰਿਨਸਕਹਿਪਰਿਕਾਟੇਜੋਸੇਤੂਮੇਰੇਸੇਪ੍ਰਭਤਾ॥ਓਗੁਨਜਾਸਪ੍ਰਭਅਪਨੇ॥੨॥ਆਢ
ਆਢਜਾਵੈਬਜਾਰੀਏਹਰਿਪ੍ਰਭੁਖਾਲਖਾਜਨੇ॥ਜੋਤੁਜਲਕੁੰਚਰੁਤਰਿਓਬੰਧਿਓ
ਹਰਿਕੇਰਿਤੇਓਮੁਖੇਨੇ॥੩॥ਸੁਆਮੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਅਗਮੇਸਰਣਾਈਅੰਜਸੁਗੁਨੇ॥ਤੇਰਾ
ਅੰਤੁਨਜਾਨੈਕੋਈਤੂਵਡਾਤੂਵਡਾਤੂਵਡਾਸੁਆਮੀਸਕਤਿਧਿਆਵਹਿ
ਰਾਜਰਿਜਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਤੁਅਵਡਅਗਮਅਗੋਚਰਸੁਆਮੀਸਕਤਿਧਿਆਵਹਿ
ਮਨਕਾਭੀਕੀਗਤਿਹਰਿਪ੍ਰਭਦੇਵੈ॥ਹਰਿਹਰਿਦਇਆਕਰਿਆਪ੍ਰਿਦਇਆਪ੍ਰਭੁਧਾਰੀਭੀਸਤਿ
ਭਾਖਿਓਜਾਈਤੇਰਾਭਾਣਾਪਾਈਨਹੀਪਾਵੈਜਨਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭਵਡਦੇਨੇ॥੪॥੫॥ਨਟਅਸਟਪਦੀ
ਮੇਰੇ

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੦ ਚਉਪਦੇ ੪ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ੧ ੧ ਜਪੁ ੧ ੧ ਸੋਦਰੁ ੧ ੧ ਸੋਪੁਰਖੁ ੧ ੧ ਸੋਹਿਲਾ ੧ ੧ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ੧ ੧ ਰਾਗੁ ਮਾਝ ੧ ੧ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ੧ ੧ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ੧ ੧ ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ ੧ ੧ ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ੧ ੧ ਰਾਗੁ ਬਿਹਾਗੜਾ ੧ ੧ ਰਾਗੁ ਵਡਹੰਸ ੧ ੧ ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ੧ ੧ ਰਾਗੁ ਧਨਾਸਰੀ ੧ ੧ ਰਾਗੁ ਜੈਤਸਰੀ ੧ ੧ ਰਾਗੁ ਟੋਡੀ ੧ ੧ ਰਾਗੁ ਬੈਰਾੜੀ ੧ ੧ ਰਾਗੁ ਤਿਲੰਗ ੧ ੧ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ੧ ੧ ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲ ੧ ੧ ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ ੧ ੧ ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ੧ ੧ ਰਾਗੁ ਨਟ ਨਾਰਾਇਣ ੧ ੧ ਰਾਗੁ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ੧ ੧ ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ੧ ੧ ਰਾਗੁ ਤੁਖਾ ੧ ੧ ਰਾਗੁ ਕੇਦਾਰਾ ੧ ੧ ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ ੧ ੧ ਰਾਗੁ ਬਸੰਤ ੧ ੧ ਰਾਗੁ ਸਾਰੰਗ ੧ ੧ ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ ੧ ੧ ਰਾਗੁ ਕਾਨੜਾ ੧ ੧ ਰਾਗੁ ਕਲਿਆਨ ੧ ੧ ਰਾਗੁ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ੧ ੧ ਰਾਗੁ ਜੈਜਾਵੰਤੀ ੧ ੧ ਸਲੋਕ ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ ੧ ੧ ਗਾਥਾ ੧ ੧ ਫੁਨਹੇ ੧ ੧ ਚਉਬੋਲੇ ੧ ੧ ਸਲੋਕ ਵਾਰ ਤੇ ਵਧੀਕ ੧ ੧ ਸਲੋਕ ੧ ੧ ਮੁੰਦਾਵਣੀ ੧ ੧ ਰਾਗਮਾਲਾ ੧ ੧ ਮਹਲਾ ੫ ਕੁਆਰੀ ੧ ੧ ਮਹਲਾ ੫ ਵਣਜਾਰਾ ੧ ੧ ਮਹਲਾ ੫ ਪੰਚਪਦੇ ੧ ੧ ਮਹਲਾ ੫ ਅਲਾਹਣੀਆ ੧ ੧ ਮਹਲਾ ੫ ਘੋੜੀਆ ੧ ੧ ਮਹਲਾ ੫ ਦਿਨ ਰੈਣਿ ੧ ੧ ਮਹਲਾ ੫ ਬਾਰਹ ਮਾਹਾ ੧ ੧ ਮਹਲਾ ੫ ਥਿਤੀ ੧ ੧ ਮਹਲਾ ੫ ਵਾਰ ਸਤ ੧ ੧ ਮਹਲਾ ੫ ਪਹਰੇ ੧ ੧ ਮਹਲਾ ੫ ਦਖਣੀ ਓਅੰਕਾਰ ੧ ੧ ਮਹਲਾ ੫ ਅਨੰਦੁ ੧ ੧ ਮਹਲਾ ੫ ਸੁਖਮਨੀ ੧ ੧ ਮਹਲਾ ੫ ਰੁਤੀ ੧ ੧ ਮਹਲਾ ੫ ਸਭਾ ੧ ੧ ਮਹਲਾ ੫ ਬਿਰਹੜੇ

ਗਾਵਹਿ ਪਾਵਹਿ ਪਰਮ ਪਦਾਰਥ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਚੁ ਸਬਦੁ ਸਾਚੀ ਵਡਿਆਈ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਪਿਆਰੇ ॥
ਸਾਚੁ ਸਹਜੁ ਸਾਚੀ ਬਣਤ ਬਣੀ ਹੈ ਸਾਚੇ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ॥ ਸਾਚੁ ਸਾਹਿਬ ਸਾਚੇ ਮਨਿ ਭਾਵਹਿ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਏ ॥
ਸਾਚੁ ਸਾਚਾ ਸਭ ਸਾਚੁ ਵਰਤਦਾ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਭਾਏ ॥ ਸਾਚੁ ਸਾਚਾ ਸਭ ਸਾਚੁ ਵਰਤਦਾ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਭ

ਸੁਖਮਨਾ ਸੁਖ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਬਾਣੀ ਰਾਮ ਨਾਮ ਵਖਾਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਤ ਹਰਿ ਜਪਮਾਲਾ ॥ ਜਿਨ ਕੰਠਿ ਵਸਿਆ ਤਿਨ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਤਿਨ ਕੀ ਕਾਲ ਪਾਸ ਜਮ ਜਾਲਾ ॥ ਸੋ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਊਜਲੁ ਹੋਆ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਪਵੈ ਜਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਮਾਝੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਪਮਾਲੀ ॥ ਜਿਨ ਕੰਠਿ ਵਸਿਆ ਤਿਨ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਤਿਨ ਕੀ ਕਾਲ ਪਾਸ ਜਮ ਜਾਲੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਚਾਰਿ ਵੇਦ ਉਚਰਹਿ ਹਰਿ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਭਾਖਹਿ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਆਖੈ ਆਪੇ ਸੁਣਦਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਹਿ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਹਰਿ ਜਪੈ ਜਪਾਵੈ ਹਰਿ ਆਪੇ ਹਰਿ ਜਪਮਾਲੀ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਹਰਿ ਜਪੈ ਜਪਾਵੈ ਹਰਿ ਆਪੇ ਹਰਿ ਜਪਮਾਲੀ ॥ ੧

ਜੀਵਿਆ ਜਗਿ ਆਇ ਜਾਇ ਬਹੁ ਜੰਮਣਾ ॥੧॥ ਜਿਨ ਕਰਿ ਸਮ੍ਰਥੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਕੁਲੇ ਸਭ ਤਰੀ ॥
ਧੰਨਿ ਜਣੇਦੀ ਮਾਉ ਤਿਨ ਨਾਨਕ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਰਹਿਆ ॥੨॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਉਪਾਇਆ ਆਪੇ ਕਰਣ ਜੋਗੁ ॥
ਨਾਨਕ ਏਕੀ ਬਾਹਰਾ ਦੂਜਾ ਹੋਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਜੇ ਕਰੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥
ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੈ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਸੁਖੁ ਹਰਿ ਵਸੈ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥
ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਜੇ ਕਰੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਈ ॥
ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਕਾਰਣੁ ਕੀਆ ਕਰਤਾ ਕਰਣ ਜੋਗੁ ਸੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਕਰਤੇ ਬਿਰਖੁ ਕੀਆ ਇਨਿ ਫਲੁ ਜਾਣਿਆ ॥
ਜਿਨਿ ਕਰਤੇ ਜਗਤੁ ਕੀਆ ਤਿਨਿ ਕਰਤੇ ਕਾ ਭਉ ਮਨਿ ਆਣਿਆ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਕਰਤੇ ਵਸਿ ਹੈ ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥
ਜਿਸ ਨੋ ਕਰਤਾ ਜਣਾਏ ਸੋ ਜਾਣੈ ਸੋਈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਸੋ ਬੂਝੈ ਸੋਈ ॥
ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਈ ॥੧੫॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥
ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੈ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਸੁਖੁ ਹਰਿ ਵਸੈ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥
ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਜੇ ਕਰੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਜੇ ਕੋ

ਆਇਓ ਸਾਧ ਸਰਨਿ ਜਗ ਤਾਰਨ ਕਾਟੇ ਕਰਮ ਕਰੋਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਉ ਦੇਖਉ ਗੁਣ ਨਾਹ ਮੁਝ ਮਹਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਮੈ ਹੋਰ ॥ ਬਿਨਉ ਸੁਨਹੁ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਸਿਰਮੋਰ ॥੧॥ ਜਿਉ ਜਾਨਹੁ ਤਿਉ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਮੈ ਤੁਮਰੀ ਸਰਨੋਰ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦੁਆਰ ਪਰਿਓ ਹੈ ਰਾਖਹੁ ਅਪੁਨੀ ਓਰ ॥੨॥੧॥੧੩॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਭ ਕਉ ਪਤਿ ਤੇਰੀ ਤੁਹੀ ਤੁਹੀ ਤੁਹੀ ਕਰਿ ਚਰਨੀ ॥ ਅਨਦ ਸਹਜ ਸੁਖ ਪਾਈਅਹਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸੁਨਣੀ ॥੧॥ ਸਭੀਸੈ ਵੇਲੀ ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਜੀਵਹਿ ਸਭ ਧਰਣੀ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕਰਮੁ ਕਰਹਿ ਤੂ ਪੂਰਾ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਕਰਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਰਤਾ ਤੂ ਸਭ ਮਹਿ ਰਵਿਆ ਆਪੇ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਹੋਵੈ ਤੂ ਕਰਹਿ ਕਰਾਵਹਿ ਵੇਖੇ ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਈ ਸੁਆਮੀ ਜਿਸ ਨੋ ਕਰਮੁ ਕਰੇਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਤੂ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਹਿ ਤੇਹਿ ॥੨॥੨॥੧੪॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਅਕਥੁ ਕਥਾਇਆ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ॥ ਸੋ ਗੁਰੁ ਪੂਜਹੁ ਸਾਚਾ ਥਾਨ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਟਹਲ ਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਇ ॥ ਸੋ ਗੁਰੁ ਸੇਵਹੁ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੧॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਰਣੀ ਜੀਅ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵਹਿ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਫਲ ਪਾਵਹਿ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੋਭਾ ਤੇ ਸੋਭਾ ਪਾਵਹਿ ॥੨॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਜਾਵਹਿ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਮਹਾ ਫਲੁ ਪਾਵਹਿ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਦੂਖ ਭਰਮ ਤੇ ਛੂਟਹਿ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਜਮ ਤੇ ਨ ਤ੍ਰੁਟਹਿ ॥੩॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਅਨਹਦ ਸੁਨਹਿ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਭਨਹਿ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਾਰੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਸਵਾਰੈ ॥੪॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਵਡਾ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਤਰਾ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੀ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਮੁਖੀ ॥੫॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਲਹੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਕਹੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਮਾਨੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਜਾਨੈ ॥੬॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੭॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੮॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੯॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੧੦॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੧੧॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੧੨॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੧੩॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੧੪॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੧੫॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੧੬॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੧੭॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੧੮॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੧੯॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੨੦॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੨੧॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੨੨॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੨੩॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੨੪॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੨੫॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੨੬॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੨੭॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੨੮॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੨੯॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੩੦॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੩੧॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੩੨॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੩੩॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੩੪॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੩੫॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੩੬॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੩੭॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੩੮॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੩੯॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੪੦॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੪੧॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੪੨॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੪੩॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੪੪॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੪੫॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੪੬॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੪੭॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੪੮॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੪੯॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੫੦॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੫੧॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੫੨॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੫੩॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੫੪॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੫੫॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੫੬॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ

ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਛਿਦੇ ਖੋਜੇ ਤਹ ਤਹ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਇਕ ਮਨ ਸਭ ਸੋ ਦੇਦੀ ਸੁਰਿ ਕਿਰਤੀ ਗਿਆਨ ਵਾਲੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਧਿਆਏ ਸੇ ਜਨ ਵਿਚੁ ॥੨॥
ਵਿਚੀ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਕਲ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ॥੩॥ ਜਿਸ ਨਾ ਲਿਖਿ ਜਿਸ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਾਏ ਸੇ ਸਾਧ ਜਨ ॥
ਰਹਦਿਆ ਨਾਮ ਕਰਤੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵੇਸੇ ਤਾ ਸੁਣਿ ਕਰੇ ਸਭ ਬਾਣੀ ॥੪॥ ਸਾਧੂ ॥੪॥ ਸਾਧੂ ॥੪॥

ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਹਉ ਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਸਦ ਵਾਰੀ ਜਾਈ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਉਤਮੁ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਣਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਮਨੁ ਜਾਗੀ ॥੧॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥੨॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥੩॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥੪॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥੫॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥੬॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥੭॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥੮॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥੯॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥੧੦॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥੧੧॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥੧੨॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥੧੩॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥੧੪॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥੧੫॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥੧੬॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥੧੭॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥੧੮॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥੧੯॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥੨੦॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥੨੧॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥੨੨॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥੨੩॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥੨੪॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥੨੫॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥੨੬॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥੨੭॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥੨੮॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥੨੯॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥੩੦॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥੩੧॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥੩੨॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥੩੩॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥੩੪॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥੩੫॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥੩੬॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥੩੭॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥੩੮॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥੩੯॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥੪੦॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥੪੧॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥੪੨॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥੪੩॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥੪੪॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥੪੫॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥੪੬॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥੪੭॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥੪੮॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥੪੯॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥੫੦॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥੫੧॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥੫੨॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥੫੩॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥੫੪॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥੫੫॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥੫੬॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥੫੭॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥੫੮॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥੫੯॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥੬੦॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥੬੧॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥੬੨॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥੬੩॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥੬੪॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥੬੫॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥੬੬॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥੬੭॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥੬੮॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥੬੯॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥੭੦॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥੭੧॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥੭੨॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥੭੩॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥੭੪॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥੭੫॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਭ

ਜਪਿ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੁ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਸਭ ਪਾਪ ਗਵਾਨੀ

ਸੁਖਮਨੀ ਸਾਹਿਬ ੨੭੯

ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਦਰਗਹ ਸਚੀ ਜਾਵਹਿ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥੨॥ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਨ ਲਾਇਆ ਤੇ ਦੁਖੀਏ ਚਹੁ ਜੁਗੀ ਆਇਆ ॥ ਜਮ ਦਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰ ਸਹਾਇਆ ॥ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਨ ਲਾਇਆ ॥੩॥ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਤਿਨ ਸਭ ਕਿਛੁ ਪਾਇਆ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਕਟਿਆ ਜਮ ਕਾ ਡੰਡੁ ਨ ਖਾਇਆ ॥ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥੪॥੨॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਡਿਆਈ ਸਚੁ ਸਚੇ ਤੇ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ

ਕੋਪੀਬਾਤਕਰਾ॥ਆਪੀਮੁਕਰਤੁਮੰਕਉਪੂਰਨੁਮੋਲੋਐਸੰਕਲਲਰਾ॥੧॥ਰਾਗਗਉ॥ਤਪਸੀਕਰਿਕੈਦੇਹੀਸਾਧੀ
ਅਨੁਆਦਹਦਿਸਧਾਰਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨਿਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭਚਜੁਕੀਨਾਹਿਰਦੇਭਇਆਗੁਮਨਾ॥ਸੰਸਿਆਸੀਤਿਆਸੀਦਿਖੈ
ਤੀਰਥਿਬਿਦ੍ਰੁਮਿਛਤੁਸੁਮਾਪਿਵੈਪੁਰਾਇਭਰੋਸੇਸਭਦਾਸਨਾਂਟੀਆਨਕੋਬਧਾਦਾ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਘਰਬਾਧੀਛੋਡੇਸਾਮ
ਤਕੋਅਕਰਮਅਖਰਕੀਨੋਬਾਪਰਿਭੇਖਦਿਖਾਵਾ॥ਗੀਤਨਦਮੁਖਿਰਸਾਅਲਾਪੈਮਨਿਨਹੀਪਰਿਚੈਗਾਵਾ
ਤਿਨਕੀਧੂਰਿਪਾਏਅਨੁਮੋਜਾਚਹਿਅ
ਤਰਮਧੰਸੰਗਲੋਭੁਕੋਮਲਤ ਤਹਿਨਿਮਲਚਲਿਕੈਜੰਤ॥ਤਿਨਕੀਧੂਰਿਪਾਏਅਨੁਮੋਜਾਚਹਿਅ
ਕੋਭਰਮਵਿਤਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਪੂਰਾਮੀਲਿਆਤਉਤਰੀਆਸਕੀਚਿੰਤਾ॥ ੪॥ਐਸਾਅੰਤਰਜਾਮੀਪ੍ਰਭੁ
ਗਾਇਆ॥ਸਭੁਕਿਛੁਜਾਣੈਮੋਰੇਜੀਅਕਾਪ੍ਰੀਤਮੁਬਿਸਰਿਜਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੁ॥
ਰਖਆਪੁਸਮਾਪਿ॥ ਕੀਟਹਸਤਸਰਬਕੋਕਰਜਾਸਿਸੁਪਿਰਦੇਨਮੁਤੁਜਾਸਾ॥ਜਾਕਥੈਨਸੁਣੀਐਮੋਰੇ
ਤਿਸੁਪ੍ਰਭਸਿਓਮਰਿਜਾਸਮਹਿਗਵਾਵਾ॥੧॥ਐਸੇਸਤਿਗੁਰਹੀਪ੍ਰਭਤਿਸਮਝੇ॥ਚੀਤਿਆਵਤਿਬਰਹੀਪਤਿਪੂਰੀ
ਬਿਸਰਤਨਾਮੀਐਖਾਕੂ॥ਰਾਗਗਉ॥ਕੁਪਰਗੰਮੁਖਸੀਆਮਨਕੋਗਣਤੇਤੇਛਿਦ੍ਰਵਿਕਰਾ॥ਜਰਿਕਨਮੁਹੀ
ਧਨਸੁਲਖਸਜਾਇਓਸਾਸਾ॥੨॥ਇਆਇਆਮਦਮਨਤਨਸੰਗਿਜਾਤਾ॥ਵਿਸਨਤਬੁਝੈਕਰਤਕਬੰਧਾ॥ਉਠੀਆ
ਅਗਿਆਨੀ॥ ਕਾਮੇਕ੍ਰੋਧੇਲੋਭਮਦਮਾਤਾ॥ਕਉਡੀਬਦਲੈਜਨਮੁਗਵਾਤਾ॥ਆਪਨਹੱਥਿਦੇਕੈਨਾਸੀ
ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਮਹਾਬਿਖੁਜਾਰੀ॥ਆਵਤਇਕੇਲਾਜਾਤਇਕੇਲਾ॥ਤਾਸੁਮਸੰਗਿਹੋਇਬੈਠਾ॥ਪਾਪਿ
ਮਾਰਿਆਸਭਿਬੰਧਾ॥ਆਵਣਜਾਣਾਹੁਕਮੁਪਇਆ॥ਨਾਨਕਕਿਰਤੁਨਜਾਈਮੀਟਾਇਆ॥੨॥ਪਾਪਸੁਪਾਖੰਡਿਕਰਤ
ਹਉਤੁਮੈਤੇਕਰਿਰਹਿਆ॥ਜਨਮਜਨਮਨੇਤਰਹਨਹਪਵੈ॥ਬਸਨਬਿਹੂਨਉਠਿਉਨਿਹਿਰਿਯਹਵੈ
ਤਰੀਕੀਮੰਤਿਕਰਹਨੁਜਾਈ॥ਪੂਰਬਲਿਖਾਤਨਕਰਮਹਿਪਾਇਆ॥ਤਬਮਾਤਬਥੰਧਨਮੀਤਨਾ
ਆਇਆ॥ਜੈਸੁਕਉਹੈਤਰਿ॥ਪਾਲਸੁਆਮੀ॥ਸੋਜਨਸੁਨਸਪਰਗਰਮੀ॥੨॥ਭੂਮਤਭਾਮਪ੍ਰਭੁਸਸਾ
ਦੁਖਦਰਦਬਿਦਰਣ॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਸਭਿਪਾਪਨਿਵਾਰਣ॥ਜਾਕੇਸਿਮਰਨਿਸਭਿਕਾਜਸਵਾਰੇ
ਪ੍ਰਭੁਕਰਣਹਾਰਾਸਾਧਸਭਾਮਹਿ॥ਜਾਕੀਕੀਰਤਿਕਰਤਸਭਿਲੋਕ॥ਸਭਿਜੀਅਜੰਤਜਾਕੀਓਟਗਹਤਹਹਿ
ਨਿਮਖਦੂਰਿਨਜਾਨਹਿ॥ਸਭਕੋਸੰਗਿਤਿਹੁਵਰਤੀਜਾਨਹਿ॥ਸਾਧਸਭਾਮਹਿਓਹਸੁਨੀਜੈ
ਸਿਮਰਹੁਤੇਜਿਨਿਸਭਿਕਿਛੁਕੀਨ॥ ੪॥ਅਪਧਕੁਪਤੇਕਾਢਨਹਾਰਾ॥ਪੇਖਤਭਗਤਿਹੋਵਤਨਿਹਾਰਾ॥ਸਾਧਸਭਾ
ਸਾਚਾਸਾਹੁ॥ਜਾਕੈਘਰਿਸਭਕਿਛੁਹੋਇ॥ਜਾਕੀਸੇਵਾਕਰੈਸਭੁਕੋਇ॥ਜਾਕੈਮਨਿਲੋਚੈਸਭੁਕੋਇ
ਸਰਬਜੀਆਕਾਦਾਤਾਏਕੁ॥ਜਾਕੀਸੇਵਾਨਿਸਫਲਵਿਵੇਕ॥ਜਾਕੀਸੇਵਾਕਰੈਸਭੁਕੋਇ॥ਜਾਕੈਮਨਿਲੋਚੈਸਭੁਕੋਇ
ਸਰਬਜੀਆਕਾਦਾਤਾਏਕੁ॥ਜਾਕੀਸੇਵਾਨਿਸਫਲਵਿਵੇਕ॥ਜਾਕੀਸੇਵਾਕਰੈਸਭੁਕੋਇ॥ਜਾਕੈਮਨਿਲੋਚੈਸਭੁਕੋਇ
ਸਰਬਜੀਆਕਾਦਾਤਾਏਕੁ॥ਜਾਕੀਸੇਵਾਨਿਸਫਲਵਿਵੇਕ॥ਜਾਕੀਸੇਵਾਕਰੈਸਭੁਕੋਇ॥ਜਾਕੈਮਨਿਲੋਚੈਸਭੁਕੋਇ
ਸਰਬਜੀਆਕਾਦਾਤਾਏਕੁ॥ਜਾਕੀਸੇਵਾਨਿਸਫਲਵਿਵੇਕ॥ਜਾਕੀਸੇਵਾਕਰੈਸਭੁਕੋਇ॥ਜਾਕੈਮਨਿਲੋਚੈਸਭੁਕੋਇ
ਸਰਬਜੀਆਕਾਦਾਤਾਏਕੁ॥ਜਾਕੀਸੇਵਾਨਿਸਫਲਵਿਵੇਕ॥ਜਾਕੀਸੇਵਾਕਰੈਸਭੁਕੋਇ॥ਜਾਕੈਮਨਿਲੋਚੈਸਭੁਕੋਇ

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਚਲਣ ਬੈਸਣ ਸੋਵਣਾ ਜਾਗਣ ਗੁਰ ਆਗੈ ਭੁਖ ਨ ਭੁਖਾ ਆਖਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸਾਲਾਹੀ ਸਦਾ ਜਿ ਸਭਨਾ ਦੇਦਾ ਖਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸਚੁ ਸਹਜੁ ਸਭ ਤੈ ਉਪਰਿ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਸਮਾਇ ਲਏ ਸਭ ਦੁਖ ਵਿਸਰੇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਸਭ ਕਾਰ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਕਰਹਿ ਕਰਾਵਹਿ ਆਪੇ ਆਪੇ ਦੇਵਣਹਾਰ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤਦਾ ਸਭ ਤੁਧੈ ਮਾਹਿ ਪਿਆਰ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਵੇਖਹਿ ਸੁਣਹਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰ ॥ ੨੪ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਸੇ ਜੰਤ ਵਰਤਹਿ ਬੇਕਾਰ ॥ ਪੁਤ ਕਲਤ ਨ ਸੰਗਿ ਚਲਈ ਬਿਖੁ ਕਾ ਵਾਪਾਰ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਕਿਛੁ ਪਲੈ ਨਾ ਪਵੈ ਸੇ ਕਿਤੁ ਆਏ ਸੰਸਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਨੀ ਸੇ ਗਲਹੁ ਚੁਕੇ ਨਿਰਧਾਰ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਨਰ ਅਸਾਦੁ ਕਰਹਿ ਜਿ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਹਿ ॥ ਸਚੁ ਕਮਾਵਹਿ ਸਚੁ ਟਿਕਹਿ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਲੈ ਜਾਹਿ ॥ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੀ ਸੋ ਲਹੈ ਜਿ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਲੈ ਜਾਇ

ਪੂਰੇ ਤੇਜਾ ਆਪਿ ਕਰਤਾ ਵਿਸੁ ਕਰਗੀ ਵੈਦਾ ਦੇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜਿਸ ਦਾ ਗੁਰੂ ਬਚਨ ਆਰਾਧੇ ਤਿਸ ਜਨ ਕਉ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਵੈ ॥
ਜਨਮ ਮਰਣ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਨਿਵਾਰੀ ਹਰਿ ਅਮਰ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥
ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਵਣਾ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਅੰਦਰੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵਈ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥
ਓਹ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਨਿਰਮਲਾ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਓਹ ਆਪਿ ਤਰੈ ਸਭ ਕੁਲ ਤਰਾਵੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿ ਜਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਪਾਏ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਹੋਵੈ ਆਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੁਖਦਾਈ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਤਿਸਨਾ ਭੁਖ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤਿਸ ਨੋ ਮਿਲੈ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥੪॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥੫॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥੬॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥੭॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥੮॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥੯॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥੧੦॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥੧੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥੧੨॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥੧੩॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥੧੪॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥੧੫॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥੧੬॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥੧੭॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥੧੮॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥੧੯॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥੨੦॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥੨੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥੨੨॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥੨੩॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥੨੪॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥੨੫॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥੨੬॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥੨੭॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥੨੮॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥੨੯॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥੩੦॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥੩੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥੩੨॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥੩੩॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥੩੪॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥੩੫॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥੩੬॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥੩੭॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥੩੮॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥੩੯॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥੪੦॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥੪੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥੪੨॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥੪੩॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸ

ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੨

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਬਾਬਾ ਹਮ ਬੂਡਤ ਪਾਥਰ ਜੈਸੇ ॥ ਤੁਮ ਜਲਨਿਧਿ ਕਰੁਣਾ ਕਰਿ ਸਾਚੇ ਕਾਢਿ ਲੇਹੁ ਤਾਰੈ ਤੈਸੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਜਲ ਮਹਿ ਦੇਹ ਚਲਾਈਐ ਤਿਉ ਤਿਉ ਗਰਬਿ ਗਰਾਰੀ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਨਾਮੁ ਰਸਾਇਣੁ ਖਾਈਐ ਤਿਉ ਤਿਉ ਤਿਸਨਾ ਭਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਪੂਜਾ ਬੰਦਨ ਕਰੀਐ ਤਿਉ ਤਿਉ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਕਮਾਵੈ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਕਥਨੀ ਕਥਿ ਦਿਖਲਾਵੈ ਤਿਉ ਤਿਉ ਮਹਾ ਗੁਬਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਹਿਬ ਸੇਵਹਿ ਨਾਹੀ ਤਿਉ ਤਿਉ ਦੂਰਿ ਪਰੰਤੇ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਅਰਾਧਹਿ ਨਾਹੀ ਤਿਉ ਤਿਉ ਜਮ ਕੇ ਫੰਦੇ ॥ ੩ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ੪ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ੫ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ੬ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ੭ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ੮ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ੯ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ੧੦ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ੧੧ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ੧੨ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ੧੩ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ੧੪ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ੧੫ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ੧੬ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ੧੭ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ੧੮ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ੧੯ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ੨੦ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ੨੧ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ੨੨ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ੨੩ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ੨੪ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ੨੫ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ੨੬ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ੨੭ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ੨੮ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ੨੯ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ੩੦ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ੩੧ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ੩੨ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ੩੩ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ੩੪ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ੩੫ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ੩੬ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ੩੭ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ੩੮ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ੩੯ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ੪੦ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ੪੧ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ੪੨ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ੪੩ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ੪੪ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ੪੫ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ੪੬ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ੪੭ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ੪੮ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ੪੯ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ੫੦ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ੫੧ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ੫੨ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ੫੩ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ੫੪ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ੫੫ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ੫੬ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ੫੭ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ੫੮ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ੫੯ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ੬੦ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ੬੧ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ੬੨ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ੬੩ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ੬੪ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ੬੫ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ੬੬ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ੬੭ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ੬੮ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ੬੯ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ੭੦ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ੭੧ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ੭੨ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ੭੩ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ੭੪ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ੭੫ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ੭੬ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ੭੭ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ੭੮ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ੭੯ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ੮੦ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ੮੧ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ੮੨ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿ

ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੨

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ੪ ਚਉ

ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫

ਵਨਸੁਨਿ ਹਰਿਜਸੁ ਪਿਆਰੇ ਜਨਮੁ ਸਫਲੁ ਹੋਵੈ ਤੇਰਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ਵਡਭਾਗੀ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਤਿਸੁ ਪਰਹਰਿ ਜਾਵਹਿ ਜੋ

ਬਾਧੋ ਆਵੀਐ ਬਧੇ ਜਾਵਣਿ ਸਭੈ ਹੀ ਬ੍ਰਹਮਨਕਾਈਐ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਚਹਿਆ ਦਾ ਆਪੁ ਗਇਆ ਹੀ ਹੋਈ॥ ਗੁਰਮੁਖੀ ਖਿਦ
ਰਲਾ ਦੀਨੋ ਕਾਈ॥ ਦੁਇਆ ਗ ਧਰਮੁ ਧਰੇ ਧਰਣੀ ਧਰਣ ਜੀ ਧਰਣੁ ਗੁਮੁਖੀ ਧਿਆ ਚੁਤੇ ਥਾਈ॥੮॥ ਜੋ ਧਰਮੁ
ਗਹਿ ਪਰਥਾਏ॥ ਆਸਾਬੰਧੈ ਦੇਦਾ ਕਰਣਾ ਮਨਮਾ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ਬਾਝੋ ਕਰਮ ਮਕਾਈਐ॥੯॥
ਕਰਮ ਧਰਮ ਕਰਿ ਮੁਕਤਿ ਨ ਮੰਗਾ॥ ਮੁਕਤੇ ਦਰ ਬ੍ਰਹਮ ਸਬਦਿ ਸਲਾ ਹੀ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਮੁਕਤਿ
ਚੰਦੀ ਪਰਮ ਪਦ ਚਿਤ ਰਿਤ ਕਮਾਈਐ॥੧੦॥ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਛੋਡੀ ਨ ਜਾਈ॥ ਸੇ ਛੁਟੇ ਸਚੁ ਕਰਮ ਕਮਾਈ॥
ਆਪਿ ਨਿਸ੍ਰਗੁ ਤਿ ਰਤੇ ਵੀਚਾਰੀ ਕਰਮ ਸਿ ਉਬਰੇ ਆਈਐ॥੧੧॥ ਇਕਿ ਜਪ ਤਪ ਖਪਿ ਖਪਿ ਛਿਜਤੇ
ਸਹਸਾ ਵਧੀ॥ ਜਿਉ ਤੁਪ ਪੁਕਰ ਜੋਤੇ ਵੈ ਰਥਾ ਵਧੀ॥ ਤਠੈ ਨਿਰਗੁਣਿ ਅਪ ਤੀ ਨੁ ਨ ਬੀ ਜੋ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਗੁਰੁ
ਨਿਪਾ ਤਿਪਾਈਐ॥੧੨॥ ਕਲੀ ਕਾਲ ਆਇ ਇਕ ਕਲਾ ਖੀ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕਿਨੈ ਨ ਭਖੀ॥ ਅਨ ਤੁ
ਖਿ ਕੁ ਦਰ ਤੇ ਵਰ ਤਾ ਬਿਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਈਐ॥੧੩॥ ਸ ਤਿ ਗੁਰੁ ਦੇਖ ਵਦੁ ਸਿਦੰ ਦਾ॥
ਨਨਾ ਮਕਾਣਿ ਛੰਦ ਬੰਦੰ ਦਾ॥ ਜੋ ਤਿ ਸਰੂ ਪੇ ਜੋ ਆਥਿ ਨਾ ਸੀ ਨਾ ਤਿ ਸੁ ਮੁਕਤ ਭੁ ਸੰ ਤ ਈਐ॥੧੪॥ ਗੁਰ ਮੁ
ਨਿ ਆਪੁ ਗਖਿ ਅਕਰ ਤਾ ਗੁ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਕਰਿ ਦਿਆ ਸਾਖ ਉਪ ਦੇ ਸੁ॥ ਸਭ ਬ ਜੀ॥ ਆ ਜਾ ਗ ਜੀ ਵ ਜੁ ਦਾ
ਨਿਰ ਭਉ ਮੈ ਥੁ ਨ ਕਾ ਈਐ॥੧੫॥ ਸ ਗ ਭੇ ਜਾ ਚਾ ਹੈ ਗੁਰ ਤੋ ਤੋ॥ ਆਪਿ ਨਿਰੰ ਜ ਨੁ ਅਲ ਖ ਅ ਪ ਗੀ॥
ਸਨ ਕੁ ਸਾ ਚੁ ਕਹੈ ਪ੍ਰ ਭੁ ਜਾ ਚੈ ਮੈ ਦੀ ਜੈ ਸਾ ਚੁ ਰ ਜਾ ਈਐ॥੧੬॥ ਸਾ ਸੁ ਮ ਜਾ॥ ਸਚੈ ਮੋਲਿ ਸ
ਬਾਦੀ ਮੈ ਥੁ ਬੋ॥ ਜਾ ਤਿ ਸੁ ਕੁ ਲਾ ਸ ਹ ਜੋ ਸ ਮ ਬੋ॥ ਤਿ ਰ ਵ ਣ ਜਾ ਤਿ ਧ ਗੋ ਪ ਗੋ ਸ ਸਿ ਅ ਵ ਗ ਲ ਜ
ਭਾਈਐ॥੧॥ ਜੋ ਸ ਕੇ ਚ ਖ ਰ ਤਿ ਸ ਕੀ ਸੇ ਵ॥ ਸ ਬ ਦਿ ਪ ਤੀ ਜੈ ਅ ਲ ਖ ਅ ਤੇ ਵ॥ ਕ ਰ ਤ ਰ ਚ ਜ ਣ ਕੀ
ਕਰਤਾ ਬ ਖ ਸਿ ਭ ਏ ਵ ਰ ਤਿ ਆ ਈਐ॥ ਦੇ ਦੇ ਤੈ ਦਿ ਨ ਆ ਵੈ ਜਾ ਚੈ॥ ਲੈ ਲੈ ਮੁ ਕ ਰਿ ਪ ਉ ਦੇ ਚੈ॥ ਮੁ ਖ ਸੁ
ਝ ਸਾ ਚ ਨ ਗੈ ਝ ਰਿ ਦੁ ਜੋ ਕ ਰ ਮੀ ਕ ਰ ਜਾ ਈਐ॥ ਵਾ ਗੁ ਰ ਮੁ ਖੀ ਜਾ ਗਿ ਗੇ ਦਿ ਨ ਰਾ ਤੀ॥ ਸਾ ਚੇ ਗੀ ਲਿ ਵ
ਗੁ ਮ ਤਿ ਜਾ ਤੀ॥ ਮਨ ਮੁ ਖ ਮ ਸਾ ਇ ਸੇ ਸੋ ਖ ਭੁ ਵੈ ਗੁ ਰ ਮੁ ਖਿ ਸਾ ਬ ਤੁ ਕ ਬ ਈਐ॥ ੪॥ ਕ ਭੁ ਵੈ ਅ ਭੁ ਵੈ
ਜਾ ਵੈ॥ ਕ ਭੁ ਵੈ ਰੋ ਤੀ ਕ ਭੁ ਰ ਕ ਜਾ ਵੈ॥ ਸ ਬ ਚਿ ਮੀ ਮੇ ਸੇ ਸ ਦ ਰ ਗ ਰ ਪੈ ਮੈ ਗੁ ਮੁ ਖਿ ਮੁ ਗ ਤਿ ਸ ਮਾ ਈਐ॥ ਪ੍ਰ
ਵੈ ਕ ਭੁ ਵੈ ਤੀ ਕ ਭੁ ਰ ਕ ਜਾ ਵੈ॥ ਜੋ ਉ ਵ ਰੀ ਉ ਜਾ ਵੈ ਉ ਜਾ ਵੈ॥ ਨ ਆ ਬਿ ਨ ਕਿ ਛ ਜਾ ਦਿ ਨ ਲੋ ਗੋ ਰ
ਵਿ ਮੂ ਠੀ ਠ ਗੀ ਠ ਗ ਵ ਵੈ॥ ਜਿ ਉ ਵ ਰੀ ਉ ਜਾ ਵੈ ਉ ਜਾ ਵੈ॥ ਨ ਆ ਬਿ ਨ ਕਿ ਛ ਜਾ ਦਿ ਨ ਲੋ ਗੋ ਰ
ਬਿ ਸ ਰਿ ਐ ਦ ਖੁ ਪਾ ਈਐ॥ ਵਾ ਤ ਜ ਨੁ ਸਾ ਚੀ ਮੈ ਐ ਆ ਘਾ ਈ॥ ਨ ਆ ਵ ਤ ਨੁ ਸਾ ਚੀ ਵ ਤਿ ਆ ਈ॥ ਜਿ
ਨੋ ਆ ਪੁ ਪ ਛ ਣੈ ਜਾ ਈ ਜੰ ਤੀ ਤੀ ਜੋ ਤਿ ਮੀ ਲਾ ਈਐ॥ ੭॥ ਨ ਵ ਪ ਭੁ ਕੁ ਲੀ ਚੰ ਦ ਖੇ ਈ॥ ਥ ਪ ਤੁ ਲੀ ਅ ਭ
ਭੁ ਖ ਮ ਨਾ ਈ॥ ਪਾ ਰ ਬ੍ਰ ਹ ਮੁ ਪਾ ਰ ਬ੍ਰ ਹ ਮੁ ਚੇ ਤ ਨੁ ਚੇ ਤ ਹਿ ਅ ਜ ਗ ਰ ਤਿ ਰ ਲ ਦ ਈਐ॥ ੮॥ ਬਿ ਨੁ ਬ੍ਰ ਹ ਮ
ਬਿ ਚਾ ਰੁ ਮੁ ਖ ਦੇ ਖਾ ਇ ਪ ਤੇ ਬ੍ਰ ਹ ਮ ਸਾ ਲਾ ਹੀ॥ ਅ ਸ ਤ ਤ ਨੁ ਅ ਗ ਨਿ ਪ ਮੀ ਲੈ ਜ ਗ ਜੀ ਵ ਨੁ
ਨਿ ਸਿ ਉ ਬ ਣ ਤ ਬ ਣ ਜਾ ਈਐ॥ ੯॥ ਮੁ ਕ ਕੀ ਗ ਤਿ ਮਿ ਤਿ ਕੋ ਇ ਨ ਪ ਵੈ॥ ਜੋ ਕ ਵ ਭ ਕ ਵ ਇ ਵ ਭ

ਦੁ ਖੁ ਵੈ॥ ਸਾ ਚੇ ਸਾ ਹਿ ਬ ਤਿ ਦਿ ਨ ਦ ਤੀ ਸ ਗ ਲੀ ਤਿ ਸ ਨੋ ਉ ਪ ਮਾ ਈਐ॥ ੧੦॥ ਵ ਡੀ ਵ ਡ ਮਾ ਈ ਵੇ ਪ ਰ ਵ ਹੋ॥
ਸਾ ਪੁ ਦਾ ਇ ਦ ਨੁ ਸਾ ਸਾ ਹੋ॥ ਆ ਪਿ ਦਾ ਇ ਆ ਭੁ ਦੁ ਨਿ ਮੀ ਹੋ ਦ ਤੀ ਮਾ ਲਿ ਆ ਸ ਹ ਜਿ ਸਮਾ ਈਐ॥ ੧੧॥ ਇ
ਛਿ ਸ ਗੀ ਇ ਕਿ ਰੋ ਗੰ ਮ ਵਿ ਆ ਹੋ॥ ਜੋ ਜਿ ਕਿ ਛ ਕ ਰੇ ਸੁ ਆ ਪ ਹੋ॥ ਭ ਗ ਤਿ ਭ ਖੁ ਗੁ ਰ ਕੀ ਮ ਤਿ ਪੂ ਰੀ ਅ ਸ ਪ ਦਿ
ਸ ਬ ਦਿ ਦੇ ਜ ਖਾ ਈਐ॥ ੧੨॥ ਈ ਕਿ ਨ ਮੋ ਗ ਭੁ ਖੇ ਭ ਵ ਤ ਦੇ ਹੋ॥ ਇ ਕਿ ਹ ਨੁ ਕ ਮਿ ਅ ਗ ਹ ਨ ਕੀ ਮ ਤਿ ਪ ਾ ਈ॥
ਤਿ ਆ ਵਿ ਗ ਤ ਕੀ ਸ ਗ ਨ ਜਾ ਣੈ ਰੂ ਪੈ ਸ ਬ ਦ ਰੁ ਸ ਮਾ ਈਐ॥ ੧੩॥ ਇ ਕਿ ਤੀ ਗ ਬਿ ਨ ਵ ਹਿ ਅੰ ਨੁ ਖ ਾ ਵ ਨਿ॥
ਦੁ ਖਿ ਅ ਗ ਨਿ ਜ ਾ ਵ ਹਿ ਦੇ ਹ ਪ ਾ ਵ ਨਿ॥ ਕ ਾ ਮ ਨ ਾ ਬਿ ਨੁ ਮੁ ਕ ਤਿ ਨ ਹੋ ਈ॥ ਕਿ ਤੁ ਬਿ ਧਿ ਪ ਾ ਰਿ ਲੈ ਘ ਈਐ॥
ਗੁ ਰ ਮ ਤਿ ਛੋ ਡ ਨਿ ਜਾ ਈ॥ ਮ ਨ ਮੁ ਖਿ ਸ ਾ ਸੁ ਨ ਜੋ ਮ ਵ ਈ॥ ਪ ਾ ਵ ਿ ਪ ਾ ਚ ਬ੍ਰ ਹ ਮੁ ਨਿ ਕੁ ਲ
ਸ ਾ ਵ ਨਿ ਕੁ ਟ ਿ ਲ ਬੈ ਰ ਾ ਈਐ॥ ੧੫॥ ਤ ਜੁ ਮੋ ਅ ਵ ਤੁ ਮੋ ਜ ਾ ਵੈ॥ ਭ ਭੁ ਭ ਭੁ ਸ ਾ ਸ ਜ ਿ ਸ ਮ ਾ ਵੈ॥ ਨ
ਰ ਸ ਚੁ ਮੀ ਮ ਲੋ ਮ ਿ ਨ ਭੁ ਵੈ ਗੁ ਰ ਮੁ ਖਿ ਰ ਸ ਕ ਸ ਮਾ ਈਐ॥ ੧੬॥ ਮ ਾ ਨੁ ਮ ਨ ਭ ਜ ਵ ਭ ਾ ਈ॥
ਆ ਪੇ ਰ ਤ ਾ ਪ ੍ ਰ ਭੁ ਬੁ ਝ ਾ ਇ ਆ ਪੇ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰ ਮੁ ਖਿ ਆ ਪੇ ਸ ਿ ਸ ਦਿ ਉ ਪ ਾ
ਈਐ॥ ੧॥ ਆ ਪੇ ਨੈ ਦੈ ਨ ਜੀ ਦ ੍ ਰੇ॥ ਭ ੍ ਰ ਮ ਿ ਗੁ ਰ ਮੁ ਖਿ ਸੇ ਜ ਨ ਪ ੍ ਰੇ॥ ਤਿ ਨ ਕੀ ਸੰ ਗ ਤਿ ਅ ਤਿ ਨਿ ਜ ਾ ਭ
ਗੁ ਰ ਸ ਬ ਦੀ ਤੇ ਏ ਰ ਵ ਣ ਾ ਈਐ॥ ੨॥ ਜੁ ਗਿ ਜੁ ਗਿ ਸੰ ਤ ਭ ਗ ਤ ਵ ਏ ਪ ੍ ਰ ਭ ਤੇ ਰੇ॥ ਜੀ ਉ ਜੁ ਤ ਾ ਵ ਹਿ ਸ ਨ ਮੇ ਰ
ਤੁ ਸ ਤ ਿ ਕ ਰ ਮਿ ਧ ਰ ਮਿ ਦੁ ਖੁ ਦ ਲ ਖ ਪ ੍ ਰ ਜਿ ਨ ਸ ਜੀ ਨਿ ਤ ਪ ਾ ਈਐ॥ ੩॥ ਇ ਹ ਜ ਾ ਤ ਰ ਮ ਹਿ ਪ ਸੁ ਤੇ
ਦੇ ਖ ਾ ਜੀ॥ ਸੰ ਗ ਤਿ ਰ ਖ ਭ ਤ ਰੇ ਸ ਾ ਚੁ ਪ ਰ ਾ ਜੀ॥ ਕ ਲਿ ਮ ਲ ਮੋ ਲੇ ਖ ਾ ਜ ਪ ਿ ਤੇ ਨ ਰ ਮ ਲ ਲ ਾ ਇ ਰ ਗ ਲਿ ਭ
ਤ ਰਿ ਭਿ ਵ ਦ ਾ ਈਐ॥ ੪॥ ਬ੍ਰ ਹ ਮ ਗ ਿ ਜ ਨ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰ ਬ ਾ ਣੀ॥ ਏ ਹੈ ਜੋ ਬ ਨੁ ਸ ਜੁ ਹੈ ਦੇ ਪ ਾ ਰ ਣੀ॥
ਅ ਜੁ ਕ ਾ ਲਿ ਅ ਗਿ ਜ ਾ ਈ ਐ ਪ ੍ ਰ ਭੀ ਹ ਰਿ ਜ ਪ ਜ ਾ ਪ ਿ ਰਿ ਦੇ ਧਿ ਆ ਈਐ॥ ੫॥ ਛ ਡ ਸ ਰੁ ਪ ਛ ਾ ਣੀ ਕੂ ੜ ਕ ਥ
ਾ ਕੂ ੜ ਮ ਾ ਲੁ ਓ ਥੇ ਕ ਾ ਲੁ ਉ ਛ ਾ ਪ ਰ ਾ॥ ਸ ਾ ਕ ਤ ਕੂ ੜ ਿ ਪ ਚ ਹਿ ਅ ਨਿ ਤ ਹੁ ਮੈ ਚ ਲ ਾ ਅ ਗ ਲਿ ਪ ਚੈ ਪ ਚ ਾ ਈਐ॥
੬॥ ਛ ਿ ਰ ਿ ਪ ੍ ਰ ਿ ਨੰ ਦ ਾ ਤ ਿ ਪ ਰ ਾ ਈ॥ ਪ ਾ ਪ ਿ ਦ ੍ ਰ ਿ ਦ ਖ ਿ ਜ ਾ ਤ ਿ ਨ ਆ ਈ॥ ਮ ਿ ਲ ਿ ਸ ਤ ਸ ਗ ਿ ਤ ਿ ਸ ਮ
ਾ ਲ ਿ ਧ ਰ ਮ ਰ ਾ ਇ ਆ ਈਐ॥ ੭॥ ਛ ਡ ਰ ਤ ਮ ਖ ਮ ਸ ਾ ਈਐ॥ ਤ ਉ ਮ ਖ ਸ ਾ ਈ ਐ ਤ ਉ ਮ ਖ ਸ ਾ ਈਐ॥ ਸ ਤ ਿ ਗ ਰ ਸ ਗ ਨ ਿ ਪ ਚ ਤ ਉ ਬ ਰ ਗ ਾ ਈ ਐ ਭ ਵ ਜ ਲ ਤ ਾ ਈਐ॥ ੮॥ ਅ ਾ ਗ ੋ ਬ ਿ ਅ ਲ ਬ ਾ
ਨ ਜ ਾ ਗ ਿ ਅ ਗ ਨ ਿ ਜ ਾ ਗ ਿ ਸ ਮ ਦ ੍ ਰ ੇ॥ ਤ ਿ ਤ ਰ ਤ ਰ ਅ ਗ ਨ ਿ ਜ ਾ ਗ ਿ ਸ ਮ ਦ ੍ ਰ ੇ॥ ਭ ਰ ਤ ਰ ਤ ਰ ਅ ਗ ਨ ਿ ਜ ਾ ਗ ਿ ਸ ਮ ਦ ੍ ਰ ੇ॥
ਜ ਾ ਗ ਿ ਰ ਿ ਦ ੍ ਰ ਿ ਮ ਨ ਮ ੁ ਖ ਤ ਾ ਈ ਐ॥ ੯॥ ਗ ੁ ਰ ਬ ਿ ਨ ਮ ੁ ਕ ਤ ਿ ਦ ਾ ਤ ੁ ਕ ੋ ਨ ੈ॥ ਜ ਿ ਜ ਿ ਨ ਪ ਾ ਇ ਆ ਤ ੈ ਸ ੋ ਈ ਐ
ਜ ੋ ਨ ੈ॥ ਜ ਿ ਜ ਿ ਪ ਾ ਇ ਆ ਤ ਿ ਨ ਪ ੂ ਛ ਹ ੁ ਕ ਾ ਈ ਸ ੁ ਖ ਮ ਸ ਤ ਿ ਗ ੁ ਰ ਸ ੇ ਵ ਕ ਮ ਾ ਈ ਐ॥ ੧੦॥ ਗ ੁ ਰ ਬ ਿ ਨ ੁ ਓ ੁ ਤ ੁ ਨ ਹ ੋ ਈ ਐ
ਬ ਿ ਚ ਾ ਰ ੁ ਕ ਰ ਮ ਾ ਗ ੋ ਕ ਰ ੇ ਖ ਮ ੁ ਅ ਗ ਾ ॥ ਜ ਾ ਧ ੇ ਮ ੁ ਕ ਤ ਿ ਨ ਾ ਤ ੀ ਨ ਾ ਦ ਿ ਕ ਰ ੇ ਖ ਮ ੁ ਅ ਗ ਾ ॥ ਜ ਾ ਧ ੇ ਮ ੁ ਕ ਤ ਿ ਨ ਾ ਤ ੀ ਨ ਾ ਦ ਿ ਕ ਰ ੇ ਖ ਮ ੁ ਅ ਗ ਾ ॥
ਬ ਿ ਨ ਾ ਗ ੁ ਰ ਪ ੂ ਰ ੇ ਕ ਿ ਨ ੈ ਨ ਭ ਖ ੀ ॥ ਅ ਨ ਤ ੁ ਨ ਾ ਵ ਹ ੈ ਅ ਨ ਤ ੁ ਨ ਾ ਵ ਹ ੈ ॥ ਅ ਨ ਤ ੁ ਨ ਾ ਵ ਹ ੈ ਅ ਨ ਤ ੁ ਨ ਾ ਵ ਹ ੈ ॥ ਅ ਨ ਤ ੁ ਨ ਾ ਵ ਹ ੈ ਅ ਨ ਤ ੁ ਨ ਾ ਵ ਹ ੈ ॥
ਖ ਿ ਨ ਾ ਵ ਹ ੈ ਅ ਨ ਤ ੁ ਨ ਾ ਵ ਹ ੈ ॥ ਅ ਨ ਤ ੁ ਨ ਾ ਵ ਹ ੈ ਅ ਨ ਤ ੁ ਨ ਾ ਵ ਹ ੈ ॥ ਅ ਨ ਤ ੁ ਨ ਾ ਵ ਹ ੈ ਅ ਨ ਤ ੁ ਨ ਾ ਵ ਹ ੈ ॥

ਆਰੂ ਅਵਰਾ ੧ ਆਸੁਰ ਸੰਘਾਰਣ ਮੁਹਾ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਮਾਰੂ ਮੁਹਿ ਅਗਾ ॥ ਨਾਲੇ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਦਾ ॥
ਨਾਮੀ ਨਾਮੁ ਵਜਾਇਦਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝਸੀ ॥ ਕਿਥੈ ਜਾਇ ਸਮਾਇਦਾ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਪੈ ਤਾ ਜਾਣੀਐ ॥
ਚਾਰਿ ਕੁਟੰਬ ਸਮਾਲਸੀ ॥ ਅਗਮੁ ਨਿਗਮੁ ਹਥਿ ਆਵਈ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰਸੀ ॥ ੨ ॥ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀ ਸਚੁ ਮਨਿ ॥
ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਤਨਿ ॥ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਧਨਿ ॥ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਵਣਿ ॥ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਗੁਣਿ ॥
ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਫਲਿ ॥ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਕੁਲਿ ॥ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸਿਰਿ ॥ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਪਿਰਿ ॥
ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸਾਹ ॥ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਵੇਸਾਹ ॥ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸਾਖ ॥ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਭਾਖ ॥
ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਲੋਇ ॥ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਪੈਨਣਾ ॥ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਖਾਣਾ ॥
ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸੁਣਿ ॥ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਗੁਣਿ ॥ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਨਾਇ ॥ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਪਾਇ ॥
ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਪੈਰ ॥ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਖੈਰ ॥ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸੰਗਿ ॥ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਰੰਗਿ ॥
ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਭਾਇ ॥ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਮਨਾਇ ॥ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਪਾਸਿ ॥ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਰਾਸਿ ॥
ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਨਾਲਿ ॥ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਘਾਲਿ ॥ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸੇਵ ॥ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਦੇਵ ॥
ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸੁਖ ॥ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਦੁਖ ॥ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਕਾਰ ॥ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸਾਰ ॥
ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਨਾਉ ॥ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਥਾਉ ॥ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਜਾਇ ॥ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਪਾਇ ॥
ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸਾਜ ॥ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਰਾਜ ॥ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸਾਹ ॥ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਵੇਸਾਹ ॥
ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸਾਖ ॥ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਭਾਖ ॥ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਲੋਇ ॥
ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਪੈਨਣਾ ॥ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਖਾਣਾ ॥ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸੁਣਿ ॥ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਗੁਣਿ ॥
ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਨਾਇ ॥ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਪਾਇ ॥ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਪੈਰ ॥ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਖੈਰ ॥
ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸੰਗਿ ॥ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਰੰਗਿ ॥ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਭਾਇ ॥ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਮਨਾਇ ॥
ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਪਾਸਿ ॥ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਰਾਸਿ ॥ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਨਾਲਿ ॥ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਘਾਲਿ ॥
ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸੇਵ ॥ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਦੇਵ ॥ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸੁਖ ॥ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਦੁਖ ॥
ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਕਾਰ ॥ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸਾਰ ॥ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਨਾਉ ॥ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਥਾਉ ॥
ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਜਾਇ ॥ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਪਾਇ ॥ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸਾਜ ॥ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਰਾਜ

ਤੇਰੀ ਆਕਮਾਤਾ ॥੨॥ ਅੰਤਰਿ ਜੀਤਿ ਭਲੀ ਜਗ ਜੀਵਨ ॥ ਸਾਕਿ ਪਦਰੰਗ ਵੈ ਹਰਿ ਗੁਪੀਵਨ ॥
ਆਪੇ ਲੇਵੈ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਤਿਭੁਵੇ ਜੀਜਗਤ ਪਿਤ ਦਾਤਾ ॥੩॥ ਜਗਤੁ ਬੁਪਾ ਇਵੇ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ॥
ਦੂਜੇ ਪਾਣੀ ਆਗਨੀ ਜੀਉ ਪਾਇਆ ॥ ਦੇਹੀ ਸਰਗੀ ਨਉ ਦਰ ਵਜੇ ਸੋ ਦਸਵਾ ਪੁਰਖ ਅਤੁਰਾ ਤਾ ॥੪॥ ਕਾ
ਹਿੰਦੀ ਅਗਾ ਨਿੰਮ ਸਮਾਲਾ ॥ ਕਹੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਸਬਾਦਿ ਨਿਰਾਲਾ ॥ ਸਾਕਤ ਦੁਰਮਤਿ ਨ ਬੁਝਹਿ
ਸ੍ਰਿਗੁਰਿ ਸੇਤਿ ਮਿਲੇ ਵਡਭਾਤੇ ॥੫॥ ਅਪੁ ਤੇਜੁ ਵਾਇ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਆਕਾਸਾ ॥ ਤਿਨ ਮਹਿ ਪੰਚ ਤਤੁ ਪ੍ਰਗਟੀ
ਦਾਸਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਾਤਿ ਜੋਤਿ ਇਆ ਉਬੈ ਕੂਤਾ ॥੬॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਚੰਚਲੁ ਜੋਤਿ
ਦਿਪਤੀਜੈ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੈ ਕਿ ਅਦੇ ਕਹਿ ਕੀਜੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਚੋਰੁ ਮੁਠੇ ਘਰੁ ਮੰਦਰੁ ਇਨਿ ਸਾਕਤਿ ਚੁਰਾ
ਤਾਤੇ ॥੭॥ ਦੁੰਦਰ ਦੁਤਭੁ ਤਬੀ ਜਾਤੇ ॥ ਖਿੰਚਤਾ ਇਨ ਕਰਮਿ ਬੇਤਾ ॥ ਸਬਾ ਦਿਸੁ ਗਤਿ ਬਿਨੁ ਆਵੈ ਜਾ
ਵੈ ਪਤਿ ਖੋਈ ਆਵਤ ਜਾਤਾ ॥੮॥ ਕੁਰੁ ਕਰਿ ਕਲਤੁ ਕੁਤਸੁ ਜੋ ਛੋਰੀ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੈ ਸੀ ਪਤਿ ਤੇਰੀ ॥ ਬਾਬਾ
ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਰੀ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਜਾ ਅਕੰਕਰਿ ਕਾਰ ਕਮਾਤਾ ॥੯॥ ਜਾਮ ਦਰਿ ਬਾਧੋ ਮਿਲਾ ਹਿ ਸਜਾਈ ॥ ਤਿਥੈ
ਅਪਨੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਕਾਈ ॥ ਕਰਣ ਪਲਾਵ ਕਰੇ ਬਿਲਲਾਵੈ ਜਿਉ ਕੂੰਡੀ ਮੀਨੁ ਪਰਾਤੇ ॥੧੦॥ ਆ
ਕਤੁ ਭਸੀ ਪੜੈ ਇਕੇਲਾ ॥ ਜਾਮ ਅਵਸਿ ਕੀਆ ਅੰਧੁ ਦੁਹੇਲਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਕਾਈ ॥ ਜਾਮ
ਕਾਲਿ ਪਕਿ ਜਾਤੇ ॥੧੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝੁ ਨ ਬੇਲੀ ਕੋਈ ॥ ਐਸੇ ਖੋਜਿ ਬੋਲਾ ਖਪਿ ਖੁਜੋਈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਮੁ
ਦੇਵੈ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਇਉ ਸਬਲੇ ਸਬਲ ਮਿਲਾਤੇ ॥੧੨॥ ਕੁਲੇ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਸਮਾ ਹੋਇ ॥ ਉਦਿ
ਜਾਦੇ ਸਗਲਿ ਪਾਇ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸੀਗਿ ਸਮਾਤੇ ॥੧੩॥ ਗੁਰ
ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਕਿ ਆਪਾ ਈ ॥ ਚੂਕੈ ਮੋਹ ਈ ਦ੍ਰਮੇ ਸਮਾਨੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਲਖੁ ਲਖਾਵੈ ਜਾਣੀ ॥ ਸਤਿ
ਐਜਿ ਸੁਬਧ ਸਜਿ ਸਤਿ ਪਛਾਤੇ ॥੧੪॥ ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਮੁਖਾ ਤਿ ਦਰਸਨੁ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਸਿ
ਉਪਾਤਿ ਮੁਖ ਰਸਨੁ ॥ ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਸਬਾਈ ॥ ਪਾਟੀ ਪਟੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤੇ ॥
॥ ਭਿਜਨ ਕਰਿ ਆਨੁ ਅਹਾ ਸੁਮੀਠਾ ॥ ਜੀਨਿ ਚਾਖਿਆ ਤਿ ਨਿਰਾ ਸਨੁ ਰੀਠਾ ॥ ਦਰ ਸਨੁ ਦੇਖਿ ਮੀ
ਬੋਲਾ ਗੀ ਅਨੁ ਮਨਾ ਸੁਮੀ ॥ ਤਿਨ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ
ਚੂਕਾ ਮੁ ਪਛਨ ॥ ਨਨਕ ਗਰਿ ਜਾ ਸੁ ਤਰਿ ਜਾ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਜੋ ਜਿਨ ਜਾ ਤਿ ਗੁਰੁ ਗਰਿ ਪੂ ਕੁ ਜਾ ਤੇ ॥
॥੧੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਸਾਰੇ ਜਾ ਤਿ ਬਾ ਸਿ ਜਾ ਣ ਜਾ ਤੇ ॥ ਜਿ ਨਿ ਧਰ ਚਕ੍ਰ ਧੋ ਵੀ ਰੇ ॥ ਆ ਪੇ
ਰਤ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਜਾ ਚੇ ਪਰ ਵਾ ਤੇ ॥੧॥ ਵੇ ਕੀ ਵੇ ਕੀ ਜਾ ਤ ਉਪਾ ਏ ॥ ਦੁਇ ਪੀ ਦੁਇ ਚਾ ਤ
ਚਲਾ ਏ ॥ ਗੁਰ ਪੂ ਰੇ ਵਿ ਦੁ ਮੁਖ ਤਿ ਨ ਨੰ ਫੇ ॥ ਜਾ ਜਿ ਅਸਮੁ ਮੁ ਪਾ ਤੇ ॥ ਜ ॥ ਪ੍ਰ ਤਿ ਅਸਮੁ ਮੁ ਪੁ
ਧਿ ਨ ਜਾ ਸ ॥ ਨਾ ਮੁ ਜ ਬੁ ਹ ਤਿ ਭ ਗੀ ਭੁ ਭਾ ਸ ॥ ਜੈ ਕੈ ਵ ਢੀ ਚਿ ਨਿ ਉ ਗਾ ਈ ਦੂ ਰ ਮਤਿ ਕਾ ਸ

ਤਾਤੇ ॥੨॥ ਸਿੰਘ ਤਿ ਸਾਸ ਤ ਪ੍ਰ ਤਿ ਪੂ ਰ ਣ ॥ ਵ ਦ ਦ੍ਰ ਖ ਣ ਤਿ ਤ ਤੁ ਨ ਜਾ ਣ ॥ ਵਿ ਣੁ ਗੁ ਰ ਪੂ ਰੇ ਤ ਤੁ ਨ
ਪਾਈ ਐ ਸਤ ਸੁ ਰੇ ਸ ਚੁ ਰਾ ਤੇ ॥੩॥ ਸਤ ਬਾ ਸ ਤੇ ਬੁ ਦਿ ਬੁ ਦਿ ਐ ॥ ਆ ਪੇ ਦਾ ਸ ਚੁ ਪ ਰ ਬੇ ॥
ਜਨਕ ਉਨ ਦਾ ਸਿ ਕੇ ਪ੍ਰ ਭੁ ਅਪ ਨੀ ਗੁਰ ਮੁ ਖਿ ਸ ਬ ਦੁ ਸ ਜ ਤੇ ॥੪॥ ਸੁ ਣਿ ਸੁ ਣਿ ਐ ਖੇ ਕੇ ਤੀ ਬਾ
ਣੀ ॥ ਸੁ ਣਿ ਵ ਰ ਮੈ ਐ ਕੇ ਅੰ ਤ ਨ ਜਾ ਣੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਅ ਲ ਖ ਪ ਜ ਖ ਐ ਆ ਪੇ ਅ ਕ ਖ ਕ ਬ ਭੁ ਧਿ ਤ ਤੇ ॥
॥ ਜਨ ਮੋ ਕ ਉ ਦ ਜਾ ਇ ਦਾ ਏ ॥ ਸਤਿ ਭ ਦ ਐ ਅ ਗੈ ਗਾ ਏ ॥ ਜਿ ਜ ਨ ਮੋ ਤਿ ਸੁ ਸ ਰ ਪ ਸ ਣ ਜ
ਰਿ ਭ ਤ ਐ ਜਿ ਗਿ ਸਾ ਤੇ ॥੫॥ ਸੰ ਜੋ ਗ ਵਿ ਜੋ ਗੁ ਮੋ ਕਉ ਪ੍ਰ ਭਿ ਕੀ ਏ ॥ ਸ੍ਰੀ ਜ ਦਿ ਉ ਪਾ ਇ ਦ ਸ ਬ ਦੁ
ਦੀ ਏ ॥ ਦੁ ਖ ਸ ਬ ਖੰ ਡੈ ਤੇ ਭ ਏ ਨਿ ਮਾ ਲੇ ਗੁ ਰ ਮੁ ਖਿ ਸੀ ਝ ਸ ਨਾ ਤੇ ॥੬॥ ਨੀ ਕੇ ਸਾ ਚੇ ਕੇ ਵ ਪ ਗੀ ॥ ਸ
ਜ ਸ ਉ ਦਾ ਲੇ ਗੁ ਰ ਵੀ ਚਾ ਗੀ ॥ ਸ ਚਾ ਵ ਖ ਗੁ ਜੋ ਸੁ ਧ ਪ ਪੁ ਲੇ ਸ ਬ ਦਿ ਸ ਚੇ ਧੋ ਮਾ ਤੇ ॥੭॥ ਕਾ ਚੀ ਸ
ਕੁ ਰੀ ਤ ਦ ਐ ਵੇ ॥ ਗੁ ਰ ਮੁ ਖਿ ਵ ਣ ਸ ਕ ਲੇ ਪ੍ਰ ਭੁ ਕ ਲੇ ਵੇ ॥ ਪੂ ਜੀ ਸਾ ਬ ਤ ਕ ਸਿ ਸ ਭਾ ॥ ਤਿ ਚੁ ਕ ਜ ਜ ਮ ਕ
ਡ ਤੇ ॥੮॥ ਸ ਭ ਕੋ ਕੋ ਬੋ ਲੈ ਆ ਪ ਣ ਭਾ ਣੇ ॥ ਮ ਨ ਮੁ ਖ ਦੂ ਜੈ ਚੋ ਲੀ ਜ ਜਾ ਣੇ ॥ ਅੰ ਧੁ ਲੇ ਕੀ ॥ ਤਿ ਅੰ ਧ ਲੀ
ਚੋ ਲੀ ਆ ਇ ਗ ਇ ਆ ਦੁ ਖੁ ਤ ਪੈ ॥੧੧॥ ਦੁ ਖ ਮ ਤਿ ਮ ਜ ਨੋ ॥ ਦੁ ਖ ਮ ਤਿ ਮ ਜ ਣ ॥ ਦੁ ਖੁ ਨਿ ਮੈ ਦੇ ਬ ਨੁ
ਭੁ ਕੀ ਸ ਰ ਣਾ ॥ ਦੁ ਖੀ ਉ ਪ ਜੈ ਦੁ ਖੀ ॥ ਬਿ ਨੇ ਸੋ ਕਿ ਆ ਲੇ ਆ ਇ ॥ ਕਿ ਆ ਲੇ ਜਾ ਤੇ ॥੧੦॥ ਸਾ ਚੀ
ਕ ਲ ਣੀ ਗੁ ਰ ਕੀ ਸਿ ਰ ਕ ਰਾ ॥ ਆ ਵ ਣ ਜਾ ਣ ਨ ਹੀ ਜ ਮ ਯ ਧਾ ॥ ਚਾ ਲ ਛ ਡਿ ਤ ਤੁ ਮ ਖੁ ਲ੍ਹ ਪ ਰਾ ॥ ਅ ਨਿ ਸ
ਕਾ ਲੁ ਮਾ ਤੇ ॥੧੨॥ ਹ ਰਿ ਕੇ ਲੋ ਕ ਗ ਨ ਪੀ ਜ ਜੁ ਮ ਮੋ ॥ ਨਾ ਹ ਪ੍ਰ ਦੇ ਖ ਪਿ ਪੀ ਬਿ ਕ ਲੋ ॥ ਰਾ ਮ ਨਾ ਮੁ ਮ ਅੰ
ਤ ਪੂ ਜਾ ਅ ਵ ਰੁ ਨ ਦ ਪੂ ਜਾ ਕ ਬੇ ॥੧੪॥ ਓ ਤ ਨ ਕ ਬੇ ਨੇ ਸਿ ਛ ਤਿ ਸ ਜਾ ਈ ॥ ਜਿ ਉ ਤ ਪੁ ਕ ਵ ਰਿ ਜ ਪ
ਜਾ ਈ ॥ ਦ ਭ ਗ ਤੇ ਪੈ ਖ ਜਾ ਨਿ ਸੁ ਖ ਲੇ ਤ ਕ ਮੁ ਸ ਚੇ ਪ ਤਿ ਸ ਜਾ ਤੇ ॥੧੫॥ ਕਿ ਆ ਕ ਰੀ ਐ ਗੁ ਣ ਕ ਖ ਨ
ਹੋ ਗੇ ॥ ਅ ਤੁ ਨ ਪਾ ਵ ਹਿ ਵ ਵ ਵ ਗੇ ॥ ਨ ਨ ਕ ਜਾ ਚੀ ਮੈ ਜੋ ਪ ਤਿ ਰ ਖ ਤੁ ਸਿ ਹ ਸ ਨ ਪ ਤਿ ਸ ਜਾ ਤੇ ॥
॥੧੬॥੧੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਕਾਇ ਆ ਨ ਗ ਗੁ ਨ ਗ ਗ ਵ ਰੁ ਅੰ ਦ ਗਿ ॥ ਸਾ ਚ ਵ ਸਾ ਪੁ ਗਿ ਗ ਗ ਨਿ ਦ
ਕੋ ਅ ਸ ਥਿ ਰੁ ਬ ਧੁ ਨ ਸ ਦ ਨਿ ਰ ਮਾ ਇ ਭੁ ਆ ਪੇ ਆ ਪੁ ਉ ਪਾ ਇ ਦਾ ॥੧॥ ਅੰ ਦ ਰਿ ਕੋ ਟ ਛ ਜੇ ਹ ਦ ਸ ਨੇ ॥
ਆ ਪੇ ਖੇ ਵੈ ਵ ਸ ਤ ਸ ਮਾ ਲੇ ॥ ਬ ਜ ਰ ਕ ਪ ਟ ਜ ਵ ਜ ਵ ਜ ਦਿ ਜੈ ਗੁ ਰ ਸ ਬ ਦੀ ਖੇ ਜਾ ਇ ਦਾ ॥੨॥ ਭੀ ਤ
ਰ ਕ ਦ ਘੁ ਛ ਘ ਰ ਜਾ ਈ ॥ ਨ ਉ ਘ ਰ ਸ ਥੇ ਹ ਕ ਮੀ ਮ ਰ ਜਾ ਈ ॥ ਦ ਸ ਵੈ ਪੁ ਰ ਖੁ ਅ ਖੇ ਖੁ ਅ ਪਾ ਰੀ ਅ ਪੇ ਅ
ਸ ਖੁ ਬ ਖਾ ਇ ਦਾ ॥੩॥ ਪ ਉ ਟ ਪ ਣੀ ਅ ਗ ਨੀ ਇ ਕ ਵ ਸਾ ॥ ਅ ਪੇ ਕੀ ਤੋ ਖੇ ਭੁ ਤ ਆ ਸਾ ॥ ਚ ਲ ਦੀ
ਜੋ ਨਿ ਦ ਵੈ ਕਿ ਰ ਪ ਤੇ ॥ ਅ ਪੇ ਨ ਜ ਲਿ ਧਿ ਪਾ ਇ ਦਾ ॥੪॥ ਧ ਰ ਤਿ ਉ ਪ ਾ ਇ ਧ ਰੀ ਧ ਰ ਮ ਸਾ ਲ ਾ ॥ ਉ
ਤ ਪ ਰ ਜ ਬ ਉ ਆ ਪੇ ਨਿ ਰ ਾ ਲ ਾ ॥ ਪ ਵ ਣੈ ਖੇ ਬ ਕ ਲ ਾ ਆ ਸ ਭ ਥਾ ਈ ਕ ਲ ਾ ਧੀ ਕ ਢ ਾ ਇ ਦਾ ॥੫॥
ਤ ਰ ਅ ਨ ਲ ਜ ਅ ਨ ਲ ਜ ਨਿ ਤੇ ਗੀ ॥ ਚ ਉ ਹੁ ਛ ਜੇ ਖੇ ਪ ਵ ਣੈ ਖੇ ਭੇ ਢੇ ਗੀ ॥ ਚ ਦ ਸੂ ਰ ਜੁ ਦ ਇ ਦੀ ਪ ਰ ਕ ਾ ਸੇ ਸਾ ਸਿ

ਘਰਿ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਇਦਾ ॥ ਪੰਖੀ ਪਿਚਉੜ ਗਰਹੀਆ ਵਹਿ ਸਚਿ ਭਿਜੰਦਾ ਬੋਲਣਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਬਲੜਾ ਪਾਵਣਾ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਵੇਖਦਿਆ ਸੁਚਿ ਗਜੁਗਾ ਦਾਤਾ ਸੁਣਾਇਦਾ ॥ ੩ ॥ ਇਥੈ ਮੀਲਿ ਇਕੱਠੇ ਕੈਚਦੀ ਸਭ
ਸੁਰਤਿ ਕਿਰਣਿ ਨਾਵਿਜੁਗੈ ਗਣਾ ॥ ਅਕਥੀ ਕਥਉ ਚਿਹਨ ਨਹੀਂ ਕੋਈ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਠਾਇ ॥ ਸਭ
ਆਪਣੀ ਕਿਰਣਿ ਜੋਤਿ ਉਪਜੈ ਆਪਿ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਆਪਿ ਪਰਵਿਆ ॥ ਅਗਹ ਦਰਸੁ ਅਤੁਲੁ ਕਥੀ
ਸਦਾ ਧੁਨਿ ਓਹਾ ਵਾਈਦਾ ॥ ੪ ॥ ਅਗਹ ਦਰਵ ਜੋ ਕੁਸੁਕਉਤੁ ਜੋ ॥ ਸਭ ਜਾਇ ਥਿਆ ਪਰਵਿਆ ॥
ਪੂਰਕੁ ਜੋ ॥ ਸਭ ਤੇ ਗੋਤੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਦੀਸੈ ਹੈ ਗੁਣ ਗਾਇ ਦਾ ॥ ੫ ॥ ਆਦਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ
ਈ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ॥ ਇਕੰਕਾਰੁ ਵੇਸੋ ਅਨਿਭਉ ਹੈ ਪਉ ਮੈ ਗਰ ਬੁਗਾ ਵਾਇਦਾ ॥ ੬ ॥ ਅਹੰ
ਆਸਤਿ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ਦੂਜਾ ਤੀਆ ॥ ਏਕੋ ਏਕੁ ਸੁਆਮੀ ਪਰੁ ਪੂਰਾ ਪੁਰਖੁ ਪਰਾਖਾ ॥ ਜੋ
ਇਦਾ ॥ ੭ ॥ ਗਿਆਨ ਅਨੁਪੀ ਅਨੁਸਚੁ ਗਰਿ ਕੀ ਭੀ ਗਾ ਕਿਉ ਇਨਾ ਜੋ ਤੇਰਾ ਚੀਰਾ ॥ ਜੋ ਤੀਨੈ ਤੇ ਤੀਨੁ ਵਖਾਣਿਆ ॥
ਚੋਕ ਗੀ ਮਿਸੇ ਸੋਪਾਇਦਾ ॥ ੮ ॥ ਕਰਮੁ ਧਰਮੁ ਸਚੁ ਖਿ ਤੁ ਮੈ ॥ ਵੇਪ ਰਵਾ ਅਖੁ ਟੰਡੈ ਗੋ ॥ ਤੁ
ਇਆ ਖੁ ਕਿਮ ਪਾਇ ਸਦਾ ਪੂਰਕੁ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥ ੯ ॥ ਆਪੇ ਦੇਖਿ ਦਿਖੈ ਆਪੇ ॥ ਆਪੇ
ਬੋਲਿ ਬੋਲਾਇ ਸਦਾ ਪੂਰਕੁ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥ ੧੦ ॥ ਜੇਤੀ ਤੇਤੀ ਤੁਝ ਤੇ ਤੇਤੀ ॥ ਤੂ ਸਚਾ
ਦਿਹੈ ॥ ਦੇਖਹਿ ਆਪਿ ਵੇਸਿ ਬਿਜਾਮਦਿਗਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕੁਸਾ ਚੁਕਾਏ ਬੋਨੰਤੀ ਹਰਿ ਦਰਸਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥
੧੬ ॥ ੧੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਦਸ ਸਤੁ ਪਾਵਾ ਜੇਤੁ ਸੁਕਦਾ ॥ ਛਾਇ ਕਗਤਿ ਸਾ ਚੇਗੁਣਾ ਵਾਇਦਾ ॥
ਸੁਕਣੇ ਤੁਕੁ ਵਹਿ ਕਰਤੇ ਆਪੇ ਸਸਨਸਾਇਦਾ ॥ ੧ ॥ ਸੋਲਹ ਨਿਕਰਾ ਤਰੁ ਕੁਦਰ ਬਹੋ ॥ ਮੁਕਤੁ ਕਰਤੁ ਵੇਹਿ
ਦਸਤੁ ਆਗੇ ॥ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਤੇ ਮੈਗੈ ਗਾਤਾ ਅਗਹਿ ਨਾ ਮੁਹਿ ਆਇਦਾ ॥ ੨ ॥ ਈਸਰੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇਵੀ
ਵਾ ॥ ਇੰਦੁ ਤੇ ਮੁਨਿ ਤੇ ਗੀਸੇਵਾ ॥ ਜਤੀ ਸਤੀ ਕੇ ਤੇ ਚਨਵਾ ਸੀ ਅੰਤੁ ਨ ਕੇਈ ਪਾਇਦਾ ॥ ੩ ॥ ਵਿਣੁ ਜਾਣੇ
ਕੇਣਿ ਨਾ ਕੈ ॥ ਜੇ ਕਿਛੁ ਕਹੇ ਸੁ ਆਪਣ ਕੁ ਕੈ ॥ ਜਥ ਖ ਚਉਰਾ ਸੀ ਹਜੀ ॥ ਅਉਪਾ ਇਕੁ ਏ ਤੇ ਸਾਚਾ ਦਾਤਾ ॥
ਦਾ ॥ ੪ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਨੀਚਉ ਚੁਪੈ ਵੇ ॥ ਅਨਮੁਖੁ ਆਪੁ ਗਣਾਏ ਓਹੋ ਵੇ ॥ ਨਾ ਵਸੁ ਕੁਸੁ ਭਲਾ ਕੋ
ਏ ਆਇ ਜਾਇ ਦੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥ ੫ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਇ ਆਖੁ ਜਲ ਜੰਸਾ ॥ ਰਿਸੁ ਵਿਚਿ ਮਾਲਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥
ਸਾ ॥ ਸਗਲੇ ਦੁਖ ਮੀਟੈ ਤੁਕਰਿ ਪੀਵੈ ਬਾਰੁ ਵਿਦੁਖੁ ਨ ਪਾਇਦਾ ॥ ੬ ॥ ਬਹੁ ਸਾਦ ਦੁਖੁ ਪਰਾਪਤਿ
ਹੈ ॥ ਭਰਮੁ ਗਵੋ ਗੁਰ ਸੁ ਅੰਤਿ ਵਿਗੋਵੈ ॥ ਤਨ ਮਹ ਹੋਸੈ ਗੁਨੀ ਮਦ ਈਕ ਚਹੁ ਵਿਣੁ ਕੁ ਏ ਕ ਭਮਾਇਦਾ ॥
ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣੀ ਭਵੈ ਜਥਾਈ ॥ ਸਾ ਰਾਗ ਵਿਰਤਿ ਆਭਿ ਵਿਜਾਈ ॥ ਨਿਰਤ ਉਸ ਬਦ ਗੁਰੁ ਸਚੁ
ਤਾਜੇ ਤੀਜੇ ਤੇ ਤੇ ਮਿਥਾਇਦਾ ॥ ੭ ॥ ਅਦਬੁ ਅੱਰੇਬੁ ਅੱਤੇਬੁ ਮੁਰੇ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਚਿਕੇ ਕੇ ਤੇ ਹੋਇ ॥
ਗੁਪੁ ਨ ਦੇਖਿ ਆਪੀ ਮਤਿ ਨਹੀ ਕੀ ਮਤਿ ਸਬਦਿ ਖੋਦਿ ਪਤੀ ਆਇਦਾ ॥ ੮ ॥ ਹਉ ਦਾਸਨ ਕੇ ਦਾਸ ਕੋ

ਅਤਿਲੋਚੁਤਰਗ੍ਰਬਦਤਰੁਮੁਕਗਤਿਭਏਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੮॥ਗੁਰਮਤਿਕ੍ਰਿਜਨਿਗੰਵਰਧਨਧਾਨੁ
ਰਮਤਿਸਾਈਕਿਆਹਾਵਤਰੁਗੋ॥ਗੁਰਮਤਿਲੋਚੁਪ੍ਰਭਮਪਦਪ੍ਰਾਈਐਨਾਨਕਗੁਰਿਭਰਮੁਚੁਕਾਇਆ
੯॥ਗੁਰਮਤਿਲੋਚੁਤਰਪੁਸਚੁਤਾਗੀ॥ਅਤਮੁਚੀਨਧੁਰਿਦੇਖੁਰਾਗੀ॥ਜਾਮੇਕਛੋਕਾਂਲੋਕਾਂਲੋਚੁਜੀਪਾ
ਕੁਲਨਿਰੰਜਨੁਪਾਇਆ॥੧੧॥ਗੁਰਮਤਿਪੰਚਸਬੇਗੁਰਭਾਈ॥ਗੁਰਮਤਿਅਗਮਿਨਿਵਰਿਜਾਈ॥
ਮਨਿਮੁਖਿਆਮੁਜਪੁਜਗਜੀਵਨਰਿਦਅੰਤਰਿਆਲਖੁਖਾਇਆ॥੧੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੈਸਬਦਿ
ਤੀਜੈ॥ਉਸਤਤਿਨਿੰਦਾਕਿਸਕੀਕ੍ਰੀਜੈ॥ਚੀਨਲੁਆਪੁਜਾਪੁਜਗਦੀਸਾਰੁਹਰਿਜਨਰੰਸਾਬ੍ਰਮੀਨਿਵਾਇ
ਆ॥੧੩॥ਜੋਬ੍ਰਹਮੰਡਿਖੰਡਿਸੰਜਾਣਦਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੈਤ੍ਰਹਾਸਦਾਪਛਣਦਾ॥ਘਟਿਘਟਿਦੇਖੈਸਭਨਾ
ਗਣਤਾਸਾਸੈਅਤੀਤ੍ਰਸਚਾਬੋਲਾ॥੪॥ਗੁਰਮਤਿਬੋਲੈਤਜਨਿਜਸੁਸਚੁਚਾ॥ਗੁਰਮਤਿਅਖੀਦੇਖਸੁਰਚਾ
ਰਾਮੁਕ੍ਰਿਪੁਪਰਵਾਰੁਮਗੰਨਿਦਾ॥ਬਬੁਲੰਕਤੁਜਿਹੈਗੁਨਿਚਿੰਦਾ॥ਭ੍ਰਮਕਾਸੰਗਭਉਤਿਵਿਨਿਆਸਾਧਰਿਅੰਤ
ਰਿਰਤਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੧॥ਨਿਸਿਦਾਮਨਿਜਿਉਚਮਕਿਦੰਦਾਇਦ੍ਰਦੈਖੈ॥ਆਪੀਨਸਿਜੋਤਿਨਿਰੰਤਰਿ
ਪੇਖੈ॥ਆਦਿਦੇਖੁਪੁਆਨਹੁਪੁਸਤੁਪਾਗੁਰਿਪੂਰੈਦੇਖਾਇਆ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰੀਅਲਾਪੁਅਪੇਪ੍ਰਭੁਤਰੰਗਾ
ਜਿਘਹਿਸੁਰੁਦੀਪਕੁਗੋਣਾਂਗੇ॥ਲੋਘੈਆਦਿਜਣਦ੍ਰਬਪਉਗੇਵਣਾਗੀ॥ਸਬੁਤਿਵਟਿਬ੍ਰਹਮੁਸਮਾਇਆ
ਤਾਸਾਖੀਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪਾਇਤਿਸਨਭਉਜਾਏ॥ਅਨਭਉਪਦੁਪਾਵੈਆਪੁਗਵਾਏ॥ਉਤੀਪਾਦਵੀਉਜੋਉਜਾ
ਨਿਰਮਲਬਾਦ੍ਰਕਮਾਇਆ॥੪॥ਆਦਿਦ੍ਰਿਸਦਅਗੰਚਰੁਨਮੁਅਪਰਾ॥ਅਤਿਰਸੁਮੀਠਨਸੁਧਿਆਰਾ
ਨਾਨਕਕਉਜੁਗਿਜੁਗਿਹਰਿਜਸੁਦੀਜੈਹਰਿਜਾਪੀਐਅਤ੍ਰਪਾਇਆ॥੫॥ਅੰਤਰਿਸਮੁਪੂਰਾਪਤਿਹੋਇ
ਤਿਤੇਤਿਗੁਰਸਬਦਿਪਤੀਜੈ॥ਚੁਪਟਪਦਭਉਭਾਗੁਜਾਪਾਈਐਬਾਲ੍ਰਦਿਜਾਲੀਅਜਾਇਆ॥ਦ੍ਰਿਤੁਕਾ
ਗਤੁਜਾਇਆ॥ਜਿਨਿਜਾਪੁਜਾਪਿਓਸਤਿਗੁਰਮਤਿਦ੍ਰਲੇ॥ਜਾਮਕੰਕਰਕਾਲੁਸੇਵਕਪਗਤਲੇ॥ਉ
ਤਮਗਤਿਮਿਤਿਉਤ੍ਰਮਜਾਗੁਰਮੁਖਿਉਜਾਲਖਾਇਆ॥੮॥ਇਹੁਤਨੁਵਜਾਬਜੁਜਾਗਤੁਸਬਦਿਸੁਹੇਲਾ
ਤਰਗੇ॥ਅੰਤਰਕਵੀਦੁਬਿਧਾਅੰਤਰਿਜਾਗੀਐ॥ਪੰਚਬਾਣਲੇਜਾਮਕਉਮੋਹਨਗਗਨਤਰਿਘਾਦ੍ਰਖੁ
ਇਆ॥੯॥ਸਾਕਤਨਿਜਸਬਦਸੁਗਤਿਕਿਉਪਾਈਐ॥ਜਬਬਦਸੁਗਤਿਬਿਨੁਆਈਐਜਾਈਐ॥
ਨਕਗੁਮੁਖਿਮੁਕਤੇਪਗਾਇਣਹਾਰੇ॥ਭਗਤਿਰਤੇਰਿਪੁਰੈਰਿਭਿਮਿਲਾਇਆ॥੧੦॥ਨਿਰਭਉਸਤਿਗੁਰੋਮਵਾਣੀ
ਭਗਤਿਪਮਪਤਿਗੁਰੋਪਾਲਾ॥ਧੁਰਿਲੇਖਿਆਦਿਅਨਦ੍ਰਦੁਵੈਜੋਗੁਰਸਬਦਿਨਿਜਾਤੁਪਾਇਆ॥੧੧॥
ਨਿਰਭਉਸੋਜਿਨਿਠੀਲੇਖਾ॥ਆਪਿਪਆਤੀਤੁਅਜੋਖੁਕੁਦਗਤਿਪੈਦੇਖਾ॥ਆਪਿਪਆਤੀਤੁਅਜੀਸੰਭਉ

ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਈਐ ॥੧੫॥੨੨॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੨

ਤੁਮ ਸਰਣਾਗਤਿ ਰਾਖਹਿ ਆਪੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਵੇਖੈ ਆਪਣੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਤੁਮ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਤੁਮ ਸਮਰਥੁ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਤੁਮ ਸਚੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ੧ ॥ ਆਇਆ ਕਾਲੁ ਜਗਤੁ ਸਭ ਜਾਸੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ਵੇ ॥ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਮੇਲਾ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਦੇਵੈ ਵਡਿਆਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ੨ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਲੈਵੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਆਪੇ ਆਪਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ਅਨਮੁਖਿ ਬਹੁਤੁ ਫਿਰੈ ਬਿਲਲਾਦੀ ਦੂਜੈ ਕਿਤੁ ਥਿਰੁ ਪਾਈ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਵਿਚੇ ਪਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਮਨਮੁਖ ਪਛੁਤਾਣੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਸਚੁ ਸੇਵਹਿ ਸਚੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਹਿ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਈ ॥ ੪ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਖੋਜੇ ਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਏ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਗਵਾਈ ॥ ਆਪੇ ਖੇਲ ਕਰੇ ਸਭਿ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਆਪੇ ਲਏ ਛਡਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਡਿਆਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆ

ਤੇ ਕੀ ਖਬਰਿ ਨ ਪਾਏ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਈਐ ਮਨਿ ਵੇਖਹੁ ਕੋ ਨਿਆਈਐ ॥੫॥ ਇਹ ਜਗ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਦੇਖਿ ਭੁਲੀਐ ਮਨਮੁਖਿ ਬੂਝ ਨ ਹੋਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਲਤ ਰਹਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਮਰਿ ਜਨਮਹਿ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥ ਇਕਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਲਾਗੇ ਤਾਹਿ ॥ ਹਉ ਇਕਿਨ ਕੇ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਵਾ ਜੋ ਹਰਿ ਸੇਵਹਿ ਮਨਿ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਚਿਤੁ ਰਜਾਇ ॥੬॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਾਤੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਉਚਰਹਿ ਹਰਿ ਸਚੀ ਸਿਫਤਿ ਸਨਾਤੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਹਰਿ ਸਚੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਤੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਸਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਚਿਤੁ ਰਜਾਇ ॥੭॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਰਵਹਿ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਰਾਖਹਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਲਾਗਾ ਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਚਿਤੁ ਰਜਾਇ ॥੮॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਾਤੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਉਚਰਹਿ ਹਰਿ ਸਚੀ ਸਿਫਤਿ ਸਨਾਤੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਹਰਿ ਸਚੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਤੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਸਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਚਿਤੁ ਰਜਾਇ ॥੯॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਰਵਹਿ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਰਾਖਹਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਲਾਗਾ ਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਚਿਤੁ ਰਜਾਇ ॥੧੦॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਾਤੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਉਚਰਹਿ ਹਰਿ ਸਚੀ ਸਿਫਤਿ ਸਨਾਤੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਹਰਿ ਸਚੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਤੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਸਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਚਿਤੁ ਰਜਾਇ ॥੧੧॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਰਵਹਿ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਰਾਖਹਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਲਾਗਾ ਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਚਿਤੁ ਰਜਾਇ ॥੧੨॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਾਤੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਉਚਰਹਿ ਹਰਿ ਸਚੀ ਸਿਫਤਿ ਸਨਾਤੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਹਰਿ ਸਚੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਤੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਸਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਚਿਤੁ ਰਜਾਇ ॥੧੩॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਰਵਹਿ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਰਾਖਹਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਲਾਗਾ ਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਚਿਤੁ ਰਜਾਇ ॥੧੪॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਾਤੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਉਚਰਹਿ ਹਰਿ ਸਚੀ ਸਿਫਤਿ ਸਨਾਤੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਹਰਿ ਸਚੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਤੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਸਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਚਿਤੁ ਰਜਾਇ ॥੧੫॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਰਵਹਿ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਰਾਖਹਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਲਾਗਾ ਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਚਿਤੁ ਰਜਾਇ ॥੧੬॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਾਤੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਉਚਰਹਿ ਹਰਿ ਸਚੀ ਸਿਫਤਿ ਸਨਾਤੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਹਰਿ ਸਚੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਤੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਸਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਚਿਤੁ ਰਜਾਇ ॥੧੭॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਰਵਹਿ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਰਾਖਹਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਲਾਗਾ ਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਚਿਤੁ ਰਜਾਇ ॥੧੮॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਾਤੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਉਚਰਹਿ ਹਰਿ ਸਚੀ ਸਿਫਤਿ ਸਨਾਤੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਹਰਿ ਸਚੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਤੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਸਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਚਿਤੁ ਰਜਾਇ ॥੧੯॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਰਵਹਿ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਰਾਖਹਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਲਾਗਾ ਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਚਿਤੁ ਰਜਾਇ ॥੨੦॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਾਤੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਉਚਰਹਿ ਹਰਿ ਸਚੀ ਸਿਫਤਿ ਸਨਾਤੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਹਰਿ ਸਚੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਤੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਸਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਚਿਤੁ ਰਜਾਇ ॥੨੧॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਰਵਹਿ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਰਾਖਹਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਲਾਗਾ ਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਚਿਤੁ ਰਜਾਇ ॥੨੨॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਾਤੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਉਚਰਹਿ ਹਰਿ ਸਚੀ ਸਿਫਤਿ ਸਨਾਤੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਹਰਿ ਸਚੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਤੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਸਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਚਿਤੁ ਰਜਾਇ ॥੨੩॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਰਵਹਿ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਰਾਖਹਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਲਾਗਾ ਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਚਿਤੁ ਰਜਾਇ ॥੨੪॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਾਤੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਉਚਰਹਿ ਹਰਿ ਸਚੀ ਸਿਫਤਿ ਸਨਾਤੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਹਰਿ ਸਚੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਤੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਸਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਚਿਤੁ ਰਜਾਇ ॥੨੫॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਰਵਹਿ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਰਾਖਹਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਲਾਗਾ ਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਚਿਤੁ ਰਜਾਇ ॥੨੬॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਾਤੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਉਚਰਹਿ ਹਰਿ ਸਚੀ ਸਿਫਤਿ ਸਨਾਤੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਹਰਿ ਸਚੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਤੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਸਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਚਿਤੁ ਰਜਾਇ ॥੨੭॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਰਵਹਿ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਰਾਖਹਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਲਾਗਾ ਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਚਿਤੁ ਰਜਾਇ ॥੨੮॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਾਤੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਉਚਰਹਿ ਹਰਿ ਸਚੀ ਸਿਫਤਿ ਸਨਾਤੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਹਰਿ ਸਚੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਤੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਸਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਚਿਤੁ ਰਜਾਇ ॥੨੯॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਰਵਹਿ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਰਾਖਹਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਲਾਗਾ ਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਚਿਤੁ ਰਜਾਇ ॥੩੦॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਾਤੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਉਚਰਹਿ ਹਰਿ ਸਚੀ ਸਿਫਤਿ ਸਨਾਤੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਹਰਿ ਸਚੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਤੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਸਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਚਿਤੁ ਰਜਾਇ ॥੩੧॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਰਵਹਿ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਰਾਖਹਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਲਾਗਾ ਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਚਿਤੁ ਰਜਾਇ ॥੩੨॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਾਤੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਉਚਰਹਿ ਹਰਿ ਸਚੀ ਸਿਫਤਿ ਸਨਾਤੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਹਰਿ ਸਚੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਤੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਸਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਚਿਤੁ ਰਜਾਇ ॥੩੩॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਰਵਹਿ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਰਾਖਹਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਲਾਗਾ ਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਚਿਤੁ ਰਜਾਇ ॥੩੪॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਾਤੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਉਚਰਹਿ ਹਰਿ ਸਚੀ ਸਿਫਤਿ ਸਨਾਤੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਹਰਿ ਸਚੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਤੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਸਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਚਿਤੁ ਰਜਾਇ ॥੩੫॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਰਵਹਿ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਰਾਖਹਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਲਾਗਾ ਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਚਿਤੁ ਰਜਾਇ ॥੩੬॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਾਤੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਉਚਰਹਿ ਹਰਿ ਸਚੀ ਸਿਫਤਿ ਸਨਾਤੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਹਰਿ ਸਚੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਤੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਸਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਚਿਤੁ ਰਜਾਇ ॥੩੭॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਰਵਹਿ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਰਾਖਹਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਲਾਗਾ ਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਚਿਤੁ ਰਜਾਇ ॥੩੮॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਾਤੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਉਚਰਹਿ ਹਰਿ ਸਚੀ ਸਿਫਤਿ ਸਨਾਤੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਹਰਿ ਸਚੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਤੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਸਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਚਿਤੁ ਰਜਾਇ ॥੩੯॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਰਵਹਿ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਰਾਖਹਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਲਾਗਾ ਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਚਿਤੁ ਰਜਾਇ ॥੪੦॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਾਤੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਉਚਰਹਿ ਹਰਿ ਸਚੀ ਸਿਫਤਿ ਸਨਾਤੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਹਰਿ ਸਚੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਤੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਸਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਚਿਤੁ ਰਜਾਇ ॥੪੧॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਰਵਹਿ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਰਾਖਹਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਲਾਗਾ ਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਚਿਤੁ ਰਜਾਇ ॥੪੨॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਾਤੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਉਚਰਹਿ ਹਰਿ ਸਚੀ ਸ

ਏਕੁ ਤੁਮ੍ਹ੍ਹਾ ਅਪੋ ਸਾਚਾ ਸੁਆਮੀ ਅਬਿਨਾਸੀ ਹੈ॥ ੬॥ ਨਾਨਕ ਈਕਰੇ ਨਕਰਦੇ ਜਾਗਾ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰਣਹਾਰੁ ਸੁ
ਇਗ॥ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲਇਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਏ ਸਦ ਹੀ ਨਾਮੀ ਹੈ॥ ੭॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਧਰਤੀ ਸਬਦੁ ਬੀ
ਨਾਲੇ ਆਪਾ ਤਰਿਮਾ ਚੇਸੇ ਤੀਵਣ ਜੁਵਪਾ॥ ਸਚੁ ਪਾਨੀ ਹੀ ਆਪੇ ਦੇਇ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਵਾਸੀ ਹੈ॥
੧੧॥ ਤਰਿ ਜੀਉ ਅਵਗਣਿ ਓਗੁ ਭੁਲੀ ਜੀ॥ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲੈਇ ਤਿਨਾ ਮੁ ਦੀਜੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਾ
ਪਤਿਪਾਏ ਇਕਤੁ ਸੀ ਮਨਿ ਵਾਸੀ ਹੈ॥ ੧੨॥ ਅੰਤਰਿ ਤਰਿ ਧਨੁ ਸਾਚਾ ਸੋਈ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਬੁਝੈ
ਕੋਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਧਨੁ ਪਾਏ ਸਦ ਹੀ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੀ ਹੈ॥ ੧੩॥ ਅਨਲ ਵਾਉ ਉਤ ਗੀ ਅਗੁ ਥਾਈ॥
ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਸੁਤਾ ਪਇਕਾਈ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧੇ ਕਿਛੁ ਸੁਝੈ ਨਾਹੀ ਤਿਨ ਮੁ ਪ੍ਰਗਾਸੀ ਹੈ॥ ੧੪॥ ਸਚੁ
ਖਰਉ ਮੇ ਮਾਇਆ ਸਾਥੇ॥ ਅਹਟਾ ਪਹੁ ਨਸਮਾਨਾ ਜੋਤੀ ਤੇ ਵਿਗੁਤੇ॥ ਪਰਨਿੰਦਾ ਦਹਗਹਿ ਬਹੁ ਚਿੰਤਾ
ਜਾਲੇ ਦਦੀਖਿ ਨਿਵਾਸੀ ਹੈ॥ ੧੫॥ ਆਪੇ ਕਰਤੇ ਕਰਣਾ ਈ॥ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਇ ਬੁਝਾਈ॥ ਨਾਨਕ
ਕਰਨੀ ਕਰਤੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ਨਿਵਾਸੀ ਹੈ॥ ੧੬॥ ੫॥ ੨੧॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਏਕੋ
ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਥਿਰੁ ਸਾਚਾ॥ ਦੂਜੈ ਲਾਗਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਕਾਚਾ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਈ॥ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ
ਦਿਪਤੀ ਜੈ ਤੇ॥ ੧॥ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਬਹੁਤੇ ਮੈ ਏਕੁ ਨ ਜਾਤਾ॥ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲਇਅਨ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ॥
ਪੇਬਖਸੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰਮਤਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭੀਜੈ॥ ੨॥ ਮਾਇਆ ਕਾਲਖ ਜਿਸ ਬਦਿ ਦੇਵੀ॥ ਤੁਮ ਨੁ ਨਿਮ
ਲਹੁ ਉਮੈ ਮਾਗੀ॥ ਸਹਜੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਮੰਗਿ ਸਤਾ ਨ ਸਨਾਹੁ ਰਵੀਜੈ॥ ੩॥ ਮੇਰੇ ਮੀ
ਕਰਤਾ ਵਿਹਣੀ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਨ ਬੂਝੈ ਫਿਰੈ ਇਆਣੀ॥ ਜਨਮ ਕਾ ਭੁਖੜਾ ਮੁਹਤਿ ਨ ਲਹਈ॥ ਅਨਦਿਨੁ
ਆਸਾ ਛੀਜੈ॥ ੪॥ ਅੰਤਰਿ ਵੇਖੈ ਕਰੇ ਨ ਜੀ ਚੁਝੈ॥ ਜਿਸ ਉਪਜਿ ਆ ਕਾਲੁ ਨ ਸੂਝੈ॥ ਐਥੇ ਕਮਾ
ਸੁਖੁ ਸੋਗੇ ਆਇਆ ਐਤਿ ਕਾ ਲਿਖਿ ਆ ਖੀਜੈ॥ ੫॥ ਜਿਸ ਚਿਤ ਨ ਸਾ ਚੀ ਸੋਈ॥ ਦੂਜੈ ਲੋ
ਮਨਮੁਖਿ ਮੈਲੇ ਦੂਜਾ ਸਿਰਿ ਆਖ ਸਖੀਜੈ॥ ਆਪੇ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਆਪੇ ਗੁਣ ਮਹਿ ਰੀਜੈ॥ ੬॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ
ਸਦਾ ਜਨੁ ਸੋਹੈ॥ ਨਾਮ ਸਾਇ ਣਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮੋਹੈ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਤ ਮੈਲ ਖ ਤ ਗੁਨ ਲੋ ਗੁਰ ਮਤੀ
ਸਦਾ ਜਨੁ ਸੋਹੈ॥ ਨਾਮ ਸਾਇ ਣਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮੋਹੈ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਤ ਮੈਲ ਖ ਤ ਗੁਨ ਲੋ ਗੁਰ ਮਤੀ
ਤਰਿਨ ਮੀ ਭੀਜੈ॥ ੭॥ ਸਤ ਭਨਾ ਵਿ ਚੇ ਵਰ ਤੇ ਇਕੁ ਸੋਈ॥ ਗੁਰ ਪਰ ਸਾ ਦੀ ਪ ਰਗ ਟ ਹੋਈ॥ ਅਉ
ਨੋ ਆ ਸਦ ਬੁਝੁ ਪਾਇ ਆ ਨਾਇ ਸਾ ਚੇ ਮੀ ਖ ਤ ਪੀ ਜੈ॥ ੮॥ ਕਿ ਲਾ ਬਿ ਖ ਦੁ ਮੈ ਨਿ ਵਾ ਸ॥
ਤਾ ॥ ਗੁਰ ਮੁ ਖਿ ਸੇ ਵਿ ਆ ਸ ਬ ਦਿ ਵੀ ਚਾ ॥ ਸ ਭੁ ਕਿ ਛੁ ਆ ਪੇ ਆ ਪਿ ਵ ਰ ਤੇ ਗੁ ਰ ਮੁ ਖਿ ਤ ਨੁ
ਨੁ ਭੀ ਜੈ॥ ੯॥ ਮਾਇ ਆ ਅ ਗ ਨਿ ਜ ਲੇ ਸੋ ਸੋ ਗੇ॥ ਗੁਰ ਮੁ ਖਿ ਨਿ ਵੇ ਸ ਸ ਬ ਦਿ ਵੀ ਚਾ॥ ਅੰ ਤ ਰਿ
ਸਾਂ ਤਿ ਸੁ ਖੁ ਪਾ ਇ ਆ ਗੁ ਰ ਮ ਤੀ ਨ ਮੁ ਝੀ ਜੈ॥ ੧੦॥ ਇੰ ਦ੍ਰਾ ਇੰ ਦ੍ਰ ਸੁ ਨਿ ਬੈ ਠੇ ਜਾ ਮ ਕ ਤੁ ਪ
ਵਿ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਕੁ ਦੇ ਤਾ ਮੁ ਕ ਤਿ ਪਾਈ ਐ ਜਨਿ ਨ ਗ ਮ ਸ ਨ ਪ ਜੈ॥ ੧੧॥ ਮਨਮੁ ਖਾਂ ਅੰ ਤਰਿ ਬ
ਜਮੁ ਨ ਛੋ ਡੈ ਬਹੁ ਕ ਰ ਮ ਕ ਮਾ ਵ ਹਿ॥

ਸਾਚੇ ਨਿਹਚਲ ਨਾਮ ਕੀ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਵ ਲਾਗੀ॥ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਜਾਗੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਿਨ ਕੀ ਘਾਲ ਜਾਣੀ ਸਚੁ ਸੇਵਾ ਸਚੁ ਭਾਗੀ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬ ਸਚੁ ਤਿਸ ਕੀ ਕਰਣੀ ਸਚੁ ਤਪਾ ਸਚੁ ਤਿਆ

ਸਾਚੁ ਕਮਾਵੈ ॥ ਅੰਦਰੁ ਸਾਚਾ ਮਸਤਕਿ ਸਾਚਾ ਸਾਚੁ ਭਗਤਿ ਤਿਸੁ ਗਲ ਸੋਹੈ ॥ ੧੫ ॥ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀਆ ਸਚੁ ਜਾਣੈ ॥
ਆਪਣਾ ਕੀਤਾ ਆਪਿ ਪਛਾਣੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਵੇਪਰਵਾਹੀ ਸਦ ਗਾਵਹਿ ਸਚੁ ਸੋਹੈ ॥ ੧੬ ॥ ੭ ॥ ੨੮ ॥
ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਪਰਗਟ ਸਦਾ ਸਮਾਣਹਿ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਏਕੁ ਪਰਛੰਨਾ ॥ ਸਭ ਨਾਸਾਂ ਕੇ ਮਾਲਕੁ ਸੋਈ ॥ ੨ ॥ ਆਪੇ ਆਪੁ ਉਪਾਇ ਪਤੀਜੈ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਏਕੋ ਦੀਜੈ ॥ ਜੀਵਨੁ ਜੀਨਿ ਅਖਰ ਦੁਇ ਭਾਖੇ ॥ ਬੰਧਨ ਤੋੜੇ ਮੁਕਤਿ ਸੁ ਸਾਖੇ ॥ ੧ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਗੁਰ ਤੇ ਕੋ ਪਾਏ ॥ ਆਪੁ ਮਿਟੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥ ੨ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੁ ਸਦਾ ਨਿਰਵੈਰੀ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ਸਬਾਈ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੁ ਸੋ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਈ ॥ ੩ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੁ ਸੋ ਜੋਗੀ ਜਗਿ ਮਹਿ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਸਮਸਰਿ ਸਹਿ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੁ ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਸੋਈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਕੀਮ ਨ ਕਥਨੀ ਹੋਈ ॥ ੪ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੁ ਸੋ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਰਹਤ ਨ ਜਾਈ ਵਰਣੀ

ਹਰਿ ਜਪੇ ॥੪॥ ਭਗਤੀ ਘਰੁ ਸਭੁ ਸੋਹਦਾ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਰਸੰਨੁ ਹੋਇ ॥ ਆਪਣਾ ਪਿਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਜਾਤਾ ਸਚੁ ਸਾਚੈ ਸੋਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤੀ ਰਤਿਆ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਮੁਖਿ ਹੋਇ ॥ ਸਚੁ ਸਹਜੁ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਤਪੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਵਰਤੁ ਸਚੁ ਹੋਇ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰੀਆ ਲਾਹਾ ਸਚੁ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੫॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਭੁ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੇਵਦੇ ਸਚੁ ਸਚੇ ਪਰਵਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਭਾਵਦਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚਿਆਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੰਗਤੀ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਤਕਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੋਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਿੰਗਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਸਚੁ ਸਚੇ ਆਹਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਬੋਲਣਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਵਿਉਹਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਪੈਨਣਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਜਾਣਪਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਪਰਵਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੇਜੜੀ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸੁਖਸਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੁਣੀਐ ਸਚੁ ਸਚੇ ਜੈਕਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਦੇਖਣਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਦੀਦਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਸਚੇ ਭੰਡਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੬॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਭੁ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੇਵਦੇ ਸਚੁ ਸਚੇ ਪਰਵਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਭਾਵਦਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚਿਆਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੰਗਤੀ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਤਕਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੋਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਿੰਗਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਸਚੁ ਸਚੇ ਆਹਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਬੋਲਣਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਵਿਉਹਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਪੈਨਣਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਜਾਣਪਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਪਰਵਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੇਜੜੀ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸੁਖਸਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੁਣੀਐ ਸਚੁ ਸਚੇ ਜੈਕਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਦੇਖਣਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਦੀਦਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਸਚੇ ਭੰਡਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੭॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਭੁ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੇਵਦੇ ਸਚੁ ਸਚੇ ਪਰਵਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਭਾਵਦਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚਿਆਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੰਗਤੀ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਤਕਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੋਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਿੰਗਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਸਚੁ ਸਚੇ ਆਹਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਬੋਲਣਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਵਿਉਹਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਪੈਨਣਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਜਾਣਪਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਪਰਵਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੇਜੜੀ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸੁਖਸਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੁਣੀਐ ਸਚੁ ਸਚੇ ਜੈਕਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਦੇਖਣਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਦੀਦਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਸਚੇ ਭੰਡਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੮॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਭੁ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੇਵਦੇ ਸਚੁ ਸਚੇ ਪਰਵਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਭਾਵਦਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚਿਆਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੰਗਤੀ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਤਕਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੋਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਿੰਗਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਸਚੁ ਸਚੇ ਆਹਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਬੋਲਣਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਵਿਉਹਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਪੈਨਣਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਜਾਣਪਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਪਰਵਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੇਜੜੀ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸੁਖਸਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੁਣੀਐ ਸਚੁ ਸਚੇ ਜੈਕਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਦੇਖਣਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਦੀਦਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਸਚੇ ਭੰਡਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੯॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਭੁ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੇਵਦੇ ਸਚੁ ਸਚੇ ਪਰਵਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਭਾਵਦਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚਿਆਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੰਗਤੀ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਤਕਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੋਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਿੰਗਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਸਚੁ ਸਚੇ ਆਹਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਬੋਲਣਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਵਿਉਹਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਪੈਨਣਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਜਾਣਪਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਪਰਵਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੇਜੜੀ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸੁਖਸਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੁਣੀਐ ਸਚੁ ਸਚੇ ਜੈਕਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਦੇਖਣਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਦੀਦਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਸਚੇ ਭੰਡਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧੦॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਭੁ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੇਵਦੇ ਸਚੁ ਸਚੇ ਪਰਵਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਭਾਵਦਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚਿਆਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੰਗਤੀ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਤਕਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੋਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਿੰਗਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਸਚੁ ਸਚੇ ਆਹਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਬੋਲਣਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਵਿਉਹਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਪੈਨਣਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਜਾਣਪਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਪਰਵਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੇਜੜੀ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸੁਖਸਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੁਣੀਐ ਸਚੁ ਸਚੇ ਜੈਕਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਦੇਖਣਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਦੀਦਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਸਚੇ ਭੰਡਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧੧॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਭੁ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੇਵਦੇ ਸਚੁ ਸਚੇ ਪਰਵਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਭਾਵਦਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚਿਆਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੰਗਤੀ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਤਕਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੋਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਿੰਗਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਸਚੁ ਸਚੇ ਆਹਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਬੋਲਣਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਵਿਉਹਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਪੈਨਣਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਜਾਣਪਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਪਰਵਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੇਜੜੀ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸੁਖਸਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੁਣੀਐ ਸਚੁ ਸਚੇ ਜੈਕਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਦੇਖਣਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਦੀਦਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਸਚੇ ਭੰਡਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧੨॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਭੁ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੇਵਦੇ ਸਚੁ ਸਚੇ ਪਰਵਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਭਾਵਦਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚਿਆਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੰਗਤੀ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਤਕਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੋਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਿੰਗਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਸਚੁ ਸਚੇ ਆਹਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਬੋਲਣਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਵਿਉਹਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਪੈਨਣਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਜਾਣਪਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਪਰਵਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੇਜੜੀ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸੁਖਸਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੁਣੀਐ ਸਚੁ ਸਚੇ ਜੈਕਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਦੇਖਣਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਦੀਦਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਸਚੇ ਭੰਡਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧੩॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਭੁ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੇਵਦੇ ਸਚੁ ਸਚੇ ਪਰਵਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਭਾਵਦਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚਿਆਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੰਗਤੀ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਤਕਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੋਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਿੰਗਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਸਚੁ ਸਚੇ ਆਹਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਬੋਲਣਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਵਿਉਹਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਪੈਨਣਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਜਾਣਪਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਪਰਵਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੇਜੜੀ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸੁਖਸਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੁਣੀਐ ਸਚੁ ਸਚੇ ਜੈਕਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਦੇਖਣਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਦੀਦਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਸਚੇ ਭੰਡਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧੪॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਭੁ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੇਵਦੇ ਸਚੁ ਸਚੇ ਪਰਵਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਭਾਵਦਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚਿਆਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੰਗਤੀ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਤਕਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੋਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਿੰਗਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਸਚੁ ਸਚੇ ਆਹਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਬੋਲਣਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਵਿਉਹਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਪੈਨਣਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਜਾਣਪਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਪਰਵਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੇਜੜੀ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸੁਖਸਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੁਣੀਐ ਸਚੁ ਸਚੇ ਜੈਕਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਦੇਖਣਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਦੀਦਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਸਚੇ ਭੰਡਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧੫॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਭੁ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੇਵਦੇ ਸਚੁ ਸਚੇ ਪਰਵਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਭਾਵਦਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚਿਆਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੰਗਤੀ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਤਕਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੋਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਿੰਗਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਸਚੁ ਸਚੇ ਆਹਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਬੋਲਣਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਵਿਉਹਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਪੈਨਣਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਜਾਣਪਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਪਰਵਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੇਜੜੀ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸੁਖਸਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੁਣੀਐ ਸਚੁ ਸਚੇ ਜੈਕਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਦੇਖਣਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਦੀਦਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਸਚੇ ਭੰਡਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧੬॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਭੁ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੇਵਦੇ ਸਚੁ ਸਚੇ ਪਰਵਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਭਾਵਦਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚਿਆਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੰਗਤੀ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਤਕਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੋਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਿੰਗਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਸਚੁ ਸਚੇ ਆਹਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਬੋਲਣਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਵਿਉਹਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਪੈਨਣਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਜਾਣਪਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਪਰਵਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੇਜੜੀ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸੁਖਸਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੁਣੀਐ ਸਚੁ ਸਚੇ ਜੈਕਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਦੇਖਣਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਦੀਦਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਸਚੇ ਭੰਡਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧੭॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਭੁ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੇਵਦੇ ਸਚੁ ਸਚੇ ਪਰਵਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਭਾਵਦਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚਿਆਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੰਗਤੀ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਤਕਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੋਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਿੰਗਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਸਚੁ ਸਚੇ ਆਹਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਬੋਲਣਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਵਿਉਹਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਪੈਨਣਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਜਾਣਪਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਪਰਵਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੇਜੜੀ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸੁਖਸਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੁਣੀਐ ਸਚੁ ਸਚੇ ਜੈਕਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਦੇਖਣਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਦੀਦਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਸਚੇ ਭੰਡਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧੮॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਭੁ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੇਵਦੇ ਸਚੁ ਸਚੇ ਪਰਵਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਭਾਵਦਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚਿਆਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੰਗਤੀ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਤਕਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੋਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਿੰਗਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਸਚੁ ਸਚੇ ਆਹਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਬੋਲਣਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਵਿਉਹਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਪੈਨਣਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਜਾਣਪਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਪਰਵਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੇਜੜੀ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸੁਖਸਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੁਣੀਐ ਸਚੁ ਸਚੇ ਜੈਕਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਦੇਖਣਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਦੀਦਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਸਚੇ ਭੰਡਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧੯॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਭੁ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੇਵਦੇ ਸਚੁ ਸਚੇ ਪਰਵਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਭਾਵਦਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚਿਆਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੰਗਤੀ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਤਕਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੋਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਿੰਗਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਸਚੁ ਸਚੇ ਆਹਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਬੋਲਣਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਵਿਉਹਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਪੈਨਣਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਜਾਣਪਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਪਰਵਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੇਜੜੀ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸੁਖਸਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੁਣੀਐ ਸਚੁ ਸਚੇ ਜੈਕਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਦੇਖਣਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਦੀਦਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਸਚੇ ਭੰਡਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੨੦॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਭੁ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੇਵਦੇ ਸਚੁ ਸਚੇ ਪਰਵਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਭਾਵਦਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚਿਆਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੰਗਤੀ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਤਕਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੋਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਿੰਗਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਸਚੁ ਸਚੇ ਆਹਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਬੋਲਣਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਵਿਉਹਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਪੈਨਣਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਜ

ਸਾਧੂ ਕੁਸਾਚਾ ਅਸੁਰ ਸੰਘਾਰਣੁ॥ ਗੁਰਕੈ ਸਬਦਿ ਚਿਤੁ ਤਿਨਿ ਸਤਾਰਣੁ॥ ਸੋ ਸਾਧੂ ਕੁਸਾਚਾ ਸੁਰਦੀ ਸਾਚਾ
ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ॥ ੧੧॥ ਸੋ ਸਭ ਗਤ ਸਚੇ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਏ॥ ਦਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਨਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ
ਸੁਹਾਏ॥ ਸਾ ਰੀਬਾ ਦੀਆ ਅਨਦਿਨੁ ਗਾਵਹਿ ਨਿਰਮਲ ਕਾਮਾ ਖੁਵੇ ਸਾਹੁ॥ ੧੨॥ ਜਿਨ ਅਪੋ ਆਪਿ ਪਛਾਤਾ
ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ॥ ਗੁਰਕੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀ॥ ਸਤਹ ਸਿਰਿ ਤੂ ਏਕਾ ਵੇਪਰਵਾਹੀ॥ ਸਬਦੇ ਦੇਵੈ ਸਚੁ
ਵੀਚਾਰੁ॥ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਸਾਰੁ॥ ੧੩॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੇ ਦੁਖੁ ਸਦਾ ਸੰਸਾਰੁ॥ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੇ ਸੁਧਿ ਨ
ਕਾਈ॥ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ॥ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸਲਾਹਿ॥ ਸਚੁ ਸਬਦੇ ਸਚੁ ਵੇਪਰਵਾਹਿ॥ ੧੪॥
ਤੂ ਅਪੇ ਕਰਤਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ॥ ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਪਰਵਾਰਾ॥ ਤੂ ਅਪੇ ਦੇਵਹਿ ਦੇਵਣਹਾਰਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ
ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਾ॥ ੧੫॥ ਭਗਤ ਸਚੇ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਏ॥ ਸਬਦੇ ਸੋਭਾ ਨਿਰਮਲ ਕਾਏ॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ
ਆਧਾਰੁ॥ ਮੈ ਮੂਰਖ ਤਿਸ ਦਾ ਇਕੁ ਬੁਰਚਾਇਆ॥ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਹੀ ਜੇਹਾ ਭਾਲਿ ਦਿਖਾਇਆ॥ ਆਪੇ ਵੇਖਹਿ
ਕਰਹਿ ਵੀਚਾਰੁ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਸਾਰੁ॥ ੧੬॥ ੨॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੨ ਮੈਲੈ ਪ੍ਰਭਿ ਸਾਚੈ ਇਕੁ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ॥ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਹੀ ਜੇਹਾ ਭਾਲਿ ਦਿਖਾਇਆ॥ ਆ
ਖੇ ਵਰਤਣਿ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸੈ ਸਭਿ ਰਸ ਦੇਹੀ ਮਾਹਾ॥ ੧॥ ਵਣਜੇ ਪਵੈ ਤੁ ਤੈ ਆਪਿ ਵਣਾਏ॥ ਸਿਵ ਸਕਤੀ
ਵੇਕੀ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਉਭਵੈ ਵੇਗਿ ਆਪਣਾ ਸਬਦੁ ਤਰਾਹਾ॥ ੨॥ ਆਖੀ ਦੇਖਾ ਚਾਖਾ ਸਾਦੁ
ਆਪੇ ਕੀਆ॥ ਏਕੋ ਵਰਤੈ ਅਵਰੁ ਨ ਬੀਆ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਪਾਪੁ ਪੁਣਾ ਕਮਾਇ ਬਿਗਸੈ ਬੁਧਿ ਤਰਾਹਾ
ਆਪੇ ਕੀਆ॥ ਏਕੋ ਵਰਤੈ ਅਵਰੁ ਨ ਬੀਆ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਕਮਾਇ ਬਿਗਸੈ ਬੁਧਿ ਤਰਾਹਾ
ਦੇ॥ ੩॥ ਅਪਣੀ ਗਹਣ ਗਤਿ ਆਪੇ ਜਾਣੈ॥ ਹੰਉਮੈ ਕਰਮੁ ਸੁਣਿ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ॥ ਗਿ ਅਪੀ ਦੇਇ ਲਵੈ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਸਾ ਰੀਤਿ ਜਗਤ ਸਭ ਜਾਣੈ॥ ੪॥ ਦੇਹੀ ਅੰਦਰਿ ਵਣਜੁ ਸਤ ਅਪਾਰਾ॥ ਅਪੇ ਪਦਮ
ਲਾਇ ਵਣਜਾਰਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਵੈ ਤਿ ਸਨ ਅਗਨਿ ਨ ਬੁਝਾਰਾ॥ ੫॥ ਸਭਿ ਰਸ ਦੇਹੀ
ਅੰਦਰਿ ਪਾਏ॥ ਵਿਰਲੇ ਕੈ ਹਥਿ ਉਘੜੁ ਸਬਦੁ ਬੁਝਾਏ॥ ਅੰਦਰੁ ਖੋਜੇ ਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਲਹੈ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੁ
ਨ ਜਾਏ॥ ੬॥ ਵਿਣੁ ਚਖੇ ਕਿ ਸਾਦੁ ਕਿਸੈ ਨਾ ਆਇਆ॥ ਗੁਰਕੈ ਸਬਦਿ ਮੀਠੈ ਮੀਠੁ ਮਿਲਾਇਆ॥ ਮੀਠੇ
ਤੇ ਮੀਠਾ ਵਡਾ ਵਡੇ ਤੇ ਵਡਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਜੋ ਸਤਿ ਗੁਣ ਜਾਣੈ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ਸਾਚੀ
ਗੁਰਕੈ ਸਬਦਿ ਦੇਮਸੁ ਤਾ ਦੇ॥ ੭॥ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਜੋ ਸਤਿ ਗੁਣ ਜਾਣੈ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚੀ ਨੀਸਾਣੈ॥
ਕੋ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਫਿਰਿ ਮਰੈ ਨ ਜਾਏ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਏ॥ ਆਇਆ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਜਾਣੁ॥
ਵਣੁ ਸਤ ਵਿਚਿ ਪਾਇਆ ਆਪਿ ਵਿਡਾਣੁ॥ ਤਉ ਮੈ ਮੇਲਾ ਆਪੁ ਗਵਾਏ॥ ਆਪੇ ਛਿਪਕੈ ਸੁਖ ਦਤ ਸੁਖਦਾਤਾ
ਦੇ॥ ੯॥ ਗੁਰਕਾ ਸਬਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੋਲਾਣੀ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਜਣ ਵਸੈ
ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸੋ ਘਟ ਹੀ ਨਿਮਲ ਥਾਤਾ ਹੈ॥ ੧੦॥ ਸੋ ਵਡ ਕੋ ਵਡ ਵਡ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ॥ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ
ਜਿਮੁ ਸਚੁ ਅਗਾਹੀ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ਪਰਮ ਸਚਾ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਹੈ॥ ੧੧॥ ਸਬਦੇ ਮਰਣੁ ਸਬਦੇ
ਸੁਖ ਕੇਤਾ॥ ਸਬਦੇ ਮੇਲੁ ਹੋਵੈ ਪ੍ਰਭ ਹੇਤਾ॥ ਸਬਦੇ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਖੋਵੈ॥ ਸਬਦੇ ਪਰਹਰਿ ਸਚਿ ਪਰੋਵੈ॥
ਸਬਦੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ॥ ਸਬਦੇ ਸਚੁ ਰਖੈ ਉਰ ਧਾਈ॥ ਸਬਦੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਪਤਿ ਹੋਈ॥ ਸਬਦੇ ਕਰੈ ਨ
ਪੁਛੈ ਕੋਈ॥ ਸਬਦੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਾਖ ਸਬਦੇ ਸਚੁ ਤਰੁ ਤਾਰੀ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਗਤਿ ਗਤਿ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੀ॥
ਸਬਦੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ॥ ਸਬਦੇ ਸਚੁ ਰਖੈ ਉਰ ਧਾਈ॥ ਸਬਦੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਪਤਿ ਹੋਈ॥ ਸਬਦੇ ਕਰੈ ਨ
ਪੁਛੈ ਕੋਈ॥ ਸਬਦੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਾਖ ਸਬਦੇ ਸਚੁ ਤਰੁ ਤਾਰੀ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਗਤਿ ਗਤਿ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੀ॥
ਸਬਦੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ॥ ਸਬਦੇ ਸਚੁ ਰਖੈ ਉਰ ਧਾਈ॥ ਸਬਦੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਪਤਿ ਹੋਈ॥ ਸਬਦੇ ਕਰੈ ਨ
ਪੁਛੈ ਕੋਈ॥ ਸਬਦੇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਾਖ ਸਬਦੇ ਸਚੁ ਤਰੁ ਤਾਰੀ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਗਤਿ ਗਤਿ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੀ॥

ਸਾਸਤਾਸਿਵੁਠਨੁਭੋਗਾ॥ਨਾਨਕਗੁਰਬਣੀਜਗਿਪਾਇਆਹਰਿਜਪੁਜਾਪੈਸਾਸਾਹਾ॥੧੬॥੧੬॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿਮਨਦਬੇਦਬੀ ਚਸ੍ਮ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਅਪਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਖਿਲਕਰੇਪ੍ਰਭੁਵੈਗੁਰਮੁਖਿਪੂਰਾਪਾਇਦਾ॥੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਨੁਆਉਝਾਟਿਪਵਾਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜੀਅਨਦਾਨੁਦੇਵੈਗੁਰਮੁਖਿਦੇਵੈਬੇਅਗੀ॥ਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਪਾਇਦਾ॥੨॥ਗੁਰਕੀਸਾਖੀਅੰਮ੍ਰਿਤਚਾਖੀ॥ਤਰਿਤ੍ਰਿਸਨਾਬੁਝੀਸਚੁਰਾਖੀ॥ਸਦਾਸਾਚੈਰੰਗਿਰਾਤਾਅਨਦਿਨੁਜਾਗੈਸਚੈਸਾਚਿਸਮਾਇਦਾ॥੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਅਨੁਦਿਨੁਸਭੁਸਤੁਸੰਜਮੁਕਰੈ॥ਮੈਬੁਝਨਬਾਝਹੁਸਾਚੈਸਾਚਿਸਮਾਵੈ॥ਸਚੈਸਚੁਕਮਾਵੈਸਦਹੀਸਚੁਪਾਵੈਸਚੁਬੁਝੈਸਚੁਪਾਇਦਾ॥੪॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਚੇਟੀਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਚੇਤੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਕਮਾਵੈਸਦਹੀਸਚੁਕਰਣੀ॥ਸਦਹੀਸਚੁਪੈਦਿਨੁਰਾਤੀਅਵਰਾਸਚੁਕਰਾਇਦਾ॥੫॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੀਬੁਤਮਬਣਤ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੈਸਚੁਰਵਥਬਣੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਸੋਵਥਿਸਚੈਸਚਾਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਸੁਣਾਇਦਾ॥੬॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਏਸੂਸੰਸੈਸੀਪਾਏ॥ਤਉਮੈਮਾਇਆਭਰਮੁਗਵਾਏ॥ਗੁਰਕੀਪਉੜੀਊਤਮਊਚੀ॥ਹਰਿਸਚੇਗੁਣਕਾਇਦਾ॥੭॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਸੰਜਾਸੁਕਰਣੀ(ਸਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਏਮੋਖਦੁਆਰੁ॥ਭਾਇਭਗਤਿਸਦਹਰੀਗੁਣਗਾਵੈਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਵੇਮੰਨੁਖੋਜਿਸੁਣਏ॥ਸਚੈਨੀਸਸਦਾਥਿਵਥਾਏ॥ਜੋਤਿਸਬੁਤੁਵੈਸੋਈਕਰਸੀਜੋਸਚੈਮਨਿਭਾਇਦਾ॥੮॥ਜਾਤਿਸਬੁਤੁਵੈਤਾਮੰਨੁਨਿਵਾਸਾਏ॥ਅਪਤੁਦੇਤਥੈਜਾਸਦਰਗੈਗਾਵਤਥੈਮੰਨੁਵਿਗਸਾਇਦਾ॥੯॥ਜਾਤਿਸਬੁਤੁਵੈਤਾਮੰਨੁਨਿਵਾਸਾਏ॥ਅਪਤੁਦੇਤਥੈਜਾਸਦਰਗੈਗਾਵਤਥੈਮੰਨੁਵਿਗਸਾਇਦਾ॥੧੦॥ਅਸਠਿਕਰਮਕਰੇਸੰਛੀਜੈ॥ਬਹੁਤੇਕੇਖਕੇਨਜੀਤੀਜੈ॥ਬਿਖਿਅਗਤੇਦੁਖੁਅਸਾਇਦਾ॥੧੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਸੁਖੁਕਮਾਏ॥ਅਸਟਜੀਵਣਕੀਸੋਝੀਪਾਏ॥ਅਸਟਜੀਵਣਜੋਸਮਕਰਿਜਾਣੈਸੋਮੋਖੁਪ੍ਰਾਪਤਾਇਦਾ॥੧੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਅਗਹਜਿਸੁਧਰੰਧਪਛਾਣੈ॥ਆਵਣਜਾਣਾਸਬਦਿਪਛਾਣੈ॥ਅਨਦਿਨੁਜੋਅਨਦਿਸਮਾਇਦਾ॥੧੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੀਬੁਤਮਬਣਤ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੈਸਚੁਰਵਥਬਣੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਸੋਵਥਿਸਚੈਸਚਾਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਸੁਣਾਇਦਾ॥੧੪॥ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਆਪੇ॥ਆਪੇਵੇਖੈਥਾਪਿਥਾਪੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗੋਚਰਸਚੈਸੰਕੁਪਾਇਦਾ॥੧੫॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੈਸਚੁਕਮਾਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਨਿਧੇਖੈਪਾਇਦਾ॥੧੬॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੈਸਚੁਕਮਾਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਿਰਮਲੁਮੈਮਲੁਖੋਵੈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹੀਕਰਣੀਨਾਮੇਸਾਸਾਇਦਾ॥੧੭॥੧੫॥੩੭॥

ਮਾਝੁਮਹਲਾ ੩॥ ਆਪੇਸਿਸਟਿਉਪਾਈਅਨੁਭਾਣਾ॥ਆਪੇਭਾਖੈਆਪਿਬੁਝਾਏ॥ਆਪੇਸਾਜਿਕਰਾਏਕਰਤਾਆਪੇਹੀਸਚੁਸਾਲਾਹੀ॥ਆਪੇਸਚੁਭਾਵੈਤਾਮੰਨਿਵਸਾਏ॥੧॥ਕਾਇਆਕੰਚਨੁਕਚਉਪਾਇਆ॥ਆਪੇਰਤਨੁਵਣਜੈਵਣਜਾਰਾ॥ਆਪੇਪਾਰਖੁਜਾਣੈਸਾਰਾ॥ਆਪੇਤੋਲੇਸਚੁਤੋਲਾਇਦਾ॥੨॥ਆਪੇਸਾਜੇਆਪੇਵੇਖੈ॥ਆਪੇਸਚੁਵਰਤਾਏਸਭਥੈ॥ਆਪੇਸਚੁਭਾਵੈਤਾਮੰਨਿਵਸਾਏ

ਨਦੁ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰੁ ਗਵਾਇਦਾ ॥੧॥ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੇ ਦੂਜੇ ਭਾਏ ॥ ਬਿਨੁ ਪਾਣੀ ਜਿਉ ਬਿਰਖੁ ਸੁਕਾਏ ॥ ਜੇ ਰਤਾ ਦਿਆ ਗੁਰ ਮੁਦਰ ਮੁਹਿ ਪਾਏ ॥ ਤਾ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੁ ਕਰਿ ਨ ਕਰਣੈ ਵਾਲਾ ਬੀਆ ॥ ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਪੁਛਹੁ ਕਰਣੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਣੀ ॥ ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਸੋਝੀ ਬੂਝੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਤਾ ਕਲ ਸਿਧਿ ਲੂਝੈ ॥ ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਕਥਨੀ ਕਥੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਤਾ ਨਿਰਮਲ ਪਥੈ ॥ ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਪੁਛਹੁ ਜਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਤਾ ਪਤਿ ਸਿਉ ਜਾਈ ॥ ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਕਰਹਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਤਾ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਤਾ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਕਰਹਿ ਵਖਿਆਣ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਤਾ ਪਾਵਹਿ ਮਾਣ

ਦਬ੍ਰਮੋਨੁਕਮਾਇਆ॥ ਵਡੇ ਮਾਹਰਗਿਬਿਤੀਕਰਿਇ ਸੁਜਾਗਮਰਿ ਸੰਝੀਪਾਇਦਾ॥ ੨॥ ਗੁਰਸੇਵਕਾ
ਇਸਭਾਗਮਸਾਮੁਰਖੁਉਰਿਧਯਾ॥ ਗੁਰ ਬਣੀ ਵਰਤੀਜਾਗਅੰਤਰਿਇ ਸੁ ਚਖਈ ਤਿਹਗਿਨਮੁਪਾਇਦਾ
ਜੇਸਭਾ॥ ਸਮਸਮੁਰਖੁਉਰਿਧਯਾ॥ ਗੁਰ ਬਣੀ ਵਰਤੀਜਾਗਅੰਤਰਿਇ ਸੁ ਚਖਈ ਤਿਹਗਿਨਮੁਪਾਇਦਾ
ਜੇ ਵੇਦਮੁਪੈਆਨਦਿਨੁਵਾਦ ਸਮਾਲੇ॥ ਨਮੁਨਚੇਤੈ ਚਧਾਜਮਕਾਲੇ॥ ਦੁਹੇਤਾਇ ਸਦਾਦਖੁਪਾਏਦਾ॥
ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿਏਕਸੁਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਏ॥ ਤਿਚਿਧਿਸਮਸਮਜਿਸਮਾਏਦਾ॥ ੪॥

ਵਡਿਆਈ ਗੁਰਤੇ ਪਾਈ ਸਭਿ ਗੁਰਕਉ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ॥੮॥ ਇਕੁ ਗੁਰੂ ਇਕੁ ਸਾਚਾ ਦਾਤਾ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਕੀ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ॥
ਕਲੀ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ॥੯॥ ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ ਮਨਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਆ ਮਨਮੁਖ ਦਾਝਿ ਮੁਏ ਬਿਖੁ ਖਾਣੀ ॥
ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਵਹਿ ਸੋਈ ਪਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਰ ਚਰਣ ਧਿਆਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸੀਝੈ ਨਾਹੀ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ॥
ਆਪੁ ਪਛਾਣਿ ਰਹੈ ਸਚ ਆਸਣਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਕਾਰਣੁ ਕੀਆ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਸਭਨਾ ਸਾਚੁ ਵੇਮੁਖਨਾ ਮਾਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਵਖਾਣੀ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਕਰਤਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਆਗੁਣ ਚਲਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ॥ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਆਪਣਾ ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥੨॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਜਗੁ ਦੁਖੀਆ ਕੋਈ ॥ ਆਵੈ ਜਾਇ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਰੋਈ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥੩॥ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਜਨ ਸੋਹਣੇ ॥ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਮੋਹੁ ਪ੍ਰਭਿ ਖੋਹਣੇ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥੪॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੀ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥੫॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਨੀਸਾਣੁ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥੬॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਿਲੇ ਪ੍ਰਭ ਤਾਤੇ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥੭॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਸਚੁ ਲਹਹਿ ॥ ਜੋ ਇਛਹਿ ਸੋ ਫਲੁ ਨਿਸ ਕਹਹਿ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥੮॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਸਚੁ ਚਾਖਹਿ ॥ ਸਾਚ ਰਹਹਿ ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਭਾਖਹਿ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥੯॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵਹਿ ॥ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਾਚੇ ਗਾਵਹਿ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥੧੦॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਸਚੁ ਬੋਲਹਿ ॥ ਸਚੁ ਤੋਲਹਿ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ਕਰੇਹਿ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥੧੧॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਸਚੁ ਲਾਭੁ ॥ ਸਚੁ ਖਟੀਐ ਸਚੁ ਹੋਵੈ ਲਾਭੁ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥੧੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਸਚੁ ਸਾਹਹਿ ॥ ਸਚੁ ਵੇਪਰਵਾਹੇ ਤਾਹਹਿ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥੧੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਸਚੁ ਪਾਵਹਿ ॥ ਸਚੁ ਵੇਖਹਿ ਸਚੁ ਸਮਝਾਵਹਿ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥੧੪॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਸਚੁ ਕਹਹਿ ॥ ਸਚੁ ਸੁਣਹਿ ਸਚੁ ਮੰਨਿ ਲਵਹਿ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥੧੫॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਸਚੁ ਲਿਖਹਿ ॥ ਸਚੁ ਵੇਖਹਿ ਸਚੁ ਸਚੇ ਦਿਖਹਿ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥੧੬॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਸਚੁ ਜਪਹਿ ॥ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਹਿ ਸਚੁ ਅੰਤਰੁ ਤਪਹਿ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥੧੭॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਸਚੁ ਸੰਜਮਹਿ ॥ ਸਚੁ ਵੇਖਹਿ ਸਚੁ ਸਚੇ ਰੰਜਮਹਿ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥੧੮॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਸਚੁ ਸੰਜਮਹਿ ॥ ਸਚੁ ਵੇਖਹਿ ਸਚੁ ਸਚੇ ਰੰਜਮਹਿ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥੧੯॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਸਚੁ ਸੰਜਮਹਿ ॥ ਸਚੁ ਵੇਖਹਿ ਸਚੁ ਸਚੇ ਰੰਜਮਹਿ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥੨੦॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਸਚੁ ਸੰਜਮਹਿ ॥ ਸਚੁ ਵੇਖਹਿ ਸਚੁ ਸਚੇ ਰੰਜਮਹਿ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥੨੧॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਸਚੁ ਸੰਜਮਹਿ ॥ ਸਚੁ ਵੇਖਹਿ ਸਚੁ ਸਚੇ ਰੰਜਮਹਿ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥੨੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਸਚੁ ਸੰਜਮਹਿ ॥ ਸਚੁ ਵੇਖਹਿ ਸਚੁ ਸਚੇ ਰੰਜਮਹਿ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥੨੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਸਚੁ ਸੰਜਮਹਿ ॥ ਸਚੁ ਵੇਖਹਿ ਸਚੁ ਸਚੇ ਰੰਜਮਹਿ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥੨੪॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਸਚੁ ਸੰਜਮਹਿ ॥ ਸਚੁ ਵੇਖਹਿ ਸਚੁ ਸਚੇ ਰੰਜਮਹਿ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥੨੫॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਸਚੁ ਸੰਜਮਹਿ ॥ ਸਚੁ ਵੇਖਹਿ ਸਚੁ ਸਚੇ ਰੰਜਮਹਿ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥੨੬॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਸਚੁ ਸੰਜਮਹਿ ॥ ਸਚੁ ਵੇਖਹਿ ਸਚੁ ਸਚੇ ਰੰਜਮਹਿ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥੨੭॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਸਚੁ ਸੰਜਮਹਿ ॥ ਸਚੁ ਵੇਖਹਿ ਸਚੁ ਸਚੇ ਰੰਜਮਹਿ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥੨੮॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਸਚੁ ਸੰਜਮਹਿ ॥ ਸਚੁ ਵੇਖਹਿ ਸਚੁ ਸਚੇ ਰੰਜਮਹਿ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥੨੯॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਸਚੁ ਸੰਜਮਹਿ ॥ ਸਚੁ ਵੇਖਹਿ ਸਚੁ ਸਚੇ ਰੰਜਮਹਿ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥੩੦॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਸਚੁ ਸੰਜਮਹਿ ॥ ਸਚੁ ਵੇਖਹਿ ਸਚੁ ਸਚੇ ਰੰਜਮਹਿ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥੩੧॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਸਚੁ ਸੰਜਮਹਿ ॥ ਸਚੁ ਵੇਖਹਿ ਸਚੁ ਸਚੇ ਰੰਜਮਹਿ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥੩੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਸਚੁ ਸੰਜਮਹਿ ॥ ਸਚੁ ਵੇਖਹਿ ਸਚੁ ਸਚੇ ਰੰਜਮਹਿ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥੩੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਸਚੁ ਸੰਜਮਹਿ ॥ ਸਚੁ ਵੇਖਹਿ ਸਚੁ ਸਚੇ ਰੰਜਮਹਿ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥੩੪॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਸਚੁ ਸੰਜਮਹਿ ॥ ਸਚੁ ਵੇਖਹਿ ਸਚੁ ਸਚੇ ਰੰਜਮਹਿ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥੩੫॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਸਚੁ ਸੰਜਮਹਿ ॥ ਸਚੁ ਵੇਖਹਿ ਸਚੁ ਸਚੇ ਰੰਜਮਹਿ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥੩੬॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਸਚੁ ਸੰਜਮਹਿ ॥ ਸਚੁ ਵੇਖਹਿ ਸਚੁ ਸਚੇ ਰੰਜਮਹਿ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥੩੭॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਸਚੁ ਸੰਜਮਹਿ ॥ ਸਚੁ ਵੇਖਹਿ ਸਚੁ ਸਚੇ ਰੰਜਮਹਿ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥੩੮॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਸਚੁ ਸੰਜਮਹਿ ॥ ਸਚੁ ਵੇਖਹਿ ਸਚੁ ਸਚੇ ਰੰਜਮਹਿ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥੩੯॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਸਚੁ ਸੰਜਮਹਿ ॥ ਸਚੁ ਵੇਖਹਿ ਸਚੁ ਸਚੇ ਰੰਜਮਹਿ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥੪੦॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਸਚੁ ਸੰਜਮਹਿ ॥ ਸਚੁ ਵੇਖਹਿ ਸਚੁ ਸਚੇ ਰੰਜਮਹਿ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥੪੧॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਸਚੁ ਸੰਜਮਹਿ ॥ ਸਚੁ ਵੇਖਹਿ ਸਚੁ ਸਚੇ ਰੰਜਮਹਿ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥੪੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਸਚੁ ਸੰਜਮਹਿ ॥ ਸਚੁ ਵੇਖਹਿ ਸਚੁ ਸਚੇ ਰੰਜਮਹਿ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥੪੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਸਚੁ ਸੰਜਮਹਿ ॥ ਸਚੁ ਵੇਖਹਿ ਸਚੁ ਸਚੇ ਰੰਜਮਹਿ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥੪੪॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਸਚੁ ਸੰਜਮਹਿ ॥ ਸਚੁ ਵੇਖਹਿ ਸਚੁ ਸਚੇ ਰੰਜਮਹਿ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥੪੫॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਸਚੁ ਸੰਜਮਹਿ ॥ ਸਚੁ ਵੇਖਹਿ ਸਚੁ ਸਚੇ ਰੰਜਮਹਿ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥੪੬॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਸਚੁ ਸੰਜਮਹਿ ॥ ਸਚੁ ਵੇਖਹਿ ਸਚੁ ਸਚੇ ਰੰਜਮਹਿ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥੪੭॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਸਚੁ ਸੰਜਮਹਿ ॥ ਸਚੁ ਵੇਖਹਿ ਸਚੁ ਸਚੇ ਰੰਜਮਹਿ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥੪੮॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਸਚੁ ਸੰਜਮਹਿ ॥ ਸਚੁ ਵੇਖਹਿ ਸਚੁ ਸਚੇ ਰੰਜਮਹਿ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥੪੯॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਸਚੁ ਸੰਜਮਹਿ ॥ ਸਚੁ ਵੇਖਹਿ ਸਚੁ ਸਚੇ ਰੰਜਮਹਿ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥੫੦॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਸਚੁ ਸੰਜਮਹਿ ॥ ਸਚੁ ਵੇਖਹਿ ਸਚੁ ਸਚੇ ਰੰਜਮਹਿ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥੫੧॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਸਚੁ ਸੰਜਮਹਿ ॥ ਸਚੁ ਵੇਖਹਿ ਸਚੁ ਸਚੇ ਰੰਜਮਹਿ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ

ਤੁਝ ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਹਉ ਆਖਉ ਦਾਸੁ ਤੇਰਾ ਪਰਿਕਰ ਤੇਰਾ ਅਨਦਿਨੁ ਮੁਦਈ ਤੇਰਾ ॥
ਕਿਸ ਹੀ ਜਿਰੁ ਅਪਕਾਰੁ ਵੇਖਣ ਕਾ ਕਿਸ ਹੀ ਜਿਰੁ ਦੀਵਾਨ ਆਇਆ ॥ ਮੈ ਤਾ ਬਿਰਥਾ ਏਕ ਨਾਮ ਕੀ ਆਇਆ ॥
ਈਤ ਊਤ ਕਤ ਤੇਰਾ ਮੁਹੀਆ ਜੀਉ ॥ ੧੨ ॥ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਤੁਝ ਕਰੀ ਜੁਹਾਰ ॥ ਤੇਰੇ ਕਰਤੇ ਹੋਵੈ ਸਭ ਸੁਧਾਰ ॥
ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਕਾ ਤੂ ਹੈ ਗਹਣਾ ॥ ੧੩ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਤੇ ਤਿਨਿ ਕੀਮ ਭੀ ਪਾਈ ॥
ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਪੀਐ ਜਪਨਹਾਰੁ ॥ ਤਿਨਿ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਦੇਖਿਆ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਜਿਨਿ ਨਿਧਰਿਆ ਤਿਨਿ ਲਏ ਸਮਾਇ ॥
ਇਆ ਬਿਨੁ ਜੋਰੁ ਨ ਚਲੈ ਹਤ ਜੀਉ ॥ ੧੪ ॥ ਤੁਝ ਸਰਬ ਨਿਧਿ ਤੇਰੀ ਸਭ ਮਾਇ ॥ ਸੰਤ ਸਭਾ ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਸਹਾਈ ॥
ਅਸਥਿਰ ਕਿਉ ਭਰਮਹਿ ਪਰਕੀਸਾ ਪਰਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਜਪਹਿ ਮੁਗਧ ਅਜਾਣ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਇਆ ਹਰਿ ਜਾਪੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਦਾਸੁ ਜਾਣੀਐ ॥ ੧੬ ॥ ੨ ॥ ੪੯ ॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਕਥਉ ਗਿਆਨੁ ਸੰਤਨ ਕੈ ਮਾਹਿ ॥ ਗਗਨ ਗੁਫਾ ਅਨਹਤ ਤਹ ਨਾਹਿ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਤਿਸੁ ਜਾਨੈ ਕਉਨੁ ॥ ਜਾ ਕਉ ਬਿਸਮ ਹੋਆ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥
ਜੀਹ ਏਕ ਕਿਆ ਕਥੀ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਦਾਸੁ ॥ ਕਰਣ ਕਰਾਵਨ ਸੋਈ ਸੋਈ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥
ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਪੂਰਨ ਕਾਜ ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪੂਰਨ ਮਹਾਰਾਜ ॥ ੧ ॥ ਆਤਮ ਰਾਮ ਸਗਲ ਮਹਿ ਜਾਨਉ ॥ ਜਾ ਕਉ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੀਆ ਨਾਮੁ ॥
ਜਿ ਗੁਰਿ ਮੇਲਿਓ ਸੋ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਮਹਿ ਜਲੁ ਆਇ ਖਟਾਨਾ ॥ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪ ਸਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣਾ ॥
ਸਦ ਹੀ ਸਾਚੁ ਨਾਹੀ ਕਿਤੁ ਆਣਾ ਜਾਣਾ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਈ ਮਨ ਮੋਹ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਤਿਨ ਹੀ ਜੋਹ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੇ ਸਭ ਗੁਣ ਸੂਚ ॥ ੨ ॥ ਜਾ ਕਉ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ਮੇਰੈ ਸੁਆਮੀ ॥ ਤਾ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਥੀ ਨ ਜਾਮੀ ॥
ਜਾ ਕਉ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ਮੇਰੈ ਸੁਆਮੀ ॥ ਤਾ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਥੀ ਨ ਜਾਮੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ਮੇਰੈ ਸੁਆਮੀ ॥ ਤਾ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਥੀ ਨ ਜਾਮੀ ॥
ਜਾ ਕਉ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ਮੇਰੈ ਸੁਆਮੀ ॥ ਤਾ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਥੀ ਨ ਜਾਮੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ਮੇਰੈ ਸੁਆਮੀ ॥ ਤਾ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਥੀ ਨ ਜਾਮੀ ॥
ਜਾ ਕਉ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ਮੇਰੈ ਸੁਆਮੀ ॥ ਤਾ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਥੀ ਨ ਜਾਮੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ਮੇਰੈ ਸੁਆਮੀ ॥ ਤਾ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਥੀ ਨ ਜਾਮੀ ॥
ਜਾ ਕਉ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ਮੇਰੈ ਸੁਆਮੀ ॥ ਤਾ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਥੀ ਨ ਜਾਮੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ਮੇਰੈ ਸੁਆਮੀ ॥ ਤਾ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਥੀ ਨ ਜਾਮੀ ॥
ਜਾ ਕਉ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ਮੇਰੈ ਸੁਆਮੀ ॥ ਤਾ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਥੀ ਨ ਜਾਮੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ਮੇਰੈ ਸੁਆਮੀ ॥ ਤਾ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਥੀ ਨ ਜਾਮੀ ॥
ਜਾ ਕਉ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ਮੇਰੈ ਸੁਆਮੀ ॥ ਤਾ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਥੀ ਨ ਜਾਮੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ਮੇਰੈ ਸੁਆਮੀ ॥ ਤਾ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਥੀ ਨ ਜਾਮੀ ॥
ਜਾ ਕਉ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ਮੇਰੈ ਸੁਆਮੀ ॥ ਤਾ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਥੀ ਨ ਜਾਮੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ਮੇਰੈ ਸੁਆਮੀ ॥ ਤਾ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਥੀ ਨ ਜਾਮੀ ॥
ਜਾ ਕਉ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ਮੇਰੈ ਸੁਆਮੀ ॥ ਤਾ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਥੀ ਨ ਜਾਮੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ਮੇਰੈ ਸੁਆਮੀ ॥ ਤਾ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਥੀ ਨ ਜਾਮੀ ॥
ਜਾ ਕਉ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ਮੇਰੈ ਸੁਆਮੀ ॥ ਤਾ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਥੀ ਨ ਜਾਮੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ਮੇਰੈ ਸੁਆਮੀ ॥ ਤਾ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਥੀ ਨ ਜਾਮੀ ॥
ਜਾ ਕਉ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ਮੇਰੈ ਸੁਆਮੀ ॥ ਤਾ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਥੀ ਨ ਜਾਮੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ਮੇਰੈ ਸੁਆਮੀ ॥ ਤਾ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਥੀ ਨ ਜਾਮੀ ॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਮਨ ਚਿੰਦਿਅੜਾ ਫਲੁ ਪਾਵਣਾ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਲਏ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਦੁਲਭ ਹੈ ਆਪੁ ਵੰਞਾਏ ਗਵਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਜੇ ਕਰੇ ਕੋਈ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਮਨ ਚਿੰਦਿਅੜਾ ਫਲੁ ਪਾਵਣਾ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪੈਧਾ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਲਏ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋਭਾ ਸੁਰਤਿ ਵਡਿਆਈ ਪਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਮਨ ਚਿੰਦਿਅੜਾ ਫਲੁ ਪਾਵਣਾ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪੈਧਾ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਲਏ ਲਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਦੁਲਭ ਹੈ ਆਪੁ ਵੰਞਾਏ ਗਵਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋਭਾ ਸੁਰਤਿ ਵਡਿਆਈ ਪਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤਿਨਾ ਹੀ ਪਲੈ ਪਈ ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਲਿਖਤੁ ਕਮਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਮਨ ਚਿੰਦਿਅੜਾ ਫਲੁ ਪਾਵਣਾ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪੈਧਾ ਜਾਇ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਮਨ ਚਿੰਦਿਅੜਾ ਫਲੁ ਪਾਵਣਾ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਲਏ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਦੁਲਭ ਹੈ ਆਪੁ ਵੰਞਾਏ ਗਵਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਜੇ ਕੋਈ ਕਰੇ

ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਦਾਸ ਦਾਸਨ ਕੋ ਦਾਸਾ ॥ ਕਹਿ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਮਿਲਿਆ ਤਿਸ ਕੀ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਆਸਾ ॥੧੨॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹੁ ਸਾਧ ਜਨ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਮਹਿ ਪਾਰਿ ਪਰੈ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੁਆਮੀ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਦੂਖ ਹਰੈ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਸੋਭਾ ਊਚੀ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਬੈਕੁੰਠ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਣੀ ॥੧॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਕੀਜੈ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੀਜੈ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੇਵਿ ਸਮਾਈਐ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸਦ ਨਮਸਕਾਰੰ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸਦ ਜੈਕਾਰੰ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੨॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ

ਆਸਚੁਸੰਮਿਆ॥ਸਿਮਰਗਹਿਆਣੀਸਿਮਰਗਹਿਬਣੀਸਿਮਰਗਹਿਸਗਲੇਥਰਿਜਾਨ॥੨॥ਸਿਮਰਗਹਿ
ਬਿਖਨਸਾਹੇਸਾ॥ਸਿਮਰਗਹਿਦੇਵਤੇਕੋਰੇਤੇਤੀਸਾ॥ਸਿਮਰਗਹਿਜਿੰਘੈਦੇਤਸਾਤਿਸਿਮਰਗਹਿਅਗਤਨਸਾ
ਈਜਸੁਸੁਣ॥੩॥ਸਿਮਰਗਹਿਪਬੁਪਖੀਸਭਿਭੂਤ॥ਸਿਮਰਗਹਿਧਰਮਰਾਵਤਅਉਧੂਤ॥ਲਬਬਖੰਡੀ
ਜਖਸਭਿਤੇਸਿਮਰਗਹਿਗਵਿਰਹਿਆਸੁਆਮੀਸਭੁਮਨ॥੪॥ਸਿਮਰਗਹਿਬੁਖੁਸਾਖੁਸਭਿਤਿਨਾ॥ਸਿਮਰ
ਗਹਿਪਿਰਥਮਸਾਹਿਮੰਡਾ॥ਗੁਪਤਪ੍ਰਗਟਸਿਮਰਹਿਪੂਤਮੇਰੇਸਭਭਰਮਕਾਪਾਖਨਮਨ॥੫॥ਸਿਮ
ਰਿਨਰਸਗੀਆਸਰਮ॥ਸਿਮਰਗਹਿਜਾਤਿਜੋਤਿਸਭਿਵਰਨ॥ਜਿਸਗਰਿਹਜੀਚਤੁਰਸਭਿਵੇਤੇਸਿਮਰ
ਗਹਿਪਰਮਪੁਰਖਭਗਵੰਤ॥ਸਿਮਰਗਹਿਸਿਧਿਕਰੀਮੰਤ॥ਸਿਮਰਗਹਿਅਨਹਤਸਬਦਘੋਖ॥ਸਿਮਰਗਹਿ
ਅਲਖਅਭੇਖ॥੬॥ਸਿਮਰਹਿਧਰਮੁਰਤਪਾਲਨਹਾਰ॥ਸਿਮਰਹਿਸਗਲੇਜੀਅਆਧਾਰ॥ਸਿਮਰਹਿਸਗਲੇ
ਰਿਖੀਮੁਨੀ॥ਸਿਮਰਹਿਸਗਲੇਸਾਸਤਬਾਣੀ॥ਸਿਮਰਹਿਸਗਲੇਸਾਜਨਗਾਵਹਿਸਿਮਰਹਿਸਗਲੇਵਜੀ
ਵਾਵਹਿ॥੭॥ਸਿਮਰਹਿਸਗਲੇਸਾਜਨਗਾਵਹਿਸਿਮਰਹਿਸਗਲੇਵਜੀਵਾਵਹਿ॥ਸਿਮਰਹਿਸਗਲੇਸੁਰਿਨਰ
ਦੇਵੀ

ਦਸਮਸਕਨ ਸ੍ਰੀਭਗਵਤੀ ਪੁਰਾਣ ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕ ਗ੍ਰੰਥ

ਦਰਹਮੁ ਨੰਜੀਜਾਲਾ॥ ਮੀਰਮਲਕਉਮੇਰਫਨਾਇਐਇਕਮੁਕਮਅਸੁਦਾਇਦਰਾ॥੮॥ ਅਵਲੀਸਿਰ
ਤਿਦੁਰੀਮਾ ਬੁਰੀ॥ ਤੀਜੈਪਰਲੋਕੀਚਉਥੈਖੈਗੀ॥ ਪੰਜਵੈਪਾਜੇ॥ ਇਕਤੁਮੁਕੇਐਇਹੋਜੀਵਖਤੇ
ਅਪਰਮਾ॥੯॥ ਜਗਦੀਜਾਨਿਕਰਤੁਮਉਦੀਛਾ॥ ਬਦਆਮਲਛੱਡਿਕਰਤੁਧਿਬੁਜਾ॥ ਖੁਦੀ
ਦੇਖੁਬੁਝਾਇਦੇਵਤੁਬੀਬਾ॥ ਬੁਰਗੁਬਸਖੁਦਰਖਤਾ॥੧੦॥ ਹਕੁਖਲਾਲੁਬਬੇਸੇਹਰਾਮ॥ ਦਿਲ
ਗੀਆਉਹੰਦਵਤੁਮੇਲਣਾ॥ ਪੀਰੁਪਛਣੈਕੇਕਿਸਤੈਸੇਈ ਅਜਾਈਜੁਨਦੇਜਨਹਰਾ॥੧੧॥ ਕਾਇਆ
ਖਿਰਦਾਅਉਰਤਅਕੀਨ॥ ਰੰਗਤਮਾਸੇਮ ਇਹਕੀਨ॥ ਨਮਾਕ ਰੁਕਵਿਚਦੁਮਿਦੀਸਾਸ
ਤਸੁਰਤਿਦਸਤਗਹਿਰਾ॥੧੨॥ ਖੁਸਬਯਾਰੁਮੰਗਦਿਲਲੋਰੈ॥ ਅੰਤਰਕੀਅਲੁਦਿਲੇਤੇਵੈ॥
ਦੁਨੀਅਡੰਗਨਐਵੈਨੇਰੋ ਜਿ ਉਕੁਸਮਪਾਈਖੁਪਾਰੁਕਰਾ॥੧੩॥ ਜਾਕਉਮੰਤਰੀਮਤਰੀਮਤਦਾ
ਨਾ॥ ਸੋਈਮਰਦੁਮਰਦਮਰਦਾਨਾ॥ ਸੋਈਸੇਖੁਮਸਾਇਕੁਜੋ ਬੈਦਾਜਿਸੁਜਾਨਰਿਕਰਾ॥੧੪॥
ਦਰਤਿਕਦਰਕਰਣਕਰੀਮਾ॥ ਸਿਫਤਿਮੁਚਬਤਿਅਥਾਹਰੀਮਾ॥ ਹਰਕੁਹਕੁਸਚੁਖੁਦਾਇਆ
ਥੀਅਨਰਬੀਦਿਖੰਆਸਤਰਾ॥੧੫॥੧੨॥੬੭॥ ਸਾਰੁਮਹਲਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਭਉਚਿਬਿਚੇ
ਸਾਰੁਮਹਲਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਭਉਚਿਬਿਚੇ

ਸੀਗੈਤੇਕਰਿਜਾਸੁਗਾਇਆ॥ ਜਨਮਮਰਨਸਭਿਦੁਖਨਿਵਰਜੀਪਿਖਰਿਗਤਿਉਨਾਕਾਲਾ॥
੨॥ ਸਮਮਰਥਅਥਅਗੰਚਰਦੇਵ॥ ਜੀਅਜੰਤ ਸਭਤੁਮਰੀਖੇਵ॥ ਅੰਤਜਜੋਜਸੋਤਜਉਤ
ਭੁਜਬਧੁਪੁਰਕਰੀਪਾਸਕਾ॥ ੪॥ ਤਿਸਧਿਪਰਾਧਿਹੋਈਨਿਧਨਾ॥ ਰਮਨਾਮਸੁਅੰਤਿਸਮਾਨਾ॥
ਗੁਰਪਰਿਭੀਨੇਅੰਧਕੂਪਤੇਵਾਢੇਕੇਈਸਾਲਾਕਾ॥੫॥ ਆਦਿਅੰਤਿਮਧਿਪ੍ਰਭੁਸੋਈ॥ ਅੰਧੇਕ
ਰਤਕਬੰਧੁਹੋਈ॥ ਤੂੰਮੁਕਤਉਮੈਂਮੁਕਤਿਆ ਜਾਧਾਂਗਤੇਦਾਢਿਦਨਕੰਈਘਾਲਾਕਾ॥੬॥ ਤੁਤਬ
ਗੀਗਉਗੁਪਾਲਾ॥ ਜਾਧਸੰਗਤਿਕੀਮੰਗਤਕਾ॥ ਬਾਸਨਮੇਵਿਨਿਬਾਸਨੁਹੋਈਐਕਲਾ
ਲਸਗਲੇਜਾਲਾਕ॥ ੭॥ ਸੰਤਤੁਖੀਇਤਨੈਤਿਨਿਚਾਖੀ॥ ਪਹਾਬੂਝਅਮੁਕਮਿਦੇਖਿਨਸੀ॥ ਸਾਸਿ
ਆਸਾਧਨਿਰਮਲਿਰਿਉਸਿਮਰਤਕੀਜੈਆਲਾਕਾ॥੮॥ ਜਨਦੇਖਤਤਨਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ ਸਿ
ਮਗਿਸਿਮਗਿਜੀਵਹਿਤੇਦਾਚਾਨਿਨਾਭਿਪੁਰਖਾ
ਲਾਕ॥ ੯॥ ਤਤੀਵਉਨਤਕਉਲੋਭੈ॥ ਸਿਮਰਤਨਸੁਅਨਦਿਨੁਜੋਗੈ॥ ਅਨਦਬਿੰਦਕਲਾਲੈ

ਕੋਅਨਤੁਰਿਸੁਮਾਇਆਸੀਗੈ॥ ਨਤਭਲਾ॥ ੧੦॥ ਰੰਗਸੋਜਾਰੁਖਤਿਸੁਨਤੀ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਮਹਿਕੀਰਤਨੁਗਾਈ॥
ਅਘਣਨਸੁਦੇਹਿਪ੍ਰਭੁਦੀਤਮਸੁਣਿਬੇਨਤੀਧਾਲਕਾ॥ ੧੧॥ ਨਾਮਅਤਨੁਤੇਰਾਮੈਧਿਆ॥ ਗੋਰਾਮਤਤੇਰੈ
ਸਾਥਿਆਨੋ ਤੇਰੈਮੰਗਿਗਤੇਤਸੁਪਜੋ ਹਰਿਰਸਿਲੇਲੇਈਕਾਲਕਾ॥ ੧੨॥ ਤਿਸਕੀਧੁਰਿਮੈਨੋ॥ ਜਿਨਵਿਸਰਗਿ
ਨਤੀਜਾਲੇਕਾ॥ ਤਿਨਮੈਸੰਗਿਧਮਪਦੁਪਾਈ ਸਦਾਸੰਗੀਹਰਿਨਾਲਕਾ॥ ੧੩॥ ਜਾਜਨੁਮੀਤੁਧਿ ਅਕੁਸੋਈ
ਦੇਖੁਦਿਖਾਈਦੁਰਮ ਤਿਵੈਈ॥ ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਮੁਅੰਕਤੁਜਾਈ ਸੁਜਾਨਕਥੁਉਪਦੇਸੁਨਿਰਮਾਲਕਾ॥ ੧੪॥ ਤੁ
ਪੁਵਿਦੁਨਪੀਕਿਈ॥ ਗੁਰਿਪਕਰਣਿਦ੍ਰਿਤੁਕੈਪੇਰਾ॥ ਤਉਬਾਕਿਰਤੀਸਤਿਗੁਰਪੂਰੇਜਿਨਿਖੰਡਿਅਭਰਮੁ
ਆਸਕਾ॥ ੧੫॥ ਜਾਪਿਸਾਜਿਮੁਕੁਬਿਸੇਸਕਰੀ॥ ਅਸਥਹਰਗਤਿਕਿਉਪਾਈ॥ ਨਾਨਕਸੰਤੇਤੇਮੰਗੈ
ਰੰਤੇਭੁਮੁਅਸੰਖਬਦਬਾਲਕਾ॥ ੧੬॥੧੩॥ ੬੧॥ ਸਾਰੁਮੁਹਲਾ ਪ ਚਰਨਕਮਲਹਿਰਦੇਨਿਤਧਾਰੀ॥
ਗੁਰੁਪੂਰਾਖਿਨੁਖਿਨੁਨਮਸਕਰੀ॥ ਤਨੁਮਨੁਅਰਪਿਕਰੀਪਧਰੀਸਭੁ ਔਜਗਾਮਹਿਨਾਮੁਸੁਹਾਵਣਾ॥ ਜਿਨਾਕੁਰ
ਦੇਖੁਮਨਹੁਵਿਸਾਰੇ॥ ਜੀਉਪਿੰਡੁਜਿਨਾਜਿਸਵੇਰੇ॥ ਸਾਸਿਸਿਗਿਜਿਸਮਾਲੇਕਰਤਾਕੀਤਾ ਅਪਣਾਵਣਾ॥
ਨਾਤਰਬਿਖਾਕੋਊਨਸੀ॥ ਅਨਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਮਨਮਾਹੀ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਗਤਿਜੁਅਚੁਤਸੁਆ ਮੀਦਰਸਨੁਪਾ
ਵਣਾ॥ ਤਾਰਿਲੰਪਦਾਬਅਸਦਾਸਿਧਿ॥ ਨਾਮੁਸਿਧਿਪਾਇਆਸਭਜਜਸੁਪਾਇਆ॥ ਸਭਕਿਛਿਆਣਦਾ
ਆਪਿਜਾਣੈ॥ ਜੀਆਜੰਤਾਦੇਵਸਮਾਣੈ॥ ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਸਭਜਨਸੁਖਪਾਇਆ॥ ੪॥ ਸਾਸਤਸੀਂ
ਸ੍ਰਿਤਿਵੇਦਵਖਾਣੀ॥ ਜਨਮੁਪਦਾਕਰੀ
ਕੁਆਣੀ॥ ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਹਉਮੈਦਿਪਰਹਰਮੈ॥ ਹਰਿਗਸਨਜਨਕਰਾਵਣਾ॥ ੫॥ ਜਿਸੁਗੁਪੁਰਖੁਪੂਰਨੇਖੁਆਕੁਖੁਨਜਿ
ਤੇਪੁਰਿਗਹੇਆਦਿਨੁਰਤੀ॥ ਜੰਜੰਜਪੇਸੀਵਡਭਗੀ ਬਹੁਦਿਨਜੋਨੀਪਾਵਣਾ॥ ੬॥ ਜਿਸਨੋਬਿ
ਸੁਖਬਿਧਾਤਾ॥ ਜਾਲਭੰਡਿਕੈਤੈਨਿਤਤਾ॥ ਅਬਿਨਤਪਣੈਕਉਰੋਬੇਨਰਕਘੋਰਮਹਿਪਾਵਣਾ॥
੭॥ ਜੀਉਪਣਤਨੁਧਨੁਜਿਨਿਸਾਜਿਆ॥ ਮਾਤਗਰਭਮਹਿਪਿਛੈਦਿਵਾਜਿ ਆ॥ ਤਿਸਾਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਛ
ਡਿਅਰਤਕਾਹੁਸਿਉਰੇਨਾਲਾਵਣਾ॥ ੮॥ ਧਾਰਿਅਨੁਗ੍ਰਹੁਸੁਆਮੀਮੇਰੋ॥ ਘਟਿਘਟਿਵਸਹਿਸਭਨੇਨੇਰੋ॥
ਕਾਹੇਮੋਕਛੁਪੋਚੈਨਾਹੀ ਜਿਸੁਸਜਣਾਇਤਿਤਿਸਹਿਜ ਜਣਾਵਣਾ॥ ੯॥ ਜਾਕੈਅਸਤਕਿਧੁਰਿਲਿਖਿਪਾ
ਇਆ॥ ਤਿਸਹੀਪੁਰਖਾਹਰਿਵਾਮੰਗਾਇਆ॥ ਨਾਨਕਦਾਸਦਾਸਾਕਾਣਈ ਦੁਸਮਾਲੇਦੇਖਿਲਜਾਵਣਾ॥ ੧੦॥
ਸਾਰੁਮਹਲਾ ਪ ਸੁਖਸਾਗਰੁਹਰਿਨਾਮੁਹੈ॥ ਜੀਅਜੰਤਨਮੁਖਿਬੋਲੈਤੇਰੀਨੇ॥ ਤਤੀਥੀਮਤਿਕਹਨਕਹਾਈਜਤਕਤ
ਤੀਸਮਾਵਣਾ॥ ੧॥ ਸੋਈਬੁਝਤੁਸੋਈਵਡਰਤਨਾ॥ ਸੋਈਪੁਰਖੁਪੁਰਖਾਬਿਧਾਨਾ॥ ਬਲਸਮਾਈਸੀ
ਹੋਤਜਿਤੇਰੈ ਮਨਿਵਸਾਵਣਾ॥ ੨॥ ਸਭਤੁਦੂਖਸੁਖਾਬਿਧਾਤਾ॥ ਤਿਸੁਨਹੀਦੂਜਾਕਰਤਾ॥ ਜੋਜੋਦੇਇ
ਸੋਇਜੋਕਰਤੁਹੈਵੇਮੁਹਤਾਜੁਕਿਸੈਦਾ ਪੂਰਬਦਾਵਣਾ॥ ੩॥ ਅਪਣੇਦਾਸਕੀਪੈਜਰਖਦਾ॥ ਜਨਮ
ਜਨਮਕੇਕਿਲਬਿਖਦੁਖਲਹਦਾ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਹਰਿਗੁਣਗਾਵਣਾ॥ ੪॥ ਤੇਰੀਕੀਮਤਿਕਹਣਨਜਾਈ॥
ਜੋਜੋਕਹੈਸੁਫਲੁਮੋਹਾਈ॥ ਤੂੰਅਪਰੰਪਰੁਸਭਤੇਊਚਾ ਤੂੰਸਭਨਾਕਾਜਾਵਣਾ॥ ੫॥ ਤੇਰੈਭਰੋਸੈਤਰੈ
ਸੰਸਾਰੁ॥ ਤੂੰਦਾਤਾਸਭਦੇਵਣਹਾਰੁ॥ ਤੂੰਸਭਨਾਕਾਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕੁਸੁਆਮੀ ਤੂੰਸਭਨਾਕਾਜਾਵਣਾ॥ ੬॥

ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਅਚਰਜ ਜਾਚੁ ਪੂਰਾ ਵਡਿਆਈ ॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਕਉ ਜਿਸ ਕਾ ਏਹ ਵਡਿਆਈ ॥੧੫॥੧੪॥੬੮॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਦੁਸਮਤਿ ਛੋਡਹੁ ਕਾਮਣਿ ॥ ੧੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਕਥਾ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸਉ ਘਤਿ ਜਾਇ ॥ ਗੁਣ ਕਹਿਆ ਗੁਣ ਵਿਥਰੈ ਗੁਣ ਕਥਿਆ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥ ਗੁਣ ਤੇ ਗੁਣ ਗਾਹਕ ਮਿਲੈ ਗੁਣ ਕਰੇ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਵਣਜਾਰਿਆ ਗੁਣ ਸਿਉ ਗੁਣ ਰਲਿ ਜਾਇ ॥ ਗੁਣ ਵਿਚਿ ਅਵਗਣ ਨਿਕਲੈ ਤਾ ਜਸੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਅਵਗਣ ਵਣਜੀਅਹਿ ਤਾ ਕਿਛੁ ਲਾਹਾ ਹੋਇ ॥ ਵਣਜਾਰੇ ਸੇ ਧੰਨੁ ਜਿ ਵਣਜਹਿ ਨਾਮੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਸਚੁ ਕਾਮੁ ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਵਹਿ ਸਾਰੁ ॥ ਸਾਚੁ ਵਖਰੁ ਲੈ ਲਾਹਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਤਰੈ ਤਾਰੇ ਗੁਰੁ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਸਚੁ ਕਾਮੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਊਤਮ ਜਿਤੁ ਮਿਲੈ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਜਿਤੁ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ਵਿਣਾਸਿ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਾ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਸਿ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਏ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਅਬਿਨਾਸੁ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਸੁਆਮੀ ਆਪਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਠਨ ਹੈ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਪਿ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਸਚੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀ ਸਚੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥ ਸਚੁ ਸਲਾਹਨਿ ਸਚੁ ਸੁਣਨਿ ਸਚੁ ਰਹਹਿ ਸਚਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਸਚੁ ਕਾਮੁ ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਾਚੁ ਸੀਲੁ ਸਚੁ ਸੰਜਮੋ ਸਚੁ ਪੁੰਨੀ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਸਚੁ ਕਾਮੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਨਿਰਮਲਾ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਹਰਿ ਸਰਿ ਨਾਵਹੁ ਨਿਰਮਲੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਨਾਇ ॥ ਸਚੁ ਸਲਾਹਹੁ ਸਚੁ ਸੇਵਹੁ ਸਚੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ਵਾਪਾਰੀਆ ਲਾਹਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ਵਾਪਾਰੀਆ ਸਚੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ

ਸਲੋਕ ਮਃ ੨ ਜੋਗੀ ਹੋਵਾ ਜੋਗਵਾ ਘਰਿ ਘਰਿ ਭੀਖਿਆ ਖਾਉ ॥ ਦਰਗਹ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਕਿਉ ਛੁਟਾ ਕਰਤਾਰ ॥
ਸੁਣਿ ਤਰੁ ਦੇਖੁ ॥ ਇਥੈ ਆਪਣਾ ਆਪ ਨ ਵੇਖਈ ਵੇਖੈ ਸਚੁ ਨੇੜਾ ॥ ਵਿਖੀ ਹਥ ਨ ਘੁਥੀਆ ਸਭ ਵਥੀ ਜਾ ਸਚੁ ॥
ਕਾਲੇ ਨਾਨਕ ਗਲਾ ਝੂਠੀਆ ਸਚ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੇ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੨ ਸਤੁ ਤਪੁ ਦਇਆ ਧਰਮੁ ਜੋ ਸਚੁ ਦੇਹਿ ਤ ਪਾਈਐ ॥
ਹੁਕਮੈ ਬੂਝੈ ਤਾ ਇਕੁ ਕਰੇ ਇਹ ਕਰਣੀ ਤਰੁ ਹੋਰ ਕਥਨੀ ਬਕਥਨੀ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਸਾਹਿਬ ਭਾਵਦੇ ਸੇ ਭਗਤ ਤੇਰੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥
ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਸੁਣਹੁ ਜਨਹੁ ਏਹ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ਨ ਹੋਰੁ ਕਥਾ ਕਹਾਣੀ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚੁ ਦਿਹਾੜਾ ਸਚੁ ਰਾਤਿ ਸਚੁ ਸਚਾ ਆਕਾਰੁ ॥
ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ਵਾਪਾਰੀਆ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਦੀਬਾਣੁ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਕਾਰ ਕਰਣੀ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਹੈ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਸਚੁ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤੀ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਸਚੀ ਕਾਰ ਹੈ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਸਚੀ ਕਾਰ ਹੈ

ਗਮਹਿਰਮਅਨਾਮੁਹਰਿਜੀਕੈਮੋਬਾਸਭੁਆ ਕਰੁ॥ਨਨਕਨਾਮੁਜਨਚੇਤਨੀਂਜਿਹਿਐਸੋਲੋਅਸਗਹਿਗਲਦਾ॥
੧॥੩ ਦੁਖੁਲਥਾਜੋਤਿਸੁਸੇਵਿਐਸੁਖੁਸਹਜੁਜਾਇ॥ਆਪੋ ਦਾਤਾਸੁਖੇ ਦਾਆਪੇ ਦੇਇਸਜਾਇ॥ਸਦਾ
ਕਰੇਦੈਜਣੀਐਸਭੁਕਿਛੁਤਿਸੈਹਜਾਇ॥ ਜਪਉਦੀ॥ ਹਰਿਨਾਮਾਬਿਨਾਜਗਤੁਪੈਨਿਰਯੁਗਿਬਿਧੁਪੋ
ਇਪਤਿਨਸੀ॥ਦੁਲੰਭਕੁਗਮੀਭੁਲਾਇਆਤਉਮੈਦੁਖੁਧਾਸੀ॥ਇਨੁਕਰਮਾਂਕਿਛੁਪਾਈਐਜਥਹੁਤੁਝੁ
ਰਤੀ॥ਆਵੈਜਾਇਨਜੰਮੈਮਰੈਗੁਰਸਬਦਿਛੁਟਤੀ॥ ਆਪਿਕਰੈਕੈਕਿਸੁਨਾਖਾਪੀਐਦੁਲੰਭਨਤੀ॥੧੮॥
ਸਲੋਕਮਃ੩ ਇਆਜੁਨਾਮਹਿਸੰਤੀਧਨੁਖਟਿਆਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਆਪੂਰਬੁਲਿਖਿਆ॥ਸਤਿਗੁਰਿ
ਸਚੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਇਬੁਧਨਕਥੀਕਥਿਨਜਾਇ॥ ਇਤੁਧਨਿਪਾਈਐਕੁਖਲਥੀਸੁਖੁਵਲਿਆ
ਨਿਆਇ॥ਜੰਮਣੁਮਰਣੁਗਇਆਤਿਨੀਪਾਇਆਆਇ॥ ਅਨਦਿਨੁਭੁੰਚਜਗਤੁਨਿਰਧਨੁਪੋਆਇਓ
ਬਿਥਾਬਾਇ॥ ਅਨਦਿਨੁਝੋਰਦਾਸਦਾਰੋਵੈਭੁਖਨਕਦੇਜਾਇ॥ ਸਾਂਤਿਕਦੇਨਆਵਈਨਠਉਖੁਵੇਲਾ
ਨਿਆਇ॥ਸਦਾਰਹੈਤਚਿਤਵਦਾਰੋਵੈਸਹਸਾਕਦੇਜਾਇ॥ ਨਨਕਵਿਣੁਸਾਤਿਗੁਰਮਤੀਕਬਹੀਸੁਖੁਨਾਹਿ
ਨੀ॥ਮੋਲੇਤਾਸਬਦੁਕਮਾਇਆ॥ ਸਦਾਸਦਸੁਖਮਹਿਰਹੈਸਚੇਸਾਂਤਿਸਮਾਇ॥੧॥੨ ਜੀਓਪਾਇ
ਸੋਚਦੀਜਿਓਸਾਚਕਲਾਇ॥ਏਕੀਸਿਮਰਜੁਕਾਇਕੁਤਿਸੁਬੀਨੁਅਵਰੁਨੋਇ॥ਖਾਣਾਸਬਦੁਚੰਗਿਆ
ਵੀਆਜਿਤੁਖਾਧੈਸਦਇਪਤਿਹੋਇ॥ਪੈਨਣੁਦੁਸਿਜਗਤਿਸਨਾਇਐਸਦਾਸਦਬਖੁਸ਼ਾਲਾਲਦੇ
ਨਤੋਇ॥ਸਹਜੇਸਚੁਧਨੁਪਲਹੁਆਬੇਦਲਦੇਨਤੋਇ॥ਦੇਹੀਨਿਸਬਦਸੀਗਾਰੁਤੋਜਿਤੁਸਦਸੁਦਸੁਪੋ
ਇ॥ਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਖਤੁਵਢੀਐਜਿ ਸਹੀਆਪਿਵਿਖਾਲੇਸੋਇ॥ ੨॥ਪਉੜੀ॥ ਅੰਤਰਿਜਪੁਤਪੁ
ਸੰਜਮੋਗੁਰਸਬਦੀਜਾਪੈ॥ਤੀਰਥਮਜਨੁਧਿਆਈਐਅਗਿਆਨੁਗਵਾਪੈ॥ ਅੰਦਰੁਸੀਤਲੁਸਾਂਤਿਰਸੁ
ਚੂਪੈਚਾਖਿਆਸਾਦੁਜਾਪੈ॥ਜਿਨਾਨੀਖਿਆਸੋਸਿਨਾਕਭੁਓਏਸੋਤਰਿਸਿਨਾਧ੍ਰਾਪੈ॥ ਹਰਿਕਿਪਾਕਰੇ
ਆਇਆਠਿਕਾਨੈਪਾਵਏਆਪੈ॥੧॥ ਸਲੋਕਮਃ੩ ਲੰਕੁਅਵਗਣਕੀਚੈਨਗੰਠੜੀਗੁਣ
ਨਵਿਆਂਹੈਕੋਇ॥ਗੁਣਕਰਾਹਾਪਕੁਨਨਕਾਵਿਰਲਾਕੋਈਹੋਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਗੁਣ ਪਈਮਿਲਿਜਾਸੀ
ਨਾਦਰਿਕਰੇਇ॥੧॥੩ ਗੁਣਅਵਗਣਸਮਾਨਿਨਹੀਜਿਸਆਪਿਪਰੀਤਿਕਰਾਏ॥ਨਨਕਹਉਮੈਐਸੀ
ਐਸੁਖੁਪਾਈਐਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰੀ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ਅੰਦਰਿਗਾਜਾਤਖਤੁਹੈਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏ॥
ਗੁਰਸਬਦੀਚਕੁਜਾਣੀਐਅੰਦਰਿਮਹਲਖੁਆਏ॥ਖੇਲੇਪਰਗੀਖਬਜਾਪੈਆਪਿਜਿਦਿਆ
ਸੁਖੁਪਾਈਐਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰੀ॥ ਸਭੁਸਚੋਸਚੁਵਰਤਦਾਸਦਾਸਚੁਸਾਚਾ॥ਕੀਤਾਕਰਣਾਸਿਰੈਉਪਰਿਨਾਹੀਕੋਦੂਜਾ॥
ਸਭੁਕਿਛੁਤੇਰਾਤੂਕਰਣਹਾਰੁਤੂਕਾਰਣਕਰਤਾ॥ਭਾਣੈਵਰਤੈਭਾਣੈਕਰਾਏ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਤੂਹੀਤੂਹੈ
ਅਵਰੁਨਦੂਜਾ॥ ਸਲੋਕਮਃ੧ ਹਉਮੈਕਰੀਤਾਤੁਨਹੀਂਤੁਝੈਵਿਚਿਹਉਮੈਹੈ॥ਭਾਈਬਿਨੁਗੁਰਤਤੁਨਪਾਈਐ
ਅਵਖਧਰਮਅਨਾਹੈ॥ਬਿਨੁਗੁਰਤਤੁਨਪਾਈਐਐਸਾਅਥਾਹੁਵੇਸਸਤਿਗੁਰੁਮੈਡਾਜਾ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਮੈਥੈਜਾ
ਸਦਾਜਾਲੀਐਸਚੈਤਿਸਦੇਜਾ॥ਜਿਉਨਨਕਆਪਿਪਛਾਣੀਐਇਦਾਤਿਵਡੀਕਿਨਾ॥੨੨॥੧॥

ਰਮਖੇਮੇ ਅਸਤਾ ॥੫॥ ਤੁਰਓ ਸਜਣ ਮੋਰਿ ਅੰਦਰਹੁ ਸਿਮ੍ਰਿਓ ਤਾ ॥ ਨੈਣਾ ਅੰਜਿ ਜੇਤ ਰਸ ਦੇਵਦਿਆ ਸਿ ॥
ਦੀਦਾ ॥੧॥ ਨੀਸਾਣੁ ਜਿਨਾ ਤਉ ਨਾਲਿ ਬੀਓ ਓਹ ਪੁਰਖੁ ਵੇਖੈ ॥ ਕਪੜ ਕੋਲ ਗੜ ਗਣੇ ਜਿ ਚਲੀ ਪਾਰਿ ॥
ਭੇਖ ॥੧॥ ਰਾ ਉਰੈ ਭਾਖੁ ਕੰਤੜੇ ਰਖੁ ਪਸੀਤ ਉਦੀਦਾ ॥ ਕਾਜ ਸਭਾ ਰੁਤ ਚੇਲ ਸਾਥੁ ਪੇਸ ਹਥਿ ਸ
ਛਤ ॥ ਰਾ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਸ ਚਾਸਾ ਹਿਤੁ ਸਚੁ ਸਤੁ ਸਭੁ ਧਰਿਆ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਕੀਤੈ ਬਾਤ ਸਿਆਣਿ
ਸਿਆਣਿ ਰਹਿਆ ॥ ਆਪੇ ਬੋਲਿ ਅਤੋਲੁ ਵੀਚਾਰਿਆ ॥ ਦੂਜਾ ਕੋ ਸਮੁ ਮੇਲੁ ਨ ਦੇਖੈ ਗੁਣ ਹਿ
ਸਭਾ ਗਿਆ ॥ ਨਦਖਿ ਰਿਖੀ ਸਾ ਜਿਹਾ ਮੋਰ ਗਸਦਾ ਗਿਆ ॥ ਏਕੀ ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਆਇ ਅੰਤਿ ਖਪਾਇ
ਆ ॥ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਏ ਕੇਵੈ ਇਸ ਚੁਸਿ ਰਜਣ ਜਾਇਆ ॥ ਤੁਜ ਜਾਣਹਿ ਸਭ ਵਿਧਿ ਆਪਿ ਪੁਰਖੁ ਸੁਖੀ
ਸਤ ਗਿਆ ॥੧॥ ਰਮਖੇਮੇ ਅਸਤਾ ॥੫॥ ਜੇ ਤੁਮਿ ਤੁਸਹਿ ਅਸਾ ਤਰਹਾ ਪਿਕ ਤੇਰੀ ਗਿਨ ਵੇਡੇ ਤੇਰੇ ॥ ਸੀ ਉ ਮਿ ਜਿਸ
ਉਮੈ ਹਿ ਆਕ ਚਿਪ ਸੀ ਜਾ ਨੀ ਤੈ ਹਿ ॥੧॥ ਦੁਰ ਜਨ ਤੁਜ ਭੁ ਕਪੜੀ ਇਛ ਤੇਰੇ ਮੀ ਜਾ ਹਿ ॥ ਕੰਤ ਤੁਜ
ਉਸੇ ਜੜੀ ਮੋ ਭੁ ਤਰੈ ਦੁਖੁ ਬੁਲਾ ਹਿ ॥ ਰਾ ॥ ਦੁਰ ਜਨ ਦੁਜਾ ਭੁ ਉਪੈ ਵੇ ਛੈ ਰਾ ਪ ਉਮੈ ਹਿ ॥ ਸਜਾ ਦੁਸ
ਰਾ ਪ ਜਾ ਤਿ ਸ ਹੁ ਜਿ ਸੁ ਮੀ ਮਿ ਢੀ ਚੈ ਹੈ ॥ ਰਾ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਸ ਗ ਮ ਚਾ ਇ ਆ ਲੁ ਬੇ ਅੰ ਤੁ ਤੇ ਮੋ ਹੈ ॥
ਤਿ ਕੋ ਕ ਉ ਹੈ ॥ ਤੁ ਧੁ ਸਿ ਗ ਜੇ ਆ ਸ ਭੁ ਜੀ ਸੁ ਤੁ ਨਾ ਇ ਕੁ ਸ ॥ ਖ ਕ ਉ ਹੈ ॥ ਤੇ ਰੀ ਕੁ ਦ ਰ ਤਿ ਕੀ ਇ ਸਾ
ਜੇ ਮੋ ਠ ਕੁ ਰ ਸ ਗ ਲ ਖ ਉ ਹੈ ॥ ਤੁ ਧੁ ਆ ਪਾ ਰ ਕੀ ਇ ਨ ਸੋ ਕੇ ਤੁ ਅ ਬਿ ਨ ਸੀ ਜ ਗ ਉ ਧ ਰ ਣ ॥ ਤੁ ਧੁ
ਪੇ ਰ ਜੁ ਗ ਤੁ ਕ ਰ ਤਾ ਸ ਗ ਲ ਖ ਧ ਰ ਣ ॥ ਤੁ ਧੁ ਆ ਵ ਣ ਜਾ ਣ ਕੀ ਅ ਤੁ ਧੁ ਖੇ ਪੁ ਨ ਲੇ ਖੋ ਵਿ ਣ ਜੀ
ਸੁ ਹੈ ਵ ਨਿ ਆ ਪਿ ਚ ਇ ਆ ਖੁ ਤਿ ਸੁ ਭਾ ਵ ਵਿ ਸ ਤਿ ਸ ਗੁ ਰ ਚ ਰ ਣ ॥ ਤੁ ਹੈ ਰ ਤੁ ਉ ਪਾ ਇ ਨ ਅ ਭ ਭੀ ਅ
ਬਿ ਨ ਸੀ ਧਿ ਸ ਟਿ ਧ ਰ ਣ ॥ ੨ ॥ ਰਮਖੇਮੇ ਅਸਤਾ ॥੫॥ ਜੇ ਤੁ ਵੁ ਤ ਤਿ ਅ ਫੇ ਵ ਤ ਧ ਗ ਤਿ ਸੁ ਹ ਵੀ ਹੈ ॥ ਤਿ
ਨਿ ਸੁ ਕੈ ਤੈ ਬਾ ਤ ਸੀ ਮੈ ਡੀ ਵ ਤ ਨ ਪੁ ਛੈ ਕੋ ਇ ॥ ੧ ॥ ਤੇ ਭੇ ਤੁ ਖ ਸੁ ਹ ਵ ਦੇ ਜ ਨ ਹੁ ਚੇ ਠ ਅ ਕੁ ਮੀ
ਪ ਖੀ ਨ ਵੈ ਬਿ ਰ ਖ ਜੈ ਘ ਮਿ ਆ ਵੈ ਚ ਲੇ ॥ ੨ ॥ ਸੇ ਜ ਵਿ ਛ ਈ ਕੰ ਤ ਕੁ ਕੀ ਅ ਕੁ ਸੀ ਗੁ ॥
ਪ ਖੀ ਨ ਵੈ ਬਿ ਰ ਖ ਜੈ ਘ ਮਿ ਆ ਵੈ ਚ ਲੇ ॥ ੨ ॥ ਸੇ ਜ ਵਿ ਛ ਈ ਕੰ ਤ ਕੁ ਕੀ ਅ ਕੁ ਸੀ ਗੁ ॥
ਇ ਤੀ ਮੈ ਛਿ ਆ ਵ ਈ ਜੇ ਗ ਭਿ ਪ ਰਿ ਗ ਰਾ ਤੁ ॥ ੩ ॥ ਪ ਉ ੜੀ ॥ ਤੁ ਪ ਸ ਹ ਹੁ ਪ ਮੇ ਸ ਗੁ ਜੀ ਨਿ
ਆ ਵ ਗੀ ॥ ਤੁ ਪ ਕ ਮੀ ਜਾ ਜਿ ਸੇ ਸਿ ਟਿ ਜਾ ਜਿ ਸ ਮਾ ਵ ਗੀ ॥ ਤੇ ਸ ਗੁ ਪ ਨ ਜਾ ਈ ਲੀ ਖਿ ਆ ਸੇ ਉ ਤੁ ਵ ਹੀ
ਖਿ ਆ ਵ ਗੀ ॥ ਤੁ ਪ ਕ ਮ ਨਿ ਵ ਰ ਤ ਨਿ ਆ ਪਿ ਕ ਦ ਰ ਗ ਤੇ ਦੇ ਖ ਪ ਵ ਗੀ ॥ ਤੇ ਸ ਗੁ ਭ ਗ ਤ ਰ ਭ ਗ ਤੇ ਦਿ ਆ
ਵ ਗੀ ॥ ਏ ਹਿ ਰ ਤ ਨ ਜ ਵੇ ਰ ਭ ਭ ਕੀ ਅ ਨ ਪ ਵ ਗੀ ॥ ਜੇ ਸੁ ਹੈ ਵ ਤਿ ਅ ਸੀ ਪ ਦ ਇ ਆ ਭ ਤੁ ਸ ਗੁ ਰ
ਸੇ ਵ ਭ ਵ ਗੀ ॥ ਤੇ ਸੁ ਖ ਵੇ ਨ ਆ ਵੈ ਤੇ ਇ ਜੰ ਮ ਗੇ ਮ ਗੁ ਗਾ ਵ ਗੀ ॥ ੨ ॥ ਰਮਖੇਮੇ ਅਸਤਾ ॥੫॥ ਜਾ

ਸੁ ਪ ਸੀ ਨ ਮੋ ਪ ਰੀ ਮ ਨਿ ਜੈ ਨ ਸ ਭ ॥ ਤੇ ਕੁ ਖ ਉ ਭ ਨਾ ਨ ਕ ਨ ਚ ਗਿ ਨਾ ਭ ॥ ੧ ॥ ਨਾ ਨ

ਪ੍ਰੇਮ ਭੇਟ ਤੁਮਾ ਣੁ ਮਿ ਜਾ ਸਾ ਉ ਨੀ ਸਾ ਈ ਮੁ ਹ ਮ ਦ ॥ ੨ ॥
ਨਿ ਆ ਬ ਖਾ ਇ ਉ ਗੁ ਡ ਪ ਵੇ ਲਿ ਨੈ ਤੇ ਕੰ ਦ ਤ ॥ ਨਾ ਨ ਕ ਹੁ ਜਾ ਜੀ ਦੀ ਵ ਰਿ ਖਿ ਨ ਆ ਤ ਸੁ ਜਾ ਸੁ
ਜੈ ਲੁ ॥ ਰਾ ਪਉੜੀ ॥ ਸੁ ਘ ਕ ਸੁ ਜ ਨ ਸੁ ਮ ਸੁ ਪ ਸੁ ਸ ਭ ਅ ਰਿ ਵ ਰ ਤੰ ਤ ॥ ਤੁ ਆ ਪੇ ਠ ਕ ਹੁ ਜੋ ਵ ਕੰ ਆ
ਪੇ ਪੁ ਨੀ ਤ ॥ ਦ ਨਾ ਬੀ ਨ ਆ ਪਿ ਤੁ ਆ ਪੇ ਸ ਤ ਵ ਤ ॥ ਜ ਤੀ ਸ ਤੀ ਪ੍ਰ ਕ੍ਰਿ ਨ ਆ ਮ ਲਾ ਮੇ ਰ ਗ ਰਿ ਤ ਗ ਵੰ ਤ ॥
ਸ ਭੁ ਬ੍ਰ ਹ ਮ ਪ ਸਾ ਰੁ ਪ ਸਾ ਰਿ ਓ ਆ ਪੇ ਖੇ ਲੰ ਤ ॥ ਇ ਹ ਆ ਵ ਣ ਜਾ ਣ ਗ ਵ ਣ ਤ ਰ ਸਾ ਇ ਚ ਨ ਮਿ ਨੰ ਜ ਦੇ ਖੰ ਤ ॥
ਤੇ ਬੁ ਝਾ ਹੁ ਇ ਹ ਗ ਰ ਚ ਨ ਪਾ ਵ ਹੀ ਜਿ ਸੁ ਦੇ ਵ ਨਿ ਗੁ ਰ ਮੰ ਤ ॥ ਜੋ ਉ ਅ ਪ ਚ ਲਾ ਵ ਨਿ ਤਿ ਉ ਚ ਲੰ ਦੇ
ਛੋ ਵ ਦੇ ਸਿ ਨ ਜੰ ਤ ॥ ੪ ॥ ਰਮਖੇਮੇ ਅਸਤਾ ॥੫॥ ਕੁ ਸੀ ਇ ਕ੍ਰ ਗੇ ਈ ਵੇ ਦਿ ਆ ਤ ਭੇ ਗਾ ਵ ਮੰ ਗੇ ਗੁ ਵੇ ਖਿ ਛਿ
ਦਿ ਸੀ ਵੇ ਦੰ ਨੀ ਮੈ ਖਿ ਸੰ ਦੇ ਪੇ ਕ੍ਰ ॥੧॥ ਸ ਚੁ ਜਾ ਣੈ ਚ ਚੁ ਵੈ ਦਿ ਚਿੰ ਤੁ ਆ ਪੁ ਆ ਪੇ ਪ ਜ ਭ ਵੇ ॥ ਨ ਨ ਕ ਆ
ਸ ਹੀ ਮੈ ਨੈ ਨ ਡਾ ਬਿ ਆ ਚ ਭੇ ਪ ਥ ਜਿ ਉ ਜੁ ਮੈ ਭ ॥ ਨ ॥ ਭੇ ਰੇ ਭੇ ਰੇ ਗੁ ਰ ਮੇ ਵੇ ਦੇ ਆ ਲ ਗੁ ॥
ਦ ਦੇ ਪ ਈ ਚਿ ਰ ਜੀ ॥ ਆ ਠਿ ਕ੍ਰ ਕ੍ਰ ਆ ਵੈ ਗੁ ਤੇ ॥ ੨ ॥ ਪ ਉ ੜੀ ॥ ਤੁ ਧੁ ਸੁ ਪ੍ਰ ਸੁ ਨ ਮੈ ਖਿ ਆ ਜਾ ਤਿ ਤੁ
ਦ ਨਾ ਬ ਗ ॥ ਏ ਆ ਣ ਜਾ ਣ ਦਿ ਦੁ ਤੁ ਵ ਰ ਤ ਜਾ ਨ ॥ ਤੁ ਸ ਤਿ ਘ ਟ ਰ ਭ ਗ ਦਿ ਆ ਪਿ ਤੁ ਪ੍ਰ ਖੁ ਭ
ਨ ਭ ਤ ਨ ॥ ਤੁ ਪ੍ਰ ਖੁ ਪ੍ਰ ਖੁ ਅੰ ਦੀ ਅੰ ਤ ਸ ਭ ਜੋ ਤਿ ਸ ਮ ਆ ਹ ॥ ਤੁ ਸ ਭ ਦੇ ਵ ਮ ਦਿ ਦੇ ਵ ਦਿ ਸ ਪ ਤੇ ਨ ਲ
ਗ ॥ ਕਿ ਆ ਅ ਰ ਪੇ ਜਿ ਪ ਵ ਦਾ ਇ ਕੁ ਤੁ ਆ ਬਿ ਨ ਸੀ ਅ ਪ ਮ ਪ ਰ ॥ ਜਿ ਸੁ ਮੋ ਲ ਨਿ ਸ ਤਿ ਭੁ ਗ ਆ ਪ ਰ ਤਿ ਸ ਕੇ
ਕੁ ਖ ਤ ਰ ॥ ਸੇ ਵ ਕ ਸ ਭ ਕ ਰ ਦੇ ਸੋ ਵ ਦ ਸ ਮ ਨ ਕੁ ਜ ਤੁ ਚੇ ਰ ॥ ੫ ॥ ਰਮਖੇਮੇ ਅਸਤਾ ॥੫॥ ਗ ਸ ਭ ਰ ਤ ਰ ਨਿ
ਛੰ ਡ ਇ ਆ ਗਾ ਢ ਜ ਜਾ ਨਿ ਓ ਰੰ ਤ ਰਾ ਨਿ ॥ ਜਿ ਨ ਤੁ ਗ ਮ ਸ ਥ ਧ ਰੈ ਤਿ ਨ ਓ ਸ ਤਾ ਦ ਪ ਸ ਨਿ ॥ ੧ ॥ ਸ ਸ ਖ ਪੀ
ਸ ਧ ਸ ਜੀ ਆ ਧ ਰਿ ਆ ਆ ਨਿ ਅ ਓ ਜੁ ਤੁ ॥ ਬ ਬ ਧ ਸ ਤ ਗੁ ਰ ਅ ਪ ਣੇ ਬੇ ਰ ਭ ਸ ਮੁ ਦ ਰ ਮੁ ॥ ੨ ॥
ਸ ਸ ਕ ਸ ਭ ਗੀ ਆ ਪ ਪ ਕ ਈ ਆ ਪ ਆ ਈ ॥ ਆ ਥ ਲੈ ਆ ਨੀ ॥ ਜਿ ਨੀ ਗੁ ਰੁ ਮ ਨ ਆ ਇ ਆ ਗ ਜਿ ਜਿ ਸੇ ਈ ਖ ਨੀ ॥
ਰਾ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁ ਧੁ ਜ ਗ ਮ ਰਿ ਖੇ ਖ ਰ ਚ ਇ ਆ ॥ ਇ ਚਿ ਚ ਉ ਮੈ ਪ ਈ ਆ ॥ ਏ ਕੁ ਮੰ ਦ ਚ ਕੁ ਪ ਚੋ ਰ
ਸੀ ਤ ਕ ਰ ਹਿ ਚੁ ਰਿ ਆ ਈ ਆ ॥ ਦ ਸ ਨ ਗੀ ਏ ਕ ਪੁ ਰ ਖੁ ਕ ਰਿ ਦੇ ਸ ਸਾ ਦਿ ਖੋ ਤ ਈ ਆ ॥ ਏ ਹ ਨੀ ਸਾ
ਏ ਸੋ ਤ ਨੀ ਮੀ ਤੀ ॥ ਆ ਨਿ ਤ ਢਿ ਰ ਹਿ ਭ ਰ ਮ ਈ ਆ ॥ ਹ ਤ ਦੇ ਵ ਕੀ ਤੀ ਵ ਭਾ ਸਿ ਵ ਸ ਕ ਤਿ ਵ ਰ ਤ ਈ ॥ ਆ ॥
ਜੀ ਵ ਗੈ ਸ ਕ ਤੀ ਆ ਰਿ ਆ ਏ ਵੈ ਰ ਰਿ ਚ ਈ ॥ ਈ ਸ੍ਰਿ ਵੇ ਚ ਪੁ ਤ ਪੁ ਖੀ ਆ ਜੋ ਸ ਤ ਸੰ ਗਿ ਮੰ
ਗ ਈ ॥ ਜ ਲ ਵਿ ਚ ਪ ਬੀ ਥੁ ਗ ਆ ਖੇ ਓ ਜ ਲ ਆ ਨਿ ਸ ਮ ਈ ॥ ੬ ॥ ਰਮਖੇਮੇ ਅਸਤਾ ॥੫॥ ਅ ਗ
ਰੁ ਸੀ ਪ ਪ੍ਰ ਛੇ ਲੋ ਗਿ ਨ ਮੁ ਹ ਰ ਦ ॥ ਨ ਨ ਕ ਜੋ ਤਿ ਈ ਵੇ ਵ ਫ ਭ ਹੁ ਰੂ ਨੋ ਵੀ ਜ ਨ ਮ ਦ ॥ ੭ ॥ ਸ ਜ ਜ
ਨੀ ਸ ਚ ਸ੍ਰੀ ਆ ਤ ਕ ਕ ਰੀ ਦੀ ਮ ਤੁ ॥ ਤੇ ਭੇ ਜ ਣ ਨਿ ਆ ਪ ਤ ਕ੍ਰ ਖੀ ਗ ਠ ਚੇ ਚਿ ਤੁ ॥ ਗੁ ਰ ਸ ਬ ਦ ਸ ਲ
ਭੁ ਆ ਖੈ ਕ ਪ ਮ ਗ ਟ ਰ ਖਿ ਆ ॥ ਜੋ ਈ ਸੁ ਨ ਵ ਥ ਜ ਜਿ ਬੋ ਪੈ ਗੀ ਇ ਨ ਕ ਜੀ ਤੁ ਵ ਹੁ ਨਿ ਆ ਨੈ ਪਉੜੀ

ਰਹਸੇਆਃ੫ ਜੀਨਿਦਯੁਗਰਿਨੰਚਲਾਖੁਨਘੀਐ॥ਕਾਰਕੁਦਾਈਛਰਿਸੰਮੇਖੁਸਚੁਧਣੀ॥੧॥ਰ
ਭਜਾਣਜੀਤਿਜਿਖੁਜਾਬਾਧਦਬੁਚੰਦਮਾ॥ਪ੍ਰਗਰਦਬੰਧੀਆਂਪਿਨਨਕਮਾਸਤਕਿਲੀਖਿ
ਆਗਾ॥ਮੁਖਸੁਲਵੇਨਾਮੁਚਉਆ ਸਪਤਗੁਣਗਾਉ॥ਨਨਕਦਰਗਹਨਮੰਨੀਆਂਜੀਮੁਸੀਗੀਲ
ਵੇਬਉ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ ਬਾਹਰਿਭੇਖਿਨਪਾਈਐਪ੍ਰਭੁਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਇਕਬੁਹਜਿਜੀਉਸੁਖਾ
ਗੀਸਭਛਿਛੇਗੈਨਕਾਮੀ॥ਅਨੁਭਰਤੁਦੰਬਸਿਉਨਿਆਗਬਿਛਿਗਮੁ॥ਛਿਜਹਿਗੁਮਨੀਜਾਗਾਂਜੀ
ਆਗਰਬਪਿਦਾਮੀ॥ਚਲਾਦਿਆਨਾਲਿਨਚਲਾਈਖਿਮੈਜਾਇਬਿਲਾਮੀ॥ਬਿਚਰਚੇਛਿਜਿਸੰ
ਸਾਰਮਹਿਰਹਿਨੀਹੁਕਾਮੀ॥ਕਰਮੁਖੁਲਾਗੁਪਾਇਆਗਰਿਮੀਸਤਸੰਗਾਮੀ॥ਜਿਜਨੁਪਰਿਕਿਲੇ
ਵੰਕਰਿਜੀਤਿਸਕੀਕਾਮੀ॥੧੬॥ਰਹਸੇਆਃ੫ ਮੁਖਤੁਆਲਇਦਰਜਾਰਦਾਪਛਣੰਦੇਕੰਇਹਿ॥ਨਾਨ
ਕਤਿਨਸਾਰੁਜਿਨਾਅੰਕੀਨਾਹਿਕਿਸਿਉ॥੧॥ਜਾਛੁਵਾਸੰਦੀਂਪਿਇਛਣੁਤੁਕੇਪੋਕਵਾ॥ਤੇਤਥਿਪਵਣ
ਨਥਿਨਸਕਜੋਗੁਰੁਰੁਕੇਇਆ॥੨॥ਤਵੜੀਕਾਢਕੁਆਰਧਾਵਾਂਵਾਂਵਣਾ॥ਮੁਤੁਜੀਨੇਪੋਆਰ
ਧਾਸਣਤੁਸਚੁਧਣੀ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਨਿਰਭਉਨਸੁਵਿਜਾਂਗਿਆਲਿਆਇਆਚਾ॥ਓਵੇ
ਜਾਇਭਵਾਈਐ॥ਬਹੁਜੰਜੰਨਚਾ॥ਬਚਨੁਕਰੇਤੋਖਿਸਕਿਜਾ॥ਵਿਖੇਭੇਸਭੁਕਾ॥ਅੰਦਰਪੁਖਾ
ਕੁਇਆਸੁਕੁਦੀਸਭਖਾ॥ਵੇਰੁਕਰੇਗਿਨਵੇਰਮਾਲਿਝੂਰੇਲਾਲ੍ਹਚਾ॥ਮਾਰੇਆਸਚੇਪਾਤਿਸਾ
ਵਿਖਿਧੁਰਿਕਰਮਾਚਾ॥ਜਮਦੁਤੀਤੇਮਿਆਦੁਖਹੋਮਾਂਪਚਾ॥ਪੈਆਤਪਵਸੁਧਰਮਸਕਾਨਾਨਦ
ਰਿਜਚਾ॥੧੫॥ਰਹਸੇਆਃ੫ ਪਾਰਭਤੇਪ੍ਰਭਨਾਮੁਜਾਪਿਗੁਰਕੇਚਰਣਧਿਆਇ॥ਜਨਮਜਨਮ
ਅਘੁਓਤੈਰੋਸਚੇਕੋਗੁਣਗਾਇ॥੧॥ਚੋਆਮੰਯਗੀਮੰਧੁਸੁਵੀਮਾਂਵਿਤੁਣੀਆ॥ਨਨਕਬਾਛਨ
ਜਨਿਮੁਜੋਘਾਵਿਰਹਾਸਚੁਧਣੀ॥੨॥ਭੰਞਿਣਭੰਞੀਤਿਠਹਿਆਸਨਬੁਝੈਸੁਘਣੀ॥ਨਨਕਸੋਸਾ
ਖਰੀਆਬਿਮੰਨਿਜਿਨਰੰਡਿਮੰਦਾਮਿਗੀ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਜੋਜਿਨਾਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਿਆਤਿਨ
ਸਭਿਬੁਧਪਈ॥ਓਹੁਆਪਿਤਰਿਆਕੁਟੰਬਸਿਉਸਭੁਜਾਗਤੁਤਰਾਈ॥ਓਨਿਕਰਿਨਾਧਾਤੁਜੀਉ
ਆਸਭਤਿਖਬੁਝਈ॥ਓਨਿਛਡੇਬਿਖਾਲਚਰੁਨੀਕੁਅੰਤਰਿਸਿਵਿਵਲਾਈ॥ਓਸੁਸਾਦਸਾਦਥਾ
ਰਿਆਂਨੰਦੈਹਰਿਸਖਸਾਰਈ॥ਓਨੰਵੈਗੀਮਿਤਸਜਮਕੀਤਿਆਸਭਜਾਲਿਸੁਭਈ॥ਪੰਜਾਛਿ
ਅਭੁਜਾਗਆਗਿਯੁਰਗਿਆਅਨੁਜਾਪਈ॥ਪੁਰਾਬ੍ਰਿਲਿਖਿਆਪਾਇਆਰਗਿਸਿਉਵਾਂਣਿਆਈ॥
੧੬॥ਰਹਸੇਆਃ੫ ਸਚੁਸੁਣਾਵਕਾਂਮੈਕੁਰੇਕੁਰੀਜੀਜਿ॥ਨਨਕਵਿਰਲੇਜਾਣੀਆਂਜਿ
ਨਸਚੁਪਲੈਹੋਇ॥੧॥ਸਜਣਮੁਖਅਨੂਪੁਅਠੇਪਹਰਜਿਨਾਵਸਾ॥ਸੁਤਵੰਜੀਜਾਪੁਤਿਠੁਤੇਸੁ
ਪਨੇਹਉਖੰਨੀਆ॥੨॥ਸਜਣਸੰਜਮੁਪਰਖੰਖਿਮੁਖਿਅਬਦੁਬੋਲਣਾ॥ਸੰਨਮਬਾਹੁਮਿਠਾਬੋਲ
ਣਾ॥ਸਾਂਤਿਸਭਾਇਆਸਿਉਸਾਹਿਬਸਿਉਨੇਹੁਨਿਬਾਹੁਸਾਹਾਂਸਾਰਣਾ॥ਸਾਹਿਬਸੰਗਿ
ਨਸੁਖੁਪਾਈਐਸਭੁਕੂੜੁਵਿਕਾਰੁ॥ਨਾਨਕਸੋਸਚੁਸਾਲਾਹੀਐਜਿਸੁਨਾਲਿਤੋਟਾਨਾਹਿ॥੩॥
ਪਉੜੀ॥ ਧਰਤਿਅਕਾਸੁਧਾਤਾਲਖੋਪੈਚੰਦੁਸੂਰਜੁਬਿਨਸੀ॥ਬਾਦਿਸਾਹਸਾਹ
ਸੁਵਾਧਾਛਡਿਤੇਜੰਸੀ॥ਰੰਗਤੁਰੰਗਗਰੀਬਮਸਤਸਭੁਖੋਕੁਸਿਧਾਸੀ॥ਕਜੀਸੇਧਮਸਾਇ
ਜਲਭੇਖੁਠਿਜਾਸੀ॥ਪੰਚਿਮੋਕੰਬਚਅਖੁਲੀਏਕੈਥਿਗੁਨਰਬਸੀ॥ਰੈਜਾਬਾਗਨਿਵਾਜ
ਚਕੇਤਬਵਿਣੁਚੁਝਜਾਸੀ॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਮੇਦਨੀਸਭਆਵੈਜਾਸੀ॥ਨਿਤਚਲਾਜਚੁਖੁਚਾ
ਇਏਕੁਖੁਦਾਇ॥ਬਦਆਖਿਨਸੀ॥੧੭॥ਰਹਸੇਆਃ੫ ਤਿਠੀਹਤਛੰਛੋਭਿਨਿਕਬੁਬਾਝੁਕੋਇ॥ਆਉਜਾਣਣ
ਬੁਧਿਬਲਹੁਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਠੰਢੋਹੋਇ॥੧॥ਆਸਕੁਆਸਾਬਾਲਾਮੁਮਨਿਵਡੀਆਸ॥ਆਜਿਨਾਸ
ਨਿਕੁਤੁਪਾਲਿਬਾਲਿਬਿਲਿਗਈਆਸ॥੨॥ਵਿਛੁੜਿਕੁਸੁਣੇਭੁਖਾਵਿਦੁਤੁੜਿਮੰਮੀਵਿਰਹਿ॥ਬਾਝੁਪਿ
ਮੋਆਪਣੇਬਿਰਹੀਜਨਘਰੀਗੈਦੇ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ ਤਦਤੀਰਬਦੇਦਦੇ ਵਾਲਿਅੰਬਦਰਮੁ ਬ੍ਰਾਕਾ
ਨੀ॥ਕੰਟਿਤੜੀਸਾਦੇ ਵਤੇਜਾਨੁਇਦ੍ਹੈਨਾਸੀ॥੧॥ਜੀਮ੍ਰਤਿਸਾਸਤ੍ਰਵੇਦਚਾਰਿਖਟਦਰਸਸਾਸੀ॥
ਦੀਪੀਪੜਿਤਗੀਤਕਵਿਤਕਵਤੇਭੇਜਾਸੀ॥ਜਤੀਸਤੀਸੰਜਿਕਾਲੇਵਾਸੀ॥ਖੁਲਿਜੀਗੀਦਿ
ਬਗਜੀਮੈਸਣਜਾਸੀ॥ਜੰਦੀਜੋਸੰਵਿਣਜਣਾਸਭਬਿਨਜਿਬਿਨਸੀ॥ਬਿਗੁਪਾਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇ
ਸੁਰੁਜੇਵਕੁਬੰਧੁਹੋਸੀ॥੧੮॥ਰਹਸੇਆਃ੫ ਸੋਮੈਗੈਨਮਨੈਗਭੁਖੇਲਾਧਰਤੀਖਾ॥ਭੁਖੇਕੰਵੈਦੁਨੁ
ਸੁਖਨਕਥੀਪਿਗੀਪਿਖੰਦੀਬੁਤਾਂਜਾਣਦਿ॥੧॥ਸੁਖਜਾਮੁਹਾਂਭੋਗਭੁਹੀਸਬਾਈਕੈਧਣੀ॥ਨਾਨਕਭੋਭੰ
ਗੀਰਤਕਨਆਵਿਹੁਣੇਆ॥੨॥ਤਿਕਸਕੁਭੁਆਪਿਛਣੁਤੀਪ੍ਰਿਕਰੀ॥ਨਨਕਆਸਵੀਨਿ
ਜੀਆਨੁਖਪਰਬਾਈਜਜੀਵਦੀ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ ਨਿਤਚਲੁਏਕੁਨਾਇੰਨਹੀਅਗਮਅ
ਥਾ॥ਨਿਤਚਲੁਨਮੁਨਿਧਨੁਜੋਜਿਜੁਸਿਮਰਤਰਹਿਆਥਾ॥ਨਿਤਚਲੁਕੀਰਤਨੁਗੁਣਾਂਬਿੰਦ
ਸੁਖਿਰਸਾਵਥਾ॥ਸਚੁਧਰਮੁਤਪੁਨਿਤਚਲੋਦਿਨੁਰੈਨਿਅਰਾਥਾ॥ਦਇਆਧਰਮੁਤਪੁਨਿਤਚ
ਜੋਸੁਕਰੀਆਂਖਿਥਾ॥ਨਿਤਚਲੁਸਤਕਿਲੇਖੁਥਿਆਸੋਦਥੋਵੰਣਵਥਾ॥ਨਿਤਚਲੁਜੋ
ਤਿਸਾਧਜਨਬਚਨਨਿਤਚਲੁਗੁਰਜਾਥਾ॥ਜਿਨਕਉਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆ॥ਤਿਨਸਦਸਦਆ
ਥਾ॥੧੯॥ਰਹਸੇਆਃ੫ ਜੰਤੁਥੰਦੀਆਪਿਸੰਤਰਸੇਇਕਨਖੇ॥ਤਾਰਾਦਰੰਡੀਤਾਰਿਨਨਕੀਪੂਰ
ਸੋਭੁਤਿ॥ਜਿਥੈਬੈਕਈਕਥੀਨਨੁਉਸੁਣੰਦੀਆਪਿਗੀ॥ਮੁਨੁਜੁਲਾਭੁਤਵਿਚਨਨਕੀਪੁਸੰਦੁ
ਬੋਲੀਬੋਲਿ॥ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਿਆਕਹਹਿਪੁਰਖਬਤਰਸੇਨ॥ਨਨਕਨਮਾਵਿਤੁੜੀਆਂਨਿਮੁਣੀਆ
ਦੇਹੀ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਨੈਣੀਦੇਖਉਗੁਰਦਰਸਸੰਗੁਗੁਰਚਰਣੀਮਥਾ॥ਪੈਰੀਅਭਗਿਗੁਰਚ
ਰਣਧੋਵਾ॥ਅਕਲਾਮੁਰਤਿਰਿਦੈਧਿਆਇਦਾਨਿਨੁਰੈਨਿਜਪੀਜੈ॥ਮੋਛਰਿਆਸ
ਜਾਅਪਾਇਨੁਭਰਣਾਸੋਗੁਰਸਮਰਥਾ॥ਗੁਰਿਬਖਸਿਆਸਾਮੁਨਿਧਾਨੁਸਤੋਖੁਸਬੁਥਾ॥ਭੰਡ

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ॥ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ॥ ਪੜੀਆ ਕਵਨ ਕੁਮਤਿ ਤੁਮ ਲਾਗੇ॥ ਬੂਡਹੁ ਗਹਿ ਭਰਮੇ ਕੇ ਧਾਗੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਪੜੇ ਕਾ ਕਿਆ ਗੁਨ ਖਰ ਚੰਦਨ ਜਿਉ ਭਾਰ ਬਹਾਗਾ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ਕੈਸੇ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰਾ॥੧॥ ਜੀਅ ਬਧਹ ਸੁਪਨੈ ਰਤ ਕਬਹੂ ਨਾ ਜਾਗਸਿ ਅਧਮੁਖ ਕਥਹਿ ਗਿਆਨੀ॥ ਆਪ ਆਪ ਕਉ ਮੁਨਿ ਬਿਦ ਮਾਨੈ ਨਹ ਮਿਟੈ ਗਰਭ ਕੀ ਹਾਨੀ॥੨॥ ਮਨਕੁ ਅਹੇਰੀ ਸਹਜ ਮਨ ਕੀਨੀ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਕੀਏ ਦੁਇ ਦਾਨੀ॥ ਗਿਆਨ ਖੜਗ ਲੈ ਮਨ ਸਿਉ ਝੂਝੈ ਤਉ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਪਦ ਚੀਨੀ॥੩॥ ਜਿਹ ਮਰਨੇ ਸਭ ਜਗੁ ਡਰਾਨਾ ਮੋ ਮਨ ਆਨਦ ਭਾਰੀ॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਮਨ ਭਇਆ ਅਨੰਦਾ ਗਇਆ ਭਰਮ ਭਉ ਭਾਰੀ॥੪॥੧॥ ਆਸਾ॥ ਬਨਹਿ ਬਸੇ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਐਸੇ ਉਤ ਉਤ ਅਨਦੁ ਨ ਜੀਐ॥ ਜਿਹ ਪਾਏ ਅਪਨੋ ਪਨੋ ਛੂਟੈ ਸਭੁ ਸਹਜੇ ਆਵੈ ਜਾਏ॥੧॥ ਸਾਧ ਸਮਾਗਮਿ ਪਾਈਐ ਐਸਾ ਦੁਰਲਭ ਜਨਮੁ ਸੁਹੇਲਾ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੀ ਮੂਲ ਬਿਨਾਸੈ ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ ਹੋਇ ਮਿਲੀਐ ਮੇਲਾ॥੨॥ ਜਹ ਆਸਾ ਤਹ ਬਾਸਾ ਪਾਈਐ ਜੋ ਜੋ ਕਹੈ ਸੁ ਫਾਕਾ॥ ਮਨੁ ਜੀਤੈ ਜਗੁ ਜੀਤਿਆ ਜਾਤੇ ਪਾਰਸੁ ਰਾਮੁ ਨਿਸਾਕਾ॥੩॥ ਅੰਜਨ ਦੇਇ ਸਭੈ ਕੋ ਲੋਚਨ ਅਪਨ ਕੀਆ ਕਛੂ ਨ ਹੋਈ॥ ਜੋ ਅੰਜਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਵੈ ਸਹਜੇ ਸਭੁ ਜਗੁ ਦੀਸੈ ਲੋਈ॥੪॥ ਅੰਜਨ ਉਤ ਤਪਾ ਜਾਨੀਐ ਜਾ ਕੇ ਤੀਨੋ ਬਰਤੈ ਪਾਨੀ॥ ਅੰਜਨ ਲੈ ਜੋਗੀ ਤਪੁ ਕਰਤੁ ਹੈ ਅੰਜਨ ਮਾਗੈ ਦਾਨੀ॥੫॥ ਅੰਜਨ ਉਤ ਪਾਤਾਲ ਕੀ ਮਾਇਆ ਅੰਜਨ ਸਭ ਬਿਧਿ ਸਾਰੀ॥ ਅੰਜਨ ਲੈ ਕਰਿ ਦੇਵੀ ਪੂਜਹਿ ਅੰਜਨ ਹੈ ਦਰਬਾਰੀ॥੬॥ ਅੰਜਨ ਉਤ ਪਰਪੰਚ ਕਹੀਐ ਅੰਜਨ ਸਭ ਬਿਧਿ ਹੋਈ॥ ਅੰਜਨ ਲੈ ਜੋ ਜਾਨੈ ਭੇਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ਤਾ ਕੇ ਜੋਈ॥੭॥ ਅੰਜਨ ਉਤ ਕਰਮ ਭੂ ਕਹੀਐ ਅੰਜਨ ਹੈ ਬਿਸਥਾਰਾ॥ ਅੰਜਨ ਲੈ ਜੋ ਜਾਨੈ ਭੇਉ ਤਿਸ ਕਾ ਕਰਉ ਨਿਰੰਜਨ ਸੇਵਾ॥੮॥ ਅੰਜਨ ਉਤ ਕਰਣੀ ਜਾਨੀਐ ਜਾ ਕੀ ਲਿਖੀ ਲਿਲਾਟਾ॥ ਅੰਜਨ ਲੈ ਕਰਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ ਭੋਗਹਿ ਜਮ ਕੇ ਭਾਟਾ॥੯॥ ਅੰਜਨ ਉਤ ਨਿਰੰਜਨ ਜਾਨੀਐ ਨਿਹ ਕਰਮੀ ਨਹ ਕਰਣਾ॥ ਜਿਹ ਸਿਮਰਤ ਭਵ ਬੰਧਨ ਤੂਟਹਿ ਤਿਸ ਕਾ ਭਰਮੁ ਨ ਤਰਣਾ॥੧੦॥ ਅੰਜਨ ਉਤ ਸਭੈ ਜਗੁ ਜਾਨੈ ਅੰਜਨ ਮਹਿ ਰਹਿ ਭਾਈ॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਜੋ ਨਾਮੁ ਉਚਰਹਿ ਤਿਨ ਕੀ ਪੈਜ ਰਹਾਈ॥੧੧॥੨॥

ਪੜੀਆ ਕਵਨ ਕੁਮਤਿ ਤੁਮ ਲਾਗੇ॥ ਬੂਡਹੁ ਗਹਿ ਭਰਮੇ ਕੇ ਧਾਗੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਪੜੇ ਕਾ ਕਿਆ ਗੁਨ ਖਰ ਚੰਦਨ ਜਿਉ ਭਾਰ ਬਹਾਗਾ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ਕੈਸੇ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰਾ॥੧॥ ਜੀਅ ਬਧਹ ਸੁਪਨੈ ਰਤ ਕਬਹੂ ਨਾ ਜਾਗਸਿ ਅਧਮੁਖ ਕਥਹਿ ਗਿਆਨੀ॥ ਆਪ ਆਪ ਕਉ ਮੁਨਿ ਬਿਦ ਮਾਨੈ ਨਹ ਮਿਟੈ ਗਰਭ ਕੀ ਹਾਨੀ॥੨॥ ਮਨਕੁ ਅਹੇਰੀ ਸਹਜ ਮਨ ਕੀਨੀ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਕੀਏ ਦੁਇ ਦਾਨੀ॥ ਗਿਆਨ ਖੜਗ ਲੈ ਮਨ ਸਿਉ ਝੂਝੈ ਤਉ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਪਦ ਚੀਨੀ॥੩॥ ਜਿਹ ਮਰਨੇ ਸਭ ਜਗੁ ਡਰਾਨਾ ਮੋ ਮਨ ਆਨਦ ਭਾਰੀ॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਮਨ ਭਇਆ ਅਨੰਦਾ ਗਇਆ ਭਰਮ ਭਉ ਭਾਰੀ॥੪॥੧॥ ਆਸਾ॥ ਬਨਹਿ ਬਸੇ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਐਸੇ ਉਤ ਉਤ ਅਨਦੁ ਨ ਜੀਐ॥ ਜਿਹ ਪਾਏ ਅਪਨੋ ਪਨੋ ਛੂਟੈ ਸਭੁ ਸਹਜੇ ਆਵੈ ਜਾਏ॥੧॥ ਸਾਧ ਸਮਾਗਮਿ ਪਾਈਐ ਐਸਾ ਦੁਰਲਭ ਜਨਮੁ ਸੁਹੇਲਾ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੀ ਮੂਲ ਬਿਨਾਸੈ ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ ਹੋਇ ਮਿਲੀਐ ਮੇਲਾ॥੨॥ ਜਹ ਆਸਾ ਤਹ ਬਾਸਾ ਪਾਈਐ ਜੋ ਜੋ ਕਹੈ ਸੁ ਫਾਕਾ॥ ਮਨੁ ਜੀਤੈ ਜਗੁ ਜੀਤਿਆ ਜਾਤੇ ਪਾਰਸੁ ਰਾਮੁ ਨਿਸਾਕਾ॥੩॥ ਅੰਜਨ ਦੇਇ ਸਭੈ ਕੋ ਲੋਚਨ ਅਪਨ ਕੀਆ ਕਛੂ ਨ ਹੋਈ॥ ਜੋ ਅੰਜਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਵੈ ਸਹਜੇ ਸਭੁ ਜਗੁ ਦੀਸੈ ਲੋਈ॥੪॥ ਅੰਜਨ ਉਤ ਤਪਾ ਜਾਨੀਐ ਜਾ ਕੇ ਤੀਨੋ ਬਰਤੈ ਪਾਨੀ॥ ਅੰਜਨ ਲੈ ਜੋਗੀ ਤਪੁ ਕਰਤੁ ਹੈ ਅੰਜਨ ਮਾਗੈ ਦਾਨੀ॥੫॥ ਅੰਜਨ ਉਤ ਪਾਤਾਲ ਕੀ ਮਾਇਆ ਅੰਜਨ ਸਭ ਬਿਧਿ ਸਾਰੀ॥ ਅੰਜਨ ਲੈ ਕਰਿ ਦੇਵੀ ਪੂਜਹਿ ਅੰਜਨ ਹੈ ਦਰਬਾਰੀ॥੬॥ ਅੰਜਨ ਉਤ ਪਰਪੰਚ ਕਹੀਐ ਅੰਜਨ ਸਭ ਬਿਧਿ ਹੋਈ॥ ਅੰਜਨ ਲੈ ਜੋ ਜਾਨੈ ਭੇਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ਤਾ ਕੇ ਜੋਈ॥੭॥ ਅੰਜਨ ਉਤ ਕਰਮ ਭੂ ਕਹੀਐ ਅੰਜਨ ਹੈ ਬਿਸਥਾਰਾ॥ ਅੰਜਨ ਲੈ ਜੋ ਜਾਨੈ ਭੇਉ ਤਿਸ ਕਾ ਕਰਉ ਨਿਰੰਜਨ ਸੇਵਾ॥੮॥ ਅੰਜਨ ਉਤ ਕਰਣੀ ਜਾਨੀਐ ਜਾ ਕੀ ਲਿਖੀ ਲਿਲਾਟਾ॥ ਅੰਜਨ ਲੈ ਕਰਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ ਭੋਗਹਿ ਜਮ ਕੇ ਭਾਟਾ॥੯॥ ਅੰਜਨ ਉਤ ਨਿਰੰਜਨ ਜਾਨੀਐ ਨਿਹ ਕਰਮੀ ਨਹ ਕਰਣਾ॥ ਜਿਹ ਸਿਮਰਤ ਭਵ ਬੰਧਨ ਤੂਟਹਿ ਤਿਸ ਕਾ ਭਰਮੁ ਨ ਤਰਣਾ॥੧੦॥ ਅੰਜਨ ਉਤ ਸਭੈ ਜਗੁ ਜਾਨੈ ਅੰਜਨ ਮਹਿ ਰਹਿ ਭਾਈ॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਜੋ ਨਾਮੁ ਉਚਰਹਿ ਤਿਨ ਕੀ ਪੈਜ ਰਹਾਈ॥੧੧॥੨॥

ਉਤਮ ਨੀਚ ਕਹੈ ਸਭ ਕੋਈ ਐਸੀ ਜਾਨੈ ਬਿਰਲਾ ਕੋਈ॥ ਜਾਨਹਿ ਬ੍ਰਹਮ ਸਦਾ ਨਿਰਲੇਪ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਰਿਦੈ ਨ ਦੂਜਾ ਦੇਖ

ਐਸੀ ਲਾਲ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕਰਉ ਨ ਕੋਈ ॥ ਗਰੀਬੀ ਜੀਵਣੁ ਜਗੁ ਸਹੀਆ ਜੋ ਤੇਰੈ ਰੰਗਿ ਰਹੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕੁਪਾਇਆ ॥੨॥੧॥੧੩॥ ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਬਣਜਾਰਾ ਕਹਿਦਾ ਸਜਨੀ ਉਕੀ ॥ ੧੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਐਸੀ ਲਾਲ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕਰਉ ਨ ਕੋਈ ॥ ਗਰੀਬੀ ਜੀਵਣੁ ਜਗੁ ਸਹੀਆ ਜੋ ਤੇਰੈ ਰੰਗਿ ਰਹੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਨਮੁ ਆਇਐ ਕੇਸਗਹਿ ਪਟੈ ਕੇਤਾ ਦਿਨ ਕਛੁ ਬਸਾ ਦਿਸੈ ਸਭ ਜਨੁ ਦਇਆ ਨਹੀ ਕੀਨੀ ਤਬ ਉਮੈ
ਪੁਛਣ ਖਾ ਦਿਸੈ ॥੨॥ ਧਨ ਸਮਾਇ ਜਬ ਬੇਧਾ ਮਾਇ ਕੀ ਆਸੁ ਖੁਖੈ ਕੈ ਜਾ ਦਿਸੈ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਗੁਸਨ
ਭੁਲੇ ਸਾਧ ਸੰਗ ਗਤਿ ਤਰਿ ਜਾ ਦਿਸੈ ॥੩॥੧॥ ॥

ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਬਣਜਾਰਾ ਕਹਿਦਾ ਸਜਨੀ ਉਕੀ ॥ ੧੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਚਾਰਿ ਮੁਖ ਕਥਿ ਚਾਰੇ ਸਿਧੀ ਮਾਲਿ ਕੈ ਦੁਲਭ ਪ੍ਰਭੁ ਕਬੀਜਨੀ ਪਰਿਓ ॥ ਸੁਕ ਕਥਿ ਭਇ ਚਿ ਉਜੁ ਗਿਜਾ ਨੀ ਰਿਓ ਜਾ ਸੁਕੀ ਗਤਿ ਮਾ ਬੈਛ ਤੁ ਧਰਿਓ ॥੧॥ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਜਪਤ ਕੋ ਕੋਨ
ਭਲੋ ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਭਗਤ ਭਗਤ ਤਰੇ ਕਲਾ ਮੁਪਰਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਖ ਚਕੂਮਾ
ਭਾਤਿ ਕੁ ਬਿਮਾ ਜਿਤ ਦੀਖ ਪ੍ਰਤਾ ਪੁਜਾ ਮੁ ਭਰਿਓ ॥ ਨਿਰਭਉ ਭਇ ਅਭਲ ਗਜਿਤ ਸੁਨ ਸਮਾ
ਸੰਤ ਪੂਰਿਓ ॥੨॥ ਅੰਬਰੀ ਕਉ ਦੀਓ ਅਭੈ ਪਦ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਜੁ ਭਰੀ ਧਨ ਆਧਿ ਕ ਕਰਿਓ ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ
ਕੁਬੇਰ ਦਈ ਸੁਦਾਮੇ ਸੁ ਸ ਅਟਲ ਅਜਰੁ ਦਰਿਓ ॥੩॥ ਭਗਤ ਹੇਤਿ ਮਾ ਰਿਓ ਹਰਨਾਖ ਸੁਨ
ਸੁਖ ਪਾਇਓ ਦੇਹ ਧਰਿਓ ॥ ਨਾਮਾ ਕਹੈ ਭਗਤ ਗਤਿ ਬਾਸਿਓ ਸਭ ਅਜਰੁ ਜਰਿਓ ਕੈ ਦੁ ਅਭਰੋ ॥੪॥
ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਬਣਜਾਰਾ ਕਹਿਦਾ ਉਕੀ ॥ ੧੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਕਾਹੇ ਰੇ ਬਨ ਖੋਜਨ ਜਾਈ ॥ ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੀ ਸਦਾ ਅਲੇਪਾ ਤੋਹੀ ਸੰਗਿ ਸਮਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੁਹਪ
ਮਧਿ ਜਿਉ ਬਾਸੁ ਬਸਤੁ ਹੈ ਮੁਕਰ ਮਾਹਿ ਜਿਉ ਛਾਈ ॥ ਤੈਸੇ ਹੀ ਹਰਿ ਬਸੈ ਨਿਰੰਤਰਿ ਘਟ ਹੀ ਖੋਜਹੁ
ਭਾਈ ॥੧॥ ਬਾਹਰਿ ਭੀਤਰਿ ਏਕੋ ਜਾਨਹੁ ਇਹ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਬਤਾਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਆਪਾ ਚੀਨੈ
ਮਿਟੈ ਨ ਭ੍ਰਮ ਕੀ ਕਾਈ ॥੨॥੧॥ ॥

ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਬਣਜਾਰਾ ਕਹਿਦਾ ਉਕੀ ॥ ੧੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰ ਕੀ ਦਇਆ ਭਾਈ ਜਿਹ ਪਰਿਓ ਨੀ ਸਾਸ ਤੇ ਸਾਸ ਸਮਾਲੇ ॥ ਏਕ ਬਿਨਾ ਦੂਜਾ ਨਹੀ ਪੇਖਉ ਸਭ
ਮਹਿ ਰਵਿਆ ਸੋਈ ॥੧॥ ਸਾਚੁ ਵਣਜੁ ਵਾਪਾਰੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਉਦਾ ਹਾਟੁ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਕਛੁ ਹੋਆ
ਆਗੈ ਨਾਹੀ ਕਾਟੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਚੁ ਵਖਰੁ ਧਨੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਾਹਾ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਲਾਭੁ
ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਪਰਵਾਰੁ ॥੨॥ ਸਚੁ ਸਾਹਾ ਸਚੁ ਪਾਤਿਸਾਹਾ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਦਰਬਾਰੁ ॥ ਸਚੁ
ਤਖਤੁ ਸਚੁ ਛਤ੍ਰੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚ

ਜਾਕੀ ਛਿਤਿ ਜਗਤ ਕਉ ਲੋਤ ਅਪਤੁ ਤੀ ਛਕੈ ॥ ਨੀਚ ਚਉ ਚਕਰੈ ਮੇਰ ਗੋ ਬਿੰਦੁ ਕਾ ਪਤੁ ਨ ਹੈ ॥੧॥
ਨਾਮ ਦੇਵ ਕ ਬੀਰੁ ਰਿਲੈ ਚਮੁ ਸਯਨ ਸੈਨੁ ਤਰੈ ॥ ਰਵਿ ਦਾਸੁ ਸੁਨਹਰੁ ਸੀਤ ਚਮਰ ਗਿਰੀ ਉਤਰਸ ਭਰੈ ॥੨॥੭॥੧੮॥

੧੪ ਸ੍ਰੀ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ

ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ ਦੁਪਦੇ ॥

ਤੂ ਸੁਣਿ ਕਿਉ ਤਕਮੀ ਆਪੁ ਰਚਿ ਕਮਾਇਆ ॥ ਸੋ ਜਿ ਸਿਰਿ ਸੁਖ ਸਭੰ ਮਾਦੇ ਸੁਤ ਭ੍ਰਿਕਾ ॥ ਹਰਿ ਰਤਸ ਤੇ ਗੀ ਕਿਆ ਤਿ ਮੇ ਗੀ ॥ ਹਰਿ ਗੋ ਬਿਨੁ ਘਰੀ ਨ ਜੀਵਾ ॥ ਪ੍ਰਿ ਅਬਾ ਝੁ ਦੁਖੇ ਭੀ ਕੇ ਨਬੇ ਭੀ ਸੁਖ ਮੁਖਿ ਅੰ ਮੀ ਖ੍ਰਤੁ ਪੀ ਵਾ ॥ ਰ ਚਨ ਨਾ ਚੇ ਰ ਕੇ ਨਿੰ ਕ ਗੀ ਪ੍ਰ ਭੂ ਮੇ ਨਿ ਕਰ ਮ ਅਸੁ ਕਰ ਮ ॥ ਨਾਨ ਕ ਪ ਭੁ ਸਾ ਧਸ ਤੁ ਸੁ ਣਿ ਆ ਤ ਮ ਰਾ ਮ ॥ ੧ ॥ ਬਾ ਬੀ ਹੀ ਪ੍ਰਿ ਉ ਬੰ ਲੇ ਕੈ ਕਿ ਲ ਬ ਣੀ ਆ ॥ ਸਾ ਧਸ ਭਾ ਭੁ ਨਿ ਵ ਲੇ ਸਾ ਧਸ ਤੁ ਸੁ ਣਿ ਆ ਤ ਮ ਰਾ ਮ ॥ ਤ ਰਿ ਸ ਟੰ ਲੈ ਐ ਕਿ ਸ ਆ ਣੀ ਆ ॥ ਤ ਰਿ ਐ ਕਿ ਸ ਆ ਣੀ ਜਾ ਪ੍ਰ ਭ ਕ ਤ ਣੀ ਸਾ ਸੋ ਹ ਗ ਣਿ ਨੇ ॥ ਨ ਵ ਘ ਬ ਧਿ ਅ ਸ ਬ ਧ ਪ੍ਰਿ ਅ ਹ ਬ ਘ ਲਿ ਵ ਬ ਧੁ ਮੁ ਨ ਸੇ ॥ ਸ ਭ ਤੇ ਗੀ ਤ੍ਰੁ ਮੇ ਸ੍ਰੀ ਤ ਮੁ ਨਿ ਸਿ ਬ ਸ ਧੁ ਸ ਗੀ ਸੈ ॥ ਨਾਨ ਕ ਪ੍ਰਿ ਉ ਪ੍ਰਿ ਉ ਚ ਰ ਵੈ ਬ ਬੀ ਹੀ ਜੋ ਵੈ ਭ ਗ ਉ ਸਾ ਗ ॥ ਕ ਗ ਰ ਠ ਗ ਸ ਗ ਇ ਭ ਗ ਰ ਬ ਨ ਗ ਸੈ ਕਿ ਉ ਸੁ ਖ ਪਾ ਈ ਐ ॥ ਨਾਨ ਕ ਪ੍ਰ ਭੁ ਛਿ ਚ ਲ ਉ ਗੁ ਰ ਆ ਪ੍ਰੈ ਨ ਲਾ ਪ੍ਰ ਭ ਤ ਪ ਜਾ ਈ ਐ ॥ ੧ ॥ ਅ ਸੁ ਨਿ ਆ ਭੁ ਪ੍ਰ ਸਾ ਧ ਪ ਬ੍ਰ ਹ ਮੁ ਸੁ ਈ ॥ ਤ ਰੀ ਸ ਲੀ ਐ ਪ ਭ ਮੇ ਲੇ ਦੁ ਨੈ ਭਾ ਇ ਬ੍ਰ ਮੁ ਈ ॥ ਝੂ ਠਿ ਵਿ ਗੁ ਤੀ ਤਾ ਪ੍ਰਿ ਸ੍ਰੁ ਤੀ ਕ੍ਰ ਪ ਕ ਤ ਸ੍ਰਿ ਛੁ ਲੇ ॥ ਅ ਗੈ ਘ ਮਾ ਮੈ ਪ੍ਰਿ ਛੈ ਗੁ ਤਿ ਜਾ ਤ ਦੋ ਖ ਚ ਥ ਤ ਮ ਨੁ ਡੋ ਲੇ ॥ ਦ ਤ ਦਿ ਜਿ ਸ ਖ ਤ ਗੀ ਤ ਗੀ ਆ ਵ ਲ ਸ ਗ ਜੋ ਪ ਕੈ ਜੋ ਮੀ ਤ ॥ ਨਾਨ ਕ ਅ ਸੁ ਨਿ ਐ ਭ ਗ ਪ੍ਰ ਮੁ ਪ੍ਰ ਮੁ ਐ ਭ ਸ ਜ ਤਿ ਗੁ ਰ ਤ ਏ ਬ ਸੀ ਤ ॥ ੧ ॥ ਕ ਤ ਪ੍ਰਿ ਕਿ ਰ ਤੁ ਪ੍ਰ ਇ ਅ ਜੋ ਪ੍ਰ ਭ ਤ ਪ੍ਰ ਇ ਆ ॥ ਦੀ ਪ ਕ ਸ ਹ ਜੋ ਬ ਲੈ ਤ ਤਿ ਜ ਲ ਜ ਈ ਆ ॥ ਦੀ ਪ ਕ ਰ ਸ ਤੇ ਭੋ ਧ ਨੀ ਪ੍ਰ ਸੋ ਲੈ ਧ ਨ ਲ ਭੀ ਹੈ ਸ ਸ ਸੀ ॥ ਅ ਵ ਗ ਣਿ ਆ ਨੀ ਐ ਨੀ ਐ ਨੁ ਣ ਆ ਗੀ ਤ ਮ ਸ ਸੀ ॥ ਨਾ ਮੁ ਕ ਗ ਤਿ ਦੇ ਨਿ ਜ ਘ ਰਿ ਬੈ ਠੇ ਅ ਜ ਰੁ ਤਿ ਨ ਦੀ ਆ ਸ ਜ ਨਾ ਨ ਕ ਕੀ ਮ ਜ ਲ ਪ੍ਰ ਭ ਕ ਤ ਪ੍ਰ ਭ ਕ ਤ ਪ੍ਰ ਭ ਕ ਤ

ਸਿਮਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਲੋਕੀ ॥ ੧ ॥ ਅਸਾ ਪਿਆਸੀ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕੇਰੀ ਤਉ ਦੀਦਾਰਿ ਨਿਵਾਣੀ ॥ ਸਾ ਜਾਨਾ ਸਾ ਜਨਸ ਜੋ ਜਿਮਿ ਲੇਵਹੁ ਅਪਣਾ ਜਾਣੀ ॥ ਤਿਸ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਦੇਖਾ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਕਰੀ ਬਿਨਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਏਹੈ ਬੇਨਤਿ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਮਨੁ ਮਾਨੀ ॥ ਸਾਚੁ ਸਹਜੁ ਸੁਖੁ ਸਾਚੁ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ॥ ਸਾਚੁ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਸਾਚੁ ਸਿਫਤਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸਚੁ ਰ

ਜੀਅਬੀਜੋ॥ਸੁਖਿਸਬਜੀਅਲੀਜੈਜੋਗਸੁਮਨਕੀਜੈ ਗਰਭਵਾਸਨਿਵਾਰਿਸਮਾਣੀ॥ਸਾਚੈਰਾਤੀਐਸੋਮਲਾਣੀ
ਅਨਮੁਖਿਆਵਣਜਾਣੀ॥ਜਬਲਾ ਚੀਤਬਧਾਮੁਧਪੂਟੈਕਾਜਾਅਭਰੀਫਿਰਿਨਿਰਾਸੀ॥ਨਾਨਕਆਪੈਆਪੁਪਛਾਣੈ
ਏਕੁਗੁਰਮੁਖਿਤਰੁਚੀਚਾਸੀ॥੪॥੫॥ਤੁਖਾਧਾਰੀਮਹਲਾ ੧ ਮੇਰੋਲਾਲੁਰੰਗੀਲੋਰਤਨਾਲਾਬਣਕਾਬੋਲੋ
ਲੋਕੁਗਾਵੈਅਖੁਖਾਈਆਵਗੁਨਦੁਜਾਣਲੋਕੋ॥ਗੁਰਿਮਿਲਾਲਖੁਖਾਈਆਜੀਤਿਬੁਝਾਈਆ
ਨਾਮੁਰਤਨੁਮੁਖਿਪਾਈਆ॥ਜਾਗਤਰਹੀਵਨੁਦਤਾਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾਸਰਜਿਜੀਅਲੇਬਣਾਵੈ॥ਨਦਰਿਕਰਿਦੇਖੈ
ਤੁਝਗਤਿਤਰੀਐ॥ਸਚੁਚੇਵਹੁਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਪ੍ਰਣਵੈਨਾਨਕਦਾਸਨਿਦਾਸਾਤੁਸਬਭਲੀਆਪਣਿ
ਪਾਲਾ॥੧॥ਭਰਿਪੁਰਿਧਾਰਿਰਹੇਅਤੀਪੈਆਰੋ॥ਸਚਵੇਖੁਵਿਗਸਿਆਗੁਰਗੁਪੀਮੁਰਾਰੋ॥ਗੁਰਸੁਖੁ
ਕਾਰੇਰਿਤਵਣਪਾਰੇਤਬਾਮਤਿਪਾਇਆ॥ਰੰਗੀਜਿਨਸੀਜਿੰਤੁਓਪਾਇਨਿਤਚੇਵੈਚਵੈਸਵਾਇਆ॥
ਅਬਧੀਪੁਰੁਆਪੇਬੁਝਾਪੈਓਥੈਸੁਖੁਤੇਪੈਆਏ॥ਨਾਨਕਪੰਡਾਹੰਸੀਬੋਲੈਪੈਆਗੁਣਕੈਨਾਮਿਪੋਹੈ॥
ਨਾਗੁਣਜੁਣਿਸਮਾਣੇਆਸਤਕਿਨਾਸੀਜੈ॥ਸਚੁਸਾਰਿਦਾਇਆਚੁਕਾਵਣਜਾਣੈ॥ਸਾ
ਚੁਜਾਣੈਪਛਤਾਸਾਚੋਮਤਾਸਾਚੁਮਿਲੈਮਿਲਿਰਹਾਵੈ॥ਸਾਚੇਚੁਪਰਿਅਵਗੁਣਦੀਸੈਸਾਚਜਾਚਿ
ਮਾਵੈ॥ਸੋਮਨਿਮੀਤਲੀਆਅਨੁਮੋਵਬੰਧਨਬੀਚਿਨਿਰਵੈ॥ਨਾਨਕਜੰਤੀਜੋਤਿਸਮਾਣੀਜਾਮਿਲਿਆ
ਅਤਿਪਿਆਰੇ॥ਤਾਸਚੁਘਨੁਖੀਜੈਜੇਪੈਸਾਚਾਗੁਰਸਬਦੀ॥ਮਨਮੁਖਿਮਨਤਪਾਈਐਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖੀ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵੇਲਾਸਚੁਨਾਮੁਵਖਾਣਣਸਦਦਾਤਵੜਦਣਾ॥ਅਮਰਅਜੋਨੀਆਸਾਥਿਨੁਜੋਪਾਸਾ
ਦੇ ਜੀਆਜਿਆਸੋਪ੍ਰੀਤਮੁਤੁਸਤਿਗੁਰਵਿਟਹੁਡਢਿਆ॥੧॥ਜਾਬਦੇਖੀਪ੍ਰਭੁਪੂਰਿਆਰਤ
ਨੁਹਾਥਿਜਾਵਣਹਾ॥ਮੋਰੋਅੰਤਰਿਹੈਇਵੇਗਾਸੁਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰਿਉਉਨਿਤਚਵਾਹਾ॥ਪ੍ਰਿਉਚਵੀਐ
ਰੰਗਸਬਦਿਨਿਸਤਰੀਐਬਿਨੁਦੇਖੇਤ੍ਰਿਪਤਿਨਆਵੈ॥ਸਬਦਿਮੀਗਾਗੁਰੁਵੈਦੋਤਕਾਮਣਿਤਰਿਪਤੀਮਨਿ
ਮੁਧਿਆਵੈ॥ਦਇਆਦਾਨੁਮੰਗਤਜਨਦੀਜੈਮੋਹੀਤਮੁਦੇਹੀਮਾਲਾ॥ਅਨਦਿਨੁਗੁਰੁਧੰਪੈ
ਪੈਆਈਤਮਸਤਿਗੁਰਇਵਪ੍ਰਭੁਮਾਲਾ॥੨॥ਤਮਯਥਾਗੁਰੁਤਥਾਵਬੰਧੁਤਵਜਾਪੁਤੰਮੈਗਮ॥
ਗੁਰਦੇਵੁਸਬਦੁਸੁਣਾਇਮੈਪੂਰਨਿਸਤਸੀਐਗਮ॥ਤਮਮਧੁਰੁਮੁਗਧਾਕਿਛੀਮਤਿਨਾਹੀ
ਏਤੁਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਿਨਾਵਣਜਾਣਿਆ॥ਤੂਆਪਿਦਇਆਕਰਿਦਾਤਿਆਇਨਾਮੁਵਖਾਣਿਆ॥ਅਨੇਕਜਨਮ
ਪਾਪਾਕਰਿਭਰਮੇਹੁਣਿਤਉਸਰਗਤਿਐਦੇ॥ਦਇਆਕਰਹੁਕਿਰਪਾਨਿਧੇਜੋਜੀਉਤੁਸਭਗਤਿ
ਪਾਵੈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਸਾਸਬਦੁਸੁਣੀਐਸਾਸਬਦੁਕਿਨੁਹੋਵੈ॥ਸਾਸਬਦੁਸੁਣੀਐਜੇਤੁਮਨੁਲਾਵੈ
ਤੀਰਥਿਜਾਇਨਾਵੈ॥ਕਾਇਆਗੜੁਜੋਹਿਆਇਕਾਇਆਗੜੁਸੋਹੈਮਨਿਵਸਿਆਹਰਿਸੋਇ॥ਕਿਉਸੀਮਾਤੁਪੀਵੈ
ਜੀਵੈਓਮਾ॥ਜਬਲਬਧੋਗੁਰਗਹਿਨਾਈਇਕਿਉਸੀਮਾਤੁਪੀਵੈ॥ਕਿਉਸੀਮਾਤੁਪੀਵੈ
ਮੋਰਿਗਵਿਬਿਨੁਜਾਣੈਓਤਿ ਸੁਤਿਬਿਨੁਰਾਤਿਨਜਾਣੈ॥ਅਨਦਿਨੁਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰਭੁਕਰੇਦਿਨੁਰਾਤੀ
ਪ੍ਰਿਅਬਿਨੁਨੀਦ ਨ ਆਸਨਜਾਏ॥ਆਪਣੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਪ੍ਰਭੁਮੇਲੈਹਰਿਨਾਮੁਸਦਾਸਹਿਆ॥ਗੁਰਕੈਸਬ
ਦੇ ਜੀਆਜਿਆਸੋਪ੍ਰੀਤਮੁਤੁਸਤਿਗੁਰਵਿਟਹੁਡਢਿਆ॥੧॥ਜਾਬਦੇਖੀਪ੍ਰਭੁਪੂਰਿਆਰਤ
ਨੁਹਾਥਿਜਾਵਣਹਾ॥ਮੋਰੋਅੰਤਰਿਹੈਇਵੇਗਾਸੁਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰਿਉਉਨਿਤਚਵਾਹਾ॥ਪ੍ਰਿਉਚਵੀਐ
ਰੰਗਸਬਦਿਨਿਸਤਰੀਐਬਿਨੁਦੇਖੇਤ੍ਰਿਪਤਿਨਆਵੈ॥ਸਬਦਿਮੀਗਾਗੁਰੁਵੈਦੋਤਕਾਮਣਿਤਰਿਪਤੀਮਨਿ
ਮੁਧਿਆਵੈ॥ਦਇਆਦਾਨੁਮੰਗਤਜਨਦੀਜੈਮੋਹੀਤਮੁਦੇਹੀਮਾਲਾ॥ਅਨਦਿਨੁਗੁਰੁਧੰਪੈ
ਪੈਆਈਤਮਸਤਿਗੁਰਇਵਪ੍ਰਭੁਮਾਲਾ॥੨॥ਤਮਯਥਾਗੁਰੁਤਥਾਵਬੰਧੁਤਵਜਾਪੁਤੰਮੈਗਮ॥
ਗੁਰਦੇਵੁਸਬਦੁਸੁਣਾਇਮੈਪੂਰਨਿਸਤਸੀਐਗਮ॥ਤਮਮਧੁਰੁਮੁਗਧਾਕਿਛੀਮਤਿਨਾਹੀ
ਏਤੁਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਿਨਾਵਣਜਾਣਿਆ॥ਤੂਆਪਿਦਇਆਕਰਿਦਾਤਿਆਇਨਾਮੁਵਖਾਣਿਆ॥ਅਨੇਕਜਨਮ
ਪਾਪਾਕਰਿਭਰਮੇਹੁਣਿਤਉਸਰਗਤਿਐਦੇ॥ਦਇਆਕਰਹੁਕਿਰਪਾਨਿਧੇਜੋਜੀਉਤੁਸਭਗਤਿ
ਪਾਵੈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਸਾਸਬਦੁਸੁਣੀਐਸਾਸਬਦੁਕਿਨੁਹੋਵੈ॥ਸਾਸਬਦੁਸੁਣੀਐਜੇਤੁਮਨੁਲਾਵੈ
ਤੀਰਥਿਜਾਇਨਾਵੈ॥ਕਾਇਆਗੜੁਜੋਹਿਆਇਕਾਇਆਗੜੁਸੋਹੈਮਨਿਵਸਿਆਹਰਿਸੋਇ॥ਕਿਉਸੀਮਾਤੁਪੀਵੈ
ਜੀਵੈਓਮਾ॥ਜਬਲਬਧੋਗੁਰਗਹਿਨਾਈਇਕਿਉਸੀਮਾਤੁਪੀਵੈ॥ਕਿਉਸੀਮਾਤੁਪੀਵੈ
ਮੋਰਿਗਵਿਬਿਨੁਜਾਣੈਓਤਿ ਸੁਤਿਬਿਨੁਰਾਤਿਨਜਾਣੈ॥ਅਨਦਿਨੁਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰਭੁਕਰੇਦਿਨੁਰਾਤੀ
ਪ੍ਰਿਅਬਿਨੁਨੀਦ ਨ ਆਸਨਜਾਏ॥ਆਪਣੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਪ੍ਰਭੁਮੇਲੈਹਰਿਨਾਮੁਸਦਾਸਹਿਆ॥ਗੁਰਕੈਸਬ
ਦੇ ਜੀਆਜਿਆਸੋਪ੍ਰੀਤਮੁਤੁਸਤਿਗੁਰਵਿਟਹੁਡਢਿਆ॥੧॥ਜਾਬਦੇਖੀਪ੍ਰਭੁਪੂਰਿਆਰਤ
ਨੁਹਾਥਿਜਾਵਣਹਾ॥ਮੋਰੋਅੰਤਰਿਹੈਇਵੇਗਾਸੁਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰਿਉਉਨਿਤਚਵਾਹਾ॥ਪ੍ਰਿਉਚਵੀਐ
ਰੰਗਸਬਦਿਨਿਸਤਰੀਐਬਿਨੁਦੇਖੇਤ੍ਰਿਪਤਿਨਆਵੈ॥ਸਬਦਿਮੀਗਾਗੁਰੁਵੈਦੋਤਕਾਮਣਿਤਰਿਪਤੀਮਨਿ
ਮੁਧਿਆਵੈ॥ਦਇਆਦਾਨੁਮੰਗਤਜਨਦੀਜੈਮੋਹੀਤਮੁਦੇਹੀਮਾਲਾ॥ਅਨਦਿਨੁਗੁਰੁਧੰਪੈ
ਪੈਆਈਤਮਸਤਿਗੁਰਇਵਪ੍ਰਭੁਮਾਲਾ॥੨॥ਤਮਯਥਾਗੁਰੁਤਥਾਵਬੰਧੁਤਵਜਾਪੁਤੰਮੈਗਮ॥
ਗੁਰਦੇਵੁਸਬਦੁਸੁਣਾਇਮੈਪੂਰਨਿਸਤਸੀਐਗਮ॥ਤਮਮਧੁਰੁਮੁਗਧਾਕਿਛੀਮਤਿਨਾਹੀ

ਦੁਤੀਆ ਜਾਮੁ ਗਇਓ ਗੁਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਾ ਮੁਕੀਆ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਤ੍ਰਿਤੀਆ ਆਇਓ ਸੁਭਰ ਸਰੀਰ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿਤੋ ॥
ਦੁਖ ਭੂਖ ਸਭ ਗਵਾਈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੀਆ ॥ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਭਇਆ ਅਤਿ ਪੁਨੀਤ ਕਰਮ ਧਰਮ ਸਭ ਪੂਰੇ ॥
ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਕਾਟੇ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ੧ ॥ ਚਉਥਾ ਜਾਮੁ ਗਇਓ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥
ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਗਵਾਏ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਇਆ ॥ ਸਭ ਰਾਤਿ ਦਿਨਸੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵਜਾਈ ॥
ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਸਭ ਚਿੰਤ ਗਵਾਈ ॥ ੨ ॥ ਪੰਚਮ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿਆ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥
ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਗਵਾਏ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਰ ਧਾਰੀ ॥ ਸਭ ਰਾਤਿ ਦਿਨਸੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਹਰਿ ਨਿਸਤਾਰੀ ॥
ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਸਭ ਚਿੰਤ ਗਵਾਈ ॥ ੩ ॥ ਛਟਾ ਜਾਮੁ ਗਇਓ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵਜਾਈ ॥
ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਗਵਾਏ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਰ ਧਾਰੀ ॥ ਸਭ ਰਾਤਿ ਦਿਨਸੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਹਰਿ ਨਿਸਤਾਰੀ ॥
ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਸਭ ਚਿੰਤ ਗਵਾਈ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਤ੍ਰਿ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ੪ ਚਉਥਾ ਮਹਲਾ ੫ ੧੬੯

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ੪ ਚਉਥਾ ਮਹਲਾ ੫ ੧੭੦

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਜਹਿ ਆਪਣਾ ਸਭ ਸਿਖਾ ਵੇਖਹੁ ਏਹ ਪੂਜਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਆਪੁ ਰਖਿਓਨੁ ਕਰਿ ਪਰਗਟੁ ਆਖੈ ਆਪਿ ਹਉ ਦੂਜਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲ ਪਾਵਣਾ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਦੁਰਲਭਾ ਜੇ ਕੋ ਘਾਲੈ ਥਾਇ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲ ਪਾਵਣਾ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਦੁਰਲਭਾ ਜੇ ਕੋ ਘਾਲੈ ਥਾਇ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਪਾਰੁ ਵਡ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਸਚੁ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਗਮੁ ਹੈ ਸਭ ਤੇਰੀ ਸਚੁ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਤੋਲਵਾ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਤੁਲਾਈ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਥਾਹੁ ਹੈ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਤਰਾਈ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਤੋਲਵਾ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਤੁਲਾਈ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩

ਸੰਤਨਸੰਗਿਜਾਤਪ੍ਰਭੁਧਿਆਤਾਧ੍ਯਾਇਦਿਨਦੀਨਿਨਾਲਿਆ॥ਜੀਸਸਨੀਐਵੈਸਰਬਸੁਖ
ਵੈਤਿਖੁਨਹੀਡਨੈਪਾਖਿਆ॥ਗੁਣਨਿਧਿਗਾਏਸਹਜਸੁਭਾਏਮਾਮਤਾਸਮਾਤਾ॥ਨਾਨਕਦਾਸ
ਗੀਸਰਣਾਈਤੁਪੂਰ ਨਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ॥੧॥ਰਹਿਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਜਨਬੇਧਿਆਜੇਆਨਕਤਜਾਹੀ॥
ਜੀਤੁਬਿਛੋਰਨਾਸਾਪੈਜਬਿਨੁਮਰਿਪਾਹੀ॥ਤਰਿਬਿਨੁਕਿਉਤਰੀਐਚੁਪਕਿਨਿਸਹੀਐਚਰਿਕ
ਬੁਦਪਿਆਸਿਆ॥ਕਬਹੋਗਿਨਿਬਿਹਾਵੈਚਕਵੀਬੁਖੁਪਾਵੈਸੁਰਜਾਕਿਰਣਿਪ੍ਰਗਾਸਿਆ॥ਰਹਿਦਾ
ਸਿਮਰਤਬਾਗਾਦਿਨਬੁਜਲਾਗਾਅਨਦਿਨਰਹਿਗੁਣਗਾਈ॥ਨਾਨਕਦਾਸੁਕਹੈਬੇਨੰਤੀਕਰਤਾਜਗਿਬੇ
ਨੁਪ੍ਰਾਣਇਕਾਹੀ॥੨॥ਸਾਸਾਬਿਨਾਜਿਉਦੇਹੁਰੀਕਤਸੰਭਾਵੈ॥ਦਰਸਬਿਚੁਨਾਸਾਧਜਨੁਖੀਖੁ
ਦਿਖਨੁਨਆਵੈ॥ਤਰਿਬਿਨੁਜੋਰਨਤਾਕਰੁਜੋਸਹਣਾਚਰਨਕਮਲਆਧਬਿਧਿਆ॥ਤਰਿਸਿ
ਕਬੇਰਗੀਨੀਐਛਾਭੀਕਿਤਹੁਜਾਈਨਿਮੇਖਿਆ॥ਤਰਿਸਿਓਜਾਈਮਿਲਣਸਾਧਸੰਗੀ
ਰਹਣਲਾਸੁਖੁਅੰਕਿਨਆਵੈ॥ਹੋਹੁਕ੍ਰਿਪਾਬਾਲਨਾਨਕਕੇਸਤੁਆਮੀਤਰਿਚਰਨਧਰਾਸੰਗਿਸਮਾਵੈ॥੩॥
ਜਤਕੋਜਤਪ੍ਰਭੁਮੇਲਕਰਣਧਾਰੇ॥ਨਿਰਗੁਣਨੀਚੁਅਨਥੁਮੋਨਹੀਦੇਖਬੀਚਾਰੇ॥ਸਰਧਿ
ਖਬੀਚਾਪੂਰਨਸੁਖਸਾਗੋਪਾਵਨਬਿਰਦੁਬਖਸਿਆ॥ਭਗਤਿਵਛਲੁਭਗਤਹਿਤਕਾਰੀਅੰਚਲਿਲਾਵੈ
ਘਰਿਆਇਪੂਰਸਮਾਨਿਆ॥ਸੁਖਸਾਗਰੋਪਾਇਆਸਹਜਸੁਭਾਇਆਜਨਮਮਰਣਦੁਖਜਾਲੇ
ਕਰਗਹਿਲੀਨੇਨਾਨਕਦਾਸਅਪਨੇਰਾਮਸਮਾਉਗਿਹਾਰੇ॥੪॥੧॥

ਰਾਗੁਕੇਦਰਾ॥ ਬਣੀਕਬੀਰਜੀਉਕੀ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਉਸਤਤਿਨਿੰਦਾਦੋਊਬਿਬਰਜਿਤਤਜਹੁਮਾਨੁਅਭਿਮਾਨਾ॥ਲੋਭਾਕੀਚਨੁਜਸਮਕਰਿਜਾਨਹਿਤੁ
ਗਤਿਕਰਵਾਨਾ॥੧॥ਤੇਰਾਜਨੁਏਕੁਅਚੰਭਉਦੇਖਿਓ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਜਾਲੁਜਿਨਿਤਜਿਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਨਿੰਮੁਜਗੁਣਤਮਗੁਣਸਤਗੁਣਕਰੀਐਇਹਤੇਰੀਸਭਮਾਇਆ॥ਚਉਥੇਪਦਕਉਜੋਨਰੁਚੀਨੈ
ਤਿਨਹੀਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆ॥੨॥ਤੀਰਥਬਰਤਨੇਮਸੁਚਿਸੰਜਮਸਦਾ
ਰਹੈਨਿਰਕਮਾ॥ਵਿਸਨਅਨੁਮਾਇਆਛੂਸੁਚੁਕਾਚਿਤਵਤਆਤਮਮਾ॥੩॥ਜਿਹਮੰਦਿਰ
ਦੀਪਕੁਪਰਗਾਸਿਆਅੰਧਕਾਰੁਤਹਨਾਸਾ॥ਨਿਰਭਉਪੂਰਿਰਹਿਓਭ੍ਰਮੁਭਾਗਾਕਹਿਕਬੀਰਜਨਦਾ
ਸਾ॥੪॥੧॥ ਕੇਦਾਰਾ ਕਬੀਰਜੀਉ॥ ਕਿਨਹੀਬਨਜਿਆਕਾਂਸੀਤਾਂਬਾਕਿਨਹੀਲਾਦੀਖੇਪ॥ਕਿਨਹੀ
ਬਨਜਿਆਨਾਮੁਗੋਬਿੰਦਕੈਸੀਖੇਪਹਮਾਰੀ॥੧॥ਤਰਿਕੋਨਮੇਕੋਬਿਆਪਾਰੀ॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਚੇਲਾਏਤਉ
ਸਚਲਾਗੈਸਚੇਕੇਮਹਿਸਮਾਵੈ॥ਸਾਚਾਨਾਮੁਹਾਟੁਸਚੁਕੋਠਾਸਚੁਬਿਸਥਾਰੁਸਚੁਪੈਸਾਰੇ॥੨॥
ਸਾਚੀਬਸਤੁਕੋਗਾਹਕਸਾਚੇਆਪਪਤੀਜੈਭਾਵੈ॥ਆਪਪਰਿਤਨਾ

ਵਰਗਮਾਨਿਕਮਾਂਪੈਪਾਸਾਗੈ॥ਆਪੇਦਹਦਿਸਆਪਿਚਲਾਵੈਲੇਨਿਦੇਤਪੈਪਾਵੈ॥੩॥ਨਉ
ਨਾਰੀਬੈਠੁਸਤੁਕਰਿਪੈਰਾਗੈ॥ਅਨਹਦਨਿਰਖਿਨਭਰਿਤਾਗੈ॥ਕਹਤਕਬੀਰਸੁਨਹੁਸੰਤਹੋ
ਪਰਹਾਗੈ॥੪॥੨॥ ਕੇਦਾਰਾ ਕਬੀਰਜੀਉ॥ ਜੀਕਬਵਾਗਿਗਵਹਿਮੁਝਮਤਿਉਲਟਿਦਪਵਨੁ
ਫਿਰਵਉਗਮਨਮਤਵਗਜੋ ਰਸਰਭਤੀਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰਚੁਆਵਉ॥੧॥ਬੇਲਪ੍ਰਤੀਤਸਦਾਅਤਿਦੁਰਭ
ਲਾਈ॥ਪੀਵਤਮੰਤਿਸਦਾਮਤਿਦੁਰਲਭਤਸਤਜੋਪਿਆਜਬੁਝਾਈ॥੧ ਰਹਾਉ॥ਬੈਚਿਚਿਤਭਉਤ
ਇਕੁਬੂਝੈਦਰਿਸੁਪਾਵੈਕੋਈ॥ਜੇਤੇਘਟਅੰਮ੍ਰਿਤਸਬਨੀਮਾਪਿਤਵੈਤਿਸਹਿਪੀਆਈ॥੨॥
ਨਗਰੀਏਕੋਨਉਦ੍ਰਜੋਧਾਵਤਚਗਜਿਗਲਾਈ॥ਇਕੁਦੀਛੈਦੇਸਵਾਦਚਰਾਖੈਤਾਮਨੁਖੀਵਾ
ਰਈ॥੩॥ਐਤੇਪਦਪ੍ਰਗਿਤਪ੍ਰਤਨਾਸੇਕਹਿਕਬੀਰਬੀਚਾਰੀ॥ਉਬਟਚਲੰਤੇਇਹੁਸਚੁਪਾਇਆ
ਏਜੇਜੋਬੈਦਖੁਮਾਰੀ॥੪॥੩॥ ਕੇਦਾਰਾ ਕਬੀਰਜੀਉ॥ ਕਾਸੂਕੇਧਰਿਸਸਨਕੇਜੀਨਗਰਿਨ
ਹੋਇਕੋਜਾਗੀ॥ਫੂਟੀਆਖੈਕਛੂਨਸੂਝੈਬੂਡਿਮੁਏਬਿਨੁਪਾਨੀ॥੧॥ਚਲਤਚਲਤਦੇਢੇਢੇਢੇ
ਅਸਤਿਚਰਮਮਾਂਬਿਸਟਕੋਮੁਦਿਦਰਗੈਧਰੀਕੋਬੇਢੇ॥੧॥ਰਾਮਜਨਪਰਮਵਤਮੁਮੁਝੇ
ਤੁਮਤੇਕਾਖੁਨਦੂਰੇ॥ਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿਬਿਪੁਤਨੁਮਹਿਰਾਖੈਅਵਸਬਪੂਰੇ॥੨॥ਆਪਨਕੀਆ
ਹੋਇਬੈਰੀਆਵੈਕਿਆਕੋਕਰੇਪਰਾਨੀ॥ਜਾਤੇਸੁਤੁਬੈਦੁਸਤਿਗੁਰੁਕੈਦੇਖੈਮੁਏਜੀਵਾਨੀ॥੩॥ਥਾਪੁਆ
ਨਥਾਪਿਓਜਾਈਜੋਤਿਓਤਸਤੇਹੋਆਈਐਨਾ॥ਕਹਤਕਬੀਰਜਹਾਮੁਨਚੇਤਿਓਛੂਤੋਬਹੁ
ਦੁਖਾਨਾ॥੪॥੪॥ ਕੇਦਾਰਾ ਕਬੀਰਜੀਉ॥ ਟੇਢੀਪਗਟੇਢੇਚਲਬਾਰੋਬੀਧਨਾ॥ਭਓ
ਕਰਾਤਿਸਿਉਕੁਨਜਨਕਛੂਐਸੋਮੇਰਕਮੁਦੀਜਨਾ॥੧॥ਰਾਮੁਬਿਸਾਰਿਹਉਪੈਅਭਿਮਾਨਿ॥ਕਨਿਕਕਾਮਿ
ਲਾਗੋਬਿਖੁਪਾਨਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਾਬਚਬ੍ਰਹਮਬਿਕਾਮਮਹਾਦਇਗਬਿਧਿਪਿਆ
ਉਧਾਬਿਧਾਨਿ॥ਕਹਿਕਬੀਰਮੈਅੰਤਰੀਬੇਰਾਆਵਿਜਾਂਕੋਕਾਲੁਨਿਦਾਨਿ॥੨॥੫॥ ਕੇਦਾਰਾ ਕਬੀਰ
ਜੀਉ॥ ਚਾਰਿਦਿਨਅਪਨੀਨਉਬਤਿਚਲੇਬਨਜਾਇ॥ਇਤਨਕੁਖਦੀਆਗਹੀਆਂਦੀਆ
ਜੀਨਾਨਕਛੁਬੈਜਾਇ॥੧॥ਦਿਪਕੀਬੈਗੀਮਹਗਿਰਵੈਦੁਆਲੇਬਉਸੰ ਗਮਾਇ॥ਮਾਯਟਬਾਜੀ
ਸਾਥੁਬੀਗੁਰੁਦੇਖਾ॥ਲਿਤੈਸੁਖਇਕੇਲਾਜਾਇ॥੧॥ਦੈਸੁਤੁਦੈਬਿਤੁਦੈਪੁਰਮਾਟਦਸਚਹੁਮਿਲਦੇਖੈ
ਆਇ॥ਕਹਤਕਬੀਰਮਰਮੀਨਾਜੋਮਰਹੁਜਾਨਮੁਅਕਾਜੁਬਨਜਾਇ॥੨॥੬॥

ਕੇਦਾਰਾ ਬਾਣੀਭਗਤਿਵਿਦਾਸਜੀਕੀ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਅਬਕੁਸਮਾਕੁਲਾਜਸੰਜੁਗੁਤੁਹੈਰੀਭਗਤਿਹਿਦੈਨਾਹਿ॥ਚਰਨਾਰਬਿੰਦਨਕਥਾਰੁਵੈਸੁਪਚਤੁ
ਤਿਸਮਾਨਿ॥੧॥ਰੇਚਿਤਚੇਤਿਚੇਤਿਚੇਤਅਚੇਤਾ॥ਕਾਹੇਨਬਾਲਾਮੀਕਿਹਜਿਦੇਖਾ॥ਕਿਸੁਨਾਂ॥ਤੇਕਿ

ਜਾਗਤੁ ਜਾਗਿਆ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ॥ ਜਾਗਤ ਜਾਗਿ ਰਹੇ ਤਿਨ ਜਾਚਉ ਜਾਗਤ ਜਾਗਿ ਗਏ ਤੇ ਜਾਵੈ ॥ ਜਾਗਤ ਜਾਗਿ ਰਹੇ ਤਿਨ ਨਾਨਕ ਜਾਗਤ ਜਾਗਿ ਗਏ ਤੇ ਜਾਵੈ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ੧੦ ॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਗੁਰਕੈ ਸੀਗੈ ਸੋਦਿ ਨ ਰਾਤੀ ਰਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਨ ਰੰਗਿ ਗਇਆ ॥ ਅਵਗੁਣ ਜਾਣਿ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣਹਿ ਅੰਤਰਿ ਜਾਣਿਆ ਪਛਤਾਵਾ ॥ ੧ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਐਸਾ ਐਸਾ ਮਨਿ ਵੇਖੈ ਆਪੁ ਗਵਾਵੈ ਅਪੁ ਪਰੁ ਪਰਿ ਗਤਾ ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਪੂਰਾ ਪੂਰਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਆਦੇਸੋ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ਸਭ ਬਨਿ ਅੰਤਰਿ ਗਵਿ ਗਇਆ ਸਚੁ ਵੇਸੋ ॥ ੨ ॥ ਸਾਚੇ ਨਿਰਮਲ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲਹਿ ਸਾਚੁ ਵਸਹਿ ਮਨਿ ਸਾਚੈ ॥ ਨਿਰਮਲ ਅਸਥਾਨਿ ਅਪਾਰੁ ਵਸੈ ਸਚੁ ਸਾਚੀ ਸਾਚੈ ਲਾਏ ॥ ੩ ॥ ਦੇਖਿ ਅਦਿਸਟੁ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਮਿਟਹਿ ਗੁਰ ਸੇਵਨਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਨਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਸਰਬ ਥਾਨ ਥਾਵਰ ਜੁਗ ਜੁਗ ਏਕੋ ਦਾਤਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਕਥਨੁ ਕਥੇ ਵਿਚਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੧ ਸਗਲੀ ਜੋਤਿ ਜੋਤੇ ਜਗਿ ਸੋਇ ॥ ਤਿਸ ਦੈ ਚਾਨਣਿ ਸਭੁ ਜਗੁ ਚਾਨਣੁ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰਾ ॥ ਜੀਅ ਉਪਾਇ ਜੀਵਣ ਕਉ ਦੀਆ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਪਾਪ ਵਿਕਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਐਸਾ ਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਈ ॥ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਮਹਲੁ ਘਰੁ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਸੋਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਣਿ ਸਰਬ ਦੁਖ ਮੇਟੈ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਈ ॥ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਬਦੁ ਵਖਾਣੈ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਹੇਈ ॥ ੨ ॥ ਸਾਚੁ ਸਹਜੁ ਵੇਦੇ ਗੁਣ ਤੀਨੈ ਆਇਆ ਅੰਧਾ ਭਰਮਿ ਭੁਲੇਈ ॥ ਚਉਥੈ ਪਦਿ ਜੋ ਨਰ ਜਨ ਜਾਗੇ ਤਿਨ ਵਿਰਲੇ ਕਾਈ ॥ ੩ ॥ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ਰਸਾਇਣਿ ਰਾਤੇ ਸਚੁ ਰਾਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਸਹਜੁ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਸੋਈ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੭ ॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਗੁਰਕੈ ਸੀਗੈ ਸੋਦਿ ਨ ਰਾਤੀ ਰਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਨ ਰੰਗਿ ਗਇਆ ॥ ਅਵਗੁਣ ਜਾਣਿ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣਹਿ ਅੰਤਰਿ ਜਾਣਿਆ ਪਛਤਾਵਾ ॥ ੧ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਐਸਾ ਐਸਾ ਮਨਿ ਵੇਖੈ ਆਪੁ ਗਵਾਵੈ ॥ ਅਪੁ ਪਰੁ ਪਰਿ ਗਤਾ ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਪੂਰਾ ਪੂਰਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਆਦੇਸੋ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ਸਭ ਬਨਿ ਅੰਤਰਿ ਗਵਿ ਗਇਆ ਸਚੁ ਵੇਸੋ ॥ ੨ ॥ ਸਾਚੇ ਨਿਰਮਲ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲਹਿ ਸਾਚੁ ਵਸਹਿ ਮਨਿ ਸਾਚੈ ॥ ਨਿਰਮਲ ਅਸਥਾਨਿ ਅਪਾਰੁ ਵਸੈ ਸਚੁ ਸਾਚੀ ਸਾਚੈ ਲਾਏ ॥ ੩ ॥ ਦੇਖਿ ਅਦਿਸਟੁ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਮਿਟਹਿ ਗੁਰ ਸੇਵਨਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਨਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਸਰਬ ਥਾਨ ਥਾਵਰ ਜੁਗ ਜੁਗ ਏਕੋ ਦਾਤਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਕਥਨੁ ਕਥੇ ਵਿਚਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੧ ਸਗਲੀ ਜੋਤਿ ਜੋਤੇ ਜਗਿ ਸੋਇ ॥ ਤਿਸ ਦੈ ਚਾਨਣਿ ਸਭੁ ਜਗੁ ਚਾਨਣੁ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰਾ ॥ ਜੀਅ ਉਪਾਇ ਜੀਵਣ ਕਉ ਦੀਆ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਪਾਪ ਵਿਕਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਐਸਾ ਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਈ ॥ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਮਹਲੁ ਘਰੁ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਸੋਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਣਿ ਸਰਬ ਦੁਖ ਮੇਟੈ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਈ ॥ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਬਦੁ ਵਖਾਣੈ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਹੇਈ ॥ ੨ ॥ ਸਾਚੁ ਸਹਜੁ ਵੇਦੇ ਗੁਣ ਤੀਨੈ ਆਇਆ ਅੰਧਾ ਭਰਮਿ ਭੁਲੇਈ ॥ ਚਉਥੈ ਪਦਿ ਜੋ ਨਰ ਜਨ ਜਾਗੇ ਤਿਨ ਵਿਰਲੇ ਕਾਈ ॥ ੩ ॥ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ਰਸਾਇਣਿ ਰਾਤੇ ਸਚੁ ਰਾਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਸਹਜੁ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਸੋਈ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੭ ॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਗੁਰਕੈ ਸੀਗੈ ਸੋਦਿ ਨ ਰਾਤੀ ਰਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਨ ਰੰਗਿ ਗਇਆ ॥ ਅਵਗੁਣ ਜਾਣਿ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣਹਿ ਅੰਤਰਿ ਜਾਣਿਆ ਪਛਤਾਵਾ ॥ ੧ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਐਸਾ ਐਸਾ ਮਨਿ ਵੇਖੈ ਆਪੁ ਗਵਾਵੈ ॥ ਅਪੁ ਪਰੁ ਪਰਿ ਗਤਾ ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਪੂਰਾ ਪੂਰਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਆਦੇਸੋ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ਸਭ ਬਨਿ ਅੰਤਰਿ ਗਵਿ ਗਇਆ ਸਚੁ ਵੇਸੋ ॥ ੨ ॥ ਸਾਚੇ ਨਿਰਮਲ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲਹਿ ਸਾਚੁ ਵਸਹਿ ਮਨਿ ਸਾਚੈ ॥ ਨਿਰਮਲ ਅਸਥਾਨਿ ਅਪਾਰੁ ਵਸੈ ਸਚੁ ਸਾਚੀ ਸਾਚੈ ਲਾਏ ॥ ੩ ॥ ਦੇਖਿ ਅਦਿਸਟੁ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਮਿਟਹਿ ਗੁਰ ਸੇਵਨਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਨਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਸਰਬ ਥਾਨ ਥਾਵਰ ਜੁਗ ਜੁਗ ਏਕੋ ਦਾਤਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਕਥਨੁ ਕਥੇ ਵਿਚਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੧ ਸਗਲੀ ਜੋਤਿ ਜੋਤੇ ਜਗਿ ਸੋਇ ॥ ਤਿਸ ਦੈ ਚਾਨਣਿ ਸਭੁ ਜਗੁ ਚਾਨਣੁ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰਾ ॥ ਜੀਅ ਉਪਾਇ ਜੀਵਣ ਕਉ ਦੀਆ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਪਾਪ ਵਿਕਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਐਸਾ ਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਈ ॥ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਮਹਲੁ ਘਰੁ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਸੋਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਣਿ ਸਰਬ ਦੁਖ ਮੇਟੈ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਈ ॥ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਬਦੁ ਵਖਾਣੈ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਹੇਈ ॥ ੨ ॥ ਸਾਚੁ ਸਹਜੁ ਵੇਦੇ ਗੁਣ ਤੀਨੈ ਆਇਆ ਅੰਧਾ ਭਰਮਿ ਭੁਲੇਈ ॥ ਚਉਥੈ ਪਦਿ ਜੋ ਨਰ ਜਨ ਜਾਗੇ ਤਿਨ ਵਿਰਲੇ ਕਾਈ ॥ ੩ ॥ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ਰਸਾਇਣਿ ਰਾਤੇ ਸਚੁ ਰਾਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਸਹਜੁ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਸੋਈ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੭ ॥

ਜਪਦਾ ਜਿਆ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜਮਦਾ ਤਿਥੈ ਸੇਖ ॥ ਗਰਬੁ ॥ ਸੁਆਮਾ ਸਭ ਦੂ ਉਚਾ ਤੁਸ ਸਭੇ ਤੇ ਵਡਾ ਲੇਖ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰਾ ਪੂਰਾ ਜਿਨ ਕਾ ਤਿਨ ਨਿੰਦਾ ਕਰਹਿ ਵਿਣੁ ਕੈਸੇ ॥ ਐਸੇ ਦੁਰਮਤਿ ਨਿਸਤਰੇ ਤੂ ਕਿਉ ਨਤਰਹਿ ਗਰਬਿ ਦਾਸ ॥ ੨ ॥ ੭ ॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੧ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜਪੁ ॥ ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥ ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥ ੧ ॥

ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਜਿਉ ਬੋਲਹਿ ਤਿਉ ਤਿਉ ਕਰਣਾ ॥ ਜੈਸੀ ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਤੈਸਾ ਹੋਵਹਿ ਜੀਵ ਤੇਰੈ ਵਸਿ ਜੀਵਣਾ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਤੂ ਹੋਵਹਿ ਕਿਆ ਕਿਛੁ ਆਖਿ ਕਹਣਾ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਹੋਸੀ ਫਿਰਿ ਅਹਿਲਾ ਕਿਆ ਕਰਣਾ ॥ ੧ ॥ ਕਿਆ ਕਥੀ ਕਿਆ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ਕਿਆ ਕਹਿ ਪੂਕਾਰੇ ॥ ਜੇ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੁ ਤੇਰੈ ਪਾਸਿ ॥ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਕੀਚੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ੧ ॥ ਆਖਣਿ ਜੋਰੁ ਸੁਨਣਿ ਤੇਰੈ ਵਸਿ ॥ ਤੂ ਅਥਾਹੁ ਜਾਣਹਿ ਸਭ ਰਾਸਿ ॥ ਵਿਣੁ ਕਰਣੈ ਕਰਣਾ ਜੇ ਆਖਾ ਨਾਨਕ ਦੇਖੈ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ਗੁਰਕੈ ਸਬਦਿ ਦੇਤੇ ਮੁਨਿ ਕੇਤੇ ਇੰਦ੍ਰ ਚਿਕੜ ਢਾਸਾ ਦੇਤੇ ॥ ਸਨਕ ਸਨਦਿ ਤਪ ਸੀਗਣ ਜਾਗੇ ਗੁਰਕੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਧਿ ਲਗੇ ॥ ਕੇਤੇ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪੋਲੇ ॥ ੧ ॥ ਭਰਥਰਿ ਜੋਗੀ ਬਿਨੁ ਸਬਦ ਦੋਰੇ ਉਤਰੀ ਨਾਹੀ ਮੈਲੇ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਗੁਰ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ਏਹੁ ਵੇਸੁ ਹਮ ਕੀਆ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ॥ ਆਪੇ ਦਾਤਿ ਕਰੀ ਗੁਰਿ ਦਾਤੈ ਪਾਇਆ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥ ੨ ॥ ਅਨੁਰਾਗਿ ਅਨੁਭਵਿ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੇ ਅਨਦਿਨੁ ਸਬਦੁ ਵਸਾਈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੀ ਅਨੁਦਿਨੁ ਬਿਨਠਾ ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥ ਜਾਗੁ ਰੇ ਮਨ ਅਨੁਭਵਿ ਆਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ਆਤੇ ਵਿਰਲੇ ਸੀਝਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਭੀ ਪੁਰਿਖੀ ਲਾਸਾ ਸਬਦਿ ਨਿਸਤਰਹਿ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੮ ॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੧ ਨੈਨੀ ਦੇਖਿ ਜਗਤੁ ਜੀਤਨੁ ਜੀਨਾ ਜਾਨੀ ਤਿਨ ਕੀ ॥ ਸਬਦਿ ਨਿਜਤਰਾ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੧ ਨਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਸਰਬ ਥਾਨ ਥਾਵਰ ਜੁਗ ਜੁਗ ਏਕੋ ਦਾਤਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਕਥਨੁ ਕਥੇ ਵਿਚਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੧ ਸਗਲੀ ਜੋਤਿ ਜੋਤੇ ਜਗਿ ਸੋਇ ॥ ਤਿਸ ਦੈ ਚਾਨਣਿ ਸਭੁ ਜਗੁ ਚਾਨਣੁ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰਾ ॥ ਜੀਅ ਉਪਾਇ ਜੀਵਣ ਕਉ ਦੀਆ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਪਾਪ ਵਿਕਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਐਸਾ ਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਈ ॥ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਮਹਲੁ ਘਰੁ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਸੋਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਣਿ ਸਰਬ ਦੁਖ ਮੇਟੈ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਈ ॥ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਬਦੁ ਵਖਾਣੈ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਹੇਈ ॥ ੨ ॥ ਸਾਚੁ ਸਹਜੁ ਵੇਦੇ ਗੁਣ ਤੀਨੈ ਆਇਆ ਅੰਧਾ ਭਰਮਿ ਭੁਲੇਈ ॥ ਚਉਥੈ ਪਦਿ ਜੋ ਨਰ ਜਨ ਜਾਗੇ ਤਿਨ ਵਿਰਲੇ ਕਾਈ ॥ ੩ ॥ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ਰਸਾਇਣਿ ਰਾਤੇ ਸਚੁ ਰਾਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਸਹਜੁ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਸੋਈ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੭ ॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਗੁਰਕੈ ਸੀਗੈ ਸੋਦਿ ਨ ਰਾਤੀ ਰਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਨ ਰੰਗਿ ਗਇਆ ॥ ਅਵਗੁਣ ਜਾਣਿ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣਹਿ ਅੰਤਰਿ ਜਾਣਿਆ ਪਛਤਾਵਾ ॥ ੧ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਐਸਾ ਐਸਾ ਮਨਿ ਵੇਖੈ ਆਪੁ ਗਵਾਵੈ ॥ ਅਪੁ ਪਰੁ ਪਰਿ ਗਤਾ ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਪੂਰਾ ਪੂਰਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਆਦੇਸੋ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ਸਭ ਬਨਿ ਅੰਤਰਿ ਗਵਿ ਗਇਆ ਸਚੁ ਵੇਸੋ ॥ ੨ ॥ ਸਾਚੇ ਨਿਰਮਲ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲਹਿ ਸਾਚੁ ਵਸਹਿ ਮਨਿ ਸਾਚੈ ॥ ਨਿਰਮਲ ਅਸਥਾਨਿ ਅਪਾਰੁ ਵਸੈ ਸਚੁ ਸਾਚੀ ਸਾਚੈ ਲਾਏ ॥ ੩ ॥ ਦੇਖਿ ਅਦਿਸਟੁ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਮਿਟਹਿ ਗੁਰ ਸੇਵਨਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਨਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਸਰਬ ਥਾਨ ਥਾਵਰ ਜੁਗ ਜੁਗ ਏਕੋ ਦਾਤਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਕਥਨੁ ਕਥੇ ਵਿਚਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੧ ਸਗਲੀ ਜੋਤਿ ਜੋਤੇ ਜਗਿ ਸੋਇ ॥ ਤਿਸ ਦੈ ਚਾਨਣਿ ਸਭੁ ਜਗੁ ਚਾਨਣੁ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰਾ ॥ ਜੀਅ ਉਪਾਇ ਜੀਵਣ ਕਉ ਦੀਆ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਪਾਪ ਵਿਕਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਐਸਾ ਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਈ ॥ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਮਹਲੁ ਘਰੁ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਸੋਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਣਿ ਸਰਬ ਦੁਖ ਮੇਟੈ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਈ ॥ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਬਦੁ ਵਖਾਣੈ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਹੇਈ ॥ ੨ ॥ ਸਾਚੁ ਸਹਜੁ ਵੇਦੇ ਗੁਣ ਤੀਨੈ ਆਇਆ ਅੰਧਾ ਭਰਮਿ ਭੁਲੇਈ ॥ ਚਉਥੈ ਪਦਿ ਜੋ ਨਰ ਜਨ ਜਾਗੇ ਤਿਨ ਵਿਰਲੇ ਕਾਈ ॥ ੩ ॥ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ਰਸਾਇਣਿ ਰਾਤੇ ਸਚੁ ਰਾਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਸਹਜੁ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਸੋਈ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੭ ॥

ਕਲੇਜੁਠਾਮਹਿਹਰਿਜੀਉਏਕੁਹੋਰਕੁਚਿਨਕਾਈ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਰਚੈਦੇਵਾਸੁਨਾਮੁਲੇਜੁਸਮਾਈ॥੪॥੧੭॥

ਰਾਗੁਭੈਰਉਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੨

ਦੁਬਿਧਾਅਸਮੁਖੰਪੈਗੋਗਿਵਿਐਪੈ॥ਇਸਨਜਾਥਿਆਧਿਕਾਈ॥ਅਮਿਰਿਜੀਮੀਠਉਗਾਪਾਵਹਿ॥ਬਿਰਥਾਜਾਨਮੁਗਵਾਈ॥੧॥ਐਸੇਮੀਰੈਗੀਜਗਤੁਉਪਾਇ॥ਆਬਿਨੁਸਬਦੰਮੈਗੁਨਨਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਮਿਰਤਿਸਾਸਰਪਰਲਿਪੁਨਿਕੇਤੇਬਿਨੁਸਬਦੈਸੁਖੁਨਾਹਿ॥ਤਿਨਪਾਈ॥ਵੈਗੁਣਜਤੈਗੋਗਿਵਿਆਪੈਮਮਤਾਸੁਗਤਿਗਵਾਈ॥੨॥ਇਕਿਆਪੈਕਾਢਿਖਾਇਬੋਲਹਿ॥ਆਪੈਗੁਰਸੇਵਾਪ੍ਰਭਿਖਾਏ॥ਤਰਿਕਨਾਮੁਨਿਧਾਨੰਪਾਇਆਸੁਖੁਵਸਿਆਮਨਿਆਏ॥੩॥ਚਉਥੀਪਦਵੀਗੁਰਮੁਖਿਵਰਤਹਿਤੇਨਿਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਪਾਇਆ॥ਪ੍ਰਭੈਸਤਿਗੁਰਿਕਿਰਪਾਕੀਨੀ॥ਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇਆ॥੪॥ਏਕਸੁਕੀਸਿਰਿਕਾਰ ਏਕਜਿਨਿਝੂਠਮਾਰਿਸਚੁਗੁਦ੍ਰਿਫੁਧਾਇ॥ਆਸਾਮਨਾਕਰਿਜਤਭੁਸਾਚਏਕੰਨ ਓਮੁਮੈਰੇਨਜਾਇਆ॥੫॥੭॥੧੧॥

ਰਾਗੁਭੈਰਉਮਹਲਾ ੩

ਮਨਮੁਖਿਦੁਬਿਧਾਜਦੋਰੰਗੀਰੰਗੀਸਭਾਲਜੀਸਭਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਬ੍ਰਹਮੁਵਸੈਗੁਰਵਾਕਿਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰ॥੧॥ਹਰਿਜੀਉਸਤਸੰਗਤਿਮੇਲਾਇ॥ਨਾਨਕਤਿਸੰਦੇਦਇਵਡਿਆਈਜੰਮਾਮਿਚਿਤੁਲਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਅਤਾਕਾਲੁਸਤਿਰੋਗਿਵਿਆਪੈਤਿਨਾਜਮਕੀਹੋਸਿਹਿਕਸਾਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਾਣੀਜਾਪੁਜਪੈਨਦੁਖੁਆਵੈਜਨਹਰਿਰੰਗੀਖਾਕੁਰਿਧਾਰਾ॥੨॥ਜਿਨਹਰਿਕਾਮੁਨਭਾਵੈਸੇਨਰਦੁਖੀਆਦੁਖੀਸਦਾਸੰਸਾਰਿ॥ਜਾਸੇਜਾਗਮਹਿਕਰੇਆਇਆ॥ਗੁਰਕੀਸੇਵਨੁਦੇਨਕੀਨੀਬਿਨੁਬੋਲਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥੩॥ਨਾਨਕਸਿਮ੍ਰਤਿਸਾਸਤ੍ਰਸੁਣਿਆਮੁਖਿਭਾਖਿਆਸਭੁਕੋਇ॥ਜੋਇਛੈਸੋਫਲੁਪਾਵੈਗੁਰਬਚਨੀਸੁਖੁਪਾਏ॥੪॥੨॥੧੨॥

ਰਾਗੁਭੈਰਉਮਹਲਾ ੩ ਦੁਖਵਿਚਿਜੰਮੈਦੁਖੀਮਰੈਦੁਖਵਿਚਿਕਚਕਮਾਇ॥ਗਰਭਜੋਨੀਵਿਚਿਕਦੇਨਸਿਕੈਬਿਸਟਾਮਹਿਸਮਾਇ॥੧॥ਧ੍ਰਿਗੁਧ੍ਰਿਗੁਮਨਮੁਖਿਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ਪੂਰੈਗੁਰਕੀਸੇਵਨਕੀਨੀ॥ਤਰਿਕਾਸਮੁਨਕਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਸਤਿਨਿਰੰਜਨੁਵਸੈਸਚੈਨਾਮਿਲਿਰਹੈ॥ਸਚੈਹਰਿਜੀਉਭਾਏ॥ਨਾਮੇਲਾਮੀਮਜੀਵਾਈ॥ਜਿਸਨੋਮੰਨਿਵਸਾਏ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਜੀਆਕਾ॥ਸਭਨਾਕਰੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲ॥ਭਰਮੁਕਾਟੈਦੁਖੁਨਿਵਾਰੈ॥ਸਭਨਾਕਾਕਰੇਸੰਭਾਲ॥ਸਚੁਪਾਏਸਚੁਕਮਾਵੈਸੁਖੁਸਾਗੁ॥ਸੋਜਨਨਿਰਮਲੁਜਿਸੁਹਿਰਦੈਵਸੈਹਰਿਲਾਗੁ॥੩॥ਤਿਨਕੀਸੇਵਾਸੋਕਰੈਜਿਸੁਹਰਿਪ੍ਰਭੁਲਏਮਿਲਾਇ॥ਨਾਨਕਤਿਨਕੀਧੂਰਿਮੰਗੈਤੇਮਸਤਕਿਲਾਈ॥ਜਿਨਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾਧਿਆਇਆ॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਪਾਈਐਜਿਨੀਨਾਮਸੀਮਾਚਿਤੁਲਾਇਆ॥੪॥੩॥੧੩॥

ਰਾਗੁਭੈਰਉਮਹਲਾ ੩

ਸਬਦੁਚੀਨਿਚਾਨੁਸੋਜਨੁਸਾਚਾਜਿਨੈਕਿਰਦੇਸਾਚਾਸੋਈ॥ਸਾਚੀਭਗਤਿਕਰਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਕਾਰਜੁਕੋਈ॥ਤਾਤੀਨਿਦੁਖੁਨ੍ਹੋਵਈ॥੧॥ਕਰਗਤਿਕਰਗਤਿਕਰੇਜਕੁਈ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਕਾਰਜੁਕੋਈ॥ਤਾਤੀਨਿਦੁਖੁਨ੍ਹੋਵਈ॥੧॥

ਪਾਈਐ॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਮਿਲੈਪ੍ਰਭੁਸੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਮੁਖਖੁਸ਼ਬੁਗਵਾਵਹਿਬਾਹਰਿਭਾਲਨਜਾਹਿ॥ਤੂਸਿਕੈਦੇਵਈ॥ਜਾਮਕਾਭਸਦਹੋਸਿਹਰਿਪਰਿਦੇਜੈਕਾਇਆਕਿਮੈਦੇਇ॥੨॥ਚਹਦੇਖੇਬਖਸਵਦਿਚੰਗਮਤੀਹਰਿਪਾਈਐ॥ਪਾਰਿਪਵਾਇਭੁਤਰਿਚਾਦਰਦਖਣਦਿਸਿਮਿਲਿਆਇਆਸੁਗਤਿਦਵਈ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਪਰਮਗਤਿਪਾਵਹਿਨੀਮੀਮਲੇਵਡਿਆਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਜਿਨਸਚੈਪਤਿਪਾਈ॥੪॥੪॥੧੪॥

ਰਾਗੁਭੈਰਉਮਹਲਾ ੩ ਮਨਮੁਖਅਸਾਧੁਦਿਸੈਬਾਹਰਿਉਦਰੈਸਾਣੁਤਰੈਗੀਐਕਬਹੁਰਿਸਮਨਆਗਦਿਪਚਾਏ॥੧॥ਸਦਅੰਦਰਮਸੋਤੇ॥ਤਿਲੇਨਾਮੁਦੁਬਿਧਾਅਤਿਕਰਗੀਤਰਿਯੰਮਿਆਂਪ੍ਰਭੁਪੀਰਿਪਤਤੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸ੍ਰਿਸਟਿਜਿਨਿਸਾਜੀ॥ਸਿਰਿਸਿਰਿਧੰਧੈਲਾਏ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਕਰੀਆਜਿਨਿਆਪੇ॥ਆਪੇਦੂਜੈਲੋਭਾਏ॥੨॥ਤਿਸਨੋਕਿਹੁਕਹੀਐਜੇਦੂਜਾਹੋਵੈਸਭਤਿਤੇਧੰਮਿਹਾਸਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਆਪੁਪਛਾਣੈ॥ਅਨਤਤੁਬੀਚਹਉਜਾਤੀਜਾਤਿਮਿਲਾਏ॥੩॥ਸਚੁਕਹੈਸਚਾਸਾਦਹੀਸਾਚਾਸਾਚੇਸਚੁਅਕਥੰ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਿਸੇਵਿਐਪਾਈਸਾਚੀਨਾਮੀਮਨਿਸਤੋਸੰ॥੪॥੫॥੧੫॥

ਰਾਗੁਭੈਰਉਮਹਲਾ ੩ ਕਲਿਮਹਿਏਤੁਜਿਨਿਨਾਮੁਨਪਛਤਾਸਤਜੁਗਿਪਰਮਪਦੁਸਭੀਚਹੀ॥ਦੁਆਪੁਰਿਹਰੈਤੈਅਨਦਸਵਰਤਹਿਵੇਖੈਬੈਠਉਮੈਆਗੀ॥੧॥ਕਲਿਮਹਿਰਾਮਨਾਮੀਵਡਿਆਈ॥ਜੁਗਿਜੁਗਿਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਜਾਣੈ॥ਹਰਿਕਾਭਗਤੁਤਿਨਪਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਿਨੈਦੇਨਾਮੁਭਲੇਮੇਰਾਜਨੁਸਾਚਾਗੁਰੁਸੁਖਦਾਈ॥ਸਾਚੇਨਾਮਕੀਵਡਿਆਈਸਾਚੈਸਬਦਿਸੁਹਾਈ॥ਜੁਗਿਜੁਗਿਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਜਾਤਾ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਭਲੇਪਾਇਆ॥ਆਪੇਵੈਦੁਕਹਿਨਪਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਿਨੈਦੇਨਾਮੁਭਲੇਮੇਰਾਜਨੁਸਾਚਾਗੁਰੁਸੁਖਦਾਈ॥ਆਪੇਵੈਦੁਕਹਿਨਪਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਿਨੈਦੇਨਾਮੁਭਲੇਮੇਰਾਜਨੁਸਾਚਾਗੁਰੁਸੁਖਦਾਈ॥ਆਪੇਵੈਦੁਕਹਿਨਪਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਐਸਦਸੁਖੁਪਾਇਆਫਿਰਿਦੁਖੁਨਲਾਗੈਆਇ॥ਨਾਨਕਹਰਿਭਗਤਿਪਰਾਪਤਿਤੈਂਹੀਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਈ॥੪॥੭॥੧੭॥

ਰਾਗੁਭੈਰਉਮਹਲਾ ੩ ਬਾਝੁਸਤਗੁਰੂਜਗਤੁਬਉਰਾਨੁਨਬੂਝੈਚਲਣਬਾਈ॥ਅਮਿਰਿਮਰਿਜਾਮੈਸਦਦੁਖੁਪਾਏਦਰਕੀਬਾਤਨਪਾਈ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ੧੪ ਘਰੁ ੪ ਛਕਾ ੨ ਰਾਗੁ ਤੈਰਉ ੪ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥

ਹਰਿਕਾਸੰਤੁਹਰਿਕੀਹਰਿਮੂਰਤਿਜਿਸੁਹਿਰਦੈਹਰਿਨਾਮੁਧੁਰਾਗੈ॥ਅਸੁਤਕਿਕਥੁਗੁਰੈਵੈਜਿਸੁਲਿਖਿਆ
ਆਜੋਗੁਮਾਤਿਹਿਰਦੈਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਗੈ॥੧॥ਅਧੁਸੁਚੁਚਨੁਸਪੀਐਉਰਧਾਗੈ॥ਦੇਹੀਨਿਹਚਲੁ
ਸਕਲਪੰਚਧਾਤੁਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਕਰੇਜੋਗਾਗੈ॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਕਰਹਰਿਸੇਤੀਅਨਤੁਮੀਆਰਿ
ਨਕਰਜਹਰਿਆਖੈਸਦਾਗੈ॥ਤਿਨਚੁਕੀਮੁਹਤਾਜੀਲੋਕਨਕੀਹਰਿਅੰਗੀਕਾਰੁਕੀਅਕਰਮੀ
ਚਾਗੈ॥ਨਾਨਕਸੋਪੂਰਬੁਜਾਦਿਆਈਜਿਨੀਮੋਲਿਆਸਤਿਗੁਰੁਕਿਰਪਾਧਾਗੈ॥੪॥੭॥੧੫॥
ਰਹਉਅਲਾ॥੪॥ਤੇਸਾਪੁਰਖਿਮੇਲਹੁਸੁਆਮੀਜਿਨਜਾਪਿਆਅਗਤਿਹੋਇਤਮਾਸੀ॥ਤਿਨਕਾਚਸ
ਸਨੁਦੀਖਮਨੁਬਿਗਸੈਮਿਖੁਨਿਖਿਨੁਤਿਨਕਉਛੁਬਾਲਿਹਰਗੈ॥੧॥ਹਰਿਜਿਨਦੇਜਪਿਨਾਮੁਸਚੁਸਾਚਾ
ਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਕਰਿਜਗਤਪਿਤਸੁਆਮੀਹਮਦਾਸਨਿਦਾਸਕੀਜੋਪੈਨਗੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਿਨ
ਅਤਿਊਤਮਤਿਨਪਤਿਊਤਮਾਜਿਨਹਿਰਦੈਵਸਿਆਬਨਵਾਗੈ॥ਤਿਨਕੀਸੇਵਾਲਾਈਹਰਿਸੁਆ
ਮੀਤਿਨਸੰਮਹਤਗਤਿਹੋਇਮਹਾਗੈ॥੨॥ਜਿਨਸੋਜਾਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆਤੇਹਰਿਜਨਹਰਿਮਾਗੈ॥
ਗਰਬਕਰੇਆਗੈ॥ਤੇਨਰਗੰਦਿਕਵਸਤੁਨਪਾਵਹਿਤਿਨਨਕਕਰੇਸਿਮਜਨਹਰਗੈ॥੩॥ਹਰਿਆਪੇ
ਭੁਲਾਏਆਪੇਬੰਧੀਕਰਿਆਪਿਨਿਰੰਜਨੁਨਿਰੰਕਾਰੁਨਿਰਾਗੈ॥ਹਰਿਜੋਸੁਤੁਜੋਲੋਭਿਆਪਿਨਿਰੰਜਨੁ
ਮਿਲਿਸੰਜੋਗਿਜਨਨਾਨਕਕਿਆਏਹਿਨਜੰਤਵਿਚਾਰੇ॥੪॥੭॥੮॥ਸਲੋਕ॥ਤਿਸਾਈਹਰਿਤੇਰੀ
ਜੋਤੁਹਰਿਕੀਗਤਿਹਰਿਸੁਨਣੇ॥ਜੋਜਨਹਰਿਨਾਮੁਸੁਣਿਆਮਨੁਕੀਨਤਿਨਸੋਪੈ॥ਦੁਖਜਾਇਜਪਿਹਰਿ
ਜੀਵਨੁਹਰਿਧਿਆਇਆਇਤੁਰਣੇ॥ਅਨੇਕਅਸੰਖਨਾਮਜਾਪਹਿਤੇਰੇਨਜਾਪਿਆਜਾਹਿਨਾ॥੧॥ਜਾਗਜੀਵਨੁ
ਹਰਿਧਿਆਇਆਇਤੁਰਣੇ॥ਅਨੇਕਅਸੰਖਨਾਮਜਾਪਹਿਤੇਰੇਨਜਾਪਿਆਜਾਹਿਨਾ॥ਰਹਾਉ॥ਕੁਰਸੰਖਹਰਿਬੰਦਛੁਰਿਗਾਵਹੁਜੋਗੁਸਤਿਹਰਿਜਪਣੋ॥ਜੋਉ
ਦਾਇਤੁਗਾਜਣੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੁਰਸੰਖਹਰਿਬੰਦਛੁਰਿਗਾਵਹੁਜੋਗੁਸਤਿਹਰਿਜਪਣੋ॥ਜੋਉ
ਦੇਸੁਸੁਣੇਗੁਰੁਕੇਸਾਜਨਪੁਵੈਹਰਿਸੁਖਥਪਣੋ॥ਧੰਨੁਸੁਵੰਸੁਧੰਨੁਸੁਪਿਤਾਧੰਨੁਸੁਮਾਤਜਿਨਜਾਣੇ॥
ਜਾਣੇ॥ਜਿਨਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਧਿਆਇਆਮੇਰਾਹਰਿਹਰਿਸੋਸਾਚੀਦਰਗਹਹਰਿਜਨਸਬਣੇ॥੨॥ਧੰਨੁ
ਹਰਿਅਗਮਅਗਮਅਪਰੰਪਰੇਵਿਚਿਛਲਗਤਾਹਰਿਧਣਣੇ॥ਨਾਨਕਜਾਨਿਪਾਇਆਮਤਿਗੁਰਮਤਿਜਾਪਿਆ
ਹਰਿਜਪਣੇ॥੩॥੧॥੮॥ਰਾਗੁਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ਚਉਥਾ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਪਿਰਹਿਪਾਸਿਪੇਖਣੇ॥੪॥੨॥੯॥ਰਾਗੁਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ਚਉਥਾ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
॥ਜਾਗ॥ਰਾਤਿਰੈਣਿਸੁਹਾਵੜੀਜਿਤੁਜਪੀਐਪਰਮੇਸਰੋ॥ਸਾਸਤਵਾਰਸਭਿਸੁਹਾਵੜੇਜਿਤੁਸੁਣੀਐ
ਹਰਿਨਾਮੁ

ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਨਿਕਟਿ ਬੂਝੈ ਸੋ ਬੂਝਾ ਕਿਉ ਕਰੇ ॥ ਥਿਰੁ ਸੰਚੈ ਨਿਤ ਡੂਗਰ ਡੋਲੇ ॥ ਤੈਸੇ ਕਟੇ ਅਗੁਣ ਦੁਖ ਪਾਏ ॥
ਆਇ ਬਿਨਸਤਿ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਮੰਨੀਐ ਆਇਆ ॥੧॥ ਨੈਨੈ ਨੈਨੈ ਜਨੁ ਕਹੈ ਕਹਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜੈ ਤ ਦਰਿ ਸਚੁ ਪਾਵੈ ॥
ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਕਟਿ ਨ ਦੇਖੈ ਪਰਗਹਿ ਜਾਇ ॥ ਦਰ ਬੁਹੜੇ ਮਿਲਿਐ ਆਕਿ ਖਾਇ ॥ ਪਇਠਾ ਕੰਮੁ ਨ ਆਵੈ ਤਾਹੂ ॥
ਜੇ ਸਉ ਕਰਮ ਕਰੇ ਨਹ ਲਾਹੂ ॥ ਨਿਕਟਿ ਨ ਜਾਨੈ ਬੈਲੁ ਬਿਕੂ ॥ ਸਾਹਿਆ ਸਾਹਿ ਨ ਜੋਗੁ ਸਮੂ ॥
ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਡੁਬੋ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਵਸਤੁ ਦਿਸੰਤਰਿ ਜਾਇ ॥ ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਡੁਬੋ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥
ਜਿਸੁ ਸੁਮਤਿ ਦੇਵੈ ਤਿਸੁ ਆਇ ਮਿਲਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਪੂਰਾ ਪਾਏ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸਬਦੁ ਧਿਆਏ ॥
ਨਿਕਟਿ ਨ ਜਾਇ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਕਾਟੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੪॥੩॥੭॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਜਿਸੁ ਤੂ ਰਾਖਹਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ਸਭ ਤਜਿ ਭਜੀਐ ਅਵਰ ਨ ਕੋਇ ॥ ਕੋਟਿ ਉਧਾਰੇ ਚਿਤ ਵਸੈ ਸੋਇ ॥
ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਫਲ ਹੋਇ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਚਰਣਿ ਵਿਰਾਜੈ ॥ ੧ ॥ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਪੁਰਖ ਦਇਆਲ ॥
ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਤੇਰੈ ਭਰਵਾਸੈ ॥ ਤੇਰੀ ਆਸ ਤੇਰਾ ਮਨਿ ਤਾਣੁ ॥ ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਸਦਾ ਮਿਹਰਵਾਣੁ ॥
ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਤੁਧੁ ਸੇਵਿਆ ਨਿਰਭਉ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ॥ ਤਿਨਿ ਭਉ ਉਦਮੁ ਕਰਿ ਆਇਕੁ ਪਰਾਤਾ ॥ ਜੋ
ਤੁਧੁ ਜਾਣੈ ਜੀਇ ਕੁਮਲਿਹੋਇ ॥ ਸਭੇ ਜਨਾ ਵੇਦਨ ਜਾਣੈ ਸੋਇ ॥ ੨ ॥ ਕਿਆ ਤੁਧੁ ਸੰਚਹਿ ਮਾਲ ਖਜੀਨੇ ॥
ਜਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਤੂ ਵਸਹਿ ਨਗੀਨੇ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਖਰਚਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥਾਇ ਪਾਈ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ੭ ॥ ੧੫ ॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਸਾਚ ਧਰਮ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਨਿਆਉ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਕਰਣਾ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਕਾਰ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਮਿਹਤਿ ॥
ਜੀਵਤ ਜੀਵਤ ਜੀਵਤ ਮਰਣਾ ॥ ਜਿਸ ਤੂ ਭਾਵਹਿ ਤਿਸ ਕੇ ਪੂਰੇ ਕਰਣਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਕਰਹਿ ਨਿਤ ਭਾਇ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਬੋਲਹਿ ਅਮਿਉ ਖਾਇ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਕਹਹਿ ਬਿਸਮਾਦੁ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਨਾਹੀ ਜਮ ਫਾਦੁ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਚੁ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਜਨਮ ਮਰਣ ਰਹਾਵਹਿ ॥ ੨ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਨਿ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਚੁ ਮਨਿ ਚਾਹਨਿ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਚੁ ਸਮਝਾਵਹਿ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਚੁ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਨਿ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਚੁ ਮਨਿ ਚਾਹਨਿ ॥ ੩ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਨਿ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਚੁ ਮਨਿ ਚਾਹਨਿ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਚੁ ਸਮਝਾਵਹਿ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਚੁ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਨਿ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਚੁ ਮਨਿ ਚਾਹਨਿ ॥ ੪ ॥ ੮ ॥ ੧੬ ॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਖੁਚਹੁ ਖੁਚਹੁ ਖੁਚਹੁ ਖੁਚਹੁ ਖੁਚਹੁ ਤੇਰਾ ਮਨੁ ॥ ਬੁਰਹੁ ਬੁਰਹੁ ਬੁਰਹੁ ਬੁਰਹੁ ਬੁਰਹੁ ਤੇਰਾ ਮਨੁ ॥
ਗੁਮਾਨੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਰਗਜਤੇਰੇ ਬੰਧੇ ਦੀਦਾ ਅਪਾਰੁ ॥ ਨਾਮ ਵਿਨਾ ਸਭ ਦੁਨੀਆ ਛਾਰੁ ॥ ਕਾਮ
ਰਜਤੇਰੇ ਕੁਦਰਤਿ ਤੇਰੇ ॥ ਗਰੀਵ ਤੇਰੇ ਸਿਫਤਿ ਜਾਚੇ ਤੇਰਾ ॥ ੨ ॥ ਨੀਚ ਕਹਾ ਤੇ ਊਚ ਕਹਾਵਹਿ ॥
ਰਿਆਧ ਕਮਾਨਾ ਖੁਦਾਇ ॥ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜਦਿ ਨੁਰੇ ਨਿਧਾਇ ॥ ਜਾਨਨ ਕਰਉ ਪੁਰਖ ਪਰਧਾਨ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪੁਰਖ ਦਇਆ ॥ ਸਾਚ ਧਰਮ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਨਿਆਉ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਕਰਣਾ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਕਾਰ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਮਿਹਤਿ ॥
ਜੀਵਤ ਜੀਵਤ ਜੀਵਤ ਮਰਣਾ ॥ ਜਿਸ ਤੂ ਭਾਵਹਿ ਤਿਸ ਕੇ ਪੂਰੇ ਕਰਣਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਕਰਹਿ ਨਿਤ ਭਾਇ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਬੋਲਹਿ ਅਮਿਉ ਖਾਇ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਕਹਹਿ ਬਿਸਮਾਦੁ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਨਾਹੀ ਜਮ ਫਾਦੁ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਚੁ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਜਨਮ ਮਰਣ ਰਹਾਵਹਿ ॥ ੨ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਨਿ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਚੁ ਮਨਿ ਚਾਹਨਿ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਚੁ ਸਮਝਾਵਹਿ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਚੁ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਨਿ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਚੁ ਮਨਿ ਚਾਹਨਿ ॥ ੩ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਨਿ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਚੁ ਮਨਿ ਚਾਹਨਿ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਚੁ ਸਮਝਾਵਹਿ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਚੁ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਨਿ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਚੁ ਮਨਿ ਚਾਹਨਿ ॥ ੪ ॥ ੮ ॥ ੧੬ ॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਸਾਚ ਧਰਮ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਨਿਆਉ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਕਰਣਾ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਕਾਰ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਮਿਹਤਿ ॥
ਜੀਵਤ ਜੀਵਤ ਜੀਵਤ ਮਰਣਾ ॥ ਜਿਸ ਤੂ ਭਾਵਹਿ ਤਿਸ ਕੇ ਪੂਰੇ ਕਰਣਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਕਰਹਿ ਨਿਤ ਭਾਇ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਬੋਲਹਿ ਅਮਿਉ ਖਾਇ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਕਹਹਿ ਬਿਸਮਾਦੁ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਨਾਹੀ ਜਮ ਫਾਦੁ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਚੁ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਜਨਮ ਮਰਣ ਰਹਾਵਹਿ ॥ ੨ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਨਿ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਚੁ ਮਨਿ ਚਾਹਨਿ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਚੁ ਸਮਝਾਵਹਿ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਚੁ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਨਿ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਚੁ ਮਨਿ ਚਾਹਨਿ ॥ ੩ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਨਿ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਚੁ ਮਨਿ ਚਾਹਨਿ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਚੁ ਸਮਝਾਵਹਿ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਚੁ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਨਿ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਚੁ ਮਨਿ ਚਾਹਨਿ ॥ ੪ ॥ ੮ ॥ ੧੬ ॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥ ਏਕਵੇਕਵੇਕਾਂ ਆਧਾਰੁ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜੋ ਦੇਇ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥ ੨ ॥ ਜਿਸੁ ਪਹਿ ਮੰਗਹਿ ਸੋ ਫਿਰਿ ਮੰਗਣ ਜਾਇ ॥ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਈ ਰਖੈ ਸਮਾਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ ਆਸ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਦੇਖਿ ਗੁਣਤਾਸ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ੧੭ ॥

ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਉ ਕਰਣੈਲੇ ਜੇਹੇ ਵਾਪਾਰੀ ॥ ਤਉ ਕਰਣੈਲੇ ਐਸੇ ਜੇਹੇ ਵਾਪਾਰੀ ॥ ਕਿਆ ਕਰੀਐ ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਨਾਹੀ ॥ ਤਉ ਕਰਣੈਲੇ ਐਸੇ ਜੇਹੇ ਵਾਪਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਉ ਕਰਣੈਲੇ ਐਸੇ ਜੇਹੇ ਵਾਪਾਰੀ ॥ ਆਖੀਐ ਕਹੀਐ ਕਰਿ ਪਵਹਿ ਪਚਾਰੀ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੂੜੀ ਕੂੜਿਆਰੀ ॥ ਤਉ ਕਰਣੈਲੇ ਐਸੇ ਜੇਹੇ ਵਾਪਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਉ ਕਰਣੈਲੇ ਐਸੇ ਜੇਹੇ ਵਾਪਾਰੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤਉ ਕਰਣੈਲੇ ਐਸੇ ਜੇਹੇ ਵਾਪਾਰੀ

ਉਨਾਬਿਆਪੈ॥ ਜੀਨਿਗੁਰੁਸੇਵਿਆਤਿਸੁਦੁਖੁਨਸਾਕੜੈਪੈ॥ ਨਾਨਕਜਿਧੋਸਿਮੁਤਿਵੇਦਾ॥ ਪਰਮ
ਸਾਮੈਤੀਕੇਦਾ ॥੪॥੧੧॥੨੪॥ ਤੋਰੀਮਹਲਾਕ੍ਯ॥ ਨਾਮੁਲੈਤਸਸਭੁਪਰਾਰਬੁਟਲਿਆ॥ ਨਾਮੁ
ਲੈਤਪੁਤਨਤੇਗਇਆ॥ ਨਾਮੁਲੈਤਸਗਲਾਬੁਪਰਾਬਾਇਆ॥ ਨਾਮੁਲੈਤਅਸਥਿਰਮਜਾਨਿਆ॥
ਤੀਰਥਸ੍ਨਾਮਾਹਿਕੈਨਾਮੁ॥ ਸੁਮਿਰਿਉਪਦੇਸਿਆਤਰੁਗਿਆਨਾ॥ ਨਾਮੁਲੈਤਦੁਖੁ
ਸੁਖਿਸਮਾਨਾ॥ ਨਾਮੁਲੈਤਅਤਿਮੁਖੁ ਸੁਗਿਆਨਾ॥ ਨਾਮੁਲੈਤਪਰਗਟਿਉਜੀਆਨਾ॥ ਨਾਮੁਲੈਤਦੁਖੁ
ਜੰਜਾਲਾ॥ ਨਾਮੁਲੈਤਜਮੁਨੈਦਿਨਆਵੈ॥ ਨਾਮੁਲੈਤਦਰਗਹਸੁਖੁਪਾਵੈ॥ ਨਾਮੁਲੈਤਪ੍ਰਭੁਕੋਮਲ
ਚੀਸਿ॥ ਗੁਰਿਉਪਦੇਸੁਕਹਿਓਇਹੁਜਾਗੁ॥ ਹਰਿਕੀਰਤਿਮਹਾਪੁਰਖਾਪਿਆਰੁ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ
ਮਹਾਪਵਿਤੁਥਾਨੁ॥ ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਕਲਿਕਾਲਨਲਾਗੈ॥ ਤਿਸੁਜਨਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਰੋਗੁ॥
ਨਾਨਕਤਾਕੈਸਦਬਲਿਜਾਈ॥ ਜਿਸੁਕਿਰਪਾਤੇਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈ॥ ੪॥੧੨॥੨੫॥ ਤੋਰੀਮਹਲਾਕ੍ਯ॥
ਕਉਨਕਰਮੁਕਰਉਜਿਤੁਤੁਮਹਿਧਿਆਈ॥ ਕਵਨਜੁਗਤਿਜਿਤੁਤੁਮਹਿਪਾਈ॥ ਕਵਨਤਪੁਜਿਤੁਤੁਮਹਿ
ਸਮਾਵਾ॥ ਕਵਨਬਿਧਿਜਿਤੁਤੁਮਹਿਧਿਆਵਾ॥ ਕਵਨਸੁਰਤਿਜਿਤੁਤੁਮਹਿਪਛਾਨੀ॥ ਕਵਨਰੂਪਿ
ਹੋਵਾਤੁਧੁਮਾਨੀ॥ ਕਵਨਭਾਇਜਿਤੁਤੁਮਹਿਪਿਆਰੇ॥ ਕਵਨਬਚਨਜਪਿਤੁਰਹਹਿਨਿਰਾਰੇ॥
ਕਵਨਵਸਤੁਲੈਤੁਝਹਿਚੜਾਵਉ॥ ਕਵਨਭਾਤਿਤੁਝੁਪ੍ਰਸਾਦੁਪਾਵਉ॥ ਕਵਨਤੁਮਾਰੀਓਪਰਾਵਾ॥
ਕਵਨਤੁਮਾਰੀਸੇਵਕਾਈ॥ ਕਵਨਤੁਮਾਰੀਭਗਤਿਕਰੰਮਾ॥ ਕਵਨਤੁਮਾਰੀਪੂਜਾਪ੍ਰਭਮਾ॥
ਕਵਨਤੁਮਾਰੀਸਾਚੀਬਾਣੀ॥ ਕਵਨਤੁਮਾਰੀਸਾਚੀਕਰਣੀ॥ ਕਵਨਤੁਮਾਰੀਸਾਚੀਬਾਣੀ॥ ਕਵਨਤੁਮਾਰੀ
ਸਾਚੀਕਰਣੀ॥ ਕਵਨਤੁਮਾਰੀਸਾਚੀਬਾਣੀ॥ ਕਵਨਤੁਮਾਰੀਸਾਚੀਕਰਣੀ॥ ਕਵਨਤੁਮਾਰੀਸਾਚੀਬਾਣੀ॥
ਕਵਨਤੁਮਾਰੀਸਾਚੀਕਰਣੀ॥ ਕਵਨਤੁਮਾਰੀਸਾਚੀਬਾਣੀ॥ ਕਵਨਤੁਮਾਰੀਸਾਚੀਕਰਣੀ॥ ਕਵਨਤੁਮਾਰੀ
ਸਾਚੀਬਾਣੀ॥ ਕਵਨਤੁਮਾਰੀਸਾਚੀਕਰਣੀ॥ ਕਵਨਤੁਮਾਰੀਸਾਚੀਬਾਣੀ॥ ਕਵਨਤੁਮਾਰੀਸਾਚੀਕਰਣੀ॥
ਕਵਨਤੁਮਾਰੀਸਾਚੀਬਾਣੀ॥ ਕਵਨਤੁਮਾਰੀਸਾਚੀਕਰਣੀ॥ ਕਵਨਤੁਮਾਰੀਸਾਚੀਬਾਣੀ॥ ਕਵਨਤੁਮਾਰੀ
ਸਾਚੀਕਰਣੀ॥ ਕਵਨਤੁਮਾਰੀਸਾਚੀਬਾਣੀ॥ ਕਵਨਤੁਮਾਰੀਸਾਚੀਕਰਣੀ॥ ਕਵਨਤੁਮਾਰੀਸਾਚੀਬਾਣੀ॥
ਕਵਨਤੁਮਾਰੀਸਾਚੀਕਰਣੀ॥ ਕਵਨਤੁਮਾਰੀਸਾਚੀਬਾਣੀ॥ ਕਵਨਤੁਮਾਰੀਸਾਚੀਕਰਣੀ॥ ਕਵਨਤੁਮਾਰੀ
ਸਾਚੀਬਾਣੀ॥ ਕਵਨਤੁਮਾਰੀਸਾਚੀਕਰਣੀ॥ ਕਵਨਤੁਮਾਰੀਸਾਚੀਬਾਣੀ॥ ਕਵਨਤੁਮਾਰੀਸਾਚੀਕਰਣੀ॥
ਕਵਨਤੁਮਾਰੀਸਾਚੀਬਾਣੀ॥ ਕਵਨਤੁਮਾਰੀਸਾਚੀਕਰਣੀ॥ ਕਵਨਤੁਮਾਰੀਸਾਚੀਬਾਣੀ॥ ਕਵਨਤੁਮਾਰੀ
ਸਾਚੀਕਰਣੀ॥ ਕਵਨਤੁਮਾਰੀਸਾਚੀਬਾਣੀ॥ ਕਵਨਤੁਮਾਰੀਸਾਚੀਕਰਣੀ॥ ਕਵਨਤੁਮਾਰੀਸਾਚੀਬਾਣੀ॥
ਕਵਨਤੁਮਾਰੀਸਾਚੀਕਰਣੀ॥ ਕਵਨਤੁਮਾਰੀਸਾਚੀਬਾਣੀ॥ ਕਵਨਤੁਮਾਰੀਸਾਚੀਕਰਣੀ॥ ਕਵਨਤੁਮਾਰੀ
ਸਾਚੀਬਾਣੀ॥ ਕਵਨਤੁਮਾਰੀਸਾਚੀਕਰਣੀ॥ ਕਵਨਤੁਮਾਰੀਸਾਚੀਬਾਣੀ॥ ਕਵਨਤੁਮਾਰੀਸਾਚੀਕਰਣੀ॥
ਕਵਨਤੁਮਾਰੀਸਾਚੀਬਾਣੀ॥ ਕਵਨਤੁਮਾਰੀਸਾਚੀਕਰਣੀ॥ ਕਵਨਤੁਮਾਰੀਸਾਚੀਬਾਣੀ॥ ਕਵਨਤੁਮਾਰੀ
ਸਾਚੀਕਰਣੀ॥ ਕਵਨਤੁਮਾਰੀਸਾਚੀਬਾਣੀ॥ ਕਵਨਤੁਮਾਰੀਸਾਚੀਕਰਣੀ॥ ਕਵਨਤੁਮਾਰੀਸਾਚੀਬਾਣੀ॥
ਕਵਨਤੁਮਾਰੀਸਾਚੀਕਰਣੀ॥ ਕਵਨਤੁਮਾਰੀਸਾਚੀਬਾਣੀ॥ ਕਵਨਤੁਮਾਰੀਸਾਚੀਕਰਣੀ॥ ਕਵਨਤੁਮਾਰੀ

ਘਾਮੀਅਹਿ ਓਹਿ ਸਾਹਿਬੈ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਥਾਉ ॥੧॥ ਤਿਸੁ ਸੁਆਮੀ ਕੀ ਸੇਵ ਕਰਿ ਜੋ ਸਦ ਰਹੈ ਹਜੂਰਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਦਾਸ ਕੀ ਘਾਲ ਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਇ ॥੨॥ ਜੋ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਸੋ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਪਾਏ ਮਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਸੋਹਣਾ ਜੋ ਬੁਝੈ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ॥੩॥ ਜੋ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਮੰਗੈ ਸੇਵਾ ਕਹੈ ਰਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਵਕੁ ਕਾਹੇ ਕਉ ਕਿਛੁ ਮੰਗੈ ਜਿ ਦੇਵੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਾਇ ॥੪॥ ਜੋ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਮੰਗੈ ਤਾ ਕਉ ਸੇਵ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਿਤ ਕਰਮ ਕਉ ਜੋ ਮਹਲੀ ਕਾ ਤਿਆਗੈ ॥੫॥ ਜੋ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਮੰਗੈ ਤਾ ਕਉ ਸੇਵ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਿਤ ਕਰਮ ਕਉ ਜੋ ਮਹਲੀ ਕਾ ਤਿਆਗੈ ॥੬॥ ਜੋ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਮੰਗੈ ਤਾ ਕਉ ਸੇਵ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਿਤ ਕਰਮ ਕਉ ਜੋ ਮਹਲੀ ਕਾ ਤਿਆਗੈ ॥੭॥ ਜੋ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਮੰਗੈ ਤਾ ਕਉ ਸੇਵ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਿਤ ਕਰਮ ਕਉ ਜੋ ਮਹਲੀ ਕਾ ਤਿਆਗੈ ॥੮॥ ਜੋ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਮੰਗੈ ਤਾ ਕਉ ਸੇਵ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਿਤ ਕਰਮ ਕਉ ਜੋ ਮਹਲੀ ਕਾ ਤਿਆਗੈ ॥੯॥ ਜੋ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਮੰਗੈ ਤਾ ਕਉ ਸੇਵ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਿਤ ਕਰਮ ਕਉ ਜੋ ਮਹਲੀ ਕਾ ਤਿਆਗੈ ॥੧੦॥ ਜੋ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਮੰਗੈ ਤਾ ਕਉ ਸੇਵ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਿਤ ਕਰਮ ਕਉ ਜੋ ਮਹਲੀ ਕਾ ਤਿਆਗੈ ॥੧੧॥ ਜੋ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਮੰਗੈ ਤਾ ਕਉ ਸੇਵ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਿਤ ਕਰਮ ਕਉ ਜੋ ਮਹਲੀ ਕਾ ਤਿਆਗੈ ॥੧੨॥ ਜੋ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਮੰਗੈ ਤਾ ਕਉ ਸੇਵ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਿਤ ਕਰਮ ਕਉ ਜੋ ਮਹਲੀ ਕਾ ਤਿਆਗੈ ॥੧੩॥ ਜੋ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਮੰਗੈ ਤਾ ਕਉ ਸੇਵ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਿਤ ਕਰਮ ਕਉ ਜੋ ਮਹਲੀ ਕਾ ਤਿਆਗੈ ॥੧੪॥ ਜੋ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਮੰਗੈ ਤਾ ਕਉ ਸੇਵ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਿਤ ਕਰਮ ਕਉ ਜੋ ਮਹਲੀ ਕਾ ਤਿਆਗੈ ॥੧੫॥ ਜੋ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਮੰਗੈ ਤਾ ਕਉ ਸੇਵ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਿਤ ਕਰਮ ਕਉ ਜੋ ਮਹਲੀ ਕਾ ਤਿਆਗੈ ॥੧੬॥ ਜੋ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਮੰਗੈ ਤਾ ਕਉ ਸੇਵ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਿਤ ਕਰਮ ਕਉ ਜੋ ਮਹਲੀ ਕਾ ਤਿਆਗੈ ॥੧੭॥ ਜੋ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਮੰਗੈ ਤਾ ਕਉ ਸੇਵ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਿਤ ਕਰਮ ਕਉ ਜੋ ਮਹਲੀ ਕਾ ਤਿਆਗੈ ॥੧੮॥ ਜੋ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਮੰਗੈ ਤਾ ਕਉ ਸੇਵ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਿਤ ਕਰਮ ਕਉ ਜੋ ਮਹਲੀ ਕਾ ਤਿਆਗੈ ॥੧੯॥ ਜੋ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਮੰਗੈ ਤਾ ਕਉ ਸੇਵ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਿਤ ਕਰਮ ਕਉ ਜੋ ਮਹਲੀ ਕਾ ਤਿਆਗੈ ॥੨੦॥ ਜੋ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਮੰਗੈ ਤਾ ਕਉ ਸੇਵ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਿਤ ਕਰਮ ਕਉ ਜੋ ਮਹਲੀ ਕਾ ਤਿਆਗੈ ॥੨੧॥ ਜੋ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਮੰਗੈ ਤਾ ਕਉ ਸੇਵ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਿਤ ਕਰਮ ਕਉ ਜੋ ਮਹਲੀ ਕਾ ਤਿਆਗੈ ॥੨੨॥ ਜੋ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਮੰਗੈ ਤਾ ਕਉ ਸੇਵ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਿਤ ਕਰਮ ਕਉ ਜੋ ਮਹਲੀ ਕਾ ਤਿਆਗੈ ॥੨੩॥ ਜੋ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਮੰਗੈ ਤਾ ਕਉ ਸੇਵ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਿਤ ਕਰਮ ਕਉ ਜੋ ਮਹਲੀ ਕਾ ਤਿਆਗੈ ॥੨੪॥ ਜੋ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਮੰਗੈ ਤਾ ਕਉ ਸੇਵ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਿਤ ਕਰਮ ਕਉ ਜੋ ਮਹਲੀ ਕਾ ਤਿਆਗੈ ॥੨੫॥ ਜੋ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਮੰਗੈ ਤਾ ਕਉ ਸੇਵ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਿਤ ਕਰਮ ਕਉ ਜੋ ਮਹਲੀ ਕਾ ਤਿਆਗੈ ॥੨੬॥ ਜੋ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਮੰਗੈ ਤਾ ਕਉ ਸੇਵ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਿਤ ਕਰਮ ਕਉ ਜੋ ਮਹਲੀ ਕਾ ਤਿਆਗੈ ॥੨੭॥ ਜੋ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਮੰਗੈ ਤਾ ਕਉ ਸੇਵ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਿਤ ਕਰਮ ਕਉ ਜੋ ਮਹਲੀ ਕਾ ਤਿਆਗੈ ॥੨੮॥ ਜੋ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਮੰਗੈ ਤਾ ਕਉ ਸੇਵ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਿਤ ਕਰਮ ਕਉ ਜੋ ਮਹਲੀ ਕਾ ਤਿਆਗੈ ॥੨੯॥ ਜੋ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਮੰਗੈ ਤਾ ਕਉ ਸੇਵ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਿਤ ਕਰਮ ਕਉ ਜੋ ਮਹਲੀ ਕਾ ਤਿਆਗੈ ॥੩੦॥ ਜੋ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਮੰਗੈ ਤਾ ਕਉ ਸੇਵ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਿਤ ਕਰਮ ਕਉ ਜੋ ਮਹਲੀ ਕਾ ਤਿਆਗੈ ॥੩੧॥ ਜੋ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਮੰਗੈ ਤਾ ਕਉ ਸੇਵ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਿਤ ਕਰਮ ਕਉ ਜੋ ਮਹਲੀ ਕਾ ਤਿਆਗੈ ॥੩੨॥ ਜੋ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਮੰਗੈ ਤਾ ਕਉ ਸੇਵ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਿਤ ਕਰਮ ਕਉ ਜੋ ਮਹਲੀ ਕਾ ਤਿਆਗੈ ॥੩੩॥ ਜੋ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਮੰਗੈ ਤਾ ਕਉ ਸੇਵ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਿਤ ਕਰਮ ਕਉ ਜੋ ਮਹਲੀ ਕਾ ਤਿਆਗੈ ॥੩੪॥ ਜੋ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਮੰਗੈ ਤਾ ਕਉ ਸੇਵ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਿਤ ਕਰਮ ਕਉ ਜੋ ਮਹਲੀ ਕਾ ਤਿਆਗੈ ॥੩੫॥ ਜੋ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਮੰਗੈ ਤਾ ਕਉ ਸੇਵ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਿਤ ਕਰਮ ਕਉ ਜੋ ਮਹਲੀ ਕਾ ਤਿਆਗੈ ॥੩੬॥ ਜੋ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਮੰਗੈ ਤਾ ਕਉ ਸੇਵ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਿਤ ਕਰਮ ਕਉ ਜੋ ਮਹਲੀ ਕਾ ਤਿਆਗੈ ॥੩੭॥ ਜੋ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਮੰਗੈ ਤਾ ਕਉ ਸੇਵ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਿਤ ਕਰਮ ਕਉ ਜੋ ਮਹਲੀ ਕਾ ਤਿਆਗੈ ॥੩੮॥ ਜੋ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਮੰਗੈ ਤਾ ਕਉ ਸੇਵ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਿਤ ਕਰਮ ਕਉ ਜੋ ਮਹਲੀ ਕਾ ਤਿਆਗੈ ॥੩੯॥ ਜੋ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਮੰਗੈ ਤਾ ਕਉ ਸੇਵ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਿਤ ਕਰਮ ਕਉ ਜੋ ਮਹਲੀ ਕਾ ਤਿਆਗੈ ॥੪੦॥ ਜੋ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਮੰਗੈ ਤਾ ਕਉ ਸੇਵ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਿਤ ਕਰਮ ਕਉ ਜੋ ਮਹਲੀ ਕਾ ਤਿਆਗੈ ॥੪੧॥ ਜੋ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਮੰਗੈ ਤਾ ਕਉ ਸੇਵ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਿਤ ਕਰਮ ਕਉ ਜੋ ਮਹਲੀ ਕਾ ਤਿਆਗੈ ॥੪੨॥ ਜੋ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਮੰਗੈ ਤਾ ਕਉ ਸੇਵ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਿਤ ਕਰਮ ਕਉ ਜੋ ਮਹਲੀ ਕਾ ਤਿਆਗੈ ॥੪੩॥ ਜੋ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਮੰਗੈ ਤਾ ਕਉ ਸੇਵ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਿਤ ਕਰਮ ਕਉ ਜੋ ਮਹਲੀ ਕਾ ਤਿਆਗੈ ॥੪੪॥ ਜੋ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਮੰਗੈ ਤਾ ਕਉ ਸੇਵ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਿਤ ਕਰਮ ਕਉ ਜੋ ਮਹਲੀ ਕਾ ਤਿਆਗੈ ॥੪੫॥ ਜੋ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਮੰਗੈ ਤਾ ਕਉ ਸੇਵ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਿਤ ਕਰਮ ਕਉ ਜੋ ਮਹਲੀ ਕਾ ਤਿਆਗੈ ॥੪੬॥ ਜੋ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਮੰਗੈ ਤਾ ਕਉ ਸੇਵ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਿਤ ਕਰਮ ਕਉ ਜੋ ਮਹਲੀ ਕਾ ਤਿਆਗੈ ॥੪੭॥ ਜੋ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਮੰਗੈ ਤਾ ਕਉ ਸੇਵ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਿਤ ਕਰਮ ਕਉ ਜੋ ਮਹਲੀ ਕਾ ਤਿਆਗੈ ॥੪੮॥ ਜੋ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਮੰਗੈ ਤਾ ਕਉ ਸੇਵ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਿਤ ਕਰਮ ਕਉ ਜੋ ਮਹਲੀ ਕਾ ਤਿਆਗੈ ॥੪੯॥ ਜੋ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਮੰਗੈ ਤਾ ਕਉ ਸੇਵ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਿਤ ਕਰਮ ਕਉ ਜੋ ਮਹਲੀ ਕਾ ਤਿਆਗੈ ॥੫੦॥ ਜੋ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਮੰਗੈ ਤਾ ਕਉ ਸੇਵ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਿਤ ਕਰਮ ਕਉ ਜੋ ਮਹਲੀ ਕਾ ਤਿਆਗੈ ॥੫੧॥ ਜੋ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਮੰਗੈ ਤਾ ਕਉ ਸੇਵ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਿਤ ਕਰਮ ਕਉ ਜੋ ਮਹਲੀ ਕਾ ਤਿਆਗੈ ॥੫੨॥ ਜੋ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਮੰਗੈ ਤਾ ਕਉ ਸੇਵ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਿਤ ਕਰਮ ਕਉ ਜੋ ਮਹਲੀ ਕਾ ਤਿਆਗੈ ॥੫੩॥ ਜੋ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਮੰਗੈ ਤਾ ਕਉ ਸੇਵ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਿਤ ਕਰਮ ਕਉ ਜੋ ਮਹਲੀ ਕਾ ਤਿਆਗੈ ॥੫੪॥ ਜੋ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਮੰਗੈ ਤਾ ਕਉ ਸੇਵ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਿਤ ਕਰਮ ਕਉ ਜੋ ਮਹਲੀ ਕਾ ਤਿਆਗੈ ॥੫੫॥ ਜੋ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਮੰਗੈ ਤਾ ਕਉ ਸੇਵ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਿਤ ਕਰਮ ਕਉ ਜੋ ਮਹਲੀ ਕਾ ਤਿਆਗੈ ॥੫੬॥ ਜੋ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਮੰਗੈ ਤਾ ਕਉ ਸੇਵ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਿਤ ਕਰਮ ਕਉ ਜੋ ਮਹਲੀ ਕਾ ਤਿਆਗੈ ॥੫੭॥ ਜੋ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਮੰਗੈ ਤਾ ਕਉ ਸੇਵ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਿਤ ਕਰਮ ਕਉ ਜੋ ਮਹਲੀ ਕਾ ਤਿਆਗੈ ॥੫੮॥ ਜੋ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਮੰਗੈ ਤਾ ਕਉ ਸੇਵ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਿਤ ਕਰਮ ਕਉ ਜੋ ਮਹਲੀ ਕਾ ਤਿਆਗੈ ॥੫੯॥ ਜੋ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਮੰਗੈ ਤਾ ਕਉ ਸੇਵ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਿਤ ਕਰਮ ਕਉ ਜੋ ਮਹਲੀ ਕਾ ਤਿਆਗੈ ॥੬੦॥ ਜੋ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਮੰਗੈ ਤਾ ਕਉ ਸੇਵ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਿਤ ਕਰਮ ਕਉ ਜੋ ਮਹਲੀ ਕਾ ਤਿਆਗੈ ॥੬੧॥ ਜੋ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਮੰਗੈ ਤਾ ਕਉ ਸੇਵ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਿਤ ਕਰਮ ਕਉ ਜੋ ਮਹਲੀ ਕਾ ਤਿਆਗੈ ॥੬੨॥ ਜੋ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਮੰਗੈ ਤਾ ਕਉ ਸੇਵ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਿਤ ਕਰਮ ਕਉ ਜੋ ਮਹਲੀ ਕਾ ਤਿਆਗੈ ॥੬੩॥ ਜੋ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਮੰਗੈ ਤਾ ਕਉ ਸੇਵ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਿਤ ਕਰਮ ਕਉ ਜੋ ਮਹਲੀ ਕਾ ਤਿਆਗੈ ॥੬੪॥ ਜੋ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਮੰਗੈ ਤਾ ਕਉ ਸੇਵ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਿਤ ਕਰਮ ਕਉ ਜੋ ਮਹਲੀ ਕਾ ਤਿਆਗੈ ॥੬੫॥ ਜੋ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਮੰਗੈ ਤਾ ਕਉ ਸੇਵ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਿਤ ਕਰਮ ਕਉ ਜੋ ਮਹਲੀ ਕਾ ਤਿਆਗੈ ॥੬੬॥ ਜੋ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਮੰਗੈ ਤਾ ਕਉ ਸੇਵ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਿਤ ਕਰਮ ਕਉ ਜੋ ਮਹਲੀ ਕਾ ਤਿਆਗੈ ॥੬੭॥ ਜੋ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਮੰਗੈ ਤਾ ਕਉ ਸੇਵ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਿਤ ਕਰਮ ਕਉ ਜੋ ਮਹਲੀ ਕਾ ਤਿਆਗੈ ॥੬੮॥ ਜੋ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਮੰਗੈ ਤਾ ਕਉ ਸੇਵ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਿਤ ਕਰਮ ਕਉ ਜੋ ਮਹਲੀ ਕਾ ਤਿਆਗੈ ॥੬੯॥ ਜੋ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਮੰਗੈ ਤਾ ਕਉ ਸੇਵ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਿਤ ਕਰਮ ਕਉ ਜੋ ਮਹਲੀ ਕਾ ਤਿਆਗੈ ॥੭੦॥ ਜੋ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਮੰਗੈ ਤਾ ਕਉ ਸੇਵ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਿਤ ਕਰਮ ਕਉ ਜੋ ਮਹਲੀ ਕਾ ਤਿਆਗੈ ॥੭੧॥ ਜੋ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਮੰਗੈ ਤਾ ਕਉ ਸੇਵ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਿਤ ਕਰਮ ਕਉ ਜੋ ਮਹਲੀ ਕਾ ਤਿਆਗੈ ॥੭੨॥ ਜੋ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਮੰਗੈ ਤਾ ਕਉ ਸੇਵ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਿਤ ਕਰਮ ਕਉ ਜੋ ਮਹਲੀ ਕਾ ਤਿਆਗੈ ॥੭੩॥ ਜੋ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਮੰਗੈ ਤਾ ਕਉ ਸੇਵ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਿਤ ਕਰਮ ਕਉ ਜੋ ਮਹਲੀ ਕਾ ਤਿਆਗੈ ॥੭੪॥ ਜੋ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਮੰਗੈ ਤਾ ਕਉ ਸੇਵ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਿਤ ਕਰਮ ਕਉ ਜੋ ਮਹਲੀ ਕਾ ਤਿਆਗੈ ॥੭੫॥ ਜੋ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਮੰਗੈ ਤਾ ਕਉ ਸੇਵ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਿਤ ਕਰਮ ਕਉ ਜੋ ਮਹਲੀ ਕਾ ਤਿਆਗੈ ॥੭੬॥ ਜੋ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਮੰਗੈ ਤਾ ਕਉ ਸੇਵ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਿਤ ਕਰਮ ਕਉ ਜੋ ਮਹਲੀ ਕਾ ਤਿਆਗੈ ॥੭੭॥ ਜੋ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਮੰਗੈ ਤਾ ਕਉ ਸੇਵ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਿਤ ਕਰਮ ਕਉ ਜੋ ਮਹਲੀ ਕਾ ਤਿਆਗੈ ॥੭੮॥ ਜੋ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਮੰਗੈ ਤਾ ਕਉ ਸੇਵ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਿਤ ਕਰਮ ਕਉ ਜੋ ਮਹਲੀ ਕਾ ਤਿਆਗੈ ॥੭੯॥ ਜੋ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਮੰਗੈ ਤਾ ਕਉ ਸੇਵ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਿਤ ਕਰਮ ਕਉ ਜੋ ਮਹਲੀ ਕਾ ਤਿਆਗੈ ॥੮੦॥ ਜੋ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਮੰਗੈ ਤਾ ਕਉ ਸੇਵ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਿਤ ਕਰਮ ਕਉ ਜੋ ਮਹਲੀ ਕਾ ਤਿਆਗੈ ॥੮੧॥ ਜੋ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਮੰਗੈ ਤਾ ਕਉ ਸੇਵ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਿਤ ਕਰਮ ਕਉ ਜੋ ਮਹਲੀ ਕਾ ਤਿਆਗੈ ॥੮੨॥ ਜੋ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਮੰਗੈ ਤਾ ਕਉ ਸੇਵ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਿਤ ਕਰਮ ਕਉ ਜੋ ਮਹਲੀ ਕਾ ਤਿਆਗੈ ॥੮੩॥ ਜੋ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਮੰਗੈ ਤਾ ਕਉ ਸੇਵ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਿਤ ਕਰਮ ਕਉ ਜੋ ਮਹਲੀ ਕਾ ਤਿਆਗੈ ॥੮੪॥ ਜੋ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਮੰਗੈ ਤਾ ਕਉ ਸੇਵ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਿਤ ਕਰਮ ਕਉ ਜੋ ਮਹਲੀ ਕਾ ਤਿਆਗੈ ॥੮੫॥ ਜੋ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਮੰਗੈ ਤਾ ਕਉ ਸੇਵ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਿਤ ਕਰਮ ਕਉ ਜੋ ਮਹਲੀ ਕਾ ਤਿਆਗੈ ॥੮੬॥ ਜੋ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਮੰਗੈ ਤਾ ਕਉ ਸੇਵ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਿਤ ਕਰਮ ਕਉ ਜੋ ਮਹਲੀ ਕਾ ਤਿਆਗੈ ॥੮੭॥ ਜੋ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਮੰਗੈ ਤਾ ਕਉ ਸੇਵ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਿਤ ਕਰਮ ਕਉ ਜੋ ਮਹਲੀ ਕਾ ਤਿਆਗੈ ॥੮੮॥ ਜੋ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਮੰਗੈ ਤਾ ਕਉ ਸੇਵ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਿਤ ਕਰਮ ਕਉ ਜੋ ਮਹਲੀ ਕਾ ਤਿਆਗੈ ॥੮੯॥ ਜੋ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਮੰਗੈ ਤਾ ਕਉ ਸੇਵ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਿਤ ਕਰਮ ਕਉ ਜੋ ਮਹਲੀ ਕਾ ਤਿਆਗੈ ॥੯੦॥ ਜੋ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਮੰਗੈ ਤਾ ਕਉ ਸੇਵ ਨ

ਤੁਰੀਆ ਬਾਲਕ ਤੇ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਤੇਰਾ ਭਰਵਾਸਾ ਸਗਲਾ ਧਿਆਵਣਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤੁਧੁ ਜੀਉ ਜੀਉ ਤੇਰਾ ਤੂ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬ ਅਗਮ ਅਥਾਹਾ ਤੂ ਸਚੁ ਸਚਿਆਰਾ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਨਿਜ ਘਰਿ ਜਾਈ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਈ ॥੪॥੨॥੮॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਭਤੇ ਊਚਾ ਜਾਨਾ ਨਾਉ ॥ ਸਦ ਸਦ ਤੇਰਾ ਤੇਰਾ ਥਾਉ ॥੧॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਮਲੁ ਜਾਇ ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੂਰਾ ਮਾਰਗੁ ਪੂਰਾ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਪੂਰਾ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪੂਰਾ ਕਰਿ ਲੇਖਾ ॥ ਪੂਰੇ ਤੇ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਫੇਰਾ ॥੨॥ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪੂਰਾ ਆਕਾਰੁ ॥ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪੂਰਾ ਪਾਸਾਰੁ ॥ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪੂਰਾ ਦੀਬਾਣੁ ॥ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪੂਰਾ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥੩॥ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪੂਰਾ ਵਰਤਾਰਾ ॥ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪੂਰਾ ਪਾਸਾਰਾ ॥ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪੂਰਾ ਨਿਬੇੜਾ ॥ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪੂਰਾ ਸਬਦੁ ਵੇਚਾਰਾ ॥੪॥ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪੂਰਾ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪੂਰਾ ਮਤਿ ਹੋਇ ॥ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪੂਰਾ ਜਾਪੈ ਜਾਇ ॥ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪੂਰਾ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੫॥ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪੂਰਾ ਨਾਹੀ ਭੇਦੁ ॥ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪੂਰਾ ਪਾਵੈ ਛੇਦੁ ॥ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪੂਰਾ ਸਭੁ ਸੈਸਾਰੁ ॥ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪੂਰਾ ਪਰਵਦਗਾਰੁ ॥੬॥ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪੂਰਾ ਸਭੁ ਆਚਾਰੁ ॥ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪੂਰਾ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪੂਰਾ ਪਾਸਰਿਆ ॥ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪੂਰਾ ਨਿਰਮਲ ਕਰਿਆ ॥੭॥ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪੂਰਾ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪੂਰਾ ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ॥ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪੂਰਾ ਜਾਤਾ ਜਾਇ ॥ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪੂਰਾ ਨਾਨਕ ਧਿਆਇ ॥੮॥੩॥੯॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸੁਖੁ

ਸਾਰੁ ॥ ਜਾਕੈ ਸਤਿਤਪਗੇ ਇਆ ਜੀਅ ਜਗ ॥ ਆਪੇ ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਸਜੈ ਰਚੈ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਨਿਰਵਾਣੀਆ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਰਧਾਧਾਰੁ ਦੁਖ ਅਦੁਖ ਆਵੈ ਨੈਨ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਵਣੁ ਤ੍ਰਿਣੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣੀ ॥
ਸਭ ਵਸੈ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਪੂਰਨ ਸਮਰਥੁ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਓਟ ਗਹਾਰਥ ਅਨਮੇਲੋ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ
ਅਸਥਾਪ ਆਪੇ ਸਾਸਤ ਬੇਦ ॥ ਆਪੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜਾਨੈ ਭੇਦੁ ॥ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪ ਜਗਤ ਮਹਿ ਮੰਤ੍ਰ ॥
ਆਪੇ ਸਾਸਤ ਸਿਮਰਿਦੇ ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਏ ਤੰਤ ॥ ੨ ॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕੀਤਾ ਤੇਰਾ ਹੋਵੈ ॥
ਪਤਿ ਸਤੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥ ੩ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕਾ ਮੂਲੁ ਹੀ ਐਸਾ ਧਾਸੀ ਗਿ ॥ ਜਰਿ ਕੈਨ ਮਰਿ ਪੂਰਨ ਹੋਵੈ ॥
ਜੋਤਿ ਸਮਾਵੈ ਜੋਤਿ ॥ ਜਰਿ ਸਿਮਰਤ ਅਨਬਧ ਮਾਤਿ ਇਕੇਲਾ ॥ ਜਾਤਿ ਅਜਾਤਿ ਜੋਨਿ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ ਜਨਮ
ਜਰਿ ਸਿਮਰਤ ਮੋਹੁ ਅਸੁਨ ਬੰਧੇ ॥ ਜਰਿ ਸਿਮਰਤ ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਨਹੀ ਪੈਏ ॥ ੪ ॥ ਜਰਿ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਕੀ
ਜਰਿ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਕਿਛੁ ਚਾ ਪੁਨਰਜੋ ॥ ਜਰਿ ਸਿਮਰਤ ਵੈਰੁ ਦੇਵੈ ਪੋ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ੫ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਭਗਤੀ ਚਰਣ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ੭ ॥ ਹਰਿ ਗੋਬਿਦ ਧਨ ਭਗਤ ਕੇ ਭੰਡਾਰ ॥ ਰਸਿ ਰਸਿ ਜਪਿ
ਨਾਮੁ ਸੈਤ ਕਿਛੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਹੋਏ ॥ ਨਾਮੁ ਸੁਣਤ ਜਮੁ ਦੂਰਹੁ ਰੋਵੈ ॥ ਨਾਮੁ ਸੈਤ ਸਭ ਦੁਖ ਨਸੈ ॥
ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਨੇਰਾ ॥ ਬੈਰੀ ਨਹੀ ਬਿਗਾਨਾ ਕੋਈ ॥
ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਭਏ ਸਭ ਦੁਖ ਨਾਠੇ ॥ ਜਹ ਤਹ ਪੇਖਉ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾ ॥
ਬਾਲ ਜਾਈ ਸਿਮਰਿ ਗੁਰ ਚਰਣਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ਮਿਲੇ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਸਭਿ ਫਲ ਦਾਤੇ ਏਹ ਟਹਲ ॥
ਅਲਖ ਅਭੇਵ ਕਰਮ ਜਿਹ ਜੀਤੇ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਹਰਿ ਰਸ ਹੀ ਪੀਤੇ ॥ ਜਾ ਸਭ ਦਾ ਅੰਦਰਜਾਮੀ ॥
ਕਿਛੁ ਸੰਗੁ ॥ ਦੁਖ ਦਰਦ ਰਹਾਵੈ ਆਪੇ ਹੋਗੁ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ਤੁਧੁ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਗੁ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਭੁ
ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥ ੨ ॥ ਨਿਰਮਲ ਸੰਤ ਅਚਰਜ ਬਡਈ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਈ ॥ ਜਾਲਿ
ਜੀਅ ਆਇਓ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪੂਰਬ ਲਿਖਤੇ ਪਾਇ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ਬੈਰਾਗੁ ॥
ਭਗਤਾ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ਬੈਰਾਗੁ ॥ ਜਾ ਸਭ ਬਿਤਿ ਵਰਤੈ ਬਿਨਸੀ ਸਭ ਚਿੰਦ ॥
ਭੈ ਕੀ ਮਾਇ ਜਿਨਿ ਜਾਈ ਪਾਨਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਿਉ ਆਨਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਕਿਛੁ
ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਸਾਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਕੀ ਸਭ ਪੈਰੀ ਪਾਈ ॥ ਜਾ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਰਿਆ ਜਮੁ ਭਾਗੈ ॥
ਸੋ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦ ਹੀ ਮਨਿ ਜਾਗੈ ॥ ੧ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੰਤਾ ਨਾਲੁ ॥
ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੰਤਾ ਨਾਲੁ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ॥
ਜਾ ਕੈ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੰਤਾ ਨਾਲੁ

ਰਾਗੁ ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ੨

ਤਿਨਿ ਕਰਤੈ ਇਕੁ ਚਲਤੁ ਡਿਖਾਲਿਆ ॥ ਅਸਥਿਰੁ ਚਲਦਾ ਆਇਆ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮੈ ਅੰਤਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਗਇਆ ਪਾਇਆ ॥ ਕਰਣੁ ਕਰਤ ਕਾਰਣ ਆਇਆ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮੈਨੈ ਅੰਤਰਿ ਗਿਧਿਆ ॥ ਤਉ ਚਰਨ ਚਲਾਂ ਮਾਰਗਿ ਪੰਥਿ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮੇਰੈ ਸੰਗਿ ਸਾ

ਆਪਿ ਪਿਰੰਮ ਅਲੂ ਤੇਰੇ ਜਨ ਨੈਨਿ ਮਾਲ ਗੁਰੂ ਕੈ ਜਬਦਿ ਵੀਚਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਕੁਝਿ ਕੋਸਦ ਬਲਿ ਜਾਵੈ
ਨਾਮ ਮੁਰੀਦਾ ॥ ੮ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥

ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੨ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਜਿਸੁ ਮੁਖਿ ਦੇਖਿ ਜੀਵਾ ਵਡ ਰੰਗਾ ॥ ਜਿਸੁ ਸੁਨਿ ਮੁਖਿ ਦੇਤਿ ਸੁਖ ਪੂਰੇ ਕੰਗਾ ॥ ਜਿਸੁ ਸੁਨਾ ਮੁਖਿ ਦੇਖਿ ਤਿਨਿ ਕੇਵਿ
ਪਰਾਪਤਿ ਨਾਮਾ ਬਿਨਾ ਜਨਮੁ ਬਿਰਥਾ ਜਾਏ ॥ ੧ ॥ ਤਿ ਸੁਖ ਸਾਝਾ ਹੀ ਜਿਸੁ ਮੁਖਿ ਧਨੁ ਮਾਸਿ ॥ ਸੋ ਵਡ
ਭਾਗੀ ਜਿ ਸੁਗੁਰ ਮਸ ਸਤ ਕਿਹਾ ਸੁਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸੁ ਸੁਨਾ ਮੁਖਿ ਦੇਤਿ ਸੁਖ ਕੁਟੰਬ ਈ ਸੈਨ ॥ ਜਿਸੁ ਸੁਨ
ਮੁਖਿ ਦੇਤਿ ਸੁਮਤਜ ਸੁਖੈਨ ॥ ਜਿਸੁ ਸੁਨਾ ਮੁਖਿ ਦੇਤਿ ਸੋਜੀ ਤਜੁ ਆਨਾ ਅਬਿਨਾਸੀ ਧਨੁ ਪਾਏ
ਆ ॥ ੨ ॥ ਜਿਸੁ ਸੁਨਾ ਮੁਖਿ ਦੇਤਿ ਸੋ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਾ ॥ ਜਿਸੁ ਸੁਨ ਮੁਖਿ ਦੇਤਿ ਸੁਸ ਸਭੁ ਜਿਗਤਾ ॥ ਜਿਸੁ ਸੁਨ
ਮੁਖਿ ਦੇਤਿ ਨਿਨ ਉਨਿ ਧਿਆਈ ॥ ਨਾਮਾ ਬਿਨ ਝੂਠਿ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥ ੩ ॥ ਜਿਸੁ ਸੁਨ ਮੁਖਿ ਦੇਤਿ ਸੋ ਵੇਪਰ
ਵਾ ॥ ਜਿਸੁ ਸੁਨ ਮੁਖਿ ਦੇਤਿ ਸੁਸ ਦਤੀ ਜਾਤਾ ॥ ਜਿਸੁ ਸੁਨ ਮੁਖਿ ਦੇਤਿ ਸੁਵੜ ਧਰਵਾਲਾ ਅਬਿਨਾ
ਨਾਮੁ ਖੁਗਵਟਾ ॥ ੪ ॥ ਜਿਸੁ ਸੁਨ ਮੁਖਿ ਦੇਤਿ ਸੁਸ ਰਿਧ ਚਲ ਆਜਾ ॥ ਜਿਸੁ ਸੁਨ ਮੁਖਿ ਦੇਤਿ ਸੁਤ ਖਤਿ ਨਿ
ਦਸਾ ॥ ਜਿਸੁ ਸੁਨ ਮੁਖਿ ਦੇਤਿ ਸੋ ਸਾਚ ਸਾਹੁ ॥ ਨਾਮ ਬੀਣਾ ਗੀਧ ਤੇ ਵੇ ਸਾਹੁ ॥ ਜਿਸੁ ਸੁਨ ਮੁਖਿ ਦੇਤਿ ਸੋ
ਸਭੁ ਮੰਜਾ ਤਾ ॥ ਜਿਸੁ ਸੁਨ ਮੁਖਿ ਦੇਤਿ ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਜਿਸੁ ਸੁਨ ਮੁਖਿ ਦੇਤਿ ਸਸ ਭਤੇ ਉਤਾ ॥ ਨਾਮ ਬਿ
ਨਾਸੁ ਮੰਜੀ ਮੁਚਾ ॥ ੬ ॥ ਜਿਸੁ ਸੁਨ ਮੁਖਿ ਦੇਤਿ ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਛਿਰਿ ਆਵਣ
ਜਾਣੁ ॥ ੭ ॥ ਤਿ ਨਿਨ ਮੁਖਾ ਇਆ ਜਿਸੁ ਭਤੀ ਕਿਪਾਲ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਭਜੇ ਗੋਪਾਲ ॥
ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤੇ ਤਤੁ ਗਿਆਨੀ ਆਇਆ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਕੋਟਿ ਬਿਘਨ ਕਰੀ ਨੇ ਅਵਤਰਹਿ ॥ ਕੋਟਿ ਬ੍ਰਹਮ ਭੰਭਾ ਕੇ ਧੁਨਿ ਸਾਜਹਿ ॥ ਕੋਟਿ ਸੇਵਹਿ ਸਭ ਜਗ ਸੁਨਿ ਜਾਨਹਿ
ਸਭੇ ਦੇਵ ਸੁਰਾਈ ॥ ਕੋਟਿ ਬ੍ਰਹਮ ਮੋਜਗ ਸੁਨਿ ਜਾਨਹਿ ਸਭੇ ਦੇਵ ਸੁਰਾਈ ॥ ੧ ॥ ਐਸੇ ਧਣੀ ਗੁਵਿੰਦੁ ਹਮਾਰਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ
ਨਿਨਸ ਸਬਦਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਟਿ ਮਾਇਆ ਜਾ ਕੈ ਸੇਵ ਕਾਇ ॥ ਕੋਟਿ ਜੀਆ ਜਾ ਕੀ ਸਿਮ ਜਾਇ ॥ ਕੋ
ਟਿ ਪਰਾਨ ਤੇਰੈ ਮੀਗੀ ॥ ਕੋਟਿ ਕੁਗਤ ਬਸਤ ਤਰਿ ਸੰਗੀ ॥ ਜਾ ਕੋਟਿ ਛਤ੍ਰ ਪਤਿ ਕਰਤ ਨਮਸ
ਕਾ ॥ ਕੋਟਿ ਇੰਦ੍ਰਾ ਚੇਤੈ ਦਸ ਆਸਾ ॥ ਕੋਟਿ ਬੈਕੁੰ ਠ ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਮਾਹਿ ॥ ਕੋਟਿ ਨ ਸਜ ਕੀ ਕੀ ਮ
ਤੇ ਨਾਹਿ ॥ ੨ ॥ ਕੋਟਿ ਪੁਰੀ ਅਤੇ ਜਾ ਕੋ ਨਾਦ ॥ ਕੋਟਿ ਅਖੇ ਚਾ ਬੇ ਤ ਬਿਸਮਾ ਦਾ ॥ ਕੋ ਟਿ ਸਸ
ਤੇ ਸਿਵ ਆਗਿ ਆ ਕਾਸਾ ॥ ਕੋਟਿ ਜੀ ਅ ਦੇ ਵੈ ਆਧਾਸ ॥ ੪ ॥ ਕੋਟਿ ਤੀਰਥ ਜਾ ਕੇ ਚਰਨ ਮਜਾਰ ॥
ਕੋਟਿ ਬਿਪ੍ਰ ਜਪ ਤਪ ਨਮ ਚਾਰ ॥ ਕੋਟਿ ਪੂਜਾ ਕੀ ਕਰਤੇ ਪੂਜਾ ॥ ਕੋਟਿ ਬੇ ਸਬ ਸਸ ਅਵ ਗੁਨ ਦੂਜਾ
॥ ਕੋਟਿ ਮਹਿ ਮਾ ਜਾ ਕੀ ਨਿਰ ਮਲ ਜੋਤਿ ॥ ਕੋਟਿ ਉਪ ਜਤ ਤਿ ਜਾ ਕੀ ਕਰਤ ਬ ਮੰ ਸ ॥ ਕੋਟਿ

ਪਰਵਾਉ ਉਪਾਤਿ ਨੀਮਖ ਮਾਸੀ ॥ ਕੋਟਿ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਗਣੇ ਨ ਜਾਸੀ ॥ ੬ ॥ ਕੋਟਿ ਗਿਰਾ ਅਨੀਕ ਖਟ ਬੇਦ ॥ ਕੋਟਿ ਪੁਰਾਣ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਅਰੁ ਭੇਦ ॥ ਕੋਟਿ ਮੁਖੀ ਕਥਹਿ ਤੁਝ ਨਾਮ ॥ ਕੋਟਿ ਅਨੰਤ ਸਰਬ ਪ੍ਰਭ ਧਾਮ ॥ ਕੋਟਿ ਅਨੰਤ ਪੂਜਹਿ ਤੁਝ ਪਾਇ ॥ ਕੋਟਿ ਅਨੰਤ ਤੁਝਹਿ ਧਿਆਇ ॥ ਕੋਟਿ ਅਨੰਤ ਤੁਝ ਕਰਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਕੋਟਿ ਅਨੰਤ ਤੇਰੇ ਪਰਗਾਸਿ ॥ ਕੋਟਿ ਅਨੰਤ ਤੁਝ ਕਰਹਿ ਨਮਸਕਾਰ ॥ ਕੋਟਿ ਅਨੰਤ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਆਕਾਰ ॥ ਕੋਟਿ ਅਨੰਤ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਕਰਹਿ ਨਿਤ ਸੇਵ ॥ ਕੋਟਿ ਅਨੰਤ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਲਹਹਿ ਨਿਤ ਭੇਵ ॥ ਕੋਟਿ ਅਨੰਤ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਜਪਹਿ ਨਿਤ ਨਾਮ ॥ ਕੋਟਿ ਅਨੰਤ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਕਰਹਿ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥ ਕੋਟਿ ਅਨੰਤ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਬਸਹਿ ਸਾਧ ਪਾਸਿ ॥ ਕੋਟਿ ਅਨੰਤ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਤੁਝਹਿ ਚਿਤਵਹਿ ਨਿਤ ਆਸ ॥ ਕੋਟਿ ਅਨੰਤ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਨਹੀ ਤੁਝ ਤੇ ਰਾਸ ॥ ਕੋਟਿ ਅਨੰਤ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਤੁਝ ਊਪਰਿ ਕਰਹਿ ਭਰਵਾਸ ॥ ਕੋਟਿ ਅਨੰਤ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਨਹੀ ਜਾਨਹਿ ਦੂਖ ॥ ਕੋਟਿ ਅਨੰਤ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਦਾ ਸੁਖ ॥ ਕੋਟਿ ਅਨੰਤ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਤੁਝ ਸੰਗਿ ਮਿਲੇ ॥ ਕੋਟਿ ਅਨੰਤ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਕਬਹੂ ਨ ਰਲੇ ॥ ਕੋਟਿ ਅਨੰਤ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਦਾ ਨਿਰਮਲ ॥ ਕੋਟਿ ਅਨੰਤ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਦਾ ਅਨਦ ॥ ਕੋਟਿ ਅਨੰਤ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਦਾ ਨਿਰਭਉ ॥ ਕੋਟਿ ਅਨੰਤ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਦਾ ਅਲੇਪ ॥ ਕੋਟਿ ਅਨੰਤ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਦਾ ਅਭਿਨਾਸ ॥ ਕੋਟਿ ਅਨੰਤ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਦਾ ਨਿਰਵੈਰ ॥ ਕੋਟਿ ਅਨੰਤ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਦਾ ਨਿਰਾਹਾਰ ॥ ਕੋਟਿ ਅਨੰਤ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਦਾ ਅਕਰਮ ॥ ਕੋਟਿ ਅਨੰਤ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਦਾ ਧਰਮ ॥ ਕੋਟਿ ਅਨੰਤ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਦਾ ਸੁਚਾਰ ॥ ਕੋਟਿ ਅਨੰਤ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਦਾ ਪਰਉਪਕਾਰ ॥ ਕੋਟਿ ਅਨੰਤ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਦਾ ਜਤੀ ॥ ਕੋਟਿ ਅਨੰਤ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਦਾ ਸਤੀ ॥ ਕੋਟਿ ਅਨੰਤ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਦਾ ਤਪੇ ॥ ਕੋਟਿ ਅਨੰਤ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਦਾ ਜਪੇ ॥ ਕੋਟਿ ਅਨੰਤ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਦਾ ਸੰਤੋਖੀ ॥ ਕੋਟਿ ਅਨੰਤ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਦਾ ਅਰੋਖੀ ॥ ਕੋਟਿ ਅਨੰਤ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਦਾ ਗਿਆਨੀ ॥ ਕੋਟਿ ਅਨੰਤ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਦਾ ਧਿਆਨੀ ॥ ਕੋਟਿ ਅਨੰਤ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਦਾ ਮਨ ਜੀਤੇ ॥ ਕੋਟਿ ਅਨੰਤ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਦਾ ਪੁਨੀਤ ॥ ਕੋਟਿ ਅਨੰਤ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ ਏਕ ॥ ਕੋਟਿ ਅਨੰਤ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਦਾ ਬਿਬੇਕ ॥ ਕੋਟਿ ਅਨੰਤ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਦਾ ਨਿਰਦੋਖ ॥ ਕੋਟਿ ਅਨੰਤ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਦਾ ਮੋਖ ॥ ਕੋਟਿ ਅਨੰਤ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲੇ ॥ ਕੋਟਿ ਅਨੰਤ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਦਾ ਅਕੇਲੇ ॥ ਕੋਟਿ ਅਨੰਤ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਦਾ ਅਭੀਤ ॥ ਕੋਟਿ ਅਨੰਤ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਦਾ ਜੀਤ ॥ ਕੋਟਿ ਅਨੰਤ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਦਾ ਅਜਾਚੀ ॥ ਕੋਟਿ ਅਨੰਤ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਦਾ ਅਯਾਚੀ ॥ ਕੋਟਿ ਅਨੰਤ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਦਾ ਅਮਾਨ ॥ ਕੋਟਿ ਅਨੰਤ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਦਾ ਅਮਾਨ ॥ ਕੋਟਿ ਅਨੰਤ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਦਾ ਅਡੋਲ ॥ ਕੋਟਿ ਅਨੰਤ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਦਾ ਅਤੋਲ ॥ ਕੋਟਿ ਅਨੰਤ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਦਾ ਅਗਾਹ ॥ ਕੋਟਿ ਅਨੰਤ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਦਾ ਅਥਾਹ ॥ ਕੋਟਿ ਅਨੰਤ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਦਾ ਅਪਾਰ ॥ ਕੋਟਿ ਅਨੰਤ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਦਾ ਅਗਮ ॥ ਕੋਟਿ ਅਨੰਤ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਦਾ ਅਜੋਨੀ ॥ ਕੋਟਿ ਅਨੰਤ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਦਾ ਅਮੋਨੀ ॥ ਕੋਟਿ ਅਨੰਤ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਦਾ ਅਭੇਦ ॥ ਕੋਟਿ ਅਨੰਤ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਦਾ ਅਛੇਦ ॥ ਕੋਟਿ ਅਨੰਤ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਦਾ ਅਕਾਲ ॥ ਕੋਟਿ ਅਨੰਤ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਦਾ ਅਕਾਲ ॥ ਕੋਟਿ ਅਨੰਤ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਦਾ ਅਰੂਪ ॥ ਕੋਟਿ ਅਨੰਤ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਦਾ ਅਰੂਪ ॥ ਕੋਟਿ ਅਨੰਤ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਦਾ ਅਕਰਮ ॥ ਕੋਟਿ ਅਨੰਤ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਦਾ ਅਭਰਮ ॥ ਕੋਟਿ ਅਨੰਤ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਦਾ ਅਲਖ ॥ ਕੋਟਿ ਅਨੰਤ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਦਾ ਅਭਖ ॥ ਕੋਟਿ ਅਨੰਤ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਦਾ ਅਨਾਮ ॥ ਕੋਟਿ ਅਨੰਤ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਦਾ ਅਕਾਮ ॥ ਕੋਟਿ ਅਨੰਤ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਦਾ ਅਜਾਤ ॥ ਕੋਟਿ ਅਨੰਤ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਦਾ ਅਜਾਤ ॥ ਕੋਟਿ ਅਨੰਤ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਦਾ ਅਮਿਤ ॥ ਕੋਟਿ ਅਨੰਤ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਦਾ ਅਮਿਤ ॥ ਕੋਟਿ ਅਨੰਤ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਦਾ ਅਤੋਲ ॥ ਕੋਟਿ ਅਨੰਤ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਦਾ ਅਤੋਲ ॥ ਕੋਟਿ ਅਨੰਤ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਦਾ ਅਗਾਧ ॥ ਕੋਟਿ ਅਨੰਤ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਦਾ ਅਗਾਧ ॥ ਕੋਟਿ ਅਨੰਤ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਦਾ ਅਪਾਰ ॥ ਕੋਟਿ ਅਨੰਤ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਦਾ ਅਪਾਰ ॥ ਕੋਟਿ ਅਨੰਤ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਦਾ ਅਗਮ ॥ ਕੋਟਿ ਅਨੰਤ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਦਾ ਅਗਮ ॥ ਕੋਟਿ ਅਨੰਤ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਦਾ ਅਜੋਨੀ ॥ ਕੋਟਿ ਅਨੰਤ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਦਾ ਅਜੋਨੀ ॥ ਕੋਟਿ ਅਨੰਤ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਦਾ ਅਭੇਦ ॥ ਕੋਟਿ ਅਨੰਤ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਦਾ ਅਭੇਦ ॥ ਕੋਟਿ ਅਨੰਤ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਦਾ ਅਛ

ਪਾਈ॥੪॥੮॥ ਕੋਰਉ॥ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਗੁਰਸੇਵਤੇ ਕੁਗਤਿ ਕਮਾਈ॥ ਤਬ ਇਹ ਆਨ ਸਾਦ ਦੇ ਗੋਪਾਈ॥
ਇਹ ਸੁਖ ਦੇਹੀ ਕਉ ਸਿਮਰਿ ਦੇਵ॥ ਸੋ ਦੇਵੀ ਕੁਜਸੁ ਹਰਿ ਕੀਸੇਵ॥੧॥ ਭਜ ਹਰਿ ਚਰਨ ਬਿੰਦ ਕਮੁ ਭਾਈ॥ ਸਭ ਤਜਿ ਕਰਮ ਧਰਮ ਆਸ ਜਾਈ॥
ਅਨ ਜਾਨ ਅਕ ਏਗੀ ਬਾਨੀ॥ ਰਾਜ ਉ॥ ਜਬ ਬਾਲ ਗੁਨ ਰੋਗੁ ਨ ਦੀਆ॥ ਤਬ ਬਾਲ ਗੁ ਕਾ ਕੀਆ॥
ਜੀਨ ਕੀਕਾ ਇਆ॥ ਜਬ ਬਾਲ ਗੁ ਬਿਕ ਭਈ ਨੀ ਬਨੀ॥ ਭ ਜਿ ਲੇ ਪਿ ਮ ਨਾ ਗਿ ਮ ਪ ਨੀ॥ ਨ ਅ ਤ
ਭ ਜਿ ਲੇ ਨਾ ਮ ਕ ਬ ਭ ਈ॥ ਆ ਵੈ ਤੁ ਨ ਭ ਜਿ ਆ ਸਾ ਈ॥ ਜੋ ਕਿ ਛੁ ਕ ਰ ਹੈ ਸੋ ਈ ਅ ਬ ਸ ਗੁ ਇ ਦਿ
ਪ ਛ ਤ ਪ ਵ ਪ ਗੁ॥ ਨ ਸੋ ਸੇ ਵ ਕੁ ਜੋ ਲ ਆ ਇ ਸੋ ਵ॥ ਤਿ ਨ ਹੀ ਪ ਇ ਨਿ ਮ ਨ ਦੇ ਵ॥ ਗੁ ਮੀ ਪ
ਲਿ ਤ ਕੋ ਖੁ ਖੋ ਕ ਪ ਹ॥ ਬ ਹੁ ਮਿ ਨ ਆ ਵੈ ਜ ਨੀ ਬ ਹ ਟ॥ ੪॥ ਇ ਹੀ ਤੇ ਰ ਮ ਆ ਉ ਸ ਗੁ ਇ ਹ ਤੇ ਮੀ ਬ ਹ ਗ ਪ ਧ
ਕੀ ਤ ਰਿ ਤੁ ਦੇ ਖੁ ਚੀ ਚ ਮੀ॥ ਕ ਰ ਤ ਕ ਬ ਹੀ ਗੁ ਜੀ॥ ਤਿ ਕੋ ਜ ਮੀ॥ ਬ ਹ ਚੋ ਯਿ ਕ ਪ ਰਿ ਖੁ ਕ ਨਿ ਮੁ ਕ ਮੀ॥ ੪॥
ਧ॥ ੧॥ ੯॥ ਕੋਰਉ॥ ਜਿ ਵ ਕੀ ਪੁ ਗੀ ਬ ਸੋ ਬ ਤੁ ਪਿ ਧ ਸ ਗੁ॥ ਤ ਰ ਤ ਮੀ ਮ ਲਿ ਕੋ ਕ ਰ ਗੁ ਜ ਚ ਗੁ॥ ਬ ਹ
ਤ ਉ ਤ ਕੀ ਜੋ ਈ ਪ ਗੇ॥ ਕ ਉ ਨੁ ਕ ਰ ਮ ਮੋ ਰ ਕ ਰਿ ਕ ਮਿ ਮੋ ਰੇ॥ ੧॥ ਨਿ ਜ ਪ ਦ ਦੀ ਪ ਰਿ ਲੋ ਗੀ ਪ ਅ ਗੁ॥ ਜ ਨ ਮ ਮ ਮੁ ਮੋ ਰ ਭ ਮ ਗਿ ਆ ਗੁ॥ ੧॥ ਰ ਹ ਉ॥ ਮੁ ਖ ਿ ਦ ਮੋ ਚੀ ਧਿ ਆ ਬੀ ਧੁ॥ ਰ ਵਿ ਉ ਪ ਿ ਗ
ਰ ਿ ਖ ਿ ਆ ਚੰ ਦ੍ਰ॥ ਪ ਛ ਮ ਦ ਮੈ ਸੂ ਰ ਜੁ ਤ ਪੈ॥ ਮੋ ਰ ਡ ਿ ਸ ਰ ਉ ਪ ਰਿ ਬੋ ਲੈ॥ ਨ ਾ ਪ ਸ ਚ ਮ ਦ ਧੁ
ਰੇ ਕੀ ਸਿ ਲ ਓ ਟ੍ਰ॥ ਤਿ ਹ ਜ ਸਿ ਅ ਉ ਪ ਾ ਗਿ ਖਿ ਟ੍ਰ ਕੀ ਅ ਉ ਗ॥ ਖਿ ਟ੍ਰ ਕੀ ਉ ਪ ਰਿ ਦ ਸ ਵ ਦ ਮ ਾ ਗ॥
ਪ ਿ ਕ ਬੀ ਰ ਤ ਣ ਅ ਤੁ ਨ ਪ ਗੁ॥ ੨॥ ੧੦॥ ਕੋਰਉ॥ ਸੋ ਮੁ ਖੀ ਜੋ ਮ ਨ ਸਿ ਉ ਲ ਗੈ॥ ਗੁ ਰ ਉ ਪ ਦੇ
ਸਿ ਕ ਲ ਸਿ ਉ ਜੁ ਗੈ॥ ਕ ਲ ਪ ਖ ਮ ਹ ਦੇ ਮ ਨੁ॥ ਤਿ ਸੁ ਮ ਖ ਾ ਕ ਉ ਸ ਦ ਸ ਲ ਭ ਾ ਗੁ॥ ਪੋ ਹ ਜੁ ਰਿ ਕ
ਤ ਦੁ ਰ ਿ ਬ ਤ ਾ ਵ ਗੁ॥ ਦੁ ਦ ਰ ਬ ਧ ਹ ਸੁ ਦ ਰ ਪ ਵ ਗੁ॥ ੧॥ ਰ ਹ ਉ॥ ਕ ਾ ਜੀ ਸੰ ਨ੍ਹ ਕ ਾ ਇ ਆ ਬੀ ਚੋ ਰੇ॥
ਕ ਾ ਇ ਆ ਖੀ ਅ ਗ ਨਿ ਬ੍ਰ ਹ ਮੁ ਪ ਜ ਰੇ॥ ਸੁ ਪ ਨੈ ਬਿੰ ਦੁ ਨ ਦੇ ਈ ਝ ਰ ਨਾ॥ ਤਿ ਸੁ ਕ ਜੀ ਉ ਜ ਾ ਗ ਮ ਾ
ਨ॥ ੨॥ ਸਿ ਸੁ ਹ ਤ ਾ ਨੁ ਜੁ ਦ ਾ ਇ ਸ ਰ ਤੈ॥ ਬ ਾ ਹ ਰਿ ਜ ਾ ਤ ਾ ਕੀ ਤ ਰਿ ਐ ਸੈ॥ ਗ ਰ ਭ ਾ ਮ ਹ ਿ ਲ ਾ ਸ ਾ
ਰ ਹ ਸੁ ਤ ਾ ਸੁ ਨੁ ਜੁ ਦ ਾ ਇ ਸ ਰ ਤੈ॥ ਬ ਾ ਹ ਰਿ ਜ ਾ ਤ ਾ ਕੀ ਤ ਰਿ ਐ ਸੈ॥ ਗ ਰ ਭ ਾ ਮ ਹ ਿ ਲ ਾ ਸ ਾ
ਰ ਹ ਸੁ ਤ ਾ ਸੁ ਨੁ ਜੁ ਦ ਾ ਇ ਸ ਰ ਤੈ॥ ਬ ਾ ਹ ਰਿ ਜ ਾ ਤ ਾ ਕੀ ਤ ਰਿ ਐ ਸੈ॥ ਗ ਰ ਭ ਾ ਮ ਹ ਿ ਲ ਾ ਸ ਾ
ਰ ਹ ਸੁ ਤ ਾ ਸੁ ਨੁ ਜੁ ਦ ਾ ਇ ਸ ਰ ਤੈ॥ ਬ ਾ ਹ ਰਿ ਜ ਾ ਤ ਾ ਕੀ ਤ ਰਿ ਐ ਸੈ॥ ਗ ਰ ਭ ਾ ਮ ਹ ਿ ਲ ਾ ਸ ਾ
ਰ ਹ ਸੁ ਤ ਾ ਸੁ ਨੁ ਜੁ ਦ ਾ ਇ ਸ ਰ ਤੈ॥ ਬ ਾ ਹ ਰਿ ਜ ਾ ਤ ਾ ਕੀ ਤ ਰਿ ਐ ਸੈ॥ ਗ ਰ ਭ ਾ ਮ ਹ ਿ ਲ ਾ ਸ ਾ
ਰ ਹ ਸੁ ਤ ਾ ਸੁ ਨੁ ਜੁ ਦ ਾ ਇ ਸ ਰ ਤੈ॥ ਬ ਾ ਹ ਰਿ ਜ ਾ ਤ ਾ ਕੀ ਤ ਰਿ ਐ ਸੈ॥ ਗ ਰ ਭ ਾ ਮ ਹ ਿ ਲ ਾ ਸ ਾ
ਰ ਹ ਸੁ ਤ ਾ ਸੁ ਨੁ ਜੁ ਦ ਾ ਇ ਸ ਰ ਤੈ॥ ਬ ਾ ਹ ਰਿ ਜ ਾ ਤ ਾ ਕੀ ਤ ਰਿ ਐ ਸੈ॥ ਗ ਰ ਭ ਾ ਮ ਹ ਿ ਲ ਾ ਸ ਾ
ਰ ਹ ਸੁ ਤ ਾ ਸੁ ਨੁ ਜੁ ਦ ਾ ਇ ਸ ਰ ਤੈ॥ ਬ ਾ ਹ ਰਿ ਜ ਾ ਤ ਾ ਕੀ ਤ ਰਿ ਐ ਸੈ॥ ਗ ਰ ਭ ਾ ਮ ਹ ਿ ਲ ਾ ਸ ਾ
ਰ ਹ ਸੁ ਤ ਾ ਸੁ ਨੁ ਜੁ ਦ ਾ ਇ ਸ ਰ ਤੈ॥ ਬ ਾ ਹ ਰਿ ਜ ਾ ਤ ਾ ਕੀ ਤ ਰਿ ਐ ਸੈ॥ ਗ ਰ ਭ ਾ ਮ ਹ ਿ ਲ ਾ ਸ ਾ

ਕਬੀਰ ॥ ਅਵਰਨ ਬਰਨ ਕਾ ਗਊ ਕਰਤ ਹੈ ਹਮਾਰੈ ਬਰਨ ਕਾ ਨਾਹਿ ॥ ਚਉਰਾਸੀਹ ਕਾ ਪੈਡਾ ਪਰਤ ਹੈ ਮੁਖ ਦੇਖੈ ਪਤੀਆਹਿ ॥ ੧ ॥ ਕਬੀਰ ॥ ਅਵਰਨ ਬਰਨ ਕਾ ਗਊ ਏਕ ਪਰਤ ਹੈ ਚਾਰਿ ਬਰਨ ਕੋ ਦੂਧ ॥ ਤਾ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਨਾ ਮਿਟੈ ਪੂਛੈ ਸਗਲ ਜਗਤ ॥ ੨ ॥ ਕਬੀਰ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੀਨਿ ਨ ਪਾਈਅਹਿ ਤਾ ਕਉ ਪਾਵ ਨ ਦੇਹੁ ॥ ਆਪਨ ਪੰਥੁ ਸਵਾਰਿ ਲੈ ਮੁਖ ਕੀ ਲਾਲੀ ਖੇਹੁ ॥ ੩ ॥ ਕਬੀਰ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੀਨਿ ਨ ਪਾਈਅਹਿ ਤਾ ਕਉ ਪਾਵ ਨ ਦੇਹੁ ॥ ਆਪਨ ਪੰਥੁ ਸਵਾਰਿ ਲੈ ਮੁਖ ਕੀ ਲਾਲੀ ਖੇਹੁ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੮ ॥ ੧੬ ॥ ੨੪ ॥

ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ ਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀ ਕੀ ਘਰੁ ੧

ਜੈਤਿਹ ਬਕਉ ਸਤ ਖੰਡ ਜਾਮੈ ਨਉ ਖੰਡ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਸਗਲ ਸਮਾਨੀ ॥ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ਸਰਬ ਸੰਸਾਰਾ ਰਹਤ ਰਾਮ ਨਿਰਬਾਨੀ ॥ ੧ ॥ ਰਮੀਐ ਜਿਹ ਵਾਰਿ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸੁਰਗਿ ਰਮੀ ਰਮੀ ਬੈਕੁੰਠਿ ਰਮੀਐ ਰਮੀ ਰਹਿਓ ਤਿਹ ਠਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਿਰਤਕ ਕਉ ਜੀਵਾਵਨ ਆਇਆ ਨਿਰਬਾਣ ਦੁਇ ਕਰਮ ਕਰਾਏ ॥ ਨਾਮੇ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ਕਉ ਪਾਇਆ ਜਾ ਕੀ ਭਗਤਿ ਜਗਤ ਸਭ ਤਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ਭੈਰਉ ॥ ਪਰਥਮ ਪਰਦਾ ਪਰਮ ਗੁਰੂ ਕਾ ਤਉ ਪੀਛੈ ਕਰਤਾਰ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਜਿਨ ਕਾਰਜ ਦੀਆ ਸੋ ਤਿਨ ਕੀਆ ਸਾਰ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਚੀਤਿ ਜੈਸੀ ਜੈਸੀ ਕਰਨੀ ਤਿਨ ਤੈਸੋ ਫਲੁ ਦੀਆ ॥ ਕਰਤੇ ਕੀ ਗਤਿ ਕਰਤਾ ਜਾਨੈ ਜਿਨ ਕੀਆ ਸੋ ਤਿਨ ਲੀਆ ॥ ੨ ॥ ਪ੍ਰਣਵੈ ਨਾਮਦੇਉ ਤਿਲੋਚਨ ਸਾਧਹ ਕੀ ਸਾਖਾ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਹਮਰੀ ਆਸਾ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਓ ਸੁਜਾਖਾ ॥ ੩ ॥ ੨ ॥ ਭੈਰਉ ॥ ਦੁਧੁ ਕਟੋਰੈ ਗਡ ਪੀਐ ਪਾਨੀ ॥ ਕਪਲ ਗਾਇ ਨਾਮੈ ਦੁਹਿ ਆਨੀ ॥ ੧ ॥ ਦੂਧੁ ਪੀਓ ਗੋ ਬੈ ਦੇ ਨਾਇ ॥ ਦੂਧੁ ਪੀਓ ਮੇਰੋ ਮਨੁ ਪਤੀਆਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋਇਨ ਕਟੋਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਰੀ ॥ ਲੈ ਨਾਮੈ ਹਰਿ ਆਗੈ ਧਰੀ ॥ ੨ ॥ ਏਕੁ ਭਗਤੁ ਮੇਰੋ ਹਿਤੁ ਦੇਖਿ ॥ ਨਾਮੇ ਦੇਖਿ ਨਰਾਇਨੁ ਪੇਖਿ ॥ ੩ ॥ ਦੂਧੁ ਪੀਆ ਇਕੁ ਭਗਤੁ ਪਤੀਆ ॥ ਨਾਮੇ ਹਰਿ ਪਰਗਟ ਹੋਆ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥

ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ ਬਾਣੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ਘਰੁ ੧ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਅਸਟਪਦੀਆ ॥

ਅਗਮ ਦੁਗਮ ਗਿਰਿ ਭਏ ਅਪਾਰਾ ॥ ਜਹ ਜਲ ਜੋਨਿ ਤਹਾ ਤੂ ਤਾਰਾ ॥ ਬਿਖਮ ਚੋਟ ਮੁਨਿ ਸਿਖ ਪਗੁ ਧਰਨਾ ॥ ਤਹਾ ਤੁਹਾਰਾ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਨਾ ॥ ੧ ॥ ਜਪਉ ਜਿਹਬ ਇਕ ਸਾਰਗਪਾਨੀ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਜਾਵੈ ਹਾਨੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਤਪ ਤੇਜ ਕਾਲ ਭਉ ਜਾਰਾ ॥ ਤਹ ਤੂ ਸੀਤਲ ਨਾਮੁ ਤੁਹਾਰਾ ॥ ਜਹ ਤਰਵਰ ਤਹ ਛਾਹ ਨ ਮਾਇਆ ॥ ਤਹ ਤੂ ਸੰਤਹਿ ਦੀਨ ਜੁਡਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਜਹ ਸਸਿ ਨਾਹਿ ਸੂਰ ਪੁਨਿ ਨਾਹੀ ॥ ਤਹ ਤੂ ਬਸਹਿ ਸਗਲ ਸਸਿ ਮਾਹੀ ॥ ਜਹ ਸਾਸ ਨਾਹਿ ਨਿਹਾਸ ਨ ਤਹਵਾ ॥ ਤਹ ਤੂ ਅਪਨੋ ਨਾਮੁ ਆਪਵਾ ॥ ੩ ॥ ਜਹ ਸਤ ਰੂਪ ਤੇਰਾ ਸਭ ਕੋਈ ॥ ਤਹ ਤੂ ਗਰਬ ਗਹੈ ਜਨ ਹੋਈ ॥ ਜਹ ਹਮ ਤੁਹ ਇਹ ਭਰਮ ਨ ਹੋਤਾ ॥ ਤਹ ਨਿਰਮਲ ਨਿਜ ਆਤਮ ਗੋਤਾ ॥ ੪ ॥ ਜਹ ਬਸਤ੍ਰ ਤਹ ਕਾਇਆ ਨ ਕਾਚੀ ॥ ਤਹ ਤੂ ਸਾਚ ਰਾਚ ਸਭ ਸਾਚੀ ॥ ਜਹ ਜਨ ਤਹ ਤੇਰੀ ਸੇਵਕਾਈ ॥ ਤਹ ਤੂ ਅਬਿਚਲ ਨੇਵ ਟਿਕਾਈ ॥ ੫ ॥ ਜਹ ਨਿਰਮਲ ਤਹ ਤੂ ਨਿਰਵਾਣੀ ॥ ਤਹ ਤੂ ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਨ ਜਾਨੀ ॥ ਜਹ ਕਥਨੀ ਤਹ ਕਰਨੀ ਨਾਹੀ ॥ ਤਹ ਤੂ ਸਕਲ ਰਹਿਓ ਸਭ ਮਾਹੀ ॥ ੬ ॥ ਜਹ ਗੁਰ ਸਿਖ ਤਹ ਤੂ ਨਿਜ ਸੋਭਾ ॥ ਤਹ ਤੂ ਅਬਿਗਤ ਨਾਹਿ ਨ ਲੋਭਾ ॥ ਜਹ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਪ੍ਰਭ ਸੋਈ ॥ ਤਹ ਤੂ ਅਵਰ ਨ ਦੀਸਹਿ ਕੋਈ ॥ ੭ ॥ ਜਹ ਜਹ ਜਾਉ ਤਹਾ ਤੇਰੀ ਸੇਵ ॥ ਤੂ ਸਮਰਥ ਅਪਰ ਅਭੇਵ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਮਨ ਮਾਨਾ ਏਹ ॥ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਪਾਏ ਜਨ ਤੇਹ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥

ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ ਬਾਣੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ਘਰੁ ੨

ਅਸਟਪਦੀਆ ॥

ਅਗਮ ਦੁਗਮ ਅਗਹਿ ਚਿ ਰੂਪਾ ॥ ਜਾ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਕੇ ਰੂਪ ਅਨੂਪਾ ॥ ਬਿਜੁਲੀ ਚਮਕੈ ਹੋਇ ਅਨੰਦਾ ॥ ਜਿਹ ਪਉੜੇ ਪ੍ਰਭ ਬਾਲ ਗੋਬਿੰਦਾ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਭਗਤ ਵਛਲੁ ਤੇਰਾ ॥ ਜਹ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਉਠੈ ਘਨਘੋਰਾ ॥ ਤਹ ਤੇਰਾ ਜਨ ਕਰੈ ਬਿਸ੍ਰਾਮਾ ॥ ਜਹ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਏਕ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਏਕੋ ਏਕੁ ਏਕ ਭਗਵੰਤਾ ॥ ਘਟ ਘਟ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਬਿਸ੍ਵੰਭਰ ਸੋਈ ॥ ਏਕੋ ਏਕੁ ਨ ਦੇਖਿ ਕਬੀਰਾ ॥ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਰਘੁਨਾਥ ਸਰੀਰਾ ॥ ੧ ॥ ਅਬਰਨ ਬਰਨ ਅਗਹ ਗਹ ਗਹਨਾ ॥ ਜਾਤ ਨ ਜਨੀਐ ਤਾ ਕੋ ਕਰਮ ਨ ਕਰਨਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਬਰਨ ਬਰਨ ਕਾ ਸਭੁ ਕੋ ਹੋਈ ॥ ਜਾਨੈ ਬੂਝੈ ਬਿਰਲਾ ਕੋਈ ॥ ਜਾ ਕਉ ਜਨਮੁ ਨ ਮਰਣੁ ਨ ਆਵਨ ਜਾਨਾ ॥ ਤਾ ਕਉ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਤਾਨਾ ਬਾਨਾ

ਗਰਿਵਾਦਰਸਨੁਗਇਆ॥ ੪॥੨॥ ਭੈਰਉ॥ ਮੈਬਉਗੀਮੋਰਸਾਮੁਤਤਨੁ॥ਗਾਢੈਗਹਚਿਤਕਉਨ

ਹੁਸਿਗਾਹੁ॥੧॥ਭਲੋਨਿਦਚਉਕਲੋਨਿਦਚਉਲੋਹਾਦਚਉਲੋਗੁ॥ਤਨੁਮਨੁਸਭੁਮਿਧਿਅੰਜੋਗੁ॥ਗਰਬ

॥ਬਾਦਾਦਿਬੇਦਚਕਰਮਉਨਕੀਜੈ॥ਰਸਨਰਸਾਸਾਇਨੁਪੀਜੈ॥ ੨॥ਅਬਜੀਅਜਨਿਮੈਅੰ

ਬਨਿਆਈ॥ਮੈਅਲਉਗੁਪਾਲਸੀਸਨੁਬਜਾਈ॥ ੩॥ਉਸਤਤਿਨਿੰਦਾਕਲੇਸਨੁਕੈਸੀ॥ਨਮੋਵਿ

ਗੁਰੂਦਜਾਂਦੀ॥ ੪॥ ੪॥ ਭੈਰਉ॥ ਕਬਚਲੈਪ੍ਰੀਰਿਘੰਡਾਘੀਉਨਡੈਵੈ॥ਕਬਚਲੈਕੁਲੁਲੋਦੇ

ਨੈਵੈ॥ ੧॥ਜਿਉਛਾਲੁਮਾਰੈਤਿਉਤੁਰਗੀਐਭਾਈ॥ਗਰਿਵਿਮਰਿਕਿਛਥਨਨਾਈ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥

॥ਕਬਚਲੈਤੁਰੰਗਮਨਚਵੈ॥ਕਬਚਲੈਪਖਨਪਖੇਰੀਉਨਪਵੈ॥ ੨॥ਕਬਚਲੈਖਟੁਖੇਚਰੀਚਲੈ

ਵੈ॥ਕਬਚਲੈਮੁਖੈਆਤੁਨਮਾਵੈ॥ ੩॥ਭਨਤਿਨਾਮਦੇਉਇਕੁਨਮੁਨਿਸਤਾਰੇ॥ਜਿਹਗਮੁਲੈਪੈਹ

ਹਾਪੀਉਤੋਰੇ॥ ੪॥ ੫॥ ਭੈਰਉ॥ ਹਸਤਖੇਲਤਤੇਮੈਦੇਹੁਲੈਆਇਆ॥ਭਗਤਿਕਰਨਨਪਠ

ਕਵਿਉਠਾਇਆ॥ ੧॥ਜੀਅਨਦੀਜਾਤਿਮੋਮੈਜਾਦਿਮਗਾਇਆ॥ਛੀਪੇਕੇਜਨਮੀਅਕਾਰਨਿ

ਆਇਆ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ਖੇਕਮਾਲੀਚਲਿਓਖਸਿਆਈ॥ਦੇਹੁਲੈਪੈਛੈਬੈਠਜਾਇ॥ ੨॥ਜੈਉਜਿਉਜਿਉ

ਮਾਰਿਗੁਣਉਚਰੈ॥ਭਗਤਜਨਾਕਉਦੇਹੁਫਿਰੈ॥ ੩॥ ੬॥ ਭੈਰਉ॥ ਘਰੁ ੨ ਜੈਸੀਬ੍ਰਹਮਪੁਰੀ

ਪ੍ਰੀਤਿਅਨਜ॥॥ਦੇਖਾਦੇਹਜਲਬੈਸਤੀਕਾਜ॥ਜੈਸੀਮੁਦ੍ਰਕਉਦੇਬਧਰਾਇਣਾ॥ਐਸੀਨੇਮੁਪ੍ਰੀ

ਤਿਨਰਾਇਣਾ॥ ੧॥ਨਮੋਪ੍ਰੀਤਿਨਰਾਇਣਲਾਗੀ॥॥ਸਹਜਜੋਸੁਕਾਇਕੁਇਬੋਗੀ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥

॥ਜੈਸੀਪਰਪੁਰਖਪ੍ਰੀਤਨਸੋ॥ਭੰਤੀਨਕੁਯਨਕਾਹਿਤਕਰੀ॥ਕਾਮੀਪੁਰਖੁਕਾਮਨੀਧਿਆਵੈ॥

ਐਸੀਨਮੋਪ੍ਰੀਤਿਮੁਰਾਰੀ॥ ੨॥ਸਾਈਪ੍ਰੀਤਿਜੋਅਘੋਵਏ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਦੁਬਿਧਾਜਏ

॥ਕਬਚੁਮਤੁਦੂਸਿਗਿਆਸਮਾਈ॥ਨਮੋਚਿਤੁਲਾਇਆਸਚਿਨਾਈ॥ ੩॥ਜੈਸੀਪ੍ਰੀਤਿਬਾ

ਰਿਕਅਗੁਮਤ॥ਐਸਾਹਰਿਸੇਤੀਮਨੁਰਾਤ॥ਪ੍ਰਣਵੈਨਾਮਦੇਉਇਹਗੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਗੋਬਿੰਦੁਚੇਤੈ

ਮਾਐਚੀਤਿ॥ ੪॥ ੧॥ ੭॥ ਭੈਰਉ॥ ਘਰਕੀਨਾਰਿਤਿਆਗੈਅੰਧਾ॥ਪਰਨਰੀਸਿਊਘਰ

ਧੰਧਾ॥ਜੋਜੋਸੀਐਬਲੁਦੇਖਿਸੁਆਬਿਗਸਦਾ॥ਅੰਤਕੀਬਾਰਸੁਆਛਪਟਦਾ॥ ੧॥ਪਾਪੀ

ਕਥਹੁਅਗਨੇਮਾਹਿ॥ਜਨਮਤਰਜੋਮਿਟੈਵਖਨਾਹਿ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕੀਭਗਤਿਨਦੇਖੈਜਾਲੁ

॥ਮਾਰਗੁਛੋਡਿਅਮਗਹਿਧਾਇ॥ਮੁਖਹਰਕੁਝਾਅਵੈਜਾਇ॥ ੨॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸਿਦਿਬਿਖੁਪਾ

ਇ॥ ੨॥ ਜਿਉਛੁਬੇਸੂਕੈਪਰੈਅਘਨਾ॥ਕਾਪਰੁਪਹਿਰਿਕਰਹਿਮੰਜੀਗਾਸਾ॥ਪੂਰੇਤਾਲੀਲੇਜੋਸਾ

ਵਦੇਮਗਜੋਗਾਅਕਾਪੇ ਛਸ॥ ੨॥ਜਾਕੇਅਸਤਕਿਲਿਖਿਓਕਰਮਾ॥ਜੋਤਿਜਿਪਰਿਓਬ੍ਰਹਮੀ

ਸਨਾ॥ਕਹਤਨਾਮਦੇਉਇਹੁਬੀਚਾਰੁ॥ਇਨਬਿਧਿਸੰਤਤਰਹਿਉਤਰਪਾਰੁ॥ ੩॥ ੨॥ ੮॥

ਉਨਆਹਮਿਕਰਤਾਰੈ॥ ੧੨॥ਸਾਤਘਰੀਜਬਬੀਤੀਸੁਣੀਆਜਹੁਆਇਓਵੈਤ

ਭੈਰਉ॥ ਸੰਤਾਮਾਰਕਾਜਾਇਪੁਕਰੋਪੈਨਹੀਤਮਹੀਪਚਿਤਧਰੇ॥ਸਾਮਾਕੋਕਰਤਾਲਬਜਾਵੈ

ਰਹੀਆ॥ਸੰਤੋਵਿਗਸੈ॥ ੧॥ ਰਾਮਨਾਮਾਜਪਿਬੋਕਰੇ॥ਹਿਰਦੈਹਰਿਕਰਤਾਲਬਜਾਵੈ

॥ਬਹੁਧਾਬਸਿਕੀਨੀਸਭਗਾਮਜੋਇਨਤੀਕਹੈਪਟਰਾਨੀ॥ਪੂਤੁਪ੍ਰੀਜਦੁਕਰਿਆਸੁਨੀਮੋਹਿਤਿ

ਤੁਮਅਉਰੈਨਾਨੀ॥ ੨॥ ਦੁਸਟ ਸਭਾਮਾਝਿਅੰਤਰਿਉ ਪਾਇਆਕਰਸਤਅਉਧਾਪਨੇਗੇ॥ਗਿਰਿਤ

ਜਾਜਨੁਆਣਾਤੈਨਾਖਿਚਰਾਜਾਗਮਆਇਮਹੋਢੇਗੀ॥ ੩॥ ਕਾਢਿਖੜਗੁਕਰੈਕੀਪਿਓਮੰ

ਤੋਬਤਾਉਜੁਤੁਹਿਮੰਤੋ॥ਪੀਤਪੀਤਾਬਗਰਿਤਭਣਣਧਣੀਥੰਨੁਮਾਰਿਜਿਗਿਦੇਖੀ॥ ੪॥ਹਸਨਖ

ਦੁਸਨੀਨਖਜਬਿਦਾਰਿਓਸੁਹਿਨਕਰੀਏਸਨਬਾ॥ਕਹਿਨਾਮਦੇਉਮਜਾਰਪਿਓਆਵਤਿਮ

ਸੁਅਭੈਪਦੁਲਹਤਾ॥ ੫॥ ੩॥ ੯॥ ਭੈਰਉ॥ ਆਉਕਬੀਦਚਕੋਕਸਾਵਾ॥ਕਰਿਅਬਦਲੀਤੇਭਸ

ਵਾ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਿਅਕਾਸਕੁਲਬਜਸਿਰਿਕੀਨੀਕਉਸੈਸਮਥਤਪਜਾਲਾ॥ਚਮਕੈਸਕਮੰ

ਦਲਤੇਗਾਇਜਬਿਧਿਬਨੇਗੁਪਾਲਾ॥ ੧॥ਛਪਨਕੋਟਿਕੇਪਲਤੇਗਜੋਲਹਸਹਜਾਇਜਾਗਾ॥ਭਰ

ਅਲਹਮੁਗਰਤੇਰਾਸਹਨਕਸਭਸੀਸਗਾਦਾ॥ਦੇਹੀਅਹਜਜਿਦਿਮਨੁਮਉਲਾਸਜਨਿਦਾ

ਜਨੁਜਾਗੈ॥ ੨॥ਬੀਬੀਕੁਲਾਜਿਉਕਾਇਨੁਤੇਰਾਨਿੰਮ੍ਰਕਸਅਕੈ॥ ੩॥ਭਗਤਿਕਰਤਮੋਰਤਾਲ

ਛਿਨਏਕਿਹਾਪਿਕਰਉਪ੍ਰਕਾਰਾ॥ਨਮੋਕਸੁਆਮੀਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਫਿਰੇਸਗਾਭਏਦੇਸਦਾ॥

॥ ੪॥ ੪॥ ੧੦॥

ਭੈਰਉ ਘਰੁ ੩ ਸ਼ਬਤਿਗੁਰਮੁਖਜਾਨਿ

ਸੁਲਤਾਨੁਪੂਛੈਸੁਨੁਪੜੀਆ॥ਨਾਮਦੇਉਤੁਮਾਹਿਕਵਨਬਡਾਈ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥

ਦੇਖਉਤਾਮਾਤੁਮਾਸਮਾ॥ ੧॥ਨਮਾਬੁਲਤਨੋਵੀਧਿਆ॥ਦੇਖਉਤੇਰਾਬੀਠੁਲਾ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥

ਬਿਸੀਆਖਿਰਾਉਦੇਹਜੀਵਾਇ॥ਨਤਰੁਗਰਦਨਿਮਾਰਉਠਾਇ॥ ੨॥ਬਾਦਿਸਾਹੋਐਸੀਕਿਉ

ਬਿਸੀਆਖਿਰਾਉਕੀਆਸਜੀਵੈਕੋਇ॥ ੩॥ਐਸੀਸੁਣੀਆਕਛੁਨਹੋਇ॥ਕਥਿਤੈਸਮੁਹੋਇਓਸੋਇ

॥ ੪॥ਬਾਦਿਦਿਸਾਰੁਚਵਹਿਅੰਧਕਾਰਿ॥ਗਜਜਸਤੀਦੀਨੰਚਮਕਾਰਿ॥ ੫॥ਗੁਦਨੁਕਰੇਨਮੋਕੀਆਇ

ਛਿੜਿਨਮਕੀਨਕੁਜਾਹਿਖੁਦਾਇ॥ ੬॥ਨਪਉਤੇਰਾਪੂਰਨਤੁਮੇਰੀਮਾਇ॥ਪਿਰੁਪਵੈਤਉਸੁ

ਧਨਨਾਇ॥ ੭॥ਕਹੈਨਾਮਦੇਉਨਿਹਚਉਕੀਜੈ॥ਤਨੁਮਨੁਤੇਰਾਤੁਮਹਿਪਤੀਜੈ॥ ੮॥ ੧॥

ਸਭਾਮਾਝਿ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਨਿਪਿੰਦੁਮੋਲਮਾਲੁਲਹਾ॥ਆਜਾਮੁਲੁਹੋਆਸਾਹਾ॥ ੨॥ਬਾਦਿਜਾਹਬੇਨਤੀਸੁਨੇਹੁ॥ਨਮੋਸਾਰਭਿਸੰ

ਜਾਲੇਹੁ॥ ੧॥ਆਬੁਖਲੇਉਤਉਦੇਜਗਿਪਰਾਉ॥ਦੀਨੁਛੋਡਿਦੁਨਿਆਕਉਧਾਵੈ॥ ੨॥ ੧॥ਪਾਵ

ਨਾਮਦੇਉ॥ ੧॥ਕਹੈਨਾਮਦੇਉਸੁਨਹੁਤਿਲੋਚਨ॥ਮੁਖਤੇਰਾਜਿਉਚੰਦਕੈਸੋਚਨ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥

ਕਹਾਭਇਓਜੋਪਹਿਰਾਊਚੇ॥ਕਹਾਭਇਓਜੋਸਿਰਿਸਭਕੇਊਚੇ॥ ੧॥ਕਹਾਭਇਓਜੋਲੰਬੀ

ਗਾਵੈ॥ਕਹਾਭਇਓਜੋਮਾਲਾਦੇਖੀਪਾਵੈ॥ ੨॥ਕਹਾਭਇਓਜੋਨਿਧਰੀਬਸੈ॥ਕਹਾਭਇਓ

ਜੋਪਾਨੀਪੈਸੈ॥ ੩॥ਕਹੈਨਾਮਦੇਉਸੁਨਹੁਤਿਲੋਚਨ॥ਬਿਨੁਹਰਿਭਜਨਕਹਾਸਭਸੋਚਨ

॥ ੪॥ ੨॥

ਨਯਣੀ॥੧੪॥ਪਾਪਖੰਡਿਣਬਾਜਾਬਜਾਇਛਲਾ॥ਗਰੁੜਚਚੜੇਗੋਵਿੰਦਆਇਛਲਾ॥੧੫॥ਅਪੋਕੁਰ
ਤਪਰਿਕੀਖ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ਗਰੁੜਚਚੜੇਆਏਗੋਪਾਲਾ॥੧੬॥ਕਰਯਿਤਧਰਣਿਦਿਖੈਰੋਸਕਰਾ॥ਕਰ
ਲਿਤਲੇਕਾਂਮਿਬੁਪਰਿਧਰਾ॥੧੭॥ਕਰਯਿਤਮੁਈਆਬੁਡੇਦੇਉਜੀਆਇਆ॥ਸਭੁਕੋਈਦੇਖੈਪ੍ਰਤੀਆ
ਇ॥੧੮॥ਨਾਮਾਪ੍ਰਣਵੈਸੇਜਾਸਮੋਲਾ॥ਗਉਡੁਦਈਬਛਗਮੋਲਾ॥੧੯॥ਦੁਧਪਿਦੁਜਿਬਾਲ
ਟਕੀਕਰੀ॥ਛੋਵਾਦਿਸਾਹਕੇਅੰਗਧਰੀ॥੨੦॥ਬਾਦਿਸਾਹੁਮਹਲਾਮਹਿਜਾਇਆ॥ਅਉਘਟਕੀ
ਘਟਲਾਗੀਆਇ॥੨੧॥ਕਾਜੀਮੁਲਾਬੋਲਨਤੀਕ੍ਰਮਾਇ॥ਬਾਘਸੀਹਿਦੇਚੁਮੇਤੇਗੀਆਇ॥੨੨॥
ਨਾਮਦੇਖੁਸਨਲੁਬਾਦਿਸਾਹਾ॥ਇਹੁਕਿਛੁਪਤੀਅਮੁਏਦੇਖਾਇ॥੨੩॥ਮੁਈਪਤੀਆਛਾਇਪਾ
ਰਵਤ੍ਰਾ॥ਜਾਕਿਸੀਭਿਚਾਲਾਹੁਸੁਖੇਤਨਾ॥੨੪॥ਨਾਮਦੇਉਸਭੁਗਇਆਸਾਸਾਇ॥ਮਿਲਿਓ
ਦੁਸਮੋਪਹਿਜਾਹਿ॥੨੫॥ਜਉਅਬਕੀਬਾਰਨਜੀਵੈਗਾਇ॥ਤਨਾਮਦੇਵਕਪਤੀਆਜਾਇ॥੨੬॥
ਨਾਮੋਕੀਕੀਰਤਿਰਹੀਸੰਸਾਰੇ॥ਕੁਗਤਜਾਨਲੇਉਧ੍ਰਿਗਿਆਪਾਰੇ॥੨੭॥ਸਗਲਭਗਤਕੋਸਾਂਚਿ
ਇਆਖੇਦੁ॥ਨਾਮੋਕਰੈਗੋਬਿੰਦਕਾਇਨਹੀਤੇਦੁ॥੨੮॥੧॥ਰਾਗੋਰ ਜਉਗੁਰਦੇਉਤੀਸੈਭੁ
ਰਮੈ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਉਤੈਪਾਰਮੈ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਬੈਕੁਠਤਰੈ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਜੀਵਤਸੋ
ਹੈ॥੧॥ਸਤਿਸਤਿਸਤਿਸਤਿਜਪਿਗੁਰਦੇਵ॥ਭ੍ਰਮੁਖ੍ਰਮੁਖ੍ਰਮੁਖ੍ਰਮੁਖ੍ਰਮੁਅਸਤੁਸੇਵ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜ
ਉਗੁਰਦੇਉਤਨਮੁਦਿੜਵੈ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਸਰਜਦਸਧਾਵੈ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਪੰਚੋਤਪਰਹਰੈ॥ਜ
ਉਗੁਰਦੇਉਨਅਮੀਛੇਖ੍ਰਹੈ॥੨॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਅੀਖ੍ਰਤਚਿਨੈ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਅਕਥਕਥੈ
ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਅੀਖ੍ਰਤਦੇਹ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਨਮ੍ਰਤੀਪਹੋਹਿ॥੩॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਵਜੈਨੁ
ਬਾਸਿ॥੪॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਸਦਾਬੈਰਾਗੀ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਪਗਨਿੰਦਤਿਆਗੀ॥ਜਉਗੁਰਦੇ
ਬ੍ਰਹਮੁਲਖਾਏਹਤ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਲੈਲਾਏਚਿਤ॥੫॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਕੁਸਨੀਪਰੈ॥ਜਉਗੁ
ਰਦੇਉਦੇਹਾਛੈ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਛਪਾਹਿਛਈ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਸਿਰਜਨਿਕਸਈ॥੬॥
ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਅਠਸਾਰਿਨਾਇਆ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਮਨਿਚਕ੍ਰਖਗਾਇਆ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉ
ਦੁਆਦਜਸੇਵਾ॥ਜਉਗੁਰਦੇਵਸਕੋਬਿਖੁਮੇਵਾ॥੭॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਸੀਜਾਂਦੈ॥ਜਉਗੁ
ਰਦੇਉਤਜਾਮੇਤੇਛੁਟੈ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਭਉਜਾਲਤਰੈ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਜਨਮੈਮਰੈ॥੮॥
ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਅਠਦਸਬਿਦਿਉਤਗ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਅਠਸਠਭਗ॥ਬੇਮੁਗੁਰਦੇਵਅਵਰ
ਕੀਜਾਈ॥ਨਾਮਦੇਉਗੁਰਕੀਸਰਣਾਈ॥੯॥੧॥੨॥

ਰਾਗੁਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧

ਅਕਾਲਪੁਰਖੁਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧

ਆਸਾਮਾਸੁਮਾਹਰੀਚਾਵਿਆਸਦਬਸੰਤੁ॥ਪਰਫੁ ਲਾਚਿਤਜਸਾਲਿਸੋਇਸਦਾਸਦੋਗੰਥਿ
ਦੁ॥੧॥ਤੋਲਿਘਾਲਿਆਤਉਮੈਸੁਰਤਿਵਿਜਾਗੈ॥ਤਉਮੈਮਾਗੈਬੀਚਾਸੁਮਨਗੁਣਵਿਚਿਗੁਣਭੋਜਾ
ਨੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਮਪਵੇਤੁਸਾਖਾਜੋਧਰਮੁਫੁਲਫਲਗਿਆਨੁ॥ਪਤਪਰਾਪਤਿਛਵਾ
ਈਚੁਕਾਅਨਅਭਿਮਾਨੁ॥੨॥ਅਖੀਕੁਦਰਤਿਕੰਨੀਬਾਣੀਮੁਖਿਆਖਣਜਾਸੁਨਮੁ॥ਧਾਤਿ
ਕਹਧੁਪੁਰੰਤਿਆਲਾਗਾਸਤਜਿਧੀਆਨੁ॥੩॥ਮਾਹਾਰੁਤੀਆਵਣਵੇਖਤੁਕਰਮਸਕਮਾਇ
ਨਾਨਕਹੋਸਾਸੂਕੀਜੋਗੁਰਮੁਖਿਪਲੈਪਾਸਮਾਇ॥੪॥੧॥ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੧ ਕੁਤੇਆਈ
ਜੋਸਰਸਥਸੋਤਮਾਹਿ॥ਰੰਗਿਰਤੇਰਵਿਸਿਤੈਰੈਚਾਇ॥ਕਿਸੁਪੂਜਜਚਣ੍ਵਵਖੁਲਗਖੁਪਾ
ਇ॥ਤੇਰਾਦਾਸਨਿਦਸਾਕਤਖੁਰਾਈ॥ਜਾਗਜੀਵਨਜੁਗਤਿਨੀਮਲੋਕਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੇਰੀ
ਮੂਰਤਿਏਕਾਬਰਤਨੁਪੂਜਾ॥ਕਿਸੁਪੂਜਜਚਣ੍ਵਵਖੁਦੇਉਪੂਜਾ॥ਤੇਰਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆਕਹਾਂਪਾਇ
ਤੇਰਾਦਾਸਨਿਦਸਾਕਤਖੁਰਾਈ॥੨॥ਤੇਰੇਸਰਿਸੁਥਤਜਾਤੀਰਖਾ॥ਤੇਰਾਸਚੁਨਾਮੁਪਰਾ
ਪੂਰਬਲਾ॥ਤੇਰੀਗਤਿਤੁਹੀਜਾਣਹਿਨਾਲਾ॥ਅਣਜਾਣਤਨਾਮੁਵਖਾਣੀਐ॥੩॥ਨਾਨਕੁ
ਵੇਚਾਰਾਕਿਆਕਹੈ॥ਸਭੁਕੋਲੇਕੁਸਾਲਾਹੇਸੋਹੈ॥ਸਿਰੁਨਨਕੋਬੋਲਾਕਪਾਵਹੈ॥ਬਾਬੇਹਾਰੀ
ਜਾਉਜੋਤੇਤੇਰੇਨਾਵਹੈ॥੪॥੨॥ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੧ ਸੁਹਣੇਕਚਚੁਕਾਕੰਚਨਕੁਆ

ਸਲੋਕੀ ਆਖਾਰਥ ਤੁਰੁ ਬੈਸਥਗ੍ਰ॥ ਗੰਗਾ ਕ ਓਦਕ ਕਉਤੇਕੀ ਆਗੈ॥ ਗੁਰ ਪਖਣ ਦੁਰ
ਕੁਗਾਫ਼ੈ॥ ੧॥ ਲਿਅਨਲੇ ਚੋਕ ਬਚਾਨ ਪਾਇ॥ ਜਾਮੈ ਅਨਭੀ ਜੋਸਾ ਚਨਾਇ॥ ਚਾਰ ਖਾਣੀ ਦਸ ਅਸਟ
ਚੋਰੋ ਵੀਹ ਪਾਸੇ॥ ਚਾਰੇ ਬੇਦ ਮੁਖਾਗਸ ਪਾਠ॥ ਪੁਰਾਣੀ ਨੈ ਵੇਦ ਗਨੀ ਕੀ ਦਾਤਿ॥ ਵਰਤੇ ਮਜਨ
ਦਿਨ ਰਾਤਿ॥ ਜਾ ਕਜੀ ਮੁਲਾ ਹੋਰ ਵਹਿਸੇਖ॥ ਜੋਗੀ ਜੰਗਮ ਭਗ ਵੇਭੇਖ॥ ਕੇਗਿਰ ਜੀਕਰ ਸੀ
ਸੀਧੀ॥ ਬਿਨੁ ਚੁਝੇ ਸਭ ਖੜੀ ਆਸੇ ਬੀਧੀ॥ ੨॥ ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਲਿਖੀ ਸਿਰਿ ਕਗ॥ ਕਰਣੀ ਉਪਰਿ
ਪਰਿਹੋਵਗਿ ਸਗ॥ ਕੁਕ ਮੁਕਰ ਹਡ ਸੂਰ ਖਗ ਵਗ॥ ਨਨਕ ਨਾਮ ਚੜੈ ਦਿਸਿ ਚੜਦੈ ਭਗ॥ ੪॥ ੨॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੨ ਬਸਤ ਉਜਾੜੀ ਦੇਸ ਗਵਨੁ ਹੋਆ॥ ਜਾ ਟਾਪਾ ਗਿਰਿ ਆਖਾ ਮਾਹੇ ਵੰਞਾ॥
ਸੁਨਿ ਅਖੁ ਨਹੀ ਦਸਵੇ ਦੁਆਰ॥ ਝੂਮਿ ਝੂਮਿ ਆਵੈ ਮੁਹ ਵੇਰ ਵਾਰ॥ ੧॥ ਇਕੁ ਧਿਆਇ ਵਖੁ ਸੁਹੇਲਾ
ਮਨਾ॥ ਪਾਰਿ ਉਤਰਿ ਜਾਹਿ ਇਕੁ ਖਿਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਿਖ ਤਿ ਸਾਸਤ ਕਰਗਹਿ ਵਖਿਆਣ॥
ਨਾਦੀ ਬੇਦੀ ਪੜਹਿ ਪੁਰਾਣ॥ ਪਾਖ ਭਿ ਦਿਸਹਿ ਨਿਕਪ ਦੁਕਮਾਹਿ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਰਾਮ ਈ ਆਨੇ ਨਾਹਿ॥
ਨਾਹੀ॥ ੨॥ ਜੋ ਕਰਿ ਐਸੇ ਸਾਸ ਜਮਾਹੀ ਹੋਇ॥ ਕਿਆ ਵਿਸੇਖ ਪੁਜਾ ਕਰੇਇ॥ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਅਨਗੁ ਬਿਖੁ
ਆਮਾ॥ ਓਹਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਕੈਸੇ ਪਾਹਿ॥ ੩॥ ਕੀਤਾ ਹੋਆ ਕਰੇ ਕਿ ਕੋਇ॥ ਜੇ ਸਉ ਆਪਿ ਕਰੇ ਤਾ ਹੋਇ॥
ਆਇਜਾਇ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਤਰਗੁ ਚੁਕਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਬੁਝੈ ਤੰਸਾ ਚਾਪਾਇ॥ ੪॥ ਜਿਸੁ ਜੀਉ ਤਿਸੁ
ਤਰੰਮੇ ਖੋਜਿ॥ ਤੀਰਥ ਭਵਣ ਵੇਦ ਸਤ ਰੋਜਿ॥ ਨਾਨਕ ਮੀਜੀ ਐ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸੰਗ॥ ਤਉ ਉਤਰ
ਜਲ ਕੇ ਤੁਟਸਿ ਬੰਧ॥ ੫॥ ੪॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ਸਗਲ ਭਵਨ ਤੇ ਗੀਆ ਓਹਾ॥
ਮੈ ਅਵਗੁਨ ਦੀ ਸੈ ਸਭ ਬਤੰਤ॥ ਤੂ ਸੁਨਿ ਸਾਹਿ ਖਾਦੇ ਵਾਦੇ ਵਾਦ॥ ਰਹਿ ਸਮੁ ਮੈ ਕੈ ਗੁਰ ਚਰਨ ਸੋਵ
॥ ਮੈ ਅਵਗੁਨ ਦਾ ਸੈ ਸਭ ਬਤੰਤ॥ ਤੂ ਸੁਨਿ ਸਾਹਿ ਖਾਦੇ ਵਾਦੇ ਵਾਦ॥ ਰਹਿ ਸਮੁ ਮੈ ਕੈ ਗੁਰ ਚਰਨ ਸੋਵ
॥ ਮੈ ਅਵਗੁਨ ਦਾ ਸੈ ਸਭ ਬਤੰਤ॥ ਤੂ ਸੁਨਿ ਸਾਹਿ ਖਾਦੇ ਵਾਦੇ ਵਾਦ॥ ਰਹਿ ਸਮੁ ਮੈ ਕੈ ਗੁਰ ਚਰਨ ਸੋਵ
॥ ਮੈ ਅਵਗੁਨ ਦਾ ਸੈ ਸਭ ਬਤੰਤ॥ ਤੂ ਸੁਨਿ ਸਾਹਿ ਖਾਦੇ ਵਾਦੇ ਵਾਦ॥ ਰਹਿ ਸਮੁ ਮੈ ਕੈ ਗੁਰ ਚਰਨ ਸੋਵ
॥ ਮੈ ਅਵਗੁਨ ਦਾ ਸੈ ਸਭ ਬਤੰਤ॥ ਤੂ ਸੁਨਿ ਸਾਹਿ ਖਾਦੇ ਵਾਦੇ ਵਾਦ॥ ਰਹਿ ਸਮੁ ਮੈ ਕੈ ਗੁਰ ਚਰਨ ਸੋਵ
॥ ਮੈ ਅਵਗੁਨ ਦਾ ਸੈ ਸਭ ਬਤੰਤ॥ ਤੂ ਸੁਨਿ ਸਾਹਿ ਖਾਦੇ ਵਾਦੇ ਵਾਦ॥ ਰਹਿ ਸਮੁ ਮੈ ਕੈ ਗੁਰ ਚਰਨ ਸੋਵ
॥ ਮੈ ਅਵਗੁਨ ਦਾ ਸੈ ਸਭ ਬਤੰਤ॥ ਤੂ ਸੁਨਿ ਸਾਹਿ ਖਾਦੇ ਵਾਦੇ ਵਾਦ॥ ਰਹਿ ਸਮੁ ਮੈ ਕੈ ਗੁਰ ਚਰਨ ਸੋਵ
॥ ਮੈ ਅਵਗੁਨ ਦਾ ਸੈ ਸਭ ਬਤੰਤ॥ ਤੂ ਸੁਨਿ ਸਾਹਿ ਖਾਦੇ ਵਾਦੇ ਵਾਦ॥ ਰਹਿ ਸਮੁ ਮੈ ਕੈ ਗੁਰ ਚਰਨ ਸੋਵ
॥ ਮੈ ਅਵਗੁਨ ਦਾ ਸੈ ਸਭ ਬਤੰਤ॥ ਤੂ ਸੁਨਿ ਸਾਹਿ ਖਾਦੇ ਵਾਦੇ ਵਾਦ॥ ਰਹਿ ਸਮੁ ਮੈ ਕੈ ਗੁਰ ਚਰਨ ਸੋਵ
॥ ਮੈ ਅਵਗੁਨ ਦਾ ਸੈ ਸਭ ਬਤੰਤ॥ ਤੂ ਸੁਨਿ ਸਾਹਿ ਖਾਦੇ ਵਾਦੇ ਵਾਦ॥ ਰਹਿ ਸਮੁ ਮੈ ਕੈ ਗੁਰ ਚਰਨ ਸੋਵ
॥ ਮੈ ਅਵਗੁਨ ਦਾ ਸੈ ਸਭ ਬਤੰਤ॥ ਤੂ ਸੁਨਿ ਸਾਹਿ ਖਾਦੇ ਵਾਦੇ ਵਾਦ॥ ਰਹਿ ਸਮੁ ਮੈ ਕੈ ਗੁਰ ਚਰਨ ਸੋਵ
॥ ਮੈ ਅਵਗੁਨ ਦਾ ਸੈ ਸਭ ਬਤੰਤ॥ ਤੂ ਸੁਨਿ ਸਾਹਿ ਖਾਦੇ ਵਾਦੇ ਵਾਦ॥ ਰਹਿ ਸਮੁ ਮੈ ਕੈ ਗੁਰ ਚਰਨ ਸੋਵ
॥ ਮੈ ਅਵਗੁਨ ਦਾ ਸੈ ਸਭ ਬਤੰਤ॥ ਤੂ ਸੁਨਿ ਸਾਹਿ ਖਾਦੇ ਵਾਦੇ ਵਾਦ॥ ਰਹਿ ਸਮੁ ਮੈ ਕੈ ਗੁਰ ਚਰਨ ਸੋਵ
॥ ਮੈ ਅਵਗੁਨ ਦਾ ਸੈ ਸਭ ਬਤੰਤ॥ ਤੂ ਸੁਨਿ ਸਾਹਿ ਖਾਦੇ ਵਾਦੇ ਵਾਦ॥ ਰਹਿ ਸਮੁ ਮੈ ਕੈ ਗੁਰ ਚਰਨ ਸੋਵ
॥ ਮੈ ਅਵਗੁਨ ਦਾ ਸੈ ਸਭ ਬਤੰਤ॥ ਤੂ ਸੁਨਿ ਸਾਹਿ ਖਾਦੇ ਵਾਦੇ ਵਾਦ॥ ਰਹਿ ਸਮੁ ਮੈ ਕੈ ਗੁਰ ਚਰਨ ਸੋਵ
॥ ਮੈ ਅਵਗੁਨ ਦਾ ਸੈ ਸਭ ਬਤੰਤ॥ ਤੂ ਸੁਨਿ ਸਾਹਿ ਖਾਦੇ ਵਾਦੇ ਵਾਦ॥ ਰਹਿ ਸਮੁ ਮੈ ਕੈ ਗੁਰ ਚਰਨ ਸੋਵ
॥ ਮੈ ਅਵਗੁਨ ਦਾ ਸੈ ਸਭ ਬਤੰਤ॥ ਤੂ ਸੁਨਿ ਸਾਹਿ ਖਾਦੇ ਵਾਦੇ ਵਾਦ॥ ਰਹਿ ਸਮੁ ਮੈ ਕੈ ਗੁਰ ਚਰਨ ਸੋਵ
॥ ਮੈ ਅਵਗੁਨ ਦਾ ਸੈ ਸਭ ਬਤੰਤ॥ ਤੂ ਸੁਨਿ ਸਾਹਿ ਖਾਦੇ ਵਾਦੇ ਵਾਦ॥ ਰਹਿ ਸਮੁ ਮੈ ਕੈ ਗੁਰ ਚਰਨ ਸੋਵ
॥ ਮੈ ਅਵਗੁਨ ਦਾ ਸੈ ਸਭ ਬਤੰਤ॥ ਤੂ ਸੁਨਿ ਸਾਹਿ ਖਾਦੇ ਵਾਦੇ ਵਾਦ॥ ਰਹਿ ਸਮੁ ਮੈ ਕੈ ਗੁਰ ਚਰਨ ਸੋਵ
॥ ਮੈ ਅਵਗੁਨ ਦਾ ਸੈ ਸਭ ਬਤੰਤ॥ ਤੂ ਸੁਨਿ ਸਾਹਿ ਖਾਦੇ ਵਾਦੇ ਵਾਦ॥ ਰਹਿ ਸਮੁ ਮੈ ਕੈ ਗੁਰ ਚਰਨ ਸੋਵ
॥ ਮੈ ਅਵਗੁਨ ਦਾ ਸੈ ਸਭ ਬਤੰਤ॥ ਤੂ ਸੁਨਿ ਸਾਹਿ ਖਾਦੇ ਵਾਦੇ ਵਾਦ॥ ਰਹਿ ਸਮੁ ਮੈ ਕੈ ਗੁਰ ਚਰਨ ਸੋਵ

ਸੋਜੇ ਈਗਾਵਅਵਰਨਜਾਣਬਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਇਕਿਸੀਦਾਪ੍ਰਿਉਕਿਚੋਲੀਤੈਂਤੁਮਾਣ
ਗੁਰਸੀ॥ਜੋਘਰੁਕਾਖਿਬੁਝਸਚਖਿਹਿਵਖਿਤੈਪਿਆਸੀ॥੨॥ਜੇਤੂੰਪਾਵਿਅਪੀਤੈਤੁਝੀਸ
ਦੁਇਅਖਰਦਇਨਵਾ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕੁਏਕੁਭਲੀਪਾਏਜੋਕਰਿਸ੍ਰਿਚਸਮਾਵੈ॥੩॥੮॥
ਸੰਤਿਪਿੜੋਭਅਹਰਾ॥੧॥ਰਾਜਾਬਾਲਕੁਨਗਰੀਕ ਚੀਦਾਸਦਨਾ॥ਲੋਪੀਆਂਓ॥ਦੁਇਮਾਈਚੁਇਲ
ਪਾਪਵੜੀਆਂਪੈਂਤੜਕਰਹੀਚੋਰੇ॥੧॥ਸੁਆਮੀਪੈਂਤੜਾਤੁਮਦੇਨੁਮਤੀ॥ਕਿਥੇਥਿਧਿਪਵ
ਉਪ੍ਰਸਪਤੀ॥੧॥ਰਾਖੀ॥ਭੀਤਰਿਅਗਨਿਬਾਹਰਸਪਤਿਮਉਲੀ॥ਸਾਗਰਪੈਂਪਾਇਆ॥ਚੰਦੁਸੂ
ਜੁਦਈਘਰਮੀਭੀਤਰਿਮੈਂਜਾਗੈਅਸੁਨਪਾਇਆ॥੨॥ਰਾਮਸਵੈਂਤਾਜਣੀਐ॥ਇਕਮਾਈਤੇਗੁਰ
ਭੇਈ॥ਤਾਕੇਚਾਖਣਜਣੀਆਂਤਿਖਿਆਧਨੁਸੋਹਈ॥੩॥ਕਹਿਨਾਨਕੁਤਨਿਮਨਮਾਇਆ॥ਸਾਚ
ਨਗੀਸੇਤੀਵਿਆਸਾ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕੁਦਾਸਨਿਦਾਸਾਂਖਿਨੁਤੇਲਾਖਿਨੁਮਾਸਾ॥੪॥੨॥੧॥ਬਸੰਤੁ
ਪਿੜੋਭਅਹਰਾ॥੧॥ਸਾਚਾਸਤੁਗੁਰੁਸੁਖਦਾਤਾਹਰਿਮੇਲੇਭੁਖਗਵੈਂਦੇ॥ਕਥਿਕਿਕਥਾਪਰਿਛਾ
ਤੇਦ੍ਰਿੜਏਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਗਾਏ॥੧॥ਅਤਭੁਲਾਹਿਮਨਚੇਤਹਰੇ॥॥ਬਿਨੁਗੁਰਮੁਕਤਿਨ
ਪੈਂਬੋਈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਨਮੁਤਰੀ॥੧॥ਰਾਖੀ॥ਬਿਨੁਭਗਤੀਨਹੀਸਤਿਗੁਪਾਈਐਬਿਨੁ
ਗਾਨਹੀਭਗਤਿਹਰੀ॥ਬਿਨੁਭਗਾਸਤਸੰਗੁਨਪਾਈਐਕਰੀਮਿਲੈਹਰਿਨਾਮੁਤਰੀ॥੨॥ਘਟਿਘ
ਟਿਗੁਪਤਬੁਪਾਏਵੈਖੈਪਰਗਟੁਗੁਰਮੁਖਿਸੰਤਜਨਾ॥ਹਰਿਹਰਿਕਰਤੇਸੁਹਾਮੰਗਿਭੀਨੇਹਰਿਜਲੁ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਨਸੁਮਨਾ॥੨॥ਜਿਨਕਉਤਖਤੀਮਸੇਵਡਿਆਈਗੁਰਮੁਖਿਸੇਪਰਧਨਕੀਏ॥ਪਾਸੁਦੇ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਮੁਮਨਾ॥੨॥ਜਿਨਕਉਤਖਤੀਮਸੇਵਡਿਆਈਗੁਰਮੁਖਿਸੇਪਰਧਨਕੀਏ॥ਪਾਸੁਦੇ
ਟਿਕਏਏਜਪਸਸਨਕਰਿਗੁਰਮੰਗੀਸ੍ਰੀਏ॥੪॥੪॥੧੭॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਬਸੰਤੁਮਹਲਾਤੀਜਾ॥ ਘਰੁ੧

ਆਰਤੀ॥ਹਰਿਜਦਬਸੰਤੁ॥ਜੋਤਿਰਾਮਿਆਸਭੁਤੁਜੀਅਜੰਤੁ॥ਕਿਆਤਉਪੂਜਾਅਖਿਕਿਮਾਜੋਤੁ॥ਤੇ
ਕਿਨੈਨਪਾਇਆਆਦਿਅੰਤੁ॥੧॥ਤੈਸਾਹਿਬਕੀਕਰਹਿਸੇਵ॥ਪ੍ਰਭਮੰਞੁਖਪਾਵਹਿਆਤਮਦੇਵ॥੧॥
ਰਾਖੀ॥ਕਰਮੁਹੋਵੈਤਾਸੇਵ ਕਰੇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜੀਵਤਮਰੈ॥ਅਨਦਿਨੁਸਾਚੁਨਾਮੁਉਚਰੈ॥੧॥ਇਹ
ਬਿਧਿਪ੍ਰਭੀਦੁਤਰੁਤਰੈ॥੧॥ਰਾਖੀ॥ਕਰਮੁਹੋਵੈਤਾਸੇਵ ਕਰੇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜੀਵਤਮਰੈ॥ਅਨਦਿਨੁਸਾਚੁਨਾਮੁਉਚਰੈ॥੧॥ਇਹ
ਬਿਧਿਪ੍ਰਭੀਦੁਤਰੁਤਰੈ॥੧॥ਰਾਬਿਧੁਸੋਈਪ੍ਰਭੁਕਰਤਾਰਿਪ੍ਰਭੁਪਾਏ॥ਜੀਸਸਗਭਵਿਸਖ ਕਉਦੁਇਛਾ
ਜਾਏ॥ਆਪੇਕਰਤਾਕਰੇਕਰਾਏ॥ਜੋਤਿਬੁਝੈਵੋਤਿਸੋਖਵਏ॥੨॥ਨਾਨਕਜੀਸਨੋ ਨਦਰਿਕਰੇ
ਇ॥ਅਪੋਪਣਾਭਾਣਾਕਰਿਮਨੁਧੀਰੇ॥ਅਪਣਾਭਲਾਨਾਹੀਪ੍ਰਭਕੇ
ਇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਅਪੇਦੇਇ॥ਬਿਖਿਆਕੀਵਾਸਨਾਮਨਹਿਕਰੇਇ॥ਅਪਣਭਣਾਮੀਪ੍ਰਭੇ
ਨਦਾਇਆਰਾ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਮੋਕੋਇ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖੁਸੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਾਤੇਸਾਚਿਰਹਿਨਾਮੁਰਿਦਾਖਾ॥ਦਇਆਕਰਹੁਪ੍ਰਭ
ਇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਅਪੇਦੇਇ॥ਬਿਖਿਆਕੀਵਾਸਨਾਮਨਹਿਕਰੇਇ॥ਅਪਣਭਣਾਮੀਪ੍ਰਭੇ
ਇ॥੪॥੧॥ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ॥ ਰਾਤੇਸਾਚਿਰਹਿਨਾਮੁਰਿਦਾਖਾ॥ਦਇਆਕਰਹੁਪ੍ਰਭ
ਇਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਅਪੇਦੇਇ॥ਬਿਖਿਆਕੀਵਾਸਨਾਮਨਹਿਕਰੇਇ॥ਅਪਣਭਣਾਮੀਪ੍ਰਭੇ
ਇ॥੪॥੧॥ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ॥ ਰਾਤੇਸਾਚਿਰਹਿਨਾਮੁਰਿਦਾਖਾ॥ਦਇਆਕਰਹੁਪ੍ਰਭ
ਇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਅਪੇਦੇਇ॥ਬਿਖਿਆਕੀਵਾਸਨਾਮਨਹਿਕਰੇਇ॥ਅਪਣਭਣਾਮੀਪ੍ਰਭੇ

ਸਰੀਰਕਭੈਚੀਤਚੁਭਵੈ॥ਅਪਣਾਪ੍ਰਭੁਸੇਵੇਸਜਾਜਿਸੁਭਾਇ॥ਨਾਨਕਨਮੁਵੈਸੋਮਨਿਆਇ॥੪॥
॥ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੨ ਆਇਐਸੋਹੁਸਬਦਿਜਾਣਾ॥ਸਤੁਤਨੁਧਨੁਸਾਚਾਆਭਿਮਾਨੁ॥ਸਚੁਸਾਚੇਗੁਰਤੇਪਾਇਆ॥
ਖਿਚੁਬਿਖੁਪਰਿਖੇਦੁਆਗਿ॥ਸਾਚੀਬਾਣੀਨਮੀਪਿਆਗਿ॥੧॥ਇਸਨਹਰਿਆਸਹਜਜਾਸੁਭਇ॥
ਸਚਢਬਲਾਬੇ॥ਸਤਿਗੁਰਭਾਇ॥੧ਰਹਾਉ॥ਆਪੇਨੈਵੈਆਪੇਦੁਗਿ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵੈਖੈਸਚੁ
ਜੁਗਿ॥ਛਡਵਥਨੀਕੁਲੀਬਧਮਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਥਿਰਗਸੋਜਾਜਿਸੁਭਇ॥੨॥ਅਨਚਿਤੁਕੋਛਡਿ
ਨਕਰਹਿਦਿਨਰਾਤੇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਗਵਾਈਵਿਚਹੁਬੁਧਿਤੁਮੰਤੇ॥ਪਸੂਪਚਵੀਖਹਿਆਵਹਿਜਾਹਿ
ਦੁਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਨਾਮੁਪ੍ਰਸਾਦੁ॥੩॥ਆਪੇਕਰਤਾਸਭਿਸਭੇਗ॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੇਸੁਸੋਈਹੋਗ॥
ਤੇਗਾਵਾਦਤਾਤਿਬੁਨਤਆਇ॥ਨਾਨਕਮੀਜੀਐਸਬਦਿਬੁਝਾਇ॥੪॥੨॥ਬਸੰਤੁਮਃ੩
ਪੂਰੈਭਾਗਿਸਤਿਗੁਰੁਲਧਮਾਵੈ॥ਇਕੋਚੇਤੈਫਿਰਿਜੋਨਿਨਆਵੈ॥ਸਫਲਜਨਮੁਭਇਬੁਝਾ
ਹਿਆਇਆ॥ਸਾਚੈਨਾਮਿਸਹਜਿਸਮਾਇਆ॥੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਰਣਕਰਾਹਰਿਭਾਵੈ॥ਹਰਿਨਾਮੁ
ਸੋਵਡਾਪੁਰਖੁਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਿਸੁਜਨਕੀਹਉਸਾਚੀਬਲਿਜੀ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਜਾ
ਮਾਰਿਸਮਾਣੀ॥ਚਹੁਜੁਗਮਹਿਸਭਸਾਚੀਸੋਭਾਣੀ॥੨॥ਨਾਮਿਮਰਤਾਜਨੁਪਰਗਟੁਹੋਇ॥ਤਿਕੁਲਕੀ
ਸੋਭਾਜਗਿਸੁਖੁਹੋਇ॥ਸਾਚੁਸਲਾਹੀਸਾਚੈਭਾਣੈ॥ਸਾਚੇਨਾਮਿਰਤਾਮਨੁਮਾਨੈ॥੩॥ਇਕਿਸਾਚੈ
ਸਬਦਿਰਤੇਲਿਵਲਾਏ॥ਸੋਜਨਜਾਚੇਸਾਚੈਭਾਏ॥ਸਾਰਹਹਿਆਇਨਿਦੇਖਿਪਜੀਗੇ॥ਜਨਕੀਪਗਪੰਕਜ
ਧੂਰੀਗੇ॥੪॥ਇਕੋਕਰਤਾਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਗੁਰਸਬਦੀਮੇਲਾਵੈਸੋਇ॥ਜਿਨਿ
ਸਚੁਜੋਇਆਤਿਨਿਰਸੁਪਾਇਆ॥ਨਾਨਕਸਹਜੇਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥੫॥੩॥ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੩
ਕੁਲਾਤਿਕਰਮਿਜਾਨਦੇਖਿਪਜੀਗੇ॥ਸੰਤਜਨਕੀਪਗਪੰਕਜ ਧੂਰੀ॥ਹਰਿਸੇਤੀਸਦਰਲਾਇ
ਭਿਵਲਾਇ॥ਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਬੁਝਾਇਆ॥੧॥ਦਾਸਨਕਾਦਾਸੁਵਿਰਲੋਕੋਈਹੋਇ॥ਤੁਰੈ
ਅਦਵੀਪੈਸੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਕੋਸੇਵਹੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਜਿਤੁਸੇਵਿਐਸਦਸੁਖੁਹੋਇ॥
ਮਨਚਿਤਿਆਫਲੁਆਵੈਨਾਲਿ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਸੇਵੀਕਿਉਮਾਇ॥੨॥ਸੋਜਨਸਾਚੇਜਿਨੀਸਚੁ
ਚਾਖਿਆ॥ਆਪੁਮਾਰਿਸਹਜੇਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਰਾਪ੍ਰਤਿਹੋਇ॥
ਨੁਨਿਰਮਲੁਨਿਰਮਲਸਬਦਸਚੁਸੋਇ॥੩॥ਜਿਨਿਗਿਆਨੁਤਤੁਬੀਚਾਰਿਆ॥ਸਾਚਾਸਬਦੁਵੀਚਾਰੁ
ਇਕੁਸਿਵਦੂ॥ਗਰਿਸਮੁਚਬੋਲੈਤਾਸੁਸਿਧਿਹੋਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਵਡਾਈ॥੪॥੪॥ਬਸੰਤੁ
ਹਲਾ੩ ਨਾਮੇਰਤੇਕੁਲਾਂਕਕਰਮਿਉਧਰੀ॥ਸਾਚੀਬਾਣੀਨਸਾਧਿਆਗੁ॥ਸਾਚੁਸਲਾਹੀ
ਸਾਚੈਨਾਇ॥ਸਾਚੇਰਾਤਾਰਹੈਸਮਾਇ॥੧॥ਸਾਚੁਸਲਾਹੀਸਾਚੈਨਾਇ॥ਸਾਚੇਰਾਤਾਰਹੈਸਮਾਇ॥
ਸਚੁਕਹੈਸਭੁਕੋਆਖਣਵਾਲੈ॥ਸਾਚੁਵਸੈਸਭਨਾਕੈਨਾਲੈ॥੨॥ਸਾਚੁਵਸੈਤਾਂਸਚੁਜਾਪੈ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਜਨਕੁਪਵਿਤੁਸਰੀਰਾ॥ਮਨਮੁਖਿਕੂੜੁਕਰਮਿਅਪਵਿਤੁ॥ਸਾਚੁਸਲਾਹੀ

ਆਦਿ ਅੰਤਿ ॥੧॥ ਗੁਣ ਆਖਿ ਵੀਚਾਰੀ ਚਾਰੀ ਮੋਰੀ ਮਾਇ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪਰਿ ਕੇਵਲ ਗਤਿ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਨ ਮਸੁ ਆਦਿ ਕਾ ਪੜਨ ਮੁਗਵਾ ਵਡੇ ਵੇਵਾਦਿ ॥੨॥ ਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ
ਕਥਿ ਨੀਚੁ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ॥ ਸਜਣ ਭਾਇ ਮਾਨਿਆ ॥੩॥ ਉਤਮ ਉਤਮ ਸਭ ਦਰਿ ਕਾਮੁ ਨਾਮ ਕੁਲ ਵਡੇ
ਜਾਤਿ ਮਾਨਿਆ ॥੪॥੧੨॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੨ ਬਨਜਾਰਿਆ ਮੀਤ ਹਰਿ ਚਰਣ ਵਾਸੁ ਤੇਰਾ ॥
ਨਾਮੁ ਲਾਭੁ ਲੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਾਸਿ ॥੧॥ ਤੁਮ ਸਾਜੁ ਚੁਕਿਆ ਵਣਜੁ ਗਇਆ ਦੂਰਿ ॥ ਤੇਰਾ ਖੁਸਿ ਪਵਾਇਆ ਵਣਜੁ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਤੁ ਮਾਨਸ ਜਨਮਿ ਲਾਹਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਾਰੁ ॥ ਇਕ ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਤੀ ਪਵੈ
ਇਕੁ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਕਹਤ ਨਾਨਕ ਬੁਝੈ ਦੇਤ ਕੋ ਜਨੁ ॥ ਕਉਤਕ ਪੂਰਿ ਸਭ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ॥੨॥੧੩॥
ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੨ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਦੇਖਿ ਸਤਿ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ॥੧॥
ਹਰਿ ਜੀਉ ਸੇਵਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਦੇਖਿ ਸਤਿ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਤ ਬਸੰਤੁ ਤੇਰਾ ਸਭ ਛਲਿ ਜਾਈ ॥ ਛਲਾ ਹਿ ਛਲੀ ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਜਾਈ ॥
ਸਚ ਨਾਮੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਾਈ ॥੨॥ ਅਨਿਤ ਬਸੰਤੁ ਤੇਰਾ ਸਭ ਛਲਿ ਜਾਈ ॥ ਛਲਾ ਹਿ ਛਲੀ ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਜਾਈ ॥
ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੨॥ ਸਦਾ ਬਸੰਤੁ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਗਾਮਨ ਮੁਰਖੇ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥੩॥ ਅਨਿਤ ਬਸੰਤੁ
ਤਜਹੁ ਅਹੰਕਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਤਨੁ ਬਿਨਸੁ ਜਾਇ ਕਾਮਨ ਮੁਰਖ ਭੁਲਾਏ ॥੪॥੧੪॥ ਬਸੰਤੁ
ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਤਿਨ ਬਸੰਤੁ ਜੋ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਹਰਿ ਗਤਿ ਕਰਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਇਸੁ ਅਸਥੂਲ ਕਾ ਬਸੰਤ ਕੀ ਕੋਈ ਜਾਣੈ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਜਾਣੈ ਦੇਇ ॥੧॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਧੋਬੀ ਥਕਾ
ਥਕਾ ਮਨੁ ਮਾਇਆ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਛੁਟੈ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬੁਝਾਇ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਛੁਟੈ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ॥
ਅਕਥ ਕਥੀ ਢਿਗਿ ਆਵੈ ਨ ਢੋਇ ॥੨॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਛੁਟੈ ਗੁਰਿ ਮੇਲੀ ਆਛਾ ॥ ਨਾਨਕ ਮਾਇ ਓਹੁ ਪੁਰਖੁ
ਬਿਧਾਤਾ ॥੩॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਛੁਟੈ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਪਰਜਾਲਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥
ਬਹਿਜਾਇ ॥੪॥੧੬॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੨ ਬਸੰਤੁ ਚੜਿਆ ਫੂਲੀ ਬਨਰਾਇ ॥ ਏਹਿ ਜੀਅ
ਅਜੈ ਤਰਫ ਹਰਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੋਇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ
ਚਿਤੁ ਤੀ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹਉ ਵੇਧੈ ਜੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਸਬਦੁ ਸੁਣੇਇ ॥ ਇਹੁ
ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹਉ ਵੇਧੈ ਜੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਸਬਦੁ ਸੁਣੇਇ ॥ ਇਹੁ
ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹਉ ਵੇਧੈ ਜੋਇ ॥ ਢਹਭਢੁਲਭੋਗੀ ਜੰਮਿ ਆਪੇ ਖੇਇ ॥ ਮੁਲਿ ਭਲੇ ਭੋਗੇ ਤਾਂ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ॥
ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਸਤਿ ਗੁਰ ਭਾਇ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰ ਭਾਇ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰ ਭਾਇ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰ ਭਾਇ ॥
ਇਹੁ ਮਨੁ

ਰਹਾਉ ॥ ੧ ॥ ਜਾਨਨ ਨਾਮੁ ਨ ਜਾਨਨ ਕਰਤਬੁ ਨਾ ਮੁਖਿ ਰਾਮ ਰਵੈ ॥ ਨਾ ਮੁਖਿ ਰਾਮ ਰਵੈ ਕਾਮਿ ਵਿਕਾਮਿ ਫਿਰਤ ਬਿਲਾ

ਬੰਧੁ ਸੋਮੇਰੁ ਕੁਦੇਲੀ॥ ਜਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਗਿਇਹੁ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ॥ ਸਦਾ ਸਿਮਰਿ ਦੇਜਪੀ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ॥ ੨॥ ਤਜੁ
ਬਿਖੁ ਦੁਰਮਤਿ ਖਾਨਹਿ॥ ਸਭ ਤੇ ਵੇਮੁਖੁ ਤਉ ਉਤਰਿ ਜਾਹਿ॥ ਜਿਉ ਉਤਰੈ ਵੇਤੇ ਉਤਰਿ ਖੇਲੁ॥ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ
ਪੂਰਾ ਗੁਰੂ ਮੇਲੁ॥ ੪॥ ੪॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮੋਹਿ ਮੋਹਨੀ ਲਾਈ॥ ਜਿਸ ਦਿਖੈ ਤਿਸ ਹੀ ਜੀਵਾਲਿ
ਉਠੀ ਆਈ॥ ਨਹੀ ਕੋਈ ਜਿਸ ਅਨਿ ਦਖੁ ਨ ਹੋਇ॥ ਕਰਿ ਦਇਆ ਮੀਤ ਜਾਦਿਨੁ ਨ ਖੋਇ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ
ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਹਾ ਅਥਾਹ ਅਨਤ॥ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਨ ਸਭ ਤੇਰੈ ਵਸਿ ਭਗਵੰਤ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਾ ਕਉ ਖਿਜਾਹਿ ਸਭੁ ਜਗੁ ਵੈਰੀ ਹੋਇ॥
ਨਿਜ ਨਾਮੁ ਦੇਖਾਹਿ ਜਾਹੀ ਕੇ ਵੇ॥ ਜਾਹੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕੀਨੀ ਜਾਇ॥ ਧਿ ਧਿ ਧਿ ਧਿ ਕਿਰੀਆ
ਮਾਇ॥ ੨॥ ਜਾ ਕੋ ਕੋਗਤ ਅਨੰਦੇ॥ [redacted] ਜਾ ਕੋ ਕੋਗਤ ਕਉਨੁ ਦੀਖੈ॥ ਜਾ ਕੋ
ਗਤ ਕਉਨ ਜੀਤੈ॥ ਜਾ ਕੋ ਕੋਗਤ ਕਉਨ ਜਾਨੈ॥ ੨॥ ਕਉਨ ਉਪਮਾ ਤੇਰੀ ਕਥੀ ਜਾਇ॥ ਸੁਖ ਅਨਤ
ਭੁਗਤਿ ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਚੇਇ ਕੁਦਾਨੁ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਦੇਹੁ ਤੁਨਾਮੁ॥ ੪॥ ੫॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹ
ਲਾ ੫ ਮਿਲਿਯਾ ਜੀ ਜਿਉ ਤੋਸੇ ਬਹੁਦ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਤੇ ਉਪਜਿਓ ਮੈਕੁ ਛੁਦ॥ ਜੋ ਸੋ ਦੀਸੈ ਸੋਗੀ ਮਿਥੇ
॥ ਤੈਸੇ ਬੁਧਾਰਨ ਕੁਰਹਾਪੀ॥ ੧॥ [redacted] ਤਜਾ ਦਤੇ ਪ੍ਰਭ ਕੇਨਪਾ॥ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਤਿਸੁ ਨਮਸਕਾਰ
॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਸ ਪਿ ਸਥਤਿ ਸਾਧਸੰਗੁ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਨਹ ਲਾਗ ਪ੍ਰਾਬਭ ਰੰਗੁ॥ ਤੇ ਬੰਧਨ ਤੇ ਭਏ ਮੁਕਤਿ॥ ਭੁਗਤ ਅਨ
ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ॥ ਜਾ ਨੇਤ ਸੋਤੇ ਦਰ ਸੁਪ੍ਰੇਖਿ॥ ਰਸਨਾ ਏਗੁਣ ਅਨ
ਰਿਸਨ ਤੁਝੀ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸ [redacted] ਆਦਿ ਦੇ ॥ ਸੇਵ ਕੁਲੋਗ ਚਰਣ ਸੇਵ
ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਆਪਰਮੇਸਰ॥ ਸਗਲ ਭਉ ਖਾਣ ਤੇ ਰੇਨਪਾ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਇਓ ਇਹੁ ਇਹੁ ਨਿਧਾਨੁ॥ ੪॥
॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ਤੁਮ ਬਦਾ ਦਤੇ ਦੇਨ॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਮਹਿ ਰਵਿਰਹੇ॥ ਦੀਨ ਸਗਲੇ ਭੰਜਨ
ਨ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਇਕ ਗੁਨੁ ਨਾਹੀ॥ ੧॥ ਤਉ ਕਛੁ ਨਜਾਨਉ ਤੇਰੀ ਸਰਨ॥ ਤੁ ਕਰਿ ਗਤਿ ਮੋ ਪ੍ਰਭ
ਇਆਰ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਾ ਪਨਤ ਪਨਕ ਮਕੀਤਿ॥ ਆਵੈ ਨ ਕੀ ਕਛੁ ਰੀਤਿ॥ ਸਨ ਸਿਮਖ ਉਆ
ਸਬਦ ਕਤੁ ਪ੍ਰਬੀਨ॥ ਅੰਤ ਪਾਵਹਿ ਜਨਾ॥ ਸਭ ਬਦਾ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਪ੍ਰਬੀਨ॥ ਅੰਤ ਪਾਵਹਿ ਜਨਾ॥
ਸਬਦ ਤੇ ਮੋਕੀਤ ਉਟਕਾ॥ ਸਭ ਬਦਾ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਪ੍ਰਬੀਨ॥ ਅੰਤ ਪਾਵਹਿ ਜਨਾ॥
ਮੀਨ॥ ਅਗਮ ਅਗਮ ਉਚ ਉਚਤੇ ਉਚ॥ ਨਮੋ ਬੇਅੰਤ ਅਬਹੁ ਅਮੁਚ॥ ੨॥ ਜਿਨ ਤੁਧਿ ਆਇਆ ਸੇਧਨੀ॥ ਜਿਨ ਤੁਮੋ ਵਿਆ ਸੁਖੀ ਸੋ॥ ਸੰਤ ਸਗਣਿ ਨਕਪੇ॥ ਸਭ
ਗਨੀ॥ ਜਿਨ ਤੁਧਾਇਆ ਸੇਧਨੀ॥ ਜਿਨ ਤੁਮੋ ਵਿਆ ਸੁਖੀ ਸੋ॥ ਸੰਤ ਸਗਣਿ ਨਕਪੇ॥ ਸਭ
ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ਤਿਸੁ ਤੁਜੋ ਵਿ ਜਿਨਿ ਤੁਕੀਆ॥ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਜਿਨਿ ਨੀ ਉਦੀਆ॥ ਤਿ
ਸਕਚਾ ਕਰੋ ਤਿ ਡਿਗਿ ਭਾਨੁ ਨਭਗੇ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਕਿਰਪਤ ਚਰਮੀ ਡਿਗਿ ਦੁਖੁ ਨ ਲਾਗੇ॥ ੧॥ ਏਵ
ਭਭਾ ਗੋ ਤਿ ਜਿਸੁ ਪੂਨੀ॥ ਸੋ ਪਾਏ ਇਹੁ ਪ੍ਰ ਦੁਨਿ ਰਬਣੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਦੁ ਜੀ ਸੇ ਵ ਜੀ ਦੁਖ
ਰਖਾ॥ ਕਛੁ ਨ ਜੋਹੈ ਈ ਪੂਰਨ ਅਰਖਾ॥ ਅਣ ਜਸੇ ਵ ਖਗੀ ਦੁ ਜੋ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੇ ਵ ਸਦ ਹੁ

ਸੁ॥ ਰਾ ਜੋ ਵ ਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੁਈ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਗਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਬ ਤਾਈ॥ ਉਪ੍ਰ ਜਾਪੀ ਐਕੇ ਵ ਜਾਨਾ॥
ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਪਾਰ ਗਰਾਮਾ॥ ੨॥ ਸਗਲ ਤਤ ਤਮ ਰਿਤ ਤੁ ਗਿ ਆਨੁ॥ ਸਭ ਬਾਧਿ ਧਿਆਨ ਮਨਿ ਵਸੀ ਧਿਆ
ਨੁ॥ ਰਹਿ ਕੀਰਤਨ ਮਹਿ ਉਤਮ ਧੁਨਾ॥ ਨਾਨਕ ਕਥੁ ਗੀ ਮੋਲਿ ਨਾ ਇ ਬੁਨਾ॥ ੪॥ ੮॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ਪ੍ਰਭਾ
ਜਿਸੁ ਬੋਲਤ ਮੁਹੁ ਸੁਹਾ ਵਿ ਤੁ ਦੇ ਹਿ॥ ਜਿ ਸੁਮਿ ਆਰ ਤਿ ਨ ਸਭੇ ਸੋਹਿ॥ ਜਿ ਸੁ ਅਰਾ ਧੇ ਜਨ ਸੁ ਕਿ
ਛਾ ਕੋ॥ ਜਿ ਸ ਕੋ ਸੇਵ ਜਕੁ ਕਿ ਛੁ ਭੋ ਜੇ॥ ੧॥ ਰਾ ਸ ਮ ਮੋ ਬੋ ਲਿ ਨਾ ਮ॥ ਤਿ ਆ ਗ ਧੁ ਮ ਨੇ ਕ ਸ
ਨਾ ਕ ਮਾ॥ ੧॥ ਰਹਾ ਉ॥ ਜਿ ਸੇ ਕੇ ਧੇ ਯ ਧ ਨਿ ਅ ਬ ਸੁ॥ ਧ ਧਿ ਧਿ ਦਿ ਜਿ ਸ ਕੋ ਪੂ ਗ ਸੁ॥ ਜਿ ਸੁ ਸਿ
ਮ ਰ ਪ ਤਿ ਪ੍ਰ ਨੀ ਤ ਹੋ ਇ॥ ਅੰਤ ਕਾ ਬੇ ਲਿ ਡਿ ਗੈ ਨਿ ਹੋ ਇ॥ ੨॥ ਸ ਗ ਲ ਧ ਰ ਮ ਮੂ ਪ ਰ ਧ ਨ
ਨਾ ਕ ਮ ਕ ਰ ਭੁ ਤਿ ਕੇ ਹੁ ਪ ਰ ਕ ਰ ਮ॥ ਜਿ ਸੁ ਕ ਉ ਚ ਕ ਚ ਹਿ ਸੁ ਨਿ ਨ ਦੇ ਵ॥ ਸੰ ਤ ਸ ਭ ਕੀ ਓ ਧ ਸੁ
ਜੇ ਵ॥ ੨॥ ਆ ਦਿ ਪੂ ਰ ਖੀ ਜਿ ਸੁ ਕੀ ਆ ਦ ਸੁ॥ ਤਿ ਸ ਕ ਉ ਮੈ ਮ ਲਿ ਆ ਗ ਨਿ ਧ ਸੁ॥ ਤਿ ਸ ਕੀ ਗ ਤਿ
ਤਿ ਕੀ ਨ ਜਾ ਇ॥ ਨਾ ਨ ਕ ਜ ਨ ਡ ਰ ਕੀ ਰ ਧਿ ਆ ਇ॥ ੪॥ ੯॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ਅਨਤ
ਭਭਾ ਗੋ ਤਿ ਜਿਸੁ ਪੂਨੀ॥ ਸੋ ਪਾਏ ਇਹੁ ਪ੍ਰ ਦੁਨਿ ਰਬਣੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਦੁ ਜੀ ਸੇ ਵ ਜੀ ਦੁਖ
ਰਖਾ॥ ਕਛੁ ਨ ਜੋਹੈ ਈ ਪੂਰਨ ਅਰਖਾ॥ ਅਣ ਜਸੇ ਵ ਖਗੀ ਦੁ ਜੋ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੇ ਵ ਸਦ ਹੁ

ਕਰਾਇਆ॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਸਦਾਸਰਣਈਜਾਚੇਸਾਹਿਤਿਮੰਖਿਆਠੀਕਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਪਣੇਨਾਮਕੀਭਗਤਿਕਰਾਈਦੁਰਤਸਭਿਨਿਵਾਰੇ॥ਚਿਤਿਆਵਨੁਸਭਿਕਾਰਜਪੂਰੇਸਤਿਗੁਰਿਕਾਜਸਵਾਰੇ॥ਬਿਨੁਗੁਰਸਾਚੇਨਹੀਜਾਇਦੁਖੁਸੰਸਾਰਿ॥ਚਿਤਿਆਇਆਪਣਾਬੀਜਿਆਸੋਈਪਾਵਹਿਸਾਰ॥ਕਿਰਤੁਬੰਨਿਕਮਿਮਟਣਾਨਹੀਂ॥ਚਉਥਿਆਪਣਾਬੀਜਿਆਸੋਈਪਾਖੀ॥੨॥ਪ੍ਰਭਿਦਾਸਾਕੇਖਿਲਜਾਇਜਨਕਉਪੁਰਨਿਨਸਕਸੰਕੈਕੋਇ॥੩॥ਪ੍ਰਭਿਦਾਸਾਕੇਖਿਲਕਰੇਤਨਕਉਪੁਰਨਜਾਕੈਪ੍ਰਤਪੂ॥ਗੁਰਤੇਬੰਦਿਨਤਰਸਨਗਾਇਆਨਾਨਕਜੀਵਿਓਰੂਪੁ॥੪॥੧੨॥ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ॥ਗੁਰਚਰਣਸੇਵੇਵਡਦੁਖੁਗਇਆ॥ਘਰਬਾਹਰਿਸਭਿਸੁਖੁਭਇਆ॥ਸਭਬਿਨੇਸਥਪੂਰਨਕਥਾ॥ਜਾਪਿਨਤਾਪੈਨਨਕਰਾਮਨਾ॥੧॥ਸਾਸਗਿਰਾਸਿਜੀਵਣੁਜੀਵਿਆ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਜਿਤੁਛੋਡਿਵਿਛੋੜਿਆਓਹੁ॥ਬਿਨੁਨਾਤਿਗੁਰਦੀਓਬਿਲਲੇਤੀਸਾਕੁਤੁਛਿਗਿਛਿਆਓਹੁ॥ਵਡੀਜਿਤੁਛੋਡਿਚੰਗੀਤਿਓਹੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੋਪਸਵੰਤਜਿਨਹਰਿਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਮੋਹਤਜਿਮਾਇਆ॥ਭੈਬਿਨਸੇਨਿਰਭਉਹੋਇਆ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਿਲਿਹਰਿਰਸੁਪੀਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਿਰਹਿਆਸਮਾਈ॥ਜਾਪਿਜਾਪਿਜੀਵਹਿਤੇਰੇਦਾਸ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਨਕਕਮਲਪ੍ਰਗਾਸ॥੪॥੧੩॥ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ॥ਸਭਮਹਿਸਚਾਵਰਤਾਰਾਸਚਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਪੈਕੋਵਿਰਲਾਜਾਚਾ॥ਸਚੁਸਾਹਿਬੁਸਚੁਤਪਾਵਸੁ॥ਸਚੁਸਬਦੁਸਚੁਜਿਸਕਾਨਾਵਸੁ

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੧

ਜਾਗੁ ਕੁਸੁਧਾ ਨਾਮੁ ਨਵੀਚੀ ਚੀਤਿ ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿਓ ਦੇਖੁ ਕੀ ਤਿ ॥ ਅਨਦੁ ਆਤੁਲੇ ਚੀਤਿ ਅਚੀਤਿ ॥
ਜਗ ਸਿਉ ਉਤੁਟੀ ਬ੍ਰਹਮ ਪਗੀਤਿ ॥ ੧ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਵਿਖੁ ਬਜਨ ਗੁਰੁ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰੇ ਸੋ ਗੁਨਹਾਗੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਘਰੁ ਬਾਲੂ ਕਾ ਪਾਮੁ ਅਨੇਗਿ ॥ ਬਰਖਸਿ ਬਾਣੀ ਬੁਦ ਬੁ ਦਾ ਹੋਗਿ ॥ ਆਤਬੁੰਚੇ ਰਿਚ ਕੁਢੋਗਿ ॥ ਸਾਂ ਬੁਜੋ ਤਿਨੀ ਕੀ ਚੋਗਿ ॥ ੨ ॥ ਸਰ ਬ੍ਰਥੁ ਪਾਇ ਗੁਰੂ ਸਿ ਰਿਮੋ ॥ ਕੁਰਤਿ ਕਰਉ ਪਰ ਭਾ ਗਲੁ ਤੱਜੋ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੋ ਚਾ ਹਉ ਤੁ ਭਰਨੁ ॥ ਨਾਮੁ ਦੁਰਾਇ ਚਲੈ ਸੋ ਚੋਰੁ ॥ ੩ ॥ ਪ੍ਰਤਿ ਮੈ ਬਿਖੁ ਅੰਚਲਿ ਪਾਈ ॥ ਸਾਚ ਨਾਮਿ ਰਤੋ ਪ੍ਰਤਿ ਸਿ ਉਪ ਰਿਜਾ ਇ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀਨੋ ਸਿ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਈ ॥ ਕੇ ਮੈ ਨੈਨਿ ਰਖੁ ਮੇ ਮੀ ਮਾਈ ॥ ੪ ॥ ਕਾ ਮਨਿ ਚਾ ਨੈ ਸੁ ਚਰਿ ਭਗੁ ॥ ਪਾਨ ਫੁ ਲਾ ਮੀ ਰਸੋ ਗ ॥
ਖੀ ਬਿ ਗੋ ਤੇ ਤੇ ਸੰ ਗ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸਰ ਣਾ ਗ ਤਿ ਕੀ ਨ ਸੋ ਤੰ ਗ ॥ ੫ ॥ ਕਾ ਪ ਨੂ ਪ੍ਰਿ ਰ ਸਿ ਐ ਧਿ ਕੁ ਸੀ
ਗਾ ਗੁ ॥ ਆ ਦੀ ਫੁ ਖੀ ਗੁ ਪ ਬਿ ਕਾ ਗੁ ॥ ਆ ਜਾ ਮ ਜਾ ਬਾ ਧੇ ਬਾ ਗੁ ॥ ਨਾ ਮ ਬਿ ਨਾ ਸੁ ਨਾ ਘਾ ਬ ਗੁ ॥ ੬ ॥ ਆ
ਛ ਪੁ ਰੀ ਜਾ ਕੁ ਅ ਗਿ ॥ ਨਾ ਮੁ ਕ ਣ ਦੁ ਸ ਚੁ ਦੇ ਤੁ ਸ ਦ ਗਿ ॥ ਪ੍ਰਿ ਤੁ ਜੇ ਵ ਦੁ ਪ੍ਰ ਕੁ ਪ੍ਰ ਮੁ ਅ ਧ ਲਿ ॥ ਗੁ
ਰ ਸ ਬ ਦੀ ਬਿ ਖੁ ਤਿ ਆ ਸ ਨਿ ਵ ਗਿ ॥ ੭ ॥ ਮੋ ਰ ਨਿ ਮੋ ਹਿ ਬੀ ਆ ਮ ਨਾ ਮੋ ਹਿ ॥ ਗੁ ਰ ਕੈ ਸ ਬ ਦਿ ਪ ਛ ਾ ਨੋ
ਹਿ ਆ ਨ ਨ ਕ ਟ ਚੋ ਪ੍ਰ ਕੁ ਦ ਮ ਗੈ ॥ ਤੇ ਰੇ ਨਾ ਮਿ ਸ ਤੈ ਖੇ ਕਿ ਰ ਪਾ ਧ ਗੈ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ਬਾ ਜੈ ਤੁ ਮ ਰਾ ਜਾ ॥ ੧ ॥

ਮਨੁ ਭੂ ਲਾ ਉ ਕ ਰ ਮ ਸਿ ਆ ਇ ਜਾ ਇ ॥ ਅ ਤਿ ਭੂ ਬ ਧ ਭ ਜ ਭਾ ਨ ਓ ਇ ਬ ਖ ਮ ਾ ਇ ॥ ਨ ਮ ਆ ਸ
ਬਿ ਨੁ ਚੀ ਸੈ ਇ ਕ ਾ ਇ ॥ ਜਿ ਉ ਮੀ ਨ ਕੁ ਡ ਲੀ ਆ ਕੀ ਠੈ ਪ ਾ ਇ ॥ ੧ ॥ ਮ ਨ ਕ ਭ ਲ ਉ ਸ ਮ ਝ ਸਿ ਸਾ ਚ
ਇ ॥ ਗੁ ਰ ਸ ਬ ਦੁ ਬੀ ਚਾ ਰੇ ਸ ਜ ਭ ਇ ॥ ੧ ॥ ਰ ਹਾ ਉ ॥ ਮ ਨੁ ਕ ਭ ਲ ਉ ਕ ਰ ਮ ਸਿ ਭ ਦ ਭ ਾ ਗੁ ॥ ਬਿ ਬ ਜ ਇ
ਰ ਹੈ ਚ ਾ ਬ ਹੁ ਬਿ ਕ ਾ ਗੁ ॥ ਮੋ ਗ ਭ ਾ ਜੇ ਉ ਭ ਸ ਸਿ ਕ ਾ ਮ ਰ ਗ ॥ ਕ ਰ ਵ ਧੰ ਧਿ ਚ ਾ ਯ ਧ ਓ ਸਿ ਸ ਾ ਗ ॥
ਨ ॥ ਮ ਨੁ ਮ ਗੁ ਗੋ ਧ ਦ ਾ ਚ ਭ ਤ ਿ ਪੀ ਨ ਗੁ ॥ ਦ ਰ ਿ ਕ ਭ ਸ ਦ ਜ ਾ ਚ ਾ ਪੀ ਨ ਮ ਬੀ ਨ ਗੁ ॥ ਤ ਕ ਾ ਨ ਤਿ ਨ ਪ ਾ ਤੀ ਨ
ਮ ਜੀ ਨ ॥ ਸ ਬ ਿ ਦ ਖ ਸ ਖ ਾ ਈ ਗੁ ਣ ਤ ਚੀ ਨ ॥ ੨ ॥ ਮ ਨੁ ਭ ਲ ਉ ਕ ਰ ਮ ਸਿ ਭ ਦ ਭ ਾ ਗੁ ॥ ਬਿ ਨੁ ਨ ਰ ਿ ਭ ਜ ਭ ਾ ਗੁ ॥
ਰ ਹਾ ਉ ॥ ਘ ਰ ਬ ਾ ਸ ਿ ਬ ਾ ਈ ਬ ਦ ਦ ਬ ਾ ਦ ਿ ॥ ਤ ਕ ਾ ਨ ਤਿ ਨ ਪ ਾ ਤੀ ਨ ॥ ਸ ਾ ਚ ਾ ਨ ਾ ਮ ਸ ਾ ਖ ਾ ਈ ਗੁ ਣ ਤ ਚੀ ਨ ॥
ਨ ॥ ਮ ਨੁ ਭ ਲ ਉ ਕ ਰ ਮ ਸਿ ਭ ਦ ਭ ਾ ਗੁ ॥ ਬਿ ਨੁ ਨ ਰ ਿ ਭ ਜ ਭ ਾ ਗੁ ॥ ਰ ਹਾ ਉ ॥ ਅ ਨ ਭ ਲ ਭ ਾ ਜੇ ਉ ਭ ਸ ਸਿ ਕ ਾ ਮ ਰ ਗ ॥
ਕ ਰ ਵ ਧੰ ਧਿ ਚ ਾ ਯ ਧ ਓ ਸਿ ਸ ਾ ਗ ॥ ਨ ॥ ਮ ਨੁ ਮ ਗੁ ਗੋ ਧ ਦ ਾ ਚ ਭ ਤ ਿ ਪੀ ਨ ਗੁ ॥ ਦ ਰ ਿ ਕ ਭ ਸ ਦ ਜ ਾ ਚ ਾ ਪੀ ਨ ਮ ਬੀ ਨ ਗੁ ॥ ਤ ਕ ਾ ਨ ਤਿ ਨ ਪ ਾ ਤੀ ਨ
ਮ ਜੀ ਨ ॥ ਸ ਬ ਿ ਦ ਖ ਸ ਖ ਾ ਈ ਗੁ ਣ ਤ ਚੀ ਨ ॥ ੨ ॥ ਮ ਨੁ ਭ ਲ ਉ ਕ ਰ ਮ ਸਿ ਭ ਦ ਭ ਾ ਗੁ ॥ ਬਿ ਨੁ ਨ ਰ ਿ ਭ ਜ ਭ ਾ ਗੁ ॥
ਰ ਹਾ ਉ ॥ ਘ ਰ ਬ ਾ ਸ ਿ ਬ ਾ ਈ ਬ ਦ ਦ ਬ ਾ ਦ ਿ ॥ ਤ ਕ ਾ ਨ ਤਿ ਨ ਪ ਾ ਤੀ ਨ ॥ ਸ ਾ ਚ ਾ ਨ ਾ ਮ ਸ ਾ ਖ ਾ ਈ ਗੁ ਣ ਤ ਚੀ ਨ ॥

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੧

ਜਾਗੁ ਕੁਸੁਧਾ ਨਾਮੁ ਨਵੀਚੀ ਚੀਤਿ ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿਓ ਦੇਖੁ ਕੀ ਤਿ ॥ ਅਨਦੁ ਆਤੁਲੇ ਚੀਤਿ ਅਚੀਤਿ ॥
ਜਗ ਸਿਉ ਉਤੁਟੀ ਬ੍ਰਹਮ ਪਗੀਤਿ ॥ ੧ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਵਿਖੁ ਬਜਨ ਗੁਰੁ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰੇ ਸੋ ਗੁਨਹਾਗੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਘਰੁ ਬਾਲੂ ਕਾ ਪਾਮੁ ਅਨੇਗਿ ॥ ਬਰਖਸਿ ਬਾਣੀ ਬੁਦ ਬੁ ਦਾ ਹੋਗਿ ॥ ਆਤਬੁੰਚੇ ਰਿਚ ਕੁਢੋਗਿ ॥ ਸਾਂ ਬੁਜੋ ਤਿਨੀ ਕੀ ਚੋਗਿ ॥ ੨ ॥ ਸਰ ਬ੍ਰਥੁ ਪਾਇ ਗੁਰੂ ਸਿ ਰਿਮੋ ॥ ਕੁਰਤਿ ਕਰਉ ਪਰ ਭਾ ਗਲੁ ਤੱਜੋ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੋ ਚਾ ਹਉ ਤੁ ਭਰਨੁ ॥ ਨਾਮੁ ਦੁਰਾਇ ਚਲੈ ਸੋ ਚੋਰੁ ॥ ੩ ॥ ਪ੍ਰਤਿ ਮੈ ਬਿਖੁ ਅੰਚਲਿ ਪਾਈ ॥ ਸਾਚ ਨਾਮਿ ਰਤੋ ਪ੍ਰਤਿ ਸਿ ਉਪ ਰਿਜਾ ਇ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀਨੋ ਸਿ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਈ ॥ ਕੇ ਮੈ ਨੈਨਿ ਰਖੁ ਮੇ ਮੀ ਮਾਈ ॥ ੪ ॥ ਕਾ ਮਨਿ ਚਾ ਨੈ ਸੁ ਚਰਿ ਭਗੁ ॥ ਪਾਨ ਫੁ ਲਾ ਮੀ ਰਸੋ ਗ ॥
ਖੀ ਬਿ ਗੋ ਤੇ ਤੇ ਸੰ ਗ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸਰ ਣਾ ਗ ਤਿ ਕੀ ਨ ਸੋ ਤੰ ਗ ॥ ੫ ॥ ਕਾ ਪ ਨੂ ਪ੍ਰਿ ਰ ਸਿ ਐ ਧਿ ਕੁ ਸੀ
ਗਾ ਗੁ ॥ ਆ ਦੀ ਫੁ ਖੀ ਗੁ ਪ ਬਿ ਕਾ ਗੁ ॥ ਆ ਜਾ ਮ ਜਾ ਬਾ ਧੇ ਬਾ ਗੁ ॥ ਨਾ ਮ ਬਿ ਨਾ ਸੁ ਨਾ ਘਾ ਬ ਗੁ ॥ ੬ ॥ ਆ
ਛ ਪੁ ਰੀ ਜਾ ਕੁ ਅ ਗਿ ॥ ਨਾ ਮੁ ਕ ਣ ਦੁ ਸ ਚੁ ਦੇ ਤੁ ਸ ਦ ਗਿ ॥ ਪ੍ਰਿ ਤੁ ਜੇ ਵ ਦੁ ਪ੍ਰ ਕੁ ਪ੍ਰ ਮੁ ਅ ਧ ਲਿ ॥ ਗੁ
ਰ ਸ ਬ ਦੀ ਬਿ ਖੁ ਤਿ ਆ ਸ ਨਿ ਵ ਗਿ ॥ ੭ ॥ ਮੋ ਰ ਨਿ ਮੋ ਹਿ ਬੀ ਆ ਮ ਨਾ ਮੋ ਹਿ ॥ ਗੁ ਰ ਕੈ ਸ ਬ ਦਿ ਪ ਛ ਾ ਨੋ
ਹਿ ਆ ਨ ਨ ਕ ਟ ਚੋ ਪ੍ਰ ਕੁ ਦ ਮ ਗੈ ॥ ਤੇ ਰੇ ਨਾ ਮਿ ਸ ਤੈ ਖੇ ਕਿ ਰ ਪਾ ਧ ਗੈ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ਬਾ ਜੈ ਤੁ ਮ ਰਾ ਜਾ ॥ ੧ ॥

ਮਨੁ ਭੂ ਲਾ ਉ ਕ ਰ ਮ ਸਿ ਆ ਇ ਜਾ ਇ ॥ ਅ ਤਿ ਭੂ ਬ ਧ ਭ ਜ ਭਾ ਨ ਓ ਇ ਬ ਖ ਮ ਾ ਇ ॥ ਨ ਮ ਆ ਸ
ਬਿ ਨੁ ਚੀ ਸੈ ਇ ਕ ਾ ਇ ॥ ਜਿ ਉ ਮੀ ਨ ਕੁ ਡ ਲੀ ਆ ਕੀ ਠੈ ਪ ਾ ਇ ॥ ੧ ॥ ਮ ਨੁ ਕ ਭ ਲ ਉ ਸ ਮ ਝ ਸਿ ਸਾ ਚ
ਇ ॥ ਗੁ ਰ ਸ ਬ ਦੁ ਬੀ ਚਾ ਰੇ ਸ ਜ ਭ ਇ ॥ ੧ ॥ ਰ ਹਾ ਉ ॥ ਮ ਨੁ ਕ ਭ ਲ ਉ ਕ ਰ ਮ ਸਿ ਭ ਦ ਭ ਾ ਗੁ ॥ ਬਿ ਨੁ ਨ ਰ ਿ ਭ ਜ ਭ ਾ ਗੁ ॥
ਰ ਹਾ ਉ ॥ ਘ ਰ ਬ ਾ ਸ ਿ ਬ ਾ ਈ ਬ ਦ ਦ ਬ ਾ ਦ ਿ ॥ ਤ ਕ ਾ ਨ ਤਿ ਨ ਪ ਾ ਤੀ ਨ ॥ ਸ ਾ ਚ ਾ ਨ ਾ ਮ ਸ ਾ ਖ ਾ ਈ ਗੁ ਣ ਤ ਚੀ ਨ ॥
ਨ ॥ ਮ ਨੁ ਭ ਲ ਉ ਕ ਰ ਮ ਸਿ ਭ ਦ ਭ ਾ ਗੁ ॥ ਬਿ ਨੁ ਨ ਰ ਿ ਭ ਜ ਭ ਾ ਗੁ ॥ ਰ ਹਾ ਉ ॥ ਅ ਨ ਭ ਲ ਭ ਾ ਜੇ ਉ ਭ ਸ ਸਿ ਕ ਾ ਮ ਰ ਗ ॥
ਕ ਰ ਵ ਧੰ ਧਿ ਚ ਾ ਯ ਧ ਓ ਸਿ ਸ ਾ ਗ ॥ ਨ ॥ ਮ ਨੁ ਮ ਗੁ ਗੋ ਧ ਦ ਾ ਚ ਭ ਤ ਿ ਪੀ ਨ ਗੁ ॥ ਦ ਰ ਿ ਕ ਭ ਸ ਦ ਜ ਾ ਚ ਾ ਪੀ ਨ ਮ ਬੀ ਨ ਗੁ ॥ ਤ ਕ ਾ ਨ ਤਿ ਨ ਪ ਾ ਤੀ ਨ
ਮ ਜੀ ਨ ॥ ਸ ਬ ਿ ਦ ਖ ਸ ਖ ਾ ਈ ਗੁ ਣ ਤ ਚੀ ਨ ॥ ੨ ॥ ਮ ਨੁ ਭ ਲ ਉ ਕ ਰ ਮ ਸਿ ਭ ਦ ਭ ਾ ਗੁ ॥ ਬਿ ਨੁ ਨ ਰ ਿ ਭ ਜ ਭ ਾ ਗੁ ॥
ਰ ਹਾ ਉ ॥ ਘ ਰ ਬ ਾ ਸ ਿ ਬ ਾ ਈ ਬ ਦ ਦ ਬ ਾ ਦ ਿ ॥ ਤ ਕ ਾ ਨ ਤਿ ਨ ਪ ਾ ਤੀ ਨ ॥ ਸ ਾ ਚ ਾ ਨ ਾ ਮ ਸ ਾ ਖ ਾ ਈ ਗੁ ਣ ਤ ਚੀ ਨ ॥

ਚ॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ਰਹਹਿ ਨਿਰਾਲਮ ॥ ਐਸੋ ਮਿਤ੍ਰ ਚਰੀਖ ਹਰਿ ਨੀ ਮੀਵਾ ॥ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿ ਕੈ ਲੇਹ ਮਿਲਾਵਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਵਸਤੁ ਲਖਾਈ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਪਨੇ ਜੀਅ ਕਉ ਆਪਿ ਸਮਝਾਵੈ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ॥ ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਆਪਿ ਬੁਝਾਵੈ ॥ ਜੋ ਜੋ ਸੁਣੈ ਕਰੈ ਮਨਿ ਭਾਉ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਪਤਿ ਸਿਉ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ਆਪਣੈ ਸੇਵਕ ਕੀ ਆਪਿ ਰਾਖੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਭਰਮ ਭਉ ਭਾਖੈ ॥ ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ॥ ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਆਪਿ ਤਰਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਾਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚਾ ਤੁਧੁ ਆਪਿ ॥ ਸਾਚੁ ਤਪਾਵਸੁ ਸਾਚੁ ਪਰਤਾਪਿ ॥ ਸਾਚੁ ਤਖਤੁ ਸਾਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥ ਸਾਚੁ ਨਿਆਉ ਸਾਚਾ ਵੇਸਾਹੁ ॥ ਸਾਚੁ ਦੀਬਾਣੁ ਸਾਚੁ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥ ਸਾਚੁ ਹੁਕਮੁ ਸਾਚੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਸਾਚੁ ਕਰਣਾ ਸਾਚੁ ਕਰਣੀ ॥ ਸਾਚੁ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਵਰਣੀ ॥ ੧

ਚਮੇ ਛੀਮੇ ਜਲਵੈ ॥ ਨਾਮ ਕਰਮ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਮੀਮਲਾ ਹੋਇ ਜਿਉ ਨਲੁ ਜਲ ਰਿਸਾਨੀ ਵੈ ॥੮॥੧॥

ਰਾਗੁ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ੧੭ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ

ਸੁਣਿ ਸਖੀ ਮਨਜੀਮਾ ਗਾਮਾ ਅਜਾਮਾ ਅਲੁਉ ਹਰਿ ਆਰਾਧਿਐ ਕਥਿ ਇਕ ਕਥਾ ॥ ਬਾਲਾ ਮੀਕੈ ਤੇ ਆਸਾ ਧਾਰਿ

॥ ਧਾਰੁ ਕਉ ਮੀਹਿ ਆਰਿਨਿ ਨੈਗਾ ॥ ੧ ॥ ਤੇਰਿਆ ਸੰਤ ਜਾਚਉ ਚਰਨੇਰਾ ॥ ਲੋਮਾ ਸਤਕਿਆ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਇਆ ਪੂਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਰਿਕ੍ਰਿਪਾਚੇਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਨਿਕਉਧਰੀ ਗਰਿਕੇਪੋਤੇਤਾ ॥ ਰਾਜਾ ਇੰਦ੍ਰਿਧਿਆਇਓ ਇਕੀਨੀਕੀ ॥ ੧ ॥

ਖਾ ॥ ਬਿਪ੍ਰਸੁਦਾਮੇ ਦਾਲਦਰ ਭੰਜਾ ॥ ਰੋਮਨਤੁਲੀਭਜੁਗਾ ਬੈਂਚਾ ॥ ੨ ॥ ਬਾਧਿਕੁਉਧਰਿਓ ਬੰਧੀਮੋਹਨ ॥

॥ ਕੁਬਿਜਾਉਧਰੀ ਅੰਗੁਸਟਧਰ ॥ ਬਿਦਰੁਉਧਾਰਿਓ ਸਤਭਾਇ ॥ ਰੋਮਨਤੁਲੀਹਰਿਓ ਅਪਾਰ ॥ ੩ ॥

ਇ ॥ ੩ ॥ ਪ੍ਰਹਲਾਦਦਰਖੀਹਰਿਏਜਾਆ ॥ ਥਮਤੇਛੀਨਤੁਦੇਖਤੇਲੋਖੀਜਾ ॥ ਜੀਨਿਜਿਨਿ

ਜੋਵਿਆ ਅੰਤਿਬਚਾ ॥ ਰੋਮਨਸੋਵਿਤੁਪਗਿਪਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ਧਨੈਜੋਵਿਆ ਬਲਬੁਧਿ ਵਿਲੇਚਾਰੁ ॥

ਗੀਮਲਿਕੁਈਜਿਧਿ ॥ ਬੇਣੀ ਕਉਗੁਰਿਕੀਉ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ ਰੋਮਨਤੁਲੀਪੋਦਿਦਾਸੁ ॥ ੫ ॥ ਜੈਦੇਵਿ

ਅਗਿਓ ਓਮੇਵਾ ॥ ਨਈਕਿਉਧਰਿਓ ਸੈਨੇਸੇਵ ॥ ਮਨੁਰੀ ਰਿਗਨਰੁ ਲੈਕੁ ਪੂਜਾਇ ॥ ਮਨਤੁਲੀਤਰਸ

ਲਿਸਰਣਿਪਾਇ ॥ ਦ੍ਰਾਜਿਹਾਅਜੁਗਤੁਰਤੁਕੁਮੀਕੀ ॥ ਜੋਤੇਲੀਨੇਭਗਤਰਮੀਖ ॥ ਤਿਨਕ

ਗੁਣੁਅਵਗਣੁਨ ਬੀਚਾਰਿਓ ॥ ਇਹਬਿਧਿਦੇਖਿਮਨੁਲਗਾਜੇਵ ॥ ੭ ॥ ਕਬੀਰਧਿਆਇ

ਛਦੇਵਰਗ ॥ ਨਾਮਦੇਵਹਰਿਜੀਉ ਬਸਾਰਿਸਿਸਿ ॥ ਰਵਿਦਾਸਾਧਿਆਇ ਏਪ੍ਰਭਅਨੂਪ ॥ ਗੁਰਨਾਨ

ਦੇਵੋ ਵਿੰਦਮੁਪਾ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਨਿਕਜਨਮਭਰਮੇ ਜੋਨਿਮਾਂਹੀ ॥ ਹਰਿਸਿਮਰਤ

ਨਰਿਧਨਚਕਿਪਾਂਹਿ ॥ ਭਰਮਗਤਿਬਿਪ੍ਰਨਖੰਡਖੰਡ ॥ ਬਿਨੁਭਜੁਏਜਾ ਮੁਦਿਤਡੰਡ ॥ ੧ ॥ ਗੋਬਿੰਦਭਜਨ

ਐਸੇ ਸਦਮੀਤ ॥ ਸਾਚਜਬਦਕਰਿਸਦਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤੋਖੁਨਆਵਤਕ ਪੂਰਾ ॥

ਅਬਾਦਸਭਿਆਇਆਸਾਜਾ ॥ ਪਾਪਕਰੰਤੋਨਹਸੰਗਾਇ ॥ ਬਿਖੁਕਾਮਾਤਆਵੈਨਾਇ ॥ ਉਪਉਕਰਤਬਯੋਬਿਕਲ

ਮੋਹਲੋਭਬਲੂਬੀਜਸਗ ॥ ਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਅਨੁਦਿਸਿਕੀਆ ॥ ਸੁਪਨਾਨੁ

ਤਰਿਆ ॥ ੨ ॥ ਕਬਹੀਰਾਜਾ ਕਬਭੰਗਾਰੂ ॥ ਦੁਖਸੁਖਬਾਧੇਜੰਸਸਾਰੁ ॥ ਅਨਉਧਾਰਣ

ਸਾਜੁਨਹਿ ॥ ਪਾਪਬੰਧਨਿਤਪਉਤਜੰਹਿ ॥ ੪ ॥ ਈਹਮੀਤੁਕੇਉਸਖਾਸਾ ॥ ਅਪਦੀਨ

ਆਪੇਹੀਖਾਇ ॥ ਜਾਕੈਕੀਨੈਤਾਬਿਕਾ ॥ ਸੋਛੁਟੈਨਿਤਭਿਆਖਿਆ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ

ਮੀਤਬਤ੍ਰਮੀਆ ॥ ਕਿਰਤੇਖਕਿਕਰੀਮਾ ॥ ਕਰਣੇਪੜ੍ਹਾ ਅਲਿਪਤੁਸੀ ॥ ਸਾਰੇਜੀਆ

ਪ੍ਰਭਪੁਨਾਪੀ ॥ ਦ੍ਰਾਗੀਖਭੇਪੁਰੋ ਬਿਦਿਦਇਆਲਾ ॥ ਤੇਰੀਸਰਣਿਪੁਰਨਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥

ਬਿਨੁਦੂਜਾਨਾਹੀਠਉ ॥ ਕਹਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਦੇਹੁਨਾਉ ॥ ੭ ॥ ਤੁਕਰਤਤੁਕਰਣਸਮਰਥੁ ॥ ਤੇਰੀਕੁਦਰਤਿ

ਬਿਨੁ ਤੁਜਾਨਾ ਕੋਇ ॥ ਕਹਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਦੇਹੁਨਾਉ ॥ ੭ ॥ ਤੁਕਰਤਤੁਕਰਣਸਮਰਥੁ ॥ ਤੇਰੀਕੁਦਰਤਿ

ਬਿਨੁ ਤੁਜਾਨਾ ਕੋਇ ॥ ਕਹਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਦੇਹੁਨਾਉ ॥ ੭ ॥ ਤੁਕਰਤਤੁਕਰਣਸਮਰਥੁ ॥ ਤੇਰੀਕੁਦਰਤਿ

ਬਿਨੁ ਤੁਜਾਨਾ ਕੋਇ ॥ ਕਹਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਦੇਹੁਨਾਉ ॥ ੭ ॥ ਤੁਕਰਤਤੁਕਰਣਸਮਰਥੁ ॥ ਤੇਰੀਕੁਦਰਤਿ

ਬਿਨੁ ਤੁਜਾਨਾ ਕੋਇ ॥ ਕਹਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਦੇਹੁਨਾਉ ॥ ੭ ॥ ਤੁਕਰਤਤੁਕਰਣਸਮਰਥੁ ॥ ਤੇਰੀਕੁਦਰਤਿ

ਕਬੀਰਜਸ ਝਾਈ॥੨॥੩॥ ਬਸੰਤੁ॥ ਪ੍ਰਥਿਲਾ ਦਧਰਥੇਪਰਣਸਾਲਾ॥ ਸੀਗਜਥਥਾਰੁ
ਏਬਾਲਾ॥ ਐਕਉਕਰਪਵਣਵਿਆਬਜਾਲਾ॥ ਐਸੀਪਟੀਆ ਲੀਖੇਦੇਪੁਸੀ ਗੁਪਾਲਾ॥ ਧਨਸੇ
ਛੋਡਉਰੇਬਾਬਾਮਾਨਾ॥ ਐਸੇਐਉਪਵਣਸਿਉਨਜੀਕਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੰਤੋਮਨਕੋਕਰਿਛੋ
ਜਾਇ॥ ਪ੍ਰਭਲਾਦਬੁਲਾਏਬੇਗੀਯਾਇ॥ ਤੁਰਮਅਕਲਨਕੀਛਡਤੁਬਾਨਾ॥ ਤਬਹੁਤੁਰਤੁਛਡਾਉਮੈ
ਕਰਿਓਮਾਨੋ॥੨॥ ਐਸਕਉਕਰਸਾਤਵਹੁਬਾਰਬਾਰ॥ ਪ੍ਰਭਿਜਾਲਬਲਗਿਰਿਕੀਏਪਰਬਾ॥ ਇ
ਕੁਰਮੁਨਛਡਉਗੁਰਹਿਗਾਰੀ॥ ਐਕਉਘਾਲਿਜਾਰਿਭਾਵੈਮਾਰਿ॥੩॥ ਕਾਢਿਖੜਵੁਕਰਮੁ
ਓਹਿਸਾਇ॥ ਤਬਪ੍ਰਭਖਸਲਾਮੋਹਿਬਤਾਇ॥ ਪ੍ਰਭਬਖਸੰਮੋਤੇਨਿਕੋਜਾਕੋਬਿਸਬਾ॥ ਜਲਸਥਲਸੁਭ
ਦਿਖਿਨਖਬਿਦਰਬਾ॥੪॥ ਓਹਿਏਧਰਮਪੁਰਖਦੇਵਾਧਿਦੇਵ॥ ਭਗਤਹੇਤੁਤੇਤਨਰਸਿੰਘ
ਕਬੀਰਕੋਸਖੇਯੋਨ ਪਰਾ॥ ਪ੍ਰਭਬਾਦਉਧਰੇਆਨਿਕਬਰਾ॥੫॥ ॥੪॥ ਬਸੰਤੁ॥ ਇਸੁਤਨਮਾ
ਮਧੇਮਦਨਚੋਰ॥ ਜਿਨਿਗਿਆਸਰਤਨੁਹਿਰਿਲੀਨੋਰ॥ ਮੈਅਨਬੁਪ੍ਰਭੁਕਰਤਫਿਰਾਊ॥ ਕਿਕਰਨਹਿ
ਗੁਰੁਮੈਕੀਆਹਿ॥੧॥ ਅਧਉਦਰੁਦਸੁਖਸਹਿਓਮਿਰਜਾਇ॥ ਮੋਰੋਚਪਲਬੁਧਿਸਿਉਕਹਾਜਾਇ
ਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਨਕਸਨੰਦਨਸਿਵਸੁਕਾਦਿ॥ ਨਰਦਿਕਮਲਜਾਨੇਬ੍ਰਹਮਾਦਿ॥ ਕਬਿਜਨਜੰਗੀ
ਜਟਧਾਰੀ॥ ਸਭਆਪਨਆਪਉਸਹਚਲੇਸਾਰੀ॥੩॥ ਤੁਝਅਬਾਤੁਮੋਹਿਕਥਾਨੀ॥ ਪ੍ਰਭੁਦੀਨਸਰ
ਦੁਖਹਰਣੁਕਰਉਕਰਿ॥ ਮੋਰੋਜਨਮਮਰਨਦੁਖਆਰਿ॥ ਸੁਖਸਾਗਰਗੁਨਰਉਕਬੀਰਾ॥੪॥
ਬਸੰਤੁ॥ ਨਾਇਕੁਏਕੁਬਜਾਵਨਹਾਰਾ॥ ਬਰਧਪਚੀਸਕਸੰਗੁਕਾਰਾ॥ ਨਉਬਰਿਓਆਦਸ
ਗੀਨਿਆਹਿ॥ ਕਸਨਿਬਾਤਤਿਨਿਭਲੀਤਾਹਿ॥੧॥ ਮੋਹਿਐਸੋਸਬਦਨਜਾਸਿਉਨਜੀਕਾ॥ ਜੋਪ੍ਰ
ਈਨਿਆਹਿ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਤਸੁਤੀਮਿਲਿਬਨਜੁਕੀਨਾ॥ ਕਰਮਭਰਵਨੀਸੰ
ਏਸੁਖਿਨਿਤਬਢੈਬਿਆਜੁ॥ ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਾਤਸੁਤੀਮਿਲਿਬਨਜੁਕੀਨਾ॥ ਕਰਮਭਰਵਨੀਸੰ
ਗਲੀਨਾ॥ ਤੀਨਿਜਗਾਤੀਕਰਤਫਿਰਾਹਿ॥ ਚਉਥੇਬਨਜਾਗਾਰਖਬੁਹਾਹਿ॥੨॥ ਪੂਜੀਨਿਸੀਬਨ
ਜੁਟੁਟਾ॥ ਰਾਜਦਿਸਟਣੈਗਇਓਠੁਹਿ॥ ਕਰਿਕਬੀਗਮਨਸਗਸੀਕਾ॥ ਸਹਜਸਮਾਨੋਤਤ
ਗਮਭਾ॥੩॥ ॥੬॥ ਬਸੰਤੁ ਤਿਪਦੇ॥ ਘਰ ਮਾਤ ਜੁਰੀ ਪਿਤ ਭੀ ਜੁਰ ਜੁਰੀ ਪਰੀ
ਭਾਗੇ॥ ਆਵਹਿ ਜੁਰੇ ਜਾਹਿ ਕੀ ਜੁਰੇ ਜੁਰੇ ਅਗਹਿ ਅਗੇ॥੧॥ ਕਹੁ ਪੰਡਿਤ ਸੂਚਾ ਕਵਨੁ ਕਾ
ਬਾਸਿ ਹਉ ਜੋਜਨੁ ਖਾਉ॥ ੧ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਹ ਜੁਰੀ ਬੈਸਤ ਜੁਠ ਕਰਮ ਨਹ ਜਾਹਿ ਜੁਰੇ॥ ਇੰ
ਦ੍ਰੀ ਜੁਰਿ ਉਤਰ ਸਿਨਾ ਜੀ ਬ੍ਰਹਮ ਅਗਨਿ ਕੇ ਭੂਰਾ॥੨॥ ਅਗਨਿ ਕੀ ਜੁਰੀ ਪਨੀ ਜੁਰ ਜੁਰੀ
ਬੋਸਿਪ ਕਾਇਆ॥ ਜੁਰੀ ਕਰਛੀ ਪੰਰਸਨ ਲਾ ਜੁਰੇ ਜੀ ਬੋਹਿਆਇਆ॥੩॥ ਗੋਬਰ ਜੁਠ
ਚਉਕ ਜੁਠ ਜੁਰੀ ਦੀ ਨੀਕਸਾ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਤੇ ਈ ਨਰ ਸੂਚੇ ਜਾ ਪ ਗੀ ਬਿ ਚਰਾ॥ ੪॥ ੭॥

ਸੁਨਰੀ ਕੀ ਜੈਸੀ ਤਿਰੀ ਚਾਲ॥ ਤੇਰੀ ਪੂਛ ਦਉਪ ਰਮੁਸਬਾਲ॥ ੧॥ ਇਸ ਘਰ
ਹੋਸੁਤੁ ਚੁਰਿਖਾ ਓਹ ਗਰਿ ਸਹੀ ਕਰੁ ਤੇਰੀ ਜਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਚਕੀ ਚੂਲਹਿ ਚੁਮੁਖ
ਲੇਹਾ ਕੀਕ ਚੀਥਰਾ ਕਾਰੇ ਜੈਹਿ॥ ੨॥ ਛੀਕੇ ਪਰ ਤੇਰੀ ਬਾਡੁ ਰੀ ਠਿ॥ ਮਤੁ ਭਜ
ਤੇਰੀ ਮੋ ਪੀ ਬੀ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਤੂ ਭੋ ਗਭ ਲੇ ਕੀ॥ ॥ ਤਿ ਕੈ ਉ ਮੋ ਈ ਦ ਨੇ ॥ ੪॥

ਰਾਗੁ ਬਸੰਤੁ ਬਾਣੀ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਾਨੰਦ ਜੀ ਕੀ॥ ੧੪ ਸ੍ਰੀ ਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਤਜਾਈ ਐਸੇ ਘਰਿ ਜਾਰੋ ਮੰਗੁ॥ ਮੇਰਾ ਚਿਤੁ ਨ ਚਲੈ ਮਾਰੁ ਇਬੰਧੰਗੁ॥ ੧ ਰਹਾਉ॥ ਇਕ ਦਿਵ
ਜਾਲਾ ਈਉ ਮੰਗ॥ ਘਾਸਿ ਚੰਦਨ ਚੋ ਆ ਬਹੁ ਸੁਗੰਧਾ॥ ਪੂਜਾ ਜਾ ਕੀ ਬ੍ਰਹਮ ਮਰਣਿ॥ ਸੋ ਬ੍ਰਹਮੁ
ਤੁਝਾ ਇ ਉ ਗੁਰ ਮਨਲੀ ਆ॥ ੧॥ ਜਾ ਜਾ ਈ ਐ ਤ ਜਾ ਜ ਥ ਪ ਥ ਨਾ॥ ਤੁ ਪੂ ਜੈ ਗ ਜ ਤੈ ਜ ਸ ਭੁ ਜਾ ਨਾ
ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸ ਭ ਦੇ ਖੇ ਜੋ ਇ॥ ਊ ਤ ਉ ਜਾ ਈ ਐ ਜ ਉ ਈ ਨ ਜ ਇ॥ ੨॥ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰ ਮੈ ਖ
ਖੋਜਤ ਤੇਗ॥ ਜਿਨਿ ਸਭ ਕਥਿ ਬਿ ਕਥਿ ਭ ਛੁ ਅ ਕਦੇ ਮੇ ਗਾ ਮ ਅਨੰਦ ਸੁ ਅ ਮੀ ਰ ਸ ਤ ਭ ਰਾ॥ ਗੁਰ
ਸ ਬਦ ਦੁ ਕ ਟੈ ਕੇ ਟਿ ਕ ਰ ਮ॥ ੩॥ ੧॥

ਰਾਗੁ ਬਸੰਤੁ ਬਾਣੀ ਸ੍ਰੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਕੀ॥ ੧੬ ਸ੍ਰੀ ਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਜਾ ਪੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ਖਟਦੇਵੈ ਸੇਵ ਕੁ ਕੋ ਜੋ॥ ਰਿਦ ਕ
ਬਸੰਤੁ ਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀ ਕੀ॥ ਤੁ ਝ ਹਿ ਸੁ ਝੰ ਤ ਕ ਛੁ ਨਾ ਹਿ॥ ਪ ਰ ਿ ਆ ਵ ਦੇ ਖੇ ਸੁ ਹ ਕੁ ਕੋ ਜੋ॥ ੧॥ ਤੁ ਕਾਂ ਇ ਕ ਗ
ਜਾਨੀ ਵੈ ਦੇ ਖੁ ਕੁ ਖ ਜੋ॥ ੧॥ ਤੇ ਗੈ ਗ ਤੁ ਗ ਤਿ ਨ ਛੋ ਡ ਉ ਬੁ ਦੇ ਖੇ ਗੁ ਜੋ॥ ਚ ਰ ਸ ਕ ਸ ਭ ਮੇ ਰੇ
ਮੇਰੇ ਬੀ ਸੋ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੋ ਜੋ ਅ ਪੋ ਨ ਧ ਨ ਹਿ ਪ ਨੀ ਅ ਗ ਨ ਮਾ ਰੇ॥ ਤੈ ਸ ਸੰ ਤ ਜ ਨ ਮ ਮ ਮ ਨ ਮੁ ਰ ਛੈ
ਰਾ॥ ਗੈ ਗ ਾ ਗ ਾ ਇ ਅੰ ਗੇ॥ ਦਾ ਵ ਗੀ ਸੰ ਜ ਸ ਕੇ ਕ ਸ ਮਾ॥ ਨ ਸ ਾ ਇ ਲ ਸੁ ਪ੍ ਰ ਜੰ ਨੋ ਜ ਇ ਤੇ ਸ ਵ ਕੁ ਨ ਸ ॥ ੨
ਮਾ ਡਿੰ ਡ॥ ਬ ਕ ਬ ਧ ਰਿ ਅ ਤਿ ਨੀ ਝ ਮ ਬ ਾ ਜੇ॥ ਕਾਂ ਇ ਆ ਰੁ ਬੈ ਕੇ ਸ ਵ ॥ ੧॥ ਸੰ ਸ ਾ ਗੁ ਸ ਖੰ
ਦੇ ਕ ਾ ਰਿ ਗੈ॥ ਬੈ ਦੇ॥ ਤਾ ਰਿ ਲੈ ਬ ਾ ਪ ਬੀ ਠੁ ਲ ਾ॥ ॥ ਰ ਹਾ ਉ॥ ਆ ਨਿ ਅ ਬੇ ਵ ਤ ਾ ਉ ਖੇ ਵਿ ਨ ਸ ਾ ਕ ਉ॥
ਤੇ ਕ ਪ ਾ ਕੁ ਨ ਪ ਾ ਇ ਆ ਬੀ ਠੁ ਲ ਾ॥ ॥ ਹ ਿ ਜ ਦ ਇ ਆ ਖ ਾ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰੁ ਮੋ ਥਿ ਤੁ ਮੋ ਕ ਉ॥ ਪ ਾ ਰਿ ਉ ਤ ਾ ਰੇ
ਕੋ ਜ ਵ ॥ ੨॥ ਨ ਾ ਮ ਾ ਸ ਾ ਰੈ ਹ ਉ ਤ ਰਿ ਤ੍ ਰੀ ਨ ਜ ਾ ਨ ਉ॥ ਮੋ ਕ ਉ ਭ ਾ ਜ ਦੇ ਹਿ ਬ ਾ ਦ ਦੇ ਹਿ ਬੀ ਸੁ ਝ ਾ ॥ ੩॥
ਰਾਗੁ ਬਸੰਤੁ॥ ਸਹਜ ਅਵਲਿ ਪੁਰਹਿ ਮਦੀ ਗਾ ਭੀ ਚ ਲ ਤੀ॥ ਪੀ ਛੈ ਤਿ ਨ ਕ ਲੈ ਕ ਰਿ ਪੰ ਕ
ਤੀ॥ ॥ ਜੈ ਜੈ ਪ ਨ ਕ ਤ ਖੂ ਟਿ ਓ ਪੰ ਕ ਤੀ॥ ਸੋ ਮੈ ਯੰ ਦ ਰ ਾ ਲੀ ਬ ਜ ਚੁ ਬੀ॥ ॥ ਰ ਹ ਾ ਉ॥ ਯੰ ਬੀ ਯੰ ਦੇ
ਬਿ ਨ ਬ ਿ ਗ ਤਾ॥ ਹ ਰਿ ਚ ਰ ਨ ਮੇ ਮ ਾ ਮ ਨੁ ਰ ਾ ਤਾ॥ ਨ ਕੁ ਣ ਤਿ ਨ ਮੇ ਦੇ ਉ ਤੁ ਗੀ ਮ ਗ ਨਿ ਆ॥ ਆ ਪ ਨੇ ਭ ਰ
ਹ ਕ ਨਿ ਦ ਇ ਆ॥ ੨॥ ੨॥

ਰਾਗੁ ਬਸੰਤੁ ਬਾਣੀ ਗਵਿਦਾਸ ਜੀ ਕੀ॥ ੧੬ ਸ੍ਰੀ ਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਤੁ ਝ ਸਿ ਸੁ ਝੰ ਤ ਕ ਛੁ ਨਾ ਹਿ॥ ਪ ਰ ਿ ਆ ਵ ਦੇ ਖੇ ਸੁ ਹ ਕੁ ਕੋ ਜੋ॥ ੧॥ ਤੁ ਕਾਂ ਇ ਕ ਗ
ਤਿ ਨ ਜਾ ਨਿ॥ ਗ ਰ ਬ ਵ ਤੀ ਕਾ ਨ ਜੀ ਠੁ॥ ਤੇ ਗੈ ਗ ਾ ਦ ਨਿ ਉ ਪ ਰਿ ਲੈ ਕ ਉ॥ ੧॥ ਤੁ ਕਾਂ ਇ ਕ ਗ

ਬਾਵਲੀ॥ ਜੋ ਸੇਵਹਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਆਪਣਾ ਤਿਨ ਕੀ ਦੂਖ ਭੁਖ ਸਭ ਜਾਵਲੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੋ ਸੇਵਕੁ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਾਗਾ ਤਿਸ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵਲੀ॥ ਓਹੁ ਆਪਣੈ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਣੈ ਚਲੈ ਤਾ ਸਭ ਕਿਛੁ ਪ

ਸੁਖਮਨੀ ਸੁਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥ ਸਾਸ ਗਿਰਾਸ ਮਨ ਕਹਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਜਪੈ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥ ਅਨਿਕ ਉਪਾਵ ਨ ਰੋਗ ਜਾਹਿ ॥ ਹਰਿ ਬਨਸਪਤਿ ਕਾਟੇ ਤੇ ਨਾਹਿ ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਮਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨ ॥ ਜਪਿ ਜੀਵਾ ਸਤਿ ਨਾਨਕ ਭਗਵਾਨ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਰਈ ਲਾਲਚ ਝੂਠ ਵਿਕਾਰ ॥ ਸੋ ਸਾਧੂ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਨ ਜਰਈ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਹਉ ਨਮਸਕਾਰ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬਸੈ ਨਿਰਮਲ ਸਦਾ ਸੁਚਾਰ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਦੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬਲਿਹਾਰ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਪਵਿਤਾ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟੈ ਸਭ ਚਿੰਤਾ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬੀਗਾ ਜਾਇ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਾਹਿ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਏ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਕਾਟੈ ਜਮ ਫਾਸ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕਰੈ ਸੇਵਾ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਹਕੇਵਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੈ ਘਰਿ ਆਵਹੁ ਤੁਮ ਸੰਤ ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਣ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਪੂਰਨ ਮਨੋਰਥ ਕੰਤ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਤਹੂ ਧਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਮ੍ਰਿਤ ਫਲ ਪਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਪਿਉ ਪੀਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਜੀਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਰੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਠਾਕਿ ਪਾਇ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਨ ਕੀ ਮਲੁ ਜਾਇ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਾਹਰਿ ਜਾਇ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਮਾਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਮਾਇ ॥ ੨ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਭੋਰ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਤਹੂ ਚੋਰ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਲਾਗੈ ਦਾਗੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਕਾਲੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜੋਹੈ ਜਮਕਾਲੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਨੈ ਹਾਰ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜੂਐ ਹਾਰ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਨੈ ਅਪਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਤਾਤਾ ਬਾਨੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬੈਰੀ ਬੇਗਾਨਾ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕੋ ਅਨਜਾਨਾ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਦੀਸੈ ਮੰਦ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਨੈ ਪਰ ਨਿੰਦ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੈ ਪੂਰਨ ਕਰਮਾਤ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਆਵੈ ਚਿਤ ॥ ੩ ॥ ਸਲੋਕ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਕਾਮ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਕ੍ਰੋਧ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਲੋਭੁ ਲਗਾਨੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮੋਹ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਦੁਸਟ ਕਰਾਤ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਪਰ ਕੀ ਘਾਤ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਪਰ ਦਰਬੁ ਹਿਰਾਨ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਪਰ ਅਪਵਾਨ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਪਰ ਦੂਖ ਸਹਾਰੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹਿੰਸਾ ਧਾਰੈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸੋਈ ॥ ਜੈਸਾ ਵਰਤੈ ਤੈਸਾ ਹੋਈ ॥ ੪ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਅਕਰਮ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਭਰਮੈ ਭਰਮ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਦੇਹੀ ਰੋਗ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਸੋਗ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬੀਗਾ ਜਾਇ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਆਵਹਿ ਜਾਇ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਤਹੂ ਧਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਮ੍ਰਿਤ ਫਲ ਪਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਰੈ ਨ ਜਾਇ

ਰਾਗੁ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਤਿਗੁਰ ਮੂਰਤਿ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪਇਆ ਆਸ ਚਾਇ ਕਾਜਿ ਉਜਲੀ ਸਭ ਲੋਕ ਸੁਹੇਲੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਦਿਖਾਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਸੁਣਹ ਚਰਿਤ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੁਲ ਤਰਿਓ ॥ ਵਡ ਭਾਗੀ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥
ਇਨਹ ਪੈਰੀ ਤਿਸੁ ਤੁਲਹਾ ਦੀਓ ਅਸਥਾਉ ॥ ੧ ॥ ਨਿਧਰਿਆ ਧਰ ਮਨਿ ਆਗਨਿ ਤਿਨਿ ਵਾਇਆ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਇਆ ॥
ਥਾਉ ॥ ਦਹ ਦਿਸ ਜਾ ਉਤ ਓਤ ਸੁਹੇਲੇ ਤੇਰੀ ਕੀਰਤਿ ਕਰਮ ਕਮਾਉ ॥ ੨ ॥ ਇਕ ਮਨ ਤੇ ਫਲ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਗਟੇ ਸਭ ਤੇਰੈ ਮਹਲੀ ਆਉ ॥
ਕੋਤਰੀਐ ॥ ਤਿਮਿਤਿਕ ਤਿਨਾ ਨ ਸਕਾਉ ॥ ਤੂ ਬੇਅੰਤੁ ਤੁਹਾ ਤੇ ਗੀਮਾ ਤਿਨ ਤੀਪਾਈ ਸੋਇ ॥ ਸਭ ਤੇਰੈ ਮੇਲੈ ਦਿਖ
ਉ ॥ ੩ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਸੰਗੁ ਸਾਧ ਸਿਉ ਗੋਸਟਿ ਹਰਿ ਸਾਧਨਾ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਉ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਏਹੁ ਜੀਵਨਾ ॥

ਨਾਨਕ ਕਰਮ ਅੰਗੁਰੀ ਮੋਹੈ ਮਮ ਗਾਈ ਦੁਖ ਸਮ ਦੁਖ ਗਏ ਸਭ ਭਿਜ ਗੇ ॥ ੩ ॥ ੨ ॥ ੧੭ ॥
ਅਨਾਮ ਕੀਉ ਪਮਾਦੇ ਖਤ ਜੋ ਕਿਤ ਜੋ ਕੁਗਤਜਨ ਕੀ ਪ੍ਰਤਿ ਮੋਹੈ ਵਿਚੇ ਕਾਲਿ ਜੁਗ ਅਗੇ ॥ ਨ
ਤੁਜੋਗ ॥ ਜਿ ਸੁਆਪੈ ਕੈ ਪਾਕ ਮੇਰਾ ਮਰਾ ਮਰਾ ਗਾਇ ਸੋਜਨ ਮਨ ਅਭਿਵਲੋਗ ॥ ੧ ॥
ਰਿਆ ਸਰਬੇਗ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਮੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪੇ ਸਭ ਕੁ ਕਰਤਾ ਸਾਮੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਪਿਖਾ ॥
ਨ ਜਿਗੀਰਮੁ ॥ ਰਮ ਰਮ ਮਤਰਾਮੁ ॥ ਸਾਤਿ ਸਾਤਿ ਰਾਮੁ ॥ ਬੇਲਿ ਪਰਤਖਿ ਈਆ ਸਦਾ ਮਰਾ ਮੁਗਵਿ

ਜੀਵੈ ਜਿਉ ਚਾਇ ਕੁ ਜਾਇ ਪੀਐ ਇਹ ਪਤਾਜੀ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ੧੨ ॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੪ ਜਪਿਆ
ਆਛੁ ਦਇਆ ਕਰਿ ਮੋਹੈ ਜਿ ਸੁਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੁੰਜ ਨੁ ਰਿਹਰਿ ਮੀਤ ਨਾਮੁ ਚਖਾਸੀ ॥ ੧ ॥ ਜਿਨਾ
ਜੋਵਨਿ ਸਦਾ ਸਦਾ ਮੋਰਾ ਨੇਤਿ ਨਕਾਸਕੁ ਦੁਖੁ ਭੁਤਰਮੁ ਭਉ ਜਾਸੀ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਮੁਖਿ

ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਗਵਾਈ ॥ ਜਿਉ ਤਪਤੇ ਸੁਧ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਢਿ ਗੁ ਜਬ ਤੇ ਸੁਧ ਭਏ ਬਹੁਰਿ ਨ ਬਾਹੁਰਿ ਗਏ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕੁਲ ਉਧਰੈ ਸਾਧੁ ਧੰਨੁ ਜਨਨੀ ॥ ਸੁਖ ਫਲ ਪਾਵੈ ਨਿਰਮਲ ਕਰਨੀ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ਪਾਪ ਬਿਨਾਸੇ ॥ ਹਰਿ ਵਾਸੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਕੈ ਪਾਸੇ ॥ ੧ ॥
ਤੋ ਜਉ ਸੁਰਿ ਜਨ ਮਿਰਤਭੀ ਤਰਿਆਇ ਉਤ ਬਹੁ ਖੁਰਾ ਜੋਲੀ ॥ ੧ ॥ ਜਿਉ ਕਨਿਕ ਕਠਿਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ॥ ਤਨ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਹੋਤ ਕੰਚਨ ॥ ਜਿਉ ਪਾਵਕ ਕਾਸਟ ਮਾਹਿ ਨਿਰਾਰੇ ॥ ਤਿਉ ਸਾਧੂ ਘਟ ਮਹਿ ਰਹਤ ਨਿਆਰੇ ॥ ੨ ॥
ਕੁਲ ਸਮੂਹ ਸਭ ਉਧਰਤ ਤਾਰਿ ॥ ਸਾਧ ਚਰਨ ਜਨ ਸਰਨ ਤੁਹਾਰਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਬ ਮੋਹਿ ਜਾਨਿ ਨ ਦੇਹੁ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਹਮ ਇਹ ਸੁਖੁ ਲਹਿਆ ॥ ਸਾਧ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਹਾ ਰਸੁ ਗਹਿਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਲਭ ਜਨਮੁ ਪੁਨਿ ਦੁਲਭ ਦੇਹ ॥ ਗਾਵਤ ਪੂਰਨ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ॥ ਅਮੋਲ ਗੁਣ ਨਾਮ ਵਾਪਾਰ ॥ ਰਿਦ ਅੰਤਰ ਪੂਰਨ ਭੰਡਾਰ ॥ ੧ ॥
ਸੰਤ ਸਭਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤ ॥ ਪਰ ਅਪਵਾਦ ਨ ਜਾਨਹਿ ਮੀਤ ॥ ਸਭ ਸਹ ਏਕੋ ਏਹ ਵੀਚਾਰ ॥ ਆਤਮ ਰਾਮ ਨਾਹੀ ਬਿਸਥਾਰ ॥ ੨ ॥
ਸਾਧ ਸਰਣਿ ਜੋ ਜਨੁ ਪਰਾ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਹਰਾ ॥ ਸਾਧ ਸੇਵਾ ਵਡ ਪੁਰਖਾ ਪਾਈ ॥ ਜਾ ਕਉ ਹੋਆ ਪੂਰਬ ਲਿਖਿਆ ॥ ੩ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਵੇਦ ਨ ਜਾਨਹਿ ॥ ਜੇਤਾ ਸੁਨਹਿ ਤੇਤਾ ਬਖਿਆਨਹਿ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਉਪਮਾ ਤੁਲ ਨ ਕਾਈ ॥ ਸਾਧ ਨਾਨਕ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਈ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥

ਦੇਖੁ ਸਭੁ ਆਪੁ ਛਪਾਇ ਓਸੀ ਸੁਚਜਣਾ ਪਰਿ ਮੀਖਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਚਰਣ ਭੰਵਦਨ ਓਨਾ ਭਾਵਦੇ ਜੋ ਦੇਵਨਿ ਸਚੁ ਸੁਭਾਖਿਆ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਤੇ ਅਘ ਦਾਗਿਓ ॥ ਕਰ ਗਹਿ ਕਾਢਿ ਪਾਏ ਓਹਿ ਪ੍ਰਭੂ ਮਿਲਾਵਣਾ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤਿਨਾ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਧਰੀ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕੀ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵਹਿ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਿਆ ਆਦਿ ਲਿਲਾਟੁ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟੇ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਿਆ ਆਦਿ ਲਿਲਾਟੁ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵਹਿ

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਐਸੀ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਨਹਾ ਗੀਗਤਿ ਕਰਨ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦੁਖ ਬੰਧਗ ਕੇ ਭ੍ਰਮ ਜਗ ਜਾ ਬਿਨੇ
ਚੰਐਵੈ ਰਿਮੰਤ ਸ਼ਰਨ॥ ਆਪਿ ਜਪੈ ਅਵਰਹ ਨਮੁ ਜਪਾਵੈ ਵਡ ਸਮਰਥ ਤਰਨ॥ ਜਲਿ
ਐਸੇ ਉਤਰੈ ਸਹਾ ਛੁਟੈ ਕਉ ਸੁਕ ਕਰਨ॥ ਹਰਿ ਦਾਸਨ ਕੀ ਆਗਿ ਆਸ ਤੇ ਨਾਹੀ ਨਿਰਨ॥
ਪਰਨ॥ ੨॥ ਭਗਤ ਨ ਕੀ ਦਰਦ ਕਮਾ ਵਤ ਗਾ ਵਤ ਦੁਖ ਕਟੈ ਤੇ ਕੇ ਜਨ ਨਮ ਨ॥ ਜਨ ਕੁ ਉ ਭਇ
ਛੂਪਾ ਲੁ ਚੀ ਗੁ ਰਾ ਤਿਨ ਹਰਿ ਅਜ ਜਨ॥ ੩॥ ਹਰਿ ਸ ਹਿ ਅ ਧਪ ਤੇ ਜਿ ਸ ਅ ਸੇ ਸੁ ਤੇ
ਨਉ ਨਾ ਤ ਬਰਨ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾ ਦਿ ਨਾਨ ਕ ਸੰ ਤੇ ਖੇ ਨਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾ ਜੀ ਪ੍ਰ ਜੀ ਪਿ ਉ ਧਨ॥ ੪॥ ੨॥
ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਵਡਿ ਆਈ ਵੇਖਹੁ ਸਭ ਸੰਸਾਰ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਪਾਏ ਨਾਮ ਪਿਆਰ॥
ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਨ ਰਜੀਐ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਸਹਜਾ ਨੰਦ ਅਪਾਰ॥ ੧॥ ਸਾਸਗਿਰਾਸ ਨ ਵਿਸਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਨਾਮ॥
ਜਿਉ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਰਖੁ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਮਾਨ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਪਾਰੁ ਹੈ ਕਰਤੇ ਕਰਣ ਜੋਗੁ॥
ਅਬੇਦਨ ਈ॥ ਦਰਸਨ ਪੇਖਿ ਨਿਹਾਲ ਭਏ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਿਓਗੁ॥ ੧॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫॥ ਘਰੁ ੨ ਅਨਕਾ ਭਾਤੀ ਐ ਅਨਕ ਉ॥ ਈ
ਉ॥ ਚਿਤ ਵਲੀ ਚਿਤ ਵਉ ਪ੍ਰਿ ਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬੋ ਗੀ ਕਦਿ ਪਾ ਵਉ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਾ ਈ॥ ਜਤ ਨ ਕਉ ਤਉ ਪ੍ਰਭੁ ਜ ਦਾ ਸ ਹਾ ਈ ਜੀ ਅ ਪ੍ਰੀ ਗਿ ਤੇ ਕ ਅ ਕਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਐ ਇ ਤ ਸ ਪ੍ਰਿ ਅ ਪ੍ਰੀ ਤਿ ਸੋ
ਚਤ ਪ ਤਪ ਸੰ ਜ ਮੁ ਨਾ ਨਾ ਕ ਉ ਪ ਸੰ ਤੁ ਮਿ ਲ ਭੀ॥ ੧॥ ਜਾ ਪ ਤ ਪ ਸੰ ਜ ਮੁ ਨਾ ਨਾ ਕ ਉ ਤਿ ਸੁ ਅ ਕ ਉ॥ ਈ
ਇ ਸ ਅ ਨੁ ਨੀ ਧੀ ਨੈ ਉ ਪ ਦੇ ਸੇ ਸੰ ਤੁ ਮਿ ਲ ਭੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਐ ਇ ਤ ਸ ਪ੍ਰਿ ਅ ਪ੍ਰੀ ਤਿ ਸੋ
ਪਉ ਸ ਤਿ ਸੁ ਖ ਜਾ ਈ॥ ਇ ਕ ਨਿ ਮ ਖੀ ਪ੍ਰਿ ਅ ਦ ਰ ਸੁ ਦਿ ਖਾ ਵੈ ਤਿ ਸੁ ਸੰ ਤ ਨੰ ਕੇ ਬ ਲਿ ਜਾ ਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਉ ਨਿ ਪੌ ਰ ਭ ਬ ਪ੍ਰ ਤੇ ਖ ਤੀ ਸੇ ਵਉ ਦਿ ਨੁ ਰੈ ਨਾ ਈ॥ ਅ ਨੁ ਅ ਭਿ ਅ ਨੁ ਪ ਉ ਸ ਗ ਭ ਤਿ ਆ ਗ ਉ ਜਿ ਪ੍ਰਿ
ਅਬ ਤ ਬ ਸ ਨਾ ਈ॥ ੨॥ ਦੇ ਖਿ ਚ ਰਿ ਤ ਭ ਈ ਪ ਉ ਬਿ ਸ ਮ ਨਿ ਗੁ ਰਿ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰਿ ਪੂ ਗੀ ਖੀ ਮ ਭ ਈ
॥ ਪ੍ਰ ਭ ਕ ਰੈ ਮ ਦਇ ਆ ਜੋ ਸੋ ਸਿ ਹ ਤ ਮ ਰਿ ਯਾ ਇ ਆ ਜ ਨ ਨ ਨ ਕ ਚ ਪ੍ਰ ਤਿ ਬੁ ਝ ਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਛੈ ਤਿ ਸਿ
ਸ ਹ ਸ ਮ ਮ ਹ ਲ ਭ ਪ ਸੇ ਸ ਸ ਤ ਅ ਬ ਨ ਬੀ॥ ਅ ਕ ਕ ਘੋ ਸ ਮ ਪ ਉ ਤ ਪ ਕ ਰ ਤ ਅ ਨ ਬ ਚ ਬ ਨ ਬੀ॥ ਜ ਜ ਨ ਸ ਬ ਹ ਚ ਤ ਰ ਭ ਈ ਸ ਆ ਪ੍ਰ ਸ ਜ ਣੀ ਜਾ ਇ ਆ॥ ਜ ਜ ਉ ਨੀ ਇ ਕ ਪ੍ਰ ਆ ਭ ਦੀ ਨ ਦ ਪ ਭ ਕ ਜ ਨ ਨ
ਨਿ ਮ ਖ ਨਿ ਮ ਖ ਗੁ ਣ ਗਾ ਂ ਜੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅ ਨਿ ਕ ਜ ਨ ਮ ਕ ਮੰ ਤੈ ਪੀ ਆ॥ ਇ ਓ ਮ ਸ ਜ ਸ ਜ ਨ ਮੁ ਦ ਭ ਭੇ ਦੇ ਵੈ ਧ ਮ ਮ ਆ ਇ॥ ੧॥ ਇ ਕ ਸ ਜ ਬਿ ਨੁ ਨੀ ਕ ਦ ਜ ਨ ਅ ਸ ਨ ਬੀ ਭ ਭ ਵੇ ਭ ਆ ਇ॥ ਅ ਤ ਪ ਤ
ਭ ਈ ਨ ਕ ਕ ਸੁ ਖ ਦ ਤ ਹ ਮ੍ਰਿ ਨ ਸ ਮ ਆ ਇ॥ ੨॥ ੨॥ ੨॥ ਸ ਸ ਗ ਮ ਮ ਹ ਲ ਭ ਧ ਜ ਜ ਨ
ਸ ਗ ਭ ਉ ਧ ਬ ਸ ਗ ਗੇ॥ ਕ ਰ ਏ ਪ੍ਰ ਨੀ ਤ ਪ ਵ ਤ ਮ ਨ ਜ ਨ ਮ ਜ ਨ ਮ ਕ ਦੁ ਖ ਹ ਗੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਅ ਗ ਭਿ ਚ ਭੇ ਤ ਨੀ ਸੁ ਖ ਪ ਆ ਇ ਆ ਜ ਨ ਸ ਮ ਉ ਗੀ ਜ ਦੋ ਜ ਤ ਗੇ॥ ਬ੍ਰ ਹ ਮ ਤ ਘੰ ਕ ਅ ਧ ਕ ਪ ਅ ਤਿ
ਤੇ ਸ ਪ੍ਰ ਭੀ ਗ ਪ ਰ ਪ ਰੇ ਗ॥ ੧॥ ਜ ਨ ਜ ਨ ਕ ਰ ਭ ਗ ਵ ਨੈ ਤ ਨ ਭ ਈ ਤ ਨ ਸ ਆ ਪ੍ਰ ਭੂ ਸੀ ਗ ਮੁ ਖ ਜੁ ਗੇ॥ ਤਿ ਨ ਕੀ ਧੂ ਰਿ
ਕ ਮ ਨ ਕ ਪ੍ਰ ਭੁ ਮੇ ਗ ਕ ਰਿ ਮ ਪ ਕ ਗੇ॥ ੨॥ ੨॥ ੨

ਸਭਾਸਤਿ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਵ ਸਤਿ ਨਾਨਕ ਜਾਗਤੁ ਰਹੁ ॥੨॥੧॥੧॥੨੪॥ ਸਲੋਕ ॥ ਸਭ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸੋਧੇ ਸੋਧਿ ਦੇਖੇ ਸਭ ਪੁਰਾਣ ਤਿਹਾਸ ॥ ਸਭ ਵੇਦ ਸੋਧੇ ਸੋਧਿ ਦੇਖੇ ਸਭ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਅਭਿਆਸ ॥ ਸਭ ਸੋਧ ਦੇਖੇ ਸਭ ਸਮਝ ਦੇਖੇ ਸਭ ਸਿਆਣਪ ਲੋਕ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਸਭ ਫੋਕਟ ਫੋਕ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸਾਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੁ ਤਾ ਕੀ ਸਭ ਬਨਤ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ॥ ਸਾਚੁ ਦਾਨੁ ਸਾਚੁ ਨਾਨੁ ਸਾਚੁ ਤਾ ਕਾ ਅਧਿਕਾਰ ॥ ਸਾਚੁ ਭੋਜਨੁ ਸਾਚੁ ਭਾਉ ਸਾਚੁ ਤਾ ਕਾ ਬਿਉਹਾਰ ॥ ਸਾਚੁ ਕਰਣੀ ਸਾਚੁ ਕਰਮ ਸਾਚੁ ਤਾ ਕਾ ਪਾਸਾਰ ॥ ਸਾਚੁ ਸਾਹਿਬ ਸਾਚੁ ਮਨਿ ਸਚੁ ਜਾਪੈ ਹੁਕਮੁ ॥ ਨਾਨਕ ਆਖੈ ਏਕੁ ਸਚੁ ਦਿਵਸ ਰੈਣਿ ਹੋਵਹਿ ਨਿਮ ॥੧॥ ਸਾਚੁ ਸਬਦੁ ਸਾਚੁ ਧੁਨਿ ਸਾਚੁ ਤਾ ਕਾ ਵਾਜਾ ਨਾਦੁ ॥ ਸਾਚੁ ਸਾਹਿ ਸਾਚੈ ਫੁਰਮਾਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦ ਤੇ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ ਸਾਚੁ ਮੁਖਹ ਸਚੁ ਸਚਿ ਨਾਇ ਕਰਤੇ ਕਾ ਮਨਿ ਭਾਣ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਚੁ ਸਾਚੈ ਦੀਬਾਣੁ ॥੨॥ ਸਾਚੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਚੁ ਕਵਣ ਸਚੁ ਤਾ ਕਾ ਕਰਣਾ ॥ ਸਾਚੁ ਤਾ ਕਾ ਕਰਣਾ ਸਚੁ ਜਿਨਿ ਕਲ ਰਖੀ ਧਾਰਿ ॥ ਸਾਚੁ ਵਰਤਾਰਾ ਸਚੁ ਪਾਸਾਰਾ ਸਚੁ ਤਾ ਕਾ ਹੈ ਫੈਲਾਉ ॥ ਸਾਚੁ ਵਰਤੈ ਸਾਚੁ ਵਰਸੈ ਸਚੁ ਤਾ ਕਾ ਚੋਜੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਲਿਵ ਲਾਗੈ ਪਤਿ ਸਿਉ ਜਾਇ ॥੩॥ ਸਾਚਾ ਅਲਖੁ ਅਪਾਰੁ ਸਚੁ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ॥ ਸਚਾ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਸਚੁ ਸਚਾ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ॥ ਸਚਾ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜਪੁ ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥੪॥ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਨਾਇ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣ ਸਚੁ ਸਾਚੁ ॥ ਸਚੁ ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਸੋਭਾ ਪਾਇ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਪੂਜਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ

ਦਇਆਲ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸਰਬ ਦੇਖ ਰੇਰਣੀ ॥ ਮੈ ਨਿਰਗੁਣ ਛਤ ਚਿਤ ਵਤ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਪਿਆਰੀ ॥ ਕੀਰਚਨੀ ॥ ਆਸਾ ਘਰਿ ਨਿਸਗਦਿ ਰਾਖੇ ਸਤਜਾ ਬਲ ਭੁਜਾ ਜਨੀ ॥ ਸੰਤ ਹਰੇ ਪਾਲ ਏਕ ਕਵੀ ਸਰਣੀ ॥ ਰਾਗ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਰਿ ਚਰਣੀ ਪਛਿ ਦਾਇਆ ਤਨ ਮਨ ਜੀਵਨ ਮੁਰਤਿ ਦੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਜੀਵਾ ॥ ਪੰਤੀਨ ਪੀਕ ਵਦਨ ਕਛੁ ਕਰਣੀ ॥ ਇਹੈ ਚਰਹਾ ਇਹੈ ਚਰਹਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦਾਤਾ ਇਕ ਜਾਚਿਉ ਇਹ ਵਡਾਈ ਦੇਤ ਸਗਲ ਜੀਵਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕੀ ਆਸ ਪੂਰੀ ਦੇਤ ਸਗਲ ਜੀਵਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕੋਇ ਨ ਦੇਖਾ ਮੇਰਾ ॥ ਚਿਤਵਉ ਤਾ ਕੋ ਜਾਉ ਸਦਾ ਹੀ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸਭ ਸੁਖ ਪਾਵਾ ॥ ਨਿਵਾ ਦੁਖ ਭਰਮ ਭਉ ਕਾਟੈ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣ ਮਨ ਤਨ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਸੋ ਸਿਮਰਉ ਜਾ ਕੈ ਹਾਥਿ ਸਭ ਕਾਤਾ ॥ ਜਾ ਕੀ ਸਰਣਿ ਸਭ ਕੋ ਲੇ ਉਧਰਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਹਰਿ ਕਾ ਜਸੁ ਕਥਿਆ ॥ ੧ ॥ ਰਾਗ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਾਰੀ ॥ ਸੋ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਸਭ ਤੇ ਭਾਰੀ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੂਖ ਜਮ ਨਾਸੈ ॥ ਸੋ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸੈ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕੋਟਿ ਪਾਪ ਜਾਹੀ ॥ ਸੋ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਮਨ ਤਨ ਮਾਹੀ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਹੋਵਤ ਸੁਖੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਹਰਿ ਕਾ ਜਸੁ ਕਥਿਆ ॥ ੨ ॥ ਰਾਗ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਤਾਸਾ ॥ ਸੋ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਸਦ ਸਾਸ ਗਿਰਾਸਾ

ਆਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਚਰਨਕਮਲ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਰਾਪੈ ਇਤਿ ਦੇਵੈ ਕਿਤੁ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵੈ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ਤਾ ਕੈ ਨੇੜਿ ਨ ਜਮੁ ਜਾਵੈ॥੧॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਕਰਹੁ ਅਨੰਦਾ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਪਰਮਾਨੰਦਾ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਖ ਪਾਪ ਤਿਨਾਸੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਮ ਤੇ ਫਿਰਿ ਤ੍ਰਾਸੈ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਅਗੋਚਰੁ ਲਖਾਵੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਰਮਤਿ ਦੂਰਿ ਪਲਾਵੈ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕਰੈ ਸੇਵਾ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਹਕੇਵਾ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਕੁਲ ਉਧਰੈ ਤੇਰਾ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਭ ਮਿਟੈ ਅੰਧੇਰਾ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਤੁਟੈ ਹਉਮੈ ਰੋਗਾ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭੋਗਾ॥੨॥੬॥੮॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫॥ ਚੋਆ ਚੰਦਨ ਭੋਗ ਰਸ ਮਾਣਹਿ ਸੁਤ ਦਾਰਾ ਸਿਖ ਬਣਾਈ॥ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਲਾਲ ਰੰਗੀਲੀ ਅੰਤਰਿ ਅਗਨਿ ਨ ਜਾਈ॥ ਜਿਸ ਦਾ ਦਿਤਾ ਪੈਨਣਾ ਖਾਣਾ ਤਿਸ ਸਿਉ ਹੇਤੁ ਨ ਪਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੫॥ ਸਾਹੁਰੜੀ ਵਾਸੁ ਨ ਪੇਈਐ ਨਾਹੀ ਸਹ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੀ॥ ਸਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਨਾਨਕਾ ਜਿ ਭਾਵੈ ਕਰਤੇ ਕਰਣੈ ਵਾਰੀ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੂ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ਵਰਤਦਾ ਤੂ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ਹਾਜਰੁ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਪਾਸਹੁ ਦੂਰਿ ਨਾਹਿ ਤੂ ਸਭਨਾ ਦੇਖਹਿ ਨਾਲਿ ਵਰਤਦਾ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਦਾ ਵਿਸਾਹੁ ਤੂ ਸਭਨਾ ਦਾ ਆਧਾਰੁ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਦਾ ਸਚਾ ਸਾਹੁ ਤੂ ਸਭਨਾ ਦਾ ਵਾਪ

ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਉ ਤੁਮ ਗਿਰਹ ਕਰਹ ਭਲ ਹੋਈ ॥ ਜਉ ਤੁਮ ਭਗਤ ਕਰਹ ਭਲ ਸੋਈ ॥ ਜਉ ਤੁਮ ਬਨ ਮਹਿ ਕਰਹ ਨਿਵਾਸਾ ॥ ਭਲੋ ਤੁਮਾਰ ਤੁਮਹਿ ਅਬ ਦੀਨਾ ॥ ਜਹ ਰਾਖਹ ਤਹ ਭਲ ਪਤੀਨਾ ॥ ਜੋ ਤੁਮ ਕਰਹ ਮੋਰ ਭਲ ਸੁਆਮੀ ॥ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਜਹ ਰਾਖਹ ਤਹ ਰਹਉ ਅਨੰਦਾ ॥ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਪੂਰਨ ਗੋਬਿੰਦਾ ॥ ਜਹ ਪਠਵਹ ਤਹ ਹਉ ਜਾਉ ॥ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਪਹਿ ਕਹਾ ਬਸਾਉ ॥ ਜੋ ਤੁਮ ਕਹਹ ਕਰਉ ਮੈ ਸੋਈ ॥ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਅਵਰ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥ ਜਹ ਰਾਖਹ ਤਹ ਰਹਉ ਅਨੰਦ ॥ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਪੂਰਨ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥ ਜਹ ਰਾਖਹ ਤਹ ਰਹਉ ਅਨੰਦਾ ॥ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਪੂਰਨ ਗੋਬਿੰਦਾ

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੭ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਨੀਦ ਪਵੈ ਮਾਈ ॥ ਜੈਸੇ ਤਪਤ ਰੈਨਿ ਜਲ ਕਾਰਨ ਬਿਨੁ ਜਲ ਮਛੁਲੀ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਤਜਿ ਕੀਰਤਿ ਆਨ ਸੀਗਾਰ ਅਨਿਕ ਰਸ ਦੇਖਿ ਬਿਨੁ ਨੈਨ ਨ ਜੁਡਾਈ ॥ ਮੋਰ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਨੂਪ ਅਨੁਭਵੀ ਨਾਹ ਪਰਾਈ ॥੧॥ ਗਣਤ ਨ ਗਣੀਐ ਕਹਿਆ ਨ ਕਹੀਐ ਬਿਨੁ ਗੁਣ ਕਥਨ ਨ ਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਸਨ ਕੀ ਬਲਿਹਾਰੀ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖ ਪਾਈ ॥੨॥ ਜਿਉ ਚਕਵੀ ਰਹੈ ਦੂਰਿ ਪਰ ਪੰਖੀ ਸੋ ਰੈਨਿ ਕਿਉ ਕਰਿ ਚਾਲੈ ॥ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਚਰਣ ਕਮਲਾ ਸਿਉ ਰਾਖੈ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾਹੇ ਕਉ ਘਾਲੈ ॥੧॥ ਜਿਉ ਜਲ ਮਹਿ ਮੀਨ ਪਿਆਸ ਮਨਿ ਬਿਰਹੀ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨ ਦੇਖਿ ਸੁਖਾਲੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਸੰਤ ਜਨ ਆਈ ਜਿਉ ਰਾਖਹੁ ਤਿਉ ਰਹਣਾ ॥੨॥ ਜਿਉ ਬਾਰਿਕ ਪੇਖਿ ਅਨੰਦ ਸੁਖ ਪਾਵੈ

ਇਕੰਜਾਨਿਆ॥ ਸੁਠਚਤੁਰੇਨਗੀ ਚੇਤੁਭਤੁਭੈ ਅਨਤੀਤੇਅਨੁਮਾਨਿਆ॥ ੭॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ ਅਕਥਉ
ਕਥੀਐ ਕਹਉ ਕਹਾਂ ਵੀਚਾਰੁ॥ ਨਾਮਕ ਦੀਨ ਦਇਆ ਲਹਹਿ ਮਨਮੋਖ ਅਵਗੁਨ ਜਾਨਿ॥ ੮॥ ੩॥
ਰਾਗੁ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੨ ਘਰੁ ੭ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ੧੭ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਕੀ ਅਕਥ ਕਥਾ ਨ ਜਾਣੀ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਹਿ ਕੇਤੀ ਮੀਠੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਭਗਤਿ ਪਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਜਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈਐ ਸਾਚੀ ਸਾਖੀ ਸਾਚੁ ਭਣੀ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿ ਪਿਆਰੁ ਘਣੋ ਹੈ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿ ਬਣੀ॥ ੧॥ ਭਗਤਾ ਕੀ ਚਾਲ ਨਿਰਾਲੀ ਭਗਤ ਚਲਹਿ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਧਣੀ॥ ਭਗਤਾ ਭੁਖ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇਰੀ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਸੋ ਭਗਤ ਜਨੀ॥ ੨॥ ਭਗਤਾ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਕਥਨੀ॥ ਸਚੁ ਭਗਤਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਸਚੁ ਭਗਤਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਰਹਣੀ॥ ੩॥ ਭਗਤਾ ਕੀ ਸਭ ਊਤਮ ਕਰਣੀ ਭਗਤ ਰਹਹਿ ਸਰਣਾਈ॥ ਭਗਤਾ ਕੀ ਸੋਭਾ ਸਦ ਹੀ ਊਪਰਿ ਭਗਤ ਜਪਹਿ ਹਰਿ ਜਾਈ॥ ੪॥ ਭਗਤਾ ਕੀ ਸਭ ਘਾਲ ਸਫਲ ਹੈ ਜੋ ਆਵਹਿ ਹਰਿ ਪਹਿ ਜਾਣੀ॥ ਭਗਤਾ ਕੀ ਸਭ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸੁਣਣੀ ਭਗਤ ਰਹਹਿ ਲਿਵ ਤਾਣੀ॥ ੫॥ ਭਗਤਾ ਕੀ ਸਭ ਪੂਰੀ ਪਵਣਾ ਭਗਤ ਨ ਆਵਹਿ ਜਾਣੀ॥ ਭਗਤਾ ਕੀ ਸਭ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਧੀ ਭਗਤ ਰਹਹਿ ਨਿਹਕੇਵਲ ਨਿਰਬਾਣੀ॥ ੬॥ ਭਗਤਾ ਕੀ ਸਭ ਸੁਧਿ ਬੁਧਿ ਹੈ ਭਗਤ ਨ ਹੋਵਹਿ ਕਾਚੇ॥ ਭਗਤਾ ਕੀ ਸਭ ਰਹਤ ਉਚੇਰੀ ਭਗਤ ਨ ਹੋਵਹਿ ਲਾਚੇ॥ ੭॥ ਭਗਤਾ ਕੀ ਸਭ ਸਚੀ ਕਾਰ ਹੈ ਭਗਤ ਨ ਕਰਹਿ ਵਿਕਾਰੁ॥ ਭਗਤਾ ਕੀ ਸਭ ਸਚੀ ਕਾਰ ਹੈ ਭਗਤ ਨ ਕਰਹਿ ਵਿਕਾਰੁ॥ ਨਾਮਕ ਭਗਤਾ ਕੀ ਸਭ ਊਤਮ ਭਗਤ ਮਿਲਹੁ ਜਗਜੀਵਨ ਯਾਰ॥ ੮॥ ੪॥

ਰਾਗੁ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੨ ਘਰੁ ੭ ੧੭ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਮੇਰੈ ਨਾਲਿ ਹੈ ਸਖਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੀ ਓਟ ਸਦਾਇਆ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਪਾਸਿ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਨਾਲ

ਸਭਿ ਸਾਝੀ ਸਭਿ ਵਰਤਦੇ ਸਭ ਖਾਹਿ ਜੁਠਾ ਖਾਇ ॥
ਅਸੰਖਾ ਦੀ ਗਤਿ ਨਾ ਲਖੀ ਨਾ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਜਾਇ ॥
ਅਸੰਖਾ ਮਤਿ ਵਿਚਾਰ ਨਹਿ ਅਸੰਖਾ ਲਿਖਣੁ ਲਿਖਾਇ ॥
ਅਸੰਖਾ ਜਪ ਅਸੰਖ ਤਪ ਅਸੰਖਾ ਪੜਹਿ ਕਰਹਿ ਪੂਜਾ ਚਾਇ ॥
ਅਸੰਖਾ ਪਾਪੀ ਪਾਪੁ ਕਰਿ ਜਾਹਿ ਅਸੰਖਾ ਦੇਹਿ ਸਜਾਇ ॥
ਅਸੰਖਾ ਜੀਅ ਅਸੰਖ ਜੂਹ ਅਸੰਖਾ ਵਾਸ ਥਾਇ ॥
ਅਸੰਖਾ ਪਵਣ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰ ਅਸੰਖਾ ਧਰ ਪਾਤਾਲ ॥
ਅਸੰਖਾ ਸਸੀਅਰ ਸੂਰ ਫਿਰਹਿ ਅਸੰਖਾ ਨਾਵ ਆਕਾਸ ॥
ਅਸੰਖਾ ਕਹਹਿ ਕਹੀਅਹਿ ਕਹਿ ਕਹਿ ਜਾਹਿ ਕਹੰਨਿ ॥
ਅਸੰਖਾ ਦੇਵੀ ਦੇਵ ਥਕਿ ਰਹੇ ਕਰਤ ਨ ਆਵੈ ਅੰਤ ॥
ਅਸੰਖਾ ਭਗਤ ਗੁਣ ਗਿਆਨ ਵੀਚਾਰ ਅਸੰਖਾ ਸਤੀ ਦਾਤਾਰ ॥
ਅਸੰਖਾ ਸੂਰ ਅਸੰਖ ਜੋਧ ਅਸੰਖਾ ਤਪ ਤਾਪੇ ਗੁਜਾਰ ॥
ਅਸੰਖਾ ਮੋਨਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ਤਾਰ ਅਸੰਖਾ ਨੇਜੇ ਵਾਜ ਵਾਰ ॥
ਅਸੰਖਾ ਭਾਰ ਧਰੈ ਧਰਣੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰ ॥
ਅਸੰਖਾ ਗਰਬ ਕਰਹਿ ਕਰਣਾ ਨ ਜਾਹਿ ਦੇਖਹਿ ਸੁਣਹਿ ਨਾਮ ਅਪਾਰ ॥
ਅਸੰਖਾ ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਕੈ ਕਰਤਾ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥
ਕਰਣਾ ਕੀਆ ਆਪਣਾ ਜਿਤੁ ਕੋ ਆਖੈ ਕਿਆ ਕਹੇ ॥
ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖੇ ਨਾਲਿ ਸੋ ਪੜੈ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥
ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਵਡੀ ਨਾਈ ਕੀਤਾ ਜਾ ਕਾ ਹੋਵੈ ॥
ਨਾਨਕ ਜਾਣੈ ਸਚਾ ਸੋਈ ਨਦਰੀ ਕਰਮੀ ਹੋਵੈ ॥੧॥

ਸਲੋਕੁ ॥
ਆਖਹਿ ਵੇਦ ਪਾਠ ਪੁਰਾਣ ॥
ਆਖਹਿ ਪੜੇ ਸੁਣਹਿ ਵਖਿਆਣ ॥
ਆਖਹਿ ਬਰਮੇ ਆਖਹਿ ਇੰਦ ॥
ਆਖਹਿ ਗੋਪੀ ਤੈ ਗੋਵਿੰਦ ॥
ਆਖਹਿ ਈਸਰ ਆਖਹਿ ਸਿਧ ॥
ਆਖਹਿ ਕੇਤੇ ਕੀਤੇ ਬੁਧ ॥
ਆਖਹਿ ਦਾਨਵ ਆਖਹਿ ਮੀਰ ॥
ਆਖਹਿ ਕੇਤੇ ਗਰਹ ਗਹੀਰ ॥
ਆਖਹਿ ਚਾਰਣ ਜੋਧ ਅਪਾਰ ॥
ਆਖਹਿ ਕੇਤੇ ਕਰਨਿ ਭਾਟ ॥
ਆਖਹਿ ਕੇਤੇ ਨਾਮ ਧਰਾਟ ॥
ਆਖਹਿ ਕੇਤੇ ਕੀਤੇ ਜਾਹਿ ॥
ਆਖਹਿ ਕੇਤੇ ਫਿਰਹਿ ਕਰਾਹਿ ॥
ਆਖਹਿ ਕੇਤੇ ਖਪਿ ਤੁਟਹਿ ਜਾਹਿ ॥
ਆਖਹਿ ਕੇਤੇ ਦੇਇ ਸਮਾਹਿ ॥
ਆਖਹਿ ਕੇਤੇ ਲੈ ਲੈ ਭਾਹਿ ॥
ਆਖਹਿ ਕੇਤੇ ਖਾਹਿ ਤੈ ਜਾਹਿ ॥
ਆਖਹਿ ਕੇਤੇ ਦੇਖਿ ਹਦੂਰਿ ॥
ਆਖਹਿ ਕੇਤੇ ਰਹੇ ਭਰਪੂਰਿ ॥
ਆਖਹਿ ਕੇਤੇ ਕਰਹਿ ਵਿਕਾਰ ॥
ਆਖਹਿ ਕੇਤੇ ਕਰਹਿ ਸੁਧਾਰ ॥
ਆਖਹਿ ਕੇਤੇ ਪਾਵਹਿ ਦੋਖ ॥
ਆਖਹਿ ਕੇਤੇ ਲਹਹਿ ਮੋਖ ॥
ਆਖਹਿ ਕੇਤੇ ਬੰਧਿ ਛੁਟਾਹਿ ॥
ਆਖਹਿ ਕੇਤੇ ਤੀਰਥ ਜਾਹਿ ॥
ਆਖਹਿ ਕੇਤੇ ਪਾਵਹਿ ਥਾਨ ॥
ਆਖਹਿ ਕੇਤੇ ਖਾਣੀ ਖਾਨ ॥
ਆਖਹਿ ਕੇਤੇ ਜੀਅ ਅਹਾਰ ॥
ਆਖਹਿ ਕੇਤੇ ਕਰਹਿ ਪਿਆਰ ॥
ਆਖਹਿ ਕੇਤੇ ਤੁਝਹਿ ਅਗਾਹ ॥
ਆਖਹਿ ਕੇਤੇ ਤੁਧੁ ਵੇਪਰਵਾਹ ॥
ਆਖਹਿ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ॥
ਆਖਹਿ ਕੇਤੇ ਬੈਠੇ ਤਖਤ ॥
ਆਖਹਿ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਪੂਜਾ ॥
ਆਖਹਿ ਕੇਤੇ ਨਾਮ ਵਿਰੂਜਾ ॥
ਆਖਹਿ ਕੇਤੇ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹਿ ॥
ਆਖਹਿ ਕੇਤੇ ਲਿਖਿ ਪਾਹਿ ॥
ਆਖਹਿ ਕੇਤੇ ਮੰਗਹਿ ਦਾਨ ॥
ਆਖਹਿ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਧਿਆਨ ॥
ਆਖਹਿ ਕੇਤੇ ਤੁਧੁ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ॥
ਆਖਹਿ ਕੇਤੇ ਤੁਧੁ ਲਿਵ ਲਾਵਹਿ ॥
ਆਖਹਿ ਕੇਤੇ ਤੁਧੁ ਸੇਵਹਿ ਭਾਇ ॥
ਆਖਹਿ ਕੇਤੇ ਤੁਧੁ ਸਿਰਿ ਨਾਇ ॥
ਆਖਹਿ ਕੇਤੇ ਤੁਧੁ ਧਰਹਿ ਪਿਆਰ ॥
ਆਖਹਿ ਕੇਤੇ ਤੁਧੁ ਨਮਸਕਾਰ ॥
ਆਖਹਿ ਕੇਤੇ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹਿ

ਪੂਉ ਪਾਇਆ ਅਖੇ ਖੇਲ ਚਾਇ ਓਨ੍ਹ ਸਭ ਜਗਤ ਸਬਾਇਆ ॥ ਵੈਗੁਣ ਕੀਧੇ ਜਿਨ ਆਇ ॥
ਮਾਇਆ ਅੰਦਰ ਵਧਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਦੀ ਓਹ ਰੋਗੁ ਜਿਨ ਕਦੇ ਨ ਆਇਆ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੨

ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਨਾਨਕਾ ਆਪੇ ਮਾਰਿ ਦਿਵਾਇ ॥ ਕਿਸੈ ਰੋਵਹੁ ਨਾਨਕਾ ਆਪਿ ਛਡਾਇਦਾ ਜਾਇ ॥
ਸਭਨਾ ਜਾਇ ਵਿਛੁੜਣਾ ਸੁਪਨੈ ਜਗੁ ਜਾਣਹੁ ਜਾਇ ॥ ਕਿਸੈ ਰੋਵਹੁ ਨਾਨਕਾ ਰੋਵਹੁ ਕਰਤੇ ਨਾਲਿ ਸਨਾਇ ॥
ਜਿਨ ਗੁਰੁ ਸਰਵਰੁ ਨਾਲਿ ਨ ਪਾਇਓ ਤੇ ਨਰ ਕਾਲੇ ਕਾਇ ॥ ਜਿਨ ਗੁਰੁ ਸਰਵਰੁ ਨਾਲਿ ਪਾਇਓ ਤਿਨ ਕਾ ਕਹਣਾ ਕਾਇ ॥
ਜਿਨ ਗੁਰੁ ਸਰਵਰੁ ਨਾਲਿ ਪਾਇਓ ਤਿਨ ਕਾ ਕਹਣਾ

ਵਜਿ ਸਭੇ ਜੋਗ ਧਿਆਨਾ ਸਭੇ ਪੁਰੀ ਆਖੰਡ ਸਭਿ ਸਭੇ ਜਾਂ ਅਜਰਾ ਟੁਕੀਮ ਚਲਾਏ
ਆਏ ਏਕਮੀ ਵੈਸੇ ਕਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚ ਸਚਿਆਰ ਇਸ ਚੁ ਸਭ ਦੀ ਬਾਹਰਾ ਪਉੜੀ

ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਸੁਖੁ ਉਪਾਵੇ ਜੋਰ ਮੰਗਤਿ ਹੋਇ ॥ ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਪਤਿ ਪਾਈਐ ਫਿਰਿ ਫੇਰਿ
ਜੂਨਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਭਰਮ ਖਲਾਈਐ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਹੋਇ ॥ ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਪਾਪ
ਪਰਹਰਿ ਦਾਨਾ ਸਭਿ ਲੋਅ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਤੇ ਗੁਰ ਗਿਆ ਮਿਲੈ ਓਨ ਉਮੰਨੈ ਓ ਜਿਨ ਦੇਵੈ ਜੋਇ ॥੮॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਪੂਰੀਆ ਖੰਡਾ ਸਿਰਿ ਕਿਰੇ ਇਕੋ ਪੜਿਆ ਏ ॥ ਪੁਛੁ ਜਾਇ ਮੰਨਿ ਪੁਰਖ
ਜੇ ਸਿਮ੍ਰਿਤੀ ਤਤੈ ਦੇਇ ॥ ਕਿਸ ਥੁ ਪਰਿਖ ਹੁਟਿ ਟੈ ਕਿਸ ਜੰਨੇ ਕਰੇ ॥ ਕਿਸ ਜੰਨ ਕਰੀ
ਓਨ ਨਾਨਕ ਕਿ ਸੰਨੇ ਕਰਤ ਦੇਇ ॥ ਤੂ ਕੀ ਸਰਤਾ ਏ ਆਪ ਨੈ ਮੁਰ ਖੁ ਆਪੁ ਪੁਰ ਜੇਇ ॥੧॥:੧

ਤੈਤੈ ਆਖੰਕੇ ਟਿੰਕੀ ਟਿੰਕੇ ਟੀ ਕੀ ਟਿੰਕੇ ਦਿਆ ਆਖੁ ਆਖੀ ਸਾਦ ਸਾਦ ਕਰੰਦਿ ਸੈ ਦੇਤੇ
ਟਿ ॥ ਨਾ ਓ ਖਕੀ ਨਾ ਠਾਕੀ ਆਏ ਵਰਭ ਖਨਿ ਜੋਤੇ ॥ ਨਾਨਕ ਚਾਸ ਅਜੁ ਖਾਵਿ ਚ ਓ ਪਰਿ
ਆਖ ਨ ਜੁੰਮਾ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਕੁਲ ਉਧਰੈ ਸੋ ਸਭੁ ਕੁ ਵੈ ਬੁਸਭਾਇ ॥
ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਸੋਗ ਤਿਉ ਧੋਵੈ ਜਿ ਨਾ ਮਿ ਦੇਵਾਇ ॥ ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਸੁਣਿ ਉ ਧੋਵੈ ਜਿਨ
ਰਸਨ ਰਸਾਇਆ ॥ ਨਾ ਇ ਮੰਨਿਐ ਦੁਖ ਕੁਖ ਗਈ ਜਿਨ ਨੀ ਮਾ ਚਿਤ ਭਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ
ਮੁਤਿ ਨੀ ਜਾ ਲਾ ਓ ਜਿ ਨ ਗੁਰੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਸਭੇ ਤੀਸ
ਭਿ ਦਿਅ ਸਭਿ ਥਿੰਤੀ ਸਭਿ ਵਾਰ ॥ ਸਭੇ ਕੁਤੀ ਆ ਤਜਭਿ ਸਭਿ ਯਰਤੀ ਸਭਿ ਭਿਤਰਾ ॥ ਸਭੇ
ਤੀਪ ਉਣ ਸਭਿ ਸਭਿ ਅਗਨੀ ਪਾਤਾਲ ॥ ਸਭੇ ਪੁਰੀ ਆਖੰਡ ਸਭਿ ਸਭਿ ਲੋਅ ਅਲੰਘ ਅਪਾ
ਰ ॥ ਜਿ ਤਨੁ ਮੁਸਲਾ ਪੀਰੁ ਕਿਤੜਾ ਕਰਣਿ ਸਰੀ ਜੋ ਕਰਾ ॥ ਆਖਣੁ ਸਿਫਤੀ ਵੀ ਚਾ ॥ ਵਿਣੁ
ਨਾਵੈ ਨਾਹੀ ਕੋ ਥਾ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਬਾਹ ਪੁਰੀ ਨਾਨਕ ਕੂੜੀ ਵੈ ਵਗ ॥ ੧ ॥ ਅਖੀ
ਪਰ ਦੇਖਣਿ ਜੋ ਢਿਣ ਦੇਖੀ ਸਭੁ ਅਕਾਰੁ ॥ ਪੁਛਣਿ ਗਿਆਨੀ ਪੰਡਿਤੀ ਪੁਛਣਿ ਵੇਦ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਪੁਛਣਿ
ਦੇਵੀ ਮਾਣਸੀ ਜੋ ਧਰਣਿ ਲਖ ਅਠਾਰ ॥ ਸਿਧਾ ਜਾਧੀ ਸਭਿ ਸੁਣੀ ਜਾਇ ਦੇਖੀ ਦਰਬਾਰੁ
॥ ਐਸਾ ਸਚਾ ਜਾਚਿ ਨਾਇ ਨਿਰਭਉ ਤੇ ਨਿਰਵੈਰੁ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਤੀਰਥੁ ਪੁਚੁ ਅੰਧਿਆਂ
ਪੂਚੀ ਚਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਥਨਾ ਕਰੜਾ ਸਚੇ ਨਾਮ ਪਿਆਰੁ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਇ
ਨਿਐ ਦੁਖ ਅਤਿ ਗਈ ਅਤਿ ਪਰਗਟੀਆਇਆ ॥ ਨਾ ਉ ਮੰਨਿਐ ਚਉਥੈ ਗਈ ਸਭ ਤਿਹੂ
ਗਵਾਇਆ ॥ ਨਾ ਇ ਮੰਨਿਐ ਸਾਸੁ ਉ ਪਜੈ ਜੋ ਸਭ ਜੋ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾ ਇ ਮੰਨਿਐ ਸਾ ਤਿਊ
ਪਜੈ ਤ ਗਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਤ ਨੈ ਹੋ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਰਗਟਿ ਆਇਆ ॥ ੧੧ ॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਹਉਸਰੀਕੁਹੋਵੈਖੀਤੇਰਾਤਿਸੁਆਗੈਤੁਧੁਅਖੀ॥ਭੁਧੁਆਗੈਤੁਧੇਯਾ
ਲਾਰੀਮੇਅਵੈਨ ਓਸੁਨਾਯਾ॥ਜੇਤਅਖਣਸਾਹੀਸਬਦੀਭਾਖਿਆਤਇਸੁਭਵਈ॥
ਨਾਨਕਬਖਤਇਕੇਅਖਣਸਭੁਤੇਰੀਵਡਿਆਈ॥੧ਮਃ੧ ਜੀਅਸਿਆਕਿਆਚਜੀ
ਜੀਨਸੀਕਿਅਕਥਾ॥ਸਭਿਕਰਣਕਰਤੇਦੇਵੈਵਾਦਾ॥ਜੋਚੁਪੈਤਿਸੁਮੰਗੈਕੋਚਬਿ
ਕਰੇਦਤਾ॥ਇਕੁਦਤਾਸਭਿਮੰਗਤੇਛਿਡਿਦੇਖਹਿਅਸਖੁ॥ਨਾਨਕਏਵੈਜਣੀਐਜੀ
ਵੈਵੇਵਣਾ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਨਾਇਮੰਨਿਐਸੁਗਤਿਉਪਜੈਨਾਮੋਮਤਿਪਈ॥ਨਾਇ
ਨਿਐਦੁਖੁਉਚਰੈਨਾਮੋਸੁਖਿਸੰਈ॥ਨਾਏਮੰਨਿਐਕੂਮੁਕਵਲੀਐਫਿਰਿਚੁਸੁਪੋਈ॥ਨ
ਇਮੰਨਿਐਸਾਬਾਰੀਐਪਾਪਾਮਤਿਧੰਧੀ॥ਨਾਨਕਪੂਰੇਗੁਰਤੇਨਾਉ ਮੰਨੀਐ ਜਿਨਦੇਵੈ
ਈ॥੧॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ਸਾਸਤਬੇਦਚੁਰਣਪਵਿਤ॥ਪੁਸ੍ਤਕਪੰਤਾਅਜਾਣਤ॥
ਨਾਭੁਵੈਤਾਸੁਝੈਸਸੀ॥ਸੁਨਕੁਆਖੈਕੁਕਨਾਈ॥੧ਮਃ੧ ਜਾਹਉਤੇਰਾਤਾਸਕੁਰਿ
ਛੁਮੋਰਾਹਉਨਾਹੀਤੁੰਹਵਿ॥ਆਪੇਸਕਤਾਆਪੇਸੁਰਤਾਸਕਤੀਜਗਤੁਪਰੇਵਹਿ॥
ਆਪੇਕਹੈਆਪੇਸਦੇਰਚਨਾਰਚਿਰਚੈਵੇਖੈ॥ਨਾਨਕਸਚਾਸਾਚੀਨਾਈਸਚੁਪਵੈਪੁਰਿ
ਲੇਖੈ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਆਖਣੁਫੋਕਿਉਆਖਿਆਜਾਈ॥ਨਾਮੁਨਿਰੰਜ
ਨਾਜਾਪੈਕਿਉਪਾਈਐਭਾਈ॥ਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਵਰਤਦਾਰਵਿਆਸਭਠਾਈ॥ਗੁਰ
ਪੂਰੇਤੇਪਾਈਐਜਿਨਦੇਹਇਦਿਖਾਈ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਕਰਮੁਹੋਇਗੁਰਮੀਲੀਐਭਰਥੀ
॥੧੭॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ਕਥਿਤੈਈਕੁਤੇਮੁਹੀਖਾਜੁਹੋਆਮੁਰਦਾ॥ਕੁੜੁਬੋਲਿਬੰ
ਧਿਤੁਤੁਮਾਇਆ॥ਚੰਮੁਜਲਣਚੁਕਯਹਮੁਬੀਚਹੁ॥ਜਿਨਜੀਵੀਦਿਆਪਤਿਨਸੀਮੁਇਆਮੰਚੀਸ
ਇ॥ਓਹੀਖਾਜੁਓਵੈਨਮਕਾਕਰਤਾਕਰੇਸੁਹੋਇ॥੧ਮਃ੧ ਸੰਨਾਈ॥ਚੰਚੀਆਸੁਰ
ਸੰਤੋਵੈਸਈਆਦਾ॥ਸੀਲੁਸੰਜਮੁਸੁਚਭੰਨੀਖਣਾਖਜਅਜਾ॥ਸਮੁਗਾਇਆ
ਘਰਿਆਪਣੈਪਤਿਉਠਿਚਲੀਨਾਲਿ॥ਨਾਨਕਸਚਾਏਕੁਸੋਅਵਹੁਨਸਚੁਸਮਾਲਿ॥
ਪਉੜੀ॥ ਬਹਾਰਿਭਸਮਾਭੇਪਨਕਰੇਅੰਤਰਿਗੁਬਥੀ॥ਧਿਧਾਵੈਸੀਬਹੁਤੇਪਕ
ਰੇਦਰਮਤਿਅਪੰਕਥੀ॥ਸਾਹਿਬਸਾਬਦੁਨਉਚਰੈਮਾਇਆਮੋਹਪਸਥੀ॥ਅੰਤਰਿ
ਲਾਭਜੁਕਥਰਮੁਹੈਭਰੇਮਾਵਥੀ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਜਪੇਤਦਹੀਜੁਬੇਬਾਜੀਬਥੀ॥੧੬॥
॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ਥਖਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਤੰਪੈਭਜੀਵਣੁਕਿਆਥੁਸੀ॥ਆਖਣਆਉ
ਓ॥ਵਿਛੁੜਿਆਵਿਸੁਹੋਇਇਛਿਛਰਾਇਕਘੜੀਮਹਿਜਾਇ॥ਜੋਸਉਵਰਿਆਸਿ

ਭਖਾਜੇਛੀਛਿਕਿਉੜਖਾਇ॥ਮਿਠਖਾਧਾਚਿਤਿਨਆਵੈਕਉੜਤਣਧਾਇਜਾਇ॥
ਮਿਠਕਉੜਾਦੇਵੈਰੰਗ॥ਨਾਨਕਆਖਿਵਿਗੁਤੇਜੰਤ॥ਸੁਖਿਖੁਖਿਵਸਦਾਸਭਸੁਗਰੂਆ॥
ਸੁਖਿਖੁਖਿਜਾਨੈਇਵਖਿਤਿਨਪਾਸਿ॥੧ਮਃ੧ ਕਾਪੜੁਕਚੁਮੁਹੁਕਾਇਆਂਗਿ॥ਪਰ
ਗਹਰੀਤੇਬਾਗੇਬਾਗ॥ਸਾਦਸਜਾਜਕਮਿਨੁਖੇਲਾਇਆ॥ਤੇਸਹਪਾਸੁਕਢਣਟੁਕ
ਗਇਆ॥ਮਿਠਾਕਵਿਕੈਕਉੜਖਾਇਆ॥ਤਿਨਿਕ ਉੜੈਤਨਿਰੰਗੁਜਾਇਆ॥ਜੋਢਿ
ਸਿਮਠਾਪੈਦਾਇ॥ਤਉਕਉੜਤਣਚੁਕਸਿਮਾਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈਸੋਇ॥ਜਿ
ਸੰਨ੍ਹਾਪਾਤਿਲਿਖਿਆਜੋਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਜਿਨਕੈਵਿਚਦੋਜੁਕਪਟੁਚਬਾਰੁ
ਚੰਵਾਇਆ॥ਕੂੜੁਤੁਕਪਟੁਕਮਾਵਦੇਕੂੜੁਪਰਗਟੀਆਇਆ॥ਅੰਦਰਿਹੋਇਸੁਸਿਕ
ਬੇਲਾਹਢਪੈਛਪਾਇਆ॥ਕੂੜੈਲਾਭਚਿਰੰਥਾਗਿਆਫਿਰਿਪਛੁਤੀਪਾਇਆ॥ਨਾਨਕਜੋਥੀ
ਜੋਜਿਖਾਵਣਕਹਣੈਤੇਲਿਖਿਪਾਇਆ॥੧॥ਸਲੋਕਮਃ੨ ਕਬਕਹਣੀਬੇਦੀਅਣੀ
ਪਾਪੁਪੁਨੁਥੀਚਾਗੁ॥ਦੇਦੇਲੈਦੇਸਭੋਕੋਦੇਣਹਾਰੁਕਰਤਾਰੁ॥ਉਤਮਮਧਿਮ
ਜਾਤੀਜਿਨਸੀਭਰਮਿਭਵੈਸੰਸਾਰੁ॥ਮੰਞਿਖਤਬਣੀਤਤੁਵਖਣੀਗਿ॥ਅਗਾਧਿਅਗਾਧਿ
ਕਿਆਈਗੁਰਮੁਖਿਆਖੀਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤੀਸੁਰਤੀਕਰੀਮਾਫਿਆਈ॥ਹੁਕਮੁਸਾਜਿਹੁ
ਕੋਮੈਵਿਚਿਦੇਖੈਹੁਕਮੋਅੰਦਰਿਵੇਖੈ॥ਨਾਨਕਅਗਾਹੁਦੀਸੈਤੁਦੈਤੋਂਕੋਜਿਖੀ॥ਸੋਬੇਖੀ
॥੧ਮਃ੧ ਬੇਦਪੁਕਾਰੇਪੁਨਪਾਪੁਸੁਰਗਨਰਕਬੀਉ॥ਜੇਥੀਜੈਸੰਉਗਵੈਖੀਦਾ
ਫੋਜੀਉ॥ਗਿਆਨੁਸਲਾਹੇਵਣਾਕੁਸਚੰਸਚਬਾਉ॥ਸਚੁਥੀਜੈਸਚੁਉਗਵੈਦਾਗ
ਹਾਪਈਐਥਾਉ॥ਬੇਦਦੁਵਾਪਗੀਗਿਆਸੁਗਸਿਕਰਮੀਪਵੈਨੀਉ॥ਨਾਨਕਨਾਮੀਚਾ
ਹਾਲੁਦਿਨਚਾਰਿਕੋਅੰਬੋਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਨਿਮੁਥਿਰਮੁਥਹਾਸੁਚੰਚਲੋ
ਰਬੁਪਾਇਆ॥ਥਿਰੀਅਗੁਮਾਰਿਵਿਸਾਰੀਐਬਹੁਦੁਖੁਪਾਇਆ॥ਨਾਮੁਚਿਤਿ
ਭਿੰਨਨਭਿਜਈਪਬਨੁਵਾਇਆ॥ਥਿਰੁਮਤਿਆਪੈਤੁਜਿਚੀਐਥਿਰੁਕਾਰਜੁਭੁਖਾ
ਇਆ॥ਨਾਨਕਸੰਗਤਿਮੇਲਿਹਰਿਸਭਥਿਰੁਖੁਜਾਇਆ॥੧੮॥ਸਲੋਕਮਃ੧
ਅਗਨਿਮੁਖਾਤਪੁਪੁਛਿਆਪੁਛਿਤਿਨਦਾਨੁ॥ਇਕਨੀਜਾਇਆਇਕਿਖਾਦਿਚ
ਖੋਇਇਕਨੀਬਧੇਯਕਗਾਇਕਨੰਹੀਸਾਥੀਇਕਨੰਹੀਸਾਥੁ॥ਜਾਸਕਰਸੈਦਾਸ
ਆਛੁਟੈਬੰਕਦੁਅਗਾ॥ਨਾਨਕਢੇਗੀਛਡੁਕੀਨੀ॥ਫਿਰਿਤੈਈਛਡਗ॥੧॥ਮਃ੧ ਸੁਨ
ਕਢੇਗੀਛਡਿਪਈਮੀਟੀਸੰਦਕੋਟੁ॥ਅੰਦਰਿਚੁਗਥਜਾਇਆਖੰਦੁਵੇਜੀਆਂਥੇ

ਹੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਨਿੰਦ ਦੁਸਟ ਪੈਨਵਦੇ ਛੋਨਵ ਵਢਿਆ ॥ ਆਪਣੁ ਪਦੁ ਖੋਇਸਦਾ ਓਹੁ ਆਇਆ ਭਲਕੈ ਉਠਿ ਨਿਤ ਪਰਦਖਣੁ ਪਿਰਹਿ ਜਗਿ ਮਥੁਚਮਿਆ ॥ ਜਨ ਕੀ ਜਾਤਿ ਨ ਕੀ ਸਭ ਗਤਿ ਮਤਿ ਕਰਤੁ ਰੁਖੀ ਖੇ ਤੁਰੀ ਗਰਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਪਖੀ ਐਕਿ ਤਿਕ ਮਾਵਦੇ ਮਨਮੁਖਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ਸਭੁ ਕੋ ਈਚ ਪਸਾਰਕਾ ਪਸਾਰਕੁ ਤੁਕਾ ਹੋਇ ॥ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਖਸਮ ਕਾ ਤਾ ਸਚੁ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥ ਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਆਪਣਾ ਤਾ ਕੇਤਾ ਕੀਮਤਿ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀਐ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੪ ਸਤਗੁਰ ਕਦਤਾ ਆਪਿ ਪੈਨਾਇਓਨੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਬਦੀ ਖੇਲਣਾ ਵੈ ਛੁਟੜਿ ਜਿਨ ਸੋ ਵਿਆ ਰਿਦ ਚਾਹੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਿਰਦੇ ਸੋਭਦੇ ਤਿਨ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਈਆ ਜਾ ਪਤਪਤੀ ਸੰਸਾਰ ਸੰਜਾ ਮਕਰੇ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾ ਇਆ ॥ ਤਿਨ ਦਾ ਸੁਫਲੁ ਫਲਿਆ ਜਿਨ ਸਤਗੁਰ ਸੇਵਿਆ ਹਰਿ ਦਾਤਾ ਸਭਨਾ ਦਾ ਜੀਅ ਸੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਕਢਹੁ ਧੋਇ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਧਾਨ ਵੰਤਾ ਇਵ ਹੀ ਕਰੇ ਅਵਰੀ ਧਨ ਕਉ ਜਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਰਧਨੁ ਤਿਤੁ ਦਿਨਿ ਜਿਤੁ ਦਿਨਿ ਵਿਸਰੈ ਨਾਉ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ਸੁਰਗੁ ਜੁ ਚਹੜੈ ਵਿਜੀ ਗਿਆ ਭਲ ਭਲੇ ਅਸੋਹ ਦੇ ਆਸਣਿ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੁਰਤੀ ਭੇਗਿ ਕੈ ਈਸਰੁ ਕੋ ਜੇਹੇ ॥ ਸਤਗੁਰ ਕੰਨ੍ਹਿ ਕਿਆ ਢੁਕਿ ਖਲਿ ਕਰਣ ਸਿਨਾਖ ਮੀਐ ॥ ਨਾਨਕ ਵੇਖੈ ਆਪਿ ਫੁਰਮਾਇਦਾ ਚਹੁ ਵਰਨਾ ਦਾ ਇਕੁ ਵੇਸੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਖਿਨ ਖਿਨ ਧਿਆਇਆ ॥ ਜਿਨ ਮਨਿ ਪਰਤੀਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਤਿਨ ਸਭ ਕਿਛੁ ਪਾਇਆ ॥ ਓਇ ਆਪਿ ਤਰੇ ਸਭ ਕੁਲ ਤਾਰੀ ਸਭ ਜਗ ਮਹਿ ਹੋਈ ਸੋਭ ਤਿਨਾ ਕੀ ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣੀ ਆਇਆ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਧ੍ਰਿਗੁ ਤਿਨ੍ਹ ਕਾ ਜੀਵਿਆ ਜੋ ਬਿਖਿਆ ਖਲੀਐ ਵੇਚਦਿਨ੍ਹ ॥ ਖੇਤੀ ਜਿਨ ਕੀ ਊਜੜੈ ਖਲਵਾੜੈ ਕਿਆ ਥਾਉ ॥ ਸਚੇ ਸਭੇ ਬਾਹਰੇ ਗੋਬਾ ਪਵਿਤੁ ਨ ਦਾਹਿ ॥ ਅਕਲਿ ਏਹ ਨ ਆਖੀਐ ਅਕਲਿ ਗਵਾਈ ਐ ਬਾਹਿ ॥ ਅਕਲੀ ਕੀ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਵੀਐ ਅਕਲੀ ਪਾਈਐ ॥ ਨਾਨਾ ਅਕਲੀ ਪਾਈਐ ਬੁਝੀਐ ਅਕਲੀ ਕੀ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ॥ ਨਾਨਕ ਆਖੈ ਰਾਹੁ ਏਤੁ ਜਿਗਲ ਸੋਤਾ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ਜੋ ਸਤਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਆਪਣਾ ਸੋ ਐਸੀ ਥਾਨੀ ਜਾਉ ॥ ਤਿ ਹੋਵਹਿ ਇਛਾ ਇਛਿ ਨਾ ਜਰ ਵਾਸੁ ਨ ਸੀਤਲ ਛਾਉ ॥ ਜੋ ਓਥੈ ਸੁਖੀ ਵਸਦੇ ਸੋ ਕਿਤੈ ਨ ਦਿਸਨ੍ਹਿ ਪਾਇ ਤਿ ਨਾਨਕ ਕਰਮੀ ਪਾਈਅਨ੍ਹਿ ਸਤਗੁਰ ਤੇ ਸਚੁ ਨਾਉ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਤਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਇ ਰਜਾਇ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਸਾਂਤਿ ਹੋਇ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਜਾਹਿ ॥ ਸਭ ਇਛਾ ਪੂਰੀ ਤਿਸ ਦੀ ਸਭ ਚਿੰਤ ਜਾਇ ਲਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸਤਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਜਿ ਕਦੇ ਨ ਮਰੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣਾ ਗਾਵੈ ਗੀਤ ॥ ਕੁਝੈ ਖੇਖ ਘਣੇ ਮਨਮੀਤ ॥ ਮਾਇਆ ਕਾਰਣਿ ਵਿਦਿਆ ਵੇਚੀ ਮੂਰਖ ਕਹਾ ਸਿਆਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗਾਹਕ ਵਿਰਲੇ ਕੇਤੇ ਜਿ ਪੂਰਾ ਨਾਲਿ ਪਛਾਣਾ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਸਭੁ ਕੋ ਕਹੈ ਮਹਿਮਾ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰ ॥ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ਨਰਕਿ ਸੁਰਗਿ ਅਵਤਾਰ ॥ ਮੁਕਤਿ ਕਦੇ ਨ ਹੋਵਨੀ ਜਪੀਐ ਨਾਮ ਮੁਰਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਗੁਰ ਬਾਝਹੁ ਅੰਧ ਗਤਿ ਅੰਧੇ ਮਿਲਹਿ ਸਜਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਤਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀਐ ਭਉ ਭਾਗੈ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥ ਸਚੁ ਵਡਾ ਸਚੁ ਉਪਮਾ ਸਚੇ ਤੇ ਸੋਭਾ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਇਨ੍ਹਿ ਸੇ ਜਨ ਸਚੇ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਸਚੁ ਵਣਜੁ ਸਚੁ ਪੈਸਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥ ਤਿਥੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਜਿਥੈ ਸਚੁ ਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਵਣੰਜੀਐ ਸਚੁ ਪਲੈ ਹੋਇ ॥ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਸਚੁ ਪਲਹਿ ਸਚੁ ਸਉਦਾ ਹੋਇ ॥ ਸਚੁ ਤੋਲਹਿ ਸਚੁ ਤੋਲਣਾ ਸਚੁ ਤੋਲਾ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਵਣੰਜੀਐ ਸਚੁ ਪਲੈ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ਨਉ ਸੀ ਮਣੁ ਸਚੁ ਚੰਗਾ ਕਹੈ ਕਹਾਏ ਕੋਇ ॥ ਕਾਗਦਿ ਕਲਮ ਨ ਉਚਰੈ ਦਰਸਨ ਤੁਲਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਦਰਸਨ ਕੀ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜੇਤਾ ਦੇਖਾ ਏਤੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਕਰਮੁ ਹੋਇ ਸਚੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕੁਮਤਿ ਕਾਲੇ ਕੰਬਲਾ ਇਸੁ ਚਲਿਆ ਸਭ ਕਾਲ ਕਰਿ ਕਿਨੈ ਨ ਵਤੁ ਵਧਾਇਦੇ ਪਰ ਦਰਬੁ ਚੁਰਾਇਆ ॥ ਪੁਤ ਕਲਤ੍ਰ ਨਾਵੈ ਸਿਉ ਰਤੀ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਨ ਭਾਇਆ ॥ ਵੇਖਾ ਦੇਖੀ ਆਈਆ ਇਹ ਪੁਰਿਗ ਬੀਘੇ ਪਛੁਤਹਿ ਪਛੁਤਾਇਆ ॥ ਜਾਮ ਦੀਮ ਬੇਮਰੀ ਅਹਿ ਨਾਲ ਕਰਿ ਗਇਆ ॥ ੨

ਭਗਤਜਨਾ ਕੀ ਸੇਵ ਕਰਾਈ ॥ ਜਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਅਤਿ ਮੀਠੀ ਲਾਗੀ ਜਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥ ਜਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਪਰਗਟ ਪੁਰਖਾਰ ॥ ਜਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਜਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ ਜਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਫਲ ਪਾਏ ॥ ਜਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲਾਏ ॥ ਜਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਪਤਿ ਜਾਤਿ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਜਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਜਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥ ਜਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਊਤਮ ਨੀਤਿ ॥ ਜਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਘਾਲ ਥਾਇ ਪਾਵੈ ॥ ਜਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਜਮੁ ਨਹੀ ਆਵੈ ॥ ਜਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਨਾਹੀ ਜੋਨਿ ॥ ਜਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਨਿਹਚਲ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ॥ ਜਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਪਾਰਸੁ ਪਰਸਾ ॥ ਜਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸਾ ॥ ਜਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਰੈ ॥ ਜਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸਾਧੂ ਤਰੈ ॥ ਜਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ਜਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਨਾਮ ਵਡਾਈ ॥ ਜਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਭਗਤੁ ਕਹਾਵੈ ॥ ਜਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਜੋਤਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਜਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਜਨ ਉਪਰਿ ਕਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤਰੈ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਆ ਪੂਰਾ ਜਾ ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸੇਵੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਾਕਰੀ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਤਾ ਪਾਈਐ ਹੋਰ ਥੈ ਕਿਤੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਵਿਸਰੈ ਤਾ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਵਡੀ ਜੇ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਆਪੁ ਗਵਾਵੈ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰੀਐ ਜੇ ਚਿਤੁ ਅਨਤ ਨ ਜਾਇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਧਰੀਐ ਸਭੁ ਆਗੈ ਜੋ ਦੇਵੈ ਸੋ ਖਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਵਿਸਰੈ ਤਾ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਵਡੀ ਜੇ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਆਪੁ ਗਵਾਵੈ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰੀਐ ਜੇ ਚਿਤੁ ਅਨਤ ਨ ਜਾਇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਧਰੀਐ ਸਭੁ ਆਗੈ ਜੋ ਦੇਵੈ ਸੋ ਖਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਵਿਸਰੈ ਤਾ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ

ਬੇਬਸੁਰਿਨਆਵਨੁਜਾਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਵਿਸਾਰਿਐਆਵਣਜਾਣਦੀਈ॥੨॥ਪਉੜੀ॥
ਅੰਗਤਜਾਨੁਜਾਚੇਦਾਨੁਹਰਿਦੇਹੁਸੁਭਾਇ॥ਹਰਿਦਰਸਸਨਕੀਐਆਸਹੋਦਰਸੁਸੀਨਿਵਿ
ਪਤਾਇ॥ਖਿਨੁਪਲੁਘੜੀਨਜੀਵਊਬਿਨੁਦੇਖੇਮਰਿਜਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਨਾਥਿਦਿਖਾ
ਇਆਅਵਿਗਤਿਆਸਭਥਾਇ॥ਸੁਤਿਆਜਾਪੈਉਠਿਆਲਹਿਦੋਵਨਾਨਕਇਵਵਖਾਣਿ॥
੨॥ਸਲੋਕੁਮਃ੨ ਅਨਮੁਖਬੋਲਿਨਜਾਣਨੀਓਨਾਅੰਦਰਿਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਅਹੰਕਾਰੁ॥
ਉਕਤਿਬਾਝੁਨਜਾਣਨੀਸਦਾਚਿਤਵਹਿਵਿਕਾਰ॥ਦਰਗਹਲੇਖਾਮੰਗੀਐਓਥੈਕੋਹਿਨ
ਹਿਆਰੁ॥ਅਜਿਹੁਨਚੇਤਹਿਮੂੜਿਆਕਿਉਪਾਈਐਪਾਰੁ॥ਨਾਨਕਕਿਸੈਆਖੀਐਸਭੁ
ਕਿਛੁਵਹਿਆਜਾਪੈਕਾਰੁ॥੧॥ਮਃ੨ ਹਰਿਗੁਣਸੁਖੀਖਿਤਿਨੀਆਗਯਿਆਜਿਨਕਰਮੀ
ਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ਨਾਨਕਹਉਢਾਢੀਕਾਂਗੀਤਿਨਕਉਜਿਨ੍ਹਹਰਿਮਨਿਵਸਿਆਸੋਇ॥੨
॥ਪਉੜੀ॥ ਆਸਕਰੇਸਭਕੁਝਕਰੈਦਾਸਕਰੇਨਿਰਾਸ॥ਨਿਤਜੀਵਣਕਉਚਿ
ਤਵਦਮੈਪਾਸਵਰਿਆ॥ਵਖਵੰਚਕਰਿਖੁਆਵਾਇਆਹਿਰਿਆਇਆ॥ਜਮਕਾ
ਕਬਜਨੀਤੇਸਾਸਆਵਪਵੈਬੇਤਾਲਿਆ॥ਨਾਨਕਗੁਰਸਬਦਾਈਉਬਰੇਤਰਿਗੁਣ
ਖਵਾਲਿਆ॥੨॥ਸਲੋਕੁਮਃ੨ ਪੜਿਪੜਿਪੰਡਿਤਵਾਦੁਵਖਾਣਦੇਆਇਐਓ
ਹਥੁਆਇ॥ਦੁਜੈਭਾਇਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਮਨਮੁਖੀਮੋਹੇਸਭਜਾਇ॥ਜਿਨਿਕੀਤੇਤਿ
ਸੈਨਸੇਵਨੀਦਰਿਜਾਇਕੁਸਮਾਇ॥ਜਮਕਾਫਾਹਾਗਲਹਹਿਨਵਟੀਐਓਫਿਰਿਫਿਰਿਆ
ਵੰਞਾਇ॥ਜਿਨਕਉਪੂਰਾਬੋਲਿਖਿਆਸਤਿਗੁਰੂਮਿਲਿਆਤਿਨਆਇ॥ਅਗਦਿਪੁਰਾ
ਮੁਖਿਆਇਦੇਨਾਨਕਸਚਿਸਮਾਇ॥੧॥ਮਃ੨ ਸਚੁ ਵਣੰਜਹਿਸਚੁਸੋਦਹਿਜਿ
ਰਾਸਿਪਵੈਤਿਸੁ॥ਨਾਨਕਗੁਰਕੇਭਾਣੈਜੋਚਲੈਤਿਸਜੋਡਿਨਸਚਿਸਮਾਨੁ॥੧॥ਪਉੜੀ
॥ ਆਜਾਵਿਚਿਅਤਿਦੁਘਣਾਮਨਮੁਖਿਚਿਤਿਨਜਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਭਏਦਇਗਾ
ਪਰਮਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਵਿਚੇਗਿਰਹਤਉਦਾਸਆਭਿਪਤਿਵਜਾਇਆ॥ਬਨਸਪਤੀ
ਵਿਚੁਗੁਣਵਿਆਪਈਹਰਿਭਣਤਭਣਾਇਆ॥ਨਾਨਕਹਰਿਸੇਤੀਸਦਾਵਿਰਲੇਪੁਰਿ
ਏਮਿਲਾਇਆ॥੨੧॥ਸਲੋਕੁਮਃ੨ ਪਰਥਾਈਅਮਣਕਿਉਰਖੀਐਓਤਿਤੀਤਿਸੁ
ਖੁੰਢੇਹੋਇ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਗੁਰੋਂਹਿਕੈਹੋਰੈਥੈਪਰਗਟੁਨਹੋਇ॥ਅਨੇਵਸਿਆਣਪ
ਆਪਣੀਨਾਮਿਵਿਸਾਰਿਐਦੁਖੁਪਾਇ॥ਜੋਧੁਰਿਲਿਖਿਆਕਮਾਵਣਾਨਾਨਕਮੇਟਿਨ
ਜਾਇ॥੧॥ਮਃ੨ ਨਾਨਕਜਿਸੁਪਰਮੇਸੁਰੁਵਿਸਰੈਸੋਦੁਖਾਲਹਿਸਭਿਨਾਲ॥ਸੁਖੁ
ਆਗੈਨਾਨਕਆਪਿਮੋਖਿਲਏਆਪਬਧਸਭਣਹਾਰੁ॥੧॥ਮਃ੪ ਨਾਨਕਜਿਸੁ
ਵਿਚੁਨਾਮੁਨਿਵਾਸੁਲਏਆਪਬਧਸਭਣਹਾਰੁ॥੧॥ਮਃ੪ ਨਾਨਕਜਿਸੁ

ਏਤੇਵਖੁਲਏਨੈਓਨਿਓਪਤੇਖਾਇਆ॥ਘਰਿਹੰਦੇਧਨਿਜਾਗਤੁਖਾਖੁਆਇਨੁਜਤਿਗੁਰੰਸ
ਖੀਨਹੋਇਆ॥ਸਬਦੁਸੀਤਖੁਮਨਿਤਨਿਵਸੋਤਿਖੋਸੋਸਗੁਰੁਦਿਖਾਇਆ॥ਵਸਤੁਪਾ
ਈਅਪਰਾਬ੍ਰਹਮੁਅਪਰਖੁਅਪਰਾਣਾਏਨਾਨਕਬਿਨੁਬੂਝੇਦੋਹੇਨੈਨਪਾਇਓਫਿਰਿਫਿ
ਰਿਆਵੈਜਾਇ॥੧॥ਮਃ੨ ਮਨਿਅਨਦੁਭਇਆਮੇਲਿਆਗਹਿਰੀਭਮੁਸਗਸੇਸਜਣ
ਸੰਤਪਿਆਰੇ॥ਜੋਧੁਰਿਮੇਲੇਨਵਿਛੁੜਹਿਕਬਹੁਜਿਆਪੈਸੋਕਰਤਾ॥ਅੰਤਰਿ
ਸਬਦੁਰਵਿਆਗੁਰੁਪਾਇਆਸਭਗਇਦੁਖਨਿਵੋਗ॥ਜੀਸਪੁਖਦਤਾਸਦਾਸਭਾ
ਅੰਤਰਿਰਖੰਉਰਧਾਰੇ॥ਅਨਮੁਖੁਖੁਤਿਨਕੋਬਹੀਜੀਕਿਕਰੇਜਿਸਚੋਸਬਹਦਿਸਵੇ
ਨਦੀਆਪਿਪਤਿਰਖਸੀਮੇਰਾਪਿਆਸਭਣਗਤਿਪਏਗੁਰਦਰਿਮੋ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁ
ਖਿਸੇਸੁਹੇਲੇਭਏਮੁਖਪੂਜਾਸਦਾਰਬਾਰੇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਇਸਤਰੀਪੁਰਖੇਖਰੁ
ਪ੍ਰੀਤਿਮੋਹਿਜੋੜਵਧਾਇਆ॥ਪੁਤੁਕਲਤੁਨੀਤਵੇਖਿਵਗੋਮੋਹਿਮਾਇਆ॥ਦੇਸਿ
ਪਰਦੇਸਿਯਨਾਂਚਰਾਇਆਇਨਿਮੁਹਿਖਾਇਆ॥ਅੰਤਿਰੰਞੈਵੇਗਵਿਰੰਧੁਕੰਸੇਕੋਨ
ਛਾਇਆ॥ਨਾਨਕਵਣੁਨ ਵੇਹਿਕੁਮੰਹੁਜਿਤੁਥਾਗਿਦਖੁਪਾਇਆ॥੨॥ਸਲੋਕੁ
ਮਃ੨ ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਜੋਜਿਤੁਖਾਧੈਸਭੁਖਜਾਇ॥ਵਿਸਨਾਮੁਖਿਨਜੋ
ਈਨਾਮੁਵੇਸੋਮਨਿਆਇ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਜਿਹੁਮੁਖਾਤਿਤੁਰੰਗੁਝਲੈਗੋਤਮਨਿਯਾਇ॥ਨਾਨ
ਕਸਕਸਸਬਦੁਸਲਾਹਣਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਇ॥੧॥ਮਃ੨ ਜੀਅਅੰਦਰਿ
ਜੀਉਸਬਦੁਜੋਜਿਤੁਸਹਸਾਬੋਲਾਵਾਂਹਿਬਿਨੁਸਬਦੈਜਗਿਅਧੇਹੈਪੈਸਬਦੇਪਰਗ
ਟੀਹੋਇ॥ਪੰਡਿਤਮੋਨੀਪੜਿਪੜਿਥਕੇਭੇਖਕਰੰਤੁਨੁਓਇ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਕੈਨਪਾ
ਇਓਫਿਰਦੁਖੀਹੋਇਚਲੇਰੋਇ॥ਨਾਨਕਅਨਦਮੀਪਾਈਐਕਰੰਮੀਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੨॥ਪਉੜੀ
॥ ਇਸਤਰੀਪੁਰਖੇਅਤਿਨੇਹੁਬਣਿਆ॥ਦੁਖਕਥਿਆਨਜਾਇ॥ਦਿਸਦਾਸਭੁਕਿਛੁਚਲਸਾਮੋ
ਨੇਪਤਕਥਾਇਆ॥ਕਿਉਨਹੀਐਓਥਿਨੁਜਾਗਿਕੰਕਢਹੁਉਪਾਇਆ॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਚਕ੍ਰੀ
ਥਿਧੁਕੰਧੁਸਬਾਇਆ॥ਨਾਨਕਬਖਸੀਐਵਥਾਈਐਗੁਰਚਰਨੀਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੨੨॥
ਸਲੋਕੁਮਃ੨ ਮਾਇਐਮੋਹਿਵਿਸਾਰਿਆਗੁਰਕਾਭਉਚੇਤਮਪਾਸੁ॥ਲੋਭੁਭਯਾਤਿ
ਸੁਧਿਆਤੇਗਈਸਾਚਿਨਭਾਲੈਮੋਹਿਆਆਤਮਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨਸਬਦੁਮਨਿਵੇਸੇਦਰਗਹ
ਖਰੁਆਗੁ॥ਨਾਨਕਆਪੇਮੇਲਿਲਏਆਪਬਧਸਭਣਹਾਰੁ॥੧॥ਮਃ੪ ਨਾਨਕਜਿਸੁ
ਵਿਚੁਨਾਮੁਨਿਵਾਸੁਲਏਆਪਬਧਸਭਣਹਾਰੁ॥੧॥ਮਃ੪ ਨਾਨਕਜਿਸੁ

ਰਾਗੁ ਸਾਰੰਗ ਬਾਣੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ

ਕਹਨਾ ਗਾਵਹਿ ਸੋਈ ਬਾਤਾ ਮਾਨਹਿ ਜਨਮੁ ਨ ਜਾਨਹਿ ਕਾਚਾ ॥ ਕਾਲ ਕੀ ਫਾਸ ਲੀਏ ਸਭ ਡੋਲੈ ਚੇਤਹਿ ਨਾਹੀ ਸਾਚਾ ॥੧॥ ਬਉਰੇ ਤੂ ਪੂਤ ਪਰਾਈ ਕਰਹੀ ॥ ਦਿਵਸ ਚਾਰਿ ਕੀ ਕਰਹੁ ਪਹੁਨਈ ਬਹੁਰਿ ਤੁਹਾਰੀ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਲੁ ਕੋਊ ਕੈ ਆਇ ਕਮਾਨੀ ਕਾਲੁ ਕੋਊ ਲੈ ਜਾਤਾ ॥ ਜਰਾ ਜੋਰਿ ਕਾਹੂ ਕੀ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ਸਭਨ ਕਾ ਤਾਤਾ ॥੨॥ ਜਿਨਿ ਕਉ ਕਾਲੁ ਸਭੈ ਤੇ ਸਾਜਾ ਬਿਧਿ ਦੀਨੀ ਜੀਅ ਜਾਤਾ ॥ ਤਾ ਕੀ ਸਰਣਿ ਗਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਤਉ ਨਿਰਭਉ ਜਾਤਾ ॥੩॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਸਗਲ ਭ੍ਰਮ ਚੂਕੇ ਨਾਮੁ ਅਕਾਰਥ ਜਾਨਾ ॥ ਨਾਮੁ ਸਾਰ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸਾਚਾ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਸਮਾਨਾ ॥੪॥੧॥ ਸਾਰੰਗ ॥ ਜਾਨਾ ਸ੍ਰੀਮਤਿ ਨੀਕੋ ਨਾਮੁ ॥ ਤੇਰੋ ਰੂਪੁ ਕਥਿਓ ਨਹ ਜਾਈ ਸਗਲ ਭਵਨ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਸੁ ਜੋਤਿ ਜਗ ਜੋਤਿ ਸਮਾਨੀ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਤਿਹ ਠਾਮ ॥ ਜਾ ਕੋ ਤੇਜ ਤੇਜ ਮਹਿ ਮਿਲਿਓ ਅਬਿਚਲ ਅਬਿਨਾਸੀ ਰਾਮ ॥੧॥ ਜਾ ਕੋ ਰੂਪੁ ਨਹੀ ਅਰੁ ਰੇਖਾ ਤਾ ਕੋ ਕਹਾ ਕਹਉ ਗੁਨ ਧਾਮ ॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਸਕਲ ਘਟ ਭੀਤਰ ਰਵਿ ਰਹਿਓ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥੨॥੨॥ ਸਾਰੰਗ ॥ ਜਉ ਬਿਨੁ ਕਉਨੁ ਸਮਝਾਈ ਮਨਾ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਕੁਲ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਤੁ ਲਾਗੋ ਸਭ ਠਗਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹੋ ਕਉਨ ਕਿਛੁ ਭਜਾ ਯਹੁ ਕਿਆ ਅਭਰਮਾ ਸਾਧਨਾ ॥ ਕਾਮਾ ਬਿਸਾ ਇਸ ਭਰੋ ਕਾਇਤਨ ਲਾਗੋ ਠਗਨਾ ॥੧॥ ਜਗ ਭਰਮਾ ਧਰਮ ਪੁੰਨ ਨਹ ਦਇਆ ਦਇਆ ਬਿਚਾਰਤ ਜਨਾ ॥ ਕਹੈ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਲੋਗਾ ਤਨੁ ਅਨਤ ਤੁਹਾਰੋ ਅਪਨਾ ॥੨॥੩॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਾਰੰਗ ਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ਕੀ

ਕਾਇਆ ਮਹਿ ਜੈਸੇ ਬਿਖੁ ਆਬ ਜਾਈ ॥ ਕਉਨੈ ਮਹਿ ਕਾਲੁ ਕਉਨੈ ਮਹਿ ਕਰਤਾ ਕਉਨੈ ਮਹਿ ਕਰਮ ਕਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈਸੇ ਮੀਨੁ ਪਾਨੀ ਮਹਿ ਮਿਲਿਓ ਜੈਸੇ ਪਾਨੀ ਮਹਿ ਕਾਚੋ ॥ ਕਾਢਤ ਹੀ ਪਹਿਲੋ ਮਰਿ ਪਾਛੋ ਜੈਸੋ ਸੰਗ ਤੈਸੋ ਫਲੁ ਪਾਚੋ ॥੧॥ ਜੈਸੇ ਬਾਸੁ ਬਸੈ ਫੂਲਨ ਮਹਿ ਫੂਲ ਬਾਸ ਕਰਮ ਬਸਾਈ ॥ ਤੈਸੇ ਹੀ ਹਰਿ ਬਸੈ ਸਾਧ ਹਿਰਦੈ ਜੋ ਤਿਹ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰਿ ਪਾਈ ॥੨॥ ਜੈਸੇ ਅਗਨਿ ਦਹੈ ਦਾਰੂ ਕਾਸਟ ਕਉ ਕਾਸਟ ਅਗਨਿ ਕਹਾਵੈ ॥ ਜੈਸੇ ਮਥੀਐ ਕਾਸਟ ਹੀ ਤੇ ਅਗਨਿ ਤਾ ਕੋ ਕਾਸਟ ਕਹਾ ਸਮਾਵੈ ॥੩॥ ਜੈਸੇ ਜਲ ਤੇ ਉਪਜੈ ਬੁਦਬੁਦਾ ਜਲ ਹੀ ਜਲ ਉਠਿ ਸਮਾਨਾ ॥ ਕਹਤ ਨਾਮਦੇਉ ਸੁਨਹੁ ਤਿਲੋਚਨ ਜਲ ਹੀ ਤੇ ਜਲੁ ਹੈ ਜਾਨਾ ॥੪॥੧॥ ਸਾਰੰਗ ॥ ਜਾਨਾ ਸ੍ਰੀਮਤਿ ਨੀਕੋ ਨਾਮੁ ॥ ਤੇਰੋ ਰੂਪੁ ਕਥਿਓ ਨਹ ਜਾਈ ਸਗਲ ਭਵਨ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਸੁ ਜੋਤਿ ਜਗ ਜੋਤਿ ਸਮਾਨੀ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਤਿਹ ਠਾਮ ॥ ਜਾ ਕੋ ਤੇਜ ਤੇਜ ਮਹਿ ਮਿਲਿਓ ਅਬਿਚਲ ਅਬਿਨਾਸੀ ਰਾਮ ॥੧॥ ਜਾ ਕੋ ਰੂਪੁ ਨਹੀ ਅਰੁ ਰੇਖਾ ਤਾ ਕੋ ਕਹਾ ਕਹਉ ਗੁਨ ਧਾਮ ॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਸਕਲ ਘਟ ਭੀਤਰ ਰਵਿ ਰਹਿਓ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥੨॥੨॥ ਸਾਰੰਗ ॥ ਜਉ ਬਿਨੁ ਕਉਨੁ ਸਮਝਾਈ ਮਨਾ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਕੁਲ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਤੁ ਲਾਗੋ ਸਭ ਠਗਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹੋ ਕਉਨ ਕਿਛੁ ਭਜਾ ਯਹੁ ਕਿਆ ਅਭਰਮਾ ਸਾਧਨਾ ॥ ਕਾਮਾ ਬਿਸਾ ਇਸ ਭਰੋ ਕਾਇਤਨ ਲਾਗੋ ਠਗਨਾ ॥੧॥ ਜਗ ਭਰਮਾ ਧਰਮ ਪੁੰਨ ਨਹ ਦਇਆ ਦਇਆ ਬਿਚਾਰਤ ਜਨਾ ॥ ਕਹੈ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਲੋਗਾ ਤਨੁ ਅਨਤ ਤੁਹਾਰੋ ਅਪਨਾ ॥੨॥੩॥

ਹਮਰੀ ਚਿਤਵਨਿ ਮਃ ੪ ਸਭ ਵਡਭਾਗੀ ਆਇ ਮਿਲਹੁ ਹਰਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਦੁਖ ਕਾਟੇ ਸੁਖ ਉਪਜੇ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਸਤ ਸਰੋਵਰ ਭਰੇ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥ ਆਵਹੁ ਸਿਖ ਗੁਰ ਕੇ ਪਿਆਰਿਹੋ ਮਿਲਿ ਗਾਵਹ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਇ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੋਤੈ ਪੁਰਬ ਕਾ ਤਿਨ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੀ ਚਰਣ ਧੂੜਿ ਮਿਲੈ ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਕੇ ਸੋਹਣੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰੁ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਕੇ ਨਿਰਮਲੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਮੁਰਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਕੇ ਊਤਮੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਕੇ ਸੁਖਦਾਤ

ਰਾਗਮਲਾਰਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ॥

ਖਟਪਖੀਲਾਧਜਾਣਆਉਣਾਵਿਜਗਿਓਇਕੋਮਾਰਣਾ॥ਖਸਮੁਵਿਸਾਰਿਖੁਆਰੀਕੀਨੀ
ਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਣੁਨਹੀਕਾਰਣਾ॥੧॥ਪ੍ਰਾਣੀਏਕੰਨਮੁਖਿਆਵਡਾ॥ਅਧਰੀਧਿਰਿਜੋਤੀਘਰਿਜਾਵਣਾ
ਤੁਝਾਕਰਣਾ॥ਤਜਧੰਧੇਜੇਵਾਪਿਤੁਝੁਕਿਆਦੇਵਹਿਅੰਗਾਲਿਲੇਵਹਿਨਾਰਹਨਿਨਸੀ॥ਬੁਦਤਜੀ
ਆਸਬਨਕਜੀਆਅੰਦਰਿਜੀਉਤਜੀ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਧਿਆਵਹਿਸੀਝਹਿਸੀਧ੍ਰਿਤੁਪਵਹਿ
ਜੋਈਸੂਚੈਜੋਗੀ॥ਅਹਿਨਿਸਿਨਾਮੁਜਪਹੁਪ੍ਰਾਣੀਹੋਛੋਡੈਜੋਤੀ॥੩॥ਜੇਹੀਗੁਤਿਕਾ
ਇਆਸੁਖੁਤੇਥਤੇਨੈਜੇਗੀਦੇਹੀ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮਤਿਸੁਖਵੀਸਾਈਬਿਨੁਨਾਵੈਕੂਤਿਕਹੀ॥੪॥੧॥

ਰਾਗਮਲਾਰਮਹਲਾ ੧ ਕਰਉਬਿਨਉਗੁਰਅਪਨੇਪ੍ਰੀਤਮਜਰਿਵਰੁਆਣਿਮਿਲਾਵੈ॥ਸੁਣਿ
ਘਨਘੋਰਸੀਤਲਾਮਨੁਮੋਰਾਜਾਬਾਜਾਤੀਗੁਣਗਾਵੈ॥੧॥ਬਰਸੁਘਣਾਮੇਰਾਮਨੁਭੀਨਾ॥
ਅਹੀਖਤਬੂਝੈਦਸੁਹਾਨੀਐਗੁਰਿਮੈਪੰਥਿਦਿਖਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਹਜਜੋਗੁ
ਬੀਦਰਕਾਮਾਣਿਓਮਾਗੀਜਿਸੁਗੁਰਬਚਨੀਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ਹਰਿਵਰਿਨਾਰਿਭਈਸੋਹਾਗਣਿ
ਇਮਨੀਤਨਿਪੇਮੁਸੁਖਾਨਿਆ॥੨॥ਅਵਗਣਤਿਆਗੈਗੁਣਵਰੀਬੈਠਾਗਨਿਅਸਥਿਰੁਹੋਵੈ॥
ਸੋਗੁਹਰਖੀ॥ਜੇਗੁਵਿਜੋਗੁਤਿਸੁਕਦੇਨਵਿਆਪੈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਅਪਣੀਕਿਰਪਾਕਰੇ॥੩॥
ਆਵਣਜਾਣਨਹੀਮਨੁਨਿਹਚਲੁਪੂਰੇਗੁਰਕੀਸੇਵਾ॥ਨਾਨਕਮਾਨਮੁਜੀਪ੍ਰਭੁਸੁਖਿ
ਥਨਤੁਮੈਸਹਜੁਸਚੁਸੋਹਣਿਸਚੁਸਬਦੀ॥੪॥੨॥੩॥ਮਹਲਾ ੧ ਸਾਚੀਸੁਰਤਿਨਮੀਸਨਿ
ਰਿਪਤੈਓਪੈਕਰਤਗਵਾਇਆ॥ਪਰਯਪਪਰਨਗੀਰਤੁਨਿੰਦਾਬਿਖੁਖਾਈਦੁਖੁਪਾਇ
ਆ॥ਸਬਦਚੀਨਿਤੈਕਪਦੁਨਚੂਕੈਮਨਮੁਖਿਮਾਇਆਮਾਇਆ॥ਅਨਗਰਿਭਰਿਭਰਿ
ਦੇਅਤਿਭਰੀਮਹਿਜਨਮੈਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥੧॥ਮਹਲਿਭਵੈਸਬਦੁਸੁਣਾਇਆ॥ਭਉਮੈ
ਭੰਜੀਨਿਰੋਖਬਤਕੀਨੋਗੁਰਿਸਚੁਪਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੀਰਥਿਭੇਤੁਜਨਿਵਨਿ
ਨਤੇਹਰਿਨਾਮੁਜਨਕਹਾਇਆ॥ਛਤਸੁਪ੍ਰਦਾਖੁਪਰਗਿਤਿਆਗਿਆਜਤਵੇਤਤੀਆ
ਇਆ॥ਬਿਸਟਕੀਟਭਏਉਤਹੀਤੇਉਤਹੀਜਾਨਿਆਇਆ॥ਅਧਿਕਬੁਆਦੇ
ਗਆਧਿਕਾਈਬਿਨੁਗੁਰਸਹਜੁਨਪਾਇਆ॥੨॥ਸੇਵਾਸੁਰਤਿਰਹਸਿਗੁਣਗਾ॥ਵਸੁਰ
ਖੁਖਿਗਿਆਨੁਬੀਚਾਰਾ॥ਬੇਜੀਉਪਜੈਬਾਦੀਬਿਨਸੈਹਉਬਲਿਬਲਿਗੁਰਕਰਤਾ

ਚੀਨੀਛਰੁ॥ਕਾਉਬਾਛਕਉਮੰਚੈਬੀਠਾ॥ਗਲਾਬੀਧੀਦੁਨੀਆਇਆਚੀਰੁ॥੨॥ਆਇਆ
ਕਾਰਨਸਮੁਆਤਿਕਰੇ॥ਜੀਆਇਆਜੇਗਾਡੇਧਰੇ॥ਆਤਿਸਚੈਸਚਾਵੈਨਪੀਸੁਣੁ॥ਧਾਸੁ
ਭਤੀਭਤੁਹੋਇਗਇਓਖਾਸੁਰੇ॥੩॥ਕਮਅਕੂਪੁਦਿਸਨਆਤਿਜਾਵੈ॥ਸਾਧਸਮੰਗਤਿਕਬਹੁ
ਨਚੀਕਰੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਦੇਓਤਾਚੀਆਣਿ॥ਨਿਰਭੈਹੋਜੋਇਕਜੀਐਕਰਮਵਣਾ॥੪॥੧॥ਸਾਰੰਗ॥

ਬਦਹੁਕੀਨੋਰਤਨਮਾਪਉਸਾਉ॥ਦੁਕਤਤੇਜਨੁਜਨਤੇਨਕੁਪਖੇਲੁਪਰਿਓਤੈਜੀਉ
॥ਰਹਾਉ॥ਆਪਹਦੇਉਚੋਰਾਆਪਨਆਪਥਗਾਵੈਪੂਜਾ॥ਜਲਤੇਤਰਗਤਰੰਗੜੈ
ਜਾਣੁਕਹਨਸੁਨਸਕਉਦੂਜਾ॥੧॥ਆਪਪਿਤਾਵੈਆਪਪਿਨਿ॥ਚੈਆਪਬਜਾਵੈਤੁਰਾ॥ਕਹ
ਤਨਮਦੇਉਤੁਮੋਹਹਕੁਰਜਾਗੁ॥ਉਰਤੁਪੁਰਾ॥੨॥੧॥ਸਾਰੰਗ॥ ਦਾਸਅਨਿਨਮਰੀਨ
ਜਗੁ॥ਦਾਸਅਨਿਨਮਖਤਾਪਰੇਈ॥ਮੰਚਨਪਗਸਤਮੁਕਤਿਕਰਤਗ੍ਰਿਹਦੁਪ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਮੋਹੀਭਥੀਭਰ॥ਤਛਡਾਵੈਚੋਯੋਗਤਨਛੁਦੈਮੰਗਿ॥ਏਕਜੋਮੋਸੰਕਉਗਾਵਿ
ਯੋਤਉਡੁਨੋਪੈਜਥਭਜਾਹਿ॥੧॥ਮੋਗੁਨਬਧਪ੍ਰਸਗਬਕੀਜੀਵਨਿਮੋਗੈਜੀਵਨਿ
ਮੋਹਦਸ॥ਨਾਮਦੇਵਜਾਕੇਜੀਐਐਸੀਤੈਜੰਤਕੈਪੈਮਹਗਾਸ॥੨॥੨॥ਸਾਰੰਗ

॥ਤੇਨਕਥਿਆਪੁਰਨਸੁਨਿਕੀਨ॥ਅਨਪਾਵੀਤੁਗਤਿਨਦੀਉਪਜੀਭੁਖੇਦਸੁਦੀਸ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਸੁਗਾਬੈਸਰਿਓਕੂਪੁਨ॥ਚੋਜਸਿਓਚਕੁਨਛੁਟਿਓਦੇਹ॥ਪ੍ਰਗੰਨਿਦਾਸੁਖੇ
ਨਹੀਛੁਟੈਹੈਨਿਫਥਭਈਸਭਮੇਹ॥੧॥ਬਾਟਪਾਰਿਘਨੁਮੂਸੀਬਿਗਸੋਪੇਟੁਭਰੈਆਪੁ
ਖੀ॥ਜੋਪਰਖੈਖੰਕਨਾਇਆਪਕੀਗਤਿਜਾਣੈਆਥਿਦਿਆਸਾਖੀ॥੨॥ਤਿਸਾਤਉਸਾਤੇ
ਨਹੀਛੁਟੈਜੀਅਚਇਆਨਹੀਪਾਲੀ॥ਪਰਮਾਨੰਦਸਾਧਸੰਗਤਿਮਿਲਿਕਥਪੁਨੀਤਲਾ
ਲੀ॥੩॥੧॥

ਸਾਰੰਗਮਹਲਾਪ ਸੂਰਦਾਸ॥ ੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਉਰਿਕੇਸੰਗਬਸੇਹਰਿਲੈਕ॥ਤਨੁਮਨੁਅਰਪੈਸਰਬਸੁਸਭੁਅਗਰਪਿਓਅਨਦਸਹਜ
ਧੁਨਿਏਕ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦਰਸਨਦੇਖਿਭਏਨਿਰਬਿਖਈਪਾਏਹੈਸਗਲੇਬੈਕ॥ਆਸਬ
ਸਤ੍ਰਸਿਉਕਾਜੁਨਕਛੂਐ॥ਸ੍ਰੀਦਰਬਦਨਅੰਬੁਕ॥੧॥ਜਿਆਸੁਦਰਤਜਿਆਨਹੁ
ਕਾਤਜਿਉਕੁਸਟੀਤਨੁਜੰਕ॥ਸੂਰਦਾਸਮਨਪ੍ਰਭਿਤਬਿਲੀਨੰਦੀਨੰਇਹੁਪ੍ਰਕ
ਬੰਕ॥੨॥੧॥

ਵੈਜਾਪੀਐ ਕਰਿਗੁਰੂਪੀਗੁ॥ ਸਾਚੇਸਮਾਵੈ ਏਹੁਜਸਗੀਤੁ॥ ੪॥ ੪॥ ੯॥

ਹੁਕਮੁਜਾਇਗਾਨਜਾਤਿਗਖੰਡਾ॥ ਪਉਣੈਪਾਣੀਅਗਨੀਕਾਸਨ ਬੰਦਾ॥ ਨਸਨਕਕਰਮੁਹੋ
ਰਹੈਕੀਰੰਝਾ॥ ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਬੰਧਾਧੀਰੰ॥ ਜਿਉਦੇਖੈਪਾਲੇਤਿਉਵੇਖਾਬੀਰੰ॥ ੨॥ ਨਾਇ
ਬਾਬਾਖਨੈਤਰਿਸਾਨਿਵਾਰੈ॥ ਜੋਗੀਜਤੀਤਪੀਸਭਿਕਾਰੈ॥ ਅਤਿਰਸਨਾਬੋਲਣਵਾਦੀ॥ ਨਾਨਕ
ਨਾਮਿਰਤੇਸਭਿਜਾਦੀ॥ ੩॥ ਜੋਗੁਨਭਗਵੀਕਪੜੈਨਜੋਗੁ॥ ਜੋਗੁਨਮੁੰਦੀਮੂੰਡਿਮੁਡਾਇਐ॥
ਜੋਗੁਨਸਿੰਙੀਵਾਜੈਨਾਦਿ॥ ਅਗਿਨਿਨਸਿਮਤਿਰਾਖੈਬਾਦਿ॥ ਜਿਥੈਪੂਰਾਪੜਿਆਸਾਚਾ॥
ਤਹਾਕਾਕਰਣਨਾਹਨਾਕਾਚਾ॥ ਵਿਚਹਸਨਤੀਸੇਵਕੁ
ਹੋਇ॥ ਨਾਨਕਪਾਣੀਆਪਿਰੋਸੈਸੋਇ॥ ੪॥ ੧॥ ੬॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ਦੁਖੁਵਿਛੋੜਾਇਕੁ
ਦੁਖੁਭੂਖ॥ ਇਕੁਦੁਖੁਸਕਤਵਦਾਮਨਾਮਦੂਤ॥ ਇਕੁਦੁਖੁਮੈਗੁਰਗੋਤਾਨਾਹੀ॥ ਵੈਦਨਭੇਤੇ
ਦਾਰੂਲਾਹੀ॥ ੧॥ ਵੈਦਨਭੇਲੇਦਾਰੂਲਾਇ॥ ਦਰਦੁਹੋਵੈਦੂਖੁਮੈਜਾਇ॥ ਐਸਾਦਾਰੂਲੇਵੈ
ਨਵੈਗ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪੜਿਪੜਿਵੈਦਸਦੇਕੀਏਸਭੇਰੋਗ॥ ਤੇਤਨਿਖੰਡੇਪੜਿਖੜੇਹੋਗ॥
ਨਬੁਝੈਮਿਲੈਸੁਜਾਣੁ॥ ਵੈਦਨਭੇਲੇਦਾਰੂਲਾਣੁ॥ ੨॥ ਚੰਦਨਕਪੜਭਲਾਚੰਦਨਵਾਸੁ॥ ਅਜਾਣ
ਲਕੜਭਲਾਟਮਰਿਜਾਸੁ॥ ਸਾਸਿਗਾਇਐਕਾਇਆਫਿਰਿਪਾਇ॥ ਤਾਕੋਪਾਛੈਕੋਉਨਾਖਾਇ
॥ ੩॥ ਕੰਚਨਕਾਇਆਨਿਰਮਲਹੰਸੁ॥ ਜਿਸੁਮਹਿਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਅੰਸੁ॥ ਦੁਖੁਖੰਨਾਗਸਭਿਰਾ
ਇਆਗਵਣਾ॥ ਨਾਨਕਛੁਟਸਿਸਾਚੈਨਾਇ॥ ੪॥ ੨॥ ੭॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ਦੁਖਸਹੁ
ਰਸਾਰਣਹਰਿਨਾਮੁ॥ ਸਿਖਲਾਸੈਤੇਧਪੀਸਣਹਾਰੁ॥ ਨਿਤਹਿਨਿਤਭੋਜਨੁਛੀਜੈਦੇਹ॥
ਅੰਤਕਾਲਿਜਮੁਮਾਰੈਤੇਹ॥ ੧॥ ਐਸਾਦਾਰੂਖੋਜਿਰੋਗਵਞ॥ ਜਿਤੁਖਾਧੈਤੇਰੋਜਾਹਿਵਿਕਾਰ
॥ ਰਹਾਉ॥ ਰਾਜੁਮਾਲੁਜੋਬਨੁਸਭੁਛੈਵਾ॥ ਸੋਬੇਹਿਰੋਜੋਦੇਦੀਸਹਿਥਾਵਾ॥ ਦੇਹਨਸੁਪੁਨੈ
ਵੈਨਾਤਿ॥ ਓਥੈਦੇਹੁਮੇਲੈਜਾਤਿ॥ ੨॥ ਸਾਦਕਰਿਸਮਧਾਰਿਸਨਾਘਿਉਤੇਲੁ॥ ਕਾ
ਖੁਟੈਧੂਅਗਨੀਸਿਉਮੇਲੁ॥ ਤੈਮਜਗਅਗਮੁਪਸੂਪਰਾਣ॥ ਜੋਤਿਸੁਰਤੋਵੈਸੰਪਰਵਣੁ॥ ੩॥
ਤਪੁਕਰਿਦੁਤੇਰਾਨਾਮੁਨੀਸਾਸੁ॥ ਜੋਜਨਕਛੁਲਿਖਿਆਏਧੁਰਿਧਾਸੁ॥ ਸੇਯਨਵੈਤਾਦਿਸਭਿ
ਰਿਜਾਇ॥ ਨਾਨਕਜਨਨਮੀਧੰਨੀਜਾਇ॥ ੪॥ ੩॥ ੮॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ਭੋਗੇਕਪਰ
ਬੰਬੈਬੈਣ॥ ਖੀਮਾਸਹੁਕਰਕੇਤੇਰੈਨੈਣ॥ ਕਬਹੁਨਜਾਹਿਦੇਖਿਬੁਦੀਖ॥ ਐਬੂਤੈਂਬੂ
ਵਿਚਵਹਿਅਸਮਾਨਿ॥ ਸਾਹਿਬ ਸੀਮੂਖਤੇਰੈਤਾਣਿ॥ ਜਾਖਿਲਾਖਿਭੁੰਗੇਰਿਦੇਖੀਤੀਰ॥
ਬਾਬਾਖਨੈਤਰਿਸਾਨਿਵਾਰੈ॥ ਜੋਗੀਜਤੀਤਪੀਸਭਿਕਾਰੈ॥ ਅਤਿਰਸਨਾਬੋਲਣਵਾਦੀ॥ ਨਾਨਕ
ਨਾਮਿਰਤੇਸਭਿਜਾਦੀ॥ ੩॥ ਜੋਗੁਨਭਗਵੀਕਪੜੈਨਜੋਗੁ॥ ਜੋਗੁਨਮੁੰਦੀਮੂੰਡਿਮੁਡਾਇਐ॥
ਜੋਗੁਨਸਿੰਙੀਵਾਜੈਨਾਦਿ॥ ਅਗਿਨਿਨਸਿਮਤਿਰਾਖੈਬਾਦਿ॥ ਜਿਥੈਪੂਰਾਪੜਿਆਸਾਚਾ॥
ਤਹਾਕਾਕਰਣਨਾਹਨਾਕਾਚਾ॥ ਵਿਚਹਸਨਤੀਸੇਵਕੁ
ਹੋਇ॥ ਨਾਨਕਪਾਣੀਆਪਿਰੋਸੈਸੋਇ॥ ੪॥ ੧॥ ੬॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ਦੁਖੁਵਿਛੋੜਾਇਕੁ
ਦੁਖੁਭੂਖ॥ ਇਕੁਦੁਖੁਸਕਤਵਦਾਮਨਾਮਦੂਤ॥ ਇਕੁਦੁਖੁਮੈਗੁਰਗੋਤਾਨਾਹੀ॥ ਵੈਦਨਭੇਤੇ
ਦਾਰੂਲਾਹੀ॥ ੧॥ ਵੈਦਨਭੇਲੇਦਾਰੂਲਾਇ॥ ਦਰਦੁਹੋਵੈਦੂਖੁਮੈਜਾਇ॥ ਐਸਾਦਾਰੂਲੇਵੈ
ਨਵੈਗ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪੜਿਪੜਿਵੈਦਸਦੇਕੀਏਸਭੇਰੋਗ॥ ਤੇਤਨਿਖੰਡੇਪੜਿਖੜੇਹੋਗ॥
ਨਬੁਝੈਮਿਲੈਸੁਜਾਣੁ॥ ਵੈਦਨਭੇਲੇਦਾਰੂਲਾਣੁ॥ ੨॥ ਚੰਦਨਕਪੜਭਲਾਚੰਦਨਵਾਸੁ॥ ਅਜਾਣ
ਲਕੜਭਲਾਟਮਰਿਜਾਸੁ॥ ਸਾਸਿਗਾਇਐਕਾਇਆਫਿਰਿਪਾਇ॥ ਤਾਕੋਪਾਛੈਕੋਉਨਾਖਾਇ
॥ ੩॥ ਕੰਚਨਕਾਇਆਨਿਰਮਲਹੰਸੁ॥ ਜਿਸੁਮਹਿਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਅੰਸੁ॥ ਦੁਖੁਖੰਨਾਗਸਭਿਰਾ
ਇਆਗਵਣਾ॥ ਨਾਨਕਛੁਟਸਿਸਾਚੈਨਾਇ॥ ੪॥ ੨॥ ੭॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ਦੁਖਸਹੁ
ਰਸਾਰਣਹਰਿਨਾਮੁ॥ ਸਿਖਲਾਸੈਤੇਧਪੀਸਣਹਾਰੁ॥ ਨਿਤਹਿਨਿਤਭੋਜਨੁਛੀਜੈਦੇਹ॥
ਅੰਤਕਾਲਿਜਮੁਮਾਰੈਤੇਹ॥ ੧॥ ਐਸਾਦਾਰੂਖੋਜਿਰੋਗਵਞ॥ ਜਿਤੁਖਾਧੈਤੇਰੋਜਾਹਿਵਿਕਾਰ
॥ ਰਹਾਉ॥ ਰਾਜੁਮਾਲੁਜੋਬਨੁਸਭੁਛੈਵਾ॥ ਸੋਬੇਹਿਰੋਜੋਦੇਦੀਸਹਿਥਾਵਾ॥ ਦੇਹਨਸੁਪੁਨੈ
ਵੈਨਾਤਿ॥ ਓਥੈਦੇਹੁਮੇਲੈਜਾਤਿ॥ ੨॥ ਸਾਦਕਰਿਸਮਧਾਰਿਸਨਾਘਿਉਤੇਲੁ॥ ਕਾ
ਖੁਟੈਧੂਅਗਨੀਸਿਉਮੇਲੁ॥ ਤੈਮਜਗਅਗਮੁਪਸੂਪਰਾਣ॥ ਜੋਤਿਸੁਰਤੋਵੈਸੰਪਰਵਣੁ॥ ੩॥
ਤਪੁਕਰਿਦੁਤੇਰਾਨਾਮੁਨੀਸਾਸੁ॥ ਜੋਜਨਕਛੁਲਿਖਿਆਏਧੁਰਿਧਾਸੁ॥ ਸੇਯਨਵੈਤਾਦਿਸਭਿ
ਰਿਜਾਇ॥ ਨਾਨਕਜਨਨਮੀਧੰਨੀਜਾਇ॥ ੪॥ ੩॥ ੮॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ਭੋਗੇਕਪਰ
ਬੰਬੈਬੈਣ॥ ਖੀਮਾਸਹੁਕਰਕੇਤੇਰੈਨੈਣ॥ ਕਬਹੁਨਜਾਹਿਦੇਖਿਬੁਦੀਖ॥ ਐਬੂਤੈਂਬੂ
ਵਿਚਵਹਿਅਸਮਾਨਿ॥ ਸਾਹਿਬ ਸੀਮੂਖਤੇਰੈਤਾਣਿ॥ ਜਾਖਿਲਾਖਿਭੁੰਗੇਰਿਦੇਖੀਤੀਰ॥

ਜਾਸਮੀਚੜੈਤੇਰੈਗੈਣਆਤਿਬਾਰੈਤੁਸਬਾਦਿਸਵਣਜਾਗ॥ ਆਤਮੰਚੀਨਿਤਹਰਿਬੁਲਾਇ॥
ਸਚੁਤੇਰੋਤਖਤੁਸਚਾਦਰਬਾਰ॥ ੨॥ ਚੋਵਾਸੁਸੁਗੰਧੀਕਪੜਭਲੇਕਿਆਕਿਆਖੁਭੁਅਖਾ
॥ ਅਖੁਖੁਨਖਖੀਐਅਗਮਜੋਨੀਤੁਨਾਥਨਾਥਨਾਥਾ॥ ਕਿਸੁਪਹਿਚੇਖੀਕਥਉਤੁ
ਕੈਸਾਜਿਨਾਚਕਤੁਦਾਤਾ॥ ਭਗ॥ ਤਿਪੀਣੁਨਨਕੁਦਹਿਦੇਖਹੁਇਕੁਨਮੁਮੀਲੈਖੁਸੀ
ਹਾ॥ ੪॥ ੨॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ਜੀਨਿਧਨੀਪਰਕਾਸੁਦਨਜਾਨਿਆਸਾਬਿਭਾਖ
ਬਦਨਕੁਮਲਾਨੀ॥ ਭਈਨਿਰਾਸੋਕਰਮਕੀਫਾਸੀ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਭਰਮੀਅੰਧੁਗੁਬਾਰੀ॥ ੧॥ ਬਾ
ਸੁਘਨਮੋਪੰਥੁਘਰਿਆਇਆ॥ ਬਾਬਿਜਾਵਗੁਅਪਨੈਪ੍ਰੀਤਮਜਿਨਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁ
ਆਣਿਮਿਲਾਇਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਉਤਨਪ੍ਰੀਤਿਸਦਾਨਵਤੁਸਿਉਅਨਦਿਨੁਗਹਣੁ
ਸੁਹਾਵੀ॥ ਪ੍ਰਭਕਰਿਕਿਰਪਏਗੁਰਦਸੁਦੇਖਾਇਆਜੁਗਿਜੁਗਿਭਗਤਿਸੁਭਾਵੀ॥ ੨॥
ਸਭਸਬੋਰੇਵਿਭਵਣਜਗੁਤੁਮਗਾਤੁਮੋਹਾਬਹੁਤੇਰਾ॥ ਸਤਿਗੁਰਿਮੈਮਿਲਿਓਮੇਲਿਮਿਲਾਇਓ
ਇਆਬਹੁਮਿਲਤਵਜਾਇਢੇਰਾ॥ ੩॥ ਆਪੁਜਨੇਪਿਰਹਰਿਦੇਖਿਵਿਗਾਸੀਤਉਧਨਸਾ
ਚੁਸੀਗਾਰੋ॥ ਅਕੁਲਨਿਰੰਜਨਸਿਉਜਾਚਿਸਾਚੀਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਅਪਾਰੋ॥ ੪॥ ਮੁਖਤਿ
ਭਈਬੰਧਨਗੁਰਿਖੋਲੇਸਬਦਸੁਗਤਿਮਤਿਪਾਈ॥ ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮੁਰਿਦਅੰਤਿਗੁ
ਰਮੁਖਿਮੇਲਿਮੁਖਾਈ॥ ੪॥ ੪॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ਪਰਦਾਪਾਹਯਨਪਰਭੋਗ
ਤਉਮੋਹੈਖੇਖਿਕਗ॥ ਦੁਸਟਕਉਤਜਿਨੀਦਿਪਰਾਈਕਾਮੁਨੂੰਪੁਚੰਰਗ॥ ੧॥ ਆਸਾ
ਹਿਰਿਬੈਠੇਅਗਮਅਪਾਰ॥ ਭੀਤਰਿਆਮੀਤੁਸੰਈਜਨੁਪਾਵੈਜਿਸੁਗੁਰਕਾਸਬਦੁਦ
ਲਾਵਣਹਾਰ॥ ਰਹਾਉ॥ ਭਰਮਭੀਤਿਮਨਤੇਜਾਵੈਤਾਂਪ੍ਰਭੁਪਾਵੈਪਾਸਿ॥ ਸੁਖਦੁਖ
ਦੋਊਸਮਕਰਿਜਾਨੈਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸਾਸਿਸਾਸਿ॥ ਸੁਧਿਬੁਧਿ
ਨਾਅਚਾਰੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦੁਖਸੁਖਦੋਊਸਮਜਾਨੈਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸੋਇ॥ ਸੁਖਦੁਖ
ਸੁਰਤਿਨਮੰਡਿਪਾਈਐ ਸਤਸੰਗਤਿਹੋਇ॥ ੨॥ ਅਹਿਨਿਸਿਭਗਤਿਕਰਹਿਜਨਪੂਰੇ
ਸਾਚੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀ॥ ਸਾਚੁਵਖਰੁਲੈਲਾਭੁਕਮਾਵਹਿਸਾਚੇਨਾਮਪਿਆਰੀ॥ ੩॥
ਸਾਚੁਸਾਹੁਸਾਚੇਵਣਜਾਰੇ॥ ਸਾਚੁਤੋਲੁਤੋਲਹਿਵਾਪਾਰੇ॥ ਸਾਚੁਲਾਭੁਸਚੁਨਾਮੁਅਧਾਰੁ॥
ਨਾਨਕਸਾਚੁਮਿਲੈਵੀਚਾਰੁ॥ ੪॥ ੫॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੁਤੁਧੁ
ਭਾਵੈ॥ ਸਾਚੁਨਿਆਉਸਚੁਵਰਤਾਵੈ॥ ਸਾਚੁਤਖਤੁਸਚੁਪਾਵਹਿਥਾਉ॥ ਸਾਚੁਤੇਰਾਨਾਉ
ਨਿਆਉ॥ ੧॥ ਸਾਚੁਤੂੰਸਚੁਤੇਰਾਕਰਣਾ॥ ਸਾਚੁਤੇਰੀਕੁਦਰਤਿਡਿਠੀਨਾਨਕਸਾਚੁਵਖਾਣਾ
॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਚੁਤੇਰੇਜੀਅਸਾਚੁਤੇਰੇਜੰਤਾ॥ ਸਾਚੁਤੇਰੇਕੁਦਰਤਿਵੰਤਾ॥ ਸਾਚੁਤੇਰੇ
ਫੁਰਮਾਣਾ॥ ਸਾਚੁਤੇਰਾਭਾਣਾ॥ ੨॥ ਸਾਚੁਤੇਰੇਦਾਤੇਜਾਚੁਤੇਰੇਨਾਮੇਤਾਣੁ॥ ਸਾਚੁਤੇਰੇ
ਸਿਫਤਿਸਾਲਾਹੇਸਾਚੁਤੇਰੇਨਾਲਿਪਛਾਣੁ॥ ਸਾਚੁਤੇਰੇਦੀਬਾਣੁ॥ ੩॥ ਸਾਚੁਤੇਰੇਹੁਕਮਿ
ਉਪਾਇਆ॥ ਸਾਚੁਤੇਰੇਵਸਿਸਭੁਕਿਛੁਆਇਆ॥ ਸਾਚੁਤੇਰੇਹੁਕਮਿਸਮਾਵੈ॥ ਸਾਚੁਤੇਰੀ
ਵਡਿਆਈਨਾਨਕਸਾਚੁਤੂੰਆਪਿਜਣਾਵੈ॥ ੪॥ ੬॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ਸਾਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚੁਤੁਧੁ
ਭਾਵੈ॥ ਸਾਚੁਨਿਆਉਸਚੁਵਰਤਾਵੈ॥ ਸਾਚੁਤਖਤੁਸਚੁਪਾਵਹਿਥਾਉ॥ ਸਾਚੁਤੇਰਾਨਾਉ
ਨਿਆਉ॥ ੧॥ ਸਾਚੁਤੂੰਸਚੁਤੇਰਾਕਰਣਾ॥ ਸਾਚੁਤੇਰੀਕੁਦਰਤਿਡਿਠੀਨਾਨਕਸਾਚੁਵਖਾਣਾ
॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਚੁਤੇਰੇਜੀਅਸਾਚੁਤੇਰੇਜੰਤਾ॥ ਸਾਚੁਤੇਰੇਕੁਦਰਤਿਵੰਤਾ॥ ਸਾਚੁਤੇਰੇ
ਫੁਰਮਾਣਾ॥ ਸਾਚੁਤੇਰਾਭਾਣਾ॥ ੨॥ ਸਾਚੁਤੇਰੇਦਾਤੇਜਾਚੁਤੇਰੇਨਾਮੇਤਾਣੁ॥ ਸਾਚੁਤੇਰੇ
ਸਿਫਤਿਸਾਲਾਹੇਸਾਚੁਤੇਰੇਨਾਲਿਪਛਾਣੁ॥ ਸਾਚੁਤੇਰੇਦੀਬਾਣੁ॥ ੩॥ ਸਾਚੁਤੇਰੇਹੁਕਮਿ
ਉਪਾਇਆ॥ ਸਾਚੁਤੇਰੇਵਸਿਸਭੁਕਿਛੁਆਇਆ॥ ਸਾਚੁਤੇਰੇਹੁਕਮਿਸਮਾਵੈ॥ ਸਾਚੁਤੇਰੀ
ਵਡਿਆਈਨਾਨਕਸਾਚੁਤੂੰਆਪਿਜਣਾਵੈ॥ ੪॥ ੬॥

ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਆਕਾਰੁ ਹੋਆਪਿ ਆਪੁ ਕੁਦਰਤੀ ਕਲਾ ਵੇਖਾਲੀਓਨੁ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਜੰਤੁ ਵਡਾਈ ਤੁਸਿ ਦੇਇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਣੀ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇਓਨੁ ਆਪਣਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇਓਨੁ ਆਪਣਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇਓਨੁ ਸਭ ਦਿਹਾੜੀ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣਾ

ਕੀਜੈ ਵਾਹੁਗੁਰੂ ਜਸੁ ਓਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਹੋਵੈ ਲਖ ਅਲਖੁ ਅਭੇਵਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜਿ ਲਹਾਇ ॥
ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਵੇਖੈ ਵਿਗਸੈ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਾਇ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਅਲਾਮਅਲਾ ੨
ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਗੁਰ ਸਤਿ ਚੀ ਜੁਕੈ ਆਖਿ ਸੁਨਾਇ ॥ ੧ ॥ ਜਿਨ ਕਉ
ਲਿਖਿਆ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਇਨਾ ॥ ਅਜ ਦਿਨੁ ਆਸੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਇਨਾ ॥ ਵਡਿਆ ਚੀ ਦਰਗਾਹ
ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਸਨੀ ਬੀਯਿ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਜਾਣੇ ਅਜ ਦਿਨੁ ਲਾਹੇ ਸਾਸ ਦਹਾਗਿਸਿ
ਉਧਿਆਨਾ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਬੈਰਾਗੀ ਤਰਿ ਦਰਗਹ ਜਾਸੀ ਚੀਪਾ ਵਹਿਆਨਾ ॥ ੨ ॥ ਇਹ
ਤਨੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਬਹਦਾ ਇਕਿ ਦਾਦਿ ਸਾਹਿ ਲਿਆਵੈ ॥ ਜੋ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਸਹ ਕਾ ਹੁਕਮੁ
ਕਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਜਾਚਾ ਤੀ ਇਹ ਮਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਤ ਕਾਲ ਵਿਸਿਆ ਵੈ ॥ ੩ ॥ ਇਸੁ ਮਨ ਕੀ ਬਿਧਿ
ਕਿਆ ਨ ਹੁਜਾ ਦੇ ਬੂਝੈ ਸੋਜਾ ਦੇ ਵੀ ਚਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਇਸ ਦਾ ਤੁਕੁ ਕਢਾ ਗੁਰ
ਤੁਠਾ ਵਹਿਆਰੇ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ਅਲਾਮਅਲਾ ੨ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਤਿਸਹਿ ਕੇਰਾ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ
ਰਵਿਆ ਆਸਾ ਮਾਈ ॥ ਇਕ ਸਬਦੀ ਮੋਖ ਅਵਰ ਜਾਣਾ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਆਭ ਭਲੀ ॥ ੧ ॥
ਅਨਮੇਲੁ ਨੀਸਾਣੁ ਖਰਾ ਵਿਗਾਸੀ ॥ ਆਦਿ ਸਚੁ ਅਰੰਭਿ ਸਚੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਤਾ ਗੁਰ ਕੋਸ
ਬਾਦਿ ਰਹਿਆ ਨਿਵਾਸੀ ॥ ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਤਾ ਗੁਰ ਕੋਸ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਤ
ਤਨੁ ਤੀ ਜੋਇ ਵਖਾਣੀ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਝੂਮੁ ਤੁ ਉਤਰੈ ਇਕ ਨਾਮਿ ਵਡਾਈ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ
ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ਗਤਿ ਅਤਿ ਪਰਜੀ ਪਾਈ ॥ ਕੀਟਿ ਮਯੇ ਕਿਰਪਾ ਤਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਅਨਤ ਤਨੁ ਮਾਸ
ਜਾਈ ॥ ੩ ॥ ਜਨ ਜਪਦੇ ਖਾਤ ਤਪੈ ਸੋਈ ॥ ਇਹ ਗੁਰ ਮਤਿ ਬੁਝਿਧਾ ਈ ॥ ਅਨਤ ਤਨੁ ਮਾਸ
ਗੀਤ ਸੁਖ ਨਾਨਕ ਆਪੁ ਛਡਾਈ ॥ ੪ ॥ ੭ ॥ ਅਲਾਮਅਲਾ ੨ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਸਚੁ
ਖੰਨਿ ਵਡਾ ਦੁਜ ਬਦੇ ਪਾਇਆ ਜਾਈ ॥ ਭੁਗਤੀ ਮਾਤੇ ਸਦਾ ਬੈਰਾਗੀ ਚਰਿ ਸਾਚੈ ਪ੍ਰਤਿਪਾਈ ॥
ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਣੀ ਹਰਿ ਕੀ ਗਤਿ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ੧ ॥ ਆਪੇ ਸਬਦੁ ਸਚੁ
ਸਾਖੀ ਆਪੇ ਜਿਨ ਜੰਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਈ ॥ ਚੇਹੀ ਕਾ ਚੀਪ ਉਦਮ ਜਾ ਭੁਗਤੀ ਆਪੇ ਲਏ
ਮਿਲਾਈ ॥ ੨ ॥ ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਸਭ ਕਰੇ ਜਾਣੈ ਸੋ ਸਚ ਚੁਰਤਿ ਆਸਾਈ ॥ ਹਉ ਮੈ ਬਿਖੁ
ਬਿਨਸੈ ਈ ਕਿਛੁ ਸੀਝੈ ਦੇਇ ਵਡਾਈ ॥ ੩ ॥ ੮ ॥ ਅਲਾਮਅਲਾ ੨ ਹਉ ਮੈ ਬਿਖੁ
ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ਜਾ ਦੇ ਅਜਗਰ ਭਰਮੀ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਸੁਖਿ ਆਜਾ ਦੇ ਅਜਗਰ ਭਰਮੀ ॥ ਹਉ ਮੈ ਬਿਖੁ

ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੭ ਜੋਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਗੀ ॥

ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੭

ਗਿਆਨੰਮਜਨੁ ਜੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਲਾ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥੪॥੧੭॥

ਉਪਦੇਸੁ ॥੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਸੀਤ ਭਲੋ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ॥ ਚਜੁ

ਭਾਇਆ ॥ ਅਮਿਨਮਾ ਮਹਿ ਹੀਰੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੀਆ ਅਗੁਣੁ

ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਸਾਕਰ ਮਨਮੁਖਾਇ ॥ ੨ ॥ ਏਕੁ ਗੁਣੁ ਬਹੀ ਬੇਦ ਬੀ ਚਾਰੀ ॥ ਬੀਖਿਆ

ਛੂਟਸਿ ਆਨਜਾਣਾ ॥ ਜਤਿ ਗੁਰੁ ਮੀਲੈ ਤੇ ਮੀਲੁ ਸਖਾਈ ॥ ੨ ॥ ਨਾਮ ਰਤੇ ਜਿਨ ਸਿਧਿ

ਰਾਖਿਆ ॥ ਬਿਨੁ ਪਰ ਦੇਖੇ ਨੀਦ ਨ ਆਈ ॥ ਇਹੁ ਰਾਤੇ ਦੀ ਚੁਖ ਸਭ ਉਤਰੈ ਜੋ ਹਰਿ ਗੁਣ ਹਰਿ ਉਚਰੈ ॥ ੧ ॥ ਜੀਉ ਮਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ

ਰਾਖਿਆ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਨਰਕ ਨਹ ਸੁਨੀਐ ਵੈਰ ਵਿਰਾਗ ਸਗਲ ਦੁਖ ਪਰਹਰੈ ॥ ੧ ਰਹਾਉ ॥

ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਕਾਮਾ ਟਹਲ ਵਿਚਿ ਜੋ ਸੁਖ ਹਰਿ ਗੁਰ ਦੇਵੈ ॥ ਤਾ ਜਨ ਕਉ ਮਿਲਿ ਜੀਉ ਖੁਆਈਐ ਸਭ ਦੁਰਮਤਿ ਖੋਇ ਪਵੈ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਭੁਖ ਸਭ ਗਈ ਜਨ ਪਤੇ ਜਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਬਿਚਰੈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਜਨੁ ਜੋ ਜਾਣਾ ਕਰਮੀ ਤਾ ਹਰਿ ਬਿਸਮ ਤਹ ਹੋਇ ਪਵੈ ॥

ਵਾਜਿਨੀ ਏਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜੋ ਜਨੈ ਕੈ ਜਨੁ ਜੀਉ ਮਨੁ ਅਪਿਓ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਿ ਵੀਚਾਰਿਆ ਪਾਵੈ ਸਭ ਤਤ ਸਤ ਕੀ ਬੁਝ ਪਵੈ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜੈ ਤੋ ਜੀ ਅਜੰਤ

ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੇ ਤਿ ਤੇ ਨਾ ਜਾਹਿ ਕਮਾਏ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਜੋ ਦੀਨ ਵਡਾਈ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਕੈ ਜਾਏ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨੁ ਦਿਦਾ ਵੈ ॥ ਹਰਿ ਬੋਲਹ ਹਰਿ ਗੁਰ ਕੇ ਸਿਖ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਹਰਿ ਭਉ ਭਾਗਹ ਜਨ ਪੂਰਨ ਹੋਵੈ ॥ ੧ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਗੁਰ ਕਉ ਜਨ ਪੂਜੇ ਸੇ ਵਡ ਜਨ ਤੁਮ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕਤ ਵੈ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵ ਜਿ ਗੁਰੂ ਪੂਜਹੁ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਪਤਰਾ ਵੈ ॥

ਨ ॥ ਕਲੀ ਮਹਿ ਕਰਤੇ ਆਗਿਆ ਏਹੁ ਖੇਲੁ ਕਰੀ ਮਹ ਪੁਰਖ ਜੋ ਤੇ ਗਾਵੈ ॥ ਜਿਨਾ ਉਪਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਤੁਠਾ ਸੇ ਹਰਿ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ਕਮਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਮੁਹਿ ਦੇ ਸੋਭ ਜਿ ਗੁਰ ਕਉ ਐਸਾ ਹਰਿ ਕਾ ਜਨੁ ਹਰਿ ਜਨ ਕਾ ਸੋਭ ਜਿ ਗੁਰ ਕਉ ਉਛਰ ਦਨ ਕੇ ਜਨ ਪਟ ਪਟ ਬਰ ਬਰ ਬਰ

ਸਤਿਗੁਰੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧

ਕਿਆ ਤੂੰਜੋ ਚਿਤਿ ਕਿਆ ਤੂੰ ਚਿਤਵਹਿ ਕਿਆ ਤੂੰ ਕਰਿ ਉਪਾਏ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕਹਹੁ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਕਾਹੂ ਕੀ ਜੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਏ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਸੋਭੇ ਪ੍ਰਭ ਸਭੀ ਸੁਹਾਵੇ ॥ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਇਹ ਕੁਸਲ ਨ ਵਿਆਪੈ ਜਾ ਕਉ ਨਾਮੁ ਦਿਵਾਵੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਭੇਖ ਜਮ ਚਾਹੈ ਕੋਟਿ ਕਰਮ ਕਰਿ ਥਾਕੀ ॥ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਸੁਹੇਲੀ ਸਭ ਫੂਲੀ ਫਿਰੈ ਨਿਸਾਕੀ ॥੨॥ ਜਿਸੁ ਬੈਸਾਵੈ ਤਿਸੁ ਆਵੈ ਨੇਰੈ ਸਭ ਤਿਸ ਕੀ ਓਟਾ ॥ ਜਿਸੁ ਰਾਖੈ ਤਿਸੁ ਕੋਇ ਨ ਮਾਰੈ ਸਭ ਤਿਸ ਕੀ ਓਟਾ ॥੩॥ ਜਿਸੁ ਜਾਣਾਵੈ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸੁਖ ਹੋਈ ॥੪॥੧॥੮॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ

ਸਤਿਗੁਰੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧

ਕਰਣ ਪਲਾਹ ਕਰੇ ਤੇਰੀ ਸਭ ਆਈ ਤੂੰ ਕਿਸੈ ਨ ਦੇਹਿ ਸਜਾਈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਤੇਰੀ ਤਾਣੀ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥ ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬ ਸਚੁ ਨਿਆਈ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਥੀਸੀ ਤੂੰ ਕਰਹਿ ਸੁ ਸਚੀ ਵਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂੰ ਅਗਹ ਅਗਾਹ ਅਤੋਲਾ ਤੂੰ ਅਮਿਤੋ ਤੂੰ ਅਮੋਲਾ ॥ ਤੂੰ ਨਿਹਚਲੁ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਜੋਨੀ ਤੂੰ ਅਕਲ ਕਲਾਧਰ ਬੋਲਾ ॥੨॥ ਤੂੰ ਅਪਰੰਪਰੁ ਅਗਮ ਅਥਾਹਾ ॥ ਤੂੰ ਅਲਖੁ ਅਭੇਉ ਅਗਾਹਾ ॥ ਤੂੰ ਨਿਰਗੁਣੁ ਤੂੰ ਸਰਗੁਣੁ ਸੁਆਮੀ ਤੂੰ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਹਾ ॥੩॥ ਤੂੰ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਤਾ ਤੂੰ ਮਤਿ ਦਾਤਾ ਸੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ॥੪॥੧॥੯॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧

ਸਤਿਗੁਰੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧

ਜਿਨ ਕੇ ਚੀਤ ਆਪਿ ਭਗਵਾਨਾ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਹਿਰਦੈ ਸਦਾ ਗਿਆਨਾ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਕੀਰਤਿ ਕਰੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਆਸ ਪੂਰਤ ਹੈ ਓਈ ॥੧॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਊਤਮ ਬਾਣੀ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜੈ ਨਾਮੁ ਨੀਸਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੀਠਾ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਸਭੁ ਕੁਲੁ ਹੋਆ ਸੂਚਾ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰੈ ਸਭੁ ਲੋਕੁ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਨਾਮਿ ਨਾਹੀ ਭਉ ਸੋਕੁ ॥੨॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਤਿਲਕੁ ਨੀਸਾਣਾ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਪਰਵਾਣੁ ਪਰਾਣਾ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਭਗਤ ਕਰੇਹਿ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਨਾਮਿ ਸਦਾ ਸੁਖ ਲੇਹਿ ॥੩॥ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਧਰਮੁ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਹੀ ਕੂੜੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਕੈ ਪੂਰਨ ਭਾਗ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਵੀਤਰਾਗ ॥੪॥੨॥੧੦॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧

ਸਤਿਗੁਰੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧

ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਨਾਹੀ ਜਮ ਕਾ ਭਰਮੁ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਕਾਲੁ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਸਦਾ ਗੋਪਾਲੁ ॥੧॥ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੀਠਾ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਗੁਰਿ ਦੀਠਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਕੋਈ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਨਵ ਨਿਧਿ ਸਾਰੁ ॥੨॥ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਨਾਹੀ ਦੂਖ ਅਲਾਇ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਘਰਿ ਵਾਜਹਿ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥੩॥ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੈ ਜਾਇ ਨ ਕੋਇ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੈ ਕਾਟੀ ਫਾਸੀ ॥੪॥੩॥੧੧॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧

ਸਤਿਗੁਰੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧

ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਨਾਹੀ ਜਮ ਕਾ ਭਰਮੁ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਕਾਲੁ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਸਦਾ ਗੋਪਾਲੁ ॥੧॥ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੀਠਾ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਗੁਰਿ ਦੀਠਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਕੋਈ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਨਵ ਨਿਧਿ ਸਾਰੁ ॥੨॥ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਨਾਹੀ ਦੂਖ ਅਲਾਇ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਘਰਿ ਵਾਜਹਿ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥੩॥ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੈ ਜਾਇ ਨ ਕੋਇ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੈ ਕਾਟੀ ਫਾਸੀ ॥੪॥੩॥੧੧॥

ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਹਿ ਨਾਮ ਪਿਆਰੇ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਮੀਨ ਤਿਵੈ ਸੰਤ ਜਨਾ ਹਰਿ ਰਾਖਹੁ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੫ ॥
ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਰਮੇਸਰੁ ਤੇਰਾ ਏਹੁ ਸਦਾਇਆ ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਵਰਸੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਿਸੁ ਦੇਵਹਿ ਤਿਸੁ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਵਹਿ ਸੋਈ ਪਾਵੈ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦਾਤਾ ॥ ਤੂ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਵਡ ਪੁਰਖੁ ਸੁਆਮੀ ਤੂ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਜੀਆ ॥ ੧ ॥
ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਰਾਖਾ ਏਕੁ ਤੂਹੈ ਤੂ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤਹਿ ਆਪੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਤੂ ਵਡ ਦਾਤਾ ਤੂ ਦੇਵਹਿ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਤਾਪੇ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥
ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਸੁਣੀ ਮੇਰੀ ਬੇਨੰਤੀ ॥ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਜੀਵਾ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਜੀਵੰਤੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸ ਘਣੇਰੀ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਗੁਣ ਕਹੰਤੀ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਕੀ ਤੂ ਖੰਤੀ ॥ ੧ ॥
ਜਿਉ ਬਾਲਕ ਕਉ ਮਾਤ ਪਿਆਰੀ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਵਡ ਦਾਤੇ ਮਿਲੁ ਦਰਸਨ ਜੀਉ ਜੁੜਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੭ ॥
ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਚਰਨ ਵਸੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖ ਭਉ ਨਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਾ ਕਉ ਜਪਤ ਸਗਲ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਤ ਕਾਲੁ ਪਲਾਈ ॥ ੧ ॥
ਜਾ ਕਉ ਧਿਆਵਹਿ ਸਗਲ ਮੁਨਿ ਜਨ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸੇਵਹਿ ਦੇਵ ਅਰੁ ਇੰਦ੍ਰਾ ॥ ਜਾ ਕਉ ਭੇਟਿ ਤਰੇ ਭਵ ਫੰਦਾ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਤ ਕਾਲੁ ਨ ਖੰਦਾ ॥ ੨ ॥
ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਾਧ ਗੋਵਿੰਦਾ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਾਰਦ ਨਾਰਦ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਈਸੁ ਮਹੇਸਾ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਭਵੇਸਾ ॥ ੩ ॥
ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਪਾਤਾਲਾ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਆਕਾਸਾ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਚੰਦ ਸੂਰ ਨਖਿਆਤਾ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਉਤਪਾਤਾ ॥ ੪ ॥
ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਉਦਾਨੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਅਕਾਰਾ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਪਿਆਰਾ ॥ ੫ ॥
ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਪਰਵਾਰਾ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਆਧਾਰਾ ॥ ੬ ॥
ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਗੁਣਾਤਾ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਉਦਾਤਾ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਅਚਾਰਾ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਪਿਆਰਾ ॥ ੭ ॥
ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਿਧਾਨਾ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਰੂਪਾ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਅਨੂਪਾ ॥ ੮ ॥
ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਕਲਾ ਧਰੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਪੂਰੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਈ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਬਨਿ ਆਈ ॥ ੯ ॥
ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਿਰਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਹੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਮਿਟਾਹੀ ॥ ੧੦ ॥
ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਿਰਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਹੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਮਿਟਾਹੀ ॥ ੧੧ ॥
ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਿਰਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਹੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਮਿਟਾਹੀ ॥ ੧੨ ॥
ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਿਰਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਹੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਮਿਟਾਹੀ ॥ ੧੩ ॥
ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਿਰਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਹੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਮਿਟਾਹੀ ॥ ੧੪ ॥
ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਿਰਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਹੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਮਿਟਾਹੀ ॥ ੧੫ ॥
ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਿਰਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਹੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਮਿਟਾਹੀ ॥ ੧੬ ॥
ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਿਰਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਹੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਮਿਟਾਹੀ ॥ ੧੭ ॥
ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਿਰਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਹੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਮਿਟਾਹੀ ॥ ੧੮ ॥
ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਿਰਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਹੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਮਿਟਾਹੀ ॥ ੧੯ ॥
ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਿਰਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਹੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਮਿਟਾਹੀ ॥ ੨੦ ॥
ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਿਰਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਹੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਮਿਟਾਹੀ ॥ ੨੧ ॥
ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਿਰਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਹੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਮਿਟਾਹੀ ॥ ੨੨ ॥
ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਿਰਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਹੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਮਿਟਾਹੀ ॥ ੨੩ ॥
ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਿਰਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਹੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਮਿਟਾਹੀ ॥ ੨੪ ॥
ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਿਰਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਹੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਮਿਟਾਹੀ ॥ ੨੫ ॥
ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਿਰਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਹੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਮਿਟਾਹੀ ॥ ੨੬ ॥
ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਿਰਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਹੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਮਿਟਾਹੀ ॥ ੨੭ ॥
ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਿਰਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਹੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਮਿਟਾਹੀ ॥ ੨੮ ॥
ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਿਰਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਹੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਮਿਟਾਹੀ ॥ ੨੯ ॥
ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਿਰਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਹੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਮਿਟਾਹੀ ॥ ੩੦ ॥
ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਿਰਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਹੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਮਿਟਾਹੀ ॥ ੩੧ ॥
ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਿਰਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਹੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਮਿਟਾਹੀ ॥ ੩੨ ॥
ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਿਰਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਹੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਮਿਟਾਹੀ ॥ ੩੩ ॥
ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਿਰਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਹੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਮਿਟਾਹੀ ॥ ੩੪ ॥
ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਿਰਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਹੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਮਿਟਾਹੀ ॥ ੩੫ ॥
ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਿਰਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਹੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਮਿਟਾਹੀ ॥ ੩੬ ॥
ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਿਰਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਹੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਮਿਟਾਹੀ ॥ ੩੭ ॥
ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਿਰਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਹੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਮਿਟਾਹੀ ॥ ੩੮ ॥
ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਿਰਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਹੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਮਿਟਾਹੀ ॥ ੩੯ ॥
ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਿਰਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਹੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਮਿਟਾਹੀ ॥ ੪੦ ॥
ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਿਰਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਹੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਮਿਟਾਹੀ ॥ ੪੧ ॥
ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਿਰਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਹੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਮਿਟਾਹੀ ॥ ੪੨ ॥
ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਿਰਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਹੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਮਿਟਾਹੀ ॥ ੪੩ ॥
ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਿਰਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਹੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਮਿਟਾਹੀ ॥ ੪੪ ॥
ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਿਰਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਹੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਮਿਟਾਹੀ ॥ ੪੫ ॥
ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਿਰਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਹੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਮਿਟਾਹੀ ॥ ੪੬ ॥
ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਿਰਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਹੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਮਿਟਾਹੀ ॥ ੪੭ ॥
ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਿਰਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਹੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਮਿਟਾਹੀ ॥ ੪੮ ॥
ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਿਰਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਹੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਮਿਟਾਹੀ ॥ ੪੯ ॥
ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਿਰਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਹੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਮਿਟਾਹੀ ॥ ੫੦ ॥
ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਿਰਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਹੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਮਿਟਾਹੀ ॥ ੫੧ ॥
ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਿਰਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਹੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਮਿਟਾਹੀ ॥ ੫੨ ॥
ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਿਰਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਹੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਮਿਟਾਹੀ ॥ ੫੩ ॥
ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਿਰਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਹੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਮਿਟਾਹੀ ॥ ੫੪ ॥
ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਿਰਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਹੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਮਿਟਾਹੀ ॥ ੫੫ ॥
ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਿਰਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਹੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਮਿਟਾਹੀ ॥ ੫੬ ॥
ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਿਰਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਹੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਮਿਟਾਹੀ ॥ ੫੭ ॥
ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਿਰਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਹੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਮਿਟਾਹੀ ॥ ੫੮ ॥
ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਿਰਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਹੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਮਿਟਾਹੀ ॥ ੫੯ ॥
ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਿਰਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਹੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਮਿਟਾਹੀ ॥ ੬੦ ॥
ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਿਰਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਹੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਮਿਟਾਹੀ ॥ ੬੧ ॥
ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਿਰਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਹੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਮਿਟਾਹੀ ॥ ੬੨ ॥
ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਿਰਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਹੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਮਿਟਾਹੀ ॥ ੬੩ ॥
ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਿਰਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਹੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਮਿਟਾਹੀ ॥ ੬੪ ॥
ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਿਰਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਹੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਮਿਟਾਹੀ ॥ ੬੫ ॥
ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਿਰਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਹੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਮਿਟਾਹੀ ॥ ੬੬ ॥
ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਿਰਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਹੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਮਿਟਾਹੀ ॥ ੬੭ ॥
ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਿਰਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਹੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸ

ਸਿਮਰਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕਉ ਜਨ ਪਰਤਾਪੈ ਜੇਹ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਜਨ ਮਿਲੇ ਜਿਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਇਹ ਨੇਹ ॥੧॥ ਸਲੋਕ ॥ ਦਾਸ ਦਾਸ ਦਾਸਨ ਕੋ ਹੋਵਉ ਤਉ ਆਵੈ ਮੇਰੀ ਵਾਰ ॥ ਜਉ ਠਾਕੁਰ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ਨਾਨਕ ਇਹ ਬਿਧਿ ਤਰੀ ਸੰਸਾਰ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਕਾਸ ਕਉ ਤਾਨਾ ਲਪੇਟਿਆ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਭ ਕੀਏ ਪਾਤਾਲ ਅਰੁ ਸਗਲ ਸਮੇਟਿਆ ॥ ਜਿਹ ਸਿਰਜੀ ਸਭ ਕਾਰ ਆਪਿ ਵਰਤਣਹਾਰ ॥ ਜਿਹ ਜਪਿਐ ਸਭ ਕੀ ਤਰੈ ਸੋ ਜਪੀਐ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ ਜਿਹ ਸੇਵਿਐ ਸਭ ਫਲ ਲਹਹਿ ਮਨ ਕੀ ਲਥੈ ਭੂਖ ॥ ਜਿਹ ਸਿਮਰਤ ਜਮ ਨਹ ਤਹਹਿ ਤੂ ਭੀ ਸਿਮਰਿ ਤਿਹ ਸੂਖ ॥ ਜਿਹ ਸਾਜੀ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਉ ਰਾਖੈ ਕਰਿ ਪਰਤੀਤ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਪ੍ਰਭ ਜਪਿ ਸਦਾ ਮਨ ਅਪਨੇ ਮਹਿ ਮੀਤ ॥੧॥ ਸਲੋਕ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਕਰਿ ਟਹਲ ਜਿਸ ਕੀ ਤੂ ਬਨਿਆ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਜਪਿ ਜੋ ਰਵਿਆ ਸਭ ਠਾਈ ਜਲ ਥਲ ਤਿਨਾ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਓਟ ਗਹਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਰਸਨਾ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਰੁ ਭਉ ਲਹਿ ਜਾਵੈ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤਾ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਸਰਨੀ ਸੁਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਮਹਿ ਮਾਨੰ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਸੁਖੀਆ ਸਦਾ ਕਬਹੂ ਨ ਵਿਆਪੈ ਦੂਖ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ਸੋਭਾ ਘਰ ਮੰਦਰ ਅਰੁ ਮਹਲ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਸਗਲ ਭੋਗ ਕਰਿ ਕਰਿ ਰਹਹਿ ਅਲਿਪ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਸਗਲ ਕੁਟੰਬ ਮਹਿ ਸੋਭਾ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਸਦਾ ਧਿਆਈ

ਚਕਵੀ ਨੈਨੀ ਦਰਸੁ ਦੇਖਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਪਿਰਮਨੀ ਵਨਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਚਕਵੈ ਨੈਨੀ ਨਿਹਾਲੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵਿਸੂਰਾ ਟਾਲੇ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਹਜ ਘਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚੁ ਸਮਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚੁ ਵਖਾਣੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ੨ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚੁ ਵੇਪਰਵਾਹੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚੁ ਵੇਪਰਵਾਹੀ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚੁ ਵੇਪਰਵਾਹੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚੁ ਵੇਪਰਵਾਹੀ ॥ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚੁ ਵੇਪਰਵਾਹੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚੁ ਵੇਪਰਵਾਹੀ ॥ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚੁ ਵੇਪਰਵਾਹੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚੁ ਵੇਪਰਵਾਹੀ ॥ ੬ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚੁ ਵੇਪਰਵਾਹੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚੁ ਵੇਪਰਵਾਹੀ ॥ ੭ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚੁ ਵੇਪਰਵਾਹੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚੁ ਵੇਪਰਵਾਹੀ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚੁ ਵੇਪਰਵਾਹੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚੁ ਵੇਪਰਵਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚੁ ਵੇਪਰਵਾਹੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚੁ ਵੇਪਰਵਾਹੀ ॥ ੨ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚੁ ਵੇਪਰਵਾਹੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚੁ ਸ

ਜਾਈ॥ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਆਸ ਸੁਮੇਟਣਾ ਨ ਜਾਈ॥ ਹੁਕਮੇ ਬਾਧਾ ਧਰਮ ਸਬਾਹਿ ਬੈਠੇ ਸਚੀ ਸਾਚਿ ਸਮਾਈ॥ ੭॥ ਚਹੁ ਦਿਸਿ ਸਬਦੁ ਵਰਤੈ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇਰਾ ਚਹੁ ਦਿਸਿ ਨਾਮ ਪਵਾਲੀ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਸਚਾ ਏਕੋ ਸੋਈ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕੋਈ॥ ਜੰਮਣ ਮਰਣੁ ਨ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ਨਾ ਓਹੁ ਰੋਵੈ ਨ ਵਿਰਲਾਪੈ॥ ਕਿਸੁ ਘਰਿ ਜੰਮਹਿ ਕਿਸੁ ਘਰਿ ਮਰਣਾ ਕਿਸੁ ਘਰਿ ਵੰਞਹਿ ਜਾਪੈ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੋਈ॥ ੮॥ ੧॥ ੪॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੭ ੧ ੪ ੫

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਹਰਿ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਵਿਣੁ ਕਰਮੈ ਪਾਇਆ ਜਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਚਲੈ ਨ ਚੋਟ ਤਿਆਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਜਮ ਕੰਕਰੁ ਨੇੜਿ ਨ ਜਾਇ॥ ੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਚਲਹਿ ਤਾ ਹਰਿ ਪਾਵਹਿ ਥਾਉ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਜਮ ਕਾ ਤ੍ਰਾਸੁ ਚੁਕਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਸਚੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਹਉਮੈ ਕਢੈ ਧੋਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਦੁਖੁ ਨ ਲਗੈ ਆਇ॥ ੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਸਭੁ ਕੁਲੁ ਉਧਰੈ ਸਚੈ ਲਏ ਮਿਲਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਵਜਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹਿ ਜੋ ਇਛਹਿ ਸੋ ਫਲ ਪਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ॥ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਸਭ ਸੋਝੀ ਪਵੈ ਰਾਹੁ ਦਸੇ ਸਚੁ ਸੋਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਸਚੇ ਸਚਾ ਹੋਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਸੇਵਹਿ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਥਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਪੂਜਾ ਹੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਵਹਿ ਕਿਸੁ ਫਲ ਕੀ ਘਾਟ ਨ ਕਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਜਨਮੁ ਨ ਹਾਰੈ ਜੂਆਇ॥ ੪॥ ੧॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੭ ੨

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਸਚੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ॥ ਸਚੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਸਚੁ ਵਖਾਣੀ ਸਚੁ ਸੁਣੀ ਸਚੁ ਨਾਇ॥ ਸਚੁ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਸਚੁ ਪਾਵਹਿ ਸਚੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ॥ ੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੋਇ॥ ਸਚੁ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਸਚੁ ਪਾਵਹਿ ਸਚੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਚੁ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਸਚੁ ਪਾਵਹਿ ਸਚੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ॥ ਸਚੁ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਸਭ ਮਹਿ ਸਚੁ ਦੇਖਹਿ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਥਾਇ॥ ਸਚੁ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਸਚੁ ਪਾਵਹਿ ਸਚੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ॥ ੨॥ ਸਚੁ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਸਚੁ ਪਾਵਹਿ ਸਚੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ॥ ਸਚੁ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਸਚੁ ਪਾਵਹਿ ਸਚੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ॥ ਸਚੁ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਸਚੁ ਪਾਵਹਿ ਸਚੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ॥ ੩॥ ਸਚੁ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਸਚੁ ਪਾਵਹਿ ਸਚੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ॥ ਸਚੁ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਸਚੁ ਪਾਵਹਿ ਸਚੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ॥ ਸਚੁ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਸਚੁ ਪਾਵਹਿ ਸਚੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਸਚੁ ਪਾਵਹਿ ਸਚੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ॥ ੪॥ ੨॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੭ ੩

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਸਚੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ॥ ਸਚੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਸਚੁ ਵਖਾਣੀ ਸਚੁ ਸੁਣੀ ਸਚੁ ਨਾਇ॥ ਸਚੁ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਸਚੁ ਪਾਵਹਿ ਸਚੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ॥ ੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਚਲਹਿ ਤਾ ਹਰਿ ਪਾਵਹਿ ਥਾਉ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਜਮ ਕਾ ਤ੍ਰਾਸੁ ਚੁਕਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਸਚੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਹਉਮੈ ਕਢੈ ਧੋਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਦੁਖੁ ਨ ਲਗੈ ਆਇ॥ ੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਸਭੁ ਕੁਲੁ ਉਧਰੈ ਸਚੈ ਲਏ ਮਿਲਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਵਜਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹਿ ਜੋ ਇਛਹਿ ਸੋ ਫਲ ਪਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ॥ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਸਭ ਸੋਝੀ ਪਵੈ ਰਾਹੁ ਦਸੇ ਸਚੁ ਸੋਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਸਚੇ ਸਚਾ ਹੋਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਸੇਵਹਿ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਥਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਪੂਜਾ ਹੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਵਹਿ ਕਿਸੁ ਫਲ ਕੀ ਘਾਟ ਨ ਕਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਜਨਮੁ ਨ ਹਾਰੈ ਜੂਆਇ॥ ੪॥ ੩॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੭ ੪

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਸਚੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ॥ ਸਚੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਸਚੁ ਵਖਾਣੀ ਸਚੁ ਸੁਣੀ ਸਚੁ ਨਾਇ॥ ਸਚੁ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਸਚੁ ਪਾਵਹਿ ਸਚੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ॥ ੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਚਲਹਿ ਤਾ ਹਰਿ ਪਾਵਹਿ ਥਾਉ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਜਮ ਕਾ ਤ੍ਰਾਸੁ ਚੁਕਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਸਚੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਹਉਮੈ ਕਢੈ ਧੋਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਦੁਖੁ ਨ ਲਗੈ ਆਇ॥ ੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਸਭੁ ਕੁਲੁ ਉਧਰੈ ਸਚੈ ਲਏ ਮਿਲਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਵਜਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹਿ ਜੋ ਇਛਹਿ ਸੋ ਫਲ ਪਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ॥ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਸਭ ਸੋਝੀ ਪਵੈ ਰਾਹੁ ਦਸੇ ਸਚੁ ਸੋਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਸਚੇ ਸਚਾ ਹੋਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਸੇਵਹਿ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਥਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਪੂਜਾ ਹੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਵਹਿ ਕਿਸੁ ਫਲ ਕੀ ਘਾਟ ਨ ਕਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਜਨਮੁ ਨ ਹਾਰੈ ਜੂਆਇ॥ ੪॥ ੪॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੭ ੫

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਸਚੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ॥ ਸਚੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਸਚੁ ਵਖਾਣੀ ਸਚੁ ਸੁਣੀ ਸਚੁ ਨਾਇ॥ ਸਚੁ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਸਚੁ ਪਾਵਹਿ ਸਚੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ॥ ੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਚਲਹਿ ਤਾ ਹਰਿ ਪਾਵਹਿ ਥਾਉ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਜਮ ਕਾ ਤ੍ਰਾਸੁ ਚੁਕਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਸਚੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਹਉਮੈ ਕਢੈ ਧੋਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਦੁਖੁ ਨ ਲਗੈ ਆਇ॥ ੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਸਭੁ ਕੁਲੁ ਉਧਰੈ ਸਚੈ ਲਏ ਮਿਲਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਵਜਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹਿ ਜੋ ਇਛਹਿ ਸੋ ਫਲ ਪਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ॥ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਸਭ ਸੋਝੀ ਪਵੈ ਰਾਹੁ ਦਸੇ ਸਚੁ ਸੋਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਸਚੇ ਸਚਾ ਹੋਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਸੇਵਹਿ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਥਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਪੂਜਾ ਹੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਵਹਿ ਕਿਸੁ ਫਲ ਕੀ ਘਾਟ ਨ ਕਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਜਨਮੁ ਨ ਹਾਰੈ ਜੂਆਇ॥ ੪॥ ੫॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੭ ੬

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਸਚੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ॥ ਸਚੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਸਚੁ ਵਖਾਣੀ ਸਚੁ ਸੁਣੀ ਸਚੁ ਨਾਇ॥ ਸਚੁ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਸਚੁ ਪਾਵਹਿ ਸਚੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ॥ ੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਚਲਹਿ ਤਾ ਹਰਿ ਪਾਵਹਿ ਥਾਉ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਜਮ ਕਾ ਤ੍ਰਾਸੁ ਚੁਕਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਸਚੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਹਉਮੈ ਕਢੈ ਧੋਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਦੁਖੁ ਨ ਲਗੈ ਆਇ॥ ੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਸਭੁ ਕੁਲੁ ਉਧਰੈ ਸਚੈ ਲਏ ਮਿਲਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਵਜਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹਿ ਜੋ ਇਛਹਿ ਸੋ ਫਲ ਪਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ॥ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਸਭ ਸੋਝੀ ਪਵੈ ਰਾਹੁ ਦਸੇ ਸਚੁ ਸੋਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਸਚੇ ਸਚਾ ਹੋਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਸੇਵਹਿ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਥਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਪੂਜਾ ਹੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਵਹਿ ਕਿਸੁ ਫਲ ਕੀ ਘਾਟ ਨ ਕਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਜਨਮੁ ਨ ਹਾਰੈ ਜੂਆਇ॥ ੪॥ ੬॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੭ ੭

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਸਚੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ॥ ਸਚੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਸਚੁ ਵਖਾਣੀ ਸਚੁ ਸੁਣੀ ਸਚੁ ਨਾਇ॥ ਸਚੁ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਸਚੁ ਪਾਵਹਿ ਸਚੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ॥ ੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਚਲਹਿ ਤਾ ਹਰਿ ਪਾਵਹਿ ਥਾਉ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਜਮ ਕਾ ਤ੍ਰਾਸੁ ਚੁਕਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਸਚੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਹਉਮੈ ਕਢੈ ਧੋਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਦੁਖੁ ਨ ਲਗੈ ਆਇ॥ ੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਸਭੁ ਕੁਲੁ ਉਧਰੈ ਸਚੈ ਲਏ ਮਿਲਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਵਜਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹਿ ਜੋ ਇਛਹਿ ਸੋ ਫਲ ਪਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ॥ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਸਭ ਸੋਝੀ ਪਵੈ ਰਾਹੁ ਦਸੇ ਸਚੁ ਸੋਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਸਚੇ ਸਚਾ ਹੋਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਸੇਵਹਿ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਥਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਪੂਜਾ ਹੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਵਹਿ ਕਿਸੁ ਫਲ ਕੀ ਘਾਟ ਨ ਕਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਜਨਮੁ ਨ ਹਾਰੈ ਜੂਆਇ॥ ੪॥ ੭॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੭ ੮

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਸਚੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ॥ ਸਚੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਸਚੁ ਵਖਾਣੀ ਸਚੁ ਸੁਣੀ ਸਚੁ ਨਾਇ॥ ਸਚੁ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਸਚੁ ਪਾਵਹਿ ਸਚੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ॥ ੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਚਲਹਿ ਤਾ ਹਰਿ ਪਾਵਹਿ ਥਾਉ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਜਮ ਕਾ ਤ੍ਰਾਸੁ ਚੁਕਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਸਚੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਹਉਮੈ ਕਢੈ ਧੋਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਦੁਖੁ ਨ ਲਗੈ ਆਇ॥ ੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਸਭੁ ਕੁਲੁ ਉਧਰੈ ਸਚੈ ਲਏ ਮਿਲਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਵਜਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹਿ ਜੋ ਇਛਹਿ ਸੋ ਫਲ ਪਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ॥ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਸਭ ਸੋਝੀ ਪਵੈ ਰਾਹੁ ਦਸੇ ਸਚੁ ਸੋਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਸਚੇ ਸਚਾ ਹੋਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਸੇਵਹਿ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਥਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਪੂਜਾ ਹੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਵਹਿ ਕਿਸੁ ਫਲ ਕੀ ਘਾਟ ਨ ਕਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਜਨਮੁ ਨ ਹਾਰੈ ਜੂਆਇ॥ ੪॥ ੮॥

ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਦੇਵਤਿਹਾਇਆ ॥ ਭ੍ਰਮਹਿ ਦਿਤੇ ਬੇਦ ਚਹੁ ਜਾਹਾਇਆ ॥
ਸੁਖੁ ਵੇਸੋ ਆਇਆ ॥ ਏਹੁ ਰੋਗੁ ਗਵਾਇਹਿ ਆਪਣਾ ਨਾਨਕ ਵੇਦੁ ਸਦਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
ਸੋਈ ਸਾਹੁ ਭਲਾ ਟਿਕੁ ਜਿਤੁ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਨਾ ਘਾਟਿ ॥ ਜਿਤੁ ਦਰੁ ਰੋਗ ਗਵਾਇਦਾ ਤਿਤੁ
ਕਰਕਕਲੇ ਜਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੨ ਵੇਦਾਵੇਦੁਸੁਵੇਦੁਤੁਪਹਿ ਛਾਂਗੁਪਛਾ ਦੂਜਾ ॥
੧ ਵੈਦਬੁਲਾਇਆ ਵੈਦਗੀ ਪਕੜਿਢਢੋਲੇ ਬੀਜਾ ॥ ਭੋਲਾਵੈਦੁਨਜਾਣਈ
ਸਭਨਾਦਿਸੈਤਰੀਆ ਵਞੀ ਸਭਤੇਸੁਤਰਤਾਲਾ ॥ ਅੰਦਰਮੁਚੇ ਨਾਰਿਮੰਜੇਉਮੜੀ ਰੋਲਾ
ਲਾਕਾਭਾ ਵਿਗੋਸੇਸਚੁਮਨਿਸੁਹੇਕੇ ਸਬਦਹਿਨਿਪਾਲਾ ॥ ਅਨਮੁਖਚੁਹੀਤਰਞਦੇਵੇਖਹੁ
ਨਦਰੀਨਿਕਾਲਾ ॥ ਢਹਿਢੇਰੀਥੀਅਗਜਿਉਸਿੰਞਿਦਿਸੈ ਜਮਕਾਲਾ ॥ ਖੁਧਿਆਕਿਸਨਹਿ
ਚਾਬੁਮੀਕਾਮੁਕੁਸੁਧਿਕਰਾਲਾ ॥ ਏਨੀਅਖੀਨਦਰਿਨਵੇਖਨੀ ਜਿਚਰੁਸਬਦਿਨਕਰੇਚੀ
ਚਾਗੁਤੁਪੁਕਵੈ ਸੰਤੋਖੀ ਆਚੁਕੈਆਲਜੰਜਾਲਾ ॥ ਸਾਲੁ ਮੋਹੁਗੁਰੁਸੇਵਿਐਗੁਰਪਉ
ਨੀਂਵੀਨਿਕੀ ॥ ਨਾਨਕਥਾਗੀਤਤਥੇ ਤੂੰ ਸਚਾਮਨਿਸਚੁ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ਤੇਕੀਪਾਯਗੁਰੂਤੁ
ਦਰੁਗੁਰੂ ਉੜੀਨੀਜਥਨੁ ॥ ਗੁਰੂਉਰਗੁਰੂਸਮੁਨਾਨਕਾ ਸ ਭਸੁਖਾਸਾਦਉਨਾਮੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ
ਨੀ ॥ ਆਪੀਨੈਆਪੁਸਾਜੈਆਪੁਪਛਾਣੈ ॥ ਅੰਬਰੁਧਰਤਿਵਿਛੋੜਿਤਿਨੀਆ
ਤਾਣਿਆ ॥ ਵਿਣੁਥੰਮਾਂਗਗਰੁਰਹਾਇਸਬਦੁਨੀਸਾਣਿਆ ॥ ਸੂਰਜੁਚੰਦੁਉਪਾਇਜੋਤਿ
ਤਿਜਮਾਣਿਆ ॥ ਕੀਏਗਣਤਿਰਹੈਤੁਜੋਜਾਵਿਣਿਆ ॥ ਤੇਮਹਬਧਮਵੀਚਮਾਵ
ਏਪੁਰਬਾਣਿਆ ॥ ਤਾਪੁਸਰਿਅਵਰੁਨਕੋਇਕਿਆਖੀਵਖਾਣਿਆ ॥ ਜੋਚੇਤਾਖਤਿਮਿਦ
ਸੁਤੇਰਾਆਵਣਜਾਣਿਆ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੧ ਨਾਨਕਸਾਵਣਿਜੋਵੈਸੋਚਹੁਮਿਆ
ਹਰੋਇ ॥ ਨਾਨਕਾਮਿਰਗਾਮਛੀਆਂਨਸੀਅੰਘਰਿਧਨੁਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕਸਾਵਣਿਜੋਵੈਸੋਚਹੁ
ਵੇਛਿਵਰੋਇ ॥ ਗਾਈਪੁਤਨਿਖਸਾਪੰਖੀਚਾਕਰੁਹੋਇ ॥ ਨਾਪਉੜੀ ॥ ਤੁਸਚਾ
ਸਾਚਿਆਸੁਜਾਨਿ ਸਚਵਰਤਾਇਆ ॥ ਬੈਠਾਤਖੀਆਇਕਵਭਛਪਾਇਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮੇ
ਵਰਤਕਾਇ ਅੰਤੁਨਪਾਇਆ ॥ ਨਤਿਸੁਬਾਪੁਨਮਾਇ ਕਿਨਿਤੁਜਾਇਆ ॥ ਨਤਿਸੁਤੁ
ਪਨੈਵਵਨਸਬਾਇਆ ॥ ਨਤਿਸੁਕੁਖਿਪਿਆਸਚਜਾਯਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮਤਿਅਪੁਸ
ਸੋਇਸਬਦੁਵਰਤਾਇਆ ॥ ਸਚੇਪੈਪਤੀਆਇ ਸਾਚਿਸਮਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਸਲੋਕੁਮਃ
੧ ਵੈਦਬੁਲਾਇਆ ਵੈਦਗੀ ਪਕੜਿਢਢੋਲੇ ਬੀਜਾ ॥ ਭੋਲਾਵੈਦੁਨਜਾਣਈ
ਕਰਕਕਲੇਜਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੨ ਵੈਦਾਵੇਦੁਸੁਵੇਦੁਤੁਪਹਿ ਛਾਂਗੁਪਛਾ ਦੂਜਾ ॥
ਸਭਨਾਦਿਸੈਤਰੀਆ ਵਞੀ ਸਭਤੇਸੁਤਰਤਾਲਾ ॥ ਅੰਦਰਮੁਚੇ ਨਾਰਿਮੰਜੇਉਮੜੀ ਰੋਲਾ
ਲਾਕਾਭਾ ਵਿਗੋਸੇਸਚੁਮਨਿਸੁਹੇਕੇ ਸਬਦਹਿਨਿਪਾਲਾ ॥ ਅਨਮੁਖਚੁਹੀਤਰਞਦੇਵੇਖਹੁ
ਨਦਰੀਨਿਕਾਲਾ ॥ ਢਹਿਢੇਰੀਥੀਅਗਜਿਉਸਿੰਞਿਦਿਸੈ ਜਮਕਾਲਾ ॥ ਖੁਧਿਆਕਿਸਨਹਿ
ਚਾਬੁਮੀਕਾਮੁਕੁਸੁਧਿਕਰਾਲਾ ॥ ਏਨੀਅਖੀਨਦਰਿਨਵੇਖਨੀ ਜਿਚਰੁਸਬਦਿਨਕਰੇਚੀ
ਚਾਗੁਤੁਪੁਕਵੈ ਸੰਤੋਖੀ ਆਚੁਕੈਆਲਜੰਜਾਲਾ ॥ ਸਾਲੁ ਮੋਹੁਗੁਰੁਸੇਵਿਐਗੁਰਪਉ
ਨੀਂਵੀਨਿਕੀ ॥ ਨਾਨਕਥਾਗੀਤਤਥੇ ਤੂੰ ਸਚਾਮਨਿਸਚੁ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ਤੇਕੀਪਾਯਗੁਰੂਤੁ
ਦਰੁਗੁਰੂ ਉੜੀਨੀਜਥਨੁ ॥ ਗੁਰੂਉਰਗੁਰੂਸਮੁਨਾਨਕਾ ਸ ਭਸੁਖਾਸਾਦਉਨਾਮੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ
ਨੀ ॥ ਆਪੀਨੈਆਪੁਸਾਜੈਆਪੁਪਛਾਣੈ ॥ ਅੰਬਰੁਧਰਤਿਵਿਛੋੜਿਤਿਨੀਆ
ਤਾਣਿਆ ॥ ਵਿਣੁਥੰਮਾਂਗਗਰੁਰਹਾਇਸਬਦੁਨੀਸਾਣਿਆ ॥ ਸੂਰਜੁਚੰਦੁਉਪਾਇਜੋਤਿ
ਤਿਜਮਾਣਿਆ ॥ ਕੀਏਗਣਤਿਰਹੈਤੁਜੋਜਾਵਿਣਿਆ ॥ ਤੇਮਹਬਧਮਵੀਚਮਾਵ
ਏਪੁਰਬਾਣਿਆ ॥ ਤਾਪੁਸਰਿਅਵਰੁਨਕੋਇਕਿਆਖੀਵਖਾਣਿਆ ॥ ਜੋਚੇਤਾਖਤਿਮਿਦ
ਸੁਤੇਰਾਆਵਣਜਾਣਿਆ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੧ ਨਾਨਕਸਾਵਣਿਜੋਵੈਸੋਚਹੁਮਿਆ
ਹਰੋਇ ॥ ਨਾਨਕਾਮਿਰਗਾਮਛੀਆਂਨਸੀਅੰਘਰਿਧਨੁਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕਸਾਵਣਿਜੋਵੈਸੋਚਹੁ
ਵੇਛਿਵਰੋਇ ॥ ਗਾਈਪੁਤਨਿਖਸਾਪੰਖੀਚਾਕਰੁਹੋਇ ॥ ਨਾਪਉੜੀ ॥ ਤੁਸਚਾ
ਸਾਚਿਆਸੁਜਾਨਿ ਸਚਵਰਤਾਇਆ ॥ ਬੈਠਾਤਖੀਆਇਕਵਭਛਪਾਇਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮੇ
ਵਰਤਕਾਇ ਅੰਤੁਨਪਾਇਆ ॥ ਨਤਿਸੁਬਾਪੁਨਮਾਇ ਕਿਨਿਤੁਜਾਇਆ ॥ ਨਤਿਸੁਤੁ
ਪਨੈਵਵਨਸਬਾਇਆ ॥ ਨਤਿਸੁਕੁਖਿਪਿਆਸਚਜਾਯਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮਤਿਅਪੁਸ
ਸੋਇਸਬਦੁਵਰਤਾਇਆ ॥ ਸਚੇਪੈਪਤੀਆਇ ਸਾਚਿਸਮਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਸਲੋਕੁਮਃ

ਰਾਗੁਮਲਾਛੰਤਮਹਲਾਪ

ਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਕੇਦਤੇ ॥ ਅਘਨਸੀਗਿਰਤੇ ਜਨਮੀਗਿਰਤੇ ਦਿਨਸ਼ੁਭਤੇ
ਇਕਨਿਮਖਮਨਹੁਪਵੀਸਹੈ ॥ ਗੋਪਾਲਗੁਣਨਿਧਿਸਦਾਸੰਗੇ ਸਰਬਭਗੁਣਜਾਗਦੇ
ਜੰਗੇ ॥ ਅਨੁਮੋਹਿਲੀਨਾ ਚਰਨਸੰਗੇ ਨਾਮਸੰਜਿਜਨਮਾਤੇ ॥ ਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਮਕ੍ਰਿਪਾਲਾ
ਚਰਨਪੁਕਿਨੰਕਾਦਿਮਯੇਜਾਤੇ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰੀਤਮਤੇਰੇਗੁਗਤਿਅਗਾਮਅਪੇਖਾ ॥ ਮਹਪ੍ਰਤਿਤਰੁ
ਅਤਯੋਗ ॥ ਪ੍ਰਤਿਪਾਵਨਭਗਤਿਵਛਲਾਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧੁ ਸੁਆਮੀਆ ॥ ਸੰਤਸੰਗੇਜ
ਜੁਨਿਜੰਗੇਮੰਉਸਦਾਅੰਤਰਜਾਮੀਆ ॥ ਕੋਵਿਜਾਨਮਭੁਮੰਤਜੰਨੀਤੇਨਮਸਿਆ
ਤਤਯੋਗ ॥ ਨਾਨਕਦਰਸੀਪ੍ਰਿਆਸਤਰੀਜੀਉ ਆਪੈਲੇਹੁਜਾਪੇ ॥ ੨ ॥ ਤਰਿਚੁਨਕ
ਮਲਮਨੁਖੀਨ ॥ ਪ੍ਰਭਜਾਲਜਨਤੇਮੀਨ ॥ ਜਲਮਾਮੀਨਪ੍ਰਭਤਜੀਉ ਇਕੁਤ੍ਰੈਤੀਨਿਆ
ਸੰਗੇਇਕਰੰਗੇ ਕ੍ਰਿਪਾਲਯੰਗੇ ਬਿੰਦਦੀਨਾ ॥ ਅਨਬਨੀਚਸਰਣਾਇਨਾਨਕਕਰਿਜਾਇ
ਆਪੁਮਲੀਨਾ ॥ ੩ ॥ ਆਪਸਕਉਆਪੁਮਿਲਾਇਆ ॥ ਭ੍ਰਮਭੰਜਨਗੋਵਿੰਦਰਾਇਆ
॥ ਆਚਰਜੁਆਮੀਅੰਤਰਜਾਮੀਮਿਲੇਗੁਣਨਿਧਿਪ੍ਰਿਆਰਿਆ ॥ ਸਹਜਅਨੰਦ
ਬਖੁਖੁਪਾਏ ਗੋਵਿੰਦਗੁਣਨਿਤਸਾਰਿਆ ॥ ਮਿਲਿਸੰਗੀ ਸੋਤੇਦੇਖਿਸੋਪੁਰਖਿ
ਬਿਧਾਤੇ ਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਜਿਸਦੀਨਾਈਤਿਸਕਾਹੋਵੈ ਤਿਸਕੀਜੋਨੀਨਫਿਰੀਆਇ
ਆ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥

ਬਾਬੀਹਾ ਬੋਲਤ ਕੀਰੇ ਕਰਿਆ ਦੇਹ ਜਲੀਆ ਦਾਨ। ਜਲ ਬਿਨੁ ਪਿਆਸ ਨ ਉਤਰੈ ਭੈ ਕਾਹੂ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਬਿਨੁ ਤਿਆਸ ਨ ਜਾਇ ਸਭੁ ਕੋ ਥਕਿ ਰਹਾ ਸਭ ਮਹਿ ਸਬਦੁ ਸਮਾਇ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ਬਾਬੀਹਾ ਏਹੁ ਜਗਤੁ ਹੈ ਮਤ ਕੋਕੁ ਕਰੀ ਮਿ ਬੁਝਾਇ ॥ ਇਹੁ ਜਲ ਦੀਆ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਮੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇਵਹਿ ਤਿਸੈ ਖਵਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਬਾਬੀਹਾ ਏਹੁ ਜਗਤੁ ਹੈ ਮਤ ਕੋਕੁ ਕਰੀ ਮਿ ਬੁਝਾਇ ॥ ਇਹੁ ਜਲ ਦੀਆ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਮੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇਵਹਿ ਤਿਸੈ ਖਵਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਥਨਾ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਜਿ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਕਰਾਇ ॥ ਜਿਤੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨ ਊਚਰੈ ਸੋ ਮੁਖੁ ਜਲਉ ਜਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ਜਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਇਕੁ ਤੁਹੈ ਜੀ ਤੂ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਦੁਜਾ ਕੋ ਸੁਝਦਾ ਨਾਹੀ ਤੁਧੁ ਜੀ ॥ ਆਵਾਗਉਣੁ ਚਾਇਓਨੁ ਪਈਅਦਨੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਆਪਣਾ ਆਇ ਜਾਤਿ ਸੁਹੇਲੀ ॥ ਜਿਉ ਪਉਮੈ ਵਿਚ ਹਉਮੈ ਵਰਤੈ ਕਰਮ ਗਣਤ ਗਣੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਮੋਹਿ ਵਿਗੁਤਾ ਮਾਇ ਬਿਖੁ ਲਾਦੀ ਬਿਖੁ ਬੋਲੀ ॥ ਕਦੇ ਪਾਪ ਅਸੰਖਨ ਵੇ ਇਕ ਕਥਨੀ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਬਾਬੀਹਾ ਸੋ ਮੋਕਉ ਜਾਣਾਇ ਜੀ ਮਾਰਗੁ ਦੇਖਿ ਅਵਾਹਾ ॥ ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ ਵਰਸਦਾ ਬਹੁ ਬੋਲਹਿ ਬੋਲਿ ਅਬੋਲਾ ॥ ਆਪਿ ਅਲਿਪਤੁ ਵਰਤਦਾ ਤੁਧੁ ਜੇਹਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਬਾਬੀਹਾ ਕਿਆ ਬਪੁੜਾ ਜਾਚਕ ਜਗਤੁ ਭਿਖਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ਬਾਬੀਹਾ ਬੋਲਿ ਨ ਜਾਣਹੀ ਬੋਲੇ ਆਪਣ ਜਾਤਿ ॥ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਬਖਸਿ ਲਏ ਇਹੁ ਜਲ ਦੀਆ ਦਾਤਿ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਬਦੀ ਜਾਪਦਾ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਬਿਨੁ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਦੀ ਸੋ ਸਾਤਿ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਚੰਡ ਪਤਾਲ ਅਸੰਖ ਲੋਅ ਗਣਤ ਨ ਹੋਈ ॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਦਾ ਜੀ ਸਿਰਜੀ ਤੈ ਜਗੁ ਸੋਈ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਜੋਨਿ ਦੀ ਤੁਝੈ ਚਿਤਿ ਹੋਈ ॥ ਇਕਿ ਕਿਰਪਾ ਜੋਖ ਸਮਝਦੇ ਜੀ ਕਰਮਿ ਪਵੈ ਤਿਨ ਪੋਈ ॥ ਇਕਿ ਦਾਤੇ ਦਾਤਿ ਕਰਾਵਦੇ ਜੀ ਇਕਿ ਸਾਜਹਿ ਦੇਵਹਿ ਸੋਈ ॥ ਇਕਿ ਦਾਤੇ ਸਭਨਾ ਸਿਰਿ ਸੋਈ ॥ ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਵੇ ਬਖਸ ਜੀ ਅਭੀਆ ਵਲਿ ਹੋਈ ॥ ਕੂੜੁ ਨਿਖੁਟਦਾ ਨਾਹੀ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਈ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਬਾਬੀਹਾ ਗੁਣ ਵੰਞੀ ਮਹਲੁ ਪਾਇਆ ਅਉਗੁਣ ਸਚੁ ਕਰੇਇ ॥ ਗੁਣ ਵੰਞੀ ਦੁਗੀ ਅਤਿ ਤੇਰੈ ਹਰਿ ਵੇ ਸੇਗੁ ਮੁਖਿ ਸਦਾ ਜੁ ਕੂੜੁ ਘਟੇ ਵਧੀਐ ਸਚੁ ਗੁਰਿ ਨਿਵਾਰਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜੋ ਸਚੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹਦੀ ਜੀ ਸਚੇ ਸਚਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀ ਸਚੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਜੀ ਸਚੁ ਰਖੈ ਉਰ ਧਾ

ਕੀਕਜਾਂਹਿਨੇਦਾਨਾਤੁਲੁਘਣਾਬੇਅੰਤੁਤੇਗੁਣਦਾਤਨੇਧਨੁ॥ਨਾਨਕਬੁਗਮੁਖਿਬਖਸੀ
ਭਏਅਤਿਥੇਈਹੋਂਕੁਰਬਾਣਾ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇਜਗਤੁਉਪਾਇਕੈਗੁਣਅਉ
ਗੁਣਕਰੇਥੀਚਾਰੁ॥ਵੈਸੁਜਸੁਜਗਿਬਜੀਜਾਜਾਪੈਨਾਮਅਨਥਰੋਪਿਆਨਾ॥ਗੁਣਛੋੜਿਅਉਗੁ
ਣਕਮਾਵਦੇਦਰਕਮਹਲੋਖੁਆਰਾ॥ਜੁਗੋਜੁਗਨਮੁਤਿਨੀਹਾਰਿਆਵਿਤੁਆਏਸੰਸਾਰਿ॥ਸ
ਹਸਾਵਦਿਅਨੁਮਾਨਿਆਸੁਹਿਨੇਸਿਨਾਮੀਪਿਆਰਿ॥ਜਿਨੀਪੁਰਖੀਉਰਿਧਾਰਿਆਸਚ
ਅਥਖਅਪਾਰੁ॥ਤੁਰੁਗੁਦਦਾਤਾਨੀਧਨੁਹਰਿਅਸੀਅਵਗੁਣਿਆਰ॥ਜਿਸੁਬਖਸੇਸੋ
ਪਾਈਸੀਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰ॥੧੭॥ਸਲੋਕੁਮਃ੪ ਗਤਿਨਵਿਹਾਵੀਸਾਕੁਤਜਿ
ਨਾਵਿਸੋਨਥੋ॥ਰਾਤੀਦਿਨਸਾਸੁਹੋਈਆਨਾਨਕਹਰਿਗੁਣਗੰਢੁ॥੧॥ਮਃ੪ ਰਤਨਾਵੇ
ਹਰਮਣਕਾਹੋਮਣੀਮਥੀਨਾਨਕਜੋਪ੍ਰਭਿਭਾਣਿਆਸਚੇਦਰਿਸੰਡੀਨਿ॥੨॥ਪਉੜੀ
॥ ਸਚਾਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਚੁਸਮਾਇਆ॥ਅਤਿਖੰਖੋਏਆਆਇਜੋਜਾਤਿਗੁਆਏ॥
ਘਾਲਿਆਘਾਲਿਨਸਕੈਕਾਜਅਕਥੁਸਚਾਰਾਖਿਆ॥ਗੁਰਸਾਖੀਜੋਤਿਜਗਾਇਦੀਵ
ਬਾਲਿਆ॥ਮਨਮੁਖਵਿਣੁਨਵੈਕੁਰੇਅਗਢਿਗਇਬੇਤਾਲਿਆ॥ਪਸੂਮਣਸਚੀਸ
ਪਲੇਟੇਅੰਦਰਹੁਕਾਲਿਆ॥ਸੰਤੋਵਰਤੈਸਚੁਸਚੈਸਬਦਿਨਿਹਾਲਿਆ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁ
ਨਿਧਾਨੁਪੋਪੂਰੇਗੁਰਿਦੇਖਾਲਿਆ॥੧੮॥ਸਲੋਕੁਮਃ੨ ਬਾਬੀਪੈਹੁਕਮੁਪਛਣਿ
ਅਗੁਰਕੇਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਐਪੁਵਗੈਚਾਇਆਕਰਿਗੁਰੂਵਿਛੁਹਜਵਰਜਾਇ॥ਬਾਬੀ
ਹੋਕੁਪੁਕਾਰਹਿਗਾਸੁਖੁਵਸਿਆਮਨਿਆਇ॥ਨਾਨਕਸੰਸਾਲਾਹੀਐਜਿਦੇਦਾਸਭ
ਨਾਂਜੀਆਜਿਨੁਕਸਾਇ॥੧॥ਮਃ੨ ਚਾਰਿਕਚੁਨਾਣਾਣੀਕਿਆਤਧੁਵਿਚੰਤਿਖ
ਪੈਕਿਤੁਖੰਤੈਤੈਤਿਖਜਾਇ॥ਦੂਜੇਜੋਗਾਇਭਰੰਮੀਐਂਮੀਸਤਜਲੁਪੈਥਨਾਇ॥ਨਦਰਿ
ਕਰੇਜੇਆਪਣੀਤਾਂਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਸੁਭਾਇ॥ਨਾਨਕਸਚਾਤਿਗੁਰਤੇਅੰਮ੍ਰਿਤਜਲੁਪਾਈ
ਆਸਪਜੋਗੀਆਸਮਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਇਕਿਵਣਖੰਡੀਬੈਸਜਿਜਾਇਸਦੂਰੇ
ਵਸੀ॥ਇਕਿਪਾਖਾਕੰਕਰੁਤੀਨਿਸੀਤਖੁਜਾਖੁਪੇਵਸੀ॥ਇਕਿਕਿਤਸਚਾਚਤੁਵਿਹੰ
ਮੈਖੁਨਥੋਵਸੀ॥ਇਕਿਜਟਾਬਿਕਟਬਿਕਰਾਲਕੁਭਾਘਨੁਖੇਵਸੀ॥ਇਕਿਨਗਾਫਿ
ਰਹਿਦਿਨਗਤਿਨੀਦਨਸੇਵਸੀ॥ਇਕਿਅਗਨਿਜਾਲਵਿਅੰਗੁਆਪੁਵਿਗੋਵਸੀ॥
ਵਿਣੁਨਾਵੈਤਨੁਛਾਰੁਕਿਆਕਤਿਰੰਵਸੀ॥ਸੋਹਨਿਖਸਮਦਆਰੈਜਿਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੰ
ਦਾ॥੧੧॥ਸਲੋਕੁਮਃ੨ ਬਾਬੀਨਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੈਬੋਲਿਆਤੰਦਰਿਸੁਣੀਪੁਕਾਰ॥ਜੋ

ਘੋਨਦ੍ਰੁਮਾਨੁਨਿਆਵਰਸਤੁਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥ਤਉਤਿਨਕੈਬਾਬਿਬਾਣੀਹੋਸਚੁਨੀਸਚੁਮੁਖਿ
ਆਉਤਿਆਰਾ॥ਨਾਨਕਨਾਮੇਸਾਰਭਰੀਆਵਲੀਗੁਰਕੈਸਬਦਿਦੀਚਾਰ॥੧॥ਮਃ੨ ਬਾ
ਬੀਜਾਇਦੁਤੇਗੀਤਿਖਾਨਉਤਰੇ ਜੇਸਉਕਰਮੀਪੁਕਾਰ॥ਨਦਰੀਸਾਹੁਗੁਪਾਈਐਨਦ
ਮੀਉਪਜੈਪਿਆਰ॥ਨਾਨਕਜਾਪੈਤੁਮਹਿਵੇਸੋਵਿਚੁਜਾਪਿਵਿਕਾਰ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਇਕਿ
ਨੇਤੀਉਝੁੜਿਪਾਇਪੂਰਹਸਖੁਆਇਆ॥ਤਿਨਮੁਖਿਧਿਰਪੀਨਾਮੁਨਤੀਗਿਬਿਨਾਇਆ॥ਤਬੀਸਿ
ਗੁਰੂਇਨਤਦਸਰਮਾਇਆ॥ਕੁਰਿਭਾਰਜਾਹਿਦਿਨਰਾਤਿਸਭਖਾਇਆ॥ਤਿਨਜਾਤਿ
ਨਪਤਿਨਕਸੁਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ਮਨਿਜੂਠੈਵੇਜਾਤਿਜੂਠਖਾਇਆ॥ਬਿਨੁਜਬਦੇਅਚ
ਨੁਨਕਿਨਤਪੀਪਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਘਿਅੰਕਰਿਸਚਿਰਸੁਮਾਇਆ॥੧੯॥ਜਲੋਕੁਮਃ੨
ਸਾਵਣਿਸਰਸੀਕਾਮਣੀਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰਿ॥ਨਾਨਕਸਦਾਸੁਹਾਗਣੀਗੁਰਕੈਹੇਤਿ
ਅਪਾਰਿ॥੧॥ਮਃ੨ ਸਾਵਣਿਦਾਦੈਗੁਣਬਾਹਰੀਜਿਸੁਦੁਹੀਭਾਈਪਿਆਰੁ॥ਨਾਨਕਪਾਪ
ਕੀਜਞਨਜਾਣਈਸਭੁਸੀਗਾਰੁਖੁਆਰੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਸਚਾਅਥਖਅਭੇਉਪਰਮਪ
ਤੀਜਈ॥ਇਕਿਗਾਵਹਿਰਾਗਪਰੀਅਗਾਈਗਨਭੀਜਈ॥ਇਕਿਨਚਿਨਚਿਪੁਰਬਤਭਗ
ਤਿਨਕੀਜਈ॥ਇਕਿਅੰਨੁਨਖਾਹਿਪੁਰਖਤਿਨਕਿਅਕੀਜਈ॥ਵਿਸਨਹੋਈਬਧੁ
ਤੁਕਿਵੈਨਧੀਜਈ॥ਕਰਮਵਧਾਪਿਕੈਭੇਅਖਪਿਮਗੰਜਈ॥ਭਾਹਾਸੁਸੰਜਾਕਿਐ
ਮਿਤੁਪੀਜਈ॥ਹਰਿਭਤੀਅਸੇਨਾਪਿਗੁਰਮੁਖਿਧਿਪੀਜਈ॥੧੭॥ਸਲੋਕੁਮਃ੨
ਗੁਰਮੁਖਿਆਭਾਗਸੁਗੁਜੋਕਰਹਿਤਿਨਨਾਮੁਤਨੁਸੀਤਖੁਹੋਇ॥ਗੁਰਸਬਦੀਏਕੁਪਛ
ਣਿਆਏਕੈਸਚਾਜਾਣਿ॥ਅਨੁਤਨੁਸਚਾਸਚੁਮਨਿਸਚੇਸਚੀਜਾਇ॥ਅੰਦਰਿਸਚੀਭਗ
ਤਿਹੋਸਜਨੇਪੀਪਤਿਹੋਇ॥ਕਥੇਜੁਗਮਾਪਿਪੰਥਕੁਐਂਮਨਮੁਖਰਾਹੁਨਕੋਇ॥ਸ
ਵਰਭੁਗੀਨਨਕਾਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਟੁਹੋਇ॥੧॥ਮਃ੨ ਇੰਦ੍ਰਵਰੇਸੋਕਰਿਰਾਇ
ਅਖੇਕਾਮੀਨਉਪਜੈਚਾਉ॥ਜੇਸਉਕੋਚੁਕੀਮਇੰਦ੍ਰਵਰਸਦਤਿਸਕੋਸਦਬਖਿਜਾਵੈ
ਜਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਸਲਾਹੀਐਸਚੇਕੈਗੁਣਗਾਉ॥ਨਾਨਕਨੀਮਤੇਜਨਨੀਰਸ
ਲੇਸਜੇਸਾਚਿਸਮਾਉ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਪੂਰਾਪਾਇਆ॥ਪੂਰੇ
ਕੀਪਉੜੀਪੂਰਾਸਬਦੁਸੁਣਿਵਜਾਇਆ॥ਪੂਰੇਰਾਗਆਨਿਪੈਆਨਿਮੇਲੁਚੁਕਾ
ਇਆ॥ਹਰਿਸਰਿਤੀਗਬੁਝਾਣਿਮਲੁਲਹਾਇਆ॥ਸਬਦਚਿਮੋਰੈਮਨੁਸੀਪੰਨੁਜੋਣੇ
ਦੀਆਇਆ॥ਹਰਿਸਚੇਸਚਿਆਸੁਸਚਆਇਆ॥ਪੁਛਿਨਜੋਕੋਦਿਨੁਲਾਏ

ਕਹਿਆ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਲਾਹਿ ਛੀਖਿ ਆਪਾਇਆ ॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਕੁਲਾ ਜਾਲੇ ਜੇ ਵਸਹਿ ਪਾਣੀ ਜਾਲੇ ਪਾਲਿ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਪ ਨ ਲਥਨੀ ਪੜਿ ਪੁਸਤਕ ਵਖਾਣੁ ॥ ਪਾਣੀ ਜਾਲੇ ਪਾਲਿ ਜੇ ਵਸਹਿ ਕੁਲਾ ਜਾਲੇ ਨਾਲਿ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਪ ਨ ਲਥਨੀ ਪੜਿ ਪੁਸਤਕ ਵਖਾਣੁ ॥ ਮਃ ੧ ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ਬੋਲੀ ਬੋਲੈ ਬੋਲਾਇ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਆਖਣਿ ਜੋ ਰਹੈ ਤਾ ਆਖੀ ਵਿਚਾਰੁ ਹੋਇ ॥ ਮਃ ੧ ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ਬੋਲੀ ਬੋਲੈ ਬੋਲਾਇ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਆਖਣਿ ਜੋ ਰਹੈ ਤਾ ਆਖੀ ਵਿਚਾਰੁ ਹੋਇ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਤੁਝੁ ਧਿਆਈਐ ਸਚਾ ਅਲਖ ਅਪਾਰੁ ॥ ਤੁਧੁ ਤਾਮਿ ਮੰਗੈ ਇਕੁ ਦੇਵਣਾ ਜਿਨੀ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮਤੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਇਕਨਾ ਨਤ ਪੁਏ ਵੇਖਦਾ ਇਆਨਾ ਲਿਪਿਆ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀਐ ਅੰਤਰਿ ਪਾਏ ਅਪਾਰੁ ॥ ਵਿਣੁ ਪ੍ਰੀਤੀ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਵਿਣੁ ਜਾਤਿ ਗੁਰ ਨਿਰਵਾਰੁ ॥ ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਦੇਇ ਕਰੇ ਪਾਸਾਰੁ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰਮੁ ਹੋਇ ਤਿਨ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਕਰਾਇ ਸਚੁ ਸਚੀ ਪਿਆਰੁ ॥ ੧੯ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਰਾਤੀ ਕਾਲੁ ਘਟੈ ਦਿਨਿ ਕਾਲੁ ॥ ਰਾਤੀ ਕਾਮੁ ਨ ਦਿਨਿ ਕਾਮੁ ॥ ਰਾਤੀ ਭੋਗੁ ਨ ਦਿਨਿ ਭੋਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਆਖਣੁ ਸਹਜ ਕਾ ਜੋ ਬੂਝੈ ਸੋ ਜੋਗੀ ॥ ਮਃ ੧ ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ਦੇਹ ਦੇਹ ਨਾਮੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਮਃ ੧ ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ਦੇਹ ਦੇਹ ਨਾਮੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਸਚੁ ਤੂ ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ਜਿਨਾ ਜਪਿਆ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥ ੪ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਇਕਨਾ ਗਲੀ ਜੰਞੀ ਜੰਮੀ ਵਿਚਿ ਵਜਨੀ ਢੋਲ ॥ ਬਧੇ ਛੁਟਹਿ ਤਿਸਾਚਿ ਸਚੁ ਪਛਣੀਐ ॥ ਲਿਖਿਆ ਪਲੈ ਪਾਇ ਸੰਸਾ ਚੁਕਾ ਜਾਣੀਐ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਤੋਸਾ ਨਿਬਹੈ ਕੂਗਾ ਜਾਣੀਐ ॥ ਚੁਕੀ ਜਾ ਤਾ ਤਨਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਸਚੁ ਪਛਣੀਐ ॥ ਚਿਤਿ ਰਜਾ ਤੁਧੁ ਆਰਸੀ ਵੇਖੈ ਘਣੀ ॥ ਨਿਰਖਾ ਇਤ ਭਾਗੀ ਮੇਲਾ ਵਰਤਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਚਿ ਸਮਾਇ ਸੁਚਾ ਗਹਜਣੀ ॥ ੨੦ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੨ ਨਉ ਦਰਵਾਜੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਦਸਵਾ ਗੁਪਤੁ ਰਖਾਇਆ ॥ ਤਿਥੈ ਵਣਜੁ ਨ ਵਾਪਾਰੁ ਨਾ ਕੋ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਅਖੀ ਦੇਖਿ ਨ ਰਜੀਆ ਸੁਣਿ ਕੰਨੀ ਨ ਧਾਪਾਇ ॥ ਮੁਹੁ ਜਿਹ ਬੋਲਣੁ ਨਾ ਥੀਐ ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਕਿਆ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਜਾਣਦਾ ਕਿਸੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ਕੋਇ ॥ ਮਃ ੨ ਨਉ ਦਰਵਾਜੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਦਸਵਾ ਗੁਪਤੁ ਰਖਾਇਆ ॥ ਤਿਥੈ ਵਣਜੁ ਨ ਵਾਪਾਰੁ ਨਾ ਕੋ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਅਖੀ ਦੇਖਿ ਨ ਰਜੀਆ ਸੁਣਿ ਕੰਨੀ ਨ ਧਾਪਾਇ ॥ ਮੁਹੁ ਜਿਹ ਬੋਲਣੁ ਨਾ ਥੀਐ ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਕਿਆ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਜਾਣਦਾ ਕਿਸੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ਕੋਇ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਸਚੁ ਤੂ ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ਜਿਨਾ ਜਪਿਆ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥ ੪ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਇਕਨਾ ਗਲੀ ਜੰਞੀ ਜੰਮੀ ਵਿਚਿ ਵਜਨੀ ਢੋਲ ॥ ਬਧੇ ਛੁਟਹਿ ਤਿਸਾਚਿ ਸਚੁ ਪਛਣੀਐ ॥ ਲਿਖਿਆ ਪਲੈ ਪਾਇ ਸੰਸਾ ਚੁਕਾ ਜਾਣੀਐ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਤੋਸਾ ਨਿਬਹੈ ਕੂਗਾ ਜਾਣੀਐ ॥ ਚੁਕੀ ਜਾ ਤਾ ਤਨਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਸਚੁ ਪਛਣੀਐ ॥ ਚਿਤਿ ਰਜਾ ਤੁਧੁ ਆਰਸੀ ਵੇਖੈ ਘਣੀ ॥ ਨਿਰਖਾ ਇਤ ਭਾਗੀ ਮੇਲਾ ਵਰਤਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਚਿ ਸਮਾਇ ਸੁਚਾ ਗਹਜਣੀ ॥ ੨੦ ॥ ਸਲੋਕੁ

ਕਰਮਾ ਏਤੇ ਨਾਹ ਚੋਜ ਕਰਿ ਪਉਣੈ ਪਾਣੀ ਅਗਨਿ ਕਾ ਕੌਵਿਚਾਰਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਉ ਕਿਆ ਅਖੀ ਵੇਖਣਾ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਅਖੀ ਇਕੀ ਕੁਤਰਾ ਚੰਮੈ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ਤਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਨ ਬੁਝਈ ਬਿਖੁ ਕਾ ਗਲਾ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਅੰਦਰਿ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਨਾਵਹੁ ਤੀਰਥ ਸਾਰ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੇਖੈ ਸੁਣੇ ਕਰਿ ਕਿਉ ਸਚਿ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ੨੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਨਾਨਕ ਮਾਇਆ ਅਗਮ ਅਥਾਹ ਬਿਖੁ ਛਲਾ ਮੀਠਾ ਮੋਹਣਾ ॥ ਸਭਕਰਣ ਕਰਣ ਕਰੇਜਿ ਬੁਝਵੇ ਤਿਸੁ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੨ ਨਾਨਕ ਦੁਨੀਆ ਕੀਆਂ ਵਡਿਆਈਆਂ ਅਗੈ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲੀਆ ਨਾਲਿ ਚਲਨਿ ਨੇਕੀਆ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਾਗਰੁ ਸੰਸਾਰੁ ਨਹ ਤਰੀਐ ਨਹ ਪੋਹਣ ਪਾਣੀ ਨਹ ਜਲਾਈਐ ॥ ਤਰਣ ਕਉ ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਬੋਹਿਥਾ ਨਾਮੁ ਪਰਮ ਤਤੁ ਵੀਚਾਰੀਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਉਤਰਾ ਪਾਰਿ ਲਘਾਈਐ ॥ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਗੁ ਕਰਮੀ ਪਲੈ ਪਾਈਐ ॥ ਢਾਹਾ ਤਿਸੈ ਦਿਨੁ ਰਖਸੀ ॥ ਢਾਹਾ ਚੁਗੈ ਗੋਚੈ ਗੁਰਮੀ ਛੁਟਸੀ ॥ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਗੁ ਕੁਨਿ ਖੁਟਸੀ ॥ ੨੬ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਘਰਮਹਿ ਘਰੁ ਦੇਖਾਇਦੇ ਇਸੁ ਜੁਗ ਵਿਚਿ ਗੁਰੁ ਸੋਇ ॥ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇ ਪਰਚਾ ਸਬਦ ਪੁਨਿ ਕਾਰਣਿ ਜੋਗ ਦੁਨੀ ਸਭ ਹੋਇ ॥ ਚੀਅਲੇ ਅਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ਪਰਚਾ ਸਬਦ ਪੁਨਿ ਕਾਰਣਿ ਤਤ ਬਝੈ ਜੋ ਸਬਦ

ਸਭਾਖੀ॥ਸੁਣੈ ਸਭ ਜਾਣੈ ਵਖਾਣੈ ਵਦੰਤੀ॥੩॥ਜੀਂ ਚੈਘਰਿ ਕੁਰਮਾ ਪਾਲੁ ਸੁਹਾਵਣੀ
ਬਾਸਕੁ ਸੇਜਾ ਵਦੁਤਾ ਸਭ ਗੁਰਬਚਨ ਸਾਖਤੀ ਮਾਲਣੀ ਛਿਨੈ ਵੇਕਰੇ ਨੀਸੇ ਘਾਸ
ਬਾਪਣੀ ਹਾਥੀ ਸਾਨਖਵੇਸਨਾ ਚੈ ਸੁਰਸਰੀ॥ਸਾਧ ਤਸਮੁੰਦਜੀਂ ਚੈਘਰ ਬਖਬੀ॥
ਏਤੇ ਜੀਅ ਜਾਂ ਚੈ ਵਰਤਦੀ॥ਸੁੰ ਐਸਾ ਰਾਜਾ ਰਿਕੁ ਵਦੰਤੀ॥੪॥ਜੀਂ ਚੈਘਰਿ ਨਿਕ
ਟਵਰਤੀ ਅਰਜਨੁ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਬਿਰੋਚਨ ਦੁਨੈ ਜੋਸਿਧ ਬੁਧ ਯਗਦੀ ਯਸ ਬਬਨ
ਵੈਹਲ॥ਏਤੇ ਜੀਅ ਜਾਂ ਚੈ ਹਿਘਰੀ॥ਸਰਬ ਬਿਆਪਿਕ ਅੰਤਰਯਾਮੀ॥ਪ੍ਰਣਵੈ ਨਾਮਦੇ
ਉਤਾਂਚੀ ਆਈ॥ਸਗਲ ਭਰਤ ਜਨ ਚੈਨੀ ਸਾਈ॥ ੫॥ ੧॥ਅਲਾਹ॥ ਮੋਕਉ ਤੁਨ
ਬਿਸਮਿਲ ਬਿਸਮਿਲ॥ਤੁਹਿ ਬਿਸਮਿਲ ਮੁਝ ਈਮਾਨੁ ਈਆ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਲਾ ਵੈਤੀ ਇਹੁ ਤੁਝੈ
ਮੈਮੁਝ ਹੁਹਿ ਪਰਿਸਕੁ ਕੋਪਿਆ॥ਸੁਦ ਸੁ ਦੁਖ ਰਿਮਾਂ ਰਿਉ ਨਾਇ ਚਿਕ ਡਾਕਰਿ ਬਪਬੀ
ਰੁਨਾ॥ ੧॥ਮੁਏ ਹੁਹੁ ਏਜ ਉਮੁਕਤਿ ਦੇਹੁ ਮੁਕਤਿ ਤਿਨ ਜਾਨੈ ਕੌ ਇਲਾ॥ਏ ਪੰਡੀ ਐਸੇ ਕ
ਉਢੇ ਢਕਰਤ ਤੇ ਗੀ ਪੈ ਜਾਂ ਪ੍ਰਛਿ ਉਤਰੀ ਹੋਇ ਇਲਾ॥ ੨॥ਤੁਜ ਜੁਦਾ ਇਆ ਭੁਕਿਪਾ ਭੁਕਣੀ
ਅਤੁਲੈ ਅਤਿ ਭੁਜਤ ਇਚਿ ਅਪਾਰਾ॥ਛੇ ਰਿਦੀ ਆਦੇ ਪੁਰਸੋ ਕਉਪੰਡੀ ਅਸਥਉ
ਪਿਛਵਾਰਾ॥ ੨॥ ੨

ਰਾਗੁ ਅਲਾਹਣੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਕੀ ੴ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਨਾਗਰ ਜਨੋ ਮੇਰੀ ਜਾਤਿ ਬਿਖਿਆਤ ਚਮਾਰੀ॥ਰਿਦੈ ਰਾਮ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਨ ਸਾਰੀ॥ ੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਸੁਰਸੁਰੀ ਸਲਲ ਕ੍ਰਿਤ ਬਾਰੁਨੀ ਰੇ ਸੰਤ ਜਨ ਕਰਤ ਨਹੀ ਪਾਨੀ॥ਸੁਰਾ ਅਪਵਿਤ੍ਰ
ਨਤ ਅਰਘ ਜਲੁ ਸੁਰਸਰੀ॥ਮਿਲਤ ਨਹ ਹੋਇ ਜਾਨੀ॥ ੧॥ਤਰ ਤਰੁ ਕਾਰਿ ਅਪਵਿਤ੍ਰ
ਮਿਤ ਗਊ ਐਰੇ ਗਨ ਸੋਕਾਰ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰੀ॥ਤਗ ਤਿ ਤਾਗਉ ਤੁਜਿ ਕੀਐ ਤਿਹੁ
ਪੇਖੁ ਤੁਜੀਐ ਕਹਿਨ ਆਸਕਰੀ॥ ੨॥ਐਸੇ ਜਾਤਿ ਹਟਾ ਢਹਾ ਢਰਵੈ ਤਿਨਿ
ਬਿਆਪਿ ਰਹਾਇ ਰਵਿਦਾਸੁ ਦਾਸ॥ ੩॥ ੧॥ਅਲਾਹ॥ ਹਰਿ ਜਪਤ ਤੇ ਹੁਨ ਪੁਜਨਾ
ਦਵਜਾ ਜਪਤਿ ਤਾਸ ਸਮ ਤੁਲਿ ਨ ਪੀਐ ਅਨੰਕੋ ਹੁ॥ਏਕ ਪੀਏ ਏਕ ਐਕੋ ਹੁ ਇਹਿ ਬਿਸ
ਭਿਆ ਨੇ ਅਸ ਤਰ ਪੁਰਿ ਸੰਤੁ ਹੁ॥ ੧॥ਰਹਾ ਉ॥ਜਾ ਕੇ ਭਾਗ ਵਤੁ ਭੇ ਪੇਖੀ ਐ ਵਹੁਨ
ਰਿਦੈ ਆ

ਘਰੁ ੨

ਰਾਗੁ ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੫

ਮਾਈ ਐਸੋ ਗੁਣੀ ਗੋਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿ॥ ਦੁਖ ਬਿਦਰਨ ਸੁਖ ਦਰਸ ਤੇਜ ਭਰਪੂਰ ਗੁਰ ਜਾ ਕਉ ਤੇ ਦਰਸੁ ਹੋਇ ਸਗਲ ਸਿਧਿ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਮਨਹਿ ਸਾਧ ਸੰਗੇ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪੀ ਖਿਨ ਮਹਿ ਤਰੇ॥ ੧॥ ਜਾ ਕਉ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਗੁਰੁ ਅਪਨਾ॥ ਤਾ ਕਉ ਦੁਖੁ ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮੁ ਨ ਤਪਨਾ॥ ੨॥ ਜਾ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਨੋ ਸੋਹੈ॥ ਤਾ ਕਉ ਕਾਲੁ ਕਛੂ ਨ ਕਰੋਹੈ॥ ੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਮੁ ਕਿਰੀਨੀ ਮਾਇਆ॥ ਤਾ ਕਉ ਅਤਿਪਤਿ ਲਹਿ ਮੁਖ ਊਜਲ ਭਾਇਆ॥ ੪॥ ੧॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਆਸਾ ਬਾਉ ਤੁਹਾਰੀ ਸੁਆਮੀ ਅਪਨੇ॥ ਊਰਤ ਬੇਰ ਤਜੀ ਸੋ ਵਰਜਾ ਗਤ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਨ ਪੋਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਾ ਕੋ ਹੋਤ ਦੈਵ ਸਿਰਿ ਨਾਮੁ॥ ਜਾ ਕਉ ਸੁਆਮੀ ਕੀਨੋ ਦਾਨੁ॥ ੧॥ ਤਾ ਕੋ ਹਿਰਦੈ ਆਈ ਸੰਤਿ॥ ਠਾਕੁਰ ਭੇਟੇ ਗੁਰ ਬਚ ਮੰਤਿ॥ ੨॥ ਸਭ ਬਕਲੋ ਸੋ ਈਧਰ ਥੀਨਾ॥ ਜਾਮਾ ਮਾਂ ਤੂੰ ਜਾ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨਾ॥ ੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੋ ਬੰਧਾ ਖੰਜਾ॥ ਕਾਲਿ ਜੁਗ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ਜਿਨਾ ਥੁ॥ ੪॥ ੨॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਕੀਰਤਿ ਪੂਰਕ ਕੀਰਤਾਉ ਮੇਰੋ ਸਾਜਨ॥ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਨਮਸਕਰਿ ਬੰਦਨ ਜੰਤ ਤਨ ਉਤਾਰਨ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਕੋ ਬਸਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਨਿਕ ਭਾਤਿ ਕਿਨੀ ਦੁਆਰ ਨਪਾਵਉ॥ ਤੋਇ ਇਹ ਪਾਲ ਤਰਿਓ ਤਰਿਓ ਧਿਆਵਉ॥ ੧॥ ਕੋਟਿ ਕਰਮ ਅਰਪਿ ਦੇ ਨਮਸਕਾਰ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਮਨੁ ਪਰਬੋਧਾ॥ ੨॥ ਇਹ ਸਜਨ ਬਹੁਰੀ ਬਹੁਰੰਗ ਆਇਆ॥ ਸਭ ਬਸੁਧੁ ਪਾਇਆ॥ ੩॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜਬ ਭਏ ਦਇਆ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਉ ਛੁਟੇ ਜਾਲ॥ ੪॥ ੩॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਐਸੀ ਮੀਤ ਗੁੰਗੋ ਬਿੰਦ ਦੇਤੇ॥ ਦਰਬ ਸੰਤ ਤਨ ਕੀਸੁ ਗੁਸਾਈ ਕਰਿ ਨਮੰ ਜੀਪ ਪ੍ਰਭ ਮਗਤੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪ੍ਰਭ ਜਾ ਚਰਨ ਠਾਕੁਰ ਸਰਨਾ॥ ਸੋਈ ਗੁਰੁ ਸਭ ਜੁਗ ਜੁਗ ਤਰਨਾ॥ ੧॥ ਸਫਲ ਦਰਸੁ ਤਾ ਇਦ ਰਾਮ ਭਗਤੀ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਨੋ ਕਹਨਾ॥ ੨॥ ਅਗਿ ਆਨ ਕਰੁ ਮੁਖਿ ਸੋ ਦੁਖ ਭੇਨਾ॥ ਜਾ ਕੋ ਹੋਇ ਦੈਵ ਜਾ ਕਉ ਤਿਨ ਪੋਖਾ॥ ੩॥ ਜਾ ਧਰ ਜੰਗਿ ਗੰਗਿ ਮੁਖਿ ਬੁਧਿ ਆਇਆ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਨਿ ਪੁਰਖਾ ਆਇਆ॥ ੪॥ ੪॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਭਗਤਿ ਭਗਤ ਤਨ ਪ੍ਰੀਤਮ ਬਨਿ ਆਈ॥ ਤਨ ਮਨ ਗਲ ਤਰ ਏਕ ਕਰਮ ਸਿਉ ਆਪਨ ਲੀਓ ਮੀਲਾ ਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗਾਵ ਰਾਗ ਗੀਤ ਤਉ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਕੋ ਜਸ ਚੀਤ॥ ੧॥ ਪੇਖੋ ਬੈਸ ਜਨ ਪੂਰਨ ਸਭ ਕਾਜ॥ ਜਿਹ ਰਾਖੈ ਜਨ ਕੀਨੋ ਤੇ ਇਹ ਪਰਤਾਪੇ॥ ੨॥ ਅਨਿਕ

ਨੁ ਧੰਨੁ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ਸਾਚੀ ਸਾ॥ ੨॥ ੮॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ਭਜੁ ਮਾਂ ਮੀ ਸੀ ਰਾਮ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਪਨ ਦੇਖ ਵਡਾ॥ ਸਭ ਸਭ ਗਤਿ ਮੀ ਮਭ ਭ ਤਜੁ ਮਨ ਮੁ॥ ਬਹੁ ਹੋਰੁ ਹੋਰੁ ਕਰਮ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖ ਜਾਇ ਸਭ ਦਰਦ ਵਿਸਰਿ ਜਾਇ ਸਭ ਰੋਗ॥ ਜਿਸੁ ਹਿਰਦੈ ਹਮ ਦਿਰਿ ਹਰਿ ਵਸੈ ਤਿਸੁ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਭਾਈ॥ ਜਿਸੁ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਾਹੀ ਤਿਸੁ ਘਰਿ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਆਵਣ ਜਾਣੁ॥ ਜਿਸੁ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹੋਇ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਛੁਟੈ ਮਾਇਆ ਕਾ ਬਿਨਾਸੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹੋਇ ਉਧਾਰੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਜਪਣਹਾਰ ਨਿਰਵਿਕਾਰੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਹੋਵਹਿ ਦਾਸ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਦੇਖੈ ਨਿਤ ਪਰਗਾਸ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹੋਵਹਿ ਨਿਹਕਾਮ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਪੁਰਨ ਹੋਵੈ ਕਾਮ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਮਿਟਹਿ ਵਿਕਾਰ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਣ ਕੀ ਹਮ ਕਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰ ਦੀਜੈ ਰੀਤਿ ॥ ੧੭ ॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਦਰਗਹ ਜਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਮਿਟਹਿ ਵਿਕਾਰ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹੋਇ ਉਧਾਰ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹੋਇ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਬਿਨਾਸੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਠਾਹ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਅਗਾਹ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵੈ ਮੋਖ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲ ਕੋਖ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵੈ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪੂਰਨ ਕਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਹੋਵਹਿ ਦਾਸ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ ਆਸ ॥ ੧੮ ॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹੋਇ ਬਸੁ ਪੰਚਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਕਾਟੀਐ ਕੁਲ ਕੰਚਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹੋਇ ਸੁ ਪਤਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਅਪਤਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਕਿਲਵਿਖ ਜਾਹਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਹਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਰਗਟੁ ਜਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵੈ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਊਤਮ ਕਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਹੋਵਹਿ ਦਾਸ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ ਆਸ ॥ ੧੯ ॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹੋਇ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵੈ ਨਾਮ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹੋਇ ਸੁ ਭਲਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਫਿਰਿ ਨਹੀ ਗਲਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹੋਇ ਸੁ ਪਤਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਅਪਤਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਕਿਲਵਿਖ ਜਾਹਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਹਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਰਗਟੁ ਜਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵੈ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਊਤਮ ਕਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਹੋਵਹਿ ਦਾਸ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ ਆਸ ॥ ੨੦ ॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹੋਇ ਬਸੁ ਪੰਚਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਕਾਟੀਐ ਕੁਲ ਕੰਚਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹੋਇ ਸੁ ਪਤਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਅਪਤਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਕਿਲਵਿਖ ਜਾਹਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਹਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਰਗਟੁ ਜਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵੈ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਊਤਮ ਕਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਹੋਵਹਿ ਦਾਸ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ ਆਸ ॥ ੨੧ ॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹੋਇ ਬਸੁ ਪੰਚਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਕਾਟੀਐ ਕੁਲ ਕੰਚਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹੋਇ ਸੁ ਪਤਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਅਪਤਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਕਿਲਵਿਖ ਜਾਹਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਹਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਰਗਟੁ ਜਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵੈ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਊਤਮ ਕਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਹੋਵਹਿ ਦਾਸ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ ਆਸ ॥ ੨੨ ॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹੋਇ ਬਸੁ ਪੰਚਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਕਾਟੀਐ ਕੁਲ ਕੰਚਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹੋਇ ਸੁ ਪਤਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਅਪਤਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਕਿਲਵਿਖ ਜਾਹਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਹਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਰਗਟੁ ਜਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵੈ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਊਤਮ ਕਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਹੋਵਹਿ ਦਾਸ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ ਆਸ ॥ ੨੩ ॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹੋਇ ਬਸੁ ਪੰਚਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਕਾਟੀਐ ਕੁਲ ਕੰਚਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹੋਇ ਸੁ ਪਤਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਅਪਤਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਕਿਲਵਿਖ ਜਾਹਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਹਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਰਗਟੁ ਜਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵੈ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਊਤਮ ਕਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਹੋਵਹਿ ਦਾਸ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ ਆਸ ॥ ੨੪ ॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹੋਇ ਬਸੁ ਪੰਚਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਕਾਟੀਐ ਕੁਲ ਕੰਚਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹੋਇ ਸੁ ਪਤਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਅਪਤਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਕਿਲਵਿਖ ਜਾਹਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਹਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਰਗਟੁ ਜਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵੈ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਊਤਮ ਕਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਹੋਵਹਿ ਦਾਸ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ ਆਸ ॥ ੨੫ ॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹੋਇ ਬਸੁ ਪੰਚਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਕਾਟੀਐ ਕੁਲ ਕੰਚਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹੋਇ ਸੁ ਪਤਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਅਪਤਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਕਿਲਵਿਖ ਜਾਹਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਹਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਰਗਟੁ ਜਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵੈ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਊਤਮ ਕਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਹੋਵਹਿ ਦਾਸ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ ਆਸ ॥ ੨੬ ॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹੋਇ ਬਸੁ ਪੰਚਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਕਾਟੀਐ ਕੁਲ ਕੰਚਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹੋਇ ਸੁ ਪਤਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਅਪਤਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਕਿਲਵਿਖ ਜਾਹਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਹਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਰਗਟੁ ਜਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵੈ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਊਤਮ ਕਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਹੋਵਹਿ ਦਾਸ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ ਆਸ ॥ ੨੭ ॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹੋਇ ਬਸੁ ਪੰਚਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਕਾਟੀਐ ਕੁਲ ਕੰਚਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹੋਇ ਸੁ ਪਤਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਅਪਤਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਕਿਲਵਿਖ ਜਾਹਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਹਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਰਗਟੁ ਜਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵੈ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਊਤਮ ਕਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਹੋਵਹਿ ਦਾਸ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ ਆਸ ॥ ੨੮ ॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹੋਇ ਬਸੁ ਪੰਚਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਕਾਟੀਐ ਕੁਲ ਕੰਚਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹੋਇ ਸੁ ਪਤਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਅਪਤਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਕਿਲਵਿਖ ਜਾਹਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਹਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਰਗਟੁ ਜਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵੈ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਊਤਮ ਕਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਹੋਵਹਿ ਦਾਸ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ ਆਸ ॥ ੨੯ ॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹੋਇ ਬਸੁ ਪੰਚਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਕਾਟੀਐ ਕੁਲ ਕੰਚਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹੋਇ ਸੁ ਪਤਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਅਪਤਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਕਿਲਵਿਖ ਜਾਹਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਹਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਰਗਟੁ ਜਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵੈ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਊਤਮ ਕਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਹੋਵਹਿ ਦਾਸ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ ਆਸ ॥ ੩੦ ॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹੋਇ ਬਸੁ ਪੰਚਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਕਾਟੀਐ ਕੁਲ ਕੰਚਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹੋਇ ਸੁ ਪਤਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਅਪਤਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਕਿਲਵਿਖ ਜਾਹਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਹਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਰਗਟੁ ਜਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵੈ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਊਤਮ ਕਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਹੋਵਹਿ ਦਾਸ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ ਆਸ ॥ ੩੧ ॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹੋਇ ਬਸੁ ਪੰਚਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਕਾਟੀਐ ਕੁਲ ਕੰਚਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹੋਇ ਸੁ ਪਤਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਅਪਤਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਕਿਲਵਿਖ ਜਾਹਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਹਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਰਗਟੁ ਜਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵੈ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਊਤਮ ਕਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਹੋਵਹਿ ਦਾਸ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ ਆਸ ॥ ੩੨ ॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹੋਇ ਬਸੁ ਪੰਚਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਕਾਟੀਐ ਕੁਲ ਕੰਚਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹੋਇ ਸੁ ਪਤਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਅਪਤਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਕਿਲਵਿਖ ਜਾਹਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਹਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਰਗਟੁ ਜਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵੈ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਊਤਮ ਕਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਹੋਵਹਿ ਦਾਸ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ ਆਸ ॥ ੩੩ ॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹੋਇ ਬਸੁ ਪੰਚਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਕਾਟੀਐ ਕੁਲ ਕੰਚਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹੋਇ ਸੁ ਪਤਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਅਪਤਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਕਿਲਵਿਖ ਜਾਹਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਹਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਰਗਟੁ ਜਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵੈ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਊਤਮ ਕਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਹੋਵਹਿ ਦਾਸ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ ਆਸ ॥ ੩੪ ॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹੋਇ ਬਸੁ ਪੰਚਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਕਾਟੀਐ ਕੁਲ ਕੰਚਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹੋਇ ਸੁ ਪਤਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਅਪਤਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਕਿਲਵਿਖ ਜਾਹਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਹਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਰਗਟੁ ਜਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵੈ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਊਤਮ ਕਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਹੋਵਹਿ ਦਾਸ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ ਆਸ ॥ ੩੫ ॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹੋਇ ਬਸੁ ਪੰਚਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਕਾਟੀਐ ਕੁਲ ਕੰਚਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹੋਇ ਸੁ ਪਤਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਅਪਤਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਕਿਲਵਿਖ ਜਾਹਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਹਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਰਗਟੁ ਜਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵੈ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਊਤਮ ਕਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਹੋਵਹਿ ਦਾਸ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ ਆਸ ॥ ੩੬ ॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹੋਇ ਬਸੁ ਪੰਚਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਕਾਟੀਐ ਕੁਲ ਕੰਚਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹੋਇ ਸੁ ਪਤਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਅਪਤਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਕਿਲਵਿਖ ਜਾਹਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਹਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਰਗਟੁ ਜਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵੈ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਊਤਮ ਕਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਹੋਵਹਿ ਦਾਸ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ ਆਸ ॥ ੩੭ ॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹੋਇ ਬਸੁ ਪੰਚਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਕਾਟੀਐ ਕੁਲ ਕੰਚਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹੋਇ ਸੁ ਪਤਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਅਪਤਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਕਿਲਵਿਖ ਜਾਹਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਹਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਰਗਟੁ ਜਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵੈ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਊਤਮ ਕਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਹੋਵਹਿ ਦਾਸ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ ਆਸ ॥ ੩੮ ॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹੋਇ ਬਸੁ ਪੰਚਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਕਾਟੀਐ ਕੁਲ ਕੰਚਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹੋਇ ਸੁ ਪਤਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਅਪਤਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਕਿਲਵਿਖ ਜਾਹਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਹਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਰਗਟੁ ਜਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵੈ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਊਤਮ ਕਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਹੋਵਹਿ ਦਾਸ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ ਆਸ ॥ ੩੯ ॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹੋਇ ਬਸੁ ਪੰਚਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਕਾਟੀਐ ਕੁਲ ਕੰਚਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹੋਇ ਸੁ ਪਤਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਅਪਤਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਕਿਲਵਿਖ ਜਾਹਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਹਿ ॥ ਸ

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸਚੁ ਸਹਜੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸਚੁ ਸਹਜੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੪ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੧

ਜਪਿ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਿਤੁ ਸਦ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈਗੋ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਜਪੈ ਤਿਵੈ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈਗੋ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਅਤਿ ਰਸ ਰਸਕ ਰਸਾਏ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈਗੋ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਭਗਤਜਨਾ ਕੀ ਮਿਤ੍ਰ ਭਲੀ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤਜਨਾ ਵਿਚਿ ਵਡਿਆਈ ਭਗਤਜਨਾ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖੀ ॥੧॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਚਲੈ ਤਿਵੈ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਜਾਇ ਪੁਛੈ ਗੁਰ ਪਹੀ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਚਲੈ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਸਹਜ ਸੁਖੀ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਸਭ ਤਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਚਲੈ ਸੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਜਾਇ ਵਰੀ ॥੨॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਜਾਣੈ ਤਿਵੈ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਜਿਉ ਜਿਉ ਜਾਣੈ ਤਿਵੈ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈਗੋ

॥ਆਇਓ ਪਾਟਲ ਪਟਣ ਕੋ ਭੋਜ ਕੀਓ ਗੁਰ ਮਾਨਿ ਪੋਖਿ ਪੁਲਾਵੈਗੀ॥ ਪਾਪ ਬਿਕਰਮ ਮਨੁਖ ਸਭ ਛੋਡੇ ਬਿਖੁ ਤਰ ਤਰਿ ਫਲਾ ਵੈਗੀ॥ ੬॥ ਕੁਓ ਬੋਰ ਗੁਰ ਕਾਇਆ ਪੈਠੀ ਓਹੁ ਗੁਰੁ ਬੋਲਿ ਸੁਣਾਵੈਗੀ॥ ਦੁਸ ਬਾਰਿ ਤਰਾ ਵੈਗੀ॥ ਨਾਮ ਅਮੋਲਿ ਰਿਦੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਜਮ ਕੀ ਤਾਸ ਗਵਾਵੈਗੀ॥ ੭॥ ਆਗਿ ਆਪਿ ਬਿਸਹਾਲਿ ਸੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਆਪਿ ਜਗਾਵੈਗੀ॥ ਨਾਨਕ ਕਥੈ ਆਪ ਕੋ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੈ ਵੈਚਖਾਵੈਗੀ॥ ੮॥ ੧॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੪ ਜੀਅ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੁਖਿ ਬੋਲਿ ਸੁਭਾਗਾ ਵੈਗੀ॥ ਜੋ ਜਨ ਜਪੈ ਸੋਈ ਨਿਮਾਤਿ ਪਵੈ ਜਿਉ ਧੂਪਹਿ ਦੁਸਮਾ ਵੈਗੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਿ ਪਾਕ੍ਰਿ ਪਾਕ੍ਰਿ ਪਾਕਰਿ ਜਿਨ੍ਹ ਕੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮਿ ਲਗਾਵੈਗੀ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤਿਗੁ ਮੁਖਾ ਵਦੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿਖਾਵੈਗੀ॥ ੧॥ ਜਨ ਮਨ ਜਨ ਮਨ ਕੀਓ ਉਮੇ ਮਨ ਲੁਭਾ ਵੈਗੀ॥ ਬਿਖਿ ਅਗਿ ਤਿਸ ਲੁਭਾ ਵਦੇ ਜਿ ਓਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈਗੀ॥ ੨॥ ਜਨ ਮਨ ਜਨ ਮਨ ਕੀਓ ਉਮੇ ਮਨ ਲੁਭਾ ਵੈਗੀ॥ ਬਿਖਿ ਅਗਿ ਤਿਸ ਲੁਭਾ ਵਦੇ ਜਿ ਓਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈਗੀ॥ ੩॥ ਜਨ ਮਨ ਜਨ ਮਨ ਕੀਓ ਉਮੇ ਮਨ ਲੁਭਾ ਵੈਗੀ॥ ਬਿਖਿ ਅਗਿ ਤਿਸ ਲੁਭਾ ਵਦੇ ਜਿ ਓਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈਗੀ॥ ੪॥ ਜਨ ਮਨ ਜਨ ਮਨ ਕੀਓ ਉਮੇ ਮਨ ਲੁਭਾ ਵੈਗੀ॥ ਬਿਖਿ ਅਗਿ ਤਿਸ ਲੁਭਾ ਵਦੇ ਜਿ ਓਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈਗੀ॥ ੫॥ ਜਨ ਮਨ ਜਨ ਮਨ ਕੀਓ ਉਮੇ ਮਨ ਲੁਭਾ ਵੈਗੀ॥ ਬਿਖਿ ਅਗਿ ਤਿਸ ਲੁਭਾ ਵਦੇ ਜਿ ਓਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈਗੀ॥ ੬॥ ਜਨ ਮਨ ਜਨ ਮਨ ਕੀਓ ਉਮੇ ਮਨ ਲੁਭਾ ਵੈਗੀ॥ ਬਿਖਿ ਅਗਿ ਤਿਸ ਲੁਭਾ ਵਦੇ ਜਿ ਓਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈਗੀ॥ ੭॥ ਜਨ ਮਨ ਜਨ ਮਨ ਕੀਓ ਉਮੇ ਮਨ ਲੁਭਾ ਵੈਗੀ॥ ਬਿਖਿ ਅਗਿ ਤਿਸ ਲੁਭਾ ਵਦੇ ਜਿ ਓਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈਗੀ॥ ੮॥ ੨॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੪ ਮਨ ਗੁਰਮਤਿ ਗਿਸਿ ਗੁਨ ਗਾਵੈਗੀ॥ ਜੋ ਇਛਹਿ ਸੋ ਫਲ ਪਾਵੈਗੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਭ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਬਿਨਸਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸਮਾਵੈਗੀ॥ ੧॥ ਜਿਉ ਚਕਵੀ ਸੂਰ ਉਦਾਲੇ ਤਿਉ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵੈਗੀ॥ ੨॥ ਜਿਉ ਮਾਤਾ ਬਾਲ ਪਿਆਰੀ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਵੈਗੀ॥ ੩॥ ਜਿਉ ਜਲ ਬਿਨੁ ਮੀਨੁ ਮਰਤ ਹੈ ਤਿਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਦਾਸ ਮਰਾਵੈਗੀ॥ ੪॥ ਜਿਉ ਕਾਮੀ ਕਾਮ ਪਿਆਰਾ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਾਵੈਗੀ॥ ੫॥ ਜਿਉ ਲੋਭੀ ਲੋਭ ਪਿਆਰਾ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵੈਗੀ॥ ੬॥ ਜਿਉ ਸੂਰਾ ਜੁਧ ਪਿਆਰਾ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵੈਗੀ॥ ੭॥ ਜਿਉ ਸਤਿ ਗੁਰ ਬਚਨ ਬਚਨ ਹੈ ਸਾਚੇ ਤਿਉ ਗੁਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਥਿ ਜਨ ਵੈਗੀ॥ ੮॥ ੩॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੪ ਜਾ ਸਾਜਿ ਨਿਵਾਜਿ ਸਿਸਾਜਿ ਬਹੁ ਬਾਪੈ ਹੈ ਨਹ ਸਾਸਨਾ ਮੁਖਿ ਆਵੈਗੀ॥ ਗੁਰ ਪੂਰਾ ਦੀਓ ਉਮੈ ਬੁਝੈ ਤੇ ਗੁਰਮਤਿ ਨੀਮਿ ਸਮਾਵੈਗੀ॥ ੧॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਦਾਤਾ ਜੀਅ ਕੇ ਅਨਿ ਕੋ ਗਾਹਕ ਨਾਹਿ ਦਿਖਾਵੈਗੀ॥ ਢਿਗਿ ਏਹ ਜੇ ਅਲਾਹ ਬਿਨ ਅਵਰ ਤੇ ਪਹੁਤਾ ਵੈਗੀ॥ ੧॥ ਜੋ ਕੋ ਲਾਖੈ ਤੈ ਭਲਾ ਅਪਨਾ ਗੁਰ ਓਹੁ ਛਡਿ ਦੂਜਾ ਪਾਵੈਗੀ॥ ਨਾਨਕ ਦਇਆ ਦਇਆ ਕਰਿ ਹਰਿ ਜੀ ਹਰਿ ਗੁਰ ਸਤ ਸਮਾਖਾ ਵੈਗੀ॥ ੮॥ ੪॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੪ ਮਨ ਰਮਿ ਗਿਰਤਾ ਤਾ ਗਾ ਵੈਗੀ॥ ਤੈ ਭੈ ਤੈ ਸਭ ਦੋਖ ਨਿਵਾਰਣ ਗੁਰ ਮਤਿ ਲਿਖਿ ਗਿ ਲਖਾ ਵੈਗੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਡਿਗਿ ਗਿਰਤਾ ਜਾ ਦਬੈ ਗੀ ਤਿ ਗਿ ਨਿਕਟ ਤਿਨ੍ਹ ਘਰਿ ਆਵੈਗੀ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖੈ ਤੈ ਜੀਵਾ ਕਿ ਗਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਦਿਵਾਵੈਗੀ॥ ੧॥ ਦੁਖ ਬਿਖਿ ਯਾ ਖੇ ਤਿ ਭਖ ਗੇ ਤੈ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਮਨਿ ਕੇ ਭਾ ਵੈਗੀ॥ ਢਿਗਿ ਉਸ ਜਿ ਨਿ ਜਨ ਆ ਵੈਗੀ॥ ਮੁਖੁ ਦੇ ਵੈ ਗੁਰ ਬ ਚਨੀ ਗੁਰੁ ਪੂਰਖੁ ਸੋ ਜੋ ਰੰਗੁ ਲਾ ਵੈਗੀ॥ ੨॥ ਇੰਦ੍ਰੀ ਦਸ ਦੇ ਸੇ ਭੁ ਨੇ ਧਾਵਤ ਤੇ ਰੇ ਗੁ ਟੀ ਆ ਖਿ ਸੁ ਨਿ ਟਿ ਕਾ ਵੈਗੀ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪਰ ਚੈ ਵ ਜਗ ਤਿ ਆ ਵੈ ਜੋ ਖਸੁ ਕ ਤਿ ਜੋ ਪਾ ਵੈਗੀ॥ ੩॥ ਓਅੰ ਕਿ ਰਿ ਏਕੋ ਕਵਿ ਗਿ ਡਿ ਆ ਸਭ ਏ ਏਕ ਜਾ ਸਾ ਸਮਾ ਵੈਗੀ॥ ਏਕੈ ਕੁ ਪੁ ਏਕੈ ਚਕੁ ਰੰ ਗੀ ਸਭ ਦੇ ਵ ਤੁ ਖਚ ਨਿ ਚਲਾ ਵੈਗੀ॥ ੪॥ ਗੁਰ ਮੁ ਖਿ ਏਕੈ ਏਕੁ ਪ ਛਾ ਤਾ ਗੁ ਮੁ ਖਿ ਪੈ ਇ ਲਖ ਵੈਗੀ॥ ਗੁਰ ਮੁ ਖਿ ਜਾ ਈ ਮੈ ਖੋ ਨਿ ਜ ਆ ਤਮ ਰਾ ਮੀ ਅਨਦ ਸਬਦ ਬਜਾ ਵੈਗੀ॥ ੫॥ ਜੀ ਅ ਜੰ ਤ ਸਭ ਜਿ ਸ ਇ ਉ ਪਾ ਈ ਗੁਰ ਮੁ ਖਿ ਸੋ ਕੁ ਪਾ ਵੈਗੀ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭੇ ਟੇ ਕੋ ਮੁ ਨ ਭੁ ਪਾ ਵੈ ਆ ਇ ਜਾ ਇ ਦੁ ਖੁ ਪਾ ਵੈਗੀ॥ ੬॥ ਅਨੇ ਕ ਜਨ ਮਨ ਵੈ ਛੁ ਰੇ ਮੋ ਪ੍ਰੀ ਤਮ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰੁ ਮੁ ਲਾ ਵੈ ਗੋ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਮੀ ਲਤ ਮਨ ਸਾ ਸੁ ਖੁ ਪਾ ਇ ਆ ਮਤਿ ਮੁ ਲੀ ਨਾ ਬਿ ਗ ਸਾ ਵੈਗੀ॥ ੭॥ ਹਰਿ ਜੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰ ਰਾਜਾ ਗ ਜੀ ਵਨ ਮੋ ਸਹ ਧਾ ਨੀ ਮੁ ਲਾ ਵੈਗੀ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਜੋ ਜਪਤੁ ਗੁਰੁ ਮੇ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸਗ ਨੀ ਮੁ ਲਾ ਵੈਗੀ॥ ੮॥ ੫॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੪ ਮਨ ਗੁਰਮਤਿ ਚਾਲ ਚਲਾ ਵੈਗੀ॥ ਜੋ ਉਮੈ ਗਲ ਭ ਸਤ ਦੀ ਜੋ ਤਾ ਖਿ ਸੁ ਨੇ ਤਾ ਗੁਰ ਅੰ ਕਸੁ ਸਬਦੁ ਹਿ ਰਾ ਵੈਗੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਚਲ ਤੋ ਚਲੈ ਚਲੈ ਦ ਰ ਜਾ ਦਿ ਸਿ ਗੁਰ ਪੈ ਹੀ ਲੈ ਵਲਾ ਵੈਗੀ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸਬਦ ਦੇ ਈ ਰਿ ਦ ਅੰਤਰਿ ਮੁ ਖਿ ਅੰ ਮੀ ਰਤੁ ਨ ਮੁ ਚੁ ਆ ਵੈਗੀ॥ ੧॥

ਪੂਰਨਪੂਰਖਕੇਸੇਸਤਸੰਗਤਿਰੀਝਸਾਰਵੈਗੀ॥੮॥੬॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਕਲਾਣਛੰਤਮਹਲਾ੪

ਸੋਊਧੰਧੇਰੋਜਿਨਮਾਧਿਆਏ॥ਜਤਨਸਾਇਆਕੋਕਰੀਮਨਮਾਏ॥ਸਾਸਾਧਿਆਏਸਭਤੇ ਛਲਪਾਏਧਨਿਧੰਨੀਤੇਬਚਭਗੀਆ॥ਸਤਸੰਗਿਜਾਗੇਨਾਮਿਭਾਗੇਏਕਸਿਉਬਿਨਿ ਵਜਾਗੀਆ॥ਤਜਿਆਨਮੋਹੰਗਏਕਰਾਜਾਪ੍ਰਭੂਖਾਗਿਤਰਓਤਿਨਕੇਪਾਏ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨ ਨਕਸਜਵਿਦੁਸੁਆਮੀਬਚਭਗੀਦਰਸਨੁਪਾਏ॥੧॥ਮਿਲਿਅਸਾਧਸੁਨਿਤਭਜਜਹਨਾਸਭਿ ਦੋਗਸਥਿਰਸਥਿਕਸਿਸੁਆਮੀਗੁਣਨਾਉਇਣਾ॥ਗੁਣਗਾਇਜੀਵਤਰਿਆਮੁਖੀਵਾ ਜਨਮਮਰਣਭਾਗਏ॥ਸਤਜੋਗਿਪਈਐਰਹਿਪਈਐਬਹੁੜਿਦੁਖੁਨਲਾਗ ਏ॥ਕਰਿਦਇਆਚਤੇਪੁਰਖਾਬਿਧਾਤੇਸੰਤਤੇਮੇਵਕਮਾਇਣਾ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਨਕਜਨ ਪੂਰਿਬੰਛਿਪਿਤੁਰਾਮਸਿਸਭਜੋਜਨਮਾਇਣਾ॥੨॥ਸ੍ਰਗਭੋਜੰਤੇਭਜਪੁਰੋਪਾਲੇ॥ਜਪਤ ਪਾਸਜਾਪੁਰਸਘਾਲੇ॥ਨਿਤਭਜਹੁਸੁਆਮੀਅੰਤਰਜਾਮੀਸਭਛਡਜਾਨਖੁਸਚਾਇ ਆ॥ਗਿਬਿੰਦੁਗਾਈਐਨਿਤਧਿਆਈਐਪਰਵਣਜੋਈਆਇਆ॥ਜਪਤਾਪਸੀ ਜਮਤਰਿਜਰਿਮਿਨਿਰੰਜਨਗੋਬਿੰਦਧਨੁਮੰਗਿਚਾਲੈ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਨਕਕਰਿਦਇਆ ਦੀਜੈਹਰਿਭਤਨੁਬਾਧਉਪਾਲੈ॥੩॥ਅੰਗਿਲਾਚਾਰੰਚੋਜਅਨੰਦਾ॥ਕਰਿਕਿਰਪੀਐ ਭੋਪਮਅਨੰਦਾ॥ਪ੍ਰਭੁਤੀਅਭੋਜੁਆਮੀਸੁਖਪ੍ਰਭਾਮੀਇਛਮਨਕੀਪੂਨੀਆ॥ਬਜੀ ਬਧਾਈਸਜੇਜਸਾਈਬਹੁੜਿਦੁਖਿਨਹੂੰਨੀਆ॥ਭੋਕੰਰਿਭਾਇਸੁਖਦਿਖਾਏ ਬਿਕਸਭਿਨਸੋਮੰਦਾ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਨਕਮਿਲੇਸੁਆਮੀਪੂਰਖਪਰਮਾਨੰਦਾ॥੪॥੧॥

ਗਾਬਿਜੀਅ॥ਗਾਵਸੁਭਲਮੈਪੂਰਨਗੁਰੁਗਰੁੜਸਬਦੁਮੁਖਿਪਾਵੈਗੀ॥ਆਇਆਭੁਇਅੰ ਗਤਿਸੁਨੇਵਿਨਆਵੈਬਹੁਡਾਗੇਝਾਗਿਬੇਵਖਾਵੈਗੀ॥੨॥ਸੁਖਅਨੁਭੋਕੁਨਗਸ ਤਿਸੁਖਬਖਾਗੁਰੰਖਨਮਨਿਸਾਕੈਕਢੈਵੈਗੀ॥ਸਤਸੰਤੈਖੁਆਨਿਰਾਖੇਹਰਿਨਗਰੀਹਰਿ ਗੁਨਗਾਵੈਗੀ॥੩॥ਪੰਕਜਮੋਨਿਘਰਤੁਪੂਨੀਗੁਰੁਨਿਘਰਤਕਾਢਿਕਢੈਵੈਗੀ॥੪ ਹਿਰਾਲਿਸਗਨਿਜਾਨਅਏਗੁਰਸ਼ਬਦੀਦਿਨਿਕਢਾਵੈਗੀ॥੫॥ਸਭੁਸਚੁਖਜੀਖੇਖਾਂਘਲਾਵੈਗੀ॥ਬਾਝਨਸੁਗੁਰਮਤਿਐਚਾਬਾਹਰਿਦਰਗਹਪੈ ਧਾਜਾਵੈਗੀ॥੬॥ਹਉਮੈਕਕੈਕਾਵੈਹਉਮੈਪਾਧੰਕੀਇਐਆਨਿਜਮਾਵੈਗੀ॥ਆਇ ਆਕਢੁਪਾਈਹੰਜੈਬੀਜੈਸੋਖਵਢਾਵੈਗੀ॥੭॥ਸੰਤਹੁਰਮਨਮੁਖਧਨੁਸਚੇ ਜੁਬੋਖਰਚੁਚਲੇਪਾਇਪਵੈਸੋ॥ਇਖਗਚਿਦੇਵਹਿਬਹੁਤੇਰਾਹਰਿਦੇਦੇਤੇਨਿ ਆਵੈਗੀ॥੮॥ਗਾਅਨਮਧਨੁਪੋਦਅੰਤਰਿਯਨੁਗੁਰਸਰਣਾਈਪਾਵੈਗੀ॥ਨਨਕਦ ਇਆਦਇਅਕਰਿਦੀਨੀਚਖੁਦਾਦਾਦੁਤੈਜਿਸਆਵੈਗੀ॥੯॥੫॥ਕਥਨੜਾਸਾ ਜਾ ੪ ਮਹੁਸਤਿਗੁਰਸਗਨੀਧਿਅੰਵੈਗੀ॥ਚੰਦਾਤਿਨਹੁੰਚੜੈਜੋਸੰਗਿਪਰਾਸਨੁ ਪਰਸੁਤੇਹੋਇਆਵੈਗੀ॥੧॥ਰਾਗੁਬੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਾਣਪੁਰਖੁਹੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜੋਗੋਸੰਢ ਬੁਪਾਵੈਗੀ॥ਜਿਉਗੁਰਉਪਦੇਸਿਤੇਮੁਤਿਭਾਦਾਗੁਰਸੇਵਕੈਜਾਰਖਾਵੈਗੀ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰਬਚਨੁਬਚਨੁਹੈਨਿਰੰਕਾਰੁਬਚਨੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਾਵੈਗੀ॥ਜਿਉਅੰਬਕੀਕ ਅਸਮ੍ਰਧਦਪਾਏਸਤਿਗੁਰਮੁਖਬਚਨਾਧਿਆਵੈਗੀ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰਸਗਨਿਸਗਨਿ ਮਨਿਭਾਈਸੁਧਾਸੁਧਾਕਥਿਪਾਵੈਗੀ॥ਚਾਇਆਭਾਦੀਨਭਏਹੈਸਤਿਗੁਰਤੇਮਿ ਰਗੁਪੰਥੁਦਿਖਾਵੈਗੀ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਸਗਨਿਮਾਏਸੇਸਥੋਤਿਨਰਖੁਨਕਉਪ੍ਰਭੁਆ ਵੈਗੀ॥ਜੋਕੈਸਰਸੁਸੋਈਜਨਬੂਝੈਗਿਹਿਰਿਉਭਵਦੋਤਿਸੋਭਕਾਵੈਗੀ॥੪॥ਰਹਿਓ ਨਿਰਜਿਰਹਿਸਰਜੇਵਤਿਨਚਰਗਰਜਾਸੁਦਿਵੈਗੀ॥ਬ੍ਰਹਮਾਤਿਗੁਰਮੂਰਤਿ ਗੁਰਮਤਿਧਿਆਵਹਿਹਰਿਜਗਿਲੀਆ॥ਓਮੋਛਿਲੀਅਭਵੈਗੀ॥੫॥ਗੁਰਮੁਖਿਖਨਦ ਬਦੈਗੁਰਮੁਖਿਗੁਰਪਰਚੈਨਮੁਖਿਆਵੈਗੀ॥ਹਰਿਜਰਿਸੁਪੁਰਖਿਰਿਪੂਹੈਵੈ ਰਿਜਾਨਕਉਪੂਜਾਕਰਾਵੈਗੀ॥੬॥ਸਾਕਤਨਰਸਤਿਗੁਰਨਹੀਕੀਆਤੇਬਹੁਖਹਰਿ ਕੁਰਮਾਵੈਗੀ॥ਓਭਲਾਹਰਿਸੁਆਮਨਕੀਮੰਗਤਿਓਮੁਖਿਆਇਅੰਮ੍ਰਿਤੁਲੈਗਾਵੈ ਗੈ॥੭॥ਰਾਮਨਾਮੁਸਭਜਗਕਾਤਰਚਕੁਲਰਿਸੰਗਤਿਨਮੁਖਿਆਵੈਗੀ॥ਨਨਕਾ

ਗਰੁਕਾਵ੍ਵ ਵਸ੍ਤੇਕਨਾਲੇਸ੍ਨਾਨ ਮੁਨੇਕੀਵ੍ਵਲ੍ਲੀ

ਸਲੋਕੁ ॥੪ ਚਿਤ੍ਰਕਥਾ ਮੁਨਿਧਾਰੁ ਗੁਰਮਤਿਰਖੁ ਉਚਾਰਿਆ ॥ ਦਾ
ਜਨਦਾਸਹੋਇ ਸਹਜੁਪੈਖੈ ਬਿਖਿਆਸਾਗਰੁ ਜਨਮੁਖ ਦਾਸੁਸੀਤਿ ਆਕਥੇਨਆਵੈ
ਗਿ ॥ ਧਨੁਧਨੁਵਡਭਾਗੀਨਨਕਾ ਜਿਨਗੁਰਮਤਿਰਿਦੈਸੁਸਮਾਗੈ ॥੧॥੪ ॥ ਗੋਵਿੰਦੁ
ਗੋਵਿੰਦੁਗੋਵਿੰਦੁਮੁਖਿਗੋਵਿੰਦੁ ਸੁਖੀਨੀ ਧਨ੍ਯਾ ॥ ਗੋਵਿੰਦੁਗੋਵਿੰਦੁਗੁਰਮਤਿਧਿਆ
ਈਐਤਾਂਦਰਗਹਪਈਐਮਾਨ੍ ॥ ਗੋਵਿੰਦੁਗੋਵਿੰਦੁਗੋਵਿੰਦੁਮੁਖਿਬੋਲਿਆ ਜਾਇ
ਰਯਾਨ੍ ॥ ਨਾਨਕਗੁਰੁਗੋਵਿੰਦੁਜੋਤਿਤੁਮਿਲਿਹਰਿਪਾਇਆਨਾਮੁ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥

ਤੂੰਆਪੇਹੀਸਿਧ ਸਾਧਕਤੂ ਆਪੇਹੀਜੁਗਜੁਗੀਆ ॥ ਤੂੰਆਪੇਹੀਸਭਸੈ
ਅਵਰੁਤੂਆਪੇਹੀਭੰਨਿਘੜਿ ਆ ॥ ਤੂੰਆਪੇਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਤੁਧੁਆਪੇਕਥਿਸੁਝਾਵੈ
ਆ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਧੰਨਧੰਨ ਨੋ ਜਿਤੁਮਿਲਿਹਰਿ ਬੁਲਾਵਾ
ਛੋਗੀਆ ॥ ਸਭਿਕਰਹੁਮੁਖਹੁਹਰਿਨਾਮਿਹਿਰੇਹਰਿਹਰਿਹਰੇਹਰਿ ਬੋਲਤਾਸਭਿਪਾਪ
ਛਡਗੀਆ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ:੪ ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪੈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈਕੋ
ਇ ॥ ਹਉਖੰਨੈਅਸਤਨਸੁਹੋਇਦੁਰਮਤਿਕਢੈਧੋਇ ॥ ਨਾਨਕਆਖਨਦਿਨੁਗੁਣੁਚੁਚੇ
ਜਿਨਕਉਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮ:੪ ਹਰਿਆਪੇਆਪਿਪਵਿਆਭਾਰੰਮਿਆਂ
ਪੇਖੇਸਭੁਸੋਹੋਇ ॥ ਹਰਿਆਪੇਆਪਿ ਵਰਤਦਾਹਰਿਜੇਵਰੁਅਵਗੁਨਕੋਇ ॥ ਜੋਹਰਿਪ੍ਰਭੁ
ਭਾਵੈਸੋਸੇਵੀਐਜੋਹਰਿਪ੍ਰਭੁਕਰੇਸੁਸੋਹੋਇ ॥ ਕੀਮਾਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈਆਪੇਆਪਿਅਤੁਲੁ
ਰਿਜੀਇ ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਾਸਾਹੋਇਆਤਨੁਮਨੁਜੀਓਤਲੁਸੋਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ

ਸਭੁਜੋਤਿਤੇਰੀਜਾਗਜੀਵਨਾ ਤੂੰਘਟਿਘਟਿਹਰਿਰੰਗਨਾ ॥ ਸਭਿਧਿਆ
ਵਹਿਤੁਧੁਮੋਹੈਪ੍ਰੀਤਮਾ ਤੂੰਸਭਿਸਾਜੈਪੁਰਖਨਿਰੰਜਨਾ ॥ ਇਕੁਦਾਤਾ ਸਭੁਜਗਤੁਭਿ
ਖਾਗੀਆ ਹਰਿਜਾਚਹਿ ਸਭਮੰਗਾ ਮੰਗਨਾ ॥ ਸੋਵਡਠਾਕੁਰੁ ਸਭਤੁਝੈਤੂੰਹੈ ਗੁਰਮਤੀ
ਹਰਿਚੰਗਚਾਂਗਨਾ ॥ ਸਭਿਕਰਹੁਮੁਖਹੁਹਰਿਪੀਕੇਸੁਹਰੇਮਿਲੀਐਜਿਤਿਪਾ
ਵਹਿਸਭਡਾਢਨਾ ॥ ੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ:੪ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆਇਸੁਗੁਰ ਤੇ
ਦਰਗਹਪਾਵਹਿਮਾਨੁ ॥ ਜੋਇਛਹਿਸੋਫਲੁਪਾਇਸੀਗੁਰ ਸਬਦੀਸੋਧਿਆਨੁ ॥
ਕਿਲਵਿਖਪਾਪ ਸਭਿਕਟੀਅਹਿ ਹਉਮੈਚੁਕੈਕੁਮਾਨੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਕਮਲੁਪ੍ਰਗਾਸਿਆ
ਸਿਆਸਭੁਆਤਮ ਬ੍ਰਹਮਪਛਾਨੁ ॥ ਹਰਿਜਿਗਿਕਿਰਪਾਧਾਰਿਮੁਖਨਾਨਕਨਾਮੁਵਖਾਨੁ

ਹਰਿਨਾਮੁ ॥ ੧ ॥ ਸ: ੪ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਵਿਤੁਪੈਨਾਮੁਜਪਤ ਦੁਖੁਜਾਇ ॥ ਜਿਨਕਉਪੂ
ਗਬਿਲਿਖਿਆਤਿਨਮਨਿਵਸਿਆਆਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਕੇਭੇਟਜੋਚਲੇ ਤਿਨਦਾਲਦੁ
ਦੁਖੁਲਹਿਜਾਇ ॥ ਆਪੁਟੈਚੁਕੈਕਿਨੈਨਪਾਇਓਜਨਵੇਖਤੁਮਨਿਪਤੀਆਇ ॥ ਜਨ
ਨਾਨਕਦਾਸਨਦਾਸੁਹੈ ਜੋਸਤਿਗੁਰਭਾਵਾਪਾਇ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂੰਬਾਝਹਮਿਤ
ਕਿਸੁਪੂਰੁਹਹਿਕਰੇਤੇਸਭਤੇਗੈਬਣਤਬਣਾਵਣੀ ॥ ਰੰਗਪਰੰਗਸਿਸਟਿਸਭਤਾਜੀ
ਬਹੁਬਹੁਬਿਧਿਧੰਧੋਤਿਉਪਾਵਣੀ ॥ ਸਭਤੇਰੀਜੋਤਿਜੋਤੀਵਿਚੇਵਰਤਤਿਗੁਰਸਾਚੀ
ਤੁਧੈਭਾਵਣੀ ॥ ਜਿਨਗੋਪਿਚਾਇਆਆਪਣਾਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲਾਇਮੁਖਿਮੁਖਿਗੁਰਮੁਖਿਪਰਿ
ਸਾਹਾਵਣੀ ॥ ਸਭਿਬੋਲਤੁਰਾਮਰਾਮੋਸ਼ੋਗਮਰਾਮਜਿਤੁਦਖਦੁਖਥੁਸਭਭਜਿਜਾਵਣੀ ॥ ੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ:੪ ਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮਸੁਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਹਰਿਉਰਧਾਰਿ ॥ ਵਿਚਿਸੰਗਤਿਹਰਿਮੁਖੁਵਰਤਦਾਬ੍ਰਹ੍ਮਜੁਜਪਦਵੀਚਾਰਿ ॥ ਅਨਿ
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆਬਿਖੁਹਉਮੈਕਢੀਮਾਰਿ ॥ ਜਿਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਚੇਤਿ
ਓਤਿਨਜੁਮੈਜਨਮੁਸਕੁਆਰਿ ॥ ਗੁਰਿਤੁਰੈਹਰਿਚੇਤਾਇਆਹਰਿਨਾਮਸਹਰਿਉਚਾਰਿ
॥ ਜਨਨਾਨਕਤੇਮੁਖਉਜਲੇ ਤਿਤੁਸਚੈਦਰਬਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿਕੀਗਤਿਉਤਿਤੁ
ਸੁਪੈਵਿਚਿਕਢਿਜੁਗਕਰਣੀਸਾਰੁ ॥ ਅਤਿਗੁਰਮਤਿਕੀਗਤਿਪਾਈਐਹਰਿਨਾਮਾਹਰਿ
ਉਰਿਧਾਰੁ ॥ ਵਡਭਾਗੀਜਿਨਗੁਰਸੇਧਿਆਇਆਤਿਨਸਉਪਿਆਅਤਿਭਲਾਰੁ ॥ ਜਿਨ
ਮੇਵਿਜਕਰਮਮਕਮਾਵਣੇਨਿਤਹਉਮੈਹੋਇਖਜਾਰੁ ॥ ਜਾਲਿਹਤਜਤੀਮਲਿਨਵਞੀ
ਐਜਿਸਤਿਤੀਠਿਲਿਪਾਵੈਛਾਰੁ ॥ ਹਰਿਮੇਲਹੁਸਤਿਗੁਰੁਦਾਇਆਕਰਿਮਨਿਵਸੈ
ਕੰਕਾਰੁ ॥ ਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਸੁਣਿਹਰਿਮਨਿਆਜਨਨਾਨਕਤਿਨਜੋਕਾਰੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉ
ਰੀ ॥ ਸਾਮਾਨੁਵਖਰੁਪੈਉਜੜਹਰਿਨਾਇਕੁਪੂਰਾਖਤਮਾ ॥ ਹਰਿਸੇਬੁਕੀਆਂ
ਹਰਿਆਪੇਵਰਤੈ ਸਭੁਜਗਜੁਤੁਕੀਆ ਵਣਜਾਮਾ ॥ ਸਭੁਜੋਤਿਤੇਰੀਜੋਤੀਵਿਚਿਕ
ਰੇਸਭੁਸਚੁਤੇਕਾ ਪਸਾਰਾ ॥ ਸਭਿਧਿਆਵਹਿਤੁਧੁਜਹਲੋਸੇਗਾਵਹਿਪਿਆਰੇ
ਤੀਰਥਿਨਿਵੰਕਮਾ ॥ ਸਭਿਚਵਹਮੁਖਹੁਹਰਿਜੰਗਮਨਾਥੁਜੰਗਮਜੀਵੋਨਜਿਤੁ
ਭਵਜਾਲਪਾਰਿਉਤਰਾ ॥ ੪ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ:੪ ਹਰਿਜੀਜਿਹਬਾਏਕਪ੍ਰਭੁਕਰਿਕੇ
ਗੁਣਅਗਮਅਥਾਹ ॥ ਹਰਿਕਿਉਕਰਿਜਪਹਾਣਿਆਹਰਿਤਾਮਾਵਹਿਨਾਹ ॥ ਵਡਮ
ਅਗਾਹ ॥ ਹਰਿਦਇਪ੍ਰਭੁਮਤਿਊਤਮਾਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕੈਪਰਗਾਸਿ ॥ ਸਤਸੰ

ਗੁਰੁ ਸਭਨਾ ਦੇਖਿਆ ਗੁਰਸਬਦੀ ਵਿੰਦਾ ਜੋਗਾ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਦੇਵੁ ਧਰੇ ਇਕੋ ਭਤਿ
ਗੁਰਮਤਿ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰਭ ਭਜਿਆ ॥ ਹਰਿ ਦੇਵ ਜਨਾ ਪ੍ਰਭ ਜਨਾ ਖੁਧਰਿ ਪ੍ਰਭ
ਭਜਿਆ ॥ ਸਭਿ ਧੰਨੁ ਕਰਾ ਜਗੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਜੇਤੁ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕ
ਜਿਆ ॥੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ਭਗਤਿ ਸਲਾਹ ਵਰੁ ਉਛਲੈ ਸੁਭਰ ਭਰੇ ਵਾਪਾਰੀ ॥ ਜਿਨ
ਗੁਰੁ ਮੀਨਿਆ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਵਣਜੁ ਭਗਤੀ ਗਣਜੁ ਸਵਾਰੀ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਸਾਧੁ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਕੇਤੁ ਨ ਕਥਨੁ ਜਾਈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਗਮੁ ਅਗਾਧਿ ਹਰਿ ਜਨ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਮਿਲੀਐ ਮੀਤ
ਜਾਈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾ ਸੁਨਾ ਪਤ ਜਪਤ ਜਨ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਨ ਤੀਰਥਿ ਪਾਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ
ਹਰਿ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਮੈਲੈ ਚੁਲਾ ਰੇ ਜਾਈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ
ਮੁਆ ਮੁਹਰਿ ਕਿ ਉਕਰਿ ਹਰਿ ਦਰ ਸਚੀ ਪਖਾ ॥ ਕਿਛੁ ਵਖਰੁ ਕੁਹੇ ਇਸੁ ਵਣਜੈ ਕੋ ਤਿਸੁ
ਪੁਰਖਿ ਖਾ ॥ ਜਿਸੁ ਬੁਝਾਏ ਆਪਿ ਬੁਝਾਇਦੇ ਇਹੀ ਜਾਣੁ ਵਿਖਾ ॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਦਸ ਜੋ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਿਖਾ ॥ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਸੁ ਗਸਨ ਧੰਨੁ ਕਲ ਧੰਨੁ ਪਧਾਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਜੇਤੁ ਹਰਿ ਲੇਖਾ ॥੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੀਠਾ ਤੈਂ ਲਾਇਆ ॥
ਜਿਨ ਪੀਆ ਸੇ ਤਿਪਤਿ ਗਏ ਹਰਿ ਤੁਧੈ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਿ ਨ ਦਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਵਿਤੁ ਹੈ
ਜਿਨ ਪੀਤਾ ਤਿਨ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਜਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਜਨ ਪੈਨਾ ਸੋਹੀ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਸੁਣਿ
ਆਮਲਿ ਭਾਇਆ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ਜਿਸ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਜਿਸ
ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿਆ ਆਇ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲ ਭਇਆ
ਜਪਿ ਵਸੀ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜੀ ਚਉ ਦਿਐ ਸਭੁ ਦਾਲਦੁ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥
॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂੰ ਵਾਰਿ ਆਤਿਨ ਕਉ ਜਨ ਦਾਸ ਦਾਸਨ ਕੇ ਜਿਨ ਜਗਤਿ ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਧਿਆਇਆ ॥
ਖਿਆ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਜਿਨ ਕਉ ਤੁਮ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਹਰਿ ਅਗਮੁ ਅਗਾਹੁ ਅਤਿ ਸਤਿ ਸੋਧਿਆ ॥ ਹਰਿ
ਅਗਮੁ ਪਿਆ ਇਆ ਗੁਰਮਤੀ ਤਿਸੁ ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮਿ ਨ ਆਇਆ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਧਿਆਇਆ
ਜਿਨ ਅਗਮੁ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕਾ ਸਭੁ ਕੁਲੁ ਉਧਰਿਆ ॥ ਸਭਿ ਕਰਹੁ ਮੁਖਹੁ ਨਰਹਰ ਹਰੇ
ਨਰਹਰ ਹਰੇ ਹਰਿ ਲਾਭੁ ਗਤਿ ਪਤਿ ਪਾਇਆ ॥੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ਰਾਮ

ਰਾਗੁ ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੪

ਵੇਮੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਸਤੁਤੀ ਜੈਸੈ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ

ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ਵਰਤਦਾ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦਿਸਈ ॥ ਤੂ ਸਭਨੀ ਧਿਆਇਆ ਤੂ ਸਭਨੀ ਧਿਆਇਆ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਪਿਆਰਾ ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਪਿਆਰਾ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਪਿਆਰਾ ਤੂ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਆਪਣੇ ਜਿਤੁ ਕੋ ਲਾਇਹਿ ਤਿਤੁ ਕੋ ਲਗੈ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਭਲਾ ਕਰਤੇ ਤੂ ਕਿਸੈ ਦਾ ਵੈਰੀ ਨਾਹਿ ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਪਿਆਰਾ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਪਿਆਰਾ ॥ ੧

ਸੁਖੀਆ ਸੁਖੁ ਸਹੜਿ ਅਘਾਸਾ ਪਾਏ ਰਹਾਉ ॥ ਕਉਨ ਬਿਧਿ ਪ੍ਰਿਤ ਕੀ ਕਰਉ ॥ ਧ੍ਰਿਤ ਕਉ ॥ ਪ੍ਰਿਤ ਕੀ ਕਰ

ਚੀਜੈ॥੨॥ਕਾਇਆਨਗਰੁਮਲਗੁਨੈਨੀਕਿਵਿਚੇਸਾਉਦਹਰਿਸੁਥੀਜੈ॥ਰਤਨਲਾਲ
ਅਮੋਲਅਮੋਲਕ ਸਤਿਗੁਰਸੇ ਵਾਲੀਜੈ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰੁਅਗਮੁਅਗਮੁਦੇਖਣਕਉ
ਭਰਿਸਾਗਰਭਗਤਿਕਰੀਜੈ॥ਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਦੀਨਨਾਮਰਿਗ ਇਕ ਭੁਟਿਦਾਖੁਮੁ
ਖਿਦੀਜੈ॥੪॥ਲਾਲਲਾਲਾਲਾਲੇਰੰਗਨੁਮਨੁਰੰਗਨਕਉਗੁਰਦੀਜੈ॥ਰਮਮਮ
ਰਮਗੋਰਤੇਸਗਲਿਕਗਟਕਨਿਤਪੀਜੈ॥੫॥ਬਚਸੁਧਾਸਹਤਦੀਪਨੈਸਾਗਰ
ਢਿਕੈਚਨੁਕਾਢਿਧਰੀਜੈ॥ਮੇਲੇਠਕੁਰਕੇਜਨਾਇਨਮਨਾਵਡਰਿਜੀਰਿਮਾਗ॥ਰਿਜਿਸੁ
ਦੀਜੈ॥੬॥ਸਾਕਤਨਰਾਮੁਨੀਸਾਦਬੁਧੇਨਿਤਕੂਖਨਬੂਖਮਰੀਜੈ॥ਧਾਵਤੁਧਾਇਥਾਵ
ਤਿਪ੍ਰੀਤਿਸਾਇਆਲਖੇਕਸਨਕਉਬਿਬਿਖਦੀਜੈ॥੭॥ਰਸਿਰਸਿਰਸਿਰਸਿਜਿਨਜਨ
ਉਤਮਕਿਆਉਪਮਾਤੇਨ ਚੀਜੈ॥ਰਮਨਮਮਭੁਲਿਆਉਨੁਨਉਪਮਾਜਾਨਨਨਕਬਖਿ
ਪੂਕੀਜੈ॥੮॥੧॥ਕਲਿਆਨਮਹਲਾ ੪ ਰਮਾਗੁਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਾਰਸੁਪਾਰਸੁਕਰੀਜੈ॥ਧਨਮੈ
ਰਗੁਣੀਮਨੁਰਆਤਿਛੀਕੋਮੀਲਿਸਤਿਗੁਰਪਾਰਸੁਕੀਜੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਰਗਮੁਖ
ਤਿਵੇਕੁਠਜਾਤਿਵਾਛਤਿਨੀਤਿਆਸਾਆਸਕਰੀਜੈ॥ਹਰਿਦਰਸਨਕੋਜਨਮੁਕਥਿਨ
ਮੰਗਾਚਿਮੀਖਿਦਰਸਨਦੇਪਾਤਿਮਨੁਧੀਜੈ॥੧॥ਆਇਐਮੈਹੁਜਬਢੁਪੈਭਗੀਮੈ
ਤੁਕਾਲਖਦਗਾਲਗੀਜੈ॥ਮੇਲੇਠਕੁਰਕੇਜਨਾਲਿਧਾਵਤਹੈਮੁਖਤੇਜਿਉਮੁਗਧਾਈ
ਪਕਿਨਭੀਜੈ॥੨॥ਚੰਦਨਵਾਸੁਭੁਗਾਇਅੰਗਮੈਵੇੜੀਕਿਵੀਮਲੀਐ ਚੰਦਨੁਭੀਜੈ॥
ਕਾਢਿਖੜਗੁਗੁਰਗਿਆਨੁਕਰਾਬਿਪੁਛੋਦਿਛੇਦਿਰਸੁਪੀਜੈ॥੩॥ਆਨਿਆਨਿ
ਸਮਧਾਬਹੁਕੀਨੀਪਭੁਬੈਸੰਤਰਭਸਮਕਰੀਜੈ॥ਅਹਉਬਿਧਾਪਸਭਤਜਿਮਨ
ਜਿਜਾਪੁਬੁਝੀਦੀਜੈ॥੪॥ਸਾਧੂਸਾਧਸਾਧਜਨਨੀਕੇ ਜੋਮੰਤਰਿਨਮੁਧਗੀਜੈ॥
ਧਧਸਸਿਪਰਸੁਤੇਜਾਪੁਜਨਜਨੁਕਰਿਭਰਮੁਦਿਖੀਜੈ॥੫॥ਸਾਕਤਸਤੁਤਥ
ਤੁਮ੍ਰਤਭੀਕਿਮਆ॥ਕਿਉਕਰਿਤਸਤਰੀਜੈ॥ਤੰਤੁਸੂਤੁਰਿਕਿਛੁਨਿਕ ਸੋਸਤਜੀਸਕਤਸੈ
ਗੁਨਕੀਜੈ॥੬॥ਜਤਿਗੁਰਜਾਧਸੰਗਤਿਤੇਨੀਕੀਮਿਲਿਸੰਗਤਿਸੁਰਵੀਜੈ॥ਅੰਤ
ਸਿਤਨਜਾਣੈਤਾਕਰਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਭੀਜੈ॥੭॥ਮੇਰਾਠਕੁਰਵਡਾਵਡਾਸੋਸੁਆ
ਮੀਰਮਹਿਕਿਉਤੁਲੀਜੈ॥ਨਾਨਕਮੋਲਿਮੋਲਿਭਲਾਏਗੁਰੁਪੂਰਾਜਾਨਕਉਪੂ
ਗਨੁਦੀਜੈ॥੮॥੨॥ਕਲਿਆਨਮਹਲਾ ੪ ਰਮਾਰਮਰਮੋਰਮੁਰਵੀਜੈ॥ਸਾਧੂ
ਸਾਧਸਾਧਜਨਨੀਕਿਮੀਲੈਸਾਧੂਜਨਰੰਗੁਕੀਜੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭੁਜਗੁ

ਮਨਮੁਖਿ ਤਿਤੁ ਬੇਰਾਗਿ ਸਹਜਿ ਨ ਪਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਧਾਰਹੁ ਸਾਧੂ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ॥੪॥੧॥ ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ

ਅਵਰੁਤ ਛਾਡਿ ਸੋਇ ਸਾਹੁ ॥ ਜਿਤੁ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਨ ਊਪਜੈ ਸੋ ਤਨੁ ਨਾਮਿ ਰਿਖੁ ਆਹਾ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਪ੍ਰਭਾ ॥
ਤੀਆਲਾ ॥ ਜੋ ਕਾਹਨਿ ਬੇਦ ਬਖਾਨੈ ਓਹੁ ਚੋਰ ਸੰਕਰ ਛੰਡੈ ਗੋ ਆਇਆ ॥ ਜੋ ਕਾਹਨਿ
ਸਿਧਕਰੇ ਓਹੁ ਦਾਸੀ ਦੇਵੀ ਅਸੁਨ ਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਬਾਬਾ ਅਨਿਸਾ ਚਾਮੁ ਖਿਸਾ ਚਕਵੈ
ਐਸੇ ਤ ਗੀਐ ਸਾਚ ਹੰਢੀ ॥ ਦੁਸਮਨੁ ਦੁਖੁ ਨ ਆਵੈ ਨੈ ਰੋਗ ਗਿਆ ਤਿਪਾਵੈ ਕੰਢੀ ॥ ੧ ॥
ਰਹਾਉ ॥ ਅਗਨਿ ਬਿੰਬ ਪਵੈ ਕੀ ਬਣੀ ਤੀਨਿ ਨਾਮ ਏਕੇ ਦਾਸਾ ॥ ਤੇਤ ਸਸਤ੍ਰ ਜੋਨਿ ਸੁਨ
ਏਵ ਦਿਣਾ ਸਾਹਿ ਪੰਚਾਇਣ ਪੰਚਾਸਾ ॥ ੨ ॥ ਜੋ ਕੋਇ ਕਰੈ ਚੰਗਿਆਈਆ ਨਿ ਚਿਤਿ ਬਹੁਤੁ
ਬਢਵੈ ॥ ਏਤੇ ਗੁਣ ਏਤੀ ਆਚੰਗਿਆਈਆ ਦੇਇ ਨਾਮੁ ਛੁਟੈ ਤਤ ਵੈ ॥ ੨ ॥ ਤਤ ਪ੍ਰਸਾਲਾ
ਹੰਸੁ ਨਿਤ ਧਰਮੁ ਬੋਲਾਇ ਨਕਥਾ ਕਥੁ ਜੀ ॥ ਜੋ ਕੋਜੀ ਉਕਤੇ ਬੰਨ੍ਹ ਕਉ ਜਾ ਮਰੀ ਤਥਾ ਬਨ
ਹੋਈ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜੋ ਕੋ ਮੁਨਿ ਮੁਨਿ ਜੀ ਜਾ ਤਿਨ ਥੀ ਨ ਮੁਨੀ ਮੁਨਾਸਾ ॥
॥ ਸਤਿ ਗੁਰੀ ਸੋ ਖੋਨਿ ਜੁਨਾਇ ਆਤੇ ਨੈ ਮੈ ਪੈਨੀ ਵਾਸਾ ॥ ੧ ॥ ਅਉ ਪ੍ਰਸਾਜੇ ਤਤ
ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਜਾਤੇ ਛਿਨਿ ਆਵਹੁ ਸੋ ਜਾਗੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਕੈ ਕਰਮੁ ਨਹੀ ਧਰਮੁ ਨ
ਨਹੀ ਸੁਚੀ ਮਾਖ ॥ ਸਿਵ ਜੋਤਿ ਕੈ ਨਾਹ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ਸਾ ਤਿ ਗੁਰੁ ਵਖਾ ॥ ਜਾਕੈ
ਬਰਤੁ ਨ ਸੀਲੁ ਨ ਤੀਰਥੁ ਨ ਪੂਜਾ ਬਰਤ ਬਾਈ ॥ ਗਤਿ ਅਵਗ ॥ ਤਿ ਕੀ ਚਿੰਤ ਨ ਚੀਸ ਤਿਸੁ
ਗੁਰ ਗਮ ਈ ॥ ਤਾ ਕੈ ਆਸਨ ਤੀ ਨਿਰਾਸ ਨ ਤੀ ਚਿ ਤਿ ਸੁਗਤੇ ਸਾਸ ਬਾਈ ॥ ਤੰਤ
ਕਉ ਪਰਮ ਤੰਤੁ ਮਿਲਿਆ ਨਾਨਕ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧
ਤਾਕ ਕਹਿਆ ਚਹਿ ਪਰਵਣੁ ॥ ਬੋਲੁ ਅਮੀ ਰਿਤੁ ਦੁਇ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਣੁ ॥ ਕਿਆ ਸਾਲੋ
ਐ ਸਰਬੇ ਗਤਿ ਆਸਮਾਇ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਤੇ ਰਾ ਜਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ
ਜੋਤਿ ਚੁਕਾ ਅਭਿ ਮਾਨੁ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰਮੀ ਆਮੀ ਮੀਠ ਤਨਮੁ ॥ ਨਾ ਕਹਿ ਮਹਿ ਆਇਆ
ਜਾਨ ਜਾਣੁ ॥ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥ ੨ ॥ ਕਥਣਾ ਸੁਨਣਾ ਅਕਥ ਘਰਿ ਜਾਇ
॥ ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਨਾ ਕਥਿ ਜਾਇ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ
ਗਿ ਆਨੀ ਮਜਨੁ ਅਹਰਿ ਤੀ ਰਥ ਸੀ ਗੋ ਹੋ ॥ ਗੁਰ ਉਪ ਦੇਸਿ ਜਾਣ ਵਾ ਨਾਮ
ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਨਾ ਕਥਿ ਜਾਇ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ
ਸਚ ਨਾਮੁ ॥ ਵਡਿਆਈ ਵੀਚਾਰੁ ਗਿਆਨੁ ॥ ਇਸਨਾਨੁ ਦਾਨੁ ਤਪੁ ਤਾ ਕਾ ਨੀਕ ॥ ਜੋ
ਮਰਿ ਜੀਵੈ ਪਾਵੈ ਸੀਕ ॥ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਸਦਾ ਦਇਆਲੁ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਖੈ
ਰਖਵਾਲੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ॥ ਸਾਚੇ ਨਿਰਮਲ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥
ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਮਹਿ ਆਪੁ ਸਮਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਮਰਿ ਜਾਇ ॥ ੨ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ
ਸਾਚੀ ਨਾਈ ॥ ਸਾਚੇ ਭਾਵੈ ਸਾਚਿ ਸਮਾਈ ॥ ਸਾਚੇ ਨਿਰਮਲ ਮਹਲ ਨਿਵਾਸ ॥ ਸਾਚੇ
ਸੂਖ ਸਹਜ ਸਾਬਾਸ ॥ ੩ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਤਖਤੁ ਰਚਾਇ ॥ ਤਿਸ ਦਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਇ
॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰਣ ਜੋਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸੋਗੁ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ
੧ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜੀ ਅਪਨਾ ਉਪਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਹਣਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਸਾਚੈ ਸਾਈ
ਸੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਜ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ॥ ੪ ॥ ੭ ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਜ ਪਦੁ
ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਵਿਚਿ ਆਵੀ ਚਲੈ ਪਰਿਪਰਿ ਵੇਸਾ ॥ ਆਪਾ ਮੇਟਿ ਆਪੁ ਪਰਗਾਸਿਆ
ਆਪਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਤਾ ਤੂ ਮੇਰਾ ਜਜਮਾ ਮੈ ਤੇਰਾ ਜਜਮਾਨੁ ॥
ਇਕ ਦੀਖਾ ਦਾਤਾ ਉਤੈ ਪਤਿ ਮਗਉ ਦੇਹਿ ਆਪਣਾ ਨਾਮੁ ॥ ੧ ॥ ਪੰਚ ਤਤ ਸਕਰਾ
ਵਤਾ ਮੈ ਚੁਕਾ ਅਭਿ ਮਾਨੁ ॥ ਦਿਸਟਿ ਬਿਕਾਰੀ ਚੁਕਾ ਅਭਿ ਮਾਨੁ ॥ ਐਸਾ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿ
ਆਨੁ ॥ ੨ ॥ ਜਤ ਤੁ ਸਤ ਚਾਵਲ ਦੇ ਅਕਲ ਕਰਿ ਪ੍ਰਥਿ ਪਤਿ ਯਾਤੀ ਧਾਨੁ ॥ ਦੁਪੁ ਕਰਮ
ਸੰਤੋਖੀ ਉਕਰਿ ਐਸਾ ਭਗਉ ਦਾਨੁ ॥ ੩ ॥ ਖਿਮਾ ਧੀਰਜੁ ਕਰਿ ਗਉ ਭਾਉ ਭਲਾ ਵੇਗੀ ਸਹਜੇ
ਬਛਰਾ ਖੀਰੁ ਪੀਐ ॥ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹ ਕਰਾ ਪੜ ਮੀ ਗਉ ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਾਨਕ ਵਰਤੁ ਰਖੈ
੪ ॥ ੭ ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਆਵਤ ਕਿਨੈ ਨ ਰੋਕੀ ਆਵਤ ਕਿਉ ਨ ਬੁਲਾਈ ॥
ਜਿ ਸਤੇ ਤੈ ਓਸੇ ਪਹਿ ਜਾਣੈ ਜੀ ਉਸ ਹੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਚਲੇ ਚਲੰਨੇ ਵੇਖ ਕੇ
ਜਾਇ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਨਿ ਸੋ ਜੀਅ ਪਹਿ ਲੇਇ ਬਾਹ ਅਵਗੁਨ ਕਰਣ ਜਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ
ਸੇਵਨਦਾ ਕੀ ਮਾਨੈ ਟਿੰਡ ਭਗਤੁ ਸੋਇ ਇਕ ਸਮ ਮਨੀ ਤੈਂ ਰੰਡੇ ਸਿਫਤੀ ਸਤੇ ॥ ਤੈ ਸੰਡੇ
ਇਹੁ ਖੇਲੁ ਖਸਮ ਕਾ ਜੋ ਉਹੁ ਸਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ੨ ॥ ਸੁਰ ਤੀ ਕੇ ਮਾਰਗਿ ਚਲਿ ਕੈ ਉ
ਕਈ ਨ ਦਿਸੈ ਮਾਰਗਾ ॥ ਮਨਿ ਵੀਚਾਰਿ ਦੇਖੁ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਉ ਗਿਰ ਜੀ ਕਉ
ਨੁਹੁ ਦਾਸੀ ॥ ੩ ॥ ਜਾਨੈ ਸਕੀ ਆਜਾ ਤਿ ਜਾਨੀ ਉਪੈ ਕੇ ਏਹੁ ਰਹਿਆ ਨਿਰਬਾਣੁ ॥ ਜਿਸ
ਤੇਹੈ ਆਸੇ ਈ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ਆਨਨ ਕਰਿ ਸਰੀ ਉਦਾਸੀ ਸੋਧਰ ਵਣੁ ॥ ੪ ॥ ੮ ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ
ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਦਿਸਟਿ ਬਿਬਰਜੀ ਬੀਧਾ ਨਿ ਬੰਧੈ ਤਉ ਤਿ ਸੋ ਕੋ ਬਾਜਿ ਜਾਈ ॥ ਪਾਪ ਪੁੰਨ
ਕੀ ਸਮ ਨਜਾਣੈ ਭੂ ਭਾ ਛਿਮੇ ਸਮ ਜਾਈ ॥ ੧ ॥ ਬੇਮ ਭਰੁ ਸਚੁ ਸਮੁ ਕਰਤਾ ਰ ॥ ਛੁਨਿ ਚਰੁ ਤਿ
ਨਾ ਆਵਣ ਜਾਵਣ ਵਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਊਚ ਤੇ ਢੁਨੀ ਨੀ ਚੁਕਰ ਤੁੰਨੀ ਚਕਰੇ ਸੁਭ ਚਾਨੁ ॥
ਜਾਣੁ ਸੁਜਾਨ ਨਿ ਆਜਗਿ ਤੇ ਪੁਰੇ ਪਰਵਣੁ ॥ ੨ ॥ ਤਾਕ ਉਸ ਭਾ ਵਣ ਜਾਈ ਐ ਜੋਕੈ
ਕੂ ਲੋ ਪੈ ਈ ॥ ॥ ਆਪੇ ਖੇ ਕੁ ਸਭ ਕਰ ਤ ਸੋ ਜਾ ਬੂ ਝੈ ਕੋ ਈ ॥ ੩ ॥ ਨ ਉ ਪ੍ਰ ਤੇ ਸ ਬਾ ਦਿ
ਧਿ ਆਈ ਐ ਛੋ ਰ ਪੁ ਦੁ ਨੀ ਪ ਗੀ ਤਾ ॥ ਪ੍ਰ ਣ ਵ ਤਿ ਨ ਨ ਕ ਦਾ ਸ ਨਿ ਦਾ ਸਾ ਜ ਗਿ ਹਾ ਰਿ ਆ
ਤਿ ਨਿ ਜੀ ਤਾ ॥ ੪ ॥ ੯ ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮਨੁ ਮਾ ਈ ਆ ਸੁਨੁ ਪ ਆ ਸੁਨੁ ਪੰ ਖੀ
ਆ ਕਾ ਸਿ ॥ ਤ ਸ ਕ ਰ ਸ ਬਾ ਦਿ ਨਿ ਵ ਰਿ ਆ ਨ ਗ ਰੁ ਦ੍ਰ ਮਾ ਬਾ ਸਿ ॥ ਜ ਤ੍ਰ ਕੁ ਖ ਪ੍ਰ ਨ ਪ੍ਰ

ਏਹਿ ਜਾਬਤੁ ਹੋਵੈ ਗਸਿ ॥੧॥ ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਨੁ ਨਿਧਿ ਮੋਰੈ ॥ ਗੁਰ ਮਤਿ ਦੇਹਿ ਲਗਉ ਗਲਿ ਤੋਰੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨੁ ਜੋਗੀ ਅਨੁ ਭੋਗੀ ਅਨੁ ਸੁਰਤਾ ਦਾਤਾ ਅਨੁ ਸੂਰਾ ॥ ਅਨੁ ਦਾਤਾ ਅਨੁ ਗਤਾ ਅਸਿ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾ ॥ ਪਰਚਾ ਅਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਐਸਾ ਬ੍ਰਹਮੁ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਪਾਖਣਿ ਪਾਰਿ ਏਕੁ ਦਰਖਤੁ ਦੇਖਿਆ ਜਾਤਿ ਨ ਪਾਤਿ ਨ ਜਾਤੀ ॥ ਸੋਰੈ ਦਰਿ ਪੂਰੈ ਰਾਜੀਐ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਤਿ ਜਾਤੀ ॥ ਜਾਤੁ ਜਨਮੁ ਨਹੀ ਪੁਛੀਐ ਸਚ ਘਰੁ ਬੇਥੁ ਬਤਾਈ ॥ ਸਾ ਜਾਤਿ ਸਾ ਪਤਿ ਹੈ ਜੇ ਹਉ ਕਰਮ ਨ ਪਾਈ ॥ ਜਨਮੁ ਮਰਣੁ ਪੁਛਿਐ ਨਹ ਛੁਟਸਿ ਨਾਈ ॥ ੪ ॥ ੧੭ ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ਜਗਤੁ ਭਿਖਾਰੀ ਫਿਰੈ ਦਰ ਮੰਗਤ ਜਾਚੈ ਕੋਇ ॥ ਗਲਿ ਫਥੀ ਜਮ ਕੀ ਸਿਰਿ ਮਾਰ ਸਹੈ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਦੋਇ ॥ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇ ਭੁਲੈ ਆਪੇ ਆਪਿ ਮਨਾਵੈ ਸੋਇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਸੁ ਬੂਝੈ ਸੋਈ ਸਿਆਣਾ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਜਗ ਮਹਿ ਜੀਵਣੁ ਜਾਗਣਾ ਮਨਸਾ ਮਨਹਿ ਸਮਾਇ ॥ ਉਰ ਧਰ ਤਲ ਸੀਤਲ ਸਾਂਤਿ ਮਤਿ ਸਭ ਜੀਆ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਰੇ ਸਤਗੁਰ ਤੇ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਥਕੇ ਬੁਝੈ ਅਘੁ ਨਸੈ ਦੇਵੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥ ਕਥਨੀ ਕਥੀ ਨ ਜਾਈਐ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਸੁਣੇ ਆਪਿ ਆਪੇ ਸੁਣਿ ਕਰਮ ਬੁਝਾਈ ॥ ੨ ॥ ਦੇਹੀ ਦਿਨੁ ਦੁਇ ਕਾਰਣੇ ਕਰਿ ਕਰਤਾ ਪਾਈ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਮਹਿ ਬੁਦਬੁਦਾ ਖਿਨ ਭੰਗੁ ਤਿਵੈ ਜਗੁ ਜਾਈ ॥ ਜੋ ਉਪਜੈ ਸੋ ਬਿਨਸਸੀ ਕਿਆ ਲਾਈ ਕਿਆ ਲਾਇ ॥ ੩ ॥ ਜਿਨਿ ਕਰਤੈ ਕਰਣਾ ਕੀਆ ਸੋ ਜਾਣੈ ਤਿਸੁ ਕਰਣੀ

ਬਿਅੰਤ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਸਬਦੇ ਸੋਝੀ ਬੂਝਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਰਗੁਣੀਆ ਏਹ ਕਿਛੁ ਬਖਸਿ ਲੈਹੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਜੀਅ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਤੂ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ਨਿਰਗੁਣੀਆ ਕੈ ਗੁਣ ਚਿਤਿ ਨ ਧਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਮੁਖਿ ਆਇਆ ਇਸ ਦਾ ਤੁਝਹਿ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੀ ਦੀਖਿਆ ਦਿਖਾਈ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੨ ਨਿਰਗੁਣੀਆ ਚੇਰਕਉ ਬਖਸਿ ਲੈਹੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਹਉ ਤੁਮਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸਾਹਿਬੁ ਦਾਤਾ ਤੂ ਦੇਵਹਿ ਤੋਟਿ ਨ ਆਈ ॥ ਤੂ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ਤੂ ਦੇਵਹਿ ਭਰਿਪੁਰਿ ਧ

ਗਜ ਕਿਰਜਾ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਗੁਰ ਮਾਤਿ ਪਿਤ ਵਡ ਮਨਿ ਨੀਜਾ ਜਾਨਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੁਖੀਆ
ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਮ ਮਾਰਿ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਹਮ ਜੋਗ ਜਗੀ ਵਡ ਸਰਮਿ ਪਏ ॥ ਹਰਿ ਭਉ ਤਰਣੁ
ਮਿਟਿਆ ਭਰਮੁ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਮੰਤੁ ਦੀਓ ਹਰਿ ਕਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮ ਛੁਟੜ ਤੀਰਥ ਭਰਮਦੇ
ਭਈ ਮਿਲਿ ਜਗਿ ਕਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਨਾ ॥ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਪੁਨ ਓਹੁ ਕਉਨ
ਪੁਛਿ ਦੇਸੁ ਹਰਿ ਦਸਾ ॥ ੨ ॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਵਸਿਆ ਮੈ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ
ਗੁਨ ਜਾਨਾ ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸਿਭ ਗਵਾਨਾ ॥ ੩ ॥ ਗੁਨ
ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਕੇਤੇ ਕਰਿ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰੇ ਗੁਨ ਗਾਨਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਮਨਿ ਭਾਨਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਮੰਤੁ ਸੁਨਾਇਆ ॥
ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਸਭ ਭੁਖ ਗਵਾਈ ਜਿਉ ਜਲ ਮਹਿ ਤਰਿ ਕਮਲੁ ਵਿਗਾਸਾ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਮੁਖ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਹੈ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਤਿਨ ਕੀ ਸਭ ਭੁਖ ਜਾਇ ॥ ਜਿਉ ਕੋ ਸੀਗਾ ਕਰੈ ਚੇਤਾਵਨੀ ਤਿਉ ਗੁਰ ਸਿਖ ਕੇ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਦੇਇ ॥ ਜਿਉ ਕੋ ਸੀਗਾ ਕਰੈ ਚੇਤਾਵਨੀ ਤਿਉ ਗੁਰ ਸਿਖ ਕੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਦੇਇ ॥
ਜਿਉ ਕੋ ਸੀਗਾ ਕਰੈ ਚੇਤਾਵਨੀ ਤਿਉ ਗੁਰ ਸਿਖ ਕੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਦੇਇ ॥ ਜਿਉ ਕੋ ਸੀਗਾ ਕਰੈ
ਚੇਤਾਵਨੀ ਤਿਉ ਗੁਰ ਸਿਖ ਕੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਦੇ

ਪ੍ਰਭਾਤੀਬਿਭਾਸ ਮਹਲਾ ੪ ਪੜਤਾਲ ॥ ਜਪਿਮਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇ ॥ ਸੁਨਿਮਨਹਰਿਕਥਾਹਰਿਹਰਿਪਾਇ ॥ ਜੋਨਿਨਿਜਪਿਆਤੇਪਾਰਿਪਰਾਨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਨਿਮਨਹਰਿ
ਹਰਿਦਰਗਹਪਾਵਹਿਮੋਖ ॥ ਜੋਨਿਨਿਜਪਿਆਤੇਪਾਰਿਪਰਾਨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਨਿਮਨਹਰਿ

ਪ੍ਰਭਾਤੀਬਿਭਾਸ ਮਹਲਾ ੪ ਪੜਤਾਲ ॥ ਜਪਿਮਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇ
ਦਸੁਤੁਮਅਨਭਾ ॥ ੪ ॥ ੮ ॥

ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਜਾਨਮਰਮਪਰੇਸਰਿਤਮ ਸਰਨਭਾ ॥ ਜਿਨਿਤੁਜਾਨਮਰਮੁਸੁਆਮੀ ਜਨਨਾਮੁ ॥ ਤਿਨਪਗਸੇਤਨਸੇਵੇਕਬਹੁਤੇਅਨਸੁਖਭੁਕਤਰਭਾ ॥ ੨ ॥ ਤੁਅਗੰਮਅਗੋਚਰ
ਗੁਰਿਮਿਲਿਆ ॥ ਹਉਤੇਮੋਹਿਮਾਇਆਨੇਤਭੀਭਿਖੁਭਨੇਪੁਤਕਲਤੁਮੋਹਿਭਰਿਭਾ ॥ ਰਸੁਪੀਆਗੁਰਮਤਿਸਤਭਾ ॥ ਏਹਮਨਹਰਿਕਚਨੁਮਿਲਿਸੰਗਤਿਤਰਿਉਰਯਾਰਿਭ
ਨਪਾਈਐਕਤਹੁਘਾਲਿਪੂਰੇਹਰਿਪ੍ਰਭੁਲਭਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮਨਸੁਰਸੁਰਮਨਸਾਇਣ
ਤੁਮਰੇਬਾਂਦਰੇਇਕਚਿਤਭਾ ॥ ੧ ॥ ਜਪਿਮਨਕਾਮਨਾਮੁਅਰਧਾਭਾ ॥ ਉਪਜੈਪਿਪੁਮਾਇ
ਇਵਤਰਿਹਰਿਮਨਮੁਏਜੀਵਹਿ ਜਪਿਭਾ ॥ ਧਨੁਧੰਨੁਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾਬਿਧਿ
ਨਾਨਕਹਰਿਪ੍ਰਭੁਇਕਭਾ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੪ ਸਤਿਗੁਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜ

ਤੁਮਰੀਤੇਜਾਨੈਪ੍ਰਭੁਜਾਨੈਓਜਨਤੇਮੁਖਭਭਾ ॥ ਹਰਿਹਰਿਕਿਰਪਾਧਰਿਜਨਮਾਜਿ
ਨਿਮਖਭਭਾ ॥ ਕਿਟਿਕੋਟਿਕੋਟਿਕੋਦੇਖਿਸਕਤਜਨਕੋਕਬਹੁਦੂਰਿਕੀਏਇਕਪਲਭਭਾ ॥ ੨ ॥ ਤੁਮਐਸਾ
ਜਨਾਮਹਿਮਾਹਰਿਜਨਤੇਜਾਨਭਾ ॥ ਹਰਿਜਨਹਰਿਆਪੁਧਰਿਓਹਰਿਜਨਮਾਹਿ
ਜਾਨਭਾ ॥ ਹਰਿਜਨਮੁਖਿਖਤਭਭਾ ॥ ੨ ॥ ਅਨਭਉਤੁਮਰਿਮਰਿਜੀਵਹਿ ਦਰਸਭਾਗੀਹਰਿਉਰਧਾਰਿਭਭੁਗਿ
ਘਰਿਮੰਦਿਰਿਜਾਪਿਸੰਤਗੁਰਮੁਖਿਕਰਪਭਭਾ ॥ ਤਬਹੀਤਿਖਜਾਤਿਜਾਨਭਭਾ ॥ ਤੁਮਸੁਆਮੀ
ਗੁਰਿਮਿਲਿਆਇਤੁਮਰੇਦੁਆਗ ॥ ਜਨਨਨਕਦਰਸਸੁਦੇਖਮੁਹਗੰਮੈ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ
ਅਲਾਪ ਪ੍ਰਭਕਰਿਸੇਦਾਜਾਨਕੀਸੰਭਭਾ ॥ ਕਾਮਨੈਧਾਮਿਟੇਤਿਸੁਲੰਭਭਾ ॥ ਸਭੁਤੇਰਾਜਨ
ਕੈਭੰਡਭੀ ॥ ਗੁਨਗਾਵਹਿਪ੍ਰਿਪ੍ਰਭੁਕਰਗਸੀਆਗੈ ॥ ੧ ॥ ਤੁਮਰੀਭਗਤਿਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭਤੁਮਹਿਜਾਨਹੀ ॥
ਕਹਿਜੇਵਡੀਜਾਨਭੀਏਛਡਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋਜੋਨੁਕਾਤ ਪ੍ਰਭੁਕੈਵੰਗਿ ॥ ॥ ਤਿਨਸੁਖੁਪਾਇ
ਆਪ੍ਰਭੁਕੈਸੀਗੈ ॥ ॥ ਜੋਸੁਰ ਸੁਆਇਐਸੀਜੋਨੋਪੋਖਿਪੋਖਿਮਨਮਾਹਿਪੈਰਾਸੈ ॥ ਜਾਸਿ
ਸੁਖੀਆਸਭਤੇਊਤਮੁਸੋਈ ॥ ਜਾਕੋਹਿਦੈਵਸੈਆਪ੍ਰਭੁਸੋਈ ॥ ਸੋਈਨੀਚਤਭਾਐਵੈ
ਜਾਨਾਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁਪ੍ਰਭੁਕੇਗੁਣਗਾਇ ॥ ੨ ॥ ਤਾਕਉਕਰਤੁਸਗਲਨਮਸਕਾਰੁ ॥ ਜਾ
ਕੋਮਨਿਪੂਰਨਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਜੋਰਹੈਹਿਆਪੈ ॥ ਨਾਨਕਉਧਰੈਜਗਸਭੁਓਹੈ ॥ ੨ ॥
ਗੁਨਗਾਵਤਮਨਿਹੋਇਅਨੰਦ ॥ ਅਬਪਰਗਸਿਮਰਤਗੋਬਿੰਦ ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੫ ॥
ਭਗਤਹੇਤਿਨਿਕੀਨੋਰੂਪ ॥ ਜਾਕੋਅਗਮਅਗੋਚਰਬਿਸਮੁ ॥ ਤਾਕੋਸਿਮਰਹੁਸਾਧਸੰਗਿ ॥
ਤਿਸੁਗੁਰਕੋਸਭਚਰਸਮੀਪਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਿਗੁਰਿਕਹਿਓ
ਤਿਦੇਵੈ ਸਭਪਿਆਰੇ ॥ ਸਿਮਰਉਨਾਮੁਮੈਪ੍ਰੀਤਮਸਭਤੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਿਗੁਰਿਕਹਿ
ਆਮਾਰਿਗੀਧਾ ॥ ਤਿਸੁਗੁਰਕੋਸਦਾਬਲਿਜਾਈ ॥ ਸੋਗੁਰਿਮੋਕਉਦੀਓਹਰਿਨਾਮੁ ॥
ਅਪ੍ਰਧਾਇਕਖਿਨਮਹਿਪੈਂਹੈਂਵੈ ॥ ਦਾਤਿਕਰੈਨਹੀਪਛੁਤਵੈ ॥ ਏਕਬਧਸਗਿਰਿਬਚੁਹੈ
ਨਬੁਝਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ਕਿਰਤਸੰਜੋਗੀਧਾਇਆਭ੍ਰਮਿਓਸਾਧਸੰਗਤਿਮਹਿਬਸੇਸੁਗੁਪਾਲਾ ॥
ਗੁਰਮੰਤ੍ਰਿਦੀਓਜਪਿਓਇਤੁਮੇਰੋਦੁਆਗ ॥ ਜਨਨਨਕਦਰਸਸੁਦੇਖੁਮੁਹਗੰਮੈ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ

ਗੁਰਬੁਧਿ ਸਿਮਰਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਤਾ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਜਾਵੈ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸਭ ਊਪਰਿ ਨਿਸਾਣੀ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸਭ ਪੈਰੀ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸਭ ਊਪਰਿ ਵਡਿਆ

ਰਾਗੁ ਪਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ ਮਹਲਾ ੧

ਆਸਟਪਦੀਆ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਬਪੁ ਉਗੈ ਅਨੁ ਬਧੋ ਆਇਆ ॥ ਝੂਠੈ ਲਾਲਚਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਲਬਿ ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ ਵਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਪਚਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਰੇ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਗਦੀਸ ॥ ਜਿਨਿ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਆਪੇ ਦੇ ਸਭ ਬੁਧਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਇਆ ਮਾਇ ਆਸੀ ਚੇਰ ਜਣਾਗੀ ॥ ਮਾਇਆ ਸਾਥਿ ਨ ਚਲੈ ਪਿਆਗੀ ॥ ਮਾਇ ਮਾਇ ਕਰਤੇ ਹੋਇ ਗਈ ਰਾਤਿ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੈਸਾ ਬਿਨਸੀਗੀ ॥ ਨਾ ਜਿਉ ਮਨੁ ਦੇਖਿ ਪਤਿ ਸਮਝੈ ॥ ਜੈ ਸੀ ਮਨ ਸਾਤੈ ਸੀ ਦਸ ॥ ਜੋ ਸਭ ਕਰਤੇ ਸੀ ਕਿ ਵਡਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਛਿ ਸਭ ਸੁਧਿ ਪਾਈ ॥ ਰਾਮ ਨੀਨਾ ਦਿਮਨੁ ਦੁਨੀਆ ॥ ਅਤਿ ਲਿਕ ਪਟ ਮਾਹ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸ ਤਿਗੁਰੁ ਦੈਸੀ ਸੋਈ ਪਾਇ ॥ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸਹਜੈ ਲਿ ਵਜਾਇ ॥ ੪ ॥ ਸਚੇ ਸਬਦਿ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸਤੁ ਅਮਾਲ ਦੁਖ ਵੈ ॥ ਤਾ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਵੈ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਅਨੇਕ ਜਤਨ ਕਰੈ ਜੇ ਕੋਈ ॥ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਸਬ ਦੇਖੀ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਜੋਈ ॥ ੬ ॥ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਸਬਦੁ ਦੁਲਭੁ ਹੈ ਜਗਾ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਤਨੁ ਮੋਹੁ ਬਧਾ ॥ ਸਬਦੇ ਸਾਚੁ ਮਨੁ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਸਬਦੇ ਹਉਮੈ ਮਤਿ ਮੋਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ੭ ॥ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਨ ਸੂਝੈ ਬਿਖੁ ਕਾਰੈ ॥ ਸਾਚਾ ਆਪਿ ਮਨੁ ਸਾਚੈ ਤਾਰੈ ॥ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਉ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ੧੭ ॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ਅਦ੍ਰੁਪਦੀ ਚਉਪਦੇ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥

ਰਾਗੁ ਪਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ਅਦ੍ਰੁਪਦੀ ਚਉਪਦੇ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥

ਓਅੰਕਾਰ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮਨ ਰੇ ਸਾਚਾ ਗਹਣਾ ਕਰਣੀ ॥ ਸਾਚੁ ਵਖਰੁ ਲੇ ਲਾਹਾ ਭਰਣੀ ॥ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਤੇਰੀ ਵਡੀ ਵਡਾਈ

ਤਿਸੁਗੁਰੁਸੇਵੇਕਰਮੁਚੁਕਾਏ॥ ਅਸਾਦਿਨੁਜਾਗੇਸਾਚੀਲਿਵਲਾਏ॥ ਏਕੰਜਾਣੈਅਵਰੁਨਦੂਜਾ॥
ਇਹੁਸੁਖਦਾਤਾਸੋਵਿਨਿਮਨਭਾਏ॥ ਸੋਵਾਸੁਗਤਿਸਚਾਦੀਚਾਰੁਗਿਆਨੁਪੂਜਾ॥
ਜੰਜਮੁਖਉਮੋਮਾਰਿ॥ ਜੀਵਨਮੁਕਤਜਾਸਬਦਸੁਣਾਏ॥ ਸਾਚੀਗਤਤਜਚਾਸੁਖੁਪਾਏ॥
ਸੁਖਦਾਤਾਖੁਸੀਟਲਾਮਾ॥ ਅਵਗੁਨਸਭੁਦਹਿਸਿਬੀਜੀਕਰਾ॥ ਤਨੁਮਨੁਧਨੁਗਿਆਰੋਗਾਵੰਨਾ॥
ਨਾਨਕੁਕਹੈਮਹਾਸੁਚੀਖਾ॥ ੮॥ ਜਪੁ॥

ਸਲੋਕੁ॥ ਨਿਵਣੁਸੋਈਆਪਣੈ॥ ਅੰਦਰਹੋਵੈਮਾਣੁ॥ ਨਿਵਣੁਜਿਨਾਦੂਰਿਕਰੇ॥ ਸੋਵਡਾਪਰਵਾਣੁ॥
ਨਿਵਣੁਜਿਨਾਵਿਸਰੈ॥ ਸੋਨਾਮੁਪਵਿਤੁਪਰਾਣੁ॥ ਨਿਵਣੁਜਿਨਾਵਿਸਰੈ॥ ਸੋਨਾਮੁਪਵਿਤੁਪਰ

ਗਿਆਨਮੁਜੀਧੰਅੰਤਰਿਪੂਜਾ॥ ਗੁਰਸਬਦੁਵੀਚਾਰੀਐਵਨੁਨਹੀਦੂਜਾ॥ ੧॥ਐਸੇ
ਗਵਿਓਿਆਸਤੁਰਈ॥ ਅਵਰੁਨਦੀਸੈਕਿਸੁਪੂਜਾਚਰਈ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ ਅਨੁਦਿਨੁ
ਆਰੋਜੀਅਦਾਤੁਵਧਾਸੇ॥ ਜੇਉਤੁਭਾਵੈਤੇਿਤੁਰੰਖਹੁਅਰਦਾਸੇ॥ ੨॥ ਸਚੁਜਿਹਵਾ
ਹਰਿਰਸਨਰਸਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਛੁਦਸਿਪੁਭਾਸਰਣਾਈ॥ ੩॥ ਕਰਮਅਧਰਮਅਪੁਿਨਐ
ਕੀਏ॥ ਨਾਮੁਵਡਾਈ ਜੇਿਕਰਮਅੰਕੀਏ॥ ੪॥ ਸਤਿਗੁਰਕੈਵਸਿਚਾਰਿਪਦਰਬੁ॥
ਤੀਨਿਸਮਾਏਇਕਿਤੁਕਿਬਿਧਿਲਬੁ॥ ੫॥ ਸਤਿਗੁਰਿਦੀਏਸੁਕਥਿਧਿਆਨਾ॥ ਤਰਿਪਦੁ
ਚੀਨਿਤੁਰੀਪਰਧਾਨਾ॥ ੬॥ ਅਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਗੁਰਿਬੂਝਬੂਝਾਈ॥ ਪ੍ਰਭੁਨਿਵਜੋ
ਖਿਨਿਕੀਮਤਿਪਾਈ॥ ੭॥ ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਿਬੂਝਬੂਝਾਈ॥ ਨਾਮਬਿਨਾਸਭਿਕੈਨ
ਪਾਈ॥ ੮॥ ੬॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੧ ਇਕਿਯੁੰਿਚਬਧਸਿਲਏਗੁਰਿਪੂਰੈਸਚੀ
ਬਣਤਬਣਾਈ॥ ਬਰਿਮੰਗਿਮਤੇ ਸਦਾਸੁਹਾਚਾਦਖਿਬਸੇਪ੍ਰਭਿਪਾਈ॥ ੧॥ ਤੂ
ਦੀਦਮਅਤਿਕੀਚਤੁਰਾਈ॥ ਬਿਨਸਤਬਸਨਭਜੈਗੋਕਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਸਪੁਖ
ਕਉਦਖੁਦਰਦੁਿਆਪ੍ਰਸਿਅਸਪੁਖਿਦਖੁਨਜਾਈ॥ ਸੁਖਦੁਖਦਾਤਾਗੁਰਮੁ
ਖਿਜਾਤਾਜੋਇਿਜਣੈਜਾਣਾਈ॥ ੨॥ ਅਸਪੁਖਤੇਅਕੁਰਿਤਿਨੀਵੀਸਿਉਪੀ
ਪਚਜਿਦਿਵਾਨੇ॥ ਇਹੁਮਨੁਆਖਿਪੁਛਿਪਾਇਆਜੀਜਬਿਗਿਸਬਦਨਜਾਨੇ
॥ ਤਾਕੁਖਿਆਸਾਜਗੁਭਾਇਆਤਿਪਤਿਨਹੀਬਿਨੁਜਾਤਿਗੁਰਪਏ॥ ਸਹਜੇਸਚ
ਜੁਿਐਸੁਖੁਪਾਈਐ॥ ਦਰਗਹਪਦਨੀਚੀਨਾਇਕੁਆ
ਪੇਸਿਅਭਗੁਰਕੀਬਣੀ॥ ਆਪੇਸੁਰਤਾਸਚੁਵੀਚਾਰੁਸਿਆਪੇਬੁਝੈਪਦੁਨਿ
ਬਣੀ॥ ੫॥ ਜਾਬੁਤਰੰਗਅਗਨੀਪਵਨੈਕੁਨਿਰੋਮੈ॥ ਜੋਜਾਗਤੁਰੋਪਾਇਆ॥
ਐਸਾਬਲੁਛਲੁਤਿਨਕਉਦੀਆ॥ ਤੁਰਮੀਠਾਿਕਰਤਾਇਆ॥ ੬॥ ਐਸੋਜਾਨਵਿਚ
ਕੋਜਾਗਾਅੰਦਰਿਪਗੀਖਜਾਨੈਪਾਇਆ॥ ਜਾਤਿਦੁਰਤਨਤੇਕਢਿਐਤੀਤਮਮਤਾ
ਲੈਕੁਢਚਕਾਇਆ॥ ੭॥ ਤੀਰਥਿਮਰਤੇਤੀਰਥਿਜਾਿਨਰਮਲਦੁਖੁਉਸੈਿਛੁਚਕਾਇ
ਆ॥ ਨਾਨਕਕੁਤਿਨਕੇਚਰਨਪਖਾਲੈਜੋਜਨੁਗੁਰਮੁਖਿਜਾਚਾਇਆ॥ ੮॥ ੭॥

ਰਾਗੁਪਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੨ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਵੇਖੁਤੂਕ੍ਰਿਪਾਮੈਦਿਚੁਤੇਰੈਨਾਲਿ॥ ਹਰਿਮੰਦਰੁਸਬਦੇਦੇਖੀਐ
ਜੋਲੇਲੁਜਾਲਿ॥ ੧॥ ਮਨਮੇਰੇਸਬਦਿਰਪੇਮੰਗੁਤੇਇ॥ ਸਚੀਭਗਤਾਤਿਸਚਾਹਰਿਮੰ
ਦਰੁਪ੍ਰਗਟੀਸਾਚੀਸੋਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿਮੰਦਰੁਏਹੁਜਗਿਗੁਪੈਿਗਆਨਿਰਤਨੀਪ
ਰਗਟੁਹੋਇ॥ ਅਨਦਿਨੁਸਖਿਖੁਜਨਜਾਣਨੀਮਾਣਾਸਿਹਰਿਮੰਦਰੁਨਹੀਇ॥ ਹਰਿਮੰਦ
ਰੁਤਿਨੀਓੁਸਾਜੇਅਗਿਆਕਾਮਸਵਾਰਿ॥ ਯੁਗਿਜੇਖੁਲਿਖਿਆਸੁਕਮਾਵਣ
ਕੋਇਨਮੋਟਣਤਾਰੁ॥ ੨॥ ਸਬਦੁਚੀਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆਸਚੋਜਾਣੀਪਿਆਰੁ॥ ਹਰਿ
ਮੰਦਰੁਸਬਦੇਸੋਹਣਾ ਕੰਚਨਕੋਟਦਅਪਾਰੁ॥ ੪॥ ਹਰਿਮੰਦਰੁਏਹੁਜਗਾਤਰੁਹੈਗੁਰਿਬ
ਿਨੁਸੁਝੈਅੰਧਾਰੁ॥ ਦੂਜਾਨਾਉਕਰਿਪੂਜਦੇਮਨਮੁਖਅੰਧਗਵਾਰੁ॥ ਜਿਥੈਬੈਸੇਖਸਾਂਗੀ
ਐਤੇਸੋਈਦੇਨਜਾਤਿਨਜਾਿਤ॥ ਸਾਚੈਰਾਤੇਸੋਭੁਬਰੇਦੁਖੀਏਦੂਜੈਭਾਇ॥ ੬॥
ਹਰਿਮੰਦਰਮਹਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਬਾਹੁਿਚਹਿਯੁਗਾਧਗਵਾਰ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਚੀਨਿ
ਆਹਰਿਮੰਦਿਰਿਵਸੈਮੁਰਾਰਿ॥ ੭॥ ਗੁਰਕੀਬਣੀਗੁਰਤੇਜਾਤਿ॥ ਜਿਸਬਾਿਰਦੇਤਰੈ
ਗੁਣਦਾਇ॥ ਪ੍ਰਵਿਤਪਾਵਨਸੋਜਾਨਿਨਮਸਕਾਰੰਕਰਿ॥ ਨਾਮਿਸਸਾਇ॥ ਹਰਿਮੰਦਰੁ
ਰਿਕਾਦਹੈਗੰਿਖਆਸਬਦਿਸਵਾਰਿ॥ ਤਿਸੁਭਾਵਿਚੇਸਭੁਦੇਖੈਕੁਨਸੁਗੁਸੁਖਿ
ਲੈਨਿਸਵਾਰਿ॥ ੮॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿਮੰਦਰਮਹਿਅਮੁਲੋਰਤਨੁਹੈਮੋਹਿਆਦੂਜੈਭਾਇ॥ ਪਾਰਸਿ
ਭੇਟਿਐਕੰਚਨੁਭਇਆ ਕੀਮਤਿਕਹੀਨਜਾਇ॥ ੧॥ ਹਰਿਮੰਦਰਮਹਿਹਰਿਵ
ਸੈਸਾਸਬਨਿਰੰਤਰਿਸੋਇ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਵਣਜੀਐਸਚਾਸਉਦਾਹੋਇ॥ ੧॥
॥ ੧॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੨ ਕੋਈਜਨਹੋਸੁਜਾਣੁਕਰਿਹਰਿਬੁਝੈਸੋਭੁਹਿ
ਗਿ॥ ਸਦਾਜਾਗਹਿਹਰਿਗੁਣਅਪਣਾਰਖਿਪਰਿਤਸਕਰਕਢਿਸਾਹਿ॥ ੧॥ ਮਨਮੇ
ਰੇਗੁਰਮੁਖਿਖਨਮੁਧਿਆਇ॥ ਜੇਤੁਅਸਗਿਰਹਹਿਪਾਈਐਅਨਜੋਈਕਰਮਕਮਾਇ
॥ ਰਹਾਉ॥ ਕੁਰਮੁਖਿਖਸਮ ਜਪੁਨਿਊਜੋਦਖੁਉਮੈਿਵਚਹੁਜਾਇ॥ ਹਰਿਮਨਮਾ
ਹਰਿਮਨਿਵਸੈਸਹਜੇਹਰਿਗੁਣਗਾਇ॥ ੨॥ ਗੁਰਮਤਿਸੁਖਸੋਜਲਹਰਿਸੰਖਿਆ
ਉਰਿਧਾਰਿ॥ ਐਸੋਵੇਪ੍ਰਭੁਸੇਵਹੁਜਨਾਪਿਹਰਿਹਿਤੁਕਰੇਪਾਰਿ॥ ੩॥ ਹਉਹਉਵਿ
ਚਿਜਾਗਲੁਨੋਵਈਹਰਿਭਗਤਿਨਪਵਈਥਾਇ॥ ਅਨਮੁਖਚੀਕਹੀਨਲ
ਹਰਿਭਾਇਦੁਜੈਕਰਮਕਮਾਇ॥ ੪॥ ਪ੍ਰਿਸੁਖਣਾਪ੍ਰਿਗੁਪੈਨਲਾਜਨਦੁਜੈਭਾਇ

ਪ੍ਰਿਅਗੁ ॥ ਛੋਸਟਕੇਰੀ ਵੇਥਿ ਸਟਣਤੇ ਮੀਨੀ ਹਿੰਯਰਿਖ੍ਯਾ ਅਗੁ ॥੫॥ ਜਿਨ ਕਉ ਸਤਿਗੁ
ਗੁਰਤੇ ਆਤਿਨ ਵਿਦ੍ਯ ਬਾਛੇ ਜਾਉ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲੇ ਰਬੀ ਸਚ ਸਚੇ ਸਮਾ
ਉ ॥੬॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਉਪਾਇ ਕਿਤੈ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਸਭ
ਚੁ ਉਪਜੈ ਜੋ ਸਭਨਾ ਦਾਤਾਇ ॥੭॥ ਹਰਿ ਸਰ ਣਾਈ ਭਜੁ ਮਨਾ ਮੇਰੇ ਸਭੁ ਦੁਖ ਛੁਕਾ
ਣੈ ਜੋਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਜੇ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਗੁ ॥੮॥੭॥੯॥

ਰਾਗੁ ਪਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਆਸਟਪਦੀਆ ॥ ਅਤੀ ਪਿਤਾ ਈ ਸੁਤ ਚਾਹੀ ਨਿਤ ॥ ਚੁਗ ਚਿੰਚੇ ਗਾਂ ਅਨੰਦਾ ਜਿੰਤ
ਜੁਗਤ ॥ ਉਰਝਿ ਪਰਿਓ ਮਨ ਮੋਹਨੀ ਰਸਾ ॥ ਗੁਰ ਗਾ ਪਕਮੇ ਰਪਨ ਅਯਸ ॥੧॥ ਏਕੁ
ਮਾਰਾ ਅਤਿ ਰਜਾਮੀ ॥ ਧਰਾ ਏਕ ਏਕ ਸੁਕੀ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਵਡ ਪੁਰਖੁ ਸੁਆਮੀ ॥
੧ ਰਹਾਉ ॥ ਛਲਨਾ ਗਨਿ ਸਿਉ ਮੋਗੀ ਟੁਟਨਿ ਤੈਂ ਹੀ ॥ ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ਇਹ ਭੁਲੀ ਮੈਂ ਜੀ ॥
ਮੁਖਿ ਮੀਠੀ ਖਾਈ ਕਉ ਮਾਇ ॥ ਮੀਠੀ ਖਤਨੀ ਮਨ ਅਨੁ ਕਿਆ ਅਘਾਇ ॥ ੨ ॥ ਬਿਭ ਮੋ
ਹਿਮੀ ਕੀਖਾਈ ਕਉ ਮਾਇ ॥ ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ਵੀਖੀ ਹਿ ਛੋਡਿ ॥ ਇਹ ਠਗ ਵਾਰੀ ਬਹੁ ਤੁ
ਜਿਸ ਉਗਾਈ ਵਿਖੀ ਹਿ ॥ ਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕੀ ਨੀ ਛੋਡਿ ॥ ੩ ॥ ਕਾਮੈ ਧਾਮਿ ਉਝ ਬਹਨਿ
ਘਰ ਗਾਲੇ ॥ ਨਾਮ ਗੁਰਿ ਮੰਖ ਜੀ ਈ ਕਿਰਪਾ ਲੇ ॥ ੪ ॥ ਦਾਸਨ ਕੀ ਪਹਿ ਉਚ ਬਹਨਿ
ਆ ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ਮੰਮੀ ਕਿਨੀ ਸੁਨਿ ਆ ॥ ਜਾਹਦੇ ਖ ਉਤ ਨਾ ਨ ਚੰਡਾਲਾ ॥ ਸਭਿ
ਥੀਏ ਆਪੁ ਨੇ ਗੁਰਿ ਮੀਂ ਪਾਲਾ ॥ ੫ ॥ ਦਾਸ ਨਾਲ ਮੈਂ ਕਰੀ ਚੁ ਭਗੀ ॥ ਗੁਰਿ ਕਿਰਿ ਆਏ
ਹਰਿ ਸਾਜਿ ਬਿਖਾ ਗਨਿ ॥ ਇਨ ਸਨ ਬੰਧੀ ਰਸਾ ਤ ਬੇਜਾ ਇ ॥ ਹਰਿ ਸਗੁਰਿ ਕੇ ਹਰਿ ਸਿ
ਦਲਾਇ ॥ ੬ ॥ ਅਹੰ ਮੇਵਾ ਸੁ ਅਸਲਾ ਤਿ ਛੋਡੀ ॥ ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ਇਹੁ ਸੁਰੁ ਪੁ ਚੋਡੀ ॥
ਇਹ ਪ੍ਰੀਘਰੁ ਘਰੁ ਕੀਨਾ ਪਾਇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰਿ ਸੰਖੀ ਈ ਲਿ ਵਲਾਇ ॥ ੭ ॥ ਇਨ ਲੋ
ਗਨਾ ਸਿਉ ਅਭ ਦੇ ਬੈਰਾ ਈ ॥ ਇਕ ਕਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦੁ ਇਨ ਖਦੰ ਈ ॥ ਆਇ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾ ਕਿ
ਚਰਿ ਲਾ ਗੀ ॥ ਕਰ ਜੁੜਿ ਪ ਵਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸਰ ਬਾ ਗੀ ॥ ੮ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਜਿ ਬੋਲੇ ਕੀ ਇ ਨਿ ਆ
ਇ ॥ ਸਗ ਲ ਦੁ ਤ ਮੇਰੀ ਸੇ ਵਾ ਲਾ ਇ ॥ ਤੁ ਠਕੁ ਗੁ ਇ ਪੁ ਰੀ ਹੁ ਸਕੁ ਤੇ ਮਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨ ਕ
ਗੁਰਿ ਕੀ ਆਨਿ ਬੇਗਾ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਕਰੈ ਪੁ ਮਾ ਅੰ ਕਾ
ਪੂਜਾ ਕਰਉ ਬਹੁ ਬਿ ਸਥਰਾ ॥ ਕਰਿ ਇ ਸਨ ਨੁ ਤਨਿ ਚਕੁ ਖ ਦੰ ਇ ॥ ਅੰਤਰ ਕੀ
ਮਲੁ ਕਬ ਜੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਇਤੁ ਸੰਜੀ ਮਿਮ ਕੁ ਕੀ ਨੈ ਜੀ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਕਰਾ ਉਤੇ

ਮੁਦ੍ਰਮ ਨੁ ਮੋ ਇ ਆ ਆ ਇ ਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾ ਉ ॥ ਪ੍ਰਾਪ ਕ੍ਰਮ ਹਿੰ ਚਕੇ ਬ ਸਿ ਰੇ ॥ ਤੀ ਰਥਿ ਨਾ ਇ
ਕਰਹਿ ਸਰਿ ਉ ਤ ਰੇ ॥ ਚ ਹੁ ਰਿ ਕਮਾ ਵ ਤਿ ਤੇ ਇ ਨ ਸੰ ਕ ॥ ਜਾ ਪੁ ਰਿ ਵੀ ਪੁ ਧੋ ਪ ਖੋ ਕ ਲੰ ਕ
॥ ੨ ॥ ਪ੍ਰਾਪ ਬ ਧਿ ਬ ਨਾ ਵ ਤਿ ਤਾ ॥ ਅੰ ਤ ਰਿ ਕ ਪ ਟੁ ਫਿ ਰ ਹਿ ਬੇ ਚ ਤਾ ॥ ਵ ਰ ਮੀ ਮ ਗੀ
ਜਾ ਪੁ ਨ ਮੁ ਆ ॥ ਪ੍ਰ ਭੁ ਸ ਭੁ ਕਿ ਛੁ ਜਾ ਨੈ ਜੋ ਨਿ ਤੁ ਕੀ ਆ ॥ ੩ ॥ ਪੂ ਆ ਭ ਤ ਪ ਯੋ ਗੇ ਕੇ ਬ
ਸਤ ॥ ਅ ਪ ਦ ਕ ਮਾ ਰਿ ਆ ਗਿ ਹ ਤੇ ਨ ਸ ਤ ॥ ਦੇ ਸੁ ਛੁ ਡਿ ਪ ਰ ਦੇ ਸ ਹਿ ਧਾ ਇ ਆ ਪੰ
ਚ ਚੰ ਡ ਨਾ ਲੇ ਲੈ ਆ ਇ ਆ ॥ ੪ ॥ ਕਾ ਨ ਫ ਡ ਮਾ ਇ ਨੈ ਮਾ ਇ ਟੁ ਕ ॥ ਘ ਰਿ ਘ ਰਿ ਮੰ ਗੈ ਰੋ ਟਿ
ਪ ਰ ਵ ਨ ਤੇ ਚੁ ਕ ॥ ਬ ਨਿ ਤ ਛੋ ਡਿ ਹਿ ਬ ਚ ਨ ਦ ਮਿ ਪ ਨ ਗੀ ॥ ਵੇ ਸਿ ਨ ਪਾ ਈ ਐ ਸ ਹ ਦ
ਖਿ ਆ ਗੀ ॥ ੫ ॥ ਬੰ ਦੈ ਲੈ ਨ ਜੀ ਤੇ ਇ ਬੈ ਠ ਨੰ ਮੈ ਨੀ ॥ ਅੰ ਤ ਰਿ ਕ ਲਾ ਪ ਰ ਵ ਈ ਐ ਜੋ ਨੀ ॥ ਐ ਸੇ
ਤੇ ਸ ਰ ਤ ਦ ਖੁ ਦੇ ਹੀ ਸ ਹ ਤ ॥ ਪ੍ਰ ਭ ਮੁ ਨ ਬੁ ਝੈ ਇ ਆ ਪੰ ਪ ਆ ਸ ਮ ਤ ॥ ਵਾ ਬਿ ਨੁ ਸ ਤਿ
ਗੁ ਰ ਕਿ ਨੈ ਨ ਪਾ ਈ ਪ ਰ ਮ ਮ ਗ ਤੇ ॥ ਪ੍ਰ ਭੁ ਛ ਹ ਸ ਗ ਭ ਬੇ ਦ ਸਿੰ ਮ੍ਰ ਤੇ ॥ ਅ ਨ ਮ ਖ ਖ ਰ ਮ ਅ ਕ
ਰੋ ਅ ਜਾ ਈ ॥ ਜਿ ਉ ਬਾ ਲ੍ਰ ਪ ਮ ਓ ਰ ਨ ਭ ਈ ॥ ੭ ॥ ਜਿ ਜੋ ਜੋ ਨ ਰ ਏ ਹੋ ਵਿੰ ਦ ਇ ਆ
ਭਾ ॥ ਗੁ ਰ ਕਾ ਬ ਚ ਨੁ ਤਿ ਨਿ ਬੀ ਧਿ ਓ ਪਾ ਲਾ ॥ ਕੰ ਦਿ ਮੋ ਖੇ ਕੇ ਈ ਸੰ ਤੁ ਦਿ ਖ ਇ ਆ ॥
ਨ ਨ ਕੁ ਤਿ ਨ ਕੈ ਸੰ ਗਿ ਤ ਗ ਇ ਆ ॥ ੮ ॥ ਜੋ ਹੋ ਵੈ ਕ ਗੁ ਤ ਦ ਸ ਨੁ ਪਾ ਈ ਐ ॥ ਐ ਸੇ
ਤੇ ਸ ਭੁ ਕੁ ਦੇ ਬ ਤ ਰ ਈ ਐ ॥ ੧ ॥ ਰਾ ਉ ਦੂ ਜ ॥ ੨ ॥ ਪ੍ਰ ਭ ਤੀ ਮ ਹ ਲਾ ੫

॥ ਜਿ ਮ ਰ ਤ ਨ ਮੁ ਕਿ ਲਾ ਬਿ ਖ ਸ ਕਿ ਨ ਦੇ ॥ ਧ ਰ ਮ ਸ ਹ ਇ ਕੇ ਕਾ ਰ ਛ ਟੇ ॥ ਜਾ ਧ ਜੀ
ਗ ਤੀ ਮਿ ਲੈ ਹ ਰਿ ਗੁ ਪ੍ਰ ਭੁ ਪਾ ਇ ਆ ॥ ਪ੍ਰ ਭ ਬ੍ਰ ਹ ਮੁ ਮਿ ਦ ਮ ਹਿ ਜ ਮ ਜਾ ਇ ਆ ॥ ੧ ॥ ਰ ਮ ਮ
ਮ ਤ ਹ ਰਿ ਹ ਰਿ ਸੁ ਖੁ ਪ੍ਰ ਭੁ ਪਾ ਇ ਆ ॥ ਤੇ ਰੇ ਦ ਸ ਚ ਰ ਨ ਸ ਹ ਨ ਸ ਨਾ ਇ ਆ ॥ ੧ ॥ ਰਾ ਉ ॥ ਚੁ ਕ ਗ
ਉ ਦ੍ਰੁ ਮੀ ਮ ਇ ਆ ਮੀ ਧਿ ਆ ਗੁ ॥ ਗੁ ਰਿ ਦੇ ਖ ਲਾ ਇ ਆ ਮੁ ਕ ਤਿ ਦੁ ਮ ਗੁ ॥ ਹ ਰਿ ਮੇ ਮ ਕ੍ਰ
ਤਿ ਮ ਨੁ ਤ ਨੁ ਸ ਦ ਮ ਤ ਤਾ ॥ ਪ੍ਰ ਭੁ ਤੁ ਜ ਨਾ ਇ ਆ ਤ ਬ ਹੀ ਜਾ ਤਾ ॥ ੨ ॥ ਧ ਾ ਇ ਧਾ ਇ ਅੰ ਤ ਰਿ
ਰ ਵਿ ਆ ਸੇ ਇ ॥ ਤਿ ਸੁ ਬਿ ਨੁ ਬੀ ਜ ਨ ਮ ਹੀ ਕੀ ਇ ॥ ਬੇ ਗ ਬਿ ਰੰ ਧ ਛੇ ਦੇ ਬੇ ਭ ਗ ॥ ਪ੍ਰ ਭਿ ਪੁ
ਨਿ ਆ ਤੇ ਮੇ ਕੀ ਨੇ ਧ ਮ ॥ ੩ ॥ ਮ ਹੰ ਤ ਸ ਗ ਤੇ ਕੰ ਢੈ ਭ ਾ ਗ ॥ ਜ ਨ ਮ ਜ ਨ ਮ ਅ ਕ ਟੁ ਟ ਾ ਗੀ
ਦ ॥ ਜ ਪ ਤ ਪ੍ਰ ਸੰ ਜ ਮੁ ਨ ਮੁ ਸ ਮ ਾ ਇ ਆ ॥ ਅ ਪੁ ਨੈ ਠ ਕੁ ਰੰ ਨ ਦ ਮਿ ਨੈ ਮ ਾ ਇ ਆ ॥ ੪
ਮੰ ਗ ਲ ਸੁ ਖ ਕ ਾ ਇ ਆ ਣ ਤਿ ਬ ਾ ਈ ॥ ਜ ਹ ਸੇ ਵ ਕ ਸੇ ਗੋ ਪ ਾ ਲ ਗੁ ਸ ਾ ਈ ॥ ਪ੍ਰ ਭ ਸੁ ਪ੍ਰ ਸੰ
ਨ ਭ ਇ ਆ ਜੋ ਨਿ ਮੇ ਟੇ ਬਿ ਤ ਾ ਲ ॥ ੫ ॥ ਹੋ ਅ ਜ ਗੁ ਉ ਰ ਧ ਤ ਪ ਪ੍ਰ ਜ
॥ ਕੋ ਦਿ ਤੀ ਰ ਕ੍ਰ ਾ ਇ ਜ ਨ ਮ ਜ ਨ ਮ ਕੇ ਮਿ ਟੇ ਦੁ ਖ ਗੇ ॥ ਗੋ ਬਿੰ ਦ ਨ

ਭੰਡੇਨਕਛੋਪੰਚਕੁਠਾਰੇ॥੨॥ਸਕਮਹਿਨਾਸਚਾਇਕੋਸਾਈਤਿਸਕਥੀਆਸਭੁਕਿਛੁਹੋਈ॥
ਹੁਕਮੁਪਛਾਨੈਸੁਏਕੋਜਾਨੈਬੰਦਕਹੀਐਸੋਈ॥੨॥ਅਬਲਾਕਾਬਲਧੁਨਾਸੀਜਖਿਆ
ਗੁਰਿਗੁਰੁਦੀਨਮੀਠਾ॥ਕਹਿਕਬੀਰਮੇਰੀਸੰਕਨਾਸੀਸਰਬਥਨਿਰੰਜਨੁਡੀਠਾ॥੩॥੨॥
ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬੇਦਕਤੇਬਥਕਹਹੁਮਤਝੂਠੇਝੂਠੁਜੋਨਹਿਚਾਲੈ॥ਜਉਸਭਮਹਿਏਕੁਖੁਦਇ
ਇਕਰਤਉਤਪੁਤਿਕਿਉਮੁਰਗੀਮਾਰੈ॥੧॥ਮੁਲਾਂਕਹਹੁਨਿਆਉਖੁਦਾਈ॥ਤੇਰੇਮਨਕਾਭ
ਰਮੁਨਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਕਰਿਜੀਉਆਨਿਆਦੇ॥ਚਿਨਸੀਆਦੀਕਉਚਿਸੀਐ॥ਦਿ
ਕੀਆ॥ਜੋਤਿਸਰੂਪਅਨਾਹਤਲਾਗੀਕਹਹੁਭਾਫੁਕਿਸਕੀਆ॥੨॥ਕਿਆਉਜੂਪਾ
ਕੁਕੀਆਮੁਹੁਧੋਇਆਕਿਆਸੀਤਿਸਿਰੁਖਾਇਆ॥ਜਉਦਿਲਮਹਿਪਕਪਦੁਨਿਵਾਜ
ਗੁਜਾਰਕੁਰਿਆਹਜਕਾਬੈਜਾਇਆ॥੩॥ਤੂੰਨਪਾਕੁਪਾਕੁਕਹਨਜੋਸੁਮੁਹਿਆਤਿਸਕਾਅਸੁ
ਨਜਾਨਿਆ॥ਕਹਿਕਬੀਰਭਿਸਤਤੇਚੂਕਾਦੋਜਕਮੋਹਿਮੁਸਲਮਾਨਿਆ॥੪॥੩॥ਪ੍ਰਭਾ
ਤੀ॥ਸੁੰਨਸਹੀਯਿਆਤੇਰੀਦੇਵਦੇਵਕਰਮਅਪਾਰੁਤਿਆਦਿਜਸਾਈ॥ਸਿਧਸਮਾਧੀ
ਅੰਤੁਨਪਾਇਆਬਿਰਮੇਸੁਰਸੁਈ॥੧॥ਖੋਜੁਮਾਰਤਹੋਪੁਰਖੀਨਿਰੰਜਨੁਸਾਚਿਗੁ
ਪੁਜਹਾਕੁਬਾਈ॥ਠਾਢਾਬ੍ਰਹਮਾਨਿਗਮਬੀਚਹੋਮਲਖਨਲਖੀਆ ਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਤਤੁਤੇਭੂਨਮੁਕੀਆਬਾਤੀਦੀਪਕਦੇਓਜੁਜਗਾ॥ਜੋਤਿਮਾਹਿਜਗਦੀਸੁਜਗਾ
ਇਆਬ੍ਰਹਮੈਬ੍ਰਹਮੁਝਨਮਗਾ॥੨॥ਪੰਚਸਬਦਅਨਹਦਬਾਜੇਸਭੇਸਾਗਿਯਨੀ॥ਕਥੀ
ਰਦਜੋਤੀਆਰਤੀਕੀਨੀਨਿਰੰਕਾਰਨਿਰਬਨੀ॥੩॥੫॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਨਾਮਦੇਉਜੀਕੀ ੧੪ ਜਤਿਸੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਅਸਕੀਬਿਰਥਾਮਨੁਪੀਜਾਨੈਕੈਬੂਝਬਝਾਏਸੋਕਹੀਐ॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਸਭਕਛੁਵੇਖੈ
ਭਗਤਕੈਸੇਚਰੀਐ॥੧॥ਬੇਧੀਐਜੋਗੀਪਾਬਸੁਜਾਈ॥ਐਸਾਪ੍ਰਭੁਕਰਵਿਗਸੀਆਸਭਥੇ
ਨਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨੈਬਾਟਪਾਸੋਪਦੁਮਾਨੈਪੰਥਾਸਸੀ॥ਆਸੈਬਾਸੋਸਨਕੇਦੀਭਲਸਭ
ਪੈਜੀਸਸੀ॥੨॥ਗੁਰਕੋਸਬਦਦੀਏਮਨੁਮਤਾਦੁਬਿਧਾਸਹਜੇਜਾਸਾ॥ਸਤੇਕੁਰਖੁ
ਹੁਕਮੈਆਪੇਨਿਰਭਉਸਮਝੁਥੀਚਾਗੀ॥੩॥ਜਨਜਾਨਾਪੁਰੰਖਤਮੁਤਚੀ
ਆਬਿਗਤਬਾਣੀ॥ਨਾਮਾਕਹੈਜਗਜੀਵਪਾਇਆਫਿਰਨਦੇਅਬਧਾਬਿਨਣੀ॥੪॥੧
॥ਪ੍ਰਭਾਤੀ॥ ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਜੁਗੋਜੁਗੁਭਰਪੂਅਤਿਨਜਗਿਆ॥ਸਭਬਨਿਤ

ਪਤਸਾਹਿਕਰਜਸਾਗੇ॥ਵਾਛੁਹੇਤੇਉਚਖੁਭਨਾ॥ਹਰਿਜਨਹਾਵਹਿਸਹਜਿਧਿਆਏ
॥ਦਾਸਦਾਸਨਕੀਬੀਛਉਧੁਰੀ॥ਸਭਬਖਸਾਪ੍ਰੀਤਮਭਚਪੁਰੀ॥੧॥ਸਾਤਸੰਪਤਾਸ
ਸਿਪ੍ਰੀਤਮੁਸੋਨਾ॥ਮੀਤਸਾਜਨਭਲਦਾਸਤੇਰਾ॥ਕਰੁਗਹਿਲੈਨਿਅਪੁਨੇਦਾਸਾ॥ਜੀਪ
ਜੀਪਜੀਵੈਸਨਕਗੁਣਤਾਸਾ॥੨॥੨॥੧੨॥

ਬਿਭਾਸਘਰਭਗਤੀ ਬਣੀਭਗਤੀਕੀ ੧੭ ਜਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਸ੍ਰੀਕਬੀਰਜੀਉ॥ ਅਗਨਜੀਵਨਕੀਸੰਕਨਾਸੀ॥ਆਪਨਗੋਸਾਸ
ਜਪਰਗਾਸੀ॥੧॥ਪ੍ਰਗਟੀਜੋਤਿਮਿਟਿਅਗਿਆਧਿਆਰਾ॥ਰਾਮਭਗਤਗੁਪਾਇਆਸਰਬਥੀ
ਚਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਹਅਨੰਦਦੁਖੁਦੁਹਮਿਟਿਪਾਇਆਨਾ॥ਅਨੁਮਾਨਕੁਛਿਵਤਭੁਖਾ
ਨਾ॥੨॥ਜੋਕਿਛੁਹੋਆਸੁਤੇਰਾਭਾਇਵਬੁਝੈਸੁਸਹਜਿਸਮਾਣਾ॥੩॥ਕਹਤਕਬੀਰ
ਬੀਗਿਕਿਆਬਿਖਗਏਖੀਣਾ॥ਅਨਭਉਭਇਆਜਗਜੀਵਨਲੀਣਾ॥੪॥੧॥ਪ੍ਰਭਾਤੀ
ਅਬਹਮਪਾਰਿਪਰੇਹੈਦਿਖਿਬੇਜਹਤਹਤੇਉਰਮੁਕਾਮਾ॥੧॥ਬ੍ਰਹਮਸਥਿਗਿਆਸ
ਕਰਹਿਚਉਬੀਸਾਕਾਜੀਅਹਰਮਜਾਨਾ॥ਕਿਆਹਰਮਾਸਪਾਸੈਕੈਰਾਖੈਏਕੈਆਖਿ
ਨਿਧਾਨਾ॥੨॥ਕਾਕਰਉਡੀਸੋਮਜਨਕੀਆ॥ਕਿਆਮਸੀਤਿਜਿਮੁਨਏ॥ਦਿਲਮਹਿਖਿਲ
ਟੁਨਿਵਾਜਮੁਜਾਹੈਕਿਆਹਜਕਬੈਜਾਏ॥੪॥ਏਤੇਅਉਰਤਅਸਦਾਸਜੇਏਸਭ
ਨੁਪੁਤ੍ਰਮੇਰੇ॥ਕਬੀਗੁਪ੍ਰੀਗਕਾਮਅਬਹਮਕਾਸਭਗੁਰਪੀਰਹਮੋਰੇ॥੫॥ਕਹਤਕ
ਬੀਗੁਸੁਨਹੁਸੰਤਹੋਵਪਰਹੁਏਕਕੀਸਰਨਾ॥ਕੋਏਭਜਨਪੂਜਪਰਹੁਏਕੈਕੀਤਬਹੀ
ਨਿਹਚੈਤਰਨਾ॥੬॥੨॥ਪ੍ਰਭਾਤੀ॥ ਅਵਰਿਅਬਨਮੁਕੁਤਿਪਾਇਆਕੁਰਮਤਿ
ਕੋਸਨਬੁਝਦੇ॥ਏਕਨੁਰਤੇਸਬੁਜਗੁਤਿਪਾਜਿਆਕਉਨਭਲੋਕੋਮੰਦੇ॥੧॥ਲੋਗਾਭਰ
ਨਭੁਲਾਈ॥ਏਕਕਨੁਰਤੇਸਬੁਜਗੁਤਿਪਾਜਿਆਕਉਨਭਲੋਕੋਮੰਦੇ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਮਾਇਆਜਿਤੁਕੁਖਾਇਕਖਾਕਮਹਿਖਾਜਿਕੁਪੁਰਿਗਿਤਿਓਜਾਵਈ
॥ਮਾਇਆਜਿਤੁਪਰਤਖਿਦੇਖੀਐਨਾਲਿਚਲਿਨਕਾਈ॥੨॥ਕਹਤਕਬੀਰ
ਹਉਤਾਕਉਰਿਹਜਾ॥ਜੋਹਮਰੈਸੰਗਿਨਾਹੀਸੋਜਾਨਤਹਉਜਾ॥੩॥੩॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫

ਕਰਤੇ ਸਭਾ ਕਰਤੈ ਚੀਪਾ ਕਰਤੈ ਚਬਨਿ ਬਿਨੰਦ ਸੁਤਨਾ ॥ ਕਰਤੈ ਚਕ੍ਰਤ ਮੀਤ ਤਬੈ ਧਦ ਕਰਤੈ ਚੀਮੇ ਰਕੁਟ ਬਤੇ ॥ ਕਰਤੈ ਚਚ ਪਲੀਮੇ ਹਲੀ ਕੁਪੈ ਖੰਚੇ ਤਿਆ ਗੈਚ ਕੈਗੇ ਤਿ ॥ ਰਤਿ ਜੰਗ ਕਤ ਗਦਾ ਨਾਸਿ ਅਣਨਰ ਕਲਬ ਧੀ ਅਚੁਤ ਨਨਾ ॥ ੧ ॥ ਧਿੰਗੇ ਤਮਾ ਤੀਪਤਾ ਸੇਨਾ ਧਿੰਗਸੇਨ ਧਿੰਗਸੇਨ ਭੁਤ ਬੰਧਦਾ ॥ ਧਿੰਗਸੇਨ ਬਨਿਤਾ ਬੇਲਾਸਤੁ ਤਨਾ ॥ ਧਿੰਗ ਸੇਨ ਰਿ ਨਾ ਥਕਨ ॥ ਜਾਧਾ ਜੰਗ ਗੇ ਨੰਜ ਦੈ ਸੁਖ ਘੰ ਬਸੀ ਤਿ ਨਨਾ ਕਨਾ ॥ ਮਿਖੈ ਤਦੇ ਦੇਖੀ ਲੰਤ ਬਲਨੀ ॥ ਬਧੀ ਤਿ ਜਗੁ ਆਹਿ ਤਮਾ ॥ ਇਆ ॥ ਅਤੈ ਤਆ ਸਾ ਆ ਬਿ ਤ ਭ ਵ ਨੀ ॥ ਗਨੰਤ ਸਾਜ ਭੇ ਯਾਨ ਧਰਮੀ ॥ ਪ ਤੰ ਤਿ ਓ ਰ ਕੁ ਪ ਦਾ ਭ ਭੂ ਦੇ ਲੰ ਤ ਤ ਆ ਸੂ ਯੰ ਨਾ ਨ ਕ ॥ ਗੋ ਬਿੰ ਦੰ ਗੇ ਬਿੰ ਦੰ ਗੋ ਧਾ ਲਾ ਕਿ ਪਾ ॥ ਤ ਕਾ ਚ ਕੰ ਟੰ ਨ ਨੀ ਤਿ ਤੋ ਯੰ ਲੇ ਪ ਨੰ ਕ ਤ ਚ ਰਮ ਮੰ ਲਾ ॥ ਮੰ ਤ ਦੁ ਆ ਰੰ ਭੀ ਤ ਗਰਿ ਤ

ਵੈਰੁ ਅਕਾਲਾ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਲੋਕ ਸਹਜ ਕ੍ਰਿਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਪੜਿ ਪੁਸਤਕ ਸੰਧੀਆ ਬਾਦੰ ॥ ਸਿਲ ਪੂਜਸਿ ਬਗੁਲ ਸਮਾਧੀ ॥ ਮੁਖਿ ਝੂਠ ਬਿਭੂਖਨ ਸਾਰ ॥ ਦੈ ਪਾਲ ਤਿ ਨਾਲ ਬੇਚਾਰ ॥ ਗਲਿ ਮਾਲ ਜਪਸਿ ਲਖ ਵੇਰ ॥ ਦੁਇ ਧੋਤੀ ਬਸਤ੍ਰ ਪਵੰਦ ॥ ਜੋ ਜਾਨਸਿ ਬ੍ਰਹਮੰ ਮਰਮੀ ॥ ਸਭ ਛੋਡਿ ਦਇਆ ਮਲੁ ਧੋਵਸਿ ਤੀਰਥ ਭਰਮੀ ॥ ਕਪੜਿ ਮੋਨਿ ਨ ਹੋਈ ਪੈ ॥ ਬਿਨੁ ਜਾਤਿ ਗੁਰ ਬਾਦਨ ਪਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਨਿਹਫਲ ਤੇਤ ਸੁਜਨਾ ਸਜਨਾ ਵਦ ਬ੍ਰਹਮ ਅਨਵਿੰਦਤੇ ॥ ਸਾਗਰੰ ਜੰਤਾ ਸਮੁਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਤਰਗਹਿ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਕਬੀ ਚਾਰਿ ॥ ਕਾਰਣ ਕਰਤੇ ਵਸਿ ਜਿ ਕਿਰਖਾ ਖੀ ਧਾਰਿ ॥ ਜਗਜ ਬਦੀਗਿ ਆਨਸਬ ਦੰ ਬੇਦ ਸਬਦੰ ਤ ਬ੍ਰਹਮਣ ॥ ਖਰੀ ਸਬਦੰ ਸੁਰ ਸਬਦੰ ਦ੍ਰਸਬ ਦੰ ਪ੍ਰਮਾਕ੍ਰਿਤ ॥ ਸਰਬ ਸਬਦੰ ਤ ਏਕ ਸਬਦ ਜੋ ਕੋ ਜਾਨਸਿ ਭੇਉ ॥ ਨਾਨਕ ਤ ਕੋ ਕਦੰ ਸੁਦੈ ਜੋ ਈ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਵ ॥ ੪ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਲੋਕ ਸਹਜ ਕ੍ਰਿਤੀ ਮਹਲਾ ੫

ਕਰਤੇ ਸਭਾ ਕਰਤੈ ਚੀਪਾ ਕਰਤੈ ਚਬਨਿ ਬਿਨੰਦ ਸੁਤਨਾ ॥ ਕਰਤੈ ਚਕ੍ਰਤ ਮੀਤ ਤਬੈ ਧਦ ਕਰਤੈ ਚੀਮੇ ਰਕੁਟ ਬਤੇ ॥ ਕਰਤੈ ਚਚ ਪਲੀਮੇ ਹਲੀ ਕੁਪੈ ਖੰਚੇ ਤਿਆ ਗੈਚ ਕੈਗੇ ਤਿ ॥ ਰਤਿ ਜੰਗ ਕਤ ਗਦਾ ਨਾਸਿ ਅਣਨਰ ਕਲਬ ਧੀ ਅਚੁਤ ਨਨਾ ॥ ੧ ॥ ਧਿੰਗੇ ਤਮਾ ਤੀਪਤਾ ਸੇਨਾ ਧਿੰਗਸੇਨ ਧਿੰਗਸੇਨ ਭੁਤ ਬੰਧਦਾ ॥ ਧਿੰਗਸੇਨ ਬਨਿਤਾ ਬੇਲਾਸਤੁ ਤਨਾ ॥ ਧਿੰਗ ਸੇਨ ਰਿ ਨਾ ਥਕਨ ॥ ਜਾਧਾ ਜੰਗ ਗੇ ਨੰਜ ਦੈ ਸੁਖ ਘੰ ਬਸੀ ਤਿ ਨਨਾ ਕਨਾ ॥ ਮਿਖੈ ਤਦੇ ਦੇਖੀ ਲੰਤ ਬਲਨੀ ॥ ਬਧੀ ਤਿ ਜਗੁ ਆਹਿ ਤਮਾ ॥ ਇਆ ॥ ਅਤੈ ਤਆ ਸਾ ਆ ਬਿ ਤ ਭ ਵ ਨੀ ॥ ਗਨੰਤ ਸਾਜ ਭੇ ਯਾਨ ਧਰਮੀ ॥ ਪ ਤੰ ਤਿ ਓ ਰ ਕੁ ਪ ਦਾ ਭ ਭੂ ਦੇ ਲੰ ਤ ਤ ਆ ਸੂ ਯੰ ਨਾ ਨ ਕ ॥ ਗੋ ਬਿੰ ਦੰ ਗੇ ਬਿੰ ਦੰ ਗੋ ਧਾ ਲਾ ਕਿ ਪਾ ॥ ਤ ਕਾ ਚ ਕੰ ਟੰ ਨ ਨੀ ਤਿ ਤੋ ਯੰ ਲੇ ਪ ਨੰ ਕ ਤ ਚ ਰਮ ਮੰ ਲਾ ॥ ਮੰ ਤ ਦੁ ਆ ਰੰ ਭੀ ਤ ਗਰਿ ਤ

ਵੈਰੁ ਅਕਾਲਾ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਲੋਕ ਸਹਜ ਕ੍ਰਿਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਪੜਿ ਪੁਸਤਕ ਸੰਧੀਆ ਬਾਦੰ ॥ ਸਿਲ ਪੂਜਸਿ ਬਗੁਲ ਸਮਾਧੀ ॥ ਮੁਖਿ ਝੂਠ ਬਿਭੂਖਨ ਸਾਰ ॥ ਦੈ ਪਾਲ ਤਿ ਨਾਲ ਬੇਚਾਰ ॥ ਗਲਿ ਮਾਲ ਜਪਸਿ ਲਖ ਵੇਰ ॥ ਦੁਇ ਧੋਤੀ ਬਸਤ੍ਰ ਪਵੰਦ ॥ ਜੋ ਜਾਨਸਿ ਬ੍ਰਹਮੰ ਮਰਮੀ ॥ ਸਭ ਛੋਡਿ ਦਇਆ ਮਲੁ ਧੋਵਸਿ ਤੀਰਥ ਭਰਮੀ ॥ ਕਪੜਿ ਮੋਨਿ ਨ ਹੋਈ ਪੈ ॥ ਬਿਨੁ ਜਾਤਿ ਗੁਰ ਬਾਦਨ ਪਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਨਿਹਫਲ ਤੇਤ ਸੁਜਨਾ ਸਜਨਾ ਵਦ ਬ੍ਰਹਮ ਅਨਵਿੰਦਤੇ ॥ ਸਾਗਰੰ ਜੰਤਾ ਸਮੁਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਤਰਗਹਿ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਕਬੀ ਚਾਰਿ ॥ ਕਾਰਣ ਕਰਤੇ ਵਸਿ ਜਿ ਕਿਰਖਾ ਖੀ ਧਾਰਿ ॥ ਜਗਜ ਬਦੀਗਿ ਆਨਸਬ ਦੰ ਬੇਦ ਸਬਦੰ ਤ ਬ੍ਰਹਮਣ ॥ ਖਰੀ ਸਬਦੰ ਸੁਰ ਸਬਦੰ ਦ੍ਰਸਬ ਦੰ ਪ੍ਰਮਾਕ੍ਰਿਤ ॥ ਸਰਬ ਸਬਦੰ ਤ ਏਕ ਸਬਦ ਜੋ ਕੋ ਜਾਨਸਿ ਭੇਉ ॥ ਨਾਨਕ ਤ ਕੋ ਕਦੰ ਸੁਦੈ ਜੋ ਈ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਵ ॥ ੪ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ ਕੀ ॥

ਤਨਿ ਚੰਦਨੁ ਮਸਤਕਿ ਪਾਤੀ ॥ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਕਰਤ ਕਾਤੀ ॥ ਠਗ ਦਿਸਿ ਬਗਾ ਬਿਸਾ ਦੇਖਾ ॥ ਚੋਖੈ ਭੇਖ ਜੰਨ ਪ੍ਰਮੁਖ ਭਗਤਾ ॥ ੧ ॥ ਕਬ ਬਿ ਭਗਵੰਤ ਬੰ ਦਿ ਚ ਜੰ ॥ ਕੁਰਦੰ ਸ ਦੰ ਮ ਤਿ ਨਿ ਜਿ ਬਾ ਦੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾ ਉ ॥ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿ ਇ ਸਨ ਨੁ ਸ ਗੀ ਗ ॥ ਦੁਇ ਧੋਤੀ ਕਰਮ ਸੁਬਿਧਿ ਬੀ ਗੈ ॥ ਰਿਦੈ ਛੁ ਗੈ ਸੀ ਧਿ ਅ ਸੀ ॥ ਪਰ ਦਾ ਰ ਬਿ ਨਿ ਕੀ ਬਾ ਨੀ ॥ ੨ ॥ ਸਿ ਲ ਪੂ ਜ ਸਿ ਚ ਕ੍ਰ ਗ ਵੇ ਸੀ ॥ ਨਿ ਸਿ ਜਾ ਗ ॥ ਸਿ ਭ ਗ ਤਿ ਪ੍ਰ ਵੇ ਸੀ ॥ ਪ ਗ ਨ ਚ ਸਿ ॥ ਚਿ ਤ ਅ ਕ ਸੀ ॥ ਏ ਬੀ ਪ ਦ ਨ ਚ ਅ ਧ ਸੀ ॥ ੩ ॥ ਮ੍ਰਿ ਗ ਆ ਜ ਦ੍ਰ ਤ੍ਰ ਭ ਸੀ ਮਾ ਲਾ ॥ ਕ ਰ ਉ ਜ ਲ ਤਿ ਲ ਕ ਪਾ ਲਾ ॥ ਰਿ ਦੈ ਕ੍ਰ ਕ ਠਿ ਨ ਰ ਦ੍ਰ ਖੀ ॥ ਰੇ ਲੋ ਪ ਦ ਦ੍ਰਿ ਸ ਨੁ ਅ ਭ ਖੀ ॥ ੪ ॥ ਜੀ ਨਿ ਆ ਤ ਮ ਤ ਤ ਨ ਚੀ ਨਿ ਆ ॥ ਸ ਭ ਛੋ ਕ ਦ ਧ ਰ ਮ ਅ ਬੀ ਨਿ ਆ ॥ ਕ ਹ ਬੇ ਣੀ ਗੁ ਰ ਮੁ ਖਿ ਧਿ ਆ ਵੈ ॥ ਬਿ ਨੁ ਜ ਤਿ ਗੁ ਰ ਬ ਾ ਦ ਨ ਪਾ ਵੈ ॥ ੫ ॥ ੭ ॥

ਬਿਸਨੁ ਹਿਲਾਧਰਿਐ ਸਾਰੁ ਪੁਥਮੀਆ ॥ ੧ ॥ ਗੀ ਬਿੰਦੁ ਗਾ ਜੋ ਸਬਦੁ ਚਾ ਜੋ ॥ ਆਦ ਰੂਪੀ ਓਂ ਕਾ ਮਈਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾ ਉ ॥ ਬਾ ਵਨ ਬੀ ਧੁ ਬੀ ਨੇ ਬੀ ਧੇ ਬਾ ਸੁ ਤੇ ਸੁ ਖਲਾ ਗਿਆ ॥ ਸਭ ਰੂ ਬੇ ਆ ਦਿ ਪ ਮਾ ਭਾ ਦਿ ਕਾ ਸਦ ਚੰ ਦ ਨੁ ਰੋ ਇ ਲਾ ॥ ੨ ॥ ਤੁ ਮ੍ਰੇ ਚੋ ਪ ਾ ਸ ਹ ਮ ਚੋ ਲੋ ॥ ਸ ਗੋ ਕੰ ਚ ਨੁ ਰੋ ਇ ਲਾ ॥ ਤੁ ਦ ਾ ਇ ਆ ਭੁ ਰ ਭ ਨ ਭਾ ਭੁ ਨ ਮਾ ਸਾ ॥ ਚਿ ਸ ਮਾ ਇ ਲਾ ॥ ੩ ॥ ਨ ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਆ ਕੁ ਬ ਪ੍ਰ ਮੁ ਖ ਇ ਕੁ ਚ ਲਿ ਤੁ ਉ ਪਾ ॥ ਇ ਆ ॥ ਘ ਦਿ ਘ ਦਿ ਅੰ ਤ ਰਿ ਬ੍ਰ ਹ ਮੁ ਖੁ ਕਾ ਇ ਆ ॥ ਨ ॥ ਜੀ ਅ ਕੀ ਜੰ ਤਿ ਨ ਜਾ ਨੈ ਕ ਈ ॥ ਤੈ ਮੈ ਕੀ ਆ ਸੁ ਮਾ ਬ੍ਰ ਮੁ ਓ ਈ ॥ ਜਾ ਨ ਦੀ ਸੁ ਗਾ ਸਿ ਆ ਦੀ ਕੁ ਰੇ ਉ ॥ ਆ ਪ ਹੀ ਕਰ ਤਾ ਚੀ ਰ ਭੁ ਦੇ ਉ ॥ ਨ ॥ ਜੀ ਆ ਕ ਬੰ ਧ ਨੁ ਕ ਰਮ ਸੁ ਬਿ ਆ ਪੈ ॥ ਜੋ ਕਿ ਛੁ ਕੀ ਆ ਸੁ ਆ ਪੈ ਆ ਪੈ ॥ ੩ ॥ ਪ੍ਰ ਣ ਦ ਵ ਤਿ ਨਾ ਮ ਦੇ ਉ ॥ ਇ ਹੁ ਜੀ ਉ ਚਿ ਤ ਵੈ ਸੁ ਭ ਹੋ ॥ ਆ ਮ ਨੁ ਰੋ ਇ ਸ ਦ ਆ ਕੁ ਭ ਲੋ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਚਾਇਨ੍ਹ ਅਸਥੰਭਨਤਾ ਗੋਬਿੰਦਨਾਮੰ ਨਤਸਿਮਰੰਤੀਅ ਗੋਆਨੀ ਜਾਨੈ ਤਿਅਸਥਿ
ਰੀ ਦੁਰਲਭਦੇਹ ਓਧਰੰਤ ਸਾਧਸਰਣਨਾਨਕ ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿ ਤੇਸੰਪ੍ਰਾਪ੍ਤ
॥੪॥ ਸੁਕ੍ਰਿਤਤੁਜੰਅ ਚੁਤਗੁਣਰੀ ਪ੍ਰਭੁਨਾਂ ਬਹੁਲੰਕ੍ਰਪਾਲਾ ਗੋ ਭੋਗਿਉ ਚੈਸਭ
ਬਿਗਿਆਧਬਾਰਾ ਕ੍ਰਿਤਿਆਪ੍ਰਿਆਂ ਬਿਸ੍ਮਚਰਣੀ ਅਨਯਥਨ ਖੇਨਾਨਕ ਸਭਣੰ ॥੫
ਮ੍ਰਿਗੀਪੇਖੰਤ ਬਾਧਿਕਪ੍ਰਭੇਣਲਖ੍ਯਆ ਵ੍ਯਧ ॥ ਅਹੰਜਾਸਿ ਰਖੇਲੰਗੋਪਾਲਾ ॥
ਨਾਨਕਗੋਅਨਛੇਦ੍ਯਤੇ ॥ ੬ ॥ ਬਹੁਜਤਨਕਰਤਾਬਲ੍ਯ ਵੰਤਕਾਗੈਸੇਵੰਤ ਸ੍ਰੁਰਾਚਰੁਚ
ਦਿਜਨ ॥ ਬਿਖਮਥਨਬਸੰਤ ਊਚਨਨਯਸਿਮਰੰਤ ਅਗਣਕਦੋਚਨਾ ॥ ਤੋਵੰਡਿ
ਆਗੈ ਆਭਗਵਨਪ੍ਰਭੁਖ੍ਯਨਨਾਨਕਕੀਟੀ ਸਾਜਆਕ੍ਰਯਤੇ ॥ ੭ ॥ ਸਬਦਰੰਤੀਨ
ਤੰਅਇਆਕੀਰਤੰਕਲੀਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਿਤਜਆ ॥ ਮਿਟੰਤਿਤਤ੍ਰਾਗਤ ਭਮਮੋਹ ॥ ਭੁਲ
ਵਨਮਣੰਸਭਬਦ੍ਰ ਬਾਨ੍ਹੀ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟ੍ਤੁਜੰਅਮੋਘ ਦਰਸਨੰਬਸੰਤ ਜਾਧਰਸਨ
ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਕੇਸਨਨਕਪ੍ਰਿਅਜਾਪੁ ਜਾਪਨ ॥ ੮ ॥ ਘਟੰਤਗੁਪ੍ਰਘਟੰਤਦੀਪਘਟ
ਤਰਵਿਜਸੀਅਨਧ੍ਰਤਗਗਨੰ ॥ ਘਟੰਤਬਸ੍ਤੁਧਾਰੀਰਿਤਰਸਿਪੰਤ੍ਰੰ ॥ ਘਟੰਤਬ
ਥਨਸ੍ਤ੍ਰਤਹੀਤੀ ॥ ਘਟੰਤਕਨਿਕਮਾਨਿਕਮਾਇਆ ਸ੍ਤੁਨ੍ਹੀ ॥ ਸਰਘਟੰਤਕੋਵ
ਲੋਪਾਲਾ ਅਚੁਤ ॥ ਅਸਥਿਰੰਨਾਨਕ ਸਾਧਜਨ ॥ ੯ ॥ ਨਨਾ ਬਿਖੀ ਬ ਧਨਮੀਥਿ
ਬਯਾਪੀ ॥ ਦ੍ਰਿੜ੍ਤਨਮੰਤ੍ਰਜੰਤ੍ਰਤਬੋਲ੍ਹੀ ॥ ਸਭਣਿਜੰਤੰਕਿਲਾਬਿਖਨਸੋ ॥ ਪ੍ਰਭੁਤੰਪ੍ਰ
ਭਬਖਣ ॥ ਨਾਨਾਨਕਜਿਅ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਆਧਣ ॥ ੧੦ ॥ ਮੈਅਤਮੋਰੰਅਅਪ ਬੁਧੰਚ
ਤੋਬਿਨੰਦਾਸੰ ॥ ਜੋਬਨਬਾਡਿਕ੍ਰਮਕਨਿਕਨ੍ਹੰਤ ਭਯੰ ॥ ਬਾਚ੍ਰਿਮੰਦਿ
ਤਿਚਾਬਿਨੰਦਾਸੰ ॥ ਜੋਬਨਬਾਡਿਕ੍ਰਮਕਨਿਕਨ੍ਹੰਤ ਭਯੰ ॥ ਬਾਚ੍ਰਿਮੰਦਿ
ਤਿਥਸੁਹਾਇ ਤੰਤਮਾਇਆ ਬ੍ਰਾਪਿਤੰ ॥ ਤੇਆਚੁਤ ਸਗਣਿ ਜੰਤਨਾਨਕਤੰ
ਭੁਕੰਤਿਥਸੁਹਾਇ ਤੰਤਮਾਇਆ ਬ੍ਰਾਪਿਤੰ ॥ ਤੇਆਚੁਤ ਸਗਣਿ ਜੰਤਨਾਨਕਤੰ
ਭਗਵਨਏਨਮਨ ॥ ੧੧ ॥ ਜਨਮੰਤਮਰਣੰ ਹਰਖੰਤਜੋਗੰ ਹੁਰਾਂਤਰੰਗੰ ॥ ਭੁਕੰਤਨੰ
ਨਾਸਨੰ ॥ ਗੋਬਿੰਦਕ੍ਰਜਨਸਾਧਜੋਣ ॥ ਜਥਿਰੰਨਾਨਕਭਗਵੰਤਭਜਨਸੰ ॥ ਰੰ
ਕਿਮੰਤਰੰਗੰ ॥ ਅਮਤਿਤਤੁਗਿਆਨੰ ॥ ਵਿਗਸੀਧਿਬੁਧਾਕ੍ਰਜਬਥਨੰ ॥ ਬਾਸੰਤ
ਗਿਖਿਅੰਤਿਆਗਿਮਨੰ ॥ ਸੀਤਲੰਤਰਿਦਸੰ ॥ ਦ੍ਰਿਤੁਸੰਤਗਿਆਨੰ ॥ ਰਤੰਤਜਨਸ
ਹਰਿਰਸਜੀਣ ॥ ਬਾਜੀਤਨਾਨਕਸਬਦਬੀਣ ॥ ੧੨ ॥ ਕਤੰਤਵੇਦਗੁਣੰਤ
ਗੁਨੀਆ ॥ ਸੁਣੰਤਬਥਬਗੁਬਿਧਿਪ੍ਰਕਰ ॥ ਦ੍ਰਿੜੰਤਸੁਬਿਦਿਆਹਰਿਗਿਰਿ

ਪਾਲਾ ॥ ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਜਾਚੈ ਤਨਨਾਨਕ ਦੈਨਹ ਗੁਰੁਗੋਪਾਲਾ ॥ ੪ ॥ ਨਹਚਿੰਤਾ ਤੀਪਿਤ
ਭ੍ਰਿਤਨਨਾਚੰਤਾ ਕਛੁਲੋਕ ਕਰ ॥ ਨਹਚਿੰਤਾ ਬਨਿਤਾਸੁਤ ਮੀਤ ਧਨਪ੍ਰਿਗ੍ਰਹਿ ਤਿਆਇਆ
ਸਨ ਬੰਧਧਨ ॥ ਦਇਆਲ ਏਕਭਗਵਨਪ੍ਰਭੁਖ੍ਯਨਨਾਨਕ ਸਭ ਬਜੀਆਪ੍ਰਭਿਪਾਲ
ਕ ॥ ੧੫ ॥ ਆਸਿਨਿੜੰ ਵਿਤੰਆਸਿਨਿੜਾ ਚਿਤੰਆਸਿਨਿੜ ਆਸਾਬਹੁਬਿਧਿਪ੍ਰਕਾਰੀ ॥ ਆਸਿਨਿੜ
ਤੇਤੰਅਬੰਧ ਤੁਭਮਾਇਆਸਾਬਿਕਾਰੀ ॥ ਛਿਜਤੇਜੋਨਿਮੇਖੰਕ ਜਰਗਾਨਿਨਾਮ
ਸਿਮਰੰਤਮਜੀਣਬ੍ਰਹ੍ਮੰ ॥ ਤੇਗੋਬਿੰਦਕ੍ਰਭਤਮਾਇਆਨਨਾਨਕ ਪ੍ਰਤਿਉਧਾਣਸਾਧ
ਸੰਗਮਾਨ ॥ ੧੬ ॥ ਗਿਰੰਤਗਿਧਿਪ੍ਰਤਿਤਪਾਤਾਲੰਜਾਲੰਤੇ ਦੀਪ੍ਰਬੈਸ੍ਪੈਤਰਨ
ਤਿਅਗਾਹੰਤੋਇਅੰਤਰੰਗੰਦ੍ਰਖੰਤਿਸ੍ਪਰਚਿੰਤਾਜਨਾਸ੍ਮਰਣ ॥ ਅਨਿਕਜਾਧਨੰ
ਨਾਸਿਸ੍ਪੇਤੰਨਾਨਕ ॥ ਅਜਯੰਭੰਅਸਯੰਭੰਅਸਯੰਭੰਸਬਦਸਾਧਸ੍ਜਨਨ ॥ ੧੭ ॥ ਸ੍ਰੁ
ਦ੍ਰਖੰਅਨਿਕਨ ਵੰਜਨਮਦਾਰਿਦ੍ਰੰਅਗ ਬੇਖਾਦੀ ॥ ਮੈਦੰਤਸਗਲਸਿਮਰੰਤਪ੍ਰਭੰ
ਅਨਨਾਨਕ ॥ ਨੈਜੋਪਾਵਕਕਾਸਦਰੁਸਮਕਿਰੰਤੇ ॥ ੧੮ ॥ ਅੰਧਕ੍ਰਸਿਮਰਤਪ੍ਰਕਾਸੁ
ਣਕਾਮੰਤਿਅਪਖੰਤਨਨ ॥ ਰਿਦਬਾਸੰਤਿਤੇਕੈਤੀਤ ਦੁਤ੍ਰਾਯਕ੍ਰਮਕ੍ਰਤਮਹਾਨਿਰਮਲ
ਤਾ ॥ ਜਨਮ ਮ੍ਰਣ ਜੰਤਸੋਤਾਸੁਖਸਮੂਹ ਅੰਘ ਦਰਸਨ ॥ ਸਗਣਿ ਜੰਗੋਸੰਤ
ਪ੍ਰਿਅਨਾਨਕਸੰਭ੍ਰਮਵ੍ਯਾਪੈਕੰਗੋਤ ॥ ੧੯ ॥ ਪਾਛੈਕੰਗੋਤਿਅਗਲੀਵ੍ਰਤਨਿਰਸੰਸੰ
ਸਪ੍ਰਨਨ ॥ ਨਿਰਧਨੰਤ੍ਰਜੰਧਾਵ੍ਤਤੰਗੀਅੰਗੋਖ੍ਰਨਨ ॥ ਤ੍ਰਗਡੈਤ੍ਰਗਾਚਿਦਨੰ
ਗਮਨਾਅਗ੍ਰਣਕੀਰਤਨਨ ॥ ਪਾਸ੍ਬ੍ਰਹ੍ਮਪ੍ਰਭੁਖ੍ਯਤਨਾਨਕਗੁਰਸੇਵਾਵਿਨਬ੍ਰਥ
ਤੇ ॥ ੨੦ ॥ ਅਧਰੰਧ੍ਯਨੰਧਾਨ੍ਹਣ ॥ ਨਿਧਨੰਧਨਨਨਅਨਾਥਨਾਥ ॥ ਅਸਥਨਾਥੰਗੋਬਿੰ
ਦਬਲੰਕੇਸਵ ॥ ਸਰਬ੍ਰਤ੍ਰਦਾਇਆਅਚੁਤਦੀਨਬਧ
ਦਾਮੋਦਰ ॥ ਸਰਬਸੁਪ੍ਰਭੁਨਪ੍ਰਭੁਖ੍ਯਭਗਵੰਨਾਭਗਤਵ੍ਛਲ ॥ ਭਯਭੰਜਨਅਯ
ਪ੍ਰਿਅਬਿਸੰਤਬਾਸੁਦੇਵ ॥ ਹਰਿਮਧਮੇਸੁਰ ॥ ਜਾਚੈਤਿਨਨਾਨਕ
ਯਾਚ੍ਪ੍ਰਸਾਦੰਨਤਬਿਸਰੰਤਿਨਤਾਇਣ ॥ ੨੧ ॥ ਨਤਸਸਾਰਸੰ
ਨਤਸੋਵੰਨਹਾਰੰਤਿਪਰਸਪ੍ਰਭੁਖੇਤਸੀ ॥ ਤਵ੍ਪ੍ਰਸਾਦਿਸੰਸਾਰੰਤਨਮੰਨਨਕ੍ਰਿ
ਪਾਲ ॥ ਹਰਿਗੁਰੁ ॥ ੨੨ ॥ ਭਰਣੰਪੋਖਣ ਕ੍ਰਣੰਜੀਆਬਿਸ੍ਮ ਛਦਨਦੇਵ
ਤਦਨੀ ॥ ਸ੍ਰੇਸ੍ਠੰਤਰਤਨਨਾਨਾ ਚਤ੍ਰੁਰਚੇਤਨ ॥ ਫ੍ਰਤੰਤੇਤਿਸੁਖਆਨੰਦਪ੍ਰਸਾ
ਦਜਿਮਨੰਤਨਨਾਨਕਰਿਸਿਮਰੰਤੇਸਾਸਿਨਿਵਰਚਨਾਨਿਸਾਰੰਤੇ ॥ ੨੩ ॥ ਦਨੰਪ

ਪੂਰਬੇਣਦੁਲੈਤੇਅਤੀਪਤੇ॥ਬਿਪ੍ਰਗੀਤਿਬ੍ਰਹ੍ਮੰਅਸ੍ਤੁਤਿਕ੍ਰਤ ਨਾਨਕਚਿਕਿਕਾਲਦੁ
ਚੁਕਿਗਤੇ॥੨੪॥ਬ੍ਰਿਥ੍ਅਨੁਸ੍ਰਯੰਗੀਬਿੰਦਨਾਸ੍ਰਿਅਨ੍ਰਨਰਿੰਦਨਾਂ॥ਅ
ਰੰਗੁਮਰੰਗੀਬੀਸੀਮ੍ਰਤੇਕਦੁਣ੍ਮਾਯਜ॥੨੫॥ਰਮਣੇਕੇਵ੍ਲਯੰਕੀਰਤਨੰਸੁ
ਧਾਮਦੇਹਧਾਰਣ॥ਅਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਨਸਾਇਣਨਨਕਪੀਵ੍ਤੰਸੰਤਨਾਤ੍ਰਿਪਤੇ॥
੨੬॥ਸਤਣਜੀਯ੍ਸੰਤੰਸਮੀਮ੍ਰਤ ਸ੍ਹਦ੍ਰੁਜਨ॥ਨਾਨਕਤੈਜਨਾਮੁਨਿਕਪ੍ਰਕਾ
ਰੇਣਨਿੰਦਕਆਵ੍ਧਯੰਤੋਇਉਪ੍ਰਤਿਸਦਤੇ॥੨੭॥ਤ੍ਰਿਸਕਰਨਨਭਵ੍ਵੰਤਿਨਰਭਵ੍ਵੰ
ਤਅਸ੍ਥਰੰਗਨ॥ਸੰਭ੍ਰਾਹੀਨਨਹਭਵ੍ਵੰਤਿਨਰ੍ਯੰਤਿਸੰਸਾਰੁਦ੍ਖਨ॥ਗੋਬਿੰਦਸ
ਮਰਥੰਗੋਪਤਿਸਾਧਸੰਗਹਨਾਨਕਸੋਪ੍ਰਾਣੀਸੁਖਬਾਸਨ॥੨੮॥ਸੋਜਨਸਾਧ੍ਸ
ਮੁਹੁਸ੍ਰੁਰਅਜਿਤੰਸੰਸਾਰੰਤਰਿਨਿਮ੍ਰਤ॥ਆਵ੍ਧਯਾਰਗੁਣਗੋ॥ਬਿਦ੍ਰਮਦੰਬਿਦ੍ਰਗੁ
ਰਸਬ੍ਦਕਰ੍ਤ੍ਰਮਣਨ॥ਆਕ੍ਰਤ੍ਰੇਅ੍ਸ੍ਰਰਥਨਗਰਬੁਦੰਤੇਪ੍ਰਭੁਮਾਗਨ॥
ਬਿਚਰਤੇਨਿਰ੍ਭਯੰਸਤ੍ਰੁਸੋਨਧਯੰਤੇਗੋਪਾਲਕੀਗਨ॥ਜਿਤੇਤੋਬਿਸ੍ਰਸੰਸਾ
ਲਾਨਕਵਾਸੰਕੈਗੋਤਿਪਾਚਤਸਕਰਾ॥੨੯॥ਮ੍ਰਿਗੜਿਸਨਗੋਧਨਬ੍ਰਹਮਗੰਦੁ
ਅਛਲਿਆਗਚਿੰਦ੍ਰਮਾਤਿਤ॥ਤਤਤਕੁਟੰਚਮੰਤ੍ਰੀਸਾਖਿਆਸਿਮਗੰਤਿਨਾਨਕਾ
ਮਸਮਨਾਮ॥੩੦॥ਨਚਬਿਦਿਆਨਿਧਨਨਿਰਮੰਨਚਗੁਣਨਾਮੰਕੀਰਤਨ
ਾਨਚਰਾਗਗਤਨਕ੍ਰੰਨਾਚਚਾਲਚਤ੍ਰਾਚਤ੍ਰਾ॥ਛਗਉਦਿਅਲਬਧੰ
ਆਇਆਨਾਨਕਸਾਧਸੰਗੰਮਖਲਪੰਤਿਤ॥੩੧॥ਕਿੰਠਮਣੀਯਰਮਸਮਾ
ਬਾਹਜਤਉਚਪ੍ਰੇਮਧਰਣੀ॥ਜੀਯਕ੍ਰਿਨਿੰਜੀਉਤਮ ਸਭੰਕਉਧਰਣੰਨੰਨਦੀ
॥੩੨॥ਗੁਰਮੰਤ੍ਰਗੀਣਸੁਨੰਪੂਣੀਧ੍ਰੰਗੋਤ੍ਰਜਨਨਮ੍ਰਸਦਣ॥ਕੁਰ੍ਰਰਾਸੁਕ
ਰਾਸਧਯਕੁਰਾਕਕਾਸਮਧਨਭੁਜੰਖਬਲ॥੩੩॥ਚਰਣਰਬਿੰਦਤਜਮੰਗਿਦ
ਯੰਸਮਧਯਰਣਾਕਰੀਮਤੰਨਜਾਧਜਿੰਗੇਣਨਾਨਕਨਾਦ੍ਸਦੰਤਿਜਮਦੂਤਨ॥
੩੪॥ਨਚਦੂਰਭਵ੍ਭੰਧਨੰਗੁਪੰਨਚਦੂਰਭਵ੍ਭੰਸ੍ਰਰਗਮਜਾਨ॥ਨਚਦੂਰਭਵ੍ਭੰ
ਜਨੰਬਿੰਜਨੰਨਚਦੂਰਭਵ੍ਭੰਸ੍ਰਦ੍ਧਅੰਬਰਾ॥ਨਚਦੂਰਭਵ੍ਭੰਸ੍ਰੁਤੰਹੀਅਰ੍ਕ੍ਰਤ੍ਰਬੰਧ
ਦੂਰਦੂਰਭਵ੍ਭੰਬਨਿਤਾਬਿਲਾਸਾ॥ਨਚਦੂਰਭਵ੍ਭੰਬ੍ਰਿਦੀਆਪ੍ਬੀਣੰਨਚ
ਦੂਰਭਵ੍ਭੰਚਤ੍ਰਾਚਚਾਲਾ॥ਦੂਰਭਵ੍ਭੰਏਕਤ੍ਰਗਵਾਨਨਾਮਨਨਾਨਕਬਧੰ
ਸਾਧਸੰਗਿਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭੰ॥੩੫॥ਜਤਕਤਤਤਤਤਤਾਦ੍ਸਣਣਸ੍ਰਰਗਮਭਯਾ

ਭਜੀਕਰ॥ਸਰਬਭਰਮਣੰਗੀਬਿੰਦਨਾਨਕਭੇਪ੍ਰਭੰਪਾਲਿਪ੍ਰਤੇ॥੨੬॥ਬ੍ਰਿਖਾ
ਭੁਜੀਤੰਮੀਮ੍ਰਤੰਦੁਜਣਾਸਖਾਸ੍ਹਜਨ॥ਦੁਖੰਭੁਜੀਤੰਸੁਖੰਭੋਗੀਤੰਨਿਰਭੁਜ
ਾ॥ਬਾਸਾਬਿਭੁਨਾਬਿਸ੍ਰਾਮੰਨਾਮੰਕਾਮੰਨਕਥ੍ਪਾਲਜਰਿਚਰਿਗ੍ਰਮ॥੨੭॥ਸਰਬਬਸੀਭ
ਮਸੀਲੰਸ੍ਰਰਬਧਾਵਨਮਮਪਾਵਨ॥ਸ੍ਰਰਬਕਰਤ੍ਰਬ੍ਰਹਮਕਿਰ੍ਤਾਨਨਾਨਕਭੇਪ
ਛੋਪਨਾਭਿਪ੍ਰਤੇ॥੨੮॥ਨਹਸੀਤਲੰਚੰਦ੍ਰਦੇਵ੍ਹਨਹਸੀਤਲੰਬ੍ਰਵਨਚੰਦਨ॥
ਨਹਸੀਤਲੰਸੀਤਰ੍ਤੁਤੇਣਨਾਨਕਸੀਤਲੰਸਾਧਸ੍ਹਜਨ॥੨੯॥ਅੰਤ੍ਰੈਮਮਰਾਮਨ
ਅੰਧ੍ਰਨੰਸਰਬਭਰਪੂਰਨ॥ਗ੍ਰਨੰਸਮਦੁਖਸੁਖੰਜੁਗਤਿਨਿਰਮਲਨਿਵੈਭਨ॥
ਦਯਾਲੰਸਰਬਭਰਜੀਆਪਾਚਰਦੰਖਬਿਵ੍ਹਜੀਤਨ॥ਭੈਜਨਰੰਗੰਪਾਲਕੀਰਤਨੰਸ
ਬਧਮਾਯਾਜਾਲਕਮਾਲਭਰਤ॥ਉਪਦੇਸੰਸਮੀਤ੍ਰਸਤ੍ਰਵਭ੍ਰਵੈਤਭ੍ਰਤ॥ਤਿ
ਭੁਵਨੰ॥ਧ੍ਰਗਨਿੰਦਾਨਰਜੋਤਿਸ੍ਹਵਣੰਆਪੁਤਿਗ੍ਰ॥ਸਗਭਭੇਣੁਕਰ॥ਖਦਲ
ਖਣਪ੍ਰਭੁਨੰਪ੍ਰਭੁਖਨਨਾਨਕਨਾਮ ਸਾਧਸ੍ਹਜਨਾ॥੪॥ਅਜਾਰੁਭੈਗੋਤਕੰਦਮੁਲੰਬ
ਜੋਤੇਸਮੀਪ੍ਰਿਕੇਰਾਮ॥ਤ੍ਰਰਗਤੇਸੰਸਾਰਸਨਨਕਜੋਗਰਸਾਬਿਆਪਤੇ॥੫॥
ਛਲੰਛਿਦ੍ਰੰਕੈਰਿਬਿਘਨੰਅਪਸਾਂਕਿਲਬਿਖਾਲੰ॥ਭਰਮੰਮੋਹੰਅਸਾਨ ਅਪਮਾਨੰ
ਮਦੀਆਯਾਬੀਆਪਤੇ॥ਮ੍ਰਿਤ੍ਯੁਜਾਨਮਕ੍ਰੁਮੀਤਿਨਾਰਕਅਨਿਕ੍ਰਪਾਵ੍ਹੰਨਿਸਿਧਤੇ॥
ਨਿਰਮਲੰਸਾਧਸੰਗਰਜਪੀਤਿਨਾਨਕਗੋਪਾਲਸਾ॥ਰਮੀਤੇਗੁਣੰਗੋਵਿੰਦਨਿਤਪ੍ਰ
ਤ॥੬॥ਤਰਣਤਾਰਣਸ੍ਹਜੁਆਮੀਅਮਣਸੀਲਪ੍ਰਗਮੇਸੁਰ॥ਕਰਣਕਾਰਣ
ਸਮਰਥ੍ਯਦ੍ਰਿਦੇਤਪ੍ਰਭੁਪੂਰਨ॥ਨਿਰਾਸਆਸਕਰਣੰਸਗਯਾਅਬ੍ਰਥਜਾ
ਯ॥ਗੁਣਨਿਧਨਾਸ੍ਰਿਅਗੋਤਿਨਨਾਨਕਸਗਯਾਜਾਚੰਤਜਾਚਿਕ॥੭॥ਦੁਰਾ
ਮਾਬਾਨਸੁਰਾਮੰਮੀਮਾਦੁਖਸਬਸੁਖਤ॥ਦੁਰਬਚਨਬੇਦ੍ਰਰਮੰਸਤ੍ਰਤਪਿ
ਸਨੰਤਸੁਰਜਾਨ॥ਅਸ੍ਥਿਤੰਸੰਗਰਖੰਭੈਪੀਣੰਤਨਿਰਭ੍ਵ॥ਭੈਅਵ੍ਧੀਅੰ
ਅਗਾਰਬਾਸੰਧਰਮਅਰਥ੍ਪ੍ਰਭੁਮਾਇਆ॥ਸਾਧਸੰਗਮਰਾਮਸਮਸ੍ਰਣ॥ਸਰ
ਣਿਨਾਨਕਗਰਿਮ੍ਰਿੰਦਾਇਆਭ੍ਰਚਰਣ॥੪੪॥ਨੇਅਜਿਤ੍ਸੁਰ੍ਸੰਸ੍ਰਮੰਅਤਿਬਲ
ਨਾਬਯੁਅਸਦਨਨ॥ਗਣਗੰਧਰਬਦੇਵ੍ਅਸੁਪੰਖੀਬਿਆਲਨ॥ਧਰਿਕ
ਣਧਾਰੰਨਅਸਕ੍ਰੰਸਗਣਿਨਾਨਕਜਾਗਦੀਸੁਰਨ॥੪੫॥ਨੇਅਸੰਨਗਾਬਿਸਰਮ
ਬਨਜੋਗੀਕ੍ਰਮਾਵ੍ਹਣਣ॥ਚਿਰਹਰਣੰਦੇਵੋਕਰੀ॥ਜਿਪ੍ਰਤਪਸੀਆਚਿਦਸ

ਦਾਤਾ॥ਅਬਿਨਾਸੀ ਸੁਖੁ ਆਵਿਤਚਲੈ ਬੁਹਚਨੀ ਚਲਾਆਵਣਾ॥ਤਵਵੈਰੀ ਬੇਮੁਖਿਵੜਸ
ਧਸੀ॥ਅਉਟਨਨਕਨਾਈਜਾ॥੪੬॥ਨਿਕਲਿਜਿਮੁਲਕੇ ਪੰਕਦੇਚਕਕੁਣਾਉ
ਪਰਜਾਤੇ॥ਬਿਖਿਜੰਤਜੀਵਵਸਕਰੇਤਿਨਿਫੜਿਕਰੇਤਿਜ ਬਾਮਰਦਤਾ॥ਅਨਿ
ਕਸਾਸਨਤਵਿਤਿਜਾਮਦੁਤਤਵਸੰਗੇਆਧਸੰਨਤਾ॥ਚੀਨਦੁਖਭੰਜਨਦਯਾਲ
ਪ੍ਰਭੁਨਨਕਸਰਚਜੀਆਰਖੁਕਰੇਤਿ॥ ੪੭॥ਤੇਲੰਕਲੰਪਦਸੰਗਾਸਿਸੋਜਹਅ
ਨਿਕਬਜਰੀਕਲੰਬਤੇ॥ਧਾਵੰਤਜੀਆਬਹੁਪ੍ਰਕਰੰਆਨਿਕਤੰਤਿਬਹੁਰੰਗਬਤੇ॥ਨ
ਚੀਮਵੰਨਚਾਇਸਵੰਨਚਬਾਧਵਨਚਮਾਤਪਿਤਾਤਵਲਜਾਜਾ॥ਅਕਰਣੰਕਰੰ
ਤਿਅਖਾਦੈਖਾਦੀ॥ਆਜਾਜੋਸਾਜਿਸਮਾਜਜਾ॥ਵਾਹਿਵਾਹਿਸੁਰਤਿਸੁਆਮੀਉ
ਸਾਧੂਨਨਕਰਾਮਿਰਮਾਜਾ॥ ੪੮॥ਤੇਜਾਨਨਆਸਰਣਮੁਲੀਆਹੰਕਾਰੰਪਪਾਤਾਮ
ਮਿਵੈਤਜੀਤਿ ਸਰੂਵਿਦ੍ਰਿੜੰਤਿਆਨਿਕਆਯਾਬਿਸ੍ਰੀਮਨਾ॥ਆਵੈਤਜਾਵੈਤਖਕ
ਤਜੀਆਦੁਖਸੁਖਬਧੁਭੋਗਣਾ॥ਭ੍ਰਮਭਜਾਨਉਦਿਆਨਸਮਣੈਆਗਾਬਿਕਦ
ਅਸਾਧਰੰਗਣਾ॥ਬੈਦੰਪਾਬ੍ਰਹਮਪਸੋਸ੍ਰਆਸਾਧਿਨਨਕਰਗਿਰਗਿਰੰਗੇ॥ ੪
੯॥ਤੇਪੂਣਨਾਥਭੰਗੋਬਿੰਦਭਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਨਜਾਗ॥ਦਗੁਰੰਗੋ॥ਤੇਸੰਸਾਸਤਪਰਵਣਭ
ਭੁਣੋਸੰਸਕੁਦਖਭੰਗੋ॥ਤੇਸਜਣੈਜੋਗ॥ਦਯਾਭਯਾਚੀਨਨਨਬਾਮਯਾਕ੍ਰੰਗੋ॥ਸਗੰਗ
ਸਾਬਖੀਣਸਾਏਜਿਮਗੰਤਿਨਨਕਰਾਮ॥ਦਸੋਦਸਸਾਧਵਵਾ॥ ੫੦॥ਚਰਣਰਜ
ਭਾਸਰਣੰਮਣੰਗੋਪਾਬਕੀਰਤਨਾ॥ਸਾਧਸੰਗੇਣਤਰਣੰਨਨਕਬਾਸਾਸਗਾ
ਤੇਦੁਤਰਾ॥ ੫੧॥ਜਿਮਸਤਕਰਗੰਖਆਪਾਬ੍ਰਹਮੰ॥ਤਸੂਕਯਾਸਖਾਮਖਾਸੰ
ਸ੍ਰਾ॥ਆਤਮਸਰਖੰਗੋਪਾਬਸ੍ਰੀਧਨਚਰਣਰਾਜਜਾਹੀਸ੍ਰਾ॥ਸਸ
ਬਖਾਗੁਰਦਯਾਬਤੇਚੁਖੰ॥ਬਿਨਸਸਾ॥ਭੁਗਤਿਵਛਭਾਅਨਬਖਨਸੋਸਰ
ਇਨਾਨਨਕਪੁਰਖਅਚੁਤ॥ ੫੨॥ਜੋਨਕਲਾਧਾਮਿਓਅਕਾਸੰਬੈਸੰਤਰਕਾਸੰ
ਬੇਸਟੰ॥ਜੋਨਕਲਾਜਜਿਸੁਰਨਖੜਜੋਤਿਸਾਸੰਸਗੋਧਰਣੰ॥ਜੋਨਕਲਾਸ
ਗਰਭਪ੍ਰਤਿਪਾਲੰਨਛੰਤਿਜਠਰੰਗਣਾ॥ਤੇਨਕਲਾਅਸਥੰਭੰਸੰਵਰੰ
ਨਾਨਕਨਾਛਿਜੀਤੇਰੰਗਤੇਯਣਾ॥ ੫੩॥ਗੁਸਾਈ ਗਰਿਸਨੁਪੋਣਸਿਸ
ਣੰਸਬ੍ਰਣਜੀਵਣਾ॥ਬਬ੍ਰਯੰਸੰਤਸੰਗੇਣਨਾਨਕ ਸ੍ਰਛਮਸਰਾ ਗਰਿਭਰਣ
ਤਾ॥ ੫੪॥ਅਸਕੰਭਰੰਨੰਤਸੋਜੀ॥ਕਰਦਸੰਤਰੰਤਪਪੀਯਕਾ॥ਸਸਗਰੰਲੀਪੰ

ਸਿਧਿਗੰ॥ਤਸਪਰਗਾਸਾਅਧਕਾ॥ਜਾਧਸੰਗੇਣਿਸਿਮਗੰਤਰਗੰਬਿੰਦਾ॥ਸਗਲਨਨਾ
ਤਰਿਤਰੇਗੇ॥ ੫੫॥ਤਿਲਾਕਰੀਣੰਜਾ ਬਾਬੇਪ੍ਰਆਮਰੀਣੰਜਾਬਾਜਾਨਨਾ॥ਆ
ਵਧਜੀਣੰਜਾਬਾਸ੍ਰੁਨਾਨਕਧਰਮਰੀਣੰਤਬਾਬੈਸੰਨਵਾ॥ ੫੬॥ਨਸੰਧੰਨਚਕੁੰਨ
ਗਾਦਨਸਿਆਮੰਸ੍ਰਕਾਜਗੁਪੰਡੰਤਜਨਾ॥ਨੇਤਨੇਤਕਥੰਤਿਬੇਦ ਬੁਹਚਮਾਖ
ਗੀਬੰਦਤਾ॥ਚ ਸੀਤੇ ਸਾਧਾਰਿਦਯੰਸਾਚੜਾ॥ ਬੁਝੀਤਿਨਨਕਬਜੜਕੁਗੀਆਤਾ॥ ੫੭
॥ਉਦਿਆਨਬਸਨੰਸੰਸਾਗੰ॥ਸਨਬੰਧੀਸੁਆਨਸਿਆਲਬ੍ਰਤਾ॥ਬਿਧਮਾਝਾਨ
ਮਨੰਮੋਹਮਾਦਿਰੰਮਣੰਆਸਾਧਾਂਚਤਸਕਰਤਾ॥ਹੀਤਮੋਹੰਭੇਭਰਮਭ੍ਰਮਣੰਮਓਛ
ਸਤੀਖਣੰਕਠਿਨਤਾ॥ਪਾਵਕਤੋਆਸਾਧਾਘੋਗੰਅਗਾਅਤੀਬਨਤਾਲੀਘਾਨਾ॥ਭਜੁਸਾ
ਧਸੰਗਿਰੰਪਾਬਨਨਕਰਮਿਚਰਣਸਰਣੰਉਧਰਣਕ੍ਰਿਪਾ॥ ੫੮॥ਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਤਰੰਤਰੰ
ਬਿਦਰੰਗੰਪਾਬ੍ਰਹਮਸਗਲੰਰੰਗਖੰਰੰਣਾ॥ਸਾਧਸੰਗੇਣਿਗੁਣਗਾਤਨਨਕਸਗਣਿ
ਪੂਰਨਪਰਮੇਸ੍ਰਰਾ॥ ੫੯॥ਸਿਆਮਭੰਮਧੁਰਮਾਨੁਖੰਮਿਦਯੰਭੁਮੰਵੈਰਣਾ॥ਸ੍ਰਿ
ਵੈਤਿਰੰਵੈਤਿਸੋਖਿਆ ਚੇਤੰਨੰਸੰਤਸੁੰਜਾਨਾ॥ ੬੦॥ਅਚੇਤਮੁੜਨਜਾਣੰਤਘਣੰ
ਤਿਸਾਜਾਨਿਤਪ੍ਰੇਤੇ॥ਛਿਜੰਤਮਾਸੁੰਦੰਗੀਕੀਆਕਾਲਕੰਨਿਗ੍ਰਾਸਤੇ॥ਰਾਚੰਤਿ
ਪ੍ਰਸੁਕੁੰਟਬ੍ਰਜੀਆਅਤਿਆਸਾਬਿਖਿਆਬਿਨੰਦਾ॥ਭ੍ਰਮੰਤੇਭ੍ਰਮੰਤੇਬਹੁਜ
ਨਮਰਿਭ੍ਰਸਗਣਿਨਨਕਕਰੁਣਾਮਯਾ॥ ੬੧॥ਤੇਜਿਹਬੇਤੇਸਲੋਸਾਧੁਸੰਗੀਮੁ
ਤਯੀ॥ਸਤਤਤੰਪਰਸਾਦੰਅਦ੍ਰਤਏਬਧਸੁਧਾਛਡਣਾ॥ਗੋਬਿੰਦਗੋਦ
ਸਾਧਵੇ॥ ੬੨॥ਗਸਬੰਤਿਨਸੀਮੰਦੰਮੰਤੰ॥ਬਲਭੰਤਬਲਾਤਕਥਣਾ॥
ਰਸਨਕਮਲਾਨਭੰਜਣਿਣੰਸਾਸੰਨਿਧਿਗੁਨਗਾਸਨਾ॥ਤੇਪਪੀਜਕਾਗਸ
ਦੇਗੰਬਿੰਦਾਸੋਸਰਣਤੁਯੰਯੋਨਾ॥ਨਾਨਕਆਨਿਕਬਾਨਸੋਸਨਾ॥ ੬੩॥ਤੇਣੰ
ਤਸੋਸਾਕੰਤਰਾਸੀਆ॥ਬ੍ਰਹਮੰਤਤਰਾਸੀਆ॥ਭੁੰਣੰਤਭਰੀਆ॥ਅੰਧਕਾਕੰਟਸੁਰ
ਪੁਜਾਰੀ॥ਬਿਨਵੀਤੇਨਨਕਜਗਿਗੁਰਦਯਾਰੀ॥ ੬੪॥ਭ੍ਰਮਭਣਾਸੰਗਿਉਧਰਣੰ
ਬ੍ਰਹਮਕਰਮਾਜੋਪ੍ਰਭੁਸਰਣਾ॥ਆਤਮਸਤਸੰਜਾਸਾ॥ਗਤਤੇਨਨਾਨਕਨਿਹਫਲਾ
॥ ੬੫॥ਪ੍ਰਮਦਦਬਾਰਿਚਣੰਬ੍ਰਹਮੁਵਿਘਨਕਰਣੰਉਚਰਣੰਸਰਬਜੀਆਕਰਾ
ਬਿਆਈ॥ਤੇਸਨਆਤਿਪਤਿਅਨਆਏਕਰਮਕਰਤਸਸੁਕਰਤਾ॥ ੬੬॥ਅ
ਤੇਸਾਧਸੰਗੇ ਵਚਰਣੰਉਧਰਣੰਤੇਦੁਤਰਾ॥ਅਨੰਕਪਾਤਿਕਦਰਣੰਨਨਾਕ ਸਾਧਸੰਗ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗਾਥਾ ਮਹਲਾ ੫

ਕਾਰਜੁ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਰਾਇਆ ਜਿਸ ਕਾ ਸਭਸੁ ਕੋ ਦਾਸੁ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਿਆ ਸੋ ਸਭ ਕਿਛੁ ਪਾਇਆ ਸਭ ਪੂਰੀ ਪਈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਸਭ ਤੇ ਵਡਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਭ ਉਪਰਿ ਜਿਸ ਦਾ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਿਆ ਸੋ ਸਭ ਕਿਛੁ ਪਾਇਆ ਸਭ ਪੂਰੀ ਪਈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਸਭ ਤੇ ਵਡਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਭ ਉਪਰਿ ਜਿਸ ਦਾ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਿਆ ਵੈਰੀ ਤੁਝ ਸਭਿ ਕੀਚਹਿ ਪਾਸਿ

ਪਾਇਤਨੁਗਜਿਉਬਾਲਕੁਹਰਨਬਾਲਿ॥ਸਿਰਿਰੇਖੈਕੋਕਿਆਛੇਹਿਆਅੰਦਰੀਪਰੀ
ਸਭਾਲਿ॥੧॥ਸਭਨੀਘਟੀਸਹੁਵਸੈਸਹੁਘਟਿਨਦੂਜਾਇ॥ਨਾਨਕਤੇਸੋਹਾਗਣੀ
ਜਿਸਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਟੁਹੋਇ॥੧॥ਜਾਉਤਉਪ੍ਰੇਮਬੇਲਣਕਾ ਚਾਉ॥ਜਿਸੁਧਰਿਸੋ
ਕੰਤੁਸੋਹਾਗਣੀਮੇਰੀਮਾਇ॥ਇਤੁਮਾਰਗਿਪੈਰੁਧਰੀਜੈ॥ਸਿਰੁਦੀਜੈਕਾਣਿਨਕੀਜੈ॥੧॥
ਨਾਲੇਕਿਰਾਵਾਂਦਸਤੀਕੁ ਵੈਕੂੜਿਪਾਇ॥ਮਰਣੁਨਜਾਪੈਮੂਲੇਆਵੈਕਿਤੈਥਾ
ਇ॥੨॥ਗਿਆਨਰੀਣੇਅਗਿਆਨਪੂਜਾ॥ਅੰਧਦਰਤਾਵਤਉਦੂਜਾ॥ਗੁਰਬਿਨੁਕਿ
ਆਸੁਧਮਅਬਿਨੁਧਿਆਨੁ॥ਸਚਾਬਿਨੁਸਾਖੀਮੁਲੁਨਜਾਣੁ॥੨॥ਅਨਦੁਘਣੋ
ਠੀਚਲਣੋ॥ਸਾਦੁਨਤੀਇਵੇਜੀਵਣੋ॥੨॥ਰਾਮੁਝੂਰੈਦਯਮੇਲਵੈਅਤਰਿਬਲਜੁ
ਧਿਕਰ॥ਭੰਤਭਰਕੀਸੈਨਾਸੇਵੀਐਅਨਿਤਨੀਨਚੁਟੁਅਪਾਰ॥ਸੀਤਾਲੈਗਇਆਦਹ
ਸਿਰੰਰਾਵਣੁਛਿਅਣਮੂਕਿਸਗੀਪ॥॥ਨਾਨਕਕਰਤਾਕਰਣਪ੍ਰਭੁਕਰਿਵੇਖੈਬੋਲਾਪਿਕੀਪ॥॥
ਰੋਗਅਸਨਅਰਿਝੂਰੇਕਾਮ॥ਚੰਦਸੀਤਲੁਛਲੈਗੁ॥ਹਣਵੰਞੈਤਨੁਅਗਾਧੀਆਆਖਿਆ
ਕੀਸੰਜੈਗੁ॥ਬੁਲਾਚੇਤੁਨਸਾਸੁਈਤਿਨਿਪ੍ਰਭੁਕੀਏਕਾ॥॥ਨਾਨਕਵੇਪਰਵਾਹੁਸੋਕਿ
ਰਤੁਨੀਅਣੀਗਾ॥੨੫॥ਭੋਰੁਭਇਆਪਰਭਾਤਿਸੁਹਾਵੀ॥ਸਿਮਰਿਗੋਵਿੰਦੁਮਨਿਤਨਿ
ਭੋਰੁਸਹਜੁਮੀਤਸਤਸੰਗਿਮਿਲਤੀਦਾਧਨੁ॥੨੬॥ ਉਦੈਸਾਰੋਕਿਆਨੀਸਾ
ਨੀਤੋਇਨਆਵੈਅੰਨੀ॥ਉਦੈਸੀਆਪਣੇਜੀ ਵੜੀਕੂੜਿਦੀਨੀਧਨੀ॥ਸਤੀਸੰਨੀ
ਘਰੇਸਿਆਪਨੋਵਨੀਕੂੜੀਕਮੀ॥ਜੋਲੇਵੈਸੋਦੇਵੈਨਾਹੀਖੁਣੇਦਾਸਸਭਜੰਮੀ॥੨੮
॥ਧਰਬਤਤੁਪਰੀਆਵਲਾਕਵਣਭਾਕੰਚਨਵੰਨੀ॥ਕੋਦੇਖੈਤੇਸ੍ਰਿਓਹਿਕਜੀ
ਉਦੀਆਦੇਹੁਰੀ॥ਨਾਨਕਮੇਤਸੰਗਤੀਭੰਗੁ॥ਜਣਾਪਣੀਨਾਲਹਾਜੇਸੇਤੀਮੇਲਜੰਞੁ॥
ਜੀਤੁਡਿਠੈਤਨੁਪਾਫੜੈਚਵੈਚਵਦਗਿ॥ਇਵੈਨ੍ਹ॥੨੯॥ਸਜਿਨਕੰਵਈਜੀਂ॥ਵਿਆਪਹੁ
ਰਿਨਚਲਿਆਂਕੀਏ॥ਗਿਆਸੀਜੀਵੈਸਦਾਸਦਾਸੁਰਤੀਪਾਤ੍ਰਿੰਜਏ॥ਸਰਫੈਸਲੰਘੇ
ਸਦਾਸਦਾਏਵੈਗਈਵਿਹਾਇ॥ਨਾਨਕਕਿਸਨੈਆਖੀਐਵਿਣੁਪੁਛਿਆਜੀਵੈਜਾਇ
॥੨॥ਦੰਦਸੁਨਦੇਅਤੁਰਾਇਨੰਮਤਿਚਲੇਜੀਬੁਦ੍ਧਿਹੈ॥ਗਲੀਕਲੇਘਟੀਆਂਤੰ
ਐਨੈਪਵਣਾਖਤੀਦੇਐ॥੨੭॥ਪੂਰੇਸਕੀਆ ਸਭਕਿਛੁਪੂਰਾਘਟਿਵਧਿਕਿਛੁਨ
ਜੀ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਐਸਜਾਣੈਪੂਰੇਅਤਿਸਮਾਜੀ॥੨੮॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸੁਤਿ
ਕਾਅਣਚਾਗੀਕਥਾਧਨੁ॥ਫਿਟਕਛਿਟਕਕੋਰੂਚਦੀਆਸਦਾਸਦਾਅਭਿਮਨੁ

ਪਾਇਦੇਤੇਜਾਹਿਵੀਸਰਿਨਸਕਾਇਕੁਨਮੁ॥ਸਭਉਛੁਧੀਜਾਂਖੁਸੀਆਂਇਕੁਰਹੈਤੁਤੁਗਿ
ਆਨੁ॥੨੨॥

ਸਲੋਕਮਹਲਾ੨ ੧੪ ਜਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਆਥੇਜੀਪੁਰਿਭੋਖਿਆ ਸੁਮੇਦਿਨਸੋਕੋਈ॥ਸਨਕਲੀਲਿਖਿਆਸੋਜੇਵਰਤਦੋਸੇਬੁਦੇ
ਜਿਸੁਨਦਰਿਹੋਇ॥੧॥ਜੋਮੀਲਸੁਵਿਸਾਹਿਆ ਕੂੜੇਭਾਬਚਿਭਜਿ॥ਧੰਧਾਜਾਇਆ
ਸੰਝਦੀਅੰਤਰਿਤੇ ਸਨਾਗਿ॥ਜਿਨਾਵੇਲਿਨਚੁਮੜੀਆਇਆਠੇਗਠਗਿ॥ਅਨਮੁ ਖ
ਬੀਨੈਚਭਾਈ ਆ॥ਪਿਸਮਿਭਜੀਵਹਿਸਿਗਿ॥ਆਪਿਪਰਭੁਜਾਏਬੁਝੀਐਅਪੋਮੇਲਿ॥੨
ਜਾਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਛੁਟੀਐ॥ਜੇਚਲੈਸਤਿਗੁਰਭਾਇ॥੨॥ਸਾਜਾਤੀਜਾਜਾਪਣਾ
ਭੀਸਦਾਜਾਲਾਹਿ॥ਨਾਨਕਸਚਾਏਕੁਦਰਤੀਬਾਹਪਰਗਟਿਆਹਿ॥੨॥ਨਾਨਕਜਾਹਾਹਾ
ਮੋਹਿਓਤਹਾਸਾਚੋਸੋਇ॥ਜਾਹਾਦੇਖਾਤਹਾਏਕੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਟੁਹੋਇ॥੩॥
ਦੂਖਵਿਸਾਣਸਬਦੁਹੈਜੋਮੰਨਿਵਸਾਏਕੋਇ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਮੰਨਿਵਸੇਕਰੰਮੀਪਰ
ਧਰਿਤੋਇ॥੪॥ਨਾਨਕਹਉਹਉਕਰਤੇਖੋਈਪ੍ਰਭੁਏਬੁਝਣਿਦਾਖਅਸੀਖ॥ਸਤਿਗੁਰ
ਮਿਲੇਸੁਹੇਲੜੇਸਚੇਸਬਦਿਅਲਾਖ॥੬॥ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁਇਕਮਨਿਸੇਵਿਆਤਿ
ਨਜਨਾਭਗਉਪਾਇ॥ਗੁਰਸਬਦਚੀਹਰਿਮਨਿਵਸੈਆਇਅਥਰੀਬੁਝਜਾਇ॥ਸੇਜਨਨੀ
ਰਮਲਭੁਨਜਲੋ ਜੋਗੁਰਮੁਖਿਮਨੀਸਮਾਇ॥ਨਾਨਕਤੋਸਿਪਾਤਿਸਾਹੀਆਕੁੜੀਆ
ਨੀਸਲੇਪਾਤਸਾਹ॥੭॥ਜਿਉਪੁਰਸੈਘਰਿਤੁਗਤੀਨਾਰਿਪੈਅਤਿਭੋਚੈਚੰਭਗਤੀਭਾਇ
॥ਬਹੁਰਸਸਾਲਹਣੇਸਵਣਦੀਖਟਰਸਮੀਠਪਾਇ॥ਤਿਉਭਾਈਭਗਤਜਾਣਦੇ
ਹਰਿਨਾਮੇਚਿਤੁਲਾਇ॥ਮਨੁਤਨੁਧਨੁਅਗੈਰਾਖਿਆ ਸਿਰਦੇਵਚਿਆ ਗੁਰਆਗੈਜਾਇ
॥ਭੈਭਗਤੀਭਗ ਤਬਹਭੋਚੈਚਦੇਪ੍ਰਭੁਭੋਚੈਚਪ੍ਰਭੁਗਿ॥ਜਾਇ॥ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਵੇਪਰਵਾਹੁਹੈ
ਕਿਤਖਾਧੋਤੇਪਤਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰਕੇਭਾਣੈਜੋਚਲੈਤਿਪਤਾਸੋਗਿਗੁਣਗਾਇ॥ਧਨੁ
ਧਨੁਕਲਜੁਗਿਨਨਕਾ ਜੋਚਲੈਸਤਿਗੁਰਭਾਇ॥੮॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਓਸਬਦੁ
ਨਸੰਖਿਓ ਉਚਧਾਰਿ॥ਧ੍ਰਿਗੁਤਿਨਾਕਾਜੀਵਿਆ ਕਿਤੁਆਏ ਸੰਸਾਰਿ॥ਗੁਰਮਤੀਉ
ਮਿਲੈਪਰੇਤਾ ਹਰਿਗਸਿਲੈਭੇਖੀਆਂਗਿ॥ਨਾਉਮਿਲੈਭੇਖੁਪਤਿਗਇਆ ਜਾਜਨਨਨਾਕਪ੍ਰਭਿਉ
ਤਭਿ॥੯॥ਆਇਐ ਆਸੀਹਿਜਗੁਕਰਗੰਮੁਆਇਆਧਨੁਸੈਖਵਣਿਨੰਗੁ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧਿ
ਨੁਰਿਜਾਇਆਮਨਮੁਖਅੰਧਾਲੋਇ॥ਸਿਮਰਨਸਦਾਰਗਾਪ੍ਰਭੁਚਰਣਸੇਵਿਆਗੁਰ

ਭਿਜਾਗੋਜੀਉ॥ਨਾਮਰਤਨੁਪਰਗਾਸਿਆਅਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਨਿਰਮਲਭੁੰਚੀਐ॥ਨਾਨਾਮੰਤੀਨਾਨਕਵੇਲਿਫ
ਰਹਿਬਿਨੁਨਾਵੈਬਹਿਰੋਈਐ॥ਨਾਨਕਜੋਗੁਹਿਕਰਤੇਲਿਖਿਆਸੁਮੋਟਿਨਸੈਕੋਈਐ॥੧॥ਗੁ
ਸਮ੍ਰਥਹਰਿਯਸੁਖਟਿਆਗੁਰਕੋਸਬਾਦੇਵੀਚਾਰਿ॥ਨਾਮੁਪ੍ਰਧਾਨੁਪਾਇਆਅਤੁਟਵਥੁਭ
ਭੰਡਾਰ॥ਹਰਿਗੁਣਬਾਣੀਉਚਰਹਿਅੰਤੁਨਪਾਵਣ੍ਹਾ॥ਨਾਨਕ ਸਤਕਹਾਣਕਰਤਾਕਰੈਵੇ
ਖੈਸਿਰਜਣਹਾਰੁ॥੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਤਰਿਸਹਜੁਹੋਆਸੁਚਰਿਆਦਸਵੈਅਕਾਸਿ॥
ਤਿਥੈਉਪਜਹਿਕਰਖੋਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸੁਖਵਾਸੁ॥ਨਾਨਕ ਦਖੁਸੁਖੁਵਿਆਪਤਨਹੀ
ਜਿਨੈਆਤਮਰਾਮੁਪ੍ਰਗਾਸੁ॥੧੨॥ਕਾਮਾਕ੍ਰੋਧ ਕਾਚੀਭਵਾਸਭਗ੍ਰਿਹਿਆਇਆਥਾਇ॥ਇ
ਤਿਉਪਜਾਤੀਇਕਿਖਿਨਮਿਜਾਹਿਹੁਕਮੋਆਵੈਜਾਇ॥ਜੋਮਰਣੁਮਾਲਖਾਚੁਕਵੀਰੰਮੁ
ਭਗਾਚੂਜੋਭਾਇ॥ਬੰਧਨਿਬੰਧਿਕੇਭਵਈਅਨੁਕਰਣਾਕਛੂਨਜਾਇ॥੧੩॥ਜੋਜਨ
ਉਚਿਨਧਾਰੀਅਨੁਤਿਨਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਆਜਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਕਿਆਕਰੇ
ਭਈਮਰਿਜੀਵਿਆਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਨਾਨਕਭਗਤੀਗਤਿਆਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇ
॥੧੪॥ਮਨਮੁਖਚੰਚਲਜਾਤਿਹੈਅੰਤਰਿਬਹੁਤੁਚਤੁਰਾਈ॥ਬੀਤਕਗਤਿਆਬਿਰ
ਥਾਗਇਆਇਕ੍ਰਾਤਿਭੁਖਾਇਨਪਾਈ॥ਪੁਨਿਦਨਜੋਬੀਜਦੇਸਭੁਧਮਾਲਾਇਕੈਜਾ
ਈ॥ਬਿਨੁਜਤਿਗੁਣੁਨਾਮਕਾਭੁਨਛੋੜਈਚੂਜੈਭਾਇ॥ਜੋਬਨੁਜੋਦਾਜਾ
ਰਿਨਆਵਈਜਰੁਪੁਰੈਚੇਮਰਿਜਾਈ॥ਪੁਤੁਕਲਤੁਮੋਹੁਹੈਚੂਪੈਅੰਤਿਬੇਲੀਕਿਸ
ਥਈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਸੋਸੁਖੁਪਾਏਨਉਵੈਜੋਮਨਿਆਈ॥ਨਾਨਕਸੋਵਡਭਾਗਣੀ
ਜਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਸਮਾਈ॥੧੫॥ਮਨਮੁਖਨਮੁਨਚੇਤਨੀਬਿਨੁਨਾਵੈਦੁਖੁਗਇਆ
ਤਮਸੁਨਪ੍ਰਜਾਲੀਜੈਕਿਉਸੁਬੁਝੈਇਆ॥ਹਉਮੈਅਤਰਿਮੈਭੁਲੈਸਭਾਚਿਨਕ
ਢਹਿਪੋਇ॥ਨਾਨਕਬਿਨੁਨਾਵੈਮੋਲਿਆਖੁਣੈਜਾਨਮੁਪਦਾਬੁਝੋਇ॥੧੬॥ਮਨਸੁ
ਖਬੋਲੇਅੰਧੁਲੇਤਿਸੁਮਹਿਅਗਨੀਕਾਵਾਸੁ॥ਬਾਣੀਸੁਰਤਿਨਬੁਝਈਸਬਦਿਨ
ਕਰਹਿਪ੍ਰਗਾਸੁ॥ਓਨਾਆਪਣੀਅੰਦਰਿਸੁਧਿਨਤੀਗੁਰਬਚਨਿਨਕਰਹਿਵਿਸਾਸੁ
॥ਗਿਆਨੀਆਖਹਿਅੰਦਰਿਗੁ ਰਸਬਦੁਹੈਨਿਤਹਰਿਗੁਣਵਿਚਿਵਾਸਦਾਵੈਰਾਗਾਸੁ॥ਹਰਿਗਿਆ
ਨੀਆਕੀਮਖਦਾਉਸੁਨਦਬਹਿਝਰੀਤਸੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਖੋਜੈਹਰਿਸੇਵਦੇਜਨਨਾਨਕੁ
ਤਾਕਦਾਸੁ॥੧੭॥ਆਇਐਕੁਇਅੰਗੁਸਰਪੈਜਗੁਧਰਿਆਬਿਖੁਮਾਇ॥ਚਿ
ਖੁਕਮਾਕਣੁਹਰਿਨਮੁਪੈਗੁਰਗਮੁਜਬਦਮੁਖਿਪਾਇ॥ਜਿਨਕਉਪੂਰਬਿਲਿ

ਖਿਆਤਿਨਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਆਜਾਇ॥ਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਮੈਸਮਝੁਹੋਇਆਬਿਖੁ
ਰਵੈਗਇਆਖਿਲਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਖੋਜੁਖੋਜੁਪਾਏਜਾਕੈਵਡਭਾਗੁਹੋਆ॥ਜਨ
ਨਾਨਕੁਸਦਕੁਕਰਬਾਣੁਤਿਨਜੋਚਾਲਹਿਸਤਿਗੁਰਭਾਇ॥੧੮॥ਸਤਿਗੁਰਪੂਰਾਖੋਜਿਲ
ਵੈਮੂਲੈਨਿਤਹਿਰਦੈਹਰਿਰਸੁਵਖਾਇ॥ਨਿਰਵੈਰੀਨਾਲਿਵੈਰੁਚਾਇਦਾਅਪੈਘਰਿ
ਜਾਈਜਾਇ॥ਅੰਤਰਿਕ੍ਰੋਧੁਆਪਹਨੋਨਾਹੀਨਾਮਿਲੈਸਦਾਦੁਖੁਪਾਇ॥ਕੁਟੁਕੁਚੋਲਿ
ਚੋਲਿਨਿਰਤਉਕਦੇਬਿਖੁਖਾਧੈਦੁਜੈਭਾਇ॥ਬਿਖੁਆਇਆਗਦਿਭਰਮੇਦਿਠੈ
ਘਰਿਘਰਿਪ੍ਰਤਿਗਵਾਇ॥ਬਾਝੁਸਤਿਗੁਰੂਕੋਮੁਤਜਿਉਪਿਤਨਾਮੁਤਿਸੁਜਾਇ॥ਹਰਿਹਰਿ
ਨਾਮੁਨਚੇਤਨੀਕਰਤੈਆਪਿਖੁਆਇ॥ਹਰਿਗੁਰੁਸੁਖੀਖਿਕਿਰਪਾਧਰੀਆਸੁਨਜਨਾ॥ਵਿਛੁੜੇ
ਆਪਿਮਿਲਾਇ॥ਜਨਨਾਨਕੁਕਥਿਸੁਬਾਝਿਕਾਸੇਜੋਸਤਿਗੁਰਭੇਗੋਪਾਇ॥੧੯॥ਨਾ
ਮਿਭਲੇਸੋਉਭਲੇਬਿਨੁਨਾਵੈਜਮਪੁਰਿਜਾਨਿ॥ਨਾਨਕਾਬਿਨੁਨਾਵੈਸੁਖੁਨਹੀਆਇਗਏ
ਪਛੁਤਾਨਿ॥੨੦॥ਚਿੰਤਾਧਾਵਤਗਈਰਿਗਏਤਾਮਿਲਿਆਆਨੰਦੁ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ
ਬੂਝੀਐਸਾਧਸਬਤੀਨਿਚੰਦ॥ਜਿਨਕਉਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਤਿਨਭੇਟਿਆਗੁਰਗੋ
ਵਿੰਦੁ॥ਨਾਨਕਸਹਜੈਮਿਲਿਰਹੇਪਾਇਆਪਰਮਾਨੰਦੁ॥੨੧॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੀਨਿਆਪ
ਣਾਗੁਰਸੂਚਦੀਵੀਚਾਰਿ॥ਸਤਿਗੁਰਕਾਭਾਣਾਮੰਨੀਐਨਿਰਮਲਨਾਮੁਵਸੈਮੁਰਾਰਿ
॥ਐਸੇਭਵਜਲੁਤਰੀਐਨਿਹਚਲਿਨਾਮਿਮਲਹਿਵਡਿਆਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਜਿ ਵਧੁਦੇਤਿ
ਤੁਜਾਚੈਦਰਬਾਰਿ॥ਸਚਰਾਸਿਉਦਯਾਚੁਸਚੁਅੰਤਰਿਪਿਆਸਾਪੂਜਾਸਚੁਅਕਲੁ
ਨੋਫਿਨਆਵਈਆਪਿਬਖਸੇਕਰਤਾਰਿ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਸਮਤੇਸੋਧਨਵੰਤੇਜੋਗਿਨਿਯੁ
ਤੁਜਾਜਾਨੁ॥੨੨॥ਜਨਕੀਟੇਕਧਰਿਨਮੁਹਰਿਗੋਬਿਨੁਨਵੈਰਵਰਸਾਭੁ॥ਗੁਰਮਤੀਨਾਉ
ਮਨਿਵੈਸੈਸਾਜਨੇਸਹਜਿਸਮਾਉ॥ਵਰਭਾਗੀਨਮੁਖਿਆਇਆਸਤਿਨਿਜਿਜਾਗਾ
ਉ॥ਜਨਨਾਨਕੁਮਗੋਝੁਰੈਤਿਨਪਉਸਦਕੁਰਬਾਣੈਜਾਉ॥੨੩॥ਭਖਚਉਰਾਸੀ
ਜੋਦਨੀਤਿਸਨਾਜਲਤੀਕਰੇਮੁਕਾਇ॥ਇਹੁਮੋਹੁਗੁਮਾਇਆਸਭੁਪਸਾਰਿਆਨਾਲਿਚ
ਲੈਨਅੰਤੀਵਾਰ॥ਬਿਨੁਹਰਿਸੇਤਿਨਆਵਈਕਿਸੁਓਗੁਕਰੀਪੁਕਾਰ॥ਵਡਭਾਗੀਸਤਿ
ਗੁਰੁਪਾਇਆਬੂਝਿਆਬ੍ਰਹਮੁਬੀਚਾਰੁ॥ਤਿਸਨਅਗਨਿਸਭਬੁਝਿਗਈਜਨਨਾਨ
ਕਹਰਿਕੈਦੁਆਰਿ॥੨੪॥ਆਸੀਖੇਤੋਬਹੁਤੁਕਮਾਵਦੇਅੰਤੁਨਪਾਵਣਹਾਰੁ॥ਹਰਿਕਿਰਪ
ਕਰੇਤਿਨਾਮੁਦੇਇਤਾਂਉਤਰੈਭਾਰੁ॥ਜੋਉਬੇਖੇਵਾਨਆਵਈ

ਭੋਜਨੁ ॥ ੪੬ ॥ ਸੋਰਠਿ ਦਖਣੀ ਓਅੰ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜਿਸ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਲਾਗਿਆ ਤਿਸੁ ਗੁਰੁ ਅਗਮ ਅਗਾਹੁ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਪਿ ਗੁਰ ਨਾਮੁ ਤੂ ਗੁਰੁ ਅਪਣਾ ਅਨਦਿਨੁ ਅਨਦਿ ਗਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਮੁਖੁ ਸੋਹਣੇ ਸਚੈ ਦਰਿ ਸਚਿ ਨਾਹੁ ॥ ੪੭ ॥ ਸਲੋਕੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਦਾਨੁ ਜਿਸੁ ਸਚੁ ਚੇਲਾ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਉਦਾ ਸਚੁ ਵਣਜੁ ਕਰਿ ਸਚੁ ਤਿਸੁ ਪਲੈ ਸਚੁ ਸਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਤੋਲਾ ਸਚੁ ਪਰਖੁ ਤਿਸੁ ਸਚੁ ਤਪਾਵਸੁ ਸਚੁ ਪੈਸਣਾ ਸਚੁ ਜੇਵਣਾ ਸਚੁ ਮੁਹਿ ਸਚੁ ਮੰਨਿ ਲੈਨਿ ਸਚੁ ਸਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਰੁ ॥ ਸਚੀ ਦਰਗਹ ਬੈਹਣਾ ਸਚੇ ਸਚਾ ਥਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਣੁ ਸਚ ਜਾਤਿ ਗੁਰ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਖਰਾ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ੪੮ ॥ ਬਾਬੀਹਾ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਕਰੇ ਜਲ ਨਿਧਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਸ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਘੁ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਵਰਸੈ ਤਾ ਦੁਖ ਕਹਾ ਨਿਵਾਸ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਬਦੁ ਧਨਿ ਵਾਰਣ ਜਾਗ ॥ ਤਿ ਜਗੁ ਚੂਕੈ ਸਹਜੁ ਹੋਇ ਪਰਹਰਿ ਚੂਕੈ ਕੂਕ ਪੁਕਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੰਨਿਆ ਤਿਨਾ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰ ॥ ੪੯ ॥ ਬਾਬੀਹਾ ਤੈ ਜਗੁ ਚੂਕੈ ਸਚੇ ਸਚੁ ਪਿਆਰ ॥ ਬੋਲਿ ਅਮੋਲਕ ਕਾਇਆ ਵੇਗੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਅਪਾਰ ॥ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੀ ਨਿਤਿ ਖੜੇ ਮੰਨੈ ਕਾ ਆਧਾਰ ॥ ਚੋਰੁ ਕੁਤਾ ਚੜਾਈਐ ਵੇਦ ਸਦਾ ਬੁਚਿਆਰ ॥ ਜਾਸੁ ਰਾਹੀ ਜਾਇ ॥ ਜਾਲਹੀ ਤੇ ਸਚੁ ਬੁਝੈ ਬਿਨੁ ਜਾਲੇ ਪਾਰੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤੀ ਜੋਨਿ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ੫੦ ॥ ਬਾਬੀਹਾ ਤੂੰ ਜਾਣਦਾ ਜਿ ਚੋਲਿ ਸਚੇ ਨਾਹ ਦਿਮੁਕਤਿ ਹੋਇ ॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤੇਰੈ ਵਸਿ ਹੈ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਦਿਖਾਇ ॥ ਅਪੁ ਪਛਾਣਹਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਾ ਛਡਾਏ ਛਡਾਇ ॥ ਹੀਅੜੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵਰਸਦਾ ਸਹਜੁ ਸਭਾਇ ॥ ਕੂੜਾ ਪੁਕਾਰਣੁ ਹਉ ਗਈ ਜੰਤੇ ਜੰਤੀ ਮਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਬੁਝਿ ਸਵੰਨਿਆ ਗਣੀ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥ ੫੧ ॥ ਪੂਰਾ ਪੂਰਾ ਸਭੁ ਕੋ ਬੋਲੈ ਪੂਰਾ ਨਾਮੁ ਸਚੇ ਕਰਤਾਰ ॥ ਪੂਰਾ ਤੋਲੁ ਨ ਜਾਣਈ ਪੂਰੇ ਪੂਰਾ ਵਾਪਾਰ ॥ ਪੂਰਾ ਸਚੁ ਪੂਰੇ ਪੂਰਾ ਸਾਹਿਬੁ ਪੂਰੀ ਨਾਈ ਪੂਰੁ ॥ ਪੂਰੇ ਪੂਰਾ ਵਰਤਦਾ ਪੂਰੇ ਪੂਰਾ ਸੂਰੁ ॥ ਪੂਰੇ ਪੂਰਾ ਜੋ ਮਨਿ ਵਸੈ ਪੂਰੇ ਪੂਰੀ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰਾ ਜੋ ਲਹੈ ਪੂਰੇ ਪੂਰਾ ਹੋਇ ॥ ੫੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਪੂਜਾ ਚੜੈ ਸਚੁ ਸਚੇ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਪਹਿਰਾਵਣਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਿਰਿ ਛਤੁ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਤਖਤੁ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚ

ਅਹਿਨਿਸਿ ਭਗਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਕਰੇ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਖੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਿਨ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇ ॥ ੨ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਜੇ ਕਰੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਪਲੈ ਪਵੈ ਫਿਰਿ ਨ ਮੁਹਾਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੁ ਜਾਣੈ ਏਕੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਥਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਸਭ ਪਾਈਐ ਜੇ ਕਰਮਿ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੁਖਾਲੀ ਕਹਿਆ ਮੰਨਿ ਵਿਖਾਲੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਿਰਮਲ ਹੋਇ ਸਚੁ ਬੂਝੈ ਸਚੁ ਘਾਲੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਦਾ ਫਲੁ ਹੋਇ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਦੁਖ ਜਾਲੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਦਾ ਕਰਹਿ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਭਈ ਤਿਨ ਭਾਲੀ ॥ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਪਲੈ ਪਵੈ ਫਿਰਿ ਨ ਮੁਹਾਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੁ ਜਾਣੈ ਏਕੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਥਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਸਭ ਪਾਈਐ ਜੇ ਕਰਮਿ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇ ॥ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੁਖਾਲੀ ਕਹਿਆ ਮੰਨਿ ਵਿਖਾਲੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਿਰਮਲ ਹੋਇ ਸਚੁ ਬੂਝੈ ਸਚੁ ਘਾਲੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਦਾ ਫਲੁ ਹੋਇ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਦੁਖ ਜਾਲੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਦਾ ਕਰਹਿ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਭਈ ਤਿਨ ਭਾਲੀ ॥ ੬ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਪਲੈ ਪਵੈ ਫਿਰਿ ਨ ਮੁਹਾਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੁ ਜਾਣੈ ਏਕੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਥਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਸਭ ਪਾਈਐ ਜੇ ਕਰਮਿ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇ ॥ ੭ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੁਖਾਲੀ ਕਹਿਆ ਮੰਨਿ ਵਿਖਾਲੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਿਰਮਲ ਹੋਇ ਸਚੁ ਬੂਝੈ ਸਚੁ ਘਾਲੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਦਾ ਫਲੁ ਹੋਇ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਦੁਖ ਜਾਲੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਦਾ ਕਰਹਿ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਭਈ ਤਿਨ ਭਾਲੀ ॥ ੮ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਪਲੈ ਪਵੈ ਫਿਰਿ ਨ ਮੁਹਾਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੁ ਜਾਣੈ ਏਕੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਥਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਸਭ ਪਾਈਐ ਜੇ ਕਰਮਿ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇ ॥ ੯ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੁਖਾਲੀ ਕਹਿਆ ਮੰਨਿ ਵਿਖਾਲੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਿਰਮਲ ਹੋਇ ਸਚੁ ਬੂਝੈ ਸਚੁ ਘਾਲੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਦਾ ਫਲੁ ਹੋਇ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਦੁਖ ਜਾਲੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਦਾ ਕਰਹਿ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਭਈ ਤਿਨ ਭਾਲੀ ॥ ੧੦ ॥

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੧

ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਗੁਰਮੁਖ ਬਣ ਕੇ ਜੀਵਨ ਬਿਤਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸਦਾ ਹੀ ਸੁਖੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਹਿਰਦੇ ਵਿਚ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰੋਂ ਹਉਮੈ ਦੂਰ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਹੇ ਨਾਨਕ! ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਮੱਥੇ ਉਤੇ ਧੁਰ ਦਰਗਾਹ ਤੋਂ ਲੇਖ ਲਿਖਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਮਿਲ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸੁਖਾਲੀ ਹੈ, ਗੁਰੂ ਦਾ ਕਹਿਆ ਮੰਨ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਖਾਲੀ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋ ਕੇ ਸੱਚ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਤੇ ਸੱਚ ਦੀ ਘਾਲ ਘਾਲਦਾ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸਦਾ ਫਲ ਦੇਂਦੀ ਹੈ, ਆਪਾ-ਭਾਵ ਗਵਾ ਕੇ ਦੁੱਖ ਜਾਲਦੀ ਹੈ। ਹੇ ਨਾਨਕ! ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉਤੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਮੇਹਰ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਗੁਰੂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰੂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਜੇ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਚਿੱਤ ਲਾ ਕੇ ਕਰੇ। ਉਸ ਦਾ ਮਨ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਹਰਿ-ਨਾਮ ਧਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਉਹ ਲੁੱਟਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ। ਉਹ ਅੰਦਰ ਬਾਹਰ ਇਕ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਹੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਇਕ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਹੀ ਹਰ ਥਾਂ ਵਰਤਦਾ ਵੇਖਦਾ ਹੈ। ਹੇ ਨਾਨਕ! ਗੁਰੂ ਤੋਂ ਸਭ ਕੁਝ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਧੁਰ ਦਰਗਾਹ ਤੋਂ ਲੇਖ ਲਿਖਿਆ ਹੋਵੇ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰੂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸੁਖਾਲੀ ਹੈ, ਗੁਰੂ ਦਾ ਕਹਿਆ ਮੰਨ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਖਾਲੀ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋ ਕੇ ਸੱਚ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਤੇ ਸੱਚ ਦੀ ਘਾਲ ਘਾਲਦਾ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸਦਾ ਫਲ ਦੇਂਦੀ ਹੈ, ਆਪਾ-ਭਾਵ ਗਵਾ ਕੇ ਦੁੱਖ ਜਾਲਦੀ ਹੈ। ਹੇ ਨਾਨਕ! ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉਤੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਮੇਹਰ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਗੁਰੂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ॥ ੪ ॥ ਗੁਰੂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਜੇ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਚਿੱਤ ਲਾ ਕੇ ਕਰੇ। ਉਸ ਦਾ ਮਨ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਹਰਿ-ਨਾਮ ਧਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਉਹ ਲੁੱਟਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ। ਉਹ ਅੰਦਰ ਬਾਹਰ ਇਕ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਹੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਇਕ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਹੀ ਹਰ ਥਾਂ ਵਰਤਦਾ ਵੇਖਦਾ ਹੈ। ਹੇ ਨਾਨਕ! ਗੁਰੂ ਤੋਂ ਸਭ ਕੁਝ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਧੁਰ ਦਰਗਾਹ ਤੋਂ ਲੇਖ ਲਿਖਿਆ ਹੋਵੇ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰੂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸੁਖਾਲੀ ਹੈ, ਗੁਰੂ ਦਾ ਕਹਿਆ ਮੰਨ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਖਾਲੀ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋ ਕੇ ਸੱਚ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਤੇ ਸੱਚ ਦੀ ਘਾਲ ਘਾਲਦਾ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸਦਾ ਫਲ ਦੇਂਦੀ ਹੈ, ਆਪਾ-ਭਾਵ ਗਵਾ ਕੇ ਦੁੱਖ ਜਾਲਦੀ ਹੈ। ਹੇ ਨਾਨਕ! ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉਤੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਮੇਹਰ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਗੁਰੂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ॥ ੬ ॥ ਗੁਰੂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਜੇ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਚਿੱਤ ਲਾ ਕੇ ਕਰੇ। ਉਸ ਦਾ ਮਨ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਹਰਿ-ਨਾਮ ਧਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਉਹ ਲੁੱਟਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ। ਉਹ ਅੰਦਰ ਬਾਹਰ ਇਕ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਹੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਇਕ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਹੀ ਹਰ ਥਾਂ ਵਰਤਦਾ ਵੇਖਦਾ ਹੈ। ਹੇ ਨਾਨਕ! ਗੁਰੂ ਤੋਂ ਸਭ ਕੁਝ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਧੁਰ ਦਰਗਾਹ ਤੋਂ ਲੇਖ ਲਿਖਿਆ ਹੋਵੇ ॥ ੭ ॥ ਗੁਰੂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸੁਖਾਲੀ ਹੈ, ਗੁਰੂ ਦਾ ਕਹਿਆ ਮੰਨ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਖਾਲੀ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋ ਕੇ ਸੱਚ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਤੇ ਸੱਚ ਦੀ ਘਾਲ ਘਾਲਦਾ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸਦਾ ਫਲ ਦੇਂਦੀ ਹੈ, ਆਪਾ-ਭਾਵ ਗਵਾ ਕੇ ਦੁੱਖ ਜਾਲਦੀ ਹੈ। ਹੇ ਨਾਨਕ! ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉਤੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਮੇਹਰ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਗੁਰੂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ॥ ੮ ॥ ਗੁਰੂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਜੇ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਚਿੱਤ ਲਾ ਕੇ ਕਰੇ। ਉਸ ਦਾ ਮਨ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਹਰਿ-ਨਾਮ ਧਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਉਹ ਲੁੱਟਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ। ਉਹ ਅੰਦਰ ਬਾਹਰ ਇਕ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਹੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਇਕ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਹੀ ਹਰ ਥਾਂ ਵਰਤਦਾ ਵੇਖਦਾ ਹੈ। ਹੇ ਨਾਨਕ! ਗੁਰੂ ਤੋਂ ਸਭ ਕੁਝ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਧੁਰ ਦਰਗਾਹ ਤੋਂ ਲੇਖ ਲਿਖਿਆ ਹੋਵੇ ॥ ੯ ॥ ਗੁਰੂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸੁਖਾਲੀ ਹੈ, ਗੁਰੂ ਦਾ ਕਹਿਆ ਮੰਨ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਖਾਲੀ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋ ਕੇ ਸੱਚ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਤੇ ਸੱਚ ਦੀ ਘਾਲ ਘਾਲਦਾ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸਦਾ ਫਲ ਦੇਂਦੀ ਹੈ, ਆਪਾ-ਭਾਵ ਗਵਾ ਕੇ ਦੁੱਖ ਜਾਲਦੀ ਹੈ। ਹੇ ਨਾਨਕ! ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉਤੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਮੇਹਰ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਗੁਰੂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ॥ ੧੦ ॥

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੧

ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਗੁਰਮੁਖ ਬਣ ਕੇ ਜੀਵਨ ਬਿਤਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸਦਾ ਹੀ ਸੁਖੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਹਿਰਦੇ ਵਿਚ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰੋਂ ਹਉਮੈ ਦੂਰ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਹੇ ਨਾਨਕ! ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਮੱਥੇ ਉਤੇ ਧੁਰ ਦਰਗਾਹ ਤੋਂ ਲੇਖ ਲਿਖਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਮਿਲ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸੁਖਾਲੀ ਹੈ, ਗੁਰੂ ਦਾ ਕਹਿਆ ਮੰਨ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਖਾਲੀ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋ ਕੇ ਸੱਚ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਤੇ ਸੱਚ ਦੀ ਘਾਲ ਘਾਲਦਾ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸਦਾ ਫਲ ਦੇਂਦੀ ਹੈ, ਆਪਾ-ਭਾਵ ਗਵਾ ਕੇ ਦੁੱਖ ਜਾਲਦੀ ਹੈ। ਹੇ ਨਾਨਕ! ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉਤੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਮੇਹਰ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਗੁਰੂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰੂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਜੇ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਚਿੱਤ ਲਾ ਕੇ ਕਰੇ। ਉਸ ਦਾ ਮਨ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਹਰਿ-ਨਾਮ ਧਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਉਹ ਲੁੱਟਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ। ਉਹ ਅੰਦਰ ਬਾਹਰ ਇਕ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਹੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਇਕ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਹੀ ਹਰ ਥਾਂ ਵਰਤਦਾ ਵੇਖਦਾ ਹੈ। ਹੇ ਨਾਨਕ! ਗੁਰੂ ਤੋਂ ਸਭ ਕੁਝ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਧੁਰ ਦਰਗਾਹ ਤੋਂ ਲੇਖ ਲਿਖਿਆ ਹੋਵੇ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰੂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸੁਖਾਲੀ ਹੈ, ਗੁਰੂ ਦਾ ਕਹਿਆ ਮੰਨ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਖਾਲੀ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋ ਕੇ ਸੱਚ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਤੇ ਸੱਚ ਦੀ ਘਾਲ ਘਾਲਦਾ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸਦਾ ਫਲ ਦੇਂਦੀ ਹੈ, ਆਪਾ-ਭਾਵ ਗਵਾ ਕੇ ਦੁੱਖ ਜਾਲਦੀ ਹੈ। ਹੇ ਨਾਨਕ! ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉਤੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਮੇਹਰ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਗੁਰੂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ॥ ੪ ॥ ਗੁਰੂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਜੇ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਚਿੱਤ ਲਾ ਕੇ ਕਰੇ। ਉਸ ਦਾ ਮਨ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਹਰਿ-ਨਾਮ ਧਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਉਹ ਲੁੱਟਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ। ਉਹ ਅੰਦਰ ਬਾਹਰ ਇਕ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਹੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਇਕ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਹੀ ਹਰ ਥਾਂ ਵਰਤਦਾ ਵੇਖਦਾ ਹੈ। ਹੇ ਨਾਨਕ! ਗੁਰੂ ਤੋਂ ਸਭ ਕੁਝ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਧੁਰ ਦਰਗਾਹ ਤੋਂ ਲੇਖ ਲਿਖਿਆ ਹੋਵੇ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰੂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸੁਖਾਲੀ ਹੈ, ਗੁਰੂ ਦਾ ਕਹਿਆ ਮੰਨ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਖਾਲੀ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋ ਕੇ ਸੱਚ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਤੇ ਸੱਚ ਦੀ ਘਾਲ ਘਾਲਦਾ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸਦਾ ਫਲ ਦੇਂਦੀ ਹੈ, ਆਪਾ-ਭਾਵ ਗਵਾ ਕੇ ਦੁੱਖ ਜਾਲਦੀ ਹੈ। ਹੇ ਨਾਨਕ! ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉਤੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਮੇਹਰ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਗੁਰੂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ॥ ੬ ॥ ਗੁਰੂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਜੇ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਚਿੱਤ ਲਾ ਕੇ ਕਰੇ। ਉਸ ਦਾ ਮਨ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਹਰਿ-ਨਾਮ ਧਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਉਹ ਲੁੱਟਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ। ਉਹ ਅੰਦਰ ਬਾਹਰ ਇਕ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਹੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਇਕ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਹੀ ਹਰ ਥਾਂ ਵਰਤਦਾ ਵੇਖਦਾ ਹੈ। ਹੇ ਨਾਨਕ! ਗੁਰੂ ਤੋਂ ਸਭ ਕੁਝ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਧੁਰ ਦਰਗਾਹ ਤੋਂ ਲੇਖ ਲਿਖਿਆ ਹੋਵੇ ॥ ੭ ॥ ਗੁਰੂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸੁਖਾਲੀ ਹੈ, ਗੁਰੂ ਦਾ ਕਹਿਆ ਮੰਨ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਖਾਲੀ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋ ਕੇ ਸੱਚ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਤੇ ਸੱਚ ਦੀ ਘਾਲ ਘਾਲਦਾ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸਦਾ ਫਲ ਦੇਂਦੀ ਹੈ, ਆਪਾ-ਭਾਵ ਗਵਾ ਕੇ ਦੁੱਖ ਜਾਲਦੀ ਹੈ। ਹੇ ਨਾਨਕ! ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉਤੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਮੇਹਰ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਗੁਰੂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ॥ ੮ ॥ ਗੁਰੂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਜੇ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਚਿੱਤ ਲਾ ਕੇ ਕਰੇ। ਉਸ ਦਾ ਮਨ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਹਰਿ-ਨਾਮ ਧਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਉਹ ਲੁੱਟਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ। ਉਹ ਅੰਦਰ ਬਾਹਰ ਇਕ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਹੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਇਕ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਹੀ ਹਰ ਥਾਂ ਵਰਤਦਾ ਵੇਖਦਾ ਹੈ। ਹੇ ਨਾਨਕ! ਗੁਰੂ ਤੋਂ ਸਭ ਕੁਝ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਧੁਰ ਦਰਗਾਹ ਤੋਂ ਲੇਖ ਲਿਖਿਆ ਹੋਵੇ ॥ ੯ ॥ ਗੁਰੂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸੁਖਾਲੀ ਹੈ, ਗੁਰੂ ਦਾ ਕਹਿਆ ਮੰਨ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਖਾਲੀ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋ ਕੇ ਸੱਚ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਤੇ ਸੱਚ ਦੀ ਘਾਲ ਘਾਲਦਾ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸਦਾ ਫਲ ਦੇਂਦੀ ਹੈ, ਆਪਾ-ਭਾਵ ਗਵਾ ਕੇ ਦੁੱਖ ਜਾਲਦੀ ਹੈ। ਹੇ ਨਾਨਕ! ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉਤੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਮੇਹਰ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਗੁਰੂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ॥ ੧੦ ॥

ਕਰਦਾ ਵਿਸਰੇ ਜਿਸ ਆਧਿ ਬਖਸੇ ਕਰਤਾ ਗਿਆਨ ਅਕਰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਐ ਏਨ ਵਿਛੁੜਿ ਜਿਨ
ਮੇਲੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ॥੧॥ ਗੁਰ ਪੀਰਾ ਕੀ ਚਰਣੀ ਮਹਾਂ ਕਰੀ ਸੁਖ ਸਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਛਿਜ
ਜੇਜੁ ਸੁ ਆਪਣੀ ਤਿ ਸੁਰਖਾ ਏਹੇ ਤੀਪਆਰੁ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ਵਿਚਾਰਿ ਅਬ ਉਜਲ
ਬੁਤ ਰੇ ਸੇਜ ਸਰੁ ॥ ਮਨ ਚਿੰਦਿ ਆਛੁ ਪਾਇਸੀ ਅੰਤਰਿ ਬਿਸੇ ਵੇਖ ਵੀ ਚਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰ
ਤਿ ਗੁਰੀ ਮਿਲਿਐ ਦੁਖੁ ਪਾਈਐ ਸਭ ਦੁਖੁ ਖਿਨੈ ਵਿਚ ਲਹਿ ਜਾਹੁ ॥ ੧ ॥ ਮਨਮੁਖ ਸੇ ਵਿਜੋਗ
ਰੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਦੇਖਿ ਬੁਲੈ ਮਾਇ ਮੋਹ ਵਧਾਇ ॥ ਜਿਸ ਗ
ਜੇਹਾ ਮੰਗੈ ਸੋ ਕਿਵ ਆਤਿ ਨਾਲਿ ਛਡਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਦੁਖੋ ਦੁਖ ਦਈ ॥
ਹਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨ ਦੀ ਆਇ ਸੋ ਮਾਇ ਆਵੈ ਵਿਛੁ ਰਿਸ ਜਾਇ ॥ ੧
॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੁਰਖ ਮਿਲੇ ਸਭ ਕੇਰਾ ਤੁਰਕੇ ਸੋ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਤੁਰਕੇ ਸੋ ਵੇਪੁਰਖ ਅਗਾਧੇ
ਤੁਰਕੇ ਸੋਸੋ ਸਮਾਏ ॥ ਤੁਰਕੇ ਵਰਤੁਨੇ ਸੁਚ ਸੰਜਮੁ ਮਨਹਿ ਦੀ ਆਛੁ ਪਾਏ ॥ ਜਾ
ਦਾਸੁ ਹਰਗਿ ਜਿਹੁ ਤੁਰਕੇ ਬੁਝੈ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੋ ਵੈਲਿ ਵਲਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੇ ਜਿ
ਨਹੁ ਪਰਿਤਿ ਨਾ ਤੁਰਕੇ ਜਾਇ ਮਿਲਾਏ ॥ ੧੮ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਤੁਰਕੇ ਮੁਨ ਬੁਝੈ ਚਪੁੜੀਨਿ
ਤਰਉਮੈ ਕਰਮ ਅਕਮਾਏ ॥ ਦੁਰਤੇ ਨੇਸੁਚ ਸੰਜਮੁ ਪੁਨਾ ਪਾਖੰਡਿ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਏ ॥
ਅੰਤਰਹੁ ਕੁਸੁਧਾ ਏਆਂ ਮੰਹਿ ਬੇਧੇ ਜਿਉ ਜਤੀ ਛਗੁਤਿ ਰਾਏ ॥ ਜਿਨਿ ਕਿਉਪਾ
ਏਤੈ ਜੇਨ ਚੇਤਿ ਵਿਨੁ ਚੇਤੇ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਪਰਪੰਚੁ ਚੁਕੀ ਆਪੁ ਨਿਵਾਰੇ
ਤੇ ਪੁਰਖ ਬਿਧੇ ਜਿਹਿ ਆਕਮਾਏ ॥ ੧੯ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਤੀ ਤਿਕਤੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ
ਨਾਦਿ ਸੇ ਵਕਰਤ ਸਮਾਏ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਤਿ ਗੁਰ ਗੁਰੁ ਸਤ ਪੁਜੇ ਸਤਿ ਗੁਰ
ਦਰਸੁ ਦੇਖੈ ਸਭ ਆਏ ॥ ਮਨੀਐ ਸਤਿ ਗੁਰ ਮਹਬੀ ਚਾਰੀ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਤਿ
ਸਨ ਭੁਖ ਸਭ ਜਾਏ ॥ ਤਉ ਸਦਾ ਸਦਾ ਬਲਿ ਜਾਈ ਗੁਰ ਅਪਨੇ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਚਦੇ
ਈਮਿਲਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਮੁ ਪਾਇ ਆਤਿ ਨਸ ਚਾਜੇ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਗ ਆਏ ॥
੨੦ ॥ ਜੋ ਮੀ ਪ੍ਰਭੀ ਆਸੇ ਉਨੇ ਤੁਜੇ ਸਜਣ ਮੇਲਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਰਉ ਮੰਝੀ
ਨਿਰਦੇਖਾ ਸਮਾਲਿ ॥ ੨੧ ॥ ਜਿਨਾ ਇਕ ਮਨੀ ਇ ਕਾਚਿਤ ਧਿਆਇ ਆਸਤਿ
ਰਸੁ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਦਖ ਭੁਖ ਉਮੇ ਵਡਾਰੁ ਗੁਰਾਇ ਆਨਿ ਦੇਖ
ਏਲਿ ਵਲਾਇ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ ਉਚਰਹਿ ਗੁਣ ਅਤਿ ਜੇ ਸਾਇ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਇ ਆ ਸਹਜਿ ਮਿਲਿ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ੨੨ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਆਇ

ਆਪੁ ਨ ਜਾਤਾ ਮਨ ਕਾ ਰੋਗੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਭ੍ਰਮਤ ਭ੍ਰਮਤ ਆਇਆ ਦੁਖੁ ਰੋਵੈ ਦੁਖੁ ਰੋਵਣਾ ਮੰਝੇ ਰੋਵੈ
ਪੂਆਇ ਆਪਨੁ ਸੀ ਚੀਅਗਹਿ ਆਤੇ ਜੋਇ ਸਭ ਛਗੁ ॥ ਕਰਮ ਮਹਾਰਮ ਸੁਚਿ ਸੰਜਮ ਕ
ਰਿਅ ਤਿਰਿ ਲੇਭੁ ਵਿਕਾਗ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਮੁਖਿ ਜਿਕਮ ਹੈ ਸੁ ਥਾਇ ਪਾਏ ਵੇਦ ਰਗਹੋ
ਇਬੁ ਆਗੁ ॥ ੨੩ ॥ ਸਭ ਗੁਰ ਰਾਗਾ ਵਿਚਿ ਸੋਭਾ ਭਾਈ ॥ ਜੋ ਤੁਵ ਜਿ ਆਮਿਨਿ ਆਇ
॥ ਰਾਗੁ ਨਾਦੁ ਸਭੁ ਸਚੁ ਹੈ ਕੀ ਅਤਿ ਕੁ ਜੀਨ ਜਾਇ ॥ ਰਾਗੋ ਨਾਦੁ ਦੇਹ ਸਰਾਗਿ ਨੀ ਹੁਰ ਮੁਨ
ਬੁਝਿ ਆਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੈ ਬੁਝੈ ਤਿਨਾ ਸਿਝੋ ਇ ਸਤਿ ਗੁਰ ਤੇ ਜੋ ਝੀ ਪਾਇ ॥ ਸ
ਭਿ ਛਿਤਿ ਸਤੇ ਹੋਇ ਆਜੇ ਉਤਿ ਸੋ ਦੀਰ ਜਾਇ ॥ ੨੪ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਵਿਚਿ ਅੰਮ੍ਰਿ ਤੁ
ਨਾਮੁ ਹੈ ਅੰਮ੍ਰਿ ਤੁ ਤਕੈ ਕੁ ਵਾਇ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਅਲੋ ਪਿ ਰਮਾਨ ਸਮੁਧਿ ਆਇ
॥ ਅੰਮ੍ਰਿ ਤ ਬਾਣੀ ਤਤੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਮਾਨਿ ਆਇ ॥ ਮਿਲਦੇ ਕਰਮ ਪ੍ਰਭ ਪਰਗਾ ਸਿਆ
ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਤਿਨ ਕਉ ਮਿਲੈ ਜਿੰਨ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ
ਲਾਇ ॥ ੨੫ ॥ ਅਚਰਿ ਚਰਿ ਤੇ ਸਨ ਆਗਿ ਹੈ ਮਨਮੁਖ ਭੁਕਣਾ ਜਾਇ ॥ ਮੁਹੁ ਕੁ ਦੇ
ਬੁਸਭੁ ਕੁ ਦੇ ਕੁ ਦੇ ਗਹਿ ਆਭਾ ਦਾਇ ॥ ਅਗਦਿ ਨੁ ਚਿਤਾ ਚੇਤ ਵੇ ਚੇਤ ਥਾ ਧਾ
ਜਾਇ ॥ ਜੰ ਮਣ ਮਾਰ ਦੁਨ ਚੁਕਵੀ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਉ ਬੋਨ
ਨਕ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥ ੨੬ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਗਿਧੀ ਆਇ ਦਾਸ ਭੰਗ ਤਿ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਤਾਂ ਇ ॥ ਸਤ ਸੰਗ ਤਿ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸੇ ਵੇ ਹਰਿ ਮੇ ਲੇ ਗੁਰ ਮੇ ਲਾਇ ॥ ਏ ਹੁ ਭੁ ਜ
ਭੁ ਜਾ ਗ ਤ੍ਰ ਸੰ ਸਾ ਰੁ ਗੁ ਬੋ ਹਿ ਬੁ ਨਾ ਮੰ ਤ ਰਾ ਇ ॥ ਗੁਰ ਸਿ ਖੀ ਭ ਣ ਮੰ ਨਿ ਅ ਸੁ ਪੁ ਰ
ਪਾ ਰਿ ਜੰ ਘਾ ਇ ॥ ਗੁਰ ਸਿ ਖਾ ਕੀ ਹਰਿ ਧੂ ਰਿ ਦੇ ਹੋ ਤ ਮ ਪਾ ਪੀ ਭੀ ਗਤਿ ਪਾ ਨੀ ॥ ਧੂ ਰੇ
ਮ ਸ ਤ ਕਿ ਹ ਮ ਪ੍ਰ ਭਾ ਕੇ ਹਿ ਆ ਗੁ ਮ ਸ ਕੀ ਮੇ ਲੇ ਆ ਜਾ ਇ ॥ ਜੋ ਮ ਕੰ ਕ ਰ ਮਾ ਗੀ ਬਿ ਦ
ਗਿ ਅ ਨੁ ਹਰਿ ਦ ਰ ਗ ਹ ਵੇ ਛ ਡਾ ਇ ॥ ਗੁ ਰ ਸਿ ਖਾ ਨੰ ਸਾ ਬਾ ਸੋ ਹੈ ਹਰਿ ਭ ਤੁ ਨ ਮੋ ਲੀ ॥ ਸੀ
ਜਾ ਇ ॥ ੨੭ ॥

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੪ ੧੪ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰੇ ਤੇ ਜਾ ਈ ਜੋ ਮੁਖੁ ਨਹੀਂ ਵੀਨੇ ਜਿਨੀ ਸੇ ਵ ਤ ਸਾ ਈ ॥ ਝਰਿ ਝਰਿ ਪਵ ਦੇ ਕਚੇ ਬੋਰ
ਤੀ ਜਿਨ੍ਹ ਕੀ ਨ ਆਈ ॥ ੧ ॥ ਧਰਤੀ ਵਿਚੁ ਪਾਦਾ ਦਬਾ ਤੀ ਜੇ ਤੀ ਜਾ ਲੋ ॥ ਪੁਤ੍ਰੀ
ਵਿ ਚੋ ਬੁੰ ਦ ਰੀ ਜੇ ਤੰ ਨ ਅਕ ਤੇ ਸਹਨ ਲੋ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਆਪਾ ਓ ਨੀ ਐ ਨਾ ਮੋ

ਨਾਮਵੀਤੀਐ॥ ਤੀਨਿਜਨ ਵਾਈਆਪਣੈ ਬਲਜਾਸੁਸਜਨ ਜੋਇਐ॥ ੨॥ ਸਜਣ ਸ
ਚਾਪਾਤਿ ਸਾਹੁਸਿਰਿ ਸਾਹੁਦੇਸਾਹੁ॥ ਜਿਸੁਪਾਸਿ ਬਹਿਰੈਆਸੋਪੀਐ ਸਭੁਨਦਦੇ
ਸਾਹੁ॥ ੨॥ ਤੇਰਾਕੀਤਾਜਾਤੋਨਾਜੀਮੈਨਾਹੀਗੁਰੀਤੇਈ॥ ਮੈਨਿਰਗੁਣਿਆਰਕਤੁ
ਟੁਨਾਹੀਆਪੇ ਤਰਸੁਪਾਇਈ॥ ਤਰਸੁਪਾਇਆਮਨਭਾਇਆਤਿਹੈਸਤਿਗੁਰੁ
ਸਜਣੁਮਾਲਿਆ॥ ਨਾਨਕਨਮੁਮੈਲੈਤੀਜੀਵੰਤਨੁਮਨੁਥੀਵੈਹਰਿਆ॥ ੨॥

ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮੁੰਦਾਵਣੀਮਹਲਾ੫ ਥਾਥਵਿਚਿਚੀਨੰਵਸਤੁਪਈਓਸਤੁਸੰਭੈ
ਖੁਵੀਚਾਗੈ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਠਾਕੁਰਕਾਪਾਈਓਜਿਸਕਾਸਭਤੁਅਥਾਗੈ॥ਜੋਕੰ
ਖਾਵੈਜੋਕੰਭੁੰਚੈਤਿਸਕਾਹੋਇਉਥਾਗੈ॥ ਏਹਵਸਤੁਤਜੀਨਹੀਜਾਈਨਿਤੀਨਿਤ
ਖੁਥੁਰਿਯਾਗੈ॥ ੧॥

ਸਲੋਕਕਬੀਰਜੀਉ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਕਬੀਰਮੇਰੀਸਿੰਞਸਨੀਸਨਾਊਪਰਿਗਾਮੁ॥ ਆਦਿਜੁਗਾਦੀਸਗਲਭਤੁਗਤਤਾਕੋਸੁ
ਖੁਬਿਸ੍ਰਮੁ॥ ੧॥ ਕਬੀਰਮੇਰੀਜਾਤਿਕਉਸਭਕੋਹਸਨੇਹਾਸੁ॥ ਬਾਲਿਹਜਾਈਇਸਜਾ
ਤਿਕਉਜੋਜਪਿਉਭਿਮੁਸਿਮਜਨਾਸੁ॥ ੨॥ ਕਬੀਰਰਗਾਮਗਕਿਆਕਰਿਕਰੁਭੁ
ਵਹਿਜੀਉ॥ ਸਰਬਬ੍ਰਹਮੁਪਸੈਕਾਇਕੈਗਮਨਾਮਸੁਪੀਉ॥ ੩॥ ਕਬੀਰਕੰਚਨਕੇਕੁ
ਭਭਬੇਰਉਪ੍ਰਗਟਭਾਜਨਹਾਰੁ॥ ਦੀ ਸਹਿਦਾਧੇਕਨਾਜਿਉਜਿਨਮੀਨਾਜੀਉ
॥ ੪॥ ਕਬੀਰਮੈਜਾਨਦਿਨਾਹਉਮੁਆਪਾਡੈਗਇਆਸ
ਵੈਜਨਤਪੇਖਉਤਤਸੋਇ॥ ੫॥ ਕਬੀਰਜਾਦਿਨਹਉਮੁਆਪਾਡੈਗਇਆਸ
ਨੰਦੁ॥ ਸੋਤਿਸੋਸੋਇਲਿਓਪੂਰਕੁਆਪਨਸੰਗੀਤਜਾਹਿਗੋਬਿੰਦੁ॥ ੬॥ ਕਬੀਰਸਭਤੇ
ਹਮਬੁਰੇਹਮਤਜਭਲੋਸੰਸਾਰੁ॥ ਜਿਨਿਕੀਨੋਜੀਅਜੋਜਿਉਸੋਤਿਸੁਸੰਗਿਪਿਆਰੁ॥
੭॥ ਕਬੀਰਸਭਤੇਹਮਬੁਰੇਹਮਤਜਭਲੋਸੰਸਾਰੁ॥ ਜਿਨਿਕੀਨੋਜੀਅਜੋਜਿਉਸੋ
ਤਿਸੁਸੰਗਿਪਿਆਰੁ॥ ੮॥ ਕਬੀਰਸਭਤੇਹਮਬੁਰੇਹਮਤਜਭਲੋਸੰਸਾਰੁ॥ ਜਿਨਿਕੀਨੋ
ਜੀਅਜੋਜਿਉਸੋਤਿਸੁਸੰਗਿਪਿਆਰੁ॥ ੯॥ ਕਬੀਰਸਭਤੇਹਮਬੁਰੇਹਮਤਜਭਲੋਸੰਸਾਰੁ॥
ਜਿਨਿਕੀਨੋਜੀਅਜੋਜਿਉਸੋਤਿਸੁਸੰਗਿਪਿਆਰੁ॥ ੧੦॥

ਗਿਰੈਬੈਰਾਗੁ॥ ਜੀਤੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਜੀਤੇਸਭਿਕਾਮ॥ ਹਾਰੇਪੰਚਦੂਤਹੋਏਬਸਿਗਾਮ॥ ੧॥ ਜਾਕੀਓਇਕੁ
ਲਖਤਕੋਟਿਜੋਧਿਨ ਦੇਦਰਿਕਿਤਹੂਦੇ॥ ਥਾਮਣਿਥਿਰਸਭਾਈਓਕਿਜਨਮੁਜੀਤਿਕੈ
ਤੈਜੀਵਿਸਹੇ॥ ੨॥ ਸੋਰਨਿਸੋਰਸੁਪੀਜੀਐਵਚਿਪ੍ਰਸਾਦੀਕੈਹੋਇ॥ ਨਾਨਕਮਨਮਾਸਾਸੁਨ
ਗਾਈਐਦਰਗਹਨਿਮਕਲਾਜੋਇ॥ ੫॥ ਜੈਂਦਾਕ੍ਰਿਸੇਆਪਿਤਿਨੀਕਾਇਨਮਾਝੀ॥ ਐ
ਚਰਿਨਮੁਨਿਯਾਨੁਸਦਗੁਣਸਾਝੀ॥ ਇਕਟੇਕਅਗੰਮਾਨਿਤਨਿਪ੍ਰਭੁਧਾਝੀ॥ ਜਾ
ਗਾਰੰਗੁਅਪਾਰੁਕੋਨਉਤਾਰਣੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਯਾਗਿਗੁਣਾ॥ ਇਸਜਾਜਿਸੁਖੁਸਾਝੀ॥ ਨ
ਨਕਨਮੁਨਿਧਾਨੁਹਰਿਦੇਉਰਿਤਾਝੀ॥ ੬॥ ਕਰੇਸੁਚੰਗਾਮਾਨਿਦੁਯੀਗਣਤਜਾਹੀ॥ ਐ
ਪ੍ਰਭੀਨਦਰੀਨਿਹਾਲੀਐਆਪੇਲੈਤੁਲਾਇ॥ ਜਨਦੇਤੁਮਤੀਉਪਦੇਸੁਵਿਚੁਤੁਗਮੁਜਾ
ਇ॥ ਜੋਧੁਰਿਜੋਖਿਆਲੇਖੁਸੋਈਸਭਕਮਾਇ॥ ਸਭਤਿਵੈਛੁਤਿਸਦੇਵਾਸਿਦੁਜੀ
ਨਾਹਿਜਾਇ॥ ਨਾਨਕਸੁਖੁਆਨੰਦਭਏਪ੍ਰਭਕੀਆਂਰਜਾਇ॥ ੭॥ ਗੁਰੁਪੂਰਾਜਿਨਿਸੇ
ਮਹਿਆਸੇਈਤਰਿਓਨਿਹਾਲ॥ ਨਾਨਕਨਮੁਅਮਾਯਣਕਾਜੁਆਵੈਗਾਸਿ॥ ੮॥ ਪਪੀ
ਕਰਮਕਮਾਵੈਦੇਕਰਦੇਪਾਇਤਾਇ॥ ਨਾਨਕਜਿਉਮਥਨਿਆਧਾਣੀਆਂਤਿਉਮੰਥੇਪੁ
ਮਝਾਇ॥ ੯॥ ਨਾਮੁਧਿਆਇਆਇਨਸਾਜਨਾਨਮਾਪਦਾਥੁਜੀ॥ ਤਿ॥ ਨਾਨਕਧਨਮੋਐ
ਸੇਚਵਹਿਕੀਤੇਕੁਵਨੁਪੁਨੀਤ॥ ੧੦॥ ਖੁਤੜੀਕੁਥਾਈਮਿਠੀਗਲਾਇਨਿਕੰਮੜੀ
ਆ॥ ਨਾਨਕਸੋਈਉਬੇਗੋਜਿਨਾਤੁਗਮਾਕਥੀ॥ ੧੧॥ ਸੁਤਵੇਸੁਖੀਸਵੈਨਿਜੰਞੇਸ
ਹਆਪਣੈ॥ ਪ੍ਰੇਮਾਬਿਛੁੜਿਯਨੀਜਉਅੰਞੇਪਰਵਲਵੈਨਿ॥ ੧੨॥ ਸੁਤਵੇਅਸੰਖਾ
ਇਆਬ੍ਰਹੁਚੀਕਾਰਣੇ॥ ਨਾਨਕਸੇਜਾਗੀਨਿਜਿਗਸਨਾਮੁਉਚਾਰਣੇ॥ ੧੩॥ ਸ੍ਰਿਗਤਿ
ਸਨਾਪੇਖਿਖੁਭੁਣੇਵੁਵੇਨਗਗਨੀਧਰੀ॥ ਜਿਨੀਸਚੁਅਰਾਧਿਆਨਾਨਕਅਨਿਤੀ
ਛਡਿ॥ ੧੪॥ ਪਤਿਤਉਧਾਰਣਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸੀਮੁਖਪੁਰਖੁਅਪਾਰੁ॥ ਜੈਸਿਉਧ
ਨਾਨਕਜੀਸੇਸਿਮਜਣਹਾਰੁ॥ ੧੫॥ ਦੁਨੀਛੋਡਿਕੁਵਣਟੀਐਕਸੁਸਉਚਿਤ
ਜਾਇ॥ ਦੁਜੈਭਾਇਬਿਨਸਿਗਇਨਾਨਕਵਾਹੁਵਾਹੁਦਰਿਜਾਇ॥ ੧੬॥ ਤਿਲਦੇਵਥਜਾਸ
ਉਦਾਕਰਨੀਵਣਜਾਮਿਆ॥ ਸਚੁਵਖਰੁਜੀਨੀਲਾਭਿਆਸੇਸਚਰੇਪਾਸ॥ ੧੭॥
ਪੰਥਪ੍ਰੇਮਨਜਾਣਈਕੁਝੀਛਿਹੋਗਵਾਇ॥ ਨਾਨਕਹਰਿਬਿਸਮਾਇਐਪਉਦੇਨਕਿ
ਐਧਿਆਇ॥ ੧੮॥ ਤਿਚਰਸੁਖੁਨਸੁਬੜੀਦੋਜਿਚਰੁਆਪਿਪ੍ਰਭੁਨਾਲਿ॥ ਸਬਦੁਅ
ਖੁਟਬਬਾਨਾਨਕਆਖਿਗਇਧਨੁਮਾਲਿ॥ ੧੯॥ ਖੰਭਿਵਿਕਦਵੇਜੋਲਾਹੁੰਘ

ਗਯਬੁਲਮਅਤਜਿਕਲਅਸਕੁਕਾਇ॥ਜੋਨਿਐ ਸਕਰਿਚੁਾਇਆਮੀਤੁਹਮਾਰੁਸਾਇ॥੨
॥ਕਬੀਮਆਈਮੁਝਪਹਿਆਂਨਿਕਕੋਰਕਰਿਤੇਸ॥ਹਮਰਾਖੇਗੁਰਆਪਨੇਉਨੈਨੀਕੀ
ਨਆਦੇਸ॥੮॥ਕਬੀਗੋਸਈਆਗੈਐ॥ਜੋਹਮੁਐ ਸੁਖੁਹੋਇ॥ਬੁਰੋਭਲੋਬੁਰਿਸਕੁਕੋਕਹੈ
ਚੁਰੋਨਜਾਨੈਕੋਇ॥੯॥ਕਬੀਮਤੀਹੈਵਹਿਕਮੀਆ ਕਾਰੇਉਕੇਨੀਤ॥ਲੈਛਡੇਉਚੁਹੈ
ਧਾਵੈਤੋਸਿਜਾਨੈਐਭਗਵੰਤ॥੧੦॥ਕਬੀਮਚੰਦਨਕਾ ਬੈਰਵੁਭੁਲਾਬੋਰੈਓਹ
ਕਪਲਾਸ॥ਛਿਓਤੀਚੰਦਨੁਹੋਇਰੇਬਸੈਸੁਚੰਦਨਪਾਸਿ॥੧੧॥ਕਬੀਮਬਾਸੁ
ਬਤਾਈਬੁਤੁਆਇਉਮਤਿਬੁਧਹਮਰੀਕਇ॥ਚੰਦਨਕੈਨਿਕਟੇਬੋਸੋਬੈਸੁਸੁਭੰ
ਯੁਹੋਇ॥੧੨॥ਕਬੀਮਦੀਨੁਗਵਾਇਆ ਦੁਨੀਸਿਉਦੁਨੀਨਚਾਲੀਸਾਥਿ॥ਪ
ਇਕੁਰਵਾਸਾਰੈਅਗਾਛਿਆਪੁਨੈਹਾਥਿ॥੧੩॥ਕਬੀਮਜਹਜਹਹਉਫਿ
ਰਿਥਕਉਤਕਨ ਓਰਾਇ॥ਇਕਰਾਮ ਸੇਸੀਬਾਤਾ ਊਜਮੁਮੈਰੈਭਾਇ॥੧੪॥ਕ
ਬੀਸਾਤਨਕੀਝੁਗੀਆਕੁਲੀਤੁਪਿਰੁਮਤੀਗਾਉ॥ਆਗੈਲੋਭਗਉਤੁਹਥ
ਉਲਹਗਜਿਹਨਾਂਤੀਤਰਿਕੈਨਾਉ॥੧੫॥ਕਬੀਮਸੰਤਅਤੈਇਕਿ ਓਹੋਈਓਜਾਂਅ
ਪੁਨੋਸ੍ਰਿਜਾਇ॥ਰੇਵਤੁਜਾਕਤਬਾਪੁਰੇਜੁਹਾਣੈ ਤਾਂਤਬਿਕਾਇ॥੧੬॥ਕਬੀ
ਰਸਾਕਤੁਐਸਾਹੈਜੈਸੀਲਸਨਕੀਖਾਨਿ॥ਕੋਨਬੈਠੇਖਾਈਐਪਰਗਟੋਈਨਿ
ਦਾਨ॥੧੭॥ਕਬੀਮਮਾਇਆਂਚਿਲਮਨਿਪਵਨੁਝਕੋਲਨਹਾਰੁ॥ਸੰਤਹੁਮਾਖਨੁਖਾ
ਇਆਡਾਢਿਪੀਐਸੰਸਾਰੁ॥੧੮॥ਕਬੀਮਮਾਇਆਂਚਿਲਮਨਿਪਵਨੁਵੈਹੋਵਿਦਧ
ਗ॥ਜੋਨਿਬਿਲੋਈਆਤਿਨਿਖਾਈਆਂਐਵਗਬਿਲੰਵਨਜਗ॥੧੯॥ਕਬੀਮਾ
ਇਆਂਚੋਰਦੀਮੁਸਿਮੁਸਿ ਸਿਜਾਵੈਹਟਹਿ॥ਏਕੁਕਬੀਰਨਮੁਸੇਜਿਨਿਕੀਨੀਬਾ
ਰਬਾਟ॥੨੦॥ਕਬੀਰਸੂਖੁਸੂਖੁਨਏਜੁਗਕਰਿਹੈਜੁ ਬਹੁਤੇਮੀਤ॥ਜੋਂਚਿਤੁਰ
ਖਿਐਏਕਸਿਉਤੇਸੁਖੁਪਾਵਹਿਨੀਤ॥੨੧॥ਕਬੀਮਜੋ ਸੁਮਸੇਤੇਜਾਗੁਰੇ
ਮੋਮਨਆਨੰਦੁ॥ਮਨੇਮਨੰਤਿਪਾਈਐਪੂਰਨਪਰਮਾਨੰਦੁ॥੨੨॥ਕਬੀਮਸਾਖੁਪ
ਇਕੈਕਬੀਰਮੀਠਿਮੋਲ॥ਨਤੀਯਾਦਨੁਨਤੀਪਾਖੁਨਤੀਗਾਹਕੁਨਤੀਮੋਲੁ॥
੨੩॥ਕਬੀਰਤਾਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਕਰਿਜੋਕਰਕੁਸੁਮੁਤੀ॥ਪੰਡਿਤਮਾਜੁਪਤੀਕ
ਉਨੇਕਮ॥੨੪॥ਕਬੀਰਪ੍ਰੀਤਿਇਕਸਿਉਕੀਏਆਨਦੁਬਿਧਾਜਾਇ॥ਕਹੈ
ਲਾਬੇਕਸਕਤੁਭੈਘਰਿਮੁੜਾਇ॥੨੫॥ਕਬੀਰਜਗੁਕਜਾਲਕੀਕਹਲੀ

ਅੰਧਪਗੇਤਿਸਮਾਨੀ॥ਹਉਬਲਿਹਉਗੀਤਿਨਕਉਹੌ॥ਸਿਜੁਨੀਕਸਿਜਾਨਿ॥੨੬॥ਕ
ਬੀਗਇਹੁਤਨੁਜਾਇਗਾ ਸਕਹੁਤ ਕੇਹੁ ਚਿਤੇਗ॥ਸਾਹਗਪਾਵਹੁਤੇਗਜੋਨਿਕੇਲਾ
ਕਰੇਗੀ॥੨੭॥ਕਬੀਗਇਹੁਤਨੁਜਾਇਗਾਕਵੈਨੇਮਾਗੈਲਾਇ॥ਕੈਸੰਗਤਿਕ
ਰਿਜਾਯਕੀਕੈਹਰਿਕੈਗੁਨਗਾਇ॥੨੮॥ਕਬੀਮਮਰਤਮਰਤਜਗੁਮੁਆ ਮੀ
ਠੀਨਜਾਨਿਓਕੋਇ॥ਐਸੇਮਰੈਨਹੋਸੋਬਹੁਨਿਮਨਮਰਨੁਹੋਇ॥੨੯॥ਕਬੀਮ
ਮਾਨਮਜਨਮੁਦੁਲੰਭੁਹੈਫੁਨਿਬਨੈਬਾਗ॥ਜਿਉਬਨਫਲਖਪੇਕਤੁਈਗਯ
ਹਿਬਹੁਰਿਨਲਾਗ॥੩੦॥ਕਬੀਰਤੁਹੀਤੁਹੀਕਰੀਤੁਤੁਤੋਰੈਮੁਖੁਕਬੀਗੁਮ
ਨਤੁਤਬਪਾਈਐਜਉਪ੍ਰਿਅਤੋਜਤਜਿਸਗੀਗੁ॥੩੧॥ਕਬੀਰਝੂਠੁਨਝੂਠੈ
ਤੁਐਂਕਹਿਓਂਹਾਂਹੋਇ॥ਕਰਮਭਕਗੀਜਾਤੁਕਸਿਓਤੇਮਹਿ ਨਸੰਕੈਕੋਇ॥੩੨॥ਕਬੀ
ਰਕਸਉਦੀਰਮਕੀਝੁਕਟਿਕੈਨਕੋਇ॥ਸਮਕਸਉਦੈਜੋਸੋਜੈਜੋਮਿਜੀਵਾਹੋ
ਇ॥੩੩॥ਕਬੀਗਊਜਾਲਪਰਿਗਇਕਪੇਪਨਸੁਪਗੀਖਾਨੀ॥ਏਕਸਾਹਰਿਕਨ
ਮਾਵਿਨੁਬਾਪੇਜਾਮਪੁਰਿਜੀਨੀ॥੩੪॥ਕਬੀਰਬੇਦਜਾਜਗਾਛੁਟੇਛੋਕਹਾਜਾਗ॥
ਹਰੁਏਹਰੁਏਤਿਰਿਗਏਕੂਚੇਜੋਨਿਜਿਸਭਾਗ॥੩੫॥ਕਬੀਮਝਤਜਗੇਜਿਉਝਾਖ
ਗੈਕਸਜਗੇਜਾਉਘਾਬੁ॥ਇਤੁਜਾਗੁਜਾਬਤਚੇਪਿਐਕਿਕੀਇਕਕਬੀਕੁਉਦਾਸੁ॥
੩੬॥ਕਬੀਰਗਗਰਬੁਨਕੀਜੀਐਚਾਮਲਪੇਤੜਾ॥ਏਵਰਉਪਾਰਛਤਰਤੇ
ਫੁਨਿਧਨੀਗਾ॥੩੭॥ਕਬੀਰਗਗਰਬੁਨਕੀਜੀਐਊਚਾਦੇਖਆਵਾ॥ਆਜੁ
ਕਾਲਿਭੁਇਲੇਟਣਾਊਪਰਿਜਾਮੋਘਾਸੁ॥੩੮॥ਕਬੀਰਗਗਰਬੁਨਕੀਜੀਐਦੇਹੀ
ਹਸੀਐ॥ਅਜਹੁਸੁਨਉਸਮੁਦ੍ਹਾਹਿਕਿਆਜਾਨਉਕਿਆਹੋਇ॥੩੯॥ਕ
ਬੀਰਗਰਬੁਨਕੀਜੀਐਦੇਹੀਦੇਖਸੁਰੰਗ॥ਆਜੁਕਾਲਿਤਜਿਜਾਹੁਗੇ
ਜਿਉਕੁਚੁਗੈਕੁਰੰਗ॥੪੦॥ਕਬੀਮਖੂਟਨਲੋਰਤਖੂਟਿਲੇਅਮਾਸੈਖੂਟਿ॥ਹਿਰਿਪਾ
ਛੈਪਛੁਤਾਹੁਗੇਪ੍ਰਾਨਜਾਹਿਜਬਛੂਟਿ॥੪੧॥ਕਬੀਮਐਸਕੋਈਜੀਨਜਾਮੀਓਂਅਪ
ਨੈਹਥਿਲਾਇ॥ਪੰਚਚਉਫਿਰਿਕਜਾਹਿਗੇਹੋਮਾਹਿਵਲਾਇ॥੪੨॥ਕ
ਬੈਠਾਲਿਬਚੇਚਰੀਜਬਿਕੀਬੇਚੈਂਕੋਇ॥ਸਾਝਾਕਰੇਕਬੀਗਸਿਉਗਰਿਸੀਗਿਬ
ਨਜੁਕਰੇਗੋਇ॥੪੩॥ਕਬੀਗਇਹਚੇਤਵਨੀਅਤਸਹਸਾਗਹਿਜਾਇ॥ਪਾਛੈਹੋ
ਗਜੁਕਰੇਗਵੇਤਿਨਕਾਹੁਨੁਲੇਖਾਜਾਇ॥੪੪॥ਕਬੀਮਐਜਗਿਚਾਹਿਵੈਚੰਤੁਲੋਕ

ਦ੍ਰਿਬੋਸਿਉਤੁਭਜੋਗੁ॥ਭਗਤਿਨਛਡਉਮਕੀਤੁਵੈਨਿੰਦਉਲੋਗੁ॥ ੪॥॥ਕ
ਬੀਰਬੈਗੁਰਿਨਿੰਦੈਬਪੁਰਾਜੋਨਮਨੀਕਿਆਨ੍ਹ॥ਰਾਮਕਬੀਗਰਵਿਰੋ
ਅਵੁਰਤਜੋਸਭਕਰਾ॥ ੪॥॥ਕਬੀਮਧਦੇਸੀਕੈਘਾਘੈਚਹੁਦਿਸਿਲਗੀ
ਆਗਿ॥ਧਿਖਜਾ॥ਜੋਕਵੀਈਭਾਭਦੀਤਓਗਆਚਨਲਾਗ॥ ੫॥॥ਕਬੀਗਰਿਖ
ਬਾਜਾਖਿਕੋਇਭਾਭਦੀਖਾਪੁਰਫੁਟਾਮਫੁਟ॥ਜੋਗੀਬਪੁਰਾਖੋਲਿਅਉਮਾਸ
ਨਿਰਤੀਬੈਕੁਤਿ॥ ੪੮॥॥ਕਬੀਰਬੈਰੈਜਾਲਿਆਕੁਲੀਈਵਗੋਲਿਖਿਜਾਬ
॥ਇਹਦੇਘਨੈਨਛੁਟਜਾਹਿਜਿਮਿਕਰਿਸਮੁੰਦੁਸਮਾਇਲਿ॥ ੪੯॥॥ਕਬੀਰਸਮੁੰਦ
ਨਛੈਭਰੀਐਜਉਅਤਿਖਾਰੋਹੋਇ॥ਪੋਖਿਮਿਪੋਖਿਰਿਛੁਦਤੇਕੋਲਿਨਕਵਿਹੋਇ
॥ ੫੦॥॥ਕਬੀਮਨਿਗੋਸਾਂਏਬਾਲਿਗਏਬੰਘੀਨਤੀਕੀਇ॥ਦੀਨਗਰੀਬੀਆਪੁਨੀ
ਕਰੇਜੋਇਸੁਲੇਇ॥ ੫੧॥॥ਕਬੀਗਬੈਸੋਸੋਕੀਕੁਕਰਿਭਲੀਸਸੁਤਕੀਬੁਰੀਸਾਇ॥ਚਿਤੁਨਿਰ
ਜੁਨੈਰਮਿਅਜਸੁਚੁਪਾਬਿਸਾਘਜਾਇ॥ ੫੨॥॥ਕਬੀਰਾਹਰਨਾਦੁਬਲਾਇਓਸੁ
ਗੀਅਰਤਾਲੁ॥ਲਾਖਅਖੇਰੇਇਕੁਜੀਓਕੇਤਾਬੰਚਉਕਾਲੁ॥ ੫੩॥॥ਕਬੀਰਗੀਗ
ਤੀਰਜੁਘਨੂਕਗਯੋਪੀਦੂਗੀਗਯੋਗੀ॥ਚਿਨੁਹਰਿਭਰਿਗਾਤਿਨਸੁਕਵਿਤੋਇਓ
ਉਕਹਿਸੇਕਵੀਗ॥ ੫੪॥॥ਕਬੀਰਮਨੁਨਿਰਮਾਲੁਭਇਆਜੈਸਾਗੰਗਾਨੀਰੁ॥ਪਾਛੈ
ਲਾਗੇਹਰਿਫਿਰੈਕਹਤਕਬੀਰਕਬੀਰ॥ ੫੫॥॥ਕਬੀਰਦਾਰਾਦੀਪੀਆਂਚੁਨਾਭਇਓ
ਭਕਾਇ॥ਭਾਅਸੇਨਲੈਤਉਮਿਲੈਦੇਂਉਬਰਨਗਵਾਇ॥ ੫੬॥॥ਕਬੀਰਦਾਰਾਦੀਪੀ
ਰਤਨੁਪੈਰੈਚੁਨਾਚੋਯਨੁਨਰਭਾਇ॥ਬੋਲਿਅਮੀਂਇਅਮ੍ਰਿਤੁਕਿਉਜਿਜਾਤਿਬਸਮੁਹੁ
ਜਾਇ॥ ੫੭॥॥ਕਬੀਰਮੁਕਤਿਦੁਆਰਸੰਕੁਰਾਈਦਸਏਂਕਾਂਇ॥ਮਨੁਤਉਮੈਗਜੁ
ਹੋਇਰਹਿਓਨਿਕਸੋਕਿਉਕੈਜਾਇ॥ ੫੮॥॥ਕਬੀਰਐਸਾਸਤਿਗੁਰੂਜੋਮਿਲੈਤੁਰਕੋ
ਪਾਸਾਉ॥ਮੁਕਤਿਦੁਆਰਾਸੰਕੁਰਾਲਾਖਜੋਆਵਉਜਾਉ॥ ੫੯॥॥ਕਬੀਰਨਉਮਾਛਿ
ਨਿਛਪਰੀਮੁਹਿਖੁਸਨੀਗਾਂਉ॥ਅਤਰਜਾਮੀਪੂਛੈਕਉਨੁਤੈਮੋਹੈਜਾਤਿਨਨਾਉ॥
੬੦॥॥ਕਬੀਰਮੁਹਿਮਰੰਨਕਾਢਾਉਪੈਅਰਉਤਰਗਿਕੈਦੁਆਰ॥ਅਤਰਜਾਮੀਪੂਛੈਕਉ
ਨੋਪੈਅਰਾਬਾਰ॥ ੬੧॥॥ਕਬੀਰਨਨਾਮਕੀਆਨਕਰਤਿਹੈਨਾਕਸਿਕੈਸਹਿਗੋ
ਕਿਆਜਾਨਉਕਿਛੁਤਰਿਕੀਆਤੁਇਚਿੰਕਬੀਗੁਕ ਬੀਗੁ॥ ੬੨॥॥ਕਬੀਰਸੁਪੈਨੈਪੁ
ਰਖਾਇਕੈਜੋ ਤਮੁਖਿਨਿਕਸੈਜਾਮੁ॥ਤਾਕੇਪਗਕੀਪਾਨਹੀਮੋਤਨਕੋਚਮੁ॥ ੬੩

ਕਬੀਗਆਈਕੋਨਮਪੁਤਰੇਮਨਸਮੁਝਿਚਿਨਉ॥ਚਾਗਿਦਿਵਸਚੇਪਾਲੁਹੋ
ਧਨਿਖਉ॥ ੬੪॥॥ਕਬੀਗਮਨਿਦੀਕਰਿਮੁੰਘਾਲਿਆਆਪੁਪੀਸਾਇਓਸਾਇ॥ਤੈ
ਸਭਬਾਤਸਪੁਛੀਐਕਬਧੁਨਾਈਪਾਇ॥ ੬੫॥॥ਕਬੀਗਜੋਹਦਰਆਵਤਜਾ
ਤਿਅਹੁਟਵੈਕਨਾਰੀਕਿਏ॥ਜੋਦਗੁਰੋਮੋਛੋ ਤੀਐ॥ਜੋਦਗੁਮੋਜਾਨੈਏ॥ ੬੬॥॥ਕਬੀ
ਰਸੁਬਾਸਪੈਉਬਰਿਓਂਗੁਨਕੀਬਹਗਿਸੂਬਕਿ॥ਜਬਦੀਖਿਓਬੇਦਸਗਨਾਰਤ
ਬਉਤਰਿਪਰਿਓਂਓਹਉਢਕਕਿ॥ ੬੭॥॥ਕਬੀਗਪਾਪੀਭਗਤਿਨਭਾਵਈਜਿਮੁਨਾਨ
ਸੁਰਾਇ॥ਆਖੀਚੰਦਨੁਪਰਗਟੈਜਗਬਿਗੋਧਤਜਾਇ॥ ੬੮॥॥ਕਬੀਰਬੈਦਮੁਆ
ਰੋਗੀਮੁਆਮੁਆਸਭੁਸੰਸਾਰੁ॥ਇਕੁਕਬੀਰਾਮੁਆਜਿਹਜਸਨਰੋਵੈਨਹਾਰੁ॥ ੬੯॥॥ਕ
ਬੀਰਮਾਮੁਨਾਧਿਆਇਓਮੋਟੀਭਾਗੀਖੇਪ॥॥ਕੋਇਆਤੋਰੀਕਟਕੀਨਾਲਾਹਾਚੋਰੇ
ਚਰੈਨਿ॥ ੭੦॥॥ਕਬੀਰਐਸੀਹੋਇਪਰੀਮਨਕੋਕਾਢੁਕੀਨੁ॥ਮਰਨੇਤੇਕਿਆ॥ਭਰਪੂਰ
ਜਉਹਾਥਿਸਿਧਉਰਾਖੀਨ॥ ੭੧॥॥ਕਬੀਰਰਸਜੋਕਰਿਗਾਂਢਿਚੁਸੀਐਗੁਨਕਉਮਗੀਐ
ਰੋਇ॥ਅਵੁਗੁਨੀਆਐਸਾਮਾਨਸੇਭੋਜੋਨਕਿਹੋਇ॥ ੭੨॥॥ਕਬੀਰਰਗਾਗਿਜਲਭ
ਗੀਆਜੁਕਲਿਜਾਇਪੈਫੁਦਿ॥ਗੁਰੁਜੁਜੁਨਚੇਤਸਿਆਪੁਨੋਮਯਮਾਵਬੀਜਸਿਗੋਪੁ
ਦਿ॥ ੭੩॥॥ਕਬੀਰਕੂਕਰੁਰਾਮਕੋਮੁਤੀਆਮੋਰਨਾਉ॥ਗਲੇਹਮਾਰੇਜੇਵਹੀਜਹਾਂਖਿ
ਤਹਾਜਾਉ॥ ੭੪॥॥ਕਬੀਰਜਪਨੀਕਾਠਕੀਕਿਆਦਿਖਲਾਵਹਿਲੋਇ॥ਹਿਰਦੇਰਾ
ਮੁਨਚੇਤਸੀਇਕਜਪਨੀਕਿਆਹੋਇ॥ ੭੫॥॥ਕਬੀਰਬਿਰਾਕੁਮੰਗਿਮੁਮਨਿਚੇਸੋਸੰ
ਤੁਨਸੋਨੈਕੀਇ॥ਰਾਮਾਬਿਬੰਗੀਨਜੀਐਜੀਐਤਬਉਜੋਇ॥ ੭੬॥॥ਕਬੀਰਮਧ
ਸਾਚੰਦੈਨਤਿਨਪੈਏਕਜੁਗੰਧ॥॥ਤਿਹੀਮਿਲੈਤੇਊਤੁਭਏਲੋਹਰਕਾਠਨਿਰਗੰਧ
॥ ੭੭॥॥ਕਬੀਰਮਨਮਕਰੋਗਾ ਬੁਰਾਪੈਉਨਰਜੀਜਿਆਜਾਇ॥ਏਕਜੁਸਾਧੂਮੋਮਿਲੈ
ਜਿਭਵਤਿਨਲੀਆਅੰਚਲਿਲਾਇ॥ ੭੮॥॥ਕਬੀਰਬੈਦਕਵੈਉਪੀਰਭਾਦਰੁਮੈਂ
ਵਸੈ॥ਇਹੁਤਉਬਾਸਸਤਗੁਪਾਲਹਿਜਬਰੁਵੈਲੋਇਸੀ॥ ੭੯॥॥ਕਬੀਰਨਉਬ
ਤਿਆਪਨੀ॥ਦਿਨਦਸਜੋਰੁਤਨਾਇ॥ਨਦੀਨਵਸੰਜੋਗਜਿਉਬਹੁਰਿਮਿਲੈਨ
ਆਇ॥ ੮੦॥॥ਕਬੀਰਸਾਤਸਮੁੰਦਹਿਮਸੁਕਰਉਕਲਮਕਰਉਬਨਰਾਇ॥ਬਸੁ
ਧਾਕਾਗਦੁਜਉਕਰਉਹਰਿਜਸੁਲਿਖਿਸਦਾਰਖੁਜਾਇ॥ ੮੧॥॥ਕਬੀਰਜਾਤਿਜੁਲਾ
ਹਾਕਿ

ਚਰਨਕਮਲ ਚਿਤ ਬੋਧਿਆ ਰਾਮ ਅਹਿਨਿਸਿ ਸਿਮਰਾਉ ॥੧॥
ਤਨੁ ਧਨੁ ਜਾਇ ਤ ਜਾਉ ਚਰਨਕਮਲ ਮਨ ਚਿਤ ਬੋਧਿਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕਬੀਰ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਸੁ ਮਨ ਕੀ ਆ ਮੁੰਡਾ ਮੁੰਡ ਅਜਾਇ ॥੧॥
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਛੁਡਾ ਤਨੁ ਸਾਧੁ ਕੀ ਦਿਨੁ ਦਿਨੁ ਦੂਨੋ ਹੇਤੁ ॥ ਸਾਕਤ ਜੰਗਿ ਨ ਜਾਉ ॥੨॥
ਕਬੀਰ ਸਾਧੂ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਰਹਉ ਜਉ ਕੀ ਕੁਸੀ ਖਾਉ ॥ ਹੋਨਹਾਰੁ ਸੋ ਹੋਇ ਹੈ ॥
ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਉ ॥੩॥ ਕਬੀਰ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਕੀ ਦਿਨੁ ਦਿਨੁ ਦੂਨੋ ਹੇਤੁ ॥ ਸਾਕਤ ਕਾਰੀ ਕਾਮਰੀ
ਧੋਏ ਹੋਇ ਨ ਸੇਤੁ ॥੪॥ ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਪੰਖੀ ਭਇਆ ਉਡਿ ਉਡਿ ਦਹ ਦਿਸ ਜਾਇ ॥ ਜੋ ਜੈਸੀ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ਸੋ ਤੈਸੋ ਫਲੁ ਖਾਇ ॥੫॥
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਪੰਖੀ ਭਇਆ ਉਡਿ ਉਡਿ ਦਹ ਦਿਸ ਜਾਇ ॥ ਜੋ ਜੈਸੀ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ਸੋ ਤੈਸੋ ਫਲੁ ਖਾਇ ॥੬॥
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਸਬਦ ਸਰ ਛੂਟਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੰਮਲ ਸਾਲੁ ਨ ਹੋਇ ਤਨੁ ॥੭॥
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਸਬਦ ਸਰ ਛੂਟਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੰਮਲ ਸਾਲੁ ਨ ਹੋਇ ਤਨੁ ॥੮॥
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਸਬਦ ਸਰ ਛੂਟਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੰਮਲ ਸਾਲੁ ਨ ਹੋਇ ਤਨੁ ॥੯॥
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਸਬਦ ਸਰ ਛੂਟਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੰਮਲ ਸਾਲੁ ਨ ਹੋਇ ਤਨੁ ॥੧੦॥
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਸਬਦ ਸਰ ਛੂਟਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੰਮਲ ਸਾਲੁ ਨ ਹੋਇ ਤਨੁ ॥੧੧॥
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਸਬਦ ਸਰ ਛੂਟਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੰਮਲ ਸਾਲੁ ਨ ਹੋਇ ਤਨੁ ॥੧੨॥
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਸਬਦ ਸਰ ਛੂਟਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੰਮਲ ਸਾਲੁ ਨ ਹੋਇ ਤਨੁ ॥੧੩॥
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਸਬਦ ਸਰ ਛੂਟਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੰਮਲ ਸਾਲੁ ਨ ਹੋਇ ਤਨੁ ॥੧੪॥
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਸਬਦ ਸਰ ਛੂਟਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੰਮਲ ਸਾਲੁ ਨ ਹੋਇ ਤਨੁ ॥੧੫॥
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਸਬਦ ਸਰ ਛੂਟਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੰਮਲ ਸਾਲੁ ਨ ਹੋਇ ਤਨੁ ॥੧੬॥
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਸਬਦ ਸਰ ਛੂਟਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੰਮਲ ਸਾਲੁ ਨ ਹੋਇ ਤਨੁ ॥੧੭॥
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਸਬਦ ਸਰ ਛੂਟਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੰਮਲ ਸਾਲੁ ਨ ਹੋਇ ਤਨੁ ॥੧੮॥
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਸਬਦ ਸਰ ਛੂਟਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੰਮਲ ਸਾਲੁ ਨ ਹੋਇ ਤਨੁ ॥੧੯॥
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਸਬਦ ਸਰ ਛੂਟਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੰਮਲ ਸਾਲੁ ਨ ਹੋਇ ਤਨੁ ॥੨੦॥
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਸਬਦ ਸਰ ਛੂਟਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੰਮਲ ਸਾਲੁ ਨ ਹੋਇ ਤਨੁ ॥੨੧॥
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਸਬਦ ਸਰ ਛੂਟਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੰਮਲ ਸਾਲੁ ਨ ਹੋਇ ਤਨੁ ॥੨੨॥
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਸਬਦ ਸਰ ਛੂਟਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੰਮਲ ਸਾਲੁ ਨ ਹੋਇ ਤਨੁ ॥੨੩॥
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਸਬਦ ਸਰ ਛੂਟਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੰਮਲ ਸਾਲੁ ਨ ਹੋਇ ਤਨੁ ॥੨੪॥
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਸਬਦ ਸਰ ਛੂਟਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੰਮਲ ਸਾਲੁ ਨ ਹੋਇ ਤਨੁ ॥੨੫॥
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਸਬਦ ਸਰ ਛੂਟਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੰਮਲ ਸਾਲੁ ਨ ਹੋਇ ਤਨੁ ॥੨੬॥
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਸਬਦ ਸਰ ਛੂਟਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੰਮਲ ਸਾਲੁ ਨ ਹੋਇ ਤਨੁ ॥੨੭॥
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਸਬਦ ਸਰ ਛੂਟਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੰਮਲ ਸਾਲੁ ਨ ਹੋਇ ਤਨੁ ॥੨੮॥
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਸਬਦ ਸਰ ਛੂਟਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੰਮਲ ਸਾਲੁ ਨ ਹੋਇ ਤਨੁ ॥੨੯॥
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਸਬਦ ਸਰ ਛੂਟਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੰਮਲ ਸਾਲੁ ਨ ਹੋਇ ਤਨੁ ॥੩੦॥
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਸਬਦ ਸਰ ਛੂਟਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੰਮਲ ਸਾਲੁ ਨ ਹੋਇ ਤਨੁ ॥੩੧॥
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਸਬਦ ਸਰ ਛੂਟਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੰਮਲ ਸਾਲੁ ਨ ਹੋਇ ਤਨੁ ॥੩੨॥
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਸਬਦ ਸਰ ਛੂਟਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੰਮਲ ਸਾਲੁ ਨ ਹੋਇ ਤਨੁ ॥੩੩॥
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਸਬਦ ਸਰ ਛੂਟਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੰਮਲ ਸਾਲੁ ਨ ਹੋਇ ਤਨੁ ॥੩੪॥
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਸਬਦ ਸਰ ਛੂਟਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੰਮਲ ਸਾਲੁ ਨ ਹੋਇ ਤਨੁ ॥੩੫॥
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਸਬਦ ਸਰ ਛੂਟਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੰਮਲ ਸਾਲੁ ਨ ਹੋਇ ਤਨੁ ॥੩੬॥
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਸਬਦ ਸਰ ਛੂਟਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੰਮਲ ਸਾਲੁ ਨ ਹੋਇ ਤਨੁ ॥੩੭॥
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਸਬਦ ਸਰ ਛੂਟਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੰਮਲ ਸਾਲੁ ਨ ਹੋਇ ਤਨੁ ॥੩੮॥
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਸਬਦ ਸਰ ਛੂਟਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੰਮਲ ਸਾਲੁ ਨ ਹੋਇ ਤਨੁ ॥੩੯॥
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਸਬਦ ਸਰ ਛੂਟਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੰਮਲ ਸਾਲੁ ਨ ਹੋਇ ਤਨੁ ॥੪੦॥
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਸਬਦ ਸਰ ਛੂਟਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੰਮਲ ਸਾਲੁ ਨ ਹੋਇ ਤਨੁ ॥੪੧॥
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਸਬਦ ਸਰ ਛੂਟਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੰਮਲ ਸਾਲੁ ਨ ਹੋਇ ਤਨੁ ॥੪੨॥
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਸਬਦ ਸਰ ਛੂਟਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੰਮਲ ਸਾਲੁ ਨ ਹੋਇ ਤਨੁ ॥੪੩॥
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਸਬਦ ਸਰ ਛੂਟਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੰਮਲ ਸਾਲੁ ਨ ਹੋਇ ਤਨੁ ॥੪੪॥
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਸਬਦ ਸਰ ਛੂਟਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੰਮਲ ਸਾਲੁ ਨ ਹੋਇ ਤਨੁ ॥੪੫॥
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਸਬਦ ਸਰ ਛੂਟਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੰਮਲ ਸਾਲੁ ਨ ਹੋਇ ਤਨੁ ॥੪੬॥
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਸਬਦ ਸਰ ਛੂਟਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੰਮਲ ਸਾਲੁ ਨ ਹੋਇ ਤਨੁ ॥੪੭॥
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਸਬਦ ਸਰ ਛੂਟਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੰਮਲ ਸਾਲੁ ਨ ਹੋਇ ਤਨੁ ॥੪੮॥
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਸਬਦ ਸਰ ਛੂਟਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੰਮਲ ਸਾਲੁ ਨ ਹੋਇ ਤਨੁ ॥੪੯॥
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਸਬਦ ਸਰ ਛੂਟਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੰਮਲ ਸਾਲੁ ਨ ਹੋਇ ਤਨੁ ॥੫੦॥
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਸਬਦ ਸਰ ਛੂਟਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੰਮਲ ਸਾਲੁ ਨ ਹੋਇ ਤਨੁ ॥੫੧॥
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਸਬਦ ਸਰ ਛੂਟਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੰਮਲ ਸਾਲੁ ਨ ਹੋਇ ਤਨੁ ॥੫੨॥
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਸਬਦ ਸਰ ਛੂਟਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੰਮਲ ਸਾਲੁ ਨ ਹੋਇ ਤਨੁ ॥੫੩॥
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਸਬਦ ਸਰ ਛੂਟਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੰਮਲ ਸਾਲੁ ਨ ਹੋਇ ਤਨੁ ॥੫੪॥
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਸਬਦ ਸਰ ਛੂਟਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੰਮਲ ਸਾਲੁ ਨ ਹੋਇ ਤਨੁ ॥੫੫॥
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਸਬਦ ਸਰ ਛੂਟਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੰਮਲ ਸਾਲੁ ਨ ਹੋਇ ਤਨੁ ॥੫੬॥
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਸਬਦ ਸਰ ਛੂਟਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੰਮਲ ਸਾਲੁ ਨ ਹੋਇ ਤਨੁ ॥੫੭॥
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਸਬਦ ਸਰ ਛੂਟਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੰਮਲ ਸਾਲੁ ਨ ਹੋਇ ਤਨੁ ॥੫੮॥
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਸਬਦ ਸਰ ਛੂਟਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੰਮਲ ਸਾਲੁ ਨ ਹੋਇ ਤਨੁ ॥੫੯॥
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਸਬਦ ਸਰ ਛੂਟਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੰਮਲ ਸਾਲੁ ਨ ਹੋਇ ਤਨੁ ॥੬੦॥
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਸਬਦ ਸਰ ਛੂਟਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੰਮਲ ਸਾਲੁ ਨ ਹੋਇ ਤਨੁ ॥੬੧॥
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਸਬਦ ਸਰ ਛੂਟਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੰਮਲ ਸਾਲੁ ਨ ਹੋਇ ਤਨੁ ॥੬੨॥
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਸਬਦ ਸਰ ਛੂਟਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੰਮਲ ਸਾਲੁ ਨ ਹੋਇ ਤਨੁ ॥੬੩॥
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਸਬਦ ਸਰ ਛੂਟਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੰਮਲ ਸਾਲੁ ਨ ਹੋਇ ਤਨੁ ॥੬੪॥
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਸਬਦ ਸਰ ਛੂਟਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੰਮਲ ਸਾਲੁ ਨ ਹੋਇ ਤਨੁ ॥੬੫॥
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਸਬਦ ਸਰ ਛੂਟਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੰਮਲ ਸਾਲੁ ਨ ਹੋਇ ਤਨੁ ॥੬੬॥
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਸਬਦ ਸਰ ਛੂਟਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੰਮਲ ਸਾਲੁ ਨ ਹੋਇ ਤਨੁ ॥੬੭॥
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਸਬਦ ਸਰ ਛੂਟਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੰਮਲ ਸਾਲੁ ਨ ਹੋਇ ਤਨੁ ॥੬੮॥
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਸਬਦ ਸਰ ਛੂਟਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੰਮਲ ਸਾਲੁ ਨ ਹੋਇ ਤਨੁ ॥੬੯॥
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਸਬਦ ਸਰ ਛੂਟਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੰਮਲ ਸਾਲੁ ਨ ਹੋਇ ਤਨੁ ॥੭੦॥
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਸਬਦ ਸਰ ਛੂਟਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੰਮਲ ਸਾਲੁ ਨ ਹੋਇ ਤਨੁ ॥੭੧॥
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਸਬਦ ਸਰ ਛੂਟਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੰਮਲ ਸਾਲੁ ਨ ਹੋਇ ਤਨੁ ॥੭੨॥
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਸਬਦ ਸਰ ਛੂਟਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੰਮਲ ਸਾਲੁ ਨ ਹੋਇ ਤਨੁ ॥੭੩॥
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਸਬਦ ਸਰ ਛੂਟਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੰਮਲ ਸਾਲੁ ਨ ਹੋਇ ਤਨੁ ॥੭੪॥
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਸਬਦ ਸਰ ਛੂਟਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੰਮਲ ਸਾਲੁ ਨ ਹੋਇ ਤਨੁ ॥੭੫॥
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਸਬਦ ਸਰ ਛੂਟਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੰਮਲ ਸਾਲੁ ਨ ਹੋਇ ਤਨੁ ॥੭੬॥
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਸਬਦ ਸਰ ਛੂਟਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੰਮਲ ਸਾਲੁ ਨ ਹੋਇ ਤਨੁ ॥੭੭॥
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਸਬਦ ਸਰ ਛੂਟਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੰਮਲ ਸਾਲੁ ਨ ਹੋਇ ਤਨੁ ॥੭੮॥
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਸਬਦ ਸਰ ਛੂਟਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੰਮਲ ਸਾਲੁ ਨ ਹੋਇ ਤਨੁ ॥੭੯॥
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਸਬਦ ਸਰ ਛੂਟਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੰਮਲ ਸਾਲੁ ਨ ਹੋਇ ਤਨੁ ॥੮੦॥
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਸਬਦ ਸਰ ਛੂਟਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੰਮਲ ਸਾਲੁ ਨ ਹੋਇ ਤਨੁ ॥੮੧॥
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਸਬਦ ਸਰ ਛੂਟਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੰਮਲ ਸਾਲੁ ਨ ਹੋਇ ਤਨੁ ॥੮੨॥
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਸਬਦ ਸਰ ਛੂਟਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੰਮਲ ਸਾਲੁ ਨ ਹੋਇ ਤਨੁ ॥੮੩॥
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਸਬਦ ਸਰ ਛੂਟਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੰਮਲ ਸਾਲੁ ਨ ਹੋਇ ਤਨੁ ॥੮੪॥
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਸਬਦ ਸਰ ਛੂਟਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੰਮਲ ਸਾਲੁ ਨ ਹੋਇ ਤਨੁ ॥੮੫॥
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਸਬਦ ਸਰ ਛੂਟਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੰਮਲ ਸਾਲੁ ਨ ਹੋਇ ਤਨੁ ॥੮੬॥
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਸਬਦ ਸਰ ਛੂਟਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੰਮਲ ਸਾਲੁ ਨ ਹੋਇ ਤਨੁ ॥੮੭॥
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਸਬਦ ਸਰ ਛੂਟਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੰਮਲ ਸਾਲੁ ਨ ਹੋਇ ਤਨੁ ॥੮੮॥
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਸਬਦ ਸਰ ਛੂਟਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੰਮਲ ਸਾਲੁ ਨ ਹੋਇ ਤਨੁ ॥੮੯॥
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਸਬਦ ਸਰ ਛੂਟਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੰਮਲ ਸਾਲੁ ਨ ਹੋਇ ਤਨੁ ॥੯੦॥
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਸਬਦ ਸਰ ਛੂਟਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੰਮਲ ਸਾਲੁ ਨ ਹੋਇ ਤਨੁ ॥੯੧॥
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਸਬਦ ਸਰ ਛੂਟਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੰਮਲ ਸਾਲੁ ਨ ਹੋਇ ਤਨੁ ॥੯੨॥
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਸਬਦ ਸਰ ਛੂਟਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੰਮਲ ਸਾਲੁ ਨ ਹੋਇ ਤਨੁ ॥੯੩॥
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਸਬਦ ਸਰ ਛੂਟਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੰਮਲ ਸਾਲੁ ਨ ਹੋਇ ਤਨੁ ॥੯੪॥
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਸਬਦ ਸਰ ਛੂਟਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੰਮਲ ਸਾਲੁ ਨ ਹੋਇ ਤਨੁ ॥੯੫॥
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਸਬਦ ਸਰ ਛੂਟਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੰਮਲ ਸਾਲੁ ਨ ਹੋਇ ਤਨੁ ॥੯੬॥
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਸਬਦ ਸਰ ਛੂਟਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੰਮਲ ਸਾਲੁ ਨ ਹੋਇ ਤਨੁ ॥੯੭॥
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਸਬਦ ਸਰ ਛੂਟਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੰਮਲ ਸਾਲੁ ਨ ਹੋਇ ਤਨੁ ॥੯੮॥
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਸਬਦ ਸਰ ਛੂਟਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੰਮਲ ਸਾਲੁ ਨ ਹੋਇ ਤਨੁ ॥੯੯॥
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਸਬਦ ਸਰ ਛੂਟਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੰਮਲ ਸਾਲੁ ਨ ਹੋਇ ਤਨੁ ॥੧੦੦॥
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਸਬਦ ਸਰ ਛੂਟਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੰਮਲ ਸਾਲੁ ਨ ਹੋਇ ਤਨੁ ॥੧੦੧॥
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਸਬਦ ਸਰ ਛੂਟਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੰਮਲ ਸਾਲੁ ਨ ਹੋਇ ਤਨੁ ॥੧੦੨॥
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਸਬਦ ਸਰ ਛੂਟਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੰਮਲ ਸਾਲੁ ਨ ਹੋਇ ਤਨੁ ॥੧੦੩॥
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਸਬਦ ਸਰ ਛੂਟਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੰਮਲ ਸਾਲੁ ਨ ਹੋਇ ਤਨੁ ॥੧੦੪॥
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਸਬਦ ਸਰ ਛੂਟਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੰਮਲ ਸਾਲੁ ਨ ਹੋਇ ਤਨੁ ॥੧੦੫॥
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਸਬਦ ਸਰ ਛੂਟਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੰਮਲ ਸਾਲੁ ਨ ਹੋਇ ਤਨੁ ॥੧੦੬॥
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਸਬਦ ਸਰ ਛੂਟਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੰਮਲ ਸਾਲੁ ਨ ਹੋਇ ਤਨੁ ॥੧੦੭॥
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਸਬਦ ਸਰ ਛੂਟਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੰਮਲ ਸਾਲੁ ਨ ਹੋਇ ਤਨੁ ॥੧੦੮॥
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਸਬਦ ਸਰ ਛੂਟਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੰਮਲ ਸਾਲੁ ਨ ਹੋਇ ਤਨੁ ॥੧੦੯॥
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਸਬਦ ਸਰ ਛੂਟਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੰਮਲ ਸਾਲੁ ਨ ਹੋਇ ਤਨੁ ॥੧੧੦॥
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਸਬਦ ਸਰ ਛੂਟਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੰਮਲ ਸਾਲੁ ਨ ਹੋਇ ਤਨੁ ॥੧੧੧॥
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਸਬਦ ਸਰ ਛੂਟਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੰਮਲ ਸਾਲੁ ਨ ਹੋਇ ਤਨੁ ॥੧੧੨॥
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਸਬਦ ਸਰ ਛੂਟਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੰਮਲ ਸਾਲੁ ਨ ਹੋਇ ਤਨੁ ॥੧੧੩॥
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਸਬਦ ਸਰ ਛੂਟਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੰਮਲ ਸਾਲੁ ਨ ਹੋਇ ਤਨੁ ॥੧੧੪॥
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਸਬਦ ਸਰ ਛੂਟਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੰਮਲ ਸਾਲੁ ਨ ਹੋਇ ਤਨੁ ॥੧੧੫॥
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਸਬਦ ਸਰ ਛੂਟਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੰਮਲ ਸਾਲੁ ਨ ਹੋਇ ਤਨੁ ॥੧੧੬॥
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਸਬਦ ਸਰ ਛੂਟਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੰਮਲ ਸਾਲੁ ਨ ਹੋਇ ਤਨੁ ॥੧੧੭॥
ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਰਹ

ਜੀਯਾਵਣਾ॥੧੨੧॥ਕਬੀਰ ਦੇਖਿਕੈ ਕਿਹ ਕਰਉ ਕੇਹਨੰਕਥੀ ਆਇ॥ਹਰਿ ਜੈਸਾ ਤੈਸਾ ਸਾਕੁਹੀ ਰਹਉ ਹਰਿਹਿ ਗੁਨ ਗਾਇ॥੧੨੨॥ਕਬੀਰ ਚੁਰੇ ਸੁ ਚੁਰੇ ਚਿਤ ਤੈ ਭੀ ਚੁਰੇ ਚੁਰਾਇ ਚਿਤੁ ਚੁਰਾਵਹੁ ਤਹਾ ਚੁਰਹੁ ਜਹਾ ਨ ਦੂਜਾ ਜਾਇ॥੧੨੩॥ਕਬੀਰ ਅੰਬਰ ਘਨਹਰ ਗਜਹਿ ਗਜ ਪਰਬਤ ਫਾਰਹਿ ਸਾਲ॥ਲੋਗ ਨਾਰੀ ਹਰਿ ਭਗਤ ਕੋ ਤੀਨਹੁ ਕੇ ਜੰਜਾਲ॥੧੨੪॥ਕਬੀਰ ਕਾਲ ਕਰੈ ਸੋ ਆਜ ਕਰ ਆਜ ਕਰੈ ਸੋ ਅਬ॥ਪਲ ਮੈ ਪਰਲਉ ਹੋਇਗੀ ਬਹੁਰਿ ਕਰੈਗੋ ਕਬ॥੧੨੫॥ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਰੰਕੁ ਨ ਹਸੀਐ ਕੋਇ॥ਅਜਹੁ ਸੁ ਨਾਉ ਬਹਾ ਹੈ ਕਾਹਿ ਕਿ ਪਰਬਤ ਹੋਇ॥੧੨੬॥ਕਬੀਰ ਕਾਗਦ ਕੀ ਓਬਰੀ ਮਸੁ ਕੇ ਕਰਮ ਕਪਾਟ॥ਪਾਹਨ ਬੋਰੀ ਪਿਰਥਮੀ ਪੰਡਿਤ ਪਾਰੀ ਬਾਟ॥੧੨੭॥ਕਬੀਰ ਕਾਲ ਹਮਾਰੇ ਆਗਲੈ ਦੁਖ ਹਮਾਰੈ ਪਾਛ॥ਕਾਮ ਪਰਿਓ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸਿਉ ਤਉ ਨ ਫਟਕੈ ਕਾਛ॥੧੨੮॥ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਮੂਏ ਕਿਆ ਰੋਈਐ ਜੋ ਅਪੁਨੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਜਾਇ॥ਰੋਵਹੁ ਸਾਕਤ ਬਾਪੁਰੇ ਜੋ ਹਾਟ ਹਟਵਾਇ॥੧੨੯॥ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਮੂਏ ਤੇ ਜਾਨੀਐ ਜਾ ਮਹਿ ਭਾਵ ਨ ਭੇਦ॥ਨਿਰਵੈਰੀ ਨਿਹਕਾਮਤਾ ਸਾਈ ਸੇਤੀ ਨੇਹ॥੧੩੦॥ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਮੂਏ ਕਹਾ ਕਰਤ ਸੰਸਾਰੀ ਸੋਗ॥ਸਬ ਜਗੁ ਮਰਤਾ ਜਾਨੀਐ ਮੇਰਾ ਤੇਰਾ ਲੋਗ॥੧੩੧॥ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਮੂਏ ਤੇ ਜਾਨੀਐ ਜਾ ਮਹਿ ਭਾਵ ਨ ਭੇਦ॥ਨਿਰਵੈਰੀ ਨਿਹਕਾਮਤਾ ਸਾਈ ਸੇਤੀ ਨੇਹ॥੧੩੨॥ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਮੂਏ ਕਹਾ ਕਰਤ ਸੰਸਾਰੀ ਸੋਗ॥ਸਬ ਜਗੁ ਮਰਤਾ ਜਾਨੀਐ ਮੇਰਾ ਤੇਰਾ ਲੋਗ॥੧੩੩॥ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਮੂਏ ਤੇ ਜਾਨੀਐ ਜਾ ਮਹਿ ਭਾਵ ਨ ਭੇਦ॥ਨਿਰਵੈਰੀ ਨਿਹਕਾਮਤਾ ਸਾਈ ਸੇਤੀ ਨੇਹ॥੧੩੪॥ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਮੂਏ ਕਹਾ ਕਰਤ ਸੰਸਾਰੀ ਸੋਗ॥ਸਬ ਜਗੁ ਮਰਤਾ ਜਾਨੀਐ ਮੇਰਾ ਤੇਰਾ ਲੋਗ॥੧੩੫॥ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਮੂਏ ਤੇ ਜਾਨੀਐ ਜਾ ਮਹਿ ਭਾਵ ਨ ਭੇਦ॥ਨਿਰਵੈਰੀ ਨਿਹਕਾਮਤਾ ਸਾਈ ਸੇਤੀ ਨੇਹ॥੧੩੬॥ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਮੂਏ ਕਹਾ ਕਰਤ ਸੰਸਾਰੀ ਸੋਗ॥ਸਬ ਜਗੁ ਮਰਤਾ ਜਾਨੀਐ ਮੇਰਾ ਤੇਰਾ ਲੋਗ॥੧੩੭॥ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਮੂਏ ਤੇ ਜਾਨੀਐ ਜਾ ਮਹਿ ਭਾਵ ਨ ਭੇਦ॥ਨਿਰਵੈਰੀ ਨਿਹਕਾਮਤਾ ਸਾਈ ਸੇਤੀ ਨੇਹ॥੧੩੮॥ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਮੂਏ ਕਹਾ ਕਰਤ ਸੰਸਾਰੀ ਸੋਗ॥ਸਬ ਜਗੁ ਮਰਤਾ ਜਾਨੀਐ ਮੇਰਾ ਤੇਰਾ ਲੋਗ॥੧੩੯॥ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਮੂਏ ਤੇ ਜਾਨੀਐ ਜਾ ਮਹਿ ਭਾਵ ਨ ਭੇਦ॥ਨਿਰਵੈਰੀ ਨਿਹਕਾਮਤਾ ਸਾਈ ਸੇਤੀ ਨੇਹ॥੧੪੦॥ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਮੂਏ ਕਹਾ ਕਰਤ ਸੰਸਾਰੀ ਸੋਗ॥ਸਬ ਜਗੁ ਮਰਤਾ ਜਾਨੀਐ ਮੇਰਾ ਤੇਰਾ ਲੋਗ॥੧੪੧॥ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਮੂਏ ਤੇ ਜਾਨੀਐ ਜਾ ਮਹਿ ਭਾਵ ਨ ਭੇਦ॥ਨਿਰਵੈਰੀ ਨਿਹਕਾਮਤਾ ਸਾਈ ਸੇਤੀ ਨੇਹ॥੧੪੨॥ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਮੂਏ ਕਹਾ ਕਰਤ ਸੰਸਾਰੀ ਸੋਗ॥ਸਬ ਜਗੁ ਮਰਤਾ ਜਾਨੀਐ ਮੇਰਾ ਤੇਰਾ ਲੋਗ॥੧੪੩॥ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਮੂਏ ਤੇ ਜਾਨੀਐ ਜਾ ਮਹਿ ਭਾਵ ਨ ਭੇਦ॥ਨਿਰਵੈਰੀ ਨਿਹਕਾਮਤਾ ਸਾਈ ਸੇਤੀ ਨੇਹ॥੧੪੪॥ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਮੂਏ ਕਹਾ ਕਰਤ ਸੰਸਾਰੀ ਸੋਗ॥ਸਬ ਜਗੁ ਮਰਤਾ ਜਾਨੀਐ ਮੇਰਾ ਤੇਰਾ ਲੋਗ॥੧੪੫॥ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਮੂਏ ਤੇ ਜਾਨੀਐ ਜਾ ਮਹਿ ਭਾਵ ਨ ਭੇਦ॥ਨਿਰਵੈਰੀ ਨਿਹਕਾਮਤਾ ਸਾਈ ਸੇਤੀ ਨੇਹ॥੧੪੬॥ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਮੂਏ ਕਹਾ ਕਰਤ ਸੰਸਾਰੀ ਸੋਗ॥ਸਬ ਜਗੁ ਮਰਤਾ ਜਾਨੀਐ ਮੇਰਾ ਤੇਰਾ ਲੋਗ॥੧੪੭॥ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਮੂਏ ਤੇ ਜਾਨੀਐ ਜਾ ਮਹਿ ਭਾਵ ਨ ਭੇਦ॥ਨਿਰਵੈਰੀ ਨਿਹਕਾਮਤਾ ਸਾਈ ਸੇਤੀ ਨੇਹ॥੧੪੮॥ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਮੂਏ ਕਹਾ ਕਰਤ ਸੰਸਾਰੀ ਸੋਗ॥ਸਬ ਜਗੁ ਮਰਤਾ ਜਾਨੀਐ ਮੇਰਾ ਤੇਰਾ ਲੋਗ॥੧੪੯॥ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਮੂਏ ਤੇ ਜਾਨੀਐ ਜਾ ਮਹਿ ਭਾਵ ਨ ਭੇਦ॥ਨਿਰਵੈਰੀ ਨਿਹਕਾਮਤਾ ਸਾਈ ਸੇਤੀ ਨੇਹ॥੧੫੦॥ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਮੂਏ ਕਹਾ ਕਰਤ ਸੰਸਾਰੀ ਸੋਗ॥ਸਬ ਜਗੁ ਮਰਤਾ ਜਾਨੀਐ ਮੇਰਾ ਤੇਰਾ ਲੋਗ॥੧੫੧॥ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਮੂਏ ਤੇ ਜਾਨੀਐ ਜਾ ਮਹਿ ਭਾਵ ਨ ਭੇਦ॥ਨਿਰਵੈਰੀ ਨਿਹਕਾਮਤਾ ਸਾਈ ਸੇਤੀ ਨੇਹ॥੧੫੨॥ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਮੂਏ ਕਹਾ ਕਰਤ ਸੰਸਾਰੀ ਸੋਗ॥ਸਬ ਜਗੁ ਮਰਤਾ ਜਾਨੀਐ ਮੇਰਾ ਤੇਰਾ ਲੋਗ॥੧੫੩॥ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਮੂਏ ਤੇ ਜਾਨੀਐ ਜਾ ਮਹਿ ਭਾਵ ਨ ਭੇਦ॥ਨਿਰਵੈਰੀ ਨਿਹਕਾਮਤਾ ਸਾਈ ਸੇਤੀ ਨੇਹ॥੧੫੪॥ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਮੂਏ ਕਹਾ ਕਰਤ ਸੰਸਾਰੀ ਸੋਗ॥ਸਬ ਜਗੁ ਮਰਤਾ ਜਾਨੀਐ ਮੇਰਾ ਤੇਰਾ ਲੋਗ॥੧੫੫॥ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਮੂਏ ਤੇ ਜਾਨੀਐ ਜਾ ਮਹਿ ਭਾਵ ਨ ਭੇਦ॥ਨਿਰਵੈਰੀ ਨਿਹਕਾਮਤਾ ਸਾਈ ਸੇਤੀ ਨੇਹ॥੧੫੬॥ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਮੂਏ ਕਹਾ ਕਰਤ ਸੰਸਾਰੀ ਸੋਗ॥ਸਬ ਜਗੁ ਮਰਤਾ ਜਾਨੀਐ ਮੇਰਾ ਤੇਰਾ ਲੋਗ॥੧੫੭॥ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਮੂਏ ਤੇ ਜਾਨੀਐ ਜਾ ਮਹਿ ਭਾਵ ਨ ਭੇਦ॥ਨਿਰਵੈਰੀ ਨਿਹਕਾਮਤਾ ਸਾਈ ਸੇਤੀ ਨੇਹ॥੧੫੮॥ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਮੂਏ ਕਹਾ ਕਰਤ ਸੰਸਾਰੀ ਸੋਗ॥ਸਬ ਜਗੁ ਮਰਤਾ ਜਾਨੀਐ ਮੇਰਾ ਤੇਰਾ ਲੋਗ॥੧੫੯॥ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਮੂਏ ਤੇ ਜਾਨੀਐ ਜਾ ਮਹਿ ਭਾਵ ਨ ਭੇਦ॥ਨਿਰਵੈਰੀ ਨਿਹਕਾਮਤਾ ਸਾਈ ਸੇਤੀ ਨੇਹ॥੧੬੦॥ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਮੂਏ ਕਹਾ ਕਰਤ ਸੰਸਾਰੀ ਸੋਗ॥ਸਬ ਜਗੁ ਮਰਤਾ ਜਾਨੀਐ ਮੇਰਾ ਤੇਰਾ ਲੋਗ॥੧੬੧॥ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਮੂਏ ਤੇ ਜਾਨੀਐ ਜਾ ਮਹਿ ਭਾਵ ਨ ਭੇਦ॥ਨਿਰਵੈਰੀ ਨਿਹਕਾਮਤਾ ਸਾਈ ਸੇਤੀ ਨੇਹ॥੧੬੨॥ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਮੂਏ ਕਹਾ ਕਰਤ ਸੰਸਾਰੀ ਸੋਗ॥ਸਬ ਜਗੁ ਮਰਤਾ ਜਾਨੀਐ ਮੇਰਾ ਤੇਰਾ ਲੋਗ॥੧੬੩॥ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਮੂਏ ਤੇ ਜਾਨੀਐ ਜਾ ਮਹਿ ਭਾਵ ਨ ਭੇਦ॥ਨਿਰਵੈਰੀ ਨਿਹਕਾਮਤਾ ਸਾਈ ਸੇਤੀ ਨੇਹ॥੧੬੪॥ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਮੂਏ ਕਹਾ ਕਰਤ ਸੰਸਾਰੀ ਸੋਗ॥ਸਬ ਜਗੁ ਮਰਤਾ ਜਾਨੀਐ ਮੇਰਾ ਤੇਰਾ ਲੋਗ॥੧੬੫॥ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਮੂਏ ਤੇ ਜਾਨੀਐ ਜਾ ਮਹਿ ਭਾਵ ਨ ਭੇਦ॥ਨਿਰਵੈਰੀ ਨਿਹਕਾਮਤਾ ਸਾਈ ਸੇਤੀ ਨੇਹ॥੧੬੬॥ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਮੂਏ ਕਹਾ ਕਰਤ ਸੰਸਾਰੀ ਸੋਗ॥ਸਬ ਜਗੁ ਮਰਤਾ ਜਾਨੀਐ ਮੇਰਾ ਤੇਰਾ ਲੋਗ॥੧੬੭॥ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਮੂਏ ਤੇ ਜਾਨੀਐ ਜਾ ਮਹਿ ਭਾਵ ਨ ਭੇਦ॥ਨਿਰਵੈਰੀ ਨਿਹਕਾਮਤਾ ਸਾਈ ਸੇਤੀ ਨੇਹ॥੧੬੮॥ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਮੂਏ ਕਹਾ ਕਰਤ ਸੰਸਾਰੀ ਸੋਗ॥ਸਬ ਜਗੁ ਮਰਤਾ ਜਾਨੀਐ ਮੇਰਾ ਤੇਰਾ ਲੋਗ॥੧੬੯॥ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਮੂਏ ਤੇ ਜਾਨੀਐ ਜਾ ਮਹਿ ਭਾਵ ਨ ਭੇਦ॥ਨਿਰਵੈਰੀ ਨਿਹਕਾਮਤਾ ਸਾਈ ਸੇਤੀ ਨੇਹ॥੧੭੦॥ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਮੂਏ ਕਹਾ ਕਰਤ ਸੰਸਾਰੀ ਸੋਗ॥ਸਬ ਜਗੁ ਮਰਤਾ ਜਾਨੀਐ ਮੇਰਾ ਤੇਰਾ ਲੋਗ॥੧੭੧॥ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਮੂਏ ਤੇ ਜਾਨੀਐ ਜਾ ਮਹਿ ਭਾਵ ਨ ਭੇਦ॥ਨਿਰਵੈਰੀ ਨਿਹਕਾਮਤਾ ਸਾਈ ਸੇਤੀ ਨੇਹ॥੧੭੨॥ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਮੂਏ ਕਹਾ ਕਰਤ ਸੰਸਾਰੀ ਸੋਗ॥ਸਬ ਜਗੁ ਮਰਤਾ ਜਾਨੀਐ ਮੇਰਾ ਤੇਰਾ ਲੋਗ॥੧੭੩॥ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਮੂਏ ਤੇ ਜਾਨੀਐ ਜਾ ਮਹਿ ਭਾਵ ਨ ਭੇਦ॥ਨਿਰਵੈਰੀ ਨਿਹਕਾਮਤਾ ਸਾਈ ਸੇਤੀ ਨੇਹ॥੧੭੪॥ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਮੂਏ ਕਹਾ ਕਰਤ ਸੰਸਾਰੀ ਸੋਗ॥ਸਬ ਜਗੁ ਮਰਤਾ ਜਾਨੀਐ ਮੇਰਾ ਤੇਰਾ ਲੋਗ॥੧੭੫॥ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਮੂਏ ਤੇ ਜਾਨੀਐ ਜਾ ਮਹਿ ਭਾਵ ਨ ਭੇਦ॥ਨਿਰਵੈਰੀ ਨਿਹਕਾਮਤਾ ਸਾਈ ਸੇਤੀ ਨੇਹ॥੧੭੬॥ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਮੂਏ ਕਹਾ ਕਰਤ ਸੰਸਾਰੀ ਸੋਗ॥ਸਬ ਜਗੁ ਮਰਤਾ ਜਾਨੀਐ ਮੇਰਾ ਤੇਰਾ ਲੋਗ॥੧੭੭॥ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਮੂਏ ਤੇ ਜਾਨੀਐ ਜਾ ਮਹਿ ਭਾਵ ਨ ਭੇਦ॥ਨਿਰਵੈਰੀ ਨਿਹਕਾਮਤਾ ਸਾਈ ਸੇਤੀ ਨੇਹ॥੧੭੮॥ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਮੂਏ ਕਹਾ ਕਰਤ ਸੰਸਾਰੀ ਸੋਗ॥ਸਬ ਜਗੁ ਮਰਤਾ ਜਾਨੀਐ ਮੇਰਾ ਤੇਰਾ ਲੋਗ॥੧੭੯॥ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਮੂਏ ਤੇ ਜਾਨੀਐ ਜਾ ਮਹਿ ਭਾਵ ਨ ਭੇਦ॥ਨਿਰਵੈਰੀ ਨਿਹਕਾਮਤਾ ਸਾਈ ਸੇਤੀ ਨੇਹ॥੧੮੦॥ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਮੂਏ ਕਹਾ ਕਰਤ ਸੰਸਾਰੀ ਸੋਗ॥ਸਬ ਜਗੁ ਮਰਤਾ ਜਾਨੀਐ ਮੇਰਾ ਤੇਰਾ ਲੋਗ॥੧੮੧॥ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਮੂਏ ਤੇ ਜਾਨੀਐ ਜਾ ਮਹਿ ਭਾਵ ਨ ਭੇਦ॥ਨਿਰਵੈਰੀ ਨਿਹਕਾਮਤਾ ਸਾਈ ਸੇਤੀ ਨੇਹ॥੧੮੨॥ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਮੂਏ ਕਹਾ ਕਰਤ ਸੰਸਾਰੀ ਸੋਗ॥ਸਬ ਜਗੁ ਮਰਤਾ ਜਾਨੀਐ ਮੇਰਾ ਤੇਰਾ ਲੋਗ॥੧੮੩॥ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਮੂਏ ਤੇ ਜਾਨੀਐ ਜਾ ਮਹਿ ਭਾਵ ਨ ਭੇਦ॥ਨਿਰਵੈਰੀ ਨਿਹਕਾਮਤਾ ਸਾਈ ਸੇਤੀ ਨੇਹ॥੧੮੪॥ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਮੂਏ ਕਹਾ ਕਰਤ ਸੰਸਾਰੀ ਸੋਗ॥ਸਬ ਜਗੁ ਮਰਤਾ ਜਾਨੀਐ ਮੇਰਾ ਤੇਰਾ ਲੋਗ॥੧੮੫॥ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਮੂਏ ਤੇ ਜਾਨੀਐ ਜਾ ਮਹਿ ਭਾਵ ਨ ਭੇਦ॥ਨਿਰਵੈਰੀ ਨਿਹਕਾਮਤਾ ਸਾਈ ਸੇਤੀ ਨੇਹ॥੧੮੬॥ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਮੂਏ ਕਹਾ ਕਰਤ ਸੰਸਾਰੀ ਸੋਗ॥ਸਬ ਜਗੁ ਮਰਤਾ ਜਾਨੀਐ ਮੇਰਾ ਤੇਰਾ ਲੋਗ॥੧੮੭॥ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਮੂਏ ਤੇ ਜਾਨੀਐ ਜਾ ਮਹਿ ਭਾਵ ਨ ਭੇਦ॥ਨਿਰਵੈਰੀ ਨਿਹਕਾਮਤਾ ਸਾਈ ਸੇਤੀ ਨੇਹ॥੧੮੮॥ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਮੂਏ ਕਹਾ ਕਰਤ ਸੰਸਾਰੀ ਸੋਗ॥ਸਬ ਜਗੁ ਮਰਤਾ ਜਾਨੀਐ ਮੇਰਾ ਤੇਰਾ ਲੋਗ॥੧੮੯॥ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਮੂਏ ਤੇ ਜਾਨੀਐ ਜਾ ਮਹਿ ਭਾਵ ਨ ਭੇਦ॥ਨਿਰਵੈਰੀ ਨਿਹਕਾਮਤਾ ਸਾਈ ਸੇਤੀ ਨੇਹ॥੧੯੦॥ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਮੂਏ ਕਹਾ ਕਰਤ ਸੰਸਾਰੀ ਸੋਗ॥ਸਬ ਜਗੁ ਮਰਤਾ ਜਾਨੀਐ ਮੇਰਾ ਤੇਰਾ ਲੋਗ॥੧੯੧॥ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਮੂਏ ਤੇ ਜਾਨੀਐ ਜਾ ਮਹਿ ਭਾਵ ਨ ਭੇਦ॥ਨਿਰਵੈਰੀ ਨਿਹਕਾਮਤਾ ਸਾਈ ਸੇਤੀ ਨੇਹ॥੧੯੨॥ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਮੂਏ ਕਹਾ ਕਰਤ ਸੰਸਾਰੀ ਸੋਗ॥ਸਬ ਜਗੁ ਮਰਤਾ ਜਾਨੀਐ ਮੇਰਾ ਤੇਰਾ ਲੋਗ॥੧੯੩॥ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਮੂਏ ਤੇ ਜਾਨੀਐ ਜਾ ਮਹਿ ਭਾਵ ਨ ਭੇਦ॥ਨਿਰਵੈਰੀ ਨਿਹਕਾਮਤਾ ਸਾਈ ਸੇਤੀ ਨੇਹ॥੧੯੪॥ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਮੂਏ ਕਹਾ ਕਰਤ ਸੰਸਾਰੀ ਸੋਗ॥ਸਬ ਜਗੁ ਮਰਤਾ ਜਾਨੀਐ ਮੇਰਾ ਤੇਰਾ ਲੋਗ॥੧੯੫॥ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਮੂਏ ਤੇ ਜਾਨੀਐ ਜਾ ਮਹਿ ਭਾਵ ਨ ਭੇਦ॥ਨਿਰਵੈਰੀ ਨਿਹਕਾਮਤਾ ਸਾਈ ਸੇਤੀ ਨੇਹ॥੧੯੬॥ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਮੂਏ ਕਹਾ ਕਰਤ ਸੰਸਾਰੀ ਸੋਗ॥ਸਬ ਜਗੁ ਮਰਤਾ ਜਾਨੀਐ ਮੇਰਾ ਤੇਰਾ ਲੋਗ॥੧੯੭॥ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਮੂਏ ਤੇ ਜਾਨੀਐ ਜਾ ਮਹਿ ਭਾਵ ਨ ਭੇਦ॥ਨਿਰਵੈਰੀ ਨਿਹਕਾਮਤਾ ਸਾਈ ਸੇਤੀ ਨੇਹ॥੧੯੮॥ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਮੂਏ ਕਹਾ ਕਰਤ ਸੰਸਾਰੀ ਸੋਗ॥ਸਬ ਜਗੁ ਮਰਤਾ ਜਾਨੀਐ ਮੇਰਾ ਤੇਰਾ ਲੋਗ॥੧੯੯॥ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਮੂਏ ਤੇ ਜਾਨੀਐ ਜਾ ਮਹਿ ਭਾਵ ਨ ਭੇਦ॥ਨਿਰਵੈਰੀ ਨਿਹਕਾਮਤਾ ਸਾਈ ਸੇਤੀ ਨੇਹ॥੨੦੦॥ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਮੂਏ ਕਹਾ ਕਰਤ ਸੰਸਾਰੀ ਸੋਗ॥ਸਬ ਜਗੁ ਮਰਤਾ ਜਾਨੀਐ ਮੇਰਾ ਤੇਰਾ ਲੋਗ॥੨੦੧॥ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਮੂਏ ਤੇ ਜਾਨੀਐ ਜਾ ਮਹਿ ਭਾਵ ਨ ਭੇਦ॥ਨਿਰਵੈਰੀ ਨਿਹਕਾਮਤਾ ਸਾਈ ਸੇਤੀ ਨੇਹ॥੨੦੨॥ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਮੂਏ ਕਹਾ ਕਰਤ ਸੰਸਾਰੀ ਸੋਗ॥ਸਬ ਜਗੁ ਮਰਤਾ ਜਾਨੀਐ ਮੇਰਾ ਤੇਰਾ ਲੋਗ॥੨੦੩॥ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਮੂਏ ਤੇ ਜਾਨੀਐ ਜਾ ਮਹਿ ਭਾਵ ਨ ਭੇਦ॥ਨਿਰਵੈਰੀ ਨਿਹਕਾਮਤਾ ਸਾਈ ਸੇਤੀ ਨੇਹ॥੨੦੪॥ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਮੂਏ ਕਹਾ ਕਰਤ ਸੰਸਾਰੀ ਸੋਗ॥ਸਬ ਜਗੁ ਮਰਤਾ ਜਾਨੀਐ ਮੇਰਾ ਤੇਰਾ ਲੋਗ॥੨੦੫॥ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਮੂਏ ਤੇ ਜਾਨੀਐ ਜਾ ਮਹਿ ਭਾਵ ਨ ਭੇਦ॥ਨਿਰਵੈਰੀ ਨਿਹਕਾਮਤਾ ਸਾਈ ਸੇਤੀ ਨੇਹ॥੨੦੬॥ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਮੂਏ ਕਹਾ ਕਰਤ ਸੰਸਾਰੀ ਸੋਗ॥ਸਬ ਜਗੁ ਮਰਤਾ ਜਾਨੀਐ ਮੇਰਾ ਤੇਰਾ ਲੋਗ॥੨੦੭॥ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਮੂਏ ਤੇ ਜਾਨੀਐ ਜਾ ਮਹਿ ਭਾਵ ਨ ਭੇਦ॥ਨਿਰਵੈਰੀ ਨਿਹਕਾਮਤਾ ਸਾਈ ਸੇਤੀ ਨੇਹ॥੨੦੮॥ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਮੂਏ ਕਹਾ ਕਰਤ ਸੰਸਾਰੀ ਸੋਗ॥ਸਬ ਜਗੁ ਮਰਤਾ ਜਾਨੀਐ ਮੇਰਾ ਤੇਰਾ ਲੋਗ॥੨੦੯॥ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਮੂਏ ਤੇ ਜਾਨੀਐ ਜਾ ਮਹਿ ਭਾਵ ਨ ਭੇਦ॥ਨਿਰਵੈਰੀ ਨਿਹਕਾਮਤਾ ਸਾਈ ਸੇਤੀ ਨੇਹ॥੨੧੦॥ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਮੂਏ ਕਹਾ ਕਰਤ ਸੰਸਾਰੀ ਸੋਗ॥ਸਬ ਜਗੁ ਮਰਤਾ ਜਾਨੀਐ ਮੇਰਾ ਤੇਰਾ ਲੋਗ॥੨੧੧॥ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਮੂਏ ਤੇ ਜਾਨੀਐ ਜਾ ਮਹਿ ਭਾਵ ਨ ਭੇਦ॥ਨਿਰਵੈਰੀ ਨਿਹਕਾਮਤਾ ਸਾਈ ਸੇਤੀ ਨੇਹ॥੨੧੨॥ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਮੂਏ ਕਹਾ ਕਰਤ ਸੰਸਾਰੀ ਸੋਗ॥ਸਬ ਜਗੁ ਮਰਤਾ ਜਾਨੀਐ ਮੇਰਾ ਤੇਰਾ ਲੋਗ॥੨੧੩॥ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਮੂਏ ਤੇ ਜਾਨੀਐ ਜਾ ਮਹਿ ਭਾਵ ਨ ਭੇਦ॥ਨਿਰਵੈਰੀ ਨਿਹਕਾਮਤਾ ਸਾਈ ਸੇਤੀ ਨੇਹ॥੨੧੪॥ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਮੂਏ ਕਹਾ ਕਰਤ ਸੰਸਾਰੀ ਸੋਗ॥ਸਬ ਜਗੁ ਮਰਤਾ ਜਾਨੀਐ ਮੇਰਾ ਤੇਰਾ ਲੋਗ॥੨੧੫॥ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਮੂਏ ਤੇ ਜਾਨੀਐ ਜਾ ਮਹਿ ਭਾਵ ਨ ਭੇਦ॥ਨਿਰਵੈਰੀ ਨਿਹਕਾਮਤਾ ਸਾਈ ਸੇਤੀ ਨੇਹ॥੨੧੬॥ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਮੂਏ ਕਹਾ ਕਰਤ ਸੰਸਾਰੀ ਸੋਗ॥ਸਬ ਜਗੁ ਮਰਤਾ ਜਾਨੀਐ ਮੇਰਾ ਤੇਰਾ ਲੋਗ॥੨੧੭॥ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਮੂਏ ਤੇ ਜਾਨੀਐ ਜਾ ਮਹਿ ਭਾਵ ਨ ਭੇਦ॥ਨਿਰਵੈਰੀ ਨਿਹਕਾਮਤਾ ਸਾਈ ਸੇਤੀ ਨੇਹ॥੨੧੮॥ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਮੂਏ ਕਹਾ ਕਰਤ ਸੰਸਾਰੀ ਸੋਗ॥ਸਬ ਜਗੁ ਮਰਤਾ ਜਾਨੀਐ ਮੇਰਾ ਤੇਰਾ ਲੋਗ॥੨੧੯॥ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਮੂਏ ਤੇ ਜਾਨੀਐ ਜਾ ਮਹਿ ਭਾਵ ਨ ਭੇਦ॥ਨਿਰਵੈਰੀ ਨਿਹਕਾਮਤਾ ਸਾਈ ਸੇਤੀ ਨੇਹ॥੨੨੦॥ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਮੂਏ ਕਹਾ ਕਰਤ ਸੰਸਾਰੀ ਸੋਗ॥ਸਬ ਜਗੁ ਮਰਤਾ ਜਾਨੀਐ ਮੇਰਾ ਤੇਰਾ ਲੋਗ॥੨੨੧॥ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਮੂਏ ਤੇ ਜਾਨੀਐ ਜਾ ਮਹਿ ਭਾਵ ਨ ਭੇਦ॥ਨਿਰਵੈਰੀ ਨਿਹਕਾਮਤਾ ਸਾਈ ਸੇਤੀ ਨੇਹ॥੨੨੨॥ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਮੂਏ ਕਹਾ ਕਰਤ ਸੰਸਾਰੀ ਸੋਗ॥ਸਬ ਜਗੁ ਮਰਤਾ ਜਾਨੀਐ ਮੇਰਾ ਤੇਰਾ ਲੋਗ॥੨੨੩॥ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਮੂਏ ਤੇ ਜਾਨੀਐ ਜਾ ਮਹਿ ਭਾਵ ਨ ਭੇਦ॥ਨਿਰਵੈਰੀ ਨਿਹਕਾਮਤਾ ਸਾਈ ਸੇਤੀ ਨੇਹ॥੨੨੪॥ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਮੂਏ ਕਹਾ ਕਰਤ ਸੰਸਾਰੀ ਸੋਗ॥ਸਬ ਜਗੁ ਮਰਤਾ ਜਾਨੀਐ ਮੇਰਾ ਤੇਰਾ ਲੋਗ॥੨੨੫॥ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਮੂਏ ਤੇ ਜਾਨੀਐ ਜਾ ਮਹਿ ਭਾਵ ਨ ਭੇਦ॥ਨਿਰਵੈਰੀ ਨਿਹਕਾਮਤਾ ਸਾਈ ਸੇਤੀ ਨੇਹ॥੨੨੬॥ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਮੂਏ ਕਹਾ ਕਰਤ ਸੰਸਾਰੀ ਸੋਗ॥ਸਬ ਜਗੁ ਮਰਤਾ ਜਾਨੀਐ ਮੇਰਾ ਤੇਰਾ ਲੋਗ॥੨੨੭॥ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਮੂਏ ਤੇ ਜਾਨੀਐ ਜਾ ਮਹਿ ਭਾਵ ਨ ਭੇਦ॥ਨਿਰਵੈਰੀ ਨਿਹਕਾਮਤਾ ਸਾਈ ਸੇਤੀ ਨੇਹ॥੨੨੮॥ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਮੂਏ ਕਹਾ ਕਰਤ ਸੰਸਾਰੀ ਸੋਗ॥ਸਬ ਜਗੁ ਮਰਤਾ ਜਾਨੀਐ ਮੇਰਾ ਤੇਰਾ ਲੋਗ॥੨੨੯॥ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਮੂਏ ਤੇ ਜਾਨੀਐ ਜਾ ਮਹਿ ਭਾਵ ਨ ਭੇਦ॥ਨਿਰਵੈਰੀ ਨਿਹਕਾਮਤਾ ਸਾਈ ਸੇਤੀ ਨੇਹ॥੨੩੦॥ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਮੂਏ ਕਹਾ ਕਰਤ ਸੰਸਾਰੀ

ਪੈਰੇਗੋਬਾਹਨਸਘਨਘਾਛਵਪਤੀਕੀਨਾਰਿ॥ਤਾਸੁਪਦੰਤਰਿਨਪੁਜੈਹਰਿਜਨਕੀਪ
ਨਿਆਰਿ॥੧੪੪॥ਕਬੀਰਸੋਪਾਨਸੀਕਿ ਉਸਨਿੰਦੀਐਜਿ ਉਜੀਰੇਚੇਗੈਕੈਮਨੁ॥ਓਹੁਮੈ
ਸਦੈਗੈਬਿਖੈਕਉ ਚੰਨੁਸਿਮਝੈਹਰਿਜਨਮੁ॥੧੪੫॥ਕਬੀਰਬੁਰੀਪਾਈਬਿਤਿਕਤੀਬੀ
ਤਿਗੁਰ ਬੰਦੀਧੀਗ॥ਕਬੀਰਜੀਰਾਬਨਜਿਆਮਨਸੋਵਰਤੀਗ॥੧੪੬॥ਕਬੀਰ
ਹਰਿਗੀਰਾਜਨਜਉਗੀਜੈਕੈਮਾਰੈਦਟਾ॥ਜਾਬਹੀਪਾਈਐਪਿਧਸੁਤਬਜੀਅਕੀ
ਸਟਾ॥੧੪੭॥ਕਬੀਰਕਾਮਧੇਰਗਿਸਿਮਗੀਐਐਜਾਸਿਮਰਗੁਨਿਤ॥ਅਸਰਪੁਰ
ਬਾਸਗੁਰੁਗੋਗਈਆਬਹੋਰੋਗੋਬਿਤ॥੧੪੮॥ਕਬੀਰਸੋਏਣ ਉਦੁਇਕੁਲੋਏ
ਕੁਸੰਤੁਇਕੁਰਾਮਾ॥ਗਾਮੁਜੁਦਤਾਮੁਕਤਿਕੋਜੀਤੁਜਾਪਾਏਨਾਮਾ॥੧੪੯॥ਕਬੀਰਜਿ
ਹਸਗਿਪਰਿਤਗਏਪਛੈਪਗੀਬਹੀਗ॥ਇਕਅਵਘਟਯਹੀਗਮਕੀਤਿਹ
ਚਰਿਗਲਿਚਿਕਬੀਗ॥੧੫੦॥ਕਬੀਰਦੁਨੀਆਂਕੇਦੇਖੇਮੁਆਚਲਤਕੁਲਕੀ
ਕਾਨਿ॥ਤਬਕੁਲੁਝੁਕਿਸਕਾਲਾਜਸੀਜਬਬੈਯਗਹਿਮਸਾਨ॥੧੬੬॥ਕਬੀਰਗੁ
ਬਹਿਗੋਰੇਬਾਪੁਰੇਬਹੁਲੋਗਨਕੀਕਾਨਿ॥ਪਾਂਚੋਸੀਕੈਜੰਪੁਆਤੁਅਪੇਨੀਜਾਨੁ
੧੬੭॥ਕਬੀਰਮੁਝੀਮਪੁਕਰੀਨਨਾਬੀਧਿਕੀਨਸੁ॥ਦਵਕਾਬੁਰੀਨਜੀਬਤੁਦੇ
ਸੁਬਤਰਾਜੁ॥੧੬੮॥ਕਬੀਰਦਦੈਦਝੁਨੋਤੁਤੋਹਿਨਦਦੈਰਤੋਹਿਨਸੰਕ॥ਜੋ
ਜਗੁਨਿਦਦੈਹੈਸੋਗਨੋਇਦੂਹੋਰਕ॥੧੬੯॥ਕਬੀਰਪਾਲਿਸਮੁਤਸਗਲੁ
ਕੁਰਪੀਨਸੋਕੈਕੋਈਨੀਗੁ॥ਕਗਬਚੜੈਤੈਪਾਇਬਤੁਕਿਕਿਪੀ ਉਕਬੀਗ॥੧੭੦॥
ਕਬੀਅਪਕਰੇਤੇਤਗੋਖਸਹਿਤਿਉਇਜੁਖੈਸੇਸਗੀਗ॥ਏਦੁਇਅਖਨਾਖਸਹਿ
ਸੋਗਤਿਗੀਓਕਬੀਗ॥੧੭੧॥ਕਬੀਰਕਰੰਟੀਕਾਰਕੀਦਗਦੀਸਿਲਾਗੀਆਗਿ॥
ਪੰਡਿਤਪੰਡਿਤਜਲਿਮੁਏਮੂਰਖ ਉਬੇਰਭਈ॥੧੭੨॥ਕਬੀਰਸੰਸਾਦੂਕਿਕਰੁ
ਕਾਗਦਦੇਹਬਿਸਾਇ॥ਬਾਵਨਅਖਰਜੋਯੈਕੋਰਮਿਚਲੀਚਿਤੁਲਾਇ॥੧੭੩
॥ਕਬੀਰਸੰਤੁਨਛਡੈਸੰਤਈਜਉਕੋਟਿਕਮੀਲਹਿਅਸੰਤ॥ਮਲਿਆਗਰੁ
ਅੰਗਮੇਬੋਦਿ ਓਤਸੀਤਲਾਤਨਤਜੰਤ॥੧੭੪॥ਕਬੀਰਮਨੁਸੀਤਲਭਇਪਾਇ
ਆਪਾਇਆਬੂਝਮਗਿਆਨੁ॥ਜੋਨਿਜੁਆਲਾਜਗੁਜਾਲਿਆਸੁਨਜਲਕੋਉਦ
ਕਸਮਾਨਿ॥੧੭੫॥ਕਬੀਰਜਾਚੀਸਿਰਜਨਹਾਰਕੀਜਾਨੈਨਾਜੀਕਾਇ॥ਕੈਜੋਨੈਆ
ਪਨਯਨੀਕੈਦਾਸੁਦੀਵਾਨੀਹੋਇ॥੧੭੬॥ਕਬੀਰਭਲੀਭਈਜੋਭਉਪਰਿਆ
ਪਰਿਗਈਬੁਧਿਮਾਂਹਿਬਿਕਸ॥ਬਿਨੁਸੰਗਤਿਇਉਜਾਨੀਐਜਿਉਗਊਆਂਮਾਹਿਗਈਭੈਸ॥੧੭੭॥
ਕਬੀਰਜੋਹਮਜੀਵਤਕਹੈਕਹੈਨਮੂਆਹਮਾਹਿ॥ਜਬਹੀਸਤਗੁਰੁਮਿਲਿਆ
ਦੁਬਿਧਾਰਹੀਨਸਾਹਿ॥੧੭੮॥ਕਬੀਰਸਤਗੁਰੁਜਾਂਚੀਐਕੈਦੈਭੁਈਸਭੁਦੇਤ॥ਗੁਰਗ੍ਰਹਿਬਿਨੁਕਬਹਿਮੁ
ਮਿਲੈਪਰਾਪਤਿਬਸਤੁਸਮੇਤ॥੧੭੯॥ਜਾਪਮਮਨਭੈਤੁਹੋਕੈਜੀਜਪਭਉਹੋਹ
ਨਿਸਨ॥ਕਬਿਓਕਬੀਗਬਿਚਾਰਿਕੈਸੰਤਸੁਨਹੁਮਨਮਾਨ॥੧੮੦॥ਕਬੀਗਜਿਨਸੁਕਿ
ਛੁਨਿਆਨਸੋਤਿਨਸੁਖਸੀਦਬਿਹਾਇ॥ਜਾਸਹਜੁਬੂਝੁਬੂਝਸੁਨਪੂਰੀਪਗੀਬਲਭ
ਇ॥੧੮੧॥ਕਬੀਰਮਾਰਗਬਹੁਤੁਪੁਕਾਰਿਆਪੀਥਪੁਕਾਰੇਅਉਰ॥ਅਭਾਗੀਚੇਤਮੰ
ਮਕੀਗਲੇਓਕਬੀਰ॥੧੮੨॥ਕਬੀਰਚੇਟਜੁਹੋਜੀਸੇਬਕੀਲਾਗਤਭੇਉਸ
ਸਾ॥ਚੇਟਸਭੈਸੇਸਬਦਕੀਤਸੁਗੁਰੂਮੈਦਾਸਾ॥੧੮੩॥ਕਬੀਰਮੁਝੀਮੁਨੇਮੁਨੇਕਿਅ
ਚਢਿਸਾਂਈਨਬਲਰਹੋਇ॥ਜਾਕਾਰਨੁਤੁਬੰਗਚੇਤਿਦਿਲਮੀਤੁਤਿਜੋਇ॥੧੮
੪॥ਸੇਖਸਬੁਰੀਬਾਰਕਾਕਿਆਤਜਕਬੈਜਾਇ॥ਕਬੀਗਜਾਕੀਦਿਲਸਾਬਤਿਨ
ਤੀਤਪਰਉਕਾਮੁਦਾਇ॥੧੮੫॥ਕਬੀਰਅਲਹਕੀਕਰਿਬੰਦਗੀ ਜਿਹਸਿਮਰਤ
ਦਜਖੁਜਾਇ॥ਦੋਜਖਮਿਸਈਜਾਪਰਗਵੈਬੁਡੈਤੀਨਾਇ॥੧੮੬॥ਕਬੀਰ
ਜੋਗੀਕੀਏਜੁਲਮੁਪੋਕਲਤਨਾਉਲਾਖ॥ਦਫੜਤਿਲੇਖਮਾਗੀਐਤਬਚੋਰਹੁਦੇਖ
ਉਨੁਨਦਾਖ॥੧੮੭॥ਕਬੀਰਮੁਬੁਬੁਖਨਖੀਚਗੀਜਾਮਹਿਮੀਮੈਤੁਝੈਨੁ॥ਹੋਰ
ਰੰਟੀਕਸਨੇਗਲਬਲਟਾਵੈਕਉਨੁ॥੧੮੮॥ਕਬੀਰਗੁਰੁਲਬਾਗਤਬਜਾਨੀਐਮੀਤੁਹੋਈ
ਤਨਮਾਪਾ॥ਹਰਖਸੋਗਦਾਝੈਨਹੀਤਬਗਿਆਥਪਿਆਪਾ॥੧੮੯॥ਕਬੀਰਮਾ
ਮਕਹਨਮਾਹਿਤੇਦੂਹੈਤਮਾਹਿਏਕੁਬਿਚਾਨੁ॥ਜੋਏਮੁਸਕੈਕਰਤੇਮਾਹਿਤ
ਕਰਤਾਰਹਿਜਾਨੁ॥੧੯੦॥ਕਬੀਰਸਮੈਮੁਕਲਬੋਲਿਆਸਮੈਬਿਬੇਕ॥ਏਕੁਅਲੇਕਹਿਜੀਅਲਿ
�ਆਇਐਕੁਜਮਾਸਏਕ॥੧੯੧॥ਕਬੀਰਜਥਹਿਸਾਧਨਸੇਵੀਆਤਿਹਰਿਕੀਸੇਵ
ਨਾਤਿ॥ਤੇਤਮਗਮਰਤਸਾਖੇਕੁਤਬਸਹਿਤਿਨਸਾਤਿ॥੧੯੨॥ਕਬੀਰਗੁਰਗਾ
ਬਾਬਾਣਕਾਬਾਬਾਪੁਰਾਣਾਪਾਹੁਤੋਪਿਗੁਲਗਇਆਸਾਸਤਿਗੁਰ
ਬਾਝਾ॥੧੯੩॥ਕਬੀਰਸਤਿਗੁਰਸੂਰੇਬਾਹਿਆਬਾਨੁਏਕੁ॥ਲਾਗਤਹੀਭੁਇ
ਗਿਰਿਪਰਿਆਪਰਾਕਰੇਜੇਢੇਕੁ॥੧੯੪॥ਕਬੀਰਨਿਮਾਣਾਹੋਰਹੁਚਿਤਿਅਕਾਸਕੀ
ਪਰਗਿਈਕੁਰਡਛਾ॥੧੯੫॥

ਕਬੀਰ ਗਰਬ ਨ ਕੀਜੀਐ ਚਾਮ ਲਪੇਟੀ ਹਾਡ ॥ ਇਹ ਨਿਸਾਨੀ ਮਰਦ ਕੀ ਜਾਨਤ ਹੈ ਨਹ ਰਾਡ ॥੧੪੭॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬ ਨ ਕੀਜੀਐ ਰੰਕ ਨ ਹਸੀਐ ਕੋਇ ॥ ਅਜਹੁ ਨਾਉ ਸਮੁੰਦ ਮੈ ਕਿ ਜਾਨੈ ਕਿਆ ਹੋਇ ॥੧੪੮॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਦੇਹੀ ਦੇਖਿ ਸੁਰੰਗ ॥ ਆਜ ਕਾਲ ਤਜਿ ਜਾਹਿਗੀ ਜਿਉ ਕਾਚੁਰੀ ਕੋ ਭੁਇਅੰਗ ॥੧੪੯॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਰੰਕੁ ਨ ਹਸੀਐ ਕੋਇ ॥ ਅਜਹੁ ਤਰੀ ਸਮੁੰਦ ਮੈ ਕਿ ਜਾਨੈ ਕਿਆ ਹੋਇ ॥੧੫੦॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਰੰਕੁ ਨ ਹਸੀਐ ਕੋਇ ॥ ਅਜਹੁ ਬੂਡਾ ਸਮੁੰਦ ਮੈ ਕਿ ਜਾਨੈ ਕਿਆ ਹੋਇ ॥੧੫੧॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਸਮ ਫਲ ਤਾਹੀ ਬਿਰਖ ॥ ਪੰਖੀ ਤਹਾ ਬਸੇਰਾ ਲੈਹਿ ਕਾਟੈ ਸੁਨਹਾ ਗਿਰਖ ॥੧੫੨॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਸਮ ਫਲ ਤਾਹੀ ਬਿਰਖ ॥ ਪੰਖੀ ਤਹਾ ਬਸੇਰਾ ਲੈਹਿ ਕਾਟੈ ਸੁਨਹਾ ਗਿਰਖ ॥੧੫੩॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਸਮ ਫਲ ਤਾਹੀ ਬਿਰਖ ॥ ਪੰਖੀ ਤਹਾ ਬਸੇਰਾ ਲੈਹਿ ਕਾਟੈ ਸੁਨਹਾ ਗਿਰਖ ॥੧੫੪॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਸਮ ਫਲ ਤਾਹੀ ਬਿਰਖ ॥ ਪੰਖੀ ਤਹਾ ਬਸੇਰਾ ਲੈਹਿ ਕਾਟੈ ਸੁਨਹਾ ਗਿਰਖ ॥੧੫੫॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਸਮ ਫਲ ਤਾਹੀ ਬਿਰਖ ॥ ਪੰਖੀ ਤਹਾ ਬਸੇਰਾ ਲੈਹਿ ਕਾਟੈ ਸੁਨਹਾ ਗਿਰਖ ॥੧੫੬॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਸਮ ਫਲ ਤਾਹੀ ਬਿਰਖ ॥ ਪੰਖੀ ਤਹਾ ਬਸੇਰਾ ਲੈਹਿ ਕਾਟੈ ਸੁਨਹਾ ਗਿਰਖ ॥੧੫੭॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਸਮ ਫਲ ਤਾਹੀ ਬਿਰਖ ॥ ਪੰਖੀ ਤਹਾ ਬਸੇਰਾ ਲੈਹਿ ਕਾਟੈ ਸੁਨਹਾ ਗਿਰਖ ॥੧੫੮॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਸਮ ਫਲ ਤਾਹੀ ਬਿਰਖ ॥ ਪੰਖੀ ਤਹਾ ਬਸੇਰਾ ਲੈਹਿ ਕਾਟੈ ਸੁਨਹਾ ਗਿਰਖ ॥੧੫੯॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਸਮ ਫਲ ਤਾਹੀ ਬਿਰਖ ॥ ਪੰਖੀ ਤਹਾ ਬਸੇਰਾ ਲੈਹਿ ਕਾਟੈ ਸੁਨਹਾ ਗਿਰਖ ॥੧੬੦॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਸਮ ਫਲ ਤਾਹੀ ਬਿਰਖ ॥ ਪੰਖੀ ਤਹਾ ਬਸੇਰਾ ਲੈਹਿ ਕਾਟੈ ਸੁਨਹਾ ਗਿਰਖ ॥੧੬੧॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਸਮ ਫਲ ਤਾਹੀ ਬਿਰਖ ॥ ਪੰਖੀ ਤਹਾ ਬਸੇਰਾ ਲੈਹਿ ਕਾਟੈ ਸੁਨਹਾ ਗਿਰਖ ॥੧੬੨॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਸਮ ਫਲ ਤਾਹੀ ਬਿਰਖ ॥ ਪੰਖੀ ਤਹਾ ਬਸੇਰਾ ਲੈਹਿ ਕਾਟੈ ਸੁਨਹਾ ਗਿਰਖ ॥੧੬੩॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਸਮ ਫਲ ਤਾਹੀ ਬਿਰਖ ॥ ਪੰਖੀ ਤਹਾ ਬਸੇਰਾ ਲੈਹਿ ਕਾਟੈ ਸੁਨਹਾ ਗਿਰਖ ॥੧੬੪॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਸਮ ਫਲ ਤਾਹੀ ਬਿਰਖ ॥ ਪੰਖੀ ਤਹਾ ਬਸੇਰਾ ਲੈਹਿ ਕਾਟੈ ਸੁਨਹਾ ਗਿਰਖ ॥੧੬੫॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਸਮ ਫਲ ਤਾਹੀ ਬਿਰਖ ॥ ਪੰਖੀ ਤਹਾ ਬਸੇਰਾ ਲੈਹਿ ਕਾਟੈ ਸੁਨਹਾ ਗਿਰਖ ॥੧੬੬॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਸਮ ਫਲ ਤਾਹੀ ਬਿਰਖ ॥ ਪੰਖੀ ਤਹਾ ਬਸੇਰਾ ਲੈਹਿ ਕਾਟੈ ਸੁਨਹਾ ਗਿਰਖ ॥੧੬੭॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਸਮ ਫਲ ਤਾਹੀ ਬਿਰਖ ॥ ਪੰਖੀ ਤਹਾ ਬਸੇਰਾ ਲੈਹਿ ਕਾਟੈ ਸੁਨਹਾ ਗਿਰਖ ॥੧੬੮॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਸਮ ਫਲ ਤਾਹੀ ਬਿਰਖ ॥ ਪੰਖੀ ਤਹਾ ਬਸੇਰਾ ਲੈਹਿ ਕਾਟੈ ਸੁਨਹਾ ਗਿਰਖ ॥੧੬੯॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਸਮ ਫਲ ਤਾਹੀ ਬਿਰਖ ॥ ਪੰਖੀ ਤਹਾ ਬਸੇਰਾ ਲੈਹਿ ਕਾਟੈ ਸੁਨਹਾ ਗਿਰਖ ॥੧੭੦॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਸਮ ਫਲ ਤਾਹੀ ਬਿਰਖ ॥ ਪੰਖੀ ਤਹਾ ਬਸੇਰਾ ਲੈਹਿ ਕਾਟੈ ਸੁਨਹਾ ਗਿਰਖ ॥੧੭੧॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਸਮ ਫਲ ਤਾਹੀ ਬਿਰਖ ॥ ਪੰਖੀ ਤਹਾ ਬਸੇਰਾ ਲੈਹਿ ਕਾਟੈ ਸੁਨਹਾ ਗਿਰਖ ॥੧੭੨॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਸਮ ਫਲ ਤਾਹੀ ਬਿਰਖ ॥ ਪੰਖੀ ਤਹਾ ਬਸੇਰਾ ਲੈਹਿ ਕਾਟੈ ਸੁਨਹਾ ਗਿਰਖ ॥੧੭੩॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਸਮ ਫਲ ਤਾਹੀ ਬਿਰਖ ॥ ਪੰਖੀ ਤਹਾ ਬਸੇਰਾ ਲੈਹਿ ਕਾਟੈ ਸੁਨਹਾ ਗਿਰਖ ॥੧੭੪॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਸਮ ਫਲ ਤਾਹੀ ਬਿਰਖ ॥ ਪੰਖੀ ਤਹਾ ਬਸੇਰਾ ਲੈਹਿ ਕਾਟੈ ਸੁਨਹਾ ਗਿਰਖ ॥੧੭੫॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਸਮ ਫਲ ਤਾਹੀ ਬਿਰਖ ॥ ਪੰਖੀ ਤਹਾ ਬਸੇਰਾ ਲੈਹਿ ਕਾਟੈ ਸੁਨਹਾ ਗਿਰਖ ॥੧੭੬॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਸਮ ਫਲ ਤਾਹੀ ਬਿਰਖ ॥ ਪੰਖੀ ਤਹਾ ਬਸੇਰਾ ਲੈਹਿ ਕਾਟੈ ਸੁਨਹਾ ਗਿਰਖ ॥੧੭੭॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਸਮ ਫਲ ਤਾਹੀ ਬਿਰਖ ॥ ਪੰਖੀ ਤਹਾ ਬਸੇਰਾ ਲੈਹਿ ਕਾਟੈ ਸੁਨਹਾ ਗਿਰਖ ॥੧੭੮॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਸਮ ਫਲ ਤਾਹੀ ਬਿਰਖ ॥ ਪੰਖੀ ਤਹਾ ਬਸੇਰਾ ਲੈਹਿ ਕਾਟੈ ਸੁਨਹਾ ਗਿਰਖ ॥੧੭੯॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਸਮ ਫਲ ਤਾਹੀ ਬਿਰਖ ॥ ਪੰਖੀ ਤਹਾ ਬਸੇਰਾ ਲੈਹਿ ਕਾਟੈ ਸੁਨਹਾ ਗਿਰਖ ॥੧੮੦॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਸਮ ਫਲ ਤਾਹੀ ਬਿਰਖ ॥ ਪੰਖੀ ਤਹਾ ਬਸੇਰਾ ਲੈਹਿ ਕਾਟੈ ਸੁਨਹਾ ਗਿਰਖ ॥੧੮੧॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਸਮ ਫਲ ਤਾਹੀ ਬਿਰਖ ॥ ਪੰਖੀ ਤਹਾ ਬਸੇਰਾ ਲੈਹਿ ਕਾਟੈ ਸੁਨਹਾ ਗਿਰਖ ॥੧੮੨॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਸਮ ਫਲ ਤਾਹੀ ਬਿਰਖ ॥ ਪੰਖੀ ਤਹਾ ਬਸੇਰਾ ਲੈਹਿ ਕਾਟੈ ਸੁਨਹਾ ਗਿਰਖ ॥੧੮੩॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਸਮ ਫਲ ਤਾਹੀ ਬਿਰਖ ॥ ਪੰਖੀ ਤਹਾ ਬਸੇਰਾ ਲੈਹਿ ਕਾਟੈ ਸੁਨਹਾ ਗਿਰਖ ॥੧੮੪॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਸਮ ਫਲ ਤਾਹੀ ਬਿਰਖ ॥ ਪੰਖੀ ਤਹਾ ਬਸੇਰਾ ਲੈਹਿ ਕਾਟੈ ਸੁਨਹਾ ਗਿਰਖ ॥੧੮੫॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਸਮ ਫਲ ਤਾਹੀ ਬਿਰਖ ॥ ਪੰਖੀ ਤਹਾ ਬਸੇਰਾ ਲੈਹਿ ਕਾਟੈ ਸੁਨਹਾ ਗਿਰਖ ॥੧੮੬॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਸਮ ਫਲ ਤਾਹੀ ਬਿਰਖ ॥ ਪੰਖੀ ਤਹਾ ਬਸੇਰਾ ਲੈਹਿ ਕਾਟੈ ਸੁਨਹਾ ਗਿਰਖ ॥੧੮੭॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਸਮ ਫਲ ਤਾਹੀ ਬਿਰਖ ॥ ਪੰਖੀ ਤਹਾ ਬਸੇਰਾ ਲੈਹਿ ਕਾਟੈ ਸੁਨਹਾ ਗਿਰਖ ॥੧੮੮॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਸਮ ਫਲ ਤਾਹੀ ਬਿਰਖ ॥ ਪੰਖੀ ਤਹਾ ਬਸੇਰਾ ਲੈਹਿ ਕਾਟੈ ਸੁਨਹਾ ਗਿਰਖ ॥੧੮੯॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਸਮ ਫਲ ਤਾਹੀ ਬਿਰਖ ॥ ਪੰਖੀ ਤਹਾ ਬਸੇਰਾ ਲੈਹਿ ਕਾਟੈ ਸੁਨਹਾ ਗਿਰਖ ॥੧੯੦॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਸਮ ਫਲ ਤਾਹੀ ਬਿਰਖ ॥ ਪੰਖੀ ਤਹਾ ਬਸੇਰਾ ਲੈਹਿ ਕਾਟੈ ਸੁਨਹਾ ਗਿਰਖ ॥੧੯੧॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਸਮ ਫਲ ਤਾਹੀ ਬਿਰਖ ॥ ਪੰਖੀ ਤਹਾ ਬਸੇਰਾ ਲੈਹਿ ਕਾਟੈ ਸੁਨਹਾ ਗਿਰਖ ॥੧੯੨॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਸਮ ਫਲ ਤਾਹੀ ਬਿਰਖ ॥ ਪੰਖੀ ਤਹਾ ਬਸੇਰਾ ਲੈਹਿ ਕਾਟੈ ਸੁਨਹਾ ਗਿਰਖ ॥੧੯੩॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਸਮ ਫਲ ਤਾਹੀ ਬਿਰਖ ॥ ਪੰਖੀ ਤਹਾ ਬਸੇਰਾ ਲੈਹਿ ਕਾਟੈ ਸੁਨਹਾ ਗਿਰਖ ॥੧੯੪॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਸਮ ਫਲ ਤਾਹੀ ਬਿਰਖ ॥ ਪੰਖੀ ਤਹਾ ਬਸੇਰਾ ਲੈਹਿ ਕਾਟੈ ਸੁਨਹਾ ਗਿਰਖ ॥੧੯੫॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਸਮ ਫਲ ਤਾਹੀ ਬਿਰਖ ॥ ਪੰਖੀ ਤਹਾ ਬਸੇਰਾ ਲੈਹਿ ਕਾਟੈ ਸੁਨਹਾ ਗਿਰਖ ॥੧੯੬॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਸਮ ਫਲ ਤਾਹੀ ਬਿਰਖ ॥ ਪੰਖੀ ਤਹਾ ਬਸੇਰਾ ਲੈਹਿ ਕਾਟੈ ਸੁਨਹਾ ਗਿਰਖ ॥੧੯੭॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਸਮ ਫਲ ਤਾਹੀ ਬਿਰਖ ॥ ਪੰਖੀ ਤਹਾ ਬਸੇਰਾ ਲੈਹਿ ਕਾਟੈ ਸੁਨਹਾ ਗਿਰਖ ॥੧੯੮॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਸਮ ਫਲ ਤਾਹੀ ਬਿਰਖ ॥ ਪੰਖੀ ਤਹਾ ਬਸੇਰਾ ਲੈਹਿ ਕਾਟੈ ਸੁਨਹਾ ਗਿਰਖ ॥੧੯੯॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਸਮ ਫਲ ਤਾਹੀ ਬਿਰਖ ॥ ਪੰਖੀ ਤਹਾ ਬਸੇਰਾ ਲੈਹਿ ਕਾਟੈ ਸੁਨਹਾ ਗਿਰਖ ॥੨੦੦॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਸਮ ਫਲ ਤਾਹੀ ਬਿਰਖ ॥ ਪੰਖੀ ਤਹਾ ਬਸੇਰਾ ਲੈਹਿ ਕਾਟੈ ਸੁਨਹਾ ਗਿਰਖ ॥੨੦੧॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਸਮ ਫਲ ਤਾਹੀ ਬਿਰਖ ॥ ਪੰਖੀ ਤਹਾ ਬਸੇਰਾ ਲੈਹਿ ਕਾਟੈ ਸੁਨਹਾ ਗਿਰਖ ॥੨੦੨॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਸਮ ਫਲ ਤਾਹੀ ਬਿਰਖ ॥ ਪੰਖੀ ਤਹਾ ਬਸੇਰਾ ਲੈਹਿ ਕਾਟੈ ਸੁਨਹਾ ਗਿਰਖ ॥੨੦੩॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਸਮ ਫਲ ਤਾਹੀ ਬਿਰਖ ॥ ਪੰਖੀ ਤਹਾ ਬਸੇਰਾ ਲੈਹਿ ਕਾਟੈ ਸੁਨਹਾ ਗਿਰਖ ॥੨੦੪॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਸਮ ਫਲ ਤਾਹੀ ਬਿਰਖ ॥ ਪੰਖੀ ਤਹਾ ਬਸੇਰਾ ਲੈਹਿ ਕਾਟੈ ਸੁਨਹਾ ਗਿਰਖ ॥੨੦੫॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਸਮ ਫਲ ਤਾਹੀ ਬਿਰਖ ॥ ਪੰਖੀ ਤਹਾ ਬਸੇਰਾ ਲੈਹਿ ਕਾਟੈ ਸੁਨਹਾ ਗਿਰਖ ॥੨੦੬॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਸਮ ਫਲ ਤਾਹੀ ਬਿਰਖ ॥ ਪੰਖੀ ਤਹਾ ਬਸੇਰਾ ਲੈਹਿ ਕਾਟੈ ਸੁਨਹਾ ਗਿਰਖ ॥੨੦੭॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਸਮ ਫਲ ਤਾਹੀ ਬਿਰਖ ॥ ਪੰਖੀ ਤਹਾ ਬਸੇਰਾ ਲੈਹਿ ਕਾਟੈ ਸੁਨਹਾ ਗਿਰਖ ॥੨੦੮॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਸਮ ਫਲ ਤਾਹੀ ਬਿਰਖ ॥ ਪੰਖੀ ਤਹਾ ਬਸੇਰਾ ਲੈਹਿ ਕਾਟੈ ਸੁਨਹਾ ਗਿਰਖ ॥੨੦੯॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਸਮ ਫਲ ਤਾਹੀ ਬਿਰਖ ॥ ਪੰਖੀ ਤਹਾ ਬਸੇਰਾ ਲੈਹਿ ਕਾਟੈ ਸੁਨਹਾ ਗਿਰਖ ॥੨੧੦॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਸਮ ਫਲ ਤਾਹੀ ਬਿਰਖ ॥ ਪੰਖੀ ਤਹਾ ਬਸੇਰਾ ਲੈਹਿ ਕਾਟੈ ਸੁਨਹਾ ਗਿਰਖ ॥੨੧੧॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਸਮ ਫਲ ਤਾਹੀ ਬਿਰਖ ॥ ਪੰਖੀ ਤਹਾ ਬਸੇਰਾ ਲੈਹਿ ਕਾਟੈ ਸੁਨਹਾ ਗਿਰਖ ॥੨੧੨॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਸਮ ਫਲ ਤਾਹੀ ਬਿਰਖ ॥ ਪੰਖੀ ਤਹਾ ਬਸੇਰਾ ਲੈਹਿ ਕਾਟੈ ਸੁਨਹਾ ਗਿਰਖ ॥੨੧੩॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਸਮ ਫਲ ਤਾਹੀ ਬਿਰਖ ॥ ਪੰਖੀ ਤਹਾ ਬਸੇਰਾ ਲੈਹਿ ਕਾਟੈ ਸੁਨਹਾ ਗਿਰਖ ॥੨੧੪॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਸਮ ਫਲ ਤਾਹੀ ਬਿਰਖ ॥ ਪੰਖੀ ਤਹਾ ਬਸੇਰਾ ਲੈਹਿ ਕਾਟੈ ਸੁਨਹਾ ਗਿਰਖ ॥੨੧੫॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਸਮ ਫਲ ਤਾਹੀ ਬਿਰਖ ॥ ਪੰਖੀ ਤਹਾ ਬਸੇਰਾ ਲੈਹਿ ਕਾਟੈ ਸੁਨਹਾ ਗਿਰਖ ॥੨੧੬॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਸਮ ਫਲ ਤਾਹੀ ਬਿਰਖ ॥ ਪੰਖੀ ਤਹਾ ਬਸੇਰਾ ਲੈਹਿ ਕਾਟੈ ਸੁਨਹਾ ਗਿਰਖ ॥੨੧੭॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਸਮ ਫਲ ਤਾਹੀ ਬਿਰਖ ॥ ਪੰਖੀ ਤਹਾ ਬਸੇਰਾ ਲੈਹਿ ਕਾਟੈ ਸੁਨਹਾ ਗਿਰਖ ॥੨੧੮॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਸਮ ਫਲ ਤਾਹੀ ਬਿਰਖ ॥ ਪੰਖੀ ਤਹਾ ਬਸੇਰਾ ਲੈਹਿ ਕਾਟੈ ਸੁਨਹਾ ਗਿਰਖ ॥੨੧੯॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਸਮ ਫਲ ਤਾਹੀ ਬਿਰਖ ॥ ਪੰਖੀ ਤਹਾ ਬਸੇਰਾ ਲੈਹਿ ਕਾਟੈ ਸੁਨਹਾ ਗਿਰਖ ॥੨੨੦॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਸਮ ਫਲ ਤਾਹੀ ਬਿਰਖ ॥ ਪੰਖੀ ਤਹਾ ਬਸੇਰਾ ਲੈਹਿ ਕਾਟੈ ਸੁਨਹਾ ਗਿਰਖ ॥੨੨੧॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਸਮ ਫਲ ਤਾਹੀ ਬਿਰਖ ॥ ਪੰਖੀ ਤਹਾ ਬਸੇਰਾ ਲੈਹਿ ਕਾਟੈ ਸੁਨਹਾ ਗਿਰਖ ॥੨੨੨॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਸਮ ਫਲ ਤਾਹੀ ਬਿਰਖ ॥ ਪੰਖੀ ਤਹਾ ਬਸੇਰਾ ਲੈਹਿ ਕਾਟੈ ਸੁਨਹਾ ਗਿਰਖ ॥੨੨੩॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਸਮ ਫਲ ਤਾਹੀ ਬਿਰਖ ॥ ਪੰਖੀ ਤਹਾ ਬਸੇਰਾ ਲੈਹਿ ਕਾਟੈ ਸੁਨਹਾ ਗਿਰਖ ॥੨੨੪॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਸਮ ਫਲ ਤਾਹੀ ਬਿਰਖ ॥ ਪੰਖੀ ਤਹਾ ਬਸੇਰਾ ਲੈਹਿ ਕਾਟੈ ਸੁਨਹਾ ਗਿਰਖ ॥੨੨੫॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਸਮ ਫਲ ਤਾਹੀ ਬਿਰਖ ॥ ਪੰਖੀ ਤਹਾ ਬਸੇਰਾ ਲੈਹਿ ਕਾਟੈ ਸੁਨਹਾ ਗਿਰਖ ॥੨੨੬॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਸਮ ਫਲ ਤਾਹੀ ਬਿਰਖ ॥ ਪੰਖੀ ਤਹਾ ਬਸੇਰਾ ਲੈਹਿ ਕਾਟੈ ਸੁਨਹਾ ਗਿਰਖ ॥੨੨੭॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਸਮ ਫਲ ਤਾਹੀ ਬਿਰਖ ॥ ਪੰਖੀ ਤਹਾ ਬਸੇਰਾ ਲੈਹਿ ਕਾਟੈ ਸੁਨਹਾ ਗਿਰਖ ॥੨੨੮॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਸਮ ਫਲ ਤਾਹੀ ਬਿਰਖ ॥ ਪੰਖੀ ਤਹਾ ਬਸੇਰਾ ਲੈਹਿ ਕਾਟੈ ਸੁਨਹਾ ਗਿਰਖ ॥੨੨੯॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਸਮ ਫਲ ਤਾਹੀ ਬਿਰਖ ॥ ਪੰਖੀ ਤਹਾ ਬਸੇਰਾ ਲੈਹਿ ਕਾਟੈ ਸੁਨਹਾ ਗਿਰਖ ॥੨੩੦॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਸਮ ਫਲ ਤਾਹੀ ਬਿਰਖ ॥ ਪੰਖੀ ਤਹਾ ਬਸੇਰਾ ਲੈਹਿ ਕਾਟੈ ਸੁਨਹਾ ਗਿਰਖ ॥੨੩੧॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਸਮ ਫਲ ਤਾਹੀ ਬਿਰਖ ॥ ਪੰਖੀ ਤਹਾ ਬਸੇਰਾ ਲੈਹਿ ਕਾਟੈ ਸੁਨਹਾ ਗਿਰਖ ॥੨੩੨॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਸਮ ਫਲ ਤਾਹੀ ਬਿਰਖ ॥ ਪੰਖੀ ਤਹਾ ਬਸੇਰਾ ਲੈਹਿ ਕਾਟੈ ਸੁਨਹਾ ਗਿਰਖ ॥੨੩੩॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਸਮ ਫਲ ਤਾਹੀ ਬਿਰਖ ॥ ਪੰਖੀ ਤਹਾ ਬਸੇਰਾ ਲੈਹਿ ਕਾਟੈ ਸੁਨਹਾ ਗਿਰਖ ॥੨੩੪॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਸਮ ਫਲ ਤਾਹੀ ਬਿਰਖ ॥ ਪੰਖੀ ਤਹਾ ਬਸੇਰਾ ਲੈਹਿ ਕਾਟੈ ਸੁਨਹਾ ਗਿਰਖ ॥੨੩੫॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਸਮ ਫਲ ਤਾਹੀ ਬਿਰਖ ॥ ਪੰਖੀ ਤਹਾ ਬਸੇਰਾ ਲੈਹਿ ਕਾਟੈ ਸੁਨਹਾ ਗਿਰਖ ॥੨੩੬॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਸਮ ਫਲ ਤਾਹੀ ਬਿਰਖ ॥ ਪੰਖੀ ਤਹਾ ਬਸੇਰਾ ਲੈਹਿ ਕਾਟੈ ਸੁਨਹਾ ਗਿਰਖ ॥੨੩੭॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਸਮ ਫਲ ਤਾਹੀ ਬਿਰਖ ॥ ਪੰਖੀ ਤਹਾ ਬਸੇਰਾ ਲੈਹਿ ਕਾਟੈ ਸੁਨਹਾ ਗਿਰਖ ॥੨੩੮॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਸਮ ਫਲ ਤਾਹੀ ਬਿਰਖ ॥ ਪੰਖੀ ਤਹਾ ਬਸੇਰਾ ਲੈਹਿ ਕਾਟੈ ਸੁਨਹਾ ਗਿਰਖ ॥੨੩੯॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਸਮ ਫਲ ਤਾਹੀ ਬਿਰਖ ॥ ਪੰਖੀ ਤਹਾ ਬਸੇਰਾ ਲੈਹਿ ਕਾਟੈ ਸੁਨਹਾ ਗਿਰਖ ॥੨੪੦॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਸਮ ਫਲ ਤਾਹੀ ਬਿਰਖ ॥ ਪੰਖੀ ਤਹਾ ਬਸੇਰਾ ਲੈਹਿ ਕਾਟੈ ਸੁਨਹਾ ਗਿਰਖ ॥੨੪੧॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਸਮ ਫਲ ਤਾਹੀ ਬਿਰਖ ॥ ਪੰਖੀ ਤਹਾ ਬਸੇਰਾ ਲੈਹਿ ਕਾਟੈ ਸੁਨਹਾ ਗਿਰਖ ॥੨੪੨॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਸਮ ਫਲ ਤਾਹੀ ਬਿਰਖ ॥ ਪੰਖੀ ਤਹਾ ਬਸੇਰਾ ਲੈਹਿ ਕਾਟੈ ਸੁਨਹਾ ਗਿਰਖ ॥੨੪੩॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਸਮ ਫਲ ਤਾਹੀ ਬਿਰਖ ॥ ਪੰਖੀ ਤਹਾ ਬਸੇਰਾ ਲੈਹਿ ਕਾਟੈ ਸੁਨਹਾ ਗਿਰਖ ॥੨੪੪॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਸਮ ਫਲ ਤਾਹੀ ਬਿਰਖ ॥ ਪੰਖੀ ਤਹਾ ਬਸੇਰਾ ਲੈਹਿ ਕਾਟੈ ਸੁਨਹਾ ਗਿਰਖ ॥੨੪੫॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਸਮ ਫਲ ਤਾਹੀ ਬਿਰਖ ॥ ਪੰਖੀ ਤਹਾ ਬਸੇਰਾ ਲੈਹਿ ਕਾਟੈ ਸੁਨਹਾ ਗਿਰਖ ॥੨੪੬॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਸਮ ਫਲ ਤਾਹੀ ਬਿਰਖ ॥ ਪੰਖੀ ਤਹਾ ਬਸੇਰਾ ਲੈਹਿ ਕਾਟੈ ਸੁਨਹਾ ਗਿਰਖ ॥੨੪੭॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਸਮ ਫਲ ਤਾਹੀ ਬਿਰਖ ॥ ਪੰਖੀ ਤਹਾ ਬਸੇਰਾ ਲੈਹਿ ਕਾਟੈ ਸੁਨਹਾ ਗਿਰਖ ॥੨੪੮॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਸਮ ਫਲ ਤਾਹੀ ਬਿਰਖ

॥ਕਬੀਰਸੰਗਮਆਛਲੀਸੁਰਪਾਨਿਜੰਜੰਪੰਸੀਖਾਂਠੀ॥ਤੀਰਥਬਾਰਤਨੇਅਵੀਏਤੇਸਭੈਕਸ
ਤੁਲਜਾਂਹੀ॥੨੩੩॥ਨੀਚੇਲੀਇਨਕਿਰਤਉਲੇਸਾਜਨਘਟਜਾਂਹੀ॥ਸਕੁਰਸਬੇ
ਲਉਪੀਆਸਉਵਿਸੀਆਵਉਨਾਂਹੀ॥੨੩੪॥ਆਬਜਾਮਚਉਸਰਿਘਗੀਤ੍ਰਆਂ
ਸਤਰਲੈਜੀਉ॥ਨੀਚੇਲੀਇਨਕਿਉਕਰਉਸਭਘਦੇਖਉਪੀਉ॥੨੩੫॥ਸੁਨੁ
ਸਖੀਪੀਆਜਿਜੀਉਭੇਮੈਜੀ॥ਆਪਿਵੋਮੋਕਿਪੀਉ॥ਜੀਉਪੀਉਚੁਟਉਨਜੀਘ
ਗਜਿਜੀਉਕਿਪੀਉ॥੨੩੬॥ਕਬੀਰਕਾਮਨੁਕੁਸੁਭੁਜਾਗ੍ਰਤਕਾਭਗਤਨਕਾਗੁਰ
ਨਿ॥ਅਗਹਿਉਗਇੰਕੈਆਚਿਮੁਆਚਾਰਉਵੇਦਪੁਮਾਨੀ॥੨੩੭॥ਹਰਿਹੈਖਾਂਭੁਰੁ
ਮੀਬਿਖਰੀਗਬੀਤ੍ਰਨੀਜਾਂਹੀ॥ਕਹਿਕਬੀਰਸੁਹਿਲੀਬੁਝਾਈਕੀਦੀਹੈਇਹਿ
ਖਾਂਹੀ॥੨੩੮॥ਕਬੀਰਜੰਜੇਤੁਹਿਜਾਂਪਹਿਮੈਕਬੀਸੀਸੁਕਾਂਦਕਰਿਗੀਂਹੀ॥ਖੇਲਲੇ
ਲਤਾਲਕਰਿਜੀਕਿਛੁਹੋਇਤਉਹੀਂਹੀ॥੨੩੯॥ਕਬੀਰਜੰਉਤੁਹਿਸਾਧੀਪਗੈਮਕੀਪਕੈ
ਸੇਤੀਖੇਲ॥ਕਾਚੀਸਰਸਉਪੋਖਿਕੈਨਖਾਖਿਤਈਨਤੇਲ॥੨੪੦॥ਚੁਰਚਤੁੰਭ
ਲਿਅੰਧਗ੍ਰਤਿਅਗੁਚੀਨਤਨਗੀਸੰਤ॥ਕਹਿਨਾਮਾਕਿਉਪਈਐ।ਬਿਨੁਭਗਤਉਡੁਤ
ਗਵੈਤੁ॥੨੪੧॥ਹਰਿਸੰਤੀਸਾਡਾਡਿਕੈਕਰਹਿਆਨਕੀਆਸ॥ਤੇਨਰਦੋਜ
ਜਾਂਹਗੇ।ਸਤਿਭਾਖੈਗਵਿਦਾਸ॥੨੪੨॥ਕਬੀਰਸਉਗਿਪੁਕਰਗਤਿਪਸੁਕਲੁਨਾਂਤਕ
ਰੁਬੈਗ੍ਰਾ।ਬੈਰਗੀਇਥਨੁਕਰੇਤਾਂਕੈਬਾਂਭਣਭਗ੍ਰਾ॥੨੪੩॥

॥ਜਾਂਲੈਕਰਸੇਧਢਗੀਦਰੇ ੧੪ ਸ਼ਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਜੈਤੁਦਿਹਾੜੈਧਨਵਰੀਸਾਜੇਬਜਏਬਿਆਹ॥ਅਬਕੁਜਿਕੈਨੀਸੁਣੀਦਾਮੁਦੁਦੇਖੁਲੇ
ਆਇਆ॥ਜੰਦੁਨਿਆਣੀਕਢੀਐਹਾਂਤਾਕੁਵਤਾਇ॥ਸਾਹੇਲਿਖਾਨਚਲਨੀਜਿੰਦੁ
ਕੂਜਾਸਾਹੁਆਇ॥ਜੰਦੁਵਹੁਟੀਮਾਰਜੁਵਤੁਲੈਜਾਸੀਪਰਣਾਇ॥ਆਪਣਤਾਥੀਜੋਇ
ਕੈਵੇਗਲਿਭਲੈਗੇਯਾਇ॥ਵਾਜਹੁਨਿਕੀਪੁਰਸਭਤਰੰਨੀਨਸ੍ਰਣੀਆਇ॥ਢਗੀਦਾ
ਕਿਵੈਪਵੈਦੀਈਖਵਾਨਆਪੁਸੁਹਾਇ॥੧॥ਢਗੀਦਾਦਸਦਰਵੇਸੀਗਾਖਵੈਲਭਾ
ਦੁਨੀਆਂਭਤਿ॥ਬੀਨਿਉਠਈਪੈਰਲੀਕਿਥੈਵੰਞਾਂਥਿ॥੨॥ਕਿਝੁਨਬੁਝੈਂਕਿਝੁ
ਸੁਝੈ ਦੁਨੀਆਗੁਵੀਭਾਂਤਿ॥ਸਾਈਮੈਂਚੰਗਾਕੀਤਾਨਾਹੀਤਪੰਤੈ(ਦਵਾਮਤਿ॥੩॥ਢ
ਗੀਦਾਜੇਜਾਣਾਤਿਲਥੈਵੰਞੈ ਸੋਮਿਥੁਕੁਤਭਗੀ॥ਜੇਜਾਣਾਸਹੁਨੰਢਵਾਤਥੈਵੰ
ਮਾਣੁਕਗੀ॥੪॥ਜੇਜਾਣਾਲਬੁਛਿਜਣਾਂਪੀਡੀਪਾਈਗੰਢਿ॥ਤੈਜੇਵਡੁਮੋਨਾਂਪਿਕੈ
ਸਭੁਜਾਗੁ॥ਤਿਥੈਓਢਿਪਾ॥ਢਗੀਦਾਜੇਤੁਅਗਹਿਲਭਤੀਛੁਕਾਲੋਜਿਖੁਨਿਖੁ॥ਐ
ਪਨੈਵੰਗੀਵਨਮਹਿਜਿਨੀਵਕਰਿਦੇਖੁ॥੬॥ਢਗੀਦਾਜੇਤੈਅਗਨਿਮੁਕੀਆਂਤਿ
ਨਨਮੋਭੁਮੀਆ॥ਆਪਨੈਘਰਿਜਾਈਐਪੈਗਤਿਨਦੇਚੁਮੀਆ॥੭॥ਢਗੀਦਾਜਾਂਉ
ਖਟਣੁਵੇਲਾਤਾਂਤੁਰਤਾਦੁਨੀਆਂਸਿਉ॥ਅਗਲਾਸਵਈਨੀਜਿਜੰਗੁਰਿਆਤਾਂਜਾਣੀਆ
॥੮॥ਦੇਖੁਢਗੀਦਾਜੁਥੀਆਂਦਾੜੀਹੋਈਚੁਰ॥ਅਗਲੇਨੂਆਈਆਪੀਛਗਈਆ
ਦੂਰਿ॥੯॥ਦੇਖੁਢਗੀਦਾਜਿਥੀਆਸਕਰੋਈਵਿਸੂ॥ਸਾਈਥਾਝੂਪੁਅਪਣੇਵੇਦ
ਣਕਥੀਐਕਿਸੁ॥੧੦॥ਢਗੀਦਾਅਖੀਦੇਖਪਤੀਨੀਆਸੁਣਿਸੁਣਿਤੀਗੈਕੰਨ॥
ਸਾਖਪਕੰਦੀਆਈਆਂਤਕਕੇਦੀਵੈਨ॥੧੧॥ਢਗੀਦਕਾਲੀਜੋਗੀਨਰਾਵਿਆਂਧ
ਉਜੀਗਵੈਕੀਏ॥ਕਰਿਸਾਈਸੇਉਪਸਤ੍ਰੀਰੰਞਨਵੇਲਾਜੋਇ॥੧੨॥੫॥੨
ਢਗੀਦਾਕਾਲੀਧੁਓਭੀ ਸਾਹੈਚੁਸਦਾਹੈਜੋਚਿਤਿਕਰੇ॥ਆਪਣਤਾਈਆਪਿ
ਕਮੂਲਨਗਈਜੋਲੈਚੈਸਕੁਰੋਇ॥ਇਹੁਪਰਮੀਪਿਆਭਾਖਸਾਕਾਜੋਬੁਝੈਤੈਦੋਇ॥
੧੩॥ਢਗੀਦਾਜੋਨਥੋਇਣਜਗੁਮੀਠਿਆਸੋਇਣਮੋਡਿਹੁ॥ਕਜਥੇਮਨਸ
ਹਦਿਆਸੇਪੰਖੀਸੁਇਬਹਿਠ॥੧੪॥ਢਗੀਦਕੁਕੋਦਿਆਚੰਗੇ॥ਦਿਆਸਤੀਏ
ਦਿਆਨਿਤ॥ਜੋਜੋਤਾਨੈਵਰਤਦਾਇਆਸੋਕਿਤੇਢੰਗਨਿ॥ਚਿਤ॥੧੫॥ਢਗੀਦਾਥੀਉ
ਪਵਾਹੀਦਕੁ॥ਜੇਜਾਈਲੋਕੁਤਰਿਸਕੁ॥ਦੁਕੁਛਿਜਾਹਿਬਿਆਬਤਰੀਆਂਚਿਤ

ਸਾਈਦੇਦਰਿਦ੍ਰਵੀਆਂਤਿ॥ ੧੬॥ ਛਰੀਦਖਾਕਨਨਿੰਦੀਐਖਾਕੁਜੋਕੁਨਕੰਇਐ॥ਜੀਵ
ਤਿਆਯੇਸਤਭੇਖੁਇਆਉਪਰਿਤੋਇ॥ ੧੭॥ ਛਰੀਦਾਜਾਬਤੁਤੇਨਹੁਕਿਆਬਬੁ
ਤਕੁਦਨੇਨੁ॥ ਕਿਚਕੁਵਤਿਭਾਖਈਐਛਪਰਿਤੁਦੇਮੇਨੁ ੧੮॥ ਛਰੀਦਾਜੰਗਬੁਜੀ
ਗਲੁਕਿਆਭਵਦਿਵਣਿਕਰਮੈਂਦੇਤਿ॥ ਵਸੀਰਬੁਝਿਆਲੀਐ ਜੰਗਲਾਕਿਆਚੁਜੇ
ਤਿ॥ ੧੯॥ ਛਰੀਦਾਇਨੀਨੇਕੀਜੈ ਘੀਐ ਥਲਭੁਗਰਤਵਿਚੀਐ॥ ਅਜੁਛਰੀਦੈਕੁ
ਜਵਸੋਕੋਪਬੀਤੀਐ॥ ੨੦॥ ਛਰੀਦਾਰਾਤੀਵਡੀਆਸੁਖਿਸੁਖਿਉਠਨਿਪਾਸਿ॥ ਜਿ
ਗੁਤਿਨੰਦਾਜੀਵਿਆਜਿਨਵਿਤਦੀਆਸਾ॥ ੨੧॥ ਛਰੀਦੇਜੇਸੋਂਦਾਵਖਿਆਸੁਣ
ਆਇਵਿਆ॥ ਹੋਵਜਲੋਅਮੀਹਜੇਉਉਪਾਇਆਮੈਂਗਾਰ॥ ੨੨॥ ਛਰੀਦਾਬੋਲੈਵੰਦ
ਖਾਵਿਜਉਗੀਆਕਿਕਰਿਚੀਜੋਜਨਦ੍ਰਾ॥ ਪਿਛੈਪੁਨਕਤਾਇਦਪੈਯਾਬੋਵੈਪਦ੍ਰਾ॥ ੨੩॥
ਛਰੀਦਗਲੋਏਚਿਕਤੁਦੁਖਿਅਤਨਾਲੀਪਆਸੋਨੇਨੁ॥ ਚਲਾਤਕਿਜੋਕੰਬਲੀਰਾ
ਤਤੁਦੇਨੇਨੁ ੨੪॥ ਭਿਜਜੁਖਿਜਿਉਕੰਬਲੀਅਲਹਵਰਸਉਮੇਨੁ॥ ਜਾਈਮਿਲਾ
ਤਿਨਸਜਣਤੁਦਪੁਨਹੀਨੇਨੁ ੨੫॥ ਛਰੀਦਮੈਭੁਲਾਵਧਗਦਾਮਤੁਮੈਲੀਜੋਇ
ਜਾਇ॥ ਹੋਲਾਗੁਰੁਨਜਾਣਈਸਿਰੁਭੀਮਿਹੀਖਾਇ॥ ੨੬॥ ਛਰੀਦਾਸਾਕਰਖੰਡੁ
ਨਿਵਤਗੁਰੁਆਖਿਅਮਾਵਦਧੁ॥ ਸਭੇਵਜਤੁਮਿਠੀਆਂਅਗਥਨਪੁਜਨਿਤਧੁ॥ ੨੭॥
॥ਛਰੀਦਦੋਟੀਮੇਗੈਕਨਕੀਲਾਵਣੁਮੇਗੈਕੁਖਿ॥ ਜੋਜਨਾਥਾਚੀਚੰਧੁਰੀਐਣਜਾਨਿ
ਗੇਦੁਖਿ ੨੮॥ ਸੁਖੀਸੁਖੀਵਾਇਕੈਰੰਛਪਣੀਪੀਉ॥ ਛਰੀਦਾਦੇਖਿਖਗਈਚੰਪ
ਰੀਨਤਰਸਾਏਜੀਉ॥ ੨੯॥ ਅਜੁਨਸੁਤੀਕੰਤ ਸਿਉਅੰਸੁਮੁਰੇਮੁਦਿਜਾਇ॥
ਜਾਇਪੁਛਹੁਤਰੋਗਣੀਤੁਮਿਕਿਉਰੈਹਿਵਿਹਾਇ॥ ੩੦॥ ਸਾਹੁਰੈਪੈਈਨਾਲਪੈ
ਈਐਨਣੀਬਾਉ॥ ਪਿਰੁਵਤਰੀਨਪੁਛਈਧਨਸੋਹਾਗਣਿਨਾਉ॥ ੩੧॥ ਸਾਹੁਰੈਪੈ
ਈਐਕੰਤਕੀਕੰਤੁਅਗਮੁਅਥਾਹੁ॥ ਨਹਕਸੰਮੈਸੰਹਾਗਣੀ ਜੁਤਵੈਬੇਪਰਵਾਹ॥
੩੨॥ ਨਤੀਧੰਤੀਸਬਧਿਸੁਤੀਆਈਨੀਚਿੰਦ॥ ਛਰੀਦਾਸੁਬੇਦਰੀਪਿਕੁਚੀ
ਗਈਕਬੁਗੀਗੀਧੁ॥ ੩੩॥ ਜੋਧਨਜੋਦੇਨਾਭਰਾਂਜੋਸਹਪ੍ਰੀਤਿਨਜਾਇ॥ ਛਰੀ
ਦਾਕਿਤੀਜੋਧਨਪ੍ਰੀਤਿਬਿਨੁਸੁਕਿਗਏਕੁਮਲਾਇ॥ ੩੪॥ ਛਰੀਦਾਚੰਤਿਖੰਚਿ
ਵਣਦੁਖਿਵਿਹਣਵਿਛੁਵਣਹੇ ਛਰੀ॥ ਇਹੁਤਨੁਅਸੀਜੀਵਣਤੁਸਾਹਿਬਸਚੇਵੇਖੁ॥
੩੫॥ ਬਿਰਹਬਿਰਹ ਆਖੀਐਬਿਰਹਤੁਸੁਲਤਨਾ॥ ਛਰੀਦਾਜੀਤੁਨਿਬਿ

ਪੜਾ ਛਿਮੀ ਦਾਨੰ ਛੀਕੰਤੁ ਨਾਮ ਵਿਚਿ ਵਰਗੀਚੀ ਮੁਈ ਆਸ੍ਰਾ॥ ਧਨੁ ਕੁਲੇ ਦੀ ਗੰਗ ਮੇ ਤੇਸ ਨਾਮੀ ਆਸ੍ਰਾ ੫॥ ਛਮੀ ਦਾ ਸਿਰੁ ਪਲਿਆ ਦਾ ਤੜੀ ਪਲੀ ਮੁਛੰ ਭੀਪ ਲੀ ਆਸ੍ਰਾ ਮਸਗਾਂ ਜਿਵੇ ਚਾਵੇ ਅਣਹਿਕਿਆ ਕਲੀ ਆਸ੍ਰਾ॥ ੫੫॥ ਛਮੀ ਦਾ ਕੇਰੇ ਧੁਕ ਵਲੁ ਕੇ ਕਤੜਾ ਪਿਮਨੀ ਵਵੀ ਨਿਵਾਸ੍ਰਿ॥ ਜੀ ਦਿਹ ਬਹੇ ਗਾਣ ਵੇ ਗਏ ਵੇਲਾ ਰੋ ਵਿਲਾ ਰਹਿ॥ ੫ ਛਾਛੀ ਦਾਂਕੇ ਮੰਡ ਧਮਾਤੀ ਆਏ ਤੁਨਾਏ ਚਿਤੁ॥ ਮੀਰੀ ਪਈ ਅੰਤੇ ਭਾਵੀ ਕੰਇਨੋ ਸੀਮਿ ਤੁ॥ ੫੭॥ ਛਮੀ ਦਾ ਮੰਡ ਧਮਾਤੁ ਨਾਏ ਮਰਗ ਸਤਣੀ ਚਿਤਿ ਧਰੀ॥ ਸਾਈ ਜਾਂਦੇ ਸਮਾ ਲਿ ਜੈ ਥੈ ਗੀਤ ਉ ਵੈਣ॥ ੫੮॥ ਛਮੀ ਦਾ ਜਿਨੀ ਕੈ ਮੀ ਨਾ ਪਿ ਗੁਣ ਤੇ ਕੰਮ ਵੇ ਵਿ ਸਾਰਿ॥ ਅਤ ਸਮੰ ਮੀ ਦਾ ਬੀ ਵਈ ਸਾਂਈ ਦੇ ਦਰ ਬਾਰਿ॥ ੫੯॥ ਛਮੀ ਦਾ ਸਾਂ ਹੈ ਬਰ ਦੀਕ ਸਿਚ ਰਗੀ ਦੇ ਭਾ ਦੀ ਆ ਪਿ ਤੁ ਮੰ ਦਾ ਦਰ ਵੇ ਸਾਂ ਨੰ ਲੈ ਤੁ ਸੈ ਕੁ ਖੰ ਦੀ ਜੀ ਮੰ ਦਾ॥ ੬੦॥ ਛਮੀ ਦਾ ਕਾ ਲੇ ਮੇ ਰੇ ਕਪ ਰੇ ਕਾ ਲੇ ਮੇ ਭ ਵੇ ਸੁ॥ ਗੁਨ ਹੀ ਭਰਿ ਆ ਮੇ ਛਿ ਮੰ ਲੈ ਕ ਕੇ ਹੋ ਦ ਵੇ ਸੁ॥ ੬੧॥ ਤਤੀ ਤੋਂ ਇਸ ਪਥੇ ਵੈ ਜੋ ਜਾ ਲਿ ਦੁ ਬੀ ਦੇ ਇ॥ ਛਮੀ ਦਾ ਜੰ ਹੈ ਰੰ ਗ ਲਿ ਬਰ ਦੀ ਝੁੰ ਦੀ ਝੁੰ ਦੇ ਇ॥ ੬੨॥ ਜੀ ਕੁ ਆ ਗੈ ਤਾ ਚਾ ਉ ਵੀ ਵ ਹੀ ਤੰ ਆ ਸੇ ਲੇ॥ ਛਮੀ ਦ ਏ ਪਛੰ ਤੁ ਉ ਵ ਤਿ ਕੁ ਆ ਗੈ ਨ ਥੀ ਮੈ॥ ੬੩॥ ਕ ਥ ਕ ਰੇ ਕੇ ਗੰ ਛ ਪ ਰੀ ਆ ਇ ਉ ਪ ਲੇ ਪੰ ਤੁ॥ ਵੈ ਜੁ ਬੈ ਤ੍ਰੀ ਨਿ ਨ ਪੀ ਵ ਇ ਉ ਤ੍ਰ ਦ ਸੰ ਦੀ ਰੰ ਝ॥ ੬੪॥ ਕੈ ਸੁ ਉ ਤ੍ਰ ਮਿ ਕੈ ਪੈ ਪ੍ਰ ਇ ਆ ਲੋ ਕੁ ਵਿ ਡ ਗ ਨਿ ਜਾ ਇ॥ ਗ ਤਿ ਜ ਲੰ ਕੁ ਨ ਜ ਦ ਤੰ ਸੁ ਨ ਕੈ ਧ੍ਰ ਖ੍ਰ ਇ॥ ੬੫॥ ਚ ਲਿ ਚ ਖਿ ਗ ਈ ਆ ਪ ਖੀ ਆ ਜਿ ਨੀ ਵ ਸਾ ਏ ਤ ਥਾ॥ ਛਮੀ ਦਾ ਸ ਤੁ ਭ ਰਿ ਆ ਭੀ ਚ ਲਾ ਸੀ ਸ ਕੋ ਕ ਵ ਲਾ ਇ ਕ ਥਾ॥ ੬੬॥ ਛਮੀ ਦਾ ਇ ਟ ਸਿ ਰ ਦੇ ਭੁ ਇ ਸ ਵ ਣ ਕੀ ਰਾ ਲ ਰਿ ਭ ਮਾ ਸੀ॥ ਕੇ ਤ ਰਿ ਆ ਜੁ ਗ ਵ ਪ ਗੇ ਇ ਕ ਤ ਮਾ ਇ ਆ ਪਾ ਸੀ॥ ੬੭॥ ਛਮੀ ਦ ਤੈ ਨੀ ਘ ਤ੍ਰੀ ਸ ਵੈ ਨ ਦੀ ਵੁ ਦੀ ਨ ਗ ਰ ਜਾ॥ ਅੰ ਖੀ ਆ ਈ ਬੁ ਛ ਗੇ ਸ ਤ ਕੈ ਘ ਰਿ ਨ ਰੀ ਆ ਜੁ॥ ੬੮॥ ਛਮੀ ਦਾ ਤੈ ਨੀ ਘ ਤ੍ਰੀ ਸ ਵੈ ਨ ਦੀ ਵੁ ਦੀ ਨ ਗ ਰ ਜਾ॥ ਜੰ ਸ ਜ ਜ ਭੁ ਇ ਕੁ ਖੇ ਸੇ ਕਿ ਉ ਆ ਵ ਇ ਆ ਜੁ॥ ੬੯॥ ਛਮੀ ਦ ਬੇ ਨਿ ਵਾ ਜਾ ਕੁ ਤਿ ਆ ਏ ਹ ਨ ਕ ਲੀ ਗੀ ਤਿ॥ ਕ ਬ ਗੀ ਚ ਖਿ ਆ ਆ ਏ ਆ ਪੰ ਜੇ ਵ ਖ ਤ ਅ ਸੀ ਤਿ॥ ੭੦॥ ਉ ਰੁ ਛਮੀ ਦ ਉ ਜੁ ਸਾ ਜੁ ਸੁ ਬ ਹ ਗ ਨਿ ਵ ਜ ਗੁ ਜਾ ਗੈ॥ ਜੋ ਸਿ ਰੁ ਸਾਂ ਈ ਨਾ ਨੈ ਵੈ ਸੋ ਸਿ ਰੁ ਕੀ ਪ ਉ ਤ ਰੈ॥ ੭੧॥ ਜਿ ਸਿ ਰੁ ਸਾਂ ਈ ਨਾ ਨੈ ਵੈ ਜੋ ਸਿ ਰੁ ਕੀ ਜੋ ਕਾ ਰਾ ਇ॥ ਕੁ ਨੈ ਨੇ ਰਿ ਜ ਜ ਬਾ ਈ ਐ ਬਾ ਬ ਦ ਜ ਸੈ ਦੇ ਖ ਇ॥ ੭੨॥ ਛਮੀ ਦ ਕਿ ਖੇ ਤੇ ਰੇ ਭਾ ਖਿ ਆ ਜੈ ਨੀ ਤੁ ਜ ਜ ਣਿ ਚੰ ਨਿ॥ ਤੇ ਪ ਸ ਤੁ ਬ ਾ ਇ ਲ

ਵਿ ਗੰ ਇ ਭੁ ਜੈ ਜ ਨ ਪ ਤੀ ਣੰ ਨਿ॥ ੭੩॥ ਛਮੀ ਦ ਅ ਨੁ ਮੋ ਦ ਸੁ ਰ ਮਿ ਦੰ ਇ ਦਿ ਵੇ ਬ ਲਿ ਜਿ॥ ਮੈ ਗੁ ਲਿ ਨ ਆ ਵ ਈ ਦੇ ਜ ਕ ਸੰ ਦੀ ਕ੍ਰ ਤਿ॥ ੭੪॥ ਮੁ॥ ਛਮੀ ਦ ਖ ਾ ਲ ਕੁ ਖ ਲ ਕ ਸੰ ਨਿ ਖ ਲ ਕ ਵ ਵੇ ਸੋ ਰ ਖ ਮਾ ਨਿ॥ ਮੰ ਦਾ ਖਿ ਸੰ ਨੇ ਆ ਖੀ ਐ ਜਾ ਤਿ ਸੁ ਬਿ ਨੁ ਕੇ ਈ ਨ ਨਿ॥ ੭੫॥ ਛਮੀ ਦਾ ਜੀ ਦਿ ਪਿ ਨ ਲ ਕੰ ਪਿ ਆ ਜੇ ਗ ਲੁ ਕ ਪ ਪਿ ਚੁ ਆ॥ ਪ ਵ ਨਿ ਨ ਇ ਤੀ ਆ ਸੇ ਲੋ ਸ ਜੰ ਇ ਤੀ ਦੁ ਖ॥ ੭੬॥ ਦ੍ਰਾ ਚ ਬ ਦ ਚ ਲ ਚ ਲ ਚ ਤੰ ਨੇ ਸੁ ਸੁ ਨੀ ਅ ਰ ਬ ਹਿ ਗ ਏ॥ ਤੇ ਰਾ ਸੁ ਤੀ ਧਾ ਨੇ ਸਾ ਨੀ ਚ ਲਿ ਗ ਏ॥ ੭੭॥ ਛਮੀ ਦ ਬੁ ਰੇ ਦ ਬ ਲ ਭਾ ਕਿ ਗੁ ਸ ਮਿ ਨ ਨ ਛ ਢ ਥਿ ਦੇ ਮੀ ਗੁ ਨ ਲ ਗ ਈ ਪ ਲੈ ਸ ਲ ਕਿ ਛੁ ਪਾ ਇ॥ ੭੮॥ ਛਮੀ ਦ ਪੰ ਖ ਪ ਰ ਜੁ ਲੈ ਦੁ ਨੀ ਸੁ ਰ ਵ ਬ ਾ ਗੁ॥ ਨ ਉ ਚ ਤਿ ਵ ਜੀ ਸੁ ਬ ਰ ਜਿ ਉ ਚ ਲ ਵ ਕ ਰ ਕਿ ਸਾ ਜੁ॥ ੭੯॥ ਛਮੀ ਦ ਸਾ ਤਿ ਕ ਬ ਰੀ ਵ ਰੰ ਮੈ ਐ ਸੁ ਤਿ ਆ ਮੈ ਥੈ ਨ ਰ ਬ ਉ॥ ਜਿ ਨ ਨੈ ਲ ਨੀ ਦ ਵ ਲੋ ਤਿ ਨੀ ਮੈ ਲ ਣ ਕੁ ਆ ਉ॥ ੮੦॥ ਛਮੀ ਦ ਮੈ ਜਾ ਨਿ ਆ ਦ ਪ ਖੁ ਸੁ ਇ ਕੁ ਦ ਖੁ ਸ ਬਾ ਇ ਐ ਜਾ ਗਿ॥ ਉ ਚ ਚ ਵ ਇ ਕੈ ਦੇ ਖਿ ਆ ਤ ਘ ਰਿ ਘ ਰਿ ਇ ਲ ਆ ਗਿ॥ ੮੧ ਮੁ॥ ਛਮੀ ਦ ਕੁ ਮੈ ਰੈ ਗਾ ਵ ਲੀ ਮੈ ਂ ਥੈ ਵਿ ਸੁ ਲ ਬ ਬ ਗ॥ ਜੈ ਜ ਨ ਪੀ ਗਿ ਨੇ ਵਾ ਜਿ ਆ ਤਿ ਨੰ ਅੰ ਚ ਨ ਲ ਗ॥ ੮੨ ਮੁ॥ ਛਮੀ ਦ ਚੁ ਮੁ ਸ ਵ ਵ ਰੀ ਸੰ ਗਿ ਸੁ ਵੈ ਨ ਰ ਵੇ ਦ॥ ਇ ਰ ਲੇ ਕੇ ਦੀ ਪਾ ਈ ਅ ਨਿ ਜਿ ਨਾਂ ਪ ਅੰ ਗੈ ਨ॥ ੮੩॥ ਕੈ ਯੀ ਵ ਣ ਨ ਡਾ ਤ ਉ ਭੇ ਲੇ ਖ ਦੇ ਵ ਣ॥ ਜਿ ਯਾ ਰਿ ਰ ਬ ਜਾ ਇ ਵ ਜ ਤੁ ਰਿ ਦ ਦੁ ਰ ਉ ਂ ਕੇ ਗੇ॥ ੮੪॥ ਛਮੀ ਦ ਚ ਭੁ ਖ ਸੇ ਤੀ ਦਿ ਹੁ ਗਾ ਇ ਆ ਸੁ ਝ ਸੇ ਤੀ ਗ ਤਿ॥ ਖ ਵਾ ਪੁ ਕੋ ਸ ਤ ਵੀ ਬੇ ਵ ਰ ਖ ਪ ਵ ਾ ਤਿ॥ ੮੫॥ ਲੈ ਮੀ ਲੈ ਮੀ ਨ ਦੀ ਵੈ ਉ ਕੈ ਧੀ ਕਿ ਗੈ ਗ ਤਿ॥ ਬੇ ਵ ਰੈ ਨ ਕ ਪ ਗੁ ਕਿ ਆ ਕ ਰੇ ਜੇ ਪਾ ਤ ਵ ਰੇ ਸੁ ਚੇ ਤਿ॥ ੮੬॥ ਛਮੀ ਦ ਚ ਖ ਲੀ ਸੁ ਸ ਜ ਣ ਵੀ ਣ ਇ ਕੁ ਢੁ ਢੋ ਦੀ ਨ ਲ ਭਾ॥ ਧੁ ਖ ਾ ਜਿ ਉ ਅ ਖੀ ਪ ਕ ਗ ਣਿ ਤਿ ਨ ਨ ਮਾ ਪਿ ਗੀ॥ ੮੭॥ ਛਮੀ ਦਾ ਇ ਹ ਤ ਸੁ ਤ ਉ ਕ ਤ ਾ ਨਿ ਤ ਤੀ ਨ ਦ ਖੀ ਐ ਕ ਉ ਤ੍ਰ ਾ॥ ਕੈ ਨੀ ਬੁ ਜੇ ਦ ਰ ਸ ਕਿ ਤੀ ਵੈ ਗੇ ਪ ਉ ਤ੍ਰ ਾ॥ ੮੮॥ ਛਮੀ ਦ ਰ ਬ ਖ ਜੁ ਰੀ ਪ ਕੀ ਆ ਆ ਖਿ ਆ ਸ ਥੀ ਵ ਤੀ ਨੀ॥ ਜੰ ਜੰ ਵ ਵੈ ਭੈ ਰੀ ਹ ਜੋ ਉ ਸ ਰ ਬ ਧ ਵ ਨੀ॥ ੮੯॥ ਛਮੀ ਦਾ ਤ ਨੁ ਸੁ ਕ ਪੀ ਜ ਜੁ ਥੀ ਆ ਤ ਭੀ ਆ ਖੁ ਰ ਹਿ ਰ ਗ॥ ਐ ਜੇ ਸੁ ਰ ਬ ਬਾ ਯੁ ਵਿ ਚੇ ਖੁ ਬੰ ਦੇ ਕੇ ਰ ਭ ਗ॥ ੯੦॥ ਕ ਬਾ ਕ ਰੰ ਗ ਚ ਢੰ ਛਿ ਆ ਸ ਗ ਲਾ ਖਾ ਇ ਆ ਸਾ ਸੁ॥ ਏ ਦੁ ਇ ਨੈ ਨ ਮ ਤਿ ਛੁ ਓ ਪਿ ਰ ਦੇ ਖ ਨ ਕੀ ਆ ਸ॥ ੯੧॥ ਕ ਬਾ ਚੁੰ ਰਿ ਨ ਥਿ ਜ ਰ ਬ ਸੋ ਤ ਉ ਰ ਮਿ ਜਾ ਨੈ॥ ਜੇ ਤੁ ਪਿ ਜ ਰੈ ਮੇ ਰ ਸ ਰ ਬ ਵੇ ਮਾ ਸੁ ਨ ਤਿ ਦੁ ਖ

ਸੀ॥੮੭॥ਛਕੀਦਰਗੰਗੀਆਣੀਸਭੁਕਰੇਗੰਨਿਘਰਿਆਘਰਿਆਉ॥ਸਰਧਰਗੰਮੈਕੈਆ
ਵਣਆਕਣਤਰਗਿਆਤੁ॥੮੭॥ਇਨੀਲੇਇਣੀਦੇਖਦਿਆਕੇਤੀਚਲਿਗਈ॥
ਛਕੀਦਲੋਕਆਖੈਆਪਣੀਐਆਪਣੀਪਈ॥੮੮॥ਆਪੁਸਵਾਰਸਿਮੈਮਾਰਸਿ
ਸਿਲੇਆਸੁਖੁਹੋਇ॥ਛਕੀਦਜੇਤੁਮੋਹਾਂਹੋਇਰਗਤਿਸਭੁਜਾਸੁਤੁਰਾਹੋਇ॥੮੯॥
ਛੀਉਤੈਰੁਖੜਾਕਿਚਰਕੁਚਨੈਸੀਗੁ॥ਛਕੀਦਕਚੈਛੈਰੇਰਖੀਐਕਿਚਗੁੜਝੀ
ਸੀਗੁ॥੯੭॥ਛਕੀਦਮਅਲਨਿਸਖਣਗਿਗਏਵਾਆਇਆਤਲਿ॥ਗੰਗਸੇ
ਸੀਮਣੀਆਬਹਸਨਿਕੁੰਆਲਿ॥ਆਖੀਸੇਖਾਬੰਦਗੀਚਲਣੁਅਜੁਕਿਕਲਿ
੯੭॥ਛਕੀਦਮਅਉਤੇਦਬੰਨਣਏਵੈਦੀਜੈਓਦਰੀਐਵੈਦਫਤਾ॥ਐਗੈਦੇਨਾਕੁਤ
ਪਿਆਸੁਣੀਐਕੁਲਖਪਵੈਕਹਤਾ॥ਇਕਨੰਨੈਸਭਸੈਝੀਆਈ॥ਇਕਿਫਿਕਦੇਖ
ਰਵਾਤਾ॥ਆਸਬਾਜੋਕੀਤੇਆਦੁਨੀ॥ਇਚਿਸੇਦਰਗਰਬੰਗਾਤਾ॥੯੮॥ਛਕੀਦ
ਦਸੀਆਵੈਕੈਨੈਬਗੁਲਾਬੈਠਕੇਲਾਕੇ॥ਕੇਲਕਰੇਦੇਪੰਝੀਨਾ॥ਚੰਤੇਬਾਜਾਪੈ
॥ਬਾਜਪਏਤਿਸੁਰਬਦੇਕੇਲਾਵਿਸਗੀ॥ਜੰਜੀਮਨਿਚੰਤਿਨਚੰਤੇਸਨਿਸੋਗਲੈ
ਲਬਕੀਐ॥੯੯॥ਸਾਦੇਫੈਮਣਦੇਹੁਗੰਚਲੈਪਈਐਨਾ॥ਆਇਬੰਦਦਨੀ
ਵਿਚਿਵਤਿਅਸੁਣੀਚੀਨਾ॥ਅਲਕਲਆਉਤਜਾਆਵਸੀਸਕੁਦਰਵਜੇਭੰਨਿ
ਤਿਨਪਿਆਗਿਆਕੁਈਆਗੈਗੈਦਿਤਾਚੀਨਾ॥ਵੇਖਹੁਚੰਦਾਚਲਿਆਚਜੁ
ਇਆਦੇਖੀਨੈ॥ਛਕੀਦਆਅਲਜੋਕੀਤੇਦੁਨੀਇਚਿਦਰਗਹਆਏਕੀਨੈ॥੧੦੦॥
ਛਕੀਦਹੁਉਬਾਲਿਆਗੀਤੁਪੰਖੀਆਜੰਗਲਾਜਿਨਵਾਸੁ॥ਕਕਰਚੁਗਨਿਥਲਿ
ਵਸਨਿਬੁਨਛੋੜਨਿਪਾਸੁ॥੧੦੧॥ਛਕੀਦਚੁਤਿਛਿਗੇਵਣੁਕੀਬਿਆਪਤਬਾਰੇ
ਝੜਿਪਾਹੈ॥ਚਲੇਮੂੜਾਛੁਢੀਆਰਾਦਲੁਕਿਬਾਝੁਨਨਿਬੀ॥੧੦੨॥ਛਕੀਦਚਪਾਹੇ
ਬਾਧਜਕਗੈਕੰਬੜੀਪਾਲਿਓ॥ਜਿਨੀਵੇਜੀਸਹੁਮੰਞੈਜੇਈਵੇਸਕਰੇਉ॥੧੦੩॥
ਰਾਂਕਾਇਪੈਰੇਲਪਾਵਤੀਕੰਬੜੀਪਾਲਿਓਇ॥ਨਾਨਕਘਰਦੀਬੋਹੋਆਸਹੁਮੰਞੈਜੇ
ਨੀਅਤਿਰਾਸਿਕਰੇਇ॥੧੦੪॥੫॥ਛਕੀਦਗਮਬੁਜਿਸਾਵਾੜਿਆਈਐਧਨਿ
ਜੋਬਨਿਅਗਾਹਾ॥ਖਾਲੀਚਲੇਧਣੀਸਿਉਦਿਬੋਜਿਉਮੀਹਾ॥੧੦੫॥ਛਕੀਦ
ਤਿਨਮੁਖਰਤਾਵਦੇਜਿਨਾਵਿਸਾਰਿਓਨੁਨਥੁ॥ਐਥੈਦੁਖੁਘਣਿਆਐਗੈਹਉਨ
ਰਾਉ॥੧੦੬॥ਛਕੀਦਪੰਖਿਛਲਾਸੁਤਨਜਾਗਿਓਜੀਵਦੜੈਮੁਇਓ॥ਜੋਤੈਰ

ਬ੍ਰਾਵਿਸਾਮਿਆਤਰਾਬਿਨਵਿਸਾਮਿਓ॥੧੦੭॥੫॥ਛਕੀਦਕਤੁਰੰਗਾਵਲਾਵੜਾ
ਵੇਮੁਹੜਾਜਾ॥ਅਲਹਸਤੇਤੀਗਤਿਆਏਹੁਸਜਾਵੈਸਾਜਾ॥੧੦੮॥੪॥ਛਕੀਦਾਦੁ
ਖੁਸੁਖੁਇਕੁਕਰਿਦੇਖਤੇਲਾਹਿਵਿਕਗੁ॥ਅਲਹਰਬੈਜੰਞੁਭਲਾਤਾਲਬੀਦਰਬਾ
ਗੁ॥੧੦੯॥੪॥ਛਕੀਦਾਦੁਨੀਵਜਾਈਵਜਾਦੀਤੁਰੀਵਜਹਿਸਾਲਿ॥ਸੇਈਜੀਉ
ਨਵਜਾਦਾਜਿਸੁਅਲਹਬਰਦਾਸੁ॥੧੧੦॥੫॥ਛਕੀਦਾਦੇਖੁਰਤਾਈਸੁਦੁਨੀਸਿ
ਉਦੁਨੀਨਕਿਤੇਕੀਮੈ॥ਸਿਮਸਲਛਕੀਗਾਖਰੀਸੁਪਾਈਐਪੁਰਕਰੰਮੈ॥੧੧੧॥
ਕਿਲਖਪਰੇਫੁਲਵਾੜਾਛਬੁਤੀਪਛੁਭਤਿ॥ਜੋਜਾਗੀਨਿਥਰੁਨਜਿਸਾਈਕੰਨੈਚਤਿ॥
੧੧੨॥ਦਾਤੀਸਾਹਿਬਸੰਦੀਆਕਿਆਚਲੈਤਿਸੁਨਾਲਿ॥ਇਕਜਾਗੇਦੇਨਾਲਨੀ
ਇਕੁਸਸੁਤਿਆਦੇਇਉਨਾਲਿ॥੧੧੩॥ਛੁਛੈਦੀਏਸੁਹਾਗਣੁਉਤਨਿਕਾਈਕੰ
ਗ॥ਜਿਨਸਾਉਸੋਕਾਗਦੀਤਿਨਝਾਕੁਨਹੋਵਗ॥੧੧੪॥ਸਬਰਮਾਂਝਕਮਣੈਸਬ
ਰਕਨੀਕਲੈ॥ਸਬਰਸੰਦਾਬਣਜੁਖਾਲਕੁਖਤਨਕਗੀ॥੧੧੫॥ਸਬਰਮੰਦਰਿਸਾ
ਬਰੀਤਨੁਏਵੈਜਾਲੋਨਿ॥ਪੰਖੀਨਜਾਂਕਿਖੁਦਾਇਦੇਬੋਦੁਨਕਿਸੋਦੇਹੀਨਿ॥੧੧੬॥ਸ
ਬਸੇਹਸੁਆਉਜੇਤੁਬੰਦਾਚਿਤੁਕਗੰ॥ਵਧਿਘਟਿਵਹਿਦਗੰਆਉਟੁਦਿਨਥੀਵ
ਿਵਾਹ॥੧੧੭॥ਛਕੀਦਾਦਰਵੇਜੀਗਾਖਰੀਚੌਪੜੀਪਗੀਤਿ॥ਇਕਨਿਕਿਨੈਚ
ਜੀਐਦਰਵੇਸਾਈਗੀਤਿ॥੧੧੮॥ਤਨੁਤੇਪੈਤਨੁਜਿਉਬਾਬਣਜੁਤਰਬਲੰਨਿ॥ਪੈ
ਗੰਬਕਾਸਿਰਿਜੁਬਾਜੋਮੁਪਿਗੰਮਿਲੰਨਿ॥੧੧੯॥ਤਨੁਨਤਪਾਇਤਨੁਜਿਉਬਾਬ
ਲੁਤਰਣਬਾਲਿ॥ਸਿਰਿਪੈਗੰਕਿਆਛੋਡਿਆਅੰਦਰਿਪਿਗੰਨਿਬਾਲਿ॥੧੨੦॥ਛਉ
ਛੁਛੈਦੀਸਜਣਸਜਣਮੋਡੈਨਾਲਿ॥ਫਸਕਅਲਖੁਨਬਖੰਗੰਮੁਪਿਚੋਇਦਿ
ਖਾਲਿ॥੧੨੧॥ਹੰਸਾਦੇਖਿਤਰੰਦਿਆਬਗਾਆਇਆਦਾਰਾਉ॥ਤੁਥਿਮੁਏਬਗ
ਬਪੁਰੇਸਿਮੁਤੁਜਿਉਪਲਿਪਾਉ॥੧੨੨॥ਮੋਜਾਣਿਆਵਤਰੰਸੁਹੇਤੇ॥ਕੀਤਾਸੰ
ਗੁ॥ਜੋਜਾਣਾਬਗੁਬਪੁਵਾਜਨਮਜੇਤੇਵੀਅੰਗੁ॥੧੨੩॥ਕਿਆਹੰਸੁਕਿਆਬਗੁਚ
ਜਾਕਉਨਚਰਿਯਹੇਗ॥ਜੋਤਿਸੁਤੁਵੈਨਕਕਰਗਹੁਸੁਕੇਗ॥੧੨੪॥ਸਰਵਰਪੰਖੀ
ਹੇਕਰੰਢਹੀਵਲਪਚਾਸ॥ਇਹੁਤਨੁਲਬਮੈਗਰੁਬਿਆਸਚੇਤੇਗੀਆਸ॥੧੨੫
॥ਕਵਣੁਸੁਅਖੁਕਵਣੁਗੁਣੁਕਵਣੁਸੁਮਣੀਆਂ॥ਕਵਣੁਸੁਵੇਸੁ
ਉਕਾਗੀਜਿਤੁਵਸਿਆਵੈਕੰਤੁ॥੧੨੬॥ਨਿਵਣੁਸੁਅਖੁਸੁਖਵਣੁਗੁਣੁਜਿਉ

ਬਾਮਣੀਆਮਤਿ॥ਏਹੈ ਕੈਵੈ ਕੈਵੈ ਵੇਸਕਰਿਤਾਵਸਿਆ ਵੀਕੰਤੁ॥੧੨॥ਅਤਿਹੰਢੀਐਇ
ਇਆਨਾਤਣੈਦੰਮੀਇਨਿਤਣਾ॥ਅਣੈਂਦੇਐਆਪੁਵੰਡਾਇ॥ਕੋਐਸਭਗਤੁਸਦਾ
ਏ॥੨੮॥ਇਕੁਫਿਕਨਾਗਾਖਾਇਸਭਨੈਸਚਾਧਣੀ॥ਹਿਆਉਨੇਕੋਤੀਰਹਿਅਭ
ਕਸਭਮੋਭਵੇ॥੧੨੯॥ਸਭਨਾਮਨਮਾਣਿਕਰਾਹਣੁਮੁਝਿਆਚੰਗਾ॥ਜੇਤਉਪ੍ਰੀ
ਗੀਆਦੀਸਿਕਹਿਆਉਨਠਾਹੀਕਰੀਦਾ॥੧੨੭॥

ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਵਯੇਸ੍ਰੀਮੁਖਬਾਕ੍ਹਮਹਲਾਪ

ਆਦਿਪੁਰਖਪ੍ਰਕਰਤਸਕਰਣਸਭਆਪੇ॥ਸਭਬਗਿਚੁਕਰਪ੍ਰੀਸਿਗਲਘਟ
ਗਿਚਿਥਾਪਿਆਪੇ॥ਬਾਪਤੁਦੇਖੀਐਜਾਗਤਿਜਾਨੈਕਉਨੁਤੇਗੋਗਤਿਸਹਬਕੀਰਖੈ
ਕੋਏਆਪੇਹਰਿਪਤਿ॥ਆਬਿਨਾਸੀਆਬਿਗਤਆਪੇਆਪਿਪੂਤਪਤਿ॥ਏਕੈਤੁਓਏਕੈ
ਆਸਨਸੀਤੁਅਤਿ॥ਹਰਿਅੰਤੁਨਸੀਪਾਵਦੂਝਕਉਨੁਓਕੋਵੀਚਗੁਜਗਤੀਪਤਾ
ਤੈਸ੍ਰਬਪ੍ਰਸੋਕੇਅਧਗੁ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਭਗਤੁਦਰੇਤੁਭਿਬ੍ਰਹਮਸਮਸਰਿਏਕਜੀਹਕਿ
ਆਵਖਾਨੈ॥ਹਾਂਕੈਥਥਿਥਾਥਿਥਾਥਿਥਾਥਿਸਦਥਥਿਹਗੈ॥੧॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਪ੍ਰਵ
ਹਜਾਰਿਅਤੁਝਭੰਡਾਰੁਮੁਹਿਪੈਜੀਤੇਪੈਕੰਅਪਮਅਪਾਰਯਗਿ॥ਆਪੁਨੈਭਵਨੁਕਰੈ
ਮੰਦਿਨਦੂਸੰਧਯਕਿਝਪਾਤਿਪਾਰਲੋਏਕੈਨਿਮਖਤੁਪਾਗਿ॥ਆਸਨਪੀਸਮਸਰਿਉ

ਜੀਆਗੈਮਨਿਆਰਿਕੋਦਿਪਗਛਤਜਾਤਿਨੀਮਜੀਏਤਰਿਜਗਿ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਭਗਤੁਦਰਿ
ਤੁਭਿਬ੍ਰਹਮਸਮਸਰਿਏਕਜੀਹਕਿਆਬਖੈਨੈ॥ਪੈਕਿਥਥਿਥਾਥਿਥਾਥਿਥਾਥਿ
ਦਥਥਿਪਗੈ॥੨॥ਸਗਲਭਵਨਧਾਰੇਏਕਖੇਕੀਵਿਥਾਥਿਥਾਥੇਪ੍ਰਭਿਰਚਿਮੂਥਾਹਿ
ਆਪਿਪੈਨਿਰਾਰੇ॥ਹਰਿਗੁਨਨਤੀਅੰਤਿਪਾਰੁਜੀਅਜੰਤਸਭਥੋਕੁਸਗਲਭੇਦਾਤਾਏਕੈ
ਸਥਖਮੁਰਾਰੇ॥ਆਪਨਤੀਧਸਨਧਾਰੇਕੁਦਰਤਿਹੈਦੇਖੇਬਰਸਚਿਹਨੁਨਤੀਮੁਖਮ
ਮਸੋਗੈ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਭਗਤੁਦਰੇਤੁਭਿਬ੍ਰਹਮਸਮਸਰਿਏਕਜੀਹਕਿਅਬਖੈਨੈ॥ਪੈਕਿਥ
ਥਿਥਾਥਿਥਾਥਿਥਾਥਿਸਦਥਥਿਹਗੈ॥੩॥ਸਭਬਗੁਣਨਿਧਨੰਕੀਮਤਿਨਗਿਆਨੰ
ਨੰਬੁਚੇਤੇਬੁਹੈਜਾਨੀਜੋਪ੍ਰਭਤੇਰੈਥਾਨੰ॥ਅਨੁਧਨੁਤੇਰੋਪ੍ਰਭੈਏਕੈਸੁਤਿਹੈਜਸੁਨੰ॥ਕਵਨ
ਉਪਮਾਦੇਉਥਰੋਤੇਥਰਾਨੰ॥ਜਾਨੈਕਉਨੁਤੇਰੋਹੁਉਅਖਯਅਪਾਰਦੇਖੁਅਕਥਲਾਲੈ
ਪ੍ਰਭੁਸਰਬਥਕੈਧਾਨੰ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਭਗਤੁਦਰੇਤੁਭਿਬ੍ਰਹਮਸਮਸਰਿਏਕਜੀਹਕਿਅ
ਬਖੈਨੈ॥ਹੰਕਿਥਥਿਥਾਥਿਥਾਥਿਥਾਥਿਸਦਥਥਿਹਗੈ॥੪॥ਨਿਰੰਕਰਅਕਾਲ
ਛਭਜਾਪੁਰਨਆਬਿਨਾਸੀ॥ਹਰਖਵੰਤਅਨਿਤੁਪੂਰੀਰਸਆਬਿਗਾਸੀ॥ਗੁਣਗਾਵਹਿ
ਬੇਅੰਤਅੰਤੁਇਕੁਤਿਖੁਨਜੀਪਾਸੀ॥ਜਾਕਉਹੋਹਿਕ੍ਰਿਪਾਲਸੁਜਨਪ੍ਰਭੁਤਬੁਸਹੀਸੀ
ਆਸੀ॥ਥੀਨਿਥੀਨਿਤੇਥੀਨਿਜਨਜੋਹਰਿਪ੍ਰਭੁਧਰਿਹਰਿਭਜਉ॥ਹਰਿਗੁਰੁਨਾਨਕੁਜਿ
ਨਪਗਸਿਅਉਸਿਜਨਮਮਰਣਦੁਹੇਬਗਲਿਛੁ॥੫॥ਸਤਿਜਾਤਿਹਰਿਜਤਿਜਾਤਿਸ
ਭੋਜਾਤਿਭੁਣੀਐ॥ਦੂਜਾਆਨਨਾਵਦੂਪੁਰਖੁਪੂਰਾਤਨਸੁਣੀਐ॥ਸੀਮਾਨਾਹੀਕਰਮ
ਕੈਨਾਮੁਲੈਤਮਨਿਸਭਸੁਖਪਾਏਜੋਪਰਸਤਾਖੀਚਿਤਨਜਨਵਿਪਤਿਆਘਾਏ॥ਜਿ
ਹਰਾਕਰੁਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਯੋਸਭੁਜੰਗਤਿਤਿਹੀਪਆਯੁ॥ਹਰਿਗੁਰੁਨਾਨਕੁਜਿਨਪਗਸਿਓ
ਤਿਨਸਭਕੁਲਕੀਚਿਉਧਾਰੁ॥੬॥ਜਚੁਸਭੁਦੀਬਦੁਸਚੁਸਚੇਪਹਿਰਿਆ॥ਸਚੇ
ਤਖਤਿਨਿਵਾਸੁਸਚੁਤਪਾਵ ਸੁਕਥਿਓ॥ਸਾਚੋਸਿਗਜਿਉਸੰਸਕਾਪਾਅਭੁਲਨ
ਭੁਲਾਇਓ॥ਰਤਨਨਾਮੁਅਪਾਰੁਕੀਮਨਤੁਪਵੈਅਮੁਲਾਇਓ॥ਜੋਹਰਿਪਾਖੁਤੇਜਉਗੀਬਿ
ਦੁਸਭਬਸੁਖਤਿਨਹੁਪਾਏ॥ਯਹਿਗੁਰੁਨਾਨਕੁਜਾਨਪਗਸਿਓਤੇਬਹੁਰਿਫਿਰੇਜੋਨਿ
ਆਏ॥੭॥ਕਵਨਜੋਗੁਕਉਨੁਗ੍ਯਾਨੁਧ੍ਯਾਨੁਕਵਨਬਿਧਿਉਸਤਤਿਕਰੈਮੈ॥ਜਿਧਜਾ
ਧਿਕਤੇਤੀਜਕਰੰਗਿਤਿਰੁਕੀ॥ਮਨਪਰੀਐ॥ਛਯਜਾਦਿਕ੍ਰਸਨਕਾਦਿਸੇਸਗੁਣਅੰਤੁ
ਨਪਾਏ॥ਅਗਭਗਿਤਿਬਨਜੀਜਾਇਪ੍ਰਭੁਸ੍ਰਬਗਿਤਿਬਸਮਾਏ॥ਜਿਪਕਦੀਜਿਲਕ

ਦਯਾਲ ਪ੍ਰਭੋ ਸੋਈ ਜਨ ਭਲੇ ਜੋ ਭਗਤੇ ॥ ਜੋ ਗੁਰ ਮੁਖ ਸਾਕਤ ਜੀਨਿ ਪਰਾਸਿ ਓਂ ਤੇ ਇਤ ਉਤ ਤਾਸ
ਦਾਸ ਕਤੇ ॥ ੮ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤੇ ਦਾਤਾਰ ਪ੍ਰਭੂ ਹਉ ਜਾਚਕੁ ਇਕ ਸਰਨ ॥ ਮੈ ਕੋਨਾਖੁ ਸੰਤੇਨ
ਜੋਹਬ ਗਿਭ ਉ ਜਾਨਤ ਸਰਨ ॥ ਬਿਨਤਿ ਕਰਉ ਅਰ ਦੀਸ ਸੁਨਜੋ ਠਾਕੁਰ ਭਵੈ ॥ ਦੇਹੁ
ਦਰਸੁ ਮੋਨਿ ਚਾਉ ਭਗਤਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਹਰਦੈ ॥ ਬਾਲਿ ਬਿੱਚਰ ਗੁਰ ਅੰਪ੍ਰਮ ਜਿਸ ਭਗਤ ਕਲੇ
ਉਧਰੀ ਇਕ ਨਾਮ ਧਰਮ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦੁਸਰ ਗਾਲ ਜਿਭ ਦੇਨਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ॥ ੯ ॥

ਸਵਈਏ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਬਾਕ੍ਹ ਮਹਲਾ ੫ ਕਾਚੀ ਦੇਹ ਮੋਹ ਠਗਨੀ ਕੈ
ਪੀਸ ਫਕੈ ਰੰਗੁ ਚੀਲ ਕੁਰੰਗੀ ਆਨੀ ॥ ਧਾਵਤ ਭ੍ਰਮਤ ਤਰਾਸਨ ਨੀਪਾਵਤ ਆਵਤ ਜਾਵਤ ਝੂਠ
ਕੀ ਗਤਿ ਨ ਪੀਜਨੀ ॥ ਜੋਬਨ ਰੂਪ ਮਾਇ ਮਦ ਮਾਤੇ ਚਕਤ ਚਿਕਾਸ ਚਕੈ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥
ਪਰਧਨ ਪਰ ਗਾਪ ਦਾ ਮਿਨਿ ਦਾਸ ਹੀ ਗਿ ਜੀਆ ਆਰਿ ਹਿਤ ਨੀ ॥ ਬਲ ਬੀਚ
ਛੀਪ ਕਰਤ ਉਪਾਵੈ ਪੇਖਤ ਸੁਨਤ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ॥ ਸੀਲ ਧਰਮ ਦਯਾ ਨੁ ਚਨਾ ਸੁ
ਆਇ ਬਿਰਸ ਗਨਿ ਜੀਅ ਕੇ ਦਾਨੀ ॥ ਕਰਣ ਕਰਣ ਸਮਰਥ ਸਿਰੀ ਧਰ ਗੀਖੇ ਲੁਕਾਨ
ਕੋਕੇ ਸੁਨਆਮੀ ॥ ੧ ॥ ਕੀ ਗਤਿ ਕਰਨ ਸਰਨ ਮਨ ਮੋਹਨ ਜੋ ਨ ਜੋ ਨ ਪਾਪ ਬੇ ਦਾਨ ਕਉ ॥ ਯਹਿ
ਤਾਰਨ ਤਰਨ ਸਮਰਥ ਸੋ ਕੈ ਬਿਧਿ ਕੁਲ ਉਧਾਰਨ ਹਾਰ ਉ ॥ ਚਿਤ ਚੇ ਤਿ ਐ ਚੇਤ
ਜਾਨਿ ਸਤ ਸੰਗ ਤਿ ਭ੍ਰਮ ਅੰਧੇ ਗੋ ਪਿ ਉਕਤ ਪ੍ਰਾਨ ਉ ॥ ਮੁਰ ਤ ਘਰੀ ਚ ਸਾਪ ਜੁ ਸਿਮਰ
ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਸ ਨਾ ਸੀ ਗਿਆ ਉ ॥ ਪੈਛ ਉ ਕ ਜੁ ਆਯਪ ਬੁਖ ਬੀਯ ਨ ਕੋ ਦਿ ਜਨ ਨੈ ਮ ਕਰਾ ਦੁ
ਖ ਤਉ ॥ ਜਿਪ੍ਰ ਸੰਤ ਨਾਮ ਭਜੁ ਨਾਨਕ ਕਰਾਮ ਨੀ ਗਿ ਆਤ ਮਾ ਸਿ ਉ ਰ ਉ ॥ ੨ ॥ ਰੰਚ ਕ ਰੇ
ਤਜੇ ਤ ਤਨਿ ਗੀ ਮਿ ਤ ਦੁ ਰਭ ਭ ਦੋ ਹ ਸ ਵਾ ਰਿ ਧ ਗੀ ॥ ਖਾ ਸ ਪਨ ਜੋ ਯੇ ਸੁ ਖ ਕੁ ਚ ਤ ਸੰ ਕਟ
ਕਾਟਿ ਬਿਪ ਤਿ ਹ ਗੀ ॥ ਮਾ ਤ ਪਿ ਤ ਭ ਈ ਅਰੁ ਬੰ ਧ ਪ ਬੁ ਟੁ ਰ ਕੀ ਸ ਭ ਬੁ ਧ ਪੀ ॥ ਬ
ਰ ਧ ਮਾ ਨੁ ਪੈ ਵ ਤ ਦਿ ਨ ਪ੍ਰ ਤਿ ਨ ਤ ਆ ਵ ਤ ਨਿ ਕ ਦਿ ਬਿ ਧੰ ਮ ਜਾ ਗੀ ॥ ਰੇ ਗੁ ਨ ਹੀ ਨ ਦੀ ਨ
ਮਾਇ ਆ ਕ੍ਰਮ ਸਿ ਮ ਰਿ ਸੁ ਆ ਮੀ ਇ ਕ ਖ ਘ ਗੀ ॥ ਕ ਰ ਗ ਰਿ ਦੇ ਜੁ ਕ੍ਰਿ ਪਾ ਭ੍ਰ ਿ ਪ ਾ ਨਿ ਧਿ
ਨਾਨਕ ਕਾਟੇ ਤ ਰੈ ਅ ਭ ਗੀ ॥ ਚਰੇ ਮਨ ਮੁ ਸਾ ਬਿ ਲੋ ਮ ਹਿ ਗਰ ਬ ਤ ਕ ਰ ਤ ਬ ਕ ਰ ਤ ਸ
ਹੰ ਸੁ ਘ ਨੈ ॥ ਜੀ ਪ ਤ ਦੇ ਖ ਭੂ ਲ ਸੰ ਗ ਲੁ ਭ ਤ ਮਾ ਇ ਆ ਅ ਗ ਨ ਕ੍ਰ ਮ ਤ ਪ੍ਰ ਘ ਨਾ ਸੁ
ਤ ਬ ਨਿ ਤਾ ਸ ਜਾ ਨ ਸੁ ਖ ਬ ਧ ਪ ਤ ਸੀ ਸੁ ਓ ਮੋ ਤ ਬਾ ਢਿ ਓ ਸੁ ਘ ਨਾ ॥ ਬੀ ਈ ਬੀ ਜੁ ਅ
ਹੰ ਅ ਕ੍ਰ ਮੁ ਚੀ ਤ ਅ ਉ ਧ ਕ ਰ ਤ ਅ ਘ ਨਾ ॥ ਮਿ ਰ ਤੁ ਮੈ ਜਾ ਮ ਯਾ ਜਾ ਹਿ ਮੁ ਖੁ ਨਿ ਰ
ਖ ਭੁ ਚ ਤ ਭ ਗ ॥ ਤਿ ਭੁ ਖ ਕੁ ਖ ਨਾ ॥ ਸਿ ਅ ਗਿ ਗੁ ਪ੍ਰ ਭ ਦਇ ਆ ਬ੍ਰ ਸ ਤ ਸੰ ਗ ॥ ਤਿ ਨ ਨ

ਕ ਜਗੁ ਜਾ ਨ ਤ ਸੁ ਖ ਨਾ ॥ ੩ ॥ ਦੇ ਹ ਨੇ ਗੇ ਹ ਨ ਨੇ ਹ ਨ ਗੀ ਤ ਮਾ ਇ ਆ ਮ ਤ ਕ ਬ ਭ ਉ ਗਾ ਰ ਹ ॥ ਛ
ਤ ਮ ਪ ਰ ਨ ਚ ਉ ਰ ਨ ਚਾ ਵ ਬ ਪ ਤੇ ਜਾ ਤ ਰਿ ਦੈ ਨਾ ਬਿ ਚ ਾ ਰ ਹ ॥ ਰ ਥ ਨ ਅ ਸ੍ਵ ਨ ਜਾ ਸਿ
ਘਾ ਸ ਨ ਛਿ ਨ ਅ ਗਿ ਤਿ ਆ ਗ ਤ ਨੈ ਗੇ ਸਿ ਧ ਾ ਰ ਹ ॥ ਸੁ ਕ੍ਰ ਨ ਬੀ ਗ ਨ ਮੀ ਗ ਨ ਖ ਧ ਾ ਨ ਸੀ ਗੇ ਨ ਕੇ
ਉ ਦ੍ਰ ਿ ਸ ਟਿ ਨਿ ਨ ਾ ਰ ਹ ॥ ਕਿ ਟ ਨ ਖੰ ਟ ਨ ਕੇ ਸ ਸ ਛੋ ਟ ਪ੍ਰ ਮ ਤ ਬਿ ਕ ਰ ਚੰ ਦ ਉ ਕ ਰ ਝ ਾ ਹ ॥ ਜੀ ਤ
ਨ ਪੁ ਤ ਕ ਅ ਤ ਸਾ ਜ ਧ ਾ ਜ ਬ ਉ ਲ ਟ ਤ ਜਾ ਤ ਬਿ ਰ ਖ ਕੀ ਡੋ ਗ ਹ ॥ ਦੀ ਨ ਦ ਇ ਆ ਲ
ਪੁ ਖ ਪ੍ਰ ਭ ਪੁ ਰ ਨ ਛਿ ਨ ਛਿ ਨ ਸਿ ਮ ਰ ਅ ਗ ਅ ਧ ਾ ਹ ॥ ਸ੍ਰੀ ਪ ਤਿ ਨ ਥ ਸ ਗ ਣਿ ਨ ਨ
ਕ ਜਨ ਕੇ ਤੁ ਗ ਵੈ ਤ ਕ੍ਰਿ ਪ ਬ ਰਿ ਤਾ ਹ ॥ ੪ ॥ ਪ੍ਰ ਾ ਨ ਅ ਾ ਧ ਦ ਨ ਅ ਗ ਜੋ ਨ ਨ ਜੀ ਤੁ ਚੀ ਤੁ ਦੇ
ਜੋ ਜੋ ਪ ਾ ਗੀ ॥ ਸ ਾ ਜ ਨ ਸੈ ਜ ਨ ਮੀ ਤ ਸੁ ਤ ਕੁ ਈ ਤ ਾ ਪੁ ਤੇ ਬੇ ਖ ਖੀ ਨਿ ਆ ਗੀ ॥ ਧਾ ਵ ਨ ਪ ਾ ਵ ਨ ਤੁ
ਰ ਕ ਮ ਾ ਵ ਨ ਇ ਹ ਬਿ ਧਿ ਕ ਰ ਤ ਅ ਉ ਧ ਤ ਨ ਜ ਾ ਗੀ ॥ ਕ ਰ ਮ ਧ ਰ ਮ ਸ ਾ ਜ ਮ ਸੁ ਚ ਨ ਮ ਾ ਚ ਰ
ਭ ਸ ਾ ਗਿ ਸ ਗ ਾ ਨ ਬਿ ਧਿ ਪ ਤ ਪ ਾ ਗੀ ॥ ਧ ਸੁ ਪ ਖੀ ਬਿ ਰ ਖ ਅ ਸ ਥ ਵ ਾ ਰ ਬ ਹੁ ਬਿ ਧਿ ਜੋ ਨਿ ਭ੍ਰ ਮੀ ਅ
ਅ ਤਿ ਭ ਗੀ ॥ ਧਿ ਨੁ ਪ ਲੁ ਚ ਜ ਾ ਨ ਸੁ ਨ ਤੀ ਸਿ ਮ ਰਿ ਬ ਦੀ ਨ ਨ ਬ ਪ੍ਰ ਪ ਤਿ ਸ ਗੀ ॥ ਖ ਸ ਪੈ
ਨ ਮੀ ਠ ਰ ਸ ਤੋ ਜ ਾ ਨ ਅੰ ਤ ਕੀ ਬ ਾ ਰ ਜੋ ਤ ਕ ਤ ਖ ਗੀ ॥ ਨ ਨ ਕ ਸੰ ਤ ਚ ਰ ਨ ਸੰ ਗਿ ਓ ਧੋ ਰੋ ਰਿ
ਮ ਾ ਇ ਆ ਮ ਗ ਨ ਚ ਲੇ ਸ ਭ ਤ ਰ ਗੀ ॥ ੬ ॥ ਬ੍ਰ ਹ ਮ ਾ ਦਿ ਕ ਸਿ ਵ ਛੰ ਦ ਮੁ ਨੀ ਸ ਸ ਰ ਸ ਕਿ ਰ ਸ ਨਿ ਕਿ
ਠ ਾ ਕੁ ਰ ਗੁ ਨ ਗ ਾ ਵ ਤ ॥ ਇ ਦ੍ਰ ਮੁ ਨਿ ਦ੍ਰ ਖੈ ਜ ਤੇ ਗੰ ਰ ਬ ਧ ਰ ਲੋ ਗ ਨ ਗ ਾ ਅ ਾ ਵ ਤ ਫ ਨਿ ਧ
ਵ ਤ ॥ ਸਿ ਧ ਮ ਨੁ ਖ੍ਰ ਦੇ ਵ ਅ ਗੁ ਦ ਨ ਵ ਇ ਕ੍ਰ ਤਿ ਭੁ ਤ ਲੋ ਮ ਸ ਮ ਸ੍ਰ ਾ ਪ ਵ ਤ ॥ ਪ੍ਰ ਅ ਪ੍ਰ ਭ
ਖੀ ਤਿ ਏ ਮ ਰ ਸ ਭ ਗ ਤੀ ਗੋ ਜ ਨ ਤ ਕੈ ਦ ਗ ਸਿ ਸ ਾ ਵ ਤ ॥ ਤਿ ਸ ਹਿ ਤ ਿ ਆ ਗਿ ਆ ਨ
ਕ ਉ ਜਾ ਚ ਨਿ ਮੁ ਖ ਦੇ ਤ ਰ ਸ ਨ ਸ ਸ ਗ ਬ ਧ ਸਿ ਜਾ ਵ ਤ ॥ ਰੇ ਮ ਨ ਮੁ ਰ ਜਿ ਮ ਰਿ ਸੁ ਖ ਦ
ਤ ਨ ਨ ਕ ਦ ਾ ਸ ਤ ਭ ਤਿ ਜ ਾ ਸ ਾ ਵ ਤ ॥ ੭ ॥ ਮ ਾ ਇ ਆ ਮੰ ਗ ਬਿ ਰੰ ਗ ਮ ਕ ਰ ਤ ਭ੍ਰ ਮੋ ਮੋ ਹ ਕੁ
ਪਿ ਗੁ ਬ ਾ ਰੇ ਪ ਰਿ ਹ ਰਿ ਤੈ ॥ ਏ ਤ ਾ ਗ ਬੁ ਅ ਕ ਾ ਸਿ ਨ ਾ ਵ ਤ ਬਿ ਸ ਟ ਅ ਸੁ ਦ੍ਰੋ ਮੁ ਉ ਦ ਕ੍ਰ
ਭ ਿ ਛ ਿ ਤੈ ॥ ਦ ਰ ਦਿ ਸ ਯ ਾ ਇ ਮ ਰ ਾ ਚੋ ਖ ਿ ਆ ਕ ਉ ਪ੍ਰ ਮ ਧ ਨ ਛੀ ਨਿ ਅ ਗਿ ਅ ਨ ਜੀ ਓ
ਤੈ ॥ ਜੋ ਬ ਨ ਥੀ ਤਿ ਜ ਰ ਾ ਰੋ ਗ ਿ ਸ ਿ ਓ ਜ ਾ ਦ ਤ ਨ ਨੈ ਮੁ ਅ ਤ ਪ ਰਿ ਓ ਤੈ ॥ ਅ ਨਿ ਕ ਜੋ
ਨਿ ਸ ਕ੍ਰ ਟ ਨ ਰ ਕ ਭ੍ਰ ਵ ਤ ਸ ਾ ਸ ਨ ਦੂ ਖ ਸ ਗ ਤਿ ਗ ਿ ਓ ਛੈ ॥ ਏ ਮ ਅ ਭ ਗ ਤਿ ਉ ਧ ਰ ਧਿ ਸ ਨ ਨ
ਕ ਥਿ ਕ੍ਰ ਿ ਕ ਰ ਪ ਾ ਸੰ ਤੁ ਆ ਪ ਿ ਕ ਰਿ ਛੈ ॥ ੮ ॥ ਗੁ ਣ ਜ ਸੁ ਪ੍ਰ ਭ ਛ ਭ ਜ ਸ ਗ ਭ ਜ ਸੰ ਨੇ ਭ ਪ੍ਰ ਭੁ ਸ ਨ
ਹੋ ਈ ਆ ਸ ਹ ਮ ਾ ਗੀ ॥ ਅ ਉ ਖ ਧ ਮ ਾ ਂ ਵ ਤੰ ਤ ਰ ਪ੍ਰ ਭੁ ਦੂ ਖ ਹ ਰ ਤ ਸ ਮ ਭ ਵ ਾ ਗ ਮ ਾ ਂ ਖ ਿ ਭ ਗੁ ਣ
ਕ ਰ ਗੀ ॥ ਕ ਾ ਮ ਕ੍ਰੋ ਧ ਮ ਦ ਮ ਤ ਸ ਸ ਾ ਵ ਿ ਜ ਨ ਾ ਬਿ ਨ ਸਿ ਜ ਾ ਤੇ ਹ ਿ ਗ ਿ ਸ ਮ ਉ ਚ ਰ ਗੀ ॥ ਇ ਸ ਨ

ਦਾਨਤਪਨਸ੍ਚਿਕੇਕਿਆ ਚਕਣਕਅਭਰਿਦੇਪ੍ਰਭੁਧਯਗੀ॥ ਸਾਜਨਮੀਤਸਖਾਭ੍ਰਿ
ਬੈਧਪ੍ਰਜੀਅਧਨਪ੍ਰਭੁਪ੍ਰਸਅਧਗੀ॥ ਓਟਰਗਹੀਸੁਆਮੀ ਸਮਰ ਥਨਨਕਦਾਸਦ
ਬਾਲੇਤਗੀ॥੪॥ਆਦ੍ਯਕਰਿਓਨਜਾਸ੍ਹੋਮਰ ਸਚਰਨਕਮਲਾਸੀਗੀ॥ ਦਾਵਿਨੇਚੀਧ੍ਰਿ
ਨਜਾਤਬਿਯੋਗਨਦਰ ਸਾਮਗੀ॥ਪਾਵਕਜਾਤਰਿ ਓਨਜਾਤਰਿਓਜਨਪ੍ਰਭਿਰਾਖਗੀ॥ਨਿਤ੍ਰ
ਨਸਗਲਿਬੈਭਿਚਲਜਿਤਰਿਪੈਬਧਗੀ॥ ਨਾਨਕਰੇਗ ਦੁਖਆਥਮੈਅਤਛਿਦੇਤ੍ਰਿਨਾਸ
ਗੀ॥੭॥ਉਦਮਕਰਿਲਾਗਬ੍ਰਹਮਤੀਬਿਚਗਪਿਅਨਿਕਨਾਸਤ ਚਰਨਦੁਖਦੂਆਗਸ
ਸਗਬਦੁਖਆਵਤਜਿਉਪ੍ਰੇਮਬਢਾਇਸੁਤ ਕੇਰਦੂਆ॥ਪ੍ਰਭਜਾਚਕ੍ਰਕਰ ਤੋਜੋਆ
ਕਆਨਿਕਥੰਤਿਬਦਨਿਕਰਿਬਦੂਆ॥੭॥੮॥੨੦॥

ਸਵਯੇਮਹਲੇਪਾਤਿਸੇਕੇ ੭ ੭ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗਇਕਮਨਿਪੁਰਖੁਧਿਆਇਬ੍ਰਹਮਦਾਤਾ॥ ਸੰਤਿਸਹਾਸੁਸਦਾਬਿਧਿਆਤਾ॥ਤਾਸੁਚਰਨ
ਲੋਕਿਦੈਬਸਾਵਉ॥ਤਉਪਰਮਗੁਰੁਨਾਨਕਗੁਨਗਾਵਉ॥੧॥ਗਾਵਉਗੁਨਪਰਮੇਸ
ਰੁਸੁਖਸਾਗਰ ਦੁਰਤਨਿਵਾਰਣਸਬਦਸੇਤੀ॥ ਗਾਵਹਿਗੋਵਰਧੀਰਮਤਿਸਾਗਰ
ਗੀਜੰਗਮਾਧਿਆਸੁਧੇ॥ ਗਾਵਹਿਇੰਦ੍ਰਦਰ੍ਤਗਤਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿਕ ਅਤਮਰਸੁਜਿਨਿ
ਜਾਣਿਓ॥ ਕਥਿਕਥਾਸੁਨਾਸੁਗਾਵਉਗੁਰਨਾਨਕਰਾਜੁਜੋਗੁਜਿਨਿਮਾਣਿਓ॥੨॥ਗਾ
ਵਹਿਜਨਕਾਦਿਜੁਗਤਿਤਿਨੀਸੁਰਹਰਿਜਪੁਰਨ ਸਰ ਚਕਥਾ॥ ਗਾਵਹਿਸਨਕਾ
ਦਿਸਾਧਸਿਧਾਦਿਕਮੁਨਿਜਨਗਾਵਹਿ ਅਛਭਾਛਥਾ॥ ਗਾਵੈਗੁਣਪੀਸੁਆਦ
ਲਾਅੰਭਖਵੈਕ੍ਰਮਗਤਿਭਾਇਰ ਸੁਜਾਣਿਓ॥ ਕਥਿਕਥਾਸੁਨਾਸੁਗਾਵਉਗੁਰਨਾਨਕ
ਰਾਜੁਜੋਗੁਜਿਨਿਮਾਣਿਓ॥੩॥ਗਾਵਹਿਕਪਿਲਾਦਿ ਆਦਿਤੇਗੇਸੁਰ ਅਪਰੰਪ
ਰ ਅਵਤਾਰਦੇਗੇ॥ ਗਾਵੈਜਮਦਗਨਿਪਰਸਮੋਸੁਰਕਰੁਕਨਰੁਪਰਮੇਸੁਰੁਤੁਜਾਣਿ
ਓ॥ ਧ੍ਰਿਅਕੁਗੁਬਿਦਰੁਗੁਣਗਾਵੈ ਸਰਬਾਤਮੁਜਿਨਿਜਾਣਿਓ॥ ਕਥਿਕਥਾਸੁ
ਨਾਸੁਗਾਵਉਗੁਰਨਾਨਕਰਾਜੁਜੋਗੁਜਿਨਿਮਾਣਿਓ॥੪॥ਗਾਵਹਿਗੁਣਬਰਨਚਾਰਿ

ਖਣ੍ਹਸਨਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਸਿਮਰਹਿਗੁਨ॥ ਗਾਵੈਗੁਣਸੇਸੁਸਹਜਜਸਿਹਜਾਗਸਿਆਦਿ
ਅੰਤਿਜਿਵਆਗਿਪੁਨ॥ ਗਾਵੈਗੁਣਅਬਾਦੇਉਬੈਰਾਗੀ॥ ਜਿਨਿਯਿਆਨਨਿਭੰਤਿਜਾ
ਣਿਓ॥ ਕਥਿਕਥਾਸੁਨਾਸੁਗਾਵਉਗੁਰਨਾਨਕਰਾਜੁਜੋਗੁਜਿਨਿਮਾਣਿਓ॥੫॥ਗਾ
ਗੁਮਾਣਿਓਬ੍ਰਿਸਿਓਨਿਰੰਜੈਗੁਰਿਦੇਤੀਗੀ॥ ਸ੍ਰਿਸ੍ਟਿਸਗਲਾਭਉਧੁਗੈਨਮੀਅੰਤਰਿਭੰਨਿ
ਰੁਤਰਿਗੀ॥ ਗੁਣਗਾਵਹਿਸਨਕਾਦਿਆਦਿਜਨਕਾਦਿਸੁਗਰਭਗੀ॥ ਧੰਨਿਧੰਨਿਗੁਰ੍ਧੰ
ਨਿਜਨਮੁਸਕਯਕਬਧੁਕੁਲੈਜਾਗਿਗੀ॥ ਪਾਤਾਲਾਪੁਰੀਜੋਕਾਪੁਨਿਕਬਿਜਨਕਬਾਵਖਾ
ਣਿਓ॥ ਹਰਿਨਾਮਰਗਸਿਕਨਾਨਕਗੁਰਜਾਜੋਗੁਤੈਮਾਣਿਓ॥੬॥ਸਤਜੁਗਿਤੈਮਾਣਿ
ਓਛਛਿਓਬਾਲਿਬਾਵਨੁਕਾਇਓ॥ ਤੈਤੈਤੈਮਾਣਿਓਰਮੁਰਘੁਵੈਸੁਕਲਾਇਓ॥ਦੁ
ਆਪੁਰਿਕ੍ਰੈਸਨਮੁਰਗਾਰਿਕੰਸੁਕਿਰਤਰਾਸੁਕੀਓ॥ ਉਗ੍ਰਸੈਣ ਕਉਰਾਜੁ ਐਕੁਰਾਜ
ਜਨਦੀਓ॥ ਕਥਿਕਥਾਸੁਨਾਸੁਗਾਵਉਗੁਰਨਾਨਕਰਾਜੁਜੋਗੁਜਿਨਿਮਾਣਿਓ॥੭॥ਸੀ
ਆਥਿਚਲ੍ਯੋਅਦਭੁਆਦਿਪੁਰੀਖਿਦ੍ਰਮਾਇਓ॥ ੮॥ਗੁਣਗਾਵੈਗਵਿਦਸੁਭਗਤ
ਜੋਦੇਵਰਿਲੈਚਨ॥ਨਾਮਭਗਤੁਕਬੀਰੁਸਦਾਵਹਿਸਮਾਲੈਚਨ॥ ਭਗਤੁਬੇਣਿ
ਗੁਣਚਵੈਸਰਜੀਆਤਮਰੰਗੁਮਾਣੈ॥ ਜੋਗੀਧਿਆਨਿਗੁਰਗਿ॥ ਮੀਨਿਬਿਨਪ੍ਰਭੁਅਵ
ਰੁਨਜਾਣੈ॥ ਸੁਖਦੇਉਪ੍ਰਗੀਖ੍ਤੁਗੁਣਚਵੈਗੌਤਮਰਿਖਿਜਸੁਗਾਇਓ॥ ਕਥਿਕਥਾਸੁ
ਜਸੁਨਨਾਨਕਗੁਰਨਿਤਨਵਤਨੁਜਾਗਿਛਾਇਓ॥ ੯॥ਗੁਣਕਾਵਿਪੈਜਿਭਗਤਜ
ਗਾਦਿਕੁਯੰਗਮਾ॥ ਮਨਦੇਉਗੁਣਚਵੈਸਦਜੋਗੀਜਤਿਜੰਗਮਾ॥ ਗੁਣਗਾਵੈਮੁਨਿ
ਬਿਧ੍ਰਾਜਿਨਿਬੇਦਚਹੁਕਰਣਬੀਚਰਿਮਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਗੁਣਉਚਰੈਜਿਨਿਪੁਕਾਰਿਆ
ਸ੍ਰਿਸਟਿਸਵਰੀਆ॥ ਬ੍ਰਹਮਭੇਖੁਮੁਖਾਗਰਬ੍ਰਹਮਗੁਣੀਗੁਣ ਸਮਜਾਣਿਓ॥
ਜਪੁਕਥਾਸੁਜਸੁਨਾਨਕਗੁਰਸਜੁਜੋਗੁਜਿਨਿਮਾਣਿਓ॥ ੧੦॥ਗੁਣਗਾਵਹਿਪਵਣੁ
ਥਧਨਿਗੁਰੁਸਾਚਿਸਮਾਈਓ॥ ਮਾਧਾਤਗੁਣਚਵੈਜੋਚਕ੍ਰਵੈਕਰਾਈਓ॥ ਗੁਣ
ਗਾਵੈਬਲਿਰਉ ਸਪਤਪਾਤਾਲੇਬਾਜੈਤੋ॥ ਤੁਰਥਗਿਗੁਣਉਚਰੈਸਦਗੁਰਸੀਓ
ਰੰਤੋ॥ ਤ੍ਰਿਕਬਾਪਰੁਓਅੰਗੈਗੁਨਨਾਨਕਜਾਸੁਗਾਇਓ॥ ਕਥਿਕਥਾਸੁਜਸੁਨਾਸੁ
ਨਾਨਕਗੁਰਮਾਣਿਆਣਿਸਜਜਿਜਸਾਇਓ॥੯॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਵਯੇ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ ੨

ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ਸਿਮਰਿ ਸਾਚਾ ਜਾਕਾ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਅਛਲ ਅਭੇਦੁ ॥
ਜਿਨਿ ਕੁਲ ਗਤ ਭਗਤ ਕੀਏ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਤਿਸੁ ਕੁਲ ਕੀ ਹਉ ਜਾਈ ਜਨ ਖੇਦੁ ॥
ਤਜਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਭਰਮੁ ਜੁਗ ਜੀਤਾ ਨਾਮੁ ਪਰਮ ਨਿਧਿ ਲੇਦੁ ॥
ਜੋ ਜਨ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਜਾਨੇ ਤਿਨ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈ ਦੇਦੁ ॥
ਕੀਰਤਿ ਕਰਿ ਵਿਚਿ ਕਲਿ ਪ੍ਰਗਟਿ ਸੰਸਾਰ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਵਰਮ ਅਵਰਨ ਸਭ ਭੇਦੁ ॥
ਖਿਨ ਖਿਨ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਅਪੁ ਸਭੀ ਜੈ ਜੈਕਰੁ ਜਨ ਧੀਰਨ ਗੁਰ ਸਤਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ॥
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਜੀਵਾਂ ॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਵਯੇ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ ੨

ਜੋ ਈ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਸਾਚਾ ਕਰਤਾ ਕਰਣ ਜੋਗੁ ਸੋ ਹੋਈ ॥
ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਪੰਥੁ ਨਿਰਮਲੁ ਕਰਤਾ ਕਰਣ ਜਾਣੈ ਸਭੁ ਸੋਈ ॥
ਸਭ ਕਿਛੁ ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥
ਛਡਿ ਸੁਮਿਰਨ ਗਣਤ ਮੁਨਿ ਬੰਧਿਆ ਆਗ ਜਾ ਆਪਿ ਖੁਆਏ ਸੁ ਖੋਈ ॥
ਜੀਓ ਪਰਾਣ ਮਾਣ ਸਭ ਤਿਸ ਕੇ ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਵੈ ਤਾ ਢੋਈ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਪੰਥੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸੋਈ ॥੧॥

ਸਵਯੇ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ ੨

ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਲਗਾ ਭਾਉ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿਆ ਉਤਰਿਆ ਮਨ ਕਾ ਚਾਉ ॥
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਨਿ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਰਹਨਿ ਸਮਾਇ ॥
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਪਾਇਆ ਫਿਰਿ ਭੁਖ ਨ ਲਗੈ ਆਇ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਤੁਠਿਆ ਸਭ ਚਿੰਤ ਗਵਾਈ ਜਾਇ ॥੨॥

ਸਵਯੇ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ ੨

ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਲਗਾ ਭਾਉ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿਆ ਉਤਰਿਆ ਮਨ ਕਾ ਚਾਉ ॥
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਨਿ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਰਹਨਿ ਸਮਾਇ ॥
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਪਾਇਆ ਫਿਰਿ ਭੁਖ ਨ ਲਗੈ ਆਇ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਤੁਠਿਆ ਸਭ ਚਿੰਤ ਗਵਾਈ ਜਾਇ ॥੨॥

ਸਵਯੇ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ ੨

ਜੋ ਈ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਸਾਚਾ ਕਰਤਾ ਕਰਣ ਜੋਗੁ ਸੋ ਹੋਈ ॥
ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਪੰਥੁ ਨਿਰਮਲੁ ਕਰਤਾ ਕਰਣ ਜਾਣੈ ਸਭੁ ਸੋਈ ॥
ਸਭ ਕਿਛੁ ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥
ਛਡਿ ਸੁਮਿਰਨ ਗਣਤ ਮੁਨਿ ਬੰਧਿਆ ਆਗ ਜਾ ਆਪਿ ਖੁਆਏ ਸੁ ਖੋਈ ॥
ਜੀਓ ਪਰਾਣ ਮਾਣ ਸਭ ਤਿਸ ਕੇ ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਵੈ ਤਾ ਢੋਈ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਪੰਥੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸੋਈ ॥੧॥

ਸਵਯੇ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ ੨

ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਲਗਾ ਭਾਉ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿਆ ਉਤਰਿਆ ਮਨ ਕਾ ਚਾਉ ॥
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਨਿ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਰਹਨਿ ਸਮਾਇ ॥
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਪਾਇਆ ਫਿਰਿ ਭੁਖ ਨ ਲਗੈ ਆਇ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਤੁਠਿਆ ਸਭ ਚਿੰਤ ਗਵਾਈ ਜਾਇ ॥੨॥

ਬਰਦਾਯਉ ਉਲਾਣਿ ਗੰਗਾ ਪਾਸ਼ੀਐ ਧਰੀਆ॥ ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਅਛਲ ਭਗਤ ਤਰਣ ਵਡ
ਰਣੁ ਆਮਰਦਾਸੁ ਗੁਰਕ ਉਢੁਰਿਆ॥੨॥ ਸਿਮਰਹੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਅਨੁਕਿਨ ਨਰਜ
ਸਿਕ ਸਿਧਪਸਾਧਿਧਰਾ॥ ਸਿਮਰਹੁ ਜਿਨਖੜਅਵਰਪੁੰਛਲਾਨਰਦਾਦੇਪ੍ਰਭਿਆ
ਦਿਵਰਾਸਸੀਅਰੁ ਅਗੁਸੁਖੁਨਾਮੁ ਉਲਾਸ ਪ੍ਰਭਿਸੋਭਲੰਘਆਜਿਨਿ ਉਧਰਿਆ॥ ਸੋਈ
ਨਾਮੁ ਅਛਲ ਭਗਤ ਤਰਣ ਵਡ ਨਾਮੁ ਆਮਰਦਾਸੁ ਗੁਰਕ ਉਢੁਰਿਆ॥੨॥ ਸੋਈ ਨਾਮੁ
ਸਿਮਰਿ ਵਨਾਖਨਿ ਰੰਜਨੁ ਜਿਵਸਨਕਾਦਿ ਜਮੁ ਧਰਿਆ॥ ਚਵਰਾਸੀਹ ਸਿਧ ਬੁ
ਧਜਿਤੁਰਤੇ ਅੰਬਰੀਕ ਕਵਣਜਾਣਤਰਿਆ॥ ਉਧਉ ਅਕ੍ਰੂਰੁ ਬਿਦਰੁ ਲੈਚਨਨਾ ਕਵੀ
ਕਬੀਰੁ ਕਿਵਾ ਵਿਖਰਿਆ॥ ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਅਛਲ ਭਗਤ ਤਰਣ ਵਡ ਨਾਮੁ ਆਮਰਦ
ਸਗੁਰੁ ਕਉਢੁਰਿਆ॥੨॥ ਤਿਤੁਨਾਮਿ ਜਾਗੇ ਤੇਤੀਸਾ ਧਿਆ ਵਿਜਤੀਤਪੀਸੁਮ
ਨਿਵਸਿਆ॥ ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਿ ਗੋਵੰਦੋ ਵੀਪਤਾਮਹਚਰਣਾ ਚੈਤਮੀਸ੍ਰਤ ਕੀਸਿਆ॥
ਤਿਤੁਨਾਮਿ ਗੁਰੂ ਗੰਭੀਰੁ ਗਰੁਅਮਤਿ ਸਤਕਰਿ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਤਿਉਧਰੀਆ॥ ਸੋਈ ਨਾਮੁ
ਛਲ ਭੁਭਗਤ ਤਰਣ ਵਡ ਨਾਮੁ ਆਮਰਦਾਸੁ ਗੁਰਕ ਉਢੁਰਿਆ॥੨॥ ਨਾਮੁ ਕਿਤਿ ਸੀਸ
ਸਿਖਿ ਗਣਿ ਗਵਿਸੁ ਰਤਰਸਾਖਹਿ ਉਤਰਿ ਦਖਿ ਣਿਪ੍ਰਬਿ ਦੇਸਿ ਪਸ਼ੀਮਜਸੁ
ਭਖਹਿ॥ ਜਨਮੁਤਾਇਤੁਸਕਯਖੁਜੰਤੁਨਾਮੁ ਗਰਿ ਮਿਦੇਦੀਨ ਵਾਸੋ॥ ਸੁਗਿਨਰਗਣ
ਗੰਧਰਬਛਿਅ ਦਰਸਨ ਆਸਾਸੋ॥ ਕੁਲਭਉਧੁਜਿ ਯੁਤੇਜੋਤੇ ਨੰਕਲਜੋ ਰਿਕਰਧ
ਇਅਉ॥ ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਭਗਤ ਭਵਣਜਲ ਤਰਣੁ ਗੁਰੁ ਆਮਰਦਾਸੁ ਤੈਧਾਇਕਾ॥੫
॥ ਧਾਮੁ ਧਰੀਆ ਵਹਿਦੇਵ ਤੇ ਤੇ ਜਸੁ ਅਨੁਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਨਰਨਰੀਮਖੰਡ ਭੁਵ ਮੰਡ ਧਾਰੇ॥
ਰਜਨਾਮੁ ਸਮਾਧਿ ਬਰਮੁ ਸੰਗੁਸਮਕਰਿ ਸਕੇਰੇ॥ ਨਮਸ੍ਰੇਮਣਿ ਸਮ ਬੋਲਤ
ਗਤਰੇ ਰੋਖਿ ਵਧਾਰੇ॥ ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਪ ਦਾਬ੍ਰਮ ਅਗਹਤੁ ਸਿਦੀ ਓਕਮਤੀਵ
ਸਤਿਸੁਰ ਉਸੀਖਿ ਬਲ ਵੰਤੁ ਸਤਭਾਇ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਤੇ ਸਘਨ ਗਰੁਅਮਤਿ ਨਿਰੇਵੇ
ਗਿਜੀਣਾ॥ ਜਿਸੁਧੀਰਜੁ ਧੁਰਿਧੁਵਭਗਤੁ ਜਸੋ ਤਿ ਬੈਕੁੰਠ ਬੀਣਾ॥ ਪ੍ਰਗਸਹਿਸੰ
ਤੀਪਿਆਰੁ ਜਿਕਰਤਾਰ ਸੰਜੋਗੁ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੋਵਿਸੁਖੁ ਪਾਇਓਅਸਿਰਿਸੁ
ਰਿਕੀਤਉ ਜੋਗੁ॥ ੧॥ ਨਾਮੁ ਵਣਜਨਾਮੁ ਮੁਰਸਖੇਣੁ ਅਕੁਲੇਜਨਾਮੁ ਅਰਸੁਸਦਾ
ਚਾਇਮੁਖਿਮੀਸਾਬਣੀ॥ ਧੰਨਿਸਾਤਿ ਗੁਰੁਸੋਵਿਭਾਜਿਸੁਪ੍ਰਸਾਇਗਤਿਅਗਮ
ਜਾਣੀ॥ ਕੁਲਭਸਮੁਜਸਮਧਰੇਪਾਯਉਨਮੰਨਿਵਸੁ॥ ਸਕਯਖੁਜਨਮੁਕਲਜ

ਸੋਗੁਕੁਪਗਮਿਉ॥ ਸਰਪ੍ਰਗਾਸੁ॥੮॥ ਬ੍ਰਹਮਿਜੁਕਰਿ ਦਯਣੈ ਸਿਧਿਸਨਮੁਖੁਮੁਧੁਜੈ
ਵੈ॥ ਰਿਧਿਬੁਸੋ ਬੀ ਵੈਗਿ ਜੁਤੀਨਿਲੈਕੈ ਤਰਸੋ ਸੈ॥ ਰਿਦੈਬਸੇ ਅਕਥੀਬੁ ਸੋਇਰਸੁ
ਤਿਨਕੀ ਜਾਤਉ॥ ਮੁਖਹਤੁਕਰਗਤਿਉਚਰੈ ਅਮਰਗੁਰੂਇਤੁਗੰਗਿਗਤਉ॥ ਸਸਤਰਿਕ
ਨੀਜਣੁ ਸਚਉਕਰਮੁਕਥਜੋ ਤੈਕਰਧਾਇਅਉ॥ ਪਰਗਸਿਅਉ ਗੁਰੁਭ੍ਰਾਤਿ ਗੁਰਤੇ
ਛਕੁ ਸਰਬਾਇਤਿ ਨਿਪਾਇਅਉ॥੯॥ ਚਰਣਤਪਰਸਕਯਜਬੁਚਰਣਗੁਰਅਮਰ
ਫਲਿ ਰਜ॥ ਹਥਤਪਰਸਕਯਜਬਾ ਬਲਗਹਿਗੁਰਅਮਰਪਜ॥ ਜੀਹਤਪਰਸਕਯ
ਬਜੀਹਗੁਰ ਅਮਰਕੁਭਣਿਜੈ॥ ਨੈਣਤਪਰਸਕਯਜਬੁਨੈਣਹਿ ਗੁਰੁਅਮਰੀਪੀਖੈਜਾ॥
ਸ੍ਰਵਣਤਪਰਸਕਯਜਬ ਸ੍ਰਵਣਹਿ ਗੁਰੁਅਮਰੁ ਬੁਣਿਜੈ॥ ਸਕਯਜਬੁ ਬੁਧੀ ਉਜਿ ਤੁਪੈ
ਅਬਸੋ ਗੁਰਅਮਰਦਬੁਨਿਜਾਗਤਪਿਤ॥ ਸਕਯਜਬ ਬੁਸਿਮੁਜਾਲ੍ਹਪ੍ਰਭੁਣੈ ਜੁ
ਸਿਮੁਨਿਵੈ ਗੁਰਅਮਰਗਨਿਤ॥੧॥੧੧॥ ਤਿਨਰਦਖਨਾਰਕੁਖਤਿਨਗਨਿਪਸਨਾਰਕਧੀ
ਅਤਿ॥ ਤਿਨਰ ਸੰਕੁਨਹੁਰੈਤਿਨਰਸੇਅਤੁਨਭਲੀਅ॥ ਤਿਨਰਸੇਵਨਪ੍ਰਕਰਮਿ
ਤਿਨਰ ਸਯਸਾਜਸਮਧਤਿ॥ ਤਿਨਰਦਰੀਚੈਵਜਤਿਤਿਨਰਉਝੀਪ੍ਰਬਿਚਪਤਿ
॥ ਸੁਖਬਜਤਿਤਿਨਰਸੰਸਾਰਮਤਿਅੰਬੈਪਦੁਮਪਾਧੀਤਿਤ॥ ਸਕਯਜਬਤਿਨਰਜਾ
ਜਪ੍ਰਭੁਣੈ ਗੁਰਅਮਰਦਸੁਸੁਪ੍ਰਸੰਨਜਿਤ॥੨॥੧੨॥ ਤੈਪਢਿਅਉ ਇਕੁਮੀਨਪ
ਰਿਅਉ ਇਕੁਕਰਿ ਇਕੁਪਛਾਣਿਓ॥ ਨਯਣੇਬਯਣਿਮੁਹਿਮੁਇਕੁਇਕੁਦੁਰਾਇ
ਨਜਾਣਿਓ॥ ਸੁਪਨੀਇਕੁਪਰਤਖਿਆ ਇਕੁਇਕ ਸਮਰਿਮੀਣਉ॥ ਤੀਜਾਇਕੁਅ
ਨੁਪੀਜਿ ਸਿਪ੍ਰਭੁਪੇਤੀਸਨਖੀਣਉ॥ ਇਕਰੂਜਿਬਯੁਬਯਕੁਅਬਯੁਕੈਇਕੁਇਕੁ
ਕਰਿਵਰਨਿਅਉ॥ ਗੁਰਅਮਰਦਸੁਜਾਬਯੁਪ੍ਰਭੁਣੈ ਤੁਇਕੁਭੁਵਤਾਇਕੁਮੰਨਿਅ
ਉ॥੩॥੧੩॥ ਜਿਮਤਿਗਯੰਜਿਦੇਵਿਜਿਮਤਿਨੰਮੋ ਜੀ॥ ਜਿਮਤਿਵਿਲੋਚਨ
ਚਿਤਿਭਗਤਕੰਬੀਰਜਿਜੀ॥ ਕੁਲਮੰਗਦਕਰਤੂਤਿ ਸੁਨੰਪਹੁਨਿਤਭਈ॥ ਅੰ
ਬਰੀਕਿਪ੍ਰਤਿਜਾ ਦਿਸਗਣੈਂਗੋਬਿਦਗਤਿਪਈ॥ ਤੈਭੰਕੁਕੁੰਥੁਵਿਸਾਤਜੀਸੁ
ਮਤਿਜਥਜਾਣੀ ਜੁਗਤਿ॥ ਗੁਰਅਮਰਦਸੁਨਿਜਭਗਤੁਪੈਦੀਖਿ ਦਸੁਸੁਪ ਵਖੁ
ਮੁਕਤਿ॥੪॥੧੪॥ ਗੁਰੁਅਮਰਦਸੁਪਰਸੀਐਪੁਰੀਅਧਾਤਿਕਥਿਨਸਾਹਿ॥
ਗੁਰੁਅਮਰਦਸੁਪਰਸੀਐ ਸਿਧਸਾਧਿਕਆਜਾਸੀਹਿ॥ ਗੁਰੁਅਮਰਦਸੁਪਰ
ਸੀਐ ਧਿਆਨੁਭਲੀਐਪਉਮੁਕਿਤਿ॥ ਗੁਰਅਮਰਦਸੁਪਰਸੀਐ ਅਭਖੁਭ

ਭਾਈ ਗਉੜੀ ਚੁਕਿਓ॥ ਇਕੁ ਛਿਨਿ ਦੁਰਜਨ ਸੁਤ ਉਰ ਰੋਜਾ ਸੁਮੀ ਫੇਮ ਅਸ ਵਰੀ ਭਾਈ॥ ਜਾ ਲਯਾਧ ਦਾ ਬਾਈ ਤੇ ਗੁਰ ਅਮਰ ਦਾਸ ਡਿਠੈ ਮੀ ਭਾਈ॥ ੪॥ ੧੬॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰ ਤਾਰੁ ਸੰਸਾਰਿਅਉ॥ ਤਤੇ ਅੰਗ ਦੁਲਹ ਦਾ ਪੂਰਾ ਸੁ ਚਰਣ ਜਾਇ ਦਰਸਿਅਉ॥ ਤਿਤੁ ਗੁਰ ਅਮਰ ਦਾਸ ਆਸਾਨਿ ਵਸੁ ਤਾ ਸੁ ਗੁਣ ਕਥਣ ਵਖਾਣ ਵੀ॥ ਜੋ ਗੁਣ ਅਲਖ ਅਗੋਚਰ ਨਰ ਗੁਣ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣ ਉ॥ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸਿਉ ਵੇਖ ਵਿਗਾਸਣੀ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਵਸੀ ਤੇਰਾ ਕੀਤਾ ਨਾਹੀ ਜਾਇ॥ ਗੁਰ ਅਮਰ ਦਾਸ ਕੀ ਰਤੁ ਕਉ ਰਾਜਿ ਤਿਤੁ ਅਪਾਸਣਾ॥ ੧॥ ੧੫॥ ਆਪੈ ਨਾਮੁ ਇਕ ਕਲਾ ਧਾਰਿ ਜਗ ਮਹਿ ਪਰਵਰਿਓ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਆਕਾਰ ਜੋਤਿ ਜਗ ਮੰਡਲਿ ਕਰਿਓ॥ ਜਹ ਕਹ ਤਹ ਤਹ ਰਮਹੁ ਪੁਰਖ ਸਚ ਦੀਪਕਿ ਦੀਪ ਜਗਾਇਓ॥ ਜਿ ਜਗਿ ਸਿਖ ਸੰਗਤਿ ਤਿਨ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਮਨ ਲਾਇਓ॥ ਨਾਨਕ ਕਲਿ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਅਵਤਰਿਓ ਅੰਗ ਦ ਹਲ ਜੋ ਸੀ ਹੋਆ॥ ਗੁਰ ਅਮਰ ਦਾਸ ਰਣ ਤਰਣ ਜਾਨ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਸਰਣਾਗਤ ਆ॥ ੨॥ ੧੬॥ ਜਾ ਪੁਤ ਪੁਰਖ ਸਤ ਸੰਤੋਖੀ ਪਿਖਿ ਦਰਸਨੁ ਗੁਰ ਸਿਖ ਤਾ॥ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਤੇ ਉਧਰੇ ਛੋਡਿ ਜਾਨ ਪੁਰਖੇ ਜਿਹ ਤਾ॥ ਤੁਮ ਤਿਤ ਇਹ ਪੁਰੀ ਦੇਉ ਚਲੈ ਕਰ ਤੈ ਗੋ॥ ਗੁਰੁ ਗਉੜਦੀ ਆਉ ਪਲ ਕਰੁ ਚੰਦ ਵਤ ਗੋ॥ ਨਾਨਕ ਕੁਲਿ ਨਿਮਲੁ ਅਵਤਰਿਓ ਗੁਣ ਕਰਤੈ ਉ ਚਰੋ॥ ਗੁਰੁ ਅਮਰ ਦਾਸੁ ਜਿ ਸੋਵਿਅ ਉ ਤਿਨ ਦੁਖੁ ਦਰਿ ਦ੍ਰਪੁ ਰਜਮਿ ਪੈ ਗੋ॥ ੩॥ ੧੭॥ ਚਿਤ ਚਿਤਵਉ ਅਰ ਦਾਸਿ ਕਰਉ ਪਰ ਕਰਿ ਭਿਨ ਸਕਉ॥ ਸਰਬ ਚੈਤੁ ਤੁ ਚੁਪਾ ਸਿਸਾ ਧਸੰਗਤਿ ਰਉ ਤਕਉ॥ ਤੇਰੈ ਪੁਰੀ ਮਹਿ ਵੈਨੀ ਜਾ ਣਤੁ ਰਉ ਕਰਉ ਸਾਧਿ ਥਕੀ ਸੇ ਦੀ॥ ਜਬ ਗੁਰੁ ਦੈ ਸੁਭ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨਮੁਕ ਰਤਾ ਮੁਖਿ ਮੇਵਾ॥ ਅਗਮ ਅਲਖ ਖਕ ਰਣ ਪੁਰਖ ਜੋ ਕਾਮਾ ਵਤਿ ਸੋ ਕਰਉ॥ ਗੁਰ ਅਮਰ ਦਾਸ ਕਰਣ ਕਰਣ ਜੋ ਵਤੁ ਰਖਿ ਤੇ ਵਰਉ॥ ੪॥ ੧੮॥ ਗੁਰੁ ਗਿਆਨੁ ਅਗਿਆਨ ਅਤਿ ਤਸਿ ਉ ਤਤੁ ਤੀਰਥੁ ਮਜਨੁ ਵੇ॥ ਸਾਚੇ ਸਚੁ ਜਣੀ ਐ ਇਕ ਚਿਤ ਤਾ ਲਿ ਵ ਜਾ ਵੇ॥ ਕਾ ਅੰਕੁ ਧਵਸਿ ਕੇ ਪਦ ਚੁ ਉ ਰੰਤ ਨ ਧਾਵੈ॥ ਨਿ ਰੰਕਾ ਰ ਕੇ ਵੇ ਸੋ ਦੇ ਜਿ ਤੁਕ ਮੁ ਚ੍ਰਾ ਇ ਥੀ ਚਾ ਗੁ ਪਾ ਵੈ॥ ਕਲਿ ਮਾ ਇ ਯੁ ਕ ਰਤਾ ਪੁ ਰਖੁ ਸੋ ਜਾ ਣੈ ਜਿ ਨਿ ਕਿ ਛੁ ਕੀ ਅਉ॥ ਗੁਰੁ ਮੈ ਲਿ ਉ ਸੋ ਈ ਲਿ ਅ ਕੋ ਸੁ ਹਾ ਜ ਗਿ ਦ ਸਨੁ ਦੀ ਅਉ॥ ੧॥ ੧੯॥ ਗਰਿਓ ਸੰਤ ਹਉ ਦੀਲੇ ਜਾਧਰੁ ਤੇ ਗੇ ਭਿ ਗੋ॥ ਸੀ ਨਿ ਆ ਸੀ ਤ ਅਸੀ ਅ ਹਸੁ ਖ ਤੁ ਹੀ ਤੀ ਮੇ ਹੋ॥ ਚਸੁ ਏ ਕੁ ਹਉ ਛਿ

ਲਿ ਖਿ ਕਿ ਨੈ ਨ ਨ ਪ੍ਰ ਚ ਉ ਆ ਯਾ ਉ॥ ਕ ਤਿ ਆ ਹ ਕ ਤੀ ਸੁ ਣੀ ਮ ਤ ਚੱਕ ਖੁ ਜੀ ਨ ਆ ਯਉ॥ ਤ ਰਿ ਨ ਮੁ ਛੋ ਰਿ ਦੁ ਜੋ ਲ ਗੇ ਤਿ ਨੇ ਵ ਗੁ ਣ ਪ ਉ ਕਿ ਆ ਕ ਯਉ॥ ਗੁਰੁ ਦ ਜਿ ਮੈ ਲਾ ਯ ਉ ਭਿ ਖਿ ਆ ਜੇ ਵ ਤੁ ਰ ਪ ਯਿ ਤਿ ਵ ਦ ਯਉ॥ ੨॥ ੨੦॥

ਪ੍ਰਭਿ ਰਿ ਸਮ ਆ ਧਿ ਸ ਨ ਸ ਰੋ ਗ ਮ ਆ ਨਿ ਪੈ ਆ ਸ ਲਿ ਚ ਰ ਵਿ ਅਉ॥ ਧ੍ਰੀ ਮਧ ਧਾ ਧੁ ਕ ਰ ਗ ਨਿ ਚ ਭੁ ਗ ਤ ਮੀ ਲ ਤ ਮ ਰਿ ਲਾ ਵਿ ਉ॥ ਤੈ ਨਿ ਆ ਭ ਉ ਰ ਮਿ ਅ ਦੁ ਲ ਮਾ ਨਿ ਸ ਬਾ ਦਿ ਗੁ ਰ ਮੇ ਨਾ ਗ ਰਿ ਓ॥ ਕਾ ਮੁ ਕ੍ਰੋ ਧ ਧੋ ਖ ਭੇ ਤ ਮੋ ਹ ਅ ਪ ਤੁ ਪ ਚ ਦੁ ਤ ਬਿ ਖੀ ਤੈ ਓ॥ ਜੈ ਤ ਨਾ ਨੈ ਪ ਤਿ ਨ ਬ੍ਰ ਸ ਨ ਕ ਭਾ ਗਿ॥ ਗੁ ਆ ਅ ਮ ਦ ਸ ਸ ਚ ਸ ਅ ਭ ਣਿ ਤੇ ਚ ਲ ਜਿ ਤ ਉ ਇ ਵ ਜੁ ਧੁ ਕ ਗੇ॥ ੧॥ ੨੧॥ ਘ ਨ ਹ ਰ ਬੂੰ ਦ ਬ ਸੁ ਅ ਰੋ ਮ ਵ ਲਿ ਕੁ ਸ ਮ ਬ ਸੰ ਤ ਗ ਨੰ ਤ ਨ ਆ ਵੇ॥ ਰ ਵਿ ਸ ਸਿ ਕਿ ਗ ਨਿ ਛੁ ਦ ਤੁ ਸ ਗ ਰ ਕੇ ਗੋ ਗ ਤ ਰੰ ਗ ਅੰ ਤੁ ਕੇ ਪੇ ਵੇ॥ ਕੁ ਦ੍ਰਿ ਧਿ ਆ ਨ ਗਿ ਆ ਨ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰ ਕੇ ਕਾ ਬਿ ਜ ਨ ਕ ਥ ਉ ਨ ਜੋ ਜਾ ਵੈ॥ ਭੁ ਖ ਆ ਮ ਰ ਦਾ ਸ ਗੁ ਣ ਤੇ ਰੇ ਤੇ ਗੀ ਉ ਪ ਮਾ ਤੇ ਓ ਬ ਨਿ ਐ ਵੈ॥ ੧॥ ੨੨॥

ਜ ਵ ਜੋ ਅ ਹ ਲੇ ਚ ਉ ਬੋ ਕੇ ੪ ੧ ੴ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰ ਪ੍ਰ ਸਾ ਦਿ

ਇ ਕ ਮ ਨਿ ਪੂ ਰ ਖੁ ਨਿ ਰੰ ਜ ਨ ਧਿ ਆ ਵਉ॥ ਗੁ ਰ ਪ੍ਰ ਸਾ ਦਿ ਅ ਭ ਗ ਦ ਗਾ ਵਉ॥ ਗੁ ਨ ਗਾ ਵ ਤ ਮ ਨਿ ਹੋ ਇ ਬਿ ਗਾ ਸ॥ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰ ਪੂ ਰਿ ਜ ਨ ਹ ਪ ਕੀ ਆ ਸ॥ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰੁ ਸੋ ਵਿ ਪ ਰ ਮ ਪ ਦ ਪ ਚਾ ਯਉ॥ ਅ ਬਿ ਨ ਸੀ ਅ ਬਿ ਗ ਤੁ ਧਿ ਅ ਜ ਯਉ॥ ਤਿ ਸੁ ਰੇ ਦੇ ਚ ਸਿ ਦ੍ਰੁ ਚੈ ਪੈ॥ ਕ ਵ ਜ ਸ ਰ ਤ ਸੁ ਗੁ ਣ ਜੋ ਪੈ॥ ਜੋ ਪ ਉ ਗੁ ਣ ਵ ਮ ਅ ਬ ਸੁ ਜ ਨ ਜ ਨ ਕੇ ਰੇ ਅ ਮਿ ਅ ਨ ਮੁ ਜ ਕ ਉ ਰ ਮਿ ਆ॥ ਇ ਨਿ ਸ ਤ ਗੁ ਰੂ ਜਾ ਵਿ ਸ ਬ ਦ ਰ ਸੁ ਪ ਇ ਆ ਨ ਮੁ ਨਿ ਰੰ ਜ ਨ ਉ ਰਿ ਧ ਰਿ ਆ॥ ਤ ਰਿ ਨ ਮ ਗ ਸਿ ਕੁ ਗੇ॥ ਬਿੰ ਦ ਗੁ ਣ ਗਾ ਧ ਕੁ ਚ ਧ ਕੁ ਤ ਤ ਸ ਮ ਤ ਸੋ ਕੇ॥ ਕ ਵ ਇ ਕ ਥ ਠ ਕੁ ਰ ਧ ਰ ਦ ਸ ਤ ਨੇ ਗੁ ਰ ਰ ਮ ਅ ਦ ਸ ਸ ਰ ਅ ਕੁ ਰ ਕ ਤੇ ਗੇ॥ ੧॥ ਛੁ ਦ ਪ ਰ ਵ ਧ ਆ ਮਿ ਅ ਅ ਮ ਪ ਦ ਅੰ ਮ੍ਰਿ ਤ ਸੋ ਵ ਸ ਦ ਭ ਰਿ ਆ॥ ਤੇ ਪੀ ਵ ਤਿ ਸੰ ਤ ਕ ਰ ਹਿ ਮ ਨਿ ਮ ਜ ਨ ਪੁ ਥ ਜਿ ਨ ਪੁ ਸੇ ਵ ਕ ਰੀ ਅ॥ ਤਿ ਨ ਭ ਉ ਨਿ ਵ ਹਿ ਅ ਨੇ ਤੇ ਪ ਦ ਦੀ ਨ ਸ ਬ ਦ ਮ ਮ ਤੇ ਉ ਧ ਰ ਯੇ ਗੇ॥ ਕ ਵਿ ਕ ਥ ਠ ਕੁ ਰ ਧ ਰ ਦ ਸ ਤ ਨੇ ਗੁ ਰ ਰ ਮ ਦ ਸ ਸ ਰ ਅ ਭ ਰ ਭ ਤੇ ਗੇ॥ ੨॥ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰ ਮ ਤਿ ਗੁ ਰ ਬਿ ਮ ਲ ਸ ਤ ਸੰ ਗ ਤਿ ਅ ਬ ਸੁ ਦ ਸ ਸ ਰ ਅ ਭ ਰ ਭ ਤੇ ਗੇ॥ ੩॥ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰ ਮ ਤਿ ਗੁ ਰ ਬਿ ਮ ਲ ਸ ਤ ਸੰ ਗ ਤਿ ਅ ਬ ਸੁ ਗੇ ਹ ਭ ਭ ਭ ਤ ਜ॥ ਜ ਗ ਅ ਨੁ ਕ ਵ ਭ ਸ ਜ ਪ ਰ ਕ ਸ ਅ ਭੇ ਨਿ ਰੰ ਜ ਨੁ ਘ ਰ ਗੇ ਚ ਭ ਭ ਭ ਤ ਜ॥ ਜ ਗ ਅ ਨੁ ਕ ਵ ਭ ਸ ਜ ਪ ਰ ਕ ਸ ਅ ਭੇ ਨਿ ਰੰ ਜ ਨੁ ਘ ਰ

ਰਿਬਰ॥ਸਤਗੁਰਿਦਜਾਇਰਿਹਰਿਸਯਾਦ੍ਰਿੜਯਾਤਿਸੁਪ੍ਰਸਾਦਦਵਾਸਿਪੰਚਕਰੇਗ॥ਕ
ਵਿਕਥਫਰੁਕਹਾਰਦਾਸਤੇਨਗੁਰਰਾਮਦਾਸਸਭਅਭਰਭਰੇ॥ ੨॥ਅਨਭਉਪਨ
ਸਾਨਿਅਕੁਲਾਇਵਭਾਸੀਪਾਯਸੁਤੇਇਆਸਹਜਸਘਰੇ॥ਸਤਗੁਰਪਰਸਾਦਿਘਰਸ
ਦੁਪਾਇਆਭਰਗਤਿਭਾਇਭੰਡਾਰਭਰੇ॥ਐਇਆਜਨਮਾਤੁਮਰਣਭਉਭਾਗਿਚੁ
ਭਾਗਾਸੰਤੋਖਸਰੇ॥ਕਵਿਕਥਫਰੁਕਹਾਰਦਾਸਤੇਨਗੁਰਰਾਮਦਾਸਸਭਅਭਰਭਰੇ
ਗ॥ਅਭਰਭਰੇਘਰਘਰਉਅਪਾਰੁਗਿਦਅੰਤਰਿਯਾਰਿਓ॥ਦੁਖਭੰਜਨੁਆਤਮਪ੍ਰੇ
ਯੁਮਨੀਤਭਈਚਾਰਿਓ॥ਸਦਾਚਾਇਰਹਿਭਾਇਪ੍ਰੇਮਰਸੁਆਪੇਜਣਾਇਓ॥ਸਤਗੁ
ਰਕੈਪਰਸਾਦਿਸਹਜਸੋਤੀਨਿਮੁਆਣਾਇਓ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਸਾਦੇਅੰਗਦਸੁਮਤਿਗੁਰਿ
ਅਮਰਿਅਮਰੁਵਰਤਾਇਓ॥ਗੁਰਰਾਮਦਾਸਕਾਰਜੁਚਰੈਤੈਅਟਲਅਮਰਪਦਪਾਇ
ਓ॥ਸੰਤੋਖਸਰੋਵਰਿਭਰੇਸੋਅਮਿਅਰ ਸੁਰਸਨਪੂਰਕਾਸੋ॥ਮਿਲਤਸਾਂਤਿਉਪੀ
ਦੁਰਤੁਦਰੰਤਰਿਨਾਸੋ॥ਸੁਖਸਹਜੁਪਾਇਅਉਦਿਤੁਰਹਿਮਗਿਨਪੂਰੈ॥ਸੰਜਮੁਸ
ਤੁਸੰਤੋਖੁਸੀਲਾਸੰਨਾਹੁਪਹੁਦੈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਪ੍ਰਮਾਣੁਬਿਧੈਨਸੋਓਜਿਜਾਸਤੁ
ਬਜਾਇਅਉ॥ਗੁਰਰਾਮਦਾਸਕਾਰਜੁਚਰੈਤੈਐਕੋਅਮਰਪਦਪਾਇਅਉ॥ ੬
ਜਗੁਜਿਤਉਸਤਿਗੁਰੂਮਾਣਿਮਨਿਏਕੁਧਿਆਯਉ॥ਧਨਿਧਨਿਸਤਿਗੁਰਆ
ਰਦਾਸੁਜਿਨਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਯਉ॥ਨਵਨਿਧਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਗਿਧਿਸਿਧਿਤਾਕੀਦਾਸੀ॥ਸ
ਹਜਸਰੋਵਰੁਮਾਲਿਓਪੂਰਾਸੰਤੋਖੁਤੇਇਓਬਿਨਾਸੀ॥ਆਇਦੇਖੁਭਗਤਜਿਤੁਭਾਗੈ
ਤੇਰੈਸੰਗੁਗਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਅਉ॥ਗੁਰਰਾਮਦਾਸਕਾਰਜੁਚਰੈਤੈਗਰਿਪ੍ਰੇਮੁਪਦਾਬੁਧ
ਇਅਉ॥ ੭॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਪਰਵਾਹੀਤਿਪੁਭਲੀਨਹੁਪਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਸਬਦੁ
ਅਬਾਹੁਅਮਿਅਧਾਰਸੁਗੋਵੈਇ॥ਮਤਿਮਾਤਾਜੋਤੋਖੁਪਿਤਾਸਰਿਸਜਨਸਾ
ਜ ਉ॥ਆਜੋਨਿਸੰਤਵਿਅਉਜਗਤੁਗੁਰਬਚਨਿਤਰਾਯਉ॥ਐਥਿਗਤਐ
ਗੀਚਰੁਅਪਰਪਰੁਮਨਿਗੁਰਸਬਦੁਵਜਾਇਅਉ॥ਗੁਰਰਾਮਦਾਸਕਾਰਜੁਚੈਤੈ
ਜਗਤਉਧਾਰੁਜੁਪਾਇਅਉ॥ ੮॥ਜਗਤਉਧਾਰਣੁਨਵਨਿਧਾਨੁਭਗਤਵਛਲ
ਤਾਰਣ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬੂੰਦਰਸਿਨਾਮੁਬਿਸੁਰੀਬਿਖੇਨਿਵਾਰਣ॥ਸਹਜਤੇਰੋਵਣ
ਭਿਓਭਿਓਅਨਮੀਮ੍ਰਿਤਢਲਜਲੇ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਪਾਈਅਤਿਧਨਿਤੇਜਨਮਚ
ਕਰੇ॥ਤੇਮੁਕਤੇਤਰੇ ਸਤਿਗੁਰਸਬਦਿਮਨਿਗੁਰਪਰ ਛਾਪਾਇਅਉ॥ਗੁਰਰਾ

ਦਾਸਕਾਰਜੁਚੈਤੈਸਬਦੁਨੀਸਾਨੁਬਜਾਇਅਉ॥ ੯॥ਸੋਜਸਧਾਸਹਜੁਛਵਦੁਸੋ
ਤੰਖੁਸਗਾਇਚੁਉਸਦਾਸੀ ਲਾਸੰਨਸੋਜੈਉ॥ਗੁਰਸਬਦਿਦਸਆਚਰਿਓਨਮੁਦੇਕਸਾ ਸਾ
ਦਿਵੀਉ॥ਆਜੋਨੀਉਭਭਾਲਾਅਸਥਾਪਤਿਜੁਰਸਗੋਗਿਲਿਦਸੁ॥ਗੁਰਰਾਮਦਾਸਕਲਾ
ਰੋਰੁਤੁਅਸਹਜਸੋਵਰਿਬਾਸੁ॥ ੧੦॥ਗੁਰੁਜਿਨਕਉਬਿਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁਦਰਤੁਦੂਰੰਤਰਿਨੈਸੋ
॥ਜਿਨਕਉਗੁਰੁਬਿਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁਦਰਤੁਦੂਰੰਤਰਿਨੈਸੋ॥ਗੁਰੁਜਿਨਕਉਬਿਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁਮਸੁਅਭਿਸ
ਨੁਵੈਉ॥॥ਜਿਨਕਉਗੁਰੁਬਿਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁਸ ਬਦਿਜਗਿਭਵਜਲੁਤਰੈਉ॥ਪਰਚਉਪ੍ਰਮਾਣੁ
ਗੁਰਪਾਇਅਉਤਿਨਸ ਕ ਲਜਬਉਜਨਮੁਜਗਿ॥ਸ੍ਰੀਗੁਰੁਸਗਦਿਭਜੁਕਲਾਕਬੈਕ
ਗਤਿਮੁਕਤਿਸੁਗੁਰੂਲਗਿ॥ ੧੧॥ਸਤਿਗੁਰੁਮੈਖੇਮਾਤਣਿਆਤੁਗਜੁਬਸਮੋਣਾ॥ਅ
ਨਭਉਨੈਜਾਨਾਮੁਟੇਕਾਜੋਤੁਕਗਤਅਘਣੋ॥ਗੁਰੁਨਨਕੁਅੰਗਦੁਅਮਰੁਗਤਰਯ
ਸੰਗਿਸਮੋਣੋ॥ਇਹੁਰਾਜੁਜੋਗੁਗੁਰਰਾਮਦਾਸਤੁਮਪੂਰਸੁਜਾਣੋ॥ ੧੨॥ਜਨਕੁਸੋਇ
ਜੋਨਿਜਾਣਿਆਉਨਮਨਿਰ ਬੁਧਲਿਆ॥ਜਤੁਸੋਤੋਖੁਸਮਾਚਲੇਅਰੁਸਾਸੁਤਲਿਆ॥
ਅਕਥਕਥਾਅਮਰਾਪੁਰੀਜਿਸੁਦੇਇਸੁਪਾਵੈ॥ਇਹੁਜਨਮਕਾਜੁਗੁਰਰਾਮਦਾਸੁ
ਭਾਖਿਬਤਾਵੈ॥ ੧੩ ਸਤਿਗੁਰਮਾਮੁਏਕਲਿਵੁਮਨਿਜੋਪੈਦ੍ਰਿੜਤਿਨਜਨਾਦੁਖ
ਪਾਪਕਹੁਕਰਤੋਪੈਜੀਉ॥ਤਾਣਦਤਾਣਖਿਮਨਮਾਤਾਕਉਦਿਸ੍ਰਿਧਰੋਸਬਦੁ
ਰਿਦਬੀਚਾਰੈਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਧੁਖੈਜੀਉ॥ਜੀਅਸਤਭਦਤਾਅਗਮਾਗਾਬਿਖੁਤੁ
ਅਡਿਨਿਸਿਧਾਸਧਾਵੈਪਲਕਨਸੋਵੈਜੀਉ॥ਜਾਕਉਦੇਖਤਦਰਿਦ੍ਰੁਜੈਨਮੁਸੈ
ਨਿਧਾਸੁਪਾਵੈ ਸੁਗਮੁਪਿ ਗਾਸਿਦੁਗਮਤਿਮੈਜੁਧੈਵੈਜੀਉ॥ਸਤਿਗੁਰਸਾ ਏਕਲਿ
ਵੁਮਨਿਜੋਪੈਦ੍ਰਿੜਤਿਨਜਨਦੁਖਪਾਪਕਹੁਕਰਤੋਵੈਜੀਉ॥ ੧॥ਧਰਮਅਕਰਮਪ੍ਰੈਸ
ਤਿਗੁਰੁਪਾਈਜਾਕੀਸੇਵਾਸਿਧਾਪਾਮੁਨਿਜਨਾਸੁਗਿਨਰਜਾਚਹਿਜਬਦਸਾਦੁ
ਏਕਲਿਵੁਭਾਈਓ॥ਫੁਨਿਜਨੈਕੈਤੇਰਾਅਪਾਰੁਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰੁਅਕਥਕਥਾ
ਤਾਸੁਬੂਝਿਬੁਝਾਈਓ॥ਤੁਰਮਭਲੋਸੰਸਾਰੁਛੁਟਜਾਸੁਨਿ ਸੰਘਾਰਜਮੋਕੋਨਰੰਡ
ਕਾਲਗੁਰਮਤਿਧਾਈਓ॥ਮਨਪ੍ਰਾਣੀਮੁਗਧਬੀਚਾਰੁਅਹਿਨਿਸਿਜਪੁਧਰਮਅਰ
ਥਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰੁਪਾਈਓ॥ ੨॥ਤਉਬਾਲਿਬਾਲਿਜਾਉਸਤਿਗੁਰਸਾਚੇਨਾਮਪਰ
॥ਕਵਣਉਪਮਾਦੇਉਕਵਣਸੋਵਾਸਭੇਉਦੇਖਮੁਖਰਸਨਾਰਸਹਜੁਜੁਗਜੋਗਿਕਰਾਹੁ
ਨਿਅਨਬਚਕ੍ਰਮਜਾਨੁਅਨਤਦੁਜਾਨਮਾਨੁਸੁਸੰਅਪਾਰੁਜਾਨੁਦੀਨੁਗੁਰਿਦਯ

ਗਾਨਬਕਾਇਆਗਸਪਰਸਕਚਕੰਚਨਮੁਇਚੰਦਨਸੁਬਾਸੁਨਾਸੁਸਿਆਰਭਨਆਸ
ਗਾਜਕੇਦੇਖਦਮਆਕੇਕਆਕੋਯਹੀਜੀਵੇਜੀਹਉਬਲਿਬਲਿਜਾਉਜਾਤਿਗੁਰਸ
ਚੇਨਾਮਧਰ॥੨॥ਰਾਜੁਜੋਗੁਤਖਭੁਦੀਅਨੁਚੁਰਮਾਦਸਾ॥ਪ੍ਰਥੋਸਨਕਚੰਦ੍ਰ
ਗਤਭਖਉਅਸਿਦੇਤਨਮਨੁਖਜਨਕੀਅਉਪ੍ਰਗਾਸਾ॥ਗੁਸਅੰਗਾਦਦੀਅਉਨਿ
ਧਾਨੁਅਕ੍ਰਬਕਬਾਗਿਆਨੁਪੰਚਭੁਤਚਾਸਿਕੀਨੋਜਮਤਨਦਾਸਾ॥ਗੁਰਮਅਨੁਚੁਰੁ
ਜਾਤਿਕਾਭਿਜੁਗਰਖੀਪਤਿਅਪਦੇਖਤਗਤੁਚਰਸਕਵਲਜਾਸਾ॥ਸਭਬਿਧਿ
ਆਸਿਉਮਨੁਤਬਕੀਭਖਉਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁਰਾਜੁਜੋਗੁਤਖਤੁਦੀਅਨੁਗੁਰਰਾਮਦਾਸਾ॥੪
॥੨॥ ਜੋਸਰਿਧਾਕ੍ਰੀਉਧਰਤਿਅਗੁਵਿਉਮੁਅਕੁਪਵਣੁਤੇਨੀਰਸਭ
ਅਵ੍ਰਣਅਨਭਾਅਨਾਦਿਕੀਅਉ॥ਜਾਸਿਗਿਖਿਨਿਸਿਸੂਰਦਿਨੈਸੋਭਤਗੁਮਫਲ
ਫੁਭਦੀਅਉ॥ਸੁਭਿਨਰਸਪਤਸਮੁਦ੍ਰਕਿਅਧਾਰਿ ਓੜੈਭਵਣਜਾਸੁ॥ਜੋਈਏਕੁ
ਨਾਮੁਰਖਿਨਾਮੁਜਤਿਪਾਇਓਗੁਰਮਅਮਰਪ੍ਰਗਾਸੁ॥੧॥ਪ॥ਕ੍ਰਚਕ੍ਰਬੰਚੁਨਚਾਤੁਰਾਇਅਉ
ਸਬਦੁਗੁਰਸ੍ਰੁਣਣਪਿਚੁਇਓ॥ਭੈਖੁਤੇਅਉਮਿਤ੍ਰਤੁਸਤਅਉਨਮੁਸਤਿਗੁਰਮੁਖਿਖ
ਿਅਉ॥ਲੋਭੁਚਉਰੋਹਅਉਖੁਨਚੀਨਸਤਿਗੁਰੁਜਾਦਿਧਾਰੇ॥ਪਾਰਜਮਾਣਕਕਬੈ
ਗਿਆਨੁਗੁਰਕਥਿਅਉਚੀਚਾਰੇ॥ਕਰਤੁਸ੍ਰੀਖੰਡ ਸਤਿਗੁਰਿਕੀ ਅਉਦੁਖਦਰਿ
ਦ੍ਰਤਿਨਕੋਗਇਆ॥ਸਤਿ ਗੁਰੁਤਰਨਜਿਨਪਗਸਿਅਉਸਪ੍ਰਭੁਪੇਖਤ ਜੁਨਿਸਰਭ
ਇਆ॥੨॥੬॥ਜਾਮਿਅਗੁਰੁਭੇਇਵਲਿਧਨਹਿਕਿਆਗਾਵਣੁਦਿਜਾਇ॥ਜਾਮਿਅਗੁਰੁ
ਹੈਇਵਲਿਲਬਾਬੋਕਿਆ ਕਿਜਾਇ॥ ਜਾਮਿਅਗੁਰੁਤੋਇਵਲਿਗਿਆਨੁਅਗੁਧਿਆ
ਨੁਅਜਨਨਪਾਗਿ॥ਜਾਮਿਅਗੁਰੁਤੋਇਵਲਿਜਬਦੁਸਾਖਿ ਸੁਜਚਰਘਾਗਿ॥ਜੋਗੁਰੁਸ੍ਰ
ਬੁਅਲਿਮਿਲਿਜੋਦਾਸੁਭਵੈਚਨਾਤਿਕਰੋ॥
ਜੋਗੁਸੁਨਾਮੁਵਿਦਮਹਿਧਯੋਜੋਜਨਮਮਮਰਣਦੁਹੇਲੋ॥੩॥੭॥ਗੁਰਬਿਨੁਧੰਧੁਨਸੂਝੈ
ਧਾਵਤੁਗੁਰੁਬਿਨੁਸਮਝਨਆਵੈ॥ਗੁਰਬਿਨੁਸੁਗਤਿਨਾਸਿਧਿਗੁਰੁਬਿਨੁਮੁਕਤਿਨਪਾਵੈ
॥ਭੁਲਕਰਤੁਸਜੁਬੀਚਾਸੁਗੁਰੁਕਰੇਸਮਸੋਗੇ॥ਗੁਰੁਕਰਤੁਸਬਦਸਖੁੰਨਅਘਨਕਟੀ
ਸਕਤੇਗੇ॥ਗੁਰੁਨਜਾਣਿ ਚਜਾਣਿ ਗੁਰੁਸ੍ਰਗੁਰੁਕਰਤੁਸ੍ਰਤਿਕਾਵਿਨਬੁਝਿਜਿ
ਨਿਗੁਰੁਦੇਖਿਅਉਨਰੁਕੀਅਉਤੇਅਕਯਬਸੰਸਾਰਮਾਹਿ॥ ੪॥੮॥
ਗੁਰੁਸ੍ਰਗੁਰੁਗੁਰੁਕਰਤੁਸਮਨੋਗੇ॥ਤਾਣਣਤਰਣਜਾਅ ਖੁਕਥਜਾਤਿਸੁਨਤਸਮਾਧਿਸ

ਬਦਾਜੈਸੁਕੋਗੇ॥ਛੁਨਿਦੁਖਨਿਨਸੁਸੁਖਦਾਇਕੁਸ੍ਰੁਰਉਜੈਧਰਤਾਧਿਆਨੁਬਸਤਿ
ਹਨੋਗੇ॥ਪ੍ਰਭੁਰਉਪ੍ਰਭੁਖੁਲਿਦੇਜੋਗਿਸਿਮਰਤਮੁਖੁਦੇਖਤਅਘਜਾਹਿਮੋਗੇ॥ਜਿਉਨੀ
ਬੁਧਿਗਿਧਿਸਿਧਿਚਾਰਤਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰੁਕਰਮਸਨਮੋਗੇ॥੫॥੯॥ਗੁਰੁਮੁਖੁਦੀਖਗ
ਰੁਸੁਖੁਪਾਇਅਉ॥ਰਤੜੋਜਿਧਿਆਸੀਪਉਜੀਪਇਨਕੀਬੰਛਤਸਿਧਿਕਉਬਿਧਿ
ਮੇਲਾਅਉ॥ਪ੍ਰਕ੍ਰਨਤੇਮਸਰਉਰਬੋਸੁਸਬਾਜਨਸਿਉਜੁਦਾਂਦਿਸਿਧਸਉਗੋ
ਬਿੰਦਵ੍ਹ ਲੁਗੋਬੈਦਪੁਰੀਸਮਜਾਣੀਗਿਬਿਪਾਸਬਨਾਅਉ॥ਰਸਉਦੁਖੁਦੁ
ਨਿਬਸਖਨੰਕੈਸੁਗੁਰੁਸੁਖੈਦੀਖਗਰੁਸੁਖੁਪਾਜਉ॥੬॥੭॥ਸਸਤਬਯੁਸੀਸ੍ਰੀ
ਰਬਸੁਧਰਿਅਉ॥ਗੁਰਿਕੀਨੀਛਿਪਾਰਿਨਾਮੁਦੀਅਉਜਿਸੁਦੇਖਿਚਮੰਨਅਘੰਨ
ਕ੍ਰਿਉ॥ਨਿਜਿਬਾਸੁਦਇਕ ਜਮਾਨਧਿਆਨਸੁਨਮਸੁਨੁਸੁਤਭਾਨੁਰਚਿਉ॥ਭਰੀਦਸਸੁ
ਆਸਜਗਦ੍ਗੁਰੁਕੀ ਪਾਰਸੁਖੈਦਿਪਰਸੁਕਰਿਉ॥ਰਾਮਦਾਸੁਗੁਰੁਗੁਰਿਸਤਿਕੀਅਉ
ਸਸਰਬਯੁਕ੍ਰਸ੍ਰਿਰਿਬ੍ਰਯਸ੍ਰਿਉ॥੭॥੧੧॥ਅਬਰਾਖਹੁਤਦਾਸਤਣੀਲਜਾ॥ਜੈਜੀਕਾ
ਖੀਲਾਜਨਭਗਤਪ੍ਰਾਪਿਲਾਦਕੀਹਰਸਖਸਫੇਲਕਆਜਾ॥ਛੁਨਿਦ੍ਰੋਪਤੀਲਾਜਸਖੀ
ਗਰਿਪ੍ਰਭਜੀਛੀਨਤਬਸਤਵਦੀਨਬਦ੍ਰਜਾਜਾ॥ਸੰਦਾਮਆਪਦਤੇਰਖਿਆਗਨਿ
ਕਾਪਵ੍ਰਤਪ੍ਰੇਰਿਤਕਾਜਾ॥ਸ੍ਰੀਜਤਿਗੁਰਸ੍ਰੁਪ੍ਰਸੰਨਕਥਜੁਗੋਵਿਸਖੁਹਰਸਭਇ
ਕੀਜਾ॥੮॥੧੨॥ਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰੁਜਪਪ੍ਰੀਅਹੁ॥ਜਬਦੁਰਭਿਜਰਿ
ਜੋਪੈਨਾਮੁਨਵਨਿਧਿਐਪੈਰਸਨਿਅਹਿਨਿਸਿਗੈਸਜਤਿਕਰਿਜਨੀਅਹੁ॥ਛੁਨਿਪ੍ਰਭ
ਪਾਈਐਗੁਰਮੁਖਿਧਿਆਈਐਮੰਨਸਾਗਤਜਭਤਜਹੁਰਿਗ੍ਰਨੀਅਹੁ॥ਚਰ
ਨਗੁਰਹਿਦਿਧਰਹੁਪ੍ਰਭੁਚਰਬੁਝਸਿਕਰਜੁਜਨਮੁਕ੍ਰਲਭੈਧਰਦ੍ਰਿਹਿਮਾਨੀਅਹੁ॥
ਜਉਤਸਰਸੁਖਾਇਰਉਤਰਮਬੰਛਦਹੁਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰੁਜਪਪ੍ਰੀਅਹੁ॥
ਅਹੁ॥੧॥੧੩॥ਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰੁਜੀਪਸਤਿਕਰਿ॥ਅਗਮਅਗੁਨਜੁਨਿਧ
ਨੁਜਾਮੀਨਿਯਰਹਸ੍ਰਨੁਅਹਿਨਿਸਿਕਰਹੁਚ ਚਨੁਗੁਰਮਿਦੈ ਧਰਿ॥ਛੁਨਿਗੁਰੁਪ੍ਰ
ਭਾਬਿਅਭਾਖਾਮਜਨੁਕਰਹੁਸੰਤਗੁਰਸਿਖਤਰਹੁਮਨਮਸਚਰੰਗਰਿ॥ਸਦ
ਨਿਦੇਖੁਨਿਚੰਕ੍ਰਨਿਰਭਉਜਪੈਪ੍ਰੇਮਗੁਰ ਸਬਦਰਸਿਕਰਤਦ੍ਰਿਢੁਕਰਿਤਿ
ਭਿ॥ਸ੍ਰੁਗਧਾਮਨਬ੍ਰਸ੍ਰੁਤਜਪਨਮੁਸ੍ਰਮਖਿਭਜਹੁਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰੁਪ੍ਰਭੁ
ਸਾਤਿਕਰਿ॥੨॥੧੪॥ਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰੁਕਰਤੁਸੁਜਪਿਪਈਐ॥ਉਦਧਿਗੁਰੁ

ਹਿਰਦੈ ਗੰਭੀਰ ਬੋਲੈ ਅੰਤੁ ਗਰਿਮਾ ਅਨਗਹੀਰ ਮਾਣੀਐ ਅਜਾਣੀਐ ਵਖਾਣੀਐ॥ ਛੁਨਿ ਗੁਰੂ ਪਰਮ ਜਸ ਸਚ ਸਕਰ ਤਕੈ ਚਨੁ ਪਰਸੀਐ ਸੋਝੁ ਦੁਰਮਤਿ ਪਰਤ ਸਭਾ ਦੇਗੁਰੂ ਧਾਈਐ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਰਵਾਹ ਛਕੁ ਰਕੰਤ ਸਮਦ ਦਾਰਿ ਜੈਸੁ ਗਾਨ ਗੁਰ ਇਮ ਲਸ ਸਰ ਸੰਤ ਸਿਖ ਨਈ ਐ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਰ ਬਦੁ ਨਿਧਾਨੁ ਰਿਓ ਰਯ ਰਤ ਗੁਰੂ ਗੁਰ ਗੁਰ ਕਰ ਰਯ ਗੁਰ ਪਾਈ ਐ॥ ੩॥ ੧੫॥ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ

ਈਤੀਸਿ ਭਵਕਰਨਿ ਆਸਾ ॥ ਇਸੁਤਰਾਸਿ ਧਰੁ ਪੁਧਰਿਓ ਸਾਹਨਕੇ ਸਾਹਿ ਜਿਨੀਓ ॥ ਜਾਤਿਸਾ
ਚੁਸੀਦਿਵਾਬੁਆ ਦਿਪੁਰਖੁਸਦਾਤੁਹੀ ਦਾਤਿਗੁਰੂ ਦਾਤਿਗੁਰੂ ਦਾਤਿਗੁਰੂ ਜਿਨੀਓ
॥੨॥ ॥੮॥ ਜਾਤਿਗੁਰੂ ਜਾਤਿਗੁਰੂ ਜਾਤਿਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦਜਿਨੀਓ ॥ ਬਲਾਹਿਛਲਾਨਸਬ
ਬਾਮਲਾਨਭਗਤਿਛਿਛਲਾਨਕਾਨਭੁ ਅਗਰਿਖਕਲੰਕ ਬਜੀ ਰੰਕਿਚਭੂਦਲਾਗਿਦਿਜੀ
ਓ ॥ ਗਮਅਗਣਦੁਰਤਦਣਸਕਲਭਵਣਕੁ ਸਲਭਕਰਣ ਸਮਭੁਜੁ ਅਖਿ
ਹੀਦੇਵਾਧਿਦੇਵ ਜਹਜਮੁਖਛਨਿਦਜੀਓ ॥ ਜਮਅਕਰਮਅਛਕਛੁਮਅ ਬਲਾਜਾਮੁ
ਨੈਕੁਲਿਖੇਬ੍ਰਹਮੇ ਭਿਲਜੀਨਿਗੈਂਦਜੀਓ ॥ ਨਾਮੁਸਾਰੁਈਏਧਰੁਤਜੁਵਿਕਨੁਮਨ
ਗਯੰਦਜਤਿਗੁਰੂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਤਿਗੁਰੂਗੁਰੂਚਿੰਦਜੀਓ ॥ ੯ ॥ ਜਸਿਗੁਗੁਸੇਈ
ਗੁਰੂ ਸਿਗੁਗੁਰੂ ਸਤਿਜੀਓ ॥ ਗੁਰਕਰਿਆ ਆਨੁਨਿਜਾਨਿ ਪਾਨੁਸਚੁਜਾਨੁਮੰਤ੍ਰੁਈਏ
ਨਿਸਿਬਾਸੁਲਹੀਇਕਲਿਆਨੁਭਯਮਗ ਤਿਜੀਓ ॥ ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਮੋਹੁਤਜਾਸ
ਜਣਸਿਉਛਾਡਿਹੁਧੰਧੁਪੁਰਾਉ ਮੋਕਉਪੁਕਾਰਿਸਾਧਸੰਗਿਰਹਤਿਜੀਓ ॥ ਦੇਹਰੇਗਾਹਿਆ
ਸੋਗੁਚਿਤਾਬਿਲਾਸੁਜਗਤਾਏਹੁਰਚਨਕਮਭਾਸਦਾਸੋਉ ॥ ਦ੍ਰਿੜਤਕਰੁਮਤਿਜੀ
ਓ ॥ ਨਾਮੁਸਾਰੁਈਏਧਰੁਤਜੁਬਿਕਨੁਮਨਗਯੰਦਸਿਗੁਗੁਸਿਗੁਗੁਸਿਗੁਗੁ
ਸਤਿਜੀਓ ॥ ੫ ॥ ੧੦ ॥ ਜੇਣਕੈਕੈਰਪੁਰਜੁਗੁਜੁਗੁਵਾਗੁਰੂਤੇਸਭੁਸਾਦ
ਕ ॥ ਨੈਕੈਕਾਯੁਪ੍ਰਭੁਸਾਦਸਭਾਤਿਕਹਿਨਸੇਕੈਕੈ ਉਤੁਕਦਕਾ ॥ ਝੂਮਾਬਿਸਨੁ
ਸੇਤੈਅਗਨਤਤਿਨਕਉ ਮੋਹੁਭਇਆਅਨਮਦਕਾ ॥ ਚਵਾਸੀਹਥਜੋਜੀਨਿਉ
ਪਾਈਰਿਜਕੁਦੀਆ ਸਭੁਪੁਰਕ ਉਤਦਕਾ ॥ ਜੇਣਕੈਕੈਰਪੁਰਜੁਗੁਜੁਗੁਵਾਗੁ
ਰੂਤੇਸਭੁਸਾਦਕਾ ॥ ੧ ॥ ੧੧ ॥ ਵਾਹਵਾਰਕਾਬ੍ਰਤਮਾਜਾ ॥ ਆਪੇਹੋਆਪੀਪ
ਰਿਤੈਵੈਆਪੇਚੰਦਸੂਰਪਰਗਾਸਾ ॥ ਆਪੇਜਾਪੁਆਪੇਥਾਪੁਤੀਸਾਸਾਪੇਕੀ
ਆਪਿਦਿਘਟਿਬਾਸਾ ॥ ਆਪੇਨਰੁਆਪੇਛੀਨਨਗੀਆਪੇਜਾਨਿਆਪੀਪਾਜਾ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਸਗਤਿਸਭੋਬਿਚਾਰਹਦਾਕਬ੍ਰਤਮਾਸਾ ॥ ੨ ॥ ੧੨ ॥ ਬੀ
ਆਖੇਪ੍ਰਭਬਡਮੇਪ੍ਰਤਮਾਸਾਵਾਗੁਰੂਤੇਗੀਜਸਭਰਚਨਾ ॥ ਤੁਜਾਥਿਖਲਿਗਯ
ਨਿਪਯਾਜਿਪ੍ਰਭਿਰਿਨਿਮਾਸੀ ॥ ਮ੍ਰਿਤਤੇਮੀਠੇਜਾਕੇਬਚਨਾ ॥ ਅਨਤਿਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ
ਬੁਦਿਨ੍ਹਕਾਲਕਕਾਭੁਨਿਮੰਜਨਜਾਚਨਾ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਪਾਈਐਪਰਮਾਸ
ਸਤਸੰਗਿਤਿਸੇਤੀ ਅਨੁਖਚਨਾ ॥ ਕੀਆਖੇਪ੍ਰਭੁਬਡਮੇਪ੍ਰਭੁਤਮਾਸਾਵਾਗੁਰੂਤੇਗੀ

ਸਭੁਰਚਨਾ ॥ ੨ ॥ ੧੩ ॥ ੮੨ ॥ ਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਅਲਾਦਿਆਦਿਜਿਜੁਕੀਓਇਜਾਣੈ
ਸੋਇਵਿਰਲੋਚਿਯਗਿਯਿਆਸੁਨਿਤਜਿਜੇ ਸੁਬਦੁਬਖਾਣੈ ॥ ਨਿਰੰਕਾਸੁਨਿਰਵੈਰੁਅਵਰੁ
ਨਸੰਦੁਸਮੁਕੋਈ ॥ ਭੈਜਨਗਵਣਾਜਾਸਬਦੁਭਣਾਪ੍ਰਭੁਸੋਈ ॥ ਨਨਾਖਕਬਜਿ
ਨਿਜਸੁਕੀਓਜਾਨੁ ਸੁਗਾਸਸਰਸੈ ॥ ਸੀਸਤਿਨਮੁਕਵਤਪੁਰਖੁਗੁਰਾਸਦਾਸਚਿ
ਤਪਵੈਸੈ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੁਸਾਸਬਸੁਗ ਓਕਰੀਆਧੁਵਬੁਧਿਸੁਮਤਿਸਮਾਕਰਿਓ ॥ ਫੁਨਿ
ਧੀਸਮੁਜਾਫਰਾਂਤਿਸਦਾਸਘਾਪ੍ਰੁੰਜਤਰੈਗਨਿਵਰਸਕਰਿਓ ॥ ਸਬੁਰਾਜਨਜਾਨਿਨੈਕਰੀ
ਜੀਅਸਾਚੁਸੁ ਅਉਰਕਛੁਨਬਿਚਾਰਕਰਿਓ ॥ ਗਹਿਕਾਸੁਖੋਵੈਤਿਬੁਬਰੋਕਲਿਓਰੁਵਸਾ
ਗਯਧਰਿਉਤਾਸਕਰਿਓ ॥ ੨ ॥ ਸੰਤਤਰੀਸਤਸੰਗਤਿਸੰਗਸੁਰੰਗਰਤੇਜਸੁਗਾਵੈਤੋ
॥ ਧ੍ਰਮੁਪੰਥੁਧਰਿਓਧ੍ਰਮੀਧ੍ਰਮਆਪਿਰਖੇਭਿਵ੍ਧਧਰਿਨਯਵਤੋ ॥ ਅਬੁਰਾਖੁਨਿਭਰ
ਕੁਲਉਨੋਮਨਾਇਛਤਪੀਰਜਥਾਵਤੋ ॥ ਵਿਵੇਕਜੁਤੋਵੈਤਿਨੜਾਸੂਕਥਾਸੁਚਰੰ
ਨਗੁਰੁਚਿਤੁਜਾਵਤੋ ॥ ੩ ॥ ਨਿਰਮਲਮਨਮਸੁਧਧਾਪ੍ਰਭੁਜਸਬਦਰੁਭਗਪ੍ਰਗਟਿ
ਤਦਿਨਆਗਾ ॥ ਗਹਿਰਗੀਭੀਕੁਅਥਾਹਅਤਿਬਡਸੁਭਗੁਸਦਾਸਭਬਿਧਿਰਤਨ
ਗਗ ॥ ਸੰਤਸਭਾਲਕਰਹਿਕਤੁਜਥਤਿਨਜਾਮੜਾਸੀਮਿਰਬੰਦੁਖਕਾਗਗ ॥ ਕਥਸੁ
ਗਦੁਰਤਦੁਰਿਕਰਿਬੋਕਉਦਰਸਨੁਗੁਰੁਸਭਾਲਸੁਧਸਗਗ ॥ ਜਾਕਉਮੁਨਿਸਦ
ਸੁਧਗੈਢਿਰਤਸਕਲਜੁਕਬਹੁਕਰੈਉਪਾਵੈਆਤਮਪ੍ਰਗਾਸਕਉ ॥ ਬੋਦਬਾ
ਨੀਸਹਿਤਿ ਬਿਰੰਚਿਜਾਸੁਗਾਵੈਜਾਕੀਸਿਵਮੁਨਿਗਿਨਤ ਤਜਾਤਕਬਿਲਾਸਕਉ
ਜਾਕਉਜੰਗੀਜਤੀਸਿਧਸਾਧਿਕਅਨੇਕਤਪਜਟਜੁਟੇਖਕੀਏਢਿਰਤਉਦਾਸ
ਕਉ ॥ ਸੁਤਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੁਖਭਾਇਕੈ ਪਾਧਬੀਜੀ ਅਨਮਕੀਚਰ ਈਦਈਗੁ
ਰਮਾਦਾਸਕਉ ॥ ੫ ॥ ਨਾਮੁਮਨਿਧਯਸੁਧਿਆਨੁਅੰਤਰਗਤਿਤੇਜਪੁਜਤਿਪਰੰਗਾਸੋ
ਸੋ ॥ ਦੇਖਤਦਰਸੁਕੁਟਕਿਕੁਮੁਤਜਾਤਦਖਪਰਗਰਿਸੁਧਸਤਜਾਬਿਗਾਸੋ ॥ ਜੋ
ਵਕਸਿਖਸਦਆਤਿਖੁਤੈਤ ਅਬਿਸਮੁਹਜਿਉਕੁਸਮਬਾਸੁ ॥ ਬਿਦ੍ਮਾਨ
ਗੁਰਿਆਪ੍ਰਭਪ੍ਰਥੁਬਿਸ੍ਰਾ ਚਉਤਖਤੁਗੁਰੂਆਦਾਸੋ ॥ ੬ ॥ ਤਾਰਿਓਸੰਸਾਰੁ
ਜਸਾਦਸੰਮੋਤਿਮਮੀਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਦੀਅਉ ਸਮਰਥੁ ॥ ਫੁਨਿਕੀਰਤਿਵੰਤਸਦਾਸੁਖ
ਸੰਪਤਿਰਿਧਿਅਗੁਜਿਧਰਿਛਡਾਇਸਤੁ ॥ ਦਾਨਿਬਰੈਅਤਿਵੰਤੁਸਾਬਾਜਿਲੇ
ਵਕਿਦਾਸਿਕਰਿਓ ॥ ੭ ॥ ਇਤਿਕਲਾਪ੍ਰਭਾਵਕਬੁਕੀਜਾਕੋਬਾਨੀ ॥ ਸਿਧਰਿ

ਚਉਪਈ ॥ ੧ ॥ ੨੯੭ ॥

ਤੀਨਿਤਵਨਤਰਪ੍ਰਭਿਰਚਿਓਬਿਸਈ ॥ ਅਧਨਸਾਸ
ਸੁਕੀਅਉਨਿਜਗਤਕਵੀ ॥ ਅਪੁਨਅਪੁਨਆਪਨੀਉਪਾਯਉ ॥ ਸੁਨਿਨਰਅਸੁਰਸੰ
ਤੁਸਕੀਪਾਯਉ ॥ ਪਾਯਉਨਹੀਅਤਿਬੁਧਿਸੁਰੇਸਾ ॥ ਸੁਰਬਿਦਯਾਤੇਤਹਿਦੇਸਾ ॥
ਆਵਿਨਸੀਅਚਭਾਅਜੋਨੀ ॥ ਸੰਭਉਪੁਰਖੇਤਮੁਅਯਾਮਯੋ ॥ ਕਰਣਕਾਰਣਸਸ
ਰਬੁਜਦਾਸੀ ॥ ਸਰਬਭਜੀਅਨਿਧ੍ਰਾਇਓ ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਰਾਮਦਾਸਜੋਜਯਜ
ਗਮਹਿਤੈਰਿਪਰਮਪਦੁਪਾਯਉ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿਮਨਕਿਭਗਤਿਕਰੀਇਕਮੀ ॥
ਤਨੁਮਨੁਧਨੁਗੋਬੀਦੀਅਉ ॥ ਅੰਗਾਦਿਅੰਤਪ੍ਰਭੁਰਤਿਨਿਜਧਰੀਅਗਮਸਰ
ਨਕਾਸਿਸ ਸ੍ਰਿਓਕੀਅਉ ॥ ਗੁਰਿਅਮਰਦਾਸਿਕਰਤਾਕੁਰੀਅਉਵਸਿਦਯੁਵਾਰਿ
ਧਾਇਯਉ ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਰਾਮਦਾਸਜੋਜਯਜਗਮਹਿਤੈਰਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇ
ਯਉ ॥ ੨ ॥ ਨਾਰਦਪ੍ਰਹਲਾਦੁਸੁਦਾਮਾਪ੍ਰਭਬਲਹਤਕੀਕੇਜੁਗਣੇ ॥ ਅੰਬਰੀਕੁ
ਜਯਦੇਵਰਿਖੈਚਨਮਾਅਗਮੰਬੀਬੁਤਣੈ ॥ ਤਿਨਕੈਅਦਤਗੁਰਯਉਕਲਿਤਿ
ਤਰਿਜਸੁਜਗਰਪਰਿਛਾਇਯਉ ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਰਾਮਦਾਸਜੋਜਯਜਗਮਹਿਤੈ
ਰਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਯਉ ॥ ੩ ॥ ਅਨਜਾਕਰਿਸਿਮਰੈਤਤੁਝੈਨਾਕਾਮੁਕੁਧੀਅਹਿ
ਅਉਜੁਤਿਣੈ ॥ ਬਾਚਾਕਰਿਸਿਮਰੈਤਤੁਝੈਤਿਨਦਖੁਦਰਿਦ੍ਰੀਮਨਯਉਜੁਖ
ਣੈ ॥ ਕਰਮਕਰਿਤੁਅਦਰਸਪਰਸਸਰਬਲਭਦਜਸੁਗਾਇਯਉ ॥ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂਰਾਮਦਾਸਜੋਜਯਜਗਮਹਿਤੈਰਿਪਰਮਪਦਾਸੁਪਾਇਯਉ ॥ ੪ ॥ ਜਿਹ
ਸਤਿਗੁਰਸਿਮਰੰਤਨਯਨੇਕੋਤੇਮਮੀਮਦਤਿਖਿਨੁ ॥ ਜਿਹਸਤਿਗੁਰਸਿਮਰੰਤ
ਦੈਜਿਨਮੁਮਾਦਿਨੌਦਿਨੁ ॥ ਜਿਹਸਤਿਗੁਰਸਿਮਰੰਤਿਖੰਜੀਅਕੋਤਪਤਿਮੀਟਵੈ ॥
ਜਿਹਸਤਿਗੁਰਸਿਮਰੰਤਿਬਿਗਿਧਿਸਿਧਿਨਵਨਿਧਿਧਾਵੈ ॥ ਸੋਈਮਮਦਾਸੁਗੁਰ
ਲਬਦਿਮੀਅਭਿਸੰਗਤਿਧੰਨਿਧੰਨਿਕਰਤਾ ॥ ਜਿਹਸਤਿਗੁਰਲਗਿਪ੍ਰਭੁਪਾਈਐ
ਸੋਸਤਿਗੁਰੁਸਿਮਰਤੁਨਰਤਾ ॥ ੫ ॥ ੫੪ ॥ ਜਿਨਿਸਬਦਕਮਾਇਪਰਮ
ਦੁਪਾਇਓਤਾਸੁਸੇਵਕਰਤਨਛਿਓਪਾਸ ॥ ਤਾਤੇਗਉਰਗਨਪ੍ਰਭਦੂਉਨੀ ॥ ਅਨਦੁ
ਦੁਖਦਰਿਦ੍ਰਮੁਹੈਧੂਰਕੈਨਸੁ ॥ ਕਵਿਕੀਰਤਜੋਸੰਤਚਰਨਸੁਰਿਝਾਗੀਤਿਨ
ਕਾਅੰਕੁਧਜਾਮੁੱਕੈਨਜੀਵਾਸੁ ॥ ਜੇਵਅੰਗਿਦੁਅੰਗਿ ਸੰਗਿਨਨਕਗੁਰਤਿਵਗੁ
ਅਮਰਦਾਸੁਕੇਗੁਰਰਾਮਦਾਸ ॥ ੧ ॥ ਜਿਨਿਸਤਿਗੁਰੂਜੋਵਿਦਰਬੁਪਾਇਉ

ਸ੍ਰੀਸਿਬਾਸੁਰਹਰਿਚਰਨਨਿਵਾਸੁ ॥ ਤਤੇਜਸੰਗਤਿਸਘਨਭਈਤਹੁ ॥ ਸ
ਭੀਆਗਲਪ੍ਰਗਟਸੁਬਾਸੁ ॥ ਧ੍ਰੂਪ੍ਰਹਲਾਦਦਰਬਬੀਚਰਿਓ ॥ ਜਨਮਮਰਣਭਉਸਗ
ਲਗਵਾਸੁ ॥ ਜਿਹਜੀਪਖਤਅਤਿਜੋਇਸੁਨੀਜੈ ॥ ਤਿਹਜਨਨਾਮੁਲੈਤਉਪਜੀਜੈ ॥
ਨਾਨਨਕਿਨਮੁਨੀਸੰਜਨਜਾਏ ॥ ਕੀਨੀਭਗਤਿਓਮਿਲਿਵਖਾਏ ॥ ਤਤੇਅੰਗਦੁ
ਅੰਗਸੰਗਿਕਰਅਉਸਾਇਰੂਤਿਨਿ ਸਬਦਸੁਗਤਿਕੀਨਿਵਰਖਾਇ ॥ ਗੁਰਅਮ
ਦਸਕੀਅਕਥਕਥਾਂਹੋਇਕਜੀਹਰਕੁਜੀਜਾਇ ॥ ਜੋਢੀਸ੍ਰਿਸਟਿਸਭਕੋ
ਤਾਰਣਕਉਅਬਗੁਰਰਾਮਦਾਸਕਉਮਿਲੀਬਡਾਈ ॥ ੨ ॥ ਤਮਅਵਗੁਣਿਭ
ਰਿਏਕੁਚੁਣਨਾਰੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਛਡਿਬਿਖੋਇਬਿਖੁਖਾਈ ॥ ਆਯੋਅਕਰਮੋਪਭੂ
ਸੁਤਦਰਸਾਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਭਜਗਾਈ ॥ ਇਕੁਉਤਮਪੰਥੁਸੁਨਿਚਿਤੁਲਾਇਓ ॥ ਤਿਤਿਭ
ਮਿਲੰਤਜਮਤ੍ਰਾਸੰਮਿਟਾਈ ॥ ਇਕਅਰਦਾਸਿਭਣੀਗਤਿਕੀਗੁਰਰਾਮਦਾਸ
ਰਾਖਹੁਸਰਣਾਈ ॥ ੪ ॥ ੫੮ ॥ ਮੋਹੁਮਾਇਆਬਿਵਸਿਕੀਅਉਫਿਰਤਅਸੁਗਡਿਕੇਸ
ਪਛਾਹਿਉ ॥ ਕ੍ਰੋਧੁਪ੍ਰਬਲੰਤਿਪਰਜਰਿਓਬਿਖੁਅਪਮਾਨਸਿਉਝਹਿਓ ॥ ਜਨਮੁਕਾਚੁ
ਕਰਜੋਰਿਪਕੁਮਤੁਜੋਤੈਇਸੁਮੈਨੋ ॥ ਭਵਸਾਗਰੁਬੀਧਿਅਉਸੋਖਤੇਰਾਸੁਪ੍ਰਸੰ
ਨੋ ॥ ਜਿਹਿਆਤਪਤ੍ਰਸੁਚੈਤਖਤੁਜੋਗਡੰਗ ਸੰਜੁਤੁਚਲਿਓ ॥ ਗੁਰਰਾਮਦਾਸਸ
ਚੁਸਾਖੁਭਣਿਤੁਅਦਭੁਗਾਜੇਅਕਥੁਦਲਿਓ ॥ ੧ ॥ ਤੁਸਤਿਗੁਰੁਚਜੁਗੀ
ਆਪਿਆਪੇਪਰਮੇਸਰੁ ॥ ਸੁਰਿਨਰਸਾਧਿਕਸਿ ਧਸਿਖਸੇਵੈਤ ਧੁਰਪੁਪੂਰੁ ॥ ਆ
ਦਿਜੁਗਾਦਿਮਨਿ ਦਿਕਲਾਧਾਰੀ ॥ ਤੁਸੁਭੇਅਗਮਅਗੋਚਰੁ ॥ ਅਗਮਅਗੋਚ
ਰਾਜੀਂਮਹਿ ਆਹੇਅਗੁਰਅਮਰਦਾਸਿਬੁਝੀਂਪਿਅਉਪਰਗਾਤਰਣ
ਤਰਣਾ ॥ ਅਘਮੋਚਕਬਦੈਨਸਲਕਵਿਗੁਰਰਾਮਦਾਸਜੋਤੀਸਰਣਾ ॥
ਚ ॥ ੬੭ ॥ ੧੮੧ ॥

ਗੁਪਰਦੁਖਾਬਿਸਾਰਣੁ॥ਸਬਦਸਾਗੁਰਿਸਮਝਿਉਦਾਰੁਅਤੀਵੇਵਿਨਵਜਣੁ॥ਸਭ
ਵੀਸਜਾਤਿਗੁਰਗੋਆਨਿਮਨਿਚਉਨਰੈਣੁ॥ਸਤਿਵੈਤੁਗੋਗਿਨਾਮੁਮੰਤ੍ਰੁਨਵੀਧਿਧਨ
ਲਿਖੁਲੈ॥ਗੁਰਸਮਦਾਸਤਨੁਸਰਬੋਸਾਗਜੀਚੰਦੰਅਤਾਇਅਉ॥ਗੁਰਅਰ
ਜੁਨਕਾਬੁਚਰੈਤੈਗਾਜੋਗਸਮੁਜਾਣਿਓ॥੧॥ਭੈਨਿਰਭਉਸਾਜਿਅਉਖਾਬ
ਅਭਿਅਭਖੁਲਾਖਾਯਾਜਉ॥ਅਗਮੁਅਗੋਚਰਰਗਤਿਗੰਭੀਰੁਸਤਿਗੁਰੁਪਰਚ
ਯਉ॥ਗੁਰਪਰਚੈਪਰਵਦਰਜਾਸਨਿਜੋਗੁਖਮਾਯਉ॥ਧੰਨਿਧੰਨਿਗੁਰੁਧੰਨੁ
ਅਤੁਰਸਰਸੁਕਰਤਾਰਯਉ॥ਗੁਰਰਸਮਪਾਇਣਅਜਰੁਜਰਿਓਸਭਿਸੰਤੋਖ
ਸਮਾਇਯਉ॥ਗੁਰਅਰਜੁਨਕਾਬੁਚਰੈਤੈਸਹਜਜੋਗੁਨਿਜਪਾਯਉ॥੮॥ਅ
ਮਿਓਰਸਸਬਦਨਿਧਰਦਾਤਿਅਭਖਅਪਾਰੁਗੁਰਸੂਰਸਬਦਿਤਊਮੋਨਿ
ਵਰੂਤਿਉ॥ਪਰਚਾਰਨੀਦਜੋਅਉਸੁੰਨਸਹਜਿਨਿਜਘਰਿਸਹਜੂਤਿਉ॥ਜੀਵਨਮੁ
ਕਾਗਿਜਾਯੁਓਧਰੂਉਸਤਿਗੁਰੂਰਿਦੈਬਜਾਇਅਉ॥ਗੁਰਅਰਜੁਨਕਾਬੁਚੋ
ਤੈਜਾਨਕਰਾਕਬਾਸੁਦੀਪਾਇਅਉ॥੯॥ਜੋਗੇਠ॥ ॥ਗੁਰੁਅਰਜੁਨੁ
ਪੁਰਖੁਪ੍ਰਮਾਣੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਉਚਬੈਨਸੀ॥ਨੇਜਾਸਾਮੀਸਾਣੁਸਤਿਗੁਰਸਬਦਿਸ
ਵਿਅਉ॥੧॥ਭਰਵਜਾਲੁਸਾਇਸੁਸੇਤੁਨਮੁਰਗੀਕਾਬੋਹਿਆ॥ਤੁਰਅਸਤਿ
ਗੁਰਸੇਤੁਨੀਮਿਆਗੁਜਗੁਉਧਰਾਉ॥੨॥ਜਗਤਉਧਾਰਣਸਮੁਸਤਿਗੁ
ਰਤੁਰੈਪਾਇਅਉ॥ਅਬਨਾਮੈਵਰਸਭਿਕਾਮੁਬਾਹੜਿਪੂਰੀਪਵੈ॥੩॥
੧੨॥ ਜੋਤਿਸਮੁਪਿਤਰਿਆਪਿਗੁਰੂਨਾਨਕੁਕਰਾਯਉ॥ਤਾਤੇਅੰਗਦਕਲ
ਉਤਤਸਿਉਤਰੁਤੁਮੈਲਾਯਉ॥ਅੰਗਾਦਿਕਿਰਪਧਾਰਿਅਮਰੁਸਤਿਗੁਰੂਥਿ
ਕਰੀਅਉ॥ਅਮਰਦਾਸਿਅਮਰਤਛਡਰੁਗਰਮਾਹਿਦੀਅਉ॥ਗੁਰਰਮਦਾ
ਸਦਰਸਨੁਪਰਗਸਿਕਹਿਅਬੁਰ॥ਮੁਕਤਿਪਦਿਚਪ੍ਰਮਾਣਪੁਰਖੁ
ਗੁਰੂਅਰਜੁਨੁਪਿਖਹੁਨਯਣ॥੧॥ਸਤਿਤੁਪ੍ਰਸਤਿਨਾਮੁਸਤੁਸੰਤੋਖੁਧਰਿਓ
ਉਰਿ॥ਆਦਿਪੁਰਖੀਖਪਰਤਖਿਜਿਖਉਛਤ੍ਰੁਮਸਤਕਿਧੁਰਿਪੂਰਗਟੋਜੋਤਿ
ਜਗਮਗੈ॥ਤੇਜਕੁਓਤੇਜਕੁਆਂਤਾਖਿਛਯਉ॥ਪਾਰਸੁਪਰਸਿਪਰਸੁਪਰਸੀਗੁਰਿ
ਗੁਰੂਕਰਾਯਉ॥ਭਨਿਮਥੁਰਾਮੁਰਤਿਸਦਾਬਿਰੂਲਾਈਚਿਤੁਸਨਮੁਖਰਣ
ਗੁਰੂਅਰਜੁਨੁਗੁਰੂਸਗਲਾਸ੍ਰਿਸਟਿਲਗਿਬੇਤਰਣੁ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫

ਸਾਧੋ ਮਨ ਕਾ ਮਾਨੁ ਤਿਆਗਉ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਸੰਗਤਿ ਦੁਰਜਨ ਕੀ ਤਾਤੇ ਅਹਿਨਿਸਿ ਭਾਗਉ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਦੋਨੋ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ਅਉਰ ਮਾਨ ਅਪਮਾਨਾ॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ਰਹੈ ਅਤੀਤਾ ਤਾਤਿ ਨਜਗਤ ਤੁ ਪਛਾਨਾ॥੧॥ ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਦੋਊ ਤਿਆਗੈ ਖੋਜੈ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਨਾ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੋ ਇਹੁ ਖੇਲੁ ਕਠਨ ਹੈ ਕੋਟਨ ਹੂ ਕੋ ਕਿਨਹੂ ਪਛਾਨਾ॥੨॥੧॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਸਾਧੋ ਰਚਨ ਨਾਰਾਅਬਨਾਈ॥ ਇਹ ਕਬਿ ਨ ਫਾਸੇ ਇਹ ਕਾਸਹਿ ਬੁਝਾਨੈ ਅਚਰਜ ਲਖਿਓ ਨ ਜਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਹਿ ਜਗਤੁ ਬਿਆਪਾ ਹਰਿ ਮੂਰਤਿ ਬਿਸਰਾਈ॥ ਬ੍ਰਹਮਨ ਸਾਚਾ ਕਰਿਮਾ ਜਿਹ ਜਾਨੈ ਜੋ ਉਸੁ ਸਰਨਾਈ॥੧॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੈ ਜੋ ਉਪਜਾ ਦਰਕੀ ਛਾਈ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਆਪਿ ਗੋਸਾਈ॥੨॥੨॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਉ ਹਰਿ ਜਸੁ ਮਨਿ ਨਹੀ ਆਵੈ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਅਰਥ ਭਰੈ ਭਰਮਾਵੈ॥ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਅਰੁ ਆਵੈ ਜਾਵੈ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਬਨਾਵੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਮੀਤ ਭ੍ਰਾਤ ਮਾਇਆ ਕਾ ਮਾਤਾ ਇਨ ਮਹਿ ਓਹੁ ਜੋ ਅਪਨਾ ਕਹਤੋ ਕਹਾਵੈ॥ ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰ ਕੋਇ ਨ ਕਾਹੂ ਕੋ ਜੀਅ ਜੰਤੁ ਜਿਉ ਬਿਰਖ ਕੀ ਛਾਵੈ॥੧॥ ਕਰਤ ਕਰਤ ਇਵ ਹੀ ਬਿਰਧਾਨੋ ਪਇਓ ਰੋਗੁ ਜਰਾ ਤਨੁ ਖਾਵੈ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਠਾਕੁਰ ਜਨ ਰਾਖਹੁ ਅਪੁਨੀ ਸਰਨਾਵੈ॥੨॥੩॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਆਮੀ ਕਾਰਨ ਕਰਤਾ ਸੋਈ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਰਮ ਕਰਤ ਜੀਅ ਤੇਈ ਜੈਸੀ ਲਿਖਤ ਲਿਖਾਈ ਹੋਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਰਤਾ ਤੂ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ਜੈਸਾ ਵਰਤੈ ਤੈਸਾ ਹੋਈ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਭਲਾ ਕਰਤੇ ਤੂ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਚੁ ਸੋਈ॥੧॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਸਭ ਸਿਰਿ ਸਾਹਿਆ ਤੂ ਆਪੇ ਸਚਾ ਸੋਈ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤੂ ਆਪੇ ਸਚਾ ਸੋਈ॥੨॥੪॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਸਾਧੋ ਰਚਨ ਨਾਰਾਅਬਨਾਈ॥ ਇਹ ਕਬਿ ਨ ਫਾਸੇ ਇਹ ਕਾਸਹਿ ਬੁਝਾਨੈ ਅਚਰਜ ਲਖਿਓ ਨ ਜਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਹਿ ਜਗਤੁ ਬਿਆਪਾ ਹਰਿ ਮੂਰਤਿ ਬਿਸਰਾਈ॥ ਬ੍ਰਹਮਨ ਸਾਚਾ ਕਰਿਮਾ ਜਿਹ ਜਾਨੈ ਜੋ ਉਸੁ ਸਰਨਾਈ॥੧॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੈ ਜੋ ਉਪਜਾ ਦਰਕੀ ਛਾਈ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਆਪਿ ਗੋਸਾਈ॥੨॥੨॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਉ ਹਰਿ ਜਸੁ ਮਨਿ ਨਹੀ ਆਵੈ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਅਰਥ ਭਰੈ ਭਰਮਾਵੈ॥ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਅਰੁ ਆਵੈ ਜਾਵੈ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਬਨਾਵੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਮੀਤ ਭ੍ਰਾਤ ਮਾਇਆ ਕਾ ਮਾਤਾ ਇਨ ਮਹਿ ਓਹੁ ਜੋ ਅਪਨਾ ਕਹਤੋ ਕਹਾਵੈ॥ ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰ ਕੋਇ ਨ ਕਾਹੂ ਕੋ ਜੀਅ ਜੰਤੁ ਜਿਉ ਬਿਰਖ ਕੀ ਛਾਵੈ॥੧॥ ਕਰਤ ਕਰਤ ਇਵ ਹੀ ਬਿਰਧਾਨੋ ਪਇਓ ਰੋਗੁ ਜਰਾ ਤਨੁ ਖਾਵੈ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਠਾਕੁਰ ਜਨ ਰਾਖਹੁ ਅਪੁਨੀ ਸਰਨਾਵੈ॥੨॥੩॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਆਮੀ ਕਾਰਨ ਕਰਤਾ ਸੋਈ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਰਮ ਕਰਤ ਜੀਅ ਤੇਈ ਜੈਸੀ ਲਿਖਤ ਲਿਖਾਈ ਹੋਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਰਤਾ ਤੂ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ਜੈਸਾ ਵਰਤੈ ਤੈਸਾ ਹੋਈ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਭਲਾ ਕਰਤੇ ਤੂ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਚੁ ਸੋਈ॥੧॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਸਭ ਸਿਰਿ ਸਾਹਿਆ ਤੂ ਆਪੇ ਸਚਾ ਸੋਈ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤੂ ਆਪੇ ਸਚਾ ਸੋਈ॥੨॥੪॥

ਆਉ ਸੁਰਦੇਵ ਤੇ ਜਿਨ ਜਾਪ ਜਾਜਜੀ ਧਨਿ॥ ਆਸੁਰ ਏਤੇ ਕੁਸਿਖਾ ਪਤਿਨ ਭੀਤਰਿ ਕੈ ਪਨਿ॥ ਕਾਦੇ ਸੁਪਚਾ ਪਤਿਨ ਨਰ ਤੁਕੇ ਸੁਰਨਾਮ ਦਾਸੁ ਜਿਨ ਪਾਜ ਉ॥ ਛੁ ਜਿੰਘਾ ਸਨੁ ਪਿਰਥਮੀ ਗੁਰ ਅਰਜੁਨ ਕਉ ਦੇ ਆਇ ਅਉ॥੨॥੨॥

ਹਾਰਿਓ ਨੀਤ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਉਜਲ ਪਰਿਵਾਰੇ ਜਉ ਗਾਵੈ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੀਤ ॥ "੧੭" ੨ "੧੭" ॥

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੫

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਲਾਗੀ ਭੂਖ ॥ ਅਨ ਰਸ ਨਾਹੀ ਦੂਜੀ ਸੂਖ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇਤ ਨੂ ਤੇਤੇ ਆਪਨੇ ਕਰਿ ਰਾਖੇ ਪ੍ਰਭ ਦੇਖ ॥ ਅਮਿਤ ਜਾਤੇ ਨਹ ਉਤਰਹਿ ਕਰਿ ਰਹੇ ਬਿਸੇਖ ॥ ੧ ॥ ਦੇਵ ਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਜਗਤ ਮੇਲੂ ਗੜਿ ਸਜਾਇ ਉਜਾਰਚ ਨਾਮਹਦੇ ਖੁਰਿਓ ਬਿਚਾਰ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਜਸੁ ਗਾਵਹਿ ਸੇ ਆਏ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਕਰਮ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਕਰਤੈ ਤੇ ਪਾਏ ਦਰਸਨੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਖ ਕੈ ਹੇਤਿ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵਤ ਸੇ ਵਰਤਨਿ ਜਿ ਨ ਭਲੀ ॥ ਦੁਆਰਿ ਦੁਆਰਿ ਸੁਆਨ ਜਿਉ ਡੋਲਤ ਨਹ ਸੁਧਰਹਿ ਅਮਲੀ ॥ ੧ ॥ ਸੂਖ ਕੈ ਹੇਤਿ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵਤ ਸੇ ਵਰਤਨਿ ਜਿ ਨ ਭਲੀ ॥ ਦੁਆਰਿ ਦੁਆਰਿ ਸੁਆਨ ਜਿਉ ਡੋਲਤ ਨਹ ਸੁਧਰਹਿ ਅਮਲੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਦਮਾਇਆ ਕੋ ਕੁਟਿ ਬਿਗੂਚਾ ਦੇਖਹੁ ਰਿਦੈ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਕਹਿ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੀ ਸਰਣੀ ਪਰੀਐ ਜੋ ਰਾਖੈ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ਸੁਖਮਨੀ ਮਹਲਾ ੫ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੫ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਗਤਿ ਕਉ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਈ ॥ ਜੈਸਾ ਕਰੈ ਤੈਸਾ ਫਲੁ ਪਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪਿ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ ਸਭ ਊਚਹ ਊਚਾ ॥ ਜੋ ਜੋ ਜਪੈ ਸੋ ਹੋਇ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ਪੂਰਾ ਤਾ ਕਾ ਥਾਨੁ ॥ ੧ ॥ ਸੁਆਮੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਰਤਾਰ ॥ ਜੋ ਜੋ ਜਪੈ ਸੋ ਹੋਇ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ਪੂਰਾ ਤਾ ਕਾ ਥਾਨੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਕਉਨੁ ਕਰਮ ਅਜਾਮਲ ਕੀਨੋ ॥ ਸੁਤ ਕਹਤ ਨਾਰਾਇਨ ਚੀਨੋ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਉਨੁ ਕਰਮ ਕੀਓ ਜਲ ਮਾਹੀ ॥ ਗਜ ਕਹਤ ਗਜੇਸੁਰ ਪਾਹੀ ॥ ੨ ॥ ਕਉਨੁ ਕਰਮ ਕੀਓ ਦਸ ਮਾਸਾ ॥ ਕਹਤ ਨਾਮਦੇਵ ਬਿਸ੍ਵਾਸਾ ॥ ੩ ॥ ਕਉਨੁ ਕਰਮ ਕੀਓ ਗਜ ਕਾਜਾ ॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਰਮਉ ਰਘੁਰਾਜਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੯ ॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਸਾਧੋ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕਉ ਨਿਰਬਾਹੁ ॥ ਕਰਤ ਉਦਰ ਪਰ ਦਾਰਾ ਕੋ ਨਰ ਤਾਹਿ ਨ ਲਾਗਤ ਕਾਹੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਹ ਮਾਰਗ ਸਭ ਲੋਗ ਗਏ ਹੈ ਤਾ ਪਰ ਜਾਤ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਚਲੈ ਜਉ ਕੋਊ ਤਾ ਕੋ ਪਤਿ ਹੈ ਜਾਤ ॥ ੧ ॥ ਜਿਹ ਮਾਰਗ ਕੇ ਗਏ ਬਿਨਾਸਹਿ ਸੋ ਮਾਰਗ ਪਹਿਚਾਨੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੋ ਭਲੋ ਕਹੈ ਹੈ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਗਿਆਨੁ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੧੦

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਸਖੇ ਹਰਿ ਬੰਧਪ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਨਿਵਾਸੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖ ਜਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਕੇ ਹਰਿ ਕੀ ਹਰਿ ਕਥਾ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਆ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜੀਆ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਕੇ ਹਰਿ ਕੇ ਸੇਵਕ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸਾ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਕੀ ਹਰਿ ਕੀ ਹਰਿ ਕੀ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਕੀ ਆਸਾ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾਕੈ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਛੁ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕਉ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ਮੇਰੈ ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਜਨੁ ਰਹਤ ਸਦਾ ਨਿਰਕਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਮੁ ਕਰੋਧਾ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਲੋਭਾ ॥ ੨ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਮੋਹੁ ਨ ਮਾਇਆ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਛਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਭਰਮਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਜਨਮ ਨ ਕਰਮਾ ॥ ੪ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਚਿੰਤਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਬੰਤਾ ॥ ੫ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਸਗਲ ਪੁਰਾਸਾ ॥ ੬ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਲਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਜੰਜਾਲਾ ॥ ੭ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਦੂਖਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਸਦ ਹੀ ਸੁਖਾ ॥ ੮ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਰੋਗਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਸਗਲ ਸੰਜੋਗਾ ॥ ੯ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਭੋਰਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਸਗਲ ਸੁ ਥੋਰਾ ॥ ੧੦ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਬੈਰਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਸਗਲ ਸੁ ਖੈਰਾ ॥ ੧੧ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਣਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਸਗਲ ਸਮਾਣਾ ॥ ੧੨ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਲੇਪਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਭੇਖਾ ॥ ੧੩ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਭੇਦਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਵੇਦਾ ॥ ੧੪ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਭਰਮਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਕਰਮਾ ॥ ੧੫ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਰਮਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਧਰਮਾ ॥ ੧੬ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਮਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮਾ ॥ ੧੭ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਜਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਸਾਜਾ ॥ ੧੮ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਜਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਸਾਜਾ ॥ ੧੯ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਜਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਸਾਜਾ ॥ ੨੦ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਜਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਸਾਜਾ ॥ ੨੧ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਜਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਸਾਜਾ ॥ ੨੨ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਜਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਸਾਜਾ ॥ ੨੩ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਜਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਸਾਜਾ ॥ ੨੪ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਜਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਸਾਜਾ ॥ ੨੫ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਜਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਸਾਜਾ ॥ ੨੬ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਜਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਸਾਜਾ ॥ ੨੭ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਜਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਸਾਜਾ ॥ ੨੮ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਜਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਸਾਜਾ ॥ ੨੯ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਜਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਸਾਜਾ ॥ ੩੦ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਜਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਸਾਜਾ ॥ ੩੧ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਜਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਸਾਜਾ ॥ ੩੨ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਜਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਸਾਜਾ ॥ ੩੩ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਜਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਸਾਜਾ ॥ ੩੪ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਜਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਸਾਜਾ ॥ ੩੫ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਜਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਸਾਜਾ ॥ ੩੬ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਜਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਸਾਜਾ ॥ ੩੭ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਜਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਸਾਜਾ ॥ ੩੮ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਜਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਸਾਜਾ ॥ ੩੯ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਜਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਸਾਜਾ ॥ ੪੦ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਜਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਸਾਜਾ ॥ ੪੧ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਜਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਸਾਜਾ ॥ ੪੨ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਜਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਸਾਜਾ ॥ ੪੩ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਜਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਸਾਜਾ ॥ ੪੪ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਜਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਸਾਜਾ ॥ ੪੫ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਜਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਸਾਜਾ ॥ ੪੬ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਜਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਸਾਜਾ ॥ ੪੭ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਜਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਸਾਜਾ ॥ ੪੮ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਜਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਸਾਜਾ ॥ ੪੯ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਜਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਸਾਜਾ ॥ ੫੦ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਜਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਸਾਜਾ ॥ ੫੧ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਜਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਸਾਜਾ ॥ ੫੨ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਜਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਸਾਜਾ ॥ ੫੩ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਜਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਸਾਜਾ ॥ ੫੪ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਜਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਸਾਜਾ ॥ ੫੫ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਜਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਸਾਜਾ ॥ ੫੬ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਜਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਸਾਜਾ ॥ ੫੭ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਜਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਸਾਜਾ ॥ ੫੮ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਜਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਸਾਜਾ ॥ ੫੯ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਜਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਸਾਜਾ ॥ ੬੦ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਜਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਸਾਜਾ ॥ ੬੧ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਜਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਸਾਜਾ ॥ ੬੨ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਜਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਸਾਜਾ ॥ ੬੩ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਜਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਸਾਜਾ ॥ ੬੪ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਜਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਸਾਜਾ ॥ ੬੫ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਜਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਸਾਜਾ ॥ ੬੬ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਜਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਸਾਜਾ ॥ ੬੭ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਜਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਸਾਜਾ ॥ ੬੮ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਜਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਸਾਜਾ ॥ ੬੯ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਜਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਸਾਜਾ ॥ ੭੦ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਜਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਸਾਜਾ ॥ ੭੧ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਜਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਸਾਜਾ ॥ ੭੨ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਜਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਸਾਜਾ ॥ ੭੩ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਜਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਸਾਜਾ ॥ ੭੪ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਜਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਸਾਜਾ ॥ ੭੫ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਜਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਸਾਜਾ ॥ ੭੬ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਜਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਸਾਜਾ ॥ ੭੭ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਜਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਸਾਜਾ ॥ ੭੮ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਜਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਸਾਜਾ ॥ ੭੯ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਜਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਸਾਜਾ ॥ ੮੦ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਜਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਸਾਜਾ ॥ ੮੧ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਜਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਸਾਜਾ ॥ ੮੨ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਜਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਸਾਜਾ ॥ ੮੩ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਜਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਿਰਮਲ ਸਾਜਾ ॥ ੮੪ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਜਾ ॥ ਜਾ

ਕਮਾਈ।੧।ਰਹਾਉ।ਕਾਲਫਾਸ ਜਬ ਗਰਸੈ ਮੋਹੀ ਤਉ ਸਰਬਸ ਅਪਨੋ ਕੀਨੋ ਕਾਹੀ।ਕਹਾ ਕਰਉ ਕਿਤ ਕੋ ਸੰਗਿ ਜਾਊ ਮੇਰੋ ਮਰਮ ਕੋਊ ਨਹੀ ਪਾਵੈ।ਜੋ ਜੋ ਕਰਤ ਆਪਨੀ ਸੋਭਾ ਤਾ ਤੇ ਅਧਿਕ ਲਾਜ ਮੋਹਿ ਆਵੈ।੧।ਜਿਉ ਜੋਨੀ ਮਹਿ ਤਿਉ ਦੁਖ ਪਾਵੈ ਕਹਤ ਨ ਬਨੈ ਬਿਆਧਿ ਮਹਾ ਬਿਆਪੀ।ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ਕਾਟੀ ਫਾਸ ਛੁਟਕਿਓ ਆਪੀ।੨।੧।ਆਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ਅਸਟਪਦੀ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ।ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਈ।ਜਾ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ਜਗਦੀਸਰ ਸੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਧਿਆਈ।੧।ਰਹਾਉ।ਪ੍ਰਭ ਚਾਲਾ ਕਉ ਸਗਲ ਉਧਰਿਓ ਗਨ ਗੰਧਰਬ ਧੁਨਿ ਗਾਈ।ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਿ ਅਜਾਮਲੁ ਉਧਰਿਓ ਗਨਿਕਾ ਹੂ ਗਤਿ ਪਾਈ।੧।ਰਹਾਉ।ਪੰਚ ਚਾਲੀਕ ਦੂਖ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮਿ ਨ ਰਹੈ ਨ ਕੋਈ।ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਸਰਨੀ ਪਰਿਆ ਜਾ ਕੇ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖ ਸੋਈ।੨।੧।ਆਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ।ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਐਸੀ।ਜਾ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ਜਗਦੀਸਰ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਵਸੈ।੧।ਰਹਾਉ।ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਪਾਪ ਜੇ ਕੀਨੇ ਤੇ ਸਭਿ ਜਾਹਿ ਨਾਸੈ।ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰੈ ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਨੈ।੧।ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਹੋਵੈ ਤਾ ਕੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਗਾਵੈ।ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਸਰਨੀ ਪਰਿਆ ਜਾ ਕੇ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖ ਸੋਈ।੨।੨

ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਜੀਵਣੁ ਫੀਕੋ ਕੋਇ ਅਬਰਤ ਸਰਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕਰਿਮਾ ਕੀਨੋ ਮੇਰੈ ਪਰਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਥ ਹਰਿ ਸੁਖ ਪਾਈ ॥੨॥੨॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਸਗਲ ਤਿਆਗੈ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਜਿਹ ਪਰਸੈ ਨਾਹੀ ॥੧॥
ਕੋ ਸੰਤ ਜਨ ਤਾ ਕਉ ਜਾਨੈ ॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਜਿਹ ਤਨੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਦੋਊ ਪਰਿਹਰੈ ॥ ਕੰਚਨ ਮਾਟੀ ਸਮ ਕਰਿ ਲੇਖੈ ॥੨॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਅਸ ਭਗਤ ਕਹੀਅਤ ਹੈ ॥ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਜਿਹ ਪਰਸੈ ਨਾਹੀ ॥੩॥੩॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਅਪੁਨੀ ਓਟ ਆਪਿ ਬਨਿ ਆਈ ॥ ਅਨਦ ਚਲਤ ਜਗੁ ਦੇਖਿ ਡਰਾਈ ॥੧॥
ਜੋ ਗਿਰਿ ਜੋਗ ਅਰੁ ਸੀਸਿ ਨਿਵਾਯਾ ॥ ਸਭ ਫੋਕਟ ਜਿਉ ਦਾਦਰ ਗਾਯਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜੋ ਜੋ ਕਰਮ ਕੀਓ ਜਗ ਆਸਾ ॥ ਤਿਹ ਬਾਧਿਓ ਜਿਉ ਕੋਸਨ ਕੀਟਾ ॥੨॥
ਜਿਹ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਨ ਮਨ ਮਹਿ ਲੀਨਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤੇ ਅਧ ਪਰਵੀਨਾ ॥੩॥੪॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਆਪੁ ਆਪਨੈ ਮਾਹਿ ਟਟੋਲਉ ॥ ਅਵਰ ਨ ਪੇਖਉ ਏਕੁ ਅਮੋਲਉ ॥੧॥
ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗੋ ਹਰਿ ਸੋਈ ॥ ਭਲ ਭਲ ਕਹੈ ਸਗਲ ਤੇ ਓਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਿਹ ਘਟ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨਾਹੀ ਪਾਯਉ ॥ ਤੇ ਨਰ ਇਤ ਆਇ ਅਕਾਰਥ ਜਾਯਉ ॥੨॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਹ ਹਿਰਦੈ ਸੋਈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮ ਕਥ ਨ ਹੋਈ ॥੩॥੫॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਸਾਧੋ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕਉ ਬਨਿ ਆਵੈ ॥ ਜਾ ਤੇ ਦੁਰਮਤਿ ਸਗਲ ਬਿਲਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕਾਲ ਗ੍ਰਸਤ ਸਭ ਲੋਗ ਕਹਾਵਤ ॥ ਇਉ ਰਾਖਿਓ ਨਹੀ ਜਾਤ ਦਿਖਾਵਤ ॥੧॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਹ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਹੈ ॥ ਤਾ ਕੋ ਕਾਲ ਨ ਕਛੂ ਕਰੈ ਹੈ ॥੨॥੬॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਸਾਧੋ ਇਹ ਬਿਧਿ ਰਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਮਿਲੈ ਮੀਤ ਹਰਿ ਰਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਨਮੁ ਪਾਇ ਕਛੁ ਭਲੋ ਨ ਕੀਨੋ ॥ ਤਾ ਤੇ ਅਧਿਕ ਭਰਮ ਮਹਿ ਭੀਨੋ ॥੧॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹ ਬਿਧਿ ਭਲ ਹੋਈ ॥ ਜਾ ਤੇ ਬਿਘਨ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਈ ॥੨॥੭॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਸਾਧੋ ਇਹ ਜੁਗ ਮਹਾ ਬਿਕਾਰ ॥ ਹਰਿ ਭਜਨ ਕੀ ਕਥਾ ਕਰਿ ਲਾਭੁ ਨ ਪਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਦ ਲੋਭ ਬਿਆਪੈ ॥ ਸੁਭ ਅਰੁ ਅਸੁਭ ਸਭੈ ਜਲ ਜਾਪੈ ॥੧॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ॥ ਤਾ ਕੋ ਕਾਜੁ ਸਫਲ ਹੋ ਆਵੈ ॥੨॥੮॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਸਾਧੋ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੋਊ ਨ ਜਾਨੈ ॥ ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਹੋਇ ਪਰਮ ਸੁਖ ਸਾਚੋ ਇਹ ਮਨ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਪੀਰ ਪਛਾਨੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੋਊ ਮਿਟਿ ਜਾਹੀ ॥ ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਹੀ ॥੧॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹ ਬਿਧਿ ਜੋ ਜਾਨੈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੀ ਠਾਨੈ ॥੨॥੯॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਸਾਧੋ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕਰਮ ਨ ਜਾਈ ॥ ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਕੀਨੇ ਜਨਮ ਨ ਆਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕਰਤ ਕਰਤ ਹਉਮੈ ਅਧਿਕਾਈ ॥ ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਆਸ ਤਜਹਿ ਹਰਿ ਪਾਈ ॥੧॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹ ਬਿਧਿ ਜੋ ਜਾਨੈ ॥ ਤਾ ਕੋ ਕਾਜੁ ਸਫਲ ਹੋ ਆਵੈ ॥੨॥੧੦॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਸਾਧੋ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕਉ ਬਨਿ ਆਵੈ ॥ ਜਾ ਤੇ ਦੁਰਮਤਿ ਸਗਲ ਬਿਲਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕਾਲ ਗ੍ਰਸਤ ਸਭ ਲੋਗ ਕਹਾਵਤ ॥ ਇਉ ਰਾਖਿਓ ਨਹੀ ਜਾਤ ਦਿਖਾਵਤ ॥੧॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਹ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਹੈ ॥ ਤਾ ਕੋ ਕਾਲ ਨ ਕਛੂ ਕਰੈ ਹੈ ॥੨॥੬॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਸਾਧੋ ਇਹ ਬਿਧਿ ਰਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਮਿਲੈ ਮੀਤ ਹਰਿ ਰਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਨਮੁ ਪਾਇ ਕਛੁ ਭਲੋ ਨ ਕੀਨੋ ॥ ਤਾ ਤੇ ਅਧਿਕ ਭਰਮ ਮਹਿ ਭੀਨੋ ॥੧॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹ ਬਿਧਿ ਭਲ ਹੋਈ ॥ ਜਾ ਤੇ ਬਿਘਨ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਈ ॥੨॥੭॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਸਾਧੋ ਇਹ ਜੁਗ ਮਹਾ ਬਿਕਾਰ ॥ ਹਰਿ ਭਜਨ ਕੀ ਕਥਾ ਕਰਿ ਲਾਭੁ ਨ ਪਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਦ ਲੋਭ ਬਿਆਪੈ ॥ ਸੁਭ ਅਰੁ ਅਸੁਭ ਸਭੈ ਜਲ ਜਾਪੈ ॥੧॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ॥ ਤਾ ਕੋ ਕਾਜੁ ਸਫਲ ਹੋ ਆਵੈ ॥੨॥੮॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਸਾਧੋ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੋਊ ਨ ਜਾਨੈ ॥ ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਹੋਇ ਪਰਮ ਸੁਖ ਸਾਚੋ ਇਹ ਮਨ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਪੀਰ ਪਛਾਨੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੋਊ ਮਿਟਿ ਜਾਹੀ ॥ ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਹੀ ॥੧॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹ ਬਿਧਿ ਜੋ ਜਾਨੈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੀ ਠਾਨੈ ॥੨॥੯॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਸਾਧੋ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕਰਮ ਨ ਜਾਈ ॥ ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਕੀਨੇ ਜਨਮ ਨ ਆਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕਰਤ ਕਰਤ ਹਉਮੈ ਅਧਿਕਾਈ ॥ ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਆਸ ਤਜਹਿ ਹਰਿ ਪਾਈ ॥੧॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹ ਬਿਧਿ ਜੋ ਜਾਨੈ ॥ ਤਾ ਕੋ ਕਾਜੁ ਸਫਲ ਹੋ ਆਵੈ ॥੨॥੧੦॥

ਰਹਾਉ॥ ਸਗਲ ਭਰਮ ਤਜਾਵਹਿ ਹੋਛੇ ਦੇਹਿ ਨਾਮ ਲੇਹਾ॥ ਅੰਤ ਬਾਰ ਸੰਗੀ ਤੇਰੈ ਹੈ ਏਕੁ
ਜਾਤੁ ਹੈ॥੧॥ ਬਿਖਿਆ ਅਸਥਿ ਤਜਿ ਉਬਿਸਾਰ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰੁ ਜਸੁ ਗੀਏ ਧਾਰ॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕਹਿ ਪੁਕਾਰ
ਅਉ ਸੁਗੁ ਬਿਧਿ ਹਾਤੁ ਹੈ॥੨॥੧॥ ਜੈਜਾਵੰਤੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਰੋਮ ਨਰਕ ਉਨ ਗਤਿ ਤੁਹਿ ਹੋਈ॥
ਜਹਿ ਜਗਦੀਸ ਭਜਨ ਨਹਿ ਸੁਨਿਓ ਅਰੁ ਮੁਖ ਤੇ ਨਹਿ ਕੀਨ॥ ਦਹਾਉ॥ ਮਾਨਸ ਜਨਮ ਅਕਾਰਥ
ਕੀਨੋ ਮਰਨ ਸਮੈ ਪਛੁਤਾਨਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ਆਵਤ ਜਾਤ ਨਿਦਾਨਾ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ ਜਾਨਤ ਸਭ ਕੋ ਜਾਨ ਸੁਜਾਨਾ ਮਰਨ ਸਮੈ ਸਭ ਭੂਲੀ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੋ ਪ੍ਰਾਨੀ
ਛਾਡਿ ਚਲੈ ਸਭ ਮੂਲੀ॥੧॥ ਰੇ ਨਰ ਕਾਹੇ ਕਰਤ ਅਹੰਕਾਰਾ॥ ਜਗ ਮਹਿ ਕੋ ਨ ਰਹਿਓ ਇਹ ਆਸਾ
ਕਾਲ ਗ੍ਰਸੈ ਸੰਸਾਰਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਉ ਸੁਪਨੇ ਹੋਇ ਭੂਪ ਰੰਕ ਨਾਮਾ ਤਿਉ ਜਗ ਜਾਨੁ ਲਗਾਈ॥
ਜੈਸੇ ਬੂਦ ਪਾਨ ਪਰਿ ਬਿਨਸਤ ਬਾਰ ਨ ਲਾਗੈ ਕਾਈ॥੧॥ ਜਿਹ ਧਨ ਕਉ ਬਹੁ ਪਾਪ ਕਰਤ ਨਰ ਸੋ
ਨਹ ਸੰਗਿ ਚਲਾਈ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਾਥ ਝਾਰਿ ਜਨੁ ਝਾਈ॥੨॥ ਜੈਸੇ ਜਲ ਤੇ
ਬੁਦਬੁਦ ਉਪਜੈ ਬਿਨਸੈ ਪਲ ਮਹਿ ਸੋਈ॥ ਜਗ ਰਚਨਾ ਤੈਸੇ ਰਚੀ ਕਵਨ ਕਹੈ ਨਹ ਕੋਈ॥੩॥
ਮਿਥਿਆ ਤਨ ਧਨ ਜੋਬਨੁ ਸੁਪਨਾ ਜਿਉ ਪੇਖਤ ਹੀ ਜਾਈ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨੁ ਰੇ ਮਨ ਬਉਰੇ ਰਾਮ
ਭਜਹੁ ਚਿਤੁ ਲਾਈ॥੪॥੧॥ ਜੈਜਾਵੰਤੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਹਰਿ ਭਜੁ ਮਨ ਪਰਤ ਤਹਾ ਹਮ ਫੰਧਾ॥ ਜਉ
ਸੁਖ ਕਉ ਚਾਹੈ ਸਦ ਸਰਨ ਰਾਮ ਕੀ ਲੇਹਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਦਿ ਅੰਤ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਨ ਹਾਰਾ ਤਾ ਕੋ
ਮਰਮੁ ਨ ਜਾਨਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨੁ ਰੇ ਮਨ ਅੰਧੇ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕਵਨ ਸਹਾਈ॥੧॥ ਜਿਹ ਧਨ ਕਉ
ਬਹੁ ਜਤਨ ਕਰਤ ਹੈ ਸੋ ਕਛੁ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਈ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨੁ ਰੇ ਮਨ ਅੰਧੇ ਇਹ ਅਵਸਰ ਕਉ
ਪਛੁਤਾਈ॥੨॥ ਜਿਹ ਪਰਵਾਰ ਮੋਹ ਮਹਿ ਫਾਸਿਓ ਤਿਹ ਸਿਉ ਹਿਤੁ ਕਰਿ ਮਾਨਿਓ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹ
ਬਿਧਿ ਕੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ਬਾਧਿਓ ਜਮ ਕੈ ਥਾਨਿ॥੩॥ ਜਿਹ ਬਾਲਕ ਕਉ ਬਹੁ ਲਾਡ ਲਡਾਵਤ ਅਰੁ ਜੋਬਨ
ਮਹਿ ਮਾਤਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨੁ ਰੇ ਮਨ ਅੰਧੇ ਸੋ ਸੁਤ ਬਿਰਧ ਭਇਓ ਪਛੁਤਾਤਾ॥੪॥ ਜਿਹ ਧਨ
ਕਉ ਬਹੁ ਜਤਨ ਕਰਤ ਹੈ ਸੋ ਕਛੁ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਈ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨੁ ਰੇ ਮਨ ਅੰਧੇ ਇਹ ਅਵਸਰ
ਕਉ ਪਛੁਤਾਈ॥੫॥ ਜਿਹ ਪਰਵਾਰ ਮੋਹ ਮਹਿ ਫਾਸਿਓ ਤਿਹ ਸਿਉ ਹਿਤੁ ਕਰਿ ਮਾਨਿਓ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ਬਾਧਿਓ ਜਮ ਕੈ ਥਾਨਿ॥੬॥ ਜਿਹ ਬਾਲਕ ਕਉ ਬਹੁ ਲਾਡ ਲਡਾਵਤ ਅਰੁ
ਜੋਬਨ ਮਹਿ ਮਾਤਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨੁ ਰੇ ਮਨ ਅੰਧੇ ਸੋ ਸੁਤ ਬਿਰਧ ਭਇਓ ਪਛੁਤਾਤਾ॥੭॥
ਜਿਹ ਧਨ ਕਉ ਬਹੁ ਜਤਨ ਕਰਤ ਹੈ ਸੋ ਕਛੁ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਈ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨੁ ਰੇ ਮਨ ਅੰਧੇ ਇਹ
ਅਵਸਰ ਕਉ ਪਛੁਤਾਈ॥੮॥ ਜਿਹ ਪਰਵਾਰ ਮੋਹ ਮਹਿ ਫਾਸਿਓ ਤਿਹ ਸਿਉ ਹਿਤੁ ਕਰਿ ਮਾਨਿਓ॥ ਕਹੁ
ਨਾਨਕ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ਬਾਧਿਓ ਜਮ ਕੈ ਥਾਨਿ॥੯॥ ਜਿਹ ਬਾਲਕ ਕਉ ਬਹੁ ਲਾਡ ਲਡਾਵਤ
ਅਰੁ ਜੋਬਨ ਮਹਿ ਮਾਤਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨੁ ਰੇ ਮਨ ਅੰਧੇ ਸੋ ਸੁਤ ਬਿਰਧ ਭਇਓ ਪਛੁਤਾਤਾ॥੧੦॥
ਜਿਹ ਧਨ ਕਉ ਬਹੁ ਜਤਨ ਕਰਤ ਹੈ ਸੋ ਕਛੁ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਈ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨੁ ਰੇ ਮਨ ਅੰਧੇ ਇਹ
ਅਵਸਰ ਕਉ ਪਛੁਤਾਈ॥੧੧॥ ਜਿਹ ਪਰਵਾਰ ਮੋਹ ਮਹਿ ਫਾਸਿਓ ਤਿਹ ਸਿਉ ਹਿਤੁ ਕਰਿ ਮਾਨਿਓ॥ ਕਹੁ
ਨਾਨਕ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ਬਾਧਿਓ ਜਮ ਕੈ ਥਾਨਿ॥੧੨॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਜਿਹ ਪਰਸੈ ਨਹੀ ਲੋਭ ਮੋਹ ਅਭਿਮਾਨ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨੁ ਰੇ ਮਨ ਮੀਤ ਸੋ ਮੂਰਤਿ ਭਗਵਾਨ॥੧੩॥ ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਨਹ ਜਾ ਕਉ ਆਸਾ
ਪਾਸਾ ਨਾਹਿ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨੁ ਰੇ ਮਨ ਮੁਕਤਿ ਤਾਹਿ ਤੈ ਜਾਨਿ॥੧੪॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਜਾ ਕੈ ਨਹੀ
ਬੈਰੀ ਮੀਤ ਸਮਾਨ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨੁ ਰੇ ਮਨ ਮੁਕਤਿ ਤਾਹਿ ਤੈ ਜਾਨ॥੧੫॥ ਭੈ ਕਾਹੂ ਕਉ ਦੇਤ
ਨਹਿ ਨਹਿ ਭੈ ਮਾਨਤ ਆਨ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨੁ ਰੇ ਮਨ ਗਿਆਨੀ ਤਾ ਕੋ ਬ੍ਰਹਮ ਸਮਾਨ॥੧੬॥
ਬੰਧਨ ਮੋਹ ਕਟੇ ਜਿਹ ਤੇ ਹਰਿ ਭਜਨ ਉਦਮ ਕਰਿ ਭਾਗੀ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨੁ ਰੇ ਮਨ ਪ੍ਰਾਨੀ
ਮੁਕਤਿ ਤਾਹਿ ਤੈ ਜਾਨੀ॥੧੭॥ ਜਿਹ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਤਜੀ ਸਭ ਤੇ ਭਇਓ ਉਦਾਸ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨੁ
ਰੇ ਮਨ ਮੁਕਤਿ ਤਾਹਿ ਤੈ ਜਾਨ॥੧੮॥ ਜਿਹ ਮੋਹਨ ਜਗ ਮੋਹਿਆ ਜਿਹ ਮਾਇਆ ਕੀਨੋ ਦੂਰ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨੁ ਰੇ ਮਨ ਮੁਕਤਿ ਤਾਹਿ ਤੈ ਜਾਨ॥੧੯॥ ਜਿਹ ਕਾਮਨਾ ਨ ਉਪਜੈ ਨਹ ਬਿਆਪੈ ਮਨ
ਮਾਹਿ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨੁ ਰੇ ਮਨ ਮੁਕਤਿ ਤਾਹਿ ਤੈ ਜਾਨ॥੨੦॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਰਿ ਭਜਨ ਸਿਉ ਰਾਖਿਓ
ਨਹੀ ਹੇਤੁ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨੁ ਰੇ ਮਨ ਪ੍ਰਾਨੀ ਪਰਿਓ ਨਰਕ ਮਹਿ ਖੇਤੁ॥੨੧॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਰਿ ਭਜਨ
ਸਿਉ ਰਾਖਿਓ ਨਹੀ ਹੇਤੁ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨੁ ਰੇ ਮਨ ਪ੍ਰਾਨੀ ਪਰਿਓ ਨਰਕ ਮਹਿ ਖੇਤੁ॥੨੨॥
ਜਿਹ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਰਿ ਭਜਨ ਸਿਉ ਰਾਖਿਓ ਨਹੀ ਹੇਤੁ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨੁ ਰੇ ਮਨ ਪ੍ਰਾਨੀ ਪਰਿਓ ਨਰਕ
ਮਹਿ ਖੇਤੁ॥੨੩॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਰਿ ਭਜਨ ਸਿਉ ਰਾਖਿਓ ਨਹੀ ਹੇਤੁ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨੁ ਰੇ ਮਨ ਪ੍ਰਾਨੀ
ਪਰਿਓ ਨਰਕ ਮਹਿ ਖੇਤੁ॥੨੪॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਰਿ ਭਜਨ ਸਿਉ ਰਾਖਿਓ ਨਹੀ ਹੇਤੁ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨੁ
ਰੇ ਮਨ ਪ੍ਰਾਨੀ ਪਰਿਓ ਨਰਕ ਮਹਿ ਖੇਤੁ॥੨੫॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਰਿ ਭਜਨ ਸਿਉ ਰਾਖਿਓ ਨਹੀ ਹੇਤੁ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨੁ ਰੇ ਮਨ ਪ੍ਰਾਨੀ ਪਰਿਓ ਨਰਕ ਮਹਿ ਖੇਤੁ॥੨੬॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਰਿ ਭਜਨ ਸਿਉ ਰਾਖਿਓ
ਨਹੀ ਹੇਤੁ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨੁ ਰੇ ਮਨ ਪ੍ਰਾਨੀ ਪਰਿਓ ਨਰਕ ਮਹਿ ਖੇਤੁ॥੨੭॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਰਿ ਭਜਨ
ਸਿਉ ਰਾਖਿਓ ਨਹੀ ਹੇਤੁ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨੁ ਰੇ ਮਨ ਪ੍ਰਾਨੀ ਪਰਿਓ ਨਰਕ ਮਹਿ ਖੇਤੁ॥੨੮॥
ਜਿਹ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਰਿ ਭਜਨ ਸਿਉ ਰਾਖਿਓ ਨਹੀ ਹੇਤੁ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨੁ ਰੇ ਮਨ ਪ੍ਰਾਨੀ ਪਰਿਓ ਨਰਕ
ਮਹਿ ਖੇਤੁ॥੨੯॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਰਿ ਭਜਨ ਸਿਉ ਰਾਖਿਓ ਨਹੀ ਹੇਤੁ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨੁ ਰੇ ਮਨ ਪ੍ਰਾਨੀ
ਪਰਿਓ ਨਰਕ ਮਹਿ ਖੇਤੁ॥੩੦॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਰਿ ਭਜਨ ਸਿਉ ਰਾਖਿਓ ਨਹੀ ਹੇਤੁ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨੁ
ਰੇ ਮਨ ਪ੍ਰਾਨੀ ਪਰਿਓ ਨਰਕ ਮਹਿ ਖੇਤੁ॥੩੧॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਰਿ ਭਜਨ ਸਿਉ ਰਾਖਿਓ ਨਹੀ ਹੇਤੁ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨੁ ਰੇ ਮਨ ਪ੍ਰਾਨੀ ਪਰਿਓ ਨਰਕ ਮਹਿ ਖੇਤੁ॥੩੨॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਰਿ ਭਜਨ ਸਿਉ ਰਾਖਿਓ
ਨਹੀ ਹੇਤੁ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨੁ ਰੇ ਮਨ ਪ੍ਰਾਨੀ ਪਰਿਓ ਨਰਕ ਮਹਿ ਖੇਤੁ॥੩੩॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਰਿ ਭਜਨ
ਸਿਉ ਰਾਖਿਓ ਨਹੀ ਹੇਤੁ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨੁ ਰੇ ਮਨ ਪ੍ਰਾਨੀ ਪਰਿਓ ਨਰਕ ਮਹਿ ਖੇਤੁ॥੩੪॥
ਜਿਹ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਰਿ ਭਜਨ ਸਿਉ ਰਾਖਿਓ ਨਹੀ ਹੇਤੁ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨੁ ਰੇ ਮਨ ਪ੍ਰਾਨੀ ਪਰਿਓ ਨਰਕ
ਮਹਿ ਖੇਤੁ॥੩੫॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਰਿ ਭਜਨ ਸਿਉ ਰਾਖਿਓ ਨਹੀ ਹੇਤੁ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨੁ ਰੇ ਮਨ ਪ੍ਰਾਨੀ
ਪਰਿਓ ਨਰਕ ਮਹਿ ਖੇਤੁ॥੩੬॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਰਿ ਭਜਨ ਸਿਉ ਰਾਖਿਓ ਨਹੀ ਹੇਤੁ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨੁ
ਰੇ ਮਨ ਪ੍ਰਾਨੀ ਪਰਿਓ ਨਰਕ ਮਹਿ ਖੇਤੁ॥੩੭॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਰਿ ਭਜਨ ਸਿਉ ਰਾਖਿਓ ਨਹੀ ਹੇਤੁ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨੁ ਰੇ ਮਨ ਪ੍ਰਾਨੀ ਪਰਿਓ ਨਰਕ ਮਹਿ ਖੇਤੁ॥੩੮॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਰਿ ਭਜਨ ਸਿਉ ਰਾਖਿਓ
ਨਹੀ ਹੇਤੁ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨੁ ਰੇ ਮਨ ਪ੍ਰਾਨੀ ਪਰਿਓ ਨਰਕ ਮਹਿ ਖੇਤੁ॥੩੯॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਰਿ ਭਜਨ
ਸਿਉ ਰਾਖਿਓ ਨਹੀ ਹੇਤੁ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨੁ ਰੇ ਮਨ ਪ੍ਰਾਨੀ ਪਰਿਓ ਨਰਕ ਮਹਿ ਖੇਤੁ॥੪੦॥
ਜਿਹ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਰਿ ਭਜਨ ਸਿਉ ਰਾਖਿਓ ਨਹੀ ਹੇਤੁ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨੁ ਰੇ ਮਨ ਪ੍ਰਾਨੀ ਪਰਿਓ ਨਰਕ
ਮਹਿ ਖੇਤੁ॥੪੧॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਰਿ ਭਜਨ ਸਿਉ ਰਾਖਿਓ ਨਹੀ ਹੇਤੁ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨੁ ਰੇ ਮਨ ਪ੍ਰਾਨੀ
ਪਰਿਓ ਨਰਕ ਮਹਿ ਖੇਤੁ॥੪੨॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਰਿ ਭਜਨ ਸਿਉ ਰਾਖਿਓ ਨਹੀ ਹੇਤੁ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨੁ
ਰੇ ਮਨ ਪ੍ਰਾਨੀ ਪਰਿਓ ਨਰਕ ਮਹਿ ਖੇਤੁ॥੪੩॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਰਿ ਭਜਨ ਸਿਉ ਰਾਖਿਓ ਨਹੀ ਹੇਤੁ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨੁ ਰੇ ਮਨ ਪ੍ਰਾਨੀ ਪਰਿਓ ਨਰਕ ਮਹਿ ਖੇਤੁ॥੪੪॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਰਿ ਭਜਨ ਸਿਉ ਰਾਖਿਓ
ਨਹੀ ਹੇਤੁ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨੁ ਰੇ ਮਨ ਪ੍ਰਾਨੀ ਪਰਿਓ ਨਰਕ ਮਹਿ ਖੇਤੁ॥੪੫॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਰਿ ਭਜਨ
ਸਿਉ ਰਾਖਿਓ ਨਹੀ ਹੇਤੁ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨੁ ਰੇ ਮਨ ਪ੍ਰਾਨੀ ਪਰਿਓ ਨਰਕ ਮਹਿ ਖੇਤੁ॥੪੬॥
ਜਿਹ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਰਿ ਭਜਨ ਸਿਉ ਰਾਖਿਓ ਨਹੀ ਹੇਤੁ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨੁ ਰੇ ਮਨ ਪ੍ਰਾਨੀ ਪਰਿਓ ਨਰਕ
ਮਹਿ ਖੇਤੁ॥੪੭॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਰਿ ਭਜਨ ਸਿਉ ਰਾਖਿਓ ਨਹੀ ਹੇਤੁ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨੁ ਰੇ ਮਨ ਪ੍ਰਾਨੀ
ਪਰਿਓ ਨਰਕ ਮਹਿ ਖੇਤੁ॥੪੮॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਰਿ ਭਜਨ ਸਿਉ ਰਾਖਿਓ ਨਹੀ ਹੇਤੁ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨੁ
ਰੇ ਮਨ ਪ੍ਰਾਨੀ ਪਰਿਓ ਨਰਕ ਮਹਿ ਖੇਤੁ॥੪੯॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਰਿ ਭਜਨ ਸਿਉ ਰਾਖਿਓ ਨਹੀ ਹੇਤੁ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨੁ ਰੇ ਮਨ ਪ੍ਰਾਨੀ ਪਰਿਓ ਨਰਕ ਮਹਿ ਖੇਤੁ॥੫੦॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਰਿ ਭਜਨ ਸਿਉ ਰਾਖਿਓ
ਨਹੀ ਹੇਤੁ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨੁ ਰੇ ਮਨ ਪ੍ਰਾਨੀ ਪਰਿਓ ਨਰਕ ਮਹਿ ਖੇਤੁ॥੫੧॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਰਿ ਭਜਨ
ਸਿਉ ਰਾਖਿਓ ਨਹੀ ਹੇਤੁ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨੁ ਰੇ ਮਨ ਪ੍ਰਾਨੀ ਪਰਿਓ ਨਰਕ ਮਹਿ ਖੇਤੁ॥੫੨॥
ਜਿਹ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਰਿ ਭਜਨ ਸਿਉ ਰਾਖਿਓ ਨਹੀ ਹੇਤੁ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨੁ ਰੇ ਮਨ ਪ੍ਰਾਨੀ ਪਰਿਓ ਨਰਕ
ਮਹਿ ਖੇਤੁ॥੫੩॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਰਿ ਭਜਨ ਸਿਉ ਰਾਖਿਓ ਨਹੀ ਹੇਤੁ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨੁ ਰੇ ਮਨ ਪ੍ਰਾਨੀ
ਪਰਿਓ ਨਰਕ ਮਹਿ ਖੇਤੁ॥੫੪॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਰਿ ਭਜਨ ਸਿਉ ਰਾਖਿਓ ਨਹੀ ਹੇਤੁ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨੁ
ਰੇ ਮਨ ਪ੍ਰਾਨੀ ਪਰਿਓ ਨਰਕ ਮਹਿ ਖੇਤੁ॥੫੫॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਰਿ ਭਜਨ ਸਿਉ ਰਾਖਿਓ ਨਹੀ ਹੇਤੁ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨੁ ਰੇ ਮਨ ਪ੍ਰਾਨੀ ਪਰਿਓ ਨਰਕ ਮਹਿ ਖੇਤੁ॥੫੬॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਰਿ ਭਜਨ ਸਿਉ ਰਾਖਿਓ
ਨਹੀ ਹੇਤੁ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨੁ ਰੇ ਮਨ ਪ੍ਰਾਨੀ ਪਰਿਓ ਨਰਕ ਮਹਿ ਖੇਤੁ॥੫੭॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਰਿ ਭਜਨ
ਸਿਉ ਰਾਖਿਓ ਨਹੀ ਹੇਤੁ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨੁ ਰੇ ਮਨ ਪ੍ਰਾਨੀ ਪਰਿਓ ਨਰਕ ਮਹਿ ਖੇਤੁ॥੫੮॥
ਜਿਹ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਰਿ ਭਜਨ ਸਿਉ ਰਾਖਿਓ ਨਹੀ ਹੇਤੁ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨੁ ਰੇ ਮਨ ਪ੍ਰਾਨੀ ਪਰਿਓ ਨਰਕ
ਮਹਿ ਖੇਤੁ॥੫੯॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਰਿ ਭਜਨ ਸਿਉ ਰਾਖਿਓ ਨਹੀ ਹੇਤੁ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨੁ ਰੇ ਮਨ ਪ੍ਰਾਨੀ
ਪਰਿਓ ਨਰਕ ਮਹਿ ਖੇਤੁ॥੬੦॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਰਿ ਭਜਨ ਸਿਉ ਰਾਖਿਓ ਨਹੀ ਹੇਤੁ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨੁ
ਰੇ ਮਨ ਪ੍ਰਾਨੀ ਪਰਿਓ ਨਰਕ ਮਹਿ ਖੇਤੁ॥੬੧॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਰਿ ਭਜਨ ਸਿਉ ਰਾਖਿਓ ਨਹੀ ਹੇਤੁ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨੁ ਰੇ ਮਨ ਪ੍ਰਾਨੀ ਪਰਿਓ ਨਰਕ ਮਹਿ ਖੇਤੁ॥੬੨॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਰਿ ਭਜਨ ਸਿਉ ਰਾਖਿਓ
ਨਹੀ ਹੇਤੁ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨੁ ਰੇ ਮਨ ਪ੍ਰਾਨੀ ਪਰਿਓ ਨਰਕ ਮਹਿ ਖੇਤੁ॥੬੩॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਰਿ ਭਜਨ
ਸਿਉ ਰਾਖਿਓ ਨਹੀ ਹੇਤੁ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨੁ ਰੇ ਮਨ ਪ੍ਰਾਨੀ ਪਰਿਓ ਨਰਕ ਮਹਿ ਖੇਤੁ॥੬੪॥
ਜਿਹ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਰਿ ਭਜਨ ਸਿਉ ਰਾਖਿਓ ਨਹੀ ਹੇਤੁ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨੁ ਰੇ ਮਨ ਪ੍ਰਾਨੀ ਪਰਿਓ ਨਰਕ
ਮਹਿ ਖੇਤੁ॥੬੫॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਰਿ ਭਜਨ ਸਿਉ ਰਾਖਿਓ ਨਹੀ ਹੇਤੁ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨੁ ਰੇ ਮਨ ਪ੍ਰਾਨੀ
ਪਰਿਓ ਨਰਕ ਮਹਿ ਖੇਤੁ॥੬੬॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਰਿ ਭਜਨ ਸਿਉ ਰਾਖਿਓ ਨਹੀ ਹੇਤੁ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨੁ
ਰੇ ਮਨ ਪ੍ਰਾਨੀ ਪਰਿਓ ਨਰਕ ਮਹਿ ਖੇਤੁ॥੬੭॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਰਿ ਭਜਨ ਸਿਉ ਰਾਖਿਓ ਨਹੀ ਹੇਤੁ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨੁ ਰੇ ਮਨ ਪ੍ਰਾਨੀ ਪਰਿਓ ਨਰਕ ਮਹਿ ਖੇਤੁ॥੬੮॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਰਿ ਭਜਨ ਸਿਉ ਰਾਖਿਓ
ਨਹੀ ਹੇਤੁ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨੁ ਰੇ ਮਨ ਪ੍ਰਾਨੀ ਪਰਿਓ ਨਰਕ ਮਹਿ ਖੇਤੁ॥੬੯॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਰਿ ਭਜਨ
ਸਿਉ ਰਾਖਿਓ ਨਹੀ ਹੇਤੁ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨੁ ਰੇ ਮਨ ਪ੍ਰਾਨੀ ਪਰਿਓ ਨਰਕ ਮਹਿ ਖੇਤੁ॥੭੦॥
ਜਿਹ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਰਿ ਭਜਨ ਸਿਉ ਰਾਖਿਓ ਨਹੀ ਹੇਤੁ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨੁ ਰੇ ਮਨ ਪ੍ਰਾਨੀ ਪਰਿਓ ਨਰਕ
ਮਹਿ ਖੇਤੁ॥੭੧॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਰਿ ਭਜਨ ਸਿਉ ਰਾਖਿਓ ਨਹੀ ਹੇਤੁ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨੁ ਰੇ ਮਨ ਪ੍ਰਾਨੀ
ਪਰਿਓ ਨਰਕ ਮਹਿ ਖੇਤੁ॥੭੨॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਰਿ ਭਜਨ ਸਿਉ ਰਾਖਿਓ ਨਹੀ ਹੇਤੁ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨੁ
ਰੇ ਮਨ ਪ੍ਰਾਨੀ ਪਰਿਓ ਨਰਕ ਮਹਿ ਖੇਤੁ॥੭੩॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਰਿ ਭਜਨ ਸਿਉ ਰਾਖਿਓ ਨਹੀ ਹੇਤੁ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨੁ ਰੇ ਮਨ ਪ੍ਰਾਨੀ ਪਰਿਓ ਨਰਕ ਮਹਿ ਖੇਤੁ॥੭੪॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਰਿ ਭਜਨ ਸਿਉ ਰਾਖਿਓ
ਨਹੀ ਹੇਤੁ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨੁ ਰੇ ਮਨ ਪ੍ਰਾਨੀ ਪਰਿਓ ਨਰਕ ਮਹਿ ਖੇਤੁ॥੭੫॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਰਿ ਭਜਨ
ਸਿਉ ਰਾਖਿਓ ਨਹੀ ਹੇਤੁ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨੁ ਰੇ ਮਨ ਪ੍ਰਾਨੀ ਪਰਿਓ ਨਰਕ ਮਹਿ ਖੇਤੁ॥੭੬॥
ਜਿਹ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਰਿ ਭਜਨ ਸਿਉ ਰਾਖਿਓ ਨਹੀ ਹੇਤੁ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨੁ ਰੇ ਮਨ ਪ੍ਰਾਨੀ ਪਰਿਓ ਨਰਕ
ਮਹਿ ਖੇਤੁ॥੭੭॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਰਿ ਭਜਨ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗਮਾਲਾ ॥

ਤਨੁ ਮਨੁ ਥੀਵੈ ਹਰਿਆ ॥ ੧ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਤੇਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਤੋ ਨਾਹੀ ਮੈ ਜੇਹਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰਣੁ ਸਰਬ ਕਾ ਨਾਨਕ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੇਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਤੋ ਨਾਹੀ ਮੈ ਨੀਚ ਕਰੰਮ ॥ ਤੂ ਸਰਣਾਈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਬਿਨਸੇ ਭਰਮ ॥ ਤੂ ਦਾਤਾ ਸਭ ਮਾਗਤੇ ਸਭ ਜਾਚਹਿ ਤੁਧੁ ਪਾਸਿ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੂ ਦੇਵਹਿ ਤਿਸ ਮਿਲੈ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ੧ ॥ ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਵਡ ਅਗਮੁ ਵਡ ਊਚਾ ਊਚ ਅਪਾਰ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤੇਰੈ ਹਥਿ ਵਡਿਆਈਆ ਕਿਸੁ ਨਾਨਕ ਆਖਿ ਪੁਕਾਰ ॥ ਤੂ ਜਾਣੋਈ ਸਭ ਕੀ ਆਪਣੀ ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਤਿਸੁ ਹੋਇ ॥ ਤੂ ਕਰਹਿ ਸੁ ਚੰਗਾ ਮਾਨਣਾ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਇ ॥ ਤੂ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਜਾਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਬਸੰਤਕਾਮੋ ਦਾ ਅਸਟਪੁਤ੍ਰੇਮੇਕਰੇਸ੍ਰਵਰੀ। ਪ੍ਰਨਿਆਈਚੀਪਕਰੀਬਾਰੀ।
।੧। ਕਛੇਲੀ ਪਟਮੰਜਰੀਟੰਡੀਕਰੀਆਲਾਪਾ। ਕਾਮੋਦੀਅ ਉਡੁਜ ਰੀਸੀਰੇ
ਦੀਪਕਰੇਬਾਪਾ। ।੧। ਕਾਲੰਕਾਕੈਤਲਾਅਉਰਮਾ। ਕਮਲਕ੍ਰਮ ਚੰਪਕਕੇ
ਨਾਮਾ। ਰਾਉਰਾਅਉਕਾਨਰਾਕਲਾਨਾ। ਅਸਟਪੁਤ੍ਰ ਦੀਪਕਕੇ ਜਾ ਨਾ। ।੧।
।ਸ਼ਕੁਮੀਲਾਸ੍ਰੀਰਾਗਵੇਰਾਗਾਦ੍ਰਹਿ। ਪਾਂਚਉਸੰਗਿਬ੍ਰਰੈਗਨਲਾਦ੍ਰਹਿ। ਬੈ
ਰਾਰੀਕਰਨਾਟੀਧਰੀ। ਗਵ੍ਰਰੀਗਾਵ੍ਰਹਿਆਸਾਵ੍ਰਰੀ। ਤਿਹਪਾਛੈ ਸਿੰਧਵੀ
ਆਲਾਪੀ। ਸ੍ਰੀਰਾਗਸਿਉਪਾਂਚਉਬ੍ਰਾਪੀ। ।੧। ਸਾਲੂਸਾਰਗਾਸਾ ਗਰਅਉ
ਰਗੋੜਗੌਡ੍ਰੀਰਾ ਅਸਟਪੁਤ੍ਰਸ੍ਰੀਰਾਗਕੇਊੜੁਕੇਤੁਹਮੀਰਾ। ।੧। ।ਪ੍ਰਸਟਮ
ਮੇਘਰਾਗਵੈਰਾਗਾਦ੍ਰਹਿ। ਪਾਂਚਉਸੰਗਿਬ੍ਰਰੈਗਨਲਾਦ੍ਰਹਿ। ਸੋਰਠਿਗੌੜਮ
ਲਾਰੀਧੁਨੀ। ਪ੍ਰਮਿਗਾਵ੍ਰਹਿਆਸਾਰੁਨਗੁਨੀ। ਊਚੈਸੁਰਿਸੁਨ ਉਪ੍ਰਮਿਕੀ
ਨੀ। ਮੇਘਰਾਗਸਿਉਪਾਂਚਉਚੀਨੀ। ।੧। ਬੈਰਾਧਰਰਾਜ ਧਰਕੇ ਦਾਰਾ
ਜਬਛੀਧਰਨਟਅਉਜਲਧਾਰਾ। ਪ੍ਰਮਿਗਾਵ੍ਰਹਿਸੰਕਰਅਉਜਿਆਮਾ
ਮੇਘਰਾਗਪੁਤ੍ਰਨਕੇਨਾਮਾ। ।੧। ।ਅਸਟਰਾਗਉਨਿਗਾਏਸੰਗਰਾਗਨੀਤੀਸਾ
ਬ੍ਰਛੇਪੁਤ੍ਰਰਾਗਨਕੇਅਰਗੰਧਵਜਬ੍ਰੀਸਾ।ਨ

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਚਾਲਿਤ੍ਰੁਜੰਤ੍ਰੀਜੋਤਿਸਮਾਵ੍ਹਣਕ

ਸੰਮਤ੍ਰ੧੫੮੬ ਅਸੁਦਵੀ੧੩ ਸ੍ਰੀਬਾਬਾਨਨਕਦੇਵਜੀਸਮਾਣੇ
ਸੰਮਤ ੧੬ੰਮ ਚੇਤਸੁਦੀ੪ ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰੁਅੰਗਦਜੀਸਮਾਣੇ
ਸੰਮਤ੍ਰ੧੬੩੧ ਭਾਦਉਸੁਦੀ੧੫ ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰੁਅਮਰਦਾਸਜੀਸਮਾਣੇ
ਸੰਮਤ੍ਰ੧੬੩੮ ਭਾਦਉਸੁਦੀ੩ ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰੁਰਾਮਦਾਸਜੀਸਮਾਣੇ
ਸੰਮਤ੍ਰ੧੬੬੨ ਜੇਠਸੁਦੀ੪ ਸੁਕ੍ਰਵਾਰਿ ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰੁਅਰਜਨਦੇਵਜੀਸਮਾਣੇ
ਅਠਜਾ ੮ ਅਠਵੇਜੀਕਨਾਕਭੁਪੈਖਾਸਕਲਮਆਪਣੀਹਥੀਲਿਖਿਆਕਰੇ

ਪ੍ਰਗੰਥ

ਸੰਮਤ੍ਰ੧੬੫੫ ਚੇਤਸੁਦੀ੧੦ ਸ੍ਰੀਗੁਰੁਬਾਬਾਜੀਸਮਾਣੇਕੀਰਤਪੁਰਿ
ਸੰਮਤ੍ਰ ੧੧੦੧ ਚੇਤਸੁਦੀ੫ ਅਦਿਤਵਾਰਿਨਉਘੜੀਆਛਾਤੇਜਾਦੀ

ਨੁਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰੁਕਰਣਕਾਰਣਜਸਮਰਥੁਕਰਤ
ਪੁਰਖੁਨਿਰੰਕਾਰੁਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿਕਰ
ਤਾਪੁਤ੍ਰੁਸ੍ਰੀਗੁਰਿਗੋਬਿੰਦਜੀਸਮਾਣੇਕੀਰਤਿ
ਪੁਰਕੈਲੇਰਿਥਾਪਾਥਾਪਤ੍ਰਭੁਗਵ੍ਰਨਾਉਥਾਕੋਰਵੇ
ਚਿਪਾਜੋਦਿਹਸਾਗੁਪੈਆਰਾਤਿਆਵ੍ਰਦੀਸਮਾਣ
ਨਦੀਉਤੈਦਗੁਦਿਤਾਰਾਜਕਹਾਭੁਰਕੈਵਿਚਿਐਹੋ
ਜੋਗੁਰੁਭਾਵੈਸੋਸੋਹੈਵੇਗਾਤੁਕੋਈਜੀਵੈਗਾਸੇਜ
ਖੇਗਾਗੁਰੁਕੀਗਣਗੁਰੁਜਾਣੈ॥

ਸੰਮਤ੍ਰ੧੧੧੮ ਕਤਕਵਦੀ੮ ਆਦਿਤਵਾਰਨਉਘੜੀਆਦਿਨਗਦੇ ਸ੍ਰੀਸਤਿ
ਗੁਰੁਰਾਮਦਾਸਜੀਸਮਾਣੇਕੀਰਤਪੁਰਿ॥
ਸੰਮਤ੍ਰ੧੧੨੧ ਚੇਤਸੁਦੀ੧੪ ਬੁਧਵਾਰਿਦੁਇਘੜੀਆਗਤਿਸੁਦਸ੍ਰੀਸ
ਤਿਗੁਰੁਹਰਿਕਿਸਨਜੀਸਮਾਣੇਦਿਲੀਵਿਚੇ॥

